

Giới thiệu Dị Giới Liên Minh

Một thanh niên địa cầu xuyên việt tới Nguyên linh đại lục. Linh hồn cùng game Liên minh huyền thoại dung hợp làm một. Tu luyện dị giới nguyên linh chuyển thành Rp trong game, từ đó đạt được tất cả mọi thứ tồn tại trong Liên Minh. Hãy xem, hắn ở thế giới mới tung hoành hành thế nào

Thuật ngữ trong truyện võng du

1) Sau mỗi cái tên kĩ năng đều có bốn chữ là Q, W, E, R tương ứng với bốn nút Q, W, E, R trên bàn phím

2) Nội tại: Kĩ năng bị động

3) Sp = Support = Hỗ trợ: Vị trí hỗ trợ trong game

4) Ad: vị trí xạ thủ trong game

5) Poke: Cầu rĩa

6) Buff: Các phép phụ trợ như tăng sức mạnh, tăng khả năng hồi phục, tăng khả năng hồi linh lực, ...

7) Dame: tên gọi tắt của sức mạnh

8) Những cái tên như " bộ kĩ năng của Azir" " bộ kĩ năng của Thresh": Trong liên minh, có tất cả là hơn 130 vị tướng. Mỗi vị tướng đều có bốn kĩ năng và một nội tại. Main khi mua một bộ " kĩ năng của ..." là đạt được bốn kĩ năng cùng một nội tại của tướng đó. Cùng đón đọc truyện Dị Giới Liên Minh để khám phá.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Xuyên Việt

Giới thiệu đẳng cấp:

Linh sư/ yêu thú chia thành 100 cấp

0 - 10: Sơ Nguyên Cảnh

10- 20: Luyện Tinh Cảnh

20 - 30: Dẫn Nguyên cảnh

30- 40: Độ Khí Cảnh

40 - 50: Độ Không Cảnh

50 - 60: Thiên Nhân Cảnh

70 - 80: Tiên Tuyệt Cảnh

80- 90: Thánh Hiền Cảnh

90 - 100: Chân Thần Cảnh

Vũ khí/ Giả kim thuật/ Đan dược/ Đan sư: Mười giai, mỗi giai chia thành hạ, trung, cao, cực tứ phẩm

Công pháp/ Linh kỹ : Hoàng, Huyền, Địa, Thiên, Thánh, Thần, Cấm . Bảy cấp bậc

Quốc gia: Tiểu Quốc, Vương Quốc, Đế Quốc, Thiên Quốc, Thần Quốc

Địa điểm: Đường Cổ Mễ, Thị Cầu, Bắc Ninh, Việt Nam

Tại một ngôi nhà ba tầng hiện đại, to lớn phải thuộc hàng sang trọng nhất nhì cái khu phố này. Nơi tầng ba tòa nhà, trong một căn phòng ngủ cực kì hiện đại với đầy đủ máy tính, tivi... Một nam thanh niên người Việt ngồi trên ghế, một tay không ngừng gõ bàn phím, một tay không ngừng click chuột. Ánh mắt chăm chú nhìn lên màn hình máy tính, khuôn mặt tràn đầy căng thẳng.

Nam thanh niên này tên là Long, nam nay 20 tuổi. Sinh viên năm ba trường đại học Kinh Bắc. Tính cách hèn nhát, yếu đuối, kết hợp với khuôn mặt bình thường không thể nào bình thường hơn, học lực trung bình vì thế hán chân chính là một F. A với 20 năm không tiếp xúc với phái nữ trừ mẹ hán ra.

Nói thật, Long tài cán gì cũng không có chỉ có liên minh là hán có thể vỗ ngực tự hào ta hơn khối thằng trong thiên hạ. Kết thúc S5 ở rank Cao Thủ Đoàn. Am hiểu về các vị tướng, kĩ năng... nói chung tất tần tật về liên minh còn hơn cả Riot. Có thể nói, hán chính là một fan cuồng liên minh huyền thoại. Long cũng đã từng có lúc muốn bỏ học để thi đấu điện tử chuyên nghiệp nhưng hiềm nỗi gia đình ngăn cản nên hán không thể không bỏ qua đam mê của mình.

"Khốn! Cuối cùng lại thua".

Long tức giận đập mạnh con chuột xuống bàn. Trong lòng nói không lên lời. Trận này, ngay từ phần cấm và chọn tướng, đội hán đã là đội có ưu thế rất lớn. Với đội hình mở giao tranh cực mạnh với Malphite, Oriana và Yasuo. Hán cầm Lessin ganh cho các lane đều xanh. Đầu game lợi thế cực lớn, có thể nói là nắm chắc phần thắng trong tay. Vậy mà bởi vì chủ quan, tự tin, quảng game quá mức mà thua khiến hán thua trận này không cam lòng. Mặc dù những trận thua như thế này hán đã gặp phải rất nhiều thế nhưng lần này thua quả thực hán không thể chịu nổi. Mọi thứ đều hơn đối phương vậy mà cuối cùng lại thua, hán thật không cam lòng.

Cũng vì quá tức giận, Long đập mạnh con chuột xuống mặt bàn tính xảo thế nào lại rơi trúng vào cốc Coca để cạnh đó. Theo quán tính, cốc Coca đổ, nước từ bên trong trào ra rơi xuống cây máy tính cùng với ổ điện. Chết người ở chỗ là, chân Long lại vô tình để lên ổ điện. Và cái gì đến cũng phải đến...

Long chỉ cảm thấy từ chân mình truyền tới một cổ điện lưu. Toàn thân cứng lại, thân thể tê dại. Ánh mắt trở lên mơ hồ sau đó ý thức hán liền biến mất.

Nguyên linh đại lục là một đại lục cực kì rộng lớn cũng vô cùng thần kì. Nguyên Linh đại lục không chỉ có nền khoa học phát triển các trái đất bốn mươi ngàn năm, đã tiến vào kỷ nguyên vũ trụ mà nhân loại ở đây còn đi được một bước dài trên con đường tiến hóa nhờ vào việc hấp thu năng lượng trời đất chuyển thành linh lực bản thân. Những người đó gọi là Linh Sư

Đại Việt đế quốc nằm ở phía bắc Nguyên linh đại lục, là một đế quốc nhỏ bé với dân số chỉ có trên trăm triệu người thế nhưng đây là một trong những nơi có rất nhiều thiên tài Linh Sư trẻ tuổi. Thậm chí Đại Việt đế quốc còn có tới bốn người trong "Thiên Linh Bảng". Cũng vì lý do đó, Đại Việt đế quốc mặc dù không đủ sức đạt tới đế quốc thế nhưng mọi người vẫn gọi nơi đây là đế quốc chứ không phải vương quốc

Thành phố Hà Bắc nằm ở phía bắc Đại Việt đế quốc. Cách trung tâm thủ đô Đại La khoảng ba mươi phút ô tô bay. Là thành phố nhỏ nhất đế quốc nhưng lại là thành phố phát triển nhất đế quốc, tất nhiên cũng là nơi thiên tài linh sư nhiều nhất đế quốc.

Học viện Hà Bắc. Một học viện nổi tiếng trong và ngoài nước bởi vì sự hiện đại, chất lượng học tập và cả học phí cao đắt đỏ. Học tập ở đây đều là thành phần "con ông cháu cha", gia đình có điều kiện thì mới có thể theo học. Học viện Hà Bắc chiêu sinh từ bốn tới mười tám tuổi. Chia thành ba khối là cấp I, cấp II và cấp III

Học viện Hà Bắc có kí túc xá dành cho nhưng học viên nhà ở xa. Tuy nói là kí túc xá, nhưng thật ra mỗi người ở một phòng. Không ai ở cùng ai và tất nhiên giá tiền cũng cực kì đắt đỏ rồi

Phòng 301 nằm trên tầng ba khu kí túc xa nam. Bên trong phòng cực kì gọn gàng, ngăn nắp với đủ đồ dùng thiết bị hiện đại. Ai vào cũng không thể ngờ tới chủ nhân căn phòng này là một nam nhân.

Lúc này, ở trên giường đang ngồi một thiếu niên. Thiếu niên này khoảng mười bốn tuổi, khuôn mặt tuấn đạt vô cùng pha thêm chút trẻ con còn chưa mất. Thân hình cân đối, không gầy cũng không béo. Nói tóm lại, là một tiêu chuẩn suất ca. Mà hán chính là Long, kẻ bị điện giật chết mà xuyên tới đại lục này

Long tới Nguyên Linh đại lục dưới hình thức tân sinh, có nghĩa là từ trong bụng mẹ sinh ra. Khi biết mình xuyên việt, Long không những không sợ hãi mà còn hưng phấn. Tại sao? bởi vì hán có đem theo phúc lợi của kẻ xuyên việt. Không những thế còn là phúc lợi mà Long cực kì yêu thích. Tất nhiên, ngoài hưng phấn ra hán còn có chút thương cảm, trong lòng âm thầm xin lỗi cha mẹ già ở địa cầu vì đã không báo hiếu được cho họ.

Trở lại với Long. Trải qua mười bốn năm tiếp xúc với Nguyên linh. Hiện tại, Long đã đột phá Nguyên Sơ cảnh cấp 9 mà bước vào Luyện Tinh Cảnh. Chỉ thấy trong cơ thể hán, kì kinh bát mạch không ngừng vận chuyển, không ngừng tách rời rồi dung hợp. Quá trình không một chút đau đớn nào trái lại còn khiến cho Long cực kì sáng khoái như tắm suối nước nóng vậy.

Linh Sư chia thành 100 cấp, mỗi mười cấp đều sẽ tương ứng với một đại cảnh giới. Nguyên Sơ Cảnh tính từ 0 cấp tới cấp 9. Ở cảnh giới này, Linh Sư chưa thể hấp thu năng lượng trời đất chuyển thành linh lực. Lúc này Linh Sư phải luyện thể tới một giới hạn nào đó để có thể chứa được linh lực.

Nói đơn giản, linh lực như một dòng nước vậy. Cơ thể con người ban đầu tựa như là một cái ống hút bị bịt hai đầu. Ban đầu, nhân loại sẽ luyện thể để phá vỡ hai cái đầu hút đó, đồng thời biến cơ thể từ ống hút trở thành một cái chai. Có thể chứa đựng linh lực.

Mấy giây sau. Các kì kinh bát mạch ngừng vận chuyển, lúc này kì kinh bát mạch hình thành một con đường tu luyện. Ở các điểm mấu chốt trên con

đường đều có một quả cầu nhỏ. Tổng cộng có mười quả cầu. Mỗi quả cầu đại diện cho một cấp độ, khi mười quả cầu tràn đầy linh lực thì cũng là lúc đột phá Luyện Tinh Cảnh.

Chưa kịp vui sướng thì một âm thanh máy móc vang lên trong đầu Long:

- Chủ nhân thực lực đạt tới Luyện Tinh Cảnh. "Liên minh huyền thoại" kích hoạt. Thưởng: Một lần miễn phí triệu hồi, một hộp quà, một phép hỗ trợ".

Mà không để Long phản ứng, trước mắt hắn tối sầm lại. Long xuất hiện tại một vùng không gian rộng lớn, trước mặt hắn là giao diện trò chơi Liên minh.

Nhìn giao diện quen thuộc. Long trong lòng tăng đá lớn cùng biến mất. Hắn chờ đợi mười bốn năm, cuối cùng cũng đợi được phúc lợi kích hoạt. Đúng vậy "Liên minh huyền thoại" chính là phúc lợi xuyên việt. Chỉ là hắn không biết phúc lợi này sẽ cho hắn cái gì bởi vì nó yêu cầu hắn đạt tới Liên Tinh Cảnh thì mới kích hoạt hệ thống.

"Liên minh huyền thoại" giao diện chia thành ba khung hình, phía trên khung hình là hai kí hiệu Rp và Ip. Cả hai đều là con số 0. Ba khung hình theo thứ tự chia thành "cửa hàng" "nhân vật" "quay thưởng".

Kích vào ô "nhân vật". Trước mặt hắn hiện ra một cái bảng dài:

[Tên: Nguyễn Tuấn Long

Chủng tộc: Nhân tộc

Tuổi: 14

Chức nghiệp: Linh sư

Đăng cấp: 10 (Luyện Tinh Cảnh)

Công pháp: 0

Kỹ năng: 0

Thiên phú: 0

Siêu năng lực: Đo đạc cảm xúc

Chú ý: chủ nhân có một hộp quà thần bí, một lần tùy ý triệu hoán, một phép hỗ trợ]

Nhìn bảng thuộc tính. Long không chút do dự kích vào dòng chữ " chủ nhân có một hộp quà thần bí ". Lập tức, trước mặt hắn hiện lên một hộp quà đang từ từ mở ra. Sau khi mở ra, trước mặt hắn hiện lên hai món đồ. Một cái thẻ cùng một viên đá.

" Chúc mừng chủ nhân đạt được năng lực: Giám hộ thời gian: Zilean. Đá vĩnh hằng x 1 "

" Năng lực : Giám hộ thời gian kích hoạt: Có muốn sử dụng"

" Đá vĩnh hằng kích hoạt: Có muốn sử dụng"

Ba âm thanh vang lên khiến Long giật mình. Hắn hít một hơi thật sâu đè nén tâm trạng kích động. Thân là một tên F.A quanh năm ở trong nhà lên mạng. Tiểu thuyết xuyên việt đã đọc không có tới một ngàn thì cũng tám trăm. Hắn biết rõ ràng ba thông báo này ý nghĩa gì. Hắn cũng biết được, thời điểm hắn vươn mình, trở thành tuyệt thế cường giả đã tới rồi.

Nghĩ vậy, Long không chút do dự gật đầu. Ngay sau đó, cả hai món đồ hóa thành bạch quang bắn về phía đầu và ngực hắn. Long chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng. Trong đầu hắn vô số tri thức xuất hiện kèm theo đó là rất nhiều hình ảnh cực kì chân thực. Chân thực đến nỗi, Long cảm tượng chính hắn đang tận mắt nhìn vậy. Rất nhanh, hắn liền biết rõ những hình ảnh này là gì:

Trong vùng đất bỏ hoang ở Urtistan, đã từng tồn tại một thành phố vĩ đại. Nó đã biến mất từ lâu trong cuộc chiến Cổ xưa, giống như đại đa số những vùng đất khác bên dưới Vách ngăn vĩ đại. Tuy nhiên, vẫn có kẻ sống sót: một pháp sư tên Zilean.

Đắm chìm trong sự say mê về thời gian, chẳng lạ mấy khi hắn sống trong Tháp Đồng hồ của thành phố. Khi cuộc chiến Cổ xưa tàn phá quê nhà, hắn còn đang thử nghiệm những phép thuật mạnh mẽ mà hắn hy vọng chúng có thể đem lại một giải pháp trung hòa. Nhưng phép nhiệm màu của Zilean chỉ ảnh hưởng đến tri thức của hắn về thời gian, và hắn bắt đầu rơi vào trạng thái tĩnh tại trầm ngâm khi Urtisan bị tấn công bởi các kỵ sĩ bóng tối không rõ nguồn gốc. Đến khi nhận ra sai lầm của mình, Urtisan đã trở thành một đồng hoang tàn. Kẻ thù ác đã chẳng động đến Tháp Đồng hồ, tránh thu hút sự chú ý của Zilean, cũng như để trả tấn Zilean.

Zilean chẳng có mấy thời gian để buồn rầu, bởi nhanh chóng, hắn nhận ra mặt kia của phép màu, một lời nguyên: căn bệnh thời-không. Căn bệnh quái lạ này ban cho hắn sự bất tử, đồng thời tách biệt ý thức của hắn ra khỏi hiện tại. Giờ đây hắn lang thang trong dòng chảy thời gian, từ bất kỳ thời điểm nào hắn đã từng trải qua đến tận hiện tại, nhưng không thể tác động vào bất cứ điều gì. Phần đau thương nhất của lời nguyên, đôi khi Zilean sống lại những trải nghiệm ở Urtisan, để rồi sau đó lại phải chứng kiến đồng đồ nát của nó

Đó là cuộc đời của Zilean. Mà hẳn lúc này, cảm giác rõ ràng nhất cảm xúc của một người như ông ta. Một cảm xúc cực kì đau đớn. Nếu như không phải Long nhận được năng lực của Zilean thì hẳn cũng sẽ không thể hiểu nổi cảm xúc của Zilean. Có lẽ cảm xúc của ông ta đúng với câu nói của ông ấy

" Không có nỗi đau nào sánh bằng sự mất mát đã được báo trước"

Phải rất lâu sau, Long mới tỉnh lại. Chỉ là lúc này hẳn phát sinh kinh người thay đổi, ánh mắt hẳn tràn đầy thâm thúy như một nhà thông thái biết hết mọi sự trên đời, khuôn mặt trẻ con đã biến mất thay vào đó là sự thành thực của người trưởng thành . Rất khó tưởng tượng, một cậu bé 14 tuổi lại có được khí chất, anh mắt và dung mạo như vậy.

" Giám hộ thời gian Zilean được sử dụng. Đạt được Nội tại: Lọ Trữ Thời Gian, kỹ năng: Bom Hẹn Giờ, Rút Ngắn Thời Gian, Bẻ Cong Thời Gian, Đảo Ngược Thời Gian. Đạt được Thần cấp công pháp: Thời Gian Tâm Kinh".

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Zilean, Yasuo

Âm thanh hệ thống vang lên khiến Long giật mình. Nếu như trước đây, khi nghe tới bốn chữ " Thần cấp công pháp " . Long chắc chắn sẽ bị niềm vui bất ngờ làm hôn mê bất tỉnh. Thế nhưng hiện tại, Long trong mắt chỉ toát lên vẻ giật mình sau đó liền trở lên bình tĩnh, như là đó không phải là một quyền Thần cấp công pháp mà là một quyền Hoàng cấp công pháp vậy. Nếu như ai nhìn thấy biểu hiện của hắn bây giờ, tin tưởng đều không do dự xông tới tấn công hắn một trận.

Thần cấp công pháp tại sao được gọi là thần, bởi vì tất cả Thần cấp công pháp đều sẽ khiến Linh Sư đạt tới cấp 100, trở thành một vị thần chân chính. Một vị không chỉ bắt từ bắt diệt mà sức mạnh cực kì khủng bố, hủy diệt thế giới, tình hà chỉ là một cái phui tay mà thôi. Mà cũng vì điều đó, Thần cấp công pháp hiếm như lá mùa thu. Nguyên Linh đại lục công pháp nhiều vô số thế nhưng Thần cấp công pháp chỉ đếm trên đầu ngón tay. Đặc biệt đến thời điểm này, khi mà đã cách thời kì thượng cổ mấy chục ngàn năm thì càng trở lên hiếm có khó tìm. Khắp đại lục không tìm thấy một quyền Thần cấp công pháp.

Vì thế, hiện tại Long vậy mà có được một quyền Thần cấp công pháp mà vẫn còn bộ mặt bình tĩnh như vậy quả thực là số một không hai. Nếu như là tu thần gia khác, tin tưởng bọn họ đã hai tay run rẩy, khuôn mặt tràn đầy khó tin, thậm chí là hôn mê ấy chứ

Mở ra ô " Nhân vật". Long ánh mắt nhìn lên bảng " kỹ năng". Nơi đó ghi lấy bốn cái kỹ năng cùng một cái nội tại. Chính là bộ kỹ năng của Zilean

....

Kỹ năng

1) Giám hộ thời gian: Zilean (lv 1)

Nội tại: Lọ Trữ Thời Gian

Trong quá trình chủ nhân hấp thu năng lượng trời đất. Nội tại tự động kích hoạt, hấp thu nguồn năng lượng trời đất dư thừa vào một không gian. Nguồn năng lượng này trải qua thời gian gia tốc sẽ biến thành linh lực tinh khiết. Chủ nhân có thể từ Lọ Trữ Thời Gian thu được linh lực hoặc có thể chuyển nguồn năng lực này cho người khác, trợ giúp đối phương đột phá

2) Bom Thời Gian

Thời gian hồi chiêu: 15s

Ném ra một quả bom hẹn giờ sau ba giây tại một khu vực chỉ định và bấm vào bất kì di chuyển qua quả bom (ưu tiên tu thân giả). Gây sát thương lớn trong vòng bán kính 3m (chỉ gây sát thương với kẻ địch)

Quả bom sẽ phát nổ ngay lập tức và làm choáng đối phương trong vòng ba giây nếu kẻ địch bị một quả bom khác chồng lên. Sát thương gây ra sẽ bằng cả hai quả bom cộng lại

Có thể ném tối đa hai quả bom cùng một lúc

3) Rút ngắn thời gian

Thời gian hồi chiêu: 14s

Nội tại: Gia tăng thời gian linh ngộ linh kĩ, thời gian tu luyện. Một ngày = Một năm

Kích hoạt: Giảm thời hồi chiêu (trừ Đảo ngược thời gian) đi 10s

4) Bề Cong Thời Gian

Làm giảm 10% tốc độ di chuyển, tốc độ ra đòn của kẻ địch hoặc tăng 10% tốc độ di chuyển, tốc độ ra đòn của bản thân hoặc đồng đội

Bề cong thời gian khiến bản thân nhìn thấy trước hành động 2 giây sau mà đối phương chắc chắn làm ra

5) Until: Đảo Ngược Thời Gian

Thời gian hồi chiêu: một ngày

Sử dụng lên một đồng đội hoặc bản thân tạo ra một lá bùa bảo vệ trong 10s. Nếu trong thời gian này, bản thân hoặc đồng đội chết sẽ lập tức hồi sinh với 5s giây bất tử. Sau 5s sẽ trở lại trạng thái toàn thịnh ban đầu.

Nếu trong thời gian này, bản thân hoặc đồng đội không chết. Lá bùa sẽ mất đi hiệu lực

+) Thời Gian Tâm Kinh:

Đẳng cấp: Thần cấp

Giới thiệu: Thời Không Tâm Kinh gồm mười tầng. Tu luyện tới tầng thứ mười tương ứng với đẳng cấp 100.

Mỗi đột phá một tầng liền đạt được một loại năng lực đặc biệt. Đồng thời thời gian tu luyện tăng lên 1/20/500/1000/20.000/50.000/100.000/200.000/500.000/1.000.000 . Ví dụ, tu luyện tới tầng một. Một ngày tu luyện = một năm tu luyện, cứ vậy suy ra.

Mỗi khi đột phá một tầng, tuổi thọ gia tăng thêm một số năm. Số tầng càng cao, tuổi thọ gia tăng càng nhiều

Tu luyện tâm kinh đến đại thành (tức tầng thứ 10) liền trở thành Chúa Tể Thời Gian. Chương quản dòng thời gian của vũ trụ]

Nhìn bằng giới thiệu về Zilean cùng Thời Gian Tâm Kinh. Long trong mắt giật mình

Hắn thật sự bị bộ kỹ năng này làm cho có chút hoảng sợ. Sự cường đại của năng lực Zilean quả thật quá mạnh, dù là Long cũng biết rõ điều này nhưng thật không ngờ nó lại mạnh tới như vậy

Đối với bộ kỹ năng của Zilean, không nói tới những công dụng khác. Chỉ nói tới cái nội tại : một ngày = một năm khiến Long không tài nào có thể tin được. Một ngày tu luyện bằng người khác tu luyện một năm, đây quả thật là siêu bug mà.

Còn Thời Gian Tâm Kinh cũng không hổ danh là Thần cấp công pháp, sự cường đại của công pháp này đủ khiến bất kì ai chứng kiến cũng phải sợ hãi. Chương quản thời gian! đây dù là thần cũng chưa chắc làm được. Ít nhất theo hắn đọc trong lịch sử Nguyên Linh đại lục, thời kì thượng cổ, Chân Thần Cảnh mặc dù có tuổi thọ rất dài nhưng cũng không thể chương quản thời gian. Điều này không phải đồng nghĩa với việc Long tương lai sẽ đạt được sự bất tử ư?

Nghĩ tới đây, Long cũng không nhịn được trở lên hưng phấn. Bất tử bất diệt dù là 100 cấp Chân Thần Cảnh cũng dành cả đời để đạt tới hưởng chi là hắn chỉ là một tên phàm nhân mới bước chân vào con đường tu luyện. Trong lòng không khỏi cảm thấy mình may mắn khi mở được bộ kỹ năng của Zilean

Rất lâu sau, Long mới bình tĩnh lại. Nhìn sang giới thiệu về món đồ thứ hai: Đá bảo hộ

[Đá bảo hộ x1

Mỗi khi tăng một cấp + 10 năm tuổi thọ. Đột phá một đại cảnh giới + 100 năm tuổi thọ

Chú ý: Có thể kết hợp với những trang bị khác để tạo ra một đại trang bị]

Bởi vì có hào quang mãnh liệt của món quà thứ nhất. Vì thế đối với đá bảo hộ, Long không chút kinh ngạc. Chỉ hơi giật mình mà thôi

Mở ra ô " nhân vật". Long kích vào dòng chữ " Một lần triệu hồi". Lập tức, một cái thẻ xuất hiện trước mặt Long. Nhìn cái thẻ trước mặt, Long trong mắt toát lên vẻ vui mừng cùng với hiểu ra

" Chúc mừng chủ nhân mở ra năng lực: Kẻ Bất Dung Thứ: Yasuo. Có hay không kích hoạt "

Âm thanh máy móc lại một lần nữa vang lên. Long không chút do dự gạt đầu kích hoạt. Lập tức, chiếc thẻ hóa thành một đạo bạch quang bắn về phía hắn.

Long chỉ cảm thấy đầu óc mơ hồ. Trong đầu khắc hoa rất nhiều tri thức kiếm đạo cùng hình ảnh kì lạ. Cũng giống như Zilean. Đây là những hình ảnh cuộc đời của Yasuo. Tiếp nhận năng lực của Yasuo, Long cũng tiếp nhận quá khứ đầy cô độc của anh ta:

Từng là một môn sinh tài năng tại trường đào tạo Kiếm Thuật Ionia trứ danh, Yasuo là người duy nhất có thể luyện thành công phong tuyệt kỹ trong truyền thuyết. Nhiều người tin rằng định mệnh của anh là trở thành một anh hùng vĩ đại. Nhưng, mọi chuyện đã hoàn toàn sụp đổ khi quân Noxus kéo tới xâm lăng. Yasuo được giao phó sứ mệnh bảo vệ Trường lão Ionia, và rồi chính sự tự tin và lòng kiêu ngạo, rằng chỉ mỗi thanh kiếm của anh là quá đủ để tạo nên sự khác biệt, anh rời bỏ vị trí để tham gia vào cuộc chiến. Đến khi Yasuo trở lại, thì vị Trường lão đã trở thành một cái xác không hồn.

Hở thẹn, Yasuo đã tự thú, với đầy đủ giác ngộ và lòng kiêu hãnh, anh sẵn sàng gánh chịu mọi hình phạt để trả giá, dù là chính tính mạng của mình. Thế nhưng, hấn điếng hồn khi biết rằng tội danh không phải là sao nặng nhiệm vụ, mà hấn bị cáo buộc là chính thủ phạm của vụ ám sát. Dầu bối rối và đau đớn vì tội lỗi của mình, hấn không thể chấp nhận để lũ sát thủ có thể ung dung tự tại ngoài kia còn hấn thì phải nhận hình phạt thế chỗ chúng. Yasuo vùng kiếm lên chống lại cả học viện để đào thoát, bất kể hành động đó sẽ khiến cả Ionia quay lưng lại với hấn. Lần đầu tiên trong cả đời, hấn thật sự cô độc, nhưng hấn phải lên đường tìm ra thủ phạm thực sự đã hạ sát Trường lão.

Hấn có thể cảm nhận được sự hổ thẹn, sự cô độc, không cam lòng khi mà chính hấn bị cả thế giới quay lưng lại. Long mặc dù không phải là Yasuo, thế nhưng trong lúc nhất thời hấn lại hóa thân thành hấn. Cảm nhận những cảm xúc mà Yasuo mang tới. Nếu như Zilean mang cho hấn cảm giác thương hải tang điền thì Yasuo mang cho hấn cảm giác cô độc của một kiếm khách, kèm theo đó là một chút gì đó phong trần, lãng tử

Rất lâu sau. Long mới tỉnh lại từ trong những cảm xúc của Yasuo. Hấn mở mắt, khí chất của hấn thay đổi hoàn toàn. Khí chất thành thực của một người từng trải qua vô vàn biến cố, lại cực kì sắc bén như một thanh kiếm rời khỏi vỏ lại thêm một chút gì đó phồng đẫy, bất kham. Khí chất pha trộn giữa một người xuất hiện ở mọi trục thời gian và một kiếm khách lãng tử, tài ba.

Đồng thời lúc này, Long cảm nhận trong cơ thể mình xuất hiện một luồng linh khí nhỏ tiến vào quả cầu đầu tiên. Ngoài ra hấn còn phát hiện, không biết từ lúc nào hấn có thể cảm nhận được phong nguyên tố xung quanh mình. Hấn có thể cảm nhận được, mình có thể điều khiển được những phong nguyên tố xung quanh

" Năng lực: Kẻ bắt dung thứ: Yasuo đã được sử dụng. Đạt được Nội tại: Đạo Của Lãng Khách. Kỹ năng: Bảo Kiếm, Tường Gió, Quét Kiếm cùng Trần Trời. Đạt được dị năng : Điều khiển gió (lv 1). Đạt được kĩ năng: Kiếm thuật (lv 2)"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Cuộc Thi Xét Tuyển

1/9/3016. Đây là một ngày cực kì đặc biệt của học viện Hà Bắc. Ngày này hàng năm, các học viên khối lớp chín của học viện sẽ bắt đầu kì thi tấn cấp. Đây là kì thi để xem ai có thể tiến vào khối cấp ba học viện. Nếu như thành công vượt qua kì thi, như vậy chúc mừng người, người đã được lên lớp. Còn nếu trượt thì xin chia buồn, người đã bị lưu ban. Nói cho đơn giản thì kì thi này giống như kì thi cấp III ở Việt Nam vậy, chỉ khác là hình thức thi cử mà thôi.

Sân trường học viện, lúc này đã trật ních người, phần lớn đều là học viên lớp 9, còn học viên khối cấp ba thì đều đứng ở trên các phòng học theo dõi cuộc thi. Tiếng trò chuyện, cười đùa vang vọng khắp sân trường, báo hiệu một ngày cực kì nhộn nhịp.

Tại một ghé đá dưới một gốc cây phượng to lớn. Long cùng với một cô gái cùng tuổi ngồi một chỗ, hai người bộ dạng cực kì thân mật. Cô gái này một thiếu nữ mười bốn tuổi, xinh đẹp vô cùng với khuôn mặt đông phương tinh xảo, hoàn mỹ vô khuyết, mái tóc đen dài óng ả. Thân hình nở nang, phồng phao rất khó nhìn ra cô bé này là một cô gái mới có mười bốn tuổi. Cô không để ý ánh mắt xung quanh mọi người, cực kì lớn mật lấy hai tay quàng qua cổ Long, bộ ngực lớn hơn so với tuổi tác ép chặt vào tay hấn khiến Long thoải mái vô cùng, trên khuôn mặt tràn đầy hạnh phúc. Mà Long, hấn ánh mắt cũng tràn đầy nhu tình, yêu thương nhìn nàng.

Cô gái này tên là Lạc Tuyết, là bạn thân mai trúc mã của Long từ cái thời Napoleong cời trường tắm mưa. Hai người thân nhau cực kì, thân đến nỗi chỉ cần tách nhau ra một ngày thôi là đã cảm thấy nhớ nhung rồi. Long bởi vì có siêu năng lực là "Đo đạc cảm xúc" khiến hấn có thể nhìn ra được cảm xúc của bất kì ai. Mười bốn năm ở chung, bằng vào "đo đạc cảm xúc", Long biết được Lạc Tuyết cực kì yêu mình mà hấn cũng rất yêu cô. Nếu như kiếp trước, với tính cách của Long, hấn và Lạc Tiên rất khó đến được với nhau. Như ở kiếp này lại khác.

Đầu tiên là dung mạo, Long mặc dù không dám nhận mình là soái đến thiên địa bất dung thế nhưng hấn cũng vô cùng tự tin dung mạo của hấn có thể khiến bất kì cô gái nào có thể ghét được hấn trong cái nhìn đầu tiên. Tiếp tới là gia thế, ở kiếp này. Long thân phận chính hiệu "con ông cháu cha" hay "con cha cháu ông" gì đó, nhà mặt phố, bố làm to... Trong nhà tiền nhiều như nước sông Đà, tiêu mãi không hết. Chỉ cần việc hấn có thể tới học viện Hà Bắc học tập là đã cho thấy thân phận của hấn rồi. Nhưng ở thế giới này, quan trọng nhất là sức mạnh bản thân. Nếu người là cường giả thì dù người là thằng ăn mày thì hoàng đế cũng phải cung kính.

Long có "Liên minh huyền thoại", kết hợp với những đúc kết mà hấn có được trong mấy năm đọc tiểu thuyết xuyên việt. Long tự tin có thể ở đại lục này sáng tạo lên một truyền thuyết thuộc về mình. Do đó, hấn cũng cố gắng loại bỏ những tính cách xấu trước đây, bắt đầu bước những bước chân đầu tiên lên con đường thành tuyệt thế cường giả. Mà muốn trở thành tuyệt thế cường giả, Long phải có lòng can đảm. Vì thế, khi biết Lạc Tuyết yêu mình, Long đã lấy hết dũng khí tỏ tình. Và kết quả có thể thấy rồi đấy, Long cùng Lạc Tiên đã: "khi hai ta về một nhà, khép đôi mi chung một giường"

Trở lại với câu chuyện. Lạc Tuyết với dung mạo xinh đẹp như tiên tử, thân hình phồng phao lồi lõm vì thể năng vinh danh trở thành một trong thập đại mỹ

nhân nhân học viện, đứng vị trí thứ năm, trong trường rất là nổi tiếng đấy. Khi biết Lạc Tiên vậy mà có bạn trai đã khiến rất nhiều trái tim tan nát. Mà Long cũng trở thành kẻ thù của một số lượng không nhỏ nam sinh trong trường. Như lúc này vậy, thấy hai người không coi nhau ra gì ôm ấp một chỗ, rất nhiều nam sinh ánh mắt phun lửa, ghen ghét nhìn Long. Tin tưởng, nếu ánh mắt có thể giết người thì không biết Long đã chết bao nhiêu lần rồi.

Về phía Long, mười bốn năm ở kiếp sống mới đã khiến da mặt hắn đã tu luyện tới cảnh giới "dày như tường thành rồi". Vì thế hắn không những không sợ hãi mà còn tràn đầy đắc ý, ôm lấy Lạc Tuyết hô lên má nàng một cái khiến cho đám nam sinh tức giận vỗ ngực, dậm chân.

"Long. Ba ngày nay anh làm gì mà không tới tìm em".

Lạc Tuyết ôm lấy tay Long nũng nịu kêu lên. Trong mắt tràn đầy bất mãn.

"Xin lỗi, anh bất ngờ đột phá. Vì thế chưa kịp thông báo cho em biết" Long áy náy lên tiếng. Từ khi "Liên minh huyền thoại" mở ra. Long liền bắt đầu tu luyện Thời Gian Tâm Kinh. Không hổ danh là Thần cấp công pháp, tốc độ tu luyện quả thực khủng bố vô cùng.

Long hiện tại đã đột phá tầng một của Thời Gian Tâm Kinh. Hắn có được khoảng thời gian tu luyện là một ngày = một năm, kết hợp với nội tại của Rút Ngắn Thời Gian. Long có được một ngày bằng hai năm. Ba ngày hắn tu luyện thì bằng người khác tu luyện sáu năm, sáu năm tu luyện Long đã mở ra ba quả cầu. Hiện giờ, hắn thực lực là cấp mười ba Luyện Tinh Cảnh, đồng thời cũng thành công khống chế khí chất của mình, trở lại thành một tên thiếu niên cấp hai "ngây thơ", "trong sáng".

Ba ngày từ cấp mười đạt tới cấp mười ba, nói ra đủ khiến cả thế giới chấn động. Dù sao, trong dòng lịch sử dài đằng đẵng của đại lục, chưa từng có ai trong vòng ba ngày đột phá liên tiếp ba cấp đây. Mà cũng vì hắn vội vàng tăng lên tu vi vì thế cũng bỏ qua cô bạn gái đáng yêu của mình. Hiện giờ nghe cô trách cứ cùng với chút lo lắng, Long trong lòng vô cùng tự trách.

Nghe Long nói vậy, Lạc Tuyết thở ra một hơi. Trong lòng tảng đá lớn cũng biến mất. Cô chỉ sợ Long xảy ra chuyện gì, đến khi đó cô thật sự không biết sống thế nào.? Khoan đã, anh ấy nói anh ấy đột phá? Mà anh ấy là cấp chín, chẳng lẽ. Lạc Tuyết nhớ tới điều gì nghĩ ngợi, sau đó khuôn mặt tràn đầy khó tin, lấp bắp kêu lên:

"Long. Anh...anh đột phá cấp mười".

"Ha...ha, không cần thận đột phá".

Long xoa đầu, giả bộ ngượng ngùng trả lời Lạc Tuyết. Thấy vậy, Lạc Tuyết ánh mắt đại ra, sau đó tràn đầy sùng bái vui sướng kêu lên. Bộ dạng như là người đột phá là cô chứ không phải là Long vậy:

"Wow. Anh hiện tại là Luyện Tinh Cảnh. Trời ạ! mười bốn tuổi Luyện Tinh Cảnh. Thật không thể tin nổi?"

Con người bắt đầu trở thành Linh Sư là vào lúc bốn tuổi. Khi đó thân thể đã định hình hết tuy vậy vẫn còn chưa cố định đồng thời lúc đó trẻ con đã có thể đi đứng, nghe hiểu được công pháp tu luyện. Vì thế, ba tuổi trẻ nhỏ chính là thời điểm thích hợp nhất tu luyện linh lực. Mà con đường luyện thể cực kỳ gian nan vất vả. Trẻ nhỏ phải được dạy từ những động tác cơ bản tới động tác khó rồi cực khó để tránh tình trạng trong quá trình luyện thể khiến cơ thể phát sinh ám thương. Vì thế, thông thường mười sáu tuổi mới bắt đầu bước vào cấp mười. Kể cả thiên tài thì cũng phải mười năm tuổi mới đột phá cấp chín.

Long mới có mười bốn tuổi liền đột phá Luyện Tinh Cảnh, đây quả thật là điều chưa từng xảy ra. Ít nhất trong hơn hai ngàn năm qua, chưa từng có ai ở mười bốn tuổi đột phá Luyện Tinh Cảnh. Dù biết Long là thiên tài trong thiên tài nhưng tốc độ tu luyện biến thái như vậy, Lạc Tuyết cũng không thể nào tin tưởng.

Khi Lạc Tuyết chấp nhận chuyện có người ở mười bốn tuổi đạt tới Luyện Tinh Cảnh. Trong lòng cô tràn đầy tự hào, Long là người nàng yêu nhất, yêu hơn cả chính bản thân mình. Người mình yêu có thiên phú khủng bố như vậy, cô vì hắn mà cao hứng.

Thấy Lạc Tuyết kích động như vậy. Long rất muốn nói ra rằng mình không phải là cấp mười mà là cấp mười ba. Thế nhưng nghĩ lại thì thôi, hắn cũng không muốn Lạc Tuyết đầu óc bị hư hỏng. Ôm lấy Lạc Tuyết, vuốt lên mũi nàng, Long cười đắc ý nói:

"Tất nhiên. Phải biết anh là ai chứ. Bạn trai của Lạc tiên tử mà".

"Hừ, miệng lưỡi ngọt xót"

Lạc Tuyết khê hừ một tiếng, thế nhưng trong mắt tràn đầy hạnh phúc liên bán đứng cô. Dù sao không một cô gái nào không thích người khác khen mình, đặc biệt là từ chính miệng người yêu phát ra càng khiến cô sung sướng, hạnh phúc:

- Tùng ... Tùng.

Lúc này, tiếng trống trường vội vã vang lên. Lạc Tuyết cùng Long cũng rời nhau, tuy rằng không còn thân mật như vừa rồi nhưng hai người tay nắm tay, tựa sát vào nhau trốn ở trong góc tối tâm tình. Mà lúc này, các học viên cũng không chú ý tới hai người, ánh mắt nhìn lên không.

Chỉ thấy trên không, bốn người đàn ông xuất hiện. Sau lưng phe phẩy cánh chim. Có thể dùng linh lực sáng tạo cánh chim cũng chỉ có Độ Khí Cảnh cường giả mới làm được. Hiện nhiên bốn người này đều là Độ Khí Cảnh cường giả. Bốn người đàn ông, trong đó có một lão già râu tóc bạc phơ, một bộ tiên phong đạo cốt. Mặc trên người comple màu đen. Bộ dạng để người khác liên tưởng tới ông bụt thời hiện đại. Ông lão này tên là Bùi Thiên, thực lực là Độ Khí Cảnh cấp 37, là hiệu trưởng học viện. Bốn người còn lại đều có thực lực Độ Khí Cảnh cấp 30, là phó hiệu trưởng học viện.

Trong ánh mắt tràn đầy sùng kính, hâm mộ của học viên. Bốn người Bùi Thiên từ từ hạ xuống, thu hồi năng lượng cánh. Hân cao giọng nói lớn, trong âm thanh có mang theo linh lực khiến giọng hân khuếch tán ra khắp sân trường:

" Xin chào các em. Thầy là Bùi Thiên, hiệu trưởng học viện Hà Bắc. Hôm nay là một ngày cực kì trọng đại đối với học viên nói chung và những học viên lớp chín nói riêng. Hôm nay, ngày 1/9/3016, như hàng năm trường ta tổ chức " cuộc thi xét tuyển" để xét các em có đủ điều kiện lên lớp hay ở lại lớp hay không?

Thế lệ thi như sau. Có hai phần thi.

Phần thứ nhất: Kiểm tra thực lực. Thực lực đạt tới Nguyên Sơ Cảnh cấp năm trở lên liền thông qua.

Phần thứ hai: Đấu đối kháng. Khối lớp mười chia thành năm lớp là A, B, C, D, E. Trong đó lớp A là lớp chuyên, lớp B, C là lớp cận chuyên, lớp D là lớp thường và lớp E là lớp yếu. Những học viên thông qua phần thứ nhất liền sẽ được máy tính ngẫu nhiên xếp thành đối thủ của nhau. Phần thi này là có ba cửa. Những người thắng cửa đầu tiên sẽ được tiến vào cửa tiếp theo. Còn người thua sẽ bị xếp vào lớp E. Tương tự như vậy. Những học viên vượt qua cả ba phần thi liền tiến vào lớp chuyên A. Mọi người nghe rõ rồi chứ".

Bùi Thiên nói xong, phía dưới mọi người đồng thanh hô lớn:

" Đã rõ"

Đồng thời trong mắt tràn đầy chiến ý. Bọn họ chờ đợi cuộc thi này lâu lắm rồi. Đây là một cuộc thi vừa là nơi biểu hiện thực lực bản thân mình cho người thiên hạ, không phải sao? đối với những cô cậu bé ở cái tuổi này. Hư danh là thứ rất quan trọng đối với bọn họ. Một cơ hội đạt được danh tiếng truyền khắp học viện, bọn họ sao không thể không hưng phấn chứ. Tất nhiên có người vui, có kẻ buồn. Kẻ buồn chính là những học viên thực lực không đạt tới cấp năm. Vì thế đành ngậm ngùi ở lại lớp rồi

Thấy các học viên chiến ý sục sôi như vậy. Bùi Thiên hài lòng, phát tay quát :

" Vậy ta chính thức tuyên bố: Cuộc thi xét tuyển bắt đầu"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Phần Thi Thứ Hai Bắt Đầu

Không giống như khối cấp III. Việc kiểm tra thực lực phải nhờ tới máy móc. Dù sao, việc học sinh cấp III nhờ người thi hộ cũng đã xảy ra.

Đối với học sinh cấp II, bọn họ đều sẽ ý thức được mình có thể tham gia xét tuyển được hay không? bọn họ đều là trẻ con, muốn thể hiện mình cho người khác biết, cũng sẽ không ngu gì mà đi bêu xấu mình. Vì thế ở phần thi thứ nhất, tất cả những ai thực lực dưới Nguyên Sơ cảnh cấp năm đều sẽ tự động rút lui. Tất nhiên bọn họ cũng sẽ không rời đi mà ở lại xem cuộc vui.

Học viện cấp hai của trường có khoảng hơn hai ngàn người. Nhưng cuối cùng chỉ có một nửa là đủ. Điều này cho thấy việc tu luyện Linh Sư khó khăn như thế nào. Chỉ là Nguyên Sơ Cảnh cấp năm mà đã có tới một ngàn người không qua qua rồi.

" Phần thi thứ nhất đã qua. Ở đây, thầy xin chúc mừng các em đã vượt qua vòng thi thứ nhất. Các em chân chính trở thành một học sinh cấp ba của trường. Rất mong các em cố gắng tu luyện, mang về vinh danh không chỉ cho các em mà cho cả nhà trường nữa.

Thầy cũng không nói nhiều nữa. Hiện tại thầy tuyên bố, cuộc thi thứ hai bắt đầu đầu".

Bùi Thiên tán thưởng nhìn những người đã vượt qua vòng một. Sau đó cao giọng quát. Ngay lập tức, trên không từ từ xuất hiện năm cái đấu trường rộng lớn. Hai bên đấu trường đều có bậc thang kéo dài xuống đất. Đồng thời giữa sân hiện lên một cái hình chiếu 3d. Trên hình chiếu có ghi một vài cái tên.

" Đấu trường 1: Nguyễn Tuấn Long vs Trần Tuyền

Đấu trường 2: Lạc Tuyết vs Lê Uyển Như

Đấu trường 3: Nguyễn Văn Hùng vs Nguyễn Thanh Sơn

Đấu trường 4: Vũ Văn Sơn vs Nguyễn Tuấn Dũng

Đấu trường 5: Võ Tòng vs Lỗ Trí Thâm"

" May quá, anh với em không cùng đấu trường. Em cũng không muốn trở thành đối thủ của tên biến thái như anh" Lạc Tuyết nhìn năm cặp đấu, thờ phào

một hơi. Cô cũng không muốn đấu với Long. Một mặt Long mạnh hơn cô rất nhiều, nhưng quan trọng nhất là cô muốn cùng với hắn học chung một lớp.

" Anh cũng vậy. Anh còn muốn học chung lớp với em đây" Long cười hi hi vuốt má nàng. Sau đó buông tay Lạc Tuyết ra, bước lên đấu trường đầu tiên.

" Xin...xin chào. Mình là Trần Tuyền... Xin chỉ giáo"

Một thiếu niên thanh tú, khuôn mặt ngượng ngùng, thân hình run rẩy có chút sốt sáng nhìn Long áp ứng nói.

Thấy vậy, Long không mấy để ý. Đối với một thiếu niên 14 tuổi thì đối mặt với cảnh tượng như vậy, lần đầu tiên cùng người khác chiến đấu đều sẽ như tên Trần Tuyền này. Nếu không phải là Long là người của hai thế giới, lại thêm truyền thừa của Zilean khiến hắn tâm cảnh bình tĩnh thì cũng sẽ vô cùng sốt sáng.

" Mình là Nguyễn Tuấn Long. Xin chỉ giáo"

Long một bộ phong vân khinh đạm, vô cùng bình tĩnh lên tiếng. Sau đó từ trong " không gian nhẫn" - là một phát minh khoa học của thế giới lôi ra một thanh katana

Mà Trần Tuyền cũng làm theo. Từ không " không gian nhẫn" lôi ra một cây cung, ánh mắt trở lên chuyên chú nhìn về phía Long.

" Linh Sư trường phái Xạ Thủ sao?" .

Long hơi lẩm bẩm. Linh Sư là tên gọi chung của tất cả những người tu luyện linh lực. Thế nhưng trong Linh Sư cũng chia thành năm trường phái.

Xạ Thủ: Vũ khí thường dùng là súng, cung tên, cùng một số vũ khí đặc thù khác. Bọn họ tu luyện công pháp tăng lên tầm nhìn, tốc độ di chuyển và tốc độ bắn. Một cao thủ Xạ Thủ trên chiến trường có thoát ẩn thoát hiện, lấy thủ cấp tướng địch từ xa.

Đấu sĩ: Vũ khí thường dùng là đao, kiếm. Tu luyện công pháp tăng lên sát thương, tăng lên tố chất thân thể. Những người này đều cực kì giỏi trong việc cận chiến, không những thế đấu sĩ còn tiền kì rất dễ tu luyện vì thế hầu như bất kì Linh Sư nào đều chọn trường phái này.

Pháp sư: Vũ khí thường dùng là pháp trượng cùng một số vũ khí đặc thù khác. Tu luyện công pháp tăng lên sức mạnh, linh lực bản thân. Đặc biệt linh kĩ của họ đều thuộc dạng ma pháp tấn công từ xa, uy lực thập phần khủng bố với lực sát thương cực cao hoặc phép hỗ trợ như buff máu, buff dame, ... Trong chiến tranh, pháp sư là thành phần không thể thiếu của quân đội. Trong pháp sư chia thành ba loại hình pháp sư là Sock dame pháp sư, Poke (cầu đĩa) pháp sư và pháp sư buff. Còn năng lực của bọn họ, ai chơi Liên minh cũng có thể đoán ra được.

Tank: Vũ khí thường dùng là trường thương, lá chắn. Tu luyện công pháp tăng mạnh độ phòng thủ của thân thể. Nếu như xét ở trong trò chơi, trường phái này là một tên máu dày, giáp và kháng phép cực cao. Trong chiến đấu, nhiệm vụ của bọn họ là bảo kê cho pháp sư cùng xạ thủ hoặc là xông lên như một thằng sừnhi, lừa pháp sư và xạ thủ đối phương như lừa vịt. Tất nhiên điều kiện quan trọng nhất là thằng này máu, giáp và kháng phép phải rất lớn.

Sát thủ: Vũ khí đa dạng, thường dùng là tiểu đao, song đao. Tu luyện công pháp tăng lên tốc độ di chuyển, tốc độ ra đòn, khả năng đánh vào điểm yếu của đối phương. Sát thủ là " bóng ma" trên chiến trường. Một sát thủ mạnh mẽ, thân hình quý dị lúc ẩn lúc hiện. Ra vào quân địch như chỗ không người, lấy đầu tướng địch chỉ là một cái nháy mắt mà thôi.

Trần Tuyền lấy ra cung tên hiển nhiên cho thấy cậu ta là một tên Linh Sư trường phái xạ thủ. Đặc biệt là khi cậu ta cầm lên trường cung liền thay đổi thành một người khác vậy. Không còn nữa sự sốt sáng, không còn nữa sự ngượng ngùng mà thay vào đó là một niềm tin, niềm tin của cung thủ vào cây cung của mình. Cho thấy Trần Tuyền là một tên Xạ Thủ đúng cách. Dù Long cũng không khỏi không tán thưởng.

Tuy vậy, tán thưởng là một truyện. Trận đấu này hắn thắng chắc rồi. Tại sao? bởi vì hắn có năng lực của Yasuo. Trong đó có một chiêu gọi là : Tường Gió.

- Tường gió

Thời gian hồi chiêu: 30s

Tạo ra một bức tường gió chặn lại toàn bộ kỹ năng đạn đạo của kẻ địch trong bốn giây

Tường gió, chính là khắc tinh của xạ thủ. Bởi vì Xạ Thủ muốn gây dame thì tên hoặc đạn phải trúng người đối phương. Có kỹ năng tường gió thì điều đó là không thể, ít nhất là trong vòng bốn giây.

- Tùng ... Tùng.

Tiếng trống trường vang lên báo hiệu phần thi thứ hai bắt đầu. Mà tiếng trống vừa vang, Long động. Hắn cũng không giống như mấy kẻ trong tiểu thuyết đứng im cho đối phương tấn công, dù cho đối phương thực lực thấp hơn mình. Long muốn dùng cách thức nhanh nhất kết thúc trận đấu.

Có phong nguyên tố gia trì, Long tốc độ cực nhanh đánh về phía Trần Tuyền, một kiếm đâm ra. Đây là một chiêu thức cực kì bình thường, thế nhưng có phong nguyên tố gia trì khiến cho tốc độ đâm nhanh lên gấp ba lần.

Cảm nhận sự lạnh lẽo gần kề bên mình. Trần Tuyền giật mình sợ hãi, chân tay luống cuống cực kì gian nan thoát khỏi một kiếm này của Long. Đồng thời, Trần Tuyền cũng tách ra một đoạn với Long. Cầm lên trường cung, lấy từ trong không gian nhả ra một mũi tên. Lấp cung, nhả đạn. Động tác nước chảy mây trôi hoàn toàn không có tí ngắt quãng nào.

- Vào

Một tiếng xé gió vang lên. Mũi tên với tốc độ rất nhanh bắt về phía Long. Trong ánh mắt không thể tin được của Trần Tuyền, mũi tên đâm trúng lên người Long nhưng hoàn toàn không gây tí tổn thương nào cho hắn

- Đạo của lãg khách

Phong nguyên tố tụ tập xung quanh dần dần dựng lên một tấm khiên khi hắn di chuyển. Tấm khiên sẽ tự hủy khi chịu phải sát thương từ một đòn đánh thường của linh sư.

Với "Đạo của lãg khách" xung quanh long có một tầng giáp mỏng vậy quanh. Hiển nhiên mũi tên vừa rồi bắn trúng tâm khiên này làm mất tấm khiên gió nhưng cũng chặn lại sát thương từ nó. Mà Long, lợi dụng Trần Tuyền ngờ ngác. Hắn hất kiếm lên. Một con lốc xuất hiện bắn về phía Trần Tuyền.

- Bảo kiếm

Tụ tập phong nguyên tố xung quanh, chém ra một đạo gió lốc hất tung đối phương lên không.

Không như trong game, phải qua hai lần Q (Bảo kiếm) chúng mục tiêu thì mới có thể tạo lốc. Ở hiện thực, Long lúc nào cũng có thể tạo được một con lốc xoáy. Đó chính là lợi thế của hắn.

- Vù. vù.

Tiếng gió vang vọng khắp đấu trường. Trần Tuyền chỉ cảm thấy cả người hắn bị một con lốc bao phủ lấy, không kịp phản ứng cả thân thể hắn bị con lốc ném mạnh xuống dưới sân trường. Cũng may, dưới sân trường lúc này đã dựng lên một tấm đệm cực kì dài để tiếp đón những người thua cuộc từ trên đấu trường rơi xuống.

" Người chiến thắng: Nguyễn Tuấn Long".

Âm thanh máy móc vang lên. Long không chút nào để ý đi xuống dưới sân, chờ đợi Lạc Tuyết.

Trên không, Bùi Thiên cùng ba vị hiệu phó ánh mắt tràn đầy khiếp sợ nhìn về phía Long.

" Mười bốn tuổi, Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba. Trời ạ! thằng này không phải là lão quái vật nào đó phản lão hoàn đồng chứ?"

Bùi Thiên ánh mắt tròn tròn nhìn theo hướng của Long. Trong mắt tràn đầy không thể tin được. Không như Lạc Tuyết, hắn lịch duyệt phong phú. Việc mười tuổi là Luyện tinh Cảnh cấp mười, hắn đã từng gặp mà những cô cậu bé đó không ai không phải là thiên tài ngàn năm có một. Thế nhưng mười bốn tuổi cấp mười ba, hắn xin thề từ khi cha sinh mẹ đẻ đến giờ, hắn chưa từng gặp một trường hợp nào như vậy. Nếu như mười tuổi cấp mười là thiên tài ngàn năm có một vậy Long là gì: tuyệt thế thiên tài hay yêu nghiệt

" Hiệu trưởng. Còn một điều nữa, cậu bé này rất có thể kiếm thuật đã đạt tới nhập một đại viên mãn"

Một tên hiệu phó ánh mắt sáng quắc nhìn về phía Long nói. Hắn là một tên cao cấp kiếm khí cảnh, là một người trong nghề, hắn liếc mắt có thể nhìn ra khi Long rút kiếm mang theo uy áp của một tên kiếm sư nhập môn đại viên mãn. Thế nhưng hắn thật sự không thể nào tin được, một cậu bé chỉ có mười bốn tuổi mà đã có thể luyện kiếm tới cảnh giới này. Phải biết khi bằng tuổi Long, hắn mới chỉ là nhập môn trung cấp mà thôi. Hắn quả thật là vô cùng chấn động như gặp thiên nhân cùng với hưng phấn, bởi vì cuối cùng hắn cũng đã tìm được truyền nhân.

" Cái gì. Con mẹ nó chứ! thằng này là yêu nghiệt ở đâu chui ra vậy. Nhanh, mau đi tra lí lịch của hắn. Bằng mọi giá phải giữ hắn ở lại trường".

Nghe thuộc hạ nói vậy. Bùi Thiên không để ý hình tượng quá lớn. Hắn biết thuộc hạ mình là một tên kiếm thuật cường giả, hắn nói vậy chắc chắn Long là một tên kiếm thuật nhập môn đại viên mãn. Mười bốn tuổi, mười ba cấp, kiếm thuật nhập môn đại viên mãn. Bùi Thiên phát hiện thế giới quan của mình bị thay đổi rồi. Rất lâu sau, hắn mới bình tĩnh lại vội vàng ra lệnh. Yêu nghiệt như vậy, chắc chắn phải giữ lại trường không thể để các trường khác biết được. Nếu không, Long rất có thể bị bọn họ đào đi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Nguyễn Tuấn Lan Vs Bùi Lan Lan

Hiện nay Lạc Tuyết thực lực là Nguyên Sơ Cảnh cấp chín, thực lực tương đương với Long khi hắn chưa mở ra "Liên Minh Huyền Thoại" . Long với Lạc Tuyết sinh ra trong hai đại gia tộc, mà đều là con trưởng vì thế việc hai người họ ở mười bốn tuổi đạt Nguyên Sơ cảnh cấp chín là điều dễ hiểu.

Lạc Tuyết là cấp chín, lại thêm gia tộc cô là một Linh Sư gia tộc. Lạc Tuyết từ nhỏ đã được học rất nhiều linh kỹ, công pháp. Vì thế thực lực chân chính của cô là có thể cùng linh sư mới bước vào cấp mười đánh một trận. Mà ở mười bốn tuổi là Nguyên Sơ cảnh, khắp cả học viện chắc cũng chỉ có một mình Long. Vì thế, không có gì là lạ khi Lạc Tuyết thắng ba trận liên tiếp.

Còn Long, đừng nói hắn. Mọi người thử nghĩ một thằng cấp mười ba còn thua mấy đứa trẻ con cấp mười chưa có kinh nghiệm chiến đấu sao? Không nói tới đẳng cấp, chỉ nói tới kinh nghiệm chiến đấu. Kế thừa năng lực của Yasuo, là một tên kiếm khách lừng danh Valoran, kinh nghiệm chiến đấu phong phú vô cùng. Ba trận đấu liên tiếp, Long chỉ dùng một chiêu kiếm là đã đánh bại đối phương, hoàn toàn là nhàn nhã tấn cấp. Khiến cho Bùi Thiên đang theo dõi hắn từ nãy đến giờ phải điên cuồng, dạn dò thuộc hạ phải bằng bất kì giá nào cũng phải giữ Long lại trường.

"Người chiến thắng: Bùi Lan Lan"

Tiếng máy móc vang lên khiến Long giật mình, ánh mắt có chút không thể tin nổi nhìn về phía đấu trường ba. Chỉ thấy từ đấu trường ba, Lạc Tuyết hậm hực đi xuống, khuôn mặt tràn đầy vẻ khó coi. Một bộ ai đó thiếu tiền cô vậy. Cô vừa nhìn thấy Long liền như một con chim bay vào ngực hắn, khóc lóc:

"Oa... Long, em... em thua rồi. Hu..hu Em... không... không... thể ... cùng... lớp ... lớp với anh rồi"

"Ngoan nào, đừng khóc. Khóc lên trông xấu lắm. Ngoan, anh thương" Long vỗ vai nàng dỗ dành. Hắn biết hiện tại Lạc Tuyết tâm trạng thế nào? không cam lòng, tức giận, và có cả tự trách.

Ba trận đầu, Lạc Tuyết bằng vào đẳng cấp hơn đối thủ mà dễ dàng chiến đấu. Trận thứ tư, cũng chính là trận đấu của cô với Bùi Lan Lan. Bùi Lan Lan thực lực ngang với Lạc Tuyết, linh kỹ cũng tương đương. Thế nhưng, cô ấy thắng Lạc Tuyết ở chỗ, cô ấy có kinh nghiệm chiến đấu cao hơn Lạc Tuyết rất nhiều. Mà Lạc Tuyết thua chính là bởi vì kinh nghiệm không bằng, bị đối phương dùng hư chiêu đánh lừa dẫn tới bại trận.

"Long, có phải em rất ngốc không? lại dễ bị thua"

Ôm lấy Long, Lạc Tuyết nỉ non, không cam lòng lên tiếng. Trong lòng cô lúc này tràn đầy tự trách, đã hứa với lòng mình là bằng mọi giá phải cùng với Long học chung lớp, vậy mà cuối cùng cô không thực hiện được. Cô trách mình vô cùng, nghĩ rằng mình ngu ngốc, thực lực kém cỏi.

"Đừng có nghĩ vậy. Em là thiên tài trong thiên tài. Em thua chẳng qua là do em chưa có kinh nghiệm chiến đấu thôi".

Long xoa đầu nàng ôn nhu nói, hắn nói là thật. Lạc Tuyết tuy rằng là cấp chín, thế nhưng chưa từng trải qua chiến đấu. Thua không oan.

Lúc này âm thanh máy móc vang lên. Một âm thanh khiến Long và Lạc Tuyết giật mình, sau đó là vui mừng.

"Trận đấu tiếp theo: Nguyễn Tuấn Long vs Bùi Lan Lan".

Nghe được âm thanh trận đấu. Lạc Tuyết đầu tiên kinh ngạc sau đó vui mừng ôm lấy tay Long hưng phấn kêu to:

"Long, đánh cô ta. Đánh cô ta thật mạnh vào. Em muốn anh báo thù cho em".

"Được rồi. Yên tâm, cứ giao cho anh" Long cười ha hả vỗ vai nàng. Đồng thời trong lòng âm thầm quyết định: Sau này không thể đắc tội nữ nhân, một khi bọn họ ghi hận rồi thì xác emm định.

Trên sân đấu, Long cùng với Lan Lan đứng đối diện với nhau, ánh mắt Lan chăm chú nhìn Long, trong mắt tràn đầy chiến ý. Lan có thể từ trên người Long cảm nhận được một cỗ khí thế, cỗ khí thế này cô chỉ có thể cảm nhận được trên người ông chú mình. Một vị kiếm đạo cao thủ cũng là một vị thân kinh bách chiến, hiển nhiên đối phương là một tên có kinh nghiệm chiến đấu cực kì phong phú. Vì thế, cô khuôn mặt tràn đầy ngưng trọng nhìn Long, đồng thời cũng rất hưng phấn. Được solo với một đối thủ mạnh mẽ là điều mà cô mong mỏi, biểu hiện từ bên ngoài của Long khiến Lan tan đồng.

Mà Long cũng đánh giá Bùi Lan Lan. Không thể không nói, Bùi Lan Lan rất đẹp, không thua gì Lạc Tuyết. Mái tóc dài màu bạch kim óng ả, khuôn mặt xinh đẹp như do thượng đế tạo lên, đôi mắt to tròn với con ngươi màu xanh lấp lánh. Thân hình cao gầy. Ba vòng phát dục tương đối, tuy rằng không thể sánh được với Lạc Tuyết nhưng ở trong đám thiếu nữ mười bốn tuổi thì cũng đủ khiến vô số người tự ti không thôi. Nếu như Lạc Tuyết xinh đẹp ở vẻ nhí nhảnh, đáng yêu khiến ai vừa nhìn cũng đem lòng yêu thích thì Lan xinh đẹp ở chỗ khí chất của cô lạnh lùng, cao ngạo như một vị nữ thần: nữ thần băng giá. Long cũng biết nàng là ai: học viện thập đại mỹ nhân đứng thứ bốn: Băng tuyết nữ thần - Bùi Lan Lan, đồng thời cũng là cháu gái của hiệu trưởng: Bùi Thiên.

"Cậu là Bùi Lan Lan, người đánh bại Lạc Tuyết phải không?".

Lâu sau, Long lên tiếng. Ánh mắt lạnh nhạt nhìn Lan. Thấy vậy Lan hơi chút kinh ngạc, cô rất tin tưởng mị lực của mình. Những thằng đàn ông gặp mình trước đây đều dùng ánh mắt nóng bỏng, hận không thể nuốt mình vào bụng. Đây là lần đầu tiên cô thấy một người không bị mị lực của mình ảnh hưởng. Tuy là kinh ngạc, nhưng Lan vẫn trả lời Long, giọng nói tràn đầy sự lạnh lùng như tính cách của cô:

"Đúng vậy. Cậu là..."

"Minh là bạn trai của cô ấy - Nguyễn Tuấn Long. Cậu đánh bại cô ấy, mình được lệnh tới báo thù ah" Long nhún vai cười nói

"" Vậy sao? Nếu như cậu quả thật có thực lực như vậy thì cứ đến ah" Lan lạnh nhạt, lấy trong không gian nhẫn ra một cây pháp trượng. Trên đỉnh pháp trượng là một quả cầu màu trắng trong suốt, tỏa ra lạnh như băng khí tức.

Dưới sân, thấy Bùi Lan Lan chiến đấu. Các học viên nhao nhao lên bình luận. Dù sao, Bùi Lan Lan ở khối cấp hai cũng vô cùng nổi tiếng. Được biết tới với tên gọi nữ chiến thần đấy, bởi vì từ khi vào trường tới nay. Ở trong khối cấp hai chưa ai đánh bại cô:

" Mau nhìn. Trận đấu của Băng Tuyết Nữ Thần sắp bắt đầu rồi".

" Ai, thật sự là bị ai cho đối thủ của cô ấy ah".

" Cũng chưa chắc, dù sao đối thủ của cô ấy là Nguyễn Tuấn Long. Hắn đã thắng ba tràng liên tiếp, mà toàn là một kích tất sát, hiển nhiên là thực lực không tầm thường".

....

Tiếng bình luận của mọi người vang vọng khắp nơi. Ba trận liên tiếp, Long đều dùng một chiêu duy nhất phân thắng bại khiến hắn có được danh khí không nhỏ. Vì thế cuộc chiến này không ai dám chắc kết quả, không ít người cho rằng Long có thể chiến thắng đấy.

" Long, cố gắng lên".

Phía dưới, Lạc Tuyết nắm chặt hai tay. Ánh mắt cầu khẩn nhìn Long, trong lòng không ngừng cầu nguyện cùng với thất lạc. Long thắng, cô cực kì vui mừng thế nhưng đại biểu cho việc lên cấp ba, cô cùng với hắn phải chia tay. Đây là điều Lạc Tuyết không muốn chút nào.

" Haiz. Trận này Lan Lan thua rồi. Chỉ bằng Long thực lực là cấp mười ba mà nó chỉ là cấp chín. Thắng thua đã rất rõ ràng rồi"

Trên không, Bùi Thiên thờ dài ngao ngán. Đối với đứa cháu gái này, ông yêu thương hết mực, hết lòng bồi dưỡng. Mà Lan có thực lực như hiện nay cũng đều là do một tay Bùi Thiên xây đắp lên. Hắn muốn Lan tiến vào lớp chọn, mà lớp đó chính là do ông ta chủ nhiệm. Hiện tại, đối thủ của Lan lại là Long. Bùi Thiên tin tưởng Lan hoàn toàn không có của thắng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Kết Quả: Thua

- Từng ... Từng

Tiếng trống vang lên báo hiệu trận đấu bắt đầu. Tiếng trống vừa vang, người đánh trước không phải là Long mà là Lan. Chỉ thấy cô dùng tốc độ nhanh nhất phi ra xa. Trong miệng lẩm bẩm. Mấy giây sau, cô dơ lên pháp trượng chỉ về phía Long quát:

" Tam Băng Tiễn "

Lập tức ba mũi băng tiễn xuất hiện mang theo hơi thở lạnh giá bay về phía Long. Thấy vậy, Long ánh mắt bình tĩnh, cầm lên katana sau đó chém ra trước quát nhẹ:

" Tường gió "

Lập tức, một cái tường gió xuất hiện, chặn đứng toàn bộ ba mũi băng tiễn. Mà đồng thời, hắn cũng động. Chỉ thấy, Long dùng tốc độ nhanh nhất xuất hiện bên cạnh Lan, lướt qua cô sau đó toàn thân xoay tròn. Lập tức một con lốc xoáy xuất hiện hút tung Lan lên, sau đó không có chút gì gọi là thương hoa tiếc ngọc, một kiếm đâm ra, chính là combo Quét kiếm (W) + Bảo Kiếm (Q).

- Quét kiếm.

Lướt qua một đòn vị gây sát thương đồng thời hút tung đối phương lên . Không thể niệm lại lên cùng một kẻ địch trong 20s

Ở trong trò chơi. Chỉ khi nào Yasuo có lốc thì khi lướt tới đối phương mới có thể hút tung đối phương lên. Thế nhưng, ở thế giới thực, bởi vì bảo kiếm lúc nào cũng có thể tạo lốc vì thế dẫn tới bất kì khi nào Long dùng quét kiếm đều có thể hút đối phương lên.

Long tốc độ ra đòn rất nhanh thế nhưng Lan phản công cũng không chậm. Cô mặc dù kinh ngạc sức mạnh của Long, thế nhưng chỉ là kinh ngạc mà không phải kinh sợ. Thân là cháu gái của một vị Linh sư nổi tiếng đế quốc. Được ông nội hết lòng dạy dỗ, cô không phải dễ dàng như vậy bị đánh bại.

Mắt thấy trường kiếm sắp đâm tới mình. Lan không chút nào sợ hãi. Pháp trượng giơ ra phía trước lập tức một quả cầu băng ngưng tụ lại đỡ lấy một kiếm này của Long, đồng thời xung quanh Lan cũng xuất hiện một tầng băng mỏng.

- Bùm

Một tiếng nổ nhẹ, Lan bị phản chấn bay ra xa, thế nhưng có lớp băng mỏng trên người khiến cô không bị thương. Thân hình chưa kịp đáp xuống đất, Lan không chút do dự dơ lên pháp trượng làm bầm mấy câu sau đó quát:

"Phượng hoàng linh băng"

- Quác

Một tiếng phượng kêu vang lên. Một con phượng hoàng băng giá xuất hiện bay về phía Long. Thấy vậy, Long không chút nào để ý. Một kiếm chém ra, lại một cái tường gió xuất hiện. Bởi trên người còn có bộ kỹ năng của Zilean. Long không chút do dự sử dụng Rút Ngắt Thời Gian khiến cho Tường Gió giảm xuống còn 15s hồi chiêu. Từ này đến giờ đã qua 15s rồi, Tường Gió cũng đã hồi lại.

Thấy Long thi triển ra Tường Gió, Lan trong mắt tràn đầy ý cười. Chỉ thấy phượng hoàng băng va chạm với tường gió nổ tung, hóa thành vô số mảnh băng. Lại dựa vào sức gió, những mảnh băng này bay lên không, vượt qua phạm vi của tường gió sau đó rơi thẳng về phía Long. Những mảnh băng này vô cùng sắc nhọn, tin tưởng dưới một chiêu này, Long chắc chắn bị thương.

"Năng lực không tệ"

Long hơi kinh ngạc kêu lên, thế nhưng hấn không chút nào sợ hãi. Chỉ thấy Long giơ katana lên trước mặt. Không để ý tới trên đầu mình đầy trời mưa băng, hấn ánh mắt nhìn thẳng về phía Lan. Cả thế giới xung quanh hấn biến mất, chỉ còn lại một mục tiêu trước mắt. Khí thế của hấn, phong nguyên tố xung quanh lượn lờ xung quanh Lan, khóa chặt năng lại.

Cảm nhận xung quanh mình cuộn cuộn phong nguyên tố cùng với vô hình khí thế. Lan hơi nhíu mày, trong lòng xuất hiện một cổ bất an. Không chút do dự, cô đưa pháp trượng ra trước mặt quát khẽ:

"Băng tâm bảo hộ"

Lập tức, một cái lồng từ trên quả cầu xuất hiện bao phủ lấy cô. Chỉ trong chớp mắt, Lan được bao bọc trong một quả cầu băng giá. Ánh mắt cô nhìn về phía Long bỗng nhiên trở lên giật mình.

Chỉ thấy lúc này, Long nhún chân quát lên một tiếng:

"Xuyên tâm kiếm"

Lập tức, hấn hóa thành một mũi tên dùng tốc độ gần như âm thanh đâm về phía Lan. Long không chỉ có kỹ năng của Zilean và Yasuo, hấn còn được dạy rất nhiều linh kỹ của gia tộc. Một chiêu "xuyên tâm kiếm" này là một cao giai Hoàng cấp mà Long học được, cũng có thể coi là tuyệt chiêu của hấn.

Lấy khí thế tập trung đối phương, dồn toàn bộ sức mạnh thân thể về đôi chân mình để cho đôi chân mình đạt tốc độ nhanh nhất có thể. Sau đó lợi dụng sức mạnh đó khiến cho cơ thể như một mũi tên bắn về mục tiêu, gây sát thương khủng khiếp lên đối phương. Đó chính là "xuyên tâm kiếm"

Long như một quả tên lửa bắn về phía Lan, đồng thời phía sau hấn, đầy trời mảnh băng rơi xuống chỗ hấn vừa đứng. Lập tức cả khu vực đó xuất hiện vô số cột băng sắc nhọn. Nếu như Long không thoát ra nhanh, rất có thể hấn đã biến thành một tượng băng rồi.

- Oanh

Một tiếng nổ lớn vang lên, Long va chạm với quả cầu băng bảo vệ Lan, lập tức bị cản lại. Thấy vậy, Lan thờ phào một hơi. Quả cầu gắn trên pháp trượng của cô là ""linh tâm" của một con cấp mười linh thú. "Băng tâm bảo hộ" là kỹ năng bảo hộ của quả cầu, nó tạo ra một quả cầu bao phủ lấy chủ nhân đỡ lại một đòn toàn lực của một cấp mười linh sư. Vì thế, khi thấy Long bị "Băng tâm bảo hộ" cản lại, Lan trái tim cũng bình tĩnh trở lại.

Crắc ... Crắc

Thế nhưng tiếng vỡ vụn vang lên khiến Lan giật mình. Không thể tin được nhìn quả cầu băng giá. Chỉ thấy trên tại nơi mà kiếm của Long cùng quả cầu tiếp xúc xuất hiện vết nứt, vết nứt càng ngày càng lan rộng. Chỉ trong chốc lát lan tỏa cả quả cầu và rồi điều gì đến cũng đến.

- Oanh

Một tiếng nổ vang lên, quả cầu bảo vệ Lan liền vỡ thành trăm mảnh. Long liền xuất hiện bên cạnh cô, không để cô phản ứng. Một bộ combo Quét Kiếm + Bảo Kiếm liền thi triển ra. Bởi vì Lan vẫn còn ở trong kinh hãi chưa tỉnh lại liền bị hất lên không. Thấy vậy, Long hai mắt lóe lên một cái quát lớn:

"Trần trời"

- Trần trời

Thời gian hồi chiêu: 80s

Lướt tới một đơn vị rồi tấn công nạn nhân gây sát thương mạnh mẽ liên tục. Chỉ có thể niệm lên các đơn vị bị Hất Lên Không.

Theo tiếng quát, tuyệt chiêu được thi triển ra. Long liền hóa thành bạch quang đi theo, sau đó đầy trời kiếm ảnh xuất hiện không chút nào chém lên người Lan. Đầy trời kiếm ảnh kèm theo đó là sát khí mãnh liệt, Lan liền tỉnh táo lại, khuôn mặt cô biến sắc. Nếu như người khác có lẽ đã nhắm mắt chờ chết, nhưng cô thì không. Trong mấy giây ngắn ngủi trước khi đầy trời kiếm khí gây sát thương lên bản thân. Cô liền làm ra phản công

Chỉ thấy một tay Lan đề lên pháp trượng, tay đưa pháp trượng ra trước mặt. Ánh mắt thanh tịnh cần răng quát khê:

"Băng bạo"

- Oanh

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên. Vô số mảnh băng từ pháp trượng xuất hiện bắn ra tứ phía sau đó nổ thành tung. Trên bầu trời, không còn nhìn thấy thân ảnh của hai người nữa mà là là một làn sương mù dày đặc

Rất lâu sau khi màn sương biến mất. Long cùng Lan từ trên không đáp xuống. Khuôn mặt bọn họ trắng bệch, khí tức yếu ớt vô cùng. Hai người bốn mắt nhìn nhau, cuối cùng Long mở miệng hô:

"Ta thua"

Long đi xuống đấu trường. Mọi người không chút do dự tránh ra cho hắn một con đường. Mặc dù Long thua, nhưng trận đấu vừa rồi khiến cho bọn họ được miễn nhân, đồng thời đối với Long tán đồng. Ánh mắt tràn đầy sùng bái nhìn hắn

Đi tới bên cạnh Lạc Tuyết. Long có chút áy náy lên tiếng:

"Xin lỗi, Tuyết. Anh không thể trả thù cho em ah".

Thế nhưng Lạc Tuyết cũng không trả lời hắn, đôi mắt đẹp nhìn hắn chăm chăm. Rất lâu sau, nàng ôm lấy hắn thật chặt, đôi mắt đỏ lên nghẹn ngào nói:

"Anh tại sao phải cố tình thua chứ?"

Nghe vậy, Long run lên. Hắn thở dài một tiếng ôm lấy Lạc Tuyết ôn nhu:

"Không phải chúng ta đã hứa mãi mãi không tách ra sao? Nếu như em và anh không cùng lớp. Đây không phải là vi phạm lời hứa sao?"

Đúng vậy, ngay khi hắn sử dụng until xong, hắn liền bồi thêm một kiếm nữa vào vào chỗ chí mạng của Lan. Chỉ cần một kiếm này trúng, Lan chắc chắn phải bỏ cuộc. Mà Lan cũng biết vậy thế nhưng linh lực của cô đã cạn kiệt. Dù sao linh lực của cấp chín là do thân thể sinh ra, cực kì ít ỏi. Thi chiến nhiều linh kĩ như vậy, đặc biệt là chiêu cuối cùng khiến linh lực đã hết. Cô không còn sức phòng thủ đành mặc cho Long chém giết

Thế nhưng đến cuối cùng, Long lại thu kiếm, sau đó bày ra bộ dạng lưỡng bại câu thương và cuối cùng nhận thua. Tất cả là vì Lạc Tuyết

Hắn yêu Lạc Tuyết vô cùng. Đã cùng cô ấy thề sẽ không bao giờ tách ra. Hiện tại, Lạc Tuyết vì thua mà tự trách, cô ấy tự trách bản thân mình vô năng không thể thực hiện lời hứa. Bằng vào cấp mười ba, Long rất có thể thành công vào lớp A học, còn cô chỉ có thể vào lớp C mà thôi. Cô chính là người đã phá vỡ lời thề đó. Mặc dù không tính là gì, những điều này cũng khiến Lạc Tuyết trong lòng xuất hiện một ít mặt trái khác. Nếu như không tiêu trừ, đợi đến khi Lạc Tuyết đạt tới cấp 49, tâm ma xuất hiện kết hợp với mặt trái đó rất có thể khiến cô gặp nguy hiểm.

Long biết điều này, hắn không muốn Lạc Tuyết có nguy hiểm gì mà hắn cũng chẳng quan trọng học lớp chuyên hay không. Hắn tin tưởng bằng vào "Liên minh huyền thoại" hoàn toàn có thể trở thành tuyệt thế cường giả chứ không nhất thiết phải học lớp chuyên. Lại thêm hắn rất muốn ở cùng với Lạc Tuyết vì thế không chút do dự nhận thua

Nghe Long nói vậy, Lạc Tuyết ngẩng đầu, vuốt má hắn, trong mắt tràn đầy nhu tình cùng tự trách:

"Tất cả là do em, nếu không phải em. Anh đã có thể vào học lớp chuyên rồi"

Lạc Tuyết rất thông minh, nếu không cô cũng sẽ không ở mười bốn tuổi mà đạt được cấp chín. Cô biết Long rất mạnh, từ cấp chín đã có thể cùng với cấp mười đánh một trận. Hiện tại hắn đã là cấp mười, sức mạnh đã tăng lên rất nhiều. Cô tin tưởng Lan không phải là đối thủ của hắn. Thế nhưng kết quả khiến cô bất ngờ, suy nghĩ một chút liền hiểu ra Long làm tất cả vì mình. Trong lòng tràn đầy cảm động cùng với hổ thẹn. Cô nghĩ rằng, vì mình mà Long mới mất đi cơ hội như vậy. Bởi vì muốn ở cùng Long mà cô không ngừng tu luyện, vậy mà cuối cùng chính cô lại là người hại hắn

"Ha...ha, nói cho em biết một bí mật. Anh không phải là cấp mười mà là Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba nha. Thiên phú như vậy, anh không cần vào lớp chuyên cũng có thể tu luyện được"

Long mỉm cười nói nhỏ, hẳn không muốn vì việc của mình khiến Lạc Tuyết cảm thấy tự trách.

Nghe vậy, Lạc Tuyết ánh mắt sững sờ, tràn đầy khó tin nhìn Long. Cô không có là Long nói dối bởi vì Long chưa bao giờ lừa dối cô ấy. Thế nhưng, điều này khiến cô chấn động vô cùng. Long mới bao nhiêu tuổi? Mười bốn. Mười bốn tuổi thực lực là Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba, trời ạ! không thể nào. Lạc Tuyết rất không muốn tin tưởng điều này thế nhưng mà đó là sự thật. Cô không tin không được

"Cậu là Long phải không? Chúng ta sẽ đấu lại chứ"

Một âm thanh vang lên cắt đứt không khí lãng mạn của hai người. Chỉ thấy Lan khuôn mặt lạnh lùng đi tới, ánh mắt nóng bỏng, tràn đầy chiến ý nhìn Long. Trận này cô thắng hoàn toàn là do Long cố ý. Mặc dù trong lòng cô rất tức giận, cho rằng Long là cố ý nhục mạ cô. Thế nhưng khi nhìn thấy Long cùng với Lạc Tuyết như vậy, Lan hiểu ra rằng Long làm tất cả là vì bạn gái mình. Trong mắt không còn tức giận nữa mà thay bằng sự khâm phục.

Ở cái thế giới cường giả vĩ tôn này, rất ít người có thể vì bạn gái mình mà từ bỏ điều kiện tu luyện tốt hơn. Phải biết lớp chuyên và lớp cận chuyên có điều kiện tu luyện một trời một vực đấy. Nói đơn giản thì nếu như được học lớp chuyên, sau khi ra trường có 90% thi đỗ vào Ngũ đại môn phái phía bắc. Còn lớp cận chuyên chỉ có 50% mà thôi. Khác nhau một trời một vực. Vì thế cách làm của Long khiến Lan không thể không khâm phục, đồng thời trong lòng cũng xuất hiện một cảm giác khác thường

Mà thực lực của Long khiến Lan nảy sinh chiến ý. Ở khối cấp hai, Lan không có một đối thủ xứng đáng, kể cả những thiên tài của những gia tộc lớn cũng đều là bại tướng dưới tay cô. Cô rất mong đợi một đối thủ cùng tuổi, có thể cùng cô đánh một trận bất phân thắng bại. Long xuất hiện khiến Lan thực hiện được mong đợi đó. Cùng tuổi, thực lực mạnh hơn cô rất nhiều, không phải đối thủ mà Lan mong đợi sao?

Nghe vậy, Long quay đầu. Cảm nhận chiến ý mãnh liệt từ Lan. Long cười ha hả gật đầu

"Tùy thời phụng bồi"

Đến thế giới này, Long thay đổi hoàn toàn tính cách. Đặc biệt có phúc lợi của kẻ xuyên việt khiến cho Long nảy sinh dã tâm rất lớn. Mà một trong những dã tâm của hắn chính là thành lập Harem của riêng mình. Lan xinh đẹp, thực lực mạnh mẽ khiến Long động tâm. Hiện tại đối phương muốn cùng mình luận bàn, Long muốn còn không được đấy. Còn về Lạc Tuyết cảm thấy thế nào? hẳn không mấy quan tâm. Bởi vì hắn đã từng hỏi qua cô ấy về việc này và nhận được đáp án khiến hắn vô cùng hài lòng

"Em không quan trọng anh có bao nhiêu nữ nhân, chỉ cần trong lòng anh, em là số một. Như vậy là đủ rồi "

Trên không, Bùi Thiên ánh mắt tràn đầy khâm phục nhìn Long tán thưởng

"Có thể vì người mình yêu trả giá như vậy. Ta tự nhận không bằng "

Bùi Thiên là cấp 38 cường giả, hẳn hoàn toàn có thể nhìn ra Long cố tình thua. Vì bạn gái mình có thể làm ra điều này, Bùi Thiên khâm phục không thôi. Ít nhất là bản thân ông ta cũng không làm được. Ánh mắt lập lòe, như có điều suy nghĩ sau đó trở lên kiên định quay sang một tên phó hiệu trưởng lên tiếng

"Trần Hải, sau khi phần thi thứ hai kết thúc. Liên tổ chức phần thi thứ ba dành cho những người thua cuộc. Trong cuộc thi này sẽ chọn ra mười người đứng đầu. Mười người này sẽ được đặc cách vào lớp chuyên"

Nghe thế mọi người đều giật mình vô cùng. Trần Hải có chút khó xử nói

"Hiệu trưởng, việc này..."

"Anh định cãi ta sao?"

Bùi Thiên trừng mắt, khí thế của một tên Độ Khí Cảnh cấp 38 thả ra khiến Trần Hải vãi cả mồ hôi hột. Có chút cá lăm lăm bấp

"Tôi... Tôi biết rồi"

"Biết là tốt. Cố mà làm cho hắn hối " Bùi Thiên thỏa mãn gật đầu, thu lại khí thế. Ánh mắt bình tĩnh nhìn xuống dưới đài. Thiên phú của Long quá khủng bố, hẳn không muốn một nhân tài như vậy bị chôn vùi hoặc bị trường khác đào đi. Vì thế hắn không tiếc thay đổi luật lệ của cuộc thi đã tồn tại gần trăm năm ở cái trường này. Tất cả là vì giữ Long ở lại trường. Còn về việc Long với Lạc Tuyết có thể bước vào top 10 hay không. Bùi Thiên không chút nào để ý. Không nói Long, chỉ nói tới Lạc Tuyết. Thực lực của nàng chỉ thua mỗi Long với Lan mà thôi. Nếu không phải Lan linh nghiệm chiến đấu phong phú thì người thua cuộc là Lan mới đúng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Cuộc Thi Kết Thúc

Quả như dự đoán của Bùi Thiên. Mặc dù việc hấn đặt ra luật thi mới khiến không ít người kinh ngạc thế nhưng cũng không làm cho ai bất mãn. Trải qua hai tiếng tranh tài, Long cùng Tuyết lấy thứ nhất và thứ hai tiến vào lớp chuyên A.

Kết quả cuối cùng sau cuộc thi: Gần một nghìn học viên đủ điều kiện học cấp III, trong đó có 500 học viên lớp E, 250 học viên lớp D, 125 học viên lớp C, 85 học viên lớp B và 40 học viên lớp A. Do khối cấp ba được xây dựng cách đây năm cây số, vì thế sau buổi thi hôm nay, những học viên này sẽ được nghỉ một ngày để tìm kiếm nhà trọ.

Ngày kia tức là ngày 3/6, tất cả học viên phải có mặt đông đủ tại Học viện cấp ba Hà Bắc nếu như không muốn bị đuổi khỏi trường, trở về cấp hai. Còn những học viên thi trượt sẽ tiếp tục ở lại khối cấp hai học tập và tu luyện đợi đến kì thi năm sau.

2h chiều, phòng hiệu trưởng, Bùi Thiên đang ngồi làm việc thì bỗng cửa phòng vang lên tiếng gõ cửa. Được lệnh của ông ta, cửa được mở ra. Từ bên ngoài bước vào một vị nam tử nhỏ con, trên mặt treo một cặp kính dày cộp. Vị này chính là một trong bốn vị phó hiệu trưởng của học viện: Justin Phạm. Một người mang trong mình hai dòng máu

Justin Phạm đi tới bàn hiệu trưởng, cung kính ôm quyền nói:

"Hiệu trưởng, đã có thông tin về Lạc Tuyết và Nguyễn Tuấn Long. Chỉ là lai lịch bọn họ có chút vấn đề"

Nghe vậy, Bùi Thiên nhú mày nghi hoặc hỏi:

"Vấn đề gì?"

"Theo như tin tình báo. Nguyễn Tuấn Long là đại thiếu gia Nguyễn gia. Lạc Tuyết chính là đại công chúa Lạc gia. Đây chính là vấn đề?" Justin Phạm có chút không thể tin được lên tiếng. Dù cho đến hiện tại, ông ta cũng chưa hết kinh hãi bởi vì lai lịch khủng bố của Long và Tuyết.

"Nguyễn gia cùng Lạc gia? ý anh chính là hai đại gia tộc Hoàng Long Sơn"

Bùi Thiên lăm bằm, sau đó hai mắt tròn tròn tràn đầy khiếp sợ kêu lớn.

"Chính là bọn họ" Justin Phạm buồn bực gật đầu

"Clgt. Hai đứa bé này không phải bị lừa đá đấy chứ. Gia đình có điều kiện tu luyện tốt hơn chúng ta rất nhiều vậy mà không ở lại, chạy tới cái trường nghèo nàn này làm gì chứ?"

Bùi Thiên không nhịn được chửi tục. Đây là lần đầu tiên trong suốt năm mươi năm làm hiệu trưởng, Bùi Thiên nói trường mình "nghèo nàn" cho thấy trong lòng ông ta chấn động cỡ nào. Cũng phải thôi, Học viện Hà Bắc mà dù có chất lượng tốt nhất miền bắc nhưng so với hai gia tộc này không khác gì kiến so với voi. Vậy mà hiện tại đại thiếu gia cùng đại công chúa của hai gia tộc chạy tới đây học tập, bảo sao Bùi Thiên không giật mình cho được. Không chỉ hấn mà bất kì ai nghe xong, ý nghĩ đầu tiên cũng chỉ coi đây là chuyện đùa.

"Chuyện này cháu cũng không biết. Nhưng mà theo cháu nghĩ, đây đối với học viên chỉ có tốt chứ không có dở. Không nói tới thân phận hai người, chỉ bằng thiên phú khủng bố của Nguyễn Tuấn Long cũng đủ chúng ta nở mày nở mặt. Thậm chí ở "Miền bắc trường học đại chiến" chúng ta có thể đạt được quán quân. Không những thế, chúng ta có thể thông qua bọn họ đạt được danh tiếng trước nay chưa từng có"

Justin Phạm đầy gong kính lên cười nói. Mặc dù hấn bị lai lịch của Long dọa cho tí thì đáí ra quần nhưng trong lòng cũng cực kì hưng phấn. Người như vậy có thể đến học viện học tập quả thực khiến học viện vẻ vang

"Cháu nói cũng đúng. Được rồi, Justin Phạm, cháu sai người âm thầm đi theo bọn họ. Bảo vệ bọn họ 24/24 giờ, không để bất kì chuyện gì xảy ra"

Bùi Thiên nghe Justin Phạm nói vậy, trong lòng ngầm lại cũng có lý, vuốt râu nghiêm mặt nói. Hấn biết lai lịch của hai người này rất lớn, nếu như xảy ra vấn đề gì ở học viên tin tưởng Học viện Hà Bắc cũng không cần tồn tại, không chỉ học viên mà kể cả ông cũng có thể biến mất khỏi thế gian.

Justin Phạm cũng biết tầm quan trọng của vấn đề, vì thế kiên định gật đầu, thề thốt nhất quyết không để xảy ra chuyện gì với hai người này. Chào Bùi Thiên một tiếng, hấn vội vàng rời đi.

Khu đô thị Liên Hải nằm ở phía bắc thành phố, là một khu đô thị mới được xây dựng cách đây hai năm. Tuy rằng mới được xây dựng thế nhưng nó lại trở thành khu đô thị sang trọng, đẹp đẽ nhất thành phố Hà Bắc.

Bên trong khu đô thị, ngoài biệt thự sang trọng, xa hoa mà không phải người giàu nào cũng mua nổi, những ngọn núi giả lập được xây dựng bằng bàn tay con người thì còn có một vùng biển rộng ba cây số, sâu hai mươi mét treo lơ lửng giữa không trung. Phía dưới, người dân có thể vừa đi bộ trên mặt đường vừa có thể ngắm nhìn khung cảnh dưới đáy biển với vô vàn các loài cá, sinh vật biển. Vùng biển này là do hai trăm vị Dẫn Nguyên Cảnh không ngừng sử dụng linh kĩ trong vòng bảy bảy bốn mươi chín ngày mới tạo ra được. Mà cũng vì có vùng biển này mà khu đô thị Liên Hải mới được coi là khu

đô thị đẹp nhất thành phố Hà Bắc.

Khu quản lý đô thị Liên Hải nằm ở trên không, cách mặt đất 500m. Là một tòa nhà cao năm tầng, có một cái cổng chào ghi dòng chữ " Welcome to Lien Hai" với hai bảo vệ thực lực Dân Nguyên Cảnh trông coi. Từ trong khu quản lý có thể thấy được rất nhiều chiếc ô tô bay sang trọng, thậm chí là phi thuyền cỡ nhỏ không ngừng bay ra bay vào.

Lúc này, từ bên ngoài bay vào một chiếc lamborghini màu đỏ sang trọng. Khiến người khác phải chú ý tới nó chính là chiếc ô tô này hoàn toàn được chế tạo từ kim cương nguyên chất, kể cả lốp xe cũng được chế tạo từ kim cương lỏng. Mà ở đây đều là dân trong nghề vì thế rất nhanh có thể nhận ra đây chính là chiếc DVA 102, khắp thế giới chỉ có năm chiếc mà thôi, tất nhiên giá tiền cũng cực kì đắt đỏ với một chiếc xe = năm mươi tỷ linh tệ (một linh tệ = 10.000 VNĐ). Sự xuất hiện của nó khiến cho không ít người hâm mộ không thôi, đồng thời cũng nổi lên lòng hiếu kì: Ai lại có thể mua được chiếc xe như thế này.

Nếu như chiếc xe khiến mọi người hâm mộ thì khi chủ nhân chiếc xe xuất hiện lại khiến mọi người đại ra. Đặc biệt là đàn ông.

Chỉ thấy, ghé phụ bước xuống một nam tử khoảng mười sáu, mười bảy mặc một bộ áo comple màu đen, thân cao 1m7 cơ bắp đẹp đẽ được giấu sau lớp quần áo. Khuôn mặt hấn tuấn mỹ cùng khí chất thành thực khiến cho hấn giống như một vị nhân sĩ thành công, có thể nói là khiến rất nhiều thẳng đàn ông nhìn thấy hấn đều cảm thấy tự ti. Trên mặt luôn treo một nụ cười ôn hòa như gió xuân khiến cho rất nhiều cô gái đều hai mắt tỏa sáng, nhìn thiếu niên chằm chằm chỉ kém chút nữa là nước miếng chảy ra. Bọn họ không thể nào có thể tin được vị này nhìn qua mười sáu, mười bảy tuổi thật ra chỉ có mười bốn mà thôi.

Nếu như thanh niên để nữ nhân hai mắt sáng ngời thì khi nam tử mở cửa cho một cô gái bước xuống lại khiến rất nhiều thẳng đàn ông đốn tim. Ánh mắt trũng lõm, si ngốc nhìn cô gái.

Khác với thanh niên, cô gái này rất trẻ trung chỉ khoảng mười bốn tuổi mà thôi. Thế nhưng thân hình nở nang vượt quá tuổi, nơi cần to đả to, chỗ cần nhỏ đã nhỏ khiến không ít thẳng đàn ông nổi lên thú tính. Mặc trên người bộ váy màu trắng tinh khiết, khuôn mặt tinh xảo hoàn mỹ vô khiết, khí chất nhí nhảnh đáng yêu pha chút ngây thơ của một cô gái mười bốn lại thêm phần cao quý như một vị công chúa. Hiện tại, trong mắt bọn họ không phải là một cô gái mà là một nữ thần nhân gian.

Thế nhưng, khi thấy cô gái khuôn mặt hạnh phúc khoác tay thanh niên. Rất nhiều trái tim ở thời điểm ấy tan nan. Ánh mắt tràn đầy ghen ghét đố kỵ nhìn thanh niên. Tại sao chứ? Đối phương không thấp bằng ta, không xấu trai bằng ta, không nghèo bằng ta... Cái gì cũng không bằng ta mà tại sao " nữ thần" lại chọn hấn chứ không chọn ta. Đây là tiếng lòng chung của rất nhiều thẳng đàn ông quanh đây

Không thể không nói, sự xuất hiện của Long và Tuyết khiến cho rất nhiều đôi tình nhân khác lu mờ, bọn họ mặc cảm khi đối diện với hai người. Dường tốc độ nhanh rất rời đi, rất sợ ở lâu thêm chút nữa sẽ bị hai vị này đá kích mà chết mất

" Nè Tuyết, em ăn mặc đẹp vậy chẳng lẽ muốn tất cả đàn ông ở đây đều trở thành fan của em sao?" Long ôm lấy eo Lạc Tuyết treo ghẹo

" Anh thì khác gì. Ăn mặc như nhân sĩ thành công. Nếu không phải em ở cùng anh mười bốn năm chắc cũng không ngờ anh chỉ là một tên nhóc mười bốn tuổi thôi đấy" Lạc Tuyết trừng mắt nhìn hấn, bắt mẫn lên tiếng.

Khi Long đón cô, cô bị hấn làm cho rung động. Nếu như bình thường, Long trong mắt cô là một người cùng tuổi thế nhưng hôm nay Long lại trở thành một vị nhân sĩ thành công, một người trải qua rất nhiều biến cố cuộc đời, một người đàn ông chứ không phải là một cậu nhóc.

Long vốn đã đẹp trai thế nhưng vẫn còn khuyết điểm là sự ngây thơ của hấn, trải qua cách ăn mặc cùng với khí chất biến hấn trở lên cực kì hoàn mỹ, là một nam thần chân chính dù là Lạc Tuyết, người đã sống cùng hấn mười bốn năm cũng phải si dại. Về phía Lạc Tuyết, Long thay đổi lớn như vậy không khiến cô cảm thấy xa lạ mà còn cảm thấy cực kì an toàn.

Long biến hóa thành " nam thần", thân là bạn gái của hấn, cô cũng không thể lạc hậu. Vì thế, cô nàng chăm chút trang điểm. Ông trời không phụ lòng người, trải qua một tiếng hóa trang, cô nàng đã biến mình thành một " nữ thần" đúng nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Mua Nhà

Lan cùng Tuyết vừa bước vào liền thu hút rất nhiều ánh mắt. Phần lớn đều là ánh mắt của nhân viên tiêu thụ. Long cùng Tuyết như một đôi kim đồng ngọc nữ, trên người ăn mặc toàn hàng hiệu cùng với khí chất cao quý khiến cho vừa nhìn là biết không phải người thường. Trong lòng mấy người ở đây đều coi Long cùng Tuyết là thiếu gia tiểu thư nhà giàu rồi. Đối với những người như vậy, tất nhiên bọn họ phải cực kì săn đón và hết lòng phục vụ. Chỉ cần hai người bọn họ mua một căn biệt thự ở đây thôi, trích phần trăm thì cũng bằng tiền lương nửa năm đấy. Vì thế Long cùng Tuyết vừa tiến vào trong liền nhận được sự tiếp đón nhiệt tình của nhân viên tiêu thụ.

Lúc này, một cô gái có chút tư sắc, ăn mặc đậm ngắn màu đen nở một nụ cười thân thiện đi tới kính cẩn nói:

" Xin chào quý khách, chào mừng quý khách đến với khu đô thị Liên Hải. Tôi là Thanh Huyền, rất sẵn lòng phục vụ hai vị".

" Ukm, chúng tôi muốn mua một căn biệt thự ở đây. Cô có thể giới thiệu qua một vài biệt thự được không?"

Long cười cợt lên tiếng. Hắn mặc dù đây là lần đầu đi mua nhà, thế nhưng cũng chỉ có ban đầu khẩn trương thôi rất nhanh liền bình tĩnh lại. Không thể không nói, việc tiếp nhận truyền thừa của một vị bất tử thật sự là quá lợi, ít nhất ở những việc xã giao hắn sẽ không còn tỏ ra lúng túng nữa.

Nghe Long nói vậy, Thanh Huyền hai mắt sáng ngời, vội vàng gật đầu niềm nở đưa tay ra cười tươi:

" Vậy à! mời hai vị theo tôi"

Sau đó trong ánh mắt tràn đầy hâm mộ của các nhân viên khác. Thanh Huyền dẫn hai người vào một căn phòng, chính là phòng tiếp tân.

Bên trong phòng tiếp tân, sau khi ba người an tọa. Thanh Huyền khẽ phát tay, trên mặt bàn liền xuất hiện một mô hình 3D của một căn biệt thự ba tầng, nhìn qua trông có vẻ hiện đại thế nhưng lại không phù hợp với cái danh tiếng của khu đô thị này.

" Thưa quý khách. Khu đô thị Liên Hải chúng tôi chia thành bốn loại biệt thự là Sơ cấp, trung cấp, cao cấp và siêu cấp. Sơ cấp biệt thự có giá từ sáu mươi triệu tới một trăm triệu linh tệ. Biệt thự được đặt tại khu vực D ở phía tây khu đô thị, biệt thự gồm ba tầng riêng biệt với đầy đủ trang thiết bị hiện đại. Khi quý khách mua sơ cấp biệt thự sẽ được miễn phí tất cả các loại dịch vụ trong vòng ba tháng..."

Thanh Huyền vô cùng nhẫn nại, giải thích toàn bộ cơ cấu biệt thự của khu đô thị. Mất thời gian tới tận một tiếng, tuy rằng cô ta rất mệt mỏi nhưng mắt thấy Long ánh mắt chăm chú nhìn vào năm tòa lâu đài thuộc siêu cấp biệt thự, Thanh Huyền cảm thấy cực kì đáng giá. Trong lòng không ngừng gào thét: " Đúng nó rồi đó.... Mua nó đi... Mua nó đi".

Có vẻ như ông trời nghe thấy lời cầu khẩn của Thanh Huyền. Chỉ thấy Long cùng Tuyết trao đổi gì đó, hai người gật đầu. Sau đó, Long chỉ về phía một mô hình 3d: là một tòa lâu đài được xây dựng trên trung tâm một mảnh đất ở một góc biển nói:

" Chúng tôi chọn tòa lâu đài này".

Thấy vậy, Thanh Huyền hai mắt sáng ngời, trong lòng không ngừng kích động, khuôn mặt đỏ bừng vì hưng phấn. Tòa lâu đài đó là tòa lâu đài đắt nhất trong năm tòa lâu đài ở khu đô thị này. Dù là những đại gia giàu nhất thành phố, thậm chí là giàu nhất thủ đô cũng không dám mua ngôi biệt thự đó. Vì thế, Long chọn tòa lâu đài đó khiến cô kích động không thôi.

Tòa lâu đài này có giá ba trăm tỷ linh tệ, một giá trên trời đối với một ngôi nhà vì thế tất nhiên sẽ không ai dám mua, mà một khi tòa lâu đài đã được mua rồi, cô sẽ được hưởng 1% từ đó, tức là ba tỷ linh tệ, một số tiền khổng lồ đủ để cô sống cả đời rồi. Bảo sao cô nàng không hưng phấn đến phát rồ cho được.

Cố gắng giữ cho mình bình tĩnh, thế nhưng hai tay cô run run, có chút lắp bắp đã bán đứng tâm trạng của cô lúc này. Chỉ thấy, Thanh Huyền có chút cà lăm lên tiếng:

" Ngài ... Ngài ..., Long, ngài ... quyết ... quyết ... định mua tòa lâu đài này? Ngày ... ngài chắc chứ".

" Tất nhiên rồi. Giá cả không thành vấn đề! chẳng lẽ có vấn đề gì sao?"

Long hơi nhíu mày, trong năm tòa lâu đài ở đây, Long thích nhất là tòa lâu đài này không phải vì cái gì khác, chỉ vì nó chính là lâu đài Moritzburg, một lâu đài nổi tiếng mà hắn từng được chứng kiến trên tivi ở kiếp trước. Đối với lâu đài này, Long có một cảm giác đặc thù. Dù sao, ở dị giới này có thể gặp được một vật của kiếp trước khiến hắn có cảm giác thân quen vì thế hắn sẽ không tiếc giá nào để mua lấy nó. Còn về phía Tuyết, cô nàng cũng không có ý kiến gì.

Nghe Long giọng nói bất nấn, Thanh Huyền hoảng sợ vội vàng lắc đầu, xua tay, vội vàng lên tiếng:

" Không... không phải. Nếu như ngài quyết định mua nó, như vậy xin chờ cho một chút. Tôi đi gọi quản lý, ngài ấy sẽ đích thân đưa hai vị tới lâu đài Moritzburg, sau đó làm thủ tục bàn giao".

" Vậy cũng được. Cô gọi điện đi"

Long trong lòng hiểu ra gật đầu lên tiếng. Sau đó, trong lúc chờ đợi Thanh Huyền gọi quản lý. Long cầm lấy tay Tuyết đi ra khỏi phòng.

" Anh Long, kia hình như là Lan thì phải?".

Hai người vừa ra khỏi phòng thì Lạc Tuyết kinh hô.

Theo hướng cô chỉ tay, Long nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc. Không phải là Bùi Lan Lan còn là ai, chỉ là lúc này cô ấy khuôn mặt tràn đầy sương lạnh, lông mi nhíu lại tràn đầy vẻ bất mãn. Mà bên cạnh cô là một thiếu niên mười tám tuổi, nhìn qua có vẻ đẹp trai. Trên người mặc bộ quần áo sang trọng, khuôn mặt tràn đầy vẻ cao ngạo, một bộ ta là vô địch thiên hạ. Nam tử sóng vai cùng với Lan, không ngừng cùng cô khoe khoang. Mà Lan thì bộ dạng cực kì chán ghét, khuôn mặt lạnh lùng vô cùng.

" Lan có vẻ gặp rắc rối thì phải. Chúng ta tới giúp cậu ấy được không?".

Thấy Lan như vậy, Lạc Tuyết ôm lấy tay Long nũng nịu. Cô mặc dù bị Lan đánh bại, thế nhưng với tính cách của Lạc Tuyết, cô đã hoàn toàn quên mất chuyện đó rồi, đồng thời trải qua quãng thời gian ở cuộc thi, hai người quan hệ cũng tốt vô cùng. Hiện tại, bạn cùng trường xảy ra vấn đề, thân là bạn học, Lạc Tuyết rất muốn giúp đỡ.

"Ừm, đi thôi".

Long gật đầu đáp ứng, không cần Lạc Tuyết đề nghị, Long cũng sẽ giúp Lan giải vây. Dù sao cô ấy cũng là một trong những vợ tương lai mà hần dự định đấy.

Lan hiện tại vô cùng bức mình. Sau cuộc thi, cô trở về phòng trọ thu dọn đồ rồi dời khỏi ktx. Khi ra cổng trường, phát hiện cha mình đã đứng đó cùng với một tên thiếu niên bộ dạng cực kì cao ngạo khiến cô vô cùng chán ghét. Đặc biệt khi đối phương dùng ánh mắt dâm tà, nóng bỏng nhìn cô càng khiến cô rất muốn biến hần thành tượng băng. Thế nhưng cha cô lại bắt cô cùng hần đi mua phòng. Quả thật là khiến cô tức chết đi được, nhưng mà cha đã hạ lệnh, cô không thể không nghe. Trong lòng thầm mong buổi hẹn qua nhanh để cô lập tức trở về tổ giác với ông nội.

"Lan Lan nè. Em thấy ngôi biệt thự này thế nào? Là cao cấp biệt thự, giá rất là rẻ chỉ có năm trăm triệu linh tệ thôi. Nếu em thích, anh lập tức mua lại cho em".

Nam thanh niên mặc kệ thái độ lạnh nhạt, cự người ngàn dặm của Lan. Cầm lên mô hình một căn biệt thự đắc ý kêu lên.

Xung quanh mấy cô gái tiếp viên nghe hần nói vậy thì hai mắt sáng ngời. Một căn biệt thự năm trăm triệu mà kêu rẻ, vậy hần phải nhiều tiền cỡ nào? Không ít cô gái bắt đầu dùng ánh mắt câu dẫn nhìn hần khiến nam thanh niên càng đắc ý, ánh mắt nhìn về phía Lan tràn đầy nóng bỏng.

Hần tên là Đinh Hùng, là đại công tử Đinh gia, một trong tứ đại gia tộc của thành phố. Khi hần nhìn thấy Lan liền bị vẻ đẹp của cô hấp dẫn, trong lòng thầm thì phải của Lan đến tay. Chỉ là thái độ của Lan khiến hần có chút bất mãn, tuy vậy cũng chỉ là một chút mà thôi. Lan càng như vậy, hần càng muốn tán đổ cô.

Nghe Hùng thân thiết gọi tên mình. Lan nhú mày thật sâu, lạnh lùng lên tiếng:

"Hùng. Tôi với anh không quen đến mức như vậy. Xin gọi tôi là Lan. Còn nữa, tôi đã có nơi ở rồi, vì thế không cần anh quan tâm".

"Ồ, vậy sao? không biết anh có vinh hạnh được tới nhà em không?"

Hùng không thèm để ý lên tiếng, hần biết cô nàng cố tình nói vậy để từ chối mình, hần tin tưởng Lan chưa mua được nhà ở cho bản thân cô

Mà quả thật như hần đoán. Lan nói vậy cũng là tùy ý để từ chối mà thôi. Giờ nghe hần nói vậy, cô trong lòng khó xử không biết làm thế nào.

"Ồ, Lan. Sao cậu lại đứng đây, nhà của chúng ta đã chọn xong rồi đó".

Bỗng một âm thanh kinh hi vang lên khiến hai người giật mình vội vàng quay lại. Hùng khuôn mặt tức giận muốn chửi cái thằng phá chuyện tốt của hần thế nhưng khi quay lại liền lập tức đại ra, còn Lan thì vui mừng. Bởi vì giọng nói này cô vô cùng quen thuộc.

"Lạc Tuyết, Long. Là hai cậu".

Lan nở một nụ cười đi tới. Trải qua cuộc thi vừa rồi, quan hệ giữa ba người cũng trở lên thân thiết hơn. Vì thế đối mặt với hai người, tuy rằng khuôn mặt vẫn rất lạnh thế nhưng cũng không đến nỗi cự người ngàn dặm nữa.

"Đúng vậy, sao giờ này cậu mới tới. Bọn mình đã chọn xong nhà rồi".

Lạc Tuyết cười hi hi đi tới ôm lấy tay Lan, thân mật lên tiếng. Sau đó ánh mắt nhìn sang Hùng, nhìn Lan nghi hoặc:

"Lan, anh ta là ai vậy?"

"Xin chào người đẹp. Anh là Đinh Hùng, là đại công tử Đinh gia, thực lực Luyện Tinh Cảnh cấp mười hai, đang học lớp 11 học viên Hà Bắc. Không biết người đẹp tên gì?"

Đinh Hùng vuốt tóc, nở một nụ cười tự cho là đẹp trai lên tiếng. Ánh mắt nóng bỏng nhìn Tuyết, trong lòng không ngừng kêu gào "cô ấy là của ta.. cô ấy là của ta". Khác với Lan mang theo vẻ lạnh lùng băng giá khiến người khác không dám tới gần. Lạc Tuyết mang theo vẻ trẻ trung, ngây thơ của một cô nữ sinh, lại thêm thân hình nở nang của cô vì thế khiến cho cô được chào đón hơn Lan. Đặc biệt hôm nay Lan còn trang điểm rất đẹp lập tức khiến Đinh Hùng mê mẩn

Thấy Đinh Hùng như vậy, Lạc Tuyết muốn cười lại không thể cười được. Ánh mắt liếc qua Long sau đó lắc đầu trong lòng cảm thán: "Quả nhiên vẫn là anh Long đẹp trai nhất mà".

Cô tuy rằng mới mười bốn, thế nhưng tâm trí lại lớn hơn bạn cùng tuổi rất nhiều, nếu không cũng không ở cái tuổi này có người yêu. Cô biết Đinh Hùng có ý xấu với mình. Chỉ là Đinh Hùng so với Long quả thực việt so với thiên nga, thật sự là không thể lọt vào mắt xanh của cô.

"E hèm. Vị Đình thiếu gia này. Nếu như không có việc gì thì chúng tôi xin cáo lui trước ah"

Long ho nhẹ một tiếng đi tới ôm lấy eo Tuyết, mà Tuyết cũng ôm chặt lấy tay Long, bộ dạng cực kì thân mật.

Nghe được âm thanh của Long, Đình Hùng cũng chú ý tới hần, trong mắt tràn đầy ghen ghét. Mẹ nó chứ, tại sao trên đời này lại có thằng soái đến vậy, có để người khác sống không cơ chứ.

Mà thấy hai người thân mật như vậy, Đình Hùng tràn đầy đố kị cùng tức giận, ánh mắt có đặng đặng sát khí nhìn Long. Trong lòng hần, Tuyết là nữ thần mà chỉ hần mới có thể nhúng chàm, giờ thấy một thằng khác cùng nữ thần của mình thân mật, bảo sao hần không tức giận được.

Cảm nhận sát khí từ Đình Hùng, Long hơi nhíu mày. Hần ghét nhất là những ai đối với hần sinh ra sát khí, đối với những kẻ như vậy, Long chỉ muốn một kiếm chém chết, bởi vì những kẻ như vậy tương lai đều là kẻ thù của mình, không giết sớm sẽ để lại hậu họa vô cùng. Tuy vậy, lúc này là ở nơi công cộng, hần cũng không thể giết người, thế nhưng không giết là một chuyện, trừng phạt lại là chuyện khác.

Một tia sát khí từ Long thoát ra, sát khí này là do hần kẻ thù từ Yasuo mà đạt được mặc dù Long chưa từng giết bất kì ai. Tuy rằng chỉ có một tia thôi nhưng cũng dọa cho Đình Hùng sợ vỡ mật. Chỉ thấy khuôn mặt hần trắng bệch, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, toàn thân run rẩy xua tay lùi xa, miệng lắp ba lắp bắp

"Đừng... đừng tới đây. Ta ,... ta là công tử của Đình gia. Động tới ta là động tới Đình gia"

Nói xong, hần toàn thân vô lực ngã xuống đất, đứng quần xuất hiện một vũng nước. Hần bị Long dọa cho đá ra quần rồi

Thấy vậy, Lạc Tuyết bật mũi quay đầu, Lan thì khuôn mặt khinh thường nhìn hần sau đó quay đầu đi. Còn Long thì thu hồi sát khí, trào phúng lên tiếng

"Tuồng Đình công tử thế nào? hóa ra cũng chỉ có thế mà thôi"

Nói xong, hần cầm lấy tay Lạc Tuyết quay đầu rồi đi, Lan cũng vội vàng chạy theo để Đình Hùng ánh mắt đại ra, toàn thân cứng đờ ngồi đó.

Lan cùng Tuyết vừa bước vào liền thu hút rất nhiều ánh mắt. Phần lớn đều là ánh mắt của nhân viên tiêu thụ. Long cùng Tuyết như một đôi kim đồng ngọc nữ, trên người ăn mặc toàn hàng hiệu cùng với khí chất cao quý khiến cho vừa nhìn là biết không phải người thường. Trong lòng mấy người ở đây đều coi Long cùng Tuyết là thiếu gia tiểu thư nhà giàu rồi. Đối với những người như vậy, tất nhiên bọn họ phải cực kì săn đón và hết lòng phục vụ. Chỉ cần hai người bọn họ mua một căn biệt thự ở đây thôi, trích phần trăm thì cũng bằng tiền lương nửa năm đấy. Vì thế Long cùng Tuyết vừa tiến vào trong liền nhận được sự tiếp đón nhiệt tình của nhân viên tiêu thụ.

Lúc này, một cô gái có chút tư sắc, ăn mặc đậm nét màu đen nở một nụ cười thân thiện đi tới kính cẩn nói:

"Xin chào quý khách, chào mừng quý khách đến với khu đô thị Liên Hải. Tôi là Thanh Huyền, rất sẵn lòng phục vụ hai vị".

"Uhm, chúng tôi muốn mua một căn biệt thự ở đây. Cô có thể giới thiệu qua một vài biệt thự được không?"

Long cười cợt lên tiếng. Hần mặc dù đây là lần đầu đi mua nhà, thế nhưng cũng chỉ có ban đầu khẩn trương thôi rất nhanh liền bình tĩnh lại. Không thể không nói, việc tiếp nhận truyền thừa của một vị bất tử thật sự là quá lợi, ít nhất ở những việc xã giao hần sẽ không còn tỏ ra lúng túng nữa.

Nghe Long nói vậy, Thanh Huyền hai mắt sáng ngời, vội vàng gật đầu niềm nở đưa tay ra cười tươi:

"Vậy à! mời hai vị theo tôi"

Sau đó trong ánh mắt tràn đầy hâm mộ của các nhân viên khác. Thanh Huyền dẫn hai người vào một căn phòng, chính là phòng tiếp tân.

Bên trong phòng tiếp tân, sau khi ba người an tọa. Thanh Huyền khẽ phát tay, trên bàn liền xuất hiện một mô hình 3D của một căn biệt thự ba tầng, nhìn qua trông có vẻ hiện đại thế nhưng lại không phù hợp với cái danh tiếng của khu đô thị này.

"Thưa quý khách. Khu đô thị Liên Hải chúng tôi chia thành bốn loại biệt thự là Sơ cấp, trung cấp, cao cấp và siêu cấp. Sơ cấp biệt thự có giá từ sáu mươi triệu tới một trăm triệu linh tệ. Biệt thự được đặt tại khu vực D ở phía tây khu đô thị, biệt thự gồm ba tầng riêng biệt với đầy đủ trang thiết bị hiện đại. Khi quý khách mua sơ cấp biệt thự sẽ được miễn phí tất cả các loại dịch vụ trong vòng ba tháng..."

Thanh Huyền vô cùng nhẫn nại, giải thích toàn bộ cơ cấu biệt thự của khu đô thị. Mất thời gian tới tận một tiếng, tuy rằng cô ta rất mệt mỏi nhưng mắt thấy Long ánh mắt chăm chú nhìn vào năm tòa lâu đài thuộc siêu cấp biệt thự, Thanh Huyền cảm thấy cực kì đáng giá. Trong lòng không ngừng gào thét: "Đừng nó rồi đó.... Mua nó đi... Mua nó đi".

Có vẻ như ông trời nghe thấy lời cầu khẩn của Thanh Huyền. Chỉ thấy Long cùng Tuyết trao đổi gì đó, hai người gật đầu. Sau đó, Long chỉ về phía một mô hình 3d: là một tòa lâu đài được xây dựng trên trung tâm một mảnh đất ở một góc biển nói:

"Chúng tôi chọn tòa lâu đài này".

Thấy vậy, Thanh Huyền hai mắt sáng ngời, trong lòng không ngừng kích động, khuôn mặt đỏ bừng vì hưng phấn. Tòa lâu đài đó là tòa lâu đài đắt nhất trong năm tòa lâu đài ở khu đô thị này. Dù là những đại gia giàu nhất thành phố, thậm chí là giàu nhất thủ đô cũng không dám mua ngôi biệt thự đó. Vì

thế, Long chọn tòa lâu đài đó khiến cô kích động không thôi.

Tòa lâu đài này có giá ba trăm tỷ linh tệ, một giá trên trời đối với một ngôi nhà vì thế tất nhiên sẽ không ai dám mua, mà một khi tòa lâu đài đã được mua rồi, cô sẽ được hưởng 1% từ đó, tức là ba tỷ linh tệ, một số tiền khổng lồ đủ để cô sống cả đời rồi. Bảo sao cô nàng không hưng phấn đến phát rồ cho được.

Cố gắng giữ cho mình bình tĩnh, thế nhưng hai tay cô run run, có chút lắp bắp đã bán đứng tâm trạng của cô lúc này. Chỉ thấy, Thanh Huyền có chút cà lăm lên tiếng:

"Ngài ... Ngài ..., Long, ngài ... quyết ... quyết ... định mua tòa lâu đài này? Ngày ... ngài chắc chứ".

"Tất nhiên rồi. Giá cả không thành vấn đề! chẳng lẽ có vấn đề gì sao?"

Long hơi nhú mảy, trong năm tòa lâu đài ở đây, Long thích nhất là tòa lâu đài này không phải vì cái gì khác, chỉ vì nó chính là lâu đài Moritzburg, một lâu đài nổi tiếng mà hẳn từng được chứng kiến trên tivi ở kiếp trước. Đối với lâu đài này, Long có một cảm giác đặc thù. Dù sao, ở dị giới này có thể gặp được một vật của kiếp trước khiến hẳn có cảm giác thân quen vì thế hẳn sẽ không tiếc giá nào để mua lấy nó. Còn về phía Tuyết, cô nàng cũng không có ý kiến gì.

Nghe Long giọng nói bất mãn, Thanh Huyền hoảng sợ vội vàng lắc đầu, xua tay, vội vàng lên tiếng:

"Không... không phải. Nếu như ngài quyết định mua nó, như vậy xin chờ cho một chút. Tôi đi gọi quản lý, ngài ấy sẽ đích thân đưa hai vị tới lâu đài Moritzburg, sau đó làm thủ tục bàn giao".

"Vậy cũng được. Cô gọi điện đi"

Long trong lòng hiểu ra gật đầu lên tiếng. Sau đó, trong lúc chờ đợi Thanh Huyền gọi quản lý. Long cầm lấy tay Tuyết đi ra khỏi phòng.

"Anh Long, kia hình như là Lan thì phải?".

Hai người vừa ra khỏi phòng thì Lạc Tuyết kinh hô.

Theo hướng cô chỉ tay, Long nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc. Không phải là Bùi Lan Lan còn là ai, chỉ là lúc này cô ấy khuôn mặt tràn đầy sương lạnh, lông mi nhú lại tràn đầy vẻ bất mãn. Mà bên cạnh cô là một thiếu niên mười tám tuổi, nhìn qua có vẻ đẹp trai. Trên người mặc bộ quần áo sang trọng, khuôn mặt tràn đầy vẻ cao ngạo, một bộ ta là vô địch thiên hạ. Nam tử sống vai cùng với Lan, không ngừng cùng cô khoe khoang. Mà Lan thì bộ dạng cực kì chán ghét, khuôn mặt lạnh lùng vô cùng.

"Lan có vẻ gặp rắc rối thì phải. Chúng ta tới giúp cậu ấy được không?".

Thấy Lan như vậy, Lạc Tuyết ôm lấy tay Long nũng nịu. Cô mặc dù bị Lan đánh bại, thế nhưng với tính cách của Lạc Tuyết, cô đã hoàn toàn quên mất chuyện đó rồi, đồng thời trải qua quãng thời gian ở cuộc thi, hai người quan hệ cũng tốt vô cùng. Hiện tại, bạn cùng trường xảy ra vấn đề, thân là bạn học, Lạc Tuyết rất muốn giúp đỡ.

"Ừm, đi thôi".

Long gật đầu đáp ứng, không cần Lạc Tuyết đề nghị, Long cũng sẽ giúp Lan giải vây. Dù sao cô ấy cũng là một trong những vợ tương lai mà hẳn dự định đấy.

Lan hiện tại vô cùng bức mình. Sau cuộc thi, cô trở về phòng trọ thu dọn đồ rồi dời khỏi ktx. Khi ra cổng trường, phát hiện cha mình đã đứng đó cùng với một tên thiếu niên bộ dạng cực kì cao ngạo khiến cô vô cùng chán ghét. Đặc biệt khi đối phương dùng ánh mắt dâm tà, nóng bỏng nhìn cô càng khiến cô rất muốn biến hẳn thành tượng băng. Thế nhưng cha cô lại bắt cô cùng hẳn đi mua phòng. Quả thật là khiến cô tức chết đi được, nhưng mà cha đã hạ lệnh, cô không thể không nghe. Trong lòng thầm mong buổi hẹn qua nhanh để cô lập tức trở về tổ gác với ông nội.

"Lan Lan nè. Em thấy ngôi biệt thự này thế nào? Là cao cấp biệt thự, giá rất là rẻ chỉ có năm trăm triệu linh tệ thôi. Nếu em thích, anh lập tức mua lại cho em"

Nam thanh niên mặc kệ thái độ lạnh nhạt, cự người ngăn dậm của Lan. Cầm lên mô hình một căn biệt thự đặc ý kêu lên.

Xung quanh mấy cô gái tiếp viên nghe hẳn nói vậy thì hai mắt sáng ngời. Một căn biệt thự năm trăm triệu mà kêu rẻ, vậy hẳn phải nhiều tiền cỡ nào? Không ít cô gái bắt đầu dùng ánh mắt câu dẫn nhìn hẳn khiến nam thanh niên càng đắc ý, ánh mắt nhìn về phía Lan tràn đầy nóng bỏng.

Hắn tên là Đinh Hùng, là đại công tử Đinh gia, một trong tứ đại gia tộc của thành phố. Khi hẳn nhìn thấy Lan liền bị vẻ đẹp của cô hấp dẫn, trong lòng thầm thì phải của Lan đến tay. Chỉ là thái độ của Lan khiến hẳn có chút bất mãn, tuy vậy cũng chỉ là một chút mà thôi. Lan càng như vậy, hẳn càng muốn tán đổ cô.

Nghe Hùng thân thiết gọi tên mình. Lan nhú mảy thật sâu, lạnh lùng lên tiếng:

" Hùng. Tôi với anh không quen đến mức như vậy. Xin gọi tôi là Lan. Còn nữa, tôi đã có nơi ở rồi, vì thế không cần anh quan tâm"

"Ồ, vậy sao? không biết anh có vinh hạnh được tới nhà em không?"

Hùng không thèm để ý lên tiếng, hẳn biết cô nàng cố tình nói vậy để từ chối mình, hẳn tin tưởng Lan chưa mua được nhà ở cho bản thân cô

Mà quả thật như hẳn đoán. Lan nói vậy cũng là tùy ý để từ chối mà thôi. Giờ nghe hẳn nói vậy, cô trong lòng khó xử không biết làm thế nào.

"Ồ, Lan. Sao cậu lại đứng đây, nhà của chúng ta đã chọn xong rồi đó"

Bỗng một âm thanh kinh hi vang lên khiến hai người giật mình vội vàng quay lại. Hùng khuôn mặt tức giận muốn chửi cái thằng phá chuyện tốt của hẳn thế nhưng khi quay lại liền lập tức đại ra, còn Lan thì vui mừng. Bởi vì giọng nói này cô vô cùng quen thuộc.

"Lạc Tuyết, Long. Là hai cậu"

Lan nở một nụ cười đi tới. Trải qua cuộc thi vừa rồi, quan hệ giữa ba người cũng trở lên thân thiết hơn. Vì thế đối mặt với hai người, tuy rằng khuôn mặt vẫn rất lạnh thế nhưng cũng không đến nỗi cự người ngàn dặm nữa.

"Đúng vậy, sao giờ này cậu mới tới. Bọn mình đã chọn xong nhà rồi"

Lạc Tuyết cười hi hi đi tới ôm lấy tay Lan, thân mật lên tiếng. Sau đó ánh mắt nhìn sang Hùng, nhìn Lan nghi hoặc:

"Lan, anh ta là ai vậy?"

"Xin chào người đẹp. Anh là Đinh Hùng, là đại công tử Đinh gia, thực lực Luyện Tinh Cảnh cấp mười hai, đang học lớp 11 học viên Hà Bắc. Không biết người đẹp tên gì?"

Đinh Hùng vuốt tóc, nở một nụ cười tự cho là đẹp trai lên tiếng. Ánh mắt nóng bỏng nhìn Tuyết, trong lòng không ngừng kêu gào "cô ấy là của ta.. cô ấy là của ta". Khác với Lan mang theo vẻ lạnh lùng băng giá khiến người khác không dám tới gần. Lạc Tuyết mang theo vẻ trẻ trung, ngây thơ của một cô nữ sinh, lại thêm thân hình nở nang của cô vì thế khiến cho cô được chào đón hơn Lan. Đặc biệt hôm nay Lan còn trang điểm rất đẹp lập tức khiến Đinh Hùng mê mẩn

Thấy Đinh Hùng như vậy, Lạc Tuyết muốn cười lại không thể cười được. Ánh mắt liếc qua Long sau đó lắc đầu trong lòng cảm thán: "Quả nhiên vẫn là anh Long đẹp trai nhất mà".

Cô tuy rằng mới mười bốn, thế nhưng tâm trí lại lớn hơn bạn cùng tuổi rất nhiều, nếu không cũng không ở cái tuổi này có người yêu. Cô biết Đinh Hùng có ý xấu với mình. Chỉ là Đinh Hùng so với Long quả thực việt so với thiên nga, thật sự là không thể lọt vào mắt xanh của cô.

"E hèm. Vị Đinh thiếu gia này. Nếu như không có việc gì thì chúng tôi xin cáo lui trước ah"

Long ho nhẹ một tiếng đi tới ôm lấy eo Tuyết, mà Tuyết cũng ôm chặt lấy tay Long, bộ dạng cực kì thân mật.

Nghe được âm thanh của Long, Đinh Hùng cũng chú ý tới hẳn, trong mắt tràn đầy ghen ghét. Mẹ nó chứ, tại sao trên đời này lại có thằng soái đến vậy, có để người khác sống không cơ chứ.

Mà thấy hai người thân mật như vậy, Đinh Hùng tràn đầy đố kỵ cùng tức giận, ánh mắt có đặng đặng sát khí nhìn Long. Trong lòng hẳn, Tuyết là nữ thân mà chỉ hẳn mới có thể nhúng chàm, giờ thấy một thằng khác cùng nữ thân của mình thân mật, bảo sao hẳn không tức giận được.

Cảm nhận sát khí từ Đinh Hùng, Long hơi nhíu mày. Hẳn ghét nhất là những ai đối với hẳn sinh ra sát khí, đối với những kẻ như vậy, Long chỉ muốn một kiếm chém chết, bởi vì những kẻ như vậy tương lai đều là kẻ thù của mình, không giết sớm sẽ để lại hậu họa vô cùng. Tuy vậy, lúc này là ở nơi công cộng, hẳn cũng không thể giết người, thế nhưng không giết là một chuyện, trừng phạt lại là chuyện khác.

Một tia sát khí từ Long thoát ra, sát khí này là do hẳn kẻ thù từ Yasuo mà đạt được mặc dù Long chưa từng giết bất kì ai. Tuy rằng chỉ có một tia thế nhưng cũng dọa cho Đinh Hùng sợ vỡ mật. Chỉ thấy khuôn mặt hẳn trắng bệch, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, toàn thân run rẩy xua tay lùi xa, miệng lắp ba lắp bắp

"Đừng... đừng tới đây. Ta ,... ta là công tử của Đinh gia. Động tới ta là động tới Đinh gia"

Nói xong, hẳn toàn thân vô lực ngã xuống đất, đứng quần xuất hiện một vùng nước. Hẳn bị Long dọa cho đá ra quần rồi

Thấy vậy, Lạc Tuyết bật mũi quay đầu, Lan thì khuôn mặt khinh thường nhìn hẳn sau đó quay đầu đi. Còn Long thì thu hồi sát khí, trào phúng lên tiếng

"Tuồng Đinh công tử thế nào? hóa ra cũng chỉ có thế mà thôi"

Nói xong, hẳn cầm lấy tay Lạc Tuyết quay đầu rồi đi, Lan cũng vội vàng chạy theo để Đinh Hùng ánh mắt đại ra, toàn thân cứng đờ ngồi đó.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 9: Sống Cùng Người Đẹp

Tọa lạc ở phía bắc Liên Hải vùng biển có một hồ nước ngọt rộng lớn được xây dựng ở ngay trên mặt biển. Và bên trong hồ nước ngọt này có một mảnh đất nhân tạo được xây ở chính giữa trung tâm hồ, trên đó tồn tại một khối kiến trúc vô cùng xa hoa, to lớn. Mảnh đất này gồm ba khu đất nhỏ nối liền với nhau thông qua một cây cầu.

Ở khu đất đầu tiên cho xây dựng một cánh cửa lớn làm bằng bạch kim nguyên chất với bốn tháp canh xung quanh. Bốn tháp canh này được xây dựng hoàn toàn bằng linh năng thạch cực kì bền chắc, có thể chịu được một đoàn toàn lực của Dẫn Nguyên Cảnh cường giả. Trên tháp canh này đều trang bị những vũ khí tối tân nhất thế giới hiện nay sẵn sàng bắn bỏ những ai xâm nhập lâu đài bất hợp pháp.

Khu đất thứ hai là một tòa lâu đài nguy nga, cổ kính. Với lối xây dựng hoàn toàn như lâu đài Moritzburg ở địa cầu, chỉ khác là Moritzburg được xây dựng không phải bằng đá thường mà bằng hải tinh thạch, một loại đá quý tồn tại ở một tiểu hành tinh bên ngoài vũ trụ. Hải tinh thạch có đặc tính phản đòn vì thế bất kì ai muốn dùng linh lực phá hủy Moritzburg cũng phải suy xét tới việc mình sẽ hứng chịu lại 100% sát thương mà mình gây ra.

Khu đất cuối cùng là khu vực đỗ, đáp của phi thuyền và máy bay. Ngoài ra bên cạnh khu đất còn có một cảng biển nhỏ, là bến đỗ cho tàu thuyền khi tiến vào Moritzburg. Đặc biệt, ở trung tâm khu đất này, một ngọn tháp canh dài ba trăm mét thẳng đứng lên không. Trên đỉnh ngọn tháp có gắn một viên kim cương khổng lồ. Từ viên kim cương, một nguồn linh lực vô cùng mạnh mẽ không ngừng khếch tán ra xung quanh. Bao bọc lấy cả hồ nước ngọt như một tấm màng bảo vệ vậy.

Đây là hệ thống phòng thủ mà chỉ có năm tòa lâu đài ở đây mới có. Nó chuyển năng lượng vũ trụ thành linh lực, tạo ra một lớp lá chắn linh lực bảo vệ toàn bộ hồ nước ngọt này, linh lực này có thể phát hiện ai là bạn, ai là thù của chủ nhà. Nếu như là bạn, người đó sẽ không bị làm sao, còn nếu là thù, hệ thống phòng thủ của lâu đài sẽ tự động kích hoạt, bắn bỏ kẻ đó

Lâu đài Moritzburg, ba người Long bị vẻ hoành tráng của lâu đài làm cho rung động. Nhìn từ bên ngoài đã khiến ba người than thở không thôi, thế nhưng khi tiến vào trong bọn họ mới biết lâu đài này xa hoa, hiện đại như thế nào?. Bước vào bên trong lâu đài, bọn họ cảm tượng như là bước vào một ngôi nhà của thần vậy, thật không thể ngờ được nhân loại lại có thể xây dựng được một tòa lâu đài như vậy

Đi theo ba người là một nam tử bụng phệ, khuôn mặt trần đầy nham huyết, cực kì kiên nhẫn dẫn ba người đi thăm quan toàn bộ lâu đài Moritzburg. Hắn chính là quản lý của khu đô thị Liên Hải - Phong. Nghe Thanh Huyền nói rằng có người mua lâu đài Moritzburg, hắn đầu tiên là không thể tin được. Dù sao, Moritzburg là tòa lâu đài không chỉ đắt nhất Hà Bắc thành phố mà còn là đắt nhất đế quốc, rất nhiều nhà tỷ phú đế quốc muốn mua được lâu đài này nhưng nhìn số tiền của nó là đều lắc đầu ngao ngán rồi đi.

Thế nhưng, Thanh Huyền ngữ khí vô cùng chân thật khiến hắn có chút tin tưởng. Mặc vội quần áo chạy tới. Khi biết tất cả là sự thật, hắn ta chấn động cực kì sau đó bộ dạng nham huyết, xum xoe Long. Bộ dạng như Long không phải là khách hàng mà là ông nội của hắn vậy.

Lúc này, Phong thấy ba người Long ánh mắt tràn đầy tán thưởng, gật gù đánh giá khắp lâu đài, nụ cười trên mặt hắn càng đậm. Khách hàng tỏ ra hài lòng như vậy tòa lâu đài này chắc chắn được bán rồi

Không nói tới Phong. Về phía Long, đối với tòa lâu đài này hắn vô cùng hài lòng. Long muốn mua một ngôi nhà không chỉ là chỗ ở tạm ba năm cấp ba, mà sẽ là một nơi hắn sinh sống trong gần mười năm. Lý do sao? đơn giản là sau này tốt nghiệp, hắn sẽ theo học Âm Dương Tông, một trong ngũ đại môn phái phía bắc tọa lạc ở thành phố này. Nếu như tiến vào đó, hắn sẽ phải học mất bốn năm. Vì thế, Long mới tìm đến khu đô thị Liên Hải mà không phải là một nhà trọ nào khác. Mà lâu đài Moritzburg làm hắn cực kì thỏa mãn, một phần là Moritzburg là lâu đài mà hắn quen từ kiếp trước, một phần là do sự sang trọng trong kiến trúc, mạnh mẽ trong khâu phòng thủ khiến Long tán thưởng không thôi

Nhìn sang Lan, Long hai mắt sáng ngời, nghĩ ra một quỷ kế. Đi tới chỗ Lan, hắn cười quan tâm nói:

"Lan. Cậu chưa tìm được nhà phải không? Nếu không chê, cậu có thể ở lại đây. Dù sao phòng ở đây cũng rất nhiều mà"

Lạc Tuyết cũng phụ họa, đi tới ôm lấy tay Lan, cười nũng nịu:

"Đừng đó Lan. Cả tòa lâu đài này chỉ có mình tớ với anh Long thật là buồn chán. Cậu ở lại đi mà, được không?"

Nói xong, cô ánh mắt tràn đầy thâm ý nhìn Long. Sống với Long mười bốn năm, cô còn không biết người yêu mình có ý định gì? không phải là để Lan cùng với hắn sống chung, tăng tiền tình cảm sao? Đối với việc này, Lạc Tuyết đã chuẩn bị sẵn tâm lý rồi, mới cả cô cũng yêu mến Lan, mặc dù trong lòng có chút ghen tuông thế nhưng cũng sẽ không phá hoại kế hoạch của hắn

Thấy hai người kẻ xướng người họa. Lan muốn từ chối cũng không được. Cô cười gật đầu

"Nếu vậy thì tớ xin thuê một căn phòng ở đây vậy. Tiền thuê không thành vấn đề"

Nghe vậy, Long nhủ mảy lên tiếng, trong giọng nói tràn đầy trách cứ

" Cậu làm vậy là không coi chúng tớ là bạn rồi. Mới cả tiền điện, nước... đều được miễn phí, cậu đóng tiền cũng chẳng được tích sự gì. Phải không Phong?"

" Vâng, tiểu thư cứ yên tâm. Nếu như Long thiếu gia mua lấy Moritzburg, thì công ty chúng tôi sẽ miễn phí năm năm tất cả các loại tiền. Ngoài ra, công ty chúng tôi còn tặng cho các vị một chiếc ô tô Transformers, ba chiếc siêu xe, một chiếc du thuyền năm sao, ba chiếc máy bay tư nhân và một chiếc phi thuyền vũ trụ cỡ nhỏ"

Phong vội vàng giải thích. Đối với những chủ nhân của năm tòa lâu đài ở khu đô thị, công ty của hắn cực kì ưu đãi, không tiếc tiền mời chào. Mà số phần thưởng đó cũng chẳng đáng là bao so với những gì bọn hắn thu được khi Moritzburg được bán đi

Lan nghe xong có chút kinh ngạc, thật không ngờ mua một ngôi nhà mà lại được nhiều thứ như vậy. Bất quá, cô cũng không nghĩ nhiều vấn đề này làm gì. Cô nhìn Long nở một nụ cười nhạt, đối với cô mà nói, nụ cười đó cho thấy lúc này cô rất là vui vẻ

" Nếu vậy mình đáp ứng nha. Sau này chỉ giáo nhiều hơn"

" Hay quá, Lan cậu đồng ý thật tốt ah. Hi ... hi, sau này anh Long bắt nạt mình, cậu phải giúp mình đó"

Lạc Tuyết thấy Lan đồng ý, trong lòng cũng rất cao hứng đi tới ôm lấy tay nàng hơn hờ. Thấy cô bạn mình tính cách trẻ con như vậy, Lan có chút muốn cười mà không được. Cô rất thích cảm giác này, cảm giác như Lạc Tuyết không phải là bạn của cô mà là một người em vậy, khiến cho Lan trong lòng cảm xúc rất là phức tạp, thế nhưng cũng không khiến cô tức giận. Hơi vỗ ngực mình, Lan cười nói

" Yên tâm. Đến lúc đó hai chúng ta liên thủ lại trừng trị cậu ấy" Nói xong, còn trừng mắt nhìn Long, một bộ : Cậu động tới Lạc Tuyết thử xem

Thấy Lạc Tuyết cùng Lan thân thiết như vậy, Long cũng mặc kệ hai người. Hai người càng thân cận, Long càng còn không được đấy. Dù sao, hắn cũng không muốn hậu cung mình lúc nào cũng " thâm cung nội chiến"

Quay đầu sang nhìn Phong, Long gật đầu cười

" Phong quản lý. Lâu đài Moritzburg rất tốt, chúng tôi rất ưng nó. Vì thế chúng tôi quyết định mua lấy tòa lâu đài này. Anh ra giá đi"

Đinh gia ở phía bắc, Lam gia ở phía nam, Vũ gia ở phía đông và Vương gia ở phía tây là bốn đại gia tộc mạnh nhất Hà Bắc thành phố. Ở thành phố này, không một ai dám động tới người của bọn họ

Đinh gia là gia tộc được coi là mạnh nhất trên mặt vũ lực. Bên trong Đinh gia, Linh Sư đông đảo vô cùng. Là gia tộc lấy việc tu luyện làm gốc rễ, từ tu luyện mà từng bước đạt tới địa vị như ngày hôm nay

Tại một ngôi biệt thự bên trong khu đô thị Đinh Gia. Đinh Hùng đang cùng một cô gái chơi trò người lớn . Chỉ thấy Đinh Hùng khuôn mặt điên cuồng, dữ tợn cùng cô gái xếp hình theo thức doggy, hắn không chút nào thương hoa tiếc ngọc, ở trên người cô gái không ngừng đánh đập và tất nhiên là cả hành động nguyên thủy nhất rồi

Cô gái có vài phần tư sắc, trên mặt đỏ ửng tràn đầy vẻ thống khổ thế nhưng cô vẫn phải không ngừng rên rỉ sung sướng để thỏa mãn Đinh Hùng

Mấy phút sau, Đinh Hùng gầm nhẹ một tiếng, hắn đã đạt tới cực khoái rồi, toàn bộ bắn thẳng vào bên trong người cô gái. Chờ cho con sung sướng trong người voi dần, hắn đập cô gái sang một bên. Ngồi ở trên giường, nghĩ tới ngày hôm nay mình mất mặt. Đinh Hùng không khỏi nổi điên trong người. Nghĩ tới Long cùng nữ thân thân mật, hắn không ngừng đố kị, ghen ghét.

" Ngươi đâu?"

Quát lên một tiếng, lập tức trong phòng xuất hiện một hắc y nhân. Hắn quỳ một chân cung kính hô:

" Thiếu gia, có gì sai bảo?"

" Phái người, giết chết người này có ta"

Đinh Hùng trong mắt toát lên sát khí, lấy ra một tấm hình đưa cho hắc y nhân. Trong hình, chính là Long cùng với Lạc Tuyết thân mật

" Vâng, thưa thiếu gia"

Hắc y nhân cầm lấy bức ảnh gật đầu sau đó hư không tiêu thất. Nhìn theo hướng hắc y nhân rời đi, Đinh Hùng trong mắt tràn đầy âm tàn. Long cướp đi nữ nhân mà hắn muốn, không những thế còn làm hắn bề mặt trước mặt bản dân thiên hạ. Mối thù này, hắn không báo không phải là Đinh Hùng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Nhập Học

Ngày 3/9. Học viên cấp ba Hà Bắc vô cùng đông người. Ngoài những học viên cấp ba tràn đầy hứng khởi nhìn đám học viên mới tiến vào thì còn có những gia trưởng đưa đón con cái của họ đến trường. Dù sao, việc lên cấp ba là một việc trọng đại, các bậc phụ huynh đều muốn tận tay đưa con cái bọn họ tới học. Vì thế, trước cổng trường, vô số chiếc ô tô xa hoa, thậm chí là cả máy bay tư nhân xuất hiện khắp nơi.

"Mày nhìn cô nàng kia, da thịt thật trắng, bộ ngực lại lớn, tuyệt đối là cực phẩm!"

"Uhm, rất không tệ, bắt quả cô nàng kia càng không tệ, chân dài như vậy, tôi thiếu đến có 1m75 a?"

"Vũ thiếu, anh nhìn trúng cái nào? Cùng huynh đệ nói một tiếng. . ."

Tại một góc cây phượng. Mấy tên nam sinh lớp mười ngồi với nhau tán dóc, hai mắt tỏa sáng nhìn trên sân các cô gái, phần lớn trong số họ đều là học sinh năm ba, phát dục tương đối khiến cho đám người toàn thân thú huyết sôi trào. Lúc này, mấy người không ngừng xì xào bàn tán, sau đó nhìn sang vị thiếu niên bên cạnh, ánh mắt tràn đầy vẻ kính cẩn.

Thiếu niên ăn mặc quần áo thượng hạng, sang trọng, tướng mạo có chút anh tuấn, chỉ là da thịt có chút tái nhợt cho thấy việc túng dục quá độ. Hắn là Vũ Văn Hải, là đại công tử từ Vũ Gia, thực lực là Sơ Nguyên Cảnh cấp tám.

Nghe được mọi người bình phán, hắn chỉ cười nhạt không lên tiếng, thẳng đến mọi người đem đề tài kéo tới trên người mình, mới cười nhạt nói: "Chúng mày ưa thích ài, liền cứ mạnh dạn theo đuổi đi, tao không có hứng thú gì!"

"Cũng đúng, Vũ thiếu thân phận gì, làm sao lại ưa thích những cô gái phàm tục, cũng chỉ có "Học viện Hà Bắc thập đại mỹ nhân" đứng thứ nhất: Vương Hân, và đứng thứ hai: Lam Tiểu Huyền mới xứng đáng".

Mọi người lại không ngừng lên tiếng nịnh hót, mà nghe được các huynh đệ lời nói Vũ Văn Hải khóe miệng lại lộ ra một vòng cười khổ. Hắn mặc dù mới tiến vào cấp III, thế nhưng danh tiếng của hai cô gái này như sấm đánh bên tai. Mà cả hai người đều là những người mà hắn không trêu chọc nổi.

Làm người thừa kế Vũ gia, từ nhỏ đã là sống trong com ngon áo đẹp, mấy năm qua này cũng chơi qua không ít nữ nhân, đối với những cô gái phàm tục này xác thực không nhiều hứng thú lắm, thế nhưng là bọn họ nói tới Vương Hân cùng Lam Tiểu Huyền thì đồng dạng hắn không có cách nào trêu chọc.

Vương Hân ngoài thân phận là công chúa bảo bối của Vương gia còn là một Linh Sư thiên tài, học lớp 11 A, năm nay mười bảy tuổi nhưng đã là Luyện Tinh Cảnh cấp mười chín, kết hợp với khuôn mặt tuyệt mỹ, Vương Hân vĩnh viễn trở thành "đệ nhất mỹ nữ học học viên Hà Bắc".

Vương hân tính cách cực kì bạo lực, tuyên bố rằng chỉ có ai ở độ tuổi từ mười năm tới mười tám đánh thắng mình thì sẽ nhận hắn làm bạn trai. Tin này được chính Vương Hân tuyên bố khi cô mới vào lớp mười và một năm đã trôi qua nhưng chưa từng có ai đánh bại Vương Hân, thậm chí là "Hà Bắc Ngũ Long" cũng không phải đối thủ của cô. Dù Vũ Văn Hải có kiêu căng thế nào cũng không dám nói mình mạnh hơn bọn họ, vì thế Vương Hân hắn không dám nổi lên ý nghĩ xấu xa gì.

Còn Lam Tiểu Huyền, tuy rằng không mạnh mẽ như Vương Hân, thế nhưng thân phận của Lam Tiểu Huyền khiến hắn có muốn cũng không dám động. Không nói tới thân phận của Lam Tiểu Huyền là công chúa của một trong tứ đại gia tộc Hà Bắc. Chỉ nói tới sự phụ của cô thì cho hắn mười lá gan cũng không dám động tới. Lam Tiểu Huyền được chính chương môn phái Thiên Cẩm, một vị Độ Không Cảnh cường giả nhận làm đệ tử chân truyền. Thân phận hiển hách như vậy, hắn không dám mơ tới có thể chạm tới.

Trừ hai người đó ra, trong sân trường nào còn có nữ nhân để cho mình động tâm?

"A... mau nhìn... mỹ nữ..."

Ngay tại Vũ Hải âm thầm cảm thán thời điểm, bên tai bỗng nhiên truyền đến một tiếng kinh hô. Vũ Văn Hải ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy một đạo cô gái xinh đẹp đang ngó đông ngó tây như đang tìm ai đó.

Mặc trên người đồng phục học viện với áo ngắn màu trắng bó sát người khiến cho bộ ngực lớn so với tuổi đời ngạo nghễ đứng thẳng, váy ngắn màu xanh để lộ đôi chân dài thẳng tắp. Khuôn mặt tinh xảo không thua kém gì Vương Hân, Lam Tiểu Huyền với mái tóc dài màu đen bóng bèn, đôi mắt màu đen to tròn, long lánh những vì sao. Cô ấy trên người toát lên một khí chất nhí nhảnh của một cô bé mười bốn tuổi yêu đời khiến cô không chỉ đẹp mà còn vô cùng đáng yêu nữa. Không phải ai khác chính là Lạc Tuyết

Không biết vì cái gì, chỉ là lần đầu tiên, Vũ Văn Hải liền cảm giác nhịp tim gia tốc đập nhanh.

"Cô ấy là của ta!" Một cái suy nghĩ xuất hiện cứ như vậy xuất hiện bên trong đầu Vũ Văn Hải.

"Anh Long, Lan hai người đã tới "

Ngay tại Vũ Văn Hải suy nghĩ làm thế nào để của mỹ nữ đến tay. Thì âm thanh của Lạc Tuyết đã vang lên, trong giọng nói tràn đầy sự hưng phấn. Sau đó, trong ánh mắt như muốn giết người của Vũ Văn Hải, cô gái mà hắn thích từ cái nhìn đầu tiên tung tăng như một con chim sẻ, bay vào ngực một nam sinh cực kì tuấn mỹ, bên cạnh còn đi theo một vị mỹ nữ xinh đẹp không kém.

Nhìn Lạc Tuyết thân mật vô cùng ôm lấy Long, trên mặt còn toát lên vẻ hạnh phúc cho thấy nam sinh chính là bạn trai của cô. Vũ Văn Hải chỉ cảm thấy trong lòng xuất hiện một cổ uất nghẹn, tại sao? tại sao người con gái có thể làm cho mình động tâm lại có bạn trai. Hắn không cam lòng, tức giận,... nói chung là đủ các loại mặt trái tâm tình. Không những thế bên cạnh đối phương còn dẫn theo một cô gái xinh đẹp không kém càng khiến hắn ghen ghét không ngớt. Tâm trạng của hắn lúc này có lẽ diễn tả bằng hai câu thơ mà dân F A nghĩ ra:

" Ông trời thật lắm bất công

Thằng vai bịch sữa, thằng không bịch nào"

Lại nhìn khuôn mặt tuấn mỹ, thân hình cao lớn của Long, hắn không khỏi mặc cảm tự ti, đối với Long tràn đầy sự ghen ghét, đố kỵ. Trong lòng không khỏi tức giận kêu gào: lớn lên có cần đẹp trai như vậy không? mà như vậy còn để ai tán gái chứ"

Mà không chỉ hắn mà tất cả những nam sinh ở đây đều có tâm trạng như vậy, bởi vì từ khi Long xuất hiện liền thu hút hết ánh mắt của nữ sinh. Tất cả bọn họ đều nhìn hắn với ánh mắt nóng bỏng, tràn đầy sao tinh. Rất nhiều cô gái đều âm thầm cầu mong cùng lớp với Long đây

Trở lại với Vũ Văn Hải, chỉ thấy hắn ánh mắt tràn đầy địch ý nhìn Long. Tình địch gặp nhau không có sắc mặt tốt chính là nói tâm trạng của hắn lúc này, mặc dù hắn không xứng là tình địch của Long thế nhưng cũng không cần hắn muốn giáo huấn Long một trận. Hắn không chỉ muốn giáo huấn Long còn muốn hắn mất mặt trước Lạc Tuyết, từ đó chia rẽ tình cảm hai người

Nhân lúc sân trường hỗn loạn, hắn muốn giáo huấn Long một trận. Mấy tên tiểu đệ của hắn đều là lớp mười một, thực lực đã đạt tới Luyện Tinh Cảnh, đối phương nhìn đi nhìn lại cũng chỉ có mười bốn tuổi. Với tuổi đời như vậy, chắc chắn sẽ không vượt qua Luyện Tinh Cảnh, hắn tin tưởng Long bị đánh là điều chắc chắn. Đến khi đó, hắn chỉ cần ra mặt, thực hiện một pha " Anh hùng cứu mỹ nhân" liền có thể khiến cướp đi tâm hồn thiếu nữ rồi. Càng nghĩ, Vũ Văn Hải càng cảm thấy kế hoạch thành công. Vì thế hắn nhìn sang mấy tên tiểu đệ âm thầm ra hiệu.

Mấy tên này cùng với Vũ Văn Hải lẫn lộn thời gian khá lâu, biết rõ ánh mắt của Vũ Hải là gì. Mấy người nhìn nhau gật đầu, sau đó đi tới chỗ Long.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Đánh Nhau

" Anh Long, anh thật đáng ghét . Cùng Lan hẹn hò mà không gọi em"

Lạc Tuyết ôm lấy tay Long chu mỏ bắt nắn lên tiếng.

" Tuyết. Cơm có thể ăn bữa nhưng lời nói không thể nói bậy nha. Mình chỉ nhờ Long đưa về nhà mà thôi" .

Không đợi Long trả lời, Lan đã lên tiếng, mặc dù giọng điệu vẫn lạnh nhạt nhưng trên khuôn mặt cô xuất hiện một chút hồng vân cho thấy cô nàng trong lòng cũng không chút nào bình tĩnh.

Lúc này, Long cũng lên tiếng khề gõ lên đầu Lạc Tuyết cười mắng:

" Cái này không phải do em sao? anh gọi em dậy nhưng ai nói là: Anh cứ đi đi, để em ngủ ah".

Hôm qua, Lan ở lại lâu đài Moritzburg một đêm. Sáng hôm sau, Long liền đưa Lan về nhà cô ở thủ đô để lấy một ít đồ dùng cá nhân. Hắn có gọi Lạc Tuyết đi cùng nhưng cô gái lười này hiển nhiên mặc kệ Long mà ngủ say. Dù hắn gọi thế nào cũng không dậy, không những thế bị Long quấy dầy liên tục, cô nàng bắt nắn vô cùng. Sau khi làm bầm một hai cầu đuôi hắn đi Lạc Tuyết liền ngủ tiếp. Cũng vì thế mà sáng nay cô nàng đến trường một mình.

Nghe Long trêu chọc mình, Lạc Tuyết biết tất cả là do mình, ôm lấy tay Long lắc lư một hồi nũng nịu:

" Hừ...hừ, lần này là do em. Nhưng lần sau, anh phải đưa em đi cùng đó"

" Được rồi. Anh hứa" Long nhún vai cười cợt.

Bỗng hắn nhíu mày ngẩng đầu lên. Chỉ thấy có năm tên nam sinh lớp mười một, khuôn mặt ngà ngón. Ánh mắt tràn đầy dâm tà nhìn Lạc Tuyết và Lan. Năm tên nam sinh đi tới nhìn Lạc Tuyết trêu ghẹo:

" Người đẹp. Rất là đẹp đó nha. Nào! đi theo bọn anh làm mấy chén ha"

Thấy mấy tên nam sinh bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống mình. Lạc Tuyết có chút sợ hãi trốn sau lưng Long, Lan thì ánh mắt bất thiện, khuôn mặt trở lên lạnh lùng nhìn mấy tên nam sinh. Thế nhưng cô cũng không manh động, một phần là đối phương tỏ ra khí thế khiến cô có chút áp lực cho thấy đối phương trên cấp mình, quan trọng hơn là cô tin tưởng Long có thể giải quyết việc này rất dễ dàng

Nhìn Lạc Tuyết trốn sau lưng Long. Mấy tên nam sinh liền nhìn về phía hắn, trong mắt lóe lên vẻ ghen ghét, đố kỵ. Một tên có vẻ là đầu lĩnh khinh thường, cao ngạo lên tiếng:

"Thằng nhóc. Bọn gái mày bị tao nhìn chúng, khôn hồn thì rút đi"

Nghe vậy, Long khuôn mặt bỗng chốc trở lên lạnh như băng. Long có nghịch lân, sờ vào là chết. Nghịch lân của Long là nữ nhân của hắn, trong thời điểm này thì chính là Lạc Tuyết. Có kẻ không chỉ có ý nghĩ xấu với cô ấy, mà còn để hắn đưa Lạc Tuyết cho bọn chúng. Long sao có thể nhìn được. Chỉ thấy hắn âm thanh tràn đầy lạnh giá lên tiếng:

"Ta cho bọn mày ba giây để rút khỏi mắt tao"

"Ồ, thằng này lão. Mày có biết bọn tao là ai không?"

Nghe vậy, mấy tên nam sinh không chút nào sợ hãi. Trong mắt bọn họ, ba người Long chỉ là học sinh lớp mười mà thôi, thực lực chỉ có Sơ Nguyên Cảnh trong khi năm người ở đây đều là Luyện Tinh Cảnh, mặc dù chỉ là cấp mười thể nhưng cũng không phải là một tên Sơ Nguyên Cảnh có thể đối phó. Vì thế đối với sự đe dọa của Long, bọn họ không để ý chút nào.

Năm tên nam sinh cùng ba người Long mâu thuẫn cũng gây nên sự chú ý của những người xung quanh. Không ít người đều nhận ra thân phận của Long. Nghe hắn nói vậy đều xì xào bàn tán:

"Thật là điên không biết sợ sùng. Chỉ là một Sơ Nguyên Cảnh mà cũng dám đánh lại năm vị Luyện Tinh Cảnh"

"Cũng chưa chắc. Thằng đó là Nguyễn Tuấn Long, là người đứng thứ nhất trong phần thi thứ ba cuộc thi xét tuyển đây. Không những thế bên cạnh hắn còn có Băng Tuyết Nữ Thần, người đứng thứ nhất cuộc thi xét tuyển đây"

"Ta cũng không tin ba người bọn họ có thể đánh lại năm người kia. Dù sao Sơ Nguyên Cảnh với Luyện Tinh Cảnh cách nhau quá lớn"

...

Tiếng bàn luận vang lên khắp nơi, có người cho rằng ba người Long thắng thế nhưng phần lớn đều cho rằng năm tên nam sinh thắng. Dù sao Sơ Nguyên Cảnh với Luyện Tinh Cảnh khoảng cách một trời một vực. Không ai dám tin tưởng ba tên Sơ Nguyên Cảnh có thể đánh thắng năm tên Luyện Tinh Cảnh cả.

"Nguyễn Tuấn Long sao? chỉ là một tên Sơ Nguyên Cảnh mà cũng dám đe dọa năm người Luyện Tinh Cảnh. Thật là đồ ngu ngốc"

Cách đó không xa, Vũ Văn Hải nghe hết tất cả những tiếng bình luận này. Trong lòng đối với Long cực kì khinh thường.

Bùi Thiên tự ý lập ra phần thi thứ ba đã nổi tiếng khắp học viện, Vũ Văn Hải cũng biết rất rõ ràng. Long chỉ là người đứng đầu phần thi thứ ba, cho thấy đối phương thực lực cũng không phải là mạnh. Bởi vì nếu mạnh, đối phương đã là đứng đầu phần thi thứ hai rồi mà không cần phải thi vớt. Vì thế đối với việc giáo huấn Long càng thêm yên tâm. Nghĩ tới đây, ánh mắt hắn tràn đầy nóng bỏng nhìn Lạc Tuyết chỉ mong thời gian sớm tới lúc hắn ra trận.

Không để ý tới những tiếng bình luận của khán giả, Long vẫn một bộ lạnh nhạt nhìn năm tên nam sinh. Nghe đối phương nói vậy, hắn không mặn không nhạt lên tiếng:

"Một"

"A.. Thằng này mày bị ngu ngốc hay sao? hay là mày nghĩ mày có thể đánh thắng bọn tao".

"Hả".

"Mẹ kiếp, để xem mày có thể làm gì được bọn tao"

"Ba"

Thấy ba giây đã qua mà năm tên nam sinh vẫn không chịu rời đi, không những thế còn vỗ ngực ra hiệu mình đánh tới, khuôn mặt tràn đầy khinh thường nhìn mình. Long cười lạnh. Chỉ là năm tên Luyện Tinh Cảnh cấp mười mà cũng dám ở trước mặt hắn diễn võ dương oai, thật là muốn chết.

"Ba giây đã qua. Bọn mày đã không rời đi. Như vậy..."

Long cười lạnh lên tiếng, mà hắn chưa nói xong thì thân hình hắn biến mất. Chỉ trong tích tắc liền xuất hiện bên cạnh năm tên Luyện Tinh Cảnh.

- Tốc biến.

Thời gian hồi: 300s

Dịch chuyển tức thời tới một vị trí theo hướng chỉ định trong khoảng cách 500m

"Tốc biến" là phép bỏ trợ mà Long đạt được khi "Liên minh huyền thoại" kích hoạt. Công dụng không khác gì trong game, và đây cũng là lần đầu tiên hắn sử dụng

"Tốc biến" tới năm tên Luyện Tinh Cảnh, trong ánh mắt không thể tin được của bọn chúng. Long cười lạnh, trong tay xuất hiện một thanh katana. Cầm lấy katana, Long phát kiếm một cái. Bảo Kiếm liền thi triển, một đạo lốc xoáy xuất hiện hất tung cả năm người lên.

- Trần trời

Long quát nhẹ một tiếng ngay sau đó hóa thành tàn ảnh bay lên không. Lập tức đầy trời kiếm khí xuất hiện, không chút thương tiếc nào chém lên người bọn họ

- Uyển

Một tiếng nổ nhẹ vang lên, thân ảnh của Long liền xuất hiện bên cạnh Lạc Tuyết cùng với Lan mỉm cười ôn hòa như chưa có gì xảy ra nói:

"Chúng ta đi tìm lớp đi"

Nói xong lời kéo lấy tay Lạc Tuyết rời đi, Lan thì quay đầu nhìn lại chỗ Long vừa thi triển "trần trời" sau đó cũng quay đầu chạy theo hai người.

Lúc này, trên không cũng rơi xuống năm thân hình, chỉ là lúc này bọn họ hình tượng vô cùng thê thảm. Quần áo bị chém rách nát, trên người vết thương chồng chất, máu tươi từ các vết thương không ngừng chảy ra khiến cho xung quanh xuất hiện một vùng máu lớn. Mà bọn họ cũng trực tiếp hôn mê bất tỉnh, khí tức cực kỳ yếu ớt.

Thấy một cảnh "thảm khốc" này, xung quanh mọi người hít một hơi lạnh. Ánh mắt khiếp sợ, không thể tin được nhìn theo bóng ba người Long.

"Trời ạ! một chiêu miểu sát năm vị Luyện Tinh Cảnh cấp mười. Chẳng lẽ hắn là Luyện Tinh Cảnh cấp mười một?"

"Không... không thể nào? hắn mới mười bốn tuổi. Không thể nào là Luyện Tinh Cảnh được"

"Đúng vậy! nếu hắn mạnh như vậy, tại sao còn thua Băng Tuyết Nữ Thần được cơ chứ"

"Thật là mạnh mẽ, chỉ mới mười bốn tuổi mà có thể miểu sát năm vị Luyện Tinh Cảnh. Ông trời ơi! ta yêu hắn mất rồi"

....

Vô số tiếng bình luận vang lên. Nam sinh tràn đầy khiếp sợ, khó có thể tin được, giết mình, nữ sinh thì tràn đầy sùng bái, kích động nhìn theo Long. Ở cái thế giới thực lực vì tôn này, cường giả rất được nữ nhân chào đón đấy. Long bày ra thực lực như vậy, mặc dù chỉ là ở Sơ Nguyên Cảnh cùng Luyện Tinh Cảnh thế nhưng cũng đủ để khiến các cô gái thanh xuân sùng bái vô hạn. Tin tưởng qua ngày hôm nay, Long liền trở thành minh tinh trong khối lớp mười rồi.

"Điều này ... Điều này ... không thể nào?"

Cách đó không xa, Vũ Văn Hải toàn thân run rẩy, khuôn mặt khiếp sợ khó có thể tin làm gì còn bộ dạng đắc ý như vừa rồi. Hắn thật không thể nào ngờ tới, năm tên đàn em của mình lại thua, năm tên Luyện Tinh Cảnh mà lại bị một Sơ Nguyên Cảnh miểu sát. Hắn không thể nào tin nổi những gì diễn ra trước mắt mình, hắn rất muốn tin đây là mộng thể nhưng đó là điều không thể nào.

Hít một hơi thật sâu, bình phục tâm trạng của mình. Vũ Văn Hải ánh mắt nhìn Long tràn đầy sợ hãi cùng với một chút âm tàn. Hắn là công tử của Vũ gia, muốn gì được nấy làm gì phải chịu nhục như hôm nay. Dù hôm nay không ai biết hắn chủ mưu, thế nhưng đàn em bị đánh như vậy không khác gì tát vào mặt hắn. Lại thêm đối phương là bạn trai của Lạc Tuyết, cô gái mà hắn muốn chiếm đoạt bằng mọi giá. Vì thế, Long càng trở thành một cái gai trong mắt hắn không diệt không được.

"Trước đó, phải tìm hiểu bối cảnh của thằng đó đã".

Khẽ lẩm bẩm một câu. Cũng mặc kệ sống chết của năm tên đàn em, Vũ Văn Hải rời đi. Hắn phải nhanh chóng điện thoại cho gia tộc để tìm hiểu về ba người Long sau đó mới tìm cách đối phó bọn họ.

Tại tầng một khối lớp mười. Một cô gái mười bốn xinh đẹp, dù không bằng Lạc Tuyết nhưng cũng được tính là mỹ nữ ánh mắt tràn đầy sùng bái nhìn theo hướng Long mãi cho đến khi hắn khuất dần. Sau đó, cô nhảy nhót tung tăng hưng phấn hô lớn:

"Wow, thật là mạnh. Hắn chính là bạn trai của Lạc Tuyết sao? thật hâm mộ câu ấy có bạn trai mạnh như vậy. Chị Huyền, chị thấy cậu ấy thế nào?"

Nói xong, cô cười hi hi ôm lấy cổ cô gái bên cạnh. Cô gái tầm mười bảy tuổi với mái tóc đỏ tự nhiên được uốn xoắn xoắn ra hai bên, thân cao khoảng 1m8, khuôn mặt trái xoan lộ ra ngũ quan tinh xảo, đáng người có lời cô lỗm, bên trên mặc một chiếc áo sơ mi bó sát người màu trắng tuyết, hai đỉnh núi như muốn bứt ra, bên dưới là một chiếc quần tây màu đen, khiến cho cặp mông hoàn mỹ vênh lên, đúng tiêu chuẩn người đẹp. Cô nàng chính là "Học

viên Hà Bắc thập đại mỹ nữ" đứng thứ hai: Lam Tiểu Huyền

Nghe cô em mình nói vậy. Huyền không để ý đến cô, ánh mắt cô ấy vẫn nhìn theo Long. Trong mắt tràn đầy hiếu kì cùng khó hiểu lắm lắm.

"Thật kì lạ. Ta không thể cảm nhận được thực lực của hắn, là linh kĩ "Ân linh thuật" sao? Từ một kiếm kia có thể nhìn thấy đôi phương thực lực ít nhất là Luyện Tinh Cảnh, nhưng hắn mới mười bốn tuổi. Mười bốn tuổi Luyện Tinh Cảnh, đây là điều không thể nào?".

Nói xong, cô quay sang nhìn em gái mình nghiêm túc lên tiếng:

"Uyển Như. Em cùng lớp với cậu ta. Nhớ cùng cậu ta quan hệ tốt một chút"

"Yes sir. Đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ".

Cô gái cười hi hi vui vẻ gật đầu, nếu như người khác cô sẽ không chút do dự từ chối, thế nhưng Long tuần mỵ lại thêm thực lực mạnh mẽ. Cùng Long trở thành bạn bè cũng không phải là không đến nỗi nào, thậm chí cô còn cảm thấy vinh hạnh đấy. Trong mắt tràn đầy chờ mong buổi học hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Giáo Viên Chủ Nhiệm: Cô Giáo Thảo

Trường cấp ba học viện Hà Bắc bao gồm một sân trường rộng lớn với nhiều loại cây cối lớn nhỏ, mỗi loại cây này đều là linh thảo. Mỗi ngày đều hấp thu không khí xung quanh chuyển hóa thành năng lượng vũ trụ tinh khiết tỏa ra khắp học viện khiến cho năng lượng vũ trụ ở học viện vô cùng dồi dào, là một nơi cực kì thích hợp cho việc tu luyện.

Cuối sân trường là dãy nhà ba tầng gồm một dãy phòng học ba tầng ở chính giữa với 24 lớp học, nơi này là nơi học lý thuyết tu luyện, kiến thức văn hóa, xã hội khoa học cho học viên. Bên tay trái là một dãy nhà cùng số tầng với mười hai căn phòng, mỗi căn phòng đều chứa năng lượng vũ trụ vô cùng dồi dào, là nơi tu luyện hằng ngày của các học viên. Bên tay phải là một dãy nhà hai tầng là các phòng làm việc của giáo viên cùng với hiệu trưởng, hiệu phó.

Lớp 10A nằm ở cuối tầng một, nhìn từ bên ngoài thì chỉ nhìn thấy một cái cửa ra vào, thế nhưng bên trong lại là một không gian rộng lớn với mấy chục chiếc bàn ghế, trên mỗi chiếc bàn ghế đều có một quả cầu, là đầu phát hình chiếu 3D. Lúc này, trong phòng đã có khoảng hơn ba mươi người, ai nấy đều im lặng không nói gì, ánh mắt bọn họ phần lớn đều hướng về ông lão nhìn như ông bụt ở trên bục giảng. Mà người này không phải ai khác chính là Bùi Thiên.

"Thiên Linh Bảng" mỗi năm mười năm lại làm lại một lần. Năm mười năm trước, Bùi Thiên ở trên "Thiên Linh Bảng" đứng thứ chín. Mà "Thiên Linh Bảng" chỉ ghi tên những Linh Sư đạt Độ Không Cảnh trở lên. Bùi Thiên dùng Độ Khí Cảnh bước vào "Thiên Linh Bảng" đã gây oanh động cả thế giới. Không những thế, Bùi Thiên còn là nhà quân sự lỗi lạc tài ba của đế quốc, làm người hòa ái dễ gần rất được lòng dân. Ông được người dân ví như Quân Thần Võ Nguyên Giáp đầu thai chuyển thế. Nói chung, nhắc tới Bùi Thiên là nhắc tới một truyền thuyết mà mọi người đều kính nể. Vì thế, đối với các học viên ở đây được gặp ông, được ông trực tiếp dạy bảo là một niềm vinh hạnh.

Bùi Thiên nhìn hơn ba mươi cô cậu học trò trước mặt, ánh mắt tràn đầy sùng bái cùng kính trọng nhìn mình. Trong lòng ông tràn đầy hạnh diện. Ánh mắt khẽ đảo qua ba người cuối bàn, lập tức cảm giác hạnh diện biến mất mà thay vào đó là vô tận buồn bực. Trong lòng gào thét: "Mẹ nó chứ! Thăng nhóc Long cùng Tuyết không để ý tới ta thì thôi đi, dù sao bọn họ thân phận cao quý, thế nhưng con thân là cháu gái ta mà lại cũng hùa theo, thật tức chết ta mà".

Chỉ thấy phía cuối bàn, Long cùng với Tuyết không như các học sinh khác ngẩng đầu theo dõi hay dùng ánh mắt sùng bái, kính ngưỡng như bao người khác. Bọn họ mặc kệ Bùi Thiên là ai, chụm đầu nói chuyện trên trời dưới biển, bên cạnh Lan mặc dù không hùa theo, nhưng cũng vô cùng chăm chú nghe hai người nói. Thấy một cảnh tượng này, Bùi Thiên trực tiếp bị đả kích. Nếu như bình thường ông đã nổi điên mà đuổi ba người ra khỏi lớp. Nhưng mà lần này thì không được ah, thân phận của Long với Tuyết hẳn không thể động, Lan lại là cháu gái ông yêu nhất. Thật cmn bất lực mà.

Cũng vì thế, ông cũng chẳng có tâm trạng ở đây tự sướng nữa. Khẽ ho một tiếng, bằng vào giọng nói ôn hòa, ông cười lên tiếng:

"Chào mừng các em đến với trường cấp ba học viện Hà Bắc. Thầy là Bùi Thiên, hiệu trưởng học viện Hà Bắc và cũng là chủ nhiệm lớp 1A. Ở đây, thầy xin chúc mừng các em đã xuất sắc vượt qua kì thi xét tuyển để tiến vào lớp mười học viên. Chúc các em có ba năm cấp ba đầy ý nghĩa và tất nhiên là cũng trở nên mạnh mẽ".

- Bộp... Bộp.

Ông vừa nói xong, phía dưới các học viên vỗ tay rào rào. Mấy giây sau, Bùi Thiên dơ tay ý bảo mọi người ngừng lại. Chờ cho tiếng vỗ tay không còn, ông cười nói:

"Thầy tuy rằng là chủ nhiệm các em, thế nhưng thầy cũng là hiệu trưởng học viện, công việc có rất nhiều. Vì thế, lớp chúng ta sẽ có thêm một giáo viên chủ nhiệm lớp nữa. Các em yên tâm, giáo viên chủ nhiệm này có thực lực cùng kiến thức không thua kém gì thầy đâu, đảm bảo sẽ khiến các em hài lòng

Ngoài ra, lớp chúng ta sẽ có các giờ học của thầy, khi đó thầy sẽ đến dạy đó.

Được rồi. Thầy cũng không nói nhiều nữa. Xin mời cô Thảo".

Sau đó, trong ánh mắt tràn đầy chờ mong của mọi người. Một thân ảnh thướt tha đi vào.

Người tới là một cô gái đẹp ngang ngửa với Lạc Tuyết với Lan. Lạc Tuyết khuôn mặt trẻ con, thân thể tuy rằng phát dục nhưng với độ tuổi mười bốn của cô thì người khác cũng chỉ cho cô phát triển tốt thôi. Thế nhưng cô gái này lại khác, độ tuổi khoảng hơn hai mươi, một độ tuổi trưởng thành mà lại có khuôn mặt trẻ con vô cùng đáng yêu, đặc biệt làm cho người ta chú ý nhất vẫn là vòng một của cô, chỉ đơn giản ba chữ "quá không lồ", kích cỡ "hai quả dưa hấu" của cô ít nhất phải cỡ 100cm. Mặc trên người áo sơ mi căn bản không có cách nào bao trùm được bộ ngực, phảng phất bộ ngực muốn đâm thủng áo mà ra vậy. Nhìn thấy cô gái, Long không khỏi hai mắt sáng ngời, trong mắt toát lên vẻ kinh diễm. Đặc biệt khi được chứng kiến bộ ngực hùng vĩ, khuôn mặt trẻ con khiến Long không thể liên tưởng tới bốn từ "Mặt trẻ cựa nhũ".

Không chỉ có Long, bao quát tất cả nam sinh trong lớp cũng từng cái nhìn cô giáo với ánh mắt mê mẩn,, đây chính là cô giáo chủ nhiệm lớp? có một cô giáo với khuôn mặt đáng yêu, bộ ngực cực lớn. Đây chính là niềm hạnh phúc đó. Rất nhiều nam sinh âm thầm cảm ơn ông trời, thần phật vân vân và mây mây đã chiếu cố bọn họ, cho bọn họ vào được lớp này ah.

Khác với các nam sinh tràn đầy hưng phấn. Các nữ sinh thì ánh mắt đổ kị nhìn cô giáo, đặc biệt là khi nhìn vòng một to tổ bố của cô, lại so với vòng một của mình đều cảm thấy tự ti không bằng. Những cô gái ngực mới nhú còn đỡ chứ những cô gái chưa kịp phát dục, bộ ngực sên bay thì có cảm xúc muốn đâm đầu vào chậu hũ mà chết. Người so với người thật sự là tức chết mà.

"Anh Long. Ngực của cô giáo thật lớn ah. Anh nè! anh thích ngực lớn phải không?".

Lạc Tuyết ánh mắt nhìn về phía cô giáo, lại nhìn về phía vòng một của mình. Mặc dù vòng một của mình rất to nhưng so với cô giáo thì quả thực là kiến so với voi mà. Lại nhìn Long ánh mắt thẳng trừng nhìn cô giáo, cô nàng bất mãn vô cùng. Ánh mắt cô tràn đầy thương tâm nhìn Long.

Thấy vậy, Long vội vàng thu hồi ánh mắt háo sắc cười hi hi vuốt má cô nói:

"Tất nhiên. Nhưng em yên tâm, tin tưởng sau này em sẽ vượt qua cô giáo đó"

Đồng thời không khỏi nhìn xuống bộ ngực phát triển quá lớn so với tuổi, âm thầm nuốt nước bọt một cái. Mẹ nó! mới mười bốn tuổi mà đã to như vậy, đợi cho cô ấy trưởng thành không phải là trở thành núi đôi hùng vĩ, tương lai hưởng phúc tề thiên ah.

"Hi hi, anh nói cũng phải".

Lạc Tuyết nghĩ lại cũng đúng, nở một nụ cười vui vẻ lên tiếng.

Bên cạnh Long, nghe Long thừa nhận mình yêu thích ngực lớn. Lan nhìn Lạc Tuyết một hồi, lại nhìn cô giáo một hồi cuối cùng nhìn về phía bộ ngực mới nhú của nàng, trên khuôn mặt lạnh nhạt xuất hiện vẻ mặt buồn bực lẩm bẩm:

"Trời ạ ! bao giờ ta mới phát triển bằng bọn họ đây".

"Xin chào các em, cô là Mẫn Thanh Thảo, năm nay hai năm tuổi. Tốt nghiệp Thánh Nữ Cung. Bắt đầu từ hôm nay, cô sẽ cùng với Bùi Thiên tiền bồi đồng thời làm chủ nhiệm lớp các em trong ba năm. Các em có gì cần giúp đỡ tới việc tu luyện, học tập cứ đến tìm cô, cô sẽ tận lực giúp đỡ".

Thanh Thảo đứng trên bục giảng, âm thanh ngọt ngào như là của trẻ con vậy khiến cho phía dưới mê say.

Long nghe thấy tên của cô thì lập tức kinh ngạc thầm nghĩ: "Cô giáo Thảo, ô ... la ... la..." . Nếu như hỏi ở Việt Nam cô giáo nào nổi tiếng nhất trong nam sinh thì có 99% sẽ gọi ra cái tên cô giáo Thảo, còn 1% thì là gay không tính. Vì thế, khi nghe tên của Thanh Thảo, Long không khỏi nghĩ tới cái tên vô cùng nổi tiếng này:

Không nói tới ý nghĩ bậy bạ trong đầu hần. Khi nghe cô giáo Thảo à không Thanh Thảo nói xong. Phía dưới nam sinh hai mắt sáng ngời nhao nhao lên:

"Cô ơi. Cô có bạn trai chưa?"

"Cô ơi. Số điện thoại của cô là gì?"

"Em thưa cô, nhà cô ở đâu?"

....

Ngươi một câu, ta một câu. Chỉ trong nháy mắt, cả phòng học như ong vỡ tổ. Trờ lực cực kì náo nhiệt. Thấy vậy, Thanh Thảo mặc dù rất vui mừng là mình được học sinh chào đón nhưng mà cũng vô cùng luống cuống không biết giải quyết ra sao. Ánh mắt cầu xin nhìn sang Bùi Thiên bên cạnh.

Thấy vậy, Bùi Thiên cười cợt. Trong lòng không khỏi cảm thán: "Quả nhiên, ở bất kì đâu, nữ nhân đặc biệt là người đẹp đều rất được chào đón ah"

- E... hèm

Bùi Thiên khẽ ho một tiếng, một tiếng này mang theo linh lực khuếch tán khắp căn phòng. Lập tức đánh thức đám học sinh. Hiện tại bọn họ mới nhớ ra trong phòng còn có hiệu trưởng nữa đấy. Vì thế, tất cả nam sinh dùng tốc độ nhanh nhất ổn định lại vị trí. Ánh mắt chăm chú nhìn lên bục giảng.

Thấy vậy, Bùi Thiên âm thầm gật đầu. Sau đó nghiêm túc nói:

"Được rồi, Nếu như các em có vấn đề gì về tu luyện hay học tập có thể hỏi thầy hoặc cô Thảo. Hiện tại, thầy xin thông báo một việc. Bắt đầu từ ngày mai, các em sẽ có bắt đầu buổi "Tu luyện giả lập" kéo dài một tháng"

Nghe Bùi Thiên nói vậy. Phía dưới học sinh xì xào bàn tán, trong giọng nói tràn đầy sự chán nản cùng không thích chút nào. "Tu luyện giả lập" giống như "huấn luyện quân sự" ở Địa cầu vậy. Chỉ khác điều là ở bên trong "tu luyện giả lập", các học viên sẽ được thực hành chiến đấu, điều binh khiển tướng... Nói chung là những hoạt động cơ bản của một Linh Sư đồng thời là một quân nhân, cực kì nhàm chán vì thế các học viên không thích điều này chút nào.

Bùi Thiên cũng hiểu rõ tâm trạng của học viên lúc này. Chỉ thấy ông cười cợt nói ra một tin khiến mọi người giật mình:

"Lần "Tu luyện giả lập" này khác với mọi năm. Lần này, các em sẽ thực hành ở trên Huyền Mộng Tinh. Vì thế nha, cứ coi một tháng này như là đi du lịch đi".

Ông vừa nói xong, các học sinh đang chán nản lập tức hưng phấn vô cùng. Huyền Mộng Tinh là một tinh cầu, từ Nguyên Linh đại lục tới Huyền Mộng tinh mất khoảng hai ngày phi thuyền bay. Là một tinh cầu với vô vàn cảnh đẹp chỉ có trong mộng, là thiên đường của những người yêu thích check in, tư sướng,... hay của dân du lịch.

Đối với Huyền Mộng Tinh, bất kì ai trong số học viên ở đây đều cực kì mong ước. Đặc biệt là nam sinh, có thể trong một tháng cùng với những nữ sinh vẫn còn ở trong tuổi mộng mơ sinh hoạt một tháng trên Huyền Mộng tinh, đây quả thực là ông trời trợ giúp bọn họ tán gái mà.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Nói Chuyện

Học sinh lớp mười học viên Hà Bắc không chỉ học tri thức tu luyện mà còn học tất cả các môn khoa học khác như văn, toán,... Dù cho học sinh lớp chuyên cũng không ngoại lệ.

Thời gian học trong tuần là từ thứ hai cho tới thứ sáu. Buổi sáng học lý thuyết tu luyện cùng các môn khoa học khác, mỗi ngày năm tiết, mỗi tiết 45 phút. Buổi chiều học sinh sẽ nhận được "Linh thể" để tiến vào dãy nhà tu luyện bên tay trái để hấp thu năng lượng vũ trụ chuyển hóa thành linh lực bản thân.

- Reng ... Reng

Tiếng chuông vang lên báo hiệu đã hết tiết một. Trong lớp 10A, Bùi Thiên nhìn các học sinh của mình một lượt cười nói:

"Hôm nay đến đây thôi. Tiết sau sẽ là tiết của cô Thảo. Các em nhớ những gì thầy nói đấy nhé. Chúc các em có thể phát triển mạnh mẽ ở ngôi trường này. À đúng rồi! Nguyễn Tuấn Long cùng Bùi Lan Lan sau tiết này lên gặp thầy nhé."

Nghe vậy, mọi người đều nhìn về phía cuối phòng. Trong ánh mắt tràn đầy vẻ hiếu kì. Mà cũng có vài người cũng biết lí do tại sao Long và Lan bị gọi lên. Bùi Lan Lan là cháu gái hiệu trưởng không phải là bí mật gì trong trường, việc Bùi Thiên gọi cô lên không có gì kinh ngạc. Còn về phía Long, việc hắn dùng một chiêu đánh trọng thương năm tên Luyện Tinh Cảnh đã vang vọng khắp học viện rồi. Có người tin, có kẻ ngờ thế nhưng tất cả mọi người đều nhớ tới cái tên Nguyễn Tuấn Long. Vì thế, việc hiệu trưởng gọi Long lên cũng là điều dễ hiểu.

Mà hai nhân vật chính của chúng ta thì hơi kinh ngạc, ngẩng đầu lên nhìn Bùi Thiên, thấy ông mỉm cười nhìn mình. Hai người nhìn nhau gật đầu, sau đó rời khỏi chỗ ngồi đi ra ngoài.

Bên trong phòng hiệu trưởng. Bùi Thiên nhìn cô cháu gái của mình cười cợt trên đầu:

"Lan nè. Có phải có bạn trai rồi thì quên đi người ông này phải không? Thi xong vậy mà không tìm đến ông là sao?."

"Ông nội. Ông đừng trên trời trọc cháu được chứ. Hắn không phải là bạn trai cháu."

Lan có chút ngượng ngùng, ánh mắt cô mở trừng nhìn Bùi Thiên, bất mãn lên tiếng. Cô mặc dù đối với Long có chút hảo cảm, nhưng cũng chỉ giới hạn ở mức bạn bè thôi. Hơn nữa, Long đã có bạn gái. Dù thế giới này không quan niệm một vợ một chồng, nhưng cô cũng không thích làm kẻ thứ ba. Vì thế, đối với Long, cô chỉ coi hắn là bạn, là đối thủ của mình thôi.

Không chỉ Lan, mà Long dựa vào "Đo đạc cảm xúc" cũng biết rõ cảm giác của Lan đối với mình. Mặc dù vậy, hắn cũng không mấy để trong lòng. Đối phương còn ở chung với mình trong thời gian dài, hắn không tin mình bằng vào "Đo đạc cảm xúc" có thể đọc được tâm trạng đối phương mà lại không thể chinh phục được Lan.

Nghe cháu mình nói vậy. Bùi Thiên có chút xấu hổ. Ông thấy Lan đi cùng với Long, không những thế còn ở chung với hắn liền hiểu lầm là Lan thích Bùi Thiên. Thế nhưng hiện tại cũng biết được là mình nghĩ sai rồi.

Khẽ ho nhẹ một tiếng. Ông cười ha ha:

"Vậy sao? chắc ông già rồi lên bị lẩm cẩm ấy mà. Dù sao ông cũng muốn trước khi mình chết có thể nhìn thấy cháu yên bề gia thất. Thôi, không nói tới chuyện này nữa. Lan nè, cháu có thể đạt được giải nhất cuộc thi xét tuyển khiến ông rất cao hứng đó. Thật không hổ danh là cháu gái ông."

"Ông khen cháu hay trêu chọc cháu thế. Ông biết thừa là cháu thắng hoàn toàn là do Long nhận thua mà."

Nghe ông mình nói tới việc này, Lan trong lòng không khỏi bức mình. Việc làm của Long đối với cô là một điều si nhục, cô muốn thắng hắn bằng chính thực lực của mình mà không phải là do Long chịu thua. Thế nhưng lý do mà hắn là vậy lại khiến cô không thể trách mắng được. Vì thế, Long tâm trạng vô cùng buồn bức.

"Ha ... ha. Thật ra mà nói, nếu như Long từ đầu muốn thắng thì cháu đã bị hắn miều sát rồi. Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba không phải một Sơ Nguyên Cảnh cấp chín có thể đánh bại đấy." Bùi Thiên vuốt râu, ánh mắt tán thưởng nhìn Long. Còn Lan, khi nghe xong thì giật mình. Ánh mắt tròn tròn nhìn Long, khuôn mặt tràn đầy khiếp sợ lắp bắp lên tiếng:

"Cái gì. Cậu ấy là Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba. Ông ơi ! hôm nay không phải ngày cá tháng tư đâu mà ông trêu cháu làm gì. Cậu ấy mới mười bốn tuổi thôi, đánh chết cháu cũng không tin cậu ấy là Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba."

"Ta cũng không lừa cháu. Chẳng lẽ cháu không tin ánh mắt của một tên Độ Khí Cảnh sao?" Bùi Thiên cười khỏ, mặc dù đó là sự thật nhưng mà đến giờ ông vẫn không thể tin được.

Thấy ông mình không giống như nói dối. Lan há hốc mồm muốn nói gì nhưng lại thôi, ánh mắt nhìn Long chằm chằm. Nhìn đến nỗi Long cũng không khỏi sợ hãi, vội vàng lùi ra sau hai tay ôm ngực giả bộ e thẹn:

"Lan, cậu làm gì vậy? Nói trước tớ chỉ bán nghệ chứ không bán thân đâu đấy"

"Thôi đi. Tớ chỉ muốn xem cậu có phải là con người không? con người có thể ở mười bốn tuổi đạt được Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba sao? hay là cậu là lão yêu quái nào chuyển thế đầu thai."

Lan buồn bức lên tiếng, thực lực của Long khiến thế giới quan của cô sụp đổ. Mười bốn tuổi Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba, trong dòng lịch sử dài đằng đẵng của Nguyên Linh đại lục cũng chưa từng tồn tại.

Nghe Lan nói vậy. Long bất mãn tức giận trừng mắt nhìn cô lên tiếng:

"Ai là lão yêu quái? Cậu có thấy lão yêu quái nào đẹp trai bằng mình không?."

Nói xong, hắn không tí nào ngượng ngừng vuốt tóc một cái làm ra một bộ ra tự cho là soái. Thấy vậy, Lan muốn phản bác thế nhưng nhìn khuôn mặt tuấn mỹ của đối phương, cô không thể nói lên lời. Long cực kì tuấn mỹ, nói không ngoa chứ nếu hắn đi ra đường chắc chắn sẽ bị một đám nữ nhân vây quanh. Dù là cô, một người đặt việc tu luyện lên đầu cũng đối với Long này sinh hảo cảm, nếu không cô cũng không chút do dự sống chung với Long.

"E hèm Hai đứa không cãi nhau nữa. Lan nè, ông có chuyện riêng muốn nói với Long. Cháu có thể ra ngoài được không".

Nghe vậy, Lan hơi kinh ngạc nhìn ông mình, sau đó khẽ gật đầu bước ra ngoài. Chờ cho Lan rời đi, trong phòng chỉ còn lại Bùi Thiên cùng với Long. Bùi Thiên một tay để lên ngực, khom người có chút cung kính lên tiếng:

"Chào mừng ngài đến với Học viện Hà Bắc - Nhất Thiên Long Hoàng"

Lạc Tuyết úp mắt lên bàn , bộ dạng vô cùng buồn chán cùng với một chút mệt mỏi. Trong lòng thầm mong Long cùng với Lan về sớm.

"Chào bạn, mình là Vũ Văn Hải, trông cậu có vẻ mệt mỏi, cậu có bị làm sao không?".

Một âm thanh thiếu niên vang lên sau lưng khiến Lạc Tuyết giật mình vội vàng ngẩng đầu. Phát hiện có một soái ca, mặc trên người hàng hiệu, khí chất cao quý cho thấy đối phương thân phận không tầm thường đang dùng ánh mắt ân cần nhìn mình lên tiếng. Mà hắn không phải ai khác chính là Vũ Văn Hải.

Vũ Văn Hải sau khi nhờ gia tộc tra về thân thế của Long và Lạc Tuyết. Biết đối phương chỉ là người thường, trong lòng tảng đá lớn cũng buông xuống. Bởi vì tại đại gia tộc đều có một suất trong lớp 10A nên Vũ Văn Hải cùng lớp với ba người Long.

Giờ ra chơi, Long cùng với Lan bị hiệu trưởng gọi đi, đây chính là thời cơ để Vũ Văn Hải bắt đầu tán tỉnh Lạc Tuyết. Vì thế ngay khi hai người vừa rời khỏi, hắn liền lén la tới chỗ cô.

Nghe Vũ Văn Hải ân cần hỏi thăm, Lạc Tuyết không những không cảm tạ mà còn nhủ mảy. Cô nhìn nước da đối phương tái nhợt cho thấy việc túm đực quá độ. Hiển nhiên đối phương là một tên công tử playboy, chơi gái quanh năm. Đối với người như vậy, Lạc Tuyết cực kì chán ghét. Cô ngược mắt lên nhìn Vũ Văn Hải không chút nào cảm kích, mỉm cười nhàn nhạt nói:

"Minh không sao! cảm ơn bạn quan tâm"

Thấy Lạc Tuyết có vẻ chán ghét mình. Vũ Văn Hải hơi nhủ mảy, thế nhưng hắn dễ dàng như vậy từ bỏ. Chỉ thấy hắn cô ý ngồi xuống bên cạnh cô, bày ra bộ dạng chính nhân quân tử cười ôn hòa nói:

"Cậu không sao thì tốt. Không biết cậu tên gì?"

Nhìn đối phương không những không rời đi mà còn vô si ngồi xuống chỗ của Long, Lạc Tuyết trong mắt tràn đầy sự tức giận. Nếu như đây không phải là lớp học, cô năng đã hạ thủ đánh Vũ Văn Hải một trận rồi. Đừng thấy cô ở trước mặt Long ngoan hiền, ở nhà cô chính là cộc mẹ dù là cha mẹ cũng không dám làm phật ý cô.

" Xin mời cậu rời khỏi chỗ này ngay. Ở đây có người rồi"

Lạc Tuyết nổi giận lạnh lùng lên tiếng.

Thấy vậy, Vũ Văn Hải liền nổi giận. Trong lòng nghĩ ngợi: Mẹ nó! chỉ là một con dân đen mà cũng từ chối hắn?.

Hắn thân là người thừa kế Vũ gia, muốn gì được đấy. Làm gì đã có ai từ chối hắn. Thái độ của Lạc Tuyết khiến hắn tức giận, nếu đối phương có bối cảnh thì hắn không nói làm gì, thế như Lạc Tuyết chỉ là một người thường mà lại dám dùng giọng điệu như vậy nói hắn, bảo sao hắn không tức giận cho được. Vũ Văn Hải quyết định mình sẽ không dùng con đường quang minh chính đại nữa, hắn muốn để Lạc Tuyết trả giá vì dám từ chối hắn

Nghĩ vậy. Đang định mở miệng uy hiếp đối phương thì một âm thanh lạnh lạnh vang lên, trong giọng nói tràn đầy vui mừng:

"Lạc Tuyết. Là cậu?"

Hai người đồng loạt quay đầu. Chỉ thấy một thiếu nữ 16 , 17 tuổi thật mỹ lệ với đồng phục học sinh hướng về phía hai người đi tới. Thiếu nữ bộ dáng ước chừng 1m65, tóc dài xõa vai, khuôn mặt trái xoan, ngũ quan thanh tú , đôi mắt to long lanh không ngừng nhấp nháy, nhìn qua cực kỳ đáng yêu. Nhìn thấy cô gái này, Lạc Tuyết toát lên vẻ vui mừng mà Vũ Văn Hải thì khuôn mặt trở lên âm trầm.

Lạc Tuyết mặc kệ Vũ Văn Hải, cô đứng đây cầm lấy tay thiếu nữ hơn hờ nói:

"Uyển Như, là cậu? sau hôm xét tuyển tớ tìm cậu mãi mà không thấy."

"Xin lỗi, lúc đó chị tớ đón tớ vì thế chưa kịp nói với cậu."

Thiếu nữ có chút áy náy lên tiếng. Cô là Lê Uyển Như, thực lực là Sơ Nguyên Cảnh cấp tám, là đối thủ của Lạc Tuyết ở trận đầu. Mặc dù bị Lạc Tuyết đánh bại thế nhưng cô lại đứng thứ bốn trong phần thi thứ ba vì thế liền tiến vào lớp học này.

Có câu " đánh nhau mới biết là anh em", câu này không chỉ đúng với nam mà có lúc lại chính xác với phái nữ. Như Lạc Tuyết với Lê Uyển Như, hai cô ở trên đấu trường là đối thủ, sau khi cuộc thi kết thúc liền rất nhanh trở thành bạn thân. Có lẽ hai người tính cách tương đồng, đều là thanh xuân thiếu nữ tràn đầy sức sống, đáng yêu tình nghịch vì thế kết bạn rất nhanh.

Lúc này, Lê Uyển Như bỗng chú ý tới ngồi phía sau Lạc Tuyết chính là Vũ Văn Hải. Khuôn mặt hơi chút kinh ngạc sau đó khinh bỉ lên tiếng:

"Ồ, không phải là Vũ thiếu sao? thật không ngờ cậu lại dám đối mặt với Lạc Tuyết, cậu không sợ bạn trai cậu ấy đánh cậu một trận sao?"

" Hừ, Uyển Như. Cậu chờ đó, có ngày tôi cho cậu biết thế nào là hậu quả của việc trêu chọc tôi"

Vũ Văn Hải hừ lạnh một tiếng, đứng dậy rời đi. Lê Uyển Như là người của Lê gia ở thủ đô, không những thế còn là em họ của Lam Tiểu Huyền. Từ khi cô năng gặp hắn trong một lần dạ tiệc liền không ngừng ở khắp nơi trêu ghẹo, nói xấu hắn, thậm chí đã có lúc động thủ đánh hắn khiến Vũ Văn Hải vô cùng tức giận. Thế nhưng hắn vô cùng biết khuất là mình không thể động để Uyển Như vì thân phận đối phương. Hắn không thể không nhẫn nhịn.

Nhìn Vũ Văn Hải rời đi, Lạc Tuyết thở phào một cái. Ánh mắt cảm kích nhìn Uyển Như lên tiếng:

"Uyển Như, cảm ơn cậu giúp mình. Thật sự là mình không biết làm thế nào đuổi tên đó đi. Mà nè! tại sao cậu lại nói anh Long gặp cậu ta sẽ đánh vậy?"

"Cậu không biết đó chứ. Mấy tên lớp 11 hôm qua chặn các cậu chính là đàn em của Vũ Văn Hải, không những thế chính hắn còn là chủ mưu. Mục đích chính là muốn thực hiện một lần " anh hùng cứu mỹ nhân" đấy."

Lê Uyển Như cực kì bất bình nói. Cô mặc dù chỉ biết năm tên nam sinh lớp 11 hôm qua là đàn em của Vũ Văn Hải thế nhưng cũng không biết mục đích của hắn. Tuy vậy, với sự thù ghét của cô với Vũ Văn Hải, cô không chút do dự biên ra một lời nói dối mà không ngờ rằng lời nói dối của cô lại chính là

mục đích thật sự của Vũ Văn Hải.

Nghe bạn mình nói vậy, Lạc Tuyết cũng vô cùng tức giận. Khuôn mặt đỏ bừng vì phát hỏa có chút nổi khùng lên tiếng:

"Vậy sao? Vũ Văn Hải thật là đáng ghét. Chờ anh Long về, mình phải bảo anh đánh cậu ta một trận mới được."

"Thôi, không nói tới hấn nữa. Đúng rồi! Lạc Tuyết nè. Cậu là bạn gái của Long được lâu chưa, kể cho tôi nghe về cậu ấy đi."

Uyển Như ánh mắt chờ mong cùng hiếu kì nhìn Lạc Tuyết. Long hiện tại là minh tinh của khối lớp mười, đặc biệt là trong đám nữ sinh. Khuôn mặt tuấn mĩ, thực lực mạnh mẽ khiến cho rất nhiều nữ sinh đối với hấn ôm ấp cực lớn hảo cảm. Nếu không phải vì việc Long cùng Lan đi lên phòng hiệu trưởng bị các cô gái nhìn thấy thì tin tưởng lúc này cửa lớp đã có rất nhiều người rồi.

Lê Uyển Như cũng giống như Lạc Tuyết, sinh ra trong một gia đình quý tộc, là một cô thiếu nữ ngây thơ trong sáng chưa hiểu sự đời. Đối với tình yêu cực kì khát vọng, mộng mơ bạn trai mình là bạch mã hoàng tử cười ngựa trắng. Một nam sinh như Long quả thực chính là tình yêu trong mộng của cô. Vì thế, cũng là dễ hiểu khi Lê Uyển Như rất mong muốn Lạc Tuyết nói về Long để cô có thể hiểu thêm hơn về hấn.

Lạc Tuyết từ bé sống cùng Long, biết hấn làm người như thế nào. Mà cô nàng cũng không giống như mấy vị thiếu nữ mười bảy, mười tám nhìn được thấy Uyển Như có chút thích Long mà cố gắng giảm hình tượng của bạn trai mình. Cô nàng vô cùng hưng phấn nói liên tục, tất cả những gì Lạc Tuyết nói không những không làm giảm hình tượng của Long trong mắt Uyển Như mà còn khiến hình tượng của hấn trở lên to lớn, hoàn mĩ khiến Lê Uyển Như nghe một cách si mê, quên hết cả thời gian.

p/s: 1 chương câu chữ

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Giải Thích

Khi Lan cùng Long trở lại phòng học thì phát hiện Lạc Tuyết đang cùng một cô gái nói chuyện vui vẻ. Điều này khiến hai người kinh ngạc. Thật không ngờ cô gái nhỏ này lại nhanh như vậy tìm được bạn bè. Nhìn hai người cười nói tít mắt cho thấy bọn họ cực kì thân thiết.

"Ồ, anh Long, Lan hai người đã trở lại. Đến, em giới thiệu cho hai người bạn em. Cậu ấy là Lê Uyển Như"

Lạc Tuyết ngẩng đầu, phát hiện Long và Lan đã trở lại, vội vàng dừng dậy lời kéo Long hưng phấn nói. Nghe vậy, Long gật đầu nhìn về phía Uyển Như, trong lòng không khỏi tán thưởng. Mặc dù không được xinh đẹp như Lạc Tuyết nhưng mà cũng vô cùng đáng yêu. Nếu như đánh giá Lạc Tuyết là chín mười thì Uyển Như cũng trên tám mươi điểm.

Điều khiến Long giật mình chấn kinh là. Khi hấn sử dụng "đo đạc cảm xúc" với Uyển Như thì hoảng sợ phát hiện. Uyển Như vậy mà cực kì yêu mình, đúng vậy, là yêu chứ không phải là thích. Đây không phải là tình cảm của một tên nữ tử đối với một soái ca, mà là thứ tình cảm nam nữ được xây dựng trên nền tảng sức mạnh mà đối phương bày ra. Long mạnh mẽ, lại thêm Lạc Tuyết hết lòng nói tốt, trong lòng Uyển Như, Long chính là nam thần hoàn mĩ nhất.

Đối với tình cảm của Uyển Như dành cho mình. Long ngoài chấn kinh ra còn cao hứng. Với một tên háo sắc, ước mơ thành lập harem như hấn thì có một cô gái xinh đẹp yêu thương nhưng nhớ là một cái gì đó vui sướng vô cùng. Không chỉ có hấn, mà bất kì thằng đàn ông nào được con gái thầm mến, dù không nói ra chắc chắn cũng sẽ có tâm trạng như Long.

Biết được Uyển Như yêu mình, Long ánh mắt nhìn Uyển Như cũng trở lên khác biệt. Không còn xa lạ mà có chút đầm ấm. Hấn sẽ không học theo đám nam chính trong tiểu thuyết ngôn tình chối bỏ tình cảm của nàng. Với một tên ước mơ trở thành harem king, hấn sẽ không ngu mà không thu Uyển Như vào hậu cung mình. Tất nhiên, đây là lần đầu tiên hấn gặp cô, vì thế cũng sẽ không thể yêu thích ngay được.

Nở một nụ cười thân thiện, hấn hướng về phía cô cười nói:

"Xin chào, mình là Nguyễn Tuấn Long. Rất vui được gặp bạn"

"Wow. Cuối cùng mình cũng được gặp cậu, hi ... hi, mình là Lê Uyển Như là bạn tốt của Lạc Tuyết, là fan ruột của cậu ah. Long, cho mình xin chữ kí"

Uyển Như hai mắt sáng ngời, nóng bỏng nhìn Long. Ánh mắt như của một vị sắc nữ muốn lột sạch hấn vậy. Cầm lên một quyển sách, ánh mắt tràn đầy chờ mong nhìn hấn

Tiếp nhận quyển sách từ tay Uyển Như. Long hơi chút kinh nghi kêu lên:

"Fan ruột?"

"Đúng vậy, cậu không biết sáng nay cậu dùng một chiêu miểu sát năm Luyện Tinh Cảnh đã gây oanh động cực lớn trong học viện không? Phải biết tất cả những học sinh lớp mười thực lực cao nhất chỉ có Sơ Nguyên Cảnh cấp chín mà thôi. Việc làm của cậu đã lật đổ quan niệm tồn tại rất nhiều năm ở đại lục đó. Vì thế, cậu là thần tượng nổi nhất trong khối lớp mười, các nữ sinh còn thành lập Long Fan Club đó nha."

Uyển Như hào hứng vô cùng lên tiếng. Những gì cô nói là thật, Long một chiêu miểu sát năm Luyện Tinh Cảnh, mọi người đều không cho hắn là Sơ Nguyên Cảnh mà đều cho rằng Long có thực lực Luyện Tinh Cảnh. Thế nhưng Long mới có mười bốn tuổi, đây chính là phá vỡ quan niệm đã tồn tại từ thời thượng cổ đến nay của đại lục. Mặc dù phần lớn đều không tin thế nhưng điều này cũng không cản trở Long nổi danh, đặc biệt là trong khối lớp mười. Dù sao, lớp mười mới vào đều sẽ bị lớp mười một, mười hai bắt nạt. Việc làm của Long không khác gì chứng tỏ cho bọn họ biết: Lớp mười cũng không phải dễ chọc.

Nghe thấy Uyển Như tràn đầy sùng bái nói vậy. Long không khỏi giật mình, thật không ngờ chỉ là một trận ẩu đả mà khiến mình nổi tiếng như vậy. Thật sự là không thể tin nổi. Mặc dù vậy, Long cũng chẳng mấy quan tâm. Trở thành minh tinh thì sao? Hắn rất chờ mong đấy.

Cầm lên quyển sách của Uyển Như, ở trên đó kí lên tên của mình. Long đưa lại quyển sách cho cô, cười nói:

"Của cậu đây"

"Wow, ta vậy mà có được chữ kí do chính Long kí. Quả này, đám chị em trong club sẽ hâm mộ chết cho xem"

Uyển Như ôm lấy quyển sách như ôm một món bảo vật vậy, nâng niu như sợ vỡ vậy. Nếu như trước đây, Uyển Như cũng chỉ đối với Long có chút hảo cảm thôi, dù sao không một cô gái nào mà lại không yêu thích nam sinh mạnh mẽ. Thế nhưng, sau khi bị Lạc Tuyết vô tình "đầu độc", cô nàng liền trở thành một fan ruột của Long. Không những thế còn yêu lấy hắn với một trái tim thuần khiết nhất, trong lòng cô lúc này, Long là nam sinh hoàn mỹ nhất mà không có bất kì ai có thể thay thế. Không thể không nói, khả năng "đầu độc tâm trí" của Lạc Tuyết thật sự cường đại, không thấy Long biến thành nam thân trong mắt Uyển Như không phải là do công của cô nàng sao?

Không nói tới vấn đề này nữa, lúc này Uyển Như ngẩng đầu, ánh mắt chờ mong nhìn Long cười hi hi:

"Long, mình có thể ngồi cạnh cậu chứ. Yên tâm, mình sẽ không giành chỗ của Lan với Tuyết đâu. Mình sẽ ngồi ban trên. Thế nào?"

Thấy ánh mắt tràn đầy chờ mong của Lan, Long không thể nào từ chối được? Mà hắn cũng chẳng cần từ chối làm gì. Khẽ gật đầu. Thấy vậy, Uyển Như vui mừng vội vàng cùng nam sinh ban trên nói gì đó. Tất nhiên, nữ hạ lệnh thẳng nào không nghe, vì thế Uyển Như rất đơn giản đạt được thứ mình muốn: Ngồi cạnh Long. Mà lúc này, tiếng chuông cũng vang lên, các học sinh vội vàng trở về chỗ ngồi. Sau đó, từ cửa lớp. Cô giáo Thảo bước vào bắt đầu buổi dạy đầu tiên của cô: Tri thức tu luyện căn bản.

"Năng lượng vũ trụ là một loại năng lượng thần kì tồn tại ở khắp nơi trên vũ trụ. Nó là một nguồn năng lượng vô cùng vô tận có năng lực vô biên, không gì là không thể làm được với năng lượng này. Từ thời thượng cổ, nhân loại đã biết hấp thu năng lượng vũ trụ trở thành năng lượng của bản thân để từ đó tiến hóa, đạt được sức mạnh dời non lấp biển, hủy thiên diệt địa, trở thành một vị thần quyền năng với tuổi thọ dài đằng đẵng, thanh xuân bất diệt. Cũng từ đó Linh Sư ra đời.

Linh Sư chia thành mười cảnh giới, mỗi cảnh giới chia thành mười cấp. Tổng cộng có một trăm cấp bậc. Cảnh giới đầu tiên của Linh Sư là Sơ Nguyên Cảnh.

Ở cảnh giới này. Con người như một ống hút bị bịt hai đầu vậy không thể hấp thu năng lượng vũ trụ được. Vì thế, con người dùng thân thể của mình mở ra hai đầu hút đó, bọn họ tu luyện thể chất tới cực hạn để phá vỡ hai đầu nút. Việc tu luyện này, không chỉ khiến con người trở nên cường tráng, khỏe mạnh mà phá vỡ xiềng xích phạm nhân bước vào con đường Linh Sư. Ngoài ra, với việc luyện thể chất sẽ khiến bản thân con người tự sinh ra một lượng linh lực nhất định gọi là nội linh lực. Thế nhưng nguồn năng lượng này rất ít ỏi, không thể sánh bằng Luyện Tinh Cảnh hấp thu năng lượng vũ trụ chuyển hóa thành linh lực được".

Trên bục giảng, Thanh Thảo giảng bài về "những điều cơ bản của Linh Sư". Bằng giọng nói ngọt ngào, lanh lảnh như tiếng trẻ con kết hợp với khuôn mặt đáng yêu, bộ ngực không lồ đung đưa theo mỗi bước chân của cô. Phía dưới nam sinh nghe bài thì ít mà nhìn chăm chăm Thanh Thảo thì nhiều. Ánh mắt nóng bỏng, tràn đầy vẻ hèn mọn, háo sắc, một bộ ăn tươi nuốt sống cô nàng.

Như là cảm nhận ánh mắt của đám nam sinh. Thanh Thảo toàn thân run lên, là một người trưởng thành, cô biết rõ ánh mắt này là gì, trong lòng buồn bực không thôi. Ai nói học sinh lớp mười ngây thơ trong sáng? Đây quả thực là một đám sắc sói lâu ngày chưa được ăn mề.

Khẽ ho một tiếng, Thanh Thảo quay đầu về phía những học sinh của mình cười hỏi:

"Mọi người có vấn đề gì muốn hỏi không?"

"Thưa cô. Em muốn hỏi một điều? Trong lịch sử đại lục, đã có ai ở mười bốn tuổi đạt Luyện Tinh Cảnh chưa ạ?"

Một cô gái đeo cặp kính dày cộp đứng lên hỏi ra nghi vấn của mình. Nghe vậy, Thanh Thảo hơi chút giật mình sau đó lắc đầu:

"Điều này là không thể. Thời điểm tốt nhất để bắt đầu tu luyện là khi bốn tuổi. Thế nhưng, lúc này cơ thể con người còn rất non nớt. Việc luyện thể lại cực kì khó khăn, vất vả và cũng không thiếu đau đớn. Vì thế con người thường tu luyện chậm chạp để cơ thể mình thích hợp với quá trình luyện thể. Nếu như bởi vì muốn cố gắng tăng cao thực lực mà điên cuồng tu luyện có thể khiến cơ thể vỡ nát mà trở thành phế nhân. Vì thế, thông thường mười sáu tuổi,

khi cơ thể tiến vào dậy thì, lúc đó quá trình luyện thể mới kết thúc. Linh sư đột phá tới Sơ Nguyên Cảnh".

Nói xong, Thanh Thảo mới nhớ ra tin đồn mà mình nghe được buổi sáng. Ánh mắt nhìn các nam sinh một lượt, tràn đầy hứng thù lên tiếng

"Trong lịch sử không có ai, thế nhưng hiện tại thì có một người đấy. Mặc dù cô không biết đó là thật hay giả nhưng " không có lửa làm sao có khói". Nguyễn Tuấn Long, em thấy cô nói thế nào?"

Thanh Thảo vừa nói xong, cả lớp đồng loạt nhìn về phía nam sinh bàn cuối. Trong mắt nam sinh tràn đầy ghen ghét, đố kỵ cùng với sùng bái. Nữ sinh thì ánh mắt kích động, nóng rực nhìn hấn. Nhìn theo hướng mọi người, Thanh Thảo tìm thấy nhân vật chính của lời đồn, trong mắt không khỏi giật mình vô cùng.

Long khác hẳn với những gì cô tưởng tượng, một thiếu niên tuấn mĩ tới cực điểm, đặc biệt trên người mang theo khí chất thông thả, bình tĩnh như là mọi thứ đều nằm trong bàn tay của hấn, một khí chất mà không thể tồn tại ở cái tuổi như vậy khiến Thanh Thảo thật không thể tin được rằng trên đời lại tồn tại một người như vậy. Thế nhưng, đó không phải là điều khó tin nhất. Điều khó tin là lấy thực lực Dẫn Nguyên cảnh mà cô không thể nhìn ra thực lực của đối phương, như là trước mặt cô là một bức tường đá che lấp đi thực lực của hấn vậy.

Thấy mọi người đều nhìn về phía mình. Long mỉm cười đứng dậy nhìn về phía Thanh Thảo lên tiếng:

" Thật ra lời đồn đó cũng có chút sai lệch. Em cũng chưa đột phá Sơ Nguyên Cảnh. Chẳng qua là em linh kĩ đặc thù cùng đối phương chủ quan mà thôi".

Hấn biết hành động của mình gây lên sự chấn động không nhỏ trong học viên, tin tưởng tin này sẽ rất nhanh bị chính phủ biết tới. Mặc dù độ chính xác không cao, thế nhưng chắc chắn chính phủ sẽ phái người bắt hấn về nghiên cứu. Dù sao, một người có thể phá vỡ quy luật tu luyện của Linh Sư, ở mười bốn tuổi đạt Luyện Tinh Cảnh thật sự là thứ mà các nhà khoa học muốn mổ xẻ nghiên cứu.

Hấn cũng không muốn làm vật thí nghiệm của đám khoa học điên cuồng ấy. Vì thế cố tình xuyên tạc sự thật, nói mình lợi dụng linh kĩ cùng với đối phương chủ quan để che lấp.

Mọi người nghe vậy phần lớn đều tin tưởng. Dù sao, không ai dám tin một người mà mười bốn tuổi đạt Luyện Tinh Cảnh. Nam sinh thở phào một hơi, nếu như Long quả thật như lời đồn, bọn họ học cùng lớp với một tuyệt thế yêu nghiệt như vậy cực kì có áp lực thế nhưng lời giải thích của hấn khiến bọn họ cảm thấy nhẹ nhõm nhiều, ít nhất là hấn cũng chỉ là thiên tài chứ không phải là yêu nghiệt gì cả.

Còn đám nữ sinh, không những thất vọng mà còn hưng phấn vô cùng, nhìn Long càng thêm nóng bỏng. Mười bốn tuổi đạt Luyện Tinh Cảnh mặc dù khiến các cô gái giật mình không ngớt thế nhưng nữ sinh càng yêu thích vượt cấp khiêu chiến, Long có thể ở cấp chín một chiêu đánh bại năm tên cấp mười quả thật khiến các nàng đối với hấn sùng bái hơn là Long là Luyện Tinh Cảnh. Tin tưởng, sau khi lời giải thích của Long được mọi người biết tới. Thành viên Long Fan Club chắc chắn sẽ tăng lên.

Có người tin , có kẻ nghi ngờ. Mà người hoài nghi nhất chính là Thanh Thảo. Thân là sinh viên xuất sắc của một trong ngũ đại phái phía bắc. Tri thức của cô cực kì rộng lớn, Thanh Thảo biết rõ sự chênh lệch giữa Sơ Nguyên Cảnh với Luyện Tinh Cảnh. Dù cho năm tên Luyện Tinh Cảnh chủ quan thì cũng không thể bị Sơ Nguyên Cảnh một kiếm đánh bại. Vì thế, đối với lời giải thích của Long, Thanh Thảo rất không tin nhưng cũng không vạch trần. Đồng thời, đối với Long tràn đầy hiếu kì.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Âm Sát (1)

" Mau nhìn, đó chính là Long đó. Cậu ấy chính là người chỉ dùng một chiêu đánh bại năm tên Luyện Tinh Cảnh đấy".

" Thật sao? Thật không thể tin nổi? Chẳng lẽ cậu ấy là Luyện Tinh Cảnh, mười bốn tuổi Luyện Tinh Cảnh. Ông trời à! không thể nào đi?".

" Tất nhiên không phải rồi. Chính Long đã giải thích là mình chỉ có cấp chín nhưng bằng vào linh kĩ đặc biệt mà đánh bại bọn họ đấy".

" Oh my god! Cấp chín dùng một chiêu đánh bại năm tên cấp mười. Thật là khủng khiếp. Mạnh mẽ, đẹp trai, không được, ta muốn tôn hấn là thần tượng của đời mình"

" Nếu vậy, hãy tham gia vào Fan Long Club nha".

....

Tiếng trống vang lên báo hiệu tiết hai kết thúc. Chỉ trong nháy mắt, ở phía ngoài cửa lớp, cửa sổ chật ních người, toàn bộ đều là nữ sinh. Bọn họ hai mắt đều nhìn về phía cuối lớp, nơi mà có hai chục cô gái vây xung quanh. Trong mắt tràn đầy hâm mộ, hấn không thể nhảy vào thay thế bọn họ để được gặp thần tượng.

Long đứng ra giải thích vụ ẩu đả sáng nay. Nói rằng mình chỉ dùng cấp chín thực lực đánh bại năm tên Luyện Tinh Cảnh không chỉ khiến danh khí của hắn giảm xuống mà ngược lại. Chỉ trong năm phút, số lượng nữ sinh tham gia Long Fan Club tăng lên đáng kể. Hiện tại đã chiếm hơn 40% số nữ sinh của khối lớp mười rồi. Dù sao việc một Sơ Nguyên Cảnh vượt cấp khiêu chiến dễ tin tưởng hơn việc một kẻ mười bốn tuổi đạt Luyện Tinh Cảnh, dù cho câu trả lời này cũng khiến không ít kẻ ngờ vực.

Lớp 10A có bốn mươi học sinh, trong đó có hai mươi nam, hai mươi nữ. Hiện tại, hai mươi cô gái đều vây xung quanh Long, kẻ xin chữ kí, người xin chụp ảnh,... thậm chí có cô gái lớn mật còn tặng cho Long một nụ hôn lên má khiến cho đám nam sinh xung quanh than thở ông trời, nguyên rủa Long đủ thứ, ánh mắt bọn họ tràn đầy ghen ghét, đố kị cùng mãnh liệt sát khí nhìn về phía Long. Thấy Long được gái bu xung quanh, nam sinh trong lớp chỉ muốn đập hẳn một trận rồi thay thế vào đó thế nhưng lực bất tòng tâm.

Đứng lên chửi Long? bọn họ tin tưởng không cần Long chửi lại. Chỉ cần bọn họ vừa mở miệng thì ngay lập tức các nữ sinh trong Long Fan Club sẽ trực tiếp xông vào bên trong lớp học đập bọn họ ra bã vì cái tội dám nhục mạ thần tượng của bọn họ.

Cùng Long quyết đấu? sự tích Long một kiếm đánh bại năm tên Luyện Tinh Cảnh vẫn còn đó. Bọn họ cũng không cho rằng mình mạnh hơn năm tên Luyện Tinh Cảnh. Vì thế, dù cho mười lá gan bọn họ cũng không dám cùng Long quyết đấu.

Đánh không được, chửi không xong. Các nam sinh trong lòng đều cực kì buồn bực, chỉ có thể dùng ánh mắt hình viên đạn gây tổn thương tới Long mà thôi.

Còn người trong cuộc thì sao? Long hiện tại thì đúng là vừa sướng vừa khổ. Đối với một thằng đàn ông, được con gái hâm mộ, yêu thích là một điều vô cùng tự hào, sung sướng. Nhưng mà bạn gái hắn ngay ở bên cạnh thì lại không sung sướng tẹo nào.

Nếu như các cô gái chỉ xin chữ kí, chụp ảnh thì Lạc Tuyết không nói gì, thế nhưng chỉ cần đối phương tặng cho Long nụ hôn, hay là ôm hắn một cái thì Lạc Tuyết trực tiếp sử dụng tuyệt chiêu "Cửu âm bạch cốt trảo" lên người hắn khiến Long khóc không ra nước mắt, trong lòng cực kì oan uổng kêu gào: "Tuyết ơi là Tuyết, anh là người bị hại mà. Muốn đánh thì đánh mấy người hôn anh chứ? đánh anh làm gì?". Lần đầu tiên trong cuộc đời, Long thấy hối hận khi đánh bại năm tên Luyện Tinh Cảnh.

Mãi cho đến khi tiếng chuông báo vào học cùng với tiếng bước chân giáo viên vang lên. Đám nữ sinh trong và ngoài lớp mới lưu luyến rời khỏi. Thấy tất cả đã ai về nhà nấy, Long trong mắt tràn đầy giải thoát, thở phào một hơi. Thấy Long bộ dạng như là trút được gánh nặng, Lạc Tuyết khinh thường nói:

"Hừ. Anh đừng giả bộ. Không biết ai cười không biết trời đất là gì khi được gái vây quanh nhỉ?".

Lạc Tuyết hiện tại vô cùng bực mình, mặc dù Long nổi tiếng khiến thân là người yêu của hắn cũng cảm thấy tự hào. Nhưng sự nổi tiếng này quá mức chịu đựng của cô rồi. Nhìn một đám nữ sinh không ngừng tán tỉnh bạn trai mình, Lạc Tuyết hận nghiêng răng nghiêng lợi.

Nghe Lạc Tuyết tràn đầy ghen tuông nói mình. Long chỉ cười khổ trả lời:

"Lạc Tuyết à! em phải tin anh chứ. Anh khổ không thể tả đó".

"Ai mà tin được. Con trai đều là một lũ háo sắc". Lạc Tuyết lè lưỡi, bắt mắ. Đánh chết cô cũng không tin Long khổ, nếu không phải có cô ở đây thì không biết thằng này bị đám nữ sinh kia làm cho không biết đông tây rồi.

"Đừng đó. Long nè, cậu đã có Lạc Tuyết rồi, cấm chơi trò bắt cá nhiều tay đấy".

Uyển Như lên tiếng phụ họa. Thế nhưng cô chỉ nói là Long không được "bắt cá nhiều tay" chứ không phải là "bắt cá hai tay" chứng tỏ cô nàng này cũng không phải là ngu lắm. Biết rõ tình cảm của mình dành cho Long, nếu như nói là "bắt cá hai tay" không phải là tự mình bóp mình sao?

Nghe hai người kẻ xướng người họa, Long cười khổ, ánh mắt đáng thương nhìn sang Lan, thế nhưng thấy ánh mắt tràn đầy hứng thú của cô. Long trực tiếp bị đánh bại. Từ nãy đến giờ, cô nàng này đóng vai trò người xem, không những thế còn xem cực kì vui vẻ, cười trên nỗi đau của người khác. Kể cả khi hắn bị Lạc Tuyết véo cô nàng không những không giúp còn cổ vũ Lạc Tuyết tiếp tục khiến hắn không thể không nhớ tới một câu nói nổi tiếng ở kiếp trước:

"Không sợ đối thủ mạnh như thần, chỉ sợ đồng đội ngu như heo"

Rút kinh nghiệm, lần ra chơi tiếp theo. Long liền sử dụng phong nguyên tố gia tăng lên hai chân, một tay lôi kéo lấy Lạc Tuyết. Dùng tốc độ nhanh nhất chạy khỏi phòng. Thấy vậy, Uyển Như cùng với Lan hai mắt nhìn nhau lập tức chạy theo.

"Nhanh, Long đang chạy trốn. Mau đuổi theo cậu ấy".

"Các chị em, đuổi theo. Không có hán thoát, hôm nay ta quyết phải lấy được quần áo của hắn về làm đồ lưu niệm".

....

Thấy Long cùng Lạc Tuyết chạy trốn, nữ sinh trong lớp ngăn ra, sau đó hô hào vội vàng đuổi theo. Mà đám nữ sinh của Long Fan Club thấy thần tượng

của mình bỏ chạy cũng không chút do dự truy đuổi, bộ dạng phải bắt được Long mới thôi.

Nhìn phía sau mình mấy trăm cô gái với khí thế ngất trời đuổi theo, khối bụi mù mịt phía sau. Long âm thầm đổ mồ hôi lạnh, lần đầu tiên hắn thấy được sự kinh khủng của Fan là như thế nào? Thật cmn còn đáng sợ hơn việc đối mặt với Độ Không Cảnh mà. Nhất quyết không được để bọn họ bắt được, nếu không thân này liền để lại nơi đây rồi. Nghĩ vậy, phong nguyên tố gia tăng tới cực hạn, không những thế hắn còn vận dụng tới cả "tốc biến" để chạy trốn, quả thực chính là liều mạng.

Trên sân thượng, Long ngồi phịch xuống đất thở ra một hơi, sau đó ngẩng đầu cười khổ nhìn ba người Lạc Tuyết lên tiếng.

"Không ngờ tới.. thật sự không ngờ tới con gái các em một khi theo đuổi ai đó lại điên cuồng như vậy".

"Nè, anh đừng vu đũa cả nắm được không? Em cũng không giống như bọn họ"

Lạc Tuyết bĩu môi phản bác ngồi xuống bên cạnh Long, lấy ra trong ngực một chiếc khăn tay lau từng giọt mồ hôi trên mặt hắn cười nói:

"Mà cũng tại anh. Ai bảo anh bày ra thực lực của mình làm gì cơ chứ. Hiện tại thì sướng nhé? được nhiều cô gái theo đuổi như vậy".

"Thôi, thôi. anh xin em, đừng nhắc tới bọn họ nữa".

Long buồn bực, trong mắt vẫn còn có chút sợ hãi khi đối mặt với đám Fan điên cuồng vừa rồi. Nếu như không phải ở những giây phút cuối cùng, hắn sử dụng hai quả "Bom thời gian" liên tiếp khiến cho bọn họ bất động thì có lẽ hắn đã rơi vào "động bàn to" rồi.

"Được rồi. không nói tới chuyện này nữa. Long, uống nước nè"

Uyển Như cười hi hi, sau đó lôi ra từ trong không gian nhẫn một chiếc pháp trượng, khẽ lắc bảp lập tức một quả cầu nước xuất hiện trước mắt Long.

Nhận lấy quả cầu nước, Long mỉm cười xoa đầu nhìn cô ôn nhu nói:

"Cảm ơn".

"Không... không có gì".

Uyển Như khuôn mặt đỏ bừng lý nhí trả lời. Mặc dù nhìn qua trông cô rất lớn mật, nhưng đây là lần đầu tiên có người xoa đầu mình. Nếu là người thường, chắc chắn cô sẽ khó chịu thậm chí động thủ đánh người. Nhưng đối phương lại là Long, người cô thích vì thế Uyển Như thẹn thùng vô hạn, trong lòng cũng có chút vui sướng.

Thấy Long cùng Uyển Như thân mật, Lạc Tuyết hip mắt không biết nghĩ gì. Còn Lan thì cũng chẳng quan tâm, ánh mắt cô hơi nhúu mày cảnh giác nhìn xung quanh quát khẽ:

"Ai đó"

Ngay khi cô vừa quát xong, lập tức không gian rung động. Lan chỉ cảm thấy sau lưng lạnh toát, một cỗ cảm giác nguy hiểm xuất hiện phía sau lưng mình. Lan hai mắt thanh tỉnh, hai tay kết ấn cực nhanh, lập tức một cái lá chắn bằng băng xuất hiện sau lưng cô.

- Pháp

Một tiếng đâm nhẹ, một thanh trủy thủ bị lá chắn giữ lại. Tuy vậy, Lan chưa kịp phản công thì từ phía xa, ba mũi tên mang theo ngọn lửa nóng bỏng bắn về phía cô. Mắt thấy ba mũi tên sắp sửa đâm trúng Lan, một tiếng quát lạnh vang lên:

- Bảo Kiếm

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Âm Sát (2)

Long mặc dù cùng Lạc Tuyết với Uyển Như nói chuyện, nhưng thân là một kiếm khách đứng trên đầu grom mũi giáo, dù điều đó chỉ là truyền thừa của Yasuo nhưng cũng khiến cho hắn đối với sát khí cực kì mẫn cảm. Ngay khi Lan hô lên một tiếng, hắn đã cảm nhận được bốn đạo sát khí mãnh liệt hướng về phía mấy người. Đồng thời mắt thấy Lan gặp nguy hiểm, hắn dùng tốc độ nhanh nhất lấy ra katana, sử dụng Bảo Kiếm

Hất văng đi ba chiếc mũi tên. Long ánh mắt nhìn lên nóc nhà, chỉ thấy trên đó không biết từ lúc nào xuất hiện bốn tên hắc y nhân. Mỗi người đều cầm một món vũ khí riêng. Điều khiến Long ngưng trọng là thực lực của bốn người họ. Cao nhất là nam tử cầm trường kiếm: Luyện Tinh Cảnh cấp mười bốn. Bên cạnh hắn, một tên Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba hệ pháp sư, một Luyện Tinh cảnh cấp mười hai hệ xạ thủ và yếu nhất là tên vừa định ám sát Lan

nhưng không thành: Luyện Tinh Cảnh cấp mười một hệ sát thủ

Ngẩng đầu nhìn bốn người, Long cười lạnh lên tiếng

" Ai là người thuê các người tới ám sát ta. Là Vũ Văn Hải hay Đinh Hùng "

Long nói điều này là có căn cứ. Hắn tới học viện Hà Bắc học tập cũng chỉ có cha mẹ hắn biết, chắc chắn không có người thứ ba biết được hắn đã rời khỏi Nguyên gia, vì thế không có chuyện ám sát thủ này do thế lực thù địch với gia tộc phái tới. Hắn lại càng chưa gặp bọn họ huống chi là gây thù chuốc oán với đối phương. Như vậy, chỉ có một khả năng là đám người này do kẻ nào đó có thù với hắn khi hắn ở học viện. Mà từ khi hắn tới học viện tới giờ cũng chỉ đắc tội qua hai người. Một chính là Đinh Hùng, đại công tử Đinh gia và hai chính là Vũ Văn Hải, người thừa kế Vũ gia, ngoài hai bọn họ ra hắn không còn nghĩ tới ai khác

Nghe vậy, bốn người khẽ giật mình, thật không ngờ Long lại có thể đoán ra thân phận của bọn họ. Bọn hắn quả thật chính là người do Đinh Hùng phái tới với nhiệm vụ ám sát Long. Lúc đầu, biết Long chỉ là học sinh lớp mười bọn họ khinh thường, định để tên sát thủ ra tay. Thế nhưng Long một kiếm đánh bại năm tên Luyện Tinh Cảnh khiến bọn họ sợ hãi, Long mạnh vượt quá những gì họ nghĩ. Vì thế, bọn họ quyết định cả bốn người đồng loạt ám sát Long. Bọn họ tin tưởng bằng vào bốn người liên thủ có thể đem bốn người ở đây chém chết

Nghe vậy, bốn người nhìn nhau gật đầu. Cũng không trả lời Long. Chỉ thấy tên sát thủ biến mất, ngay lập tức xuất hiện bên cạnh Lan. Tiếp đó, tên pháp sư dơ lên pháp trượng khẽ lầm bầm rồi đưa pháp trượng về phía Long, lập tức bốn quả hỏa cầu xuất hiện mang theo nhiệt độ nóng bỏng hướng về phía hắn. Tên đồng đội bên cạnh cũng không chịu thua kém, dùng tốc độ nhanh nhất lấp cung, nhả tên. Bốn mũi tên xé rõ bắn về phía Long, không những thế bốn mũi tên còn xuyên qua bốn quả cầu lửa tạo ra bốn mũi tên lửa nóng bỏng

Đồng thời, tên cầm đầu cũng chính là tên cầm kiếm nhún chân hướng về phía Long tấn công

Thấy bốn người đánh tới. Long khuôn mặt trầm xuống, hướng về phía hai người Lạc Tuyết, Uyển Như nghiêm túc nói

" Lạc Tuyết, Uyển Như hai em trợ giúp Lan. Để ba người kia cho anh"

Uyển Như muốn lên tiếng ngăn cản nhưng Lạc Tuyết đã giữ cô lại. Cô sống với Long lâu nhất, biết tính hắn đã quyết việc gì thì sẽ không thay đổi, mà hắn cũng không làm gì mà không nắm chắc. Cô gật đầu kiên định nói

" Anh cứ yên tâm. Em sẽ bảo vệ hai người"

" Tốt lắm, ở đây giao cho em"

Long cười hài lòng gật đầu, sau đó hắn quay đầu một kiếm chém ra, lập tức một bức tường gió xuất hiện chặn lại toàn bộ bốn mũi tên lửa cùng bốn quả cầu lửa của đối phương. Mà ngay lập tức, hắn liền sử dụng " tốc biến" tới chỗ của tên xạ thủ và pháp sư

Thấy Long bất thành linh biến mất. Tên đội trưởng giật mình kinh hãi, vội vàng quay lại phía sau thì hoảng sợ phát hiện không biết từ lúc nào, Long đã xuất hiện bên cạnh hai tên đồng đội của mình. Hắn không chút do dự quay đầu, hướng về phía Long đánh tới, mục đích ngăn chặn đối phương. Trong Linh Sư, hệ pháp sư và hệ xạ thủ có sức phòng thủ yếu nhất vì thế thường thì mọi người sẽ ưu tiên tiêu diệt hai hệ này trước. Hắn cũng biết điều đó, thế nhưng trong đội của hắn không có tank vì thế đành phải dùng tấn công thật mạnh để phòng thủ. Mà đối với mấy người Long, hắn tin tưởng có thể bảo vệ được xạ thủ cùng với pháp sư thế nhưng thật không ngờ rằng Long lại có thể vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh bọn họ. Bảo sao hắn không giật mình cho được

Về phía Long, vừa tốc biến tới chỗ hai tên xạ thủ cùng pháp sư, hắn liền sử dụng Quét Kiếm(W) lướt tới tên Xạ Thủ, sau đó một kiếm đâm ra. Thấy vậy tên xạ thủ kinh hãi, lập tức đưa trường cung xuống đỡ lấy một kiếm này của Long, đồng thời thân thể lùi lại phía sau

" Hòa thuật, Ngọn lửa hộ vệ"

Lúc này, tên pháp sư cũng phản ứng lại, thấy động đội của mình bị tấn công lập tức ngâm xướng sau đó quát khẽ, một đạo ngọn lửa xuất hiện bao trùm lấy trường cung sau đó bao bọc lấy toàn bộ thân thể của tên xạ thủ, gia tăng khả năng phòng thủ của trường cung khiến cho nó trở lên chắc chắn có thể đỡ được một kiếm của Long

Mà đồng thời lúc này tên đội trưởng cũng chạy kịp tới. Mắt thấy Long một kiếm không thành, trong mắt toát lên vẻ vui mừng, không do dự một kiếm đâm thẳng về đầu Long mang theo 100% công lực của mình. Tin tưởng, một kiếm này mà trúng, Long chắc chắn phải bị trọng thương

Cảm nhận phía sau kiếm khí lạnh lẽo từ tên đội trưởng, Long cười lạnh không chút nào sợ hãi. Chỉ thấy hắn lại một lần nữa sử dụng Quét Kiếm (W) tới tên pháp sư. Nên nhớ, Long có " Rút Ngắn Thời Gian" giảm toàn bộ thời gian hồi chiêu 15s vì thế Quét Kiếm có thời gian hồi chiêu gần như bằng không, mà Quét Kiếm chỉ hạn chế hắn không được lướt lên cùng một kẻ địch trong một thời gian nhất định mà không hạn chế số kẻ địch hắn lướt, vì thế hắn có thể kẻ địch càng đông, hắn càng yêu thích

Quét kiếm (W) sử dụng lên người tên pháp sư, Long liền lướt tới chỗ hắn sau đó lướt ra ngoài thành công tránh thoát một kiếm của tên đội trưởng. Nhìn ba kẻ địch trước mặt, Long cười lạnh phát kiếm quát khẽ

- Bảo Kiếm

Lập tức, một con lốc xuất hiện hất văng ba người lên không, không để bọn họ phản ứng. Long liền hóa thành bạch quang xuất hiện trên không. Đối

phương đã bị hất tung lên, không dùng tuyệt chiêu thì còn đợi tới bao giờ nữa

"Trần Trời"

Theo một tiếng quát của Long, đầy trời kiếm khí lại một lần nữa xuất hiện cực kì hoa lệ

Ở bên này Long một mình cân ba thì phía Lan thì ngược lại, một mình tên sát thủ bị ba cô bé đánh cho chân tay luống cuống không biết trời đất là gì

Đối với một Linh Sư hệ sát thủ mà nói, băng hệ cùng thủy hệ là khắc tinh của bọn họ, đặc biệt là băng bởi vì tính chất làm chậm liên tục của hệ này.

Lan là băng hệ poke pháp sư, Uyển Như là thủy hệ buff pháp sư Lạc Tuyết là xạ thủ. Uyển Như không ngừng sử dụng thủy hệ linh kĩ lên người Lan, băng hệ có thủy hệ trợ giúp, uy lực tăng lên rất nhiều lần khiến cho tên sát thủ rất khó chịu khi đối diện với Lan, không những thế Uyển Như còn ở phía sau hẩn nhìn chăm chăm, chỉ đợi đối phương sơ sẩy là một mũi tên xé gió mà tới khiến hẩn chật vật vô cùng

Thấy mình đường đường là một tên Luyện Tinh Cảnh mà lại bị ba tên Sơ Nguyên Cảnh làm cho vật vạ thế này, tên sát thủ liền nổi giận. Chỉ thấy hẩn hai tay không ngừng kết ấn, lập tức ba cái phân thân xuất hiện, đồng loạt hướng về phía Lan đánh tới

Lan nhú mày, pháp trượng dơ lên đồng thời lùi lại phía sau nhằm mục đích dẫn khoảng cách với đối phương, trong miệng không ngừng lầm bầm. Mấy giây sau, Lan dơ lên pháp trượng quát lớn:

"Băng điều"

Ngay lập tức, một con đại băng do băng tạo thành xuất hiện mang theo lạnh giá khí tức hướng về phía tên sát thủ, khí tức lạnh giá từ băng điều khiến cho tốc độ của tên sát thủ cùng phân thân chậm lại

Mắt thấy băng điều sắp tới gần tên sát thủ, Lan cười lạnh quát khẽ

"Bạo"

- Oanh

Một tiếng nổ tung vang lên, băng điều theo lệnh của Lan hóa thành một trái bom nổ tung trên không, xung quanh vụ nổ không khí nhanh chóng cô đọng lại, hóa thành rất nhiều mảnh băng rơi xuống

Bỗng, Lan biến sắc quát lên

"Không xong, Uyển Như gặp nguy hiểm"

"Quá muộn rồi"

Một tiếng cười âm trầm vang lên, chỉ thấy không biết từ lúc nào tên sát thủ đã xuất hiện phía sau lưng Uyển Như, thì ra hẩn sử dụng phân thân tấn công Lan mục đích chính là đánh lạc hướng cô, còn bản thân hẩn dựa vào mấy giây "tàng hình" tiến tới phía sau lưng Uyển Như, mục đích ám sát cô. Trong ba trường phái pháp sư thì chỉ có pháp sư buff là phải giải quyết đầu tiên nếu không để bọn họ đứng ngoài hỗ trợ đồng đội thì đối phương rất khó đánh lại

Nhìn đối phương kinh hãi nhìn mình, tên sát thủ thầm tiếc: Nữ nhân xinh đẹp như vậy lại chết. Thế nhưng thân là một sát thủ, hẩn phải đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ. Chỉ thấy, hẩn cầm lên trùy thủ không chút nào thương hoa tiếc ngọc đâm về phía cổ nàng

Một cảnh máu me không xuất hiện, chỉ thấy trùy thủ của hẩn vậy mà đâm phải xuyên qua cơ thể của Uyển Như, mà cơ thể cô như một màn nước vậy, không có tí da thịt nào. Thấy vậy, tên sát thủ làm gì còn bộ mặt đắc ý như vừa rồi, khuôn mặt biến sắc trong lòng thầm kêu không xong. Vì thế vội vàng lui lại

"Muốn đi sao, Ngươi nghĩ ra đó?"

Uyển Như âm thanh trêu tức vang lên, tên sát thủ quay đầu thì phát hiện Uyển Như vậy mà từ một vũng nước dưới sàn trời lên mỉm cười đắc ý nhìn hẩn. Sau đó không đợi tên sát thủ phản ứng, cô quát khẽ

- Thủy Ngục

Lập tức, "Uyển Như" liền biến mất mà thay vào đó là một hình người bằng nước, sao đó hình người bằng nước bao trùm lấy tay hẩn rồi lan tỏa khắp thân thể tên sát thủ. Chỉ trong chớp mắt, tên sát thủ liền bị bao bọc trong một quả cầu nước. Ánh mắt tràn đầy kinh hãi nhìn ba người

"Làm tốt lắm, Uyển Như"

Lan mỉm cười đưa cho Uyển Như một nụ cười tán thưởng. Ở đây đều là người thông minh không những thế kiến thức còn rộng rãi, bọn họ biết rõ sát thủ thủ đoạn quỷ dị vô cùng vì thế ngay khi đối phương phân bóng, Lan đã nghĩ tới đó chỉ là hư chiêu đánh lừa cô để bản thể ám sát Uyển Như. Vì thế

cô cùng với Uyển Như truyền âm, bảo cô nàng tương kế tựu kế lừa lại đối phương và quả nhiên đối phương đã mắc bẫy

"Như vậy. Người có thể chết được rồi"

Lan nhìn tên sát thủ đang không ngừng dẩy dựa ở bên trong quả cầu nước. Ánh mắt lạnh như băng không một chút đồng tình, lạnh nhạt nói. Sau đó, Lan niệm chú rồi đập mạnh pháp trượng xuống đất quát lên

"Băng chấn"

Một đạo băng linh lực truyền xuống mặt đất bắn thẳng về phía tên sát thủ, tương tác với quả cầu nước khiến cho quả cầu nước từ từ biến thành quả cầu băng. Chỉ trong nháy mắt, tên sát thủ liền hóa thành một cái tượng băng

Về phía Long, chiêu cuối: Trần trời được sử dụng thế nhưng cũng không đủ sát thương để chém chết ba tên Luyện Tinh Cảnh như hôm trước. Dù sao ba người này đều có kinh nghiệm sinh tử vô số, mặc dù bị Long đánh cho không kịp trở tay thay quần áo thế nhưng không có nghĩa là bọn họ chờ chết

Chỉ thấy, ngay khi đầy trời kiếm khí rơi xuống người bọn họ. Tên đội trưởng cầm lên trường kiếm xoay tròn, lập tức một cái lồng khí xuất hiện, bảo hộ bọn họ khỏi tất cả kiếm khí

Thấy vậy, Long không chút nào kinh ngạc, ngay khi Trần Trời kết thúc. Hắn tâm niệm khẽ động, trong tay ngưng tụ lấy một quả bom, sau đó ném về phía ba người, không dừng lại ở đó, hắn lại ném ra quả thứ hai chuẩn xác rơi xuống ba người

- Oanh

Một tiếng nổ vang lên, hai quả bom phát nổ ngay lập tức tạo ra một cột khói hình chiếc đồng hồ. Ba người kia vừa thoát khỏi chiêu cuối của Long liền bị hai quả bom ném tới làm cho giật mình không kịp phản ứng. Mà hai quả "Bom thời gian" rơi cùng một mục tiêu liền tạo ra hiệu ứng của nó: Choáng

3s làm choáng là cực ngắn, nhưng đối với Long mà nói riêng và cao thủ nói chung. Chỉ cần ba giây là đủ rồi.

Chỉ thấy hắn lập tức sử dụng Quét Kiếm (W) tới bên cạnh tên pháp sư. Katana đâm ra, lúc này, lưỡi kiếm lóe sáng tỏa ra sát khí mãnh liệt cùng một cỗ uy áp mạnh mẽ. Đây chính là nội tại ẩn của chiêu cuối Trần Trời: Trong 15s, nhận được 50% xuyên giáp. Mà ở đời thực thì không có giáp với kháng phép nên nội tại này chỉ cường hóa đòn đánh của hắn mà thôi

- Pháp

Một kiếm đâm ra chuẩn xác xuyên thủng trái tim của tên pháp sư. Tên pháp sư đôi mắt tròn tròn, ánh mắt tràn đầy khó tin nhìn Long, miệng há to muốn nói gì đó nhưng lại không được. Cuối cùng, hắn hai mắt vô thần ngã xuống, khí tức đoạn tuyệt, chết không thể nào chết hơn được nữa

Nhìn đối phương, Long trong lòng cảm xúc ngổn ngang. Đây là lần đầu tiên hắn giết người, thế nhưng hắn cảm thấy không chút nào buồn nôn, có lẽ là tâm tính của Yasuo khiến hắn bị ảnh hưởng đi. Dù sao thân là một kiếm khách tài ba, Yasuo cũng đã giết không ít người

Thờ dài một hơi, Long lại dùng cách thức đơn giản nhất giết chết hai tên còn lại. Không thể không nói, bốn tên sát thủ này thật bị ai. Chưa ra sân được bao lâu thì đã bị giết chết. Chỉ có thể nói bọn họ số quá đen mà thôi, gặp phải tên biến thái Long cùng với ba cô bạn cũng biến thái không kém

"Chúc mừng chủ nhân đạt được First Blood. Thưởng: 1500Rp, 10 Ip, 500 liên minh điểm

"Chủ nhân giết chết Luyện Tinh Cảnh cấp mười bốn. Thu được 114 liên minh điểm"

"Chủ nhân giết chết Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba. Thu được 113 liên minh điểm

"Chủ nhân giết chết Luyện Tinh Cảnh cấp mười hai. Thu được 112 liên minh điểm"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17: Âm Sát

Hai tiếng thông báo vang lên trong đầu khiến Long hơi giật mình, thế nhưng cũng không mấy kinh ngạc. "Liên minh huyền thoại" là hệ thống trò chơi liên minh, diệt giết Luyện Tinh Cảnh thì giống việc giết tướng vậy, tất nhiên là được vàng rồi

Tuy vậy, hiện tại không phải là lúc nghĩ tới việc này. Hiện tại, Long rất muốn biết là thằng nào phái người ám sát mình. Hiện tại bốn tên sát thủ thì đã chết ba tên, chỉ còn lại tên Luyện Tinh Cảnh cấp mười một bị ba nữ đóng băng lại. Mặc dù Lan nói giết hắn, thế nhưng cả ba người chưa từng giết người vì

thể cô chỉ nói vậy thôi chứ không thật sự hạ sát thủ.

Đi tới chỗ tên Luyện Tinh Cảnh, bỗng nhiên Long khuôn mặt biến sắc. Lập tức sử dụng "Bề Cong Thời Gian" lên bản thân, dùng tốc độ nhanh nhất hướng về phía ba người hô lớn:

"Cẩn thận".

Sau đó không đợi ba người phản ứng, hần dùng hết sức bình sinh đẩy ba người ra phía xa. Đồng thời, lúc này ở trên không một quả tên lửa bay với tốc độ siêu nhanh về phía chỗ tên sát thủ còn lại.

- Oanh

Một tiếng nổ vang lên thế nhưng lại không thể gây thương tích gì với tòa nhà. Cũng phải thôi, học viên Hà Bắc được xây dựng bằng những nguyên liệu tiên tiến nhất thế giới có thể hoàn toàn không hư hại gì dưới sự tấn công của một tên Độ Khí Cảnh. Mà quả tên lửa kia cũng chỉ là một đòn của Dẫn Nguyên Cảnh mà thôi, làm sao có thể hủy diệt tòa nhà được. Tuy vậy tiếng nổ lớn cũng khiến cho nhiều người chú ý tới sân thượng, trong đó có cả hiệu trưởng học viện Bùi Thiên.

Bốn tên sát thủ tới ám sát ba người Long cũng chỉ có thực lực Luyện Tinh Cảnh mà thôi. Cả trường này, số học sinh đạt Luyện Tinh Cảnh nhiều vô số vì thế Bùi Thiên không mấy để ý. Thế nhưng hiện tại, xuất hiện một tên Dẫn Nguyên Cảnh không những thế còn làm ra động tĩnh lớn như vậy, Bùi Thiên không để ý sao được. Linh Thức liền mở ra hướng về phía tiếng nổ đi tới, lập tức khuôn mặt trầm xuống không nhận được mở miệng chửi tục:

"Djt mẹ! lại có thằng dám ám sát cháu tao, không những thế kẻ cả Long cùng Lạc Tuyết cũng không tha. Đừng để tao tìm được thằng nào chủ mưu, nếu không tao cho bọn mày biết chữ chết viết thế nào?"

Bùi Thiên lúc này cực kì tức giận, cháu gái mình bị ám sát đã khiến ông nổi giận thì việc Lạc Tuyết cùng với Long cũng bị dính vào khiến ông chỉ hận không thể đem kẻ chủ mưu ra chém thành muôn mảnh. Nếu như Long và Tuyết xảy ra vấn đề gì ở trường thì tin tưởng cái trường này cũng không cần tồn tại nữa rồi.

Nghĩ vậy, Bùi Thiên liền mở ra hai cánh lập tức dùng tốc độ nhanh nhất hướng về phía sân thượng.

Trở lại với mấy người Long. Long kịp thời cứu ba người Lan khỏi vụ đánh bom vừa rồi. Nhìn phía sau mình, tên sát thủ còn lại đã bị nổ tan xác. Long không khỏi đổ mồ hôi lạnh, nếu không phải hần cảm ứng nhanh nhạy, phát hiện một cỗ khí thể cường đại, ít nhất là Dẫn Nguyên Cảnh với sát khí hướng về phía ba người Lan, sau đó làm ra phán đoán thì có lẽ ba người rất có thể bị thương nặng rồi.

Kéo ba người đứng dậy, nhìn ba người có chột chặt vật liền lo lắng lên tiếng:

"Các cậu không sao chứ".

"Bọn em không sao? Long, chuyện gì vừa xảy ra vậy" Lạc Tuyết phui bụi trên người có chút sợ hãi nhìn Long.

"Chúng ta bị một tên Dẫn Nguyên Cảnh ám toán" Long trầm giọng, mà nghe vậy chúng nữ đều giật mình hoảng sợ, dù là Lan cũng khuôn mặt có chút trắng bệch. Dẫn Nguyên Cảnh, ở đây kể cả Long cũng không phải đối thủ, không những thế còn có ý định giết bọn họ, lúc này chính là thời điểm cực kì nguy hiểm.

"Vậy chúng ta làm gì bây giờ" Uyên Như sợ hãi ôm lấy tay Long, cả người ép chặt lấy hần run run nói.

"Yên tâm. Hình như đối phương đã bỏ đi thì phải".

Long hơi nhủu mày có chút khó hiểu lên tiếng. Dĩ năng "Đo đạc cảm xúc" khiến Long hiểu được tâm tình của người khác, mà Long cũng dựa vào việc này biến dĩ năng này thành một công năng thám thính. Bất kì ai đều có cảm xúc của mình, Long có thể dựa vào đó mà tìm ra những tên Linh Sư có khả năng ẩn thân, hoặc những kẻ có thực lực cao hơn mình nhưng ẩn dấu khí tức. Như lúc này, Long bằng vào "đo đạc cảm xúc" biết được tên Dẫn Nguyên Cảnh muốn giết chết tên sát thủ còn lại, mục đích là không để đối phương lộ ra kẻ chủ mưu phía sau không những thế còn một "một mũi tên trúng hai con chim" giết chết ba người Lan cũng vì thế mà hần mới có thể cứu được ba người Lan.

Thế nhưng, hiện tại cảm xúc đối phương biến mất cho thấy đối phương đã bỏ đi khiến Long tràn đầy khó hiểu.

Bỗng nhiên, một cỗ khí thể cường đại từ trên không xuất hiện. "Đo đạc cảm xúc" mở ra phát hiện đối phương trong lòng tràn đầy phần nổ vì có kẻ ám sát cháu gái mình. Long biết người đến là ai, chính là Bùi Thiên.

Quả nhiên, mấy giây sau. Bùi Thiên từ trên không đáp xuống, ánh mắt tràn đầy quan tâm nhìn Lan, lo lắng lên tiếng:

"Lan, con không sao chứ".

"Ông nội. Con không sao? May là nhờ có Long", Thấy ông mình quan tâm như vậy, trong lòng cô rất là cảm động thế nhưng với tính cách của mình cô cũng không bộc lộ ra ngoài chỉ là nhàn nhàn trả lời.

Bùi Thiên quá hiểu rõ tính cách cô cháu gái mình vì thế gật đầu, ánh mắt cảm kích nhìn Long lên tiếng.

" Long, cảm ơn em đã cứu cháu gái thầy".

" Thầy hiệu trưởng không cần như vậy, dù sao Lan cũng là bạn học của bọn em mà" Long cười lắc đầu trả lời.

" Đứng rồi. Tên Dẫn Nguyên Cảnh muốn ám sát mọi người đâu?".

Bùi Thiên gật đầu, sau đó sức nhớ ra cái gì. Khuôn mặt tức giận lên tiếng. Mẹ nó! Lại có thằng dám động tới cháu gái yêu của ta, thật là muốn chết mà. Thấy ông mình tính khí táo bạo như vậy, Lan cười khổ nói:

" Ông à! ông tới dọa cho tên đó chạy mất mật rồi. Làm gì có dám ở lại"

" Cũng phải ha."

Bùi Thiên buồn bực xoa đầu. Hắn bối vì quá tức giận mà quên thu hồi khí thế, mà Dẫn Nguyên Cảnh dẫn dắt cảm với khí thế của Linh Sư trên cấp mình. Hiện tại, 100% có thể xác định, tên Dẫn Nguyên Cảnh muốn ám sát ba người Long vì sự xuất hiện của Bùi Thiên đã cao chạy xa bay rồi.

Cách học viện không xa. Một nam tử lau trên mặt mình mồ hôi. Có chút sợ hãi nhìn về phía cổng trường. Hắn không có tên, chỉ có biệt hiệu Số Hai, chính là hắc y nhân là Đinh Hùng để hắn thực hiện nhiệm vụ ám sát Long. Hắn cứu nghĩ nhiệm vụ này rất đơn giản, thế nhưng không ngờ tới lại có biến cố như vậy. Thực lực của Long mạnh một cách khủng khiếp, chỉ là Sơ Nguyên Cảnh (thực lực thật của Long bị hệ thống che dấu, chỉ có trên hắn hai cấp mới có thể nhìn thấy) mà có thể cùng chém chết ba tên Luyện Tinh Cảnh, không những thế ba con bé bên cạnh hắn ta cũng mạnh không kém. Có thể phù hợp với nhau chém chết một tên Luyện Tinh Cảnh. Điều này khiến Số Hai hoảng sợ vì thế không chút do dự ra tay tiêu diệt ba cô gái và tên sát thủ. Thế nhưng thật không ngờ rằng, Long lại ở thời điểm mấu chốt nhất cứu ba người kia.

Đến cuối cùng, Bùi Thiên xuất hiện khiến hắn không thể không bỏ trốn. Một tên mới bước vào Dẫn Nguyên Cảnh như hắn không có khả năng là đối thủ của Bùi Thiên. Hắn biết lần này ám sát Long thất bại rồi. Điều này đồng nghĩa với việc, hắn không thể sống sót. Đinh gia cần là những người có năng lực mà không phải một con chó vô dụng chỉ biết trung thành.

Cũng may, nhiệm vụ này là không có thời hạn. Vì thế mặc dù hôm nay thất bại, thế nhưng vẫn còn có cơ hội. Hiện tại, hắn đã biết được thực lực của Long, đã có kế sách đối phó.

" Đành phải nhờ tới Kill God vậy".

Số Hai lẩm bẩm, trong mắt toát lên sát khí, quay đầu rời đi.

Buổi trưa, Lâu đài Moritzburg. Long cùng với ba người chặt vật , vô cùng mệt mỏi về tới nhà. Còn tại sao bọn họ như vậy, tất nhiên là do những nữ sinh của Long Fan Clup sau khi tan học truy đuổi tận tình rồi.

Lâu đài Moritzburg này mặc dù cực kì rộng lớn thế nhưng cũng chỉ có ba người ở à không! hiện tại có thêm một người nữa chính là Uyển Như. Khi cô nàng biết ba người sống cùng nhau, cô nàng liền hồ hởi đòi tới ở cùng. Long là người mà cô yêu đơn phương, hiện tại có thể ở cùng với người mình thích, cô chắc chắn sẽ không buông tha cơ hội này. Vì thế cô nàng dùng mọi cách làm nũng Long, thậm chí còn " mua chuộc" cả vợ cả Lạc Tuyết để cô ấy đồng ý cho mình ở cùng. Cuối cùng, Long đành phải đáp ứng vì thế mới có một cảnh này.

" Oa. Thật là đẹp quá đi. Nếu được ở đây mấy chục năm thì mình cũng cam lòng".

Nhìn tòa lâu đài xa hoa dù là nhà giàu cũng không thể mua nổi. Uyển Như ngơ ngác lên tiếng. Uyển Như thật sự bị choáng ngợp trước vẻ tráng lệ, cao quý, xa hoa của tòa lâu đài, trong lòng tràn đầy chấn động cùng với yêu thích, cô phát hiện được sống trong một nơi như vậy quả thật là niềm tự hào. Nếu như ban đầu, cô chỉ muốn ở cùng với Long thôi thế nhưng khi tới đây cô quyết định muốn ở đây định cư lâu dài.

" Đây cũng không phải là việc gì khó? Sau khi tốt nghiệp cấp ba. Mình với anh Long sẽ thi lên Âm Dương Tông ở Hà Bắc, nếu cậu muốn có thể thi vào đó"

Lạc Tuyết cười hi hi ôm lấy tay Uyển Như đề nghị. Nghe vậy, Uyển Như hai mắt sáng ngời suy nghĩ một chút rồi gật đầu:

" Ok. Ban đầu mình định thi Thánh Nữ Cung. Nhưng vì có thể ở lại đây lâu dài, mình sẽ chuyển sang Âm Dương Tông. Hi ... hi, khi đó mình với các cậu là đồng môn huynh muội, nhớ phải bảo vệ mình đó". Đây là cô cố tình lấy lý do mà thôi, cô không thể nói là mình muốn ở cùng với Long mà quyết định thi vào Âm Dương Tông chứ, nên nhớ ở đây còn có vợ cả đó nha.

" Nếu vậy, mau gọi một tiếng sư tỷ đi".

Lạc Tuyết vỗ vai Uyển Như cười đùa, nghe vậy Uyển Như quay đầu, không chút do dự ngọt ngào kêu lên:

" Sư tỷ".

" Được... được, chỉ bằng một tiếng sư tỷ này, sau này tất cả có chị bảo kê. Long mà bắt nạt em, cứ kêu chị một tiếng, chị sẽ trừng phạt hắn" Lạc Tuyết

hơn hờ vô ngực đảm bảo nói.

"Hi ... hi, cảm ơn sự tỷ" Uyên Như vui vẻ lên tiếng. Mà hai người cũng vì quan hệ này mà trở lên thân thiết hơn nhiều.

Thấy hai cô gái như vậy, Long cười cợt không để ý quay sang nhìn Lang hỏi:

"Vậy còn Lan, cậu định vào môn phái gì?"

"Haiz, thật là đáng tiếc không thể ở cùng với mọi người. Sau cấp ba, mình sẽ thi vào Đại Pháp Điện" Lan có chút thất vọng lên tiếng, mấy ngày cùng ba người Long sống chung khiến cô cảm nhận được tình thân, tình bạn. Điều này cho Lan cảm thấy rất vui vẻ, quãng thời gian ở với bọn họ là thời gian năng thoải mái nhất. Hiện tại phát hiện sau cấp ba phải cùng bọn họ tách ra, Lan có chút không nỡ.

"Đại Pháp Điện, nơi bồi dưỡng những Linh Sư hệ pháp sư nổi tiếng miền bắc sao? Quả nhiên nơi đó thích hợp với cậu. Đại Pháp Điện ở thành Hà Nội, cách đây một ngày đi bằng ô tô bay. Lan nè, nếu như cậu muốn, tớ sẽ đưa Optimus cho cậu, thế nào?"

Long suy nghĩ một chút rồi đề nghị. Nghe vậy, Lan biến sắc vội vàng lắc đầu từ chối nói:

"Không được, Optimus quá quý trọng, tớ không thể nhận được".

Optimus là chiếc xe transformers mà Long khi mua tòa lâu đài này được công ty Liên Hải tặng cho. Nó có khả năng biến thành mọi loại phương tiện giao thông, từ ô tô bay, máy bay tới phi thuyền vũ trụ. Mà hình thái cao nhất của nó là biến thành một con robo cao ba mươi mét với đầy đủ trang thiết bị hiện đại tối tân nhất. Trên thế giới, số lượng transformers chỉ có một trăm chiếc mà thôi. Vì thế, món quà này đối với Lan mà nói là vô cùng quý giá.

"Không quan trọng. Chỉ là một chiếc ô tô mà thôi. Tin tưởng cậu cũng không muốn cùng mọi người tách ra mà, bọn mình cũng vậy. Vì thế, cậu cứ nhận lấy nó đi. Có nó, cậu có thể vừa học ở trên đó mà vừa có thể về đây sinh sống. Hơn nữa, ở đây còn có ông nội cậu nữa".

Long một bộ không sao cả khuyên nhủ. Hắn yêu thích mỹ nữ là không sai, thế nhưng không phải ai hắn cũng thích, chỉ có những cô gái thật đặc biệt mới có thể khiến hắn để ý. Làn là một trong những người đó, vì thế hắn sẽ dùng mọi cách để Lan sống chung cùng mình, không chỉ ba năm cấp ba mà còn có thời gian ở các môn phái.

"Đừng vậy đó Lan, chẳng lẽ cậu không muốn chơi với mình nữa sao?" Lạc Tuyết cũng phụ họa, ánh mắt đáng thương nhìn Lan, bộ dạng như một cô gái bị ai đó vứt bỏ vậy, rất khiến người khác hiểu lầm.

Thấy ánh mắt như vậy, cùng với Long với Uyên Như đưa tới ánh mắt quái dị nhìn mình. Lan vô cùng buồn bực, trong lòng không ngừng gào thét: Mọi người đừng hiểu lầm, ta với cậu ấy không có cái gì cả?.

"Được rồi, mình đồng ý".

Rốt cuộc, Lan bị ánh mắt "đáng thương" của Lạc Tuyết đánh bại bất đắc dĩ lên tiếng. Nghe vậy, Lạc Tuyết trong mắt tràn đầy kinh hi, vui vẻ ôm lấy tay Lan cười hớn hở:

"Hay quá. Như vậy chúng ta không cần phải tách ra rồi. Long, nhanh, chúng ta mở tiệc ăn mừng ah".

"Ok. Chờ anh một chút".

Lan đồng ý cũng khiến Long cao hứng vì thế cũng chiều ý Lạc Tuyết phá bỏ lời thề ba năm trước của mình.

Lạc Tuyết thật không ngờ tới Long vậy mà đáp ứng mình, Lạc Tuyết trong mắt tràn đầy kinh ngạc sau đó kích động từng bừng nhảy nhót, bộ dạng như gặp được việc gì vui vẻ vậy. Thấy ánh mắt Uyên Như cùng Lan nghi hoặc nhìn mình. Cô cười giải thích:

"Các cậu không biết đó chứ. Tài nấu nướng của Long cực kì kinh khủng đi. Thậm chí ông nội của Long bởi vì ăn món ăn của anh ấy nấu mà bởi vì quá kích động mà bệnh tim tái phát, tỷ thì về với tổ tiên đấy. Sau sự cố đó, Long đã từng thề rằng sẽ không bao giờ nấu nướng nữa, thật không ngờ hôm nay anh ấy bỏ lời thề đi, tự tay động thủ. Hi... hi, lần này phải cảm ơn Lan nha".

Nghe Lạc Tuyết không hết lời khen ngợi Long, hai người đối với tài nấu nướng của Long cực kì tò mò cùng chờ mong. Các cô rất muốn biết, các món ăn mà Long nấu ra ngon như thế nào mà lại có thể khiến một người chỉ vì ăn món ăn do hắn làm mà bệnh tim tái phát.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Ip, Rp, Liên Minh Điểm

Chiều hôm đó, Long gọi điện cho Bùi Thiên, lấy lý do là các nữ sinh trong trường điên cuồng quá em không chịu nổi mà xin nghỉ. Với lý do này, hắn

không chỉ được nghỉ chiều này mà còn có thể khiến cho Bùi Thiên ra mặt giúp đỡ hấn giải quyết vụ Long Fan Club. Tin tưởng, sáng mai đến lớp sẽ không có vụ hấn bị các nữ sinh theo đuổi nữa rồi

Vì được nghỉ. Long liền thực hiện lời hứa của mình lúc chiều. Tự tay xuống bếp chuẩn bị bữa tiệc chào đón Uyển Như cũng như việc bốn người sẽ ở cùng nhau trong gần mười năm. Mà nơi tổ chức tiệc chỉ là trên chiếc du thuyền sang trọng bậc nhất thế giới

Lâu đài Moritzburg có giá trên trời: hơn năm ngàn tỷ linh tệ, một phần bởi vì sự xa hoa của lâu đài này, một phần cũng là do khu hồ nước ngọt bao bọc quay lâu đài này cung cấp nguồn năng lượng vũ trụ rất mạnh khiến cho cả khu vực này trở thành một nơi tuyệt hảo cho việc tu luyện, mặc dù không bằng những gì do tự nhiên tạo ra thế nhưng thế là đủ rồi. Tuy vậy, điều khiến nó đắt tiền chính là hệ thống sinh vật xung quanh lâu đài: Động vật thời tiền sử

Ở đây, các vị có thể nhìn thấy những loại động vật thời tiền sử và nổi tiếng nhất là khủng long. Tất nhiên, những con khủng long này chỉ là động vật mà không phải là yêu thú. Vì thế, nếu ở địa cầu, khủng long là một mối nguy hiểm thì ở nơi này bọn chúng chỉ là những con vật cảnh mà thôi.

Những sinh vật thời tiền sử này là do mười ngàn năm trước. Một vị Tiên Tuyệt Cảnh cường giả vận dụng "thời gian lĩnh vực" ăn cắp gen của các sinh vật đó mang về thời hiện đại. Trải qua mười ngàn năm nuôi dưỡng cùng phát triển mới ra được hồi sinh được bọn chúng, trở thành vật cảnh

Mà giá tiền của những sinh vật này cũng không phải rẻ, một con sinh vật tiền sử có giá từ mười triệu tới trăm triệu linh tệ, đặc biệt là chúa tể sinh vật: Khủng long thì đều có giá vượt qua trăm triệu linh tệ. Lâu đài Moritzburg có trên ngàn con sinh vật tiền sử, phần lớn là khủng long, không đắt mới là lạ

Trên mặt hồ nước, một chiếc du thuyền khổng lồ chạy chậm chạp trên mặt hồ. Xung quanh du thuyền, các sinh vật biển thời tiền sử thi nhau xuất hiện. Có thể nhìn thấy phía xa là một con Thalassomedon vươn cái cổ dài của mình lên không, hay một con Tylosaurus không lồ thỉnh thoảng trồi lên mặt biển tạo ra những con sóng khủng khiếp ... Trên không, một đàn khủng bay nhìn qua giống như những con rộng đang giang rộng đôi cánh của mình bay lượn. Một cảnh tượng đẹp đẽ, hùng vĩ mà chỉ có thể tồn tại trong phim ảnh.

Trên du thuyền, ba cô gái Lan không xem cảnh đẹp bên ngoài không phải vì họ không thích mà là bởi vì bọn họ không thể. Long làm ra bữa tiệc đủ cho mười người ăn thế nhưng tất cả đều đi vào bụng bốn người, mà người ăn nhiều nhất chính là ba người Lan

"Oh my god! No quá. Minh... mình không thể ăn được nữa rồi"

Uyển Như ôm cái bụng căng tròn như bụng bầu nằm vật vờ trên salong, vô cùng gian nan mở miệng

Mà nghe vậy, không một ai trả lời đơn giản vì hai người kia cũng như cô. No tới nỗi không mở được miệng. Chỉ thấy Lan cùng với Tuyết mỗi người nằm một nơi, cái bụng thon thả hiện tại đã biến thành một quả cầu rồi. Toàn thân vô lực, không nói được lên lời huống chi là hoạt động chân tay

Nhìn ba cô gái bất động trên ghế. Long trong lòng bất đắc dĩ cùng với đắc ý.

Khi còn nhỏ, bởi vì Lạc Tuyết muốn ăn các món ăn do chính tay hấn nấu. Vì thế hấn thỉnh cầu các vị đầu bếp giỏi nhất trong gia tộc. Mà thật không ngờ rằng, hấn lại rất có thiên phú trong nghề nghiệp này.

Hiện tại, Long không biết trình độ của mình tới đâu thế nhưng hấn biết một điều: Tất cả đầu bếp dạy hấn năm xưa đều gọi hấn một tiếng sư phụ. Ông nội hấn cũng vì ăn món ăn do chính tay cháu đích tôn nấu mà bệnh tim tái phát, tý thì về trời tổ tiên

Để robot thu dọn tất cả bát đĩa. Long cũng không đánh thức ba người mà trở lại phòng mình trên du thuyền. Tầm thân tiến vào hệ thống

Trải qua một thời gian nghiêm cứu. Long cũng đã hiểu rõ về cái hệ thống này

"Liên minh huyền thoại" là một hệ thống hoàn toàn liên quan tới LoL, với các chức năng của một Lol mùa sáu với ba chức năng chính là "cửa hàng", "nhân vật", "quay thưởng" cùng với đó là ba loại tiền Ip, Rp, liên minh điểm. Trong đó

Rp: Tiền để mua tướng. Mỗi khi hấn mua một vị tướng, hấn sẽ đạt được một nội tại cùng bốn kỹ năng của vị tướng đó. Giá tiền thì gấp mười lần giá trong game (Trong game, Azir 6300 Ip thì ở đây là 630.000 Ip). Đạt được Ip thì phải hoàn thành các nhiệm vụ mà hệ thống ban ra

Ip: Tiền để mua trang phục. Mỗi vị tướng đều có các trang phục của riêng mình, mỗi trang phục đều có một đặc tính riêng. Ip có được thông qua hoàn thành một số nhiệm vụ đặc biệt mà hệ thống ban ra

Liên minh điểm: Tiền để mua các món đồ vật trong liên minh. Đạt được thông qua giết Linh sư, yêu thú hoặc hoàn thành nhiệm vụ

Hiện tại, Long có 1500 Rp, 10 Ip và 339 liên minh điểm. Điều này khiến Long buồn bực bởi vì với số tiền này, Long không đủ mua bất kì món đồ gì hoặc bất kì vị tướng gì mà hấn yêu thích

Tuy vậy, 10 Ip có thể cho hấn một lần sơ cấp quay thưởng ở chức năng "quay thưởng". Nghĩ vậy, Long liền mở ra chức năng "quay thưởng". Chỉ thấy trước mặt hấn hiện lên một cái vòng tròn, trên vòng tròn chia thành bảy ô: Tướng, x2 Rp, - 20% Rp, chúc bạn may mắn lần sau, + 1000 Rp, trang phục

Không chút do dự, Long liền khởi động chức năng. Đồng thời trong lòng lờ lờ Ngọc Hoàng Đại Đế, Zeus, Jesu, ... các kiểu con đả điều cầu cho hấn đứng quay vào ô "chúc bạn may mắn lần sau" và "- 20% Rp"

"Chúc mừng chủ nhân quay trúng ô "Tướng". Đạt được bộ kỹ năng: Thresh"

Một âm thanh vang lên khiến Long vui vẻ. Thresh cũng được, còn hơn là quay vào hai ô kia. Hắn cũng không mở ra bộ kĩ năng này mà bỏ ra 300 liên minh điểm mua lấy một chiếc dây vây trong cửa hàng

- Dây Vải:

+ 20% tốc độ di chuyển

Với chiếc dây vải này, tốc độ của Long tăng lên một khoảng cách. Nếu như trước đây hắn tốc độ cực hạn có thể ngang với một chiếc xe máy thì hiện tại tốc độ của hắn xấp xỉ một chiếc ô tô. thường. Một tốc độ có thể coi là nhanh rồi

Tại sao Long lại vội vàng mua lấy Dây Vải mà không bỏ ra xem bộ kĩ năng của Thresh. Đó là vì, lúc này bên ngoài cửa phòng, tiếng đập của vang lên cùng với âm thanh của Lạc Tuyết khiến hắn không thể không rời khỏi hệ thống, mở cửa cho cô

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Xảy Ra Chuyện Lớn

Không như ở Địa Cầu. Chỉ học sinh đại học mới phải học quân sự một tháng. Ở Nguyên Linh đại lục hay nói chính xác hơn là Đại Việt đế quốc. Tất cả học sinh khi tiến vào cấp ba đều phải học một tháng quân sự hay chính là một tháng "Tu luyện giả lập".

Gọi là "Tu luyện giả lập" là bởi vì học sinh sẽ được đi tới các khu vực quân sự trong đế quốc, ở trong đó học tập một tháng. 80% thời gian là học sinh sẽ học cách chiến đấu với yêu thú, với những Linh Sư cùng cấp hoặc trên cấp. Học các kĩ năng cơ bản của một người lính, ngoài ra thì học lịch sử về quân đội đế quốc, lịch sử đế quốc và lịch sử thế giới không những thế tất cả đều sẽ không được ra ngoài, lại phải sinh hoạt như một người lính thực thụ. Mà những điều này, đối với học sinh cấp ba là một điều cực kì nhàm chán. Đặc biệt là những học sinh thuộc Học viện Hà Bắc. Dù sao bọn họ đều là thành phần "con ông cháu cha", những bài học như thế này bọn họ đều đã học hết ở nhà rồi. Vì thế một tháng này đối với học sinh Học viện Hà Bắc là một tháng buồn chán.

Thế nhưng hiện tại lại khác. Tất cả các học sinh khối lớp mười học viện đều cực kì chờ mong cho buổi "Tu luyện giả lập" này. Bởi vì lần này, nơi học lại chính là một trong tam đại thắng cảnh của Thái Dương Tinh Hệ: Huyền Mộng Tinh.

Huyền Mộng Tinh được nhân loại phát hiện cách đây 300 năm. Là một tinh cầu mà vũ trụ năng lượng vô cùng tinh khiết, tinh khiết đến nỗi tất cả Linh Sư từ cấp ba mươi trở xuống không thể hấp thu nổi. Vì thế, nó được khai thác trở thành một danh lam thắng cảnh. Bằng việc cho xây dựng rất nhiều kiến trúc, công trình chỉ tồn tại trong mộng như Băng Hòa Sơn, Thủy Lâm rừng rậm, Long Đảo, ... trong suốt hai trăm năm mới hoàn thành. Sau khi mở cửa, Huyền Mộng tinh mỗi ngày đều có trên mấy trăm triệu lượt khách tới thăm quan. Trở thành tam đại thắng cảnh của Thái Dương Tinh Hệ.

Huyền Mộng Tinh thuộc quản lý của Đại Việt Đế Quốc. Vì thế trên Huyền Mộng Tinh có một căn cứ quân sự của đế quốc: Lữ đoàn 279, bộ Do Thám. Mà nơi này, cũng là nơi mà những học viên lớp 10 sẽ thực hiện một tháng "Tu luyện giả lập".

Từ Nguyên Linh Đại Lục bay tới Huyền Mộng Tinh mất hai ngày phi thuyền bay. Tại trên vũ trụ cách Nguyên Linh Đại Lục không xa, một chiếc phi thuyền trở khác không lồ đang dùng tốc độ nhanh nhất bay về phía Huyền Mộng Tinh. Chiếc phi thuyền này là hàng mới nhất do Tập Đoàn Tàu Vũ Trụ InCar phát minh ra. Có tốc độ bay gấp ba lần tốc độ âm thanh, không những thế tàu còn sử dụng hệ thống "bước nhảy Alpha" vì thế dự tính thời gian tới Huyền Mộng Tinh là giảm xuống một nửa, chỉ có một ngày mà thôi.

Bên trong phi thuyền được trang bị hệ thống "Không gian dân nò" vì thế không gian bên trong cực kì rộng lớn. Tàu có sức chứa 3000 người với đầy đủ các loại phòng như phòng ăn, phòng vui chơi, bể bơi,... cực kì xa hoa và sang trọng vì thế giá tiền thuê của nó cũng rất đắt, khoảng ba mươi triệu linh tệ cho một ngày thuê. Tuy vậy, đối với những cô cậu con nhà giàu này, giá tiền này hoàn toàn không là gì cả.

Phi thuyền có trang bị "quả cầu ma thuật" khiến cho cả phi thuyền được bao bọc bởi một quả cầu lĩnh lực trong suốt. Vì thế, ở trên phi thuyền, du khách có thể đứng ở ban công ngắm nhìn toàn cảnh vũ trụ xung quanh phi thuyền mà không sợ việc không có đường khí hay hiện tượng "không trọng lực" bên ngoài vũ trụ.

Lúc này, trên ban công. Lạc Tuyết cùng Uyển Như hai mắt tỏa sáng nhìn khắp nơi. Chỉ thấy trước mắt các cô là các tinh cầu to lớn với nhiều hình thù đa dạng, vô cùng vô tận những viên thiên thạch trôi nổi trong vũ trụ, hay những phi thuyền lớn nhỏ, các trạm không gian,... do con người xây lên ở trong vũ trụ này. Vũ trụ là một nơi cực kì đẹp đẽ và huyền bí, dù cho hai người đã từng ra ngoài vũ trụ rồi nhưng đối với những thứ này, các cô xem hoài không chán.

Khác với vẻ hào hứng của Lạc Tuyết với Uyển Như. Lan thì ngồi ăn uống, mà những đồ ăn này đều là do Long chuẩn bị cho mọi người. Từ sau ngày hôm qua, Lan ngoài việc yêu thích chiến đấu tu luyện ra thì cô còn có một ham mê khác: Đó chính là ăn những món ăn mà Long làm ra. Đã bị Long biến thành một kẻ ham ăn con hơn cả Trư Bát Giới. Từ sáng tới giờ mới qua có hai tiếng mà cô nàng này đã ngốn mất một phần năm số thức ăn mà Long mang theo rồi. Phải biết số thức ăn này đủ cho bốn người ăn trong hai tháng đây, vậy mà hai tiếng bị Lan ngốn mất một phần năm cho thấy cô nàng này

ăn kinh khủng cỡ nào.

Về phía Long, hắn hiện tại ngồi trên một cái ghế nằm gần đó, ánh mắt thường thức nhìn xuống dưới. Chỉ thấy dưới ban công là một cái bể bơi rộng lớn, tại bể bơi đó là một đám nam nữ sinh đang bơi lội, cười nói. Nam sinh bị hắn trực tiếp bỏ qua, nữ sinh mới là người hắn xem chăm chú. Thế nhưng rất nhanh, Long liền nhắm mắt này. Dù sao phía dưới các nữ sinh không ai có dáng người tốt như Lạc Tuyết hay là có khuôn mặt đẹp như ba cô gái bên cạnh hắn.

Không có việc gì làm, Long liền tiến vào hệ thống mở ra bộ kỹ năng của Thresh.

[Bộ kỹ năng của Thresh

1) Nội tại: Đọa Đầy

Thu thập linh hồn của người chết xung quanh. Người bình thường sau khi chết thu thập được một linh hồn, Linh sư với yêu thú từ hai linh hồn trở lên.

Thu thập 10 linh hồn người chết: cường hóa toàn bộ kỹ năng của Thresh

Thu thập 100 linh hồn người chết: cường hóa toàn bộ kỹ năng của những vị tướng đã mua

Thu thập 1000 linh hồn người chết: mở ra con đường đi tới thế giới người chết

Thu thập 10.000 linh hồn người chết: có thể kích hoạt: Nghi Thức Thăng Hoa của đế chế Shurima

Thu thập hơn 100.000 linh hồn người chết: ???

2) Án Tử (Q)

Thời gian hồi chiêu: 20s

Phóng ra một chiếc lưỡi hái, gây sát thương đồng thời kéo nạn nhân về phía hắn trong 2 s. Kéo trúng mục tiêu giảm thời gian hồi chiêu đi 3s

Tái kích hoạt kỹ năng này để lướt về phía nạn nhân

3) Con Đường Tăm Tối (W)

Thời gian hồi chiêu: 22s

Ném ra một chiếc lồng đen. Đồng minh có thể đi vào đó và lướt về phía chủ nhân.

Ngoài ra chiếc lồng đen còn tạo ra một vùng năng lượng giúp soi sáng tầm nhìn đồng thời tạo ra một lớp giáp giảm sát thương mà đồng minh nhân phải

4) Lưỡi Hái Xoáy (E)

Thời gian hồi chiêu: 9s

Nội tại: Trong thời gian 5s không dùng đòn đánh thường, đòn đánh tiếp theo của chủ nhân chắc chắn sẽ chí mạng

Kích hoạt: Hất văng kẻ địch theo hướng bạn chọn gây sát thương cùng làm chậm đối phương trong 2s

5) Đóng Hộp (R)

Thời gian hồi chiêu: 150s

Tạo ra một nhà ngục linh hồn với những bức tường quanh bản thân, gây sát thương và làm chậm 99% tốc độ di chuyển của đối phương đi vào đó trong 2s, nhưng bù lại sẽ phá vỡ các bức tường

Bức tường này chỉ gây sát thương cho người đầu tiên đâm phải bức tường. Những người phía sau chỉ nhận hiệu ứng làm chậm mà thôi]

Rất mạnh, Long xem xong không khỏi than một tiếng. Trong mắt cũng toát lên vẻ hoài niệm. Kiếp trước, từ khi biết đánh liền mình tới khi hắn đạt rank Bạch Kim, Long chỉ biết đi Mid với Sp. Trong đó Mid hắn đánh hay nhất là Hoàng đế sa mạc Azir, còn ở vị trí Sp thì chính là Thresh. Bằng việc lên cho mình 45% hồi chiêu, Thresh trong tay hắn trở thành nỗi ác mộng cho các đường khác. Khi lên tới Kim Cương, vì mặt bằng chung của người chơi đều rất thông minh, vì thế hắn liền ít chơi Sp mà chuyển sang đi Rừng, Top với Ad. Nhưng không thể phủ nhận một điều, đối với Thresh cùng Azir, hắn có một sự yêu thích không hề nhẹ.

Hiện tại, có được bộ kỹ năng của Thresh, đây chính là thỏa mãn niềm ao ước của hắn. Long không vui mừng không được. Đặc biệt bộ kỹ năng này còn mạnh hơn cả trong game khiến hắn vô cùng kích động. Trong lòng cực kì chờ mong có một đối thủ nào đó xuất hiện để hắn có thể sử dụng bộ kỹ năng này.

" Nè. Anh Long, kia là cái gì?".

Âm thanh của Lạc Tuyết vang lên khiến Long giật mình từ hệ thống thoát ra ngoài. Hắn mở mắt thấy Lạc Tuyết đang ôm tay mình lác lác, ánh mắt hiếu kỳ nhìn về phía trước. Theo hướng cô chỉ, Long nhìn thấy có hai chiếc phi thuyền cỡ nhỏ với hai màu đen trắng, trên đầu phi thuyền còn có một cái đèn đang phát ra ánh sáng màu đỏ cùng với đó là tiếng còi cảnh sát vang lên. Thấy vậy, Long nhú mày lên tiếng:

" Hư không hình cảnh. Hình như xảy ra chuyện gì đó thì phải".

Mà hắn vừa nói xong, con tàu cũng từ từ chậm lại rồi dừng hẳn. Thấy vậy, Long cầm lấy tay Lạc Tuyết sau đó hướng về phía Uyển Như cùng Lan lên tiếng:

" Các cậu, chúng ta đi xem có chuyện gì đi".

" Ừm" Hai người gật đầu sau đó vội vàng chạy theo Long.

.

Phòng thuyền trưởng, thuyền trưởng Lam Sơn đang tiếp hai vị khách từ bên ngoài đi tới. Hai người này một nam một nữ mặc quần áo cảnh sát, quân hàm đều là thiếu tá, thực lực đều là Dẫn Nguyên Cảnh cấp 28. Nam trực tiếp bị tác giả bỏ qua, nói về nữ thì là một cô gái khoảng 25 tuổi, khuôn mặt xinh đẹp quốc sắc thiên hương, mặc trên người bộ cảnh phục màu xanh với áo cộc tay bó sát người làm lộ ra đường cong mỹ miều, không những thế bộ quần áo còn khiến cho bộ ngực lớn của nàng ngạo nghễ đứng thẳng, nói tới đây không thể nói tới vòng một của cô. Tuy rằng không lớn bằng cô giáo Thảo thế nhưng cũng có thể tính là hai trái bưởi, nó lớn đến nỗi có vẻ như sắp phá vỡ áo đồng phục của cô mà thoát ra ngoài.

Xuống phía dưới là một chiếc đầm ngắn màu xanh ngắn tới gần đầu gối, làm lộ ra đôi chân dài thẳng tắp, một chiếc tất chân màu đen cùng với giày cao gót khiến cho cô trở lên cực kì mê người. Khác với những nữ cảnh sát mang theo vẻ lạnh lùng thì cô gái này lại mang theo vẻ dịu dàng, yêu mĩ. Cảm giác mỗi cái nhấc tay nhấc chân của cô đều tràn đầy vẻ câu dẫn nam nhân phạm tội khiến người khác không dám nghĩ tới cô là một tên cảnh sát mà là một cô gái đang cosplay. Nói tóm lại, dùng ba chữ hình dung cô gái này là tốt nhất " một vụ vật" mà bất kì thằng đàn ông nào cũng muốn lên giường".

Lam Sơn dù đã lớn tuổi, có gia đình cũng bị vẻ đẹp của cô gái làm cho đại ra. Thế nhưng, rất nhanh ông bình tĩnh lại nở một nụ cười cung kính hướng ba người nói:

" Xin chào hai vị cảnh quan, tôi là thuyền trưởng tàu InCar số năm: Lam Sơn. Không biết có thể giúp gì cho hai người".

" Xin chào Lam thuyền trưởng, tôi là Nguyễn Huy, chị ấy là Nguyễn Thanh Mị. Chúng tôi đã đuổi theo một tên giết người hàng loạt bỏ trốn từ đế quốc. Theo như máy theo dõi gắn trên người đối phương, chúng tôi phát hiện kẻ truy nã đang ở trên con tàu này. Mong Lam thuyền trưởng phối hợp với chúng tôi bắt tên tội phạm đó".

Người lên tiếng là nam tử tên là Nguyễn Huy. Nghe Nguyễn Huy nói vậy, Lam Sơn giật mình lo lắng nói:

" Thật sự! Điều này thật là khủng khiếp. Trên tàu của chúng tôi đều là học viên Học Viện Hà Bắc, đều là học sinh mà thôi. Nếu như trên tàu có kẻ giết người thì đây sẽ là mối nguy hiểm cho các em học sinh. Mong các vị cảnh quan nhanh chóng bắt được tên tội phạm. Nếu có gì cần giúp đỡ, tôi sẽ sẵn sàng trợ giúp".

"Cảm ơn Lam thuyền trưởng. Xin hỏi thuyền trưởng trên tàu này có ai thực lực Dẫn Nguyên Cảnh trở lên không?. Tên tội phạm này là một tên Dẫn Nguyên Cảnh cấp hai chín, không những thế còn là Linh Sư hệ sát thủ, cực giỏi trong việc ẩn giấu. Chúng tôi cần sự trợ giúp".

Nguyễn Thanh Mị ngọt ngào, âm thanh tràn đầy vẻ câu dẫn vang lên. Đây không phải cô cố ý mà đây chính là giọng nói tự nhiên của cô.

Nghe vậy, Lam Sơn đầu tiên sững người vì âm thanh câu dẫn của Thanh Mị, sau đó rất nhanh bình tĩnh lại vội vàng gật đầu trả lời:

" Có, trên thuyền chúng tôi có sáu thầy cô giáo thực lực đều đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh"

" Thật tốt quá, làm phiền Lam thuyền trưởng mời họ được không?" Nguyễn Huy vui mừng lên tiếng. Trên thuyền vậy mà có sáu vị Dẫn Nguyên Cảnh, kết hợp với bọn họ nữa tin tưởng có thể bắt lấy tên tội phạm kia

" Rất sẵn lòng" Lam Sơn hài hòa cười sau đó ngắt đầu nói lớn.

" Xin mời sáu thầy cô giáo của học viện Hà Bắc lên phòng hiệu trưởng một chuyến. Nhắc lại, Xin mời sáu thầy cô giáo của học viện Hà Bắc lên phòng hiệu trưởng".

Âm thanh vang vọng khắp phi thuyền khiến cho mọi người hơi chút giật mình. Đặc biệt là sáu thầy cô giáo, trong mắt đều là khó hiểu không biết có chuyện gì xảy ra. Thế nhưng bọn họ vẫn là đi tới phòng thuyền trưởng.

Cách phòng hiệu trưởng không xa, Long vận dụng linh lực nghe không sót một lời nào. Trong mắt toát lên vẻ nghiêm trọng:

" Kẻ giết người hàng loạt? thật là nghiêm trọng đó"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Suy Luận

Bên trong phòng thuyền trưởng, sáu giáo viên khi nghe tới trên thuyền vậy mà tồn tại một tên giết người hàng loạt. Tất cả đồng loạt biến sắc, khuôn mặt trở lên trầm trọng. Trên thuyền ngoài bọn họ ra, tất cả đều là học sinh lớp mười, mà thực lực của bọn họ đều là Sơ Nguyên Cảnh mà thôi, nếu như bị tên giết người bắt được chắc chắn lạnh ít dữ nhiều, đây thật sự là một việc rất đổi nguy hiểm với các học viên.

Nghĩ vậy, mấy người nhìn nhau gật đầu, sau đó một nam tử lớn tuổi nhất trong sáu người, là giáo viên chủ nhiệm lớp 10C nhìn về phía hai hình ảnh nghiêm giọng nói:

"Xin hỏi hai vị hình ảnh, hiện tại chúng tôi lên làm gì?"

"Hiện tại chúng tôi muốn các vị hợp tác tìm cho ra tên tội phạm, không biết ý mọi người thế nào?" Nguyễn Thanh Mị lên tiếng.

Nhìn khuôn mặt họa quốc vương dân của Nguyễn Thanh Mị, ở đây tất cả thầy giáo trừ vị thầy giáo vừa hỏi xong ra, tất cả đều dùng ánh mắt nóng rực, tham lam nhìn cô. Mà Thanh Mị thì bộ dạng điềm nhiên như không, dù sao ánh mắt như vậy cô cũng gặp nhiều rồi.

Nghe người đẹp nói vậy, tất cả thầy giáo đều vỗ ngực kiêu ngạo lên tiếng:

"Vị cảnh sát này yên tâm, tất cả đều giao cho chúng tôi. Đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ".

"Đúng vậy, chúng tôi đều là thầy giáo học viên Hà Bắc, chỉ làm tên tội phạm mà thôi. Cô cứ yên tâm giao cho chúng tôi".

...

Nhìn bốn tên thầy giáo trẻ không ngừng ở trước mặt Thanh Mị khoe khoang, hai cô giáo còn lại trong mắt tràn đầy khinh thường. Quả nhiên là một đám sắc lang, nhìn thấy gái đẹp là lao nhao lên.

Lúc này, Thanh Thảo không để ý trò hề của mấy tên thầy giáo trẻ, ánh mắt cô nhìn về phía Lam Sơn lo lắng lên tiếng:

"Lam thuyền trưởng, việc này liên quan rất nhiều tới an nguy của các học sinh, ngài tên yêu cầu bọn họ về phòng đi".

"Ừm, cảm ơn cô giáo nhắc nhở"

Lam thuyền trưởng gật đầu sau đó bắt đầu truyền lệnh. Nghe thấy các học sinh bắt buộc phải trở về phòng, đóng kín cửa lại. Tất cả học sinh đều giật mình kinh ngạc những cũng không dám trái lời. Chỉ trong chốc lát, chiếc phi thuyền vô cùng náo nhiệt liền trở nên im ắng đến lạ thường.

"Thanh Mị cảnh sát. Tiếp theo chúng ta cần làm gì?"

Một tên thầy giáo có thể coi là đẹp trai nhất trong đám người ở đây, ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía Thanh Mị lên tiếng.

Hắn tên là Quách Thành Công, là đại công tử của Quách gia ở thủ đô. Một tên nổi tiếng là tay ăn chơi khét tiếng. Thấy Thanh Mị xinh đẹp như vậy liền nổi lên ý xấu, muốn theo đuổi nàng. Vì thế hắn liền lên tiếng hùng hổ lấy le với Thanh Mị.

Nghe vậy, Thanh Mị mỉm cười từ trong túi móc ra một cái máy, cái máy tạo ra một hình chiếu 3d, chính là chiếc Incar số năm. Tại khoang hành lý của con thuyền có đánh một dấu chấm đỏ. Chỉ vào chấm tròn, Thanh Mị lên tiếng:

"Đây chính là vị trí của tên tội phạm. Chúng ta sẽ tới đó phục kích và bắt hắn".

"Nếu vậy thì đơn giản rồi. Các vị cứ giao việc này cho chúng tôi. Đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ"

Quách Thành Công mắt thấy dễ như vậy liền tìm thấy vị trí của tên sát nhân liền vỗ ngực xung phong. Hắn muốn dùng cách nhanh nhất bắt lấy tên sát nhân hùng ở trước mặt người đẹp khoe khoang.

"Nếu vậy làm phiền hai vị"

Nhìn Quách Thành Công ở trước mặt mình tự đắc, một bộ không coi tên sát nhân vào đâu. Thanh Mị trong mắt toát lên vẻ khinh thường, thế nhưng vẫn cực kì có chức nghiệp nói một câu. Thế nhưng cô vừa nói xong thì một âm thanh vang lên cắt đứt:

"Khoan đã".

Mọi người quay đầu lại, chỉ thấy từ cửa bước vào bốn người. Chính là bốn người Long. Thấy người vào vậy mà là bốn em học sinh. Mọi người không khỏi nhủ vậy. Quách Thành Công trừng mắt nhìn bốn người quát lên:

"Các em là ai? Không nghe thấy lệnh của thuyền trưởng phải không? Lập tức trở về phòng ngay".

Thế nhưng để Quách Thành Công tức giận là, bốn người Long mặc kệ lời nói của hắn mà đi tới chỗ thuyền trưởng.

Thấy vậy, Quách Thành Công tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, hành động của bốn người không khác gì tát vào mặt hắn. Một giáo viên mà học sinh nói không thèm nghe thì sẽ khiến nhiều người hiểu nhầm về nhân cách của giáo viên đó. Hiện tại, trong mắt mấy người ở đây Quách Thành Công trở thành một tên giáo viên không ra gì rồi.

Nghĩ vậy, hắn muốn nhảy ra mắng chửi bốn tên học sinh không biết trời cao đất dày này là gì. Thế nhưng một câu nói của Lam thuyền trưởng liền khiến hắn bỏ ngay cách làm này của mình.

Chỉ thấy thuyền trưởng ánh mắt cung kính nhìn về phía Lan, ôm quyền lễ phép nói:

"Tham kiến tiểu thư".

Thấy Lam thuyền trưởng cung kính như vậy, tất cả mọi người ở đây đều giật mình kinh ngạc. Thế nhưng nhìn kỹ Lan liền bình tĩnh trở lại. Lan là cháu gái của Bùi Thiên, mà Lam Sơn là thuộc hạ của ông ta. Việc Lam Sơn cung kính như vậy cũng là điều dễ hiểu. Mà cũng vì lý do này, Quách Thành Công mới không dám làm gì, hắn cũng không muốn đắc tội với hiệu trưởng học viện đâu.

Chỉ có hai người Nguyễn Thanh Mị là kinh ngạc. Nguyễn Thanh Mị nhìn về phía Lan nghi hoặc lên tiếng:

"Vị này là..."

"Thưa hai vị cảnh quan, tiểu thư đây là Bùi Lan Lan, cháu nội hiệu trưởng học viện Hà Bắc: Bùi Thiên".

Lam Thiên giới thiệu. Nghe vậy hai người giật mình sau đó gật đầu nhìn Lan. Mặc dù Lan thân phận cao quý nhưng bọn họ cũng không kém.

Lúc này Nguyễn Huy nhíu mày nhìn Lan nghiêm giọng trách mắng:

"Tôi không cần biết em là cháu của Bùi Thiên hay là cháu của hoàng đế. Em có biết hành động của em vừa rồi có hậu quả thế nào không? Em có biết em làm vậy sẽ làm dấn đoạn việc bắt tên tội phạm chứ?".

"Vị cảnh quan này, nếu như không muốn tên tội phạm cao chạy xa bay thì đứng đây nghe tôi nói một hai câu".

Nhìn Nguyễn Huy trách mắng Lan, Long nhíu mày đứng ra trước mặt cô lạnh nhạt lên tiếng.

Thấy có người lại dám phản bác lời mình, Nguyễn Huy tức giận muốn mắng lại thì đã bị Thanh Mị ngăn cản. Chỉ thấy cô hứng thú nhìn Long nói:

"Em trai. Em tên gì?".

Đối với Long, Thanh Mị vô cùng hiếu kì. Bởi vì trong những nam sinh ở đây, chỉ có hắn là không có ánh mắt nóng rực, tham lam nhìn cô, chỉ có ánh mắt thường thức mà thôi khiến cho cô vô cùng kinh ngạc.

Thanh Mị biết rõ mị lực của mình như thế nào, người trong nhà còn gọi cô là Đắc Kì hồi sinh đủ biết Thanh Mị đẹp tới cỡ nào, vậy mà hiện tại có một nam sinh không bị mị lực của cô ảnh hưởng bảo sao cô không giật mình được.

Mà hành động của Long càng khiến cô đối với hắn tràn đầy tò mò. Không như những đứa trẻ cùng tuổi, cô cảm thấy Long cực kì thành thực, ở trước mặt thầy cô giáo cùng với cảnh sát mà không một chút nào sợ hãi, bình tĩnh, thông dong lại có dám cãi lời cảnh sát khiến cô không thể không nhìn hắn nhiều lần. Đây là lần đầu tiên Thanh Mị tò mò với một nam sinh vì thế cô rất muốn biết tại sao Long lại cản bọn họ.

Nghe âm thanh tràn đầy câu dẫn, ngọt ngào. Long không khỏi giật mình. Hắn thật sự không thể ngờ được có người lại có âm thanh như vậy. Một âm thanh khiến cho bất kì thằng đàn ông nào nghe xong cũng phải ngẩn đầu. Nếu không phải định lực hắn vững mạnh thì chắc chắn phía dưới cũng ngẩn lên rồi.

Nhìn Thanh Mị một chút, hắn cười trả lời:

"Em tên Nguyễn Tuấn Long".

"Vậy chị gọi em là Long nhé. Long nè! tại sao em lại cản bọn chị?" Thanh Mị gật đầu nghi hoặc nói thẳng vào vấn đề.

"Lúc này em ở bên ngoài có nghe qua câu chuyện. Biết được trên tàu có một tên sát nhân phải không? Em muốn hỏi một điều. Chị cùng anh cảnh sát chạy tới đây là do chiếc máy này dẫn đường phải không?".

"Đúng vậy! có vấn đề sao?" Thanh Mị gật đầu hỏi.

Nghe vậy, Long không khỏi nhũn mày trầm giọng:

"Thế thì thật kì lạ. Bởi vì lần này bọn em sẽ học một tháng quân sự trên Huyền Mông Tỉnh, vì thế mang theo đồ đạc đều rất ít, mà tất cả đều đựng trong không gian nhẫn. Vì thế khoang hành lý không có đồ vật chứ nhỉ?"

Long vừa nói xong, Quách Thành Công khinh thường nói:

"Hừ, quả nhiên là trẻ con. Đối phương là con người chứ có phải là đồ vật đâu? liên quan gì tới hành lý của các học sinh".

"Khoan đã. Nếu vậy thì quả thật là có vấn đề. Bởi vì muốn tiết kiệm năng lượng cho con tàu. Những nơi nào không cần dùng đến, chúng tôi đều tắt hết năng lượng ở đó từ lúc khởi hành" Lam Sơn nghiêm giọng.

"Nếu vậy thì sao?" Quách Thành Công khó hiểu nhìn Lam Sơn. Mà hắn vừa nói xong, tất cả mọi người ở đây đều nhìn hắn như nhìn một tên ngu ngốc vậy.

"Thầy Công, thầy có bị ngốc vậy chứ. Khoang hành lý đều gắn với động cơ của tàu, bình thường khi tàu khởi động, nguồn năng lượng từ động cơ sẽ lan tới khoang hành lý khiến cho khoang hành lý cực kì nóng bỏng, đặc biệt là với những con tàu vũ trụ như thế này thì nhiệt độ ở khoang hành lý ít nhất cũng là mấy trăm độ C. Nếu như không có năng lượng của tàu cung cấp làm lạnh khoang hành lý thì hầu như tất cả đồ vật đều sẽ bị đốt cháy. Như vậy có thể chắc chắn một điều, tên sát nhân không ở đó. Cái dấu chấm màu đỏ trên màn hình chỉ là thiết bị theo dõi mà hắn đã tháo ra ở trên người mà thôi".

Uyển Như ánh mắt hài hước nhìn Quách Thành Công, bộ dạng như nhìn một tên ngốc vậy. Mà mọi người cũng đều gật đầu. Đây chính là kiến thức cơ bản mà bất kì ai cũng biết, câu hỏi vừa rồi của Quách Thành Công khiến hắn trở thành trò cười trong mắt mọi người.

Thấy mọi người ánh mắt nhìn mình như nhìn một thằng ngu. Đặc biệt là Thanh Mị bộ dạng muốn cười mà không được khiến Quách Thành Công chỉ muốn tìm một cái hố mà chui xuống. Tất nhiên điều này là không thể rồi, vì thế hắn mở miệng phản bác:

"Nếu đối phương là Linh sư hệ băng thì hoàn toàn có thể tránh nóng chứ?"

"Điều này lại càng không thể. Theo như tin tình báo thì tên sát nhân này là một tên Linh Sư hệ hỏa. Long nói đúng, rất có thể tên sát nhân đã tìm được thiết bị gắn trên người, lôi nó ra và dùng nó để đánh lừa chúng ta".

Thanh Mị không chút do dự đã kích Quách Thành Vũ. Mà câu nói của cô khiến cho niềm hi vọng cuối cùng của Quách Thành Vũ biến mất. Hắn đành ngậm miệng lủi ra sau, ánh mắt tràn đầy oán giận nhìn bốn người Long.

Không để ý tới Quách Thành Vũ. Thanh Mị ánh mắt tràn đầy khâm phục nhìn Long, trọng giọng nói tràn đầy cảm kích:

"Long, cảm ơn em. Nếu không phải có em thì chúng ta đã bị tên sát nhân lừa rồi".

"Thằng em, thật là giỏi. Anh khâm phục chú rồi đó"

Nguyễn Huy cười cợt vỗ vai Long thán phục cũng vì hành động vừa rồi của mình mà cảm thấy hổ thẹn.

Nghe vậy, biết đối phương cũng chỉ vì công việc mà thôi. Long không chút nào để ý cười nói:

"Không có gì. Hiện tại, mục tiêu quan trọng nhất của chúng ta là tìm được tên sát nhân. Chị Thanh Mị, chị có thể cho em biết về tên sát nhân không?".

Nếu như ban đầu, yêu cầu này hai người sẽ không chút do dự từ chối. Thế nhưng, biểu hiện của Long lấy được lòng tin của hai người, vì thế hai người gật đầu. Bấm lên cái thiết bị vừa rồi, lập tức một bảng danh sách xuất hiện trước mặt Long.

Long đọc bảng danh sách một lần, sau đó lập tức giật mình khuôn mặt biến sắc quát lớn:

"Không xong, có chuyện rồi."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Phá Án

Nghe Long nói vậy. Mọi người đều giật mình, đặc biệt là hai người Nguyễn Huy. Trong lòng xuất hiện một cỗ dự cảm. Nguyễn Huy vội vàng nói

"Long, có chuyện gì sao?"

" Anh Huy, các học sinh trên thuyền gặp nguy hiểm" Long trầm giọng

" Cái gì?" Mọi người hò lớn, khuôn mặt biết sắc. Thanh Thảo lo lắng nhìn Long nghiêm túc nói: " Long, em nói vậy là sao?"

Thanh Thảo vừa lên tiếng liền khiến mọi người bình tĩnh lại , ánh mắt chờ mong nhìn Long, mong hấn giải thích lý do. Thấy vậy, Long gật đầu lặng tiếng

" Mọi người đều biết con thuyền này dùng để trở các học viên lớp mười của học viện Hà Bắc đi học "Tu luyện giả lập" đúng không?"

" Đúng vậy, có gì sao?" Thanh Thảo gật đầu sau đó khó hiểu hỏi Long

" Tất nhiên là có vấn đề. Mỗi lần "Tu luyện giả lập" đều đích thân thầy hiệu trưởng đưa đi có phải không? mà thầy hiệu trưởng của chúng ta chính là thầy Thiên. Một vị Độ Khí Cảnh cường giả. Nếu không phải lần này vì một vài lý do mà ông ấy không thể đi cùng thì chắc chắn trên tàu sẽ có một vị Độ Khí Cảnh tọa trấn rồi. Mà cũng vì điều này mà thầy hiệu trưởng mới bỏ tiền ra thuê tàu Incar số năm, được coi là con tàu vũ trụ an toàn nhất thế giới hiện nay. Nếu như vậy, tại sao tên sát nhân lại dám leo lên con tàu này chứ" Long giải thích

" Khoan đã, nếu em nói vậy thì thiếu bằng chứng. Lỡ tên sát nhân là ngẫu nhiên chọn con tàu này thì sao? dù sao lúc đó hấn đang bỏ trốn mà" Thanh Thảo nhún mày cắt đứt lời Long, phản bác

" Điều này lại càng không thể. Bởi vì có tới 1000 học viên tham gia buổi học này. Vì thế để cho mọi người dễ tìm thấy con tàu. Incar số năm có treo một tấm hình 3D ghi dòng chữ: Tàu Incar số năm, con tàu trở các học viên lớp mười học viên Hà Bắc đi học "Tu luyện giả lập". Mà thân là người dân Đế Quốc liên không thể không biết tới Học viện Hà Bắc, không thể không biết tới việc đích thân hiệu trưởng sẽ đưa các học viên đi, lại càng không thể không biết hiệu trưởng học viện là Bùi Thiên, một người mà năm mươi năm trước đã có tên trên Thiên Linh Bảng, một vị Độ Khí Cảnh cường giả. Nếu như đã biết rõ như vậy, tại sao tên sát nhân vẫn chọn con tàu nguy hiểm này chứ?" Long phân tích,

Mà nghe xong tất cả mọi người đều trầm mặc không nói gì. Bởi vì Long nói hoàn toàn chính xác, bọn họ không thể phản bác được

Thấy mọi người trầm mặc, Long lại nói tiếp

" Việc thầy Thiên không ở trên tàu ngay các học sinh cũng không biết, ngay cả sáu thầy cô giáo cũng sẽ không vậy làm thế nào mà tên sát nhân lại biết được việc này? Có một lời giải thích hợp lý đó là tên sát nhân đã được báo trước về việc này. Mà như vậy, việc hấn ở trên tàu này không phải là vô tình mà là cố ý

Sau khi xem tư liệu về tên sát nhân cùng với thời gian hấn bỏ trốn, tôi càng chắc chắn vào giả thuyết này của mình"

Nói xong, Long đưa ra tờ thông tin về tên sát nhân cho mọi người xem, chờ cho mọi người đã xem rõ ràng hấn nghiêm giọng

" Thời gian tên sát nhân trốn thoát là lúc 7h sáng ngày hôm nay, mà 5h sáng. Thầy Thiên có cuộc họp khẩn cấp trên thủ đô, không chỉ thầy hiệu trưởng mà ngay cả bốn thầy hiệu phó cũng bị gọi tới. Cũng vì việc này, thầy Thiên đã nhờ tới thuộc hạ của mình chính là Lam thuyền trưởng thuê lấy tàu Incar để chở các học sinh tới Huyền Mộng Tinh.

Bởi vì tàu Incar được coi là phi thuyền an toàn nhất của kỷ nguyên vũ trụ, không có bất kì một ngoại lực nào có thể phá hủy nó vì thế thầy ấy mới không cho người đi theo bảo vệ học sinh mà chỉ có sáu thầy chủ nhiệm Dẫn Nguyên Cảnh mà thôi

Mà hai tiếng sau, Huyết Lang cũng chính là tên của kẻ sát nhân lại không thể giải thích được trốn thoát khỏi nhà tù, đồng thời có mặt trên chiếc tàu này. Trùng hợp sao? tôi không cho là vậy. Mọi người hãy nhìn cái này"

Nói tới đây, Long điều khiển chiếc máy để nó xuất hiện một tờ danh sách, đây chính là tên cùng với ảnh của những nạn nhân mà Huyết Lang đã giết. Sau đó, Long ngẩng đầu nhìn Thanh Mị nghiêm túc nói

" Chị Thanh Mị, chị hãy xem có mối liên hệ nào giữa hai người không?"

Cầm lấy chiếc máy, lật qua lật lại tờ danh sách những nạn nhân của Huyết Lang. Thanh Mị hơi nhíu mày như có điều suy nghĩ. Thế nhưng rất nhanh cô liền mở to mắt, biến sắc lên tiếng

" Chị biết rồi. Trong hai mươi người này trừ tám người ra còn lại tất cả đều là họ Trần. Thế nhưng điều này thì liên quan gì tới vụ án chứ"

Nói xong, cô dùng ánh mắt khó hiểu nhìn Long, chờ mong hấn giải thích

" Chị biết Trần gia. Linh Sư hệ xạ thủ nổi tiếng thủ đô chứ?"

" Chị biết. Chẳng lẽ...." Thanh Mị gật đầu, bỗng nhiên nghĩ ra cái gì liền kinh hô

" Đúng như chị nghĩ. Tất cả nạn nhân của Huyết Lang đều là người Trần gia. Còn tám người kia. Ha... ha, chị có biết một điều đó là nạn nhân thứ sáu của Huyết Lang: Nguyễn Hoàng Hận Trần chính là con trai út của Trần gia, người đã bị đuổi khỏi gia tộc cách đây sáu mươi năm về trước không? mà bảy người còn lại, chắc mọi người cũng tra được chứ: Bọn họ là người vợ, hai người con trai, hai cô con dâu và hai đứa cháu của Nguyễn Hoàng Hận Trần, em nói đúng chứ?" Long cười ha hả nói ra một bí mật kinh người

Đúng vậy, Huyết Lang đã giết hai mươi người. Tất cả đều là người của Trần gia, điều này khiến Long sùng sốt đồng thời cũng phát hiện ra điểm mấu chốt

nhất của vụ án này và cũng phát hiện mục tiêu tiếp theo của đối phương là ai.

"Thì ra là vậy? Thảo nào chúng ta không tìm thấy được mối quan hệ giữa các nạn nhân. Đối với một gia tộc, đặc biệt là gia tộc Linh Sư. Việc đuổi một ai đó đều cực kì bí mật, chỉ có trong nội bộ gia tộc mà thôi. Chúng ta không biết tới việc này là đúng rồi?"

Nguyễn Huy nghe xong toàn bộ lời giải thích của Long như là người mù được khai nhãn vậy. Tất cả các câu hỏi mà hần thắc mắc bấy lâu này đều được giải khai, ánh mắt tràn đầy khâm phục nhìn Long than thở

"Long à! anh thật không phục em đó, chỉ trong thời gian ngắn mà đã có thể phá vụ án làm cảnh sát bọn anh điều đầu cả tháng nay. Anh phục rồi"

"Đúng vậy. Hi... hi, nếu không sau khi tốt nghiệp em thi vào Hư Không Cảnh Sát Viện đi. Tin tưởng em sẽ rất dễ dàng đỗ đó" Thanh Mị cũng phụ họa, ánh mắt sùng bái nhìn Long. Long chỉ mỉm cười có mấy phút liền phá vụ án khiến cảnh sát các cô đau đầu cả tháng này, . Cô không phục không được? đồng thời đối với Long tràn đầy hiếu kì. Tuổi chỉ khoảng mười năm, khuôn mặt tuấn mỹ, khí chất khác người, tài năng phá án kinh người, thậm chí ngay cả việc bí ẩn của Trần gia hần cũng biết. Cô thật sự rất muốn tìm hiểu xem trên người Long có bí mật gì

Nghe Thanh Mị nói vậy, Long chỉ cười ha hả không nói gì.

Bên cạnh hần, Uyển Như ánh mắt tràn đầy vẻ ái mộ nhìn Long, Lạc Tuyết thì tự hào còn Lan thì tán thưởng nhìn hần. Ngoài ra cô giáo Thảo ánh mắt tương tự như Thanh Mị, ngoài kính phục ra còn có hiếu kì, những người còn lại cũng đều tán thưởng nhìn Long chỉ có Quách Thành Công thì âm thầm nhìn hần, trong mắt tràn đầy lửa giận, chỉ thấy hần khinh thường mở miệng lên tiếng

"Hừ, tất cả chỉ là lời nói suông mà không có bằng chứng. Có giỏi thì em tìm ra tên sát nhân xem nào?"

Cảm nhận được Quách Thành Công tràn đầy khiêu khích. Mọi người âm thầm nhủ mảy. Mấy cô gái đều là dùng ánh mắt chán ghét nhìn Quách Thành Công, sau đó quay đầu không thèm để ý. Ánh mắt đều tập trung lên người Long

"Long, như vậy em có biết tên sát nhân ở đâu chứ?" Thanh Mị âm thanh nhu hòa hỏi

"Em biết, hần hiện tại đang ở phòng 10A - 20 của Trần Tuyên"

"Hay lắm Em dẫn đường cho bọn chị nhé. Còn mọi người hãy tản ra trông chừng xung quanh không cho tên sát nhân trốn thoát" Thanh Mị nghiêm mặt lên tiếng đề nghị

Nghe vậy Quách Thành Công rất muốn đứng lên để mình thay thế vào chỗ Long. Thế nhưng hần buồn bực phát hiện mình lại không biết phòng 10A - 20 ở đâu. Phi thuyền này cực kì rộng lớn, lên chỉ có giáo viên chủ nhiệm của lớp nào thì biết nơi ở của học sinh trong lớp mà thôi, vì thế đối với học sinh lớp khác, các giáo viên đều không biết

Về phía Long, nghe Thanh Mị nói vậy thì gật đầu quay sang ba người Lạc Tuyết nghiêm túc nói

"Các cậu về phòng đợi mình. Mình đi một lúc rồi về"

"Anh cẩn thận đó, bọn em đợi anh" Lạc Tuyết gật đầu ôn nhu xoa má hần quan tâm nói.

"Yên tâm, anh sẽ rất cẩn trọng" Long ôm lấy mặt Lạc Tuyết hôn lên trán cô một cái trấn an mỉm cười

Nhìn hai người thân mật, Nguyễn Huy trong mắt toát lên vẻ hâm mộ: Mẹ nó! mười bốn tuổi mà đã có bạn gái không bù cho hần, đã hai mươi tuổi rồi mà vẫn thuộc hội F. A, người so với người thật là tức chết mà

Còn Thanh Mị thấy vậy, trong mắt lóe lên dị sắc. Bộ dạng lại không mấy kinh ngạc. Tài năng như Long mà vẫn chưa có người yêu, cô mới thấy lạ đấy

Chờ cho Long thả Lạc Tuyết ra. Thanh Mị mỉm cười đi tới chỗ hần, lời kéo tay Long quay đầu về phía Lạc Tuyết dơ tay chào theo kiểu quân đội đùa dòn nói

"Lạc Tuyết phải hông? Em cứ giao bạn trai em cho chị, đảm bảo chị để cậu ấy không một chút thương tích trở về"

"Hi... Hi, làm phiền chị ah" Lạc Tuyết cười gật đầu, sau đó mang theo Uyển Như cùng Lan rời đi. Còn Thanh Mị thì lời kéo Long đi về phía phòng 10A - 20. Nguyễn Huy cũng vội vàng chạy theo.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Bí Mật Của Huyết Lang

Trước cửa phòng 10A - 20. Ba người Long đứng trước cửa phòng Trần Tuyền, đồng thời mỗi người đều cầm trong tay vũ khí. Long hít một hơi thật sâu nhìn hai người gật đầu sau đó gõ cửa phòng lên tiếng:

"Trần Tuyền, mình Long đây. Mình có chuyện muốn nói với cậu?".

Thế nhưng đợi một lúc lâu không có ai trả lời. Thấy vậy, Long liền lập tức sử dụng siêu năng lực "đọc cảm xúc" lên. Lập tức, hắn phát hiện trong phòng có hai cỗ cảm xúc trái ngược. Một cỗ cảm xúc tràn đầy sợ hãi, tuyệt vọng còn một cỗ cảm xúc tràn đầy khoái trá như là cảm xúc của một người báo được thù không đội trời chung vậy. Không những thế cỗ cảm xúc này còn tràn đầy sự vận vẹo, đau khổ. Thấy vậy, Long không khỏi nhíu mày, bỗng hắn nghĩ tới điều gì, càng nghĩ càng có khả năng thế nhưng lại không có bằng chứng, hắn cần gặp tên Huyết Long thì mới chứng thực được suy nghĩ của mình.

Nghĩ vậy, hắn quay sang nhìn Nguyễn Huy nghiêm giọng:

"Anh Huy, tên sát thủ đang ở bên trong. Anh lập tức phá cửa. Nếu có thể, anh hãy dùng một chiêu phá hủy cửa vào" Sau đó lại quay sang nhìn Thanh Mị nói:

"Chị Thanh Mị, nếu như thấy em vút ra một cái lồng đen, chị lập tức bấm vào nhé. Sau đó, chị dùng kỹ năng khống chế lại Huyết Lang"

Nghhe vậy, Thanh Mị cùng Nguyễn Huy mặc dù khó hiểu nhưng vẫn gật đầu. Sau đó Nguyễn Huy đi tới phía trước, dơ lên pháp trượng chỉ về phía cửa ra vào, bắt đầu niệm chú. Quá trình niệm chú này kéo dài mất một giây đồng hồ. Đối với người khác, một giây có thể là rất nhanh thế nhưng đối với Long, đó là cả một giây sinh tử.

Chỉ thấy, ngay khi Nguyễn Huy vừa niệm chú. Hắn liền sử dụng "Bê Cong Thời Gian" lên cơ thể mình khiến cho tốc độ gia tăng nhanh chóng, đồng thời khi hắn sử dụng "Bê Cong Thời Gian" cũng kích hoạt nội tại của kỹ năng này.

- Nội tại: Theo dõi thời gian

Sau khi sử dụng "Bê Cong Thời Gian", có thể nhìn thấy tất cả mọi hành động diễn ra xung quanh mình sau đó hai giây

Nội tại kích hoạt, chỉ thấy trước mặt Long hiện lên bộ dạng bên trong căn phòng khi cửa phòng bị khóa. Một tên nam tử đang chỉ kiếm lên đầu một tên thiếu niên nở nụ cười đắc ý nói gì đó, tên thiếu niên thì bị chói cả trán tay, cùng mồm bị bịt chặt đáng ngược ánh mắt kinh hoàng lên nhìn hắc y nhân, trong mắt tràn đầy sợ hãi cùng tuyệt vọng. Ngay sau khi hình ảnh biết mất, Nguyễn Huy cũng quát lên:

- Hòa Bạo.

Ngay lập tức, pháp trượng lóe sáng. Linh lực điên cuồng đổ vào trong cánh cửa, sau đó các dòng linh lực hội tụ lại thành một quả cầu lửa, ngay khi Nguyễn Huy quát lên, quả cầu phát nổ.

- Oanh.

Một tiếng nổ lớn vang lên, cánh cửa liền bị nổ tung thành trăm mảnh. Khói bụi mù mịt. Vụ nổ khiến cho Huyết Lang giật mình, theo bản năng quay mặt về phía cánh cửa. Thấy vậy, Long liền động. Chỉ thấy hắn dùng tốc độ nhanh nhất bắn lên phía trước quát lớn:

- Án Từ (Q)

Lập tức trong tay ngưng tụ thành một cái lưới hái, không chút do dự ném lưới hái về phía Huyết Lang vẫn còn đang ngơ ngác ở đó.

- Keng

Một tiếng va chạm vang lên, Huyết Lang liền bị Án Từ (Q) kéo trúng, lập tức hắn bị định thân trong 1,5 giây cùng với đó là bị Long lôi kéo lại phía mình. Về phía Long, mắt thấy Án Từ (Q) đã trúng đích liền không chút do dự quay lại phía sau vút ra cái lồng đen.

Thấy cái lồng đen, Thanh Mị liền lập tức nhớ tới câu nói của Long. Cô không chút do dự đi tới đứng lên chiếc lồng. Lập tức, một cỗ hấp lực xuất hiện, chiếc lồng đen trở về với Long mang theo cả Thanh Mị. Đồng thời, Long cũng tái kích hoạt Án Từ (Q) lần hai.

Trong ánh mắt không thể tin nổi của Thanh Mị và Nguyễn Huy. Long cùng với Thanh Mị bay vút về phía Huyết Lang, chỉ trong mấy giây liền xuất hiện bên cạnh hắn. Thanh Mị cũng không kịp kinh ngạc, bởi vì đối phương đã ở ngay trước mặt mình rồi, cô không có thời gian kinh ngạc nữa.

Chỉ thấy Thanh Mị dơ lên pháp trượng hướng về phía Huyết Lang vẫn còn bị Án Từ lôi kéo quát lớn:

- Hòa Xà

Theo tiếng quát của cô, một con măng xà đỏ rực từ trong pháp trượng bắn ra tạo thành một sợi dây trói quấn lấy Huyết Lang, trói chặt hắn khiến hắn không thể cử động. Mà lúc này, Huyết Lang cũng bị một Long sử dụng Lưới Hái Xoáy (E) ngã chổng vó lên trời. Như vậy, một pha sử dụng hoàn mỹ combo Q - W - Q - E đã thành công chế phục tên Huyết Lang chỉ trong vòng thời gian chưa tới một giây.

Lúc này, thời gian định thân của Án Từ đã hết, Huyết Lang cũng cử động lại cơ thể thế nhưng hòa xà không chỉ trói chặt hắn mà còn phong ấn linh lực khiến hắn không thể điều động linh lực bản thân. Hắn hai mắt tròn trừng nhìn ba người Long, trong giọng nói tràn đầy sự tức giận âm trầm nói:

"Lại là Hư Không Hình Cảnh. Các người năm lần bảy lượt phá hoại chuyện tốt của ta. Ta sẽ không bao giờ tha thứ cho các người".

"Người nghĩ ở trong tình cảnh này mà có thể thoát khỏi tay chúng ta sao?" .

Nghe vậy, Nguyễn Huy nhìn hấn tràn đầy trào phúng, khinh thường nói. Hiện tại, Huyết Lang đã bị bắt, hấn không tin đối phương lại có thể một lần nữa thoát ra được để trả thù hấn. Không chỉ hấn mà kể cả Huyết Lan vẫn không tin điều này. Chỉ có Long là khác.

Lúc này, Long đi tới chỗ Trần Tuyền mở trời cho đối phương, phát hiện Trần Tuyền vậy mà đã hôn mê bất tỉnh, Long không khỏi lắc đầu. Dù sao, đối với một cậu bé mười bốn tuổi bờ ngỡ với sự đời, bị một tên giết người kờ dao như vậy. Dù bất kì ai cũng đều sẽ sợ hãi đến vỡ mật mắt, Trần Tuyền cũng không phải ngoại lệ.

Sử dụng phong nguyên tố đặt Trần Tuyền lên giường. Long quay đầu nghe Huyết Lan nói vậy, hấn liền chăm chú nhìn đối phương một lúc lâu. Sau đó mở miệng lên tiếng:

"Người là Nguyễn Hoàng Hận Trần"

Nghe thế, ở đây ba người đều giật mình kinh hãi. Huyết Lang càng là sợ đến khuôn mặt trắng bệch, vội vàng lắc đầu phủ nhận:

"Không phải, ta không phải là Nguyễn Hoàng Hận Trần. Ta là Huyết Lang".

Thế nhưng điệu bộ sốt sắng, tràn đầy lo lắng của hấn đã bán đứng chính hấn rồi. Thế nhưng cái tin này lại khiến Nguyễn Huy cùng với Thanh Mị không thể tin được. Huyết Lang vậy mà lại là nạn nhân thứ sáu của hấn, thế nhưng mà trong số những nạn nhân mà Huyết Lang đã giết có cả vợ, con, cháu của chính hấn. Chẳng lẽ hấn chính tay hạ sát gia đình mình? còn nữa, nếu như hấn chính là Huyết Lang vậy thì nạn nhân thứ sáu là ai.

"Long, chuyện này là sao?".

Thanh Mị day day trán ngồi xuống bên cạnh Long ngẩng đầu nhìn hấn, trong đôi mắt đẹp tràn đầy sự hiếu kì cùng khó hiểu:

"Thật ra việc này em cũng vừa nghĩ tới mà thôi. Trong vụ thứ sáu của Huyết Lang, theo như báo cáo của chị thì giữa hai người xảy ra một cuộc đại chiến ngang tài ngang sức. Thậm chí trong trận chiến đó, Huyết Lang còn bị nạn nhân đánh cho suýt chết. Mà theo như tài liệu thì Nguyễn Hoàng Hận Trần là một tên Độ Khí Cảnh cấp ba mươi, dù cho Huyết Lang có là Dẫn Nguyên Cảnh cấp hai chín cũng khó là đối thủ. Kể cả Huyết Lang có là một sát thủ thì đối phó với một tên Độ Khí Cảnh với tài bắn cung tài ba của Trần gia thì cũng không thể đắc thủ chứ. Vì thế, lúc đó em lờn mất suy nghĩ. Nếu như trong trận chiến đó Huyết Lang thua thì sao?"

Nếu như vậy, tất cả mọi việc đều đã được giải khai rồi"

Long cười cợt giải thích, ánh mắt liếc về phía Huyết Lang vẫn không nói câu nào ngồi đó. Hấn nhìn Huyết Lang sau đó nói ra một câu khiến Huyết Lang giật mình hoảng sợ:

"Huyết Lang à không Hận Trần. Người biết tới bí pháp : Cửu Huyết Nhân Sinh chứ?".

"Cái gì! người ... người ... là ai? tại ... tại... sao ... lại... lại biết bí ... thuật.... đó" Nghe tới bốn chữ "Cửu Huyết Nhân Sinh" từ chính miệng Long, Huyết Lang trong mắt tràn đầy hoảng sợ, khuôn mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy lắp bắp lên tiếng. Bộ dạng như là gặp ma vậy, lắp ba lắp bắp mới nói ra một câu.

Nhìn Huyết Lang như vậy, Nguyễn Huy cùng với Thanh Mị đều cực kì kinh ngạc, thật không ngờ chỉ bốn câu nói "Cửu Huyết Nhân Sinh" từ Long lại khiến đối phương phản ứng dữ dội như vậy. Ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Long, chờ hấn giải thích.

Mà Long cũng không để hai người thật vọng, hấn trầm giọng giải thích:

"Cửu Huyết Nhân Sinh là một bí thuật thuộc hàng Cao giai Huyền cấp công pháp. Bí thuật ý nghĩa như tên, nó lấy máu cùng linh hồn của tám người cùng huyết mạch với người thi triển, đồng thời lấy thêm máu và linh hồn của một người bất kì nào đó. Sau khi bí thuật thi triển sẽ khiến người sử dụng nó biến thành cái người ngoài không cùng huyết thống. Ví dụ như Nguyễn Huy, anh muốn trở thành em thì anh chỉ cần giết em sau đó giết thêm tám người cùng huyết thống. Sử dụng bí thuật này, anh liền sẽ trở thành em. Ngoại trừ tính cách ra, từ hình dáng, huyết thống cho tới khí chất, kể cả trí nhớ, thậm chí là năng lực của em đều là của anh. Anh sẽ không có cùng huyết thống với tám người mà anh đã giết, trở thành một con người hoàn toàn mới. Thậm chí nếu như anh tu luyện hoàn mĩ bí thuật này, anh còn có thể sở hữu hai hệ tu luyện. Vừa là của anh, vừa là của em

Thế nhưng trả giá lại chính là thực lực mãi mãi chỉ đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh cấp hai chín, nếu như đẳng cấp phía trên thì thực lực sẽ bị tụt xuống Dẫn Nguyên Cảnh cấp hai chín, khí linh mãi mãi không chế tạo được, đổi lại mỗi khi anh giết người đều sẽ hấp thu linh hồn bọn họ chế tạo ra "ma linh kiếm" là một dạng quỷ linh khí có thể khiến anh ở Dẫn Nguyên Cảnh vượt cấp khiêu chiến. Đánh bại một tên Độ Khí Cảnh thậm chí là Độ Không Cảnh cường giả không phải là chuyện đùa

Theo như em suy đoán. Huyết Lang là một sát thủ nhận nhiệm vụ ám sát sáu người trước kể cả Nguyễn Hoàng Hận Trần. Mà bí thuật "Cửu Huyết Nhân Sinh" chính là một trong những bí thuật của hấn ta. Rất có thể, trong cuộc ám sát Hận Trần, Huyết Lang đã thua và bị giết chết. Hận Trần lúc đó rất có thể lục soát không gian nhần của đối phương và phát hiện ra bí thuật này"

"Thật không ngờ trên đời lại có linh kĩ kinh khủng như vậy. Thế nhưng mà, lý do gì mà hấn lại tu luyện bí thuật này đến nỗi giết cả gia đình mình"

Nguyễn Huy cảm thán một câu. Sau đó tràn đầy khó hiểu nhìn Huyết Lang à không, phải là Hận Trần chứ. Hắn thật sự không hiểu tại sao Hận Trần có thể làm vậy? động lực gì cho hắn có thể giết chết cả vợ, con, cháu của mình để tu luyện bí thuật "Cửu Huyết Nhân Sinh"

"Hận Trần là con trai út của Trần gia tên là Trần Lục Nghị. Sau khi bị đuổi ra khỏi Trần gia, hắn đổi tên thành Nguyễn Hoàng Hận Trần. "Hận Trần" không phải có nghĩa là hận Trần gia sao? Nếu như hắn có mối thù của hắn với Trần gia lớn đến nỗi dù đã đổi tên nhưng lại là hai hai chữ "Hận Trần" thì việc làm của hắn cũng không có gì là lạ?"

Long cười nhạt giải thích. Khi hắn chứng kiến cảm xúc của Huyết Lang. Một cảm xúc đặc ý, thỏa mãn, điên cuồng... của một người khi mà thành công giết chết kẻ thù của mình kèm theo đó là cảm xúc đau khổ, day dứt, tuyệt vọng... như là người thân bị mất vậy. Nếu như Huyết Lang chỉ cảm xúc đau thì Long cũng không nghĩ tới điều này, thế nhưng cảm xúc sau của hắn khiến Long khó hiểu. Theo như thông tin về Huyết Lang, hắn là một sát thủ cô độc, hắn không biết cha mẹ mình là ai, không có bất kì người thân nào vậy thì làm sao lại có cảm xúc thứ hai được chứ.

Lúc đó, hắn mới nhớ tới vụ án của Nguyễn Hoàng Trần Hải. Một tên Độ Khí Cảnh đã thành công chế tạo "khí linh" mà lại thua một tên Dẫn Nguyên Cảnh, đánh chết hắn cũng không tin. Mặc dù Long có thể vượt cấp khiêu chiến, thế nhưng một khi hắn không có "khí linh" thì dù hắn có là Dẫn Nguyên Cảnh cũng không dám cùng Độ Khí Cảnh solo. Lại thêm tình báo mật từ gia tộc của hắn cho biết Huyết Lang sở hữu "Cửu Huyết Nhân Sinh". Long mới nghĩ ra suy luận này.

Trở lại với cuộc nói chuyện. Khi nghe Long nói vậy, Hận Trần cười điên dại trả lời:

"Đúng thế. Ta chính là Hận Trần, cũng chính là Trần Lục Nghị. Ba mươi năm trước, ta thiên phú trắc tuyệt, mười năm tuổi Sơ Nguyên Cảnh, mười tám tuổi Luyện Tinh Cảnh, hai mươi ba tuổi Dẫn Nguyên Cảnh, học hết toàn bộ linh kĩ bên trong gia tộc. Được gia tộc coi là thiên tài ngàn năm có một của Trần gia. Vậy mà cha ta không nhìn nhận ta, lại yêu quý anh trai cả của ta. Cuối cùng lại truyền chức vị tộc trưởng cho anh ta. Ta không cam lòng? Ta làm tất cả như vậy vì ai? vì cái gì? ta thiên phú như vậy, có thể khiến Trần gia phát triển vượt xa tam đại gia tộc vậy mà lại không truyền chức vị đó cho ta chứ!. Vì thế, trong lúc nóng giận, ta phé bỏ anh trai mình, biến hắn thành phế nhân. Cũng vì điều đó mà ta bị chính cha ruột của mình phé bỏ thực lực đuổi ra khỏi Trần gia.

Rời khỏi Trần gia, nhớ lại những gì tủi nhục mà ta phải hứng chịu lúc đó. Nhìn một đám người mà trước kia nịnh bợ ta mà khi ta bị phé thì tràn đầy xuoa đuổi, thậm chí ngay cả cô bạn gái ta yêu mười năm cũng vì thế mà chia tay ta. Ta hận ! Ta hận ông trời ! Ta hận tất cả người Trần Gia. Vì thế ta đổi tên là Nguyễn Hoàng Hận Trần, để ghi nhớ cái mối thù ngày hôm đó. Ta đã thề, một ngày nào đó sẽ trở lại Trần gia, biến nó trở thành lịch sử"

Hận Trần khuôn mặt dữ tợn, trong mắt tràn đầy lửa giận cùng với sát khí mãnh liệt khiến ba người đều nhìn nhau. Thật sự không biết Trần gia đã làm gì hắn mà để đối phương ghi hận một cách đáng sợ như vậy. Lúc này, trong mắt bọn họ Hận Trần không phải là con người mà là một con thú mang theo một lòng căm phẫn tột cùng.

Rất lâu sau, Hận Trần mới bình tĩnh lại. Thế nhưng, sát khí trên người hắn vẫn không tiêu tán, hắn mở miệng nói tiếp:

"Cuối cùng, thời cơ của ta cũng tới. Huyết Lang tới ám sát ta. Ha... Ha, một thằng chỉ mới là Dẫn Nguyên Cảnh cấp hai chín mà lại dám ám sát ta. Ta chỉ dùng một chiêu liền giết chết hắn. Từ trên người hắn đạt được "Cửu Huyết Nhân Sinh". Có được bí thuật này, ta liền bí cơ hội báo thù của ta đã tới. Sau đó, như các ngươi đã biết đây. Ta giết chết gia đình mình sau đó sử dụng bí pháp. Tiếc rằng, ta không thể tu luyện bí thuật hoàn mỹ, chỉ đạt được hệ Sát Thủ của Huyết Lang mà không thể có giữ được hệ Xạ Thủ của mình. Trở thành một con người mới, ta bắt đầu kế hoạch ám sát người của Trần gia. Và lần này chính là Trần Tuyền".

Nói xong, ánh mắt hắn tràn đầy sát khí lạnh thấu xương nhìn Trần Tuyền đang hôn mê trên ghế. Bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống hắn vậy, như là Trần Tuyền cùng với hắn có một thù bất động cái thiên vậy. Thấy vậy, Long nhìn Hận Trần nhàn nhạt nói:

"Trần Tuyền là con trai của anh trai cả, hiện nay là gia chủ Trần Gia: Trần Quang Vũ, phải không?".

"Đúng vậy. Chính là hắn. Ta muốn Trần Quang Vũ phải nếm mùi đau khổ khi người thân của mình chết vậy. Ha... Ha, lúc đó mới tuyệt làm sao?".

Hận Trần ánh mắt điều cuồng nhìn Trần Tuyền, sau đó ngẩng đầu cười điên dại. Thấy hắn như vậy, Long lắc đầu. Đối phương đã hoàn toàn bị hận thù làm cho mờ mắt, đã hết thuốc chữa rồi. Phất tay, một đạo quang mang bắn về phía Hận Trần. Hận Trần ánh mắt tròn, liền ngã xuống hôn mê bất tỉnh.

Quay sang nhìn hai người hình cảnh, Long cười nói:

"Tên sát nhân đã bị bắt. Em cũng nên về đây".

"Khoan đã. Chị có điều muốn hỏi? Em là ai? tại sao lại biết nhiều như vậy?".

Thanh Mị ánh mắt nhìn chằm chằm hắn như muốn nhìn thấu Long vậy. Ngày hôm nay là một ngày vô cùng đáng nhớ đối với cô. Cô được gặp một thiếu niên với kĩ năng quý dị, khí chất kì lạ, khuôn mặt tuấn mỹ đến khó tin. Hơn hết là, đối phương có năng lực suy luận khủng bố cùng với kiến thức uy bác như là không có bất kì thứ gì hắn không biết vậy. Từ việc Trần gia đuổi Trần Lục Nghị, rồi tới cả bí thuật của Huyết Lang, ... những việc mà dù cho Hư Không Hình Cảnh cũng không thể biết được mà Long lại biết rõ khiến cô đối với Long tràn đầy tò mò cùng hiếu kì. Cô rất muốn biết, Long là ai? là người như thế nào mà lại biết nhiều như vậy

Thấy ánh mắt tràn đầy chờ mong, hiếu kì, tò mò của Thanh Mị. Long dùng phong nguyên tố nhắc Trần Tuyền lên đi ra ngoài cửa, không quay đầu lại nhìn hai người cười ha hả:

"Em ah! chỉ là một học sinh lớp mười mà thôi. Chị Thanh Mị, anh Huy hẹn ngày gặp lại nha".

Nói xong, hần liền rời đi để lại hai người ngơ ngác nhìn nhau không biết nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Đi Tới Lữ Đoàn 279 - Bắt Đầu Khóa Học Tu Luyện Giả Lập

Bên ngoài vũ trụ, có một trạm không gian khổng lồ. Đây là tổng bộ của Hư Không Hình Cảnh, nơi tập trung những cảnh sát ưu tú nhất Nguyên Linh đại lục. Nhiệm vụ của Hư Không Hình Cảnh là duy trì trật tự trên toàn vũ trụ.

Từ một ngàn năm trước, khi mà Nguyên Linh Đại Lục không còn chú trọng việc tu luyện như trước mà thay vào đó là phát triển khoa học kỹ thuật thì Nguyên Linh Đại Lục liền bước vào kỉ nguyên vũ trụ. Đi do thám rất nhiều tinh cầu trên khắp vũ trụ này. Trải qua một nghìn năm phát triển, Thái Dương Tinh Hệ được thành lập với khoảng năm trăm tinh cầu lớn nhỏ, trong đó có khoảng một trăm tinh cầu được coi là có thể sinh sống. Vì thế, hiện nay người dân Nguyên Linh Đại Lục sinh sống trên toàn Thái Dương Tinh Hệ này.

Mà cũng vì như vậy, các vấn đề tội phạm cũng trở lên phức tạp hơn. Trước đây, cảnh sát Nguyên Linh Đại Lục chỉ đối mặt với những tên tội phạm là Linh Sư mà thôi. Thế nhưng hiện nay, ngoài tội phạm là Linh Sư ra thì còn có tội phạm vũ trụ nữa, bọn họ không chỉ là Linh Sư mà còn có các trang thiết bị hiện đại, tân tiến hay là những tên cướp vũ trụ chuyên đi cướp bóc ở trong các tinh cầu của Nguyên Linh. Hình thức phạm tội đa dạng, phức tạp và quy mô hơn trước rất nhiều. Vì thế, bốn nước đế quốc mạnh nhất đại lục đã hợp lại với nhau và thành lập ra Hư Không Hình Cảnh.

Hư Không Hình Cảnh đều là những cảnh sát ưu tú nhất được tuyển chọn ở khắp nơi trên đại lục, mỗi một người đều có thực lực thấp nhất là Dẫn Nguyên Cảnh, năng lực phá án cực kì mạnh mẽ. Cảnh sát bình thường không xứng sách đẹp cho bọn họ. Ngoài ra Hư Không Hình Cảnh đều có quyền lực vô cùng lớn ở đế quốc, mỗi một Hư Không Hình Cảnh trong khi làm nhiệm vụ đều có thể "tiền trạm hậu tẩu".

- Xoẹt ... Xoẹt.

Bên ngày vũ trụ. Hai chiếc phi thuyền cảnh sát của Hư Không Cảnh Sát đang bay với tốc độ rất nhanh trở lại tổng bộ Hư Không Hình Cảnh, chính là hai chiếc phi thuyền của Nguyễn Thanh Mị và Nguyễn Huy.

Bên trong một chiếc phi thuyền. Thanh Mị đôi mắt đẹp nhìn về phía tinh không vô hạn sau cửa sổ, cô phát Long sao mà giống như vũ trụ vậy. Vũ trụ rộng lớn với vô vàn điều huyền bí khiến người khác phải tìm tòi, Long cũng không khác gì như vậy. Những gì hần bày ra ngày hôm nay khiến Thanh Mị không nổi lên lòng tò mò không được. Long chính là vũ trụ mà cô rất muốn khám phá ra bí mật của đối phương.

Thấy chị gái mình ánh mắt tràn đầy suy nghĩ nhìn bên ngoài tinh không, một bộ tràn đầy suy nghĩ. Nguyễn Huy cũng im lặng không nói gì, chỉ chăm chú lái phi thuyền.

Rất lâu sau, Thanh Mị vẫn nhìn về phía cửa sổ chỉ là cô mở miệng hỏi Nguyễn Huy:

"Huy, em thấy Long thế nào?"

Nghe chị mình hỏi về Long, Nguyễn Huy hơi giật mình, trầm ngâm một lúc rồi trả lời:

"Long ư? Rất thần bí".

Đúng vậy, trải qua thời gian ngắn suy nghĩ, nhớ lại quãng thời gian cùng với Long tiếp xúc. Nguyễn Huy kết luận bằng ba chữ này. Linh kĩ quý dị, thực lực không thể nhìn thấy, suy luận sắc bén, kiến thức uyên bác thậm chí là thân phận cũng như một mảng sương mù khiến Nguyễn Huy không biết Long là một người như thế nào.

Nghe vậy, Thanh Mị không trả lời hần chỉ làm lẩm bẩm:

"Thần bí sao? có lẽ vậy đi? Long, đến cùng em là người như thế nào?"

Tổng bộ Hư Không Hình Cảnh. Bên trong phòng chỉ huy, Một người đàn ông khoảng 40 tuổi, cao to vạm vỡ đứng chuẩn cảnh sát, khuôn mặt nghiêm khắc tràn đầy vẻ quyền uy. Trên người tỏa ra khí thế mạnh mẽ, không giận mà uy của một người quyền lực. Hần chính là người chỉ huy của toàn bộ Hư Không Hình Cảnh này: Đại tướng Nguyễn Thanh Liêm.

Nếu như có bất kì ai đi vào trong phòng này tất sẽ kinh ngạc bởi vì Nguyễn Thanh Liêm, người mà quyền lực nhất, khủng bố nhất Hư Không Hình Cảnh, là một người chỉ ho nhẹ một cái cũng đủ khiến cho khối tên tội phạm sợ vỡ mật vậy mà lại cung kính, ánh mắt tràn đầy vẻ kính cẩn đối với một cô gái. .

Nói tới cô gái này, đây là một cô gái mà khuôn mặt đã bị che bởi một tấm màn mỏng không nhìn thấy mặt. Thế nhưng nhìn vào thân hình hoàn mỹ, nơi cần to thì to, nơi cần nhỏ thì nhỏ của cô thì bất kì thằng đàn ông nào đều sẽ không tin tưởng cô gái này có khuôn mặt xấu xí.

Trên người cô gái tỏa ra một loại khí chất cao quý như là một vị công chúa à không, phải là một vị hoàng hậu của một quốc gia nào đó. Khí chất của một người đứng trên đỉnh cao của quyền lực lại pha thêm khí chất thực phụ của một phụ nữ có chồng. Lúc này cô gái vươn ra cánh tay ngọc ngà với làn da trắng mịn như da em bé, từ trên bàn tay của nàng, một hình ảnh 3d của một thiếu niên xuất hiện trước mắt Nguyễn Thanh Liêm đồng thời cô cũng lên tiếng, âm thanh vô cùng ngọt ngào.

"Liêm đại tướng. Đây là Nguyễn Tuấn Long, tôi muốn ông tìm cậu ta giùm tôi".

"Tiên tử cứ yên tâm. Việc này cứ giao cho thuộc hạ. Thuộc hạ đảm bảo trong thời gian ngắn nhất tìm thấy đối phương" Nguyễn Thanh Liêm cung kính vô cùng trả lời.

"Nếu vậy ta chờ tin tức của ông".

Cô gái gật đầu hài lòng, sau đó thân hình mờ nhạt dần rồi từ từ biến mất. Thấy cô gái biến mất, Nguyễn Thanh Liêm sững sốt một chút sau đó vội vàng trở về với hình tượng chỉ huy uy nghiêm. Bởi vì lúc này từ bên ngoài vang lên tiếng thuộc hạ mình:

"Báo cáo chỉ huy. Nguyễn Huy cùng Nguyễn Thanh Mị thành công bắt được tên sát nhân Huyết Lang, đang đợi ở ngoài ạ".

"Vậy sao? quả không làm hỏng danh dự của ta. Hai đứa nó được lắm. Cho bọn họ vào đi".

Nguyễn Thanh Liêm nghe vậy hai mắt sáng ngời, trong mắt tràn đầy sự tán thưởng lắm lắm sau đó hô lớn.

Mấy phút sau cửa phòng mở ra. Nguyễn Huy cùng Nguyễn Thanh Mị bước vào bên trong. Vừa nhìn thấy Nguyễn Thanh Liêm, Thanh Mị vội vàng đi tới chỗ ông, ôm lấy cánh tay ông cười nũng nịu:

"Cha. Thấy bọn con tài giỏi chưa? bắt được tên Huyết Lang đó nha, cha phải thưởng lớn đó"

"Được ... Được. Ta sợ con rồi." Nguyễn Thanh Liêm cười ha hả, sủng nịnh vuốt ve đầu Thanh Mị, sau đó quay về phía Nguyễn Huy tán thưởng:

"Nguyễn Huy. Làm tốt lắm".

"Cha quá khen. Thật ra trong vụ này bọn con có sự giúp đỡ rất lớn của một cậu học sinh lớp mười. Nếu không có hắn, bọn con không thể tìm ra được Huyết Lang, không những thế còn giải quyết được cả vụ án nữa" Nguyễn Huy xoa đầu cười xấu hổ, trong mắt tràn đầy sự kính nể.

Thấy con trai mình vậy mà hết lời khen tặng một người, không những thế trong mắt còn toát ra vẻ kính nể xuất phát từ nội tâm. Nguyễn Thanh Liêm cực kì kì kinh ngạc. Phải biết, Nguyễn Huy là một tên cực kì kiêu ngạo. Rất khó để hắn có được ánh mắt như vậy. Đối với cậu học sinh kia, Nguyễn Thanh Liêm tràn đầy hiếu kì.

"Đúng vậy đó cha. Nếu không có cậu ấy, chắc là chúng con cũng phải bỏ cuộc rồi. Nhưng mà cha nè! cậu bé đó cực kì thần bí đó nha, cha phải giúp con tìm hiểu về cậu ta đó".

Thanh Mị lung lay tay của Nguyễn Thanh Mị lên tiếng

Thấy con gái mình tràn đầy chờ mong, tò mò, hiếu kì, .. Nguyễn Thanh Liêm không khỏi giật mình, một bộ không thể tin được nhìn cô há hốc mồm nói:

"Thanh Mị. Chẳng lẽ con...".

"Không được sao? Dù sao cậu ta cũng là người đàn ông đầu tiên khiến con tò mò đó" Thanh Mị cười cợt, tùy tiện trả lời.

"Được rồi. Ta thật sự rất muốn biết cậu bé đó là ai mà lại có thể dễ con nổi lên hứng thú vậy" Nguyễn Thanh Mị đối với cái người trong miệng hai đứa con mình tràn đầy hiếu kì rồi. Không chỉ làm Nguyễn Huy kính nể còn làm cho Thanh Mị hứng thú, hắn thật sự rất muốn gặp đối phương.

"Cậu ấy tên là Nguyễn Tuấn Long, là học sinh lớp 10A, học viện Hà Bắc" Nguyễn Huy mở miệng nói ra một câu.

Nghe ba tiếng "Nguyễn Tuấn Long", Nguyễn Thanh Liêm giật mình một cái, trong đầu không khỏi nghĩ tới cái gì.

Do Thám là một ngành của quân đội. Ở trong chiến tranh, nhiệm vụ của những quân nhân trong bộ Do Thám là "la cà quán sá, trà đá bia hơi" để dò la tin tức về quân địch, thám thính địa hình, tình báo của kẻ địch. Còn trong thời bình, bộ Do Thám có nhiệm vụ đi tìm những hành tinh mới trong và ngoài Thái Dương Hệ.

Lữ đoàn 279, bộ Do Thám tọa lạc ở phía bắc Huyện Mộng Tỉnh. Phía bắc giáp với thắng cảnh Băng Hòa Sơn, phía nam giáp với Long Hải, phía Tây thì

giáp với Yêu Thú rừng rậm và phía đông giáp với Vòng Quay Vực Thảm.

Lữ đoàn 279 có diện tích bằng hai lần sân bóng Rungrado 1st of May, bên trong lữ đoàn có khoảng gần 500.000 quân nhân túc trực 24/24 h. Nhiệm vụ của Lữ đoàn này là bảo vệ Huyền Mộng Tinh cũng như thăm dò các hành tinh xung quanh.

Sáng ngày 6/9. Sân bay Lữ Đoàn. Một chiếc phi thuyền khổng lồ đang từ từ đáp xuống. Từ bên trong phi thuyền, một ngàn cô cậu bé độ tuổi khoảng 14, 15 bước ra. Ánh mắt bọn họ tràn đầy hào hứng, tò mò nhìn đông ngó tây. Dẫn đầu đám người chính là hiệu trưởng Bùi Thiên.

Đêm hôm qua, sau khi họp xong. Bùi Thiên liền sử dụng phi thuyền chuyên dụng của mình chạy tới tàu Incar số năm. Dù sao, việc các em học viên học quân sự ở lữ đoàn 279 đều sẽ thông qua Bùi Thiên cùng với Lữ trưởng lữ đoàn nói chuyện chứ không thể để thuyền trưởng Lam Sơn đứng ra được.

Lúc này, trước mặt đám người Bùi Thiên là một trung đội với khoảng hai mươi nghìn người ăn mặc quần áo bộ đội nghiêm trang. Trong tay cầm một thanh trường thương, đứng nghiêm túc thành một hàng. Đi đầu là một người đàn ông khoảng gần 40 tuổi, mặc quần áo quân đội với bốn sao hai gạch ở trên vai. Hắn ta chính là lữ trưởng của lữ đoàn 279: Đại Tá Hoàng Sơn Tùng.

Hoàng Sơn Tùng nhìn thấy Bùi Thiên thì hai mắt sáng ngời vội vàng chạy tới. Trong mắt ông ta tràn đầy vẻ kính cẩn, như là ánh mắt của một đứa con nhìn thấy cha mình vậy. Dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới chỗ Bùi Thiên khom lưng lên tiếng, âm thanh kích động vô cùng:

"Thầy. Thầy đã tới. Em cuối cùng cũng gặp lại được thầy"

"Ha... ha, là Tùng đó à. Cũng nhanh thật đó, đã hơn mười mười năm trôi qua rồi. Đứa trẻ nhút nhát năm nào vậy mà đã trở thành lữ trưởng ah. Không tệ.... không tệ"

Bùi Thiên đỡ Sơn Tùng lên vỗ vai hắn cảm khái nói:

"Cũng là nhờ sự dạy bảo của thầy".

Sơn Tùng kính cẩn trả lời ông ta.

Thấy Sơn Tùng đối với Bùi Thiên cực kì cung kính như vậy. Long cũng không khỏi hiếu kì, hướng về phía Lan nói nhỏ hỏi:

"Lan nè. Cậu biết Sơn Tùng với thầy Thiên có quan hệ gì không?"

"Mình biết. Hơn hai mươi năm trước, chú Tùng là học viên của học viện Hà Bắc. Sau đó gia đình của chú ấy bị diệt vong, chú Tùng bị kẻ thù truy đuổi. Chính ông nội mình đã ra tay cứu chú ấy còn nhận chú ấy làm đệ tử. Chú Tùng có thành tựu ngày hôm nay đều là do ông mình sáng tạo nên. Vì thế đối với ông mình, chú Tùng coi như là cha ruột vậy".

Lan gật đầu giải thích. Mà nghe vậy, mấy người Long hiểu ra. Uyển Như lúc này lại khó hiểu hỏi Lan:

"Vậy tại sao chú ấy lại có vẻ kích động như vậy? Chẳng lẽ hai người lâu lắm rồi chưa gặp nhau?"

Lan gật đầu sau đó giải thích:

"Trước đây chú Tùng rất thân với cha mình, cũng thường xuyên tới nhà mình. Sau vì chú ấy tiến vào quân đội, rồi bị đưa tới Huyền Mộng Tinh làm việc. Từ đó, chú Tùng cũng không trở về Nguyên Linh đại lục nữa. Chỉ có một lần chú ấy trở về là mang theo gia đình mình định cư ở trên đây mà thôi. Từ đó đến nay đã mười năm rồi, chú ấy mới gặp lại ông nội. Không kích động sao được".

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Ba Ngày Nghỉ

Bên trong Lữ Đoàn có hai khu nhà tiểu đội A1 và A2. Là nơi sinh hoạt của những người lính mới vào quân đội. Lần này, khu nhà A1 và A2 được nhường lại cho học sinh lớp 10 học viện Hà Bắc sẽ sinh sống ở trong quân đội một tháng.

Khu nhà A1 và A2 là hai tòa nhà gồm bốn tầng. Mỗi tầng có mười phòng, mỗi phòng có mười chiếc giường. Có nghĩa là mười người sẽ ở trong một phòng như vậy. A1 dành cho nam, A2 dành cho nữ.

Sau khi mất một buổi sáng ngồi nghe Bùi Thiên giảng về luật lệ của khóa học "Tu luyện giả lập" rồi đến Sơn Tùng nói về kỉ luật trong quân sự, rồi các vị lữ phó lên giới thiệu, căn dặn, ... Sau khi buổi khai giảng kết thúc, tất cả nam sinh và nữ sinh đều chia ra trở về hai khu nhà A1 và A2.

Phòng A1 - 1 - 03 tức là khu nhà A1, tầng một phòng số ba cũng chính là phòng ngủ của Long. Long bước vào phòng, lúc này bên trong phòng đã có chín nam sinh đang nói chuyện với nhau. Nhìn thấy người vào là Long, tám người lộ ra ánh mắt ghen ghét, độ kị sau đó tám người đều mặc kệ hắn, không

thèm cũng hần chào hỏi.

Hiện tại Long có thể coi là nổi danh khắp trường rồi. Mặc dù Bùi Thiên đã đứng ra giải quyết vụ Long Fan Club thế nhưng cũng chỉ khiến cho các nữ sinh không truy đuổi Long mà thôi. Long Fan Club vẫn còn đó, không những thế số lượng còn càng ngày càng tăng. Hiện tại, ở trong khối lớp mười, hỏi bất kì nữ sinh nào một câu: Thần tượng của bạn là ai. Tin tưởng 100% sẽ nhận được một câu trả lời đó là Long.

Đối với Long, các nữ sinh sùng bái, yêu thích vì khuôn mặt soái ca của hần, thực lực của hần và khí chất của hần. Còn nam sinh thì lại ngược lại, ghét cay ghét đắng mỗi khi nghĩ tới Long. Bọn họ chỉ hận không thể một cước đạp vào cái bản mặt đẹp trai của hần. Cũng phải thôi, Long trở thành thần tượng của các nữ sinh khiến cho việc các nam sinh có bạn gái trở lên vô cùng khó khăn. Bất kì nam sinh nào muốn tỏ tình đều sẽ nhận được các câu hỏi: Người mạnh bằng Long chưa? Người đẹp trai bằng Long chưa?,... Bào sao các nam sinh đối với Long không hận cho được.

Vì thế biết bạn cùng phòng mình là Long, tám người nam sinh kia mới lộ ra ánh mắt ghen ghét, độ kị, tức giận. Sau đó quyết định tẩy chay hần, khiến Long ở trong phòng trở lên cô lập. Về phía Long, đối với việc này hần chẳng mấy để ý. Trong lòng hần chỉ coi trọng vợ hần, người thân hần mà thôi. Còn về nam sinh, chỉ có những người nào mà hần tán thưởng hần mới kết bạn. Còn không, tất cả chỉ là một đám phàm nhân ấu trĩ mà thôi.

Trong phòng này có chín người thì đã có tám người tẩy chay Long. Còn lại một người nữa, đó là một nam sinh có chút đẹp trai, thân hình hơi chút gầy yếu. Hần vừa nhìn thấy Long liền kích động đi tới hô :

"Đại ca. Thật không ngờ em lại cùng phòng với anh ah"

"Ha... Ha. Anh cũng thật không ngờ là sẽ ở cùng với em đó. Trần Tuyền" Long vỗ vai đối phương cười gât đầu.

Từ sau khi Trần Tuyền tỉnh lại. Biết Long cứu mình liền đi tới cảm ơn hần. Điều khiến Long kinh ngạc là, Trần Tuyền vậy mà là một Fan trung thành của hần. Nếu như không phải hần là nam thì có lẽ hần đã có thể tham gia vào Long Fan Club rồi. Long trở thành thần tượng của Trần Tuyền từ khi cậu ta bị Long dùng một chiêu đánh bại. Sau biết Long lại là người cứu mình thoát chết, cậu ta liền bái Long làm đại ca, bộ dạng cực kì kiên định, chỉ khi nào Long đồng ý thì cậu ta mới rời đi. Bất đắc dĩ, Long đành nhận người em kết nghĩa này mà không biết rằng, sau này đối phương lại trở thành cánh tay phải của hần .

Trở lại với câu chuyện, lúc này Long đã chọn chỗ giường ngủ cho mình, chính là giường trên đầu Trần Tuyền. Sau đó hần cũng mặc kệ mấy người bạn cùng phòng, lôi kéo Trần Tuyền ra ngoài cười nói:

"Đi thôi, chúng ta ra ngoài đi Băng Hòa Sơn đi".

Lần "Tu luyện giả lập" này khác với mọi năm ở chỗ. Các học viên sẽ có ba ngày nghỉ trước khi chính thức bị cô lập trong lữ đoàn. Ở trong ba ngày nghỉ này, các học viên có thể đi bất kì đâu trong Huyện Mộng Tinh, kể cả ngủ bên ngoài cũng không có vấn đề gì. Thế nhưng bắt buộc ba ngày sau phải có mặt đầy đủ ở Lữ Đoàn, nếu như ai vắng mặt lập tức bị đuổi khỏi học viện. Không phải đuổi khỏi khỏi cấp ba mà là bị đuổi thẳng khỏi học viện đấy.

Còn về vấn đề các học viên bị bắt cóc hay là bị giết. Mỗi một học viên sau khi bước vào đây đều được gắn một thiết bị cảm ứng. Chỉ cần có một người nào đó gặp nguy hiểm lập tức sẽ có người của lữ đoàn ở xung quanh chạy tới cứu giúp. Vì thế, việc học sinh rời khỏi Huyện Mộng Tinh do bị bắt cóc hoàn toàn là điều không thể xảy ra.

Sau ba ngày, các học sinh sẽ bắt đầu khóa học. Trong đó có mười ngày là học lịch sử quân đội, lịch sử đế quốc, các điều luật, ... trong mười ngày này, học sinh có thể nghỉ học nhưng tuyệt đối không được phép rời khỏi lữ đoàn. Nếu như yêu thích tu luyện có thể tiến vào phòng tu luyện của lữ đoàn, bên trong có nguồn năng lượng vũ trụ đã qua gia công có thể khiến Linh Sư cấp 30 trở xuống hấp thu được.

Sau mười ngày, chính là thực chiến. Lần này, các học sinh sẽ tiến vào Yêu thú rừng rậm, săn giết ma thú. Mỗi khi giết một ma thú liền đạt được một số điểm nhất định. Yêu thú đẳng cấp càng cao, số điểm thu được càng nhiều. Sau khóa học, năm người có số điểm cao nhất nhất sẽ nhận được phần thưởng của học viện. Nếu như trong năm người này có người không phải học sinh lớp chuyên thì sẽ được đặc cách tiến vào lớp đó.

Không thể không nói, lần "Tu luyện giả lập" quả thực mang tới bầu không khí cạnh tranh vô cùng khốc liệt. Học viện Hà Bắc có phần thưởng cực kì phong phú. Linh kĩ cao cấp, đan dược tu luyện, vũ khí hiện đại,... học viên không gì không có. Không những thế lần này còn là một cơ hội cho những học sinh lớp khác tiến vào lớp chuyên. Vì thế, bất kì học sinh nào đều là ý chí sục sôi, đạt được một trong năm cái tên đứng đầu.

Tất nhiên đó là việc của mười ba ngày sau, hiện tại thì: Quấy đi.

Băng Hòa Sơn là một trong những thắng cảnh nổi tiếng của Huyện Mộng Tinh. Băng Hòa Sơn ban đầu là một núi băng khổng lồ sau đó được các Linh Sư cải tạo, khiến nó trở thành một ngọn núi Băng nhưng bên trong lại có những dòng chảy dung nham nóng bỏng cùng với đó là không khí tươi mát là thành quả của pha trộn giữa cái nóng và cái lạnh. Bên trong Băng Hòa Sơn là một hang động đẹp huyền ảo do băng tuyết tạo nên, xung quanh thì lại có các dòng dung nham chảy, cùng với đó là các yêu thú cấp thấp sinh sống. Quả là một cảnh đẹp có một không hai của vũ trụ. Cũng vì thế, Băng Hòa Sơn rất chi là hút khách. Mỗi ngày, đều có hơn triệu lượt du khách từ khắp nơi đổ về đây.

Bên trong Băng Hòa Sơn. Lạc Tuyết ôm lấy tay Long hứng khởi nhìn đông ngó tây. Bên cạnh Long thì Uyển Như cũng hùng hực khí thế, lấy Iphone 200 ra chụp khắp mọi nơi. Phía sau hần thì là Lan cầm trên tay một chiếc đèn gà nhỏ, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy vẻ thỏa mãn, ánh mắt tán thưởng nhìn cảnh đẹp. Còn Trần Tuyền, thằng này thì đang bị bảy cô gái vây xung quanh nói chuyện cười đùa. Mà Trần Tuyền thì đã bao giờ được điễm phục như

vậy, khuôn mặt hần đỏ như gấc, thẹn thùng vô hạn. Điều này càng khiến hần ở trong mắt tám nữ sinh trở lên cực kì "đáng yêu". Trần Tuyền càng như vậy, các nữ sinh càng trêu đùa hần nhiều hơn.

Thấy Trần Tuyền rơi vào ổ sặc nữ, Long không khỏi lắc đầu, trong lòng cầu mong Trần Tuyền có thể sống sót. Sáng nay, Long mang theo Trần Tuyền tới khu A2 đón ba người Lạc Tuyết đi chơi. Bấy cô gái kia chính là bạn cùng phòng với ba người, đồng thời cũng là thành viên Long Fan Club. Được gặp thân tượng, các cô gái thét chói tai sau đó bu lấy hần xin chữ kí, chụp ảnh các kiểu con đà điểu. Mắt khoảng một tiếng Long mới thỏa mãn được tám cô nữ sinh điên cuồng này. Sau lại biết được Long vậy mà rủ ba người Lạc Tuyết đi chơi, bọn họ đều hồ hởi đi theo. Bộ dạng nếu Long không đồng ý liền nhốt hần ở trong này. Dưới sự dâm uy của tám cô gái, Long không thể không đồng ý. Vì thế, mới có một cảnh tượng như thế này.

Mấy tiếng sau, Long dẫn theo Lan, Uyên Như và Lạc Tuyết đi tới đỉnh núi. Còn mấy người Trần Tuyền thì đã rủ nhau đi chỗ khác rồi. Không thể không nói, Trần Tuyền cũng có số đào hoa đó nha. Chỉ trong mấy tiếng mà đã lấy được hảo cảm của tám cô gái, khiến bọn họ có thể vì hần mà vứt bỏ thân tượng của mình. Tất nhiên, việc này đối với Long mà nói là câu còn không được. Dù rằng Trần Tuyền là huynh đệ của hần, thế nhưng hần cũng không muốn xung quanh mình và bạn gái luôn kè kè một cái bóng đen ah

Bốn người vừa lên tới đỉnh núi thì Uyên Như khuôn mặt đỏ bừng, há to miệng. Bộ dạng cực kì kích động cầm lấy tay Long lắc lắc sau đó chỉ về phía trước kinh hô:

"Oa. Long, nhìn kia. Đó là Băng Long"

Chỉ thấy lúc này trên không, có khoảng hơn trăm con rồng phương tây với màu da trắng như tuyết, trên người tỏa ra khí tức băng giá, không cần phải nói chính là Băng Long, sinh vật chỉ có ở thời thượng cổ.

"Ừm. Chính là Băng Long. Một loài yêu thú cường đại ở thời thượng cổ. Thế nhưng hiện nay chúng chỉ là những sinh vật cảnh mà thôi"

Long cười gật đầu giải thích. Bên cạnh hần, Lạc Tuyết cũng tán thưởng nhìn đàn Băng Long, dù sao thì cô cũng đã từng tới đây rồi. Còn Lan thì si mê nhìn theo chúng, trong mắt tràn đầy vẻ yêu thích lên tiếng.

"Thật là đẹp. Lần đầu tiên mình được nhìn thấy Băng Long đó".

Thuộc tính của Lan là băng nguyên tố vì thế đối với những sinh vật cùng thuộc tính, Lan đều có một sự yêu thích không hề nhẹ

Đúng lúc này một âm thanh tràn đầy kinh ngạc cùng vui mừng vang lên khiến mọi người đều quay đầu lại.

"Ồ, Lan! Là cháu phải không?"

Người gọi chính là Sơn Tùng đang dùng ánh mắt vui mừng dẫn theo một cô bé khoảng ba, bốn tuổi chạy tới. Hôm nay, Sơn Tùng không mặc quân phục mà mặc thường phục khiến hần không còn vẻ uy nghiêm như mọi ngày mà thay vào đó là cảm giác như một người đàn ông bình thường vậy.

Đi tới chỗ mấy người Long, Sơn Tùng cười ha hả nhìn Lan một lần nói:

"Đúng là cháu rồi! Hơn mười năm trôi qua. Cháu gái ta đã lớn, trở thành một thiếu nữ xinh đẹp ah"

Nghe thế, Lan mỉm cười vui vẻ, tâm trạng cực kì sung sướng. Có thể ở đây gặp được Sơn Tùng, cô cũng thấy vui mừng. Dù sao hiện tại hai người thân phận là học sinh với lũ trưởng, thời gian gặp mặt vô cùng ít. Nhìn sang cô bé bảy, tám tuổi bên cạnh Sơn Tùng, trong mắt toát lên một tia kinh ngạc cười nói:

"Hi. Chú cũng chẳng thay đổi nhiều là mấy ha! Đây là con gái của chú phải không? thật là đáng yêu"

"Đúng vậy. Đây là con gái chú: Hoàng Linh. Hoàng Linh, chào chị Lan đi";

"Em chào chị Lan ạ!" Nghe cha mình nói vậy, Hoàng Linh nhìn Lan khoanh tay lên tiếng. Âm thanh tràn đầy trẻ con búng ra sữa;

"Thật là ngoan ah" Lan bế Hoàng Linh lên, nhìn cô bé đáng yêu, lễ phép như vậy. Lan cực kì yêu thích;

Thấy Lan cùng với Sơn Tùng nói chuyện vui vẻ. Ba người Lan đều không nói gì tiếp tục ngắm cảnh. Sơn Tùng là người chủ mà Lan yêu quý, lại xa cách nhau những mười năm. Hiện tại có cơ hội gặp mặt, tất nhiên có nhiều chuyện để nói rồi.

Đang nói chuyện, Sơn Tùng bỗng nhớ tới bên cạnh Lan còn có mấy người bạn. Vì thế hần ngẩng đầu nhìn bốn người Lan, trong mắt không khỏi lóe lên một tia giật mình. Nam tuấn mỹ, nữ xinh đẹp. Hần thật không ngờ trên đời này lại có ba người xinh đẹp như vậy trong mắt không khỏi đại ra một chút. Thế nhưng rất nhanh bình tĩnh lại, nhìn về phía Lan cười nói:

"Lan, không biết cháu có thể giới thiệu bạn cháu cho chú biết được chứ".

"Vâng, đây là Nguyễn Tuấn Long, Lê Uyên Như và Lạc Tuyết. Bọn họ đều là bạn học cùng lớp với cháu".

Lan mỉm cười giới thiệu. Nhìn Lan bộ dạng vui vẻ không giống như giả tạo. Sơn Tùng không khỏi có chút kinh ngạc đánh giá ba người Lan. Hần biết cháu gái mình là một người rất lạnh từ khí chất cho tới tính cách. Cũng là một tên tu luyện cuồng, đặt cả tâm trí vào việc tu luyện vì thế mà không có bạn bè. Hiện tại ba người Long lại có thể trở thành bạn với Lan, không những nhìn bộ dạng của Lan còn cho thấy là cô cực kì yêu thích mối quan hệ này.

Bảo sao Sơn Tùng không kinh ngạc được.

Không thể không nói, ba người đều khiến Sơn Tùng giật mình, đặc biệt là Long. Nếu như là học sinh khác, đối với hắn chắc chắn sẽ để lộ ra sốt sắng, lo lắng thể nhưng Long lại khác. Bộ dạng điềm nhiên như là ông ta chỉ là một người bình thường chứ không phải là lữ trưởng lữ đoàn mà đối phương đang học vậy. Càng khiến ông giật mình là, Sơn Tùng không thể nhìn thấy thực lực của đối phương. Phải biết, hắn là Độ Khí Cảnh cấp ba một vậy mà không thể nhìn thấy đẳng cấp của Long. Chẳng lẽ đối phương đẳng cấp trên mình? Không thể nào! đối phương chỉ có mười bốn tuổi làm sao có thể đạt được thực lực như vậy chứ.

Tuy là trong đầu có rất nhiều câu hỏi. Thế nhưng về mặt Sơn Tùng không chút biến hóa nào. Vẫn nở một nụ cười thân thiện đưa tay về phía Long lên tiếng:

"Xin chào. Chắc mọi người cũng biết chú là ai phải không? Các cháu là bạn của Lan thôi thì cứ gọi chú là chú Tùng cho thân thiện nhé".

"Nếu chú Tùng đã nói vậy, chúng cháu cũng không từ chối ah" Long cũng cười bắt tay lại. Thấy bộ dạng bình tĩnh, không một chút sợ hãi của Long, Sơn Tùng trong lòng không khỏi tán thưởng, đối với cái nhìn về Long cũng cao lên rất nhiều.

"Mà nè Lan. Cháu có ba ngày nghỉ đúng không? Hay là đến nhà chủ ở nhé, cả các cháu nữa. Đến lúc đó, chú sẽ làm hướng dẫn viên du lịch miễn phí đưa các cháu đi thăm quan các thắng cảnh nổi tiếng trong Huyện Mông Tinh".

Quay đầu về phía Lan, Sơn Tùng cười đề nghị. Nghe vậy, Lan cũng có chút động tâm. Mười năm rồi cô chưa gặp gia đình chú Tùng, cũng có rất nhiều chuyện để nói. Nhưng là ở đây không chỉ có mình hắn mà có cả mấy người Long nữa. Cô cũng không tiện quyết định. Ánh mắt nhìn về phía Long hỏi ý hắn.

Long khẽ gật đầu một cái. Thấy vậy, Lan hướng về phía Sơn Tùng trả lời:

"Vậy được ạ!. Nhưng mà chú chờ một lúc được không? Bọn cháu còn một người bạn nữa?".

"Ok, cháu cứ gọi cho bạn ấy đi" Thấy Lan đáp ứng, Sơn Tùng cao hứng vô cùng. Hắn với Bắc, bố của Sơn Tùng là bạn cực thân, đối với cô cháu gái này hắn cũng cực kì yêu thích. Mười năm xa cách hiện tại mới có cơ hội gặp mặt, hắn rất muốn biết nhiều thứ xảy ra trong mười năm qua, muốn biết thầy mình sống như thế nào? gia đình Bắc sống như thế nào? ... mà tất nhiên những điều này không thể nói hết trong một ngày, vì thế hắn mới mời Lan cùng các bạn của cô đến nhà hắn ở ba ngày.

Long thấy Lan định rút ra điện thoại gọi điện cho Trần Tuyền liền mở miệng cười đùa:

"Lan nè. Cậu cũng không phải gọi Trần Tuyền đâu. Chắc giờ thằng đó bị mấy cô bạn cùng phòng của cậu làm cho thần hồn điên đảo rồi. Chắc chắn sẽ không đi đâu."

"Sao anh biết" Lạc Tuyết nhìn hắn nghi hoặc hỏi.

"Không tin. cứ gọi nó hỏi xem".

Nghe vậy, Lan bán tính bán nghi những cũng gật đầu. Nhấc điện thoại lên bấm số của Trần Tuyền. Lập tức hình chiếu 3d của hắn xuất hiện. Chỉ là lúc này hắn có chút chật vật, quần áo xộc xệch, khuôn mặt đỏ bừng mà bên cạnh hắn thì là tiếng cười đùa vui vẻ của các cô gái.

Mà quả không ngoài dự đoán của Long. Trần Tuyền từ chối đi cùng với ba người, lý do là hắn cần ở lại bảo vệ tám cô gái. Tất nhiên ở đây không ai tin cả, thế nhưng cũng không vạch mặt. Tắt điện thoại đi, Lan nhìn Long khinh thường lên tiếng:

"Quả nhiên đàn ông các cậu không ai là người tốt. Thấy sắc bỏ bạn"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 25: Dạo Chơi Huyện Mộng Thành

Huyện Mộng Tinh tuy rằng là một tỉnh cầu nhưng cũng không lớn lắm, chỉ lớn gấp ba lần thành phố Hà Bắc mà thôi. Bởi vì Huyện Mộng Tinh là tỉnh cầu của ngành du lịch vì thế trên Huyện Mông Tinh không có nhiều thành phố. Cả Huyện Mông Tinh chỉ có một thành phố duy nhất là Huyện Mộng thành đặt tại trung tâm tỉnh cầu. Truyen Cv . com

Tùng Trang khách sạn là một khách sạn năm sao , hiện đại với trang thiết bị cực kì hiện đại, nhân viên phục vụ thân thiện là điểm nghỉ ngơi lí tưởng của nhiều du khách. Mà nơi đây cũng chính là nhà của Sơn Tùng. Vợ hắn, Đặng Huyền Trang là bà chủ khách sạn này.

Bên ngoài khách sạn, trong ánh mắt tò mò của nhân viên. Sơn Tùng dẫn theo bốn người Long , bộ dạng cực kì hứng phấn chạy vào trong gào lớn:

" Bà xã. Mau ra đây, chúng ta có khách quý ah".

" Đang ra.. .Đang ra. Cái ông này, làm gì mà nóng vội vậy"

Một âm thanh bất mãn từ bên trong vang ra. Sau đó, một thiếu phụ xinh đẹp bước ra ngoài, chính và vợ của Sơn Tùng, Đặng Huyền Trang. Chỉ thấy cô ánh mắt cô trừng lớn nhìn Sơn Tùng.

Sơn Tùng không mấy để ý đi tới vợ mình bất mãn. Đi tới chỗ cô chỉ về phía Lan cười thần bí:

" Hi ... Hi bà xã. Nhìn xem đây là ai?".

Nghe vậy, Trang nhìn về phía Lan chăm chú, sau đó tràn đầy vui sướng chạy tới cầm chặt tay cô kích động:

" Lan, là con phải phải không?".

" Cô Trang. Lâu rồi không gặp, cô vẫn trẻ đẹp như năm xưa" Đặng Huyền Trang mỉm cười gật đầu. Thấy vậy, Huyền Trang cười thật tươi nhìn Lan thật kĩ sau đó than thở.

" Thời gian thật nhanh ah! Mới đó đã mười năm rồi, Lan cũng trở thành một cô gái xinh đẹp rồi. Đúng rồi Lan, thầy Thiên đạo này thế nào?".

Không đợi Lan trả lời cô. Sơn Tùng đã đi tới cắt đứt lời vợ mình cười ha hả lên tiếng:

" Được rồi, bà xã. Chúng ta cũng không thể ở đây nói chuyện chứ? Mới cả Lan còn ở nhà chúng ta ba ngày nữa cơ. Thời gian còn dài mà".

" Ấc. Em quên mất. Nào, các cháu vào nhà đi. Các cháu chưa ăn gì phải không? Hôm nay cô sẽ đãi các cháu nha" Đặng Huyền Trang vỗ trán cười cợt sau đó dẫn mọi người vào bên trong.

Không thể không nói, tài nấu nướng của cô Trang rất không tệ. Mặc dù không được như Long thế nhưng cũng khiến cho ba người Lan thỏa mãn.

Trong bữa ăn, Đặng Huyền Trang ánh mắt tán thưởng nhìn về phía Long như mẹ vợ nhìn con rể vậy khiến Long hơi chút xấu hổ. Hắn cũng không phải lolicon, mà hắn với cô bé Hoàng Linh gặp nhau chưa tới một ngày, thật không hiểu tại sao Huyền Trang lại nhìn hắn như thế chứ.

Đặng Huyền Trang nhìn Long thẳng tới lúc hắn xấu hổ không dám động thức ăn thì mới lên tiếng. Trong giọng nói không giấu được vẻ tán thưởng:

" Lan. Không tệ đó nha! mới vào lớp mười mà đã có bạn trai soái ca như vậy".

" Phụt".

Vừa nghe xong, Lan trực tiếp phun tất cả những gì đang ở trong mồm mình về phía Uyển Như, bộ dạng luống cuống xoa tay lên tiếng.

" Cô Trang, Sao cô có thể nói vậy chứ! Cậu ấy không phải bạn trai con. Đây mới là bạn gái cậu ấy nè".

Lan chỉ tay về phía Lạc Tuyết buồn bực. Cô thật sự không hiểu được, sao ai nhìn thấy cô đi cùng với Long đều cho rằng mình cùng hắn là một đôi nhỉ? Quả thật cô có hảo cảm với Long thế nhưng cũng chỉ giới hạn ở tình bạn thôi.

" Đúng vậy đó cô Trang. Mặc dù cháu rất muốn cậu ấy làm bạn gái cháu nhưng mà hiện tại bọn cháu chỉ là bạn ah".

Long cũng nhún vai cười cợt.

Truyện được đăng tại [T r u y e n C v \(.\) com](#)

Nghe Long nửa đùa nửa thật nói vậy, Lạc Tuyết thì không tỏ vẻ gì, dù sao cô biết rõ Long là một tên cực kì háo sắc. Những cô gái mà ở cùng với hắn đều sẽ trở thành mục tiêu của thằng này, tập nãi thành quen rồi. Uyển Như thì vui mừng, Long nói vậy chứng tỏ hắn cũng không phải là một người chung tình, điều đó có nghĩa là cô có cơ hội. Chỉ có Lan là im lặng, trừng mắt nhìn hắn. Long nói vậy khác gì thêm dầu vào lửa, làm vợ chồng chú Tùng càng hiểu lầm hơn.

Quả nhiên Trang ánh mắt sáng ngời nhìn Long cười nói:

" Yên tâm. Cô tin cháu sẽ thành công. "

Long bề ngoài soái ca khiến Trang tán thưởng, xem Long cực kì thuận mắt. Lại thêm đối phương thực lực mạnh mẽ đến cả chồng mình cũng không nhìn ra được (cho là vậy) vì thế cô rất mong Long cùng với Lan là một đôi đấy.

Còn về việc Long có bạn gái, cô không để ý chút nào. Ở cái thế giới này, chỉ cần là cường giả thì tam thế tứ thiếp là chuyện bình thường, Long có mấy người bạn gái chẳng khiến cô để ý.

"Cháu cũng nghĩ là bằng vào sự kiên trì của mình sẽ khiến lọt vào mắt xanh của cô ấy"

Long cười hi hi phụ họa, ánh mắt "thâm tình" nhìn Lan. Mà Lan thì trừng mắt nhìn hắn, cô mới không tin ánh mắt thẳng này là thật. Cô biết Long là đồ háo sắc thế nhưng cũng sẽ không tin tưởng đối phương kiên trì theo đuổi mình như những gì hắn nói.

"Ha... ha, được rồi. Mọi người ăn cơm ah"

Thấy bầu không khí có chút lúng túng, Sơn Tùng cười lớn hòa giải cho đôi bên. Mà như vậy, vấn đề "Long với Lan thành một đôi" cũng tạm hoãn lại.

Sau bữa cơm, Trang vì là bà chủ của khách sạn vì thế phải ở lại trông coi. Sơn Tùng cũng phải trở về lũ đoàn bàn giao cho đơn vị, Hoàng Linh thì phải đi học. Vì thế, buổi chiều hôm đó. Bốn người Long tùy ý ở trên đường phố du lịch.

Bởi vì là thành phố duy nhất của Huyện Mộng Tỉnh vì thế Huyện Mộng Thành cực kì đông đúc với các nhà hàng, khu mua sắm, ... mọc nham nhán khắp nơi, rất ít thấy trong thành phố có nhà dân.

Phố mua sắm là một con phố với các cửa hàng quần áo, mỹ phẩm được nhập về từ khắp nơi trên vũ trụ này. Bên trong một cửa hàng quần áo phụ nữ, Long ngồi trên ghế khách, vừa nhâm nhi ly ca phê ánh mắt thì nhìn về phía phòng thay đồ.

Hôm nay, Long mặc trên người một chiếc áo sơ mi màu trắng có chút bó sát người khiến cho cơ bắp của hắn ẩn hiện sau lớp áo, quần tay màu đen thời thượng kết hợp với khuôn mặt soái ca, khí chất thông thả khiến cho mấy cô gái trong cửa hàng hai mắt tỏa sáng nhìn Long chăm chăm, bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống hắn vậy.

Khác với các cô gái, những thằng đàn ông thì dùng ánh mắt hình viên đạn, tràn đầy ghen ghét, đố kỵ nhìn Long. Dù sao, bất kì thằng đàn ông nào cũng không chịu được cảnh bạn gái mình lại dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn một người đàn ông khác cả.

Đối với ánh mắt như lang hươu hổ của mấy cô gái, ánh mắt giết người của cánh mày râu nếu như kiếp trước thì Long đã hoảng sợ mà bỏ chạy rồi. Nhưng ở kiếp này, hắn không một chút khấn trương, trên khuôn mặt vẫn là một vẻ bình tĩnh, điềm đạm như không có gì xảy ra.

"Long. Anh thấy thế nào?"

Một âm thanh ngọt ngào vang lên khiến tất cả đám đàn ông quay đầu nhìn về phía phát ra âm thanh, vừa nhìn bọn họ không khỏi nuốt nước miếng ừng ực, ánh mắt mờ trừng, nước miếng từ khóe miệng chảy ra liên tục

Chỉ thấy trước cửa phòng thay đồ, một cô gái xinh đẹp đứng đó. Nếu như nhìn qua khuôn mặt cùng khí chất của cô, mọi người đoán chắc cô chỉ khoảng mười bốn tuổi. Thế nhưng dựa vào cách ăn mặc, bất kì ai cũng phải loại bỏ suy nghĩ này đầu tiên

Một chiếc áo mùa hè màu trắng mùa hè hơi rộng thế nhưng cũng đủ làm cho vòng một của cô ngạo nghễ đứng thẳng khiến cho bất kì thằng đàn ông nào nhìn thấy cô cũng phải nhìn nó đầu tiên. Phía dưới là một chiếc quần jean ngắn chưa tới đầu gối làm lộ ra đôi chân dài thẳng tắp với nước da trắng mịn màng khiến cho không ít thằng đàn ông nhìn vào đó mà ảo tưởng sức mạnh

Khiến các thằng đàn ông điên cuồng là, cô gái không chỉ có thân hình đẹp tuyệt với số đo ba vòng căng như lốp xe mà còn có khuôn mặt tuyệt mỹ, trên khuôn mặt đó sự trẻ con, ngây thơ vẫn còn chưa phai mờ. Đây chính là điển hình của "mặt học sinh, ngực phụ huynh", trở thành nữ thần trong lòng nam sinh. Điều này khiến cho rất nhiều thằng đàn ông không khỏi suy nghĩ: Nếu như có thể trở thành bạn trai của nữ thần thì dù chết cũng đáng

Bao nhiêu thằng đàn ông yy như vậy thì bấy nhiêu thằng đàn ông đều vỡ mộng. Bởi vì nữ thần trong lòng họ lại chạy tới bên cạnh thằng đàn ông mà bọn họ ghen ghét, ở trước mặt hắn không ngừng khoe vẻ đẹp của cô

Nhìn Lạc Tuyết, Long không nhịn được âm thầm nuốt nước bọt. Quả không hổ danh câu "Người đẹp vì lụa, lúa tốt vì phân". Lạc Tuyết mặc bộ này so với bình thường đẹp hơn rất nhiều. Dù là hắn ở với cô đã hơn mười năm cũng không khỏi đại ra, rất lâu sau có chút gian nan lên tiếng, trong giọng nói tràn đầy sự tán thưởng:

"Rất... Rất đẹp đó"

Nghe được câu trả lời mình muốn, Lạc Tuyết trên mặt tràn đầy sự đắc ý cũng mãn nguyện. Đối với cô, được người mình yêu nhất khen tặng chính là niềm vui sướng nhất rồi.

Ngồi xuống bên cạnh người yêu mình, cô ôm lấy tay Long thật chặt, bộ dạng cực kì hạnh phúc làm cho tất cả đám nam nhân trong cửa hàng trái tim tan nát, không chỉ bọn hắn mà một số cô gái cũng than thở đau khổ không thôi. Soái ca như vậy mà đã có người yêu! Ông trời thật không công bằng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Trần Tuyên Xảy Ra Chuyện Rồi

"Long, cậu xem mình thế nào?"

Hai người đang nói chuyện trong ánh mắt ghen ghét tị hận của đám đàn ông thì một âm thanh ngọt ngào vang lên. Chỉ thấy từ cửa phòng thay đồ, một cô gái xinh đẹp bước ra. Lại một lần nữa, tất cả đám đàn ông trong cửa hàng đều đồng loạt quay đầu nhìn về phía cô, hai mắt tràn đầy vẻ nóng bỏng không hề che dấu

Mặc trên người một chiếc áo dài màu hồng chỉ ngắn tới rốn bó sát người. Mặc dù bộ ngực không lớn như của Lạc Tuyết thế nhưng kết hợp với thân hình lại khiến cô trở lên rất cân đối. Giống như Lạc Tuyết, cô mặc một chiếc quần sooc màu tím ngắn tới đầu gối. Không như người bạn của cô khiến người khác không nhìn thấy tuổi, người ta nhìn thấy cô đều có thể nhận ra đây chỉ là một cô bé mười bốn tuổi từ hình dáng cho tới khí chất. Mặc dù vậy, với khuôn mặt xinh xắn, đang yêu cùng với thân hình cân xứng cũng khiến không ít thằng đàn ông phải sao xuyến. Thế nhưng, lại như lần đầu tiên, bao nhiêu thằng đàn ông đối với Uyên Như nổi lên sắc tâm thì cũng là bấy nhiêu thằng bị đá kích

Tại sao? Đơn giản là vì đối phương không để ý bất kì ai xung quanh. Ánh mắt thẳng trừng về phía Long, trong mắt toát lên vẻ ái mộ không che dấu cùng với đó là sự chờ mong, chờ mong một lời khen tặng từ đối phương. Chính là bởi vì cái ánh mắt này đã làm cho không biết bao nhiêu thằng đàn ông trái tim tan nát "Part 2". Ánh mắt bọn họ lại một lần nữa biến thành viên đạn nhìn về phía Long, lần này còn mang theo một tia sát khí

Đối với người xung quanh cảm nhận, Long không để ý chút nào. Hắn quan tâm chính là Uyên Như. Trong ba cô gái, Uyên Như có thể coi là kém nhất, cô mặc dù rất xinh đẹp không thua kém gì Lạc Tuyết với Lan nhưng lại không có khí chất đặc biệt như Lan hay vòng một to trước tuổi như Lạc Tuyết, thế nhưng chính vì vậy, Uyên Như lại giống một học sinh lớp mười hơn là hai người còn lại. Hoạt bát, đáng yêu, nhí nhảnh, ngây sơ chính là khắc họa rõ nhất về Uyên Như. Trong lòng Long, Uyên Như giống như là một cô em gái vậy, chẳng qua cô em gái này có thể bị hắn "ăn" bất cứ lúc nào mà thôi

Nhìn Uyên Như ánh mắt chờ mong nhìn mình, Long cũng không để cô thất vọng. Hắn đi tới, cũng không làm động tác gì thân mật, chỉ xoa đầu cô giờ lên ngón tay cái cười tán thưởng

"Uyên Như, cậu thật đẹp. Bộ đồ này rất hợp với cậu"

Cảm nhận được Long thật sự yêu thích mình bây giờ, Uyên Như khuôn mặt đỏ bừng vì vui sướng cùng một chút ngượng ngùng. Cô cố gắng để cho mình bình tĩnh, thế nhưng mỗi khi ngẩng đầu lên nhìn khuôn mặt tuấn mỹ của nam nhân mình yêu thầm, Uyên Như lại không thể bình tĩnh được, cô cúi gằm mặt lấp bắp lên tiếng

"Mình ra chỗ Lạc Tuyết đây"

Sau đó không để Long phản ứng, cô vội vàng chạy ra chỗ Lạc Tuyết đón lấy một trận trêu chọc của cô ấy.

"Ha... ha, Long soái ca nhà ta nhanh như vậy lại tán được một người đẹp ah! thật là giỏi"

Một âm thanh khinh bỉ vang lên phía sau Long khiến hắn phải quay đầu lại. Hai mắt không khỏi sáng ngời

Không như Lạc Tuyết với Lan ăn mặc bạo lộ. Lan quần áo rất kín đáo với một chiếc áo sơ mi cộc tay che lại thân thể cùng một chiếc quần bò màu xanh da trời bó sát. Tuy rằng kín đáo, nhưng với khí chất lạnh lùng, trầm tĩnh của Lan, cách ăn mặc này lại vô cùng phù hợp với cô. Không thấy một đám nam sinh ánh mắt lại lần thứ ba sáng lên sao, chỉ là rất nhanh bọn họ lại dùng ánh mắt hình viên đạn nhìn Long, trong lòng cực kì buồn bực, không ngừng ngào thét: Tại sao chứ! tại sao ba người đẹp như thiên tiên mỗi người một vẻ lại cùng cái thằng này có quan hệ chứ. Hiện tại bọn họ rất muốn xông tới tấn cho Long một trận thế nhưng mà bọn họ không dám ah. Nơi đây là Huyền Môn Thành, cấm chỉ ầu đả. Vì thế bọn họ chỉ có thể nuốt con hận này vào trong bụng mà thôi

Nhìn Long cùng Uyên Như thân mật, Lan cực kì bất bình cho Lạc Tuyết. Mấy ngày ở chung, cô coi Lạc Tuyết như em gái mình vậy, hiện tại Lạc Tuyết vẫn còn đó mà bạn trai cô còn tán tỉnh người khác. Bảo sao cô không tức giận thay cho em gái mình được

Thấy Lan tức giận bất bình như vậy, lại đọc được cảm xúc của cô. Long cũng có chút giật mình, thật không ngờ Lan với Lạc Tuyết quan hệ tốt như vậy. Ánh mắt hải hước nhìn cô cười đùa

"Làm sao? Chẳng lẽ cậu cũng muốn"

"Hừ, đừng ảo tưởng. Muốn theo đuổi tớ, trừ phi trước khi tốt nghiệp, cậu đánh thắng ông nội tớ trước nhé" Lan trừng mắt nhìn hắn nói.

"Cậu nói thật chứ"

Nghe vậy, Long hai mắt sáng ngời nhìn chằm chằm vào khuôn mặt của Lan lên tiếng. Trong lòng không khỏi cuống hì, Lan nói vậy chẳng phải là ám chỉ cần hắn đánh thắng Bùi Thiên là có cơ hội theo đuổi Lan sao.

Bị Long nhìn chằm chằm bằng ánh mắt nóng rực như vậy. Dù Lan lạnh lùng cũng không khỏi thẹn thùng, khuôn mặt hơi đỏ lên trừng mắt nhìn hắn lên tiếng

"Đừng vậy đó ! Nhưng mà cậu có khả năng không đã"

Nói xong cô vội vàng chạy tới chỗ Lạc Tuyết. Long là bạn nam giới đầu tiên và cũng có lẽ là duy nhất của Lan, vì thế cô mới cho Long cơ hội như vậy.

Còn về việc Long đã có bạn gái và mình là người thứ ba, cô cũng chỉ bất mãn mà sẽ không vì thế mà lùi bước. Mặc dù Lan không thích việc bạn trai mình có nữ nhân khác ngoài mình như trong cái thế giới cường giả vĩ tôn này, người như Long đối với nữ nhân cực kì có lực hấp dẫn, dù cô có ngăn cản cũng không được. Nếu không ngăn cản được thì đành chấp nhận thôi

Tất nhiên, tất cả điều trên đều sẽ xảy ra với điều kiện Long đánh bại Bùi Thiên, mà điều đó gần như quá khó khăn, Bùi Thiên là Độ Khí Cảnh cấp 38 trong khi Long hiện giờ mới là Luyện Tinh Cảnh mà thôi, trong vòng hai năm Long phải đánh bại Bùi Thiên đó là điều không tưởng, thế nhưng cô vẫn đưa ra điều kiện như vậy bởi vì cô tin tưởng Long sẽ sáng lập kỉ tích như việc hấn ở mười bốn tuổi đạt Luyện Tinh Cảnh vậy. Mà khi đó, trở thành bạn gái của một người như vậy, cô cũng không cảm thấy ỳ khướt

Tại một quán phim 4D. Long cùng tam nữ vừa uống ca phê vừa chuyện trò vừa xem phim 4D. Không khí vô cùng vui vẻ thì một tiếng chuông điện thoại vang lên. Long đưa tay lên, tâm niệm khẽ động, lập tức chiếc đồng hồ trên tay hấn lóe sáng, sau đó hình chiếu 3D của Trần Tuyền xuất hiện. Chỉ là lúc này, Trần Tuyền không còn bộ dạng vui vẻ như buổi sáng mà thay vào đó là sự lo lắng tột cùng, khuôn mặt hấn trắng bệch không còn giọt máu, thấy Long như người chết đuối gặp phao cứu sinh vậy tràn đầy vui mừng lấp bắp kêu lên:

"Đại ca.... Đại ca, cầu đại ca cứu Ngọc Liên"

Thấy bộ dạng sợ hãi của Trần Tuyền. Bốn người giạt mình nhìn nhau, trong mắt toát lên vẻ ngưng trọng. Trần Tuyền bộ dạng như vậy cho thấy bên chỗ họ đã xảy ra chuyện gì đó. Nghĩ vậy, Long vội vàng lên tiếng

"Tuyền. Em đang ở đâu? Bọn anh lập tức đến ngay"

Nghe được Long nói vậy, Trần Tuyền cũng bình tĩnh lại gật đầu trả lời, bộ dạng cực kì sốt sắng

"Bọn em đang ở Vòng Quay Vực Thẳm. Đại ca, anh mau lên, bọn em xảy ra chuyện rồi"

"Ok, đợi bọn anh"

Long gật đầu, vội vàng trả tiền rồi lúi lúi kéo tam nữ hướng về phía Vòng Quay Vực Thẳm chạy tới

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Ngọc Liên: Hai Triệu Linh Hồn Lực

Hôm nay, Trần Tuyền có thể coi là hưởng số đào hoa. Long là thần tượng của đám nữ sinh lớp mười, mà "yêu ai yêu cả đường đi lối về", thân là huynh đệ của Long, Trần Tuyền cũng được đám nữ sinh quý mến. Mà trải qua một buổi sáng đi chơi, tám cô gái đều có chút tình cảm đặc biệt dành cho Trần Tuyền. Tất nhiên, ở cái tuổi mười bốn này, tình cảm này chỉ là thích nhau giữa cô cậu bé mà thôi

Về phía Trần Tuyền. Đây là lần đầu tiên hấn cùng bạn khác giới đi chơi cùng, trong lòng cực kì bồn chồn, sốt sắng cùng với ngượng ngùng, khuôn mặt lúc nào cũng đỏ lên. Điều này càng khiến chúng nữ thấy hấn đang yêu, càng thêm ra sức trêu chọc. Mà cũng vì thế, quan hệ của bọn họ cũng trở lên thân cận rất nhiều

Vòng Quay Vực Thẳm là một vực thẳm sâu không thấy đáy với một hấp lực cực kì khủng khiếp thậm chí tới cả Độ Khí Cảnh cường giả cũng không bay qua nổi, đều sẽ bị một lực hút kéo xuống đáy vực. Nguy hiểm như vậy thế nhưng nó lại trở thành một nơi nổi tiếng nhất nhìn Huyền Mộng Tinh.

Vòng Quay Vực Thẳm tại sao gọi là Vong Quay bởi vì bất kì thứ gì khi bị vực thẳm hút vào đều sẽ lập tức bị dịch chuyển ra bên ngoài Huyền Mộng Tinh. Sau đó lại bị lực hút của vực thẳm hút xuống mặt đất, quá trình như vậy lặp đi lặp lại mãi mãi. Nếu như là người thường thì chỉ cần một lần như vậy là chết, còn đối với Linh Sư có thể dùng linh lực bảo vệ mình khỏi ma sát thì cũng chỉ bảo vệ được mạng mình cho tới khi linh lực hết mà thôi. Một khi linh lực cạn kiệt thì: xin lỗi, em cũng đi về miền cực lạc nhé

Sau này, với sự nghiên cứu không ngừng nghỉ của nhân loại, cuối cùng cũng phần nào giảm bớt độ nguy hiểm của vực thẳm này. Các nhà khoa học đã thiết kế một hệ thống ổn định ở trung tâm vùng trời nơi mà vòng quay bắt đầu. Khi mà người nào đó từ vực thẳm dịch chuyển lên trời sau đó rơi xuống thì sẽ rơi vào những quả cầu linh lực đặt sẵn ở đó. Dựa vào quả cầu đó, người bên trong có thể thoát khỏi lực hút của vực thẳm mà trở lại mặt đất.

Trải qua 300 năm, hiện tại hệ thống đó đã biến thành một cô cụ du lịch khiến du khách có thể cảm nhận được cảm giác từ rơi từ vực thẳm xuống rồi rơi từ trên vũ trụ xuống, một cảm giác vô cùng tuyệt diệu. Và từ đó, Vòng Quay Vực Thẳm trở thành một địa điểm nổi tiếng cho những ai yêu thích cảm giác mạnh

Buổi chiều, Trần Tuyền cũng bảy cô gái đi tới Vòng Quay Vực Thẳm chơi đùa. Chơi đùa một lúc thì một trong bảy cô gái xảy ra vấn đề. Cô bé tên là Lý

Ngọc Liên, một cô gái với khuôn mặt thanh tú, xin xắn. Ở trong bảy cô gái ở đây, cô là người thích Trần Tuyền nhất, cũng là người gần gũi hần nhất, nói chuyện với hần nhiều nhất. Điều này đối với một tên chưa trải qua tình cảm nam nữ như Trần Tuyền khiến hần đối với cô cũng có cảm giác rất là vi diệu.

Nhìn thấy Ngọc Liên ở trên ghế đá ôm đầu rên rĩ, khuôn mặt trắng bệch tràn đầy vẻ đau đớn. Trần Tuyền chân tay luống cuống, cực kì lo lắng lên tiếng

"Liên, cậu không sao chứ?"

"Đầu mình đau quá"

Ngọc Liên thống khổ rên rĩ. Cô không biết tại sao? vừa mới tới Vòng Quay Vực Thẳm là đầu cô đau như búa bổ, như là có cái gì đó muốn phá đầu chui ra vậy

Nhìn Ngọc Liên bộ dạng đau đớn vô cùng, Trần Tuyền trong lòng đau đớn vô cùng cùng với sự bất lực. Bên cạnh hần, sáu cô gái còn lại cùng tràn đầy lo lắng quây xung quanh Ngọc Liên không biết làm sao, mặc dù trong tám người có cả Linh Sư hệ Pháp sư buff, có khả năng chữa thương nhưng cũng thúc thủ vô sách, không tài nào biết được tại sao Liên lại như vậy

"Tuyền, hay cậu thử gọi điện cho Long xem. Biết đâu cậu ấy lại có cách giải quyết" Bỗng nhiên một cô gái hai mắt sáng ngời đề nghị

"Phải ha. Để mình thử xem"

Trần Tuyền vỗ đầu thăm mắng mình ngu ngốc. Hần biết đại ca mình cực kì thần bí, kiến thức lại uyên thâm vô cùng. Nếu như là hần, có thể biết được tại sao Ngọc Liên lại như vậy.

Nhận được điện thoại của Trần Tuyền, bốn người Long dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới nơi. Thấy bốn người Long chạy tới, Trần Tuyền vui mừng không xiết chạy tới cầm chặt tay hần, âm thanh tràn đầy cầu xin

"Đại ca, anh phải cứu Liên"

"Được rồi. Để anh xem cậu ấy thế nào?" Long vỗ vai hần an ủi sau đó đi tới chỗ Ngọc Liên. Cảm nhận được có người đi tới chỗ mình nhưng Ngọc Liên không tài nào ngẩng đầu được, đầu cô quá đau đớn đến nỗi cô không thể làm được gì cảm

Đi tới bên cạnh cô, một tia linh khí truyền vào trong cơ thể cô thăm dò toàn bộ thân thể, bất kì nơi nào hần đều không bỏ sót kể cả bộ não. Một phút sau, Long thu lại linh khí, khuôn mặt tràn đầy ngưng trọng. Hần phát hiện đối phương thân thể không bị bất kì cái gì, kể cả bộ não cũng không bị tổn thương, hoàn toàn khỏe mạnh. Điều này khiến Long không biết Liên bị bệnh gì? mà trường hợp này hần cũng chưa gặp trong sách y học bao giờ

Thấy Long thu hồi linh khí, bộ dạng chau mày. Trần Tuyền trong lòng cực kì lo lắng lên tiếng

"Đại ca, Liên làm sao vậy?"

Thế nhưng Long không trả lời hần. Lúc này hần đang suy nghĩ bệnh tình của Liên, làm gì có tâm trí đâu mà trả lời chứ

Bỗng Long hai mắt sáng ngời, tâm niệm khẽ động lập tức trên tay hần xuất hiện một cái lồng đen tỏa ra ánh sáng màu xanh lá cây, chính là chiếc lồng đen của Thresh. Dơ chiếc lồng đen về phía Liên. Lập tức một con số xuất hiện trước mắt Long. Chỉ là nhìn thấy con số này, Long há hốc mồm, không thể tin nổi

"Cái gì: hai triệu linh hồn lực?"

Nội tại của Thresh là Đọa Đầy giúp cho hần thu thập linh hồn của sinh linh. Long thu được Thresh, vì thế hần cũng có khả năng thu thập linh hồn, theo đó một người bình thường cho hần một linh hồn, Linh sư và yêu thú thì cho hần hai linh hồn. Ngoài ra, Linh sư đẳng cấp càng cao, số linh hồn thu được càng nhiều. Mà hai triệu linh hồn tương đương với một tên Tiên Tuyệt Cảnh. Đây chẳng phải nói Ngọc Liên là một vị Tiên Tuyệt Cảnh cấp 70 sao? Thế nhưng mà đối phương dù nhìn thế nào cũng chỉ có Sơ Nguyên Cảnh, chuyện này thật sự là khó thể tin được

Rất lâu sau Long mới bình tĩnh lại được. Thế nhưng trong lòng vẫn không thể nào hết rung động, đồng thời cũng nổi lên lòng hiếu kì. Một người chỉ có Sơ Nguyên Cảnh mà lại có hai triệu linh hồn? Hần thật sự rất tò mò

Suy nghĩ một chút. Long nghĩ tới một loại khả năng, khả năng này hần đã từng đọc trong những quyển tiểu thuyết xuyên việt ở kiếp trước. Theo khả năng này, Ngọc Liên rất có thể là một vị Tiên Tuyệt chuyển thế đầu thai, hoặc là một bộ phận truyền thừa của Tiên Tuyệt Cảnh, cũng bởi vì nguyên nhân này dù cô chỉ có Sơ Nguyên Cảnh thế nhưng lại có hai triệu linh hồn lực. Tuy vậy, giả thuyết này rất mơ hồ bởi vì nó được xây dựng trên cơ sở là những gì ghi trong tiểu thuyết là đúng. Nếu như tất cả ghi trong sách là sai thì giả thuyết này cũng liền bác bỏ

Nghĩ vậy, Long nhìn về phía Trần Tuyền nghiêm giọng hỏi

"Tuyền. Ngọc Liên bị thế này lâu chưa?"

"Anh Long. Cậu ấy bị như vậy từ lúc bắt đầu đi vào Vòng Quay Vực Thẳm. Long, cậu ấy không sao chứ?"

Trần Tuyền trả lời, sau đó lo lắng hỏi

Thấy Trần Tuyền bộ dạng như vậy cho thấy hẳn cực kì quan tâm Ngọc Liên, điều này không khỏi khiến Long hơi kinh ngạc. Thật không ngờ thẳng thớm nhìn qua gương ngườ này vậy mà cũng ghê gớm ra phết, mới nửa ngày mà đã có bạn gái rồi. Tuy là nghĩ vậy, thế những cũng chỉ là ý nghĩ lướt qua thôi. Hiện tại quan trọng nhất là bệnh tình của Liên. Vì thế hẳn võ vai Trần Tuyền an ủi:

" Yên tâm, Liên không có vấn đề gì đâu?. Em đưa anh tới Vòng Quay Vực Thẳm nhé"

Sau đó quay sang nhìn về phía mấy cô gái nghiêm túc ra lệnh

" Mấy cậu ở lại đây nhé. Nếu như không thấy bọn mình trở lại thì cứ về trước"

" Long, em đi theo anh được không?"

Vẫn như mọi lần, Lạc Tuyết không phản đối hẳn thế nhưng cô ánh mắt cầu xin nhìn về phía Long. Khi Long nói câu đó, cô phát hiện trái tim cô đập mạnh, một cảm giác bất an ủa về. Cái cảm giác này, cô chỉ cảm nhận được một lần từ lúc còn bé. Lúc đó, ngay khi cảm giác này xuất hiện, cô với Long đã phải cách nhau hơn một năm. Điều này cô không muốn chút nào, vì thế cô không chút do dự đòi đi theo Long.

Thấy Lạc Tuyết ánh mắt cầu xin nhìn mình, Long hơi chút kinh ngạc. Hẳn dẫn mọi người như vậy chẳng qua là bởi vì hẳn muốn biết bí mật của Ngọc Liên mà thôi. Điều này cũng không mất bao nhiêu thời gian, có lẽ là ngày mai bọn họ trở về. Nếu bình thường, Lạc Tuyết cũng sẽ như mọi ngày chờ hẳn trở về. Thật không ngờ lần này, Lạc Tuyết lại đòi đi theo mình

Tuy là kinh ngạc, Long đồng ý cho cô đi theo. Hẳn sẽ không từ chối bất kì yêu cầu gì của Lạc Tuyết, mới cả chuyến đi này cũng không có nguy hiểm gì. Cho Lạc Tuyết đi theo cũng chẳng có vấn đề gì cả. Vì thế, hẳn cầm lấy tay Lạc Tuyết cười nói

" Được rồi. Vậy chúng ta đi thôi"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Nhảy Xuống Vòng Quay Vực Thẳm

Tại một chỗ ít người qua lại của Vòng Quay Vực Thẳm, Long dơ lên lồng đèn. Bên cạnh hẳn là Lạc Tuyết đang nắm tay hẳn thật chặt và Trần Tuyền đang cõng Ngọc Liên, lúc này bởi vì quá đau đớn mà hôn mê

Nhìn con số màu xanh xuất hiện trên lồng đèn, trong mắt Long toát lên một tia dị sắc, lăm lăm:

" Hai triệu linh hồn, cùng số linh hồn với Ngọc Liên. Chẳng lẽ Ngọc Liên có liên quan tới Vòng Quay Vực Thẳm".

Nghĩ vậy, Long nhìn Lạc Tuyết với Trần Tuyền trầm giọng:

" Chúng ta thử nhảy xuống xem thế nào?".

" Đại ca, tại sao phải làm vậy? Dù sao thì chúng ta nhảy xuống cũng sẽ bị dịch chuyển lên không mà" Trần Tuyền khó hiểu lên tiếng, hẳn thật sự không biết Long định làm gì.

" Em cứ nghe anh. Có lẽ chúng ta có thể chữa khỏi bệnh cho Ngọc Liên đấy" Long cười cợt, hẳn mặc dù không chắc lắm về việc này. Nhưng không thử làm sao biết được. Mới cả cũng chỉ có cách nhảy xuống mới có thể biết được những gì hẳn suy đoán là thật hay không.

Nghe rằng chỉ cần nhảy xuống có thể chữa khỏi cho Ngọc Liên, Trần Tuyền kinh hi vạn phần, toàn thân kích động vô cùng nhìn Long lên tiếng:

" Đại ca. Anh nói thật chứ".

" Tất nhiên. Cơ mà anh thấy chú quan tâm Ngọc Liên hơi quá đây, chẳng lẽ hai người..." Long ánh mắt tràn đầy hứng thú nhìn Trần Tuyền, mà kể cả Lạc Tuyết cũng dùng ánh mắt " bát quái", tò mò nhìn hẳn. Dù sao bộ dạng của Trần Tuyền lúc này hoàn toàn cho thấy hẳn cực kì quan tâm Ngọc Liên, như là cô ấy không phải bạn hẳn mà là người yêu vậy.

" Không ... không phải như hai người nghĩ đâu. Em với Ngọc Liên chỉ là bạn, em là lo lắng cho bạn ấy mà thôi".

Bị hai người nhìn chăm chăm, Trần Tuyền khuôn mặt đỏ lên lấp bắp vội vàng phủ nhận. Trong lòng hẳn hẳn, Ngọc Liên rất đẹp, dễ gần, thân thiện và là bạn của mình, mình như vậy là bình thường. Hẳn không biết rằng điều đó có nghĩa là hẳn đã yêu thích Ngọc Liên rồi

Biết rõ đối phương mù đặc trong chuyện tình cảm, cũng hiểu Trần Tuyền không biết cảm xúc của mình với Ngọc Liên là gì. Long cũng không nói gì nữa,

dù sao đây là chuyện tình cảm của hai người, hấn cũng không tham dự vào.

Thu hồi lồng đèn, một tay cầm lấy tay Lạc Tuyết, một tay cầm lấy tay Trần Tuyền, Long nghiêm giọng nói:

"Chúng ta đi thôi".

Sau đó không để hai người phản ứng, Long lấy đà lập tức kéo theo hai người nhảy xuống vực thẳm.

Bối đặc tình của Vòng Quay Vực Thẳm mà đến nay chưa từng có ai đo được vực này sâu bao nhiêu, chỉ đoán nó cực sâu, sâu không thấy đáy.

Trên không, Long mang theo ba người Lạc Tuyết rơi với tốc độ chóng mặt xuống đáy vực thẳm. Không thể không nói, Vòng Quay Vực Thẳm quả nhiên là rất sâu, từ này đến giờ ba người đã rơi năm phút rồi mà vẫn không thấy đáy vực đâu cả. Ánh sáng trên cao càng ngày càng mờ, không gian xung quanh càng ngày càng tối thế nhưng vẫn bọn họ vẫn chưa cảm giác được mình tới đích.

"Đại ca. Kia chính là "Trạm Dịch Chuyển". Chính là thứ đưa tất cả sinh linh dịch chuyển lên không?"

Âm thanh Trần Tuyền vang lên, theo hướng hấn chỉ Long nhìn thấy một linh trận không lồ bao trùm cả vực thẳm. Linh trận màu đỏ, trên linh trận khắc rất nhiều kí tự đặc biệt.

"Anh Long. Đây chẳng phải là.... " Lạc Tuyết giật mình nhìn cái linh trận, khó có thể tin lên tiếng.

"Đúng vậy. Chính là Thượng Cổ Linh Trận" long gật đầu, trong lòng cũng không khỏi chấn kinh, hấn thật sự bị cái linh trận này làm cho rung động.

Thượng Cổ Linh Trận là một loại trận pháp được các vị Linh Sư thời thượng cổ tạo ra với vô vàn công dụng khác nhau. Mà ở thời kì đó, cường giả như mây vì thế linh trận thời đó cũng cực kì mạnh mẽ, thậm chí người tạo ra linh trận còn trở thành một thực nghiệp riêng biệt: Linh Trận Sư. Tuy vậy, theo thời gian vô tình, thời thượng cổ từ từ trở thành lịch sử, linh trận cũng theo đó biến mất. Đến nay đã qua vô số năm, mặc dù linh trận vẫn tồn tại thế nhưng Thượng Cổ Linh Trận thì chưa từng ai nhìn thấy. Thật không ngờ hôm nay, hấn lại may mắn được gặp thứ chỉ tồn tại trong truyền thuyết này.

Có một vấn đề mà Long không tài nào giải thích nổi. Thời khi thượng cổ, Linh Sư mạnh mẽ thế nhưng khoa học lại lạc hậu, nhân loại lúc đó chưa biết tới vũ trụ, tinh cầu,... Vậy thì làm sao cái Thượng Cổ Linh Trận này lại xuất hiện ở một tinh cầu như Huyền Mộng Tinh chứ? Rồi tại sao linh trận này lại dịch chuyển toàn bộ sinh linh rơi xuống đây? Có gì dưới đáy vực mà linh trận đang che dấu?...

Rất nhiều câu hỏi xuất hiện trong đầu Long, thế nhưng hấn cũng chưa kịp suy nghĩ thì âm thanh của Trần Tuyền vang lên :

"Đại ca, sau khi tiến vào linh trận, chúng ta liền sẽ bị cưỡng chế dịch chuyển ra bên ngoài Huyền Mộng Tinh".

"Ừm, anh biết rồi. Mọi người cẩn thận".

Long gật đầu, hai tay siết chặt lấy hai người. Ánh mắt chăm chú nhìn về phía linh "Trạm dịch chuyển". Chỉ cần cùng "trạm dịch chuyển" tiếp xúc, hấn liền có thể biết được đáp án: Hấn đúng hay sai?.

Trong ánh mắt kinh ngạc, không thể tin nổi của ba người. Bọn họ không bị "trạm dịch chuyển" dịch chuyển ra bên ngoài vũ trụ mà xuyên thẳng qua nó. Sau đó tiếp tục rơi xuống.

"Trời ạ!. Chuyện này".

Ngoảnh đầu nhìn linh trận phía sau, Trần Tuyền há hốc mồm không thể tin nổi lên tiếng. "Trạm dịch chuyển" dịch chuyển bất kì sinh vật nào ra bên ngoài Huyền Mộng Tinh, điều này đã tồn tại rất nhiều năm rồi, kể cả khi nhân loại tìm ra nó đến nay cũng chưa từng có ai thoát khỏi quy luật này. Vậy mà hôm nay, ba người bọn họ đi xuyên qua "Trạm dịch chuyển", tiếp tục rơi xuống đáy vực, đây quả thật là điều không thể tin được khiến cho Trần Tuyền cứ ngỡ như mình đang mơ.

Lạc Tuyết tuy rằng cũng khó tin, thế nhưng rất nhanh bình tĩnh lại. Cô biết Long tự nhiên yêu cầu nhảy xuống chắc chắn có lý do của hấn, quả nhiên Long chưa làm việc gì mà không chắc chắn.

Về phía Long, hấn rút cuộc thờ phào một hơi. Cuối cùng hấn đã đúng! Khi dùng lồng đèn kiểm tra linh hồn Vòng Quay Vực Thẳm, hấn phát hiện ở vực thẳm này có hai triệu linh hồn hoàn toàn giống với số linh hồn của Ngọc Liên. Vì thế hấn mạnh dạn suy đoán vực thẳm này với Ngọc Liên có mối quan hệ nào đó. Mà muốn biết được điều này đúng hay không, Long phải nhảy xuống

Thế nhưng hấn nghĩ nếu chỉ có ba người Long nhảy xuống mà không có Ngọc Liên thì chắc chắn bọn họ lại như những người khác. Hấn lại nghĩ tới việc Ngọc Liên bị bệnh khi tới đây, đặc biệt là lúc cơn đau của cô càng mạnh khi tới gần Vòng Quay Vực Thẳm, rồi thêm giả thuyết về "chuyện thể đầu thai" mà hấn nghĩ lúc trước, hấn đoán rằng Ngọc Liên chính là "chìa khóa" để phá vỡ cái quy luật của Vòng Quay Vực Thẳm. Vì thế, hấn mới mang theo Ngọc Liên nhảy xuống. Và quả nhiên, suy luận của hấn hoàn toàn chính xác.

Mười phút sau, ba người Long vẫn cứ rơi tự do xuống đáy vực thẳm. Tính từ lúc này tới giờ thì đã qua mười năm phút vậy mà vẫn chưa tới đáy vực.

Vòng Quay Vực Thẳm thật sự là quá sâu đi.

"Đại ca. Mau nhìn".

Trần Tuyền bỗng nhiên hô hào. Mà Long cũng đã nhìn ra lý do tại sao Trần Tuyền lại kêu lên vui sướng như vậy. Chỉ thấy trước mặt bọn họ. Một tia sáng yếu ớt xuất hiện trong vùng không gian đen tối. Tia sáng càng ngày càng lớn sắp xura bao trùm lấy bọn họ.

Thấy vậy, Long trong mắt tràn đầy vẻ kinh hi cùng vui mừng, hắn biết cuối cùng mình đã tới đích rồi. Bí mật về Ngọc Liên, một người chỉ có Sơ Nguyên Cảnh những lại nắm giữ linh hồn của một vị Thiên Tuyệt Cảnh, hắn sắp xura mở ra câu đố này rồi. Nghĩ vậy, Long không khỏi hưng phấn vô cùng hô lớn:

"Lạc Tuyết, Truyền Tuyền. Bấm chắc, chúng ta đến nơi rồi".

Sau đó, một tay ôm thật chặt eo của Lạc Tuyết, một tay ôm lấy vai Trần Tuyền. Hắn lập tức sử dụng phong nguyên tố, kết hợp với "Bê Cong Thời Gian" lên bản thân. Chưa hết, hắn còn dùng tới cả "tốc biến" về phía ánh sáng, biến mất phía trong tia sáng đó.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Bí Mật Dưới Đáy Vòng Quay Vực Thẳm

Ba người Long xuất hiện ở một hang động cực kì không lồ. Cả hang động không có một thứ gì khác ngoài một bức tượng đá khổng lồ được đặt tại trung tâm hang động. Bức tượng này là một người đàn ông khoảng bốn mươi tuổi, khuôn mặt tuấn đạt, ăn mặc quần áo theo kiểu xa xưa, lưng đeo trường cung màu hoàng kim, mặc dù chỉ là một bức tượng thể nhưng từ trên đó cảm nhận một cỗ uy áp khủng khiếp lan tỏa xung quanh khiến cho ba người Long khuôn mặt trắng bệch không còn một giọt máu, toàn thân bủn rủn không thể đứng vững. Khuôn mặt tràn đầy khiếp sợ nhìn lên bức tượng.

"Thật mạnh khí thế. Đây chính là Tiên Tuyệt Cảnh cường giả sao?".

Nhìn bức tượng giữa hang, cảm nhận được khí thế kinh khủng khiếp lan tỏa ra xung quanh. Long không chút nào sợ hãi, trong mắt toát tràn đầy vẻ điên cuồng. Mạnh mẽ như vậy, sẽ có ngày hắn đạt tới.

"Cha"

Bỗng một âm thanh kinh hi vang lên khiến mọi người không khỏi giật mình quay đầu. Chỉ thấy, không biết từ bao giờ Ngọc Liên đã tỉnh lại, ánh mắt cô tràn đầy vui sướng nhìn về phía bức tượng.

"Liên. Con gái ta"

Âm thanh nam tử vang lên khắp hang động. Âm thanh mang theo linh lực khủng bố tới nỗi ba người Long không kịp phản ứng bị âm thanh của hắn đánh bay. Năm vật và ở trên đất, ba người khiếp sợ nhìn về phía giữa hang động.

Chỉ thấy Ngọc Liên điên cuồng chạy tới bức tượng, trong đôi mắt cô tràn đầy sự tưởng niệm, nhớ nhung cùng với đó là nước mắt tuôn trào.

- Crắc ... Crắc

Tiếng đổ nát vang lên, chỉ thấy trên bức tượng xuất hiện một cái mạng nhện, sau đó mạng nhện từ từ lan tỏa khắp bức tượng. Cuối cùng...

- Oanh.

Một tiếng nổ lớn vang lên, bức tượng nổ tung tranh tro bụi. Đồng thời từ bên trong tro bụi, một thân ảnh bắn ra ôm trầm lấy Ngọc Liên, không ai khác chính là vị nam tử kia. Nam tử ôm lấy Ngọc Liên, trong mắt tràn đầy sự yêu thương của một người cha đối với con gái, sự nhớ nhung da diết của người cha trong một thời gian rất dài không được gặp con mình.

Rất lâu sau, nam tử mới thả Ngọc Liên ra nhìn cô khắp một lượt, trong mắt tràn đầy triu mến cùng ân cần nói:

"Ngọc Liên, dạo này con sống thế nào? Vẫn khỏe chứ".

"Cha. Con vẫn khỏe mà. Đúng rồi! các bạn con đâu?" Ngọc Liên mỉm cười, bỗng nhiên sực nhớ tới cái gì liền kinh hô. Sau đó thấy ba người Long nằm lẩn lóc ở một nơi, ánh mắt ngây ngốc nhìn hai cha con cô. Cô thờ phào một tiếng vội vàng chạy tới chỗ Trần Tuyền, trong mắt tràn đầy sự lo lắng:

"Tuyền, Cậu không sao chứ?"

"Liên. Chuyện này " Trần Tuyền há hốc mồm không biết nói gì. Hắn thật sự không hiểu chuyện gì xảy ra.

"Hi. Tớ nữa mình sẽ nói cho cậu biết" Ngọc Liên lè lưỡi, cười đáng yêu sau đó đỡ Trần Tuyền đứng dậy, bộ dạng cực kì thân mật.

Thấy Trần Tuyền cùng con gái mình thân thiết như vậy. Nam từ ánh mắt nhìn chăm chăm, khí thế của một vị Tiên Tuyệt Cảnh cường giả bỗng chốc bộc phát, mà mục tiêu chính là Trần Tuyền. Trần Tuyền chỉ cảm thấy một cỗ áp lực khủng bố đè nặng lên vai mình, như là trên người hắn là cả một ngọn núi đè nặng xuống vậy khiến cho hắn vừa đứng lên được một chút liền ngã phịch xuống. Mồ hôi chảy ra như mưa, khuôn mặt trắng bệch. Trong mắt tràn đầy sợ hãi nhìn nam tử.

Thấy vậy, Ngọc Liên bất mãn nhìn cha mình khó chịu lên tiếng:

"Cha, mau dừng tay. Cậu ấy là bạn con".

"Hừ, ta chỉ muốn xem hắn có xứng là con rể ta không?" Nam tử thu hồi khí thế, bất mãn lên tiếng. Người ta thường nói "con gái kiếp trước là người yêu của cha", không một người cha nào thích việc con gái mình có người yêu cả

"Không ... không phải. Cậu ấy không phải là bạn trai con".

Ngọc Liên bị nói trúng tâm lòng mình, khuôn mặt cô đỏ bừng lên, thẹn thùng vô hạn lên tiếng phản bác, tuy vậy ánh mắt lại thỉnh thoảng liếc qua Trần Tuyền. Cô mặc dù cực kì ngượng ngùng nhưng cũng rất chờ mong Trần Tuyền nói thế nào? dù sao, đối với Trần Tuyền, cô có một cảm giác cực kì vi diệu. Cảm giác ở bên cạnh hắn cực kì thư thái, thoải mái. Trong lòng cô, Long là thần tượng của cô còn Trần Tuyền chính là bạch mã hoàng tử mà cô mơ ước. Vì thế, nếu như Trần Tuyền nói mình là bạn trai của cô, cô mặc dù cực kì ngượng ngùng thế nhưng cũng rất vui sướng

Tuy vậy, để cho Ngọc Liên thất vọng rồi. Trần Tuyền không phải là Long, hắn cũng không hiểu tình cảm của mình dành cho Ngọc Liên và ngược lại. Lại thêm vừa rồi bị đối phương khí thế làm cho sợ hãi, giờ thấy hắn nói vậy, giọng điệu tràn đầy sự bất nãn liền không chịu được, xua tay lắc đầu nói:

"Tiền bối. Ngọc Liên nói đúng đó. Chúng cháu chỉ là bạn mà thôi"

Nghe vậy, Ngọc Liên trong mắt toát lên vẻ thất vọng, khuôn mặt có chút trắng bệch nhưng không nói câu gì.

Thấy con gái mình như vậy, thân là người cha còn không biết Ngọc Liên làm sao. Đối với Trần Tuyền ánh mắt cực kì kém cỏi. Nếu như trước đây, ông sẽ không do dự một chương đập chết Trần Tuyền thế nhưng hiện tại Trần Tuyền là người con gái mình thích, hắn không thể xuống tay được. Điều này khiến ông rất là buồn bực.

Đang suy nghĩ xem làm cách nào xử lý Trần Tuyền, thì một âm thanh kinh sợ từ phía sau hắn vang lên:

"Ngài ... Ngài có phải là một trong Thập Tiên: Cửu Tinh Tiên Quân: Lý Thường Kiệt".

Nghe có người gọi tên mình, Lý Thường Kiệt không quay lại gật đầu lên tiếng:

"Đúng vậy, chính là ta".

"Trời ạ! ông chính là Lý Thường Kiệt. Nhưng mà Lý Thường Kiệt đã mất cách đây năm mươi ngàn năm. Hiện tại ông còn sống, điều này thật khó tin" Lạc Tuyết khiếp sợ che miệng lắp bắp.

Nghe cô nói vậy, ở đây trừ Ngọc Liên ra, tất cả mọi người đều giật mình kinh hãi, bộ dạng không thể tin được. Dù là Long cũng hoảng sợ không thôi.

Lý Thường Kiệt là một trong Thập Tiên của Việt Nam thiên quốc, tiền thân của Đại Việt đế quốc bây giờ. Năm mươi ngàn năm trước, Việt Nam thiên quốc là quốc gia mạnh nhất ở Nguyên Linh đại lục, là quốc gia duy nhất của đại lục đạt tới Thiên Quốc với Thập Tiên, Ngũ Thánh và Nhị Thần, thậm chí đồn rằng Việt Nam thiên quốc còn có một vị Siêu Thần Cảnh cấp 100.

Cũng bởi vì Việt Nam thiên quốc thống trị đại lục vì thế dẫn tới các đế quốc khác bất mãn. Sau đó, hơn 100 đế quốc lớn nhỏ của đại lục liên hợp lại tấn công Việt Nam thiên quốc. Kết quả, một trăm đế quốc cùng với Việt Nam thiên quốc bị diệt vong, Thập Tiên, Ngũ Thánh và Nhị Thần đều tử nạn, Siêu Thần Cảnh biến mất. Việt Nam thiên quốc biến mất khỏi bản đồ mãi tới hai ngàn năm sau.

Hiện tại một trong Thập Tiên của thời kì đó vậy mà sống sờ sờ trước mặt mọi người, bao sao bọn họ không kinh hãi cho được.

Nghe Lạc Tuyết nói tới quá khứ, trong mắt Lý Thường Kiệt toát lên lửa giận khôn cùng, quay đầu lại muốn nói gì. Thế nhưng, những điều ông định nói liền nuốt vào trong bụng, ánh mắt nhìn chăm chăm hai người, chính xác hơn là Long. Sau đó ông há hốc mồm, bộ dạng không thể tin được thối lui tới bên cạnh Long cầm lấy tay hắn. Trong mắt tràn đầy hưng phấn lên tiếng:

"Thằng bé. Ta thấy cháu cốt cách thanh kỳ, ngọc thụ lâm quang, phong lưu tiêu sái ... (bỏ qua 3000 chữ)... rất có ta phong phạm năm đó vì thế ta muốn nhận cháu làm đồ đệ. Thế nào! đồng ý chứ?".

Thấy cha mình bộ dạng kích động như vậy. Chỉ có Long với Lạc Tuyết là biết lý do còn hai người Trần Tuyền với Ngọc Liên đều khó hiểu nhìn hắn. Ngọc Liên chạy tới chỗ Lý Thường Kiệt ôm lấy tay hắn nghi hoặc kêu lên:

"Cha, cha sao vậy? đừng có dọa bạn con chứ!"

"Con gái. Đừng cản ta, hôm nay ta quyết phải thu đứa trẻ này làm đồ đệ. Mẹ nó! mười bốn tuổi là Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba, ông trời ạ! đây quá

thật là không có thiên lý mà".

Lý Thường Kiệt không nhận được chữ tục. Trong mắt tràn đầy nóng bỏng nhìn Long, cho tới giờ, ông vẫn còn chưa hết khiếp sợ vì những gì mình chứng kiến. Ông còn tưởng rằng mình bởi vì ngủ lâu quá mà có nhìn hằm đây. Phải biết mười bốn tuổi Luyện Tinh Cảnh ở thời thượng cổ chưa từng tồn tại vậy mà hiện giờ ông được gặp một người như vậy. Thế giới quan của ông bị xục đổ khiến ông cứ tưởng như mình còn đang mơ ngủ đây.

Tuy vậy, với một người đã đạt tới cảnh giới Tiên Tuyệt Cảnh như ông thì rất nhanh ông đã bình tĩnh lại. Và việc đầu tiên khi ông tiếp nhận trên thế gian này tồn tại một kẻ Luyện Tinh Cảnh cấp mười bốn ở tuổi mười bốn đó chính là thu hấn là đồ đệ. Còn phải hỏi sao? một tên thiên phú khủng bố như vậy, chẳng ngu nào mà không muốn thu nhận đối phương chứ.

Khác với tâm trạng kích động của Lý Thường Kiệt, Ngọc Liên cùng với Trần Tuyền nghe xong khuôn mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ, mồm há to, mắt tròn nhìn Long. Rất lâu sau bọn họ mới bình tĩnh lại được, chỉ là ánh mắt nhìn Long như nhìn một con quái vật vậy:

"Ông trời à! Mười bốn tuổi Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba. Thật không hổ danh là thần tượng của mình" Ngọc Liên than thở lên tiếng, ánh mắt nhìn Long tràn đầy sự sùng bái.

"Đại ca! Đại ca ăn gì em cúng" Trần Tuyền càng khoa trương, đi ra trước mắt Long vái hấn một lấy ân cần hỏi.

Nghe vậy, Long không chút nào "thương hoa tiếc ngọc" một cước không nhanh, chuẩn, ác lên mông Trần Tuyền đá hấn bay xa vắng:

"Cút, ta chưa chết, cúng cái gì?".

Sau đó quay về phía Lý Thường Kiệt áy náy lên tiếng:

"Xin lỗi tiên bối. Cháu là một tên kiếm sư, vì thế cháu không thể nhận ngài làm sư phụ được. Nếu như ngài muốn, Trần Tuyền là người thích hợp nhất".

Hắn nói điều này là nửa thật nửa giả. Sự thật, Long là một tên kiếm sư do việc tiếp nhận truyền thừa của Yasuo, mà một khi đã chọn hệ rồi thì cả đời đều phải theo hệ đó, không được thay đổi, trừ khi đạt tới Thành Hiền Cảnh mới được phép chuyển hệ này sang hệ khác. Còn giả là hắn có thể kiêm tu rất nhiều hệ, việc hấn vừa là kiếm sư vừa là pháp sư (Zilean) là bằng chứng chính xác nhất. Thế nhưng hắn vẫn từ chối. Đối với Long, việc nhận được truyền thừa của một tên Tiên Tuyệt Cảnh, thậm chí là Thành Hiền Cảnh chẳng là cái gì cả. Bởi vì những gì "Liên minh huyền thoại" mang lại cho hắn còn hơn rất nhiều so với truyền thừa của Tiên Tuyệt, Thánh Hiền mang lại. Trải qua thời gian tìm hiểu, Long biết "Liên minh huyền thoại" là một hệ thống cực kì thần kì đến nỗi Long cũng không ngờ được hết năng lực của nó.

Vì thế, Long quyết định nhường lại cơ hội này cho Trần Tuyền. Một phần Trần Tuyền là đàn em của hắn, quan trọng hơn hắn cùng với con gái Lý Thường Kiệt quan hệ thân mật, hơn nữa Trần Tuyền cũng là một tên cung thủ hợp cách. Tiếp nhận sở học của Lý Thường Kiệt, hắn là người hợp nhất.

Nghe Long vậy mà nhường lại cơ hội như vậy cho mình, Trần Tuyền trong mắt tràn đầy sự kinh hãi lắp bắp lên tiếng:

"Đại ca. Việc này ..."

"Tuyền nè, tuy em bái anh là anh cả. Thế nhưng anh cũng chưa có gì cho em. Hiện tại, anh không thích hợp làm xạ thủ thôi thì em hãy nhận đi, coi như là quà ra mắt của anh với thằng em" Long cười cợt vỗ vai hắn.

"Đại ca".

Nghe xong, Trần Tuyền nghẹn ngào kêu lên. Hắn thật sự không ngờ tới Long lại có thể vô tư nhường cho mình cái món quà lớn như vậy. Phải biết được một vị Tiên Tuyệt Cảnh nhận làm đồ đệ là điều mà bất kì Linh Sư nào cũng đều muốn. Nói không phải điều chứ nếu như một tên Tiên Tuyệt Cảnh ở trước công chúng nói: các người giết nhau đi, người thắng sẽ được ta thu làm đồ đệ thì tin tưởng tất cả những người ở đó đều sẽ lôi vũ khí ra chém giết, dù cho đó có là vợ con, huynh đệ... cho thấy đồ đệ của Tiên Tuyệt Cảnh cường giả nó lớn như thế nào.

Hiện tại, Long lại không chút nào giữ lại vậy mà đưa cho hắn món quà này mà không cần nhận bất kì thứ gì báo sao Trần Tuyền không cảm động khôn xiết cho được, dù cho Lý Thường Kiệt không nhận hắn là đồ đệ thì mối ân tình này, hắn dù chết cũng phải trả. Chỉ thấy hắn kêu lên một tiếng, sau đó quỳ xuống, vái Long ba lạy ôm quyền nghiêm túc lên tiếng, trong giọng nói tràn đầy sự kiên cường:

"Đại ca. Sau này, mạng em là của anh, có gì cứ sai bảo. Anh chỉ hướng tây, em không dám đi hướng bắc. Lên núi đao, xuống biết lửa, chỉ cần anh yêu cầu em quyết không từ nan".

"Ha...ha, đứng lên đi. Chúng ta là anh em mà, nói gì mấy câu ấy chứ" Long lắc đầu bất đắc dĩ đi tới đỡ Trần Tuyền dậy.

Về phía mấy người còn lại, thấy Long vậy mà nhường cho Trần Tuyền, để hắn trở thành đệ tử của Lý Thường Kiệt, trừ Lạc Tuyết đã quá hiểu rõ Long ra thì hai người còn lại đều cực kì khó tin, sau đó là khâm phục nhìn Long. Có lòng dạ hào phóng, độ lượng hết mình vì anh em như Long, quả thực là hiếm thấy. Cũng vì vậy, dù không yêu thích gì Trần Tuyền nhưng Lý Thường Kiệt vẫn nhận lời thu hấn là đệ tử.

"Được rồi. Đàn ông con trai đứng ở đó mà ủy mị nữa. Nếu như Long đã nói vậy, ta sẽ nhận cháu làm đệ tử".

Lý Thường Kiệt bất mãn nhìn Trần Tuyền, bộ dạng như là mình bị ép buộc nhận hắn làm đệ tử vậy.

"Cha".

Thấy cha mình như vậy, Ngọc Liên nũng nịu kêu lên một tiếng. Bộ dạng ủy khuất nhìn cha mình.

Lý Thường Kiệt xoa đầu bắt lực trước ánh mắt đáng thương của con mình. Nở một nụ cười thật "vui vẻ" nhìn Trần Tuyền nghiêm giọng. Tuy rằng vẫn còn đó sự bất mãn thế nhưng cũng ít đi nhiều:

"Thật là! con với chả cái. Trần Tuyền, hiện giờ ta thu người làm đệ tử chân truyền, Sau này ra ngoài nhớ đừng làm mất mặt ta đấy".

Về phía Trần Tuyền mặc dù không hiểu mình đắc tội vị tiền bối này ở đâu, thế nhưng hắn cũng không suy nghĩ nhiều. Quỳ xuống, hướng về phía Lý Thường Kiệt vái ba lạy cung kính hô:

"Đệ tử Trần Tuyền, bái kiến sư phụ"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Nói Chuyện

"Rất tốt. Hiện tại ngồi xuống, tiếp nhận truyền thừa của ta"

Lý Thường Kiệt vuốt râu gật gù, mặc dù ông không thích Trần Tuyền thế nhưng việc mình có đệ tử chân truyền cũng khiến ông vui mừng. Chờ cho Trần Tuyền làm theo, một tay Lý Thường Kiệt đặt lên đầu hắn, đại lượng tri thức tu luyện truyền vào trong đầu Trần Tuyền. Lý Thường Kiệt cả đời gắn bó với cung thủ, một tay bắn cung đã đạt tới cảnh giới xuất thần nhập hóa, được người thời đó mệnh danh là Cừu Tinh Tiên Quân. Trong suốt quãng thời gian khi mà Việt Nam thiên quốc còn tồn tại, bất kì kẻ địch nào của ông dù mạnh hay yếu ông chỉ dùng không quá chín lần bắn tên là tiêu diệt được đối phương. Vì thế, Trần Tuyền rất may mắn khi đạt được truyền thừa của ông

Thấy Trần Tuyền đã tiếp nhận truyền thừa, Ngọc Liên trong mắt tràn đầy vẻ vui sướng. Như vậy, hiện nay Trần Tuyền chính là sư huynh của mình, trở thành "người một nhà" với cô khiến quan hệ của hai người trở lên thân cận hơn, bảo sao cô không vui mừng được. Về phía Long, hắn cũng cao hứng. Bởi vì Trần Tuyền đạt được kì ngộ của chính hắn, sau này tương lai tiền đồ bất khả lượng, mà hắn cũng nhờ đó có được một vị trợ thủ mạnh mẽ.

Hướng về phía Lý Thường Kiệt, Long nói lên những nghi vấn mà mình

"Tiền bối. Có một số câu hỏi cháu muốn hỏi ngài, ngài có thể trả lời chứ"

"Nếu cháu là bạn của Ngọc Liên, cứ gọi bác là bác Kiệt đi, có vấn đề gì cứ hỏi"

Lý Thường Kiệt cười ha hả, đối với Long, ông rất yêu thích không chỉ vì thiên phú của hắn mà còn vì tính cách. Truyền thừa của Tiên Tuyệt Cảnh, một thứ mà bất kì ai nghe tới cũng đều đánh nhau tới đầu rơi máu chảy hòng đạt được nó, vậy mà Long có thể vô tư nhường lại cho huynh đệ mình. Dù rằng truyền thừa của ông không thích hợp với Long, thế nhưng Long có thể lấy truyền thừa của ông mà mạng đi đầu giá nhưng hắn không làm mà lại cho Trần Tuyền cơ hội đó. Điều này khiến ông tràn đầy tán thưởng, đối với Long cũng cực kì quý mến. Nếu không phải Ngọc Liên thích Trần Tuyền, ông đã không do dự cho hai người tác thành một đôi rồi.

Thấy Lý Thường Kiệt gật đầu ra hiệu cho mình nói chuyện, Long liền hỏi

"Bác Kiệt, trong lịch sử ghi bác đã ngã xuống cùng với Việt Nam thiên quốc. Vậy tại sao bác lại xuất hiện ở năm mươi ngàn năm sau? Còn nữa, Ngọc Liên nếu là con gái ngài thì chẳng phải cô ấy đã có hơn năm mươi ngàn tuổi ư?"

Nghe Long hỏi như vậy, Lý Thường Kiệt vuốt râu gật gù, sau đó phát tay, một cái bàn đã xuất hiện trước mặt ba người. Ông chỉ lên cái ghế cười nói

"Ngồi xuống đi, ta sẽ kể lại cho cháu biết mọi điều"

Trải qua một thời gian. Tất cả những câu hỏi mà Long nghi vấn đã được Lý Thường Kiệt hoàn mỹ trả lời.

Nếu muốn nói tới đáp án mà Lý Thường Kiệt đưa ra, thì không phải kể đến Huyền Mộng Tinh. Huyền Mộng Tinh trước kia không phải là một tinh cầu trong vũ trụ mà là một mảnh đất ở Nguyên Linh đại lục, nó trở thành tinh cầu tất cả là do công sức của Lý Thường Kiệt

Năm đó, Việt Nam Thiên Quốc bị hủy diệt, Lý Thường Kiệt thương nặng đào vong. Bởi vì không muốn tuyệt học của mình cứ như vậy biến mất, ông đã phong ấn mình lại ở Vòng Quay Vực Thẳm lúc đó tên là Từ Vong Vực Thẳm, đồng thời để phòng kẻ xấu nhòm ngó, ông đã chế tạo ra linh pháp "Trạm dịch chuyển". Bất kì kẻ nào thực lực dưới Tiên Tuyệt Cảnh chỉ cần tiến vào linh trận đều sẽ bị dịch chuyển tới bất kì nơi nào trong đại lục.

Sau này, kẻ thù của ông biết được việc làm này của Lý Thường Kiệt, lại không thể nhận được truyền thừa của ông vì thế liền dịch chuyển cả khối lục địa

đó ra bên ngoài vũ trụ, trải qua năm tháng. Khối lực địa đó biến thành Huyền Mông Tinh như bây giờ

Còn về phía Ngọc Liên tại sao lại là con gái của ông. Năm đó, Lý Thường Kiệt vì muốn bảo vệ con gái mình liền sử dụng tới cả cực phẩm Thiên cấp linh kĩ: Đi tới tương lai, đưa cô ấy tới tương lai năm mươi ngàn năm sau. Thế nhưng lo sợ năm mươi ngàn năm sau, tàn dư của kẻ thù vẫn còn. Ngọc Liên rất có thể gặp nguy hiểm. Vì thế, ông phong ấn lại linh hồn của cô, chỉ khi nào cô tới Vòng Quay Vực Thẳm, phong ấn mới được gỡ bỏ, cô nhớ lại toàn bộ đồng thời tìm tới cha mình. Điều này cũng giải thích vì sao, Ngọc Liên bị đau đầu dữ dội khi tới đây, rồi linh hồn cô lại có tới hai triệu linh hồn lực bởi vì linh hồn cô tồn tại một tia linh hồn của cha mình, mục đích chính là phong ấn linh hồn cô lại

Mọi nghi vấn đã được giải đáp, Long cũng thấy thỏa mãn đồng thời đối với thủ đoạn của Tiên Tuyết Cảnh vô cùng khâm phục: Đi tới tương lai, phong ấn linh hồn, ... những thủ đoạn này dù là hán cũng không dám nghĩ tới. Dù sao, ở cái thời điểm này, Thiên Nhân Cảnh đã trở thành truyền thuyết thì Tiên Tuyết Cảnh là một cảnh giới mà không ai tưởng tượng ra được

"Đúng rồi, Long. Cháu mặc dù không trở thành đệ tử của bác. Nhưng bác rất thương thức cháu. Vì thế, bác cũng không để cháu không công đến đây được"

Lý Thường Kiệt nhìn Long cười nói, sau đó lôi ra từ bên trong "không gian nhẫn" ra một quả cầu, trong mắt tràn đầy tưởng nhớ. Đưa quả cầu cho Long, ông nói

"Đây là Độc Cô Tâm. Cầm lấy nó, sau khi thực lực đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh thì truyền linh lực vào bên trong, nó sẽ dẫn cháu tới lăng mộ của một trong Nhị Thần"

Cầm lấy viên ngọc, Long không khỏi trấn động, trong mắt toát lên vẻ kinh hãi cùng giật mình lấp lấp

"Chẳng lẽ là..."

"Đúng vậy, chính là Độc Cô Kiếm Thần: Độc Cô Thiên Tà" Lý Thường Kiệt vuốt râu cười nói, nhắc tới Độc Cô Thiên Tà, trong mắt ông tràn đầy vẻ kính nể

Nghe vậy, Long cảm chặt quả cầu. Trong mắt tràn đầy sự hưng phấn mãnh liệt. Độc Cô Kiếm Thần là ai? nếu như lúc này có lẽ không ai biết. Thế nhưng đối với những gia tộc như Long với Lạc Tuyết, Độc Cô Thiên Tà là cái tên mà bất kì ai cũng biết tới

Là một trong Nhị Thần của Việt Nam thiên quốc, một người một kiếm đánh khắp đại lục không địch thủ. Việt Nam thiên quốc gọi ông là Độc Cô Kiếm Thần còn đại lục thì lại biết tới ông với tên gọi Độc Cô Cầu Bại. Ý nói Thiên Tà từ khi xuất đạo đến nay chỉ cầu một lần bại duy nhất

Vì thế, hiện giờ trong tay Long có món đồ có thể cho hán đạt được truyền thừa của vị Kiếm Thần nổi tiếng này, bảo sao hán không kích động được

Lại nói đạt được năng lực của Yasuo, là một tên kiếm khách cũng khiến cho Long đối với kiếm thuật có một sự yêu thích không hề nhẹ, cũng vì đó hán mới cực kì mong chờ về truyền thừa của Độc Cô Kiếm Thần. Tin tưởng, chỉ cần đạt được truyền thừa của ông ta, sức mạnh của hán sẽ tăng lên một bước dài

Thu lại Độc Cô Tâm, Long đứng lên đối với Lý Thường Kiệt vái một cái thật sâu, trong giọng nói tràn đầy sự cảm kích lên tiếng

"Bác Kiệt. Cảm tạ"

"Không cần như vậy. Ta tin tưởng Độc Cô tiên bối cũng sẽ rất vui mừng khi nhận cháu làm đồ đệ đó"

Lý Thường Kiệt phát tay không mấy để ý cười nói. Đồng thời trong lòng đối với Độc Cô Thiên Tà tràn đầy hâm mộ. Có thể đạt được một vị truyền nhân thiên phú trác tuyệt như Long, hán không hâm mộ sao được

"Cha. Hiện tại tâm nguyện của cha đã xong, cha theo con trở về nhé"

Lúc này, Ngọc Liên ôm lấy tay Lý Thường Kiệt nũng nịu kêu lên, trong mắt tràn đầy vẻ chờ mong

Nghe vậy, Lý Thường Kiệt xoa đầu cô gật đầu nói

"Ừm. Mặc dù sau khi rời khỏi đây thực lực của ta sẽ giảm xuống Độ Không Cảnh, thế nhưng điều này cũng không đáng ngại"

"Hi ... Hi, yêu cha nhất"

Nghe vậy, Ngọc Liên vui sướng vô cùng ôm chặt lấy Lý Thường Kiệt vui sướng hoan hô, có thể cùng cha mình đoàn tụ sau hơn năm mươi ngàn năm xa cách, cô còn mong gì hơn

"Đúng rồi, hàng động này có năng lượng vũ trụ rất nhiều. Các con mau tu luyện đi, tin tưởng làm ít được nhiều"

Xoa đầu con gái mình, trong mắt tràn đầy yêu thương. Bỗng hán vỗ đầu hướng về phía ba người lên tiếng

Nghe thế, Long cùng Lạc Tuyết hai mắt sáng ngời nhìn Lý Thường Kiệt gật đầu sau đó khoanh chân ngồi xuống. Vận lên tâm pháp bắt đầu tu luyện

"Định, phát hiện nguồn năng lượng vũ trụ tinh khiết. Chủ nhân có muốn chuyển một phần nguồn năng lượng vũ trụ này thành liên minh điểm?"

Âm thanh máy móc vang lên trong đầu Long khiến hắn giật mình, thế nhưng rất nhanh chóng lên vui mừng. Máy ngày hôm nay, Long không giết người cũng không hoàn thành nhiệm vụ vì thể Ip, Rp, Liên minh điểm không tăng chút nào. Điều này khiến hắn buồn bực không thôi. Hiện tại có cơ hội trời cho này, bảo sao Long không vui sướng được, không chút do dự đồng ý

"Đã xác nhận, quá trình chuyển đổi bắt đầu"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Mua Sắm

Trong hang động dưới đáy Vòng Quay Vực Thẳm, Lý Thường Kiệt ánh mắt giật mình nhìn về phía Long. Chỉ thấy xung quanh Long, năng lượng vũ trụ điên cuồng hội tụ như là cơ thể hắn là một lỗ đen khổng lồ hút hết năng lượng vũ trụ trong hang động vậy

"Clgt. Tại sao một tên Luyện Tinh Cảnh lại có thể hấp thu năng lượng vũ trụ bằng với một tên Độ Khí Cảnh chứ?"

Lý Thường Kiệt nhìn dị tượng như vậy, trong mắt toát lên vẻ không thể tin được cùng với chấn động hô lớn

Cơ thể con người như một cái bình chứa vậy, ở Sơ Nguyên Cảnh nó là một cái ông hút, ở Luyện Tinh Cảnh nó là một cái chai, ... Mà nếu như lượng "nước" vượt quá cái chai đó thì sẽ khiến cho bình chứa vỡ nát. Đó là quy luật

Vì thế, cơ chế sống của con người tự động tạo ra các giới hạn, hay còn gọi là "bình cảnh". Con người cứ việc hấp thu năng lượng vũ trụ cho đến khi đạt tới giới hạn của cơ thể, khi đó cơ thể sẽ tự động đào thải năng lượng vũ trụ dư thừa ra bên ngoài, chờ cho tới khi nào cơ thể đã tiến hóa, khiến thể tích "bình chứa" tăng lên, lúc đó cũng là thời điểm "bình cảnh" biến mất.

Hang động này năng lượng vũ trụ cực kì nồng đậm, là sự tích tụ của năm mươi nghìn năm lưu lạc bên ngoài vũ trụ. Năng lượng vũ trụ ở đây đậm đặc đến nỗi kể cả Lý Thường Kiệt hấp thu để chữa thương trong suốt năm mươi ngàn năm cũng chỉ hấp thu được 1/2 số năng lượng vũ trụ của hang động mà thôi. Dù cho hiện tại năng lượng vũ trụ trong hang động chỉ còn một nửa thể nhưng Linh Sư dưới Tiên Tuyệt Cảnh cũng phải mất mấy năm mới có thể hấp thu được. Nếu như cố gắng hấp thu, thì không chỉ không phá được "bình cảnh" mà còn là cho cơ thể bởi vì không chứa được nguồn năng lượng khổng lồ dẫn tới bạo thể mà chết

Hiện giờ, ông thấy được ngoài trừ ba người Trần Tuyền hấp thu một ít ra còn lại toàn bộ nguồn năng lượng vũ trụ đều bị tiến vào cơ thể hắn. Đổi thành người bình thường có lẽ đã bạo thể mà chết thể nhưng Long lại không có gì xảy ra, như cơ thể hắn là một cái bình không đáy, bao nhiêu năng lượng đều bị hút vào hết vậy. Điều này đã phá vỡ thể giới quan của ông, khiến ông thật sự không thể tin vào mắt mình được. Cứ ngỡ như mình đang nằm mơ vậy.

Không nói tới Lý Thường Kiệt ở đó ngây dại. Lúc này Long đang đắm chìm trong tu luyện. Mặc dù năng lượng vũ trụ trong hang động rất nhiều thể nhưng với nội tại của Zilean: Lọ Trữ Thời Gian, nguồn năng lượng này chẳng là gì cả. Tất cả đều bị Long hấp thu, một phần chuyển hóa thành linh lực bản thân, tuy vậy chỉ giúp hắn tăng lên một linh lực mà không đột phá bình cảnh cấp mười bốn khiến hắn buồn bực không thôi.

Một phần năng lượng vũ trụ thì chứa trong Lọ Trữ Thời Gian, và một phần thì chuyển hóa thành liên minh điểm $1600 + 1300 + 900 + 1100 + 2300 = 8000$

"Quá trình chuyển đổi kết thúc. Chủ nhân đạt được 8000 liên minh điểm"

Trong không gian hệ thống, một âm thanh máy móc vang lên khiến Long giật mình, sau đó liền trở lên vui mừng. Mặc dù không đạt được một đồng nào Rp với Ip, thế nhưng với 8000 liên minh điểm, Long có thể mua được rất nhiều món đồ trong cửa hàng

Bởi vì không có sự hạn chế như trong game là mỗi người chơi chỉ có sáu món đồ. Long có thể mua tất cả các đồ vật bên trong cửa hàng với điều kiện là hắn có đủ năng lượng điểm. Lại thêm hiện tại, hắn có năng lực của pháp sư từ Zilean, kiếm sư từ Yasuo và tank từ Thresh (Trong các trận đấu thông thường thì 80% Thresh là lên tank, vì thế mặc định Thresh sẽ lên đồ theo lối tanker). Vì thế, hắn quyết định không một lần lên thẳng một đồ mà mua lẻ tẻ, tăng sức mạnh cho cả ba trường phái

Đầu tiên, Long bỏ ra 850 liên minh điểm mua lấy một cái < Gậy Bùng Nổ >, sau đó bỏ ra thêm 750 liên minh điểm để kết hợp < Gậy Bùng Nổ > với < Đá Bảo Hộ > thành < Trượng Trường Sinh >

- Trượng Trường Sinh

Đẳng cấp: Thất giai trung phẩm

Giá tiền: 2700

Nội tại : Trang bị này cho chủ nhân 2000 năm tuổi thọ với mỗi điểm tích trữ (tối đa là hai triệu năm tuổi thọ). Tăng một tích trữ mỗi mười năm

Nội tại duy nhất - Vĩnh Hằng: Hấp thu một phần sát thương lên chủ nhân chuyển thành linh lực bản thân, dùng số linh lực này để loại bỏ các hiệu ứng như độc, choáng, ... lên người mình đồng thời hồi lại thể lực dựa theo số linh lực còn lại (linh lực này là linh lực chuyển hóa từ sát thương). Hiệu ứng càng mạnh, thời gian sử dụng càng lâu, tiêu tốn linh lực càng nhiều

Nội tại duy nhất - Thiêu Đốt Tuổi Thọ: Thiêu đốt tuổi thọ của mình cường hóa đòn đánh tiếp theo lên 10%, 20%, 50%, 100%, 200%, 500%, 1000% sát thương. Thiêu đốt tuổi thọ càng nhiều, cường hóa đòn đánh càng mạnh (Thời gian hồi nội tại: ba mươi ngày)

Không hổ danh là Thất giai trung phẩm, năng lực mạnh vô cùng. Mặc dù < Trượng Trường Sinh> không có uy lực gì nhưng điểm mạnh của nó là sự hỗ trợ mạnh mẽ về thời gian. Nội tại của < Trượng Trường Sinh> đã cho thấy sự khủng bố của nó. Mỗi mười năm cho chủ nhân 2000 năm tuổi thọ, tối đa là hai triệu năm. Như vậy chẳng phải nói, dù cho Long không phải là Linh Sư, thì Long cũng có tuổi thọ rất dài sao? thật không phụ danh hai từ trường sinh

Mà hai nội tại duy nhất của < Trượng Trường Sinh> cũng rất mạnh mẽ, Vĩnh Hằng chuyển hóa sát thương, Thiêu Đốt Tuổi Thọ thì cường hóa đòn đánh. Như vậy, chỉ cần Long có đầy đủ tuổi thọ, hẳn liền sở hữu trong mình một tuyệt chiêu có thể tạo đột biến trong giao tranh

Đối với năng lực của < Trượng Trường Sinh>, Long cảm thấy cực kì thỏa mãn. Có nó, Long không cần lo lắng về tuổi thọ của mình nữa rồi

Đề < Trượng Trường Sinh> vào kho đồ. Long tiếp tục mở ra " Cửa hàng", bỏ lấy 1300 liên minh điểm mua lấy < Kiếm BF >, là một thanh nhất giai cực phẩm. Mặc dù chỉ là nhất giai nhưng ở thời điểm này là một thanh vũ khí vừa sức với Long. Đặc biệt hơn nữa, nó là món đồ rất cần thiết để hợp thành những món đồ gây sát thương khủng khiếp như < Vô Cực Kiếm>, < Lưỡi Hái Linh Hồn>, ...

Tiếp tới, Long bỏ ra 1050 mua lấy < Súng Hextech>,

- Súng Hextech

Đăng cấp: Tam giai hạ phẩm

Giá tiền: 1050

Nội tại duy nhất- Cầu phép: Sát thương kẻ địch bằng đòn đánh thường sẽ gây thêm sát thương linh kĩ(thời gian hồi chiêu: 5 phút)

Không tệ, nhìn bảng thông tin giới thiệu về < Súng Hextech>, Long trong mắt toát lên vẻ tán thưởng.

Bình thường những sát thương linh kĩ phần lớn đều là do Linh Sư sử dụng linh kĩ mới xuất hiện. Nội tại Cầu Phép của < Súng Hextech> khiến Long khi sử dụng kiếm cùng đối phương đánh cận chiến khiến cho đòn đánh tiếp theo của hắn mang theo sát linh kĩ. Điều này sẽ khiến đối thủ cực kì bất ngờ. Dù sao, không vận dụng linh kĩ mà đòn đánh thường lại có sát linh kĩ là điều từ trước tới nay chưa từng tồn tại. Ngoài ra < Súng Hextech> còn là một món đồ cần thiết nhất để lên một trong ba món vũ khí mới nhất mà Riot mới thêm vào khi ra " Kỷ Nguyên Ma Thuật" . Vì thế, đối với < Súng Hextech>, Long cực kì coi trọng

Cất < Súng Hextech> vào kho đồ. Long suy nghĩ một chút rồi quyết định bỏ ra luôn 2350 liên minh điểm mua lấy < Giáp gai >. Hiện tại đồ của pháp sư đã có, kiếm sư cũng đã được một mảnh trang bị, Long muốn tính tới một món đồ thủ. Mà suy đi tính lại cũng chỉ có " Giáp gai" là thích hợp

- Giáp gai

Đăng cấp: Tam giai cực phẩm

Giá tiền: 2350

Nội tại duy nhất: Khi bị tấn công bởi các đòn đánh thường, phản lại sát linh kĩ theo 15% số sát thương nhận được

Mua lấy < Giáp gai >, Long chính là muốn tạo sự bất ngờ cho đối thủ. Đặc biệt kẻ địch thuộc dạng Xạ Thủ, Đấu Sĩ, Tank với Sát Thủ.

Bởi vì thông thường trước khi tấn công, mấy người này đều sẽ cùng Long đánh thường trước tiên, có nghĩa là lấy vũ khí của bọn họ va chạm với hắn để thăm dò năng lực đối phương. Mà với < Giáp gai >, kết quả cuối cùng là Long bị thương thì ít mà kẻ địch nhận sát thương từ chính đòn đánh của mình lại nhiều, quả thật chính là " gây ông đập lưng ông". Tất nhiên, < Giáp gai > chỉ có hiệu lực với đòn đánh thường thôi, chỉ cần đối phương dùng tới linh kĩ thì Giáp gai hoàn toàn vô dụng

Còn lại 1700, Long nghĩ ngợi một chút rồi mua lấy < Giày Pháp Sư>, món đồ này vừa tăng tốc độ di chuyển cho hắn, vừa tăng sát thương cho linh kĩ mà Long gây ra. Là một chiếc giày không tệ. Tất nhiên, Long cũng chỉ để trong kho đồ mà thôi, hắn cũng không thể đi đôi giày cộc lạch ra ngoài được, đúng không?

Mua xong < Giày Pháp Sư >, Long chỉ còn có 600 liên minh điểm. Hắn cũng không mua đồ gì nữa, mà rời khỏi hệ thống. Bởi vì hắn nghe thấy âm thanh của Lạc Tuyết vang lên bên tai mình

Thấy long tỉnh lại, trong mắt Lạc Tuyết tràn đầy mừng rỡ ôm chăm lấy Long khóc rống, nghẹn ngào lên tiếng:

" Long, cuối cùng anh cũng tỉnh lại"

Thấy Lạc Tuyết " Lê hoa đại vĩ" như vậy, Trần Tuyền cũng với Ngọc Liên cũng dùng ánh mắt lo lắng nhìn mình, Long kinh ngạc nhìn cô khó hiểu

" Tuyết, có chuyện gì vậy?"

" Còn sao nữa. Cháu đã hôn mê suốt hai ngày hôm nay rồi. Mà nói thật, bác thật sự không hiểu nổi cháu là gì nữa. Bắn vào Luyện Tinh Cảnh mà hấp thu được toàn bộ năng lượng vũ trụ trong hang động đã khiến người khác không thể tin được rồi. Vậy mà hấp thu trong hai ngày liền nhưng không đột phá được một cấp lại càng khiến người khác không thể hiểu nổi"

Lý Thường Kiệt ngồi trên ghế đá. Ánh mắt sáng quắc nhìn Long, bộ dạng như muốn nhìn thấu xem Long là gì vậy. Hai ngày hôm nay, ông thật sự bị Long dọa cho sợ, bị những gì diễn ra xung quanh hắn làm cho giật mình. Hấp thu toàn bộ năng lượng vũ trụ bên trong hang động thế nhưng lại không đột phá. Mẹ nó! thằng này là người hay là quái vật vậy

Nghe vậy, Long hơi chút kinh ngạc, thật không ngờ mình tu luyện lại mất tận hai ngày hai đêm. Nhìn về phía Lạc Tuyết ôm lấy mình thật chặt, trong mắt tràn đầy lo sợ. Long áy náy lên tiếng

" Lạc Tuyết, xin lỗi đã làm em lo lắng"

" Không sao! anh tỉnh lại là tốt rồi!" Lạc Tuyết ngẩng mặt lắc đầu cười hi hi trả lời

Hai ngày trước, cô định chỉ tu luyện. Dù sao cô cũng không có " Lộ Trụ Thời Gian" như Long vì thế cô chỉ hấp thu được một ít mà thôi. Khi tỉnh lại, phát hiện Long chưa tu luyện xong, không những thế việc này còn kéo dài hai ngày liền khiến cô lo lắng không thôi. Giờ thấy Long tỉnh lại, lo lắng trong lòng cũng biến mất, cô cũng trở lại vui vẻ như xưa

" Đúng rồi. Ta vừa dùng " Theo dõi trí nhớ" lên đầu Trần Tuyền, biết được các cháu hôm nay phải trở về lữ đoàn 279 phải không?"

Lý Thường Kiệt cắt đứt cuộc nói chuyện của hai người lên tiếng hỏi. Nghe vậy, Long vỗ đầu mình thảm máng vậy mà quên mất việc này. Vì thế hướng về phía Lý Thường Kiệt gật đầu

" Vâng. Vì thế hiện tại chúng cháu phải rời khỏi đây. Bác có thể đưa chúng cháu ra ngoài được không?"

" Không có vấn đề. Chắc, ta thật sự rất chờ mong Nguyên Linh đại lục của năm mươi ngàn năm sau ah. Được rồi, mọi người lại gần đây, chúng ta liền rời đi"

Lý Thường Kiệt vuốt râu cười hả hả. Nghe thế bốn người gật đầu sau đó đi tới chỗ Lý Thường Kiệt. Lý Thường Kiệt liền dùng linh thức bao bọc lấy bọn họ. Sau đó một tay để lên mi tâm cười nói

" Vậy chúng ta đi thôi"

Nói xong, Năm người biến mất để lại hang động vắng vẻ, tiêu điều

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Tinh Không Giặc Cướp: Deadgod

Sân bay Huyền Mộng Thành. Trong ánh mắt khó bỏ của Ngọc Liên, Lý Thường Kiệt đứng ở trên phi thuyền vẫy tay về phía cô tạm biệt. Bởi vì sử dụng "theo dõi trí nhớ" lên người Trần Tuyền, Lý Thường Kiệt biết được thế giới năm mươi ngàn năm sau biết đổi nghiêng trời lệch đất, vì thế ông muốn trở về Nguyên Linh đại lục một chuyến, sau đó khám phá thế giới mới này. Mà cũng bởi vì " theo dõi trí nhớ", một số thủ tục cùng với kiến thức cơ bản Lý Thường Kiệt đều nắm rõ. Vì thế, ông không cảm thấy kinh ngạc khi ngồi trên phi thuyền vũ trụ.

Chờ cho phi thuyền cất cánh, nhìn theo phi thuyền vũ trụ khuất dần sau những đám mây. Trong mắt Ngọc Liên tràn đầy vẻ không nỡ. Cô mãi mới được gặp lại cha mình, hiện tại lại phải xa cách, dù cho việc này cũng chỉ kéo dài trong một tháng thế nhưng cô không muốn điều này chút nào.

Thấy Ngọc Liên tâm trạng khó chịu, không mấy vui vẻ. Long đi tới vỗ vai cô an ủi:

" Yên tâm. Cũng chỉ có một tháng mà thôi, sau một tháng hai cha con em sẽ được đoàn tụ mà"

Cảm nhận được Long quan tâm, Ngọc Liên cũng khôi phục lại tâm trạng mỉm cười gật đầu:

" Vâng, em biết rồi. Cảm ơn anh".

" Không có gì. Dù sao em cũng là em dâu tương lai của anh mà".

Long cười trừ ghẹo. Mặc dù Ngọc Liên rất đẹp chỉ thua tam nữ có chút xíu. Thế nhưng cô nàng đã thích Trần Tuyền, Long dù yêu thích mỹ nữ nhưng cũng sẽ không làm " bồng đánh uyên ương", đặc biệt đó lại là huynh đệ mình. Vì thế, đối với Ngọc Liên, hắn chỉ coi cô như một người em gái .

Nghe Long nói vậy, khuôn mặt Ngọc Liên đỏ bừng thẹn thùng cúi đầu liếc mắt nhìn về phía Trần Tuyền. Để cô thất vọng là, Trần Tuyền lại không nghe thấy Long nói gì, bộ dạng phát lờ mảy người, ánh mắt chăm chú nhìn về xuống dưới sân bay.

Thấy vậy, Long cũng nhìn theo hướng của hắn. Lập tức khuôn mặt hắn trầm xuống, trong mắt toát lên vẻ giật mình. Mà không chỉ hắn, Lạc Tuyết cùng với Ngọc Liên cũng nhìn thấy những gì dưới sân. Trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, hai tay che miệng kêu lên thất thanh:

" Trời ạ! cướp phi thuyền".

Chỉ thấy lúc này dưới sân bay. Một chiếc phi thuyền chờ khách đỗ ở đó. Trên phi thuyền có khoảng ngàn hành khách, chỉ là lúc này bọn họ ánh mắt tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng không ngừng gõ cửa sổ phi thuyền. Mà phi thuyền cũng bị một cái lồng kính màu vàng khổng lồ bao phủ xung quanh. Khiến cho phi thuyền hoàn toàn bị nhốt trong chiếc lồng đó.

- Xoẹt ... Xoẹt.

Tiếng động cơ phi thuyền vang lên. Chỉ thấy trên không, năm chiếc Centurion AX - xe tăng bay hạng trung do đế quốc Anh sản xuất lơ lửng giữa bầu trời, hướng họng pháo to đùng ra xung quanh. Đồng thời bầu trời cũng nứt nứt vỡ. Một chiếc phi thuyền vũ trụ hình dạng giống như một con tàu chiến trên biển khổng lồ, bề ngoài của giống hệt chiếc tuần dương hạm nhân Kirov ở Địa Cầu chỉ khác ở chỗ các họng pháo đều thay bằng súng lazer. Ngoài ra trên đỉnh con tàu có treo một lá cờ màu đen với hình đầu lâu xương treó. Mà đây chính là biểu tượng của một loại tội phạm trên vũ trụ: Tinh Không Giặc Cướp hay gọi thô tục là cướp vũ trụ.

Thấy sân bay vậy mà xuất hiện cướp vũ trụ, nhân loại xung quanh sân bay đều cực kì hoảng sợ, kinh hoàng vội vàng chạy trốn khắp nơi, cảnh tượng hỗn loạn vô cùng. Chỉ có bốn người Long là vẫn đứng nơi đó, ánh mắt chăm chú nhìn về phía chiếc phi thuyền đang bị cướp vũ trụ bắt làm con tin.

" Định, chức năng " nhiệm vụ" kích hoạt. Mở ra B cấp nhiệm vụ: Giải cứu con tin

[Tên nhiệm vụ: Giải cứu con tin (bắt buộc)

Đẳng cấp: B

Giải cứu toàn bộ con tin trên phi thuyền BASD - 12 không để ai chịu bất kì tổn thương. Đồng thời tiêu diệt Tinh Không Giặc Cướp DeadGod

Thưởng: 1000 Rp, 10 Ip

Phạt: Thu hồi một đại trang bị]"

Một âm thanh vang lên trong đầu Long khiến hắn giật mình. Thật không ngờ chức năng " nhiệm vụ" mà hắn chờ mấy ngày liền không thấy vậy mà ở thời điểm này lại khởi động, không những thế còn đưa ra nhiệm vụ oái ăm này. Hắn rất muốn lòi tổ tông mười tám đời " Liên minh huyền thoại" ra chửi vì việc đưa ra nhiệm vụ này. Phải biết đây là nhiệm vụ mà hắn không thể nào thực hiện thành công mà.

Tinh Không Giặc Cướp DeadGod là một đội quân giặc cướp với quân số ba ngàn tên. Mỗi tên thực lực đều là Luyện Tinh Cảnh, trong đó phó thuyền trưởng là Dân Nguyên Cảnh còn thuyền trưởng Nova chính là một tên hàng thật giá thật Độ Khí Cảnh. Không những thế, DeaDGod ngoài lực lượng Linh Sư đồng đảo còn có khoa học kĩ thuật cực kì lớn mạnh, mà ví dụ điển hình nhất chính là năm cỗ xe tăng bay Centurion AX cùng với chiếc phi thuyền khổng lồ DeadGod ở trung tâm.

Trong khi Long mới là Luyện Tinh Cảnh cấp mười bốn mà thôi. Hiện tại hệ thống bắt hắn không chỉ cứu được các con tin trên phi thuyền BASD - 12 mà còn bắt hắn tiêu diệt Tinh Không Giặc Cướp Nova, đây hoàn toàn là điều không thể Trong lòng cảm thấy hôm nay là ngày đen của mình, Lý Thường Kiệt vừa đi thì lại xảy ra vụ cướp phi thuyền, không những thế hệ thống còn ra nhiệm vụ không thể hoàn thành được, không đen đủi là gì?.

Đang trong lúc suy nghĩ thì từ trên chiếc phi thuyền trung tâm. Từ trên phi thuyền lớn nhất, cũng là tàu chỉ huy của đám giặc cướp. Một âm thanh âm trầm vang lên:

" Ta là Nova. Thuyền trưởng tàu DeadGod. Ở đây ta muốn đưa tới Lữ đoàn 279 nói riêng và quân đội đế quốc nói chung câu sau:

Nếu trong vòng 12 tiếng nữa. Các vị không thả Huyết Lang ra khỏi nhà tù Huyền Mộng thì các vị sẽ nhận được một ngàn cái xác không hồn đó.

Chúng tôi nhắc lại lần nữa. Nếu như các vị không thả Huyết Lang ra khỏi nhà tù Huyền Mộng thì các vị sẽ nhận được một ngàn cái xác không hồn. Thời gian đếm ngược bắt đầu. Các vị chỉ có 12 tiếng mà thôi vì thế nếu không muốn số mạng con tin gặp bất chắc, hãy thả Huyết Lang ra đi"

Âm thanh âm trầm vang vọng khắp sân bay. Nghe tên Nova nói vậy, Long trong mắt toát lên vẻ giật mình. Hắn thật sự không ngờ tới Nguyễn Hoàng Hận Trần lại bị giam giữ ở nhà tù Huyền Mộng trên Huyền Mộng Tinh, lại càng không ngờ tới đối phương có quan hệ mật thiết với đám giặc cướp này.

Bởi vì Huyết Lang là một tên sát thủ cô độc, không bạn không bè vì thế chắc chắn đối phương không thể là đồng bọn của DeadGod, như vậy chỉ có thể là Nguyễn Hoàng Hận Trần sau khi trở thành Huyết Lang đã gia nhập vào DeadGod mà thôi.

Nhớ tới vụ án của Nguyễn Hoàng Hận Trần, Long không khỏi nở một nụ cười khẩy. Hắn cuối cùng cũng hiểu ra lý do tại sao Nguyễn Hoàng Hận Trần lại có thể thoát khỏi nhà tù Đế Quốc và cũng hiểu tại sao đối phương lại biết được Bùi Thiên không ở trên tàu Incar.

Tuy rằng DeadGod khủng bố sân bay trong thời gian có mấy phút thế nhưng khắp Nguyên Linh Đại Lục nói chung và Đại Viêt đế quốc nói riêng đều biết tới việc này. Tất cả mọi người đều tràn đầy không thể tin nổi. Huyền Mộng Tinh là tinh cầu được coi là "bất khả xâm phạm" trong suốt 200 năm qua, vậy mà hôm nay Huyền Mộng Tinh lại bị DeadGod viếng thăm, điều này khiến cho rất nhiều người giật mình đồng thời cũng nổi lên lòng quan ngại về hệ thống phòng thủ nơi này

Tổng bộ Hư Không Hình Cảnh, Nguyễn Thanh Liêm khuôn mặt tràn đầy sự nghiêm túc, lo lắng đi đi lại lại trong phòng. Bộ dạng cực kì sốt ruột. Hắn đã nghe được tin tức Huyền Mộng Tinh bị Tinh Không Giặc Cướp DeadGod tấn công. Chuyện này đã gây nên kinh động cao tầng đế quốc. Cao tầng đế quốc hạ lệnh cho ông, bằng mọi giá phải tiêu diệt được DeadGod.

Trên Huyền Mộng Tinh mặc dù có quân đội thế nhưng cũng chỉ là quân đội do thám mà thôi, dù là quân đội thế nhưng cũng không có vũ khí quân sự tiên tiến mà phần lớn là Linh Sư.

Vì thế, để đảm bảo an toàn cho Huyền Mộng Tinh khỏi các nguy hiểm ngoài vũ trụ thì tinh cầu này được đế quốc đầu tư cho "Hệ thống phòng thủ xuyên tinh không". Là hệ thống phòng thủ tiên tiến nhất Nguyên Linh Đại Lục vào thời điểm này, được coi là hệ thống hoàn mỹ nhất trong việc chống lại các nguy hiểm từ bên ngoài vũ trụ như thiên thạch, cướp vũ trụ, ...

Trong suốt 200 năm đi vào hoạt động của mình, Huyền Mộng Tinh bằng vào hệ thống này mà đến nay chưa từng có nguy hiểm nào. Cũng vì thế mà khách du lịch cũng an tâm khi đến đây

Thế nhưng, hôm nay DeadGod đã phá vỡ cái lịch sử "bất khả xâm phạm" trong 200 năm của Huyền Mộng Tinh. Thanh Liêm thật sự không thể hiểu được, làm cách nào mà DeadGod có thể xâm nhập vào Huyền Mộng Tinh mà không bị hệ thống phòng thủ gạt bỏ?

Tuy rằng trong đầu rất nhiều nghi vấn, nhưng hiện tại việc quan trọng nhất là giải cứu những con tin mà DeadGod bắt giữ.

- Reng Reng

Tiếng chuông điện thoại vang lên khiến Thanh Liêm giật mình, ấn lên một cái nút trên mặt bàn. Lập tức một hình chiếu 3d xuất hiện trước mặt hắn, chính là Sơn Tùng. Chỉ thấy hắn lúc này khuôn mặt cực kì nghiêm túc nhìn Thanh Liêm, trầm giọng:

"Liêm đại tướng. Tôi là lữ trưởng lữ đoàn 279 - Đại tá Hoàng Sơn Tùng. Tôi có chuyện muốn thương lượng với ngài".

"Chào Đại Tá. Anh cứ nói đi".

Nguyễn Thanh Liêm gật đầu trả lời.

Sơn Tùng: Đại tướng, chắc ngài đã nghe qua truyền trường Tinh Không Giặc Cướp DeadGod: Nova nói rồi đấy. Hắn muốn chúng ta thả Nguyễn Hoàng Hận Trần ra ngoài, nếu không hắn sẽ giết chết con tin. Không biết ý ngài thế nào?"

Quả như Nova nói, bởi vì tính chất nguy hiểm của Nguyễn Hoàng Hận Trần đồng thời Trần gia ở Nguyên Linh đại lục cũng can thiệp vào việc này khiến cho Nguyễn Hoàng Hận Trần bị đưa tới nhà tù Huyền Mộng ở Huyền Mộng Tinh. Một nhà tù cực kì kiên cố với những cảnh sát đều là Hư Không Hình Cảnh ưu tú. Lại được đặt tại nơi "bất khả xâm phạm" như Huyền Mộng Tinh vì thế tỉ lệ đào thoát của Nguyễn Hoàng Hận Trần là con số không.

Nghe Sơn Tùng nói vậy. Nguyễn Thanh Liêm trầm mặc. Hắn đối với việc này cũng cực kì khó xử không biết làm thế nào. Nguyễn Hoàng Hận Trần là một tên tội phạm nguy hiểm, chết trong tay hắn đã có 40 mạng người rồi, không những thế đối phương còn là kẻ thù của Trần Quang Vũ, ân nhân của ông. Hiện tại nếu thả hắn ra không khác gì "thả hổ về rừng". Thế nhưng nếu không thả, Nova sẽ giết chết con tin. Điều này khiến ông không biết làm thế nào.

- Reng ... Reng

Lại một tiếng chuông điện thoại vang lên khiến Nguyễn Thanh Liêm hơi kinh ngạc. Ấn chiếc nút đỏ trên bàn. Một hình chiếu 3d xuất hiện trước mặt Nguyễn Thanh Liêm, đây là một người đàn ông khoảng 40 tuổi, tóc trắng bạc phơ, khuôn mặt phúc hậu ngồi trên xe lăn. Nhìn thấy người này, Nguyễn Thanh Liêm cùng với Sơn Tùng trong mắt toát lên một tia kính ý đồng loạt ôm quyền.

"Tham kiến Trần Tiên Y".

Trần Quang Vũ là gia chủ Trần gia, là cha của Trần Tuyền cũng là anh trai Nguyễn Hoàng Hận Trần. Sáu mươi năm trước, ông bị chính em trai mình phỉ bô "linh tâm" khiến cho ông không thể tu luyện được nữa. Trần Quang Vũ cũng biết điều này thế nhưng lại không cam lòng trở thành phế nhân, vì thế ông điên cuồng học tập y thuật hồng chữa khỏi cho mình.

Trải qua sáu mươi năm, Trần Quang Vũ y thuật đạt tới trình độ xuất thần nhập hóa, diệu thủ hồi sinh, cứu người vô số được cả đại lục biết tới với cái tên

Trần Tiên Y, một con người vĩ đại của thế kỉ mới. Cũng vì danh tiếng lớn khủng khiếp của Trần Quang Vũ mà Trần gia từ một gia tộc bình thường vươn lên trở thành một trong tam đại gia tộc thủ đô.

Trần Quang Vũ là một người sống hết mình vì y thuật, vì cứu người. Những người bị ông cứu sống có cả những nguyên thủ quốc gia, người nổi tiếng, ... kể cả Sơn Tùng cùng với Nguyễn Thanh Liêm cũng đều được Trần Quang Vũ cứu mạng. Vì thế đối với ông, bọn họ đều kính trọng từ trong nội tâm mình. Mà đó cũng là lý do tại sao bọn họ lưỡng lự không thả Nguyễn Hoàng Hận Trần ra

Thấy hai người như vậy, Trần Quang Vũ phát tay cười ôn hòa nói:

" Các vị không cần như vậy đâu. Ta tới đây là vì việc của Nguyễn Hoàng Hận Trần. Các vị cứ thả hắn ra đi".

" Nhưng mà Trần Y Tiên. Nguyễn Hoàng Hận Trần cùng với ngài thù sâu như biển. Ta sợ rằng hắn một khi thoát ra sẽ tìm ngài báo thù" Sơn Tùng lo lắng.

" Sống chết có số rồi. Nếu như ông trời muốn ta chết thì ta cũng đành nhận mạng thôi. Ta không thể ngồi chờ mất nhìn ngàn sinh mạng con người chết đi được" Trần Quang Vũ bình thản, sáu mươi năm sống khiến ông quên hết đi hận thù rồi. Với một con người bình thường như ông, tuổi thọ cũng sắp cạn kiệt, ông đối với cái chết không còn bất kì lo sợ nữa.

" Trần Y Tiên làm người, chúng tôi khâm phục" Nghe vậy, hai người đều kính phục nhìn hắn, có thể đem cái chết không để trong mắt, đặc biệt với Linh Sư có thể kéo dài tuổi thọ thì hầu như không có một ai.

" Đứng rồi, đại tá Tùng nè. Con trai tôi: Trần Tuyền đang học một tháng quân sự ở trong lữ đoàn của ông phải không?".

Trần Quang Vũ nhìn về phía Sơn Tùng hỏi. Nói đến Trần Tuyền, trong mắt ông tràn đầy yêu thương. Sáu mươi năm ông mới có một đứa con trai, vì thế đối với Trần Tuyền, ông yêu thương hết mực.

" Vâng, ngài yên tâm. Tôi sẽ để ý tới cháu bé".

Sơn Tùng kinh ngạc gật đầu. Mặc dù ông là lữ trưởng nhưng ông cũng không biết hết tất cả những học sinh học quân sự lần này. Vì thế đối với việc Trần Tuyền cũng học ở đây, ông thật sự giật mình.

Nghe vậy, Trần Quang Vũ vuốt râu cười .

" Ha... ha, vậy thì làm phiền ngài rồi"

" Không phiền, đây là việc tôi phải làm mà".

Sơn Tùng vội vàng trả lời. Trần Quang Vũ là ân nhân của hắn, hắn giúp đỡ con ông ta cũng là lẽ thường tình mà thôi.

Lại nói nhắc tới Trần Tuyền, Sơn Tùng lại không thể không nhớ tới Long cùng Lạc Tuyết mất tích hai ngày nay dù cho " thiết bị cảm ứng" trên người đối phương cũng không biết bọn họ ở đâu khiến ông lo lắng không thôi. Ông chỉ có chút an tâm là hai người bọn họ chưa xảy ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Thả Người

Đợi cho Trần Quang Vũ gác máy, Sơn Tùng nghiêm túc nhìn về phía Nguyễn Thanh Liêm trầm giọng

" Đại tướng. Tôi có nhận được lệnh từ trên bộ xuống. Yêu cầu chúng ta bắt sống DeadGod. Việc này có thật chứ?"

Mặc dù Nguyễn Thanh Liêm là cảnh sát không liên quan gì tới bộ đội. Thế nhưng Hư Không Hình Cảnh là nghề nghiệp đặc thù, bao quát cả cảnh sát lẫn quân đội vì thế tin tưởng việc này ông ta cũng biết tới

Quả nhiên khi nghe Sơn Tùng nói vậy, Nguyễn Thanh Liêm gật đầu trả lời

" Đúng vậy, thủ tướng đã hạ lệnh bằng mọi giá phải bắt được DeadGod. . Hiện tại rất nhiều người hoang mang về sự "bất khả xâm phạm" của Huyền Mộng Tinh, vì thế thủ tướng muốn bắt bọn họ để làm yên lòng dân. Sơn Tùng, tôi ra lệnh cho anh tập hợp quân đội đi tới sân bay Huyền Mộng, bằng mọi giá phải bắt sống toàn bộ DeadGod"

" Tuân lệnh" Sơn Tùng đứng thẳng chào theo nghi thức quân đội nói lớn. Sau đó gác máy

Trong phòng chỉ còn lại một mình Nguyễn Thanh Liêm ngồi trên ghế trầm tư. Nhiệm vụ lần này cực kì quan trọng, không chỉ liên quan tới an nguy của

một ngàn con tin, còn liên quan tới danh dự của đế quốc. Huyền Mộng Tinh được coi là niềm tự hào của đế quốc bởi sự an toàn tuyệt đối. Hiện tại nó bị khủng bố, đây chính là đội một cái gáo lạnh vào đầu đế quốc. Hiện giờ, tất cả các quốc gia trên thế giới ánh mắt đều tập trung về phía đế quốc, để xem đế quốc sẽ xử lý việc này như thế nào

" Việc làm đầu tiên là phải thả Nguyễn Hoàng Hận Trần ra đã. Thôi thì giao cho hai đứa nó vậy"

Nguyễn Thanh Liêm lẩm bẩm, sau đó vận dụng linh lực ở trong phòng hô lớn

" Gọi Nguyễn Thanh Mị cùng với Nguyễn Huy tới đây"

Phòng chỉ huy lữ đoàn 279, Sơn Tùng vừa gác máy điện thoại thì từ bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa. Được sự cho phép của Sơn Tùng, cửa phòng mở ra. Một vị lữ phó đi vào đối với ông chào theo kiểu quân đội rồi lên tiếng

" Báo cáo thủ trưởng. Việc ngài giao cho chúng tôi đã hoàn thành. Theo như tín hiệu từ " thiết bị cảm ứng", chúng tôi phát hiện Long cùng với Lạc Tuyết hiện nay đang ở sân bay Huyền Mộng"

" Cái gì? vậy bọn họ có gần nơi xảy ra vụ bắt cóc không?" Nghe được tin tức về Long và Lạc Tuyết, Sơn Tùng không những không vui mừng mà còn cực kì hoảng sợ, bởi vì sân bay Huyền Mộng chính là nơi xảy ra vụ cướp phi thuyền, hẳn sợ rằng Long với Lan trở thành một trong số những con tin ở đó

" Theo như tín hiệu, thì bọn họ ở cách nơi xảy ra vụ khủng bố không xa" tên lữ phó vội vã trả lời. Điều này khiến cho Sơn Tùng thở phào một hơi, như vậy có thể biết được Long với Lạc Tuyết không phải là một trong số những con tin của đối phương

" Quang, lập tức phát động lệnh " chiến tranh" trong toàn lữ đoàn. Gọi toàn bộ binh sĩ chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu. Anh mang theo Thanh Long trung đội, Huyền Vũ trung đội đi tới sân bay Huyền Mộng, sơ toàn toàn bộ người dân xung quanh đó đồng thời phong tỏa toàn bộ vùng trời khu vực sân bay, ngoại bắt nhập, nội bắt xâm không được để một con ruồi thoát ra ngoài"

" Tuân lệnh"

Nghe vậy, tên lữ phó đoán được lữ đoàn mình sẽ cùng với DeadGod xảy ra một cuộc chiến. Vì thế không chút nào chậm trễ, nghiêm giọng hô lớn sau đó vội vàng rời đi. Chờ cho tên lữ phó rời đi. Sơn Tùng đứng dậy, lôi ra trong không gian nhẫn một cái thanh đại đao, trong mắt tràn đầy tưởng niệm lẩm bẩm

" Mười năm rồi. Hôm nay ta với ngươi lại cùng sát cánh bên nhau chiến đấu như mười năm trước nhé"

Như là nghe hiểu lời của Sơn Tùng, đại đao rung lên một tiếng tưởng như nó đang sung sướng vì lại được chiến đấu sau mười năm ngủ say bên trong không gian nhẫn vậy

Đề đại đao sau lưng mình, ánh mắt của Sơn Tùng trở lên cực kì lợi hại, sát khí mãnh liệt từ người hắn tỏa ra khiến Sơn Tùng giống như một vị đại tướng chinh chiến vô số năm

" DeadGod. Hôm nay sẽ là ngày chấm dứt của các ngươi"

Long Đảo nằm ở trung tâm Long Hải, một đại dương rộng lớn ở phía tây lữ đoàn. Gọi là Long Đảo bởi vì nó là một hòn đảo rộng lớn, trên đảo có rất vô số các chủng tộc loài rồng từ rồng phương đông, tới rồng phương tây,... Nói chung, nơi đây là nơi tập chung của tất cả yêu thú họ rồng trên Huyền Mộng Tinh. Tuy vậy , tuy gọi là rồng nhưng thực lực đám yêu thú này cũng không mạnh mẽ, chỉ từ Luyện Tinh Cảnh tới Dẫn Nguyên Cảnh mà thôi

Long Đảo ngoài rồng ra thì còn là nơi tọa lạc của một trong những nhà tù kiên cố nhất đế quốc: Nhà tù Huyền Mộng

Nhà tù Huyền Mộng được xây dựng cách đây 200 năm cùng lúc với Huyền Mộng Tinh mở cửa đón chào du khách. Nhà tù Huyền Mộng được xây dựng theo hình lục giác hoàn toàn kín đáo, đồng thời năng lực an toàn của nhà tù cũng cực kì cường hãn với các khẩu pháo lazer mạnh mẽ, sức công phá lớn hay những Hư Không Hình Cảnh với thực lực Dẫn Nguyên Cảnh cường giả túc trực 24/24 giờ. Nơi đây giam giữ những tên tội phạm nguy hiểm của trong và ngoài đế quốc, một khi vào đây là không có chuyện nhìn thấy ánh mặt trời

Sân bay nhà tù. Một chiếc phi thuyền của Hư Không Hình Cảnh đáp xuống, từ bên trong phi thuyền. Nguyễn Huy cùng với Nguyễn Thanh Mị bước ra. Bọn họ hôm nay tới đây mục đích chính là dẫn Nguyễn Hoàng Hận Trần ra ngoài

" Xin chào hai vị. Tôi là Lâm Tử, là giám đốc nhà tù. Rất hân hạnh được chào đón hai vị tới đây"

Tiếp đón hai người là một trung niên nam tử to lớn. Nhìn hai người hơi chút kính cẩn ,giọng nói ồm ồm vang lên

Nghe vậy, Thanh Mị hướng về phía hắn nở một nụ cười nhạt gật đầu trả lời

" Xin chào Lam giám đốc. Tôi là Thanh Mị, còn đây là em trai tôi Nguyễn Huy. Lần này chúng tôi tới đây là dẫn tù nhân Nguyễn Hoàng Hận Trần rời đi"

" Nếu vậy, mời hai vị theo tôi"

Lâm Từ gật đầu, việc sân bay Huyền Mộng bị cướp vụ trụ tấn công hắn cũng biết đến. Cũng hiểu được lý do tại sao hai người lại dẫn Nguyễn Hoàng Hận Trần đi

Khu vực A5, nơi dành cho những tên tù nhân phạm tội giết người. Tại một buồng giam bên trong khu vực này. Nguyễn Hoàng Hận Trần mặc trên người quần áo tù phạm màu cam, tay chân thì bị còng lại, ánh mắt hắn nhìn về bốn bức tường xung quanh không biết nghĩ gì

Lúc này, tiếng bước chân vang lên khiến hắn giật mình, thế nhưng không quay đầu lại mà cười khinh lên tiếng

" Hai vị Hư Không Hình Cảnh, chúng ta lại gặp mặt ah"

Nghe vậy, Thanh Mị cùng Nguyễn Huy nhìn nhau nhún mày. Nguyễn Huy lạnh lùng lên tiếng

" Ít nói nhảm đi. Hôm nay, chúng ta tới đây là thả người ra ngoài"

" Thả ta. Ha... ha, có vẻ như đồng bọn của ta đã đến cứu thì phải"

Nghe được mình vậy mà được thả ra, Hận Trần không chút nào kinh ngạc như là tất cả đều nằm trong tay hắn vậy, cười nhạt nói

Thấy đối phương một bộ đắc ý như vậy. Thanh Mị cùng với Nguyễn Huy cực kì khó chịu. Bởi vì trong cái hôm bắt được đối phương, đối phương đã từng dọa bọn họ rằng sẽ trả thù, thế nhưng hai người không mấy để ý vì bọn họ không tin Hận Trần có thể bỏ trốn lần nữa. Vậy mà cuối cùng hắn lại thoát ra được, không phải là bỏ trốn mà là đường đường chính chính đi ra ngoài

" Nói nhiều với hắn làm gì, chúng ta mang hắn rời đi thôi"

Thanh Mị lạnh lùng hạ lệnh, sau đó phát tay. Một đạo linh lực bắn về phía Hận Trần. Nếu như ngày thường Hận Trần có thể đơn giản tránh thoát nhưng hiện tại hắn đã bị phong ấn linh lực, chỉ là một người bình thường mà thôi vì thế hắn chỉ cho mắt nhìn đạo linh lực bắn về phía mình

Lập tức Hận Trần thì cảm thấy đầu óc choáng váng, ánh mắt mờ hồ sau đó ngã xuống bất tỉnh. Thấy Hận Trần đã hôn mê, Lâm Từ mở cửa phòng giam ra. Nguyễn Huy vào bên trong vác Hận Trần lên rồi cùng với Thanh Mị trở về phi thuyền của mình bay tới sân bay Huyền Mộng

Sân bay Huyền Mộng, hiện tại không còn sự náo nhiệt như thường ngày mà thay vào đó là sự yên tĩnh đến lạnh người. Cả sân bay không có lấy một ai ngoại trừ năm chiếc xe tăng bay trên không lơ lửng họ pháo thăm dò xung quanh, tàu chiến DeadGod ở trung tâm và chiếc phi thuyền chở khách mà ở bên trong là một ngàn con tin đang ở trong tình thế nghìn cân treo sợi tóc

Cách sân bay Huyền Mộng không xa. Tàu chỉ huy của lữ đoàn 279 là một chiếc tàu sân bay khổng lồ lơ lửng trên không, đồng thời chiếc tàu sân bay này cũng trong chế độ tàng hình, tránh thoát khỏi tầm cướp vũ trụ phát hiện.

Phòng chỉ huy bên trong con tàu, Sơn Tùng cùng với bốn tên lữ phó đang nói chuyện, tìm cách đối phó với DeadGod. Lúc này cửa phòng vang lên tiếng gõ cửa, sau đó một tên lính bước vào chào theo nghi thức quân đội cung kính nói

" Thừa thủ trưởng. Tinh Không Hình Cảnh Nguyễn Thanh Mị cùng Nguyễn Huy mang theo phạm nhân Nguyễn Hoàng Hận Trần tới rồi ạ"

" Vậy sao! chờ ta một chút. À mà Long và Lạc Tuyết đã tìm thấy chưa?"

" Báo cáo thủ trưởng. Đã tìm thấy, hiện tại bọn họ đang ở bên ngoài phi thuyền"

Tên lính gật đầu trả lời. Nghe vậy, Sơn Tùng trong mắt toát lên vẻ vui mừng, trong lòng tảng đá lớn cũng biến mất. Quay đầu về mấy tên lữ phó nghiêm giọng

" Mọi người chờ ta chút"

Sau đó ông đứng dậy, bước ra khỏi phòng đi ra ngoài

Mấy phút trước, tại khu vực sân bay. Phi thuyền của Nguyễn Thanh Mị với Nguyễn Huy đáp xuống. Hai người dẫn theo Nguyễn Hoàng Hận Trần đang hôn mê bước ra khỏi máy bay

" Anh Huy, chị Thanh Mị. Là hai người phải không?"

Bỗng một âm thanh quen thuộc tràn đầy vui mừng vang lên phía sau hai người khiến bọn họ giật mình quay đầu lại, chỉ thấy Long lôi kéo Lạc Tuyết, phía sau là Trần Tuyền với Ngọc Liên đang chạy tới chỗ hai người

Thấy người gọi vậy mà chính là cậu bé thần bí lần đó. Thanh Mị trong lòng toát lên vẻ vui mừng vội vàng chạy tới, nhìn Long với ánh mắt kinh hi cười

"Long, thật không ngờ lại gặp em ở đây?"

"Đúng đó, Long. Chẳng lẽ quân đội cũng nhờ tới em giúp đỡ à! ha...ha, chú em thật tài giỏi đấy"

Nguyễn Huy cũng chạy tới vỗ vai Long cười hớn hở. Long là người duy nhất cho tới thời điểm này khiến Nguyễn Huy kính nể, vì thể hiện tại được hẳn lại đối phương, hẳn không vui mừng không được

Bên cạnh Nguyễn Huy, Thanh Mị ánh mắt nhìn Long cực kì chăm chú. Lần đó, sau khi nói với cha mình về Long, cha cô đã có thái độ cực kì quái lạ. Cũng yêu cầu cô không được tìm hiểu về hẳn nữa, đồng thời cũng phải cùng đối phương giao hảo thật tốt. Điều này khiến Long ở trong mắt cô càng trở lên thần bí.

Về phía bốn người Long, khi nghe Nguyễn Huy nói vậy thì hơi kinh ngạc. Lạc Tuyết lắc đầu trả lời

"Không phải. Bọn em đang đi chơi ở sân bay Huyền Mộng thì được người của Lữ Đoàn đưa tới nơi này. Chị Thanh Mị, không lẽ quân đội định đối phó với DeadGod sao?"

"Hình như là vậy. Theo như cha chị nói thì khi trao trả con tin xong liền động thủ. Mục tiêu là bắt sống thuyền trưởng Nova" Thanh Mị gật đầu trả lời cô. Nghe vậy, bốn người đều giật mình, khuôn mặt trở lên ngưng trọng. Thanh Mị nói vậy có nghĩa là sẽ có một cuộc chiến xảy ra ở sân bay

"Đúng rồi Long, hai bạn này là..."

Nguyễn Huy nhìn về phía Trần Tuyền cùng với Ngọc Liên nghi hoặc kêu lên. Hôm đó mặc dù bọn họ đã gặp qua Trần Tuyền nhưng cũng chỉ là lướt qua mà thôi, vì thế đối với Trần Tuyền cảm thấy rất quen thuộc nhưng chưa nhớ ra đã gặp hẳn ở đâu

"Hai bạn này là bạn của em. Đây là Trần Tuyền, cũng là người mà Hận Trần ám sát không thành lần đó đây, còn đây là Ngọc Liên, bạn gái cậu ta" Long cười giới thiệu

Nghe Long nói Ngọc Liên là bạn gái mình. Trần Tuyền khuôn mặt đỏ bừng vì ngượng ngùng, mặc dù trong lòng xuất hiện một cổ cảm giác vui sướng nhưng với cái tuổi mười bốn của hẳn. Một khi đã ngượng ngùng rồi thì sẽ cố gắng phân bác để lấy lại bình tĩnh. Và quả nhiên hẳn xua tay lắc đầu

"Không phải.... không phải. Ngọc Liên không phải là bạn gái em, chúng em chỉ là bạn mà thôi"

Thấy Trần Tuyền nói vậy, Ngọc Liên khuôn mặt trắng bệch, trong lòng tràn đầy tan nát cùng thương tâm. Lạc Tuyết thì nhíu mày, ánh mắt có chút khó chịu nhìn Trần Tuyền, chỉ có Long là biết đối phương tại sao như vậy, trong lòng vì thắng em này cạn lời rồi. Đi tới vỗ vai Ngọc Liên, hẳn an ủi

"Không cần thương tâm. Thắng đó chỉ là không hiểu yêu đương là gì mà thôi. Không phải nó không thích em đâu"

"Vâng, em hiểu mà"

Ngọc Liên cười cọt gật đầu. Thế nhưng ai cũng có thể nhìn ra nụ cười của cô tràn đầy một sự đau đớn. Thấy vậy, Long chỉ cười khổ không nói gì

Thấy bầu không khí trở lên lúng túng, áp lực. Nguyễn Huy ho khan một cái rồi nói

"Được rồi. Mọi người, chúng ta vào bên trong đi. Sơn Tùng lữ trưởng có vẻ chờ chúng ta lâu rồi đó"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Giết Chết Nguyễn Hoàng Hận Trần

"Xin chào quý vị khán giả. Hiện tại tôi đang có mặt ở hiện trường vụ bắt cóc do Tỉnh Không Giặc Cướp DeadGod thực hiện. Như các vị đã thấy, hiện nay lữ đoàn 279 đã vào cuộc, xung quanh chúng tôi lúc này là quân đội của lữ đoàn đang bao vây cả sân bay. Liệu rằng đây lữ đoàn 279 muốn tuyên chiến với một trong ba băng cướp vũ trụ mạnh nhất vũ trụ DeadGod? hay là bọn họ chỉ đến với nhiệm vụ bảo vệ cuộc đàm phán thành công? chúng ta hãy chờ xem. Huyền Phong đến từ VTV tường thuật trực tiếp tại sân bay Huyền Mộng"

"Xin chào quý vị khán giả.. Huyền Mông Tỉnh được coi là tình cầu bất khả xâm phạm của Đại Việt đế quốc. Hiện tại, băng cướp vũ trụ DeadGod tấn công sân bay, thành công bắt cóc chiếc phi thuyền BASD -12 với một ngàn con tin. Đây là một cái gáo nước lạnh dội vào Đại Việt đế quốc khiến chúng ta không thể không hỏi: Huyền Mông Tỉnh thật sự an toàn như lời đồn đại. Jame Watson đến từ NYS, tường thuật trực tiếp tại sân bay Huyền Mộng"

....

Vụ tấn công của DeadGod lên Huyền Mộng Tỉnh, không những thế còn thành công bắt cóc một chiếc phi thuyền chở khách với một ngàn người là tin sốt

với toàn bộ người dân Nguyên Linh đại lục. Các phòng viên đến từ khắp nơi trên thế giới đều tụ tập về đây đưa tin. Tất nhiên khu vực sân bay đã bị cách ly, bọn họ chỉ có thể đứng cách đó 2km để theo dõi diễn biến bên trong, tuy vậy, với trang thiết bị tiên tiến, việc theo dõi không là gì khó đối với bọn họ. Và như vậy, cuộc chiến giữa DeadGod với lũ đoàn 278 được cả thế giới biết tới. Bọn họ rất muốn biết kết quả của cuộc chiến này. DeadGod bị bắt hay lũ đoàn 279 thua trận hoặc chỉ là bọn họ đến để đảm bảo cuộc trao trả tù binh được thành công? tất cả sẽ được trả lời trong một khoảng thời gian tới

Bên trong tàu DeadGod. Ngồi trên một chiếc vương tọa được tạo bằng xương người là một trung niên nam tử ăn mặc quần áo thuyền trưởng thời xưa, đeo một chiếc mặt nạ hình sọ người. Hắn chính là Nova, thuyền trưởng tàu DeadGod, một tên Độ Khí Cảnh cấp 32

"Thuyền trưởng, phía trước có người đi tới"

Một tên thuyền viên lên tiếng, sau đó trước mặt Nova xuất hiện một chiếc màn hình lớn. Trên màn hình chính là hình ảnh phía dưới. Chỉ thấy dưới phi thuyền, Nguyễn Huy cầm trong tay pháp trượng chỉ về phía trước, trước pháp trượng chính là Nguyễn Hoàng Hận Trần đang dơ hai tay lên không

"Ta là Nguyễn Huy, cảnh sát của Hư Không Hình Cảnh, chúng ta đáp ứng yêu cầu của các vị. Đã thả Huyết Lang ra. Hiện tại yêu cầu các vị thực hiện lời hứa của mình"

Nguyễn Huy hướng lên không lên tiếng, âm thanh mang theo linh lực đủ để người trong DeadGod nghe thấy

"Báo cáo. Dựa vào máy ADN, xác nhận chính là lão thuyền trưởng"

Nghe thuộc hạn nói vậy, Nova trong mắt lóe lên một tia mừng rỡ. Huyết Lang cũng chính là Nguyễn Hoàng Hận Trần thật ra không phải là thuộc hạ của Nova, mà chính Hận Trần mới là chủ nhân chân chính của Tinh Không Giặc Cướp: DeadGod. Sau khi bị đuổi khỏi Trần gia, bởi vì muốn báo thù, mà việc này không thể thực hiện bằng sức một mình hắn vì thế hắn mới thành lập ra DeadGod. Cũng vì lẽ đó, DeadGod mới không tiếc đắc tội với Đại Việt để quốc để cứu Hận Trần

"Ngay khi mang được lão thuyền trưởng đi. Lập tức tiêu diệt con tin"

Nova trong mắt toát lên một tia ngoan lệ, lạnh như băng lên tiếng. Nghe Nova nói vậy, xung quanh thuyền viên giật mình sau đó đều gật đầu. Thân là kẻ cướp, bọn chúng không có tình thương người đâu, giết người đối với bọn chúng chẳng là gì cả. Giết một ngàn người cũng như giết một ngàn con kiến mà thôi

Trên tàu chỉ huy của lũ đoàn. Long ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước, đồng thời hắn cũng không ngừng nghĩ sử dụng "Rút Ngắn Thời Gian" cùng với "Bê Cong Thời Gian" khiến hắn có thể theo dõi những hình ảnh tương lai. Long không tin tưởng đám cướp này thực hiện lời hứa, vì thế hắn mới phải theo dõi từng giây từng phút của cuộc giao dịch này

Bỗng nhiên Long khuôn mặt biến sắc bởi vì trước mắt hắn là hình ảnh năm họng pháo của năm cỗ xe tăng đồng loạt hướng về phía phi thuyền chở khách nổ súng. Quả nhiên đám cướp này không giữ chữ tín, sau khi nhận được Hận Trần liền không do dự bắn bỏ con tin. Tất nhiên đây là hình ảnh của mấy phút sau, là thành quả của việc hắn liên tục sử dụng hai kĩ năng "Rút Ngắn Thời Gian" cùng với "Bê Cong Thời Gian"

Thấy Long kinh hô như vậy, mấy người trong phòng đều giật mình. Thanh Mị ánh mắt lo lắng nhìn hắn hỏi

"Long, sao thế?"

"Không xong, đám cướp DeadGod không giữ lời hứa. Bọn chúng muốn giết con tin"

"Cái gì! cháu chắc chứ?" Nghe thế, Sơn Tùng hoảng sợ hô lớn

"Chắc chắn. Chú Tùng, lập tức chuẩn bị quân đội. Ngay khi cháu cứu được con tin liền phát động tấn công"

Long nhìn Sơn Tùng lên tiếng sau đó vội vàng rời khỏi phòng chỉ huy. Hiện tại, hắn không có thời gian giải thích cho mấy người kia hiểu. Lúc này, an nguy của các hành khách chỉ tính bằng giây mà thôi. Nếu như hắn không nhanh tay, bọn họ chắc chắn sẽ chết

Vừa chạy ra khỏi phòng chỉ huy, tâm thần vừa tiến vào hệ thống. Đối với hệ thống ra lệnh

"Hệ thống, mở ra chức năng: Khẩn Cấp. Hình thức: Thông thường"

"Chức năng: Khẩn cấp được mở ra, chủ nhân chọn hình thức: Thông Thường. Chủ nhân được ba lần miễn phí sử dụng một trong ba kĩ năng của các vị tướng. Sau khi sử dụng, ba kĩ năng mà chủ nhân chọn bị hệ thống tịch thu, nòai ra chủ nhân sẽ bị hệ thống cưỡng chế làm nhiệm vụ. Nếu nhiệm vụ này không hoàn thành, chủ nhân sẽ bị gạt bỏ. Xác nhận"

Âm thanh hệ thống vẫn như trước, không một tia cảm tình vang lên. Chức năng: Khẩn cấp là một chức năng đặc biệt của hệ thống, trong vòng một tháng chỉ được sử dụng một lần. Chức năng này chia thành thông thường, trung bình, khó, cực khó là luyện ngục. Chọn một trong năm hình thức này, Long sẽ được hỗ trợ tùy theo hình thức đó. Hình thức càng cao, hỗ trợ càng nhiều.

Sau khi chức năng này kết thúc, hệ thống sẽ ban ra một nhiệm vụ bắt Long phải hoàn thành. Độ khó của nhiệm vụ phụ thuộc vào hình thức mà hắn chọn. Và nhiệm vụ này bắt buộc Long phải hoàn thành, nếu không sẽ bị hệ thống tiêu diệt

Hiện tại, các con tin đang ở trong thế ngàn cân treo sợi tóc, chỉ mấy phút nữa thôi. Bọn họ sẽ bị DeadGod bắn bỏ. Long không thể không sử dụng chức năng này. Và quả nhiên chức năng này không làm Long thất vọng

Đại não cấp tốc vận chuyển, chỉ trong mấy giây. Long đã tìm ra phương án đối phó. Chỉ thấy hắn mở ra " Cửa Hàng", kích vào ô " Turret", sau đó kích vào " Mất Hoàng Hôn: Shen" không chút do dự chọn lấy Ultimate: Nhất Thống

- Nhất Thống

Thời gian hồi chiêu: 180s

Tạo ra một lớp giáp tới đồng minh được chọn, hấp thu sát thương của kẻ địch. Sau 5 giây, dịch chuyển tới vị trí của đồng minh

Chọn lấy Nhất Thống. Long không chút do dự sử dụng nó lên người Nguyễn Huy. Lập tức, Long bị một cột sáng màu tím bao phủ, năm giây sau, hắn theo cột sáng biến mất

Phương xa, Nguyễn Huy nhìn xung quanh mình bao bọc bởi một quả cầu màu tím. Trong mắt toát lên vẻ giật mình. Hắn không biết chuyện gì xảy ra với bản thân. Thế nhưng rất nhanh hắn liền biết đáp án

Chỉ thấy Long bất thành linh xuất hiện bên cạnh Nguyễn Huy. Thấy hắn ngỡ ngàng nhìn mình, trong mắt tràn đầy khó hiểu. Long cũng không có thời gian giải thích chỉ nghiêm giọng nói

" DeadGod không giữ lời hứa. Bọn họ muốn giết con tin"

" Cái gì"

Nghe Long nói vậy, Nguyễn Huy giật mình kêu lớn. Long cũng không trả lời hắn, ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Nguyễn Hoàng Hận Trần, trong mắt toát lên sát khí. Nếu như DeadGod đã không giữ lời, như vậy bọn họ cũng không cần phải thả Nguyễn Hoàng Hận Trần nữa. Nghĩ vậy, Long trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, chính là kiếm BF. Không chút do dự nào đâm về phía tim của Hận Trần

"Ặc. Ngươi..."

Nguyễn Hoàng Hận Trần kêu lên một tiếng đau đớn, ánh mắt khó tin nhìn về phía trái tim của mình lúc này đang bị một thanh kiếm đầu xuyên qua, máu tươi không ngừng từ đó chảy ra. Cảm nhận trong cơ thể mình khi cơ càng ngày càng yếu, Hận Trần quay đầu nhìn về phía Long lắp bắp kêu lên

Thấy đối phương như vậy, Long không một chút đồng tình rút kiếm ra cười lạnh

" Nếu trách cũng chỉ trách đồng bọn của ngươi không tuân thủ lời hứa mà thôi"

Nghe Long nói vậy, Hận Trần phun ra một ngụm máu sau đó ngã xuống, hai mắt tròn tròn tắc thở. Chết không thể chết được hơn

Biến cố xảy ra quá nhanh khiến những người đang theo dõi cuộc trao trả tù binh kể cả những pháo viên già dặn nhất cũng giật mình, ngỡ ngàng không biết điều gì xảy ra. Bọn họ không thể tin được đang yên ổn thì một thiếu niên bất thành linh xuất hiện bên cạnh Nguyễn Huy không chú do dự giết chết Nguyễn Hoàng Hận Trần. Bởi vì xảy ra quá nhanh, bọn họ không hiểu chuyện gì đang xảy ra

Trên tàu DeadGod. Nova nhìn Hận Trần chết, mắt hắn tròn tròn đầy vẻ khó tin, toàn thân run rẩy thật mạnh. Sau đó hắn gầm lên một tiếng

" Cha"

Nova chính là con ngoài giá thú của Nguyễn Hoàng Hận Trần. Hiện tại cha mình bị giết trước mặt mình, hắn không nổi điên sao được. Chỉ thấy ánh mắt hắn đỏ ngầu , sát khí mãnh liệt từ người hắn bắn ra xung quanh khiến nhiệt độ giảm mạnh. Nova gào thét trong điên cuồng quát lớn

" Giết... Giết hết bọn chúng cho ta. Ta muốn bọn chúng chôn cùng cha ta"

Nghe vậy, đám thuộc hạ của Nova giật mình sợ hãi thế nhưng cũng không chậm trễ. Vội vàng ra lệnh

" Tàu AX 1: Được lệnh khai hỏa. Mục tiêu phi thuyền BASD - 12"

" Tàu AX 2: Được lệnh khai hỏa. Mục tiêu phi thuyền BASD - 12"

" Tàu AX 3: Được lệnh khai hỏa. Mục tiêu phi thuyền BASD - 12"

" Tàu AX 4: Được lệnh khai hỏa. Mục tiêu phi thuyền BASD - 12"

" Tàu AX 5: Được lệnh khai hỏa. Mục tiêu phi thuyền BASD - 12"

Lệnh đã được ra. Lập tức năm cỗ xe tăng đồng loạt hướng nòng pháo về phía phi thuyền chở khách, năng lượng đạn tích tụ bắt đầu khai hỏa. Nếu như không có gì xảy ra, thì với năm viên năng lượng đạn với sức công phá tương đương với một đơn toàn lực của một tên Độ Khí Cảnh này, thì chiếc phi thuyền BASD - 12 chắc chắn sẽ nổ tan xác. Và như vậy, một ngàn hành khách cũng sẽ theo đó trở về với chúa

"Trời ạ! chuyện này là thế nào? Chẳng lẽ lũ đoàn 279 mặc kệ sinh mạng con tin. Muốn hi sinh con tin để tuyên chiến với DeadGod! Đây là việc làm đáng lên án, chúng tôi thật sự không hiểu được Lữ đoàn 279 đang làm cái gì"

"Ồi chúa ơi! Lữ đoàn 279 tại sao có thể làm ra cái việc vô đạo đức như vậy. Chẳng lẽ đây chính là con người Việt thân thiện mà chúng tôi biết sao?"

...

Tiếng bình luận của phóng viên vang lên. Bọn họ quả thật bị tình cảnh vừa rồi làm cho giật mình. Giết chết Nguyễn Hoàng Hận Trần không khác gì khiến cuộc đàm phán bị phá bỏ. Nhìn năm hòng pháo đang tích tụ năng lượng đạn chuẩn bị khai hỏa. Tất cả mọi người đều biết một ngàn con tin sẽ phải nằm xuống ở đây. Đối với cách làm của Lữ đoàn 279 lên án gay gắt. Cho rằng, Lữ đoàn 279 không nhân nhân đạo. Chỉ vì muốn bắt được DeadGod mà hi sinh tận một ngàn sinh mạng vô tội. Đây là điều mà không một ai có thể chịu được

"Trời ạ! Long làm cái gì vậy? Chẳng lẽ nó không biết làm vậy sẽ gây nguy hiểm cho con tin sao?"

Bên trong phòng chỉ huy, thấy Long giết chết Nguyễn Hoàng Hận Trần. Mọi người giật mình kinh hãi, Sơn Tùng càng là trực tiếp hô lớn. Bộ dạng hoảng sợ vô cùng

Hắn thật sự không thể nào ngờ được Long lại có thể chỉ trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Nguyễn Huy, lại càng không ngờ được Long giết chết Nguyễn Hoàng Hận Trần. Việc làm của Long khiến hắn kinh hoàng không thôi

Hiện tại hắn cảm thấy hối hận, chỉ vì nhìn thấy hai vị Hư Không Hình Cảnh hết lời khen tặng Long vì thế để đối phương ở lại trên tàu. Lại không ngờ rằng đối phương lại làm ra cử động như vậy. Nhìn năm hòng pháo với năng lượng đạn nhắm về phía phi thuyền, Sơn Tùng hối hận cũng không kịp rồi

Trong phòng, tất cả mọi người đều oán hận hành động bộc phát của Long. Chỉ có mấy người Thanh Mị là không như vậy. Đặc biệt là Thanh Mị cùng với Lạc Tuyết. Hai cô tin tưởng Long làm vậy là có lý do của mình, và hắn có thể cứu được con tin. Nghĩ vậy, Thanh Mị tràn đầy tin tưởng lên tiếng

"Hoàng tử trưởng yên tâm. Ta tin tưởng Long có thể an toàn cứu con tin ra ngoài"

Nghe vậy, Sơn Tùng chỉ biết cười khò không phản bác lời của Thanh Mị. Cũng giống như Thanh Mị, ông trong lòng cũng có chút không tin Long sẽ suy nghĩ đại dột như vậy, vì thế hắn chờ mong một điều kì tích mà thôi, mong rằng Long quả thật có thể cứu con tin thành công. Mặc dù đây chỉ là một hi vọng mong manh mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Chiến Tranh Bắt Đầu

Nhìn năm hòng pháo đang tích tụ năng lượng đạn hướng về phía con tin chuẩn bị khai hỏa. Nguyễn Huy hoảng sợ cùng tức giận túm lấy áo Long dơ lên, trong mắt toát lên lửa giận ngập trời quát

"Long, em bị làm sao vậy? Em có biết làm vậy là hại chết bao nhiêu người vô tội không?"

"Anh Huy, thả em ra. Nếu không sẽ không kịp để cứu bọn họ nữa đâu"

Long không để ý tới sự tức giận của Nguyễn Huy, dùng sức mạnh đánh bay hắn ra. Sau đó ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước. Về phía Nguyễn Huy bị Long đánh bay cũng kinh ngạc nhìn Long, cũng bình tĩnh không làm động chạm gì Long. Hắn muốn nhìn xem Long có thể làm gì để cứu con tin. Nếu như Long thành công cứu con tin, hắn sẽ tha thứ cho đối phương, còn không, Nguyễn Huy sẽ không chút do dự giết chết Long ở đây

Mặc kệ Nguyễn Huy nghĩ gì. Long ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước. Mấy giây sau, ánh mắt hắn sáng ngời quát lớn

"Chính là lúc này: Thiên Mệnh Khả Biến"

Ngay lập tức, trong tay Long ngưng tụ một quả cầu màu vàng sau đó không chút do dự ném lên không

- Thiên Mệnh Khả Biến

Sau một thời gian ngắn vận sức, tạo ra một nguồn năng lượng bắn về phía chỉ định. Tất cả mọi thứ trong phạm vi chỉ định bao gồm Đồng Minh, kẻ địch,

địa hình, ... Nói chung là tất cả mọi thứ đều sẽ bị ngưng đọng trong 3s. Trong thời gian này, tất cả sẽ lâm vào trạng thái bất khả xâm phạm thể nhưng cũng không thể thực hiện bất kì hoạt động nào

Chính là chiều cuối của Ông Bụt Vũ Trụ: Bard. Một chiều này được Long tính toán cực kì chuẩn xác. Ngay khi năm quả năng lượng đạn từ lòng pháo bắn về phía phi thuyền thì cũng là lúc Thiên Mệnh Khả Biến bắn trúng khu vực đó. Lập tức, toàn bộ những gì xung quanh khu vực này bao gồm phi thuyền DeadGod, năm chiếc xe tăng bay Centurion AX và cả phi thuyền chở khách BAST - 12 nữa đều bị hóa thành tượng vào không thể di chuyển. Nhìn từ trên không có thể thấy được, dưới mặt đất là một đồ án màu vàng với ngôi sao bốn cánh

Ba giây "Bất khả xâm phạm" là rất nhanh, nhưng đối với Long tất cả là quá đủ rồi. Chỉ thấy, Long sử dụng "Bê Cong Thời Gian" lên bản thân mình, phong nguyên tố cũng gia trì lên hai chân, sau đó không đợi Nguyễn Huy phản ứng, Long túm lấy áo hần sử dụng "Tốc biến". Mất chưa tới một giây, Long cùng Nguyễn Huy liền xuất hiện phía dưới phi thuyền BASD - 12

Xuất hiện phía dưới phi thuyền, Long hai tay kết ấn cực nhanh, sau đó quỳ xuống đập mạnh hai tay xuống đất quát lớn

"Vòng Xoay Không Gian"

- Vòng Xoáy Không Gian

Mở một cánh cổng cách đó một quãng ngắn. Hai giây sau, tất cả đồng minh bên trong cánh cổng được dịch chuyển tới vị trí được chỉ định

Đúng vậy, chính là tuyệt chiêu của Pháp Sư Lang Thang Ryze sau khi được làm lại lần thứ ba. Kịp trước, Long chỉ mới đọc qua về nó mà chưa sử dụng, thật không ngờ tới sẽ có ngày mình được tận tay sử dụng kĩ năng tuyệt vời này

Sau tiếng quát của Long, một cái lỗ đen màu xanh xuất hiện dưới mặt đất bao phủ cả hần lẫn phi thuyền. Hai giây sau, hần, Nguyễn Huy cùng với phi thuyền liền biến mất, ngay lập tức xuất hiện ở một nơi cách đó không xa. Mà cũng đúng lúc này, thời gian Thiên Mệnh Khả Biến đã hết. Mọi thứ trở lại bình thường. Năm viên năng lượng đạn bắn xuống nơi mà trước đó là phi thuyền BASD - 12, tất nhiên ở thời điểm này là một khoảng trống

- Oanh ... Oanh

Tiếng nổ tung vang vọng khắp sân bay, khói bụi mù mịt. Bởi vì năm chiếc xe tăng bay cùng với tàu DeadGod đều bị dính Thiên Mệnh Khả Biến nên không biết điều gì xảy ra, bọn chúng ý thức vẫn ở ba giây trước. Khi mà phi thuyền BASD - 12 vẫn ở đó, vì thế khi nhìn thấy năm viên năng lượng đạn đồng loạt bắn trúng một chỗ. Bọn chúng đều cho rằng phi thuyền đã dính đạn và nổ tan xác

"Ha... ha, đây là trả giá cho việc giết cha ta. 1000 ngàn người đều phải chôn cùng"

Nhìn tàu BASD - 12 bị bắn tan xác. Nova cười điên cuồng, trong mắt tràn đầy đắc ý cùng đau đớn. Mặc dù hần trả thù được cho cha mình, thế nhưng điều đó vẫn không thể cứu lại cha hần. Hần không đau đớn sao được

"Thuyền trưởng. Không xong. Tàu BASD - 12 vẫn còn"

Bỗng một tên thuyền viên lắp bắp kêu lên, bộ dạng cực kì khó tin.

"Cái gì"

Nghe vậy, Nova hoảng sợ vội vàng nhìn lên màn hình. Lập tức hần há hốc mồm không thể tin được ghen ngào kêu lên

"Trời ạ! Đây là chuyện gì xảy ra"

Chỉ thấy cách đó không xa, phi thuyền BASD- 12 không một chút sứt mẻ đứng đó. Hần có thể nghe thấy được tiếng cười vui sướng của đám con tin khi mà thoát nạn. Lại nhìn xuống nơi mà năm chiếc xe tăng nhắm vào, nơi đó ngoài trừ một cái hố thật lớn, sau không thấy đáy ra thì không còn cái gì khác. Điều đo có nghĩa, BASD - 12 hoàn toàn không bị bọn họ bắn trúng

Tuy trong lòng cực kì khiếp sợ, thế nhưng Nova cũng rất nhanh bình tĩnh lại. Biết được hiện tại con tin đã được giải thoát cũng là lúc lữ đoàn 279 phản công, hần không thể không ở lại đây lâu được. Nghĩ vậy, hần lập tức quát lớn

"Khởi động "Tình Không Dịch Chuyển" lập tức rời khỏi nơi này"

"Rõ"

"Trời ạ! đây chẳng lẽ là kì tích. Tôi thật sự không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Đầu tiên là một nguồn năng lượng đóng băng lại toàn bộ sau phi thuyền, sau đó là phi thuyền BASD - 12 bằng vào một điều không tưởng dịch chuyển tới một khoảng cách không xa. Trời ơi! ai có thể giải thích điều gì đang diễn ra không?"

"Thượng đế ! Thật lạ kì tích. Mặc dù không biết lữ đoàn 279 làm thế nào thế nhưng có một điều chắc chắn, bọn họ đã thành công giải cứu con tin"

....

Cách sân bay 2km. Đám phòng viên chứng kiến cảnh tượng vừa rồi đều giật mình kinh hãi, sau đó đưa tin, trong giọng nói tràn đầy sự chấn động, không thể tin được cùng với kinh hi. Mà nghe được BASD - 12 an toàn thoát khỏi tay DeadGod. Cả thế giới vỡ òa trong vui sướng, mọi người ôm lấy nhau nhảy nhót tung bùng. Khi thấy tàu BASD - 12 bị năm xe tăng bay chọn làm mục tiêu, trái tim mọi người đều ngưng đập chờ mong kì tích đến với những con tin. Chờ mong một điều thần kì cứu bọn họ khỏi cái chết. Và cuối cùng, điều kì diệu đó cũng thành sự thật. Bằng một điều không tưởng, BASD - 12 đã thành công đào thoát khỏi lưỡi hái tử thần

"Tốt lắm. Phải thế chứ"

Bên trong phòng chỉ huy, thấy BASD - 12 bình an vô sự. Mọi người đều ôm chặt lấy nhau hoan hô. Sơn Tùng cũng cực kì kích động hô lên, trong lòng cũng cực kì sung sướng. Hi vọng mong manh của ông cuối cùng cũng trở thành hiện thực. Ông không nhìn nhầm người, Long quả nhiên là cậu bé thần kì nhất, từ việc mình không nhìn thấy thực lực đối phương cho tới hiện tại, bằng một cách thần kì cứu BASD - 12 khỏi bàn tay tử thần.

"Long à Long! Em cuối cùng là ai mà lại thần kì đến vậy"

Thanh Mị ánh mắt nhìn về phía cửa sổ, trên mặt đỏ bừng vì sự kích động, trong mắt toát lên sao tinh nhìn về phía Long, lẩm bẩm. Nếu trước đây, cô đối với Long chỉ là hiểu kì thì sau ngày hôm nay, cô đối với Long tràn đầy một cảm giác kì lạ, tò mò, hiểu kì, nhưng nhiều hơn là sùng bái. Một thiếu niên chỉ có mười bốn tuổi nhưng lại có thể bình tĩnh đứng trước họng pháo của kẻ địch, rồi tới dùng một cách không thể tin được thành công giải cứu con tin. Một cậu bé mười bốn tuổi vậy mà sáng lập một kì tích không tưởng, một người như vậy, tại sao Thanh Mị lại không thể sùng bái được cơ chứ

"Hi... Hi, vẫn là anh Long như ngày xưa. Mạnh mẽ, quyết đoán, dũng cảm"

Lạc Tuyết ánh mắt si mê nhìn theo hướng Thanh Mị. Cô yêu Long rất nhiều, hiểu hắn còn hơn là hiểu mình vì thế cô biết Long không bao giờ làm điều gì mà không chắc chắn. Quả nhiên, Long không làm cô thất vọng. Nhìn xung quanh mọi người đều tràn đầy kính nể nhìn người yêu mình, Lạc Tuyết trong lòng tràn đầy tự hào như chính cô là người thực hiện kì tích đó vậy

Còn Ngọc Liên và Trần Tuyền, không cần phải nói nữa rồi. Trước đây bọn họ đã là Fan cuồng của Long thì sau ngày hôm nay thật sự không biết lên gọi hai người là gì nữa: Fan siêu cuồng? Fan điên cuồng? ... chẳng ai biết thế nhưng có thể hiểu rõ một điều, sự sùng bái của hai người đối với Long đã đạt tới một tầm cao mới

Rất lâu sau, tâm trạng mọi người mới bình tĩnh lại. Bỗng nhiên phát hiện năm chiếc xe tăng bay cùng với DeadGod đang từ từ bay lên, đồng thời một cột sáng màu xanh xuất hiện trên không bao phủ lấy sáu phi thuyền. Bọn họ biến sắc, bởi vì bọn họ biết rằng đây chính là tín hiệu cho thấy DeadGod chạy trốn.

Quyết không để cho DeadGod trốn thoát. Sơn Tùng lập tức quát lớn:

"Sử dụng "Pháo Tinh Không" hủy diệt "Tinh Không Dịch Chuyển" "

Với đội ngũ khoa học gia đồng đảo của đế quốc, chỉ trong thời gian ngắn bọn họ đã khám phá ra được nguyên nhân tại sao DeadGod có thể xuất hiện bên trong Huyền Mộng Tinh mà không bị "hệ thống phòng thủ" của tinh cầu phát hiện. DeadGod nhờ vào một cỗ máy có tên là "Tinh Không Dịch Chuyển", nó đưa tất cả những phi thuyền dịch chuyển tức thời tới một địa điểm bất kì vào đó đã được chỉ định trước. Bỏ qua mọi loại phòng thủ

Đây là vũ khí mới nhất mà Thiên Thần đế quốc phát minh ra và nó cực kì bí mật. Thật không hiểu tại sao DeadGod lại chiếm được một chiếc "Tinh Không Dịch Chuyển". Chẳng lẽ...

Không nói tới vấn đề này. Khi biết được DeadGod nhờ vào "Tinh Không Dịch Chuyển" mà tới Huyền Mộng Tinh. Lập tức Đại Việt đế quốc dùng tốc độ nhanh nhất gửi cho lữ đoàn 279 một chiếc Pháo Tinh Không. Là một chiếc pháo có khả năng bắn xuyên hành tinh. Mục đích chính là dùng Pháo Tinh Không phá hủy "Tinh Không Dịch Chuyển". Vấn đề ở chỗ là "Tinh Không Dịch Chuyển" có khả năng ẩn hình tránh thoát mọi loại rada vì thế từ nãy đến giờ vẫn Pháo Tinh Không vẫn chưa sử dụng. Hiện tại, DeadGod sử dụng tới "Tinh Không Dịch Chuyển" cũng khiến cho vị trí của nó bị lộ ra. Không dùng Pháo Tinh Không còn đợi tới bao giờ

Bên trong phòng chỉ huy, nghe Sơn Tùng hạ lệnh. Một tên lữ phó gật đầu sau đó đưa một tay lên tai nghiêm giọng

"Lệnh từ bộ chỉ huy. Kích hoạt Pháo Tinh Không, tọa độ AX - BA - 13135"

Dưới mắt đất cách sân bay không xa. Một cỗ máy khổng lồ với bốn cái chân máy cắm thật chặt xuống đất nâng lên một chiếc nòng pháo khổng lồ. Bên cạnh là bốn năm tên lính. Trong đó có một tên đề một tay lên tai, nghe được lệnh bắn liền gật đầu quát

"Tất cả chú ý. Kích hoạt Pháo Tinh Không. Tọa độ mục tiêu: AX - BA - 13135"

Ngay sau tiếng quát của hắn, bốn tên binh sĩ liền bận rộn. Một tên điều khiển cỗ máy theo hướng chỉ định. Một tên ở trên nòng phòng gõ cái gì đó. Lập tức nòng phào chuyển động, nâng lên cao. Đồng thời ở trên nòng pháo một thanh năng lượng cũng bắt đầu chuyển động

Khi thanh năng lượng đã đầy. Tên chỉ huy quát lớn

"Khai hỏa"

- Uỳnh... Roẹt

Một tiếng nổ lớn vang lên, một đạo năng lượng màu đỏ bắn thẳng lên không trung, biến mất ở chân trời

- Uỳnh

Mấy giây sau, trên không xuất hiện một vụ nổ kinh thiên động địa. Phía dưới mặt đất chấn động kịch liệt. Đồng thời, vô số mảnh vỡ từ trên không rơi xuống. Thấy vậy, tên đội trưởng hài lòng đưa tay lên tai kính cần lên tiếng

"Báo cáo. Mục tiêu đã bị hạ ngục"

Bên trong phòng chỉ huy. Tên lữ phó nghe vậy hướng về phía Sơn Tùng nói lớn

" Báo cáo thủ trưởng, Tinh Không Dịch Chuyển đã bị phá hủy"

Sơn Tùng nghe xong trong lòng cực kì vui vẻ. Lập tức ra lệnh

" Tốt lắm. Lập tức hạ lệnh cho Thanh Long trung đội, Huyền Vũ trung đội tổng tiến công. Ra lệnh cho Chu Tước trung đội tham chiến. Mục tiêu bắt sống Nova. Ngoài ra, cử Bạch Hổ trung đội tiến tới BASD - 12, đưa con tin ra khỏi khu vực chiến sự"

" Tuân lệnh"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Đại Chiến

Bởi vì "Tinh Không Dịch Chuyển" bị bắn phá, vì thế lớp màng màu xanh bao bọc lấy DeadGod cũng biến mất. Thấy vậy, Nova khuôn mặt biến sắc, hắn biết chuyện gì đã xảy ra. Chỉ là hắn thật không ngờ tới quân đội đế quốc lại nhanh như vậy phát hiện ra Tinh Không Dịch Chuyển. Chẳng lẽ đây là sức mạnh của Đại Việt đế quốc.

Người Việt ôn hòa, hiếu khách là câu nói chung của tất cả mọi người khi tới Đại Việt đế quốc. Cũng vì thế dù cho Đại Việt đế quốc là một đế quốc thế nhưng từ trước đến nay, chưa ai biết tới sức mạnh thật sự của đế quốc này. Đơn giản là bởi vì đế quốc này chưa từng tham gia bất kì trận chiến quy mô lớn nào trong suốt hai ngàn năm này.

Thời gian trôi qua, sự hùng mạnh của Đại Việt đế quốc cũng bị nhiều người quên lãng. Hiện tại, đối với người ngoài Đại Việt đế quốc chỉ có tiếng chứ không có miếng. Cũng vì thế, Nova mới dám thách thức đế quốc, mang quân khủng bố Huyền Mộng Tinh, là niềm tự hào của Đại Việt.

Thế nhưng hiện tại hắn thật sự sai rồi. Hắn phát hiện mình đã vô tình thức tỉnh một con rồng đang ngủ say. Mặc dù không biết Đại Việt đế quốc mạnh như thế nào, thế nhưng chỉ bằng việc đối phương tìm ra được "Tinh Không Dịch Chuyển" đã khiến Nova hoảng sợ không thôi.

"Tinh Không Dịch Chuyển" là món vũ khí bí mật của DeadGod, bí mật tới nỗi chưa từng ai biết lý do tại sao DeadGod có thể bay nhảy vô số nơi trong vũ trụ, bí mật tới nỗi chưa từng ai biết được tung tích của DeadGod. Vậy mà hôm nay, chỉ có mấy tiếng. Đại Việt đế quốc lại khám phá ra được bí mật đó khiến Nova sợ hãi không thôi. Lần đầu tiên trong cuộc đời, Nova biết hối hận là gì. Thế nhưng tất cả đã quá muộn.

" Báo cáo. Chúng ta đã bị bao vây rồi. Thuyền trưởng, giờ làm gì bây giờ?".

Tiếng kêu hoảng sợ của tên thuyền viên khiến Nova từ trong suy nghĩ tỉnh lại.

Thấy ánh mắt mọi người đều nhìn về phía mình. Nova không nói lên lời. Lần này, hắn thật sự thất bại. Không chỉ không cứu được cha mình mà còn đưa anh em của hắn vào chỗ chết. Một lữ đoàn với vũ khí hiện đại, quân số vượt xa đội quân của hắn, không những thế còn là bộ đội chính quy. Cuộc chiến này, bọn họ chỉ có một kết quả: Thua. Hắn thật sự cảm thấy hổ thẹn với quyết định lần này của mình.

Bên ngoài phi thuyền, hầu như toàn bộ quân đội chính lữ đoàn 279 đều tham chiến. Mục tiêu của bọn họ chỉ có một: Tiêu diệt DeadGod.

Ngay khi "Tinh Không Dịch Chuyển" bị đế quốc phát hiện, giải quyết được nghi vấn của họ về việc DeadGod có thể vượt qua hệ thống phòng thủ của Huyền Mộng Tinh. Cao tầng đế quốc liền hạ lệnh tiêu diệt DeadGod. Chỉ bắt sống Nova cùng với ba tên phó thuyền trưởng. Còn những người còn lại đều là tội phạm với tội ác ngập trời vì thế bị đế quốc không chút do dự hạ lệnh bắn bỏ

Mà quân đội không như cảnh sát. Bọn họ làm việc theo đúng lệnh đề ra vì thế lệnh là tiêu diệt DeadGod nên không một ai nhân từ, cũng không mở miệng khuyên hàng.

Bạch Hổ trung đội với nhiệm vụ trợ giúp đưa con tin ra khỏi vùng chiến sự vì thế tốc độ của họ là nhanh nhất. Chỉ trong chốc lát, mấy ngàn binh sĩ với trường thương laze vừa có thể cận chiến vừa có thể đánh xa bao vây lấy phi thuyền BASD - 12, bắt đầu quá trình sơ tán.

Nhìn mọi người tràn đầy hoảng sợ cùng sung sướng khi thoát khỏi lưỡi hái tử thần đang được Bạch Hổ trung đội đưa ra khỏi phi thuyền. Long cùng với Nguyễn Huy nhìn nhau thở phào. Cũng phải nói là quá trình cứu người diễn ra quá nhanh vì thế ngoài trừ Sơn Tùng cùng ba vị lữ phó ra thì không ai biết Long chính là cứu tinh của bọn họ. Vì thế, Long với Nguyễn Huy đứng đó cũng không đem lại bất ngờ gì.

Lúc này, Nguyễn Huy ánh mắt lập lòe nhìn Long sau đó một tay đề trước ngực hơi cúi người về phía Long lên tiếng, trong giọng nói tràn đầy sự áy náy:

" Xin lỗi Long. Anh đã không tin vào em".

Hắn lúc này thật sự tự trách mình ấu trĩ. Long là người duy nhất ít tuổi hơn hắn mà hắn kính nể về trí tuệ, sức mạnh của đối phương. Người như vậy, hắn phải tin tưởng vào bất kì quyết định nào mà Long đưa ra. Bởi vì, Long chắc chắn sẽ không bao giờ làm điều gì mà không nắm chắc.

Vậy mà chỉ vì một phút thiếu suy nghĩ mà hắn nổi giận, trách mắng Long, tý nữa thì làm Long không cứu kịp mọi người . Nguyễn Huy cảm thấy cực kì hổ thẹn.

Thấy Nguyễn Huy thật tâm xin lỗi mình. Long trong lòng không khỏi tán thưởng cách làm người của hắn. Mặc dù thời gian gấp gáp của Long với Nguyễn Huy rất ngắn thế nhưng qua mấy lần tiếp xúc như vậy, Long cũng hiểu được Nguyễn Huy là một cảnh sát mẫu mực, biết lo cho dân, cũng biết nhận ra cái sai của mình. Một người như vậy, rất đáng để Long kết bạn.

Nghĩ vậy, Long đi tới Nguyễn Huy đỡ hắn dậy vỗ vai cười lắc đầu:

" Anh Huy không cần như vậy. Anh cũng là vì quá lo lắng cho con tin mà thôi. Em hiểu mà. Anh Huy nè! sau ngày hôm nay anh có rảnh không?. Chúng ta đi làm vài chén chúc mừng vụ bắt cóc đã được phá thành công". Truyện được copy tại [TruyenCv\(.\)com](http://TruyenCv(.)com)

Nghe Long nói vậy, Nguyễn Huy còn không biết đối phương muốn cùng mình kết bạn. Trong lòng cực kì mừng rỡ. Kể cả Long không nói, Nguyễn Huy cũng sẽ muốn cùng Long trở thành bạn bè.

Dù không biết Long tính cách như thế nào nhưng chỉ cần sự bình tĩnh trong mọi hoàn cảnh của đối phương, sự thần kì của đối phương khiến Nguyễn Huy thật sự rất muốn trở thành một người bạn với Long.

Không nói hai người ở đây tán gẫu. Về phía ba trung đội còn lại cũng đã vào vị trí. Thanh long trung đội ngoài đầu sứ có nhiệm vụ lao lên phía trước thì còn có mấy trăm lính sư là pháp sư hệ buff. Vì thế bọn họ đứng cách xa chiến trường để tránh sát thương từ kẻ địch. Dơ lên pháp trượng không ngừng niệm chú. Mấy phút sau, mấy trăm người đồng loạt quát lớn:

" Sĩ Khí Đồng Lòng".

" Vạn Lý Trường Tồn".

Lập tức trên đầu mấy trăm pháp trượng xuất hiện các linh trận kì lạ. Sau đó, vô số linh lực một đỏ một xanh từ bên tong linh trận bắn ra. Những linh lực màu đỏ bắn về phía những Đầu Sĩ cầm trường thương laze phía trước, bao bọc lấy toàn bộ thân thể của họ.

- Sĩ Khí Đồng Lòng

Bắn ra một đạo linh lực màu đỏ bao bọc lấy đồng minh (đồng minh từ hai người trở lên) liên kết các đồng minh lại với nhau làm tăng sát thương đòn đánh cơ bản dựa theo số đồng minh bên cạnh.

Đây là một linh kĩ thuộc trung phẩm Hoàng cấp. Mặc dù chỉ là trung cấp thế nhưng nó lại rất hữu dụng trong quân đội. Do quân đội là dựa theo số lượng mà làm việc. Các tiểu đội, trung đội, đại đội, ... đều có rất nhiều người vì thế Sĩ Khí Đồng Lòng sẽ phát huy năng lực tối đa ở trong đó. Ngoài ra Sĩ Khí Đồng Lòng rất dễ tu luyện vì thế nó trở thành một linh kĩ không thể thiếu trong quân đội.

Về phía đạo linh lực màu xanh thì bay về phía mấy ngàn chiếc máy bay chiến đấu Sukhoi Su-35 thuộc trung đội Chu Tước làm cho những chiếc máy bay này được bao bọc bởi một màng linh lực hình lục giác màu xanh.

- Vạn Lý Trường Tồn.

Chỉ thi triển được trên phương tiện quân sự. Tạo ra một lớp màng linh lực chặn lại 100% sát thương của Luyện Tinh Cảnh, 40% sát thương của Dẫn Nguyên Cảnh và 1% sát thương của Độ Khí Cảnh. Đồng thời tăng tốc độ di chuyển, tốc độ né tránh của phương tiện được buff. Có thể buff nên nhiều phương tiện quân sự.

Cũng là một linh kĩ trung phẩm Hoàng cấp. Tương tự như Sĩ Khí Đồng Lòng, Vạn Lý Trường Tồn cũng chỉ có tác dụng với quân đội mà thôi và cũng là linh kĩ thiết yếu nhất của quân đội.

Đứng sau pháp sư buff là trung đội Huyền Vũ. Là trung đội xe tăng gồm mấy trăm chiếc Pháo Tự Hành: Su - 14 - 1 với tầm bắn chính xác là 500m, năng lượng đạn với sức công phá tương đương với một tên Dẫn Nguyên Cảnh tự bạo. Uy lực thập phần mãnh mẽ.

Với đội quân được trang bị tận răng như vậy, có thể thấy được quyết tâm tiêu diệt DeadGod của lữ đoàn 279 nói chung và Đại Việt đế quốc nói riêng

như thế nào.

Bên ngoài sân bay, tất cả phóng viên đều đã bị quân đội cưỡng chế rời đi sợ rằng chiến sự sẽ lan tới khu vực này. Chỉ trong chốc lát, trong vòng bán kính 5km không còn một bóng người. Và đây sẽ là chiến trường của một cuộc chiến đẫm máu sắp diễn ra.

Tàu chỉ huy, Sơn Tùng ánh mắt sắc bén nhìn về phía sáu chiếc phi thuyền DeadGod. Lúc này, một tên lữ phó đi tới bên cạnh hân chào theo nghi thức quân đội hô lớn:

"Báo cáo chỉ huy, toàn bộ người dân phóng viên cùng con tin đều đã đi tản hết ạ!".

"Tốt lắm. Quang, phát lệnh tiến công" Sơn Tùng gật đầu sau đó ra lệnh. Nghe vậy, Tên lữ phó không chút nào chậm trễ đưa tay lên tai lập tức hạ lệnh:

Website truyện convert T r u y e n C v (.) com

"Lệnh từ bộ chỉ huy. Toàn quân xuất kích".

Dưới chiến trường, ba vị trung đội trưởng ba trung đội nghe được lệnh lập tức gật đầu quay về phía trung đội quát lớn:

"Huyền Vũ trung đội chuẩn bị".

"Thanh Long trung đội chuẩn bị".

"Chu Tước trung đội, đội hình 1 - 2- 3- 4 chuẩn bị".

Sau ba tiếng hô của ba vị trung đội trưởng, mấy trăm chiếc Su - 14 - 1 lập tức nâng lên nóng pháo hướng về phía DeadGod, năng lượng vũ trụ không ngừng được tích tụ bên trong.

Trên không, mấy ngàn chiếc máy bay chiến đấu Sukhoi Su-35 lập tức dùng tốc độ nhanh nhất đồng thời cứ 10 chiếc máy bay lại tạo thành một cái kim tự tháp hướng về sáu phi thuyền địch tấn công.

Cuối cùng, phía dưới mặt đất, các đầu sỏ của trung đội Thanh Long dơ lên trường thương, năng lượng đạn tích tụ về phía mũi thương.

Bên trong phi thuyền DeadGod, Nova thấy quân đội vậy mà bắn đầu tấn công, khuôn mặt ngưng trọng vô cùng. Hắn biết lần này đế quốc hoàn toàn muốn tiêu diệt DeadGod rồi. Cẩn rằng, Nova lập tức quát lớn:

"Cho máy bay không người lái, robot không người lái xuất kích. Toàn bộ thuyền viên trên tất cả tàu tham chiến. Mở ra hệ thống phòng thủ".

"Rõ".

Ngay sau đó, toàn bộ DeadGod vang lên tiếng chuông báo động đỏ. Tất cả thuyền viên trên tàu dùng tốc độ nhanh nhất mặc quần áo, trang bị vũ khí sau đó cùng với robot không người lái nhảy xuống sáu phi thuyền, ánh mắt tràn đầy sát khí thấu xương hướng về phía quân đội gào thét rồi hướng về phía họ giết tới.

Đồng thời sáu chiếc phi thuyền đều bị bao bọc bởi lớp màng bảo vệ màu hồng cùng với đó là từ DeadGod, mấy ngàn chiếc máy bay Tejas không người lái bay ra hướng về phía đội quân Chu Tước bay tới.

Thấy vậy, ba tên trung đội trưởng nhìn nhau sau đó gật đầu. Cánh tay dơ lên lập tức hạ xuống cùng với đó là tiếng quát :

"Khai Hỏa"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 37: Nova Bỏ Trốn

Không nói tới Huyền Mộng Tinh đang chiến sự căng thẳng. Ở cách Huyền Mộng tinh 500 năm ánh sáng. Có một hành tinh nhân tạo do con người tạo ra. Tinh cầu này được bao bọc bởi một lớp bụi vũ trụ rất đặc biệt khiến cho người từ bên ngoài muốn vào tinh cầu trở lên rất khó khăn. Mà nơi đây chính là tổng bộ của KillGod- tổ chức sát thủ lớn thứ hai thế giới được Đại Việt đế quốc cho phép hoạt động.

Bên trong hành tinh với các khối kiến trúc kì lạ cùng với đó là đủ mọi hình dáng phi thuyền bay lượn khắp nơi. Trung tâm tinh cầu là tòa tháp cao năm trăm tầng chọc trời. Và nơi đây cũng là sở chỉ huy của KillGod.

Tầng một tòa nhà KillGod là nơi ban bố nhiệm vụ của tổ chức. Đây là một căn phòng rộng lớn, trung tâm phòng là bốn cái màn hình tivi được xếp thành

hình vuông treo lơ lửng ở trên không. Trên màn hình là ban bố các nhiệm vụ ám sát từ khắp nơi trên vũ trụ. Trong căn phòng này, ngày nào cũng đông đúc người xem, tất cả đều lần lượt sát thủ đến để tìm và làm nhiệm vụ.

"Đại ca. Mai là sinh nhật đại tỷ rồi. Anh đã chuẩn bị quà chưa vậy?".

Tại trong đám người đông đúc. Một tên thiếu niên người phương tây mười sáu tuổi với vẻ ngoài thanh tú, trên hông đeo hai khẩu súng lục màu đen hướng về phía một thanh niên bên cạnh mình mở miệng.

Thanh niên này khoảng mười bảy tuổi, đẹp trai ngồi ngời, phong lưu tuấn tú. Sau lưng hắn có đeo một chiếc khiên rộng lớn, hông thì treo một thanh đại đao. Ánh mắt chăm chú nhìn lên màn hình không nhìn đối phương mở miệng:

"John à! chú mày có biết hiện giờ làm ăn khó khăn không? Nhiệm vụ cao thì toàn mấy tên thực lực khủng bố, nhiệm vụ trung thì bị người khác dành trước. Nhiệm vụ thấp thì tiền chẳng đáng là bao. Hiện giờ anh tiền cũng không có lấy đâu ra tiền mua quà cho đại tỷ".

"Khà... khà, ngày mai là sinh nhật đại tỷ rồi mà anh chưa có quà. Quà này là chết với tỷ ấy"

John thấy thanh niên bộ dạng khổ bức như vậy, vô vãi hắn cười lớn. Bộ dạng cười trên nỗi đau người khác vậy.

Thấy vậy, thanh niên không khỏi rùng mình, trong mắt lóe lên một tia sợ hãi. Thật không biết vị đại tỷ của hai người khủng bố như thế nào mà vừa nghe tới bị đại tỷ trừng phạt thì đối phương lộ ra vẻ mặt như vậy.

"Biến đi. Hôm nay ta quyết không tìm được nhiệm vụ không về. Mẹ nó, ta không tin không có nhiệm vụ thấp mà tiền thưởng cao".

Thanh niên trừng mắt nhìn John, sau đó xoa tay như đuổi c....hó vậy. Bộ dạng lấm liệt, ánh mắt tràn đầy quyết tâm nhìn lên bảng nhiệm vụ.

"Thôi đi. Áo tưởng sức mạnh vừa thôi đại ca. Làm gì có nhiệm vụ cấp thấp mà lại nhiều tiền chứ. Đây không khác gì vào kỹ viện yêu cầu gái xinh còn trinh. Đừng nằm mơ giữa ban ngày nữa".

John thấy thanh niên như vậy khinh thường lên tiếng. Nhiệm vụ thấp mà tiền thưởng nhiều hầu như chưa bao giờ xảy ra trong KillGod. Đơn giản bởi vì như vậy cứ làm nhiệm vụ thấp cũng giàu rồi, cần gì phải đi làm mấy cái nhiệm vụ cao hơn chứ.

Thế nhưng hắn chưa kịp nói tiếp thì mở mắt còn. Bộ dạng không thể tin được nhìn lên bảng nhiệm vụ. Rất lâu sau mới thò tục chửi lên:

"Con mẹ nó chứ! Vậy mà thật sự có"

Chỉ thấy trên bảng nhiệm vụ có ghi:

[Mục tiêu ám sát: Nguyễn Tuấn Long

Tuổi: 14

Thực lực: Sơ Nguyên Cảnh

Mục tiêu đang ở: Huyền Mộng Tinh

Tiền thưởng: 200.000 linh tệ]

Nhìn thông tin nhiệm vụ, không chỉ John mà ngay cả đại ca hắn cũng không thể tin nổi. Một tên Sơ Nguyên Cảnh mà có tặn 200.000 linh tệ. Thế giới này trở lên điên cuồng hay sao mà Sơ Nguyên Cảnh trở lên có giá vậy?.

Trong lòng nghĩ vậy, thế nhưng thanh niên cũng không chậm tay. Dùng tốc độ nhanh nhất kích vào ô nhiệm vụ, sau đó không đợi John phản ứng, hắn lôi kéo John chạy nhanh ra nơi đặt ph thuyền:

"Đại ca, chúng ta đi đâu?" Trên phi thuyền, John cũng tỉnh táo lại nghi hoặc hỏi.

"Ngu ngốc. Tất nhiên là đi làm nhiệm vụ rồi. Mẹ nó! giết một tên Sơ Nguyên Cảnh mà có tặn 200.000 linh tệ. Thật con mẹ nó trời giúp ta mà. Ha... ha".

Thanh niên ngồi trên phi thuyền cười lớn, bộ dạng vui vẻ vô cùng. Cũng phải thôi, lấy thực lực của hai người bọn họ đều là Dẫn Nguyên Cảnh. Hắn tin tưởng nhiệm vụ này có thể đơn giản hoàn thành. Nghĩ tới rất nhanh 200.000 linh tệ tới túi, thanh niên lại cười không nhạt được miệng.

À quên mất, cũng phải giới thiệu về người này. Hắn tự nhận mình là anh tuấn tiêu sái, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở. Đi đâu đâu chết trâu đến đó, à nhầm đi đến đâu gái theo đến đó. Đi không đổi danh, ngồi không đổi họ. Họ Trần, tên một Phương.

Sân bay Huyền Mộng. Sân bay hiện đại, nhộn nhịp, náo nhiệt nhất Huyền Mộng Tinh. Nơi mà ngày nào cũng đón tiếp hàng ngàn lượt khách du lịch từ khắp nơi trên vũ trụ về đây.

Thế nhưng, ngày hôm nay sân bay Huyền Mộng không còn được như ngày xưa nữa mà thay vào đó là một chiến trường thảm khốc.

Tiếng nổ lượng pháo từ Pháo Tự Hành: Su - 14 - 1 của quân đội, rồi từ năm chiếc xe tăng Centurion AX hay từ những chiếc pháo trên tàu DeadGod nổ vang khắp nơi. Tiếng đạn vang liên liên tiếp từ cuộc không chiến chiến công.

Tiếng và chạm binh khí của quân đội với những tên cướp. Xác của quân đội, thành viên DeadGod nằm la liệt với những hình dạng vô cùng thảm khốc: mất tay, mất chân thậm chí là nổ tan xác. Máu tươi vung vãi khắp nơi trên sân bay

Ngoài xác người ra là những hố bom do năng lượng pháo bắn xuống xuất hiện khắp sân bay từ mặt đường tới mái nhà, phi thuyền... Sân bay Huyền Mộng sang trọng ngày xưa giờ đã bị phá hủy trầm trọng trong cuộc đại chiến.

- Oanh ... Bùm

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên. Chỉ thấy năm viên năng lượng pháo từ Su - 14 - 1 lại một lần nữa phá vỡ hệ thống phòng thủ của DeadGod. Chuẩn xác bắn trúng một chiếc Centurion AX. Và với uy lực tương đương với một tên Dẫn Nguyên Cảnh tự bảo, chiếc Centurion AX đó đã bị bắn rụng. Trở thành một xác xe tăng bốc khói ngùn ngụt không ngừng rơi xuống sân bay.

- Oanh ... Bùm

Lại một tiếng nổ kinh thiên vang lên. Hệ thống phòng thủ lại một lần nữa bị phá hủy bởi năng lượng pháo. Tuy vậy, may mắn hơn đồng đội của mình, chiếc xe tăng tiếp theo không bị nổ tung thế nhưng nó cũng bị hư hỏng nặng. Hóng pháo bị năng lượng pháo bắn chung khiến nó không thể nhả đạn được.

Tạch.... Tạch... Uỳnh

Trên không, Chu Tước trung đội vẫn hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình. Mặc dù DeadGod sử dụng máy bay không người lái với quân số đông hơn Chu Tước trung đội thế nhưng dù gì thì bọn chúng cũng chỉ là những cỗ máy mà thôi, làm sao có thể là đối thủ của những phi công trung đội đã qua huấn luyện khắt khe được. Vì thế, mặc cho kẻ địch đông hơn về số lượng. Thế nhưng cuộc chiến vẫn nghiêng về bên quân đội.

Khốc liệt nhất có lẽ là dưới mặt đất. Những đấu sĩ của lũ đoàn cùng với những tên cướp và chạm, tiếng la hét, tiếng vũ khí và chạm vang lên khắp nơi. Mà cuộc chiến này, người chết không chỉ có những tên cướp mà còn có cả những binh sĩ nữa.

"Thuyền trưởng. AX 1 đã mất, AX 2 bị thương nặng. AX 3, 4, 5 hệ thống phòng thủ sắp biến mất. Robot không người lái, máy bay không người lái bị tiêu diệt 3/4. Chúng ta không thể cầm cự nữa rồi".

Bên trong DeadGod. Thuyền viên cực kì lo lắng hướng về phía Nova lên tiếng.

Nghe vậy, Nova khuôn mặt âm trầm tới cực điểm. Hắn nghĩ rằng mặc dù cuộc chiến này chỉ có một kết quả là thua, thế nhưng lại không ngờ rằng bọn họ thua một cách nhanh chóng như vậy. Chỉ chưa tới một tiếng, hai trong ba chiếc xe tăng Centurion AX bị phá hủy, Robot không người lái, máy bay không người lái bị tiêu diệt, chỉ còn lại là mấy trăm anh em của DeadGod chiến đấu với mấy nghìn quân đội chính quy. Cuộc chiến này, bọn hắn thua hoàn toàn.

"Đại ca. Nhanh mở ra đường máu thoát đi thôi".

Bên cạnh Nova, thấy tình thế nghiêm trọng như vậy. Ba tên phó thuyền trưởng nhìn hắn nghiêm giọng. Nghe vậy, Nova cắn răng gật đầu.

Còn về an nguy của những người còn lại. Nova cũng chẳng quan tâm. Thân là cướp vũ trụ, trong lòng hắn chỉ có lợi ích chứ không có tình cảm đồng đội. Ngoại trừ ba vị phó thuyền trưởng là huynh đệ sinh tử của hắn cùng với Hận Trần là cha hắn ra thì những người khác, hắn không chút nào quan tâm.

Sau đó, bốn người nhún chân, lập tức nhảy lên cao, phá hủy nóc DeadGod bay lên trời. Nova tâm niệm khẽ động bao phủ lấy ba tên đàn em, sau đó cánh chim xuất hiện dẫn theo bọn họ chạy trốn.

"Bảo cáo chỉ huy, Nova cùng ba tên thuyền phó bỏ chạy"

Bốn người Nova bỏ chạy không thoát khỏi tầm nhìn của quân đội. Lập tức bọn họ liền liên lạc về tàu chỉ huy.

Nghe vậy, bên trong tàu mọi người đều ngưng trọng. Sơn Tùng lập tức hạ lệnh:

"Toàn quân nghe lệnh. Tổng tấn công tiêu diệt DeadGod".

Sau đó quay sang nhìn ba tên lũ phó nghiêm giọng:

"Chúng ta đuổi theo. Quyết không cho Nova cùng đồng bọn chạy thoát"

Sơn Tùng biết Nova là một tên Độ Khí Cảnh. Mà Độ Khí Cảnh có thể một mình solo mấy ngàn tên Luyện Tinh Cảnh, lại thêm ba tên Dẫn Nguyên Cảnh cường giả bên cạnh vì thế hắn mới không có quân đội đuổi theo. Bởi vì đuổi theo không khác gì hiến mạng cho đối phương mà thôi. Việc bắt giữ Nova cùng đồng bọn sẽ do đích thân hắn và thuộc hạ ra tay.

"Hoàng đại tá. Chúng tôi giúp ngài một tay".

Thanh Mị lên tiếng đề nghị. Nghe vậy, Sơn Tùng gật đầu. Thanh Mị cùng Nguyễn Huy đều là Dã Nguyên Cảnh, có bọn họ giúp đỡ thì sẽ tốt hơn.

"Chú Tùng, cho cháu theo với"

Đúng lúc này, Long lên tiếng. Lập tức mọi người đều nhìn về phía Long. Ở đây, tất cả mọi người đều biết Long chính là người đã cứu con tin. Đối với hắn, tràn đầy sự kính trọng, vì thế Long mở miệng không ai ngăn cản. Ánh mắt nhìn về phía Sơn Tùng.

"Long. Việc này quá nguy hiểm. Đối phương là Độ Khí Cảnh với Dã Nguyên Cảnh đó".

Sơn Tùng vội vàng khuyên ngăn. Sau lần Long cứu con tin, Sơn Tùng cực kì yêu quý Long, cũng biết đối phương chính là tuyệt thế nhân tài của đế quốc. Tin tưởng chỉ cần cho Long phát triển, đến khi hắn trưởng thành đế quốc hoàn toàn nhờ vào hắn mà về vang. Vì thế, hắn cương quyết không để Long tham gia vụ này.

"Chú Tùng yên tâm. Cháu chưa làm việc gì chắc chắn cả. Nếu như cháu đòi đi theo, tin tưởng cháu sẽ có cách bảo vệ mình. Mà có khi, mọi người lại cần tới cháu đây".

Long cười cợt. Nếu như bình thường, Long chắc chắn sẽ không đòi đi, dù sao hắn cũng không ngu tới nỗi đánh nhau với Độ Khí Cảnh cường giả. Thế nhưng lần này hắn không đi không được, bởi vì đó là nhiệm vụ mà hệ thống đề ra:

- Cường chế nhiệm vụ (bắt buộc)

Tiêu diệt Nova cùng đồng bọn

Miêu tả nhiệm vụ: Hỗ trợ Sơn Tùng giết chết hoặc bắt giữ Nova cùng ba tên đồng bọn

Thưởng: không

Đây chính là nhiệm vụ bắt buộc mà khi hắn sử dụng chức năng: Khẩn cấp đề ra. Đối với Long, đây là nhiệm vụ nói khó không khó, nói dễ cũng không dễ tí nào. Phải biết, việc Long giết chết Hận Trần bị chính Nova nhìn thấy, mà theo như tin từ gia tộc truyền về lúc này, Nova chính là con trai của Hận Trần.

Thù giết cha mẹ là thù không đội trời chung. Long tin tưởng chỉ cần bị Nova phát hiện, hắn sẽ tìm mọi cách giết mình. Cũng vì thế mới nói đây là nhiệm vụ rất khó với Long. Tuy vậy, Long có thể dựa vào ân núp, chỉ đứng ngoài hỗ trợ Sơn Tùng mà thôi. Nếu như Sơn Tùng giết chết hoặc bắt giữ Nova, hắn liền hoàn thành nhiệm vụ.

Thấy Long tràn đầy tự tin nói vậy. Sơn Tùng trầm mặc. Lúc này, Thanh Mị đi tới cạnh hắn, mỉm cười nhìn hắn gật đầu sau đó hướng về phía Sơn Tùng lên tiếng:

"Hoàng đại tá cứ cho em ấy đi theo. Cháu sẽ bảo vệ cậu ấy"

"Cả cháu nữa"

Nguyễn Huy cũng đi tới phụ họa. Ánh mắt tràn đầy kiên định. Hắn tin tưởng Long đi là có lý do chính đáng, vì thế dù có phải chết, hắn cũng sẽ bảo vệ an nguy của Long.

Thấy hai người như vậy, Sơn Tùng thờ dãi gật đầu:

"Vậy được. Làm phiền hai vị"

Được sự đồng ý của Sơn Tùng, Long vui mừng cảm kích nhìn hắn:

"Cảm ơn chú".

"Anh Long nè"

P phía sau Long, Lạc Tuyết lên tiếng gọi khiến hắn quay đầu lại. Sau đó, trong ánh mắt khó tin của mọi người, Lạc Tuyết ôm trầm lấy Long, sau đó ngẩng đầu hôn đối phương. Một nụ hôn tràn đầy ngọt ngào nhưng lại tràn đầy sự vụng về. Tất nhiên rồi, Long với Lạc Tuyết dù là người yêu thế nhưng cũng chỉ giới hạn ở nắm tay, ôm ấp mà thôi đã bao giờ hôn đầu vì thế đây là nụ hôn đầu tiên của hai người.

Long bị Lạc Tuyết cưỡng hôn cũng cực kì rất mình, ngờ ngác không biết làm sao. Hắn hai đời ngồi thế những mãi tới bây giờ mới có bạn gái, vì thế đây cũng là nụ hôn đầu của hắn. Long đầu tiên không biết làm thế nào.

Thế nhưng, Long cũng rất nhanh phản ứng lại. Hắn dựa theo những gì biết được trong sách đáp trả lại Lạc Tuyết. Hai người cứ như vậy ở trong phòng không coi ai ra gì trao cho nhau một nụ hôn nồng cháy.

Nhìn hai người hô nhau, những người xung quanh đầu tiên là giật mình sau đó rất thức thời quay đầu để lại không gian riêng cho hai bạn trẻ, chỉ có mấy người Thanh Mị là không quay đầu, ánh mắt cực kì chăm chú nhìn Lạc Tuyết với Long.

"Mẹ nó! thật là đồ kị. Ta đây đẹp trai ngồi ngời thế này vậy mà hai mươi năm không có gấu. Cái thằng kia mới mười bốn tuổi đã có bạn gái rồi"

Nguyễn Huy trong mắt toát lên vẻ đồ kị nhìn Long với Lạc Tuyết than thở. Nghe vậy, Thanh Mị vỗ vai hân cười híp mắt:

"Chú em cứ thử một lần sáng tạo kì tích như Long đi, chị đảm bảo gái theo đầy đầy"

"Thôi, em không giám. Em vẫn còn yêu đời lắm. Mà chị nè, chị thật sự không cảm thấy gì sao? Kiểu gì ghen tuông hay đại loại ấy".

Nguyễn Huy nhún vai sau đó nhìn sang Thanh Mị trêu ghẹo.

"Nếu như em không muốn việc em đi kỹ viện bị cha mẹ biết thì tốt nhất lên ngâm miệng lại đi"

Thanh Mị cười híp mắt thế nhưng ở trong mắt Nguyễn Huy, nụ cười đó như là ác mà cười đùa vậy khiến hân rùng mình không thối, vội vàng im miệng không nói gì nữa.

Thấy vậy, Thanh Mị cười gật đầu sau đó ánh mắt có chút hâm mộ nhìn Lạc Tuyết. Dù sao đối với Long, có có chút động tâm đấy. Nhưng đáng tiếc là đối phương đã có bạn gái rồi. Không những thế còn là một cô bạn gái xinh đẹp không thua kém mình nữa chứ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Chém Giết (1)

Rất lâu sau, Long và Lạc Tuyết mới tách ra. Một tia nước miếng ở nơi hai người hôn nhau theo đó kéo dài. Lạc Tuyết ngẩng đầu, hai tay xoa má hân nhu tình:

"Long. Anh phải cẩn thận đó".

Cảm nhận được sự quan tâm, lo lắng của Lạc Tuyết. Long trong lòng cảm động ôm lấy cô nói nhỏ:

"Yên tâm. Anh chắc chắn sẽ trở về"

"Ừm, em đợi anh" Lạc Tuyết ôn nhu gật đầu.

Mấy phút sau, Long thả Lạc Tuyết ra nhìn về phía hai người Trần Tuyền gật đầu sau đó cùng mấy người Sơn Tùng rời đi.

Thấy Long đi rồi, Trần Tuyền muốn nói gì đó nhưng cuối cùng lại thôi. Hân mặc dù tiếp nhận truyền thừa của Lý Thường Kiệt, thế nhưng hân cũng chỉ là Sơ Nguyên Cảnh, cũng không có thực lực biến thái như Long. Vì thế hân không thể không ở nhà. Thấy mình là huynh đệ của Long mà lại không thể đi cùng hân, Trần Tuyền trong lòng tràn đầy tự trách. Thâm thê sau khi vụ này qua, hân phải điên cuồng tu luyện để có thể sát cánh cùng Long chiến đấu.

Thủy Lâm rừng rậm là khu rừng tự nhiên ở Huyền Mông Tinh. Rừng có diện tích hơn 200 ha. Khu rừng này đặc biệt ở chỗ, toàn bộ khu rừng đều do nước tạo thành, cây cối, muông thú trong rừng tất cả đều do thủy nguyên tố chế tạo ra. Cũng vì thế, khi mà vào buổi sáng sớm, ánh mắt trời chiếu vào khu rừng khiến Thủy Lâm rừng rậm tỏa ra ánh sáng cực đẹp. Là một khu rừng có nhiều người tham quan nhất Huyền Mông Tinh. Tuy vậy, Thủy lâm rừng rậm lại gần với sân bay Huyền Mông vì thế tất nhiên hiện tại là không có du khách nào rồi.

Bên trong Thủy Lâm rừng rậm. Nova dẫn theo ba tên đàn em bỏ trốn. Hân lựa chọn di chuyển trong rừng mà không phi hành chính là bởi vì quá trình phi hành tiêu tốn nhiều linh lực, không những thế còn phải mang theo ba người nữa nên Nova quyết định tiến vào Thủy Lâm rừng rậm đi bộ để tiết kiệm linh lực chuẩn bị cho bất kì biến cố gì xảy ra.

"Đại ca. Chỉ cần chạy khỏi Thủy Lâm rừng rậm là sẽ có người tới cứu chúng ta".

Một tên đàn em vui mừng lên tiếng. nghe vậy, Nova trong lòng không chút nào vui sướng mà trở lên sầu não than thở:

"Nếu như chúng ta được bọn họ cứu như vậy đồng nghĩa với DeadGod sẽ biến mất. Công sức mấy chục năm của cha ta liền bị ta phá hoại mà. Ta thật sự không cam lòng".

Hiện tại, Nova cực kì hối hận. Chỉ vì hân khinh địch, khinh thường Đại Việt đế quốc mà dẫn cả DeadGod khủng bố Huyền Mông Tinh cứu cha mình. Hiện giờ, cha thì bị giết, anh em DeadGod thì bị quân đội tiêu diệt, giờ lại thêm "kẻ đó" tới cứu. Nếu như hôm nay hân được "kẻ đó" cứu như vậy đồng nghĩa với việc DeadGod giải tán. Công sức mấy chục năm của cha hân liền đổ xuống sông xuống biển. Hân không thể không tự trách về quyết định của mình, đồng thời đối với người giết cha hân nổi lên mối hận ngập trời. Nếu không phải do kẻ đó thì cha hân không chết, DeadGod cũng sẽ không bị tiêu

diệt.

Nghĩ vậy, trong mắt Nova toát lên sát khí mãnh liệt, hấn ngẩng đầu lên trời gào thét"

" Dù ta không biết ngươi là ai. Thế nhưng ta sẽ bắt ngươi trả giá về những gì hôm nay ngươi làm"

" Đại ca, trước mắt chúng ta phải thoát khỏi đây đã" Một người lên tiếng khuyên nhủ.

" Muốn chạy trốn, đâu có dễ. Ân Từ".

Bỗng nhiên một tiếng quát vang lên khiến bốn người giật mình. Đồng thời, từ trong bụi đám, một chiếc xiềng xích màu xanh bắn ra vô cùng chuẩn xác đánh lên người tên thuyền phó vừa lên tiếng.

Mấy phút trước, dựa vào vệ tinh trên không 24/24 theo dõi đường đi nước bước của Nova và đồng bọn. Mấy người Sơn Tùng liền biết kẻ địch đang lần trốn bên trong Thủy Lâm rừng rậm. Vì thế, không một chút chậm trễ. Sơn Tùng sử dụng cỗ máy "Dịch Chuyển Tức Thời" đưa tất cả mọi người tới một trạm kiểm soát bên trong Thủy lâm rừng rậm. Sau đó, bọn họ dùng tốc độ nhanh nhất đuổi theo hướng Nova và đồng bọn bỏ trốn.

" Các vị. Tỷ nữa thấy cháu khiến mục tiêu nào bất động thì lập tức xông tới giải quyết hấn nhé".

Trên đường đuổi theo. Long nhìn mọi người nghiêm giọng nói.

Nghe vậy, tất cả những người ở đây đều khó hiểu lời nói của Long, thế nhưng vẫn gật đầu. Dù sao Long linh kĩ quý dị, khó lường bọn họ đã tận mắt chứng kiến vì thế đối với hành động củ Long cũng tin tưởng. Tất nhiên là trừ Nguyễn Huy cùng với Thanh Mị ra rồi. Bởi vì bọn họ đã từng nhìn thấy Long sử dụng bộ kĩ năng của Thresh rồi nên hiểu ý nghĩ trong lời nói của hấn.

Bởi vì có Long sử dụng dị năng phong nguyên tố gia trì cho mọi người khiến cho bọn họ tốc độ tăng lên không ít. Lại thêm tuy rằng bốn người Nova chạy trốn thế nhưng vẫn phải cảnh giác xung quanh nên tốc độ chậm lại vì thế chỉ mấy có mấy phút, đám người Long đã đuổi kịp đối phương. Nghe một tên thuyền phó nói vậy, Long cười lạnh quát lớn đồng thời trong tay ngưng tụ một cái xiềng xích, chính là vũ khí của Thresh. Hấn không chút nào do dự ném xiềng xích về phía đối phương. Với khả năng chơi Thresh tới xuất thần nhập hóa, Ân Từ này hoàn toàn không lệch đi đâu được.

Thấy vậy, Sơn Tùng, ba tên lũ phó hay mắt tỏa sáng nhìn nhau gật đầu. Lập tức, một tên lũ phó dơ lên một quyển sách niệm chú, quyển sách tự động mở ra rồi một cái linh trận màu xanh lá cây xuất hiện.

"Mộc Linh Kĩ: Bông Hoa Từ Thần".

Lập tức từ linh trận. Một đóa hoa hồng màu tím xuất hiện bay về phía tên thuyền phó đã bị Ân Từ khiến cho hấn bị định thân 1,5 giây. Đóa hoa hồng càng đến gần đối phương thì cánh hoa của nó càng nở rộ. Ngay khi cánh hoa nở hoàn toàn thì cũng là lúc nó cùng với tên thuyền phó tiếp xúc.

- Oanh

Bông hoa tiếp xúc với thuyền phó ngay lập tức phát nổ. Một tiếng nổ kinh thiên vang lên, khói bụi mù mịt xuất hiện. Mấy giây sau khi mà khói bụi biến mất, tên thuyền phó đã biến mất chỉ để lại một cái hố sâu mà thôi.

" Từ đệ"

Đồng bọn chết khiến cho Nova cùng hai người còn lại tinh táo, thầy người anh em vào sinh ra tử với mình mấy chục năm đã chết một cách thảm khốc. Ba người gào lên thảm thiết, sau đó bọn họ dùng ánh mắt đỏ gầu nhìn về phía vị lũ phó kia. Một tên gào lên:

" Trả lại mạng cho em ta".

Sau đó dơ lên đại đao, hướng về phía vị lũ phó chém tới.

" Muốn chết. Tam Kim Tiễn".

Thấy đồng đội gặp nguy hiểm, một vị lũ phó dùng tốc độ nhanh nhất lấy ra trường cung, linh lực tích tụ lên trường cung, một dây cung bằng linh lực được hình thành, sau đó hấn ánh mắt nghiêm túc nhìn về phía đối phương. Hai tay kéo dây cung, lập tức ba mũi tên do kim nguyên tố hình thành mang theo sát khí lạnh thấu xương.

- Vèo... Vèo.

Ba mũi tên đồng loạt được thả ra, dùng tốc độ nhanh nhất bắn về phía kẻ địch. Uy lực thập phần mạnh mẽ.

" Nhị ca, cẩn thận. Thổ thuật: Kiên cường bất khuất".

Một tên thuyền phó thấy anh mình gặp nguy hiểm, không chút do dự lao lên trước mặt đồng đội dơ lên tấm khiên sau lưng mình quát lớn. Theo tiếng quát của hấn, tấm khiên bắn ra một đạo linh lực màu nâu, hình thành lên một tấm khiên không lồ chặn lại ba mũi tên của vị lũ phó kia.

Thấy vậy, tên đồng bọn nhìn về phía hấn gật đầu cảm kích lên tiếng:

"Tam đệ . Làm tốt lắm"

. Sau đó, vẫn theo đà của mình hướng về phía tên pháp sư, một đao bổ xuống, ánh mắt tràn đầy sát khí mở miệng quát lớn:

"Chết đi. Âm Đạo Trảm".

Lập tức, lưỡi đao lóe lên màu đen hắc khí mang theo âm trầm khí tức, không chút thương tiếc nào chém về phía vị pháp sư bên team Sơn Tùng. Trong các hệ thì pháp sư có phòng thủ yếu nhất vì thế một đao này mà trúng thì tin tưởng vị lữ phó kia cũng sẽ ngã xuống.

Nói thì dài nhưng cuộc chiến diễn ra chỉ trong nháy mắt mà thôi. Từ khi Long tung Ân Từ tới bây giờ cũng chỉ là mấy giây thời gian. Tuy rằng chỉ là mấy giây, nhưng đối với cao thủ thì với cần đây thời gian cũng đủ chém giết rồi.

Mất thấy tên thuyền phó chém về phía mình. Nếu như bình thường chắc chắn vị này sẽ giật mình né tránh, đồng thời người lữ phó còn lại, cũng là một vị tanker sẽ không chút do dự xông tới trước đỡ lấy một đao cho đồng đội. Nhưng không! vị lữ phó kia lại cảm lên trường thương xông về phía tên thuyền phó còn lại.

Website truyện convert T r u y e n C v . c o m

Còn vị pháp sư thấy đồng đội bỏ mình không chút nào tức giận. Chỉ thấy vị pháp sư kia không chút nào sợ hãi. Hấn vẫn đứng đó niệm chú.

Thấy đối phương bị mình tấn công mà không chút nao núng, tên thuyền phó giật mình, một cỗ bất an xuất hiện trong lòng. Hấn muốn thu lại đao thế nhưng một đao này đã hạ xuống, hấn thu hồi không kịp.

Mất thấy đại đao chỉ tíc tắc thôi sẽ chém tới mình, vị lữ phó mới động. Chỉ thấy hấn lùi lại một bước.

Đúng lúc này từ trong bụi rậm một cái lồng đèn bay ra cùng với đôi chân của lữ trưởng tiếp xúc. Ngay lập tức, trong ánh mắt không thể tin nổi của tên thuyền phó. vị pháp sư như có một hấp lực kéo về phía sau. Mà một đao này của hấn cũng rơi vào khoảng không

Thì ra, Long mặc dù không tham chiến thế nhưng hấn làm đúng vai trò của một vị hỗ trợ, khi thấy tên kia chém tới, hấn đã dùng phòng nguyên tố truyền âm thanh vào tai vị pháp sư, dẫn dụ hấn làm việc. Mặc dù không hiểu gì, thế nhưng với sự tin tưởng của mọi người với Long, vị pháp sư cũng nghiêm túc làm theo. Và không phụ sự tin tưởng của mình, vị pháp sư này đã thoát chết trong đường tơ kẽ tóc.

Nhìn thuyền phó bởi vì một đao không thành công mà không kịp thu chiêu phòng bị. Vị pháp sư hai mắt lóe sáng, hấn niệm chú cũng hoàn thành. Lập tức dơ lên quyền sách quát lớn:

"Mộc Linh Kỳ: Mộc Địa".

Lập tức mặt đất rung chuyển, sau đó dưới chân tên thuyền phó nứt ra. Từ trên mặt đất, vô số dây leo xuất hiện quấn chặt lấy người đối phương khiến hấn không thể cử động.

" Cái gì..."

Bị các dây leo trói chặt, tên thuyền phó hoảng sợ vô cùng dây dựa nhưng vô ích. Hấn càng dây dựa, dây leo càng trói chặt hơn.

" Nguyễn gia linh kỹ: Hỏa Long"

" Nguyễn gia linh kỹ: Hỏa xà"

Hai âm thanh nam nữ từ vang lên, chính là Nguyễn Huy cùng Nguyễn Thanh Mị. Thấy đối phương bị chới, hai người nhìn nhau gật đầu. Sau đó hai tay kết ấn rồi chỉ về phía trước. Lập từ từ tay Nguyễn Huy xuất hiện một con Hỏa Long khổng lồ, từ tay Thanh Mị thì là một con Hỏa Xà. Hỏa Long, Hỏa Xà gầm rú một tiếng sau đó phóng về phía tên thuyền phó, mang theo sức nóng mãnh liệt quấn quanh hấn.

" Không".

Nhìn hai con Hỏa Xà cùng Hỏa Long. Tên thuyền phó khuôn mặt trắng bệch hoảng sợ kêu lên thảm thiết. Đồng thời không ngừng dây dựa.

" Muốn chết".

Một tiếng nổ rống vang lên. Team Sơn Tùng bị tiếng rống làm cho đầu óc choáng váng, không khỏi lùi lại phía sau. Còn Long thì ngưng trọng nói nhỏ với hai người Thanh Mị cùng Nguyễn Huy. Hai người gật đầu sau đó mang theo Long rời đi.

Trở lại chiến trường, chỉ thấy Nova gầm lên một tiếng kinh thiên, sau đó hai tay ngưng tụ thành hai khẩu lục bạc. Hướng về phía hai con Hỏa Xà cùng Hỏa Long bắn ra hai viên đạn màu trắng mang theo lạnh giá khí tức.

- Crắc... Crắc.

Viên đạn bắn trúng hai con thú, lập tức đóng băng bọn chúng lại, không những thế nó còn lan tới mấy dây leo đang quấn quanh tên thuyền phó, đóng băng bọn chúng lại. Thấy vậy, tên thuyền phó mừng rỡ vô cùng khề gồng mình, tất cả đều vỡ nát, hắn liền thoát ra ngoài nhảy trở lại về Nova, ánh mắt vẫn mờ trùng, sát khí không chút nào che dấu nhìn về phía mấy người Sơn Tùng.

"Nova, khôn hồn thì đầu hàng sẽ được khoan hồng của pháp luật. Nếu không chỗ này sẽ là mồ chôn các ngươi"

Sơn tùng cầm lên đại đao chỉ về phía Nova trầm giọng. Nghe vậy, Nova cười lớn sau đó khinh thường lên tiếng:

"Chỉ bằng các người, bốn tên Dẫn Nguyên Cảnh mà muốn giữ lại ta sao? Các ngươi giết em ta, hôm nay ta muốn báo thù".

Nói xong, hắn nhảy lên, linh lực tích tụ lên hai khẩu súng, sau đó quát:

Website truyện convert T r u y e n C v [.] c o m

"Khí Linh Tâm Kĩ: Băng Vực Kinh Hoàng".

- Đoàng ... Đoàng

Hai viên đạn bắn ra với hình dáng của một con phượng hoàng băng mang theo lạnh giá khí tức. Viên đạn vừa ra, xung quanh không khí giảm mạnh mấy chục độ khiến cho xung quanh trở lên rét run người. Viên đạn mang theo khí tức khủng bố với tốc độ còn nhanh hơn tốc độ âm thanh bắn về phía team Sơn Tùng.

Thấy vậy, Sơn Tùng giật mình không chút do dự nhảy ra xa. Ba vị lữ phó cũng không vậy.

- Oanh

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên. Chỉ thấy tại chỗ mà bốn người Sơn Tùng đứng hiện tại đã bị đóng thành băng. Sau đó mấy giây, khu vực đó tan vỡ để lộ ra một cái hố lớn sâu không thấy đáy. Quả là uy lực thập phần khủng khiếp.

Thấy vậy, mọi người không khỏi nuốt nước miếng cái ực. Mồ hôi chạy ròng, trong mắt tràn đầy sợ hãi. Quá khủng bố! đây chính là thực lực của Độ Khí Cảnh sao? Quả thật là quá kinh khủng. Không chỉ bọn họ, mà kể cả đang trốn ở phương xa theo dõi cuộc chiến, Long cùng với hai chị em Thanh Mị cũng nhìn nhau. Từ mắt họ có thể thấy được sự sợ hãi. Mặc dù biết Độ Khí Cảnh rất mạnh mẽ nhưng thật không ngờ sức phá hoại lại khủng khiếp thế này. Một chiêu vừa rồi ít nhất phải đạt tới Huyền Cấp linh kĩ, thật sự là đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Chém Giết (2)

Trong Thủy Lâm rừng rậm, một cuộc chiến khốc liệt xảy ra giữa tám vị Linh Sư chính là team Sơn Tùng với Team Nova. Còn Long với hai chị em Nguyễn Huy thì núp gần đó, dựa vào bí thuật của Nguyễn gia mà che dấu khí tức của mình. Ánh mắt chăm chú nhìn về phía chiến trường, đợi chờ thời cơ.

Trong cuộc chiến này, căng thẳng nhất chính là màn solo giữa Sơn Tùng với Nova.

Sơn Tùng thực lực mặc dù kém đối phương một cảnh giới. Thế nhưng Sơn Tùng là một tên binh vương, một vị Thiên Binh do chính đế quốc phong tặng.

Thiên Binh là danh hiệu chỉ dành cho những quân nhân có thực lực mạnh mẽ, giết địch vô số, chiến công hiển hách trên chiến trường mới có thể đạt được. Mà bất kì Thiên Binh nào đều có thể vượt cấp khiêu chiến, Sơn Tùng cũng không ngoại lệ. Đặc biệt là trong tay ông là Thiên Lôi Đao, đao này đã theo ông mấy chục năm vào sinh ra tử, đã cùng Sơn Tùng tâm hữu linh tề. Vì thế, đao này có thể được coi như là một nguy khí linh. Tổng hợp lại, đối mặt với một tên Độ Khí Cảnh như Nova, ông không chút khẩn trương nào. Trong mắt dạt dào chiến ý.

Về phía Nova, hắn mặc dù là Độ Khí Cảnh cấp ba hai thế nhưng hắn mới chỉ đột phá mà thôi. Cảnh giới chưa ổn định. Mặc dù hắn đã thức tỉnh khí linh: Băng Hàn Song Sát, chính là hai khẩu súng trong tay hắn. Thế nhưng đối phương cùng với đao của mình đã đạt tới cảnh giết tâm hữu linh tề, bước một chân vào "Nhân Đao Hợp Nhất" của đao pháp. Vì thế, hắn cũng không thể khinh địch, ánh mắt ngưng trọng nhìn Sơn Tùng.

Hai người cứ như vậy đứng trên cành cây nhìn nhau rất lâu, không ai động thủ trước cả. Dưới chân họ, linh kĩ của sáu người còn lại bắn ra khắp nơi, một cuộc chiến rất khốc liệt đang diễn ra dưới mặt đất.

- Oanh.

Một tiếng nổ kinh thiên vang lên. Chỉ thấy vị xạ thủ team Sơn Tùng bắn ra một mũi tên mang theo uy lực khủng bố về phía một tên thuyền phó bên team Nova. Mà tên này lại bị pháp sư team Sơn Tùng trói lại. Vì thế một mũi tên này chuẩn xác bắn lên người đối phương. Mũi tên vừa tiếp xúc với kẻ địch

liền nổ tung tạo ra một cột khói khổng lồ.

Thấy đồng bọn bị thương, trên không Nova giật mình. Ánh mắt nhìn xuống một giây. Tuy rằng chỉ một giây, nhưng đối với một cao thủ như Sơn Tùng,

Linh lực điên cuồng hội tụ hai chân. Sơn Tùng quát khẽ:

" Thiểm điện".

Lập tức, ông liền hóa thành một tia lôi điện, dùng tốc độ gần như tốc biến về phía Nova đồng thời quát lớn:

" Thiên Lôi Dao Pháp - thức thứ nhất - Lôi Trảm".

Năng lượng vũ trụ từ khắp nơi chuyển hóa thành lôi linh lực tụ tập về phía đại đao. Khiến cho đại đao lóe sáng, trên lưỡi đao vô vàn tia sét bắn ra xung quanh. Sơn Tùng không chút do dự bỏ xuống. Một đao này mang theo đao khí màu vàng cùng với vô số tia lôi điện, uy lực thập phần khủng bố.

Thấy vậy, Nova biến sắc. Thầm mắng mình một giây thất thần để đối phương chiếm được tiên cơ. Tuy vậy, tình thế đang ngàn cân treo sợi tóc không cho hắn nghĩ nhiều.

Chỉ thấy hắn khuôn mặt trầm lại, đưa hai tay ra, tay trái đưa súng về phía trước, tay phải đưa súng xuống dưới. Hai ngón tay cầm súng bóp cò.

Lập tức hai viên đạn bắn ra. Viên đạn từ khẩu súng tay phải bắn xuống dưới, tạo ra một lực đẩy bắn hắn lên không, viên đạn còn lại thì bắn về phía đại đao đang bỏ xuống. Lực bắn của viên đạn lớn đến nỗi nó không bị đại đao phá hủy mà còn đẩy đại đao cùng với Sơn Tùng lùi ra xa cũng vì vậy mà Nova tránh thoát khỏi một đao vừa rồi.

Dựa vào phản chấn, Nova liền dẫn khoản cách với Sơn Tùng. Không chút do dự, Nova dơ lên hai cây súng của mình, hướng về phía hắn trầm giọng :

" Khí Linh Tâm Kỳ: Đầy Trời Băng Tuyết".

Lập tức, hai họng súng điên cuồng nhả đạn, những viên đạn màu trắng mang theo khí tức lạnh giá bắn ra. Chỉ trong chốc lát, cả bầu trời bị bao phủ bởi một trận mưa đạn, hướng về phía Sơn Tùng bắn tới.

Thấy vậy, Sơn Tùng lâm nguy không loạn. Hai mắt tràn đầy thanh tịnh. Chỉ thấy, ông lóe lên chỗ này lúc sau lại lóe lên chỗ khác, vận dụng " thiểm điện" tới cực hạn. Điều này khiến ông vừa né tránh các viên đạn bắn tới vừa không bị rơi xuống mặt đất. Đồng thời , trong tay đại đao cũng không ngừng lại, năng lượng vũ trụ không ngừng hội tụ vào đại đao.

Mấy giây sau, Sơn Tùng dùng " thiểm điện" xuất hiện trên không. Tay cầm đao quàng qua cổ, ánh mắt nhìn Nova cực kì chăm chú quát lớn:

" Thiên Lôi Dao Pháp - thức thứ hai - Nhị Long Lôi Phạt".

Sau đó một đao hạ xuống. Lập tức, hai con rồng khổng lồ do lôi điện tạo thành xuất hiện gầm lên một tiếng. Sau đó há cái miệng khổng lồ của mình hướng về phía Nova cắn tới.

" Hừ, trò trẻ con. Khí Linh Tâm Kỳ Nhị Sát Kiếm".

Truyện được đăng tại [T.r.u.y.e.n.C.v\[.\]c.o.m](http://T.r.u.y.e.n.C.v[.]c.o.m)

Nova lạnh lùng kêu lên một tiếng sau đó thả hai khẩu súng ra, lập tức hai khẩu súng từ từ hợp lại thành một khẩu súng. Đồng thời, từ nòng súng, năng lượng vũ trụ điên cuồng hội tụ lại, sau đó hình thành một thanh kiếm băng khổng lồ. Cầm lấy khẩu súng như cầm một thanh kiếm. Nova nhìn về phía hai con rồng, trong mắt sát khí cực thịnh hô lớn:

" Giết".

Lập tức, Nova hóa thành bạch quang bắn về phía cái miệng khổng lồ đang há to của một con rồng. Không một chút khó khăn, Nova xuyên thủng qua đầu nó, con rồng liền tan biến trong hư vô. Chưa dừng lại ở đó, bằng vào cùng một chiêu thức, Nova tiêu diệt con rồng còn lại. Sau khi giết hai con rồng, Nova mở ra " Khí Linh Dực" bay lên không. Cầm lên khẩu súng hướng về phía Sơn Tùng lâm bảm:

" Khí Linh Tâm Pháp - Cường hóa".

- Cách... Cách.

Chỉ thấy khẩu súng trước mặt Nova bắn đầu biến hóa, trở lên to đùng. Nòng súng dài ra, to lên. Đồng thời, một cái họng pháo xuất hiện ở phía trước nòng súng. Ngoài nòng súng ra, các bộ phận khác cũng biến đổi hoàn toàn.

Mấy giây sau, trong tay Nova không phải là một khẩu súng lục nữa mà là một khẩu đại pháo. Ngay khi khẩu súng của mình biến hóa xong, Nova không chút do dự bóp cò.

Ngay sau khi hắn bóp cò. Năng lượng vũ trụ như bị một lỗ đen hút phải vậy, điên cuồng hội tụ vào khẩu đại pháo của Nova. Đồng thời nhiệt độ xung quanh cũng giảm mạnh một cách nhanh chóng. Nhanh đến nỗi, chỉ mấy giây sau, tuyết đã bắt đầu rơi xuống.

"Đây là".

Nhìn hành động của Nova. Sơn Tùng khuôn mặt trắng bệch, kinh hoàng tột cùng. Ông biết đây là đối phương đang thi chiến lĩnh kỹ cao cấp. Mà có thể thay đổi thời tiết, khiến cho mùa hè mà có tuyết rơi thì chỉ có trung cấp Huyền giai thậm chí là Địa giai lĩnh kỹ mới có thể gây ra.

Nghĩ tới đối phương thi chiến lĩnh kỹ đẳng cấp vậy mà là Địa giai. Sơn Tùng giật mình, trong lòng cực kỳ chấn động cùng hoảng sợ. Hiện tại, trong đầu ông chỉ có một ý niệm. Đó là ngăn cản lại Nova thi chiến lĩnh kỹ. Nếu không ở đây mọi người đều sẽ chết hết.

Nghĩ là làm, Sơn Tùng ánh mắt nhìn Nova chăm chăm, 100% lĩnh lực cơ thể hội tụ nơi chân của ông. Thiểm điện được sử dụng cực hạn nhất. Chỉ thấy Sơn Tùng gần như là dịch chuyển tức thời tới bên cạnh Nova. Trong mắt ông tràn đầy sát khí, một đao không chút do dự chém xuống.

"Thiên Lôi Đao Pháp - thức thứ năm - Lôi Phạt".

Lập tức, một tia lôi điện khủng bố từ trên không bắn xuống, cùng với đó là đại đao chạm tới người Nova.

- Oanh.

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên. Lấy trung tâm hai người, ánh sáng bao trùm cả bầu trời buổi hoàng hôn. Khói bụi mù mịt xuất hiện từ phía hai người Sơn Tùng và Nova.

Một đao đánh trúng Nova. Sơn Tùng không chút nào vui mừng, chỉ thấy ông khuôn mặt trầm xuống. Trong lòng xuất hiện một cỗ bất an. Ánh mắt chăm chú vô cùng nhìn làn khói mù trước mắt.

Sau khi khói bụi xung quanh mình tan biến, Sơn Tùng biến sắc không chút do dự dùng tốc biến thoát ra ngoài.

"Muốn thoát sao? Đâu có dễ vậy. Băng Thiên Quyết: Đóng Băng".

Âm thanh trào phúng vang lên phía sau Sơn Tùng. Chỉ thấy không biết từ lúc nào, Nova đã xuất hiện phía sau ông. Cầm lên đại pháo chỉ về phía Sơn Tùng, bộ dạng đắc ý cùng trào phúng quá khê.

Lập tức "Nova" mà Sơn Tùng chém trúng liền tan vỡ thành vô số mảnh băng bám lấy ông ta. Chỉ trong chớp lát, Sơn Tùng liền biến thành một tượng băng.

Thì ra, Nova biết mình dùng tới chiêu này cần thời gian niệm phép. Mà trong thời gian đó, với kinh nghiệm chiến đấu của đối phương rất có thể biết được mình thi chiến Địa Cấp lĩnh kỹ. Vì thế, hắn mới tương kế tựu kế, tạo ra một phân thân ở phía sau lưng Sơn Tùng, chỉ chờ Sơn Tùng đánh tới là phân thân với hắn sẽ trao đổi vị trí cho nhau (na ná giống chiêu Phân Thân Bóng Tối của Zed). Không những thế phân thân của hắn một khi bị phá hủy sẽ nổ tung tạo thành vô số mảnh băng bám lấy đối phương, biến đối phương thành tượng băng. Và quả nhiên, bởi vì quá nóng vội ngăn cản Nova thi chiến lĩnh kỹ. Sơn Tùng đã mắc bẫy.

"Như vậy, ngươi có thể đi chết được rồi. Trước khi chết, ta sẽ cho ngươi biết sự khác nhau giữa Độ Khí Cảnh và Dẫn Nguyên Cảnh là gì?".

Nova nhìn Sơn Tùng cười lớn. Bộ dạng đắc ý cực kỳ. Sau đó, hắn nâng lên đại pháo quát một tiếng:

"Băng".

Lập tức, ở nòng pháo một cái linh trận nhỏ xuất hiện không ngừng xoay tròn.

"Toái". Website truyện convert T.r.u.y.ệ.n.C.v[.].c.o.m

Lại một cái linh trận lớn hơn linh trận đầu tiên xuất hiện cách linh trận nhỏ không xa.

"Thiên".

Linh trận thứ ba to hơn linh trận thứ hai xuất hiện trước nòng pháo.

"Không".

Linh trận thứ tư cũng là cái to nhất được hình thành. Bốn cái linh trận ở trước nòng pháo không ngừng quay tròn.

"Lũ trưởng".

Phía dưới, thấy tình cảnh như vậy. Ba tên lũ phó hoảng sợ vô cùng kêu lên thảm thiết. Sau đó không chút do dự bay về phía Nova đánh tới. Thế nhưng, ba tên thuyền phó của Nova chắc chắn sẽ không để điều này xảy ra. Chỉ thấy bọn họ nhìn nhau gật đầu, không chút do dự đánh về phía ba người, mục đích ngăn cản ba người xông tới cứu Sơn Tùng.

Phía xa, thấy Sơn Tùng gặp nguy hiểm. Thanh Mị, Nguyễn Huy khuôn mặt trắng bệch, kinh hoàng vô cùng. Chỉ có Long là vẫn bình tĩnh, ánh mắt ngưng trọng nhìn lên không hướng về phía hai người mở miệng:

"Chị Thanh Mị, anh Huy. Hai người có thể làm cách nào giúp em chỉ tích tắc xuất hiện bên cạnh Sơn Tùng rồi trở về không?"

Tuy rằng không hiểu tại sao Long hỏi vậy, thế nhưng Thanh Mị vẫn gật đầu lên tiếng.

"Có. Nếu em cần. Chỉ sẽ dùng bí kỹ Hòa Tinh Chuyển Di, đưa em tới bên cạnh Hoàng đại tá rồi lập tức đưa em trở lại. Thế nhưng thời gian chỉ có 2s mà thôi".

Nghe vậy, Long hai mắt toát lên vẻ kinh hỉ, nắm lấy tay cô vội vàng lên tiếng:

"Thật hả chị. Nếu vậy chị mau thi triển đi".

"Được rồi. Em đứng im đây".

Thanh Mị gật đầu, sau đó hay tay kết ấn. Mấy giây sau, Thanh Mị đặt một tay lên ngực Long quát:

"Nguyễn gia bí kỹ: Hòa Tinh Chuyển Di".

Lập tức, một ngọn lửa từ tay cô xuất hiện bao phủ lấy cả người Long. Thấy Long đã bị ngọn lửa bao phủ hoàn toàn, Thanh Mị nghiêm giọng nói khẽ:

"Đi"

Theo tiếng quát của cô. Long liền biến mất. Hai giây sau, vẫn tại vị trí đó. Long lại một lần nữa xuất hiện. Chỉ là lúc này trên mặt không còn vẻ lo lắng nữa mà thay vào đó là sự vui vẻ. Thấy hai người nghi hoặc nhìn mình, hần mím cười đắc ý cùng tự tin:

"Hai người yên tâm. Hoàng đại tá đã được cứu rồi"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Nova Vs Sơn Tùng

"Băng Tâm Diệt: Băng Toái Thiên Không"

Trên chiến trường. Nova quát lên một tiếng, đồng thời dơ lên khí linh của mình hướng về phía Sơn Tùng. Không chút do dự bóp cò.

Lập tức, một tia năng lượng màu trắng từ nòng pháo bắn về phía linh trận đầu tiên. Sau khi đi qua linh trận nó trở lên lớn dần, màu sắc cũng đậm lên, uy lực cũng tăng lên mấy chục lần. Chưa dừng lại ở đó, tia năng lượng còn đi qua linh trận thứ hai, thứ ba và thứ tư.

Cuối cùng, từ một tia năng lượng sau khi đi qua bốn cái linh trận liền trở thành một trùm sáng năng lượng khổng lồ mang theo hủy thiên diệt địa khí tức, xung quanh đạo năng lượng, băng hàn chi khí không ngừng tỏa ra xung quanh. Trùm năng lượng màu trắng bạc dùng tốc độ ánh sáng bắn về phía Sơn Tùng. Trên đường nó qua, không khí bị cô đọng lại hóa thành vô số mảnh băng vụn rơi xuống, trên đường nó qua thiên không biến sắc, đại địa run rẩy.

- Oanh

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên. Trùm năng lượng không chút thương tình nào bắn thẳng tới Sơn Tùng, xuyên thủng qua ông sau đó một đường bắn thẳng tới rừng cây phía dưới

- Uỳnh

Lại một tiếng nổ nữa vang lên, lần này là trùm năng lượng cùng khu rừng va chạm tạo ra một vụ nổ chấn động không gian, một cột khói hình nấm khổng lồ xuất hiện bắn thẳng lên trời che phủ cả một bầu trời rộng lớn. Khói bụi mù mịt lan ra xung quanh quán phăng mọi thứ. Cảnh tượng giống hệt một vụ nổ bom nguyên tử

"Lũ trưởng"

Thấy Sơn Tùng hi sinh, ba tên lũ phó gào lên thảm thiết. Bọn họ đã cùng Sơn Tùng vào sinh ra tử vô số trận chiến, mặc dù quan hệ chỉ là thuộc hạ với cấp trên nhưng tình cảm giữa bốn người còn hơn anh em ruột thịt. Bọn họ coi Sơn Tùng như anh ruột của mình.

Hiện tại anh cả bị giết, ba người đều cực kì đau đớn cùng với căm hận. Ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn về phía Nova găm lên:

"Ta giết ngươi"

Sau đó ba người đồng loạt hướng về phía Nova đánh tới. Thế nhưng vẫn như mọi lần, bọn họ lại lần nữa bị ba tên thuyền phó ngăn cản

Thấy vậy, Nova khinh thường nhìn bọn họ quay đầu rồi đi. Dù sao trong bốn người ở đây chỉ có Sơn Tùng là hắn còn có chút kiêng kỵ, còn lại ba tên lữ phó hắn không để vào mắt, cũng không thèm động thủ. Chỉ là ba tên Dẫn Nguyên Cảnh mà thôi, ba tên đàn em của hắn hoàn toàn có thể xử lý được.

Về phía Sơn Tùng có còn sống hay không. Nova lại càng không để ý. Một chiêu vừa rồi là Địa Cấp linh kỹ, không những thế Sơn Tùng còn bị đóng băng, không thể sử dụng linh lực, không thể cử động, ... Vì thế, Sơn Tùng hoàn toàn dựa vào thân thể của mình tiếp 100% uy lực của Địa Cấp linh kỹ. Nova không tin bằng vào Sơn Tùng chỉ có Dẫn Nguyên Cảnh có thể băng vào thân thể sống sót dưới chiêu vừa rồi của mình. Vì thế hắn mới không chút do dự quay đầu rồi đi

Thế nhưng một âm thanh vang lên khiến Nova run lên, ánh mắt toát lên vẻ không thể tin được. Chỉ thấy từ trong màn khói bụi phía sau lưng Nova. Một điệu cười trào phúng vang lên:

" Thân là một chiến binh. Chẳng lẽ ngươi không biết trong chiến đấu tối kỵ nhất là quay đầu lại phía đối thủ sao?"

Nghe giọng nói vô cùng quen thuộc, Nova hoảng sợ vô cùng quay đầu lại muốn nói gì đó thế nhưng hắn lập tức biến sắc.

Chỉ thấy Sơn Tùng vừa nói xong lập tức sử dụng "thiểm điện" ngay tức khắc xuất hiện phía Nova. Tay cầm Thiên Lôی Đao đâm thẳng về phía Nova, đứng trước bụng hắn 1cm, tay còn lại thì đề lên chuôi đao. Trong mắt lóe lên một tia dị sắc quái khê

" Thiên Lôی Đao Pháp - Thứ thứ sáu - Nhất Lôی Chỉ"

- Xoẹt... Xoẹt

Ngay sau tiếng quát của hắn. Trên không thiên lôی xuất hiện. Một tia rồi hai tia, ba tia.... Chỉ trong chốc lát đầy trời thiên lôی cuộn cuộn hiện ra như là một cảnh tượng ngày tận thế. Sau đó, vô số đạo thiên lôی tụ tập về phía Thiên Lôی Đao. Bắt đầu từ chuôi đao sau đó lan tới lưỡi đao, ngay lập tức cả thanh đao đều bị lôi điện bao phủ

Chỉ thấy Thiên Lôی Đao lóe sáng. Vô số tia lôi điện tụ tập trước mũi đao, hình thành một quả cầu lôi điện ở trước mũi đao

- Bạo

Sơn Tùng gầm lên một tiếng kinh thiên. Lập tức quả cầu lôi điện nổ tung. Một cột sáng màu vàng khổng lồ mang theo uy năng của lôi điện bắn ra, một ngàn tỷ điện lực không một chút dư thừa nào theo cột sáng bắn thẳng về phía Nova đang ngơ ngác đứng đó

- Oanh

Lại một tiếng nổ lớn vang lên, chỉ là lần này đối tượng đã thay đổi. Nova bị ngàn tỷ lôi điện đánh trúng tạo nên một vụ nổ cực lớn trên không, khói bụi mù mịt. Từ trong khói bụi, Nova như điều đứt dây bắn ra ngoài. Khuôn mặt hắn trắng bệch không còn giọt máu, trên miệng máu tươi không ngừng chảy ra

Không chỉ có trên miệng hắn, mà ở phần bụng cũng thủng một lỗ lớn cho thấy Nova đã bị thụ thương rất nặng. Thế nhưng Nova không một chút nào đau đớn, ánh mắt hắn vẫn chăm chú nhìn Sơn Tùng, như nhìn một con quái vật vậy, trong lòng khiếp sợ tới tận đỉnh. Rất lâu sau, hắn mới run run lên tiếng, trong giọng nói tràn đầy sự khó tin:

" Tại ... Tại sao ngươi lại không chết. Không... Không thể nào? một tên Dẫn Nguyên Cảnh không thể sống sót dưới Địa Cấp linh kỹ được"

Nova thật sự không thể nào tin nổi Sơn Tùng lại có thể hoàn toàn không bị thương đứng trước mặt mình. Địa Cấp linh kỹ có thể thay đổi hiện tượng thời tiết cho thấy nó kinh khủng cỡ nào. Uy lực của nó đủ là hắn cũng không dám chính diện tiếp xúc huống chi là Sơn Tùng đã bị biến thành người bình thường. Sơn Tùng còn sống mang cho hắn trùng kích thật lớn

Về phía Sơn Tùng, thấy Nova như vậy trong mắt ông lóe lên dị sắc. Quả thật, lúc đó ông đã bị Nova dùng Địa Cấp linh kỹ giết chết, mà ông cũng tin tưởng mình sẽ chết dưới một chiêu này.

Chỉ là ông cũng không thể ngờ tới rằng, ở giờ phút máu chốt nhất, Long xuất hiện bên cạnh ông. Ông không biết Long làm cái gì, chỉ biết đối phương tạo ra xung quanh mình mấy cái là bùa kì lạ

Khi ông hứng toàn bộ sát thương từ Địa Cấp linh kỹ. Uy lực của nó đủ để giết chết một tên Độ Khí Cảnh huống chi ông mới là Dẫn Nguyên Cảnh. Ông phát hiện mình đã chết thế nhưng lại vẫn có thể cảm nhận được xung quanh. Và mấy giây sau, ông phát hiện mình vậy mà phục sinh, không những thế thực lực còn khôi phục toàn thịnh, linh lực đã mất liền trở lại đầy đủ. Điều này khiến Sơn Tùng khiếp sợ vô cùng, đối với thủ đoạn của Long chấn động không thôi

Đảo Ngược Thời Gian chính là kĩ năng mà Long sử dụng lên Sơn Tùng, và cũng là kĩ năng duy nhất có thể cứu ông ta lúc đó. Với Đảo Ngược Thời Gian, ai cũng tin rằng Sơn Tùng đã chết mà không ngờ tới hắn đã hồi sinh. Chính vì vậy, Sơn Tùng mới có thể thành công ám toán Nova

Ở cách đó không xa. Thanh Mị cùng Nguyễn Huy nhìn Sơn Tùng không một chút tổn thương nào. Ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi nhìn Long. Hai người rất rõ ràng, Sơn Tùng như vậy hoàn toàn là do công của Long. Chỉ là bọn họ không thể tưởng tượng ra được, trong 2s ngắn ngủi, Long làm thế nào lại có thể cứu Sơn Tùng khỏi bàn tay tử thần?

"Long, em làm thế nào vậy?"

Thanh Mị đi tới bên cạnh Long, cầm lấy tay hắn ép thẳng vào bộ ngực sữa khổng lồ của cô. Cười vũ mị lên tiếng. Mỗi một hành động mà Long làm đều khiến Thanh Mị cực kì chấn động cùng tò mò. Đến bây giờ cô thật sự không thể giữ được nữa mà lên tiếng hỏi

Ánh mắt cô tràn đầy vẻ câu hồn đoạt phách, tin tưởng bất kì thằng đàn ông nào mà bị cô nhìn như vậy đều không chút do dự nói ra hết

Thấy Thanh Mị câu dẫn mình, Long sửng sốt sau đó nở một nụ cười tà đến gần tai cô nói nhỏ:

"Chị muốn biết"

Long làm vậy khiến cho khoảng cách của hai người rất gần nhau. Ngửi từ trên người Thanh Mị mùi thơm cơ thể thoang thoảng mùi hoa hồng. Long ánh mắt mê say, ánh mắt nhìn Thanh Mị có chút nóng bỏng.

Không thể không nói, Thanh Mị quả thực quá mê người. Từ khuôn mặt tới dáng người, khí chất của cô đủ để bất kì thằng đàn ông nào điên cuồng, muốn chiếm cô làm của riêng mình. Long cũng không ngoại lệ, trong lòng bắt đầu suy nghĩ xem làm cách nào theo đuổi đối phương

Về phía Thanh Mị, lúc này cô khuôn mặt đỏ bừng làm gì có bộ dạng lớn mật như vừa rồi. Mặc dù nhìn cô có vẻ là lú, yêu mị nhưng cô là một tên hàng thật giá thật trình nữ đấy. Đã bao giờ cùng nam tử tiếp xúc thân mật như thế này. Đặc biệt người đó còn là người mà cô có cảm giác rất đặc biệt.

Tuy rằng cực kì ngượng ngùng, thế nhưng vì muốn thỏa mãn phần nào trí tò mò của mình. Cô vẫn dũng cảm nhìn Long, không những thế còn cố gắng lại gần hắn, ép tay hắn vào ngực mình thật chặt. Ánh mắt nhìn Long nũng nịu nỉ non:

"Đúng vậy. Nói cho chị biết ~ Đi ~ mà ~ Long"

Âm thanh ngọt ngào, câu hồn đoạt phách tràn đầy một vẻ câu người. Đặc biệt là khi Thanh Mị nói ba từ cuối bằng một giọng điệu ồm ồm, dâm mị khiến Long có xúc động muốn nói hết cho cô biết

Chỉ thấy, Long ánh mắt ngơ ngác nhìn Thanh Mị, bộ dạng muốn nói gì đó.

Thấy vậy, Thanh Mị trong mắt toát lên vẻ vui sướng cùng đắc ý. Vui sướng là vì mình có thể biết được bí mật của Long còn đắc ý chính là việc mình thành công câu dẫn Long cho thấy mị lực của cô vẫn còn rất lớn đấy

Tuy vậy, sự thật nó lại phụ phàng. Trong ánh mắt mong chờ của Thanh Mị, Long trực tiếp nói ra một câu khiến cô hộc máu

"Em không nói cho chị biết"

Long hít một hơi, cười tà nói.

Nên nhớ Long nhà ta có được truyền thừa của Zilean và Yasuo. Một tên là lão bất tử đã sống không biết bao nhiêu năm, một vị là kiếm khách trong lòng chỉ có kiếm là số một, gái gù là phù du, nếu không phải Long rất yêu thích mỹ nữ thì có lẽ cũng bị hai tên này đồng hóa. Biến thành một tên coi gái gù chỉ là một dạng sinh vật rồi. Bất quá, điều này cũng khiến cho Long có định lực không tầm thường.

Về phía Thanh Mị, nghe được câu trả lời của Long. Cô trực tiếp há hốc mồm, không nói lên lời. Mỗi lúc sau, cô mới tức giận hừ một tiếng, bắt đầu chu mỏ quay đầu đi. Cô biết là mình bị Long lừa đùa rồi. Còn tưởng rằng mình mị lực lớn câu dẫn được hắn đấy?

Không nói ở trong bụi rậm, Long đùa giỡn Thanh Mị. Lúc này, trên chiến trường. Cuộc chiến giữa Nova với Sơn Tùng đã bước sang trang mới. Chỉ thấy Sơn Tùng nhìn ba huynh đệ đang dùng ánh mắt vui sướng nhìn mình nghiêm giọng:

"Quang, Vũ, Hinh. Các cậu lập tức rút khỏi đây"

"Lũ trưởng, việc này..."

Ba người nghe vậy, lập tức lo lắng hô lớn. Bọn họ mặc dù không biết tại sao Sơn Tùng có thể sống sót sau chiêu vừa rồi. Thế nhưng Sơn Tùng còn sống khiến họ vui sướng đồng thời có chút lo âu. Bởi vì Sơn Tùng suýt chết cho thấy Sơn Tùng không phải là đối thủ của Nova. Hiện tại, ông ta lại muốn đơn độc solo với Nova khiến bọn họ không lo không được

"Đây là mệnh lệnh. Các cậu định cãi lời tôi sao?"

Sơn Tùng trừng mắt nhìn ba người lạnh giọng. Nghe vậy, ba người liền im lặng. Cuối cùng gật đầu

Thấy ba người như vậy, Sơn Tùng thỏa mãn. Ánh mắt tràn đầy chiến ý nhìn về phía Nova đang bị thương nặng dưới mặt đất. Cầm lên đại đao chỉ về phía hắn nhân nhát lên tiếng, trọng giọng nói tràn đầy mùi vị khiêu khích:

"Thế nào Nova. Ta nghĩ chỉ một chút vết thương như vậy thì không làm gì được ngươi. Vậy ngươi có muốn cùng ta một đánh một trận. Hay là ngươi nghĩ bằng vào Độ Khí Cảnh không thắng được một tên Dẫn Nguyên Cảnh"

Nghe Sơn Tùng âm thanh tràn đầy trào phúng. Nova hai mắt phun lửa. Quả thật là vết thương vừa rồi không khiến cho Nova thương nặng. Chỉ cần dựa vào khí linh, hắn hoàn toàn trong mấy phút chữa lành vết thương.

Chỉ là Nova kiêng kỵ thực lực thần bí của Sơn Tùng lên chưa phản kháng. Bởi vì đối phương có thể hoàn toàn không bị thương dưới uy lực của Địa Cấp linh khí lên Nova mới chần chừ không động thủ.

Thế nhưng Sơn Tùng khinh thường hắn, trào phúng hắn, khiêu khích hắn khiến Nova tức giận. Một tên Độ Khí Cảnh cao cao tại thượng như Nova mà lại bị một Dẫn Nguyên Cảnh khinh thường, khiêu khích. Hắn sao có thể nhẫn được. Chỉ thấy hắn ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn Sơn Tùng, âm thanh lạnh giá như khí trời mùa đông nói:

"Nếu như ngươi muốn chết. Ta thành toàn cho ngươi. Nhị đệ, tam đệ, tứ đệ. Các ngươi đứng đó, không được động thủ"

"Vâng, đại ca" Ba tên thuyền phó gật đầu, ánh mắt khinh thường nhìn về phía Sơn Tùng. Trong lòng không khỏi nghĩ: Chỉ là một tên Dẫn Nguyên Cảnh tỷ thì bị đại ca giết chết lại muốn khiêu khích đại ca. Thật là "thiên đường có lối không đi, địa ngục không cửa cứ vào"

Sơn Tùng đi khiêu khích Nova khiến hắn tức giận. Điều này dẫn tới Nova sẽ dùng 100% sức mạnh của mình để đánh nhau với Sơn Tùng. Lúc đó, Sơn Tùng sẽ gặp nguy hiểm hơn rất nhiều so với lần trước.

Cũng vì biết được điều này mà ba vị thuyền phó đều lo lắng nhìn Sơn Tùng, trong lòng thầm quyết tâm chỉ cần Sơn Tùng xảy ra chuyện chắc chắn sẽ không mạng sinh mạng xong tới cứu. Không chỉ ba người mà ngay là Nguyễn Huy với Thanh Mị cũng nghĩ vậy. Chỉ có Long là hai mắt sáng ngời nhìn Sơn Tùng lâm bầm:

"Chú Tùng muốn nhân cơ hội này đột phá. Hay lắm"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Nova Vs Sơn Tùng (2)

- Keng... Keng

- Oanh... Oanh

Trên không, Nova dựa vào thân thể linh hoạt của Xạ Thủ cùng với ưu thế phi hành, ở phía xa liên tục cầm súng bắn về phía Sơn Tùng. Đầy trời mưa đạn chính là hình dung tốt nhất những gì mà Nova đang làm.

Còn Sơn Tùng, không hổ danh là Thiên Binh do chính đế quốc phong tặng. Đối mặt với trận mưa đạn vẫn ung dung né tránh hoặc là dùng Thiên Lôi Dao chống đỡ những viên đạn bắn tới. Dựa vào Dao Nhân Cảnh Giới mà Sơn Tùng không bị Nova áp chế về cảnh giới, không những thế nhiều lúc Sơn Tùng còn gây nguy hiểm cho Nova bởi bộ Dao Pháp thuộc tính lôi tràn đầy hung mãnh.

Thế nhưng, bởi vì Nova chiếm cứ ưu thế trên không khiến cho Sơn Tùng trong lúc nhất thời không thể áp sát được đối phương.

Nova lại một lần nữa cùng với Sơn Tùng dần khoảng cách. Nhìn về phía Sơn Tùng, Nova khuôn mặt không khỏi ngưng trọng. Sơn Tùng mạnh quá khỏi sự tưởng tượng của hắn.

Chỉ bằng một thanh Dao, một bộ dao pháp ép cho Nova - một tên Độ Khí Cảnh không thờ nổi khiến Nova giật mình cùng lửa giận trùng thiên. Giật mình vì thực lực cường đại của Sơn Tùng và tức giận là đường đường một tên Độ Khí Cảnh lại đánh bất phân thắng bại với một tên Dẫn Nguyên Cảnh, còn mỗi sĩ nhục nào hơn mỗi sĩ nhục này được nữa chứ.

Nghĩ vậy, trong mắt Nova tràn đầy sát khí nhìn Sơn Tùng. Hắn quyết định, hôm nay bằng mọi giá phải giết bằng được Sơn Tùng để trả mỗi nhục này. Hắn muốn để Sơn Tùng biết, Độ Khí Cảnh không phải dễ như vậy bắt nạt.

Nova quyết định dùng năng lực mạnh nhất của Độ Khí Cảnh đập cho Sơn Tùng một trận để hắn biết sự khác nhau giữa Độ Khí Cảnh và Dẫn Nguyên Cảnh nó lớn đến nỗi nào.

Nghĩ vậy, Nova đưa lên hai tay không ngừng kết ấn. Mấy giây sau, hắn nhìn Sơn Tùng lạnh giọng:

"Sơn Tùng, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết Độ Khí Cảnh không phải là một tên Dẫn Nguyên Cảnh có thể đánh lại".

Nói xong, Sơn Tùng ném hai khẩu súng lên không quất lớn:

"Bồn Mệnh Hóa Thân: Song Long Băng Vực".

- Đoàng ... Đoàng

Theo tiếng quát của hắn. Hai khẩu súng Băng Hàn Song Sát tỏa ra hào quang màu trắng bạc mãnh liệt. Sau đó, hai khẩu súng đồng loạt nhả đạn bắn ra hai viên đạn màu trắng, đồng thời cách Nova không xa. Hai cái linh trận xuất hiện.

Hai viên đạn cùng một lúc đi qua hai cái linh trận ngay lập tức hóa thành hai đạo bạch quang dùng tốc độ nhanh nhất bắn về phía Nova.

- Oanh.

Một tiếng nổ kinh thiên vang lên. Một cột sáng chói mắt từ Nova bắn ra xung quanh kèm theo đó là cuồng phong gào thét khiến cho mọi người không khỏi lùi lại phía sau, nheo mắt lại.

Dưới mắt đất, Sơn Tùng một tay che mắt, hai mắt nhắm lại vì ánh sáng chói mắt từ Nova. Khuôn mặt ông trầm trọng, ông cảm nhận được một cỗ khí thể mạnh mẽ đang không ngừng hình thành. Mạnh mẽ, lạnh giá và tràn đầy sát khí chính là thứ mà Sơn Tùng cảm nhận được từ phía Nova. Điều này khiến Sơn Tùng trong lòng trùng xuống, không khỏi bất an.

- Grào.

Một tiếng long ngâm vang lên chấn động thương khung. Trong ánh mắt giật mình của mọi người. Cột sáng biến mất để lộ ra thân ảnh bên trong. Khiến mấy người Sơn Tùng sợ hãi chính là bên trong cột sáng không phải là Nova mà là một con rồng.

Một con rồng phương tây to khổng lồ với màu da màu trắng bạc, vảy của nó là vô số mảnh băng lạnh giá khiến cho người ngoài nhìn vào không khỏi rét run, trên thân nó có gắn hai khẩu đại pháo to lớn nhắm về phía Sơn Tùng.

Thân hình của nó to hơn ba mươi mét với đôi cánh dài hơn năm mươi mét bao trùm cả một vùng trời rộng lớn. Hai đầu rồng dữ tợn, hai đôi mắt rồng màu đỏ tràn đầy sát khí nhìn về phía Sơn Tùng. Một khí thể đáng sợ, hủy thiên diệt địa từ trên con rồng tỏa ra xung quanh khiến cho bất kì ai ở đây đều cảm thấy hít thở không thông. Khuôn mặt trắng bệch ngồi phịch xuống đất, toàn thân run rẩy.

"Đây.... Đây là Bồn Mệnh Hóa Thân".

Sơn Tùng lắp bắp kêu lên, trong mắt toát lên một tia sợ hãi. Hắn thật không ngờ tới Nova nhanh như vậy sử dụng Bồn Mệnh Hóa Thân.

Bồn Mệnh Hóa Thân là một năng lực đặc biệt mà chỉ có Độ Khí Cảnh mới có thể học tập. Thu hồi khí linh, khí linh cùng thân thể kết hợp làm một. Nghĩ ra một hình dáng mới, tốt nhất là của yêu thú. Khi đó, Độ Khí Cảnh sẽ thông qua khí linh mà biến thành hình dáng mà mình nghĩ ra.

Khi sử dụng Bồn Mệnh Hóa Thân, thực lực tăng lên một khoảng cách. Không những thế còn đạt được những thiên phú của hình dáng mình nghĩ ra. Ví dụ như hiện tại Nova hóa thành Băng Long, như vậy hắn sẽ có được thân thể cường hãn, sức mạnh khổng lồ của loài rồng, thiên phú bỏ qua quá trình niệm chú mà trực tiếp phòng thích linh kĩ, ... Vì thế, lúc này Nova trở lên cực kì nguy hiểm.

Bồn Mệnh Hóa Thân là kĩ năng đặc thù của Độ Khí Cảnh thế nhưng không phải là lúc nào Độ Khí Cảnh cũng dùng được. Bởi vì kĩ năng này tiêu hao một lượng linh lực lớn theo thời gian. Vì thế chỉ khi nào thật sự nguy cấp thì Độ Khí Cảnh mới sử dụng tới kĩ năng này

Sơn Tùng cũng biết điều này, thế nhưng ông thật không ngờ tới Nova lại sử dụng luôn Bồn Mệnh Hóa Thân để giết mình. Trong lòng không khỏi loi mõi tám đời tổ tông Nova ra chửi một lần: Mẹ nó, ta chỉ là một tên Dẫn Nguyên Cảnh mà thôi. Cần gì phải dùng tới Bồn Mệnh Hóa Thân để giết ta chứ?.

- Grào.

Nova cũng mặc kệ Sơn Tùng suy nghĩ gì. Hiện tại, hắn chỉ có một ý nghĩ trong đầu đó là hung hăng đập Sơn Tùng một trận. Không chút do dự, Nova há miệng. Lập tức, hai đạo năng lượng mang theo băng hàn lực lượng bắn từ miệng rồng bắn về phía Sơn Tùng với tốc độ nhanh vô cùng.

"Cái chết"

Sơn Tùng thấy vậy không khỏi chửi thề một tiếng. Sử dụng "Thiệt Điện" tới cực hạn vô cùng gian nan né tránh hai đạo năng lượng. Truyện được copy tại TruyenCv.Com

- Xoẹt ... Rắc... Rắc

Hai đạo năng lượng không trúng mục tiêu bắn về phía khu rừng phía, lập tức cả một mảnh rừng lớn đông thành băng. Sau đó vỡ thành vô số mảnh vụn.

Quay đầu lại, thấy phía sau mình cả một khu rừng rậm rạp nay đã trở thành phế tích, Sơn Tùng không khỏi hít một hơi lạnh. May mà ông né kịp, nếu không chắc hiện tại đã có kết cục bi thảm như khu rừng rồi.

Nhìn về Nova, ông trong mắt toát lên một tia kiêng kỵ nhưng nhiều hơn là chiến ý. Mặc dù Nova sử dụng Bồn Mệnh Hóa Thân khiến Sơn Tùng sợ hãi, nhưng không phải vì sợ hãi mà ông bỏ chạy. Lòng tự trọng, tự tôn của một người linh không cho phép ông chưa lâm trận mà bỏ trốn, dù cho đối phương có mạnh như thế nào đi chăng nữa.

Không những thế, Nova lúc này càng khiến Sơn Tùng chiến ý dạt dào, ông tin tưởng dưới áp lực mà Nova mang cho mình, đao pháp của ông hoàn toàn có thể đạt tới Nhân Đạo Hợp Nhất. Vì thế, dù biết rằng Nova lúc này cực mạnh, Sơn Tùng cũng không lùi bước.

Cách đó không xa. Long cũng không còn vẻ bình tĩnh như lúc nãy nữa thay vào đó là sự ngưng trọng, khẩn trương. Nova sử dụng Bồn Mệnh Hóa Thân, Long cũng đã tính tới. Chỉ là hắn không ngờ rằng, Nova lại dùng nó nhanh như vậy. Điều này cho thấy, Nova quyết tâm giết chết Sơn Tùng.

"Chị Thanh Mị, anh Huy. Tỷ nữa hai người đưa em lại gần chiến trường" Long nhìn hai người nghiêm giọng nói,

"Long, điều này rất nguy hiểm. Nếu như em rời khỏi khu vực này. Nova sẽ phát hiện ra em. Với mỗi thù giết cha giữa em và hắn. Tin tưởng Nova sẽ giết em bằng bất cứ giá nào"

Thanh Mị nghe Long muốn tham gia vào cuộc chiến giữa hai người, trực tiếp bị dọa cho hoảng sợ vội vàng khuyên ngăn.

Cô nói là sự thật, hiện tại ba người đang được bao quanh bởi một linh trận ẩn thân, là linh trận của Nguyễn gia có tác dụng ẩn dấu khí tức, dù là Độ Khí Cảnh cũng không thể cảm nhận được khí tức của những người bên trong linh trận.

Thế nhưng, linh trận có phạm vi rất nhỏ. Mà một khi thoát khỏi linh trận thì ngay linh trận sẽ mất tác dụng. Vì thế, nếu như Long rời khỏi linh trận, chắc chắn Nova sẽ cảm nhận được khí tức của Long.

Nova tận mắt chứng kiến Long giết cha mình. Đối với khí tức của Long, Nova cực kỳ nhớ rõ. Vì thế, chỉ cần Long vừa xuất hiện, chắc chắn Nova sẽ nhận ra hắn. Như vậy, với mỗi hận thù của hắn với Long, Nova sẽ mặc kệ tất cả mà truy sát hắn.

Không chỉ Thanh Mị biết được điều này mà kể cả Long cũng hiểu rất rõ. Thế nhưng lần này hắn không vào chiến trường không được.

Sơn Tùng mặc dù có thể ở áp lực do Nova mang lại đột phá đao pháp. Thế nhưng điều này cũng không khiến ông đánh lại Sơn Tùng. Trừ khi cảnh giới của ông đạt tới Độ Khí Cảnh. Thế nhưng lúc này là chiến đấu, ai lại có thể hấp thu năng lượng vũ trụ mà đột phá chứ.

Tuy vậy, Long lại có khả năng này. Vì thế, dù có phải xuất đầu lộ diện, dù biết điều này sẽ dẫn tới việc mình bị Độ Khí Cảnh truy sát nhưng hắn vẫn phải tham gia vào cuộc chiến giữa hai người. Bởi vì chỉ có như vậy, bọn họ mới có cơ hội "Lật kèo".

Nghĩ vậy, Long mỉm cười nhìn hai người, mở miệng trấn an:

"Hai người yên tâm. Em sẽ không ngu ngốc tới nỗi đi ra hiến mạng đâu. Hai người phải tin em chứ" Truyện được copy tại TruyenCv.com

Nghe vậy, hai người không khỏi nghĩ lại những gì Long làm. Quả thật, Long chưa làm bất kì điều gì mà không nắm chắc. Từ việc hấn phá án, bắt Nguyễn Hoàng Hận Trần cho tới ngày hôm nay giải cứu con tin, trợ giúp bọn họ chiến đấu... Tất cả những gì Long làm đều đã qua sự tính toán kỹ của Long.

Biết là vậy, nhưng hai người vẫn không yên tâm chút nào. Dù sao Long chỉ là một Sơ Nguyên Cảnh (hai người cho vậy) mà thôi trong khi đây là cuộc chiến của Độ Khí Cảnh và Dẫn Nguyên Cảnh. Long đi không khác gì chò chờ chết.

"Long, Anh nghĩ em vẫn nên ở trong linh trận thì hơn. Dù sao đối phương cũng là một tên Độ Khí Cảnh. Em ra đó sẽ gặp nguy hiểm rất lớn"

Suy đi tính lại, Nguyễn Huy cuối cùng vẫn không chấp nhận ý kiến của Long.

Bên cạnh Nguyễn Huy, Thanh Mị cũng phụ họa. Ôm lấy tay Long thật chặt như sợ hấn chạy thoát vậy. Cô nhìn Long lên tiếng, trong giọng nói tràn đầy sự quan tâm

"Đừng đấy Long, nghe lời anh Huy đi. Em ra đó nguy hiểm lắm!"

Thấy hai người lo lắng, quan tâm như vậy. Long trong lòng cảm động vô cùng dù sao đây là hai người lo lắng an nguy của hắn mới làm vậy.

Nhưng lần này liên quan tới "cường chế nhiệm vụ" của hắn, nếu như Sơn Tùng thua. Để Nova thoát được thì điều này cũng đồng nghĩa với việc "cường chế nhiệm vụ" thất bại. Hắn sẽ chết. Vì thế, hắn không đi không được.

Bỗng nhiên, Long hai mắt sáng ngời, không biết nghĩ cái gì.

Hắn nhìn hai người nhún vai, gật đầu. Bộ dạng bất đắc dĩ vô cùng buồn bực lên tiếng:

"Được rồi. Em thua hai người rồi đó. Em nghe lời được chưa"

"Hi... Hi. Biết nghe lời người lớn là tốt ah".

Thanh Mị vui vẻ ôm lấy Long, ép bộ ngực khổng lồ của cô lên đầu hấn khiến Long sáng khoái vô cùng. Hai mắt híp lại, bộ dạng cực kì hưởng thụ. Bỗng ánh mắt hấn khê mở, nhìn về phía chiến trường, trong mắt lóe lên một tia dị sắc, không biết có ý đồ gì.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Chương 42: Nova Vs Sơn Tùng (3)

" Thiên Lôì Đạo Pháp - Thứ thứ bảy - Đạo Khí Sơn Hà"

Trên chiến trường, Sơn Tùng bay lên không, hai tay cầm lấy Thiên Lôì Đạo chỉ lên bầu trời. Năng lượng vũ trụ không ngừng hội tụ lên đạì đạo, lần này không chỉ linh lực mà ngay cả linh hồn của ông cũng tiến vào đạì đạo

Chỉ thấy đạì đạo rung lên như là có sinh mệnh. Từ trên lưới đạo, một cột sáng màu vàng bắn thẳng lên trời . Theo tiếng quát của ông, bầu trời mây đen kéo đến, từ trong mây đen, lôi điện không ngừng bắn ra khắp nơi sau đó hội tụ về phía Thiên Lôì Đạo. Chỉ trong chốc lát, một thanh đạì đạo khổng lồ kéo dài mấy chục trượng tỏa ra hàng hà sa số lôi điện được hình thành. Uy thế thần khiếp quỷ sầu, khiến cho ai nhìn cũng phải lạnh run người.

Chỉ là đối mặt với một đạo này. Nova ánh mắt vẫn bình tĩnh vô cùng. Ánh mắt tràn đầy khinh thường nhìn Sơn Tùng. Đưa lên long thủ, chỉ về phía Sơn Tùng ngoắc tay tràn đầy khiêu khích.

Nova làm làm như vậy thành công trợ giặc Sơn Tùng. Trong suốt mấy chục năm, ông đã bao giờ bị khiêu khích trắng trợn như vậy. Chỉ thấy Sơn Tùng ánh mắt phun lửa, quát lên một tiếng kinh thiên:

" Giết"

Hai tay dơ lên đạì đạo, dùng tốc độ gần như thuần di về phía Nova, ánh mắt đỏ ngầu gầm lên:

" Chết đi"

Ngay lập tức, đạì đạo hạ xuống. Một thanh đạì đạo dài chục trượng theo sự điều khiển của Sơn Tùng phá thùng bầu trời bổ thẳng xuống con rồng băng khổng lồ

- Oanh... Uỳnh

Một tiếng nổ tung chấn động thương khung, đạì đạo rung chuyển. Sóng trùng kích từ sự va chạm lan tỏa xung quanh tạo thành một trận cuồng phong khủng khiếp cuốn phăng mọi thứ trong vòng bán kính một cây số. Thậm chí là mấy người Sơn Tùng cùng với mấy tên Thuyền phó cũng bởi vì sự lan tỏa này mà biến sắc, vội vàng sử dụng linh lực bay ra ngoài.

Trên không, một đạo này là một đòn toàn lực của Sơn Tùng với toàn bộ linh lực kết hợp với đạo thuật cảnh giới Đạo Khí đạì viên mãn. Ông tin tưởng dù không giết chết được Sơn Tùng thế nhưng cũng khiến hắn bị thương nặng

Thế nhưng " đời không như mơ, tình không như thơ". Hi vọng càng lớn, thất vọng càng nhiều. Sau khi màn khói bụi do đạo khí bạo tạc biến mất. Sơn Tùng giật mình, khuôn mặt trắng bệch khó có thể tin được nhìn thân ảnh trước mặt

Chỉ thấy Nova vẫn đứng đó, bộ dạng vẫn cao cao tại thượng. Ánh mắt trào phúng nhìn Sơn Tùng, trên người không một chút thương tích nào cả như một đạo vừa rồi chỉ là một cái chích của con muỗi vậy.

Hai đầu rồng, bốn con mắt nhìn Sơn Tùng, trong giọng nói tràn đầy sự khinh thường, chế giễu:

" Đây là thực lực của ngươi ư. Quá yếu. Như vậy, để ta cho ngươi xem sức mạnh thật sự của Đạo Khí Cảnh đi"

Nói xong, không đợi Sơn Tùng phản ứng, Nova một quyền tùy ý đánh ra. Một quyền nhìn qua cực kì bình thường thế nhưng trên đường nó đi, không khí bí xé rách đến nỗi có thể nghe được tiếng gió rít chói tai .

Một quyền thập phần khủng bố cùng tốc độ cực nhanh, không chút lưu tình nào đâm về phía Sơn Tùng.

" Thật nhanh"

Sơn Tùng đồng tử co rút, ông vậy mà không nhìn thấy được quỹ tích ra đòn của Nova. Trong mắt ông chỉ thấy Nova vừa nói xong là một quyền đã ở sát mặt mình rồi

Tuy rằng một quyền này rất nhanh, thế nhưng thân là người đã trải qua vô số sinh tử. Dù rằng ông giật mình vì một quyền này của Nova nên không kịp né tránh. Thế nhưng, không có nghĩa là Sơn Tùng tùy ý Nova trà đạp.

Chỉ thấy Sơn Tùng dơ Thiên Lôì Đạo phía trước chặn lại một quyền của Nova, đồng thời tay còn lại dùng tốc độ nhanh nhất điểm lên Thiên Lôì Đạo.

Ngay lập tức, Sơn Tùng thả Thiên Lôì Đạo ra, Thiên Lôì Đạo vậy mà không rơi xuống mà ở giữa xoay tròn, đồng thời từ năng lượng vũ trụ không ngừng hội tụ lại tạo ra vô số lôi điện. Vô số lôi điện tụ tập lại liên kết với nhau, lấy Thiên Lôì Đạo làm trung tâm hình thành một cái lá chắn màu vàng khổng lồ.

" Thiên Lôì Đao Pháp - Thứ thứ bốn - Thiên Kiếp Hộ Thể"

Son Tùng quát lên một tiếng cũng là lúc lá chắn hình thành và đó cũng là thời điểm một quyền của Nova đánh lên lá chắn

Thấy Son Tùng chỉ trong nháy mắt có thể phản công. Nova không chút nào để ý, bộ dạng khinh thường nhìn Son Tùng.

Một quyền này hẳn dùng 100% lực lượng bản thân mình, mặc dù không điều động linh lực thể nhưng với thể chất cường hãn của thượng cổ yêu thú: Rồng. Một đòn toàn lực của hắn dù Độ Khí Cảnh cũng không dám trực diện chống đỡ huống hồ Son Tùng là Dẫn Nguyên Cảnh

- Crắc ... Crắc

Quả nhiên, long quyền vừa tiếp xúc với tấm lá chắn trực tiếp xuyên thủng qua nó. Mặc dù điều này khiến tốc độ của quyền giảm xuống thể nhưng vẫn là cực nhanh, ngay khi vừa phá vỡ tấm khiên liền đập lên Thiên Lôì Đao, đập nó về phía Son Tùng

Son Tùng chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ từ Thiên Lôì Đao truyền tới. Cảm tưởng như là một quả thiên thạch di chuyển với tốc độ ánh sáng đánh trúng mình vậy, một cỗ lực lượng kinh khủng, bài sơn đảo hải mà ông phải nhận lấy. Một quyền này trực tiếp đánh trúng ngực ông, nơi mà Linh Tâm đang tồn tại

- Uỳnh

Son Tùng dù cố gắng thế nào vẫn không thể tiếp nổi một quyền của Nova. Hắn trực tiếp bị một quyền đánh bay, đâm thẳng xuống mặt đất. Một tiếng nổ lớn vang lên, khói bụi mù mịt, đất đá bay tứ tung. Chỉ thấy dưới mặt đất, một cái hố lớn xuất hiện.

Ở trung tâm cái hố là Son Tùng, chỉ là lúc này bộ dạng của ông cực kì khổ sở. Quần áo rách nát, cánh tay cầm đao rũ xuống, trên tay, ở ngực máu tươi không ngừng chảy ra. Khuôn mặt ông trắng bệch, từ khóe miệng, máu tươi chảy không ngừng

- Phụt

Một ngụm máu từ trong miệng Son Tùng bắn ra ngoài. Ông một quỳ một đứng giữa cái hố lớn. Toàn thân ông rã rời như người mới ốm dậy. Ánh mắt mờ hồ nhìn lên không trung. Nơi mà Nova vẫn đứng đó. Trong mắt ông toát lên vẻ rung động cùng hoảng sợ

" Thật là khủng khiếp. Chỉ là một quyền bình thường mà khiến ta thương nặng như vậy, đây chính là sức mạnh thật sự của Độ Khí Cảnh sao?"

Son Tùng lâm bầm. Trong lòng chấn động tới tột đỉnh cùng sợ hãi vô cùng. Lần đầu tiên trong đời, ông biết sợ là gì? sợ khủng bố của Nova nói riêng và Độ Khí Cảnh nói chung khiến ông sợ run.

Son Tùng thấy rằng, mình chỉ bằng vào Dẫn Nguyên Cảnh cấp hai chín cùng với đao thuật cảnh giới Đao Khí đại viên mãn có thể cùng Độ Khí Cảnh đánh một trận. Lúc đó, ông cho rằng Độ Khí Cảnh cũng chỉ có thể thôi, cũng chỉ là hơn ở chỗ có được khí linh cùng với linh kĩ cường đại. Bọn họ thật sự cũng không phải là vô địch đến nỗi không thể vượt cấp khiêu chiến được. Dù sao, trong suốt mấy chục năm chiến đấu. Ông chưa từng cùng Độ Khí Cảnh đánh một trận nào vì thể chưa từng thấy được sự khủng bố của họ.

Hiện tại, Son Tùng biết mình sai thật rồi. Độ Khí Cảnh quả thật quá khủng bố. Sự cường đại của cảnh giới này khiến Son Tùng mở rộng tầm mắt. Một thứ sức mạnh đáng sợ, vượt xa phạm trù của nhân loại. Nhân loại có thể thay đổi thời tiết sao? có thể một kích hủy diệt 3/4 khu rừng sao?... Đó là điều không thể

Đây là Nova đạt được Độ Khí Cảnh nhờ vào đan dược với mấy mớ thì ông mới có thể cùng hắn đánh ngang tay. Nếu để Son Tùng gặp một tên Độ Khí Cảnh chân chính, dựa vào sức mình đạt được cảnh giới đó thì: Son Tùng à! Xin lỗi chứ chú éo có tuổi đâu

Hiện giờ, Son Tùng cực kì hối hận về quyết định solo của mình. Mà ông cũng vì quyết định của mình mà trả giá đắt

Một quyền bình thường, không một linh lực nào bên trong nhưng trực tiếp khiến ông thương nặng không chỉ là thể xác mà cả bên trong nữa. Một quyền vừa rồi trực tiếp đánh trúng Linh Tâm ở ngực Son Tùng, khiến cho nó bị rạn nứt. Không chỉ gây đau đớn tột cùng cho Son Tùng mà khiến cho việc vận chuyển linh lực của ông cũng trở lên khó khăn.

Không chỉ Son Tùng mà tất cả mọi người ở đây đều nhìn ra Son Tùng đang bị thương nặng. Thấy vậy, ba vị phó không chút do dự phòng tới hòng cứu Son Tùng ra. Thế nhưng, Nova sẽ cho phép sao

Chỉ thấy hắn hai cánh dang rộng đập mạnh. Lập tức, một cơn cuồng phong mang theo khí tức lạnh giá lan ra xung quanh. Hất tung ba tên lữ phó ra ngoài, đồng thời giam cầm bọn chúng khiến bọn họ không thể di chuyển được

Không thèm nhìn ba tên lữ phó. Nova ánh mắt hải hước nhìn về phía Son Tùng, âm thanh khàn khàn tràn đầy châm chọc vang lên

" Son Tùng. Thế nào! Hiện tại, ngươi đã biết sự khác biệt giữa ta và ngươi rồi chứ. Ha... ha, một tên Dẫn Nguyên cảnh mà dám cùng ta solo sao. Thật không biết sống chết"

" Địch mợ mày. Nói nhảm vl. Có giỏi thì trở lại dạng người cùng bố mày solo một trận thử coi. Ta okhông đánh mày đến mẹ mày không nhận ra thì tao éo phải Son Tùng"

Thấy Nova bộ dạng đặc ý như vậy. Sơn Tùng không khỏi nổi giận nằng chừ.

Nghe thế, Nova không chút nào để ý cười ha ha. Ánh mắt lạnh thấu xương tràn đầy sát khí nhìn về phía Sơn Tùng lên tiếng:

" Xin lỗi nhé. Mẹ ta chết từ lâu rồi. Mà kể cả mẹ ta còn sống, ngươi cũng không có cơ hội đó đâu. Ngày này năm sau sẽ là ngày rỗ của ngươi"

Nói xong, hai đầu rồng há lớn. Hai cái linh trận xuất hiện. Cùng lúc đó, hai họng pháo trên lưng chỉ về phía Sơn Tùng bắt đầu hấp thu năng lượng vụ trụ chuyển hóa thành năng lượng đạn

Không đến mấy giây. Bốn đạo năng lượng khủng bố từ hai cái miệng rồng khổng lồ cùng hai họng pháo bắn ra. Khác với lần trước, lần này bốn đạo năng lượng không có tí nào lạnh giá mà mang theo sức nóng cực kì khủng khiếp, là bốn đạo hỏa diễm nóng trên mấy ngàn độ C bắn về phía Sơn Tùng

Cả bầu trời đêm sáng rực một màu vàng đậm của lửa, sức nóng từ nó khủng khiếp tới nỗi, cả khu rừng liền lập tức bốc hơi, sinh vật xung quanh cũng vậy. Chỉ trong chốc lát, Thủy Lâm rừng rậm gần như biến mất hoàn toàn.

Về phía người xem. Nếu như không phải bọn họ đều là Linh Sư, có thể vận dụng linh lực tránh nóng thì có lẽ cũng chịu chung số phận với khu rừng rồi. Tuy vậy, cũng chỉ làm giảm bớt cái nóng mà thôi, bọn họ vẫn cảm nhận được sức nóng khủng khiếp từ bốn đạo năng lượng kia. Khuôn mặt ai nấy trắng bệch, mồ hôi chảy ra như suối. Toàn thân run rẩy sợ hãi nhìn lên không

Nhìn bốn đạo hỏa diễm mang theo sức nóng hủy diệt tất cả không ngừng hướng tới mình. Sơn Tùng trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Ông mặc dù muốn né tránh thế nhưng hiện tại bị thương nặng như vậy, di chuyển còn khó khăn huống chi là trốn tránh. Lần này cũng sẽ không may mắn như lần trước là Long sẽ ra cứu mình vì thế ông biết mình sẽ chết ở đây rồi

Nghĩ tới đây, Sơn Tùng không khỏi thở dài. Trận này ông thua chỉ vì ông chủ quan khinh địch, coi thường Độ Khí Cảnh. Nếu như biết Độ Khí Cảnh mạnh như thế này, biết Bồn Mệnh Hóa Thân mạnh như vậy thì Sơn Tùng sẽ không do dự hợp sức cùng đồng bọn tiêu diệt Nova

Thế nhưng tất cả đều đã quá muộn. Hối hận thì đã không kịp rồi. Dơ lên Thiên Lôi Dao, vuốt ve lưỡi đao bởi vì chiến đấu vô số năm mà bắt đầu hoen ố. Sơn Tùng trong mắt tràn đầy tiếc nuối lâm lâm:

" Xin lỗi Thiên Lôi Dao. Hôm nay ngươi phải ở đây cùng với ta rồi"

" Keng ... Keng"

Nghe Sơn Tùng nói vậy. Thiên Lôi Dao rung lên một tiếng mãnh liệt. Sau đó tự động thoát khỏi bàn tay ông bay thẳng lên trước mặt ông. Lập tức dị biến xảy ra. Từ trên người nó, tỏa ra hào quang mãnh liệt, vô số lôi điện xuất hiện, đan xen với nhau hình thành một lớp phòng hộ bao phủ lấy Sơn Tùng

" Đây là ..."

Nhìn xung quanh mình lớp phòng hộ. Sơn Tùng hai mắt khiếp sợ vô cùng. Tình cảnh này, ông đã thấy một lần vào hai mươi năm trước rồi. Nghĩ tới chuyện hai mươi năm trước, Sơn Tùng nghẹn ngào kêu lên:

" Tại sao chứ! Tại sao ngươi lại làm vậy chứ. Mỗi lần quan trọng nhất đều là ngươi cứu ta. Hai mươi năm trước đã thế, giờ cũng vậy. Ta chỉ là một chủ nhân bất tài không đáng giá ngươi phải dùng cả tính mạng mình để bảo vệ"

" Keng ... Keng"

Thiên Lôi Dao rung lên một tiếng như là trả lời Sơn Tùng. Điều kì lạ là, ông lại nghe hiểu được Thiên Lôi Dao nói gì. Chỉ là nghe được nó nói, trong mắt ông không khỏi rơi lệ. Nó nói cho ông biết, kể cả bây giờ và trước đây cũng vậy. Nó không phải là bảo vệ ông mà là bảo vệ nó. Dù rằng điều đó là không thể thế nhưng nó vẫn muốn cố gắng vào một tia hy vọng nhỏ nhoi mà không phải buông xuôi tất cả

Thiên Lôi Dao nói vậy không khác gì một hồi chuông cảnh tỉnh cho Sơn Tùng. Chỉ thấy Sơn Tùng ngơ ngác đứng đó không biết nghĩ gì. Mấy giây sau, Sơn Tùng gạt lệ, ánh mắt ông tràn đầy kiên định, Trên khuôn mặt tràn đầy vẻ chiến ý bất tận làm gì còn vẻ tuyệt vọng như vừa rồi. Chỉ thấy ông cầm đại đao, khí chất trên người biến đổi hoàn toàn, ông cuồng tiếu :

" Thiên Lôi Dao. Cảm ơn ngươi đã dạy cho ta một bài học. Thân là cường giả, thân là Thiên Binh của đế quốc. Ta không thể có thể dễ dàng buông tay như vậy, dù biết hôm nay sẽ chết nhưng ta sẽ phản kháng tới cùng"

" Thiên Lôi Dao Pháp - Thứ thứ mười - Chung Cực: Tận Thế Diệt Vong"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 43: Long Tham Chiến

- Oanh

Một tiếng nổ khủng khiếp vang lên. Lần này không phải là đại địa run rẩy nữa mà là cả mặt đất trực tiếp bị nứt ra mấy trăm mét. Để lộ ra một vực thẳm khủng bố chia cắt khu rừng thành hai phần. Mà ở nơi mà Sơn Tùng đứng, lúc này là một cột khối hình nấm khổng lồ bộc lên cao. Từ bên trong cột khối, vô số đất đá do sức ép của vụ nổ bất mạnh lên không rồi như các viên thiên thạch rơi xuống mặt đất, cả bầu trời rực sáng như ban ngày. Vẫn chưa hết, lấy trung tâm vụ nổ, một tầng khí nóng kinh khủng đậm đặc lan ra xung quanh quán phẳng tất cả mọi thứ trong vòng bán kính một cây số. Trên đường nó đi qua, tất cả đều hóa thành tro bụi.

Rất may là ba người Long, team Sơn Tùng với Team Nova đều đã cách xa chiến trường rất xa vì thế không bị ảnh hưởng. Thế nhưng từ chỗ đứng của mấy người, vẫn có thể cảm nhận được sức nóng khủng khiếp lan tỏa trong không khí.

"Lữ trưởng".

Cách rất xa chiến trường, nhìn một Thủy Lâm rừng rậm đã biến thành phế tích, biến mất khỏi bản đồ. Ba vị lữ phó ngồi phịch xuống, ánh mắt vô thần tràn đầy đau khổ gào lên thẳm thiết. Bộ dạng cực kì thê lương, não nề. Trong đôi mắt của bọn họ, nước mắt nam nhi không ngừng tuôn ra. Ba người đều là những chiến binh trên chiến trường, đối với họ việc khóc là một điều không thể. Vậy mà hôm nay, bọn họ không thể không rơi lệ bởi vì người anh cả của bọn họ, người mà bọn họ kính trọng bằng cả trái tim đã hi sinh.

"Các vị yên tâm. Chú Tùng chưa chết đâu"

Nhìn ba người thương tâm như vậy. Long không khỏi an ủi. Ánh mắt lập lòe không biết nghĩ gì nhìn về phía chiến trường.

Câu nói của hắn như tiếng sét đánh ngang tai ba người. Bọn họ toàn thân chấn động, đồng loạt quay đầu nhìn về phía Long, trong mắt toát lên vẻ cuồng hỉ, run run lên tiếng:

"Long, cháu nói thật chứ?"

"Tất nhiên. Cháu lừa các vị làm gì?"

Long cười cợt. Sau đó hắn nhìn về phía Nova. Phát hiện đối phương vậy mà thu hồi hóa thân. Trở lại bản thể lập tức hai mắt sáng ngời. Hắn đợi thời cơ này lâu lắm rồi

Chỉ thấy hắn quay sang nhìn Thanh Mị cùng với Nguyễn Huy áy náy :

"Xin lỗi hai anh chị. Nhưng em không thể đứng đây nhìn chú Tùng gặp nguy hiểm được"

Nghe vậy, hai người trong lòng xuất hiện một cổ bất an. Thanh Mị là người đầu tiên chạy tới chỗ Long lo lắng :

"Long. Em định làm gì vậy?"

Thế nhưng Long không trả lời cô. Lúc này, trên đầu hắn xuất hiện ba cái lá bài kì lạ gồm xanh, đỏ và trắng đang không ngừng nhấp nháy. Ngay khi Thanh Mị vừa nói xong, hai trong ba lá bài biến mất. Chỉ để lại một lá bài màu vàng. Sau đó, trong tay Long xuất hiện một lá bài màu vàng. Hắn không chút do dự tung lá bài về phía Thanh Mị

- Ting

Lá bài va chạm với Thanh Mị liền biến mất. Khiến Thanh Mị liền khiếp sợ là cô phát hiện mình không thể nào di chuyển. Ánh mắt cô đỏ ngầu, nước mắt trực trào ra, điều cô lo lắng nhất đã thành sự thật, Long vậy mà quyết tâm tới chiến trường. Mà khi đó, Long chắc chắn gặp nguy hiểm, lành ít dữ nhiều. Nghĩ tới Long rất có thể bỏ mạng. Trong lòng cô tràn đầy tuyệt vọng cùng sợ hãi. Cô nhìn về phía Long với ánh mắt cầu xin mở miệng:

"Long. Đừng đi ..."

"Xin lỗi chị. Cuộc chiến này, em phải tham gia"

Nhìn bộ dạng của Thanh Mị như vậy, Long rất đau lòng. Hắn biết Thanh Mị lo cho mình, không muốn mình tham gia. Thế nhưng, chỉ có hắn mới có thể khiến cho cuộc chiến này "lật kèo". Dù Sơn Tùng không chết, nhưng với thực lực của ông cũng không thể cùng Nova quyết đấu. Vì thế, dù biết rằng sẽ rất nguy hiểm thế nhưng Long nhất quyết phải làm. Cơ mà, nếu như Long bị phát hiện thì mới gặp nguy hiểm mà thôi, Long tin tưởng với tính toán của mình. Nova chắc chắn sẽ chết khi chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra

Bởi vì việc xảy ra quá nhanh khiến mấy người còn lại không kịp phản ứng, mà Long cũng chỉ đợi có vậy mà thôi. Chỉ thấy trên đầu Long xuất hiện một con mắt. Đồng thời ở phía ba tên Thuyền phó và Nova cùng đồng loạt xuất hiện một con mắt lớn mở trừng. Điều kinh ngạc là, bốn người Nova lại không phát hiện ra trên đầu mình bốn con mắt

Về phía Long, lúc này hắn tâm niệm khẽ động cười quát nhẹ:

"Đi thôi. Định mệnh"

Lập tức, dưới chân hắn xuất hiện một vòng tròn do những lá bài đỏ xếp thành. Đồng thời từ trên không, một cột sáng màu đỏ xuất hiện bao phủ lấy hắn. Chỉ trong tích tắc, cột sáng liền biến mất. Một giây sau, hắn đã xuất hiện bên trong trung tâm vụ nổ. Nơi mà trước đó là chỗ mà Sơn Tùng đã đứng

[Bộ kỹ năng của Twisted Fate

1) Nội tại: Gian Lận

Mỗi khi tiêu diệt một Linh Sư hoặc một yêu thú nhận được từ 10 - 60 vàng

2) Phi Bài (Q)

Thời gian hồi chiêu: 6s

Ném ba lá bài theo hình quạt gây sát thương cho tất cả các đơn vị mà ba lá bài bay qua

3) Chọn Bài (W)

Thời gian hồi chiêu: 6s

Niệm lần đầu để xào bài trong 6s, niệm lần hai để chọn bài cường hóa đòn đánh tiếp theo trong 6s của chủ nhân

- Bài Vàng: Gây sát thương đồng thời làm choáng kẻ địch trong vòng 3s

- Bài Xanh: Gây sát thương đồng thời hồi lại 1% linh lực đã mất

- Bài Đỏ: Gây sát thương diện rộng trong bán kính 200m, đồng thời làm chậm tất cả kẻ địch trong phạm vi ấy

4) Tráo Bài (E)

Sau bốn đòn đánh. Đòn đánh thứ năm chắc chắn đứng chỗ chí mạng. Ngoài ra, chủ nhân còn nhận được thêm 50% tốc độ đánh

5) Định Mệnh (R)

Niệm lần 1: Phát hiện tất cả các kẻ địch trong phạm vi 5km (kể cả tàng hình, dùng linh trận ẩn dấu khí tức,...) Kẻ địch không thể biết là mình đã bị lộ

Niệm lần 2: Dịch chuyển tới một vị trí bất kì trong phạm vi 5km. Quá trình dịch chuyển diễn ra trong 1,5s. Nếu như trong lúc dịch chuyển bị tiêu diệt hoặc bị làm choáng, trói, câm lặng, ... quá trình dịch chuyển sẽ bị hủy bỏ

Twisted Fate là một gã thần bài đầy tai tiếng cũng như một kẻ lừa đảo dùng quân bài và mị lực của bản thân ở mọi nơi mà hắn đi qua, khiến cho lũ nhà giàu ngu ngốc cảm thấy vừa tức tối vừa ngưỡng mộ. Hiếm khi nào hắn làm điều gì nghiêm túc, hắn chào đón mỗi ngày với một nụ cười mỉa mai và phong thái ngênh ngang không lẫn vào đâu được. Trong mọi tình cảnh ngặt nghèo, Twisted Fate luôn còn một quân bài trong tay áo.]

Bộ kỹ năng của Twisted Fate là thứ mà Long được nữ thần may mắn ban cho. Mấy phút trước, hắn nhận được tin hoàn thành nhiệm vụ: Giải cứu con tin. Nhiệm vụ hoàn thành như vậy có nghĩa là DeadGod đã bị hủy diệt hoàn toàn chỉ có bốn người Nova là đang bị truy đuổi thì hệ thống không tính

Nhiệm vụ hoàn thành. Long đạt được phần thưởng chính là 1000 Ip và 10 Rp.

Mặc dù có 1000 Rp, Long có thể mua được một vài vị tướng. Thế nhưng những vị tướng đó lại không thích hợp cho lúc này. Hắn cần là một vị tướng có thể ngay tức khắc xuất hiện bên cạnh Sơn Tùng như Shen, Patheong,... Dù Twisted Fate có giá rẻ nhất trong số những vị tướng hắn cần thì nó cũng có giá 1350 Ip. Cuối cùng, Long đánh liều, bỏ luôn 10 Rp để đổi lấy một lần sử dụng ô " quay thưởng".

Và lần này, Nữ Thần May Mắn đã mỉm cười với hắn. Hắn quay trúng ô + 1000 Ip. Như vậy, Long tổng cộng có 2000 Ip, hắn không chút do dự bỏ ra 1350 Ip mua lấy Twisted Fate . Thấy Thanh Mị muốn ngăn cản mình, Long liền sử dụng bài vàng, loại bỏ sát thương và chỉ để lại hiệu ứng làm choáng khiến Thanh Mị không thể di chuyển. Nhân cơ hội đó, hắn sử dụng Định Mệnh (R), dịch chuyển tới vị trí của Sơn Tùng, mục đích chính là giúp đỡ ông

Trở lại với cuộc chiến. Lúc này, cột khói hình nấm khổng lồ cũng từ từ tản dần, không khí xung quanh cũng bắt đầu hạ thấp nhiệt độ. Trên không, Nova đã thu hồi Hóa Thân, trở lại bản thể. Ánh mắt hắn nhìn chăm chú xuống dưới.

Rút kinh nghiệm lần trước, lần này chỉ khi nào nhìn thấy Sơn Tùng thật sự chết thì hắn mới rời đi. Tuy vậy, trong lòng hắn cũng không tin tưởng Sơn Tùng còn sống. Một kích vừa nãy của hắn đã đạt tới trung phẩm Địa Cấp. Hơn hẳn một phẩm so với Băng Toái Thiên Không. Vì thế hắn không tin Sơn Tùng lại sống được

Bỗng hán biết sắc. Chỉ thấy, từ trong khói bụi. Một cái xiềng xích với đầu là một cái lưỡi hái xoáy màu xanh đang bay về phía mình. Thấy vậy, Nova theo phản xạ dùng tốc độ nhanh nhất né sang trái. Thế nhưng vẫn đề ở chỗ, chiếc xiềng xích đó không phải là bắn về vị trí ban đầu của hán mà nó bắn về bên phía trái của Nova. Và như vậy, trong ánh mắt khó tin của Nova, xiềng xích liền khóa chặt hán lại

Trùng hợp sao? không phải. Thân là một người chơi Thresh đến cảnh giới xuất thần nhập hóa. Long đã hack não thành công Nova.

Trong cuộc chiến của Nova với Sơn Tùng. Long không chỉ đóng vai trò của một người xem mà còn là một người phân tích. Hán phát hiện, Nova mỗi khi bị Sơn Tùng tấn công bất ngờ đều sẽ theo bản năng né về tay trái. Vì thế, Long đã suy tính khi hán bất ngờ tung Án Từ (Q) về phía đối phương, như vậy chắc chắn đối phương sẽ giật mình và né về phía tay trái. Nhiệm vụ của hán chỉ cần tung Án Từ (Q) ở phía trái, cách đối phương một đoạn là có thể bắt giữ đối phương. Và quả nhiên, Long đã phán đoán vô cùng chính xác

Án Từ (Q) thành công, Long quay đầu lại vút ra một cái lông đèn. Khi một thân ảnh bước lên đó, Long không chút do dự kích hoạt Án Từ (Q) lần hai lướt về phía Nova. Ngay khi tiếp cận Nova. Long liền dơ tay lên quát :

" Đóng Hộp"

Lập tức, một nhà ngục hình lục giác màu xanh do những linh hồn người chết đan xen với nhau xuất hiện bao quanh ba người. Chưa dừng lại ở đó, chỉ thấy trong tay Long ngưng tụ một cái lưỡi hái nhỏ, không chút do dự hất đối phương về một cạnh của bức tường

- Uỳnh

Một tiếng nổ lớn vang lên. Một góc nhà tù bị phá nát thế nhưng nó đã làm tốt nhiệm vụ của mình: Gây sát thương lớn cực kì khủng khiếp lên Nova. Phải biết Đóng Hộp (R) sát thương tương đương với Huyền Cấp linh kĩ đấy.

Ở cái thế bất ngờ, không kịp phản ứng lại thêm Nova vừa tiêu hao rất nhiều linh lực để sử dụng Bồn Mệnh Hóa Thần vì thế Nova chỉ có thể nhận mệnh, " ăn" chọn một đồng sát thương cực lớn từ Đóng Hộp (Q). Và như vậy, bằng vào một pha combo Q - W - Q - R - E, Long đã dùng thực lực Sơ Nguyên Cảnh đánh bại Độ Khí Cảnh. Nói ra chắc chẳng ai dám tin những đó là sự thật

- Phụt

Việc Novanhận một đồng sát thương từ bộ combo của Thresh, đặc biệt là sát thương khủng khiếp từ Đóng Hộp (R) khiến hán đau đớn vô cùng. Cảm tưởng như là ở lưng hán có mấy ngàn thanh kiếm đâm xuyên qua da thịt vậy, đau xót kinh khủng. Khuôn mặt hán trắng bệch, không chút do dự phun ra một ngụm máu. Ánh mắt tràn đầy kinh hãi. Hán thật sự không hiểu cái chuyện gì đang xảy ra nữa

Thế nhưng, điều khủng khiếp hơn lại chờ đón hán ở phía sau. Chỉ thấy, sau lưng Long, một thân ảnh bay lên trời. Chính là Sơn Tùng. Chỉ là lúc này ông ta không còn bộ dạng mệt mỏi như lúc này mà thay vào đó là một sự tự tin, khỏe miệng treo một nụ cười. Trên người tỏa ra khí thế bài sơn đảo hải, hủy diệt chúng sinh, một khí thế cực kì khủng bố, sắc bén tràn đầy sự bạo ngược. Xung quanh ông, lôi điện không ngừng vây quanh, nổ vang khiến cho Sơn Tùng như một vị Lôi Thần hàng lâm nhân gian

Điều đáng nói ở đây chính là thanh Thiên Lôi Dao trong tay ông lúc này khiến cho người ngoài nhìn vào như là nhìn một bộ phận cơ thể của Sơn Tùng. Mà điều này cũng chỉ có Nhân Dao Hợp Nhất mới có thể làm được: Dao là người, người là dao. Dao không còn là vũ khí vô tri vô giác nữa mà trở thành một bộ phận không thể thiếu của cơ thể Dao Sư

Sau lưng Sơn Tùng là một đôi cánh chim màu vàng do lôi điện ngưng tụ đang không ngừng phe phẩy. Đây chính là tiêu chí của Độ Khí Cảnh. Như vậy, Sơn Tùng không chỉ đột phá cảnh giới Nhân Dao Hợp Nhất mà còn đột phá bình cảnh Dẫn Nguyên Cảnh, tiến vào Độ Khí Cảnh cường giả

Thấy vậy, Nova bộ dạng không thể tin được, nghẹn ngào kêu lên một tiếng thất thanh:

" Độ Khí Cảnh cấp 33. Ngươi..."

" Ha... Ha, ngạc nhiên lắm phải không? Đây cũng phải cảm ơn công sức của mày đó Nova. Để cảm ơn, ta tặng ngươi một đao này. Tiếp lấy"

Sơn Tùng cười ha hả, sau đó cầm lên Thiên Lôi Dao tùy ý vung ra, như là phát tay vậy. Thế nhưng, ngay lập tức vô số đao khí màu vàng mang theo hủy thiên diệt địa khí tức cùng với bạo ngược, cuồng bạo khí thế như một trận mưa đổ ập về phía Nova. Nếu như nói trận mưa đạn của Nova là một cơn mưa rào thì vô số đao khí mà Sơn Tùng tạo ra hình thành một trận mưa thiên thạch

Nhìn đầy trời đao khí không chút thương tình bắn về phía mình. Nova hoảng sợ vô cùng không chút do dự bỏ trốn. Thế nhưng rất nhanh hán kinh hoàng phát hiện, tốc độ của mình bị giảm đi khủng khiếp, trở lên cực kì chậm chạp, như là bước đi chuyển của một con rùa vậy. Đây chính là lý do tại sao Long lại để Nova phá hủy một bức tường, không chỉ gây lượng lớn sát thương lên đối phương mà còn khiến Nova bị giảm 99% tốc độ di chuyển

Chưa hết, Long muốn cuộc chiến ở thời điểm này kết thúc. Nếu như để Nova phát hiện mình, với hận ý của Nova rất có thể kích phát tiềm lực hán. Thậm chí đến lúc đó, Nova có thể tự bạo. Một Độ Khí Cảnh tự bạo có sức công phá cực kì khủng khiếp, hoàn toàn có thể hủy diệt một thành phố với dân số ba mươi triệu dân. Tin tưởng, nếu như Nova tự bạo, ở đây mọi người sẽ chết hết

Nghĩ vậy, Long dơ tay lên. Hai tay ngưng tụ thành một cây cung băng giá. Ánh mắt nhìn Nova chậm chạp, linh lực trong cơ thể toàn bộ ngưng tụ tại cung tên. Chỉ trong nháy mắt, Long khuôn mặt trắng bệch không còn một giọt màu. Chân tay bủn rủn như sắp ngã quỵ, thế nhưng hán vẫn cắn răng đứng lên

Cảm nhận linh lực trong cơ thể đã cạn kiệt nhưng trước mặt Long mũi tên băng cũng đã thành hình. Long hai mắt lóe sáng, không chút do dự thả tay quát

lớn:

"Đại Băng Tiễn"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Không Chết

[Bộ combo của Ashe

1) Nội tại: Băng tiễn

Kỹ năng và đòn đánh thường làm chậm mục tiêu đi 35%

2) Chú Tâm Tiễn (Q)

Nội tại: Sau mỗi lần bắn đều nhận được điểm Tập Trung trong bốn giây. Cộng dồn tới 5 lần

Kích hoạt: Kích hoạt - Chú Tâm Tiễn với toàn bộ năm điểm tập trung khiến đòn đánh thường chuyển thành hàng loạt mũi tên, gây sát thương đồng thời đẩy lùi đối phương ra xa.

3) Tán Xạ Tiễn (W)

Bắn ra chín mũi tên theo hình nón. Mỗi kẻ địch chỉ bị trúng một mũi tên và cũng chỉ nhận sát từ chính mũi tên đó

4) Ứng Tiễn (E)

Phóng ra Linh Hồn Chim Ưng có phạm vi hoạt động 3km. Linh Hồn Chim Ưng sẽ thay thế mắt của chủ nhân giúp theo dõi, phát hiện bất kì ai trong phạm vi hoạt động của nó. Có thể tích trữ tối đa hai con chim ưng

5) Đại Băng Tiễn (R)

Bắn ra một mũi tên linh thuật khổng lồ về hướng được chọn soi sáng mọi thứ trên đường bay. Nếu như trúng kẻ địch, Đại Băng Tiễn sẽ phát nổ làm choáng đối phương trong 1 - 3s tùy theo khoảng cách của chủ nhân tới kẻ địch xa hay gần. Ngoài ra, những kẻ địch xung quanh phạm vi Đại Băng Tiễn đều sẽ nhận phải sát thương nhưng chỉ bị làm chậm

Mỗi mũi tên bắn ra từ cây cung băng phép cổ xưa của cô đều thể hiện rằng Ashe là một thiện xạ đại tài. Cô chọn lựa mục tiêu kỹ lưỡng, chờ đợi khoảnh khắc thích hợp rồi buông tên với sức mạnh và sự chính xác. Cũng với tâm nhìn và sự tập trung đó, cô theo đuổi mục tiêu thống nhất các bộ tộc vùng Freljord để tạo nên một quốc gia hùng mạnh.

Khi còn bé, Ashe đã hay mơ mộng. Cô mê mẩn trước những thành trì to lớn bị bỏ hoang của tổ tiên mình, dành hàng giờ bên bếp lửa để ngồi nghe về những anh hùng trong truyền thuyết của Freljord. Trong số đó Ashe yêu thích nhất là Avarosa, vị nữ hoàng của một Freljord một thời lừng lẫy và nhất thống. Dù bị mẹ mắng vì sự ngây ngô của mình, Ashe vẫn đinh ninh rằng một ngày nào đó cô sẽ sát nhập tất cả những bộ tộc hiếu chiến rải rác khắp vùng lãnh nguyên. Cô biết rõ rằng nếu người dân Freljord có thể cùng hướng về một mục đích một lần nữa, họ sẽ trở nên vĩ đại như thuở xa xưa.

Khi Ashe mới mười lăm tuổi, mẹ cô bị sát hại khi đang dẫn đầu bộ tộc trong một trận chiến. Bất ngờ phải nhận vị trí lãnh đạo, Ashe phải đưa ra một lựa chọn khó khăn để theo đuổi giấc mơ thơ ấu thay vì trả thù cho mẹ. Cô mạnh mẽ phản đối yêu cầu báo thù của bộ tộc mình, tuyên bố rằng đây là thời điểm để dẹp bỏ thù hận và hướng tới hòa bình. Một vài binh sĩ nghi ngờ khả năng lãnh đạo của cô và tiến hành những âm mưu loại trừ vị tộc trưởng trẻ tuổi.

Những kẻ ám sát ra tay khi Ashe đang đi săn, nhưng kế hoạch của chúng bị chặn đứng bởi tiếng kêu cảnh báo của một con điều hâu to lớn. Ashe quay lại và thấy quân lính mình đang tiến tới với gươm tuốt trần. Không thể chống lại số đông, Ashe phải bỏ chạy hàng giờ liền. Cô thấy mình đang ở một khu vực chưa ai biết đến, vũ khí đã mất khi trốn chạy. Khi nghe thấy một tiếng kêu khác của con điều hâu, Ashe đặt niềm tin vào sinh vật đó và theo nó đến một khoảnh đất trống. Ở đó cô thấy nó đang đậu trên một đồng đá – một ngôi mộ Freljord cổ xưa. Sau khi nhìn cô lần cuối, con điều hâu rít lên và bay đi. Tiến lại đồng đá, cô thấy hơi thở mình biến thành sương giá và cảm thấy một cái lạnh bất thường thấu tận xương. Viên đá trên đỉnh ngôi mộ chỉ có một chữ cổ ngữ duy nhất: Avarosa.

Những kẻ truy sát xông tới. Ashe nhặt viên đá cổ ngữ lên để tự vệ làm lộ ra thứ gì đó ẩn giấu bên dưới: một cây cung tuyệt đẹp tạc từ băng. Cô nhặt nó lên để rồi thốt lên đau đớn khi sương giá bao phủ ngón tay cô, rồi cô nhấc nó lên khỏi ngôi mộ. Hơi lạnh tràn từ thứ vũ khí ma pháp sang Ashe, đánh thức một sức mạnh mãnh liệt trong cơ thể cô.

Ashe quay lại đối mặt với bọn sát thủ. Cô giương cung lên, và chỉ với bản năng của mình, những mũi tên băng hiện ra từ không khí lạnh buốt. Chỉ với một lần buông tên, cô hạ gục tất cả kẻ thù. Sau khi cẩn thận đặt viên đá lại, Ashe cảm ơn Avarosa rồi về nhà. Bộ tộc của Ashe ngay lập tức nhận ra thứ vũ khí huyền thoại trên tay cô là một lời chúc phúc từ nữ hoàng cổ xưa Freljord.

Với cây cung của Avarosa và khát khao thống nhất trong hòa bình, bộ tộc của Ashe ngày càng mạnh mẽ, trở thành bộ tộc lớn mạnh nhất của Freljord. Giờ đây với cái tên tộc Avarosa, họ tin tưởng tuyệt đối rằng một ngày kia một Freljord nhất thống sẽ một lần nữa trở thành một quốc gia vĩ đại.

"Một bộ tộc, một dân tộc, một Freljord."]

Ashe là một trong những vị tướng đầu tiên của Liên Minh Huyền Thoại vì thế giá tiền của Ashe quả thật là giẻ như bèo: 450 Ip. Trong khi Long mua xong bộ kỹ năng của Twisted Fate, hắn vẫn còn dư ra 650 Ip. Vì thế Long quyết định mua thêm một bộ kỹ năng nữa để phòng thân. Và hắn chọn Ashe. Bởi vì với chiêu cuối Đại Băng Tiễn, Long nghĩ rằng mình rất có thể dùng tới kỹ năng này. Quả nhiên, Long đã không tính sai.

Thời gian làm choáng của Đại Băng Tiễn dựa vào khoảng cách của Long với kẻ địch. Nếu như kẻ địch ở xa, Đại Băng Tiễn sẽ làm choáng với ba giây. Thế nhưng kẻ địch ở gần, khoảng thời gian đó giảm xuống còn một giây mà thôi.

Long rất gần Nova, vì thế một chiêu cuối này chỉ làm choáng Nova trong một giây ngắn ngủi. Tuy vậy, một giây là quá đủ rồi. Ngay khi Đại Băng Tiễn bắn trúng Nova và nổ tung khiến đối phương bị choáng thì cũng là lúc đầy trời đao khí rơi xuống.

- Oanh ... Oanh

Vô số tiếng nổ vang lên thành giai điệu liên miên không dứt. Đầy trời đao khí như một cơn mưa thiên thách rơi xuống người Nova. Cả bầu trời sáng rực một màu vàng, khói bụi bay mù mịt.

Lúc này, Sơn Tùng mang theo Long đứng thẳng trên không. Ánh mắt hai người nhìn chăm chú về phía trước. Bọn họ muốn nhìn xem, Nova thật sự đã chết chưa.

" Cái what đờ heo. Nova vậy mà không chết"

Bỗng nhiên Long khuôn mặt biến sắc. Mặc dù không nhìn thấy gì thế nhưng hắn có thể thể dựa vào siêu năng lực " Đo đạc cảm xúc" phát hiện Nova còn sống hay đã chết. Nếu chết, Nova sẽ không có cảm xúc và ngược lại. Hiện tại, Long cảm nhận được một cỗ cảm xúc tràn đầy nộ khí. Một sự căm phẫn tột cùng, cảm giác của một người khi gì thấy kẻ thù không đội trời chung vậy: tức giận, nổi điên, ... tất cả những cảm xúc trái ngược nhất của con người đều bộc lộ ra hết.

Cảm nhận được cảm xúc của Nova. Long khuôn mặt ngưng trọng vô cùng, trong lòng tràn đầy sự khó tin. Trước đó mấy giây, hắn nhò vào " Lọ Trữ Thời Gian" trợ giúp Sơn Tùng đột phá Độ Khí Cảnh. Sau đó nói với ông ta dùng một chiêu mạnh nhất để tiêu diệt Nova và Sơn Tùng đồng ý.

Một chiêu vừa rồi nhìn ra tưởng là Sơn Tùng tùy ý. Thế nhưng nó là 100% công lực của Sơn Tùng cùng với Nhân Dao Hợp Nhất cảnh giới. Một chiêu vừa rồi đã đạt tới Địa Cấp linh kỹ, uy lực thập phần khủng bố. Nếu như Nova không né tránh hoặc phản công, tin tưởng chắc chắn sẽ thiệt mạng trong cơn mưa đao khí kia.

Cũng vì vậy, dù biết Đại Băng Tiễn tiêu hao cực kì nhiều linh lực nhưng Long vẫn quyết định sử dụng nó để làm choáng Nova. Khiến hắn chỉ có thể trở mặt nhìn đầy trời đao khí đánh tới mình. Đó chính là tính toán của Long. Và quả thật là nó đã thành công. Thế nhưng điều khiến Long không thể tin nổi là Nova vậy mà không chết. Chẳng lẽ thắng này nhục thân đã tu luyện đến cảnh giới Dao Thương Bất Nhập? không có lẽ ah? hay đối phương là con riêng của nữ thần may mắn. Nếu không hắn thật sự không thể hiểu nổi tại sao Nova lại sống được.

Bên cạnh Long, Sơn Tùng nghe vậy khuôn mặt biến sắc. Ông hiện tại dù là Độ Khí Cảnh, thế nhưng ông phải cần một thời gian nghỉ ngơi để ổn định cảnh giới. Mà một đòn vừa rồi là ông đã sử dụng toàn lực, cảnh giới trở lên bất ổn khiến cho lúc này Sơn Tùng linh lực rút đi nhanh chóng. Ông đã không còn sức để đánh tiếp rồi.

Đáp ứng yêu cầu của Long, Sơn Tùng dù biết làm vậy sẽ khiến cảnh giới của mình bất ổn. Thế nhưng ông tin tưởng chỉ cần nghỉ ngơi mấy ngày là có thể ổn định lại cảnh giới. Vì thế ông mới nghe theo Long, dùng một đòn mạnh nhất của ông để giết Nova. Cứ tưởng rằng Nova đã chết dưới trận mưa đao khí. Vậy mà đối phương lại còn sống.

Ánh mắt ông nhìn chằm chằm về phía khói bụi trước mắt mình. Bỗng ông khuôn mặt biến sắc, trên mặt toát ra vẻ tinh ngộ. Thế nhưng chân tướng sự việc lại khiến ông tròn tròn mắt, bọ dạng cực kì chấn động:

" Thật không thể tin được. Hắn ta vậy mà sử dụng Huyết Tế Huỳnh Đệ"

Nghe Sơn Tùng nói vậy. Long khuôn mặt giật mình, ánh mắt quay đầu nhìn về phía ba tên thuyền phó. Lập tức hắn phát hiện, ba tên thuyền phó đã biến mất hoàn toàn không có dấu vết.

Đến giờ, Long đã hoàn toàn biết rõ tại sao Nova lại không chết rồi. Đối phương vậy mà không chút do dự hi sinh chính huynh đệ của mình để cứu bản thân.

Huyết Tế Huỳnh Đệ là một linh kỹ độc ác mà Nova học được. Nó lấy sinh mạng của huynh đệ chủ nhân hình thành lên một lớp áo giáp khiến chủ nhân miễn nhiệm sát thương trong một khoảng thời gian nhất định. Tình cảm huynh đệ càng lớn thì thời gian bắt từ càng lâu. Là một linh kỹ cực kì tà ác.

Ba mươi năm trước, Nova đã từng dùng tới linh kĩ này. Hắn hi sinh ba người em ruột thịt của mình, cũng là con riêng cùng một mẹ của Nguyễn Hoàng Hận Trần để trốn thoát khỏi sát chiêu của một tên Độ Khí Cảnh cường giả. Mặc dù hắn làm rất bí mật thế nhưng cũng không thể nào thoát được ánh mắt của Hư Không Hình Cảnh và một số gia tộc tình báo khác. Lần này Nova khủng bố Huyền Mông Tinh, Nguyễn Thanh Liêm đã đưa hết tất cả tư liệu cho Sơn Tùng vì thế Sơn Tùng với Long biết tới việc này không phải là lạ.

" Là ngươi. Chính là ngươi đã giết cha ta. Cũng chính là ngươi khiến ta hôm nay phải giết huynh đệ mình. Ta phải giết ngươi"

Khói bụi bay hết. Nova không một chút thương tích xuất hiện trước mắt hai người. Ánh mắt hắn đỏ ngầu, sát khí trùng thiên nhìn về phía Long gầm lên.

Nova bản thân thuộc tính là băng, vì thế Đại Băng Tiễn chỉ gây choáng có 0,5 giây mà thôi. Nửa giây sau, Nova đã tỉnh lại. Và để cứu mạng mình, hắn không chút do dự hi sinh tính mạng của ba tên thuyền phó vào sinh ra tử với hắn suốt mấy chục năm để sử dụng Huyết Tê Huỳnh Đệ. Điều này khiến sát chiêu của Sơn Tùng mất tác dụng, hoàn toàn không gây sát thương cho hắn.

Trong màn khói bụi, Nova có thể chứng kiến rõ hơn kẻ đứng bên cạnh Sơn Tùng. Người mà đánh hắn ra nông nỗi này. Và rất nhanh hắn nhận ra đối phương là ai. Chính là kẻ đã giết chết cha mình, là khởi nguồn cho tất cả mọi việc thương tâm diễn ra tiếp theo: DeadGod bị diệt, hắn liều mạng đào vong và bây giờ là anh em của hắn chết. Đối với Long, Nova hận ý ngất trời, sự căm thù của Nova với Long đã không còn dùng đến " Không đội trời chung" để hình dung nữa.

" Thăng chó. Chết đi"

Nova gầm lên một tiếng kinh thiên động địa. Từ trên người hắn, sát khí khủng bố bùng phát khiến không khí hạ xuống mấy chục độ, tuyết bắt đầu rơi xuống. Nova vậy mà chỉ dựa vào sát khí mà làm thay đổi cả thời tiết cho thấy mối hận của hắn với Long kinh khủng cỡ nào.

Lúc này, Nova đã không còn là con người nữa rồi. Hắn là một con mãnh thú, trong lòng chỉ có một ý nghĩ duy nhất: Bấm vào Long thành trăm mảnh.

Vì thế, ngay khi hắn vừa gầm lên liền không chút do dự nhảy về phía Long. Tốc độ nhanh khủng khiếp. Băng Hàn Song Sát hiện ra thế nhưng đã biến thành hai thanh kiếm băng. Cầm lên hai thanh kiếm băng, Nova điên cuồng chém về phía Long.

" Long, cẩn thận"

Sơn Tùng thấy Nova như một tên điên xông về phía Long thì khuôn mặt biết sắc, quát lớn sau đó dùng tốc độ nhanh nhất đứng trước mặt Long. Hiện tại ông ta đã cạn kiệt linh lực thế nhưng vẫn không chút do dự xông tới trước bảo vệ Long. Dơ lên Thiên Lôi Dao, Sơn Tùng cùng song kiếm của Nova va chạm

- Keng

Một tiếng đập mạnh. Một lực lượng kinh khủng từ song kiếm truyền tới Thiên Lôi Dao đánh thẳng vào người Sơn Tùng

- Phụt

Một ngụm máu phun ra. Sơn Tùng bị lực lượng kinh khủng đánh cho hộc máu mồm bay ra xa. Không những thế phía sau ông, Long cũng bị tàn dư của cổ lực lượng ảnh hưởng. Mặc dù chỉ là tàn dư, nhưng với sức mạnh của Luyện Tinh Cảnh, Long há có thể tiếp được. Đặc biệt là lúc này, khi mà linh lực của hắn đã cạn kiệt.

- Phụt

Phun ra một ngụm máu tươi, hắn theo Sơn Tùng rơi mạnh xuống mặt đất. Nửa quỳ nửa đứng trên mặt đất, khuôn mặt trắng bệch, trong cơ thể lực phù ngũ tạng như bị xáo trộn vậy, cực kì đau đớn và khó chịu. Hiện nhiên, Long đã bị thương nặng sau một đòn vừa rồi. Không chỉ hắn, Sơn Tùng cũng không khá hơn chút nào. Ông một tay ôm ngực, máu tươi trên miệng không ngừng trào ra. Mặt trắng không còn một giọt máu

Thấy hai người bị một kiếm đánh bay, Nova không chút nào vui vẻ. Hắn cũng không dừng lại, hai khẩu súng gộp lại thành một hình thành lên một thanh đại kiếm khổng lồ. Cầm thanh đại kiếm bằng cả hai tay. Nova hướng về phía Long đâm tới, ánh mắt đỏ ngầu như muốn ăn tươi nuốt sống đối phương gầm lên:

" Chết đi"

Sau đó, từ trên cao, như một mũi tên đâm xuống. Mà Long lúc này toàn thân vô lực, ánh mắt trơ ra nhìn lên không. Không thể phản kháng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Nova Chết

" Dừng tay".

Đúng lúc ngàn cân treo sợi tóc, chỉ tích tắc thời là Long " thân tiêu ngọc vẫn" thì một âm thanh hùng hậu vang lên. Chỉ thấy từ trên không, một bóng người xuất hiện. Người xuất hiện lơ lửng giữa không trung, đạp không mà đi. Ánh mắt hắn nhìn về phía Nova hờ hững lên tiếng. Khi hắn vừa nói xong. Một cỗ khí thể khủng khiếp, hủy thiên diệt địa từ người hắn tỏa ra xung quanh.

- Phụt.

Bị cỗ khí thể kinh khủng tập trung, Nova lập tức phun ra một ngụm máu. Từ trên không rơi xuống, khuôn mặt trắng bệch , ánh mắt sợ hãi nhìn nam tử thần bí ở trên không.

Không chỉ hắn, mà tất cả những người ở đây đều kinh hoàng khi nam tử này xuất hiện. Bọn họ khuôn mặt trắng bệch, mồ hôi chảy ròng, hít thở không thông toàn thân run rẩy ngồi phịch xuống đất. Không phải bọn họ sợ hãi mà là bọn họ bị khí thể của nam tử thần bí dọa cho run rẩy.

Đây là một cỗ khí thể cực kì khủng bố. Một cỗ khí thể không xuất hiện trên nhân loại. Như là đối phương là thần và những người ở đây đều là con giun con dế vậy. Cỗ khí thể khiến bọn họ không thể phản kháng. Thật sự là quá đáng sợ.

" Độ ... Độ Không cảnh"

Ngồi trên mặt đất, nhìn nam tử lơ lửng trên bầu trời, đạp không mà đi như là đi trên đất bằng. Phi hành mà không cần tới "Khí Linh Dực". Sơn Tùng run run lên tiếng.

" Độ Khí song dực phi hành

Độ Không đạp không mà đi

Thiên Nhân ngao du tinh vực"

Đây là ba câu nói về thiên phú đặc biệt của ba cảnh giới Độ Khí, Độ Không và Thiên Nhân:

Độ Khí Cảnh ngưng tụ hai cánh để phi hành trên trời. Độ Không thì không cần hai cánh, việc phi hành trên không hoàn toàn là một ý niệm, đặc biệt là Độ Không Cảnh có thể bước đi trên không như là đất bằng vậy. Còn Thiên Nhân Cảnh, đồn rằng Thiên Nhân Cảnh có thể ngao du trong vũ trụ mà không cần bất kì sự hỗ trợ nào. Tất nhiên đây chỉ là truyền thuyết đến nay chưa ai kiểm chứng.

Thần bí nam tử không cần " khí linh dực" phi hành. Hoàn toàn tự do bay lượn trên không. Đặc biệt là khi đối phương bước đi trên bầu trời cũng cỗ khí thể khiến người khác không thể phản kháng từ hắn khiến mọi người ở đây đều tin rằng đối phương là Độ Không Cảnh.

" Ảnh Sát. Là ngài. Ngài tới cứu ta sao?"

Nova đầu tiên bị sự xuất hiện của Độ Không Cảnh dọa cho sợ hãi. Thế nhưng rất nhanh hắn bình tĩnh lại. Thấy đối phương quen thuộc, Nova liền nhận ra hắn là ai.

Nghe vậy, nam tử tên là Ảnh Sát gật đầu. Âm thanh hờ hững :

" Đúng vậy. Hôm nay ta tới đây là đơn ngao. Đi thôi. Đồng thời ngao lên nhớ luật lệ đây".

Truyện đăng nhanh nhất tại [TruyenCV . com](http://TruyenCV.com)

Nghe tới luật lệ, Nova khuôn mặt biến sắc. Trong mắt tràn đầy sự thống khổ, đau đớn cùng không cam lòng. Ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn về phía Long, giọng nói lạnh giá vô cùng, hận ý trùng thiên mở miệng:

" Ảnh đại nhân. Xin chờ một chút. Ta muốn giết kẻ này. Chính hắn là người đã giết chết cha ta"

" Tùy ngươi. Nhanh lên một chút"

Ảnh Sát không mấy để ý. Trong mắt hắn, những người ở đây đều là con giun con dế mà thôi. Giết một con kiến hôi, hắn phải để trong lòng sao?. Tất nhiên là không rồi.

" Ha... ha, giới cho Ảnh Sát. Chẳng lẽ mười năm bên ngoài khiến ngươi quên ta là ai rồi ư?"

Nghe hai người đối thoại, Long cười lớn một tiếng, sau đó trào phúng lên tiếng. Ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Ảnh Sát. Hắn biết Ảnh Sát rất rõ và thật không ngờ rằng đối phương lại không nhận ra mình. Đối với trí nhớ của Ảnh Sát, Long cảm thấy cực kì thất vọng

Bên cạnh Long, Sơn Tùng giật mình nhìn Ảnh Sát rồi nhìn Long. Hắn thật không ngờ rằng Long lại quen biết một tên Độ Không Cảnh. Không những thế có thể cảm nhận được trong câu nói của Long, Ảnh Sát có vẻ là người rất quen với hắn.

Về phía Ảnh Sát, nghe Long nói vậy thì khuôn mặt hơi chút thay đổi. Ánh mắt chăm chú nhìn về phía Long. Càng nhìn hắn càng cảm thấy Long cực kì quen thuộc, quen thuộc tới nỗi hắn đã gặp mặt rất nhiều lần rồi.

Thấy vậy, Long phát tay, một tấm lệnh bài bắn về phía Ảnh Sát. Cầm lên tấm lệnh bài, Ảnh Sát khuôn mặt biến sắc, toàn thân run lên, nắm thật chặt lệnh bài. Hắn nhìn về phía Long, trong mắt tràn đầy vẻ chấn động, sợ hãi cùng với kinh hiếp lấp ló:

"Ngài... Ngài là..."

"Người nhớ ra rồi phải không? Không cần phải nói ra. Hôm nay, ta ra lệnh cho người. Giết chết Nova"

Long ra hiệu cho đối phương không nói ra. Nhìn về phía Nova âm thanh lạnh như băng lên tiếng. Nova là kẻ thù của Long, một khi không giết thì tương lai sẽ trở thành hiểm họa khó lường. Vì thế, Long trực tiếp bóp chết một kẻ thù từ trong trứng nước.

Nghe Long nói vậy, Nova ánh mắt tràn đầy khinh thường, trào phúng nhìn Long. Bởi vì hắn ánh mắt nhìn Long chằm chằm nên không thấy được Ảnh Sát xảy ra vấn đề. Đối với lời nói của Long, hắn cực kì không tin tưởng, bộ dạng nhìn Long như nhìn một tên ngu ngốc vậy mở miệng:

"Người nghĩ mình là ai mà lại có thể ra lệnh cho Ảnh đại nhân. Người nghĩ..."

Thế nhưng hắn chưa nói xong, thì ánh mắt tròn tròn, không thể tin được nhìn ra sau lưng mình. Chỉ thấy không biết từ lúc nào, Ảnh Sát đã xuất hiện bên cạnh hắn, trong tay đoản đao không chút lưu tình đâm thẳng tim Nova.

"Ảnh... đại... đại... nhân... ngài..."

Nova khó tin nhìn Ảnh Sát. Hắn thật sự không hiểu nổi tại sao Ảnh Sát lại giết mình. Thế nhưng, hắn chỉ có thể mang câu hỏi này xuống âm phủ hỏi Diêm Vương mà thôi. Bởi vì Ảnh Sát sẽ không trả lời hắn. Với một kẻ sắp chết như Nova, Ảnh sát nói nhảm với hắn làm gì.

Ảnh Sát ánh mắt không chút đồng tình nào nhìn Nova, không chút do dự rút ra đoản đao. Một cột máu tươi từ sau ngực Nova theo đoản đao rút ra bắn lên không. Nova phun ra một ngụm máu. Ánh mắt hắn vô thần ngã xuống, khí tức đoạn tuyệt. Kể cả đến lúc chết, hắn cũng không hiểu tại sao Ảnh Sát lại giết mình. Một đời kiêu hùng Nova, cuối cùng lại chết ở dưới tay kẻ tới cứu mình. Nói ra thì thật là bi ai.

"Đình, chúc mừng chủ nhân hoàn thành "Cường chế nhiệm vụ". Bởi vì đây là "cường chế nhiệm vụ" vì thế không có phần thưởng. Toàn bộ liên minh điểm do việc giết Nova cũng không tồn tại"

Âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Long. Long liền hiểu được, Nova đã chết không thể chết hơn được rồi. Hắn thở phào một hơi ngồi xuống. Truyện được copy tại [T r u y e n C v \(.\) com](#)

Hiện tại, Long có thể thở ra một tiếng thoải mái. Mấy tiếng vừa rồi là quãng thời gian căng thẳng rất với Long. Hắn không chỉ phải quan sát đường đi nước bước của kẻ địch, mà còn phải làm ra nhưng quyết định mang tính chiến lược để có thể dùng tốc độ nhanh nhất tiêu diệt đối phương. Tuy vậy, đến cuối cùng mọi tính toán của hắn đều thất bại, hắn tởm thì bỏ mạng dưới lưỡi kiếm của Nova. May mà Ảnh Sát xuất hiện kịp thời nếu không có lẽ hắn trở thành một tên xuyên việt nhọ nhất rồi. Chưa đến tập cuối đã chết.

Nguy hiểm đã qua. Con mọt mòi của việc sử dụng tinh thần quá tập trung cộng với vết thương nặng trong cơ thể khiến Long ánh mắt hắn trở lên mơ hồ. Hắn ngã phịch xuống đất, hôn mê. Bất tỉnh nhân sự.

Tại một nơi nào đó trong Huyền Mộng Tinh. Một chiếc phi thuyền vũ trụ cỡ nhỏ đáp xuống. Từ bên trong phi thuyền, hai người đàn ông. Một thiếu niên mười bốn và một thanh niên mười tám bước ra. Chính là hai vị sát thủ tới từ KillGod: John và Trần Phương.

"Cái đầu má sài gòn chứ. Troll bố mấy à. Hiện tại mục tiêu đang ở đâu cũng không biết. Chỉ nói đối tượng đang ở Huyền Mộng Tinh. Có biết Huyền Mộng Tinh lớn như thế nào không hả?"

Vừa xuống khỏi phi thuyền, Trần Phương liền mở miệng mắng chửi. Hắn bởi vì quá vui sướng vì nhận được nhiệm vụ "Việc nhẹ lương cao" mà quên mất một điều: Trong nhiệm vụ chỉ nói mục tiêu đang ở Huyền Mộng Tinh nhưng không nói địa điểm cụ thể ở đâu. Đây chẳng phải là troll nhau sao? Phải biết Huyền Mộng tinh lớn như thế nào, dân số mấy trăm triệu người đã thế còn có khách du lịch nữa chứ. Tìm một người trong mấy trăm triệu người, Trần Phương chỉ cảm thấy bất lực.

John: "Đại ca..."

"Nói cái gì. Để im tao phát tiết cái coi. Con mẹ nó chứ, tao mà biết cái thằng ban bố nhiệm vụ này là ai, tao thề tao sẽ cắt t...rim của nó, sau đó làm thành đủ các kiểu món ăn như xào, nấu, nướng... rồi vứt cho chó ăn".

John: "Đại ca..."

"Câm. Địt bà nó chứ. Ban cái nhiệm vụ thì chỉ nói đối tượng ở Huyền Mộng Tinh. Thế có biết Huyền Mộng Tinh nó lớn như thế nào không? con bà nó chứ, biết thế bố ẻo nhận nhiệm vụ nữa"

John: "Đại ca"

"Tông môn thằng này. Mày im để tao chửi cái coi. Mấy khi tao được chửi kẻ khác đâu"

John: !@#\$\$%

Nhìn Trần Phương chửi như lên đồng, nước miếng văng ra tung tóe. John không thể không phục cho được. Hắn thật không ngờ đại ca chửi lại có thiên phú như vậy. Mỗi câu mà hắn nói ra đều vô cùng thâm thúy và không kém phần hoa mỹ.

Nếu như người khác mà ở đây, được nghe những lời "cảnh vàng lá ngọc" từ Trần Phương thì bọn họ đều sẽ tin tưởng cái thằng ban bố ra cái nhiệm vụ này là một tên cặn bã, không ra gì, ... Thật emn, không phục không được

"Hất xì"

Tại một quán Bar ở Hà Bắc thành phố. Đang ngồi nhâm nhi ly rượu, ánh mắt nóng bỏng nhìn các vũ nữ ăn mặc thiếu vải nhảy sexy trên bàn, bỗng Số Hai hất hơi một cái. Xoa xoa mũi mình, Số Hai lăm bắm:

"Chắc, chắc lại có em nào yêu thương nhưng nhớ đây mà. Haizz, đẹp trai cũng là một cái tội"

Nếu như hắn biết cái người "yêu thương nhưng nhớ" không phải là một mỹ nữ như hắn nghĩ mà là một sát thủ chuyên nghiệp: đi đến đâu chết trâu đến đó thì không biết sẽ có cảm tưởng gì

Hon tiếng sau (đếch, chửi gì mà kinh vậy), Trần Phương ngừng lại không chửi nữa. Thở ra một hơi, ánh mắt quay đầu lại nhìn về phía John. Thế nhưng, hắn buồn bực phát hiện, John vậy mà nằm một góc ngủ say sưa.

"Thằng đệ. Dậy nhanh".

"Oáp. Đại ca, anh chửi xong rồi à"

John nửa tỉnh nửa mê ngồi dậy, vờn vai một cái ánh mắt mơ hồ nhìn Trần Phương lên tiếng

Nghe vậy, Trần Phương trừng mắt nhìn John quát :

"Câm. Mà lúc này mày gọi gì anh?"

"À. Lúc này có tin từ người ban bố nhiệm vụ. Nói là đã tìm thấy địa điểm của mục tiêu" nghe vậy, John vội vàng trả lời:

"What! thế sao không nói sớm" Trần Phương vui sướng, trong lòng hận không thể tới bên cạnh người ban nhiệm vụ tặng cho những nụ hôn nồng thắm. Thật không rõ là thằng nào vừa lòi mười tám đời tổ tông nhà người ta ra chửi một lần nhì.

Nghe vậy. John buồn bực, trong lòng kêu gào: Mẹ nó! không phải thằng nào đó bạn chửi không có ta nói sao?

Thế nhưng , trước dâm uy của Trần Phương, John cũng không dám cãi lại. Phất tay, một thông tin hiện ra trước mặt Trần Phương. Mà vừa nhìn xong, Trần Phương mắt tròn, lâu sau ngẩng đầu gào thét thảm thiết

"Địt mẹ cái thằng ban nhiệm vụ"

Chỉ thấy trước mặt Trần Phương ghi một dòng chữ

"Mục tiêu Nguyễn Tuấn Long đang học một tháng quân sự trong lữ đoàn 279. Binh đoàn Do Thám"

Hiện tại tâm trạng của Trần Phương cực kì buồn bực. Cái cảm giác trước mặt mình là một mỹ nữ, cỡi sách quần áo chỉ để lại đồ lót rồi chờ mình " ấy ấy ". Tin tưởng lúc đó, chắc chắn bất kì thằng đàn ông nào đều hưng phấn, không chút do dự nhào tới

Thế nhưng ngay tại lúc cao trào nhất nhìn người đẹp phun ra một câu:

"Xin lỗi, hôm nay em tới ngày rồi"

Cái cảm giác đó, chỉ có thằng nào có gấu, vợ rồi rồi mới hiểu. Trần Phương là F,A mười tám năm, tất nhiên không biết cảm giác đó rồi. Nhưng hôm nay, Trần Phương rút cuộc hiểu rõ rồi

Mục tiêu ở Huyện Mông Tinh, không những thế còn có địa chỉ rõ ràng. Vậy mà cái con mẹ nó chứ, mục tiêu hiện tại đang ở trong quân đội. Đây chẳng phải nói bắt Trần Phương vào trong quân đội ám sát mục tiêu sao. Hắn cũng éo phải ngu mà làm vậy.

Hiện tại, Trần Phương đối với nhiệm vụ này bất lực rồi. Trong lòng hận không thể biết cái thằng ban nhiệm vụ là ai, một khi để hắn biết. Hắn thề không đập thằng đó đến mẹ nó cũng không nhận ra thì không phải là hắn.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 46: Ra Viện

Bệnh viện Huyền Mông Tỉnh. Phòng VIP là phòng bệnh chỉ dành cho những người đặc biệt, bệnh nhân nhà giàu hoặc cán bộ cao cấp của Huyền Mông Tỉnh mới có thể ở .

Bên trong phòng VIP, Long từ hôn mê tỉnh lại. Hắn chỉ cảm thấy đầu óc đau như búa bổ. Một cảm giác mệt mỏi rã rời lan truyền khắp cơ thể. Cảm giác như là mình đã ngủ mấy trăm năm vậy.

" Cậu đã tỉnh rồi à?"

Một âm thanh ngọt ngào vang lên bên tai Long khiến hắn hơi giật mình quay đầu. Chỉ là rất nhanh hắn há hốc mồm, bộ dạng không thể tin được lấp bắp:

" Hi ... Hinata"

Chỉ thấy trước mặt Long là một cô gái khoảng hơn hai mươi tuổi. Khuôn mặt xinh đẹp vô cùng, mái tóc dài xanh đen óng ả, đôi mắt to tròn lấp lánh, thân cao 1m60 với bộ ngực cực lớn được bộ áo y tá màu hồng ép chặt khiến nó ngạo nghễ đứng thẳng. Điều khiến Long khiếp sợ là cô gái này vậy mà giống hệt Hinata trong Naruto, từ hình dáng, số đo ba vòng cho tới khuôn mặt. Nếu có khác thì chỉ khác mỗi đôi mắt màu đen mà thôi.

" Xin... xin lỗi. Cậu... cậu nhận lầm người rồi. Tôi ... tôi không phải là Hinata. Tên ... tên tôi là Hồ Ngọc".

Hồ Ngọc khuôn mặt đỏ như gấc cúi đầu, hai tay chỉ chỉ vào nhau. Bộ dạng cực kì ngượng ngùng lí nhí trả lời.

Thấy vậy, Long cũng thảm máng mình ngu ngốc. Đây là truyện xuyên không, dĩ giới chứ có phải là Đồng Nhân đâu mà sẽ có Hinata xuất hiện. Chỉ là cô gái này quả thật giống Hinata vô cùng. Không chỉ từ hình dáng mà ngay cả tính cách của cô cũng giống hệt. Một tính cách nhu mì, rất dễ thẹn thùng, đỏ mặt.

Biết hành động của mình dọa đối phương, Long áy náy nhìn Hồ Ngọc nói:

" Lỗi là của em mới đúng chứ. Là em nhận lầm người khiến chị được một phen hoảng sợ. Chị Hồ Ngọc. Em gọi chị là chị ngọc ha".

" Được ... được ah".

Hồ Ngọc nghe vậy hít một hơi thật sâu để tâm trạng bình tĩnh lại ngẩng đầu. Chỉ là khi nhìn thấy Long, cô lại không nhìn được đỏ mặt. Tính cách cô là như vậy, mỗi khi gặp người lạ đều sẽ đỏ mặt. Nếu không phải là cha cô là viện trưởng bệnh viện, bản thân cô cũng yêu thích nghề y tá thì với tính cách này cô cũng chẳng bao giờ được nhận vào làm việc.

Thấy đối phương như vậy, Long cảm thấy Hồ Ngọc rất đáng yêu đấy. Hai mươi tuổi đầu mà vẫn đỏ mặt, tay chân luống cuống, rồi thì ngượng ngùng cúi đầu không dám nhìn người khác như Hồ Ngọc quả thật hiếm thấy đấy.

- Rầm

Tiếng mở cửa phòng vang lên cắt đứt không khí vi diệu trong phòng. Chỉ thấy từ bên ngoài, một cô gái xinh đẹp bước vào. Chính là Thanh Mị. Thanh Mị vừa bước vào phòng phát hiện Long đã tỉnh lại thì kinh hi vạn phần chạy tới đầu giường kêu lên:

"Long, em đã tỉnh?"

" Ừm Chị Thanh Mị, em đã hôn mê bao lâu rồi?" Long gật đầu nhìn cô hỏi

" Em đã hôn mê mất ba ngày ba đêm. Làm bọn chị rất lo lắng đó"

Thanh Mị cười đáp. Cô nói là sự thật, Long hôn mê khiến mọi người lo lắng vô cùng. Mà người lo lắng nhất là cô. Thanh Mị không biết làm sao, chỉ cần nghĩ tới Long không tỉnh lại là cô cảm thấy cực kì sợ hãi. Trong lòng cầu khẩn ông trời cho Long sớm ngày tỉnh lại. Hiện tại thấy hắn đã tỉnh, sự bất an mấy ngày nay cũng biến mất khiến Thanh Mị tâm trạng cực kì vui sướng.

" Đừng rồi. Ngọc, cảm ơn em đã chăm sóc cậu ấy"

" Hi. Chị Thanh Mị, đây là việc em phải làm mà"

Hồ Ngọc mỉm cười trả lời. Khiến Long kinh ngạc là, Hồ Ngọc vậy mà không tí nào thẹn thùng, trả lời cực kì chôi chẩy. Ánh mắt nhìn Thanh Mị tràn đầy vẻ quý mến cùng với sùng bái.

Thấy Long tròn mắt nhìn mình, Hồ Ngọc lại trở về bản tính vốn có. Khuôn mặt cô đỏ bừng lên, thẹn thùng cúi đầu. Vội vàng nói:

"Chị Thanh Mị. Hai người nói chuyện nhé. Em ra ngoài đây"

Nói xong, cũng mặc kệ Thanh Mị đáp ứng, Hồ Ngọc chạy vội đi. Cô rất sợ ở lại trong phòng này, bởi vì ở trong đó cô sợ sẽ khó xử, khuôn mặt đỏ bừng cả ngày mất. Bởi vì tính cách của cô là vậy, ở cạnh người lạ là y như rằng khuôn mặt đỏ bừng, ngượng ngùng mà không hiểu tại sao. Vì thế, rất ít khi Hồ Ngọc tiếp xúc với ai khác ngoài bạn bè và người thân mình.

Trong phòng Vip, lúc này chỉ còn có hai người là Long với Thanh Mị. Long mở miệng nghi hoặc hỏi:

"Chị Thanh Mị. Chị ấy là..."

"À. Đây là em họ chị: Hồ Ngọc. Chị nhờ em ấy tới chăm sóc em"

Thanh Mị cười trả lời hần.

Nghe vậy, Long gật đầu không nói gì. Hần cũng đoán ra được Thanh Mị biết Hồ Ngọc. Bởi vì theo kinh nghiệm nhiều năm xem Anime, Long biết với tính cách của Hồ Ngọc cũng chỉ có cùng với người thân, bạn bè tiếp xúc mới không đỏ mặt.

Đẹp qua chuyện Hồ Ngọc một bên. Long ngồi dậy ý định ra khỏi giường.

Thấy Long muốn rời khỏi giường, Thanh Mị vội vàng đi tới đỡ lấy hần. Ngay lập tức hai người liên thân mật dính vào một chỗ. Một mùi hương tự nhiên thoang thoảng từ phía Thanh Mị bay về mũi Long khiến hần có chút đại ra. Ánh mắt nhìn Thanh Mị sáng ngời, không biết nghĩ gì.

Thanh Mị cũng không để ý tới hần. Cô đỡ lấy Long trách cứ:

"Long, em làm gì vậy. Ngồi trên giường nghỉ ngơi đi chứ".

"Chị Thanh Mị, không cần phải lo lắng như vậy đâu. Em rất khỏe mà. Hiện tại, em muốn xuất viện trở về lữ đoàn".

Long mỉm cười nhìn cô trả lời. Hần nói là thật, hiện tại hần muốn dùng tốc độ nhanh nhất trở lại lữ đoàn. Hần hôn mê ba ngày liền, chắc chắn mấy người Lạc Tuyết sẽ rất lo lắng. Đặc biệt là Lạc Tuyết, hần biết lúc này cô nàng chắc chắn đang lo sợ vô cùng. Vì thế, hần cần nhanh chóng trở lại lữ đoàn để báo tin an toàn cho cô biết.

Còn về thương thế của Long. Với nội tại: Vinh Hằng của <Trượng Trường Sinh>. Mặc dù Long bị thương nặng thế nhưng hần lại hấp thu một phần sát thương của Nova chuyển thành linh lực, lấy số linh lực đó chữa thương. Trải qua ba ngày, toàn bộ vết thương đã được chữa trị hoàn toàn. Còn về linh lực khô kiệt, hần có "Lộ Trữ Thời Gian" có rất nhiều linh lực tinh khiết. Việc bổ sung nguồn linh lực đã mất hoàn toàn là chuyện trong nháy mắt. Nói tóm lại, trải qua ba ngày hôn mê, Long đã hoàn toàn khỏe mạnh trở lại, trở về trạng thái toàn thịnh.

Không chỉ có Long, mà ngay cả Thanh Mị cũng biết điều này. Còn tại sao cô biết? tất nhiên là do các bác sĩ ở đây báo cáo rồi. Bọn họ còn định bắt Long về nghiên cứu cơ đây. May mà có Sơn Tùng ngăn cản nếu không hiện tại Long đã trở thành vật thí nghiệm của đám khoa học gia điên cuồng rồi. Dù sao, Long bị nội thương nghiêm trọng mà chỉ mất có ba ngày liền hoàn toàn hồi phục, đây là kì tích của y học.

Biết Long quả thật không làm sao. Thanh Mị gật đầu:

"Được rồi. Vậy để chị đưa em đi làm thủ tục xuất viện"

Cách bệnh viện không xa. Trong một quán cà phê. John cùng với Trần Phương đang nhâm nhi cà phê. Khuôn mặt hai người tràn đầy vẻ hưởng thụ. Đặt ly cà phê xuống, Trần Phương không khỏi tán thưởng:

"Nghe nói cà phê Huyền Mông Tinh đều là hàng thượng hạng. Hôm nay được thưởng thức quả nhiên là danh bất hư truyền ah".

"Đúng vậy. Thật là thơm ngon. Mà đại ca nè! hiện tại chúng ta làm gì?" John gật đầu sau đó hỏi.

"Còn làm gì nữa, tất nhiên là đợi khóa học quân sự kết thúc thì hành động thôi"

Trần Phương buồn bực. Có cho mười cái lá gan hần cũng không dám xông vào khu vực quân sự để ám sát Long. Trong quân đội cường giả như mây, một tên Dân Nguyên Cảnh như hần vào đó chỉ có đường chết.

"Đành vậy" John nhún vai gật đầu. Hần cũng hiểu lý do tại sao đại ca mình quyết định như vậy.

Ánh mắt nhìn ra cửa sổ, bỗng nhiên hần tròn tròn. Bộ dạng cực kì vui sướng, toàn thân run lên bắt lấy tay Trần Phương chỉ ra phía ngoài đường lấp ló:

"Đại ca mau nhìn... Mau nhìn"

"Có chuyện gì vậy?"

Trần Phương thấy đàn em kích động như vậy thì khó hiểu cũng nhìn theo hướng hấn chỉ. Chỉ thấy trước cửa bệnh viện, một đôi nam nữ như kim đồng ngọc nữ bước ra. Cười nói rất vui vẻ.

"Ồ mỹ nữ! John, ánh mắt không tệ ah" Trần Phương hai mắt sáng ngời nhìn cô gái, chặc lưỡi tán thưởng.

"Không phải cô gái. Là người đàn ông bên cạnh" Thấy Trần Phương vậy mà hiểu sai ý mình, hấn vội vàng giải thích. Chỉ là vừa nói xong, Trần Phương nhìn John chăm chăm sau đó vội vàng cách xa hấn, lập tức hai tay ôm lấy thân mình. Bộ dạng đề phòng nhìn John, ánh mắt nhìn hấn như nhìn đại lục mới vậy lên tiếng:

"John à John. Tao thật không ngờ mày lại là một thằng gay. Nói trước, tao đây yêu thích mỹ nữ. Vì thế mày tìm thì tìm người khác đi"

John thật sự bị cái ý nghĩ thiên lí hành không của Trần Phương đánh bại, có xúc động muốn lúi ra khẩu súng của mình bắn nổ sọ thằng cha này. Hấn không hiểu tại sao đại ca mình ngu cả đời thông minh nhất thời à nhảm thông minh cả đời, ngu nhất thời vậy chứ. Nói đến thế mà còn không hiểu ý mình là sao?

Tuy là nghĩ vậy nhưng John cũng sẽ không thật sự rút súng ra bắn Trần Phương. Chỉ thấy hấn vút ra một cái bâng cho Trần Phương buồn bực lên tiếng:

"What đờ phắc. Đại ca, anh nhìn cho rõ vào"

Thấy vậy, Trần Phương nghi hoặc cầm lên. Lập tức ánh mắt hấn tròn tròn. Nhìn tấm ảnh in trên bâng tin, rồi lại nhìn ra ngoài đường, rồi lại nhìn vào tấm bâng. Cứ như vậy sau mấy chục lần. Trần Phương đứng bất dậy, xách John lên như xách một con vịt gấp gáp:

"Mẹ nó! sao mày không nói thằng đó là mục tiêu đi. Làm chúng ta mất thời gian"

Sau đó, không chút như một tên điên xông ra ngoài hướng về phía hai người Long.

Nghe đại ca mình nói vậy, John khóc không ra nước mắt. Không phải là hấn không nói mà là Trần Phương không cho hấn cơ hội giải thích ah. Mà chẳng lẽ đại ca lại ngu đến vậy! vừa lúc này còn nhìn ảnh mục tiêu xong đến hiện tại lại quên mất mục tiêu chông như thế nào? Chẳng lẽ vị đại ca của mình là một thằng có đầu mà không có não?

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Âm Sát

Trên không, Một chiếc Lamborghini Veneno màu bạch kim sang trọng đang bay với tốc độ cao hướng về phía lữ đoàn 279. Trong xe, Thanh Mị cầm lái ô tô, ánh mắt cô thỉnh thoảng hướng về phía bên cạnh mình. Chính thấy ở ghế lái phụ, Long đang ngồi đó ánh mắt nhìn về ngoài không biết nghĩ gì.

"Cảnh báo ... Cảnh báo. Có tên lửa đang hướng về phía ô tô."

Đúng lúc này, âm thanh cảnh báo nguy hiểm vang lên bên trong ô tô dọa cho hai người sợ run, khuôn mặt biến sắc đồng loạt hướng ra phía ngoài. Chỉ thấy, bên ngoài cửa sổ không biết từ lúc nào một quả tên lửa do năng lượng vũ trụ tạo ra hướng về phía hai người bắn tới.

Thanh Mị tuy rằng cực kì hoảng sợ bởi sự quá tên lửa tấn công bất ngờ. Nhưng rất nhanh cô phản ứng lại, chỉ thấy Thanh Mị dùng tốc độ nhanh nhất thắt dây lưng. Hai chân đạp mạnh phanh ga.

- Két...Két

Bởi vì đây là ô tô bay, di chuyển trên bầu trời vì thế cũng không có những tiếng ma sát giữa ô tô với mặt đường. Và cũng không kiểu phanh một lúc sau ô tô mới dừng lại. Đây chính là lợi thế của những chiếc ô tô bay.

Theo Thanh Mị nhấn mạnh chân ga, đồng thời cô nàng cũng nhấn cần số. Lập tức chiếc Veneno dừng lại, sau đó lùi lại phía sau thành công tránh thoát quả tên lửa bắn tới.

Thấy vậy, ở dưới mặt đất, tại một góc tối không ai để ý tới. John và Trần Phương giật mình, không thể tin được nhìn chiếc ô tô. Đúng vậy, quả tên lửa vừa rồi chính là do John sử dụng sức mạnh Xạ Thủ của mình bắn ra. Hấn dùng một chiêu này vừa nhanh, bất ngờ lại cực kì chính xác bởi sự tính toán tuyệt đối của John. Hấn tin tưởng, một quả tên lửa này chắc chắn chúng.

Mà không chỉ hấn, Trần Phương cũng rất tin tưởng vào tài bắn súng của đồng đội mình. Nhưng kết quả phũ phàng khiến hai người không thể tin được.

Tuy vậy, thân là sát thủ. Bọn họ chỉ là trong giây lát kinh ngạc mà thôi. John thấy một chiêu không trúng liền không chút do dự nâng lên khẩu súng cối 2S 12. Mặc dù khẩu súng cối này nặng hơn 190 kg, thế nhưng với sức mạnh của Luyện Tinh Cảnh cấp mười một. Nâng lên một vật gần 200 kg là việc cực kì đơn giản.

Cầm Khẩu 2S12 lên vai. Ánh mắt chăm chú nhìn về phía chiếc Veneno. Linh lực truyền vào bên trong khẩu súng. John không chút do dự bóp cò.

- Roẹt

Một tiếng xé gió vang lên. Từ bên trong ống phóng, một quả tên lửa màu xanh hoàn toàn do linh lực tạo thành vẩy cái đuôi lửa của mình bắn về thẳng về phía chiếc Veneno.

"Cảnh báo Cảnh báo. Có tên lửa đang hướng về phía ô tô"

Trong xe, Thanh Mị chưa kịp thở phào vì né tránh quả tên lửa thì âm thanh máy móc lại vang lên. Khuôn mặt cô lập tức ngưng trọng. Ở trên cửa kính ô tô không ngừng điểm chỉ.

"Hệ thống : Tuyệt đối an toàn đã kích hoạt"

Âm thanh máy tính vang lên lần nữa. Đồng thời chiếc Veneno cũng bắt đầu biến hóa. Cả chiếc Veneno bị bao bọc bởi một tầng khí linh lực màu hoàng kim. Nhìn qua tưởng chừng như chiếc xe được dát vàng vậy

- Oanh

Một tiếng nổ tung vang lên. Quả tên lửa cùng chiếc Veneno va chạm mạnh mẽ, sau đó bạo nổ trên không. Mấy giây sau, khói bụi tan biến để lộ ra thân ảnh của chiếc ô tô. Tuy vậy, sau khi cùng quả tên lửa va chạm vậy mà chiếc ô tô không một chút sứt mẻ. Quả thật là khó tin

"Mẹ nó. Đây là hệ thống Tuyệt đối an toàn"

Nhìn tầng linh lực xung quanh Veneno. Trần Phuong không nhịn được mắng một tiếng. Hệ thống: Tuyệt đối an toàn là một hệ thống ô tô mới được đề quốc khai phá. Hệ thống này một khi được kích hoạt có thể khiến phượng tiện chịu được một nguồn sức mạnh tương đương với một tên Luyện Tinh Cảnh tự bạo. Giá tiền của hệ thống này cũng cực đắt: 5 triệu linh tệ/hệ thống. Tuy rằng đắt như vậy, thế nhưng người sử dụng có thể yên tâm bay qua các khu vực chiến sự căng thẳng mà không sợ phượng tiện bị bắn nổ. Vì thế, hệ thống này cũng chỉ có rất ít người mua được, mà những người đó đều là người có nhiệm vụ rất đặc biệt.

Veneno vừa sử dụng hệ thống, Trần Phuong liền nhìn ra được luôn. Điều này khiến hắn khiếp sợ đồng thời đối với thân phận của mục tiêu kiêng kị. Có thể sở hữu hệ thống này đều là người có thân phận cực kì lớn và rất bí mật. Trần Phuong không muốn chỉ vì một nhiệm vụ mà đắc tội tới các thế lực lớn.

Nhưng mà hắn đã tiếp nhận nhiệm vụ rồi. Luật của KillGod là một khi nhận nhiệm vụ thì phải bằng mọi giá hoàn thành nó. Dù cho bất kì khó khăn. Vì thế, dù rằng kiêng kị nhưng cũng không phải đại biểu cho Trần Phuong bỏ cuộc.

Nghĩ vậy, hắn lấy từ trong không gian nhẫn ra một thanh đại đao. Ánh mắt nghiêm túc nhìn về phía John nói:

"Chú mày ở đây chờ anh"

Nói xong, hắn lấy ra tấm khiên sau lưng để lên trước mặt. Tấm khiên lơ lửng trên không, Trần Phuong bước lên, tấm khiên mang theo Trần Phuong bay lên trời.

Đứng cách chiếc Veneno một khoảng cách, Trần Phuong ánh mắt lập lòe nhìn về phía ô tô. Dơ lên đại đao, linh lực không ngừng truyền vào đại đao. Lập tức, năng lượng vũ trụ không ngừng hội tụ xung quanh đại đao khiến đại đao sáng lên một màu vàng tràn đầy lực lượng táo bạo, hung mãnh

"Trảm"

Trần Phuong quát lớn một tiếng, sau đó hạ đao. Lập tức một lưỡi đao khí màu vàng khổng lồ bắn thẳng về phía chiếc Veneno

"Chị Thanh Mị, mau rời xe"

Nhìn đao khí dùng tốc độ siêu thanh bắn về phía mình. Long khuôn mặt kinh hãi hô lớn. Sau đó không chút do dự ôm lấy Thanh Mị, một cước đạp mạnh vào cửa ô tô nhảy ra ngoài.

- Oanh

Một tiếng nổ lớn kèm theo đó là chiếc Veneno bị nổ tung tạo lên một cột khói mù mịt, và xác ô tô rơi xuống. Cách chiếc Veneno không xa chính là Long đang ôm lấy Thanh Mị không ngừng rơi xuống

Thấy từ trong xe nhảy ra hai người. Trần Phuong hai mắt sáng ngời. Đặc biệt là một trong hai người chính là mục tiêu mà hắn ám sát. Trần Phuong không chút do dự dơ lên đao về phía Long và Thanh Mị. Linh lực không ngừng hội tụ. Lấy linh lực làm vật dẫn, năng lượng vũ trụ chuyển hóa thành kim nguyên tố liên kết lại với nhau hình thành nên vô số thanh đại đao sắc nhọn bao bọc xung quanh Trần Phuong.

"Vạn đao xuyên tâm"

Trần Phuong quát lên một tiếng. Theo tiếng quát của hắn, vô số thanh đao do kim nguyên tố hình thành tạo thành một cơn mưa đao bay về phía Long và

Thanh Mị với tốc độ cực kì. Uy thế cực kì kinh người.

Nhìn đầy trời mưa rào, Long lâm nguy không loạn, hai mắt thanh tịnh. Lấy tốc độ nhanh nhất rút ra katana. Một kiếm chém ra

" Tường gió"

Theo tiếng quát của Long. Một cái tường gió xuất hiện trước mắt hắn. Chỉ là rất nhanh hắn biến sắc, khuôn mặt tràn đầy vẻ khó tin.

Chỉ thấy đầy trời mưa rào vậy mà không bị tường gió cản lại. Trực tiếp xuyên qua tường gió, tốc độ vẫn như vậy bắn thẳng về phía hai người

" What! chuyện này..."

Thấy một cảnh tượng này, Long không nhịn được chửi tục. Hắn thật không ngờ tới lại có một chiêu thức dạng đạn đạo vượt qua tường gió của hắn . Hắn thật sự bị một chiêu này của Trần Phương làm cho rung động, đã kích mạnh mẽ.

Thế nhưng trước mặt hắn vô số đại đao bắn tới khiến Long không thể suy nghĩ nhiều như vậy. Chỉ thấy hắn tâm niệm khẽ động. Hai con mắt hiện lên trên đầu Long cùng với Trần Phương. Chính là chiêu cuối của Twisted Fate.

" Định mệnh"

Long quát nhẹ một tiếng, sau đó tùy ý dịch chuyển tới một vị trí phía dưới mặt đất. Chỉ thấy xung quanh Long xuất hiện một cái vòng tròn do các lá bài tạo lên, sau đó một cột sáng màu đỏ từ trên không bắn xuống. Một giây sau, Long biến mất.

" Cái gì"

Nhìn thấy Long vậy mà vô thanh vô tức rời đi. Trần Phương khiếp hãi vô cùng. Hắn thật sự không hiểu chuyện gì xảy ra. Một giây trước đối phương còn đó, một giây sau đối phương đã biến mất. Đây thật sự là quá quý dị khiến Trần Phương không biết làm thế nào.

" Chết tiệt. Vậy mà để mục tiêu chạy thoát"

Hạ xuống mặt đất. Trần Phương buồn bực chửi thầm. Hắn không còn cảm nhận được khí tức của hai người Long nữa, chứng tỏ đối phương đã chạy thoát. Điều này khiến hắn vừa buồn vừa xấu hổ. Buồn chính là nhiệm vụ đã thất bại và xấu hổ là đường đường một tên sát thủ nổi tiếng mà lại để con mồi biến mất trong tầm mắt của mình. Nếu để cho mấy người đồng đội của hắn biết được. Không cười thối mũi hắn mới là lạ.

Không nói tới Trần Phong đang buồn bực vì Long cùng Thanh Mị trốn thoát. Lúc này, phía dưới mặt đất, cách thành phố Huyền Mông không xa. Long cùng Thanh Mị xuất hiện

" Chị Thanh Mị, chị không sao chứ?"

Long nhìn Thanh Mị ngơ ngác ở trong lòng mình vội vàng lên tiếng.

Bị âm thanh của Long làm thức tỉnh, Thanh Mị mới nhớ ra rằng mình còn nằm trong ngực Long. Trong nháy mắt, khuôn mặt cô đỏ bừng lên vì ngượng ngùng, trong lòng thẹn thùng vô hạn. Đây là lần đầu tiên cô được một người đàn ông bế đấy. Cảm nhận từ người đối phương tỏa ra dương cương khí tức. Thanh Mị chỉ cảm thấy toàn thân tê dại, không nói lên lời. Rất lâu sau, Thanh Mị mới vội vàng lên tiếng:

" Long, thả chị xuống"

"Ách. Em xin lỗi"

Nghe vậy, Long liền lập tức thả Thanh Mị ra, bộ dạng có chút xấu hổ xoa đầu. Trong đầu nhớ tới xúc cảm mà Thanh Mị mang lại, hắn không khỏi có chút không muốn

Thấy Long vẻ mặt không nở. Thanh Mị đôi má lại càng đỏ lên. Cô còn không biết thằng này đang nghĩ gì sao. Điều không ngờ rằng, cô chỉ cảm thấy rất ngượng ngùng mà không tức giận tí nào. Bầu không khí giữa hai người liền trở lên vi diệu, không ai nói với ai câu gì.

Cảm nhận được bầu không khí có chút áp lực, Long ho nhẹ một tiếng rồi hỏi:

" Chị Thanh Mị. Chị biết đây là đâu không?".

Tình thế nguy cấp, Long không thể không dùng tới "định mệnh" để dịch chuyển. Tuy vậy, điểm đến lại là một nơi bất kì trong vòng bán kính 5km. Vì thế đối với nơi này, Long thật sự không biết một cái gì cả.

Nghe Long nói vậy, Thanh Mị cũng đè nén tâm trạng bất định của mình nhìn xung quanh. Bỗng cô khuôn mặt biến sắc, trong mắt tràn đầy sự giật mình hồ lớn:

" Đây là... Trung tâm Yêu Thú rừng rậm"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 48: Đêm Tối Kiêu Diễm

Yêu thú rừng rậm được coi là một nơi vừa nguy hiểm vừa không nguy hiểm của Huyền Mộng Tinh. Nguy hiểm là bởi vì Yêu Thú rừng rậm có rất nhiều yêu thú cường đại từ Sơ Nguyên Cảnh tới Dân Nguyên cảnh. Thậm chí Độ Khí Cảnh, Độ Không Cảnh yêu thú cũng tồn tại. Còn nói Yêu Thú rừng rậm không nguy hiểm chính là bởi vì các yêu thú cường đại đều tập trung ở khu vực B của khu rừng.

Yêu thú rừng rậm là một khu rừng nhiệt đới rộng 500 ha. Chia thành ba khu vực là khu C ở bên ngoài dành cho những yêu thú cấp thấp từ Sơ Nguyên tới Luyện Tinh cảnh. Đây cũng là nơi săn bắn của các Linh Sư và cũng là nơi mà 10 ngày sau, các học viên học viện Hà Bắc sẽ tổ chức cuộc thi săn giết yêu thú.

Sau khu C là khu B. Trong khu B, yêu thú đều rất mạnh mẽ, Dân Nguyên Cảnh yêu thú có rất nhiều thậm chí là Độ Khí Cảnh, Độ Không Cảnh yêu thú cũng tồn tại. Hầu như không có ai bén mảng tới khu vực này.

Khu A là khu vực trung tâm Yêu thú rừng rậm, là nơi nguy hiểm nhất Huyền Mộng Tinh. Khu A thật ra là một hòn đảo độc lập ở trung tâm khu rừng, hòn đảo cực kì rộng lớn với rừng cây nhiệt đới.

Điều khiến Khu A trở thành khu vực nguy hiểm bậc nhất Huyền Mộng Tinh chính là hòn đảo này được thiết kế thành một linh trận khổng lồ. Linh trận này khiến cho bất kì ai tiến vào bên trong hòn đảo thực lực đều hạ xuống Sơ Nguyên Cảnh cấp năm. Bất kì sinh vật nào dù là con người hay yêu thú, dù là Độ Khí Cảnh hay Độ Không Cảnh đều không thể thoát khỏi ảnh hưởng của Linh Trận.

Sự tồn tại của linh trận này từ bao giờ, do con người hay do tự nhiên tạo ra không một ai biết. Nhân loại chỉ biết một điều: Khu vực A yêu thú rừng rậm là điều cấm kị của linh sư, không một ai dám bén mảng tới đây.

Bầu trời đêm ở Huyền Mộng Tinh cực đẹp. Trên bầu trời là một dải ngân hà tỏa sáng với vô vàn vì sao lấp lánh. Một cảnh tượng nếu như ở địa cầu thì phải mấy tháng mới có một lần nhưng ở đây nó lại là một cảnh tượng đêm nào cũng có.

Không khí về đêm yên tĩnh chỉ có thể nghe được những tiếng tí tách của đồng lửa trại, hay những tiếng gầm rú của những yêu thú bên trong khu rừng. Tại bãi cát bờ biển khu A, một cái lều trại được dựng lên. Trong lều trại, Thanh Mị ôm lấy gối, ngủ ngon lành. Bên ngoài lều chính là Long. Lúc này hắn khoanh chân ngồi trên cát, tâm trí tiến vào hệ thống.

[Đỉnh, Ân Dấu Nhiệm Vụ kích hoạt.

Ân Dấu Nhiệm Vụ: Bí mật Yêu Thú rừng rậm

Miêu tả: Tiến vào trung tâm khu A. Tìm bí mật của Yêu Thú rừng rậm

Nhiệm vụ phụ: Chém giết 200 yêu thú bên trong khu A

Thưởng: ????

Lưu ý: Thực lực của chủ nhân bị phong ấn xuống còn Sơ Nguyên Cảnh cấp năm, linh lực chưa tồn tại. Ngoại trừ bộ combo của Yasuo ra. Tất cả năng lực khác đều không thể dùng được].

Nhìn bảng nhiệm vụ lơ lửng trước mắt. Long không khỏi trầm tư, trong đầu tràn đầy suy nghĩ.

Nhiệm vụ này xuất hiện chỉ mấy phút sau khi hắn đặt chân lên khu A. Đây là một nhiệm vụ không bắt buộc. Long có thể lựa chọn từ bỏ hoặc tiếp thu. Và hắn quyết định tiếp nhận nhiệm vụ này

Hiện tại, thực lực bị phong ấn xuống Sơ Nguyên Cảnh cấp năm, mà cảnh giới này thì chưa tồn tại linh lực. Kể cả nội linh lực thì cũng phải cấp tám mới sinh ra. Vì thế, Long không thể sử dụng bất kì linh kĩ nào, đi theo đó chính là bộ combo của Thresh, Ashe, Zilean, Twisted Fate hoàn toàn không sử dụng được. Mà đây chính là lý do mà Long không sử dụng " định mệnh" để rời khỏi đây.

Ngoài ra Long không biết làm cách nào để thoát ra khỏi hòn đảo này. Bất lực, Long cũng chỉ còn trông chờ vào nhiệm vụ này mà thôi. Cầu cho khi hoàn thành nhiệm vụ, Long với Thanh Mị có thể rời khỏi khu vực này.

Nhắc tới nhiệm vụ. Khi mà Long biết nội dung của nhiệm vụ này, hắn lại một lần nữa lòi tổ tông mười tám đời hệ thống ra thăm hỏi một lần. Trong lòng không ngừng kêu gào: Mẹ nó, thực lực thì đã bị phong ấn mà nhiệm vụ bắt giết 200 con yêu thú. Sao không bảo ta đi tạt sạt cho nhanh, bày đặt nhiệm vụ làm cái L... gì.

Bên trong khu A yêu thú rất nhiều. Mà linh trận chỉ phong ấn linh lực mà không phong ấn thể chất, trí tuệ,... của yêu thú. Còn linh sư thì ngoại trừ linh lực ra thì không có bất kì năng lực gì mạnh hơn yêu thú.

Vì vậy, nhiệm vụ này quả thật không khác gì bắt Long đi tự ngược cả. Nếu không phải hệ thống là một cỗ máy vô tri vô giác thì Long đã nổi khùng tấn công hệ thống một trận ra bã rồi.

Nhưng hắn đã tiếp nhận nhiệm vụ rồi, không làm không được. Mới cả nhiệm vụ này liên quan tới bí mật của Yên Thú rừng rậm khiến Long nổi lên trí tò mò. Hơn nữa, rất có thể bí mật này liên quan tới linh trận bao trùm khu A, mà nhờ vào đó, hắn với Thanh Mị có thể thoát ra ngoài.

Nói chung, về tình về lý. Long cuối cùng vẫn quyết định tiếp nhận nhiệm vụ này

"Long, em vẫn chưa ngủ à?"

Âm thanh kiều mị vang lên phía sau lưng khiến Long giật mình vội vàng quay đầu lại. Chỉ thấy Thanh Mị không biết từ lúc nào xuất hiện bên cạnh Long.

Để Long há hốc mồm, máu mũi tuôn ra chính là trên người Thanh Mị lúc này chỉ khoác đúng một chiếc áo sơ mi mỏng để lộ ra đôi chân dài thẳng tắp với làn da trắng mịn màng hiện rõ trong đêm tối. Chiếc áo mỏng tới nỗi có thể thấy được tòa núi đôi khổng lồ to tròn, sần chắc, trắng mịn màng ẩn hiện sau chiếc áo ngực màu đen huyền bí.

Với tạo hình hiện tại khiến cho vẻ gợi cảm, sexy của Thanh Mị hoàn toàn bộc lộ ra ngoài, không chỉ đẹp mà còn tràn đầy sự dụ người, mê hoặc đàn ông.

Nhìn Long bộ dạng há hốc mồm vì kinh ngạc. Trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi cùng với lửa nóng dục vọng. Đặc biệt là từ mũi của hắn, một giọt máu chảy ra càng khiến Thanh Mị ngượng chín cả mặt. Trong lòng ngoài sự thẹn thùng ra còn có một tia đắc ý.

Cô chậm chạp bước tới bên cạnh Long, ngồi sát bên cạnh hắn. Sau đó cô ôm lấy tay Long, ép chặt tay hắn vào bộ ngực hùng vĩ của mình lên tiếng, âm thanh tràn đầy mê hoặc:

"Long, chị đẹp không?"

"Đẹp... Đẹp lắm"

Long ánh mắt có chút né tránh nhìn Thanh Mị, cực kì gian nan mới nói được một câu.

Bộ dạng hiện tại của Thanh Mị sexy, quyến rũ vô cùng, tràn đầy một sự mê hoặc chóng sinh, câu hồn đoạt phách. Thế nhưng hắn không có can đảm đi thưởng thức. Đặc biệt là khi nhìn về phía cô, nhìn thấy những thứ không đáng nhìn ẩn hiện sau lớp áo càng khiến Long xấu hổ.

Kiếp trước, hắn chưa từng có bạn gái. Đến kiếp này, có cô bạn gái xinh đẹp Lạc Tuyết thì hai người mới chỉ nắm tay, ôm ấp và căng nhất là nụ hôn đầu hôm trước mà thôi. Vì thế, Long đã bao giờ lâm vào tình cảnh này.

Cảm nhận sự mềm mại, căng tròn từ đôi gò bồng đảo của Thanh Mị truyền tới tay mình, ngửi trên người đối phương mùi thơm cơ thể, mùi hoa hồng tự nhiên khiến Long chỉ cảm thấy trong người mình có một cỗ dục hỏa đang từ từ nổi dậy. Một ý nghĩ bất chợt lóe lên trong đầu hắn: xxx cô ấy. Tuy rằng chỉ là một ý nghĩ lóe lên nhưng nó lại rất nhanh chi phối toàn bộ đầu óc của hắn.

Thanh Mị cũng không nhận ra sự khác thường từ Long. Nghe đối phương nói vậy, Thanh Mị toát lên một tia vui mừng thế nhưng nhiều hơn là ngượng ngùng.

Tuy rằng Thanh Mị về ngoài khí chất giống hệt với tên cô "mị hoặc". Thế nhưng mà nội tâm cô cực kì thuần khiết, đèn hiện tại còn chưa từng có bạn trai huống hồ là ăn mặc đầy vẻ gợi tình này trước mặt một thằng đàn ông.

Ban nãy, cô muốn đi ngủ nhưng nghĩ tới Long ở bên ngoài là cô không ngủ được và một ý nghĩ lóe lên trong đầu cô: Ăn mặc gợi cảm câu dẫn Long, rồi nhân lúc đối phương tâm thần mê loạn mà hỏi ra thân phận của hắn. Đây không phải là Thanh Mị có ý đồ xấu xa gì với Long, chỉ là đối với Long, cô thật sự vô cùng hiếu kì. Thân phận, sức mạnh, ... tất cả mọi thứ của Long đều cực kì thần bí, giống như tình không vô ngàn khiến cô rất muốn tìm hiểu.

Cứ như vậy, ở trên bãi cát, trong bầu trời đêm. Hai người, một trai một gái thân mật dựa vào nhau không nói gì. Cô gái thì đỏ mặt ngượng ngùng vì hành động to gan của mình còn chàng trai thì đang cố gắng đè nén cỗ dục hỏa không ngừng sinh sôi trong cơ thể.

Như là không thể áp chế được nữa. Long quay đầu đi không để cho Thanh Mị nhìn thấy ánh mắt nóng như lửa, đồ ngẫu của mình. Âm thanh hắn khàn khàn lên tiếng:

"Chị Thanh Mị. Chị ăn mặc như vậy muốn em phạm tội sao?"

Nghe thế, Thanh Mị sửng sốt. Lúc này cô mới chú ý Long nắm chặt hay tay mình lại, thân thể run bần bật như là đang áp chế một cái gì đó. Cô rất nhanh liền hiểu ra, cô đã thành công kích phát thú tính trong người Long rồi.

Bộ dạng nửa ẩn nửa hiện, khí chất câu hồn đoạt phách, khuôn mặt xinh đẹp, mùi thơm cơ thể tự nhiên và đặc biệt nhất là đôi gò bồng đảo của cô đang ép chặt lên tay Long. Kết hợp lại thành một loại thuốc kích dục cực kì mạnh mẽ.

Nhìn Long bộ dạng cực kì chật vật, Thanh Mị vậy mà không chút do dự nói ra một câu. Một câu mà cả đến sau này, khi đã trở thành vợ của Long, cô cũng không hiểu tại sao mình lại nói ra câu đó

Chỉ thấy cô ôm lấy cô Long, thân hình cô run lên. Ánh mắt tràn đầy vẻ ngượng ngùng nhưng vẫn cố gắng tiến sát tới tai hấn, thổi ra một luồng khí thơm mát, nũng nịu lên tiếng:

"Nếu như em muốn. Có thể đến ah"

Đây không khác gì là đồ thêm dầu vào lửa. Long trong đầu có một tia lý trí liền theo câu nói này biến mất. Chỉ thấy hấn lập tức quay đầu lại, ánh mắt nhìn Thanh Mị chăm chăm. Trong đôi mắt không che dấu chút nào dục vọng, chiếm hữu. Hấn gầm lên một tiếng, sau đó đè Thanh Mị xuống. Đôi tay tà ác đè chặt Thanh Mị xuống nền cát. Ánh mắt dục hóa trùng thiên nhìn Thanh Mị cười dâm

"Chị Thanh Mị, giờ hối hận vẫn còn kịp đó"

Lúc này, Long đã có một tý tinh táo. Hấn không muốn Thanh Mị cứ như vậy thất thân với mình. Bởi vì hấn nhìn ra Thanh Mị chỉ sùng bái hấn, đối với hấn tràn đầy hiếu kì mà không có tình yêu nam nữ. Nếu như vậy, hấn thật sự thấy tiếc cho Thanh Mị. Chỉ vì trí tò mò của mình mà mất đi đời con gái

Thanh Mị cũng không biết Long nghĩ gì. Cô cũng chỉ nghĩ rằng Long đang đùa mình mà thôi. Cô sẽ không tin có một thằng đàn ông đến bước này rồi, một nữ dâm tới tận miệng rồi mà còn dừng lại. Mà lúc này, đã phóng lao phải theo lao thôi, không thể dừng lại được. Vì thế cô nở nụ cười cực kì mê hoặc, tràn đầy vẻ câu dẫn. Ánh mắt gợi tình nhìn Long ớn ớn

"Sao phải hối hận chứ ! Đến đây nào Long"

Được rồi, Thanh Mị hoàn toàn không biết rằng mình nghĩ sai rồi. Long thật sự dừng cương trước bờ vực. Tuy vậy, câu nói của cô khiến hấn lý trí vừa xuất hiện của Long biến mất. Hấn nở một nụ cười cực kì dâm dăng, như là một con sói thành công bắt được con mồi của mình vậy

Không chút do dự, Long cúi đầu, đôi môi dày của hấn tìm tới đôi môi đỏ mọng của Thanh Mị hôn xuống.

"Ừm... Long..."

Thanh Mị khẽ rên lên một tiếng dâm mị, kêu lên tên của Long. Thế nhưng chỉ kêu được một câu, đôi môi của cô đã bị Long chặn lại.

Long điên cuồng mút lấy cam lộ trong miệng đối phương, như một người lữ khách trên xa mạc lâu ngày không uống nước vậy. Đồng thời đôi bàn tay tà ác cũng không ngừng lại, treo đeo lợi lưỡi, lên non xuống biển, ... không gì là không làm.

Về phía Thanh Mị, cô hoàn toàn bị Long khiêu khích cho không biết đông tây nam bắc là gì cả. Chỉ thấy cô khuôn mặt đỏ bừng vô cùng kiều diễm, ánh mắt tràn đầy mê ly. Toàn thân run lên theo từng hành động của Long

"Ừm... Long... Chị... A...A"

Chỗ mẫn cảm không ngừng bị khiêu khích khiến Thanh Mị thở dốc liên tục, khuôn mặt đỏ ửng như người say rượu, nhìn qua cực kì diễm lệ. Mấy phút sau, Thanh Mị trợn tròn mắt kêu lên một tiếng thất thanh, cơ thể cô run lên bần bật. Thanh Mị đã đạt tới cao trào

- Hú... hú

Có vẻ ông trời hình như ghét thằng này số đào hoa. Hoặc cũng có thể là tác giả không muốn nhân vật chính của chúng ta mất t. rình sớm (). Đúng ngay lúc cao trào nhất, đúng lúc Long chuẩn bị cảm thương tung hoành xa trường, chiếm thành đoạt lũy thì một tiếng hét dài của dã thú vang lên. Đồng thời, từ trong khu rừng. Một đàn sói lớn khoảng chục con sói đi ra. Ánh mắt nhìn hai người như nhìn hai đạo thức ăn thơm ngon vậy.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Chém Giết Tam Nhãn Huyết Lang

Tiếng sói hú vang lên khiến cho Long cùng với Thanh Mị giật mình, đồng thời cũng tỉnh táo lại. Thấy Long đang đè trên người mình, một tay đặt lên núi đôi vĩ đại, một tay đặt ở dưới son cốt với rùm rậm ẩm ướt. Thanh Mị lập tức nhớ lại mấy phút trước, mình tí nữa thì mất đi đời con gái. Khuôn mặt cô lập tức đỏ bừng, trong lòng ngượng chín cả mặt. Cô thật không ngờ mình lại có thể làm ra cái chuyện như vậy, cùng một người con trai gặp mặt có hai lần giường

Dùng hết sức bình sinh của một vị Dẫn Nguyên Cảnh đẩy Long ra. Dùng tốc độ nhanh nhất mặc lại quần áo của mình. Cô ngồi ôm đầu gối ở trên cát, khuôn mặt đỏ bừng cúi đầu không dám nhìn Long lý nhí:

"Long, chuyện... chuyện tối nay tốt nhất là em quên đi nhé"

Thế nhưng Long không trả lời cô. Chỉ thấy hắn bắt chợt ôm lấy Thanh Mị lên.

"Long, em... em làm gì vậy?"

Thanh Mị hoảng sợ thét lên một tiếng, cô tưởng rằng Long còn muốn cùng cô hoàn thành nốt chuyện 18+ đấy. Nếu như lúc này, Thanh Mị có lẽ không phản đối thế nhưng hiện tại, cô đã tỉnh táo lại rồi. Chắc chắn sẽ không để ý đồ của Long thành công. Mặc dù sau đêm nay, cô đối với Long sẽ có tình cảm khác thường thế nhưng điều đó cũng không đồng nghĩa với việc cô sẽ trao thân cho Long, ít nhất là giờ phút này.

Nghĩ vậy, Thanh Mị đang định động thủ thế nhưng âm thanh của Long vang lên khiến cô bỏ ngay ý nghĩ này. Chỉ thấy Long không còn vẻ háo sắc như lúc này mà thay vào đó là sự ngưng trọng. Hắn ôm chặt cô, dùng tốc độ nhanh nhất chạy về lầu vài, ném cô vào bên trong. Sau đó từ nhân không gian lấy ra một quả cầu đưa cho Thanh Mị nghiêm giọng:

"Chỉ cầm chắc quả cầu này. Ở trong này đợi em"

Sau đó hắn quay đầu lại. Thấy vậy, Thanh Mị cũng khó hiểu ló đầu ra. Chỉ là rất nhanh cô hai tay che miệng, trong mắt toát lên vẻ hoảng sợ vô cùng, khuôn mặt trắng bệch lấp lấp:

"Tam. Tam... Nhân... Huyết... Huyết Lang"

Đúng vậy, trước mặt Long lúc này là một đàn Tam Nhân Huyết Lang gồm mười một con sói lớn bằng một con voi trưởng thành. Bộ lông của bọn chúng màu huyết hồng khiến cho người xem cảm thấy cực kì kinh dị. Trên chiếc đầu sói dữ tợn là ba con mắt đỏ ngầu nhìn về phía Long tràn đầy vẻ nóng rực. Đừng hiểu lầm, không phải ánh nhìn của một mỹ nữ mà là ánh nhìn của một tên thợ săn nhìn thấy con mồi của mình vậy.

An bài xong Thanh Mị, Long rút ra kiếm BF. Ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía đàn sói. Hiện giờ, trong lòng hắn dự hòa do Thanh Mị khiêu khích đã biến mất thay vào đó là sự trầm trọng khi đối mặt nguy hiểm.

Tam Nhân Huyết Lang là yêu thú Sơ Nguyên Cảnh cấp bốn. Mặc dù chỉ là yêu thú Sơ Nguyên Cảnh thế nhưng bọn chúng lại đi săn theo bầy đàn. Lấy số lượng bù cho chất lượng. Lấy số đông bù cho đẳng cấp yếu kém vì thế dù rằng Tam Nhân Huyết Lang chỉ là Sơ Nguyên Cảnh cấp năm thế nhưng dù là Luyện Tinh Cảnh nhìn thấy bọn chúng cũng phải chạy.

Để Long thở ra một hơi là mười con Tam Nhân Huyết Lang này chỉ có thực lực Sơ Nguyên Cảnh cấp bốn, chứng tỏ đám Tam Nhân Huyết Lang này không phải là yêu thú thực lực mạnh mẽ bị phong ấn.

Tuy nhiên điều này đối với Long cũng là rất nguy hiểm. Long hiện tại chỉ có Sơ Nguyên Cảnh cấp năm, lại chỉ có thể sử dụng bộ kĩ năng của Yasuo. Vũ khí thì cũng chỉ có thể sử dụng kiếm BF, Giáp gai, Súng Hextech. Còn Trọng Trường Sinh, Giấy Pháp Sư ở trong trường hợp này hoàn toàn là đồ phé. Vì thế, đây sẽ là cuộc chiến mà nếu Long muốn thắng thì phải trả một cái giá rất lớn.

- Xoẹt... Xoẹt

Một âm thanh vang lên phía sau Long. Chiếc lầu đã biến mất, chính xác hơn là trở lên vô hình. Đây là công dụng của quả cầu mà Long đưa cho Thanh Mị. Không chỉ khiến chiếc lầu tàng hình còn che dấu tất cả khí tức bên trong lầu, dù là Độ Không Cảnh cường giả cũng không thể nào cảm ứng được, là một trong các bảo vật mà hắn mang từ gia tộc đi.

Như vậy, an toàn của Thanh Mị đã được đảm bảo tuy nhiên Long gặp nguy hiểm cũng tăng lên. Mất đi khí tức của Thanh Mị dù khiến đàn sói nghi ngờ thế nhưng rất nhanh bọn chúng liền bỏ qua, ánh mắt nóng rực, tràn đầy sự tham lam nhìn Long. Hiện tại trong mắt bọn chúng, Long chính là một con mồi thơm ngon

Bằng vào "do đặc cảm xúc", Long biết đàn sói đã coi mình thành thức ăn của bọn chúng rồi. Nếu như mình không hành động rất có thể trở thành thực phẩm cho đám sói đói ăn này.

Nghĩ vậy, không đợi đàn sói tấn công. Long đã "tiên thủ hạ vi cương"

Dị năng: Điều khiển gió mặc dù chỉ là hạ phẩm Hoàng cấp thế nhưng nó khiến tốc độ của Long tăng lên rất nhiều lần. Chỉ thấy, Long đi trên mặt đất mà cứ như bay trên không, tốc độ cực kì nhanh chóng. Thân hình của hắn thoát ẩn thoát hiện, lúc chỗ này lúc chỗ khác cực kì quỷ dị khiến đàn sói rất khó nắm bắt vị trí thực của Long. Trong mấy giây ngắn ngủi, Long đã xuất hiện bên cạnh đàn sói

Lăng Ba Vi Bộ chính là tên của bộ thân pháp này. Lăng Ba Vi Bộ là hạ phẩm Hoàng cấp, tuy quý dị vô cùng nhưng cũng chỉ có tác dụng với Sơ Nguyên Cảnh cấp năm trở xuống. Từ cấp năm trở lên linh sư có thể dựa vào linh kĩ khóa mục tiêu lại nên Lăng Ba Vi Bộ mới có đẳng cấp thấp như vậy. Dù vậy, ở trong thời điểm này, Lăng Ba Vi Bộ lại phát huy cực tốt năng lực của nó

Có phong nguyên tố gia trì lại thêm Lăng Ba Vi Bộ. Long xuất hiện bên cạnh đàn sói chỉ là nháy mắt mà thôi. Không chờ đàn sói phản ứng, Long hất kiếm, một con lóc xoáy xuất hiện hất tung ba con sói gần nhất lên không

- Trần Trời

Long quát lên một tiếng, sau đó hóa thành bạch quang bay theo. Lập tức, chiều cuối được tung ra. Đầy trời kiếm khí hoa lệ xuất hiện

- Uỳnh

Một tiếng nổ vang lên, chiều cuối kết thúc, đầy trời kiếm khí biến mất. Ba con sói cũng theo đó rơi xuống, chỉ là lúc này bộ dạng của bọn chúng cực kì bi thảm. Khắp cơ thể vết thương ngang dọc, nằm trên mặt đất thoi thóp thở.

Một chiều cuối loại bỏ ba trong mười một con sói ra khỏi trận chiến không làm Long bất ngờ. Dù sao, hẳn hơn bọn chúng một cấp. Chiều cuối lại có sát thương lớn cùng với đó là kiếm BF với nguồn sát thương bổ sung khiến cho Trần Trối vừa ra là có án mạng

- Grào

Tuy vậy, việc này cũng khiến tám con sói còn lại phản ứng. Thấy đồng bọn bị thương nặng, bọn chúng gầm lên một tiếng phẫn nộ, đồng loạt hướng về phía Long đánh tới

Chỉ thấy, trong tám con thì có hai con nhảy bỏ lên không, há cái miệng sói to lớn đầy những hàm răng sắc bén cán về phía Long. Sáu con còn lại cũng không yếu thế, bọn chúng lao tới Long với tốc độ cực nhanh, dờ lên lang trao vồ về phía hắn

Long lâm nguy bất loạn, thể chất tu luyện tới cực hạn ở giờ phút này được vận dụng hoàn toàn. Hắn nghiêng người một góc bốn lăm độ, cực kì hoàn mĩ tránh thoát khỏi hai con sói ở trên không cắn tới mình

Thế nhưng nguy hiểm vẫn chưa hết. Sáu con sói còn lại thấy Long nằm dưới mặt đất lập tức gia tăng tốc độ đánh về phía Long. Mười hai cái lang trao sắc bén như sáu thanh kiếm chém về phía hắn

Cảm nhận sự sắc bén, lạnh lẽo từ những cái lang trao. Long không chút nào sợ hãi, hắn đập mạnh tay xuống đất, cả thân thể theo lực đẩy của tay bay lên thoát khỏi sáu cái lang trao.

- Grào

Thấy con mồi nhảy lên cao. Đàn sói ngẩng đầu gào thét, sau đó ba con sói không chút do dự nhảy lên, nhảy bỏ về phía Long mục đích là đè hắn xuống mặt đất

" Súc sinh, muốn chết"

Long quát nhẹ một tiếng, thân thể ở trên không quay tròn ba trăm sáu mươi độ. Lần này hắn không sử dụng Lăng Ba Vi Bộ nữa mà dùng tới Quét Kiếm (E)

Ở trên không Long lướt qua một con sói, khi lướt qua người nó. Hắn không chút do dự ngay đầu, một kiếm đâm ra. Chính là combo Quét Kiếm (E) + Bào Kiếm (Q).

Đây là lần đầu tiên Long dùng kiếm đánh cận chiến với đàn sói. Vì thế, một kiếm này liền kích hoạt nội tại Cầu Phép của Súng Hextech, khiến cho kiếm BF bị một màng hào quang bao phủ, một chiêu này liền trở thành sát thương linh kĩ. Mà sát thương linh kĩ thì uy lực cực kì mạnh mẽ, một con Sơ Nguyên Cảnh cấp bốn sao có thể sống sót?

- Phập

Quả nhiên, Kiếm BF mang theo nội tại Cầu Phép cực kì đơn giản đâm thủng bộ lông dày, cứng rắn của con sói không một chút lưu tình nào xuyên thủng qua người nó

- Ngao

Con sói gào lên một tiếng thảm thiết, ba mắt tròn tròn từ trên cao rơi xuống. Trên mặt đất giật giạt mấy cái rồi bất động. Đã về châu tổ tiên

Giết chết một con sói, Long không chút do dự dùng tốc biến ra ngoài. Mà điều này khiến cho hai con sói trên không vô hút. Thấy vậy, Long ánh mắt sắc lạnh, phát kiếm. Lại một con lóc xuất hiện hất tung hai con sói lên không

Hất tung là một trạng thái mà khi đó đối phương sẽ bị đánh bay lên không đồng thời không thể hoạt động. Vì thế, hai con sói này khi bị Long hất lên không thì cũng đồng nghĩa với việc bọn chúng không thể di động thân thể Website truyện convert T.r.u.y.e.n.C.v(.)c.o.m

Chỉ chờ có vậy, Long lập tức sử dụng Lăng Ba Vi Bộ kết hợp với Quét Kiếm (E) lướt về phía một con sói. Một kiếm đâm thủng chỗ yếu của con sói, sau đó hắn lại một lần nữa Quét Kiếm (E) về con sói bên cạnh, một kiếm bổ xuống sanh sanh chém con sói ra thành hai mảnh. Giết chết hai con sói, Long lập tức rơi xuống mặt đất đứng ở xa thờ dốc.

Nhìn qua Long có vẻ dễ dàng nhưng thật ra thể lực của Long tiêu hao cực nhanh. Đẳng cấp áp chế khiến hắn chỉ có thể dựa vào thể lực cùng kinh nghiệm để chiến đấu. Thế nhưng con người thể lực có hạn. Website truyện convert T.r.u.y.e.n.C.v(.)c.o.m

Từ nãy đến giờ Long không những dùng kĩ năng của Yasuo mà còn vận dụng tới cả Lăng Ba Vi Bộ cùng với đó là sự tập trung cao độ vào chiến đấu. Điều này khiến hắn không chỉ thể lực tiêu hao nhanh chóng mà cả tinh thần cũng mệt mỏi.

Về phía đàn sói, ba con sói bị giết không chỉ không làm bọn chúng sợ hãi mà còn kích phát thú tính trong người bọn chúng. Chỉ thấy sáu con sói gầm lên một tiếng, ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn về phía Long. Sau đó, cả sáu con dùng tốc độ vô cùng nhanh đánh về phía Long.

- Keng

Thấy vậy, Long giật mình. Bởi vì lúc này tốc độ của bọn chúng nhanh hơn trước mấy lần. Thế nhưng, lúc này đang ở bờ vực sinh tử, Long không chút nào phân tâm.

Chỉ thấy hân dơ lên kiếm BF hoàn mỹ đỡ lấy một trào của một con sói, tuy vậy cũng chỉ là đỡ lấy mà thôi, kiếm BF sắc bén thế nhưng cũng không thể nào chém đứt được lang trào của con sói.

Ngay lúc này, một con sói khác há mồm hướng về phía bụng Long cắn tới. Đồng thời bốn con còn lại cũng vây quanh Long há mồm, dương nanh đánh về phía Long. Hình thành nên thế thập diện mai phục, phong tỏa tất cả đường rút lui của hân.

Nhìn mình bị bao vây, Long khuôn mặt trầm xuống. Hân biết lúc này chính là thời khắc sống còn. Long dơ tay còn lại lên, phong nguyên tố tụ tập vào bên trong hân sau đó truyền tới bàn tay. Không chút do dự, Long một chương tung ra đánh về phía con sói đang cắn về phía bụng mình.

"Bá Thiên Chương"

Long quát lớn một tiếng, sau đó một chương đánh mạnh về phía con sói. Đồng thời, hân "nhất tâm nhị dụng", một chương vừa ra ngay lập tức tay còn lại của hân thả kiếm xuống. Kiếm vừa rời xuống, Long liền dùng toàn lực một cước đạp mạnh vào chuôi kiếm. Với lực đẩy kinh khủng từ chân, kiếm BF như một mũi tên bắn thẳng về phía đầu của con sói.

- Oanh Phập

Một tiếng nổ lớn kèm theo đó là một tiếng xuyên thủng. Chỉ thấy, con sói định cắn vào bụng Long bị một chương đánh thẳng vào đầu. Phong nguyên tố thay thế cho linh khí lấy tay hân làm vật dật lan tỏa vào bên trong cơ thể con sói. Lập tức, phong nguyên tố như một thẳng điện không ngừng phá hủy lực phủ ngũ tạng của đối phương. Một tiếng nổ lớn vang lên thì cũng là lúc con sói hóa thành thịt vụn.

Đồng thời, thanh kiếm BF bay với tốc độ cực nhanh xé gió bắn thẳng về đầu của con sói. Tốc độ nhanh đến nỗi nó không kịp phản ứng lập tức bị kiếm BF xuyên thủng. Đầu cùng cơ thể liền tách ra làm đôi. Chết không thể nào chết hơn được nữa.

Hai con sói vừa chết thì cũng là lúc bốn con còn lại đánh tới Long. Chỉ thấy một con với tốc độ cực nhanh cắn về phía hân. Tuy vậy, vết cắn này chỉ phá vỡ lớp giáp do Đạo Cửa Lăng Khách tạo ra mà không gây sát thương lên người hân. Không những thế, nội tại của Giáp Gai khiến con sói này khi cắn phải liền bị một tia sáng xuất hiện từ Long bắn trúng đầu khiến nó đau đớn, kêu lên thảm thiết.

Cảm nhận lớp giáp biến mất. Long nhảy lên, một cước đạp thẳng vào mồm đối phương. Lực lượng mạnh đến nỗi, một cước này đá nát sọ. Bỗng nhiên, Long cảm thấy sau lưng đau nhói một cách kinh khủng sau đó hân bị một cổ lực lượng cường đại đè xuống.

Thì ra, nhân lúc Long nhảy lên đá con sói kia. Một trong ba con còn lại liền nhảy tới, một trào xé rách lưng, máu tươi không ngừng chảy ra. Mặc dù cũng giống như con sói kia, bị chính đòn đánh của mình bắn ngược, thế nhưng nó cũng thành công khiến Long bị thương không những thế nó còn tạo thế đè Long xuống đất.

Cắn răng chịu đựng đau đớn từ lưng truyền tới. Long đưa tay ra, phong nguyên tố theo chỉ dẫn của hân hình thành một cái tay kéo lấy kiếm BF rồi đằng xa.

Kiếm BF như là có hấp lực bay thẳng về phía Long. Cảm lên kiếm BF, thấy mắt đất càng ngày càng gần mình, Long một kiếm chống xuống mặt đất.

- Phụt

Một cổ lực lượng cường đại từ sau lưng truyền tới khiến Long không khỏi phun ra một ngụm máu. Trong người lực phủ ngũ tạng bị xáo trộn, đau một cách dã man tàn bạo vô nhân đạo. Nếu như không phải Long định lực mạnh mẽ chắc chắn đã bị hôn mê rồi, tuy vậy khuôn mặt hân trắng bệch không còn giọt máu, thân thể có chút run rẩy.

Mặc dù vậy, Long cũng đã thành công ngăn cản ý đồ đè hân xuống của con sói sau lưng mình. Và giờ đến lượt hân phản công.

Long hai mắt lập lòe, dơ lên cách tay còn lại không chút do dự đâm thẳng vào bụng mình. Hân điên rồi ư? vậy mà tự đánh mình? Không, Long không điên.

Chỉ thấy một chương đánh lên bụng hân không khiến Long bị thương tích. Mà con sói phía sau lập tức kêu lên một tiếng thảm thiết, sau đó bị một cổ lực lượng đánh bay. Đây chính là tuyệt kỹ: Cách Sơn Đà Ngưu mà do Long dựa vào phim kiếm hiệp ở kiếp trước mà tu luyện thành công.

Con sói bị đánh bay, Long lập tức sử dụng Quét kiếm (E) lướt theo cùng đồng thời cũng tránh thoát khỏi sự tấn công của hai con sói còn lại.

Lướt tới bên cạnh con sói, Long cười lạnh sau đó xoay người. Một con lóc xuất hiện hất tung nó lên cao, đồng thời Long lại bồi thêm một kiếm từ con mắt của nó.

- Phập

- Ngao

Một tiếng gầm rú vang lên, Kiếm BF sắc bén vô cùng xuyên qua con mắt thứ ba của Tam Nhân Huyết Lang, xuyên thủng bộ não của nó. Bộ não bị hủy diệt, con sói chỉ có một kết cục: đó là chết

Khác với lúc này, đồng bọn bị giết gần hết chỉ còn lại hai con. Hai con sói không tấn công Long mà ánh mắt tràn đầy sợ hãi nhìn Long. Mặc dù bọn chúng không có linh trí thể nhưng lúc này bản năng của bọn chúng mách bảo: Long cực kì nguy hiểm. Vì thế, hai con sói lùi lại sau đó không chút do dự bỏ chạy vào rừng.

Thấy hai con sói bỏ chạy, Long cười lạnh

"Muốn chạy, đâu có dễ như vậy"

Lập tức Lăng Ba Vi Bộ thi triển tới cực hạn, Long như một cơn gió, vô cùng quỷ mị xuất hiện bên cạnh hai con sói. Bão Kiếm liên tục ra. Lập tức một con lóc hất hai con lên không

- Trần trời

Chiều cuối lại ra. Đầy trời kiếm khí lại xuất hiện. Sau khi đầy trời kiếm khí biến mất. Long hạ xuống kèm theo đó là xác của hai con sói đã bị chém thành muôn mảnh

Giết chết mười một con sói, Long thở ra một hơi. Bỗng nhiên, hần cả thấy đầu óc choáng váng, ánh mắt mờ hồ ngã xuống đất hôn mê bất tỉnh, đàn sói đã chết, thể lực của hần đã không còn, tinh thần lại buông lỏng vì thể hôn mê là chuyện bình thường.

Trước khi hôn mê, hần chỉ nhìn thấy Thanh Mị đang từ trong lều, bộ dạng cực kì lo lắng chạy tới chỗ hần.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Ngộ Ra Đạo Lý

Khu A là một hòn đảo rộng lớn, tại trung tâm khu A là một kim tự tháp cực kì khổng lồ. Nó lớn đến nỗi, chỉ cần bước chân lên đảo là có thể nhìn thấy đỉnh của kim tự tháp. Điều khiến nhiều người kinh sợ là kim tự tháp này làm hoàn toàn bằng siêu kim cương nguyên chất.

Siêu kim cương là hình thái cao nhất của kim cương. Siêu kim cương một loại tài nguyên đứng thứ ba trên bảng những kim loại cứng nhất vũ trụ, cực kì quý hiếm. Nó hiếm đến nỗi, dù cho tới nay, khi mà Nguyên Linh đại lục đã bước vào kỉ nguyên vũ trụ, đã tìm thấy rất nhiều hành tinh lớn nhỏ khác nhau trong vũ trụ thì cũng chưa từng tìm thấy một nơi nào có siêu kim cương cả.

Hiện nay, siêu kim cương hầu như đã biến mất khỏi đại lục nói riêng và Thái Dương tinh hệ nói chung. Vì thế một kim tự tháp khổng lồ làm hoàn toàn bằng siêu kim cương nguyên chất đủ khiến cả đại lục chấn động, rung chuyển.

Tại bên trong đỉnh của kim tự tháp là một căn phòng đơn sơ với một cái giường ngủ, một cái bàn ghế và một cái quan tài lớn bằng hàn băng ngàn năm, cũng là một tài nguyên khan hiếm của đại lục. Trong phòng ngoài ra còn chứa rất nhiều tài nguyên mà đều thuộc loại đã tuyệt tích từ cái hơn mười ngàn năm trước. Nơi này quả thật là một bảo vật vô giá, khiến cho bất kì ai cũng phải điên cuồng. Là một siêu cấp bảo tàng với giả kim thuật nói riêng và linh sư nói chung.

Ở chỗ cửa sổ đứng đó một người. Người này là một người đàn ông cao gần 2m, thân hình vạm vỡ, to lớn. Tuy vậy người này lại mặc một bộ quần áo trùm kín mặt vì thế không nhìn thấy diện mạo cùng ông ta. Thế nhưng, thông qua khí chất thượng hải tang điền có thể đoán được đây là một người đàn ông lớn tuổi, đã trải qua nhiều biến cố thăng trầm của lịch sử.

Người đàn ông ánh mắt nhìn ra phía ngoài cửa sổ. Ánh mắt hữu thần, tràn đầy vẻ sáng rực, trong mắt toát lên một sự mừng rỡ. Ông ta mở miệng bằng một thứ giọng khàn khàn, già nua lâm lâm:

"Sau hơn 10.000 năm chờ đợi. Cuối cùng cũng có người thành công vượt qua ải đầu tiên của ta"

Nói xong ông phát tay. Lập tức, trước mặt ông hiện ra một chiếc gương thủy tinh. Trên mặt gương bắt đầu ngưng tụ những giọt sương lấp lánh

"Để xem truyền nhân của ta sẽ là người như thế nào ah?"

Người đàn ông cười cợt. Đồng thời những giọt sương cũng hội tụ lại với nhau, tạo ra một cái màn hình tivi. Trên màn hình, đang chiếu lấy cảnh Long cùng đàn sói đại chiến.

Dù người đàn ông đã sống hơn 10.000, tâm trí đã cực kì kiên định, không có bất kì việc gì có thể khiến ông giật mình nhưng khi thấy một cảnh này, cũng không khỏi hoảng sợ kêu thất thanh:

" Ông trời ạ! Mười... mười bốn tuổi, Luyện... Luyện Tinh Cảnh cấp mười bốn. Không những thế kiếm thuật còn đạt tới cảnh giới Nhập Môn đại viên mãn. Mẹ nó! chẳng lẽ ở đây mười ngàn năm, bên ngoài đã phát triển tới tới có thể đào tạo ra một tên yêu nghiệt như thế này."

Năm mươi ngàn năm trước, mười bốn tuổi Luyện Tinh Cảnh cấp mười bốn chưa từng tồn tại. Bằng chứng chính là Lý Thường Kiệt, một vị Tiên Tuyệt Cảnh cường giả của Việt Nam thiên quốc khi nhìn thấy Long đã cực kì khiếp sợ, cho rằng mình nhìn nhầm, rồi bằng mọi giá nhận hấn làm đệ tử.

Bốn mươ ngàn năm sau, tức là mười ngàn năm trước tính từ thời điểm hiện tại. Năng lượng vũ trụ đã không còn tinh khiết như trước, tài nguyên cũng đã giảm dần vì thế chuyện này càng không thể xảy ra.

Hiện tại ông nhìn thấy gì. Một tên thiếu niên hàng thật giả thật mười bốn tuổi, nhưng thực lực là Luyện Tinh Cảnh cấp mười bốn. Càng khiến ông giật mình, không thể tin nổi là đối phương kiếm thuật đã đạt tới cảnh giới Nhập Môn đại viên mãn.

Linh sư phần lớn đều sử dụng một loại vũ khí (trừ pháp sư dùng pháp trượng với kết ấn) . Vì thế dựa vào vũ khí, nhân loại còn gọi linh sư bằng những cái tên như kiếm sư, đao sư,... Tuy vậy, cách gọi này cũng chẳng mấy phổ biến.

Cách đánh giá thì 90% dựa vào ngộ tính, 20% dựa vào kinh nghiệm sử dụng vũ khí đó, sự tương tác giữa chủ nhân và vũ khí, ... mà chia thành cảnh sáu giới :

Nhập Môn, Kiếm (Đao...) Khí, Nhân Kiếm (Đao..) Hợp Nhất, Kiếm (Đao...) Ý và Ngộ Đao.

Việc tu luyện một loại vũ khí tới cảnh giới cao cấp là cực kì khó khăn. Với ngộ tính bình thường thì ở tuổi hai mươi mới vượt qua Nhập Môn cảnh giới. Thiên tài nhất thì cũng ở tuổi mười bảy tuổi đột phá cảnh giới này.

Vậy mà lúc này, ông nhìn thấy một tên mười bốn tuổi đạt cảnh giới Nhập Môn đại viên mãn. Thậm chí qua cuộc chiến này, đối phương rất có thể đột phá, bước vào Kiếm Khí cảnh giới trở thành một tên kiếm sư cảnh giới kiếm khí trẻ nhất trong lịch sử đại lục. Điều này khiến ông thật sự không tin vào mắt mình nữa.

Kết hợp với thực lực của đối phương, ông phát hiện thế giới quan của mình bị thăng này lật đổ. Những gì ông biết, những quy luật tu luyện hoàn toàn bị phá bỏ trên người đối phương

Rất lâu , ông mới bình tĩnh lại được. Thở dài một hơi than thở:

" Quả là trường giang sóng sau đè sóng trước. Ta đã quá già rồi".

Sau đó, ông trở lên hưng phấn vô cùng. Trong mắt toát lên vẻ vui sướng cười lớn:

" Tuy vậy, có được một tên đồ đệ thiên phú trác tuyệt như vậy quả thật là sự may mắn với ta. Có lẽ, nhờ vào hấn mà tâm nguyện của ta được hoàn thành ah".

Nói xong, ông nhìn về phía chiếc gương. Hai tay ngưng tụ lại thành một quang cầu, phát tay, quang cầu liền chui vào bên trong chiếc gương biến mất.

" Ha... ha, tuy rằng ngươi đã được ta chấp nhận. Thế nhưng không thể đơn giản như vậy đạt được truyền thừa của ta đâu. Cố lên nhé, cậu nhóc".

" Đây ... đây là đâu?".

Long mở mắt, gian nan ngồi dậy. Đầu đau như búa bổ vậy. Hấn lúc này cảm thấy toàn thân mệt mỏi rã rời,

Mặc dù con đau nhức đã không còn mà thay vào đó là sự mát lạnh sau lưng nhưng sự mệt mỏi về tâm trí do việc tâm trung quá độ vẫn còn đó. Đầu óc hấn choáng váng, không biết đây là đâu là mình đã làm gì. Cảm giác giống như một tên chơi game suốt ba ngày ba đêm không ngủ vậy.

Phải một thời gian sau, con đau đầu mới tạm lắng xuống. Kí ức đêm hôm qua mới lùa về. Hấn nhớ mình và Thanh Mị đang xxx, đang đến hồi gay cấn, ngay khi hấn sắp tạm biết đời trai tân thì bị phá đám. Hấn nhớ mình đã chém giết một đàn Tam Nhân Huyết Lang, sau đó bởi vì thể lực tiêu hao, tinh thần buông lỏng mà hôn mê. Và hấn vẫn còn mang máng nhớ rằng, mình được Thanh Mị diu vào bên trong.

- Xoạt

Một tiếng động vang lên khiến Long giật mình quay đầu lại. Chỉ thấy cửa lều được mở ra, từ bên ngoài, Thanh Mị cầm trong tay một bát cháo hành nóng hổi đi vào. Cô thấy Long tỉnh lại thì kích động vội vàng chạy tới, ánh mắt mừng rỡ nhìn Long lên tiếng:

" Long, em đã tỉnh lại"

Khi Long hôn mê, Thanh Mị cực kì lo lắng, quên ăn quên ngủ mấy ngày nay, trong lòng tràn đầy một sự hồ thẹn cùng sợ hãi

Hồ thẹn bởi vì bản thân cô là Dẫn Nguyên Cảnh cuối cùng lại được một Luyện Tinh Cảnh bảo vệ. Nhìn thấy Long cùng đàn sói đại chiến, rồi thương nặng và cuối cùng là hôn mê. Cô thật sự tự trách bản thân mình vô năng, không giúp được gì cho hắn.

Còn sợ hãi là khi cô nghĩ tới Long không bao giờ tỉnh lại nữa, Thanh Mị hoảng sợ vô cùng. Sự sợ hãi này cực kì rõ ràng không mơ hồ như hôm Long ở bệnh viện, cô sợ mất đi Long, mất đi một người mà cô động lòng. Cô thăm thề, chỉ cần Long tỉnh lại, hắn muốn gì cô cũng đều cho hắn, kể cả là hoàn thành việc đêm qua còn đang dang dở

Giờ thấy Long tỉnh lại khiến cô thật sự kích động vạn phần, nỗi sợ hãi đã biến mất khiến cô thanh thản.

Nghĩ tới lời thề của mình, cô không khỏi đỏ mặt cùng ngượng ngùng thề nhưng cô cũng không né tránh. Qua những gì đã xảy ra, cô cũng hiểu được phần nào tình cảm của mình dành cho Long. Ánh mắt nhìn Long cũng trở lên rất đặc biệt.

Về phía Long, hắn cũng không biết ý nghĩ của Thanh Mị lúc này. Nghe cô nói vậy, Long cười gật đầu:

"Chị Thanh Mị, em..."

Sau đó hắn định đứng dậy. Thế nhưng hắn chưa kịp đứng lên, thì Thanh Mị đã vội vàng chạy tới ngăn cản. Sau đó để hắn tựa vào gối. Cầm lên bát cháo hành trong tay, nở nụ cười ôn nhu, tràn đầy vẻ ân cần lên tiếng:

"Em vừa mới tỉnh lại. Thân thể rất yếu đừng lên cử động. Ăn chút cháo cho lại sức đã".

Nói xong, cô cầm muỗng lên, xúc lên một thìa cháo đưa về phía Long cười hi hi:

"A nào"

Hành động của Thanh Mị, Long thu hết vào mắt. Trong lòng không khỏi kinh ngạc đến ngây ngời. Thật không ngờ Thanh Mị thường ngày vũ mị lại có thể biết săn sóc người ah.

Nhìn cô nàng bộ dạng ôn nhu, tràn đầy sự quan tâm xúc cho mình từng muỗng cháo. Long chỉ cảm trong lòng cực kì cảm động. Rất lâu rồi, hắn mới được người khác chăm lo. Đặc biệt đó còn là một cô gái mà tí nữa thành nữ nhân của mình.

Một cảm giác khác thường xuất hiện trong lòng hắn, một cảm giác ấm áp vô cùng. Nhìn bát cháo hành trước mặt, long không khỏi nhớ tới tuyệt tác của Nam Can: Chí Phèo. Lúc này, hắn có thể cảm nhận được phần nào cảm xúc của Chí Phèo khi mà được Thị Nở chăm sóc. Một cảm giác khiến hắn cứ muốn thế này mãi.

Rất lâu sau, dưới sự săn sóc ân cần của Thanh Mị. Long cuối cùng cũng ăn hết bát cháo hành. Đờ Long nằm xuống giường. Thanh Mị mỉm cười nhẹ nhàng nói:

"Được rồi. em nghỉ ngơi đi".

Sau đó cô cầm lấy bát cháo hành đi ra ngoài, để lại Long nhìn theo cô với một ánh mắt kì lạ.

Mãi một lúc lâu, Long mới thu hồi ánh mắt. Hắn nhìn lên trần nhà nở một nụ cười ôn nhu, trong mắt tràn đầy vẻ yêu thương say đắm.

Những gì Thanh Mị làm ngày hôm nay, Long sẽ ghi nhớ rõ trong lòng. Lại thêm đêm hôm qua kiều diễm khiến hắn quyết tâm bằng mọi giá biến Thanh Mị trở thành nữ nhân của hắn, muốn cô trở thành người phụ nữ hạnh phúc nhất trên thế giới này. Hắn tin tưởng mình có thực lực làm được điều này.

Đẹp bỏ những ý nghĩ phức tạp. Long nhắm mắt lại như là đang suy nghĩ gì đó. Mấy giây sau, Long mở mắt. Ánh mắt hắn tràn đầy sắc bén như một thanh kiếm khi tuốt ra khỏi vỏ.

Khẽ phát tay, trong tay hắn ngưng tụ một thanh kiếm khí nhỏ bé. Theo tâm niệm khẽ động, thanh kiếm khí không ngừng xoay chuyển xung quanh cánh tay hắn. Không dừng ở đó, tay còn lại Long dơ lên, một con lốc xoáy được hình thành trong tay hắn không ngừng di chuyển.

Thấy một cánh tượng này, Long trong mắt tràn đầy sự vui sướng. Hắn cuối cùng cũng đột phá Nhập Môn cảnh mà tiến vào Kiếm Khí Cảnh. Không những thế dị năng: Điều khiển gió cũng đột phá hạ phẩm tiến vào trung phẩm Hoàng cấp. Điều này khiến thực lực của Long tăng lên một khoảng cách lớn

Kiểm Khí cảnh sinh ra kiếm khí có thể thay thế cho linh lực, dị năng điều khiển gió đột phá khiến hắn có thể linh hoạt sử dụng phong nguyên tố biến nó trở thành một dạng linh kĩ. Nói tóm lại, với sự đột phá này, Long có thể ở Sơ Nguyên Cảnh cấp năm sử dụng linh lực cùng với linh kĩ, quả thật là điều khó tin.

Lại nói, từ khi đạt được hệ thống tòi này, Long đã có được năm bộ kĩ năng của năm vị tướng khác nhau. Điều đó mặc dù khiến Long linh kĩ đa dạng thể nhưng cũng không phải là quá tốt, điển hình chính là việc kiếm thuật cùng dị năng đột phá chậm chạp.

Hiện tại, bốn bộ kĩ năng không thể sử dụng được, hắn chỉ có thể dùng kiếm thuật, dị năng và bộ kĩ năng của Yasuo chiến đấu khiến việc vận dụng kiếm thuật, vận dụng dị năng của hắn trở lên thành thực và kết quả chính là dị năng và kiếm thuật đột phá. Thực lực của hắn so với việc có cả năm bộ kĩ năng mạnh hơn nhiều.

Trải qua cuộc chiến vừa rồi, Long cuối cùng cũng hiểu rõ câu : Một nghề mà chín còn hơn chín nghề. Hắn quyết định sau này trong chiến đấu sẽ cố gắng không lạm dụng bộ kĩ năng, chỉ sử dụng từ một tới hai bộ kĩ năng mà thôi.

Đúng lúc này, âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Long khiến hắn giật mình. Khi nghe được tiếng thông báo này, Long há học mồm, bộ dạng vô cùng kinh ngạc:

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Thông Thạo Tướng

"Đình, chủ nhận lĩnh ngộ được hàm ý: Một nghề mà chín còn hơn chín nghề. Mở ra chức năng: Thông Thạo Tướng."

"Ồ, Là thông thạo tướng"

Nghe thông báo, Long hơi chút kinh ngạc kêu lên một tiếng. Thông Thạo Tướng là chức năng mới mà Riot tung ra ở cuối mùa năm, đầu mùa sáu. Thật không ngờ hệ thống cũng có chức năng này.

Nghĩ tới đây, Long không khỏi hưng phấn, nếu như hệ thống ngay đến Thông Thạo Tướng cũng có thì chức năng Chế Tạo Hetxech có thể tồn tại? đối với việc này Long cực kì chờ mong.

Nhìn lên giao diện của hệ thống. Lúc này, ở bên cạnh bốn ô chính "cửa hàng", "nhân vật" và "quay thưởng" ra thì còn có thêm một ô nữa là "Thông Thạo Tướng"

Kích vào "Thông Thạo Tướng". Một bảng dài thông tin xuất hiện

[Thông Thạo Tướng: Sau khi nhiệm vụ kích hoạt, chủ nhân đạt được : Điểm thông thạo tướng và các cấp bậc đánh giá bao gồm D, C, B, A, S và S+.

Mỗi lần chủ nhân cùng linh sư, yêu thú đại chiến mà chỉ dùng một bộ kĩ năng, hệ thống sẽ cho điểm thông thạo tướng dựa trên khả năng sử dụng kĩ năng đẳng cấp của đối thủ so với chủ nhân, những pha High light (High light: những pha mà chủ nhân tương trưng như chắc chắn phải chết nhưng băng vào may mắn hoặc là tính toán khiến cho chủ nhân không những không chết mà còn phản công tiêu diệt đối thủ) , ... mà đánh giá.

Mỗi một cấp bậc thì cho một số điểm thông thạo nhất định:

D = 100 điểm, C = 200 điểm, B = 500 điểm, A = 1000 điểm, S = 1500 điểm và S+ = 2000 điểm.

Điểm thông thạo chia thành chín cấp bậc, mỗi cấp bậc sau khi đạt được đều được thưởng một phần quà:

Cấp 1: 500 điểm thông thạo. Thưởng: một lần quay thưởng

Cấp 2: 1000 điểm thông thạo. Thưởng: + 199 Rp

Cấp 3: 5000 điểm thông thạo. Thưởng: vĩnh cửu một trang phục tương ứng với vị tướng đó

Cấp 4: 10.000 điểm thông thạo. Thưởng: Cường hóa toàn bộ kĩ năng của vị tướng đó

Cấp 5: 50.000 điểm thông thạo. Thưởng: huy hiệu thông thạo tướng cấp 5. Đồng thời đạt được toàn bộ năng lực của vị tướng đó (bao gồm công pháp tu luyện, tài năng, trí tuệ, kiến thức, dị năng,...)

Cấp 6: 100.000 điểm thông thạo. Thưởng: huy hiệu thông thạo tướng cấp 6. + 500 Rp. Một món đồ bất kì trong cửa hàng (giá tiền < 3000 liên minh điểm)

Cấp 7: 500.000 điểm thông thạo. Thưởng: huy hiệu thông thạo tướng cấp 7. + 1000 Rp. Một món đồ bất kì trong cửa hàng (giá tiền không giới hạn)

Sau cấp 7. Nếu chủ nhật đạt được trên một triệu điểm thông thạo sẽ đạt được danh hiệu: Thần Thánh, trên mười triệu điểm thông thạo sẽ đạt được danh hiệu: Huyền Thoại theo vị tướng đó. Phần thưởng cho hai danh hiệu này là: [????]

""Năng lực thật cường đại"

Long sau khi nghiên cứu thật kĩ Thông Thạo Tướng liền hai mắt sáng ngời, tràn đầy vẻ kích động lên tiếng.

Thông Thạo Tướng của hệ thống mạnh hơn rất nhiều so với kiếp trước. Kiếp trước, người chơi đạt Thông Thạo Tướng từ cấp bốn tới cấp bảy thì chỉ được huy hiệu mà thôi mà không được bất kì thứ gì khác. Không như ở đây, mỗi một cấp đều được một phần thưởng rất lớn. Phần thưởng lớn đến nỗi,

Long cũng không khỏi kích động vạn phần ánh mắt tràn đầy vẻ tham lam nhìn Thông Thạo Tướng

Nói đi cũng phải nói lại, không có bữa tiệc nào mà không trả tiền. Long muốn đạt được những phần thưởng đó thì phải bỏ ra rất nhiều công sức. Lấy ví dụ, Long muốn đạt được cấp năm Yasuo, có nghĩa là hẳn phải có được 50.000 điểm thông thạo tướng đương Long phải chiến đấu 25 trận đấu và mỗi trận đấu phải đạt được S+.

Mà một trận đấu được S+ đâu có dễ. Một trận như vậy thì hẳn chắc chắn phải vượt cấp khiêu chiến, không những thế chỉ có thể sử dụng một nội tại và năm cái kĩ năng để đánh nhau. Trong khi đó càng lên cao, sự khác biệt giữa các đẳng cấp càng lớn, tỷ lệ vượt cấp khiêu chiến càng nhỏ vì thế đây là một chuyện cực kì khó khăn.

Thế nhưng đó là trên mặt lý thuyết mà thôi, Long hoàn toàn tin tưởng mình có thể thực hiện được. Và bước đầu tiên, hẳn quyết định tu luyện bộ combo của Yasuo lên cấp 5 trước

"Đinh, Bộ kĩ năng của Yasuo đạt tới cấp 1: Thương: 1 lần quay thưởng"

Âm thanh hệ thống vang lên lần nữa khiến Long giật mình sau đó là kinh hi nhưng không chút nào kinh ngạc, dù sao trong cuộc chiến vừa rồi, hẳn chỉ sử dụng bộ kĩ năng của Yasuo mà thôi, đạt tới cấp 1 không phải là điều khó hiểu.

Còn về chuyện "quay thưởng". Trải qua hai lần quay thưởng, Long biết mình có may mắn rất lớn. Bằng chứng là hai lần quay đều chưa bao giờ hẳn quay vào hai ô "chúc bạn may mắn lần sau" và "- 20% Rp". Đối với lần quay thưởng này, Long không chút nào để ý tới việc mình sẽ quay vào hai ô kia, hẳn tin tưởng vận may của mình rất tốt.

Mang theo tâm trạng vui sướng, mong đợi. Long kích hoạt hệ thống quay thưởng. Hẳn trong đầu đang suy nghĩ xem mình sẽ được cái gì: Trang phục, tướng hay x2 Ip, + 1000 Rp.

"Chủ nhân quay được : Chúc bạn may mắn lần sau"

"Cái đêch"

Long đang trong tâm trạng vui sướng của việc mở ra chức năng Thông Thạo Tướng cùng với đạt được một lần quay thưởng trực tiếp bị âm thanh này làm cho chết điếng người. Hiện tại hẳn cảm giác cực kì phong phú, cảm giác như vừa lên thiên đàng lập tức xuống địa ngục.

Thứ tướng tương bạn mua năm tờ vé số, tờ thứ nhất trúng một trăm ngàn đồng, tờ thứ hai trúng một triệu đồng, tờ thứ ba trúng mười triệu đồng, tờ thứ tư trúng một trăm triệu đồng.

Năm tờ vé số thì trúng bốn tờ. Lúc đó, tâm trạng sung sướng, kinh hi vì vận may của mình của lớn, kích động khi nghĩ tới tờ thứ năm có thể trúng một tỷ đồng, một tâm trạng mà không cần nói ra thì chắc ai cũng có thể đoán ra được. Mang theo tâm trạng đó, mở ra tờ vé số thứ năm thì nhận được một dòng tin: Chúc bạn may mắn lần sau. Cái cảm giác từ thiên đàng xuống địa ngục chỉ trong nháy mắt như vậy, Long ngày hôm nay đã cảm nhận được.

Với tâm trạng buồn bực tới cực điểm khiến cho Long chẳng còn hứng thú gì với hệ thống nữa. Hẳn lập tức rời khỏi hệ thống , trở về với thực tại.

Đứng dậy, hoạt động một chút chân tay. Hẳn dơ lên đồng hồ khẽ giật mình, thật không ngờ hẳn đã hôn mê mất ba ngày ba đêm rồi. Mà cũng bởi vì hôn mê như vậy, thân thể hẳn được nghỉ ngơi, lại thêm vết thương cũng chỉ là ngoại thương do đó sau ba ngày, Long hoàn toàn khôi phục

Đi ra ngoài, phát hiện Thanh Mị đang ngồi ở trên đồng lửa. Trong tay cô cầm lấy một thanh tiểu đao đang cực kì chặt vật "làm thịt" một con Tam Nhân Huyết Lang đã chết. Thấy cô bộ dạng lem luốc, chân tay luống cuống cho thấy đây là lần đầu tiên cô làm việc này, Long không khỏi cảm động.

Hắn bâng vào "do đặc cảm xúc" nhìn ra được, Thanh Mị hoàn toàn là thiên kim đại tiểu thư chưa bao giờ làm qua việc bếp núc. Vậy mà bởi vì hẳn, cô sẵn sàng vào bếp, mặc dù hình dáng cực kì buồn cười thế nhưng đây không phải là bởi vì Thanh Mị quan tâm hẳn rất nhiều sao? Điều này khiến Long cực kì cảm động

Cảm nhận một ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía mình. Thanh Mị quay đầu phát hiện không biết từ lúc nào Long đã đứng ở đó đang dùng ánh mắt nghiền ngẫm nhìn mình. Nhớ tới bộ dạng của mình lúc này, Thanh Mị khuôn mặt đỏ bừng cúi đầu vì xấu hổ vô cùng, hẳn không thể có cái lỗ để chui xuống

"Đừng nhìn nữa. Bộ dạng của chị lúc này rất xấu xí, rất buồn cười phải không?".

"Ha... ha, ai nói câu đó, chị nói cho em để em đập chết hẳn. Trong mắt em, chị lúc nào cũng rất xinh đẹp".

Long cười lớn đi bên cạnh cô tới ôn nhu nói. Mặc dù quả thật lúc này hình tượng của Thanh Mị cực kì hài hước, nhưng Long cũng không thể nói ra, phải không?.

Được Long khen ngợi, Thanh Mị mặt càng đỏ hơn, trong lòng cực kì ngượng ngùng cùng vui sướng. Mặc dù rất nhiều thành đàn ông khen cô xinh đẹp đều khiến cô không để trong lòng, nhưng một câu này từ Long nói ra khiến cô cảm thấy cực kì hạnh phúc, ngọt ngào như ăn mật vậy.

Thanh Mị bộ dạng ngượng ngùng khiến Long thấy cô cực kì đáng yêu đấy. Bộ dạng như thế này kết hợp với khí chất yêu mị của cô đủ khiến bất kì thành đàn ông nào cũng sao xuyên con tim, quỳ dưới chân cô là chuyện bình thường.

Bỗng Thanh Mị nhớ tới Long vẫn còn thương nặng. Vì thế cô ngừng đầu nhìn về phía Long, ánh mắt tràn đầy vẻ lo lắng lên tiếng:

"Long, em đang bị thương nặng, mau vào trong nghỉ đi"

"Không sao đâu chị. Em đã hoàn toàn khôi phục rồi. Không những thế còn đột phá nữa"

Nhìn Thanh Mị bộ dạng lo lắng như chính cô là người bị bệnh vậy. Long hai mắt ướt át. Có người lo lắng, thật là tốt ah.

Cố gắng đè nén nội tâm xúc động, hần nhìn Thanh Mị mỉm cười nói. Như là để chứng minh lời nói của mình, Long phất tay. Lập tức, một thanh tiểu kiếm khí màu trắng bạc mắt thường có thể nhìn thấy được xuất hiện. Tâm niệm khẽ động, thanh tiểu kiếm dưới sự chỉ đạo của Long bắn về phía con Tam Nhân Huyết Lang, ở trên người nó không ngưng chuyển động. Chỉ trong chớp lát, bộ long của con sói hoàn toàn bị gọt sạch, trở thành một khối thịt to lớn

"Trời ạ! Kiếm.. Kiếm khí. Long... Long... em.."

Thanh Mị cũng không quan tâm tới con Tam Nhân Huyết Lang, ánh mắt cô si ngốc nhìn về phía thanh kiếm khí. Rất lâu sau cô mới thất thanh kêu lên, ánh mắt khiếp sợ nhìn về phía Long.

Thấy cô nàng mắt chữ O mồm chữ A. Bộ dạng như nhìn thấy quỷ, không thể tin nổi. Long trong mắt đặc ý, giả bộ xấu hổ gãi đầu:

"Đúng vậy, không cần thận đột phá cảnh giới Kiếm Khí"

Thanh Mị cũng không để ý tới lời nói của Long. Ánh mắt mở lớn nhìn Long như nhìn một con quái vật vậy. Cô ánh mắt chăm chăm nhìn hần thẳng đến khi Long nội tâm ác hàn, trong đầu nghĩ: Chẳng lẽ cô nàng định mổ xẻ ta, thì cô mới lên tiếng. Thế nhưng, câu nói này của cô khiến Long cực kì bất bình

Chỉ nghe Thanh Mị than thở nói:

"Long à! em có còn là người nữa hay không đây. Trời ạ! thà rằng chị tin em vô năng ở "chuyện đó" nhưng chuyện này thì chị lại không thể nào tin tưởng. Mười bốn đột phá Kiếm Khí cảnh giới, Long à! hiện tại chị rất muốn mổ xẻ em ra xem em là cái gì ah"

Mười bốn tuổi kiếm khí cảnh giới, từ xưa đến nay chưa từng tồn tại, vậy mà hôm nay cô được chứng kiến một người như vậy, bảo sao cô không bị Long dọa cho sợ. Giống như vị nam tử thần bí trong kim tự tháp vậy, Long biểu diễn một chiêu này trực tiếp lật đổ thế giới quan của cô. Những gì cô biết, những quy luật tu luyện mà cô hiểu rõ ràng đều bị Long phá vỡ. Đây là cô còn không biết thực lực của Long, nếu biết Long là một tên Luyện Tinh Cảnh, không biết cô có bị dọa cho phát điên không?

Về phía Long, hần lúc này cực kì buồn bực, cực kì bất bình. Wtf! ta biết chị lúc này cực kì chán động, cực kì kinh hãi thế nhưng cũng không thể dùng từ vô năng ở "chuyện đó". Có biết đây là điều cảm kích của đàn ông không. Long trong lòng cực kì bất mãn kêu gào.

Trong nội tâm thầm thì sau này phải cho cô nàng này biết mặt. À không! có câu: quân tử báo thù mười năm chưa muộn, hần không phải là quân tử vì thế việc báo thù hần phải thực hiện luôn

Nghĩ là làm, chỉ thấy Long thân hình quỷ mị xuất hiện phía sau lưng Thanh Mị. Bàn tay to lớn không chút do dự vỗ lên bờ hông săn chắc của cô

- Bốp

~ A ~

Thanh Mị đau đớn kêu rên một tiếng. Tiếng kêu của cô không giống của một người bị ăn đòn mà giống một cô gái bị sờ soạng chỗ nhạy cảm thì đúng hơn, âm thanh cực kì dâm dăng, mê người khiến Long có xúc động muốn đè cô nàng ra mà xxx.

Còn Thanh Mị, bị Long đánh vào hông khiến cô giắt mình một cái nhảy ra ngoài. Khuôn mặt đỏ bừng vì ngượng ngùng chứ không phải tức giận, ánh mắt nhìn về phía Long tràn đầy vẻ ủy khuất như là một con cún làm sai chuyện vậy lí nhí lên tiếng:

"Tại sao lại đánh chị"

Thấy bộ dạng Moe, đáng yêu tới cực điểm của Thanh Mị. Nếu là người khác chắc chắn sẽ bởi vì bộ dạng lúc này của cô khiến cho thần hồn điên đảo nhưng Long thì không. Chỉ thấy hần trừng mắt bất mãn nói:

"Đừng có dùng bộ dạng moe với em. Ai bảo chị dám nói em vô năng chứ?"

Nghe Long nói vậy, Thanh Mị liền hiểu ra chuyện này là do mình tự chuốc lấy rồi. Đối với một thằng đàn ông, đặc biệt là một con người tài giỏi như Long, việc nói hần vô năng là một điều cực kì xúc phạm. Long không tức mới là lạ.

Mà kể cả Long không tức giận, Thanh Mị cũng sẽ tự trách, dù sao nửa đời sau của cô có hạnh phúc hay không hoàn toàn dựa vào Long đó (tự hiểu)

"Thôi mà. Đừng tức giận, chị xin lỗi được chưa?"

Biết lỗi là của mình, Thanh Mị đi tới chỗ Long, ôm lấy tay hần làm nũng lên tiếng, bộ dạng vô cùng chân thành

" Muốn em tha thứ ah! cũng được. Hôn em một cái"

Long cười hi hi chỉ về má mình nói. Trong mắt toát lên vẻ giao hoạt

Thanh Mị cũng không nhìn thấy ánh mắt đó của Long. Nghe hắn nói vậy, cô khuôn mặt khẽ đỏ lên thế nhưng vẫn hướng môi mình về phía má của hắn.

Tuy vậy, ngay khi môi cô sắp tới đích. Long đột ngột quay đầu, lập tức môi của hắn cùng với đôi môi đỏ mọng của cô đụng với nhau. Không để Thanh Mị phản ứng, Long đã cạy hàm răng của cô ra, đầu lưỡi tiến vào bên trong miệng cô bắt đầu đùa ròn.

Chỉ trong nháy mắt, Thanh Mị khuôn mặt đỏ lên. Ánh mắt mê ly tràn đầy vẻ gọi tình, hai tay cô vòng qua cổ Long sau đó hòa theo hắn, cùng với Long trao đổi nước bọt, thực hiện một nụ hôn nồng thắm

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Mất Đời Trai Rồi

Trên bãi biển, Long cùng Thanh Mị ôm nhau lăn lộn trên cát, quần áo cũng trở lên cực kì hỗn loạn có xu hướng tách khỏi thân thể.

Rất lâu sau, hai người mới tách ra. Bất quá, Long há chỉ có như vậy mà dừng lại. Thanh Mị xinh đẹp, kiều mị, mê người như vậy. Một khi cùng cô thân mật, chẳng đàn ông nào mà không thú tính bạo phát.

Chỉ thấy, bốn môi vừa rời nhau, Long liền liếm lên cổ cô, sau đó nhẹ nhàng từ từ đi xuống. Đồng thời một tay đề lên đôi bạch ngọc thỏ của cô không ngừng xoa nắn, một tay bắt đầu luồn xuống phía dưới. Long mặc dù là trai tân hai đời, chưa từng trải qua những chuyện trên 18+ thế nhưng những kiến thức về chuyện xxx do hắn tích lũy trong mấy năm xem Jav, hentai... không phải là bỏ không. Hiện tại, những kiến thức đó liền biến thành kinh nghiệm thực chiến, lần đầu còn có chút vụng về nhưng ngay sau đó liền trở lên điêu luyện.

Về phía Thanh Mị, cô bị Long khiêu khích cho toàn thân tê dại, vô lực, toàn thân run lên kịch liệt. Cảm nhận trên ngực mình là một bàn tay nóng bỏng không ngừng xoa nắn, không những thế cánh tay đó như là không thỏa mãn, nó tiến vào bên trong quần áo, cùng với đại bạch thỏ của cô tiếp xúc thân mật.

" Ừm ~ Long ~ đừng..."

Thanh Mị rên lên một tiếng kiều mị, đôi mắt mê ly tràn đầy vẻ gọi tình, toàn thân run lên bần bật. Chỉ thấy lúc này, Long đã hoàn toàn cởi bộ bộ áo ngoài của cô, sau đó một bên xoa nắn, một bên thì dùng miệng mình ngậm lấy quả bồng đảo đang cương lên tràn đầy vẻ mời gọi.

Thanh Mị thờ dốc liên tục, đôi mắt tràn đầy hơi nước, khuôn mặt cô đỏ bừng như người uống rượu, trong đôi môi ngọt ngào tràn đầy cảm dỗ của cô, một vài dòng cam lộ (nước miếng) bắt đầu chảy ra. Lý trí của cô theo Long không ngừng khiêu khích từ từ trở lên mơ hồ.

Nghe tiếng rên rỉ như mời gọi Long tiến tới, nhìn khuôn mặt bởi vì động tình mà tràn đầy vẻ dụ người của Thanh Mị, dục hỏa trong người Long càng thịnh, dưới háng, cự xà bắt đầu ngẩng cao đầu phản kháng, như muốn phá quần hắn ra để công thành đoạt lũy vậy, cực kì khó chịu. Cuối cùng, Long không chịu được nữa, hắn ở trên tòa núi đồi to lớn, mịn màng, căng tròn của Thanh Mị không ngừng khiêu khích, một tay bắt đầu cởi đi chiếc váy che dấu nơi sơn cốc ẩm ướt.

" Long... đừng... đừng... ở đây... Vào... trong... trong ... lều ...đi".

Đúng lúc này, Thanh Mị một tay ngăn cản lại hành động của Long, khuôn mặt đỏ bừng lí nhí. Cô mặc dù lớn mật thế nhưng cũng chưa bao giờ gặp phải tình cảnh này vì thế ngượng ngùng cũng là điều hiển nhiên. Cô biết tiếp theo sẽ xảy ra việc gì, cô mặc dù sợ hãi nhưng cũng sẽ không ngăn cản việc này. Dù sao, chính cô cũng đã thề nếu Long tỉnh lại cô sẽ cho hắn.

Mới cả Long là người đầu tiên khiến cô động lòng, mặc dù chưa đạt tới yêu thích. Thế nhưng sau cái đêm hôm trước, cô coi Long trở thành người đàn ông của mình. Vì thế chuyện này dù sớm hay muộn cũng sẽ tới mà thôi. Cô còn ngăn cản nó làm gì?.

Tuy là vậy, cô không muốn lần đầu của mình lại ở giữa thanh thiên bạch nhật. Vì thế cô mới ngăn cản hắn, để hắn đưa mình trở lại lều.

Về phía Long, nghe Thanh Mị nói vậy. Hắn hai mắt sáng ngời, hắn không dùng dị năng vì thế không biết cô nghĩ gì, hắn còn tưởng rằng Thanh Mị vẫn chưa chuẩn bị sẵn sàng đấy. Mặc dù trong lòng thất vọng thế nhưng hắn vẫn tôn trọng cô, sẽ đợi đến khi cô chuẩn bị tốt thì hắn mới tới. Chỉ là không ngờ, Thanh Mị ngăn cản mình không phải lý do đó mà là không muốn làm " chuyện đó" ở đây mà thôi.

Nhà gái đã bật đèn xanh, Long cũng chẳng còn gì do dự nữa. Hắn hai mắt tràn đầy vẻ xâm lược nhìn thân thể hầu như đã lộ hết ra ngoài của Thanh Mị, nhìn bộ ngực căng tròn, đung đưa như mời gọi hắn, xuống dưới là chiếc bồng không một chút sẹo lồi của cô cùng với chiếc váy ngắn đã được hạ xuống hơn nửa, bộ dạng lúc này của Thanh Mị cực kì mê người, tin tưởng dù là đệ tử phạt môn nhìn thấy cô bây giờ cũng phải phạm giới

Đến đệ tử Phật môn còn không kìm được hoảng chi Long là một tên sắc đảm ngập trời. Chỉ thấy hấn vội vàng bế Thanh Mị lên cười dâm dăng:

"Chiều ý người đẹp"

Sau đó, dùng "tốc biến" dịch chuyển tức thời vào bên trong lều, đồng thời Long cũng sử dụng linh hồn lực của mình phá vỡ bức tường giữa thế giới thực và ảo, xuất hiện bên ngoài máy tính hướng về phía tác giả trọn mắt, bộ dạng cực kì tức giận:

"Nếu ông mà còn để thằng nào phá đám ta, dù biết đánh không lại ông ta cũng đánh. Đánh cho mẹ ông không nhận ra thì thôi".

Nói xong, hấn cũng không để ý tới tác giả quay đầu rồi đi.

Dưới dâm uy của anh Long đẹp trai, tác giả đang có ý định phá đám chuyện tốt của Long past hai không thể không từ bỏ.

Chỉ thấy bên trong lều, Long đặt Thanh Mị lên giường, trong ánh mắt ngượng ngùng của Thanh Mị, hấn thu hồi quần áo hô hào:

"Người đẹp. Ta đến đây"

"A ~ đừng ~ Long. Noi... đó...đó...bẩn"

"Ah... Đau... đau quá..."

"Uhm ~ Ah... Ah, Long... đừng... đừng... có... ngừng"

--- Xin lỗi, vì web cấm với cả ta cũng không biết miêu tả thế nào vì thế các vị tự tưởng tượng nhé -----

Trong khi Long đang cùng với Thanh Mị "chơi đùa" với khí thế hùng hực vui sướng thì không biết rằng ở bên ngoài, rất nhiều người lo lắng cho hấn.

Lữ đoàn 279 - Phòng chỉ huy. Bên trong phòng lúc này có rất đông người gồm mấy Lạc Tuyết, Lan, Uyển Như, Trần Tuyền và Ngọc Liên, ngoài năm người bọn họ còn có Sơn Tùng và đặc biệt là sự có mặt của chỉ huy Hư Không Hình Cảnh: Nguyễn Thanh Liêm và con trai ông, Nguyễn Huy.

Ba ngày trước, Nguyễn Huy mang theo xác Nova cùng với năm con tàu của DeadGod trở về tổng bộ, Sơn Tùng cùng thuộc hạ cũng trở về lữ đoàn. Nhiệm vụ chăm sóc được giao lại cho Thanh Mị.

Long tỉnh lại, Thanh Mị liền điện thông báo cho mọi người sau đó mang Long đi tới Lữ Đoàn. Từ lúc đó đến nay đã ba ngày, Thanh Mị và Long không những không xuất hiện mà còn mất tích một cách bí ẩn, kể cả "thiết bị cảm ứng" gắn trên người Long cũng mất tín hiệu. Hoàn toàn biến mất không để lại dấu vết nào khiến mọi người cực kì lo lắng, bất an sợ hai người xảy ra chuyện gì.

Tìm về Thanh Mị chỉ là nguyên nhân phụ mà thôi. Việc tìm về Long mới được đặt lên hàng đầu. Đối với Sơn Tùng, Long không chỉ là ân nhân cứu mạng, còn là người giúp hấn đột phá lên Độ Không Cảnh vì thế, ông coi Long là ân nhân lớn nhất của đời mình, ông không nói ra nhưng trong lòng cực kì kính trọng Long, xếp Long cùng hàng với Bùi Thiên và Trần Quang Vũ. Hiện tại Long mất tích không một dấu vết để lại khiến ông cực kì lo âu, điều động toàn bộ quân đội lữ đoàn đi tìm Long. Long mà xảy ra chuyện gì, ông sẽ ăn năn suốt đời mất.

Không chỉ Sơn Tùng, mà Nguyễn Thanh Liêm cũng điều động tất cả Hư Không Hình Cảnh để tìm kiếm Long và Thanh Mị. Thanh Mị không cần phải nói rồi, cô là con gái ruột của ông. Nếu như cô xảy ra chuyện gì, Thanh Liêm chắc chắn sẽ nổi điên lên mất. Còn Long, nếu hấn xảy ra chuyện gì thì ông không những nổi điên lên mà còn hoảng sợ nữa. Không phải vì Long mạnh mẽ, hay là nhân tài vạn năm có một của đế quốc mà là thân phận phía sau hấn. Ông trong lòng kêu may mắn là chưa thông báo cho "người đó" biết, nếu để bọn họ biết Long ở đây, tìm đến mà biết được tin Long mất tích, chắc chắn không chỉ ông mà Hư Không Hình Cảnh cũng gặp đại họa.

Không nói tới mấy người Sơn Tùng, về phía năm người bạn của Long. Khi nghe tin Long mất tích, Uyển Như nghe xong thì như tiếng sét đánh bên tai, khuôn mặt trắng bệch, sau đó liền ngất lịm. Khi tỉnh lại, cô luôn kêu gào mọi người đi tìm kiếm Long. Không thể không nói, tình yêu của cô với Long quả thật đã đạt tới mức độ khủng bố, hoàn toàn không có thuốc chữa rồi.

Không như Uyển Như, mấy người Lan dù rất lo cho an toàn của Long thế nhưng cũng sẽ không sợ hãi như cô. Chỉ là khiến mọi người kinh ngạc, khó hiểu là Lạc Tuyết, bạn gái chính thức của Long lại cực kì bình tĩnh. Bộ dạng hoàn toàn không chút nào lo lắng vậy.

Cuối cùng, không nhịn được trí tò mò. Uyển Như nhìn về phía Lạc Tuyết lên tiếng:

"Tuyết, Long mất tích mà sao thấy cậu có vẻ bình tĩnh vậy?"

Nghe vậy, Lạc Tuyết chỉ mỉm cười nhẹ nhàng nói:

"Yên tâm, anh Long không sao đâu. Giữa mình và anh Long có một mối liên kết đặc thù, nếu như anh ấy xảy ra chuyện gì hoặc là chết, mình cũng sẽ không bình an như hiện tại"

Tuy là cô nói rất bình tĩnh, thế nhưng có thể từ trong giọng nói run run của cô nghe được trong lòng cũng không giống như bề ngoài cô biểu hiện.

Dù rằng quả thật giữa hai người có mối liên kết đặc thù, thế nhưng người mình yêu nhất mất tích không có tí tin tức nào, Lạc Tuyết há có thể an tâm mà không lo lắng.

Nghe Lạc Tuyết nói bằng vậy, ở đây mọi người đều giật mình sau đó ánh trần đầy kính phục nhìn Lạc Tuyết. Mọi người ở đây đều là người thông minh, mặc dù Lạc Tuyết nói rất đơn giản thế nhưng ai cũng đoán ra được nếu Long chết thì Lạc Tuyết sẽ có kết quả như thế nào. Có thể hi sinh vì nhau, vì nhau mà chết đôi nam nữ nào có thể làm được? nhưng Long và Tuyết lại có thể. Đối với tình yêu của hai người trần đầy kính nể.

Câu: Không sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm nhưng nguyên chết cùng ngày cùng tháng cùng năm thì có 99% đôi tình nhân là không làm được điều này, Long và Lạc Tuyết chính là 0,1% còn lại. Lúc này, những người ở đây hiểu được tình yêu của Long và Lạc Tuyết đã vượt qua tình yêu nam nữ rồi.

"Lạc Tuyết, mình thật hâm mộ cùng khâm phục cậu đó".

Uyển Như ánh mắt trần đầy sùng bái, kính nể cùng hâm mộ nhìn lạc Tuyết lên tiếng. Cô dù yêu thích Long, có thể vì Long làm mọi điều thế nhưng nếu Long xảy ra chuyện gì, cô cũng sẽ không đi theo hắn mà sẽ mãi mãi thủ tiết cho đến khi tuổi thọ mình hết. Vì thế, Uyển Như xuất phát từ nội tâm kính nể tình yêu Lạc Tuyết dành cho Long và hâm mộ cô cùng Long có mối liên kết sinh tử như vậy.

Nghe thế, Uyển Như chỉ khẽ cười không nói gì. Ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, trong mắt trần đầy vẻ cầu khẩn lắm lắm: Anh Long, anh phải bình an trở về đó.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Đột Phá

Hòn đảo khu A. Long cùng với Thanh Mị rằng co suốt cả buổi sáng. Lại nói, hai vị này đại chiến đến thiên hôn địa ám, thần khiếp quỷ sầu, quả thật là vô cùng điên cuồng, rất khó tin được đây là lần đầu tiên của hai người.

Đặc biệt là Thanh Mị, chỉ có mấy giây đau đớn của quá trình phá thân, sau đó cô nàng cực kì chủ động bộ dạng không hút khô Long thì không xong. Mà anh Long đẹp trai của chúng ta cũng không yếu thế, Thanh Mị đến bao nhiêu, Long tiếp bấy nhiêu. Hoàn toàn là cân tài cân sức, kẻ tám lạng, người nửa cân, không ai thua ai.

Mãi đến quá trưa, Thanh Mị bởi vì thể lực không bằng Long liền đầu hàng, cuộc chiến giữa hai người cuối cùng lấy phần thắng thuộc về Long mà kết thúc. Lúc này Thanh Mị đã dục vào trong ngực Long, ôm lấy hắn thật chặt ngủ thật say sưa. Bởi vì được "tình yêu chăm sóc" mà khuôn mặt đỏ rười, trần đầy vẻ thỏa mãn cùng hạnh phúc khiến cho cô đã vốn đẹp đề này càng thêm phần dụ người.

Ôm lấy người ngọc, nhìn cô ấy ngủ say. Long ánh mắt ôn nhu khẽ vuốt tóc cô, trong lòng ngoài trừ cao hứng còn có thêm một phần yêu thương. Cao hứng chính là bởi vì hắn cuối cùng cũng đạt kết thúc hơn mấy chục năm trai tân (tính cả kiếp trước và kiếp này) mà một phần yêu thương chính là dành cho Thanh Mị.

Long là một người rất có trách nhiệm, không phải là một kẻ ăn xong phui đi rồi đi, không những thế cả hai đều có tình cảm với nhau. Hiện giờ Thanh Mị trao thân cho hắn, Long sẽ đối với cô thật tốt, hơn nữa, địa vị của cô trong lòng hắn chỉ thấp hơn Lạc Tuyết mà thôi. Dù sao, Thanh Mị cũng là người đàn bà đầu tiên của Long, tất nhiên hắn phải có cảm tình rất lớn rồi.

"Ngủ ngon nhé. vợ yêu"

Long cười cợt, hôn lên má cô một cái, sau đó ôm lấy Thanh Mị chìm vào giấc ngủ.

Tối tận tối, Thanh Mị mới tỉnh lại. Nhớ lại sáng nay điên cuồng, cô khuôn mặt đỏ bừng lên vì thẹn thùng. Cô thật không ngờ mình có thể lớn mật như vậy, bộ dạng cực kì giống một vị đăng phụ này, điều này khiến cô cực kì xấu hổ. Nhưng mà không thể không nói, làm việc đó thật sự vô cùng thoải mái khiến cô muốn ngừng cũng không được.

Thanh Mị khẽ ngồi dậy, bỗng nhiên cô kinh hoàng phát hiện Long không ở bên:

"Chẳng lẽ. Anh ấy là một tên sở khanh, ăn xong đạp bỏ"

Thanh Mị lóe lên một ý nghĩ. Thế nhưng rất nhanh cô liền bác bỏ nó khỏi đầu lắm lắm:

"Không thể nào. Long không phải là người như vậy?"

Cô tin tưởng vào Long, tin tưởng hắn sẽ không phải là người như vậy. Bởi vì hắn vĩ đại như vậy, chắc chắn sẽ không làm ra những chuyện táng tận lương tâm như thế. Tuy vậy, mặc dù trái tim cô tin tưởng, nhưng ý nghĩ đó cứ luẩn quẩn trong đầu cô khiến cô sợ hãi, khuôn mặt có chút trắng bệch. Dù sao, bất kì một cô gái nào khi tỉnh lại, phát hiện người đàn ông đầu tiên của mình biến mất đều sẽ nghĩ tới việc này đầu tiên.

Tất nhiên Long không phải người như vậy rồi. Tại lúc Thanh Mị muốn đứng dậy ra ngoài tìm hiểu thực hư thì một tiếng đồng vang lên khiến cô không khỏi quay đầu. Chỉ thấy, cửa phòng mở ra, Long trên tay cầm một bát cháo thịt tóa ra mùi thơm nồng nặc từ bên ngoài đi vào. Thấy Thanh Mị tỉnh lại liền đi tới chỗ cô, trong mắt tràn đầy vẻ ôn nhu, ân cần lên tiếng:

" Em tỉnh rồi à?"

Thế nhưng Thanh Mị không phản ứng, mà ôm trầm lấy hán không buông, khuôn mặt rúc vào ngực hán, thân hình cô run lên , giọng nói có chút sợ hãi lên tiếng:

" Long, anh... anh đừng đi".

Lúc này, Thanh Mị làm gì còn bộ dạng yếu mị, câu dẫn người như thường ngày. Cô giống như một nữ sinh cùng bạn trai náo loạn vậy, thấy người yêu rời đi thì sợ hãi vô cùng. Dù cho cô tin tưởng Long không phải một tên sở khanh, nhưng mãi thấy hán không trở lại khiến cô không khỏi tâm thần bất định, lo được lo mất. Cô thật sự sợ rằng Long đứng như cô nghĩ, lúc đó cô không biết sẽ sống như thế nào. Hiện tại thấy Long quay lại, cô chỉ cảm thấy cực kì hạnh phúc, kích động vô cùng.

Bằng vào "đo đạc cảm xúc", Long biết tại sao Thanh Mị lại hoảng sợ như vậy, hán xoa mái tóc mềm mại của cô. Đỡ cô nằm xuống giường, để mặt cô sát mặt mình.

" Anh sẽ không đi đâu cả. Và em cũng sẽ không bao giờ rời khỏi anh. Chúng ta sẽ mãi mãi bên nhau. Mối cả, nếu anh thật sự muốn bỏ em thì em nghĩ anh có thể rời khỏi sao?" Long ánh mắt yêu thương vô cùng, tràn đầy sự nhu tình nhìn Thanh Mị lên tiếng.

Bốn mắt nhìn nhau, Thanh Mị có thể nhìn được trong mắt Long tình yêu chân thành cùng với sự kiên định. Cô nội tâm phần nào bình tĩnh lại. Đến lúc này, Thanh Mị mới cảm thấy mình rất ngu ngốc. Nếu quả thật Long muốn bỏ cô mà đi, thì nên nhớ nơi này là trung tâm Yêu Thú đế quốc, nơi được coi là cấm kị của linh sư. Long bỏ đi? vậy hán đi đâu? chẳng lẽ đi làm môi cho những yêu thú?. Mà Long cũng không phải người như vậy, là người nam nhân thần kì khiến cô động lòng, cô tin Long sẽ không phải là một tên sở khanh, ăn xong đập bỏ.

Thấy Long đầy vẻ quan tâm nhìn mình, nghe được hán nói những câu ngọt ngào, tràn đầy yêu thương. Thanh Mị chỉ cảm thấy như đang ăn mật ngọt vậy, trong lòng ngọt ngào vô cùng. Cô ôm lấy Long gật đầu lẩm bầm:

" Vâng"

Mặc dù Thanh Mị nói rất nhỏ, thế nhưng Long tai thính vô cùng nên hán nghe cực kì rõ ràng. Hai mắt hán sáng ngời cho thấy hiện tại Long cực kì cao hứng. Nhìn Thanh Mị càng trở lên yêu thương.

Bỗng hán phát hiện, Thanh Mị vậy mà không mặc quần áo. Thân hình xinh đẹp hoàn mỹ với làn da trắng mịn màng, bộ ngực không lồ ngạo nghễ đứng thẳng ẩn hiện sau lớp chăn mỏng. Dục hóa trong người hán lại một lần nữa được châm ngòi, chỉ thấy Long cười tà, tràn đầy vẻ dâm dăng nói nhỏ bên tai cô.

" Mị, em vừa mới nghĩ xấu về anh phải không? anh phải trừng phạt mới được"

" Trừng phạt..." Thanh Mị nghe vậy ngẩng đầu khó hiểu nhìn hán. Chỉ là rất nhanh cô liền biết "trừng phạt" trong miệng Long là gì rồi. Chỉ thấy, không đợi cô nói xong, Long đã cúi đầu, không chút do dự cường hôn đôi môi mềm mại, đáng yêu của cô. Đồng thời đè cô xuống, một tay bắt đầu ở trên người cô vuốt ve.

Bị Long khiêu khích, Thanh Mị rất nhanh động tình bắt đầu hòa theo hành động của Long. Rất nhanh, trong lều lại xảy ra một cuộc đại chiến kinh thiên động địa. Một khung cảnh dâm mỹ nhưng không kém phần lãng mạn.

Mãi tới gần sáng, Thanh Mị mới mệt mỏi ôm lấy Long ngủ thiếp đi. Còn Long, lúc này hán nhắm mắt lại, không phải là hán ngủ mà là tâm thần tiến vào hệ thống. Sau khi cùng Thanh Mị ân ái, hệ thống vang lên ba tiếng thông báo khiến hán giật mình. Vì thế đợi cô ngủ say, hán liền trở lại.

"Đinh, chủ nhân hoàn thành [ấn dấu nhiệm vụ]: Mất đời trai rồi. Thưởng: Thần cấp công pháp - Ngự Nữ Chí Tôn Quyết".

"Đinh, Nữ chủ nhân: Nguyễn Thanh Mị cùng ngài song tu, Ngự Nữ Chí Tôn Quyết tự động kích hoạt. Chủ nhân đột phá bình cảnh cấp mười ba, đạt tới cấp mười bốn. Nữ chủ nhân đột phá bình cảnh cấp 28, đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh cấp 29".

"Đinh, bởi vì hai vị lực này đang ở trong khu A, linh lực bị phong ấn nên không thể đột phá. Sau khi rời khỏi đây, cảnh giới tự động tăng lên".

Bên trong hệ thống, Long nghe được ba tiếng thông báo thì kích động vô cùng. Nghe được thông báo của hệ thống, Long quả thật không tin vào tai mình: Mẹ nó! lại là Thần Cấp công pháp. Từ bao giờ mà Thần cấp công pháp lại nhiều đến vậy.

Tuy vậy, sự kinh hãi này chỉ là rất ngắn ngủi. Long rất nhanh bình tĩnh lại. Dù sao, bản thân hán cũng tu luyện một quyển Thần Cấp công pháp vì thế đối với quyển công pháp này cũng không đến nỗi chấn động ngây ngốc.

Điều khiến Long cao hứng nhất không phải là đạt được thêm một quyển Thần cấp công pháp mà là thực lực của hán tăng lên cấp mười bốn

Nỗi lo âu lớn nhất mấy ngày nay của Long chính là thực lực. Mặc dù có Thời Gian Tâm Kinh + nội tại của Rút Ngắn Thời Gian khiến hán một ngày tu luyện bằng hai năm người bình thường tu luyện. Thế nhưng từ lúc đó đến nay đã qua gần nửa tháng mà hán vẫn không thể đột phá cấp mười ba tiến vào

cấp mười bốn.

Hiện tại, nỗi lo đó đã biến mất khiến Long thở phào một hơi. Trong lòng tảng đá lớn cũng biến mất. Chỉ là rất nhanh hần lại khó hiểu, bởi vì có được bug từ Thời Gian Tâm Kinh + Rút Ngắt Thời Gian, hần phải đột phá nhanh hơn người thường chứ? tại sao đến giờ này , phải thông qua hệ thống hần mới đột phá được?.

Nghĩ tới đây, hần vội vàng hướng về phía hệ thống hỏi:

" Hệ thống. Nếu như ta có một ngày tu luyện bằng người thường tu luyện hai năm thì tại sao đến giờ ta mới đột phá bình cảnh chứ"

" Sức mạnh của chủ nhân bắt nguồn từ các vị tướng. Vì thế, dù chủ nhân không muốn thì tương lai ngài sẽ trở thành một vị toàn hệ Linh Sư cùng với toàn thuộc tính. Linh Sư chia thành năm hệ. Vì thế ngài muốn lên một cấp thì phải cố gắng gấp năm lần người thường" Hệ thống trả lời

" Thì ra là thế"

Long cười khổ gật đầu. Hần cũng đoán ra được một chút vì thế nghe được câu trả lời từ hệ thống, Long không mấy kinh ngạc. Chỉ có chút buồn bực mà thôi. Nếu như trước đây, nghe tới mình có thể tu luyện cả năm hệ, Long sẽ cực kì cao hứng thế nhưng trải qua cuộc chiến vừa rồi , hần biết mình chỉ nên chuyên tu một hệ mà thôi

Như là biết được Long buồn bực, hệ thống lên tiếng, giọng nói có vẻ như an ủi vậy:

" Chủ nhân không cần phải lo. Tuy rằng ngài đột phá cần thời gian gấp năm lần người thường. Thế nhưng một khi đột phá, ngài sẽ có sức mạnh gấp năm lần linh sư cùng cảnh giới. Cảnh giới về sau cách biệt giữa các cấp càng rõ ràng, vì thế đây chính là lợi thế lớn nhất mà không một ai có"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 54: Hần Cấp Công Pháp: Ngự Nữ Chí Tôn Quyết

[Ngự Nữ Chí Tôn Quyết

Đăng cấp: Thần cấp

Lai lịch: không rõ

Miêu tả: Ngự Nữ Chí Tôn Quyết là một quyển thần công song tu công pháp chỉ dành cho đàn ông. Sau khi cùng nữ nhân song tu (tự hiểu), đặc biệt là cô gái còn là xử nữ. Chủ nhân có thể hấp thu nguyên âm của nữ nhân đó chuyển thành Chân Nguyên. Mà chủ nhân có thể thông qua công pháp, chuyển hóa linh lực bên trong Lộ Trữ Thời Gian thành Chân Nguyên truyền lại cho nữ nhân đó.

Lưu ý:

- 1) Nữ nhân thực lực càng cao, chủ nhân thu được Chân Nguyên càng nhiều kèm theo đó là độ tinh khiết của linh lực càng lớn.
- 2) Công pháp chỉ có tác dụng với nữ nhân có tình cảm nam nữ với ngài. Nếu như nữ nhân bị ngài song tu mà không có tình cảm, hiệu quả sẽ giảm đi một nửa. Tuy vậy, sau khi song tu, chủ nhân sẽ gieo vào trong lòng cô gái một hạt giống tình cảm, chỉ cần chủ nhân tán tỉnh thì có 90% tán đổ đối tượng.
- 3) Chân Nguyên này chỉ hỗ trợ chủ nhân đột phá cảnh giới mà không cùng linh lực dung hợp. Chân Nguyên càng nhiều, bình cảnh càng dễ dàng đột phá. Chỉ khi chủ nhân đạt tới Thánh Diệt Cảnh thì linh lực mới cùng Chân Nguyên dung hợp làm một.

Trong đầu Long lúc này là cách thức tu luyện công pháp và đây chính là giới thiệu về công pháp đó. Khi hần hiểu rõ về công pháp này, hần thật sự chấn động đến khó tin, dù cho hần có được định lực kinh người của Zilean và Yasuo thì khi đối mặt với công pháp này, Long hoàn toàn bị Ngự Nữ Chí Tôn Quyết làm cho run rẩy, cảm giác của hần lúc này giống như nhìn thấy một vật mà 100% chỉ là trí tưởng tượng của con người, là một thứ chỉ tồn tại trong những câu chuyện cổ tích .

Tiền thân của năng lượng Vũ Trụ là năng lượng Bồn Nguyên - loại năng lượng duy nhất tồn tại ở thời thượng cổ. Nói đơn giản hơn, năng lượng Vũ Trụ chính là năng lượng Bồn Nguyên nhưng có thêm rất nhiều tạp chất gây ảnh hưởng xấu tới việc tu luyện. Năng lượng vũ trụ càng tinh khiết thì lượng tạp chất càng ít, càng trở nên giống năng lượng Bồn Nguyên. Và khi năng lượng vũ trụ đạt tới 100% tinh khiết, nó chuyển thành năng lượng Bồn Nguyên, linh lực cũng trở thành Chân Nguyên linh lực gọi tắt là Chân Nguyên.

Chân Nguyên mạnh hơn, thần kì hơn linh lực vô số lần. Linh lực chuyển hóa thành Chân Nguyên là một dạng lột xác cực kì to lớn với Linh Sư.

Lấy ví dụ đơn giản, một tên Dẫn Nguyên Cảnh có chân nguyên có thể vô cùng dễ dàng đánh chết mười tên Dẫn Nguyên Cảnh không có chân nguyên.

Mà càng lên cao, sự thần kì của Chân Nguyên lại càng bộc lộ ra, cái tử hồi sinh, sáng tạo thế giới, sáng tạo sinh mệnh,... không gì mà Chân Nguyên không làm được. Đặc biệt nhất, Chân Nguyên chính là tiêu chí để một Linh Sư đột phá Thánh Diệt cảnh. Có Chân Nguyên, Linh Sư chắc chắn đột phá Thánh Diệt Cảnh.

Chân Nguyên thần kì như vậy ai chả muốn có? Thế nhưng một sự thật đau buồn chính là năng lượng vũ trụ trải qua vô số năm đã bị dính vô số tạp chất như từ khí của người chết, tinh khí của một tinh cầu chết,... Muốn thu được Bản Nguyên năng lượng thì không khác gì lấy nước sạch từ một trại nước ngọt ra cả. Quả thật khó hơn lên trời.

Mà kể cả lấy ra được Bản Nguyên năng lượng thì với tổ chất thân thể của nhân loại bây giờ há lại có thể hấp thu được nguồn năng lượng này. Không nói đâu xa, chỉ nói tới Huyền Mộng Tinh, nơi mà năng lượng vũ trụ có độ tinh khiết chỉ tới 40% thôi mà phải Độ Khí Cảnh mới có thể hấp thu được. Vậy thì độ tinh khiết đạt 50%, 60%... thì ai có thể hấp thu?.

Nói tóm lại, muốn thu được Chân Nguyên hoàn toàn là một sự mơ mộng hão huyền. Nó giống như việc hôm nay là người bình thường, ngủ một giấc mai tỉnh lại là Chân Thần Cảnh cấp 100 vậy. Là điều không bao giờ xảy ra. Vì thế, lâu dần, Chân Nguyên trở thành một truyền thuyết, một thứ mà nhắc đến nó, con người chỉ cho là một sản phẩm của trí tưởng tượng mà thôi.

Long mặc dù nghe tới Chân Nguyên. Thế nhưng, như bao người khác. Long chỉ coi đó là truyền thuyết. Thế nhưng, ngày hôm nay, Ngự Nữ Chí Tôn Quyết đã tát thẳng một cái tát vào mặt hắn và nói: Không! Chân Nguyên không phải là truyền thuyết cũng không phải là trí tưởng tượng của con người. Nó là có THẬT. Một cái tát này khiến Long ngỡ ngàng không tin vào mắt mình, nhận thức về đại lục, thế giới quan của hắn ở thời khắc này bị lật đổ hoàn toàn.

Phải rất lâu sau, Long mới bình tĩnh lại. Và việc đầu tiên hắn làm chính là không ngừng đánh lên người mình. Cảm nhận cơn đau mà thân thể mang tới. Long toàn thân run rẩy, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hi lấp ló kêu lên

"Đau quá! Như ... như ... vậy ... vậy ... điều ... này ... là .. Thật... là ... thật".

Hiện tại, hắn đã tin Chân Nguyên tồn tại thì cũng là lúc hắn kích động, vui sướng khi mình đạt được một quyền tu luyện ra thứ năng lượng chỉ tồn tại trong truyền thuyết. Mặc dù lượng Chân Nguyên này chỉ giúp hắn đột phá bình cảnh thế nhưng như vậy là quá đủ rồi.

Nếu như Ngự Nữ Chí Tôn Quyết sinh ra Chân Nguyên khiến Long khiếp hãi không tin vào mắt mình thì cách sử dụng của Ngự Nữ Chí Tôn Quyết khiến hắn mừng rỡ không thôi. Đối với một tên háo sắc như Long thì còn gì hơn là một quyền Thần Cấp song tu công pháp chứ.

Long chỉ cảm thấy hôm nay là ngày may mắn nhất của hắn, không những thành công trở thành đàn ông, có được một cô vợ trẻ xinh như hoa như mộng lại được một quyền công pháp quá khủng bố, quá nghịch thiên. Hiện tại, dù có người nói Long là con tư sinh của nữ thần may mắn thì hắn cũng tin tưởng, bằng không tại sao hắn lại có thể đạt được những thứ này?.

Mà Long cũng hiểu tại sao hệ thống lại nói vậy. Quả thật với Ngự Nữ Chí Tôn Quyết, chỉ cần Long có đầy đủ nguyên âm xử nữ thì việc đột phá bình cảnh là hoàn toàn không cần nghĩ đến.

Tuy đơn giản như vậy, thế nhưng có một điều lưu ý chính là hắn cần phải có được trái tim của cô gái đó. Nếu không, hiệu quả song tu sẽ giảm một nửa, Chân Nguyên thu được cũng rất ít ỏi. Bất quá, việc này làm khó Long sao? không nói hắn là một tên háo sắc, muốn thành lập đế chế harem của riêng mình thì bằng vào tướng mạo cùng thực lực, nữ nhân bình thường có thể thoát khỏi tay hắn sao?.

Mang theo tâm trạng thỏa mãn, vui sướng. Long rời khỏi hệ thống. Nhìn người đẹp vẫn còn ở trong ngực mình ngủ say, Long có xúc động muốn để Thanh Mị ra đại chiến mấy hiệp để thử nghiệm hệ thống. Tuy vậy, hắn cuối cùng vẫn dè dặt hòa xuống. Thanh Mị hiện tại đã không còn sức chiến đấu nữa rồi. Mới cả hiệu quả tốt nhất là khi Thanh Mị còn là xử nữ, về sau hiệu quả càng ngày cảm giảm vì thế Long quyết định buông tha cô.

Ôn nhu hôn lên má Thanh Mị, Long ôm lấy cô tiến vào mộng đẹp. Trong mộng, hắn mơ thấy mình trở thành Chân Thần, tin đồ vô số, tuổi thọ vô hạn. Trước mặt hắn là Thanh Mị, Lạc Tuyết, Uyển Như, Lan cùng rất nhiều mỹ nữ đang nằm trên giường lớn, cỡi sạch quần áo đợi hắn sủng ái. Nhìn một màn này, dù biết đây là mơ thế nhưng Long hai mắt vẫn sáng rực, dùng tốc độ rất nhanh cỡi sạch quần áo, Long gầm lên một tiếng sau đó nhảy bổ vào chúng nữ, cùng các cô gái đại chiến mấy trăm hiệp.

Sáng hôm sau, trước cửa rừng. Thanh Mị cả người như chim non nép vào ngực Long, bộ dạng cực kì thân mật. Ánh mắt có chút không nhìn ra bãi cát. Nơi đó là nơi mà sáng hôm qua cô mất đi đời con gái vì thế hiện tại rồi đi nhưng cô cũng có chút khó bỏ.

Nghĩ tới đây, cô không thể cảm thán, thật không ngờ mình lại yêu một người đàn ông kém mấy sáu tuổi, không những thế mình và hắn gặp nhau cũng chỉ có bấy lần.

Thế nhưng, rất nhanh cô liền không nghĩ được. Nói gì thì nói, kết quả cuối cùng cô đã trở thành nữ nhân của Long. Cô chỉ cần biết tương lai mình là vợ của hắn, là người hắn yêu thương thế là đủ rồi, nghĩ nhiều như vậy làm gì.

Sáng hôm nay, Long với Thanh Mị mới tỉnh lại, nghĩ tới Long đại chiến liên tục một ngày một đêm, cô thật sự bị năng lực giường chiếu của Long khiến cho chấn động cùng thỏa mãn. Chấn động bởi thằng này không phải là nhân loại, quả thật chính là một đầu gia súc mà. Còn thỏa mãn thì là tất nhiên rồi, dù sao không một cô gái nào mà không yêu thích bạn trai mình trên giường mạnh mẽ chứ?.

Sau đó, hai người ăn uống một chút. Đại chiến một ngày một đêm, dù rằng bọn họ đều là Linh Sư nhưng cũng không thể chịu được.

Khi nghe Long nói muốn tiến sâu vào trong rừng, Thanh Mị không chút nào phản đối mà đồng ý. Hiện tại, dù hai người chưa đăng kí kết hôn thế nhưng Long lấy một đời con gái của cô, mà cô cũng có tình cảm với hắn, vì thế lúc này Long chính là chồng của Thanh Mị. Hắn nói gì, Thanh Mị đều nghe theo.

Tất nhiên đó chỉ là một lý do mà thôi, lý do lớn nhất mà Thanh Mị không phản đối Long chính là cô tin tưởng vào Long sẽ không bao giờ làm việc gì mà không chắc chắn. Mới cả thà rằng tiến vào bên trong khu rừng còn hơn là ở đây chịu chết.

Lúc này, Long đi tới ôm lấy eo Thanh Mị cười ôn nhu lên tiếng:

"Em yêu, đi thôi"

Cảm nhận vòng tay ấm áp từ Long, ngửi từ trên Long khí tức dương cương. Thanh Mị tựa đầu vào ngực Long, trong lòng cực kì hạnh phúc, ánh mắt tràn đầy yêu thương nhìn Long gật đầu:

"Ừm Honey"

Trên đỉnh Kim Tự Tháp. Người đàn ông thần bí thấy Long cùng Thanh Mị tiến vào thì nở một nụ cười bí ẩn lắm lắm:

"Đã tiến vào khu rừng rồi sao? Ta còn tưởng các ngươi còn chơi đùa một thời gian nữa đấy"

Mặc dù ông không xem 100% cảnh Long cùng với Thanh Mị ân ái. Tuy rằng không xem nhưng cũng không phải là không nghe thấy? Mà thân là một lão quái vật sống vô số năm, ông còn không biết hai người làm gì.

Phất tay, chiếc gương lại xuất hiện trước mắt ông. Ông một tay đập lên mặt gương, lập tức từ mặt gương, vô số đạo ánh sáng bắn ra ngoài bao phủ cả tòa kim tự tháp.

Từ bên ngoài nhìn vào, trung tâm khu A là một ngọn núi khổng lồ từ từ biến mất mà thay vào đó là một tòa lâu đài làm bằng siêu kim cương nguyên chất. Thì ra, tòa núi này chính là Kim Tự Tháp sau khi ẩn hình. Và đây cũng là lý do mà hai người dù tiến tới khu A rồi vẫn không nhìn thấy nơi này.

Đề Kim Tự Tháp xuất hiện trước mặt hai người Long. Người đàn ông thần bí nhìn lên trời lắm lắm:

"Cửa ải thứ hai. Mong rằng ngươi có thể vượt qua. Như vậy, tâm nguyên của ta có thể hoàn thành rồi"

Nói xong, ông quay đầu bước vào trong phòng. Đồng thời, bên ngoài Kim Tự Tháp. Một cột ánh sáng từ đỉnh Kim Tự Tháp bắn thẳng về phía Long và Thanh Mị đang ngỡ ngàng nhìn nó.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Cửa Ải Thứ Hai: Truy Tìm Kho Báu

Nhìn ngọn núi khổng lồ từ biến mất mà thay vào đó là một tòa kim tự tháp được xây dựng hoàn toàn từ siêu kim cương nguyên chất. Long cùng Thanh Mị bốn mắt nhìn nhau, trong mắt có thể nhìn thấy sự khiếp sợ vô cùng.

"Trời ạ! Một ... Một .. tòa ... tòa ... Kim Tự Tháp .. xây .. xây ... dựng... dựng ...hoàn toàn... bằng ... bằng ... siêu kim cương. Chuyện... chuyện... này..."

Thanh Mị hai tay che miệng lấp bắp kêu lên, trong mắt toát lên vẻ không thể tin nổi. Dù là Long, cũng bị sự xuất hiện của tòa Kim Tự Tháp khiến hắn kinh hãi, hoang mang vô cùng.

Điều khiến hai người cảm xúc như vậy không phải là bởi vì ngọn núi biến thành Kim Tự Tháp mà là hai người không tài nào tin nổi chính là nguyên liệu làm nên Kim Tự Tháp này: Siêu Kim Cương.

Siêu Kim Cương là tài nguyên quý hiếm đứng thứ ba vũ trụ. Nó hiếm đến nỗi, dù cho Thái Dương Tinh Hệ có vô số tinh cầu lớn nhỏ thì cũng chưa tìm ra một nơi nào có nguồn tại nguyên này. Đến cả là gia tộc của Long, bảo vật vô số thế nhưng dù là một microgam Siêu Kim Cương, Long cũng chưa từng nhìn thấy . Vì thế đến nay, Siêu Kim Cương đã được liệt vào danh sách những tài nguyên đã tuyệt tích.

Vậy mà lúc này đây . Thứ kim loại đã biến mất khỏi vũ trụ mười ngàn năm, được coi là tuyệt tích nay lại xuất hiện trước mặt hai người dưới hình dạng của một tòa kim tự tháp cao 50m.

Để xây dựng một tòa kim tự tháp như vậy phải cần tới hơn 500 tấn kim loại. Như vậy chẳng phải nói kim tự tháp này là do hơn 500 tấn Siêu Kim

Cương chế tạo thành sao?. Nghĩ tới đây, hai người thật sự không dám tin vào mắt mình nữa. 500 tấn Siêu Kim Cương nguyên chất ! trời ạ ! từ bao giờ mà Siêu Kim Cương trở lên nhiều như rau muống vậy?.

" Ông xã, mau nhìn"

Hai người vẫn chưa kịp tỉnh táo lại từ sự xuất hiện của kim tự tháp thì Thanh Mị bỗng hoảng sợ kêu lên. Đồng thời cô cũng ôm lấy Long thật chặt.

Chỉ thấy, từ trên đỉnh kim tự tháp. Một cột sáng màu vàng khổng lồ bao trùm một nửa khu A bắn về phía Long và Thanh Mị với tốc độ cực kì khủng khiếp, có thể sánh ngang với tốc độ ánh sáng.

Thấy vậy, Long khuôn mặt biết sắc muốn né tránh nhưng điều đó hoàn toàn thất bại. Cột sáng này quá lớn, cả cột sáng bao trùm lấy một nửa hòn đảo thì làm sao Long có thể né được chứ.

Không thể né tránh, Long chỉ có thể ôm thật chặt lấy Thanh Mị, đưa thân mình ra trước che chở cho cô không để cô bị thương tổn.

Chỉ trong chốc lát cột sáng liền bao trùm lấy hai người. Sau khi cột sáng biến mất, hai người cũng không còn đứng đó nữa.

Bên trong Kim Tự Tháp. Thanh Mị nhìn không gian xung quanh, hai tay ôm lấy tay Long thật chặt, sợ run kêu lên:

" Ông xã, đây là đâu?".

Chỉ thấy xung quanh hai người là một căn phòng tối đen như mực không nhìn thấy gì. Một căn phòng âm u, tràn đầy mùi vị hắc ám, thỉnh thoảng những con gió lạnh lẽo như bàn tay ai đó xuất hiện lượn lờ xung quanh. Cảm giác giống như bước vào một ngôi mộ cổ của người chết vậy .

Dù cho Thanh Mị là Hư Không Hình Cảnh thì đứng ở đây, cảm nhận bầu không khí âm trầm của căn phòng, cô cũng không khỏi sợ hãi, khuôn mặt trắng bệch, cả người núp vào ngực Long không muốn nhìn xung quanh.

Ở thời kì hiện đại, tuy hồn ma quỷ quái thực sự tồn tại thế nhưng cũng chưa có ai nhìn thấy chúng khiến cho quan niệm về những thứ linh dị ở đây giống như ở địa cầu: Đáng sợ, khiến người ta cảm thấy sợ hãi, rợn người, kinh hoàng.... Cảm giác như khi xem những bộ phim kinh dị nổi tiếng Hollywood, bạn không tài nào dám ngủ một mình. Sự ám ảnh, nỗi kinh hoàng mà những bộ phim đó mang lại không khác gì những hiện tượng linh dị diễn ra ở đại lục

Nói đơn giản, những hiện tượng linh dị ở đây không khác gì ở địa cầu, tràn đầy một màu sắc âm u khiến ai cũng run sợ, nỗi ám ảnh tột cùng mỗi khi nhắc tới vì thế Thanh Mị phản ứng như vậy cũng không là kì quái.

Ôm lấy Thanh Mị, Long trong mắt toát lên một tia ngưng trọng. Đối với bầu không khí như vậy, Long đã tập mãi thành quen rồi vì thế hắn không chút nào sợ hãi. Hiện tại, hắn đang bắt đầu suy nghĩ về nhiệm vụ của hệ thống. Từ lúc tiến vào đây, hắn biết mình đã tới đích rồi. Và tòa kim tự tháp này, chính là chìa khóa để hắn mở hoàn thành nhiệm vụ, cũng là bí mật của Yêu Thú rừng rậm.

" Chào mừng các vị đến tới lăng mộ của ta"

Một âm thanh già nua vang lên khiến hai người giật mình. Chỉ thấy, sau khi âm thanh vang lên, cả căn phòng bừng sáng bởi một linh trận khắc trên tường.

Lúc này, Long và Thanh Mị mới có thể chứng kiến căn phòng này. Chỉ thấy đây là một căn phòng rất to lớn, trên đầu bọn họ là nóc phòng với một linh trận cỡ lớn được khắc trên đó đang tỏa ra hào quang màu vàng mãnh liệt, soi sáng cả căn phòng

Trên tường là tám bức tranh được khắc một cách vô cùng tỉ mỉ và sống động. Trong đó bốn bức tranh khắc lấy quá trình chế tạo một thanh vũ khí của giả kim thuật, bốn bức tranh miêu tả một cuộc chiến giữa hai đội quân.

Điều khiến Long giật mình là, trong cuộc chiến này có sự xuất hiện của Long Kị Sĩ, một chức nghiệp đã biến mất cách đây mười ngàn năm.

Phía cuối căn phòng là một cánh cổng làm bằng vàng ròng được đóng lại một cách cực kì chắc chắn.

Ở giữa căn phòng là một bức tượng cao tới 10m. Bức tượng này là một người đàn ông ăn mặc theo phong cách cao bồi nước Mỹ với một chiếc mũ rộng vành che khuất một nửa khuôn mặt, chỉ để lộ ra một con mắt sắc nhọn cùng với bộ râu quai nón màu nâu. Trên người mặc áo giáp màu bạc bóng loáng. Sau lưng là hai khẩu súng lục màu đen với các hoa văn, linh trận được khắc trên thân súng cực kì tinh xảo, hai khẩu súng lục được vắt chéo với nhau và dấu sau một tấm khiên lớn. (Hình dáng của McCree + súng của Reaper trong game Overwatch).

Mặc dù đây chỉ là một bức tượng, thế nhưng từ trên người nó, một cỗ khí thế cực kì khủng bố, bài sơn đảo hải. Một cỗ uy áp như muốn ép tất cả những sinh vật xung quanh phải cúi đầu . Giống như bức tượng là bầu trời và tất cả những sinh linh xung quanh chỉ là những sinh vật bé nhỏ sống dưới bầu trời đó vậy.

Cỗ uy áp thật sự quá kinh khủng khiến cho Long cùng Thanh Mị khuôn mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy như muốn nằm xuống đất vậy. Hai người chỉ cảm thấy đứng ở trong này một giây dài bằng cả thế kỉ vậy.

Long bởi vì đã từng cảm nhận khí thế kinh khủng của một vị Tiên Tuyệt Cảnh vì thế đối với khí thế tỏa ra từ bức tượng. Hắn chỉ có xuất phát từ nội tâm sự kinh hãi, hoảng sợ thế nhưng vẫn có thể khiến cho thân thể mình không quỵ xuống. Còn về Thanh Mị, cô cũng không may mắn như Long, nếu như

không phải có Long đỡ cô, cô đã bị khí thể này đè bẹp nằm im dưới đất rồi.

Ở trong ngực Long, cảm nhận cổ khí thể như muốn khiến người khác quỵ rạp xuống, cảm giá như là cả bầu trời đang đè lên người mình vậy. Thanh Mị không khỏi lắp bắp kêu lên một tiếng sợ hãi:

" Thiên ... Thiên Nhân Cảnh"

Nghe Thanh Mị kinh hô nói ra ba tiếng đó. Long không chút nào kinh ngạc, bởi vì hắn cũng đoán ra được điều này .

Khi gặp Lý Thường Kiệt, khí thể của ông mang cho Long cảm giác như ông ta là không phải nhân loại mà là một vị tiên nhân, một vị thần tiên há một tên phạm nhân có thể đến gần? một phạm nhân há có thể ở trước tiên nhân mà không quỵ xuống? Vì thế đối với khí thể của Tiên Tuyết Cảnh, Long có một cảm giác chung: xuất phát từ nội tâm kính ngưỡng của một vị phạm nhân đối với tiên nhân. Đây chính là khí thể của Tiên Tuyết Cảnh.

Còn từ trên bức tượng này, Long lại cảm thấy một cổ áp bách. Một cảm giác như cả bầu trời đè nặng lên người hắn khiến Long cảm thấy cực kì trầm trọng. Thế nhưng, cảm giác này lại không khiến cho Long sợ hãi như gặp Lý Thường Kiệt. Cổ khí thể này không khiến người khác cảm thấy mình không thể vượt qua, không thể khinh nhờn hay chinh phục như khí thể của Tiên Tuyết Cảnh. Cũng vì thế, mà Long không bị cổ khí thể làm cho ngã xuống, nằm bẹp dưới mặt đất.

Cũng không để ý tới hai người Long bị khí thể của mình dọa cho hoảng sợ. Lúc này, âm thanh già nua lại từ bức tượng vang lên:

" Mươi ngàn năm trôi qua, ta ở Yêu Thú rừng rậm xây dựng lăng mộ của mình chờ đợi người hữu duyên có thể tìm tới đây, tiếp nhận truyền thừa của ta.

Trải qua mười ngàn năm, các ngươi chính là những người đầu tiên bước tới đây. Các ngươi chính là người hữu duyên mà ta mong đợi. Vì thế, các ngươi sẽ đạt được truyền thừa của ta

Thế nhưng, truyền thừa của ta không phải dễ dàng như vậy đạt được. Muốn đạt được nó, các ngươi cần vượt qua ba cửa ải. Cửa ải đầu tiên chính là tìm đến nơi này, các ngươi đã thông qua

Hiện tại là cửa ải tiếp theo: Truy tìm kho báu.

Trong thời gian năm ngày, dựa theo bản đồ mà ta ban cho các ngươi. Tìm ra Băng Hỏa Song Long. Nếu như tìm được nó, các ngươi liền vượt ải, nếu không các ngươi sẽ bị xóa trí nhớ và đuổi khỏi đây, vĩnh viễn không thể quay lại.

Lời dư thừa ta đã nói hết. Hồi hai kẻ hữu duyên, hãy cho ta xem thực lực , thiên phú của các ngươi có thể trở thành chủ nhân truyền thừa mà ta đã chờ đợi mười ngàn năm không?".

Bức tượng nói một hơi dài. Sau khi nói xong, bức tượng từ từ dơ tay lên đập mạnh hai tay vào nhau.

- Oanh

- Kẹt... Kẹt

Một tiếng động đinh tai nhức óc vang lên. Chỉ thấy theo tiếng vỗ tay của hắn, phía sau cánh cổng từ từ mở ra. Để lộ ra một vùng sáng rộng mênh mông không thấy bất kì thứ gì.

Nghe được lời nói của bức tượng, Long cùng Thanh Mị trầm mặc không nói gì.

Thanh Mị lúc này kích động vô cùng, nội tâm cực kì vui sướng cùng với lo sợ không đâu.

Ở thời điểm hiện tại, Thiên Nhân Cảnh là cảnh giới chỉ tồn tại trong truyền thuyết mà thôi. Giờ, trước mặt cô vậy mà là truyền thừa của một vị Thiên Nhân Cảnh trong truyền thuyết.

Thiên Nhân xuất phẩm tất tinh phẩm, một khi đạt được truyền thừa của Thiên Nhân Cảnh, như vậy cô với Long sẽ một bước lên trời. Tiền đồ sau này không thể lường trước được bảo sao cô không cao hứng, vui sướng cho được. Vì bản thân mình và Long đạt được cơ duyên cực lớn như vậy mà mừng rỡ

Còn lo sợ chính là cô sợ rằng mình thất bại, khi đó sẽ không bao giờ đạt được truyền thừa nữa. Dù sao, cơ hội chỉ có một lần, nếu như thất bại đồng nghĩa với việc cô và Long mãi mãi không quay trở lại nơi này.

Không như Thanh Mị lo được lo mất. Long bộ dạng không mấy kích động. Cũng phải thôi, đến cả truyền thừa của Tiên Tuyết Cảnh hắn còn cho người khác thì truyền thừa của Thiên Nhân Cảnh, Long có cũng được mà không có cũng chẳng sao.

Chỉ là đối với bí mật của lăng mộ này, Long phải tìm cho bằng được. Hắn muốn biết chủ nhân lăng mộ này là ai? Có phải hắn tạo ra linh trận phong ấn cả khu A hay không?... Mà muốn biết được điều này, hắn chỉ có thể đi tới đỉnh của kim tự tháp.

Nếu như để người đàn ông thần biết ở trên đỉnh kim tự tháp biết được ý nghĩ này của Long. Chắc ông ta thổ huyết, nổi khùng một chường đánh chết Long mất. Thiên Nhân Cảnh truyền thừa đủ khiến bất kì ai điên cuồng mà Long lại không chút nào quan tâm mà đi quan tâm mấy cái đầu đầu, ông ta không tức điên mới là lạ.

Hơi chút lan man, lúc này Long đã cầm lấy tay Thanh Mị, ánh mắt nhìn cô tràn đầy vẻ chờ mong:

" Bà xã, em tin tưởng anh chứ?"

" Hi ... Hi. Em tin anh bởi vì anh là chồng của em mà"

Thanh Mị vuốt ve má Long cười nói, ánh mắt cô tràn đầy vẻ kiên định cùng tin tưởng tuyệt đối. Đối với bản lĩnh, sự thần kì của Long, cô có một niềm tin mù quáng khiến bất kì điều gì mà Long làm, cô đều cho là đúng

Nghe vậy, Long cảm động vô cùng. Có người yêu tin tưởng mình vô điều kiện như vậy, hẳn cầu còn gì hơn. Trong lòng thâm thê, bằng mọi giá hẳn phải mang cô rời khỏi nơi này. Sau đó đem cho cô một cuộc sống tràn đầy hạnh phúc.

" Nếu vậy, chúng ta đi thôi".

Cầm thật chặt tay Thanh Mị, Long hào khí xung thiên, khí thế ngất trời lôi kéo cô bước vào cánh cổng, biến mất sau ánh sáng chói mắt phía bên kia cánh cổng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Hỏa Long Và Thủy Long

" Nhân loại, chào mừng các ngươi đến với Nhị Long Nhất Mộ".

Long cùng Thanh Mị vừa mở mắt thì một âm thanh từ ái vang lên khiến hai người không khỏi nhìn sang. Tuy vậy, khi nhìn thấy nơi phát ra tiếng nói, hai người không nhìn được há hốc mồm, bộ dạng chấn động, khiếp hãi cực kì như là nhìn thấy một điều gì đó không tưởng vậy. Hai người đều nghẹn ngào kêu lên thất thanh:

" Ngủ... Ngủ ..Trảo ... Trảo ... Yêu Yêu... Long"

Trước mặt hai người là hai con rồng một xanh nước biển, một đỏ rực như lửa. Cả hai con rồng đều cao hơn mười mét, thân và cổ rắn, vảy cá chép (81 vảy dương và 36 vảy âm), đầu cá sấu, sừng hươu, bụng sò, mắt quý, móng đại bàng, bờm sư tử, bàn chân của hổ và tai của bò. Trên người tỏa ra một cỗ khí thế cao quý vương giả như là bọn chúng là vua của muôn loài vậy. Mà quả thật, hai con rồng này chính là yêu thú đã thống trị đại lục trong suốt một thời gian dài: Ngũ Trảo Yêu Long

Thế nhưng, Ngũ Trảo Yêu Long đã tuyệt chủng từ mười ngàn năm trước. Khắp Thái Dương Tinh Hệ không chỉ không tìm thấy một con Ngũ Trảo Yêu Long mà ngay cả hóa thạch của nó cũng không ai nhìn thấy. Lâu dần, Ngũ Trảo Yêu Long liệt vào danh sách những sinh vật chỉ có trong truyền thuyết

Vậy mà hiện tại, Long và Thanh Mị nhìn thấy gì? nhìn thấy hai con Ngũ Trảo Yêu Long vẫn còn sống sờ sờ đứng trước mặt bọn họ. Không những thế bọn chúng còn mở miệng nói chuyện cho thấy hai con Yêu Long này thực lực đều đạt tới Thiên Nhân Cảnh. Trời ạ! Điều này thật quá không khoa học.

Rất lâu sau, hai người mới từ trong khiếp sợ tỉnh lại. Mà Long hành động đầu tiên là lôi kéo Thanh Mị ra phía sau mình che chở cho cô, sau đó trầm giọng nhìn về phía hai con Yêu Long, bộ dạng cực kì cảnh giác lên tiếng:

" Các ... các ngươi là ai?"

Hắn sẽ không tin hai con Yêu Long sẽ vô duyên vô cớ ở trong lăng mộ này, vì thế rất có thể hai con Yêu Long này liên quan tới cửa ải thứ hai, hẳn không cần trọng không được

Thấy Long nhanh như vậy tỉnh táo lại, đồng thời làm ra hành động cảnh giác nhìn hai người bọn họ. Con rồng với màu xanh nước biển ánh mắt toát lên vẻ tán thưởng lên tiếng:

" Không tệ. Có thể nhìn thấy chúng ta mà nhanh như vậy bình tĩnh lại, chàng trai trẻ . Ta nghĩ cậu có thể đạt được truyền thừa của chủ nhân ah"

" Thủy Long, nói nhảm với bọn họ làm gì. Nhanh làm việc thôi"

Đợi cho Băng Long nói xong, con rồng còn lại bắt mắt lên tiếng, bộ dạng cực kì không kiên nhẫn.

Không đợi Băng Long nói gì. Hắn quay sang nhìn Long và Thanh Mị, bộ dạng cao ngạo như là một vị hoàng đế nhìn hai tên thường dân vậy miệng rồng mở ra, âm thanh không ra nam không ra nữ từ trong đó phát ra:

" Nhân loại. Ta là Băng Long, đây là Thủy Long. Người gác cổng Nhị Long Nhất Mộ. Các ngươi thật sự cảm thấy rất vinh hạnh khi mà vượt được qua

cửa ải đầu tiên của chủ nhân mà tiến vào đây.

Thế nhưng, muốn đạt truyền thừa của chủ nhân không dễ như vậy đâu"

Nói xong, Hỏa Long cùng Thủy Long đứng dậy. Thân hình khổng lồ của bọn chúng khiến cho cả hang động rung chuyển dữ dội

Long ôm chặt lấy Thanh Mị để cô không bị mất đất rung chuyển ảnh hưởng. Ánh mắt hắn nhìn chăm chăm về phía Thủy Long cùng Hỏa Long. Chính xác hơn là hai cánh cửa phía sau bọn chúng

"Đền là Thủy Môn cùng Hỏa Môn. Bên trong mỗi một cánh cửa chính là con đường đi tới nơi đặt Bằng Hỏa Song Long. Trên con đường đó, chúng ta đã chuẩn bị sẵn các thử thách chờ đón các ngươi. Nếu các ngươi vượt qua các thử thách đó thì coi như hoàn thành cửa ải này. Còn không, các ngươi sẽ bị chúng ta xóa đi trí nhớ về nơi này và đuổi khỏi đảo, mãi mãi không được quay lại"

Thủy Long mở miệng nhẹ nhàng giải thích. Từ trên người nó tỏa ra một loại khí chất nhẹ nhàng, phong thái ưu nhã như một vị quân sư khiến cho người nghe đều sẽ dễ dàng tin tưởng vào những gì hắn nói. Quả giống như thuộc tính của nó: Thủy nguyên tố: nhẹ nhàng, uyển chuyển khiến người khác thoải mái.

Trái với Thủy Long, Hỏa Long tính cách vội vàng, nóng như lửa. Nó mắt rồng trừng lớn nhìn hai người Long và Mị. Bộ dạng vô cùng thiếu kiên nhẫn lên tiếng:

"Nói đơn giản là hai ngươi chọn bất kì cửa nào đều sẽ phải vượt qua rất nhiều thử thách cực kì khó khăn của chúng ta. Vậy, các ngươi chọn cửa nào?"

"Hỏa Long, bớt nóng tính đi. Dù sao hai người này có thể là chủ nhân tương lai của chúng ta. Ngươi cũng nên tỏ ra một ít tôn kính đi"

Thủy Long thấy Hỏa Long như vậy, nó nhú mảy khuyên bảo. Nghe thế, Hỏa Long bắt đầu cười khinh, trả lời:

"Hừ, chỉ là hai tên nhân loại chưa đến Độ Khí Cảnh cũng muốn ta tôn kính. Đợi đến khi đạt được truyền thừa của chủ nhân rồi hãy nói. Cơ mà ta nói trước, tốt nhất lên chọn Thủy Môn, bởi vì đi Hỏa Môn, ta chắc chắn sẽ cho các ngươi biết thế nào là địa ngục trần gian"

Nói tới đây, Hỏa Long cười nhe răng, sát khí khủng bố từ trên người nó khuếch tán ra xung quanh. Một cỗ sát khí kinh khủng bao trùm lấy hai người khiến bọn họ khuôn mặt trắng bệch, thân thể lung lay sắp đổ, mồ hôi tuôn ra như suối.

Hỏa Long nói cũng đúng, Long và Thanh Mị thực lực chưa tới Độ Khí Cảnh, ở trong mắt Hỏa Long, hai người đến con kiến còn không bằng thì sao xứng đáng để nó tôn kính chứ. Dù cho hai người này rất có thể trở thành chủ nhân tiếp theo của bọn họ

Thấy Hỏa Long đem sát khí ra dọa Long và Thanh Mị. Thủy Long nhăn mặt, khẽ quát:

"Hỏa Long, một vừa hai phải thôi"

Đồng thời, từ trên người nó bộc phát một luồng khí thế mát mẻ xua tan đi toàn bộ sát khí bao trùm hang động. Sát khí biến mất khiến Long và Thanh Mị thở ra một hơi, chỉ là Thanh Mị ánh mắt có chút sợ hãi nhìn Hỏa Long.

"Nhìn gì mà nhìn, có tin ta nuốt ngươi vào bụng không?"

Hỏa Long trừng mắt nhìn Thanh Mị đe dọa trực tiếp khiến Thanh Mị hô lên một tiếng sợ hãi, úp mắt vào ngực Long không dám nhìn Hỏa Long.

"Được rồi. Ngươi đừng dọa bọn họ nữa. Như vậy, nhân loại, lựa chọn của ngươi là gì?"

Thủy Long lắc đầu, sau đó ánh mắt nhìn về phía Long hỏi. Tuy rằng hỏi là một chuyện, thế nhưng kể cả Hỏa Long và Thủy Long đều biết được đáp án: Long sẽ chọn Thủy Môn.

Nghe vậy, Long trầm mặc rất lâu sau đó mở miệng trả lời. Thế nhưng đáp án lại khiến hai con yêu long giật mình không thể tin nổi:

"Ta chọn Hỏa Môn"

"Cái gì? ngươi nói lại lần nữa" Hỏa Long kinh hô kêu lên, bộ dạng không tài nào tin nổi nhìn Long. Dù là Thủy Long, trong mắt cũng lóe lên sự kinh ngạc, ánh mắt nhìn Long chăm chăm như muốn nhìn thấu hắn.

"Ta nói ta chọn Hỏa Môn"

Long kiên định trả lời.

"Ngươi nói ngươi chọn Hỏa Môn? phải biết bên trong Hỏa Môn đã được ta bày ra vô số cạm bẫy cực kì kinh khủng. Chỉ một phút lơ là, dù là Độ Không Cảnh cũng bỏ mạng. Ngươi chắc chắn chọn nó?" Hỏa Long không thể nào tin nổi nhìn Long, ánh mắt nhìn hắn như nhìn một tên điên vậy

Nghe vậy, Long trầm mặc rất lâu. Ngay khi Thủy Long cùng Hỏa Long tưởng rằng Long đổi ý thì hắn lên tiếng:

"Ta quyết định vẫn là Hỏa Môn".

" Cái đêch mợ! Ngươi".

" E hèm! Hòa Long, nếu như hần ta đã chọn Hòa Môn, vậy thì cho hần vào đi" Thủy Long khề ho một tiếng , sau đó ôn hòa. Trong mắt nó lóe lên một tia thất vọng nhưng rất nhanh biến mất. Nó không biết một tia thất vọng này dù biến mất rất nhanh nhưng vẫn bị Long nhìn thấy.

Thủy Long nhìn về phía Long và Thanh Mị khề cười nói:

" Như vậy hai người chọn lấy Hòa Môn đúng không? ta chúc hai vị sẽ vượt qua được cửa ải này. Đến khi đó, chúng ta sẽ còn gặp mặt ah"

Nói xong, nó xoay đầu chui vào trong Thủy Môn biến mất.

" Ta cũng không hiểu nổi ngươi. Thiên đường có lối không đi, địa ngục không cửa cứ vào. Thật là ngu ngốc mà"

Chờ cho Thủy Long đi rồi. Hòa Môn cảm thán một tiếng sau đó khề vỗ lên cánh cổng sau lưng mình. Lập tức, cánh cổng mở ra.

" Đi thôi. Hi vọng các ngươi có thể sống sót"

Hòa Long phát tay như xua đuổi con ruồi lên tiếng. Thấy vậy, Long cũng không do dự nữa, hần kéo tay Thanh Mị bước vào bên trong cánh cổng.

Bên trong Hòa Môn. Trước mặt Long và Thanh Mị là một con đường dài vô tận không nhìn thấy đích. Xung quanh hai bên đường là một hàng dài cột lửa bắn thẳng lên trời tỏa ra sức nóng khủng khiếp.

" Ông xã. tại sao anh lại chọn Hòa Môn mà không phải Thủy Môn"

Ôm lấy tay Long, Thanh Mị nói lên thắc mắc trong lòng mình. Cũng giống như Thủy Long và Hòa Long, Thanh Mị hoàn toàn nghĩ rằng Long sẽ chọn Thủy Môn. Dù sao, chính Hòa Long đã đe dọa, nếu chọn Hòa Long, bọn họ sẽ nhận được thử thách cực kì gian khổ, khắc nghiệt.

Thanh Mị cũng không trả lời cô mà trầm mặc một lúc, rất lâu sau hần mở miệng hỏi lại:

" Bà xã, em thấy Thủy Long thế nào?".

" Thủy Long sao? Em thấy Thủy Long rất nhẹ nhàng cho người ta cảm giác Thủy Long là một con người hiền lành" Thanh Mị hơi suy nghĩ một chút rồi nói ra. Cô cũng không gọi Thủy Long là " nó" bởi vì Thủy Long đã có trí tuệ rất lớn cùng thực lực khủng bố, không thể đánh đồng với các yêu thú thông thường, nhưng cô cũng không biết giới tính của Thủy Long là đực hay cái, không còn cách nào khác, cô liền gọi thẳng tên của Thủy Long ra.

" Dễ gần sao? Quả nhiên tướng quân vẫn không đáng sợ bằng quân sư ah"

Nghe vậy, Long gật đầu, ánh mắt nhìn lên bầu trời đỏ rực lửa lên đầu nói ra một câu mà Thanh Mị không hiểu cái gì.

" Được rồi, đừng nghĩ tới điều này nữa. Ông xã, chúng ta mau đi thôi"

Cầm lấy tay Long, Thanh Mị vui vẻ lên tiếng. Mặc dù lần này sẽ có nguy hiểm vạn phần khiến Thanh Mị sợ hãi nhưng cũng khiến cô vui sướng .Bởi vì đây là quãng thời gian duy nhất mà cô có thể ở cùng một mình với Long. Cùng hần trải qua một cuộc phiêu lưu mạo hiểm. Cô tin tưởng đây sẽ là kỉ niệm khó quên nhất trong cuộc đời cô. Để rồi, sau này dù có sống qua vô số năm tháng mỗi khi nhớ lại cô và Long đều cảm thấy hạnh phúc

" Hòa Long, em nghĩ tên nhân loại đó có phải nhìn ra âm mưu của ta không?"

Bên ngoài hang động. Thủy Long ánh mắt tràn đầy vẻ suy nghĩ nhìn về phía Hòa Môn hỏi.

Nghe thế, Hòa Môn đầu rồng lắc lắc. Bộ dạng không tin tưởng cười khinh thường:

" Chị quan trọng hóa vấn đề quá rồi thì phải. Tên đó mới có mười bốn tuổi mà thôi, hần làm sao có thể nhìn ra âm mưu của chúng ta đã bày ra mười ngàn năm chứ"

" Nếu vậy, tại sao hần lại chọn Hòa Môn mà không phải Thủy Môn" Thủy Long nhú mày thật chặt , khó hiểu lên tiếng. Chính nó và Hòa Long thông đồng với nhau để cho hai người Long chọn lấy Thủy Môn. Và quả thật là Long và Thanh Mị bị dọa sợ, chắc chắn sẽ chọn lấy Thủy Môn. Chỉ là kết quả cuối cùng lại khiến Thủy Long thật sự không tin được.

" Ai biết. Có lẽ thằng đó yêu thích tự ngược ah"

Hòa Long nhún vai, bộ dạng tùy ý trả lời . Đối với những vấn đề mang tính suy luận, Hòa Long lựa chọn duy nhất là bỏ qua. Hòa Long chỉ yêu thích đánh nhau, còn bảo nó suy luận logic thì nó hoàn toàn không thể làm được điều đó .

Thấy Hỏa Long vô trách nhiệm như vậy, Thủy Long biết tính của bạn mình nên không nói gì. Ánh mắt nó nhìn về phía Thủy Môn, miệng rùng rợn bẩm:

"Chỉ mong là ta nghĩ sai ah. Nếu không..."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Kẻ Giữ Môn Thứ Nhất: Sứ Nhi

Đi trên con đường dài, xung quanh là các cột hỏa diễm trực chời tỏa ra sức nóng khủng bố lại kết hợp với trên không mặt trời với sức nóng mãnh liệt phá xuống dưới và cả vùng không gian này không một cơn gió lay động khiến Thanh Mị và Long cảm thấy cực kì nóng nực khiến người khác cực kì khó chịu, cái cảm giác mà ở đi ngoài trời nóng tới gần 50 độ C, trời không gió cũng không kinh khủng như thế này. Hai người mồ hôi chảy ra như tắm, bởi vì nắng nóng mà hai mắt lơ đãng, mệt mỏi. Hiện tại, thực lực của bọn họ đã bị phong ấn xuống Sơ Nguyên Cảnh, linh lực chưa tồn tại vì thế không thể sử dụng linh lực để tránh nóng. Hoàn toàn dựa vào thể chất của mình mà đi dưới sức nóng khủng bố này

Nhìn Thanh Mị mồ hôi mồ kê nhễ nhại, khuôn mặt mệt mỏi, hai mắt lơ đãng, bộ dạng gần như sắp hôn mê, quần áo bởi vì mồ hôi làm ướt đầm lợ ra thân hình hoàn mỹ, trần đầy vẻ gợi cảm. Long cũng chẳng có tâm tư đi nhìn, hắn thấy Thanh Mị bộ dạng khổ sở như vậy, trong cực kì đau xót. Hắn đi tới ôm lấy cô thật chặt, dịu dàng: Điều khiển gió sử dụng một ít gió ít ỏi mà Long lưu trữ bên trong cơ thể truyền qua cho Thanh Mị. Thanh Mị chỉ cảm thấy toàn thân mát rượi như ngồi điều hòa, cơn nóng cũng theo đó giảm bớt đi rất nhiều khiến cho Thanh Mị tỉnh táo hẳn lên. Cảm nhận trong cơ thể mình một luồng gió mát mẻ không ngừng chuyển động, ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Long, thấy hắn toàn thân đổ mồ hôi như mưa, quần áo cũng theo đó ướt sũng mà làm gì giống với bộ dạng ban đầu. Thanh Mị lúc này liền hiểu, nội tâm cảm động vô cùng cùng, đôi mắt đẹp tràn đầy yêu thương cùng với lo lắng nhìn Long

"Ông xã, anh..."

"Yên tâm, anh không sao đâu. Nóng như thế này vẫn chưa là gì với anh cả"

Long biết Thanh Mị đã rõ hành động của hắn, khẽ nở một nụ cười để cho cô an tâm, Long lên tiếng. Mặc dù hắn nói đều là giả, thế nhưng có thể nhìn thấy Thanh Mị hết khổ sở, Long cảm thấy hành động của mình rất đáng. Mới cả mặc dù Long không có phong nguyên tố gia thân thì hắn vẫn còn nhưng bảo bối tránh nóng nên cũng chẳng lo gì cả

"Ừm"

Thanh Mị không nói gì, mấy ngày ở chung, cô biết Long là một người cực kì quyết đoán, nếu như hắn đã làm chắc chắn sẽ không thay đổi nên cô không mở miệng khuyên hắn thu hồi cơn gió trong cơ thể mình. Đồng thời cô không ôm Long nữa mà thoát khỏi ngực của hắn, cầm chặt lấy tay Long. Mất đi cơn gió trong người, hiện tại Long là người thường, nếu như cô cứ ôm chặt hắn vậy sẽ khiến hắn nóng càng thêm nóng. Nhìn đôi phương khổ sở vì mình, Thanh Mị toát lên vẻ nhu tình, cảm ỉ

Trải qua một thời gian dài, Long cùng với Thanh Mị đã đi tới cuối con đường. Cuối con đường này là một tòa lâu đài làm hoàn toàn bằng hỏa tinh thạch cực kì nóng bỏng, cả tòa lâu đài bốc lên ngọn lửa trùng thiên tỏa ra sức nóng đáng sợ ra xung quanh.

Đứng trước tòa lâu đài, Long cùng Thanh Mị nhìn nhau sau đó gật đầu rồi đồng loạt bước về phía lâu đài

Kết... kết

Như là biết được Long và Thanh Mị tới. Cửa lâu đài từ từ mở ra, sau đó một lực hút mãnh liệt kéo lấy hai người vào bên trong

Long và Thanh Mị lúc này đang ở trong một căn phòng cực kì rộng lớn. Căn phòng này được bố trí theo phách trung cổ với một không gian rộng vô cùng với mười cái ghế lớn trống không, trên nóc phòng là một trù đèn không lồ tinh mỹ. Bất quá, Long với Thanh Mị tầm nhìn cũng không để lên những thứ này. Ánh mắt của bọn họ đang tập trung về phía trước, trong mắt tràn đầy sự ngưng trọng

Chỉ thấy trước mắt bọn họ là một cái đài cao. Trên đài cao có một cái ngai vàng cao mười mét. Ngồi trên ngai vàng có một sinh vật. Đây là vừa là nhân loại vừa không phải nhân loại. Gọi là nhân loại bởi vì sinh vật này có hình dáng con người, hai tay cơ bắp cuộn cuộn, nước da màu đỏ hung, mặc trên người chiến giáp màu đỏ cực kì kiên cố. Còn nói hắn không phải nhân loại bởi vì sinh vật này cao tới hơn 20m, đầu trâu với hai chiếc sừng nhọn hoắt bốc lửa. Lúc này, sinh vật lên tiếng, âm thanh ồm ồm vang vọng khắp căn phòng khiến hai người choáng váng

"Nhân loại, Ta là Sứ Nhi, thuộc hạ của Hỏa Long đại nhân được ngài giao nhiệm vụ trông coi Môn Thứ Nhất. Các người muốn đi tiếp, như vậy phải đi qua thử thách của ta. Các người có thể từ bỏ thử thách của ta, nhưng điều đó đồng nghĩa với việc các người thất bại"

Nói xong, hắn đứng dậy, thân hình cao hơn 20 m của hắn lộ ra trước mặt Long và Thanh Mị, dơ lên đại đao về phía hai người, bộ dạng lạnh nhạt kêu lên, đồng thời từ người hắn, sát khí khủng bố lan tỏa ra xung quanh. Nhìn đối phương cao vọt trời, Long và Thanh Mị chỉ cảm thấy mình thật là bé nhỏ,

như một con kiến so với người khổng lồ vậy. Đồng thời cảm nhận sát khí kinh khủng từ Sứu Nhi, hai người khuôn mặt trắng bệch, nhìn Sứu Nhi tràn đầy vẻ sợ hãi

Keo Thanh Mị ra phía sau mình, Long khuôn mặt trầm xuống, nội tâm nghiêm trọng cực kì. Từ trên người đối phương, Long cảm nhận một sự nguy hiểm tuyệt đối, sự nguy hiểm này xuất phát từ thực lực của đối phương. Mặc dù đối phương che giấu rất kĩ, nhưng Long vẫn có thể nhìn ra được, tên này là một tên Độ Khí Cảnh cường giả. Mà Sứu Nhi bộ dạng dữ tợn, trong tay còn cầm đại đao cùng với sát khí kinh khủng như vậy, không chỉ hấn mà Thanh Mị cũng đều biết thử thách mà Sứu Nhi đưa ra là gì: Đánh bại đối phương

Thử thách này quả thật là một thử thách mà Long cảm thấy tuyệt vọng bởi vì hấn chắc chắn sẽ không vượt qua được nó. Dù là lúc còn là Luyện Tinh Cảnh, gặp một Độ Khí Cảnh cường giả Long còn phải bỏ chạy hướng chi là bây giờ, thực lực không chỉ phong ấn mà còn có Thanh Mị cần bảo vệ. Vì thế Sứu Nhi là người mà kẻ Long có hệ thống cũng không thể đánh thắng được

Nghĩ tới đây, Long thật sự không cam lòng. Mặc dù Long đối với truyền thừa của vị Thiên Nhân Cảnh này cũng không phải quá ham muốn, nhưng mà lần này liên quan tới nhiệm vụ. Nếu Long thất bại thì rất nhiều phần thưởng của nhiệm vụ hấn không đạt được. Mà đây chính là điều Long khuôn muốn tạo nên

Thanh Mị tâm trạng cũng giống như Long. Đối với cô, truyền thừa của Thiên Nhân Cảnh có mị lực cực kì lớn. Cô không phải là muốn đạt được truyền thừa mà muốn Long trở thành chủ nhân của nó. Người đàn ông của mình cường đại, cô cảm thấy tự hào, vui sướng hơn là chính bản thân cô đạt được nó. Vì thế, đối mặt với Sứu Nhi, đối mặt với thử thách hoàn toàn không thể vượt qua, Thanh Mị tràn đầy sự chán nản, tuyệt vọng cùng với không cam lòng

Hít một hơi thật sau bình phục lại tâm tình, Long ngẩng đầu nhìn Sứu Nhi. Hấn mặc dù cảm thấy tuyệt vọng trước thử thách này, thế nhưng Long sẽ không nhanh như vậy mở miệng từ bỏ. Mặc dù chắc chắn là sẽ thua, nhưng Long cũng phải chiến đấu đến hơi thở cuối cùng. Mặc dù đã biết thế nhưng Long vẫn mở miệng hỏi:

" Thử thách của ngươi là gì? Bất kì thử thách gì ta đều tiếp"

Đồng thời, lời ra từ trong không gian nhần kiếm BF chỉ về phía Sứu Nhi, trong mắt hấn chiến ý cực thịnh. Trên người hấn, sát khí khủng bố mà Long đạt được từ Yasuo tỏa ra xung quanh, không một chút nào yếu thế cùng với sát khí của Sứu Nhi xảy ra vô hình chiến đấu

Thấy Long như vậy, Sứu Nhi hai mắt lóe lên một tia khác thường. Trên mặt treo một nụ cười thần bí, chậm rãi lên tiếng

" Thử ... Thách ... Của ... Ta ... Là"

Theo từng chữ mà Sứu Nhi nói ra, bầu không khí càng trở lên nặng nề trầm trọng báo hiệu một cuộc chiến khốc liệt sắp sửa diễn ra

Theo bầu không khí càng ngày càng trầm trọng, càng ngày càng khiến người khác động thủ chém nhau. Sứu nhi phun ra ba tiếng:

" Giải câu đố ah"

- Rầm

Truyện được đăng tại TruyenCv.Com

Nghe ba câu này của Sứu Nhi, Long và Thanh Mị trực tiếp ngã ngửa, úp mặt xuống đất. Ánh mắt nhìn Sứu Nhi bộ dạng như nhìn một con quái vật vậy. Mà Sứu Nhi thì dùng ánh mắt hài hước nhìn hai người.

Lúc này, Long và Thanh Mị cực kì buồn bực. Mẹ nó, bày ra bộ dạng, khí thế như muốn chém giết người khác khiến cho dù là thông minh tuyệt đỉnh như Long cũng nghĩ rằng thử thách này là một cuộc chiến. Cuối cùng thử thách là : giải câu đố. Quả thật là quá troll nhau mà.

Lại nói, tên mi không phải là Sứu Nhi sao, cả hình dáng cũng giống hết một tên trẻ trâu. Đã là trẻ trâu còn đi thi đấu đầu óc, ngươi nói ngươi thật sự là Sứu Nhi đấy chứ? . Long trong lòng buồn bực kêu gào.

Mặc dù bị Sứu Nhi troll khiến Long và Thanh Mị buồn bực, rất muốn đập cái thằng này đến mẹ nó không nhận ra nó. Thế nhưng hai người cũng không khỏi thờ phào. Dù sao, thử thách này còn dễ dàng hơn việc cùng một tên Độ Khí Cảnh chém giết.

Truyện được đăng tại [TruyenCv\(.\)com](http://TruyenCv(.)com)

Đặc biệt là Long, trong mắt hấn tràn đầy vẻ tự tin. Trí tuệ liên quan tới linh hồn. Mà linh hồn của Long, bởi vì đạt được truyền thừa của Zilean - một vị bất tử sống không biết bao nhiêu năm mà trở lên cực kì khủng bố. Kéo theo đó là trí tuệ của Long cũng đáng sợ vô cùng. Chỉ số IQ của hấn hoàn toàn đã vượt qua con số một ngàn. Vì thế, đối với những câu đố, Long hoàn toàn tin tưởng mình có thể trả lời được dù nó có khó đến đâu .

Nghĩ vậy, Long thu hồi kiếm BF, ngẩng đầu nhìn Sứu Nhi, vô cùng tự tin lên tiếng:

" Sứu Nhi. Nếu vậy, hấn nói ra câu đố của ngươi đi"

Thấy Long bộ dạng tự tin, như là những câu đố của mình không làm khó được hấn. Sứu Nhi hai mắt lóe lên một tia tán thưởng. Trong lòng thầm nghĩ: Có tự tin là tốt, thế nhưng không biết thực lực như thế nào?

"Ta sẽ ra ba câu hỏi liên quan tới Toán học. Nếu người trả lời đúng hai trong ba câu đố của ta thì các người sẽ thông qua thử thách này

Nếu như người trả lời đúng cả ba câu hỏi thì các người sẽ được đố ta một câu

Nếu như câu đố đó mà ta không trả lời được. Ta sẽ dẫn các người tới thẳng thử thách thứ ba mà không cần vượt qua thử thách thứ hai"

Nghe Sứ Nhi nói vậy, Long không khỏi giật mình. Nhìn Sứ Nhi một lượt, trong lòng thầm kêu lên: Không khoa học ah! từ khi nào trẻ trâu lại thông minh vậy, không chỉ ra câu đố mà còn trả lời câu đố của người khác ah.

Tất nhiên đây chỉ là suy nghĩ nhất thời của Long thôi. Mặc dù Sứ Nhi nhìn qua giống hệt thành phần mạnh nhất, đồng đảo nhất của liên minh nói chung và xã hội nói riêng nhưng rất có thể vị nhân huynh này là một trường hợp đặc biệt, một trường hợp đột biến gen của thể lực này.

"Ta đồng ý thử thách của người. Hãy nói ra câu đố đầu tiên đi"

Long gật đầu nhìn Sứ Nhi lên tiếng:

"Rất tốt, như vậy hãy nghe cho rõ câu đố đầu tiên của ta:

"Có 30 người ngồi quanh một bàn tròn 30 chiếc ghế đánh số theo thứ tự từ 1 đến 10. Một số trong họ là hiệp sĩ, một số là kẻ lừa dối. Hiệp sĩ luôn nói thật còn kẻ lừa dối nói dối. Mỗi người có đúng một người bạn trong số những người khác. Hơn nữa, bạn của hiệp sĩ là kẻ lừa dối và bạn của kẻ lừa dối là hiệp sĩ. Mỗi người đều được hỏi: "Có phải bạn của anh đang ngồi cạnh anh không?". 15 người ngồi ở vị trí lẻ trả lời: "Đúng".

Tìm số người ngồi ở vị trí chẵn cũng trả lời: "Đúng"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Vượt ải

Đối với ba bài toán của mình, Sứ Nhi cực kì tự tin có thể khiến hai người chán nản mà bỏ cuộc.

Ba bài toán này do chính tay chủ nhân nghĩ ra, sau đó đưa cho hắn để thử thách những người hữu duyên. Chủ nhân đã nói: ba bài toán này cực kì khó, khó đến nỗi bất kì ai cũng không thể giải được.

Đối với chủ nhân, Sứ Nhi có một niềm tin tuyệt đối, nếu chủ nhân nói vậy thì đó là sự thật. Vì thế đối với việc Long hay Thanh Mị giải được một trong ba bài toán, Sứ Nhi hoàn toàn không tin.

Chỉ là Sứ Nhi chỉ đoán một nửa. Quả thật bài toán này làm khó được một người. Chính là Thanh Mị. Cô hoàn toàn bị câu đố này làm cho đầu óc choáng váng, hoa mắt chóng mặt không thể nghĩ được gì nữa.

Không phải là Thanh Mị ngu ngốc mà do bài toán thật sự rất hóc búa, cần đến sự logic, suy nghĩ cực cao mới có thể giải ra được. Mới cả thế giới này chỉ quan tâm tới tu luyện, làm gì có thời gian vào mấy bài toán hại não kiểu này.

Còn Long, bằng vào chỉ số IQ quá mức đáng sợ của mình hắn chỉ mất 3s để tìm ra đáp án trước khi kịp biết bài toán này là một trong những bài toán khó nhất của địa cầu.

Chỉ thấy Sứ Nhi vừa nói xong, Long đã cười cợt trả lời:

"Đáp án của ta là KHÔNG"

"Cái gì"

Nghe Long nói ra đáp án, không những thế còn cực kì chính xác. Sứ Nhi giật nảy mình hô lớn, bộ dạng nhìn Long như nhìn một con quái vật vậy. Trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn, chân động cực kì. Chính xác! trời ạ, tên này lại giải được một trong ba bài toán khó nhất của chủ nhân. Điều này.... Sứ Nhi nội tâm sợ hãi kêu gào

Chủ nhân hắn mười ngàn năm trước được biết tới là một người thông thái nhất, uyên bác nhất đại lục. Trên đời này, ông không gì không biết, không gì không rõ. Tất cả mọi người đối với ông đều tràn đầy vẻ kính nể bởi kiến thức, trí tuệ của ông hoàn toàn vô biên khiến người khác không thể không ngả mũ kính phục. Vì thế, mỗi một lời nói mà chủ nhân hắn nói ra đều là chính xác, không một ai dám phủ nhận.

Ba bài toán này cũng vậy. Được chính chủ nhân của Sứ Nhi nói rằng: không ai giải được. Nếu ông ta nói vậy, chắc chắn sẽ không có ai giải được ba bài toán, điều này đã được kiểm chứng bởi Thủy Long và Hỏa Long. Đến hai con yêu thú Thiên Nhân Cảnh còn không trả lời được đủ thấy bài toán này

khó một cách dã man toàn bạo vô nhân đạo rồi (chú ý: Yêu thú thực lực càng cao, trí tuệ càng lớn. Thiên Nhân Cảnh yêu thú có chỉ số IQ > 300)

Hiện tại, một trong ba bài toán được coi là khó nhất thế kỉ vậy mà đã được một thiếu niên chưa thành niên giải quyết chỉ trong vòng ba giây. Cái này thật cmn chứ không khoa học khiến cho Sưu Nhi mất trâu trừng lớn, bộ dạng không thể nào tin nổi.

Không chỉ hấn, mà ngay cả ở trên đỉnh tháp. Vẫn đang theo dõi từng bước đi của Long và Thanh Mị khi nghe Long nhanh như vậy có đáp án. Người đàn ông thần bí cũng rung mình, mắt mở trừng trần đầy vẻ khiếp sợ lắp bắp kêu lên:

" Cái what đồ họ ! Ba giây giải được bài toán khó nhất mà ta từng nghĩ ra. Cmn chứ! thắng này...."

Chính ông là người nghĩ ra ba bài toán này, ông còn không biết tới độ khó của bài toán sao. Thậm chí, lúc ông nghĩ ra nó, ông phải mất tới một ngày để giải được bài toán như thế.

Vậy mà hiện tại, một thiếu niên mất đúng 3s để giải bài toán ông mất một ngày. Cái này bảo sao ông không chấn động cho được. Đối với trí tuệ của Long chỉ có thể nói một câu: Biến thái

Rất lâu sau, người đàn ông thần bí mới bình tĩnh lại, nhìn về phía Long ánh mắt sáng rực như nhìn thấy bảo vật vậy. Bộ dạng cực kì kích động lắm lắm:

" Nếu như hấn đã có trí tuệ khủng bố như thế thì không cần phải tham gia thử thách thứ 2,3,4 nữa. Hãy kiểm tra nghị lực cùng tính cách của đối phương ah"

Nghĩ vậy, người đàn ông môi mấp máy không biết nói gì. Chỉ thấy ở chỗ Sưu Nhi, hấn đang trừng mắt trần đầy khiếp sợ bỗng nhiên giật mình . Trong mắt lóe lên một tia khó tin nhưng rất nhanh bình tĩnh lại. Ánh mắt nhìn về phía Long có chút kì lạ than thở:

" Người đã trả lời đúng, như vậy hãy nghe câu hỏi thứ hai của ta

Ba thành viên trong đội bóng nữ trường trung học nói chuyện với nhau.

A: Tớ vừa nhận ra số áo của bọn mình đều là những số nguyên tố có hai chữ số.

B: Tổng hai số áo của các bạn là ngày sinh của tớ vừa diễn ra trong tháng này.

C: Ủ, vui thật, tổng hai số áo của các cậu lại là ngày sinh của tớ vào cuối tháng này.

A: Và tổng số áo của các cậu lại đúng bằng ngày hôm nay.

Vậy C mặc áo số mấy?"

Được rồi, bài toán vừa ra. Thanh Mị trực tiếp bị đánh bại. Nếu câu đầu còn khiến cô suy nghĩ một chút thì câu xong cô trực tiếp bỏ cuộc, quả thật là chẳng muốn nghĩ ngợi nữa.

Ánh mắt cô trần đầy sùng bái nhìn Long. Ba bài toán khó như vậy mà Long đã trả lời được một trong ba, cô không bái phục sao được. Trong lòng vô cùng tự hào. Long không chỉ thực lực mạnh mà trí tuệ cũng khủng bố như vậy, thần là người yêu của hấn, cô không tự hào sao được.

Lại nói, mặc dù bài toán này rất khó thế nhưng cô tin tưởng Long có thể giải được. Và quả nhiên, không để cô thất vọng câu đó vừa ra, Long trực tiếp trả lời:

" Đáp án của ta là 11"

Nghe xong, Sưu Nhi hoàn toàn im lặng. Hấn đã chết lặng rồi. Nếu Long trả lời câu đầu tiên khiến hấn kinh hãi vì trí tuệ của Long thì khi Long trả lời chính xác bài toán thứ hai khiến Sưu Nhi cạn lời, không biết nói vì về thắng này nữa rồi. Cỗ lễ, chỉ có hai từ: biến thái mới hình dung được Long trong lòng Sưu Nhi.

Hiện tại, Long trả lời được bài toán thứ ba, Sưu Nhi hoàn toàn không mấy khiếp sợ mà còn cho đó là điều hiển nhiên đây.

" Chính xác. Chúc mừng người đã vượt qua cửa ải của ta. Như vậy, người có muốn tiếp tục câu đố thứ ba không?"

Sưu Nhi ánh mắt chờ mong nhìn Long. Hấn muốn nhìn xem Long thật sự có thể trả lời được ba bài toán khó nhất thế kỉ.

Không chỉ Sưu Nhi mà kể cả người đàn ông thần bí cũng muốn Long trả lời câu hỏi thứ ba của mình. Hấn muốn biết, đồ đệ tương lai của mình biến thái đến cỡ nào. Trong lòng cảm thấy cực kì may mắn khi được gặp Long, một kẻ mà khiến ông kinh sợ hết lần này tới lần khác.

Không làm thất vọng hai người, Long nở nụ cười tự tin vô cùng nói:

" Tất nhiên rồi. Người hãy ra câu đố thứ ba đi"

" Rất tốt. Câu đố thứ ba của ta:

A và B vừa kết bạn với C. Họ muốn biết ngày sinh nhật của C. Sau đó, C đưa ra 10 đáp án: Ngày 15/5, ngày 16/5, ngày 19/5, ngày 17/6, ngày 18/6, ngày 14/7, ngày 16/7, ngày 14/8, ngày 15/8 và ngày 17/8.

C sau đó đã tiết lộ riêng với A và B về tháng và ngày sinh của mình.

A: "Tôi không biết ngày sinh của C, nhưng tôi biết B cũng không biết".

B: "Trước tôi không biết ngày bạn ấy sinh nhưng giờ tôi biết rồi".

A: "Vậy tôi đã biết ngày sinh nhật của C".

Vậy, C sinh ngày nào?"

" 16/7"

Vẫn như mọi lần, câu hỏi vừa ra, Long liền nói ra đáp án

Mặc dù đã biết trước kết quả sẽ là như vậy. Nhưng tận mắt chứng kiến một thiếu niên trả lời thành công ba câu đố khó nhất thế kỉ, Sứu Nhi vẫn như trước rung động thật sâu, bộ dạng cực kì khiếp sợ. Ánh mắt nhìn Long như nhìn một con quái vật vậy. Rất lâu sau, hần mới cảm thán nói:

" Ta thật sự rất muốn biết bộ não của người được cấu tạo bằng gì ah"

" Người sẽ không có cơ hội đó"

Long cười đùa trêu chọc, sau đó ánh mắt khiêu khích nhìn về phía Sứu Nhi lên tiếng:

" Ba bài toán thì ta đã trả lời được cả ba. Hiện tại nên đến lượt người".

Nghe vậy, Sứu Nhi gật đầu nói:

" Đúng vậy, chỉ cần người đưa ra một câu đố khiến ta không trả lời được. Người sẽ không phải thực hiện thử thách thứ hai. Vậy câu đố của người là gì?".

Nói xong, ánh mắt Sứu Nhi tràn đầy mong đợi nhìn Long. Hần muốn biết một tên thiếu niên biến thái có thể giải được ba bài toán khó nhất của chủ nhân thì sẽ đưa ra một câu đố như thế nào. Khó hơn ba câu đố mà chủ nhân hắn đã ra hay là dễ hơn? hắn cực kì muốn biết.

" OK. Vậy người nghe cho rõ"

Long cười thần bí. Sau đó khẽ ho một tiếng. Trong ánh mắt tò mò của Thanh Mị, chờ mong của Sứu Nhi. Long trầm giọng nói rất từ từ:

" Câu đố của ta là: $1 + 1 = ?$ "

Bên trong đường hầm không gian, Thanh Mị cả người dính chặt lên người hắn, ánh mắt sùng bái, kính phục nhìn Long khiến lòng hư vinh của Long được thỏa mãn. Còn gì vui sướng, mãn nguyện hơn là được một cô gái, đặc biệt đó lại là người yêu của mình dùng ánh mắt như vậy nhìn. Không phải sao?.

" Ông xã. Anh thật giỏi ! có thể trả lời ba bài toán khó như vậy. Cơ mà, ông xã nè! Đáp án câu hỏi của anh là gì vậy?"

Thanh Mị cười hi hi. Trong lòng vui vẻ cùng tự hào lên tiếng. Hôm nay, cô thật sự mở rộng tầm mắt. Cô biết Long có tài năng suy luận cực kì khủng bố nhưng thật không ngờ nó khủng bố đến vậy.

Ba bài toán này, dù là cô cũng cảm thấy nó là ba bài toán khó nhất thế giới hiện này. Thậm chí cô tin tưởng những nhà bác học, nhà thông thái giỏi nhất thế giới cũng sẽ bó tay trước ba bài toán này. Vậy mà nó lại bị chồng của cô giải chỉ trong vòng chưa tới một phút. Điều này mang cho cô sự bị chấn động không hề nhẹ.

Nghĩ tới câu đố mà Long đưa ra. Nhìn bộ dạng đăm chiêu suy nghĩ của Sứu Nhi và cuối cùng là sự bất lực khi hắn không thể trả lời được nó. Cô thật sự nổi lên lòng hiếu kì, không phải tò mò lời giải của ba bài toán như thế nào bởi vì cô tin tưởng nó cực kì khó hiểu. Cô hiếu kì chính là câu đố cuối cùng của Long. Chỉ một câu đố đơn giản đến cả học sinh lớp một cũng biết đáp án tại sao lại khiến một người có thể đưa ra ba bài toán khó nhất thế giới lại bó tay chứ.

Lúc này, Long đang gối đầu trên đùi Thanh Mị. Hít thở mùi hương cơ thể từ trên người cô khiến Long mê say, hai mắt híp lại , bộ dạng cực kì hưởng thụ nghe Thanh Mị nói vậy liền cười cợt hỏi lại:

" Bà xã. Đáp án của em là gì?"

Nghe vậy, Thanh Mị trầm tư một lúc sau đó có không dám khẳng định lên tiếng:

" Là số 2 phải hông?"

" Bingo. Rất chính xác"

Long cười ha hả, tán thưởng một tiếng.

Biết mình trả lời đúng, Thanh Mị không những không vui mừng mà càng thêm khó hiểu hỏi Long:

" Nếu đáp án là số 2. Tại sao Sứ Nhi lại không trả lời được zậy"

" Muốn biết?. Hôn một cái"

Long không trả lời cô mà cười hi hi. Sau đó cũng không để Thanh Mị đồng ý hay từ chối, hắn đã ngồi dậy, sau đó kéo cô vào lòng. Tim tới đôi môi ngọt ngào, đỏ mọng của cô hôn ngấu ngiến

Rất lâu sau, Long mới thả Thanh Mị ra. Chỉ là lúc này Thanh Mị khuôn mặt đỏ bừng vì xấu hổ, hai mắt mê ly tràn đầy vẻ gọi tình. Toàn thân vô lực nằm trong ngực Long khẽ gất lên:

" Ông xã. Anh thật xấu, chỉ biết bắt nạt em"

" Hắc, trai không xấu, gái không thương mà. Chẳng lẽ em không thích?" Long rất vô sỉ híp mắt trả lời

Thanh Mị bị da mặt dày của Long trực tiếp đánh bại. Nhún vai không trả lời hắn, bộ dạng cực kì bất lực. Tuy vậy, cô chỉ nói thế thôi chứ thực ra, cô thật sự rất thích cùng Long hôn môi. Cảm giác cực kì thoải mái khiến cô không muốn rút ra.

Bỗng cô nhớ ra mình còn muốn Long giải thích đấy. Lập tức, cô ôm lấy tay Long, âm thanh ngọt ngào vô cùng, làm nũng nói:

" Ông xã, hiện tại có thể giải thích cho em được chưa?"

Cầm nhận tay mình cùng nơi nào đó mềm mại, căng tròn tiếp xúc thân mật. Long dục hòa không khỏi bùng lên. Hắn vội vàng đè nén nó xuống. Rất gian nan mới khiến tâm tình bình tĩnh lại

Mới nếm thử trái cấm, không chỉ Long mà cả Thanh Mị đều cực kì ham muốn chuyện đó.

Chỉ là tình cảnh hiện tại không cho phép bọn họ thực hiện chuyện này. Nếu không, bằng vào tính cách của thằng này, bị Thanh Mị vô tình khiêu khích như thế. Hắn đã không chút do dự đè cô ra mà xxx rồi.

Cũng vì thế, không đợi cho dục hòa đốt người. Long vội vàng giải thích:

" Sứ Nhi là một người có trí tuệ rất cao. Không những thế, anh còn dễ dàng trả lời được ba bài toán khó nhất mà hắn đưa ra. Như vậy, trong lòng hắn sẽ coi anh là một tên biến thái, một kẻ với chỉ số IQ cao vô cùng.

Câu đố mà anh đưa ra sẽ quyết định xem anh có được đặc cách tiến vào thử thách thứ ba hay chỉ là vượt qua thử thách đầu tiên. Vì thế , trong suy nghĩ của Sứ Nhi, hắn sẽ nghĩ anh đưa ra một câu đố cực kì khó, khó đến nỗi hắn cũng không trả lời được

Vì thế, khi anh đưa ra $1 + 1 = ?$. Sứ Nhi hoàn toàn không nghĩ tới đáp án là 2. Bởi vì hắn tin tưởng, anh sẽ không bao giờ ra câu đố như vậy. Chính vì cái suy nghĩ đó khiến hắn lúc nào cũng luẩn quẩn với các đáp án khác nhau nhưng tuyệt nhiên sẽ không nghĩ tới số hai. Và do đó, hắn không trả lời được"

P/s: Ba bài toán đầu tiên có trên Google. Ai muốn biết lời giải như thế nào có thể lên đó mà tra nhé

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Thử Thách Thứ Hai: Giết Zombie

Tại một hang động cực rộng vô cùng. Long đặt Thanh Mị bên trong một đồ án ngôi sao năm cánh, khuôn mặt tràn đầy vẻ ngưng trọng nhìn cô lên tiếng:

" Bà Xã, nghe anh. Dù bất kì điều gì xảy ra em cũng không được bước ra đây"

Nghe vậy , Thanh Mị lắc đầu liên tục, cô vùng vẫy muốn thoát khỏi đồ án. Hai tay không ngừng đập lên những chiếc kính mà đồ án tạo ra. Khuôn mặt cô trắng bệch, nước mắt dần dựa nhìn Long bằng ánh mắt cầu xin nghẹn ngào:

" Ông xã, Đừng... đừng... như vậy. Thả... Thả ... em ... em... ra. Em ... em muốn ... cùng ... cùng anh chiến... chiến ... đấu".

Nhìn Thanh Mị bộ dạng thống khổ, tràn đầy sự tuyệt vọng cùng lo lắng tốt cùng. Long nội tâm đau nhói.

Hắn rất muốn làm theo ý cô , thả cô ra. Thế nhưng lương tâm không cho phép hắn làm vậy. Bởi vì nếu làm vậy, Thanh Mị sẽ gặp nguy hiểm cực lớn. Cô đi ra, cũng chỉ khiến hắn không thể tập trung vào chiến đấu, sẽ trở thành gánh nặng của mình mà thôi.

Nghĩ vậy, Long cắn chặt hàm răng, ánh mắt mở trừng, giả bộ tức giận nhìn Thanh Mị quát:

"Đừng nói nữa ! ý anh đã quyết. Em ở trong này cho anh".

Bị Long quát lớn. Thấy bộ dạng tràn đầy sự tức giận của Long. Thanh Mị hai mắt sững sờ. Đây là lần đầu tiên cô thấy Long nổi giận, lần đầu tiên cô thấy Long to tiếng với mình khiến cô không khỏi giật mình.

Sau đó trong lòng lại tràn đầy ủy khuất. Cô làm gì sai chứ! cô chỉ muốn cùng hắn chiến đấu, cùng hắn sống chết. Như vậy thì có gì sai chứ mà Long tức giận như vậy.

Thế nhưng bộ dạng tức giận của Long không giống như giả tạo vì thế dù trong lòng cực kì ủy khuất thế nhưng cô vẫn im re, trong đôi mắt xinh đẹp của cô, nước mắt không ngừng trào ra, bộ dạng cực kì đáng thương như một đứa trẻ làm sai chuyện vậy. Biểu lộ này xuất hiện trên cô mỹ nữ tuyệt sắc như Thanh Mị khiến cho bất kì thằng đàn ông nào thấy cũng mềm lòng, ôm lấy cô mà vỗ về.

Long cũng không ngoại lệ. Thấy Thanh Mị như vậy, hắn muốn một lần nữa giả bộ tức giận để dọa Thanh Mị cũng không tài nào thực hiện được.

Chỉ thấy hắn đi tới, một tay đi xuyên qua tấm kính đưa về phía má Thanh Mị khẽ xoa. Hắn nở một nụ cười ôn nhu, tràn đầy yêu thương nhìn cô nhẹ nhàng lên tiếng:

" Bà xã. Nghe lời anh! ở trong này đi. Nếu như em đi ra không chỉ giúp anh mà còn hại anh nữa đó"

Thanh Mị cảm lấy tay Long thật chặt. Nghe hắn nói vậy, cô muốn phản bác thế nhưng cuối cùng cô lại nói không lên lời. Rất lâu sau, cô mới thở dài ngao ngán, mang theo vẻ tự trách vô cùng nói:

" Em thật sự rất vô dụng phải không? Tất cả mọi nguy hiểm đều là do anh gánh chịu. Dù em hơn anh một cảnh giới, thế nhưng ở đây, em hoàn toàn không giúp được gì, còn trở thành gánh nặng của anh"

Long nói hoàn toàn chính xác, cô mặc dù mạnh hơn Long thế nhưng cũng chỉ ở trên mặt thực lực mà thôi. Còn kinh nghiệm chiến đấu, võ công (ý chỉ những linh kĩ cấp thấp không điều động linh kĩ mà dựa vào sự hoạt động của cơ thể), ... cô hoàn toàn thua xa Long

Thực lực bị phong ấn khiến cô hoàn toàn trở thành người thường. Trong lúc này, cô mà cùng Long chiến đấu không chỉ giúp hắn mà còn khiến Long phân tâm bởi vì lo cho sự an toàn của cô.

Nghĩ vậy, trong lòng Thanh Mị tràn đầy sự tức giận. Cô tức giận bản thân mình quá yếu đuối, tức giận trước đây mình chỉ học chăm chú vào tu luyện linh lực mà bỏ qua võ công. Cô thật sự cảm thấy chán nản vô cùng.

Nhìn Thanh Mị bộ dạng cực kì chán nản. Từ trong giọng nói của cô, Long nhìn được sự tức giận, tức giận bản thân mình bất tài. Long khẽ cười, đưa tay xoa lên tóc cô , ánh mắt ôn nhu nhìn cô cười khuyến bảo:

"Đừng như vậy, anh không trách em! Mỗi người đều có cách tu luyện của chính mình. Em có thể ở hai ba tuổi đạt tới Dẫn Nguyên cảnh cho thấy thiên phú tu luyện của em rất lớn"

"Mới cả, anh là chồng của em, mọi sóng to gió lớn đều có anh gánh vác. Em chỉ cần ở sau anh, ủng hộ anh bằng cách sống thật tốt, không sầu không lo đã là trợ giúp lớn nhất cho anh rồi"

"Lần này cũng vậy, em hãy ở trong này nhìn anh chém giết thầy ma. Chẳng lẽ em không tin tưởng thực lực của anh sao?"

Nghe vậy, Thanh Mị cúi đầu, trầm mặc rất lâu. Sau đó cô ngẩng đầu, ánh mắt tràn đầy quyết tâm nhìn Long, âm thanh mang theo vẻ kiên định:

" Ông xã. Em nghe lời anh. Anh phải cẩn thận đó. Nếu như anh có mệnh hệ gì, em không thiết sống nữa"

" Yên tâm. Anh vẫn còn chưa cùng cùng vợ yêu tận hưởng. Làm sao có thể chết nhanh thế được"

Long nở một nụ cười thỏa mãn, mở miệng đùa ròn .

" Nếu như chúng ta có thể sống sót quay về. Anh muốn bao nhiêu? kiểu gì? em đều chiều tất"

Thanh Mị cười vũ mị, ánh mắt cô chớp chớp tràn đầy vẻ câu dẫn , dụ người, không dừng lại ở đó. Thanh Mị còn liếm môi, bộ dạng cực kì khiêu khích

Nghe Thanh Mị nói vậy, Long hai mắt tỏa sáng. Nhớ tới đêm hôm đó sáng khoái, Long không khỏi dục hỏa bắt đầu nhen nhói. Chỉ thấy hắn cười âm tiếu:

" Là do em nói đấy nhé! nhớ thực hiện lời hứa đó"

Nói xong, hắn quay đầu. Cảm lên kiếm BF đang không ngừng nhỏ máu tươi, đập lên vỏ sò thì thể không đầu hoặc tan xương nát thịt đi lên trước.

Chỉ thấy trước mặt hắn là gần trăm ngàn sinh vật lúc nhúc lúc nhúc chiếm hết cả một vùng không gian. Những sinh vật này có hình dáng cực kì kinh khủng khiến người xem đều phải buồn nôn.

Hình dáng giống con người, chỉ là thân thể bọn chúng đều không nguyên vẹn. Có con mất tay, có con mất chân, có con thì thủng một lỗ lớn ở trước ngực, lục phủ ngũ tạng lòi cả ra ngoài,... những sinh vật này có nước da trắng bệch, đôi mắt thâm đen cùng vẻ mặt lơ đãng như người chết. Bọn chúng bước đi trên đường như những con robot vậy, chậm rãi, cứng nhắc.

Đối với Long, những sinh vật này cực kì quen thuộc. Là ý tưởng mà các nhà làm phim Hollywood luôn tìm đến mỗi khi làm ra những bộ phim đình đám về thể loại tận thế, cũng là những sinh vật chính trong những tác phẩm điện ảnh kinh điển như Walkingdead, World War Z,... Bọn chúng chính là Zombie hay còn gọi là thầy ma

Đối với mặt với mấy trăm ngàn con thầy ma. Nếu như đổi thành người thường, chắc chắn sẽ sợ vỡ mật không chút do dự bỏ trốn. Thế nhưng, ở trước mặt Long, mấy trăm ngàn con thầy ma này chính là một bảo tàng vô cùng vô tận. Một bảo tàng cung cấp một lượng lớn liên minh điểm cho hắn

Chỉ thấy Long khẽ liếm môi, trong mắt tràn đầy chiến ý cùng sát khí mãnh liệt. Hắn nhấc chân lên, Lăng Ba Vi Bộ thi triển tới cực hạn kết hợp với dị năng điều khiển gió khiến Long gần như tốc biến bắn thẳng về phía đàn thầy ma.

Chiều cuối Ekko:Đột Phá Thời Gian quay về mấy phút trước

Trong thời điểm này. Long cùng Thanh Mị đi qua đường hầm không gian tiến vào căn phòng này. Nói là căn phòng chứ thực ra đây làm một hang động rộng thênh thang. Nó rộng đến nỗi, khi xuất hiện ở trong này. Hai người cảm giác như mình bị thu nhỏ lại vậy.

Một hang động to lớn như vậy thế nhưng lại không có thấy một thứ đồ vật gì. Tất cả chỉ là một hang động trống không được lát đá bằng phẳng. Ngoài ra thì chẳng có thứ gì khác

" Long, mau nhìn"

Bỗng, Thanh Mị bỗng nhiên kinh hô chỉ tay về phía trước. Trong mắt tràn đầy sự chán ghét cùng sợ hãi.

Theo hướng cô chỉ, Long nhìn thấy một con thầy ma đang từ từ tiến về phía bọn họ với tốc độ cực kì chậm chạp. Thầy ma này mang hình dáng một người đàn ông trung niên, bộ dạng của nó cực kì mang tính trùng kích tâm hồn người khác. Chỉ thấy con thầy ma này cụt một tay, bởi vì không có qua cứu chữa mà máu tươi từ tay nó không ngừng chảy ra.

Điều khiến nó trở lên kinh khủng chính là ở giữa bụng nó là một cái lỗ cực lớn. Ruột, gan lòi qua ra ngoài lắc lư theo từng tiếng bước đi của nó. Thầy ma chỉ có một con mắt lòi ra ngoài, mắt còn lại thì là mấy con ròi đang thi nhau ngoe ngoáy cái đuôi.

Thấy con thầy ma này, Long hiểu Thanh Mị có bộ dạng chán ghét như vậy. Tên thầy ma này quả thật là quá kinh tởm lắm ah.

" Đình. [Ấn dấu nhiệm vụ] kích hoạt: Săn giết thầy ma (cấp 1)

Miêu tả: ở thử thách này, chém giết hết toàn bộ thầy ma trong phòng.

Lưu ý: Nếu như tiếp nhận nhiệm vụ này, chủ nhân sẽ không phải hoàn thành nhiệm vụ: chém giết 200 yêu thú nữa

Phần thưởng: 20.000 liên minh điểm, 6300 Rp, Trang phục: Yasuo siêu phẩm

Có tiếp nhận hay không?"

Đúng lúc này, âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Long khiến hắn sững sờ. Sau đó lại trở lên cực kì vui mừng.

Đối với nhiệm vụ chém giết 200 yêu thú, Long không biết làm sao để làm nhiệm vụ này. Hiện tại, hắn đang ở trong lăng mộ, chìa khóa để hoàn thành nhiệm vụ: Bí mật Yêu Thú rừng rậm. Thế nhưng khi mà hoàn thành nhiệm vụ này thì nhiệm vụ phụ: Chém giết 200 yêu thú cũng biết mất, kéo theo đó là phần thưởng sẽ giảm xuống. Long không muốn điều này xảy ra chút nào.

Thế nhưng, ở trong này không có yêu thú ah?. Hắn tìm đâu ra yêu thú để hoàn thành nhiệm vụ bây giờ. Chẳng lẽ tìm Thủy Long cùng Hỏa Long? Hắn không có điên ah. Vì thế, đối với nhiệm vụ đó, Long cực kì bất lực.

Giờ, một nhiệm vụ xuất hiện giải quyết vấn đề mà hắn đang đau đầu, bảo sao Long không vui mừng cho được. Không chút do dự đồng ý.

Nhiệm vụ tiếp nhận, Long quay đầu nhìn về phía Thanh Mị nghiêm giọng:

" Em chờ anh ở đây".

" Ừm, anh cẩn thận đó"

Thanh Mị ôn nhu gật đầu lên tiếng. Dù sao, con thầy ma kia là một sinh vật chỉ có Sơ Nguyên Cảnh cấp một. Hoàn toàn không thể làm khó được chồng cô. Vì thế cô không chút nào sợ Long xảy ra bất trắc. Chỉ là cô trong lòng cực kì khó hiểu: Chẳng lẽ thử thách thứ hai đơn giản như vậy.

Long cũng nghĩ tới điểm này, thế nhưng hắn không mấy để ý. Nhiệm vụ đã tiếp nhận, Long dù muốn hay không cũng phải hoàn thành. Vì thế, dù nhiệm vụ có khó đến đâu, biến hóa như thế nào hắn đều tiếp nhận.

Bằng vào Lăng Ba Vi Bộ cùng với điều khiển gió. Chỉ trong mấy giây, Long vượt qua khoảng cách ngàn mét xuất hiện ngay bên cạnh con thầy ma. Một kiếm chém bay đầu nó.

Thầy ma bị chém bay đầu tất nhiên là không thể nào sống được rồi. Chỉ thấy thân thể nó vô lực ngã xuống đất. Máu tươi từ trên đầu không ngừng chảy ra.

Thế nhưng, thử thách có đơn giản như vậy sao? Tất nhiên là không rồi.

Ngay khi con thầy ma này chết thì từ dưới mặt đất xuất hiện hai cái linh trận màu đen. Linh trận biến mất để lộ ra hai con thầy ma nữa. Mà lần này, hai con thầy ma không phải di chuyển không có mục tiêu nữa mà bọn chúng đồng loạt hướng về phía Long.

Thấy vậy, Long hừ lạnh một tiếng. Hắn nhảy lên một cái, sau đó một kiếm chém bay đầu một con thầy ma. Đồng thời dơ tay lên, tâm niệm khẽ động, một thanh kiếm khí xuất hiện dùng tốc độ xấp xỉ tốc độ âm thanh bắn thẳng về phía đầu con thầy ma còn lại. Xuyên thủng đầu nó.

Hai thầy ma vừa bị Long biến thành hai cái xác thì trên mặt đất lại xuất hiện bốn cái linh trận. Bốn con thầy ma từ trong linh trận bước ra, hướng về phía Long tấn công.

Sự xuất hiện của bốn con thầy ma không làm Long hoảng sợ. Hai mắt bình tĩnh vô cùng. Ở trên không trung xoay tròn một cái, sau đó chân hắn cùng với đầu một con thầy ma tiếp xúc. Ngay khi vừa tiếp xúc, Long điều khiển gió xung quanh hội tụ lại hai chân, hình thành một viên đạn, lấy chân hắn làm nòng súng bắn thủng đầu con thầy ma.

Còn lại ba con thầy ma. Long cầm lên kiếm BF, cánh tay phát lên một đường vòng cung. Một đạo gió lốc mang theo sắc lạnh khí thể hết tung ba con thầy ma lên. Con lốc này khác hẳn với những con lốc mà Long đã từng sử dụng trước đây. Con lốc xoáy này không chỉ mang theo phong nguyên sắc bén hơn lưỡi kiếm còn mang theo kiếm khí khiến sát thương của nó tăng lên rất nhiều lần. Một chiêu Bão Kiếm (Q) vừa ra, chắc chắn ba con thầy ma hoàn toàn không toàn thây.

Quả nhiên như Long tính toán. Khi con gió biến mất, ba con thầy ma đã bị chém thành trăm mảnh, hóa thành một vũng máu tươi rơi xuống đất.

Giết chết bốn con thầy ma, Long không chút nào mừng rỡ, mà thay đó là sự ngưng trọng. Chỉ thấy, ngay khi bốn thầy ma vừa chết, trên mặt đất xuất hiện mấy cái linh trận. Lần này, linh trận không phải là sáu như Long nghĩ mà là mười sáu cái. Đúng vậy, là mười sáu cái linh trận.

" 1, 2, 4, 16, ... Chẳng lẽ mỗi khi giết hết thầy ma. Những thầy ma tiếp theo sẽ xuất hiện theo cấp số nhân sao?"

Long trong bụng trầm nghĩ. Như là để chắc chắn dự đoán của mình. Long liền dùng tốc độ nhanh nhất giết chết 16 con thầy ma.

Kết quả đúng như hắn dự đoán. Khi mười sáu con thầy ma chết, trên mặt đất xuất hiện tận 256 cái linh trận. Số lượng linh trận chính là bình phương của số thầy ma mà Long vừa giết xong. Hay nói đơn giản hơn, quy luật xuất hiện của thầy ma tuân theo cách tính: Cấp Số Nhân.

Thực lực của thầy ma rất yếu thế nhưng số lượng thầy ma theo Long chém giết không ngừng tăng lên khiến hắn cực kì buồn bực. Lần đầu , Long nhẹ nhàng giết một thầy ma. Lần hai, Long cũng rất nhẹ nhàng giết hai thầy ma. Lần ba, với bốn thầy ma cũng vậy. Lần thứ bốn, với mười sáu thầy ma cũng không làm khó hắn. Lần năm, với 256 thầy ma, Long cũng không chút nào bận tâm. Thế nhưng, đến lần thứ sáu, dựa theo cấp số nhân thì số thầy ma xuất hiện chính là $256^2 = 65536$. Rồi lần thứ bảy thì là $65536^2, \dots$ Nếu thế, thì chỉ cần tới lần thứ tám, số lượng thầy ma chắc chắn vượt qua hơn triệu thầy ma. Long dù thể lực đông đảo cũng không thể giết nhiều thầy ma như vậy được. Nhiệm vụ này quả thực cmn chứ: quá hãm hãi người đi.

Trong lòng nghĩ vậy, hắn liền lôi tổ tông mười tám đời Hỏa Long ra ân cần thăm hỏi một lần. Mẹ nó! tạo ra thử thách gì không tạo, tạo ra toàn thử thách gây ức chế cho người khác. Thử thách đầu tiên thì cho một tên chiến binh Độ Khí Cảnh giết qua không biết bao nhiêu người đi chơi trò giải câu đó. Giờ đến thử thách thứ ba thì là giết thầy ma. Nhìn qua thì rất đơn giản, thế nhưng số lượng thầy ma xuất hiện theo cấp số nhân quả thật khiến lòng người tê tái. Lần đầu tiên trong đời, Long nghi ngờ cái dị năng: Đo đạc cảm xúc của mình. Trong lòng không ngừng chửi bới dị năng: Mẹ nó! thế này mà bảo rằng Hỏa Long tâm tư đơn thuần, làm một tên hữu dũng vô mưu. Vô mưu cái thằng cha mày ấy.

Tuy rằng trong lòng cực kì buồn bực. Thế nhưng bên ngoài, Long không dừng bước. Kiếm khí, điều khiển gió không ngừng thi triển gạt hái lấy đầu thầy ma. Mấy phút sau, 256 thầy ma liền hóa thành 256 cái xác không hồn nằm trên mặt đất. Lúc này, trên mặt đất, thầy ma chất thành đống, máu tươi chảy ra như suối. Đứng trên đó, Long toàn thân đầy máu tươi của thầy ma, bộ dạng giống như một vị tướng quân đạp trên thi hài kẻ địch vậy.

- Roẹt ... Roẹt

Hai trăm năm sáu thầy ma vừa chết thì vô số linh trận lại xuất hiện. Sau đó, chính là gần trăm ngàn con thầy ma từ bên trong linh trận đi ra. Tạo thành một đàn thầy ma bao trùm khắp căn phòng hướng về Long đánh tới.

Thấy vậy, Long không chút do dự chạy về phía Thanh Mị đang trần đầy khiếp hãi, khuôn mặt trắng bệch nhìn đội quân thầy ma trước mắt.

Long cũng không đánh thức cô. Hấn lòi ra trong không gian nhẵn một viên phấn. Về lên một ngôi sao năm cánh xung quanh Thanh Mị. Ngay khi đồ án được hình thành, nắm tấm kính trong suốt bắn thẳng lên trần nhà tạo thành một chiếc lồng hình ngũ giác bảo vệ Thanh Mị bên trong.

Sau đó, thì tất cả xảy ra giống như trên. Vậy, Long có thể một mình vs 65536 thầy ma? liệu khi hấn giết xong bọn chúng thì 65536^2 có xuất hiện? Hay thử thách này còn có ẩn ý khác?... Tất cả đều sẽ có đáp án ở chương sau.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Số Lượng Thầy Ma: 65536 X 65536

Mất nửa tiếng, Long mới chém giết thành công 65536 thầy ma.

Khi giết tới con thầy ma cuối cùng, Long không chút nào thấy vui mừng. Mặc dù tiêu diệt hơn sáu mươi ngàn thầy ma cũng không tiêu hao nhiều thể lực của hấn.

Thế nhưng một khi giết hết những thầy ma này, hấn đối mặt chính là 65536×65536 thầy ma. Một con số cực kì khủng khiếp. Dù là Long tự tin vào thực lực bản thân thì đối mặt với lượng thầy ma khổng lồ như vậy, Long hoàn toàn bó tay toàn tập.

Đúng như quy luật mà Long tìm ra. Khi con thầy ma cuối cùng bị giết. Vô số linh trận lại xuất hiện. Vô số thầy ma lại đi ra. Lần này số lượng thầy ma đã tăng lên một con số khủng bố. Nếu như lúc này, chỉ là một đàn thầy ma thì đây là một biển thầy ma đúng nghĩa. Nhìn từ trên không có thể thấy được trước mặt Long là một biển người với số lượng lên tới một con số khủng bố. (hơn 4 tỷ thì phải)

" Thử thách này thật sự là quá khủng khiếp đi"

Nhìn biển thầy ma trước mặt. Long ngẩng đầu thờ dài ngoáy. Trong mắt lóe lên một tia tuyệt vọng cùng hoang mang. Hấn thật sự không biết làm gì trong tình huống này.

Thể lực con người có hạn. Dù là Long có là nhân vật chính của câu chuyện, có trong người hệ thống không gì không làm được, kể cả Long có thể lực vượt xa thường nhân do việc điên cuồng tập luyện thời bé thì cũng không thể một mình đánh với một biển thầy ma có tới gần trăm triệu thầy ma như thế này được.

Thậm chí, kể cả Long khôi phục thực lực thì cũng không thể làm được nổi này. Bởi vì thầy ma quả thật là quá nhiều, nhiều đến nỗi dù thầy ma chỉ có thực lực Sơ Nguyên Cảnh cấp một thì cũng có thể dùng chiến thuật biển người giết chết một tên Dẫn Nguyên Cảnh nói chi tới hấn chỉ là Luyện Tinh Cảnh.

Vì thế, bất kể là thực lực không bị phong ấn hay không, đối với trước mặt mình, vô cùng vô tận thầy ma , Long chỉ có chạy trốn chứ không thể ở lại chiến đấu.

Mà cứ cho là giết hết đi. Thế nhưng nên nhớ, mỗi khi giết hết thầy ma, thầy ma lại xuất hiện dựa theo cấp số nhân. Nếu hấn giết sạch thầy ma, thì sau đó, số lượng thầy ma sẽ là bao nhiêu? chục tỷ? trăm tỷ?... Hấn khôn biết nhưng hấn tin tưởng, số lượng thầy ma có thể lấp đầy cả hang động này.

Nói tóm lại. Đối với thử thách này, Long hoàn toàn thúc thủ vô sách, không tìm ra phương án giải quyết

Phía sau Long, Thanh Mị nhìn một biển thầy ma đang từ từ tiến tới. Khuôn mặt cô trắng bệch trần đầy vẻ sợ hãi. Mặc dù cô có một niềm tin mù quáng vào Long, thế nhưng cô thật sự không dám tin tưởng, Long có thể một mình chém hết biển thầy ma đông không biết số lượng kia.

Đối với sự an nguy của Long, chưa bao giờ cô lo lắng như lúc này. Cô thà rằng cùng Long rời khỏi đây, quên hết kí ức về lăng mộ còn hơn là thấy hấn bị thương . Long mà xảy ra chuyện gì, cô cũng sẽ không sống được nữa.

Nghĩ vậy, cô đập mạnh tay lên tường, nước mắt dàn dụa, nghẹn ngào kêu gào:

" Ông... ông... xã, hãy từ... từ bỏ đi. Chúng... chúng... ta... không ... không... cần ... truyền... truyền... thừa nữa"

Thanh Mị âm thanh tràn đầy vẻ cầu xin, cô cầu xin hấn buông tha thử thách, buông tha truyền thừa này. Cô thật sự không chịu nổi cảnh hấn bị thương, bị chết trước mặt mình. Hình ảnh như vậy đối với cô là một sự dả kích cực kì lớn, cô không muốn chứng kiến chút nào.

Nghe Thanh Mị nói vậy, Long quay đầu nở một nụ cười tràn đầy vẻ ôn nhu như là muốn làm cô an tâm. Thế nhưng nụ cười này khiến Thanh Mị lầm tưởng rằng Long đồng ý với lời nói của cô. Trong mắt cô tràn đầy sự kính hi

Thế nhưng, đời không như mơ, tình không như thơ. Ngay khi Thanh Mị tưởng rằng Long sẽ gạt đầu buông tha thì hấn lại làm ngược lại. Chỉ thấy Long lắc

đầu cười lên tiếng, trong giọng nói tràn đầy sự định cùng quyết tâm

" Yên tâm. Anh không sao đâu. Anh sẽ vượt qua thử thách này"

Đối mặt với thử thách như thế này, đối mặt với số lượng thầy ma đông không thể đếm được như thế này, ai mà sẽ không tuyệt vọng, sợ hãi, hoang mang chứ. Long cũng không ngoại lệ

Thế nhưng , đó chỉ là cảm xúc nhất thời mà thôi. Khi mà bản thân hắn đã bình tĩnh lại, với trí thông minh của mình, hắn đã tìm ra sai lầm trí mạng của thử thách này. Một sai lầm khiến Long hai mắt sáng ngời, trong lòng đối với việc hoàn thành nhiệm vụ tràn đầy tự tin

Long hoàn toàn không tin thử thách này sẽ luôn tuân theo quy luật cấp số nhân. Cái quy luật " cấp số nhân" ban đầu cũng chỉ được thử thách áp dụng một phần mà không phải toàn bộ. Vì sao? Bởi vì nếu cứ theo quy luật này, số lượng thầy ma sẽ hoàn toàn vượt qua dân số nhân loại + số lượng yêu thú tồn tại trên Thái Dương tinh hệ

Càng nghĩ, Long càng thấy khả năng này chính xác. Cũng vì thế, hắn mới không nghe lời Thanh Mị mà từ bỏ.

Long từ chối đề nghị của Thanh Mị như một tiếng sét đánh vào trái tim cô. Cô nhìn Long tràn đầy một sự khó hiểu, trong đôi mắt xinh đẹp của cô, nước mắt không ngừng tuôn trào. Cô nói trong tiếng nức:

" Tại... tại .. sao? Vì ... vì ... một ... một ... truyền ... truyền... thừa ... thừa ... của ... của ... Thiên Nhân Cảnh có đáng để anh liều mạng không?"

" Bà xã. Em hãy hiểu cho anh. Anh không quan tâm Truyền thừa của Thiên Nhân Cảnh , cái anh muốn chính là bí mật của lăng mộ này"

Thấy Thanh Mị bộ dạng thất hồn lạc phách, đau đớn như vậy. Long trong lòng đau nhói khổ sở lên tiếng

" Liên minh huyền thoại" là phần quà mà ông trời cho hắn, là thứ giúp hắn trở thành tuyệt thế cường giả. Hắn tin tưởng , có trong tay hệ thống cùng với định lực của mình, hắn có thể trở thành Chân Thần

Mà hệ thống đã từng nói, bất kì nhiệm vụ nào đề ra đều sẽ có thể hoàn thành. Vì thế, Long đã quyết tâm, dù bằng bất kì giá nào cũng sẽ hoàn thành những nhiệm vụ mà hệ thống ban ra

Có một điều tàn khốc là. Bất kì Ấn Dấu Nhiệm Vụ nếu như thất bại thì kết cả chỉ có một: Chân thứ ba của hắn, niềm kiêu hãnh của hắn, là thứ đem lại " hạnh phúc" cho vợ hắn sẽ bị hệ thống cưỡng chế " cắt" đi. Dù rằng hắn đã kêu gào yêu cầu hệ thống thay đổi cách xử phạt thế nhưng tất cả đều là vô ích

Vì thế, dù cho có phải liều cái mạng giả này, Long cũng phải hoàn thành hai cái Ấn Dấu Nhiệm Vụ

Trở lại với câu chuyện. Long nói xong cũng không nhìn về phía Thanh Mị nữa, hắn sợ nhìn cô nhiều sẽ bị bộ dạng đau thương của cô làm cho mềm lòng mà từ bỏ.

Nhìn về phía biển thầy ma, trong mắt Long tràn đầy sát khí thấu xương cùng chiến ý mãnh liệt. Hôm nay, hắn sẽ thỏa thích chém giết, hắn sẽ giết hết tất cả thầy ma trong này. Đến bao nhiêu, giết bấy nhiêu. Hắn muốn xem, thử thách này có thể cho ra bao nhiêu con thầy ma. Suy luận của hắn là đúng hay sai?

" Giết".

Như đã quyết tâm Long dơ lên kiếm BF, Gầm lên một tiếng kinh thiên động địa. Sau đó, cả người hắn như một mũi tên bắn về phía biển thầy ma.

Trong hang động. Một ngọn núi khổng lồ cao tới gần mười mét. Nếu như ai mà nhìn thấy ngọn núi này đều sẽ không khỏi sợ hãi, da đầu tê dại bởi vì ngọn núi này làm hoàn toàn bằng xác người. Chính là xác của thầy ma. Từ trên ngọn núi, máu tươi mang theo mùi tanh tươi không ngừng chảy xuống tạo thành một vùng máu không lồ dưới chân núi.

Thế nhưng , điều khiến mọi người hoảng sợ đồng thời không chút do dự quay đầu chính là xung quanh ngọn núi này, vô cùng vô tận thầy ma đang chen chúc, bao vây lấy ngọn núi. Vươn ra những cái tay lên không như đang bắt một ai đó không ngừng gào thét.

Trên đỉnh núi. Long một tay cầm kiếm BF cầm xuống, nửa đứng nửa quỳ. Khuôn mặt hắn lúc này trắng bệch không còn một giọt máu. Toàn thân rã rời một mõi, hơi thở trở lên cực kì nặng nề cho thấy thể lực của hắn đang xuống dốc không phanh. Trên người hắn, máu tươi thấm nhuộm cả bộ quần áo, biến nó thành màu đỏ tươi. Bộ dạng hiện tại của Long hoàn toàn không xong, hắn đã đạt tới cực hạn của mình.

Nửa tiếng chém giết, dù thể lực của Long có mạnh tới cỡ nào, có kinh khủng tới đâu thì cũng không thể chịu nổi. Dù hắn bỏ ra toàn bộ liên minh điểm để mua lấy rất nhiều bình máu (hồi thể lực) thì cũng chỉ giúp Long trụ được thêm mười phút nữa mà thôi.

Hiện tại, Long đã hoàn toàn kiệt sức rồi. Hắn mặc dù không bị thương (nếu bị thầy ma trảo trúng thì biến thành thầy ma mà) nhưng thể lực của hắn đã cạn kiệt, tâm trí của hắn đã mệt mỏi.

Ánh mắt hắn trở lên mơ hồ, đầu óc hỗn loạn, bản năng thân thể khiến hắn muốn ngã xuống để nghỉ ngơi. Thế nhưng lý trí cho hắn biết, mình không thể ngã xuống lúc này, bởi vì một khi ngã xuống thì hắn sẽ không bao giờ tỉnh lại.

Cơ thể đã tới cực hạn, thể lực đã tiêu hao toàn bộ, mà dưới đỉnh núi là vô số cây ma đang đợi hắn ngã xuống để biến hắn thành đồng bọn với bọn chúng. Hiện tại Long đang ở trong tình thế thập tử nhất sinh, ngàn cân treo sợi tóc.

Cẩn thận môi mình đến nổi máu tươi chảy ra. Long lấy hết sức bình sinh đứng dậy, tâm niệm khê động. Bình Thuốc Biến Dịch cuối cùng được sử dụng. Một giây sau, Long thể lực hồi phục lại 8/10.

Hít một hơi thật sâu. Nhìn xuống dưới chân núi vô số cây ma. Long trong mắt vẫn không có chút nào sợ hãi hay trùn bước mà vẫn là vô tận chiến ý. Dù trải qua nửa tiếng điên cuồng chém giết, dù rằng tỷ nữa thì phải ngã xuống thế nhưng Long vẫn không chút nào buông tha. Vẫn như ý niệm lúc này của hắn: Hắn muốn xem thử thách này đánh bại hắn hay hắn chinh phục thử thách.

Cách đó không xa. Thanh Mị ngồi dưới mắt đất. Ánh mắt cô nhìn về thân hình cao lớn đứng trên đỉnh núi do xác cây ma tạo thành. Khuôn mặt cô trắng bệch như người bị Trong mắt tràn đầy sự lo lắng, hoang mang.

Nhìn Long điên cuồng chém giết cây ma, nội tâm Thanh Mị đau nhói như bị vạn kim đâm vào vậy. Cô thật sự không muốn nhìn thấy người mình yêu như vậy. Cô muốn xông ra ngoài giúp đỡ hắn, cùng hắn chia sẻ gánh nặng thế nhưng lại lực bất tòng tâm. Cô chỉ có thể ở trong đây, không ngừng mà cầu khẩn các vị thần che chở cho Long bình an trở về với cô.

Đồng thời, cô cũng rất hối hận, hối hận khi mà nghe Hỏa Long đe dọa như vậy mà không từ bỏ. Nếu như cô biết sẽ có thử thách kinh khủng như vậy, sẽ biết Long gặp nguy hiểm, sẽ chết thì thà rằng cả đời này cô với Long ở trên đảo còn hơn là như thế này.

Trên đỉnh kim tự tháp. Người đàn ông ánh mắt tràn đầy vẻ giết mình cùng yêu thích nhìn Long đang cùng cây ma chém giết.

Hành động của Long trong thời gian này khiến người đàn ông thần bí hết kinh ngạc này sang kinh ngạc khác. Cuối cùng là chết lặng. Đối với Long đã không còn gì để nói nữa rồi. Hóa chăng, ông chỉ có thể phun ra được hai từ : Biến thái.

Thực lực bị phong ấn tới Sơ Nguyên Cảnh. Vậy mà có thể dựa vào thể lực, võ công, kinh nghiệm chiến đấu ở trong hơn bốn tỷ cây ma như chỗ không người. Chém giết cây ma như giết rau cỏ. Thực lực như vậy, người đàn ông thần bí tự nhận không bằng.

Long chém giết cây ma không phải là tùy ý chém giết mà đều có âm mưu. Mỗi khi giết chết một cây ma, hắn đều sắp xếp bọn chúng lại với nhau từ từ hình thành nên một ngọn núi xác người cao năm mét. Với việc đứng trên đỉnh núi, Long có thể có thời gian nghỉ ngơi. Không những thế, người đàn ông thần bí có thể nhìn ra được Long đã nhìn thấu thử thách này. Trí tuệ kinh khủng như thế, người đàn ông thần bí thật sự không thể không tán phục.

Nhìn Long, người đàn ông thần bí lóe lên một tia dị sáng cảm thán một câu:

" Trong suốt cuộc đời của ta. Chưa bao giờ ta thấy một cậu bé thần kì đến vậy. không chỉ thiên phú đang sợ mà thực lực, trí tuệ cũng cực kì kinh khủng. Ha... Ha, thật sự là nhật được bảo rồi"

Nói xong, ông cười lớn, bộ dạng cực kì vui vẻ. Cũng phải thôi, truyền thừa là một đời sở học của ông. Hiện giờ thấy nó rơi vào tay một người như vậy, ông thỏa mãn vô cùng.

" Tuy vậy, ta muốn xem nghị lực của cậu lớn như thế nào. Cậu bé! đừng để ta thất vọng đó"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Nổi Giận

- Trần Trối.

Một tiếng quát sắc lạnh vang lên. Chỉ thấy, trong hang động gió không ngừng xuất hiện hội tụ với nhau thành một cơn lốc xoáy hút tung mây trắng cây ma lên không. Chỉ chờ có vậy, Long hóa thành bạch quang bắn tới. Không biết đây là lần thứ mấy trăm Long thi chiến Trần Trối. Hắn chỉ biết một điều, một chiêu này dùng xong, toàn bộ cây ma đều chết hết.

Đầy trời kiếm khí lại một lần nữa hoa lệ xuất hiện. Một giây sau, chiều cuối biến mất, Long từ trên không hạ xuống, mà phía sau hắn, Tất cả cây ma dính phải chiều cuối Trần Trối của Long đều bị vô số kiếm khí cắt thành trăm mảnh biến một trận mưa máu tươi rơi xuống.

Đứng trên vô cùng vô tận xác cây ma. Dưới chân, xung quanh hắn đâu đâu cũng là xác cây ma, những ngọn núi lớn nhỏ do xác cây ma tạo nên. Máu tươi từ các ngọn núi vẫn không ngừng trào ra khiến cho căn phòng ngập trong máu tươi tanh nồng. Một cảnh tượng cực kì khủng khiếp, hình ảnh như là địa ngục trồn trần gian vậy. Nếu như chứng kiến cảnh tượng này, nhìn thấy xác người xếp thành mấy trăm núi lớn, núi nhỏ, rồi thì máu tươi chảy không ngừng khiến cho căn phòng ngập trong biển máu thì dù là người gan dạ đến mấy đều sẽ buồn nôn mà bỏ chạy.

- Oe

Thậm chí là Long, với định lực kinh người khi chứng kiến khung cảnh như thế này cùng mùi máu tươi lan tràn khắp căn phòng khiến hắn không thể không nôn thốc nôn tháo. Khuôn mặt trắng bệch không còn một giọt máu.

" Cuối cùng cũng giết xong . Liệu rằng suy luận của ta là đúng hay sai?"

Dùng một ít phong nguyên tố ít ỏi tạo thành một cái giường vô hình. Long toàn thân vô lực nằm trên đó. Ánh mắt hắn mơ hồ, đôi mắt như muốn khép lại. Hắn hiện tại rất mệt mỏi. Mặc dù không bị thương, thế nhưng thể lực hắn đã tiêu hao không còn tí nào. Hiện giờ, dù chỉ là một loài động vật bình thường cũng có thể giết chết hắn. Kết hợp với tâm trí căng như sợi dây đàn trong chiến đấu giờ đã được thả lỏng khiến Long chỉ muốn ngủ một giấc thật ngon mà thôi.

Còn về Thanh Mị, bởi vì không muốn Thanh Mị chứng kiến cảnh máu tươi, man rợ cực kì khiến người khác, đặc biệt là phái nữ bị shock tinh thần, thậm chí là trở lên điên loạn. Hắn đã đánh ngất sừu cô. Hiện tại, Thanh Mị đang ngủ say bên trong món bảo bối mà hắn dùng để bảo vệ cô khi này.

Nhìn xung quanh mình không còn một con thây ma nào sống sót. Ánh mắt Long lóe lên dị sắc. Hiện tại, là lúc biết được, điều hắn suy luận là đúng hay sai?

Và rất nhanh hắn biết được đáp án. Nhìn dị biến xảy ra trước mặt mình, Long nở một nụ cười vui vẻ. Hắn, đã đoán đúng.

Chỉ thấy, trước mặt Long, vô số xác thây ma tạo nên bức tranh địa ngục giữa chốn nhân gian liền biến mất. Xác thây ma, máu tươi đồng loạt hóa thành vô số mảnh vỡ tan biến trong không khí. Chỉ trong chớp lát, hang động lại trở về với dáng vẻ ban đầu của nó. Chỉ là một căn phòng rộng thênh thang không có bất kì thứ gì khác. Nếu như không phải thấy Long như người sắp chết nằm giữa phòng thì không một ai tin tưởng mới vừa rồi đã xảy ra một cuộc chiến thảm khốc.

" Đỉnh, chúc mừng chủ nhân hoàn thành [Ấn dấu nhiệm vụ] kích hoạt: Săn giết thây ma (cấp 1). Thưởng: , 20.000 liên minh điểm, 5000 Ip, Trang phục: Yasuo siêu phẩm".

" Đỉnh, Trận chiến kết thúc. Hệ thống đánh giá: S+. Chủ nhân đạt được 2000 điểm thông thạo tướng Yasuo".

" Đỉnh, Bộ kĩ năng của Yasuo đạt tới cấp 2 (2500/5000). Thưởng: 199 Rp".

Ba tiếng thông báo vang lên trong đầu Long khiến hắn thỏa mãn vô cùng.

Cuộc chiến này khiến Long cực kì khổ sở, khiến hắn vận dụng toàn bộ những gì mình biết, những gì mình học để có thể sống sót. Đã có vô số lần tưởng chừng như chắc chắn chết nhưng cuối cùng đều cực kì may mắn vượt qua được. Một cuộc chiến mà đến giờ, Long vẫn không tin nổi rằng mình có thể vượt qua nó.

Mặc dù vậy, thu hoạch được sau cuộc chiến quả thật là khiến Long sung sướng vô cùng. Thu hoạch của hắn không phải là liên minh điểm, không phải là Ip, Rp, ... Mà thu hoạch lớn nhất của hắn chính bộ kĩ năng của Yasuo đạt tới cấp 2

Mặc dù hệ thống không nói ra. Thế nhưng, trong quá trình sử dụng bộ combo này. Long biết rõ một điều: Điều khiển gió và kiểm soát ảnh hưởng rất nhiều tới bộ combo của Yasuo và ngược lại. Nếu như hắn sử dụng thuần thục bộ kĩ năng của Yasuo thì đồng nghĩa với việc kiểm thuật của hắn cùng với dị năng cũng tăng lên rất nhiều. Ngược lại cũng vậy.

Mà bằng chứng rõ ràng nhất chính là sau cuộc chiến. Bộ kĩ năng của Yasuo không chỉ đạt tới cấp hai mà bản thân Long cũng đánh hoàn toàn ổn định cảnh giới Kiểm Khí. Không những thế, Long còn cảm nhận được, mình đã chạm được tay vào trung cấp Kiểm Khí. Nếu như để các kiểm thuật gia thế giới biết Long dùng chưa tới mấy ngày từ sơ cấp Kiểm Khí gần bước vào trung cấp Kiểm Khí thì không biết bọn họ sẽ có cảm tưởng thế nào? khiếp sợ? kinh hãi? không thể tin nổi?...

Không chỉ kiểm thuật mà dị năng: Điều Khiển Gió của Long cũng tăng lên một khoảng cách lớn, đạt tới trung phẩm Hoàng cấp. Hiện tại, Long có thể điều khiển gió một cách cực kì dễ dàng, hoàn toàn là dựa vào ý niệm của mình. Đồng thời , từ dị năng này mà sáng tạo ra rất nhiều chiêu thức liên quan tới gió với uy lực rất chi là mạnh mẽ.

Như vậy, sau cuộc đại chiến này. Long mặc dù đẳng cấp không tăng thế nhưng tổng thể chiến lực tăng lên rất nhiều. Theo như Long tính toán, nếu như khôi phục thực lực, tất cả thủ đoạn của Long đều dùng (trừ bảo bối của gia tộc) thì hắn có thể giết chết một tên Dẫn Nguyên Cảnh dưới cấp hai năm, trên cấp hai năm, dù không giết chết nhưng hắn cũng có thể làm đối phương bị trọng thương.

Cuộc chiến đã kết thúc lại thêm phần thưởng phong phú khiến Long tâm tình thoải mái. Lập tức, con buồn ngủ do sự tập trung cao độ cùng thể lực cạn kiệt ập tới người hắn khiến Long hai mắt díp lại với nhau. Hiện tại, Long chỉ có duy nhất một ý niệm: Đó là lên giường cùng đàn Harem của mình trong mở

Nhưng mà, thằng tác giả trời đánh có vẻ vẫn thấy anh Long đẹp trai của chúng ta vẫn chưa đủ chặt vật, vẫn thấy thử thách chưa toát lên độ troll của người đàn ông thần bí. Hoặc cũng có thể chỉ đơn giản là thằng tác giả muốn Long đại soái ca ăn hành ngập mặt. Nói chung, thằng tác giả chắc chắn sẽ không cho Long yên ổn ngủ đâu.

Vì thế, ngay khi Long chuẩn bị bước vào mộng đẹp thì dị biến xảy ra. Chỉ thấy trên nóc hang động, một cột sáng bắn thẳng về phía Long với tốc độ cực

kì siêu tốc. Cột sáng nhanh tới nỗi, Long chưa kịp phản ứng thì đã bị cột sáng bắn trúng.

Biến cố xảy ra quá nhanh khiến Long hoàn toàn không hiểu chuyện gì xảy ra. Hắn chỉ có thể chơ mắt nhìn cột sáng xuyên qua người mình. Chỉ là khi cột sáng biến mất, Long hai mắt tràn đầy vẻ khó tin, ngờ ngác nói lên một câu:

" Đây là..."

Sau đó hắn ở trên đất nhảy tung tung như thằng điên. Khuôn mặt trắng bệch của hắn cũng trở lên vô cùng hồng hào. Toàn thân tràn đầy một cỗ sức mạnh. Ánh mắt hắn không còn vẻ mệt mỏi như lúc này mà thay vào đó là ánh mắt tràn đầy tinh thần, trong mắt tràn đầy sự khiếp sợ cùng nghi hoặc.

Hiện tại, Long trong lòng cực kì chấn động. Hắn cứ tưởng rằng cột sáng bắn trúng hắn sẽ làm mình bị thương nặng. Nhưng không? cột sáng không những không khiến hắn bị thương mà còn khiến Long thể lực khôi phục để thời kì đỉnh cao, tâm thần do sự tập trung quá độ mà trở lên mệt mỏi cũng biến mất. Long chỉ cảm thấy toàn thân thư thái, sức mạnh tràn trề, tinh thần no đủ. Hoàn toàn chính là bộ dạng của hắn lúc toàn thịnh. Nếu như có ai nhìn thấy Long lúc này, hoàn toàn không tin được hắn vừa mới trải qua một cuộc đại chiến xong.

Trên đỉnh tòa kim tự tháp. Nhìn Long bộ dạng ngờ ngác, khó tin nhìn bản thân khắp một lượt. Người đàn ông thần bí nở một nụ cười ha hả, một nụ cười tràn đầy sự khoái trí. Giống như ông đã thành công lừa một ai đó vào bẫy vậy. Một nụ cười mà chúng ta hay gọi là " cười đều". Chủ nhân lăng mộ toát lên nụ cười đó, thật sự không biết Long sẽ bị ông ta " dẫn vật" như thế nào đây:

" Cậu bé ! trò hay bắt đầu rồi. Cố gắng mà sống sót nhé. Ha.. Ha.... Ha"

" Đỉnh. [Ấn dấu nhiệm vụ] kích hoạt: Săn giết thầy ma (cấp 2)

Miêu tả: ở thử thách này, chém giết hết toàn bộ thầy ma trong phòng.

Lưu ý: Nếu như tiếp nhận nhiệm vụ này, chủ nhân sẽ không phải hoàn thành nhiệm vụ: chém giết 200 yêu thú nữa

Phần thưởng: Kích hoạt hệ thống: lực lượng chuyển đổi

Có tiếp nhận hay không?"

Âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Long khiến hắn giật mình hoảng sợ vô cùng. Đồng thời trước mặt Long, một con thầy ma lại xuất hiện. Chỉ là con thầy ma này khác với những con trước. Nó cao khoảng 5m, hình dáng là nhân loại nhưng không có da để lộ lớp thịt bên trong nhìn qua cực kì kinh khủng. Hai mắt nó đục ngục vô thần, bắp tay, bắp chân săn chắc với những chiếc móng vuốt sắc nhọn. Mà thực lực của nó cũng mạnh hơn thầy ma lúc đầu: Sơ Nguyên Cảnh cấp 2.

- Grào

Không như những thầy ma lúc nãy. Con thầy ma này nhìn thấy Long liền gầm lên một tiếng sau đó đánh về phía Long. Tốc độ vô cùng nhanh như một con báo vậy. Chỉ trong nháy mắt liền xuất hiện trước mặt Long, hai cánh tay với mười móng vuốt cực kì sắc bén chém về phía Long.

Thấy vậy, Long lập tức tỉnh táo lại. Hắn cũng không suy nghĩ nhiều, trong lòng mặc niệm tiếp nhận. Sau đó dùng tốc độ nhanh nhất rút ra kiếm BF. Tuy vậy, tốc độ của Long dù nhanh thế nhưng hai cánh tay vẫn tiếp xúc với Long, cách mặt hắn chỉ có 1cm. Tin tưởng, nếu một chiêu này mà chúng, khuôn mặt đẹp trai của Long sẽ bị phá hủy đồng thời hắn cũng biến thành một con thầy ma.

Tình thế ngàn cân treo sợi tóc thế nhưng Long không chút nào hoảng loạn. Chỉ thấy, hai chân Long cắm chặt trên mặt đất, đồng thời thân thể hắn nghiêng ra sau một góc 100 độ ra phía sau. Cực kì hoàn mỹ tránh thoát khỏi một trào này của thầy ma.

Chưa dừng lại ở đó. Long một tay đập mạnh xuống đất, mượn lực đẩy thân thể của mình lên. Đồng thời xoay người, một cước đạp thẳng lên đầu thầy ma. Một cước này mang theo kiếm khí cùng phong nguyên tố kết hợp với nhau. Có thể đập nổ đầu một con cấp ba yêu thú huống chi chỉ là một con thầy ma với điểm yếu là đầu.

- Oanh

Một tiếng nổ nhẹ. Con thầy ma bị Long đá bay ra ngoài, đầu trực tiếp bị một cước của Long đá cho nổ tung, chết không thể nào chết hơn được nữa.

- Roẹt... Roẹt

Ngay khi con thầy ma vừa chết. Hai cái linh trận lại xuất hiện. Từ bên trong, hai con thầy ma giống như vậy bước ra. Hướng về phía Long đánh tới.

" Cái what đờ fuck! Đừng có troll ta như thế chứ...."

Nhìn hai con thầy ma, Long không nhận được chửi tục. Đến giờ mà hắn còn không biết việc gì xảy ra thì xảy ra thì hắn thật sự có lỗi với đảng và nhân dân. Thế nhưng , khi biết mình lại phải bắt đầu lại từ đầu, mà thầy ma lại xuất hiện theo " cấp số mũ" . Long thật sự có xúc động muốn đập đầu xuống đất

hoặc thổ huyết mà chết chứ. Đến giờ, hắn liền biết được một điều: Hòa Long à không chủ nhân lăng mộ này là một thằng thích troll người khác.

Tại sao Long biết người ra thử thách không phải là Hòa Long. Đơn giản, Long nhìn ra Hòa Long là một tên đầu óc đơn giản, hoàn toàn không thể nào nghĩ ra những thử thách cao siêu như thế này được. Mà Thủy Long thì có chính thử thách của mình nên sẽ không giúp Hòa Long. Vì thế, Long 100% tin tưởng người ra hai thử thách này một là chủ nhân của lăng mộ

Nghĩ tới những gì mình trải qua, Long thật sự có xúc động muốn lôi chủ nhân nơi này ra đánh đập tàn nhẫn. Trong lòng đối với người đàn ông thần bí chửi không ngớt. Mà không chỉ chửi trong lòng, hắn còn chửi ngoài miệng nữa:

"Con mẹ nó chứ! ta éo cần biết ngươi là ai, là phụ nữ có thai đang cho con bú hay là trẻ em tám tuổi. Là đàn ông hay đàn bà. Đừng để ta tìm thấy ngươi, nếu không ta chắc chắn sẽ cho ngươi biết tại sao hoa kia lại hồng"

"Demmm! Troll nhau thì cũng troll vừa thôi chứ. Đầu tiên thì cho Sứu Nhi, một thằng chiến binh giết người vô số, sát khí trùng thiên đi ra dọa bọn này sợ một trận, sau đó thử thách thì cmn chứ: Giải toán. Mẹ! Nếu thế thì nói mẹ nó từ đầu thử thách là giải toán đi còn bày đặt chơi trò tâm lý"

"Thử thách đầu tiên qua rồi thì ta cũng không nói làm gì. Đến thử thách này, chém giết thầy ma theo cấp số nhân vẫn chưa đủ độ khó khăn sao mà giờ còn cho cái thể loại tuần hoàn thế này. Ngươi có biết cái cảm giác khi giết bốn tỷ thầy ma xong sau đó lại bắt đầu lại từ đầu, giết một con, hai con, bốn con cuối cùng lại quay lại bốn tỷ con nó như thế nào không?"

"Fuck! Ngươi đây là muốn tìm truyền nhân hay muốn tìm thánh nhân vậy. Dù là thánh cũng không thể nào tiếp nổi mấy cái nhiệm vụ này."

....

Long há miệng chửi một tràng dài khiến cho người đàn ông thần bí khóe miệng dật dật. Trên mặt xuất hiện mấy cái dấu #, đôi tay nắm thật chặt cái ly rượu, toàn thân run rẩy, khuôn mặt đỏ bừng vì tức giận cho thấy ông ta thật sự bị Long mắng cho nóng đầu rồi. Thấy Long lại còn muốn chửi tiếp. Ông thật sự không chịu được quát lớn:

"Mẹ nó! còn muốn chửi. Đừng tưởng ngươi thiên phú trắc tuyệt thì muốn chửi ai cũng được nhé"

Nói xong, ông vỗ tay. Ngay lập tức, trong hang động, một đạo lôi điện bất thành linh xuất hiện chuẩn xác bổ lên người Long.

- Oanh

Long bị đạo lôi điện bổ trúng khiến toàn thân chạy khết lét, toàn thân đen thui. Quần áo trực tiếp bị lôi điện phá hủy hoàn toàn. Mặc dù đạo lôi điện này không gây mấy sát thương thể nhưng nó khiến bộ dạng của Long cực kì hài hước. Bộ dạng của hắn lúc này không khác gì một tên da đen còi trướng cả.

Vừa chửi xong liền bị sét đánh. Làm gì có chuyện trùng hợp như vậy? Long liền biết rõ đây chắc chắn có kẻ trừng phạt mình vì tội chửi chủ nhân lăng mộ. Không phải chủ nhân lăng mộ thì cũng là Thủy Long hoặc Hòa Long.

Biết mình bị người khác đánh, Long thật sự nổi giận. Hắn cũng mặc kệ Thủy Long hay Hòa Long. Thiên Nhân Cảnh hay Tiên Tuyệt Cảnh. Hắn không chút do dự mở miệng chửi lớn:

"Vkl! Chửi không được liền động thủ. Đây là cách làm của Thiên Nhân Cảnh trong truyền thuyết sao?"

- Oanh

"Cmn! có giỏi thì đánh thêm lần nữa"

- Oanh

"Fuck! ngươi thật sự dám đánh. Ngươi chờ đó! đừng để ta biết ngươi là ai, nếu không ta sẽ không cho nhà ngươi sáng nhất Thái Dương Tinh Hệ thì ta sẽ không động tới gái trong vòng 10p ?!"

- Oanh

"Đạch! ngươi còn đánh"

- Oanh

"Đại ca, tiền bồi hay cái gì cũng được. Xin tha mạng. Em sai rồi"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Hoàn Thành Nhiệm Vụ

P/s: Bởi vì chém giết vẫn như mấy chương kia vì thế ta sẽ ko tả đoạn pk giữa main vs mấy tỷ thầy ma nữa

Bên trong hang động à không, phải là cả lăng mộ này chứ. Không có khái niệm của thời gian. Ở đây, mặt trời không thể chiếu xuống, tất cả thiết bị điện tử đều không hoạt động.

Cũng may, Long có truyền thừa của Người Giám Hộ Thời Gian: Zilean. Mặc dù hiện tại không thể dùng bộ kĩ năng của Zilean, thế nhưng đối với việc cảm nhận thời gian, Long vẫn có thể làm được. Vì thế hắn biết mình ở trong này hang động này đã hai ngày rồi.

Hắn không muốn Thanh Mị chứng kiến cảnh mình tuần hoàn chém giết thầy ma. Tin tưởng nếu thấy cảnh này, cho dù Long có ngăn cản thế nào, cô ấy cũng sẽ dùng mọi cách kéo hắn rời khỏi đây. Vì thế, hắn đã cho Thanh Mị uống thuốc ngủ, thuốc ngủ này khiến cô sẽ ngủ say trong hai ngày liền. Đó cũng là lí do, trong suốt hai ngày chém giết, Thanh Mị đều không có lên tiếng ngăn cản hắn

Hai ngày, Long chém giết thầy ma đã vượt qua con số không thể đo lường đó. Có thể là chục tỷ, trăm tỷ thậm chí là lớn hơn con số đó rất nhiều. Mỗi khi hắn giết hết bốn tỷ thầy ma thì tất cả lại trở lại ban đầu. Hắn lại bắt đầu giết một con thầy ma nữa, rồi hai con... và bốn tỷ con, cứ như vậy suốt hai ngày nay khiến Long hai tay đã chết lặng.

Mặc dù mỗi khi hoàn thành một vòng tuần hoàn thì Long sẽ khôi phục lại đỉnh phong, thế nhưng cảm giác mệt mỏi chán nản do tâm trí sinh ra khiến Long thật sự không chịu nổi nữa, rất nhiều lúc hắn đã muốn mở miệng đầu hàng. Thế nhưng cuối cùng sự bướng bỉnh của hắn khiến hắn không mở được miệng.

Đối với vị chủ nhân lăng mộ này. Long lúc đầu tràn đầy phần nộ. Hai thử thách mà Long vượt qua, không cái nào là không khiến người khác tức điên người.

Thử thách một thì để một tên chiến binh giết người như ngóe chơi trò giải câu đố? thử thách thứ hai thì bắt hắn tuần hoàn giết hơn 4 tỷ thầy ma. Nếu không phải Long tinh thần thép, nếu không phải là bởi vì không hoàn thành Ấn Dấu Nhiệm Vụ mà biến thành thái giám thì hắn đã không chút do dự mang theo Thanh Mị rời khỏi nơi này rồi. Hắn thật sự không thể hiểu nổi chủ nhân lăng mộ này nghĩ ra mà ra hai cái thử thách quái đản này. Trong lòng kêu gào: Mẹ nó! tìm truyền nhân hay tìm thánh nhân vậy cha nội

Hắn phần nộ, hắn chửi và kết quả cuối cùng là : bị sét đánh. Bị sét đánh liên tục khiến Long không thể không khuất nhục. Dơ lên ngón tay giữa, cực kì ừy khuất lên tiếng: Người được! người thắng. Tất nhiên, hành động này của hắn chỉ dám ở trong lòng nói ra mà thôi. Long tin tưởng chỉ cần mình thực sự làm vậy, hắn sẽ được tiếp đón nồng nhiệt bằng một trận: sét đánh.

Và đến giờ, trải qua hai ngày chém giết. Long thật sự đã cạn lời, không còn gì để nói nữa rồi. Không phải là hắn hết bất mãn về thử thách mà là hắn đã quá mệt mỏi để có thể nghĩ được cái gì.

Mệt mỏi đây không phải là thể xác, mà là mệt mỏi về tinh thần. Giống như việc bạn cực kì khỏe, khỏe đến nỗi có thể nâng một cục đá nặng 100 kg trên người. Bạn đeo trên người một cục đá 50kg chạy vòng quay sân bóng với số vòng không xác định. Với sức khỏe của bạn, việc đó hoàn toàn dễ dàng. Bạn chạy 10 vòng, 20 vòng, 50 vòng, 100 vòng hoàn toàn không có vấn đề gì. Thế nhưng, khi bạn chạy 200 vòng, 500 vòng,... bạn sẽ cảm thấy cực kì mệt mỏi, buồn chán và chỉ muốn ngừng lại. Đây chính là cảm giác của Long lúc này.

- Phập

- Học ... học

Con thầy ma cuối cùng của vòng tuần hoàn thứ năm bị Long một kiếm chém bay đầu. Và cũng như những lần khác, toàn bộ thầy ma trên mặt đất lại hóa thành vô số mảnh vỡ biến mất. Chỉ còn lại Long với một căn phòng trống chon, rộng thênh thang.

Cắm một kiếm xuống đất, Long khuôn mặt trắng bệch, toan thân run rẩy. Hơi thở của hắn cực kì nặng nề cho thấy Long mệt mỏi vô cùng. Năm vòng tuần hoàn, mỗi vòng tuần hoàn số thầy ma đều trên bốn tỷ. Tổng cộng, trong hai ngày, Long đã giết hơn 20 tỷ thầy ma. Một con số cực kì khủng khiếp.

Nghĩ tới hai ngày nay, mình như một thằng điên, không chút nào nghỉ ngơi chém giết thầy ma. Long xuất phát từ nội tâm sợ hãi. Hắn sợ hãi không phải là thầy ma đông hay thử thách này quá khủng bố, hắn sợ chính là độ troll, độ hăm hại người khủng khiếp của vị chủ nhân lăng mộ này.

"Đại ca. Em không cần biết anh là ai. Nhưng mà xin anh có thể thay đổi thử thách khác được chứ. Nếu không, em xin dừng cuộc chơi tại đây?"

Ngồi trên mặt đất, Long ngẩng đầu cực kì bất lực hồ hão. Dưới dăm uy của người đàn ông thần bí, Long cũng không còn chửi nữa, cực kì ngoan ngoãn

Trên đỉnh kim tự tháp. Người đàn ông thần bí nghe Long nói vậy. Ông ta khẽ vuốt râu, trong mắt lóe lên một tia tán thưởng:

"Hai ngày liên tiếp không ngừng không nghỉ chém giết 20 tỷ thầy ma. Nghị lực thật lớn"

Hiện tại, người đàn ông thần bí cực kì thỏa mãn về biểu hiện của Long. Mục đích hắn tạo ra thử thách thứ này chính là kiểm tra thực lực, trí tuệ và nghị lực của Long. Long có thể khám phá ra quy luật của thử thách, đồng thời biến xác thầy ma thành một nơi nghỉ ngơi để khôi phục thực lực cho thấy Long có đại trí tuệ.

Đẳng cấp bị phong ấn xuống Sơ Nguyên Cảnh cấp năm, linh lực không tồn tại. Thế nhưng Long có thể bằng vào một người, một kiếm lại có thể chém giết 20 tỷ thân ma, thực lực của hắn khiến cho người đàn ông thần bí từ kinh ngạc, rung động rồi chuyển sang chết lặng. Ông thật sự không hiểu nổi, một con người chỉ có mười bốn tuổi lại có thể kinh nghiệm chiến đấu, kiếm thuật của một tên kiếm khách đứng ngửa. Nếu không phải là ông nhìn thấy Long thật sự chỉ có mười bốn tuổi thì ông đã nghĩ rằng Long là một vị Kiếm Thần nào đó chuyển sinh đây.

Trí tuệ có, thực lực có, cuối cùng chỉ còn lại là nghị lực. Việc chém giết thân ma trở thành một vòng lặp chính là muốn thử thách nghị lực của Long. Mỗi khi một vòng tuần hoàn kết thúc, Long lại hồi phục toàn bộ thể lực. Vì thế, việc hắn thể lực cạn kiệt mà bị thân ma giết là hoàn toàn không xảy ra. Một thử thách cực kì đơn giản thế nhưng nó lại khiến bất kì ai làm nhiệm vụ này đều cảm thấy chán nản. Mà một khi đã chán nản thì việc đầu hàng là chuyện xảy ra.

Long có thể kiên trì trong hai ngày khiến người đàn ông thần bí cực kì tán thưởng. Đối với nghị lực của hắn, người đàn ông rất thỏa mãn;

"Ba yếu tố đã thông qua. Như vậy, thử thách này cũng nên kết thúc"

Khẽ vuốt râu, người đàn ông khẽ mỉm cười lắm bả sau đó phát tay, một đạo quang mang liền bắn về phía tấm kính trước mắt, rồi về phía hang động. Theo hành động này của ông cùng câu nói mà ông ta vừa nói, thì thử thách khiến Long ức chế nhất cũng đã được vẽ ra một dấu chấm tròn.

Bên trong hang động, Long khuôn mặt trầm xuống, trong mắt tràn đầy nghiêm nghị cùng ngưng trọng nhìn thân hình trước mặt hắn.

Chỉ thấy, trước mắt Long là một con quái vật cao tới hai mươi mét. Con quái vật này với ba cái đầu cực kì dữ tợn. Trên người nó mặc một bộ chiến giáp làm bằng xương người, hay cánh tay không lồ với những chiếc gai nhọn mọc tua tủa xung quanh. Hai bàn tay làm bằng kim loại cầm lấy hai thanh đại đao khổng lồ. Từ trên người con quái vật, sát khí kinh khủng, một sát khí được hình thành từ việc chém giết vô số sinh mạng lan tỏa bao trùm cả hang động khiến cho Long không khỏi dựng tóc gáy, khuôn mặt có chút trắng bệch.

"Chẳng lẽ đây chính là boss cuối sao?"

Nhìn con quái vật trước mặt, Long không chút nào sợ hãi mà tràn đầy chiến ý cùng vui mừng. Vui mừng là bởi vì nếu như con quái vật này xuất hiện, điều đó chứng tỏ vòng tuần hoàn giết thân ma, nhiệm vụ khiến hắn ức chế nhất đã kết thúc.

Thực lực của con quái vật này là Dẫn Nguyên Cảnh cấp 20. Long mặc dù là Luyện Tinh Cảnh cấp mười bốn, thế nhưng trải qua hai ngày chém giết khiến cho bộ kĩ năng của Yasuo, dị năng của hắn tăng lên một tầm cao mới. Hắn hoàn toàn tin tưởng mình có thể đánh chết con boss này.

Nghĩ vậy, Long dơ lên kiếm BF, ngạo nghễ đứng thẳng. Bộ dạng tràn đầy khiêu khích nhìn con quái vật nhàn nhạt lên tiếng:

"Đến đây đi. Ta muốn xem ngươi mạnh như thế nào?"

- Grào

Như là nghe được lời Long nói. Con quái vật gầm lên một tiếng kinh thiên, ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn Long thế nhưng cũng không động thủ. Mà Long, hắn vẫn đứng đó nhìn đối phương chằm chằm. Không khí xung quanh tràn đầy vẻ khản trương, báo hiệu cho một cuộc chiến sắp xảy ra.

- Grào

Rất lâu sau, người động thủ trước chính là con quái vật. Chỉ thấy nó ngẩng đầu, ba miệng gầm rú. Sau đó, hai tay của nó cầm lấy thanh đao cầm mạnh xuống đất. Lập tức, hai thanh đại đao lóe lên một màu huyết hồng. Đồng thời, rất nhiều dải năng lượng màu hồng từ hai thanh đại đao xuất hiện, bắt đầu đan xen vào với nhau.

Thấy vậy, Long khuôn mặt ngưng trọng vô cùng. Mặc dù hắn không biết đối phương làm gì. Thế nhưng, hắn cũng không một chút lơ là. Ánh mắt hắn cực kì chăm chú nhìn theo nhất cử nhất động của con quái vật. Chỉ cần con quái vật này có hành động tấn công, Long sẽ không chút do dự phản công.

Cứ như vậy, trong không khí cực kì khản trương, trong ánh mắt chằm chằm của Long. Những dải năng lượng màu hồng đan xen với nhau cuối cùng thành một bức tường năng lượng giữa hai thanh đại đao. Đồng thời, hai cột sáng màu hồng từ đại đao bắn thẳng lên không.

Nhìn cảnh này, Long liền biết đối phương chuẩn bị đánh ra đại chiêu rồi. Vì thế, không hề đại chiêu hình thành, Long liền động thủ. Chỉ là hắn vừa mới động thủ. Thì từ cột sáng, một dòng chữ hiện ra:

"Chúc mừng ngươi vượt qua thử thách 2. Xin mời bước vào cánh cổng, ngươi sẽ được dịch chuyển tới thử thách cuối cùng"

- Rầm

Nhìn dòng chữ. Long trực tiếp ngã rầm một cái. Đồng thời dơ lên một ngón tai cái, đối với hư không ghen ngào kêu lên:

"Đại ca. Thánh ăn gì em cúng"

Theo câu nói của hắn. Bầu không khí khản trương, căng thẳng biến mất hoàn toàn.

Long hiện tại vô cùng buồn bực. Đối với chủ nhân lăng mộ này đã không còn gì để nói rồi. Trong lòng thầm nghĩ: Mẹ nó! thằng này đúng thật là quá hăm hại người đi. Thử thách nào cũng khiến người khác ức chế vô cùng, thật cmn không phục không được.

Hiện tại, hắn rất muốn đạt được truyền thừa của chủ nhân nơi này, không vì cái gì khác mà vì độ troll bá đạo của chủ nhân lăng mộ. Cảnh giới troll người, hăm hại người khác của ông ta đã đạt tới cảnh giới đẳng phong tọa cực, một cảnh giới mà Long ngả mũ bái phục.

Lấy sức đứng dậy. Long cũng không đi vào bên trong cánh cổng. Hắn đi tới chỗ Thanh Mị, xóa đi ngôi sao năm cánh dưới đất. Lập tức, chiếc lồng vô hình liền biến mất. Long bước vào bên trong, ngồi xuống bên cạnh Thanh Mị.

Lúc này, Thanh Mị đang ngủ rất say. Thế nhưng, trên khuôn mặt cô không có vẻ thư thái mà thay vào đó là vẻ trắng bệch, mô hôi trên mặt cô không ngừng tuôn ra. Hiện nhiên cô ấy đang nằm mơ một con ác mộng kinh khủng.

" Bà xã. Em sao vậy?"

Thấy Thanh Mị bộ dạng khổ sở như vậy, Long vô cùng hoảng hốt, trong lòng lo lắng vô cùng vội vàng đánh thức.

Nghe được âm thanh của Long, Thanh Mị lập tức mở trừng mắt. Nhìn khuôn mặt tuần mỹ tràn đầy vẻ quan tâm nhìn mình. Thanh Mị nghẹn ngào kêu lên:

" Ông xã".

Sau đó ôm trầm lấy hắn khóc như mưa. Bộ dạng cực kì thương tâm. Nói trong tiếng nấc:

" Ông... ông... xã. hức... hức ... May ... may... quá ... hức.... hức.. Anh ... anh ... không... có... có ... việc ... gì".

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Truy Tìm Báu Vật: Hoàn Thành

Nhìn Thanh Mị lệ hoa đái vũ, hoàn toàn không có vẻ ngoài vũ mị như thường ngày, Long không khỏi kinh ngạc. Tuy vậy, hắn cũng không nghĩ nhiều làm gì, ôm chặt lấy Thanh Mị. Đồng thời, dị năng: Đo đạc cảm xúc liền vận dụng. Nhất nhanh, hắn hiểu ra tại sao Thanh Mị lại như vậy. Hắn ôm lấy cô thật chặt, trong mắt tràn đầy tình ý vô về an ủi:

" Đừng khóc. Anh không có việc gì đâu?"

Dựa vào dị năng, Long phát hiện Thanh Mị lúc này tâm trạng cực kì hỗn loạn. Một tâm trạng tuyệt vọng, sợ hãi vô cùng. Tâm trạng của một người khi có người bị giết trước mặt mình.

Cùng với biểu hiện của cô hiện tại. Long biết Thanh Mị đã mò tới ác mộng, mà trong ác mộng đó, hắn rất có thể đã chết.

Nghĩ tới cảm xúc của cô lúc này là nguyên nhân do mình. Long trong mắt tràn đầy yêu thương. Bởi Thanh Mị nếu không yêu hắn thì sẽ có cảm xúc như vậy sao? Đối với tình cảm mà Thanh Mị dành cho mình, Long trân trọng nó vô cùng.

Về phía Thanh Mị. Như Long dự đoán, Thanh Mị đã mơ một con ác mộng. Trong giấc mơ đó, Long bị thầy ma giết chết. Cô muốn lao ra cứu hắn nhưng lại không thể thành công.

Khi cô nhìn hắn bị vô số thầy ma cắn xé. Một cảm giác kinh hoàng, tuyệt vọng bùng lên trong người cô.

Nhớ tới mấy ngày ngắn ngủi của hai đứa. Nước mắt cô trào ra. Mặc dù Long và cô gặp mặt chỉ có mấy ngày, thế nhưng sau đêm hôm đó cô biết mình yêu Long rất nhiều. Cô thật sự không thể tin rằng, mình lại yêu một cậu bé kém mình 8 tuổi, lại chỉ biết nhau có mấy ngày nhưng đó là sự thật.

Giờ tận mắt thấy người mình yêu chết. Cô cảm thấy như cả bầu trời sụp đổ vậy. Hắn chết, cô cũng không muốn sống nữa.

Ngay khi cô định tự sát đi theo Long. Thì âm thanh của Long vang lên kéo cô từ trong mộng tỉnh lại.

Khi thấy Long mạnh khỏe trước mặt mình. Lý trí vẫn chưa phân biệt được đâu là thực, đâu là mộng khiến cô sững sờ, không dám tin vào mắt mình. Sau đó là cực độ kinh hi, vì thế cô mới ôm lấy Long khóc rống lên.

Hiện giờ, trải qua Long không ngừng an ủi. Thanh Mị cũng từ từ tỉnh táo lại. Thế nhưng, cô nhất quyết không buông Long ra, cả người dính chặt lấy hắn. Cô sợ tất cả đây là mộng, mình chỉ cần buông tay là sẽ trở về thực tại tàn khốc (thật ra là mộng) mà cô không muốn gặp lại chút nào.

Thấy Thanh Mị bộ dạng như trẻ con, Long cảm thấy hiện giờ cô nàng cực kì đáng yêu đấy. Thật sự khiến hắn yêu chết đi được.

"Đi thôi. Chúng ta đi xem thử thách cuối cùng đi"

"Ông xã. Không đi có được không. Em sợ..."

Thanh Mị nghe Long nói vậy, có chút chần chừ. Sau đó lên tiếng ngăn cản.

Khi nghe Long nói về những gì đã xảy ra. Thanh Mị đã hoàn toàn bị độ troll, hăm hại người của người đàn ông thần bí cho dọa sợ rồi. Hiện tại, nghe Long nói muốn tham ra thử thách cuối cùng, cô liền không chút do dự ngăn cản.

Hiện tại, cô không muốn đạt được truyền thừa của Thiên Nhân Cảnh nữa. Cô chỉ muốn cùng Long rời khỏi đây sau đó sống một cuộc sống bình thường. Một túp lều tranh, hai trái tim vàng với Long ở trên đảo mà thôi.

"Yên tâm. Em phải tin tưởng vào chồng của em chứ?"

Long mỉm cười trấn an. Đã đi được 2/3 con đường rồi. Nếu như bỏ cuộc, chẳng phải tất cả đều là công cốc sao. Mới cả, Ấn Dấu Nhiệm Vụ còn đó, dù hấn muốn cũng không rời được.

"Nếu vậy, dù bất kì trường hợp gì. Anh cũng phải mang em theo bên cạnh đó"

Thanh Mị biết không ngăn được Long. Nếu đã vậy, cô không muốn làm một người xem nữa mà muốn cùng Long đồng thời vượt qua thử thách cuối cùng.

"Được rồi! anh đồng ý".

Thấy Thanh Mị bộ dạng hấn không đồng ý thì không cho hấn đi. Long đành nhún vai, bắt đầu đi lên tiếng:

"Hi ... hi, yêu anh nhất"

Được Long đảm bảo. Thanh Mị cười híp mắt, bộ dạng cực kì vui sướng, không chút do dự dâng lên môi thơm, hôn lên má hấn. Sau đó ôm lấy Long thật chặt, khuôn mặt tràn đầy ể hạnh phúc.

Khẽ xoa chỗ Thanh Mị hôn. Long lắc đầu cười khò. Sau đó, hấn cầm lấy tay cô, tiến tới cánh cổng.

"Nhân loại. người có thể tới được đây nhanh hơn ta nghĩ đó".

Vừa bước ra khỏi cánh cổng. Một âm thanh ồm ồm vang lên khiến Long và Thanh Mị giật mình ngừng đầu. Chỉ thấy trước mặt hai người, thân hình khổng lồ của Hòa Long đứng đó. Đôi mắt rồng tràn đầy vẻ tàn nhẫn nhìn Long.

"Ha ... ha, ta cũng không ngờ có thể gặp lại ngài sớm đến vậy".

Long nhún vai. Bộ dạng không sao cả lên tiếng. Sau đó, hấn trầm giọng nhàn nhạt lên tiếng:

"Như vậy, Hòa Long tiền bối. Ngài chính là thử thách cuối cùng mà ta phải vượt qua sao?"

Nói xong, hấn trên người chiến ý mãnh liệt. Nếu như thật sự thử thách cuối cùng là phải cùng Hòa Long chiến đấu thì Long vẫn sẽ không do dự tiếp nhận. Mới cả, Long tin tưởng, thử thách cuối cùng sẽ không như vậy, dù sao Hòa Long là một tên Thiên Nhân Cảnh mà hấn cũng chỉ là Sơ Nguyên Cảnh mà thôi.

Không ngoài dự đoán của Long. Nghe Long nói vậy, Hòa Long lắc đầu khàn khàn nói:

"Không. Thử thách của ta người đã hoàn toàn vượt qua. Có nghĩa, người đã thành công hoàn thành Cửa Ái Thứ Hai cửa chủ nhân".

Nói xong, Hòa Long há mồm. Một viên long châu từ bên trong miệng hấn hiện ra. Bên trong viên long châu là hai khẩu súng với hình dáng kì lạ. Hình dáng của nó giống hệt với hai khẩu súng được gắn sau lưng bức tượng. Chỉ khác là nòng súng của hai khẩu súng là hai cái đầu rồng há to miệng. Đồng thời mỗi một khẩu đều mang theo hình dạng khác nhau. Một cái màu xanh nước biển, một cái màu đỏ rực lửa.

Nhìn viên long châu. Đặc biệt khi chứng kiến hai khẩu súng bên trong long châu. Long thật sự bị chấn động không hề nhẹ. Trong lòng tràn đầy sóng to gió lớn, kinh hãi tới tột đỉnh. Hấn há học mồm, bộ dạng không thể tin nổi lắp bắp kêu lên:

"Trời ạ! Đây... đây ... là... Bằng ... Bằng... Hòa ... Hòa... Song ... Song ... Long ... Long "

"Chính là Bằng Hòa Song Long - Tam giai cực phẩm vũ khí. Hiện tại, nó thuộc về người. Đưa hai tay tiếp nhận nó đi"

Hòa Long gật đầu, nhàn nhạt lên tiếng.

Nghe vậy, Long chấn động vô cùng. Khó thể tin nhìn Hỏa Long kêu lên:

"Tiền bối nói. Hai khẩu súng này thuộc về ta"

"Đúng vậy"

Hỏa Long gật đầu xác định.

Thấy thế, Long kích động vô cùng. Tâm trạng cực kì hưng phấn. Hân vui mừng không phải vì đạt được một thanh Tam giai cực phẩm vũ khí mà là bởi vì thuộc tính của Băng Hỏa Song Long.

Băng Hỏa Song Long là một món vũ khí được ghi chép bên trong "Cửu Hoàng Sử Kí". Là hai khẩu súng thần được một vị Giả Kim Thuật đẳng cấp Cửu Giai sáng tạo thành. Là món vũ khí đầu tiên trong lịch sử đại lục có thể mang hai thuộc tính tương khắc nhau: Băng và Hỏa. Điều đáng nói ở đây là Băng Hỏa Song Long có một loại năng lực vô cùng đặc biệt. Là thành quả của việc Băng Hỏa song hành, Âm Dương kết hợp. Mà năng lực này, chính là thứ mà Long đang khao khát tìm thấy. Cũng là một trong những lý do hấn rời khỏi gia tộc.

Hiện tại, loại năng lực đó có trong Băng Hỏa Song Long. Mà Băng Hỏa Song Long thì ở ngay trước mặt hấn khiến Long sung sướng vô cùng. Trong mắt tràn đầy sự mừng rỡ. Hấn cuối cùng cũng đạt được mục đích của mình.

Nghĩ vậy, Long không chút do dự dơ hai tay lên ý định bắt lấy quả cầu.

Thấy Long dơ hay tay ra. Hỏa Long trong mắt lóe lên một tia giảo hoạt.

"Ông xã. Cứu em..."

Ngay khi Long sắp tiếp được quả cầu thì dị biến xảy ra. Một tiếng kêu thất thanh phía sau Long khiến hấn hoảng sợ quay đầu.

Chỉ thấy, phía sau hấn. Mặt đất từ từ nứt toạc ra đúng vị trí Thanh Mị đang đứng. Cô lập tức rơi xuống vực thẳm

"THANH MỊ".

Thấy Thanh Mị rơi xuống vực. Long gầm lên một tiếng kinh thiên, trong mắt tràn đầy sự khủng hoảng. Sau đó , không chút do dự quay đầu nhảy xuống.

"Long. Nếu như ngươi nhảy xuống . Như vậy, ngươi coi như thất bại. Ngươi lựa chọn như vậy sao?".

Đúng lúc này, âm thanh của Hỏa Long vang lên khiến Long không khỏi dừng bước. Thế nhưng, cũng chỉ là một giây dừng bước mà thôi. Một giây sau, hấn đã không chút do dự nhảy xuống vực. Mà đây, cũng chính là câu trả lời của hấn.

Đối với Long, không có gì quý giá hơn là những người thân bên cạnh hấn. Đặc biệt là những cô gái mà hấn yêu mến. Dù có phải trả giá bằng sinh mệnh, hấn cũng sẽ không bao giờ vì cứu người yêu mình mà nhúu mày huống chi là không nhận được truyền thừa của Thiên Nhân Cảnh.

Còn thứ năng lực mà hấn muốn đạt được từ khẩu súng. Giờ phút này, Long cũng chẳng quan tâm tới. Thái Dương tinh hệ vô số tinh cầu, hấn tin tưởng không chỉ có độc một thanh Băng Hỏa Song Long là có năng lực đó. Vì thế, dù không có Băng Hỏa Song Long thì hấn cũng sẽ tìm mọi giá đạt được năng lực đó

Trên đỉnh Kim Tự Tháp. Thấy Long không chút do dự bỏ qua Băng Hỏa Song Long mà nhảy xuống vực cứu người yêu. Người đàn ông thần bí nở một nụ cười cực kì vui vẻ cho thấy tâm trạng của ông ta lúc này rất vui sướng.

"Có thể vì người yêu mà bỏ qua một thanh thần khí. Ta nhận không bằng ah. Vì người mình yêu mà bỏ qua tất cả. Hay... hay lắm"

Với độ troll bá đạo, độ hãm hại người khác đã đạt tới cảnh giới đẳng phong tọa cực thì ông há có thể cho Long như vậy thành công vượt ải

Việc Thanh Mị rơi xuống vực hoàn toàn là do một tay ông sáng tạo nên. Ông muốn biết, trong tình cảnh như vậy, Long chọn ai. Bỏ qua an nguy của người yêu để được một thanh thần khí? hay là bất chấp sinh mạng để cứu người yêu mình?. Và kết quả, khiến ông cực kì hài lòng cùng giật mình.

Băng Hỏa Song Long, một thanh Tam Giai Cực Phẩm vũ khí, một thanh vũ khí mà xuất hiện ở thế giới bên ngoài chắc chắn sẽ nhắc lên chiến tranh thế giới, bất kì ai đều vì nó mà tranh đoạt đến tình cảm vợ chồng, anh em... đều vút sang một bên.

Vậy mà Long có thể vì cứu Thanh Mị mà bỏ qua nó. Thậm chí là khi biết một khi mình nhảy xuống thì tất cả những cố gắng suốt quãng thời gian qua đều trở lên vô ích nhưng vẫn giữ vững ý định cứu người yêu. Hành động của Long khiến người đàn ông thần bí thần phục không thôi. .

Mà tính cách như vậy, chính là thứ mà người đàn ông thần bí muốn. Ở trên người Long, ông sao mà thấy hấn giống mình hồi đó như thế. Cũng yêu quý vợ con bằng cả tấm lòng. Chỉ cần có bọn họ bên cạnh, ông cảm thấy mỗi ngày trôi qua đều cực kì hạnh phúc.

Nghĩ tới đây. Không biết ông nghĩ tới việc gì mà trên đôi mắt già nua của ông, một giọt lệ rơi xuống. Trong mắt ông tràn đầy sự đau khổ cùng với một tia hận thù. Ông khẽ bầm, chỉ là giọng nói của ông run run như là sắp khóc vậy

"Chỉ là cuối cùng. Ta lại ...".

"Mà thôi. Mọi việc cũng đã qua hơn mười ngàn năm rồi., nghĩ nhiều làm gì. Hiện tại, ta cũng lên đi chào đón đồ đệ của ta chứ?".

Nói xong, ông lấy tay xoa nước mắt. Sau đó vội vàng bước ra khỏi phòng.

Tại một không gian vô tận. Hòa Long cùng Thủy Long đứng cạnh nhau. Ánh mắt nhìn về màn hình. Trên màn hình, chính là cảnh Long tiếp được Thanh Mị và hai người rơi xuống vực sâu..

Mãi lúc lâu. Hòa Long than thở :

"Tình cảm nhân loại. Em thật sự không hiểu. Vì tình mà sẵn sàng bỏ qua một thanh thần kì, vì tình mà không tiếc sinh mạng".

"Hòa Long. Bao giờ em yêu ai đó tha thiết thì em sẽ hiểu được hành động mà của Long".

Nghe vậy, Thủy Long trầm mặc sau đó cười nhạt trả lời. Ánh mắt cô nhìn về phía màn hình, chính xác hơn là Long, trong mắt toát lên một tia dị sắc.

Mặc dù Thủy Long nói rất bình thường, thế nhưng cô cũng bị hành động của Long làm cho giật mình. Thủy Long thật không thể tin được trên đời này lại có một người đàn ông si tình như vậy. Vì người mình yêu mà đến cả Tam giai cực phẩm, truyền thừa của Thiên Nhân Cảnh cũng không cần. Đối với người đàn ông như vậy, cô bắt đầu nổi lên một tí hiếu kì.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Giả Kim Thiên Sư

Dưới đáy vực thăm, Thanh Mị ôm Long thật chặt. Cô ngẩng đầu, một giọt lệ từ đôi mắt đẹp của cô tuôn ra, hai tay xoa lên má hấn, trong mắt tràn đầy nhu tình mặt ý ghen ngào lên tiếng:

"Ông xã. Tại sao anh làm vậy chứ? Vì cứu em mà từ bỏ tất cả. Như vậy, chẳng phải những gì anh làm mấy ngày nay đều đổ xuống sông xuống biển sao?"

Ở kỉ nguyên vũ trụ. Khoa học kĩ thuật lên ngôi, việc tu luyện không còn quan trọng như trước kia nữa. Lại thêm năng lượng vũ trụ độ tinh khiết ngày càng giảm khiến cho việc tu luyện trở lên khó khăn. Vì thế, Linh Sư mặc dù vẫn là thành phần đông nhất Thái Dương Tinh Hệ thế nhưng đẳng cấp của bọn họ lại thấp hơn rất nhiều so với mười ngàn năm trước, năm mươi ngàn năm trước... Cả tinh hệ có ngàn tỷ nhân loại, thế nhưng số cường giả đạt tới Độ Khí Cảnh lại chỉ có trên ngàn người. Thật sự là quá ít ỏi.

Thời kì này. Độ Không Cảnh là cao nhất, Thiên Nhân Cảnh chỉ là cảnh giới trong truyền thuyết. Mà trên Thiên Nhân Cảnh, xin lỗi! cả đại lục này không ai biết tới cảnh giới Tiên Tuyệt là gì. Hóa chăng, có những người giống như Long với Lạc Tuyệt mà thôi.

Vì thế, truyền thừa của Thiên Nhân Cảnh là một thứ mà bất kì ai, đặc biệt là Linh Sư. Nói không phải nói đùa, nếu như truyền thừa của Thiên Nhân Cảnh bị tiết lộ ra ngoài, chắc chắn tất cả Linh Sư trên tinh hệ này đều sẽ đổ xô tới đây tiến hành tranh đoạt. Thậm chí, có thể dẫn tới chiến tranh thế giới. Dù sao, nếu như đạt được truyền thừa liền chắc chắn 100% đạt được cảnh giới Thiên Nhân trong truyền thuyết, như vậy ai mà chả không điên cuồng tranh đoạt.

Đặc biệt là đối với những cô cậu bé như Long thì đây là sự hấp dẫn trí mạng. Bởi vì bọn họ còn nhỏ, việc tu luyện cực kì thuật lợi không giống như người trưởng thành (giống như trong võ hiệp phải tu luyện nội công từ lúc còn nhỏ vậy). Vì thế, nếu đạt được truyền thừa, những cô cậu bé này con đường tu luyện cực kì bằng phẳng, làm ít hường nhiều. Thậm chí thiên phú của họ cũng theo đó cải thiện. Nói tóm lại, một truyền thừa của Thiên Nhân Cảnh đối với những cô cậu bé này là một thứ đưa họ một bước lên trời.

Thậm chí, khi cô nghe Hòa Long nói vậy. Cô hoàn toàn tin Long sẽ bỏ cô. Cô cũng không oán trách hấn, không chỉ cô mà bất kì ai trong hoàn cảnh đó cũng nghĩ vậy. Bởi vì cô biết sự căm dỗ của truyền thừa Thiên Nhân Cảnh đối với một cậu bé mười bốn tuổi nó lớn như thế nào,

Chỉ là cô không biết rằng. Linh hồn của Long là một người thành thực, không những thế linh hồn hấn còn có một hệ thống. Một hệ thống không gì không làm được. Có hệ thống trong tay, Long tin tưởng mình hoàn toàn có thể thành Chân Thân. Cô cũng không biết, Long đã từng được một vị Tiên Tuyệt Cảnh chính miệng yêu cầu nhân hấn làm đồ đệ nhưng hấn từ chối. Nếu biết, có lẽ cô cũng không nghĩ vậy.

Nhưng cô không biết, vì thế khi Long không chút do dự nhảy xuống cứu cô. Thanh Mị hoàn toàn sững sờ, khó tin, không tài nào tin nổi.

Long cũng không trả lời cô mà nhìn Thanh Mị khắp một lượt. Thấy cô không sao, hấn thở phào một hơi. Hấn sợ nhất là Thanh Mị bị thương, may mà cô

ấy không xảy ra chuyện gì.

Nghe Thanh Mị nói vậy, Long nhún vai, bộ dạng không chút nào để ý tùy ý nói:

" Chẳng sao? chỉ cần em bình yên là được rồi. Mới cả, không phải anh nói rồi sao? Anh tới đây không phải vì truyền thừa của Thiên Nhân Cảnh"

Nghe vậy, Thanh Mị ngẩng đầu nhìn Long, ánh mắt cô toát lên vẻ khó tin cùng không thể tin được. Khi thấy trong mắt hắn tràn đầy sự kiên định cùng quan tâm. Cô biết Long nói là thật. Mà điều đó Thanh Mị trong lòng cảm động vô cùng nhìn Long. Lúc này, Cô thật sự hiểu rõ con người Long. Mà điều này khiến cô càng yêu hắn sâu đậm. Có thể vì cô mà không màng sinh mạng, bỏ đi cả cơ duyên thay đổi cuộc đời con người (Thanh Mị cho là vậy), người đàn ông yêu cô như vậy, cô thật sự cảm thấy thỏa mãn.

Đồng thời, cô cũng biết tình cảm mà Long dành cho mình. Điều khiến cô lo lắng mấy ngày nay. Mặc dù cô yêu hắn, thế nhưng cô không biết hắn có yêu cô không. Dù sao, hai người mới chỉ biết nhau có mấy lần. Cô không biết tình cảm của Long dành cho mình thế nào. Nhưng giờ, cô đã biết rồi. Và điều cô biết khiến Thanh Mị thật sự thỏa mãn, vui sướng, hạnh phúc. Cô dúc mắt vào ngực Long không nói gì. Rất lâu sau, cô ngẩng đầu nhìn hắn, ân thành tràn đầy sự yêu thương lên tiếng

" Ông xã, em yêu anh"

Sau đó, không đợi Long phản ứng, cô đã dâng lên môi thỏm. Trao cho Long nụ hôn nồng cháy.

Bị Thanh Mị cưỡng hôn, Long hơi chút sững sờ. Nhưng rất nhanh đáp trả lại. Cứ như vậy, hai người ở dưới đáy vực hôn nhau đắm thiết. Bầu không khí xung quanh hai người tràn đầy màu hồng, vô cùng lãng mạn.

" E hèm"

Một tiếng ho nhẹ vang lên cắt đứt hai người. Mà theo tiếng ho đó. Cả đáy vực sáng bừng lên.

Tình cảnh trước mắt khiến Long và Thanh Mị giật mình. Cũng không có tâm tư cùng nhau thân mật nữa. Hai người vội vàng tách ra đồng loạt quay đầu về chỗ phát ra âm thanh. Mà vừa nhìn thấy người đàn ông này. Long liền há hốc mồm. Dừng tốc độ nhanh nhất bay về phía người đàn ông thần bí.

" Là ông".

Về phía Thanh Mị, cô liền nhận ra người đàn ông này chính là người đàn ông được khắc thành bức tượng ở cửa vào lăng mộ. Như vậy, ông ta chính là chủ nhân lăng mộ này.

Lại thấy Long như một thằng điên lao tới phía ông ta. Thanh Mị khuôn mặt trắng bệch, trong lòng lo lắng vô cùng muốn mở miệng ngăn cản nhưng không kịp.

Cô biết, trong mấy ngày nay. Long hoàn toàn biệt khuất, bị người đàn ông này troll cho không ngóc đầu lên được. Tuy rằng không nói ra, nhưng chắc chắn, đối với người đàn ông này, Long trong lòng vô cùng phẫn nộ.

Hiện tại, người đàn ông đó đang ở trước mặt khiến con phẫn nộ mấy ngày nay của Long bộc phát. Long lao về phía ông ta tấn công là điều hiển nhiên.

Thế nhưng, người đàn ông này là một tên Thiên Nhân Cảnh, mà Long thực lực bị phong ấn tới Sơ Nguyên Cảnh. Làm sao có thể là đối thủ. Như thế, kết quả chỉ có một: Long sẽ bị đánh bại.

Không chỉ Thanh Mị mà kể cả người đàn ông thần bí cũng biết điều này. Đối mặt với sự tấn công của Long, ông không chút nào để ý. Trong lòng cũng âm thầm muốn giáo huấn Long một trận. Cho hắn biết thế nào là tôn sự trong đạo. Mà cũng vì thế, bầu không khí trở lên vô cùng khàn trương.

Ngay khi mọi người cho rằng Long sẽ bởi vì phẫn nộ mà tấn công người đàn ông thần bí. Thì hắn làm ra một hành động khiến Thanh Mị và cả người đàn ông thần bí ngã cái rầm.

Chỉ thấy, Long lao nhanh tới chỗ ông. Thế nhưng, hắn không tấn công ông ta mà quỳ xuống đất. Ôm quyền, ngẩng đầu ánh mắt tràn đầy sùng kính lên tiếng:

" Sư phụ ở trên. Nhận con ba lạy".

Nhìn Long làm ra hành động vượt xa dự đoán của mình. Người đàn ông thần bí đầu tiên há hốc mồm, sau đó chuyển sang vui sướng, có chút kích động kêu lên:

" Người thật sự muốn nhận ta làm thầy"

Long vậy mà tự động bái sư, đây là niềm vui ngoài ý muốn của ông. Ông còn đang có ý định dụ dỗ hắn đấy. Thật không ngờ chưa kịp mở miệng thì đối phương đã đề nghị rồi.

Chỉ là câu nói tiếp theo của Long khiến tâm trạng vui sướng của ông biến thành buồn bực.

" Vâng ạ!. Mong ngài truyền cho con sở học troll người của ngài. Độ troll của ngài khiến con không thể không kính phục. Có thể troll đến nổi người ta

biết mà chỉ có thể buồn bực để bị troll, thiết nghĩ khắp đại lục từ cổ chí kim không có mấy người. Mà những người đó đều đã trở thành thánh Troll nổi tiếng một phương.

Cảnh giới troll của sư phụ, độ hăm hại người khác của sư phụ đã đạt tới cảnh giới đẳng phong tọa cực. Một cảnh giới mà con chỉ có thể ngược nhìn mà không thể với tới.

Mặc dù biết rằng không thể với tới cảnh giới nhưng dù chỉ cần ngài truyền cho con 1/10 độ troll bá đạo của ngài là con đã thỏa mãn lắm rồi. Mong sư phụ nhận con làm đồ đệ, con xin hứa sẽ đem khả năng troll của ngài dương gian thiên hạ. Để ai cũng biết tới sư phụ như là một vị thánh troll trong lịch sử"

Long nước miếng tung tóe, ánh mắt tràn đầy nóng bỏng nhìn người đàn ông thần bí.

Theo từng câu "khen gọi" của Long, người đàn ông thần bí trên mặt xuất hiện mấy cái #. Trên mặt ông giật giật, toàn thân run lên như là đang kiềm chế cái gì đó.

Mất thấy Long vẫn còn tiếp tục nói. Người đàn ông thần bí cuối cùng bộc phát, chỉ thấy ông trừng mắt quát lớn:

"Cái đệch. Ngươi cút ngay cho ta".

"Sư phụ. Đừng có nóng máy mà cháy bu - gi"

Long cười hi hi, bộ dạng hoàn toàn không để ý tới người đàn ông thần bí tức giận. Trong lòng đắc ý không ngừng. Hắn mặc dù thật sự muốn bái ông ta làm thầy, thế nhưng nhiều hơn là muốn trêu chọc ông ta. Hiện giờ thấy người đàn ông thần bí như vậy, Long cười không ngáp được miệng.

Về phía người đàn ông thần bí. Hắn thật sự bị Long làm cho tức chết. Truyền thừa của Thiên Nhân Cảnh thì không lấy, lại đi bái ông làm sư phụ chỉ về độ troll bá đạo của mình. Thật cmn, tức chết người mà.

Lại thấy Long cười hi hi. Bộ dạng không chút nào sợ sệt khiến ông rất muốn tát thẳng vào cái mặt đẹp trai của đối phương.

Cuối cùng, ông cũng không động thủ. Dù sao, đối phương cũng đã hoàn thành toàn bộ thử thách mà ông đưa, là truyền nhân của ông. Mới cả ông thật sự thương thức Long.

Khẽ bình ổn tâm tình. Người đàn ông thần bí trở bộ dạng điềm tĩnh thường ngày. Chỉ thấy ông nhìn Long nhàn nhạt nói:

"Ngươi tên gì?"

"Con là Nguyễn Tuấn Long. Sư phụ, có phải là ngài muốn nhận con làm đồ đệ phải không?"

Long cười hi hi, ánh mắt vui mừng nhìn ông ta. Hiện tại, Long cũng đã đoán được mình đã vượt qua rồi thử thách cuối cùng mà người đàn ông này đưa ra. Việc Thanh Mị rơi xuống vực, tất cả đều là do người trước mặt sáng tạo ra để thử thách hắn.

Nghe vậy, người đàn ông thần bí gật đầu:

"Ngươi đã vượt qua tất cả thử thách mà ta đưa ra. Vì thế, ngươi sẽ trở thành truyền nhân của ta. Đi theo ta"

Nói xong, ông quay đầu rồi đi. Thấy vậy, Long cầm lấy tay Thanh Mị vội vàng đuổi theo.

Bỗng, Long phát hiện bóng lưng của sư phụ mình nhìn rất quen thuộc. Như là hắn đã từng gặp ở đâu thì phải. Không nhận được trí tò mò. Long liền hỏi:

"Sư phụ. Ngài là..."

Long chưa kịp nói xong, thì người đàn ông đã đoán ra ý định của hắn rồi. Ông không quay đầu, chỉ là lạnh nhạt kêu lên một câu. Thế nhưng nghe được câu này, Long toàn thân chấn động kịch liệt. Khuôn mặt tràn đầy vẻ không thể tin nổi,

"Giả Kim Thiên Sư - Trần Gia Khánh là tên của ta"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Bí Mật

"Trời ạ! đây là trung phẩm ngũ giai tài nguyên: Đá bạch hổ"

" Còn đây nữa. Cực phẩm ngũ giai tài nguyên: Liên Sinh Quả"

"Oh My God! Đây ... đây là Hạ phẩm thất giai tài nguyên: Bạch ... Bạch.. Ngọc ... Cửu Kiếp"

...

Trên đỉnh lăng mộ, Long cùng Thanh Mị há hốc mồm, khuôn mặt chấn động vô cùng nhìn một căn phòng rộng lớn với vô số tài nguyên quý hiếm. Bộ dạng giống như nhìn thấy một điều gì đó không tưởng vậy.

Mà cũng phải. Ở ki nguyên này, tài nguyên đã bắt đầu khan hiếm dần. Cả Thái Dương Tinh Hệ, tài nguyên cao cấp nhất cũng chỉ là tứ phẩm tài nguyên mà thôi. Mà những tài nguyên đó, đều được liệt vào SSS cấp bí mật của quốc gia, chỉ có những người lãnh đạo cao cấp nhất của đế quốc mới có thể biết tới nó. Kể cả Thanh Mị có bố là chỉ huy Hư Không Hình Cảnh cũng hoàn toàn không biết tới những tài nguyên này, họa chăng cũng chỉ nghe tới bọn nó ở trong sách giáo khoa mà thôi.

Về phía Long, hẳn chỉ hơn Thanh Mị là đã được nhìn thấy ngũ giai tài nguyên. Thế nhưng, đó cũng là một lần duy nhất trong cuộc đời hắn được chứng kiến loại tài nguyên đó. Từ đó đến nay đã hơn mười năm, Long chưa bao giờ nhìn thấy bất kì một tứ giai tài nguyên nào nữa huống hồ là ngũ giai.

Vậy mà hiện tại bọn họ thấy gì? Một căn phòng với ngũ giai tài nguyên chất thành đống, lục giai đếm không hết, còn thất giai tài nguyên cũng xếp thành một hàng dài mấy nghìn loại. Căn phòng này quả thật là một sự trùng kích không hề nhẹ vào tâm trí của hai người. Trong lòng không ngừng hô hào: Mẹ nó! từ bao giờ mà ngũ giai tài nguyên trở lên nhiều như rau muống vậy.

Thấy Long cùng Thanh Mị ngơ ngác đứng đó , bộ dạng tràn đầy khiếp sợ. Trần Gia Khánh trên mặt toát lên vẻ đắc ý cùng tự hào. Dù sao, nơi này là tâm huyết cả đời của ông, được ông tích góp trong vòng mấy ngàn năm mới đạt được con số không lồ như thế này.

Khẽ phát tay, lập tức không gian rung động. Toàn bộ tài nguyên biến mất để lại một căn phòng khang trang, sạch sẽ. Giữa phòng là một bộ bàn ghế cổ xưa. Xung quanh có một một cái bàn làm việc cùng với một cái giường ngủ.

" Hai đứa. Ngồi đi".

Trần Gia Khánh ngồi xuống, ngẩng đầu nhìn Long và Thanh Mị yêu cầu.

Nghe vậy, hai người mới từ trong chấn động tỉnh lại, nhìn nhau gật đầu sau đó ngồi xuống.

Vừa mới ngồi xuống, Long không nhìn được , có chút khiếp đảm, không dám tin:

" Sư phụ, ngài thật sự là Già Kim Thiên Sư - Trần Gia Khánh"

" Chẳng lẽ ta cần lừa dối con sao?"

Trần Gia Khánh cười ha hả. Sau đó cúi bả lóp chồm đầu. Một khuôn mặt già nua tràn đầy vẻ phúc hậu với bộ râu và mái tóc bạc trắng khiến cho bất kì ai nhìn thấy ông đều nghĩ ông là một con người thân thiện. Thật sự không ngờ tới, một con người như thế lại là một thánh Troll, hăm hại người khác. Thật đúng là không thể chống mặt mà bắt hình dong ah.

Nhìn khuôn mặt quen thuộc được ghi lại bên trong " Cửu Hoàng Sứ Kí". Long dù đã tin tưởng 9/10 thế nhưng cũng không nhìn được khiếp sợ kêu lên:

" Trời ạ! Ngài thật sự là Già Kim Thiên Sư"

Thấy Long bộ dạng như thế, Thanh Mị cực kì ghi hoặc. Từ biểu hiện của Long lúc này, cô đoán Trần Gia Khánh là một người rất nổi tiếng trong lịch sử. Thế nhưng mà cô thật sự không nhớ ai tên là Già Kim Thiên Sư hay Trần Gia Khánh Cả. Nghĩ vậy, cô không nhìn được tò mò ghé vào tai hắn nói nhỏ.

" Ông xã, sư phụ là ai vậy?"

Mặc dù Thanh Mị nói rất nhỏ. Tuy vậy, Trần Gia Khánh vẫn nghe rất rõ ràng. Đối với việc Thanh Mị không biết tới ông, Trần Gia Khánh không chút nào để ý lên tiếng:

" Không cần phải nói nhỏ như vậy. Có gì không hiểu cứ nói ra đi"

Bị phát hiện. Thanh Mị không khỏi xấu hổ cúi đầu. Dù sao, Trần Gia Khánh rất có thể là một người rất nổi tiếng của lịch sử. Thanh Mị không biết tới ông ta không khác gì tự vả mặt mình ngu dốt. Không xấu hổ, thẹn thùng mới là lạ.

Thanh Mị không biết tới Trần Gia Khánh không ngoài dự đoán của Long. Lịch sử của đại lục nói chung và đế quốc nói riêng được chỉ ghi lại các sự kiện, các nhân vật cách đây hơn 2000 năm mà thôi. Còn trước 2000 năm, thì sách lịch sử chỉ ghi rất mơ hồ. Chỉ ghi một số sự kiện quan trọng mà không có tên của các nhân vật như Trần Gia Khánh, hay Lý Thường Kiệt. Cũng chỉ có những người như Long, mới có thể biết được những việc này.

" Bà xã. Em biết Việt Nam Thiên Quốc chứ?"

Để trả lời câu hỏi của cô. Long liền hỏi cô một vấn đề mà ai cũng biết.

Quả nhiên khi nghe tới Việt Nam Thiên Quốc. Thanh Mị gật đầu, trong mắt tràn đầy vẻ tự hào cũng sùng kính nói:

"Em biết. Việt Nam Thiên Quốc chính là tiền thân của Đại Việt đế quốc. Là quốc gia duy nhất đạt tới Thiên Quốc, cũng là quốc gia thống trị đại lục trong suốt mấy ngàn năm"

"Sau đó, bởi vì các quốc gia khác bắt mất sự độc tài của Việt Nam Thiên Quốc vì thế đã liên minh với nhau hòng lật đổ Việt Nam Thiên Quốc. Từ đó, Việt Nam Thiên Quốc biến mất cùng với toàn bộ các đế quốc tham chiến. Đại lục rơi vào cảnh hỗn loạn suốt ba ngàn năm mới bắt đầu chia lại. Thời kì đó, người ta gọi là Đại Chiến Thế Giới lần thứ nhất"

Nói tới đây, Thanh Mị không khỏi thờ dài. Thân là người Việt, Thanh Mị rất có tình thần yêu nước. Khi biết quốc gia mình đã từng thống trị đại lục, dù là bất kì con dân Đại Việt đều cảm thấy tự hào.

Mà khi nghe Việt Nam Thiên Quốc diệt vong, bọn họ đều ngậm ngùi, than thở và tức giận. Dù sao, không có bất kì người nào mà không tức giận khi đất nước, quê hương mình bị diệt vong. Dù đó chỉ là tiền thân mà thôi.

Còn lý do tại sao sách lịch sử lại biết được việc của năm mươi ngàn năm trước mà lại không biết tất cả những sự kiện của mười ngàn năm. Cái này không một ai biết. Ngay cả Đại Lục Sử Quan - tổ chức viết sách lịch sử của do các đế quốc thành lập, cũng là tổ chức đã viết lên "Đại Lục Sử Kí" cũng không biết điều này. Bọn họ nói rằng, bọn họ biết tới Việt Nam Thiên Quốc, biết tới Đại Chiến Thế Giới lần thứ hai hoàn toàn là do: Mơ.

"Đúng vậy. Từ đó tới nay đã hơn năm mươi ngàn năm trôi qua. Sau khi Việt Nam Thiên Quốc biến mất, kéo theo đó là các đế quốc diệt vong trong cuộc đại chiến với Việt Nam Thiên Quốc. Đại lục rơi vào tình cảnh chia năm xẻ bảy, chiến tranh liên miên không ngừng. Vô số vương quốc xuất hiện tranh giành địa bàn, chém giết lẫn nhau chỉ với một mục đích: Thống Nhất đại lục."

Ở nơi mà trước kia là vùng đất của Việt Nam Thiên Quốc. Nam Việt vương quốc được thành lập. Hoàng đế của Nam Việt Vương Quốc họ Ngô, tên Quyền. Ông mang theo Nam Việt vương quốc tham gia vào Đại Chiến Thế Giới lần thứ nhất"

"Sau này, cuộc đại chiến kết thúc mà không có ai là người thắng cuộc. Đại lục không được thống nhất mà chia thành các vùng đất tự quản của các Vương Quốc, nước giếng không phạm nước sông, Vương Quốc này không được tham dự vào bất kì vấn đề gì của Vương Quốc khác".

Nói tới đây, Long dừng lại một chút rồi nhìn Thanh Mị hỏi:

"Em có biết sự khác biệt giữa Tiểu Quốc, Vương Quốc và Đế Quốc không?"

Thấy Thanh Mị lắc đầu, Long cười nói ra một bí mật kinh người. Một bí mật mà nếu như để các nhà sử học, thậm chí là hoàng đế cũng phải kích động vô cùng. Bởi vì những gì hắn nói sau đây, liên quan tới sự hưng thịnh của Đại Việt Đế Quốc.

"Tiểu Quốc, Vương Quốc, Đế Quốc đều tồn tại một quy luật bất biến: Thăng, Trầm, Suy, Thịnh. Vận mệnh của bọn họ như một cái kim tự tháp vậy. Ban đầu là xây dựng đất nước, trải qua quá trình phát triển đạt tới sự thịnh vượng, chính là đỉnh của kim tự tháp. Và sau đó, bọn họ từ từ suy thoái, từ từ lui tàn. Rồi lại để một Tiểu Quốc, Vương Quốc, Đế Quốc khác được thành lập, rồi lại bắt đầu vòng tuần hoàn như thế. Nam Việt Vương Quốc không ngoại lệ."

"Bắt đầu từ Ngô Quyền, hay còn gọi là nhà Ngô. Sau đó trải qua tám triều đại là Đinh, Tiền Lê, Lý, Trần, Hậu Lê, Nguyễn và bây giờ nhà Hồ. Tám dòng tộc này chính là chín triều đại đã thay nhau thống trị Nam Việt Vương Quốc trong suốt bốn mươi ngàn năm. Và đến khoảng thời gian cách đây 2000 năm, dưới sự thống trị của triều đại nhà Nguyễn, Nam Việt Vương Quốc tấn thăng đế quốc, và đổi tên thành Đại Việt Đế Quốc"

Nói xong, Long ánh mắt nhìn về phía Trần Gia Khánh, trong mắt lóe lên một tia kính ý nói:

"Và sự phụ. Ông ta chính là hoàng đế thứ sáu của triều đại nhà Trần. Trần Giả Tông - Trần Gia Khánh"

Thanh Mị lúc này hoàn toàn bị câu chuyện của Long làm cho ngây ngốc. Cô bị những bí mật bên trong câu chuyện của Long làm cho chấn động, giật mình vô cùng.

Thanh Mị là một người rất thông minh. Cô có thể nghe ra được từ trong câu chuyện của Long, lịch sử đã bị chôn vùi trong năm mươi ngàn năm của đế quốc. Thanh Mị biết tới Nguyễn gia - cũng là hoàng tộc đế quốc. Thế nhưng, cô thật sự không tài nào tin nổi là phía sau Nguyễn gia lại có tới bảy gia tộc khác thống trị đại lục trong suốt bốn mươi ngàn năm. Tin tức này đối với cô quả thật là một sự trùng kích cực lớn.

Đồng thời, Thanh Mị cũng cực kì khiếp sợ khi nghe Long nói về quy luật tồn tại của Tiểu, Vương, Đế Quốc để từ đó hiểu ra một điều: Đại Việt Đế Quốc sẽ có ngày sụp đổ. Một điều mà đến giờ Thanh Mị cũng không dám tin. Dù sao, hiện tại đế quốc đang phát triển rất mạnh, rất khó tin nổi rằng một đế quốc hùng mạnh đứng thứ ba thế giới lại sẽ có ngày diệt vong.

Và điều khiến cô kinh hãi nhất, không thể tin được chính là lai lịch của Trần Gia Khánh: Hoàng đế của nhà Trần. Một thân phận quả thật không thể tin nổi. Đến nỗi, khi cô nhìn về phía Trần Gia Khánh, cô không thể thốt lên:

"Trời ạ! Đây là sự thật sao?"

"Mặc dù khó tin nhưng đó là sự thật. Đúng như Long nói, ta đã từng là Hoàng đế đời thứ sáu của nhà Trần. Bất quá, hiện tại ta chỉ là một tên Giả Kim Thuật mà thôi".

Trần Gia Khánh vuốt râu lắc đầu. Trong mắt lóe lên một tia tưởng niệm. Trong lòng đối với Long không khỏi tràn đầy sự kính ngạc. Thật không ngờ tên đồ đệ của mình lại biết nhiều đến vậy, ông cứ nghĩ rằng mười ngàn năm đã trôi qua. Sẽ không có người còn nhớ tới Bát Đại Hoàng Tộc (mà quả thật là như vậy).

"Giả Kim Thuật?" Nghe Trần Gia Khánh nói thế, Thanh Mị khó hiểu lên tiếng. Cô biết Giả Kim Thuật là gì, thế nhưng cô thật sự không tin nổi một vị hoàng đế lại am hiểu Giả Kim Thuật.

Dù sao, Giả Kim Thuật nói trắng ra chính là thợ rèn mà thôi. Mặc dù đây là một trong hai chức nghiệp vĩ đại nhất của đại lục thế nhưng lại cần một tính kiên trì cùng thời gian lên tới 23 h bên lò rèn. Mà điều này, đối với một hoàng đế là không thể nào?.

"Em biết tại sao sư phụ lại có danh hiệu Giả Kim Thiên Sư chứ?"

Lúc này, Long ở bên cạnh cô lên tiếng giải thích. Mà hắn cũng trả lời luôn bởi vì hắn biết Thanh Mị hoàn toàn mù tịt rồi.

"Giả Kim Thiên Sư chính là danh hiệu mà người đời đặt cho sư phụ. Sư phụ không chỉ là hoàng đế anh minh sáng suốt mà còn là một Giả Kim Thuật tài ba. Vị Cừu Phẩm Giả Kim Thuật đầu tiên và cũng là duy nhất của đại lục. Chính ông là người đã mở ra cuộc cách mạng khoa học công nghệ cho đại lục. Biến nơi đây từ một đại lục lạc hậu tiến vào kỷ nguyên khoa học, nhân loại bởi vì đó mà trở lên văn minh, tiên tiến. Xã hội cũng theo đó không ngừng phát triển"

"Mặc dù việc làm của ông khiến địa vị của Linh Sư giảm xuống (ý của Long là khoa học lên ngôi, nhân loại cũng không còn chú trọng quá nhiều vào việc tu luyện), thế nhưng chính ông là người đã đưa nhân loại đặt những nền móng đầu tiên. Để rồi tương lai bây giờ, chúng ta bước vào kỉ nguyên vũ trụ, khám phá vũ trụ vô tận, thần bí."

Long càng nói càng có chút kích động. Trong giọng nói của hắn tràn đầy vẻ kính ái. Dù là khi đối mặt với Lý Thường Kiệt, Long cũng không kích động, kính trọng như vậy.

Lý Thường Kiệt chỉ là một trong Thập Tiên của Việt Nam Thiên Quốc, Long tôn kính ông bởi vì sức mạnh cùng tuổi tác đáng tuổi cụ tổ mấy chục đời của hắn.

Còn Trần Gia Khánh, Long xuất phát từ nội tâm sùng kính. Giống như việc hắn tôn thờ Độc Cô Thiên Tà vậy. Bởi vì những gì mà ông làm ra cho đế quốc nói riêng và đại lục nói chung là vô cùng lớn , là vô giá.

Những phát minh của ông, những kiến thức vô cùng vô tận về vũ trụ, về khoa học của ông đã đặt những nền móng vững chắc để rồi sau này, Nguyên Linh Đại Lục bước vào kỷ nguyên vũ trụ, khám phá tinh không vô hạn. Những gì mà ông làm cho đại lục, xứng đáng được cả thế giới tôn thờ, được cả thế giới nhớ đến mãi mãi về sau.

Mà quả thật, khi nghe Long nói vậy. Thanh Mị liền đã biết Trần Gia Khánh là ai, thế nhưng khi đã hiểu ra. Cô thật sự không thể nào tin nổi lấp bắp kêu lên:

"Trời ạ! Như vậy, ông ấy chính là..."

"Đúng vậy. Chính là một trong ngũ đại thánh nhân trong truyền thuyết của đại lục: Khoa Học Thánh Giả"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Giả Kim Thuật

Kính hải qua đi đó chính là vô tận hưng phấn. Long ánh mắt tràn đầy mừng rỡ, chờ mong nhìn Trần Gia Khánh

"Sư phụ, chẳng lẽ truyền thừa của ngài là..."

"Uhm. Cả đời ta si mê Giả Kim Thuật. Hiện tại, ta truyền nó lại cho con" Trần Gia Khánh vuốt râu cười nhẹ

Nghe thế, Long trong lòng tràn đầy kích động. Dù cho hắn không có mấy hứng thú đối với truyền thừa của những Linh Sư cường giả. Thế nhưng, nếu như đó lại là truyền thừa của một vị Giả Kim Thuật và Đan Sư trong truyền thuyết thì Long thật sự vô cùng mong mỏi đạt được nó.

Giả Kim Thuật và Đan Sư là hai chức nghiệp thần thánh của đại lục. Đặc biệt, ở vào thời điểm hiện tại. Khi mà khoa học lên ngôi thì địa vị của Giả Kim Thuật được nâng lên tới tầm cao mới, trở thành một chức nghiệp không thể nào thiếu của đại lục. Nói đơn giản, Nguyên Linh Đại Lục một khi không có Giả Kim Thuật, chắc chắn sẽ quay trở về thời kì lạc hậu, cô đại. Vì thế, những Giả Kim Thuật đều được thế giới tôn kính vô cùng.

Giả Kim Thuật cao quý như vậy, thế nhưng không phải bất kì ai cũng trở thành Giả Kim Thuật. Nếu mà tất cả đều có thể trở thành Giả Kim Thuật thì chẳng phải nhân loại tự tôn kính mình sao? . Để trở thành một Giả Kim Thuật phải có điều kiện cực kì hà khắc. Vì thế, số lượng Giả Kim Thuật trên Thái

Dương Tinh Hệ không vượt qua mười ngàn người. Một con số mà so với dân số nhân loại trên Thái Dương Tinh Hệ không khác gì một hạt muối bỏ biển.

Long cực kì có hứng thú với Giả Kim Thuật cùng Đan Sư. Đặc biệt là Giả Kim Thuật, Long nhiều lần mơ ước được trở thành một vị Giả Kim Thuật tài ba. Hắn cũng đã từng hướng người trong nhà học tập Giả Kim Thuật. Thế nhưng, bản thân hắn lại không gặp may. Vị Giả Kim Thuật duy nhất của gia tộc lại không thu đồ đệ. Mà trong Giả Kim Thuật, bắt buộc phải có sự phụ chỉ bảo. Nếu tự ý học tập, sẽ bởi vì không rõ nhưng quy tắc của Giả Kim Thuật mà dẫn tới nguy hiểm chết người. Vì thế, khi Long đành phải ngậm ngùi chia tay nghề Giả Kim mà mình hằng mong ước.

Hiện tại, tâm nguyện của hắn đã được thực hiện. Hắn đạt được truyền thừa của một vị Giả Kim Thuật. Không những thế còn là vị Cửu Phẩm Giả Kim Thuật đầu tiên và cũng là duy nhất của đại lục, còn là một trong tam đại thánh nhân của thế giới, người mở đầu cho cách mạng khoa học, kĩ thuật của thế giới. Được ông thu làm đồ đệ, không chỉ khiến Long sung sướng vì đạt được tâm nguyện mà hắn mong đợi nhiều lắm mà còn cảm thấy cực kì tự hào vì được trở thành đồ đệ của ông

Nghĩ vậy, Long đứng dậy đi tới chỗ Trần Gia Khánh. Hắn quỳ xuống, nói bằng giọng nói tràn đầy tôn kính

"Đồ nhi - Nguyễn Tuấn Long, bái kiến sư phụ"

Lần này, là Long xuất phát từ nội tâm muốn bái ông làm thầy. Không phải vì độ troll, độ bá đạo của Trần Gia Khánh mà vì những kiến thức mà ông có trong đầu về Giả Kim Thuật, về vũ trụ. Một người như vậy, Long cảm thấy thật sự vinh hạnh khi được làm học trò của ông

Thấy Long thật sự nghiêm túc bái mình làm thầy. Trần Gia Khánh kích động vội vàng nâng hắn lên, vỗ vai cười ha ha

"Được... được lắm. Trần Gia Khánh Ta cuối cùng cũng đã có đồ đệ ah"

Nói tới đây, ông không nhịn được cười lớn. Trần Gia Khánh sống nhiều năm như vậy, tâm nguyện lớn nhất của ông là có được một tên đồ đệ có đủ thiên phú, trí tuệ, nghị lực và tính cách.

Trong mấy ngày nay, những gì mà Long thể hiện ra khiến Trần Gia Khánh vô cùng thỏa mãn, vô cùng hài lòng. Thiên phú nghịch thiên, trí tuệ siêu phàm, nghị lực vững bền và tính cách giống ông thời trẻ. Sự xuất hiện của Long khiến ông cảm thấy may mắn khi được gặp hắn. Ông tin tưởng, một đời sở học của ông, ở trong tay Long, sẽ dương danh thiên hạ. Ông không nhịn được một ngay lập tức truyền toàn bộ sở học của mình cho Long, hoàn thành tâm nguyện mười ngàn năm của mình

Nghĩ là làm. Chỉ thấy ông nghiêm giọng nhìn Long lên tiếng

"Long. Khoanh chân ngồi xuống"

Nghe vậy, Long biết Trần Gia Khánh bắt đầu truyền thừa sở học của ông cho mình. Hắn nghiêm mặt gặt đầu, sau đó khoanh chân ngồi xuống. Đẹp bỏ tâm niệm

Về phía Trần Gia Khánh. Lúc này, ông hai tay không ngừng kết ấn. Lập tức, một đồ án hình ngôi sao năm cánh xuất hiện trên không. Từ đỉnh các cánh sao, năm cột sáng màu hồng bắn thẳng xuống đất bao phủ lấy Long, hình thành lên một cái lồng kính ngũ giác. Sau đó, vô số kí hiệu màu vàng kì lạ xuất hiện bên trong chiếc lồng không ngừng hội tụ xung quanh Long

Nhìn Long đang đắm chìm trong cơn mưa kí tự. Trần Gia Khánh gặt đầu thỏa mãn. Ông nhìn về phía Thanh Mị lên tiếng

"Long hiện tại tiếp nhận truyền thừa của ta. Phải mất bốn ngày tới bảy ngày mới tỉnh lại. Ta sẽ coi bỏ cấm chế để con khôi phục lại thực lực. Hãy ở bên trong này tu luyện đi"

"Đa tạ ngài" Thanh Mị cảm kích lên tiếng. Cô cảm ơn ông không phải vì Trần Gia Khánh giải bỏ cấm chế cho mình mà là ông nhận Long làm đệ tử. Chông của cô đạt được truyền thừa của một vị Cửu Giai Giả Kim Thuật, được ông ưu ái làm đồ đệ khiến Thanh Mị cực kì vui sướng. Đối với Long tràn ngập sự tự hào

"Không cần đa tạ, hắn đã vượt qua thử thách của ta, lấy chính thực lực của hắn đạt được truyền thừa của ta. Ta thu hắn làm đồ đệ, đây là điều hiển nhiên"

Trần Gia Khánh phát tay không chút nào để ý cười nói. Sau đó, ông tâm niệm khẽ động, linh trận phong ấn bên trong kim tự tháp tự động mở ra. Thanh Mị thực lực không phục lại ban đầu.

Cảm nhận được trong cơ thể linh lực, Thanh Mị vô cùng mừng rỡ. Sau đó vội vàng khoanh chân ngồi xuống bắt đầu tu luyện

Quay đầu nhìn về phía Long, Trần Gia Khánh hai mắt lóe lên tinh mang. Ông đi về chỗ cửa sổ, nhìn bầu trời đầy sao trên không. Trong mắt ông tràn đầy vẻ hoài niệm, không biết nghĩ gì lắm lắm

"Ngọc Nhi. Em biết không? cuối cùng ta đã hoàn thành tâm nguyện mười ngàn năm qua của ta. Đợi sau này giao Khánh Nhi cho hắn. Ta có thể đi gặp nàng được rồi. Nàng ở trên đó hãy đợi ta một thời gian ah"

Nếu Linh Sư tu luyện ra linh lực, lấy linh lực làm trung gian để câu thông với năng lượng vũ trụ, từ đó dẫn phát linh kĩ hoặc hấp thu chuyển thành linh lực

bản thân thì Giả Kim Thuật lại sử dụng linh lực vào việc trao đổi

Tuân theo quy luật: Trao đổi đồng giá. Giả Kim Thuật sử dụng linh lực, tài nguyên thậm chí là sinh mạng, cơ thể làm vật trao đổi với năng lượng vũ trụ, đồ lại cái gì? đổi lại đó chính là những món vũ khí, những phát minh. Linh lực, tài nguyên càng nhiều thì vật đổi ra đẳng cấp càng mạnh. Nói đơn giản, Giả Kim Thuật là một việc mua bán mà bên mua chính là Giả Kim Thuật và bên bán chính là năng lượng vũ trụ. Mà năng lượng vũ trụ thì rất toàn năng, không gì không làm được. Vì thế, theo lý thuyết, chỉ cần Giả Kim Thuật có đủ "vật trao đổi" thì hoàn toàn có thể làm ra những điều không tưởng như phục sinh người chết, chế tạo nhân loại,...

Thế nhưng, nên nhớ đồ đắt thì mất nhiều tiền. "Món đồ" lấy từ năng lượng vũ trụ đẳng cấp càng cao thì Giả Kim Thuật trả giá càng nhiều. Mà những "Món đồ" thuộc dạng đi ngược lại với lẽ tự nhiên như phục sinh người chết, chế tạo nhân loại, ... thì cái giá phải trả là cực kì đắt, cái giá đắt tới nỗi không một Giả Kim Thuật nào giám thực hiện những vụ trao đổi như thế

Đó là những điều cơ bản nhất về Giả Kim Thuật mà Long đạt được khi tiếp nhận truyền thừa của Trần Gia Khánh. Ngoài điều này, Long còn nhận được những tâm đắc trong việc chế tạo vũ khí của Trần Gia Khánh, những phương pháp trao đổi, những phương pháp dùng để "lách luật" để đạt tới "đổi ít được nhiều",... Nói chung, những kiến thức mà Long thu được từ truyền thừa của Trần Gia Khánh là vô cùng khổng lồ. Một số lượng kiến thức tương trưng như vô biên vô tận về Toán, Lý, Hóa, Sinh, ... thậm chí là Thiên văn, địa lý, lịch sử,... không gì không có. Điều này làm cho Long cực kì kính nể Trần Gia Khánh. Một con người toàn năng theo đúng nghĩa

Số lượng kiến thức khổng lồ đến nỗi Long phải mất bảy ngày mới hoàn toàn tiếp thu. Mà đó chỉ là tiếp thu mà thôi, còn hiểu được toàn bộ kiến thức đó là cần một quá trình lâu dài tìm hiểu. Thế nhưng đó cũng là đủ rồi, với lượng kiến thức trong đầu thì cho Long đi thi học vị Tiến Sĩ hẳn cũng dễ dàng hoàn thành

Mở mắt ra, thấy Thanh Mị đang khoanh chân ngồi tu luyện. Mà bên cạnh cô là Trần Gia Khánh đang mỉm cười nhìn hân. Long đứng dậy cung kính cúi người

" Sư phụ"

" Không tệ. Ta còn tưởng rằng con ngày mai mới tỉnh lại cơ đấy. Ngồi xuống đi"

Trần Gia Khánh vuốt râu, hai mắt tán thưởng nhìn Long sau đó hạ lệnh

Nghe vậy, Long gật đầu ngồi xuống.

Bỗng hân nhớ tới việc gì đó, khuôn mặt kích động vô cùng lên tiếng

" Sư phụ. Băng Hỏa Song Long là do ngài tạo ra đúng không?"

" Đúng thế! Có gì sao?" Trần Gia Khánh gật đầu.

" Sư phụ. Băng Hỏa Song Long thật sự có năng lực: Âm Dương Hợp Nhất chứ?" Long ánh mắt vô cùng chờ mong nhìn Trần Gia Khánh

Nghe thế, Trần Gia Khánh hơi giật mình nhìn Long. Ông không ngờ rằng, Long lại biết tới năng lực đặc biệt của Âm Dương Hợp Nhất

Đại lục này quan niệm tất cả mọi thứ trên vũ trụ từ sinh linh, linh lực... cho tới năng lượng vũ trụ đều chia thành Âm và Dương. Âm Dương được coi là căn nguyên của cả vũ trụ này.

Âm Dương Hợp Nhất là một loại năng lực, chính xác hơn là một loại kĩ năng mà chỉ xuất hiện trên những vũ khí hoặc sinh vật có hai thuộc tính đối nghịch, tương khắc nhau như Băng và Hỏa, Thủy và Hỏa, Thủy và Mộc,... Kĩ năng này không gây bất kì sát thương, không cường hóa thể lực hay đòn đánh, cũng không tạo ra linh kĩ hoa lệ, thế nhưng nó dựa vào thuyết Âm Dương để loại bỏ tất cả hiệu ứng xấu lên đối tượng sử dụng. Không chỉ hiệu ứng xấu mà tất cả vết thương, độc tố, lời nguyền, phong ấn,... đều hoàn toàn bị loại bỏ. Thậm chí là " Tâm Ma", thứ đã chôn vùi rất nhiều Thiên Nhân Cảnh tuyệt thế cường giả cũng sẽ ở kĩ năng này biến mất. Là một kĩ năng vô cùng kinh khủng, và cũng là kĩ năng mà Long đang truy tìm

Thấy Trần Gia Khánh gật đầu. Long trong lòng kinh hi vô cùng. Hân rời gia tộc, chính là muốn đi tìm năng lực: Âm Dương Hợp Nhất để cứu em trai hân: Trần Trình Thanh đang hôn mê. Hân đã tìm suốt mấy năm nhưng hoàn toàn không thấy bất kì ai hay bất kì vật gì có hai thuộc tính tương khắc. Mà cũng phải, thế giới này Linh Sư hai thuộc tính đã khó, thuộc tính tương khắc nhau thì lại càng khó hơn. Còn vũ khí thì càng không thể. Với trình độ của Giả Kim Thuật thời nay, việc chế tạo một thanh có hai thuộc tính là hoàn toàn không thể làm được huống chi là hai thuộc tính này tương khắc. Không chỉ thời này, dù là thời kì của Trần Gia Khánh, việc chế tạo một món vũ khí mang hai thuộc tính tương khắc là điều không tưởng, cũng chỉ có Trần Gia Khánh là người duy nhất làm được điều này

Hiện tại, Long đã nhìn thấy một thanh vũ khí có Âm Dương Hợp Nhất. Chỉ cần có nó, Long hoàn toàn có thể cứu được em trai mình. Vì thế, hân thật sự kích động vô cùng. Ánh mắt nóng bỏng, tràn đầy vẻ " yêu thương nhưng nhớ" nhìn sư phụ mình cười hi hi

" Sư phụ. Khuôn mặt ngài phúc hậu khiến người khác gặp ngài đều sẽ nghĩ ngài là ông bụt , là thần tiên hạ phàm. Khí chất tràn đầy vẻ không giận mà uy khiến người ngạc không dám có ý định cãi lời ngài , thần thể ngày bụng sáu múi toát lên vẻ cường tráng khiến người khác rất khó tin ngài đã có hơn mười nghìn tuổi. Thực lực siêu quần không ai làm đối thủ. Trình độ Giả Kim Thuật đã đạt tới cảnh giới đẳng phong tọa cực, từ cổ chí kim không ai sánh bằng. Kiến thức của ngài vô biên vô tận khiến người khác không thể không thán phục. Thậm chí là độ troll cũng ngài cũng cực kì bá đạo, đã đạt tới cảnh giới thánh Troll khiến nhiều người phải khiếp sợ . Ngài ... (bỏ qua 3000 chữ)..."

Long càng nói càng hăng, nước miếng bay tung tóe. Nói cho Trần Gia Khánh há hốc mồm. Hắn thật sự muốn hỏi Long một câu: Đồ đệ, người nói đó chính là ta? không phải là một vị thần linh nào đó chứ

"Được rồi. Bớt nói nhảm đi. Băng Hỏa Song Long ta vốn là định để lại cho ngươi. Ngươi cầm lấy đi"

Trần Gia Khánh vội vàng cắt lời Long, hắn thật sự không muốn nghe Long nói nữa. Bởi vì nghe nữa, hắn sẽ có xúc động muốn đập thẳng này ra một trận mất

Nghe thế, Long khuôn mặt mừng rỡ vô cùng, có chút kích động nói

"Thật sự?"

"Là thật" Trần Gia Khánh trừng mắt nhìn Long. Nói xong, ông búng tay, một đạo quang mang bắn về phía đầu Long. Long chỉ cảm thấy mắt mình hoa lên, sau đó phát hiện trong não hải của mình. Băng Hỏa Song Long đang nằm ở đó. Thấy vậy, Long biết mình thật sự nhận được Băng Hỏa Song Long rồi. Tâm trạng sung sướng vô cùng, trong lòng không khỏi kêu gào: Trình Thanh, đợi anh, anh sẽ cứu được em

Đúng lúc này, Trần Gia Khánh nghiêm giọng lên tiếng

"Tuy vậy, ta có một điều kiện"

Nghe thế, Long vỗ ngực, vô cùng tự tin đảm bảo

"Sư phụ cứ nói. Lên núi đao, xuống biển lửa, con quyết không từ nan"

"Ta cũng không bắt con làm những việc như thế. Điều kiện thứ nhất: Băng Hỏa Song Long ta đưa cho con nhưng con không được sử dụng nó. Nếu như con thật sự muốn dùng năng lực: Âm Dương Hợp Nhất thì ta cho phép dùng. Còn không được phép dùng Băng Hỏa Song Long làm vũ khí chiến đấu"

"Thứ hai, sau khi thực lực đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh. Con phải trở về đây. Con làm được chứ"

Trần Gia Khánh trầm giọng

Long suy nghĩ một chút rồi gật đầu đồng ý. Hắn bằng mọi giá phải đạt được Băng Hỏa Song Long chỉ là bởi vì kỹ năng: Âm Dương Hợp Nhất của nó mà thôi. Còn việc có sử dụng được nó không? Long cũng không mấy để ý. Vì thế, hắn mới tiếp nhận hai điều kiện mà Trần Gia Khánh đề ra

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Đột Phá

Thấy Long đồng ý. Trần Gia Khánh vuốt râu cười thỏa mãn gần đầu. Ông cong ngón tay, bắn một chùm sáng về phía Long rồi nói:

"Đây là cách sử dụng Âm Dương Hợp Nhất"

"Đa tạ sư phụ" Long cảm kích lên tiếng.

Sau đó, Long cười híp mắt, ánh mắt nóng bỏng nhìn Trần Gia Khánh.

Thấy thế, Trần Gia Khánh da đầu tê dại, ánh mắt cảnh giác nhìn Long. Mặc dù, ông với Long tiếp xúc thời gian rất ít, thế nhưng ông biết thẳng này là một thẳng vô lại, vô sỉ không khác gì mình.

"Sư phụ. Ngài giàu có như thế, ngũ giai tài nguyên nhiều không đếm xuê, lục giai, thất gia chất thành đống. Không biết sư phụ có thể cho đệ tử một ít.

Sư phụ biết đấy, hiện tại đại lục tài nguyên cạn kiệt, tứ giai tài nguyên chẳng có huống hồ là ngũ giai tài nguyên. Việc tu luyện Giả Kim Thuật hoàn toàn là rất khó khăn ah. Vì thế nếu như sư phụ muốn con mang danh tiếng của ngài truyền khắp đại lục, để mọi người đều biết tới vị Cửu Phẩm Giả Kim Thuật đầu tiên và duy nhất của đại lục, không biết ngài có thể..."

Nói xong, Long vô cùng vô lại đưa tay ra xoa xoa. Ánh mắt tràn đầy "thân thiết" nhìn Trần Gia Khánh, bộ dạng hoàn toàn là một tên lưu manh đang đòi tiền.

Nghe vậy, Trần Gia Khánh còn không biết thẳng này đánh chủ ý kho tàng của mình. Mặc dù hắn đã có ý định để lại toàn bộ chỗ tài nguyên đó cho Long, thế nhưng nhìn bộ dạng rất muốn ăn đòn của đối phương khiến ông không khỏi suy nghĩ lại.

Bỗng, ông nghĩ tới cái gì, ánh mắt lóe lên một tia dị sắc, trong đầu bởi vì ý nghĩ của mình mà cười không ngớt. Thánh Troll đã lên tiếng, quả này Long xác

cmn định rồi

Chỉ thấy, Trần Gia Khánh hơi nhú mày, bộ dạng nghiền ngẫm nhìn Long lăm lăm:

"Mặc dù ta cũng muốn đưa một ít tài nguyên cho con tu luyện. Thế nhưng thực lực của con hiện tại chưa đủ để tinh chế các tài nguyên đó ah"

Nghe thế, Long không chút nào thất vọng mà còn vô si đề nghị:

"Nếu không sư phụ cho con mấy chục thần khí như Băng Hỏa Song Long, hoặc là lục phẩm, thất phẩm đan dược hay là mấy trăm quyển Thiên Cấp linh kĩ ah ah"

Về phía Trần Gia Khánh, ông hoàn toàn bị công phu sư tử ngoạn của Long dọa cho sợ run. Trong lòng đối với Long khinh bỉ vô cùng: Mẹ nó! thằng này thật sự dám nói ra câu này! mi nghĩ thần khí như Băng Hỏa Song Long là mấy thanh kiếm bán vỉa hè sao mà muốn mấy chục cái. Còn nữa, lục phẩm, thất phẩm đan dược, mấy trăm quyển Thiên Cấp, cmn chứ! sao mi không đi ăn cướp đi

Thằng nhóc này! Trải qua một thời gian không troll, thật sự quên mất độ troll, hăm hại người của mình rồi. Nghĩ vậy, Trần Gia Khánh càng quyết tâm muốn giáo huấn Long một trận cho hấn nhớ: đừng bao giờ nhòn với thánh Troll

Nghĩ là làm. Chỉ thấy ông lắc đầu, có chút tiếc nuối:

"Ta mặc dù không thể cho con những thứ yêu cầu. Thế nhưng, dù sao con cũng là đệ tử đầu tiên của ta, không có quà mặt là không được"

Nói xong, Trần Gia Khánh lôi ra từ bên trong ngực ra một viên đan dược tỏa ra hào quang màu hồng cùng mùi hương thơm phức nói:

"Đây là một viên Ngũ Phẩm đan dược. Mặc dù chỉ là ngũ phẩm thế nhưng viên đan dược này hoàn toàn không có độc đan. Dùng nó, con sẽ đột phá tới Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm mà không có bất kì Độc Đan nào trong cơ thể"

Tiếp nhận viên đan dược. Long hai tay run run, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hi.

Linh Sư có thể dựa vào đan dược mà đột phá. Thế nhưng, trong đan dược dù ít hay nhiều đều có Độc Đan - là độc tố của đan dược.

Một khi sử dụng đan dược, Độc Đan sẽ tích tụ trong cơ thể, tạo thành hiểm họa tiềm tàng với Linh Sư, cường chế quá trình tu luyện của họ

Vì thế, mặc dù đột phá, bất quá tổng thể thực lực sẽ yếu hơn Linh Sư cùng cảnh giới nhưng dựa vào tự thân đột phá, thậm chí là yếu hơn cả những Linh Sư dưới cấp.

Ví dụ điển hình nhất chính là Nova, hấn mặc dù là Độ Khí Cảnh, thế nhưng hấn đạt được cảnh giới đó phần lớn nhờ vào đan dược, trong cơ thể độc đan tích tụ vô cùng lớn làm ảnh hưởng sức chiến đấu của hấn. Vì thế, mà hấn dù là Độ Khí Cảnh nhưng lại bị một Sơn Tùng - một Dẫn Nguyên Cảnh đánh cho cân sức cân tài

Vậy mà hiện tại, trước mặt hấn là một viên đan dược hoàn toàn không có độc đan. Dùng nó, Long hoàn toàn đột phá tới cảnh giới Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm mà không có trở ngại gì, cũng không có bất kì độc đan nào trong người. Đây thật sự là niềm vui ngoài ý muốn, khiến Long vui sướng, cười không ngậm được miệng.

"À quên. Viên đan dược này có một đặc tính là một khi thoát ra bên ngoài sẽ bị nhiễm năng lượng vụ trụ, sẽ xuất hiện độc đan. Vì thế, tốt nhất là con dùng luôn đi"

Trần Gia Khánh lên tiếng, bộ dạng quan tâm

Nghe vậy, Long gật đầu không chút do dự há mồm, bỏ đan dược vào miệng. Lập tức, đan dược tan ra, tạo thành một cỗ linh lực thuần khiết bắt đầu di chuyển trong cơ thể hấn.

Thấy Long ăn hết viên đan dược, Trần Gia Khánh lóe lên một tia giả hoạt. Như là mưu kế của ông đã thành công vậy. Chỉ thấy ông nhìn Long cười thần bí

"Đồ nhi. Con đã trở thành đệ tử chân truyền của ta. Vì vậy, ta cũng sẽ dạy cho con làm thế nào để trở thành thánh troll"

"Mà bước đầu tiên để trở thành thánh troll chính là: Troll khắp thiên hạ không chừa một từ ai, bất kể gái hay trai, từ phụ nữ có thai cho tới trẻ em hai tuổi. Nói chung là không một ai là không thể không troll. Kể cả người thân, bạn bè, vợ con cũng troll hết.

"Nói đơn giản, để trở thành thánh troll. Quy tắc đầu tiên là: Phàm, Tiên, Ma thì sao! Ta đây troll hết"

Nghe Trần Gia Khánh nói vậy, trong lòng Long xuất hiện một cỗ dự cảm bất thường. Nếu như quả thật như Trần Gia Khánh nói, thì chẳng phải là mình...

Rất nhanh, Long có đáp án của mình. Chỉ thấy Trần Gia Khánh nhìn Long cười rất "ân cần" nói:

"Đồ nhi. Thật ra ta nói sai về đặc tính của viên đan dược. Đặc tính thật sự của nó là: khả năng dịch chuyển.

Sau khi con ăn nó sẽ phải mất một ngày để hấp thu. Trong thời gian hấp thu, viên đan dược sẽ tự động đưa con tới một nơi an toàn trong vòng bán kính 3km"

"Bất quá, đã qua 10 ngàn năm rồi. Mặc dù đặc tính vẫn còn thế nhưng việc dịch chuyển cũng không được chính xác như trước. Nó có thể đưa con tới bất kì đâu, bất kì chỗ nào. Vì thế, nếu mà có rơi xuống biển, hoặc rơi vào hang ổ của Yêu Thú cường đại,.. thì cũng có tránh ta ah"

Nghe thế, Long rung mình không nhận được chửi thề:

"Cái đêch. Sư phụ, người troll ta"

Mà hắn vừa nói xong. Từ người hắn, một cột sáng bắn lên không sau đó mang theo Long biến mất.

Thấy Long biến mất, Trần Gia Khánh cười ha hả vuốt râu. Sau đó phát tay, lập tức Thanh Mị cũng theo đó biến mất. Ánh mắt nhìn ra cửa sổ, lẩm bầm:

"Long, cố gắng tu luyện. Thời gian của ta không còn nhiều đâu. Ta mong sớm gặp lại con ah"

Khu C Yêu Thú rừng rậm. Tại một hang động bí ẩn dưới một con sông, Long ngồi khoanh chân trên mặt đất, hai mắt nhắm lại, trong đầu Thời Gian Tâm Kinh bắt đầu chuyển động đi cuồn cuộn hấp thu năng lượng vũ trụ chuyển hóa thành linh lực bản thân.

Mấy phút trước, hắn vừa mới dịch chuyển tới đây. Chưa kịp lên tiếng chửi bới Trần Gia Khánh hăm hại mình thì một lượng lớn linh lực từ trong người hắn bộc phát khiến hắn không kịp suy nghĩ. Lập tức ngồi xuống vận công. Bắt đầu hấp thu dược lực.

Trong cơ thể hắn, mười quả cầu lúc này đã có ba quả cầu phát sáng. Lúc này, linh lực dựa theo Thời Gian Tâm Kinh bắt đầu tiến vào quả cầu thứ bốn. Một phút sau, quả cầu thứ bốn liền được linh lực lấp đầy, tỏa ra hào quang mãnh liệt. Thế nhưng, nguồn linh lực từ viên đan dược là rất nhiều, chỉ thấy sau khi lấp đầy quả cầu thứ bốn, dòng linh lực bắt đầu phân tán ra khắp xung quanh cơ thể hắn, bắt đầu cường hóa lục phủ ngũ tạng, rồi mở rộng tế bào,... Mà bên ngoài, Long bắt đầu cũng phát sinh biến hóa. Thân thể hắn cao thêm mấy cm, tóc dài ra, da thịt cũng trở lên trắng sáng đủ để khiến bất kì cô gái nào cũng đỏ kị/

- Oanh

Một tiếng nổ nhẹ bên trong cơ thể Long. Chỉ thấy bốn quả cầu lúc này đồng loạt tỏa ra hào quang màu trắng xám, sau đó từ từ lớn dần, sau khi lớn bằng một quả trứng gà thì mới dừng lại/

Lúc này, trong cơ thể vẫn còn một lượng lớn linh lực bắt đầu theo lộ tuyến tu luyện đổ về phía viên ngọc như năm. Bắt đầu quá trình lấp đầy.

Mấy tiếng sau, theo một tiếng nổ nữa vang lên. Quả cầu thứ năm phát ra ánh sáng trắng xám mãnh liệt. Đồng thời, cả năm quả cầu cũng to lên gấp đôi so với lúc này. Không chỉ có vậy, từ năm quả cầu, rất nhiều linh lực thuộc tính phong không ngừng di chuyển ở trong thân thể hắn, cường hóa thân thể hắn/

Nói thì ngắn gọn vậy, chứ thật ra quá trình này diễn ra suốt một ngày.

Sáng sớm hôm sau, tiếng chim hót vang vọng đánh thức Long từ trong tu luyện tỉnh lại. Hắn mở mắt, hai mắt lóe lên một đạo tinh quang.

Đứng dậy, khẽ vươn vai một cái. Cảm nhận trong cơ thể mình vô cùng vô tận linh lực, đồng thời "nhìn thấy" những dòng phong nguyên tố di chuyển liên miên, bất tận trong không khí. Long hai mắt tràn đầy sự vui mừng. Hắn cuối cùng đã đột phá cấp mười lăm, cũng thành công thức tỉnh thuộc tính của mình/

Sơ Nguyên chọn hệ, Luyện Tinh chọn thuộc tính. Nhân loại bắt đầu tu luyện sẽ chọn hệ của mình, dựa theo hệ mình chọn mà sẽ tu luyện thể chất theo hệ đó. Ví dụ như hệ Xạ Thủ thì sẽ tu luyện về nhanh nhẹn, độ phản xạ và khả năng nhắm bắn. Hệ Tanker thì tu luyện thể chất, để thể chất trở lên cứng rắn, đao thương bất nhập....

Sau khi bắt đầu sinh ra linh lực. Trải qua quá trình thân thể đã thích ứng với linh lực - tức cấp mười ba. Đến cấp mười bốn, nhân loại bắt đầu chọn ra thuộc tính của mình. Nói là chọn, chứ thực ra là thức tỉnh thuộc tính. Bởi vì thuộc tính của bản thân đã có từ lúc sinh ra.

Long khi sinh ra, thuộc tính của hắn là : Vô. Có nghĩa, bản thân hắn hoàn toàn không có thuộc tính. Mà những người mang thuộc tính này đều thuộc một dạng người: phế vật. Dù cố gắng thế nào cũng chỉ có thể đạt tới cấp mười ba mà thôi. Mà điều này, cũng chỉ có hắn cùng cha mẹ biết rất rõ. Ngoài ra, không một ai biết, dù là Lạc Tuyết

Bản thân không có thuộc tính, hoàn toàn là một tên phế vật không khiến Long chán nản còn vui sướng vô cùng. Tại sao? nếu như thuộc tính là : Vô được đại lục hiểu là không có thuộc tính. Thì Long lại hiểu : Vô nghĩa là toàn thuộc tính. Cũng vì tin tưởng vào quan niệm này, mà long vẫn điên cuồng tu luyện mà không bỏ cuộc

Bởi vì tất cả mọi thứ đều bắt đầu từ con số không thế nên cách hiểu của Long cũng hoàn toàn là đúng. Thế nhưng, từ cổ chí kim, chưa từng có ai kiểm chứng điều này. Và cũng chưa từng có người nào thuộc tính: vô mà lại trở thành thiên tài. Vì thế, lâu dần, thuộc tính : vô được đại lục quan niệm là phế vật

Thế nhưng nên nhớ, Long có hệ thống. Mỗi khi mua một bộ combo của một vị tướng, long sẽ đạt được không chỉ kĩ năng mà còn thuộc tính của họ.

Như Yasuo, hấn thu được thuộc tính phong. Thresh thuộc tính ám, Ashe thuộc tính băng và đặc biệt là Zilean - thuộc tính thời gian. Và hiện tại, bản thân hấn đột phá tới cấp mười năm, thức tính thuộc tính phong đã chứng minh những gì hấn quan niệm là đúng. Thuộc tính: Vô không phải phế vật mà là một tuyệt thể thiên tài.

Còn về lý do tại sao thuộc tính của hấn là Phong mà không phải băng hay thời gian. Long suy đoán có lẽ là do độ thông thạo tướng quyết định việc này. Thông thạo tướng càng cao thì thuộc tính càng chiếm phần chủ đạo.

Có một điều tiếc nuối là. Mặc dù đột phá thể nhưng Thời Gian Tâm Kinh vẫn ở tầng thứ nhất không tiến thêm khiến Long thất vọng không thôi. Có lẽ, phải đợi đến khi hấn tu luyện bộ kỹ năng của Zilean thì may ra Thời Gian Tâm Kinh đột phá ah.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Đoàn Tụ

Bên ngoài hang động, Thanh Mị cả người dúc vào trong ngực Long, khuôn mặt tràn đầy xuân sắc, ánh mắt tràn đầy vẻ không nỡ rời xa ghen ngào kêu lên:

" Ông xã. Em thật sự không muốn xa anh"

Hiện tại, cô và Long đã rời khỏi khu A. Vì thế, đây cũng là lúc hai người chia tay. Nhớ tới quãng thời gian bên cạnh Long, mặc dù nguy hiểm nhưng lại tràn đầy sự ngọt ngào hạnh phúc khiến Thanh Mị thật sự không muốn cùng Long rời khỏi đó chút nào.

Mặc dù biết rằng hai người sẽ còn gặp lại. Thế nhưng, sau ngày hôm nay, Long sẽ trở lại cuộc sống học viên và cô cũng lại bắt đầu công việc của một Hình Cảnh. Cô không biết tới bao giờ hai người mới gặp lại.

" Yên tâm. Nếu như em muốn gặp anh, chỉ cần nghĩ tới anh là anh sẽ xuất hiện bên cạnh em liền"

Long cười cợt an ủi, mà hấn nói là thật. Đây cũng chính là lý do hấn hoàn toàn không để ý tới việc hai người chia tay hay không. Chỉ cần cô nghĩ tới hấn, hay Thanh Mị gặp nguy hiểm thì bất kì lúc nào hấn cũng có thể xuất hiện bên cạnh cô.

Thanh Mị còn tưởng rằng Long an ủi mình đấy. Thế nhưng cô cũng không vạch trần hấn. Gật đầu không nói gì. Cứ như vậy, hai người ở dưới buổi bình minh ôm nhau thật chặt, không khí cực kì lãng mạn.

Rất lâu sau, Thanh Mị mới thả Long ra. Lấy tay gạt đi những giọt nước mắt trên mặt mình. Cô trao cho Long một nụ hôn tạm biệt. Sau đó cô vỗ tay, mấy giây sau, một chiếc đĩa bay xuất hiện trên đầu hai người. Một cột sáng từ bên trong đĩa bay bắn xuống bao phủ lấy Thanh Mị.

" Ông xã. Hẹn ngày gặp lại"

Thanh Mị nở nụ cười vẫy tay chào từ biệt. Thanh Mị nghĩ thông suốt rồi, Hai người tuy rằng ở đây chia tay, thế nhưng không phải là không gặp lại. Bất kì lúc nào cô cũng có thể gặp hấn, như vậy cần gì phải có tâm trạng đau buồn chứ

" Bà xã. Hẹn ngày gặp lại"

Long cũng gật đầu đưa tay lên chào tạm biệt.

Cứ như vậy, Long nhìn theo Thanh Mị từ từ biến mất vào bên trong đĩa bay. Rồi nhìn theo cô rời đi. Mãi đến khi chiếc đĩa bay đã biến mất khỏi chân trời. Long mới hít một hơi thật sâu, quay đầu rời khỏi nơi này

Sau khi chia tay Thanh Mị, Long liền dùng tốc độ nhanh nhất trở về Huyền Mộng Thành, đi tới khách sạn Tùng Trang. Trùng hợp thế nào lại gặp được Sơn Tùng đang ở nhà.

Thấy Long bất thành linh xuất hiện ở trước nhà mình, Sơn Tùng hoàn toàn không tin vào mắt mình nữa. Ông há hốc mồm, mắt mở trừng nhìn Long như nhìn một điều gì đó không tưởng vậy.

Theo tin tình báo, Long và Thanh Mị đang ở bên trong khu A của Yêu Thủ Rừng Rậm. Là khu vực nguy hiểm nhất, thần bí nhất của Huyền Mộng Tinh. Được cả đại lục biết tới là cấm địa không một ai dám bén mảng tới. Dù là Độ Không Cảnh cũng không dám tới nơi này

Sự nguy hiểm của khu A kinh khủng tới nỗi. Chưa từng có một ai đi vào trong đó mà bình yên ra ngoài. Chỉ có duy nhất một vị Độ Không Cảnh đi vào trong trở lại với thương tích vô cùng nặng nề. Sau khi nói ra bí mật của khu A liền chết. Từ đó, khu A trở thành một nơi mà không một ai dám tới gần

Long và Thanh Mị đang ở đó khiến cho Sơn Tùng tràn đầy tuyệt vọng cùng chán nản. Ông biết mình không thể làm gì để cứu hai người. Và cũng biết hai người lành ít dữ nhiều. Ông rất muốn cứu hai người nhưng lực bất tòng tâm. Nếu như không phải là Lạc Tuyết mấy ngày nay đều đinh ninh rằng Long chưa chết thì ông đã hoàn toàn buông tha rồi.

Hiện tại, ông thấy Long hoàn toàn không một chút thương tổn nào đứng trước mặt mình, bảo sao ông không bị dọa cho hoảng sợ được. Một người có thể bình an rời khỏi khu A Yêu Thú rừng rậm? không thể nào.

Sau đó, là vô tận vui sướng. Ông không biết Long bằng cách nào thoát khỏi khu A. Ông chỉ biết Long đã bình yên trở về là quá tốt rồi. Gánh nặng trong ông mấy ngày nay cũng biến mất. Long là ân nhân không chỉ cứu ông một mạng mà còn khiến ông đột phá, hẳn mà xảy ra chuyện gì chắc ông ân hận cả đời mất

Nghĩ vậy, Sơn Tùng không khỏi chạy tới ôm lấy vai Long thật chặt, kích động hô lớn:

"Long, cháu đã trở lại"

"Vâng, chú Tùng. Làm chú lo lắng rồi"

Long mỉm cười gật đầu. Hẳn có thể cảm nhận được Sơn Tùng xuất phát từ nội tâm lo lắng, ông thật sự vui sướng khi thấy hần trở về. Điều này khiến Long cảm động. Từ giờ phút này, hẳn đã coi Sơn Tùng như người người thân của mình

"Trở về là tốt... Trở về là tốt rồi" Sơn Tùng cười lớn, vui vẻ nói

Sau đó, hai người nói chuyện một lúc rồi Sơn Tùng báo tin cho mấy người Lạc Tuyết. Chỉ mấy phút sau, Lạc Tuyết, Uyên Như và Lan dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới khách sạn. Còn Trần Tuyên và Ngọc Liên, hai người đã tham gia vào cuộc thi săn bắn nên không thể tới. Và kết quả chính là..

"Oa ... hu.. ..hu, Anh ... anh... đã... đã ... trở về... em... em... còn... tưởng... tưởng ... không... được gặp anh nữa".

Khách sạn Tùng Trang. Lạc Tuyết ôm lấy Long khóc rống. Bên cạnh cô, Uyên Như hai mắt cũng rung rung trực khóc. Còn lại mấy người gồm vợ chồng Sơn Tùng và Lan đều dùng ánh mắt kích động nhìn hai người Long và Lạc Tuyết ôm nhau.

"Xin lỗi. Hại em lo lắng rồi"

Long ôm lấy Lạc Tuyết, thấy cô khóc như mưa. Bộ dạng tràn đầy sợ hãi, Long tự trách lên tiếng. Hẳn biết mấy ngày nay Lạc Tuyết tâm trạng thế nào, hoảng sợ? hoang mang? lo lắng. Cũng bởi vì biết, mà hẳn cảm thấy hổ thẹn khi để cô lo lắng như vậy. Trong khi mình lại đi "ăn nằm" với người con gái khác

Lạc Tuyết lắc đầu, ôm lấy Long thật chặt không rời. Trên mặt cô tràn đầy sự giải thoát. Cô ngẩng đầu, hai tay xoa má Long, ôn nhu:

"Không, anh không phải xin lỗi. Chỉ cần anh trở về bình an là tốt rồi"

Cô cùng Long có rằng buộc bằng một lời nguyện. Hẳn chết, cô cũng chết theo và ngược lại. Vì thế, trong mười ngày nay, cô biết Long hoàn toàn vẫn sống.

Thế nhưng điều đó cũng không đại biểu rằng hẳn bình an hay không? khiến Lạc Tuyết thật sự lo sợ vô cùng, mỗi ngày qua đi mà vẫn không thấy tin tức của Long là một ngày cô mất ăn mất ngủ. Cả người không còn một tí sức sống nào.

Đặc biệt là khi nghe Long đang ở khu A, lúc đó cô chỉ cảm thấy bầu trời sụp đổ hoàn toàn mất hết sinh khí vậy. Cô biết khu A nguy hiểm cỡ nào, vì thế đối với an nguy của Long, cô tràn đầy hoang mang cùng sợ hãi.

Hiện tại thấy hẳn bình an trở về, sự lo sợ trong mấy ngày nay liền vỡ òa thành nước mắt. Cô khóc rất thảm thiết, khóc rất nhiều nhưng điều đó khiến lòng cô thanh thản. Những mặt trái cảm xúc theo nước mắt biến mất để thay bằng sự vui sướng vô cùng khi Long trở về.

"Long ... Long... Chị Tuyết... nói... nói... đúng... đó. Cậu ... bình ... an... an ... trở... trở ... về ... là ... là ... tốt ... rồi"

Bên cạnh hai người, Uyên Như cười nói. Khuôn mặt cô tràn đầy vẻ kích động, đôi mắt cô đỏ ngầu vì khóc lóc. Long trở về, người sung sướng nhất không phải là Lạc Tuyết mà chính là Uyên Như.

Nghe Uyên Như nói vậy, Long ngẩng đầu. Ánh mắt phức tạp nhìn Uyên Như. Sau đó, trong mắt hần tràn đầy vẻ yêu mến cùng với thương tiếc, hẳn không chút do dự thả Lạc Tuyết ra, đi tới chỗ cô, ôm thật chặt ôn nhu:

"Uyên Như. Anh thật sự đáng để em làm vậy sao?"

Nghe Long gọi mình không bằng "cậu, mình" như những người bạn mà gọi bằng "anh, em", Uyên Như sửng sốt. Sau đó trong mắt tràn đầy sự sung sướng cùng khó có thể tin nổi. Mặc dù Long không nói ra, thế nhưng cô biết Long gọi như vậy nghĩa là gì.

Cô vòng tay, ôm lấy Long. Lần này, cô không kìm nén cảm xúc nữa mà nghẹn ngào, khóc rống lên:

"Đáng... đáng mà. Bởi vì Uyên Như yêu anh thật nhiều"

Uyển Như cuối cùng không che dấu cảm xúc của mình, không còn ngại bạn gái của Long còn ở đây mà nói ra câu nói mà cô chôn sâu trong đáy lòng mình: Cô yêu hắn.

Khi nghe hắn mất tích, Uyển Như đã trực tiếp hôn mê. Khi tỉnh lại, chính cô là người đầu tiên hô hào mọi người tìm hắn. Rồi khi nghe hắn mất tích trong khu A, Uyển Như lại một lần nữa ngất xỉu. Lần này, phải ba ngày sau cô mới tỉnh lại. Thế nhưng, khi cô tỉnh lại, cô hoàn toàn như người mất hồn vậy, không ăn, không uống, cả ngày ngơ ngác ngồi trên giường bệnh.

Khi nghe Sơn Tùng nói Long đã trở về. Cái tin đó, như một tiếng sét đánh bên tai cô, như một liều thuốc an thần vực cô dậy từ tận cùng tuyệt vọng. Uyển Như trở lên có sức sống hơn, tỉnh táo hơn. cô kích động còn hơn cả Lạc Tuyết, cô lôi kéo Lạc Tuyết, rồi đi gọi Lan dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới nơi này. Uyển Như trở lên như vậy không phải chứng tỏ cô yêu Long rất nhiều sao?

Sơn Tùng cũng nói cho Long về tình cảnh của Uyển Như. Ông thật sự thần phục Long có thể làm cho một người con gái yêu mình đến vậy.

Về phía Long, hắn cũng không ngờ tình cảm của Uyển Như dành cho mình sâu đậm như vậy. Hắn thật không hiểu tại sao Uyển Như lại yêu mình nhiều như thế?

Dù sao, bản thân hắn và cô lúc đầu đều là người xa lạ, không quen không biết. Nếu không phải Uyển Như là bạn của Lạc Tuyết, Long cũng thật sự không biết cô là ai. Vì thế, hắn thật sự không tài nào tin nổi, Uyển Như có thể vì mình mà lo lắng, đến mức độ ngất xỉu.

Hắn không biết, những hành động mà hắn làm mang lại cảm giác thế nào đối với Uyển Như.

Một kích đánh bại bốn tên Luyện Tinh Cảnh, trợ giúp cảnh sát bắt giữ một tên tội phạm thực lực Dẫn Nguyên Cảnh. Đứng trước họng pháo của bọn cướp không một chút sợ hãi thành công giải cứu một ngàn con tin khỏi bờ vực sinh tử.

Một cậu bé cùng tuổi mà lại có thể làm ra những điều tưởng chừng như kì tích thì làm sao một cô bé mới mười bốn tuổi, chưa biết yêu là gì có thể không yêu thương hắn được

Nghi hoặc thì ít, yêu thương lại nhiều. Kiếp trước hơn 20 năm Fa, không một người con gái yêu thương. Kiếp này, có một cô gái yêu hắn nhiều như thế, Long còn muốn gì nữa?

Vì thế, hắn không chút nào để ý có mặt Lạc Tuyết ở đây mà đi tới ôm lấy cô. Dù không nói ra câu nói "I love You" thế nhưng bằng vào hành động của mình, hắn tin tưởng Uyển Như sẽ hiểu.

Mà quả thật, không chỉ Uyển Như mà kể cả Lạc Tuyết, vợ chồng Sơn Tùng, Lan đều hiểu rõ hành động của Long nghĩa là gì. Ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Lạc Tuyết, không biết cô sẽ xử lý vụ này thế nào.

Chỉ thấy Lạc Tuyết trên mặt không một chút nào tức giận. Ánh mắt cô tràn đầy sự chúc phúc nhìn hai người. Cô đi tới, kéo Uyển Như ra cầm lấy tay cô thật chặt cười chân thành

"Uyển Như, chúc mừng em. Cuối cùng tâm nguyện của em cũng được toại nguyện. Sau này, chúng ta cùng chung tay đối phó tên hỗn đản này"

"Chị Tuyết. Em.."

Uyển Như khuôn mặt đỏ bừng, trong lòng cực kì then thưng lí nhí nói. Hiện tại trong lòng cô xấu hổ vô cùng, thật không ngờ mình lại ở trước mặt bạn gái chính quy của Long tỏ tình hắn. Thật là ngượng chết đi được

"Được rồi. Tình cảm của em dành cho Long, chị còn không nhìn ra sao. Chỉ là tiện nghi hắn mà thôi"

Lạc Tuyết cười hi hi, sau đó trừng mắt nhìn Long bất mãn.

Lạc Tuyết không ghen sao? tất nhiên là có rồi. Dù sao, không một cô bạn gái nào không ghen khi thấy bạn trai mình cùng người khác thân mật. Có điều, tính cách của Long cùng với mị lực của hắn khiến cô dù ghen cũng chỉ có thể nhắm mắt bỏ qua.

Mới cả, tình cảm của Uyển Như dành cho Long khiến cô thật sự không phản đối được, thậm chí là còn muốn tác hợp cho hai người. Cuối cùng, cô chỉ có thể trừng mắt nhìn hắn để cho hắn biết sự bất mãn trong lòng mình

Thật sự không biết đến lúc Lạc Tuyết biết được Long đã mất đời trai tân vào tay Thanh Mị thì sẽ có cảm tưởng thế nào nhỉ? thật là chờ mong ah

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Rời Khỏi Huyền Mộng Tinh

Thấy hai cô gái trò chuyện vui vẻ. Long cũng thở phào một hơi. Hẳn chỉ sợ Lạc Tuyết làm âm ỹ lên, lúc đó thật sự không biết giải quyết thế nào.

Ánh mắt nhìn sang Lan vẫn đang đứng đó, bộ dạng vô cùng bình tĩnh. Long cười hì hì sau đó dơ hay tay ra hô hào:

"Nè Lan. Chia tay mười ngày, mình thật sự rất nhớ cậu đó. Đến, chúng ta ôm nhau cái"

Nói xong, hấn không chút do dự phóng tới chỗ Lan. Bộ dạng định ôm lấy cô.

Chỉ là hành động của hấn hoàn toàn vô dụng rồi. Ngay khi hấn động, Lan liền động. Nhẹ nhàng tránh một cái ôm này của Long cười nhạt nói:

"Xin lỗi. Vẫn như câu nói trước. Cậu đánh thắng ông nội mình đi đã rồi hãy tán tỉnh mình"

"What. Mình chỉ là muốn cùng cậu ôm một cái ôm " xã giao" thôi mà"

Long bộ dạng vô tội, ủy khuất nhìn Lan lăm bằm

"Hừ, tin cậu có mà đồ thóc giống ra mà ăn"

Lan trừng mắt nhìn Long. Cô mới không tin cái ôm của hấn là cái ôm " xã giao" thôi đâu.

Mặc dù thấy Long trở về, Lan hoàn toàn vui mừng. Thế nhưng , đây cũng chỉ sự vui vẻ khi người bạn của mình trở lại. Dù cho những gì mà hấn thể hiện quả thật hấp dẫn cô nhưng quả thật đối với Long, cô chỉ coi hấn là một người bạn, là một đối thủ mà không có tình yêu nam nữ. Họa chăng, nếu Long quả thật đánh bại ông nội cô, Lan lúc đó mới có cái nhìn khác về hấn.

Thấy Lan thật sự không muốn cùng mình thực hiện một cái ôm " xã giao" . Long nhún vai cũng không trêu cô nữa. Hấn biết Lan là một người chỉ yêu thích tu luyện, đối với chuyện tình yêu nam nữ hoàn toàn không để ý. Nếu như hấn muốn chinh phục Lan, như vậy bước đầu tiên phải đánh bại Bùi Thiên, cùng với cô hẹn hò sau đó từ từ chinh phục . Ngoài cách đó ra thì không có cách nào khác.

"Được rồi ! Long đã trở về. Chúng ta cũng nên mở tiệc ăn mừng thôi. Long, hôm nay không say không về ah".

"Vâng. Chú cứ yên tâm. Cháu được mệnh danh là Ngàn Chén Không Say. Đảm bảo bồi chú đến cùng".

Long vỗ ngực tự hào lên tiếng

"Tốt. Đây là cháu nói đấy nhé. Bà xã, chuẩn bị tiệc"

Nghe thế, Sơn Tùng hai mắt sáng ngời , bộ dạng cực kì hưng phấn. Đối với một quân nhân, còn gì vui sướng hơn là có một người uống rượu cùng. Long nói vậy khiến Sơn Tùng vui vẻ vô cùng. Nhìn Long tràn đầy sự thương thức.

Mấy tiếng sau, một bàn tiệc thịnh soạn được dọn ra với đủ các đặc sản của đế quốc như nem chua, thịt gà... Trên bàn tiệc, mọi người ăn uống vô cùng vui vẻ.

Tiệc được một thời gian. Long rót một chén rượu trắng cho Sơn Tùng sau đó nói:

"Chú Tùng, cháu có việc nhờ chú"

Cầm lên chén rượu, Sơn Tùng khê uống một hớp rồi cười ha hả gật đầu:

"Cháu cứ nói, nếu như trong sức của chú, chú sẽ giúp".

Long trợ giúp ông đột phá còn cứu ông một mạng. Vì thế, dù yêu cầu của Long có quá đáng thế nào, ông cũng đều đáp ứng. Đây chính là tính cách của ông nói riêng và của một người quân nhân nói chung.

"Cũng không có gì to tát. Cháu muốn chú cho phép cháu được hoàn thành sớm khóa Tu Luyện Giả Lập".

Thấy Sơn Tùng lời thề son sắt đáp ứng. Long trong lòng vui vẻ liền không chút do dự nói ra yêu cầu của mình.

Nghe thế, mấy người đều kinh ngạc nhìn hấn. Thật sự không biết tại sao Long lại đưa ra yêu cầu này.

"Long, có việc gì sao?" Lạc Tuyết là người hiểu Long nhất, cô biết nếu như không phải là có việc khẩn cấp, Long sẽ không đề ra yêu cầu muốn hoàn thành khóa học. Dù sao, khóa học lần này có cả phần thưởng dành cho những học viên xuất sắc đứng top 5 cuộc thi săn bắn. Mà trong những phần thưởng của học viện, có một món đồ mà Long muốn đạt được.

Nghe vậy, Long nhìn cô nói ra một câu

"Anh đã tìm thấy Âm Dương Hợp Nhất"

- Cạch

Nghe bốn chữ " Âm Dương Hợp Nhất". Lạc Tuyết run lên, cô há hốc mồm, trong mắt tràn đầy sự không thể tin nổi. Thậm chí trên tay cô, chiếc đĩa rơi xuống lúc nào cô cũng không biết.

Rất lâu sau, cô mới lắp bắp lên tiếng. Bộ dạng tràn đầy sự kích động:

" Long ... anh... anh... nói thật chứ"

" Là thật. Anh đã lừa em bao giờ chưa?" Long cười gât đầu.

Nghe vậy, Lạc Tuyết ánh mắt nhìn về phía Sơn Tùng mang theo vẻ cầu xin nói

" Chú Tùng. Chú có thể cho cháu và Long hoàn thành sớm khóa học được không?"

Sơn Tùng sờ đầu, có chút khó hiểu nhìn hai người. Ông thật sự không biết hai người này làm sao nữa? cái gì mà Âm Dương Hợp Nhất? rồi sau lại đồng loạt xin hoàn thành sớm khóa học? Thật sự là khó hiểu

" Chú... chú Tùng, nếu được thì cho cháu nữa?"

Chưa dừng lại ở đó. Uyển Như cũng lí nhí lên tiếng. Cô biết nếu như Long cùng với Lạc Tuyết hoàn thành khóa học. Như vậy, hai người sẽ rời khỏi đây. Mà cô vất vả mới được ở cùng Long, cô không muốn tách ra chút nào. Mới cả, cô cũng không thích việc tu luyện. Vì thế, cô cũng quyết định hoàn thành sớm khóa khóa học.

Thấy ba người đều yêu cầu hoàn thành khóa học. Sơn Tùng há hốc mồm. Đối với đề nghị của ba người hoàn toàn im lặng. Khóa học này có phần thi sản phẩm yêu cầu. Chỉ cần đứng ở top 5 liền có đạt được phần thưởng của học viện. Mà bản thân ông đã từng được một phần thưởng của học viện. Chính là một quyển cao phẩm Huyền Cấp công pháp: Thiên Lôi Đạo Pháp. Vì thế, ông biết phần thưởng của học viện phong phú cỡ nào?. Chắc chắn bất kì ai nghe tới cũng phải đỏ mặt tranh đoạt.

Vậy mà hiện tại ông thấy được ba người bởi vì lý do nào đó mà bỏ đi cơ hội này. Khiến ông thật sự im lặng, đối với cái ý định thiên lý hành không của ba người đã không còn gì để nói rồi.

Nghe vậy, Sơn Tùng buồn bực lên tiếng:

" Được rồi. Ta sẽ cho ba cháu hoàn thành sớm khóa học. Haiz, phần thưởng của học viện khiến rất nhiều người tranh nhau tới đỏ cả mắt vậy mà các cháu lại..."

Cảm thán một tiếng, sau đó ông quay sang nhìn Lan cười hỏi:

" Vậy Lan, ý cháu thế nào? đi cùng bọn họ chứ?"

" Cháu ở lại. Ba người họ không cần phần thưởng nhưng cháu cần "

Lan cười nhạt trả lời. Đối với một tên tu luyện cuồng như cô, những thứ trợ giúp tu luyện hoàn toàn là điều cô muốn. Vì thế, cuộc thi sản phẩm yêu cầu này, Lan chắc chắn tham gia. Mà với thực lực của cô, chuyện đạt được top 1 hoàn toàn nằm trong tầm tay.

Long cũng biết điều này. Mới cả hán cũng không có ý định mang Lan về nhà. Dù sao hai người chưa xác định quan hệ. Vì thế, hán cũng không mở miệng khuyên bảo mà gât đầu:

" Nếu thế. sau khóa học chúng ta sẽ gặp mặt ah"

" Ok" Lan nhàn nhạt trả lời

Tỉnh Không Giặc Cướp DeadGod hoàn toàn bị tiêu diệt khiến cho danh tiếng của Đại Việt đế quốc được vang vọng khắp thế giới. Hiện tại, không một ai còn dám coi thường đế quốc phương đông này nữa. Và cũng không một đám cướp vũ trụ nào dám có ý định khùng bố Huyền Mộng Tinh nữa. Vết xe đổ của DeadGod còn đó, có cho mười lá gan bọn họ cũng không dám.

Trải qua mười ngày, sân bay Huyền Mộng lại đi vào hoạt động. Sân bay lúc này tập nập người ra, người vào. Phần lớn đều là khách du lịch từ khắp nơi trên Thái Dương Tinh Hệ đổ về đây.

Khu VIP của sân bay, đây là nơi đỗ những chiếc phi thuyền đắt tiền nhất Huyền Mộng tinh, hay những chiếc phi thuyền có nhiệm vụ đặc biệt, phục vụ những nhiệm vụ đặc biệt hay những người quan trọng.

Tại một chiếc phi thuyền cỡ lớn. Bên trong phi thuyền, Long, Uyển Như và Lạc Tuyết ngồi cạnh nhau đưa tay ra vẫy chào vợ chồng Sơn Tùng.

Nhìn phi thuyền dần dần biết mất khỏi bầu trời. Sơn Tùng trong lòng cảm xúc ngổn ngang. Long cùng ông gặp nhau chỉ có mấy ngày, nhưng những gì mà Long thể hiện khiến ông khâm phục, than thở không thôi.

Nếu trước đây, có người nói với ông một cậu bé mười bốn tuổi đứng trước họng pháo kẻ địch nhưng không một chút sợ hãi, vẫn bình tĩnh đưa ra những quyết định để cứu người khỏi nguy hiểm.

Nếu có người nói với ông có một cậu bé chỉ có thực lực Sơ Nguyên Cảnh thể nhưng đối mặt với Độ Khí Cảnh không một chút run sợ. Không những thế, còn bằng vào thực lực của Sơ Nguyên Cảnh khiến đối phương bị đánh cho không kịp trở tay thay quần áo, phải dùng tới sinh mạng người khác mới ông được.

Nếu như có người nói với ông có người bình an vô sự rời khỏi khu A. Ông chắc chắn sẽ không tin, thế nhưng sau khi gặp Long, ông hoàn toàn tin tưởng những điều đó.

Long là một cậu bé thần kì mà lần đầu tiên ông gặp, một cậu bé làm ra những điều không thể tưởng nổi. Ông thật sự rất muốn gặp lại hắn trong một tương lai không xa, để xem cậu bé đó sẽ còn sáng lập những kì tích gì nữa

" Ông xã. Về thôi"

Bên cạnh Sơn Tùng, Huyền Trang thấy ông cứ đứng đó liền đi tới kéo tay ông cười nói:

" Ừm, chúng ta về thôi"

Sơn Tùng gật đầu, vứt bỏ những ý nghĩ vẩn vơ trong lòng sau đó cùng Huyền Trang rời đi. Ánh mắt ông liếc về phía chân trời, nơi mà chiếc phi thuyền trở ba người Long đã biến mất, nở một nụ cười nhẹ lắm lắm:

" Long, hẹn ngày gặp lại"

Bên trong phi thuyền, Uyển Như khuôn mặt đỏ bừng, tràn đầy vẻ xấu hổ không dám nhìn Long lí nhí nói:

" Long, anh nói thật chứ. Lần này chúng ta đi tới nhà anh"

Lúc này, Long nói với cô lần này trở về , hắn sẽ dẫn cô trở về nhà . Điều này khiến cô ngượng ngùng vô cùng. Đây chẳng phải là đi ra mặt nhà chồng sao? dù rằng cô rất muốn thế nhưng khi nó xảy đến, cô thật sự xấu hổ, chân tay luống cuống không biết làm gì.

Thấy Uyển Như bộ dạng như thế. Long còn không biết cô nghĩ gì. Hắn mở miệng trêu ghẹo:

" Làm sao? chẳng lẽ em không muốn"

" Không phải. Chi... chỉ là có chút... chút... nhanh ah"

Thanh Mị lắc đầu, xấu hổ đáp

" Dù sao cũng phải gấp mặt mà. Anh chỉ là để em gặp cha mẹ anh sớm hơn một chút thôi" Long vẫn không buông tha cô, cười đùa

" Anh.. Hức, Chị Tuyết, anh Long trêu em"

Nghe thế, Thanh Mị khuôn mặt càng đỏ hơn. Vội vàng ôm lấy tay Lạc Tuyết miễn máu, bộ dạng đáng thương vô cùng lên tiếng

" Được rồi. Anh đừng trêu Uyển Như nữa. Cơ mà , Uyển Như nè, anh ấy nói đúng đấy. Kiểu gì sau này cũng phải gặp, thôi thì gặp sớm còn hơn ah" Lạc Tuyết cười hi hi , hùa theo Long đùa giỡn Uyển Như khiến cô khuôn mặt đã đỏ nay còn đỏ hơn.

Thấy hai cô gái xinh đẹp bên cạnh mình riu ra riu rít. Long trong mắt lóe lên một tia hạnh phúc. Có hai cô bạn gái xinh đẹp bên người, cuộc sống thế này mới gọi là cuộc sống chứ.

Nhìn ra bên ngoài cửa sổ, nơi tinh không vô hạn. Long trong mắt lóe lên một tia dị sắc lắm lắm:

" Trình Thành, anh về cứu em đây"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Về Nhà

Tuy rằng Đại Việt Đế Quốc có 90% diện tích đã được đô thi hóa. Thế nhưng điều đó không phải là không có vùng nông thôn.

Nam Hoa Thôn là một thôn làng như vậy. . Không giống như ở thành thị phức tạp với nhiều loại người. Người dân ở đây hiền lành, chất phát và cực kì thân thiện. Bọn họ lấy nghề nông và việc tu luyện làm chủ. Lại thêm nơi đây không bị ô nhiễm như thành thị, năng lượng vũ trụ xung túc vì thế, người dân nơi đây thực lực đều mạnh mẽ hơn người ở thành phố. Mà không chỉ Nam Hoa Thôn, mà đó là điều mà bất kì vùng nông thôn nào đều như vậy.

Tọa lạc phía bắc Nam Hoa Thôn là một gia trang rộng lớn. Đây là ngôi nhà của gia tộc lớn nhất Nam Hoa Thôn: Nguyễn gia.

Mặc dù Nguyễn gia mới tới Nam Hoa Thôn được hơn mười năm. Thế nhưng, ở cái làng này không ai là không biết tới Nguyễn gia với một lòng tôn kính. Gia chủ Nguyễn gia: Nguyễn Trung Kiên.

Mặc dù ông thuộc hệ sát thủ thế nhưng làm tính cách khác hẳn với hệ này. Ông không lạnh lùng, hiểu sát mà ôn hòa, yêu thích giúp đỡ người khác, được cả dân làng mến phục.

Vợ ông, Trần Hoa không chỉ xinh đẹp như tiên nữ trên trời, mà còn cực kì đôn hậu, không chỉ giúp đỡ bà con trong làng mà còn mang cái chữ đến với Nam Hoa Thôn vốn dĩ lạc hậu này.

Không chỉ vậy, Nguyễn gia còn là một gia tộc cực kì giàu có. Dân làng mặc dù không biết Nguyễn gia giàu như thế nào. Bọn họ chỉ nhìn thấy trong Nguyễn gia, phi thuyền rồi FlyCar đất tiền chất đầy nhà mà thôi. Là một gia đình giàu có, thế nhưng lại không có chút nào kiêu căng mà ôn hòa, cũng vì thế Nguyễn gia được cả Nam Hoa thôn kính trọng vô cùng.

Cổng vào Nguyễn gia. Hai cảnh vệ thực lực Dẫn Nguyên Cảnh cầm trong tay trường thương đứng nghiêm trang.

- Xoẹt

Một tiếng động cơ vang lên khiến hai tên cảnh vệ giật mình, ngẩng đầu. Chỉ thấy trên không, một chiếc Lambogini màu đỏ được từ từ hạ xuống mặt đất.

Thấy chiếc ô tô quen thuộc. Thân là cảnh vệ của Nguyễn gia còn không biết chủ nhân của nó là ai. Hai người hai mắt nhìn nhau, trong mắt tràn đầy kinh hi. Một tên kích động lên tiếng:

" Nhanh. Mau vào bẩm báo lão gia. Thiếu gia đã trở về".

Tên còn lại gạt đầu sau đó chạy vào trong. Còn tên kia thì vội vàng chạy tới chiếc ô tô.

Đồng thời, từ bên trong ô tô. Long lôi kéo Lạc Tuyết và Uyển Như bước ra.

Tên cảnh vệ thấy ba người liền cung kính khom người thi lễ. Trong giọng nói tràn đầy sự kích động hô :

" Thiếu gia, người đã trở về"

" Thiên Tam. Lâu rồi không gặp. Ngươi vẫn khỏe chứ"

Long đỡ tên cảnh vệ lên vỗ vai cười ha hả

" Thuộc hạ vẫn khỏe. Đa tạ thiếu gia quan tâm"

Thiên Tam sờ đầu, cười chất phát. Trong lòng kinh hi vô cùng. Thiếu gia vậy mà nhớ tên hắn.

Long ở trong gia tộc có danh tiếng cực kì cao. Không phải vì hắn thiên phú tu luyện khủng bố, hay học vấn uyên thâm mà bởi vì cách đối nhân xử thế của Long khiến không chỉ người hầu Nguyễn gia tôn kính mà cả cái làng này đều đối với hắn tràn ngập yêu mến.

Là con trai trưởng của một gia tộc giàu có, Long không giống như những công tử khác hống hách, cuồng vọng bắt nạt người dân mà hắn cực kì ngoan ngoãn, kính trên nhường dưới, hay thích làm việc thiện giúp đỡ người dân trong làng.

Thậm chí, những cậu bé trong làng đều lấy Long làm thần tượng, dăm dấp nghe theo. Vì thế, ở trong gia tộc nói chung và thôn làng nói riêng, Long có địa vị cực kì to lớn

Thiên Tam là cảnh vệ của gia tộc, chỉ là một tên cảnh vệ bình thường mà thôi. Việc Long biết tên mình là ba năm trước Long đã hỏi qua hắn. Hắn nghĩ rằng, Long sẽ quên đi cái tên cảnh vệ bình thường này. Nhưng thật không ngờ, Long lại nhớ rõ tên hắn như vậy. Bảo sao hắn không kích động, kinh hi cho được.

Long nhìn trang viên mà mình đã sinh sống mười một năm. Trong mắt lóe lên một tia hoài niệm. Ba năm xa nhà, không biết cha mẹ giờ thế nào. Rất lâu sau, Long mới bình tĩnh lại, hắn mỉm cười vỗ vai Thiên Tam hỏi

"Được rồi, cha mẹ ta đâu?"

" Bảo bối"

Không để Thiên Tam trả lời. Một tiếng thanh thúy vang lên sau lưng hắn. Sau đó, một thân ảnh bay ra ngoài ôm trầm lấy Long.

Đây là một phụ nữ khoảng ba mươi tuổi nhưng nhìn qua chỉ có hơn hai mươi mà thôi cho thấy cô ấy bảo dưỡng vô cùng tốt. Khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, hoàn mỹ một cách vô khuyết. Trên người cô tràn ngập khí chất ôn nhu, thành thực, chân chính là một người vợ đảm đang, hiền hậu. Lúc này, cô ôm lấy Long thật chặt, trên mặt cô, nước mắt tuôn trào, ánh mắt lóe lên vẻ yêu thương nhưng nhớ nhìn Long ghen ngào.

"Bảo bối của mẹ. Con đã trở về. Mẹ nhớ con lắm đó"

Đây chính là mẹ của Long, Trần Hoa. Ba năm xa cách con trai, đặc biệt đứa bé đó chỉ mới mười bốn tuổi. Người mẹ nào mà không lo lắng chứ. Hiện tại thấy hần bình an vô sự trở về, Trần Hoa kích động vô cùng.

Cảm nhận được sự yêu thương cùng nỗi nhớ ra đi từ Trần Hoa. Long cảm động, vui sướng vô cùng. Thế nhưng, hắn rất nhanh liền bị cách gọi của cô làm cho buồn bực.

Hắn mặc dù mười bốn tuổi, thế nhưng tâm trí đã hơn hai mươi rồi. Bị người khác gọi là bảo bối, dù đó là mẹ mình, Long cũng không khỏi một hồi ác hân. Đặc biệt là ở đây còn có Lạc Tuyết và Uyển Như ah. Lạc Tuyết thì không nói làm gì, thế nhưng Uyển Như. Không thấy cô nàng tràn đầy tiêu ý, muốn cười không được nhìn mình sao

Vì thế, hắn ôm lấy Trần Hoa, cực kì bất mãn lên tiếng:

"Mẹ. Đã bảo bao nhiêu lần rồi. Con lớn rồi, đừng có gọi con là bảo bối nữa"

"Hừ. Con mới bao lớn, mới mười bốn tuổi. Không gọi con là bảo bối thì gọi gì. Chẳng lẽ gọi ~ cục ~ cục ~"

Trần Hoa không chút nào để ý Long bất mãn, cười hi hi, còn cố gắng kéo dài hai từ "cục cục"

"Thôi. Con thua. Mẹ thích gọi thế nào cũng được"

Long nhún vai, bất lực trả lời. Hắn biết mẹ mình chắc chắn sẽ không thay đổi cách xưng hô rồi, thôi thì mặc kệ nó đi.

"Phải thế chứ! Ngoan, bảo bối"

Trần Hoa vui vẻ cười đùa. Sau đó ánh mắt cô nhìn sang Lạc Tuyết cùng Uyển Như. Ngay lập tức, tầm mắt cô tập trung lên người Uyển Như, nhìn cô chăm chăm khiến Uyển Như xấu hổ không thôi. Khuôn mặt đỏ bừng, cúi đầu, khuôn mặt đỏ ửng thật sâu phía sau bộ ngực hơi chút nhú lên của cô, hai tay vắn về góc áo, tràn đầy vẻ ngượng ngùng.

Nhìn Uyển Như bộ dạng xấu hổ, muốn tìm một cái lỗ để chui vào. Lạc Tuyết vội vàng giải vây cho cô. Chỉ thấy, Lạc Tuyết đi tới, ôm lấy tay Trần Hoa cười hi hi:

"Cô Hoa. Lâu lắm rồi cháu mới gặp cô đó. Cô chẳng thay đổi chút nào, vẫn xinh đẹp như vậy"

Trần Hoa vỗ vai Lạc Tuyết, trong mắt đầy yêu thích cười nói:

"Tuyết, cháu quá khen. Cô già rồi nào còn xinh đẹp nữa. Cơ mà, vị này là..."

Nói xong, cô cười híp mắt nhìn về phía Uyển Như. Bộ dạng giống như mẹ chồng nhìn cô dâu rồi. Trần Hoa là người thông minh, Long dẫn theo Uyển Như trở về nhà chứng tỏ quan hệ của hai người rất thân mật. Rất có thể, Uyển Như chính là con dâu thứ hai mà con mình tìm về. Đối với người con dâu này, Trần Hoa phải xem xét kĩ

Không thể không nói, bộ dạng của Uyển Như khiến Trần Hoa tán thưởng. Mặc dù không xinh đẹp như Lạc Tuyết. Thế nhưng, Uyển Như lại thắng Lạc Tuyết ở chỗ, cô giống một người nữ sinh cấp ba hơn. Ngây thơ, trong sáng cực kì đáng yêu, đặc biệt là bộ dạng ngượng ngùng của Uyển Như lúc này khiến người khác không khỏi yêu thích, dù là Trần Hoa cũng không ngoại lệ. Trong lòng cũng tán đồng Uyển Như.

Còn việc Long có Lạc Tuyết rồi những vẫn cùng Uyển Như thông đồng. Trần Hoa không chút nào để ý, cô còn mong Long kiếm thêm bạn gái đấy. Bởi vì như vậy, cô sẽ sớm có cháu nội để bế, mà đây là điều cô cực kì mong đợi đó. Tất nhiên đó là con trai mình thì cô mới cho phép như vậy, còn ông chồng thì không có đãi ngộ như vậy rồi.

Về phía Uyển Như, nghe Trần Hoa nói đến mình. Cô không dám ngắt đầu nhìn Trần Hoa, lỳ nhí nói:

"Cháu... cháu... là... Uyển... Uyển... Như, là... là bạn... bạn của... của ... Long... ạ"

Bộ dạng lúc này của Uyển Như quả thật đáng yêu, mơn đến cực điểm khiến Trần Hoa yêu thích không thôi. Cô đi tới, ôm lấy Uyển Như cười ôn nhu, trong mắt tràn đầy sự yêu thích:

"Không cần câu nệ như vậy. Cháu cứ coi đây là nhà mình được rồi"

"Đúng đó, Uyển Như. Sớm muốn gì cô Hoa với em là người một nhà. Em cứ như vậy, sau này khó mà sống đó" Lạc Tuyết phụ họa cười đùa trên ghẹo

Nghe thế, Uyển Như còn không biết ẩn ý trong câu nói của Lạc Tuyết sao. Khuôn mặt cô càng đỏ hơn. Cả lớp nói không lên lời. Bộ dạng hoàn toàn không biết làm thế thể nào.

Cũng may, Long đã đứng ra giải vây cho cô. Chỉ thấy hắn đi tới nhìn Trần Hoa nghi hoặc hỏi:

"Được rồi. Mọi người đứng trên Uyển Như nữa. À, mà cha đâu?"

Thế nhưng, hắn chưa nói xong thì một cơn gió thổi tới. Sau đó, một thân ảnh bất thành linh xuất hiện trước mặt Long. Đồng thời, một thanh đao nhỏ mang theo sát khí thấu xương đâm về phía cổ họng hắn. Một kích này, nhanh, chuẩn, hung ác. Đặc biệt là sự bất ngờ của nó khiến dù là người thân kinh bách chiến cũng phải giật mình.

Bị tấn công bất ngờ, Long không chút nào hoảng sợ. Hắn đã quá quen với trò này rồi. Chỉ thấy hắn khẽ ngã người, lập tức tránh thoát khỏi một chiêu này. Đồng thời khẽ phát tay, mấy trăm thanh kiếm khí nhỏ xuất hiện đồng loạt bắn về phía thân ảnh.

- Uyển

Một tiếng nổ nhẹ, toàn bộ kiếm khí rơi trên người đối phương đồng loạt biến mất. Đối phương hoàn toàn không một chút nào tổn thương. Ánh mắt tràn đầy kinh nghi, khó tin nhìn Long lên tiếng:

"Luyện Tinh Cảnh cấp mười, thuộc tính Phong, Kiếm thuật cảnh giới Kiếm Khí trung phẩm. Cmn, con trai à! con có thật là con trai ta không đó"

Nói tới câu cuối cùng, người đàn ông không nhịn được chửi tục. Ông ta chính là Nguyễn Trung Kiên, cha của Long và cũng là gia chủ của Nguyễn gia.

Thân là gia chủ Nguyễn gia, không có gì mà ông chưa từng thấy. Thế nhưng, hôm nay ông thật sự bị biểu hiện của Long dọa cho sợ hãi. Ông biết Long thuộc tính: Vô, hoàn toàn là một phế vật. Điều này khiến ông đau buồn không thôi, tìm mọi cách để có thể nghịch thiên cải mệnh, trợ giúp Long tu luyện nhưng tất cả đều là công cốc.

Hiện tại, ông thấy gì? Ba năm xa nhà, khi trở lại con trai ông không chỉ đột phá Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm. Một điều mà từ cổ chí kim, không một ai thuộc tính: vô làm được. Không những thế kiếm thuật còn đạt tới Kiếm Khí cảnh giới.

Con trai ông mới bao nhiêu? mười bốn. Mười bốn tuổi Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm, Kiếm thuật cảnh giới Kiếm Khí. Cái này? cmn chứ không khoa học. Nếu không phải ông biết rõ Long là con mình, ông còn nghĩ rằng hắn là một lão quái vật phản lão hoàn đồng ah.

Nguyễn Trung Kiên khiếp sợ thì Trần Hoa lại bị câu nói của ông làm cho tức giận. Chỉ thấy khuôn mặt cô đỏ bừng, ánh mắt phun lửa đi tới nắm lấy lỗ tai của chồng mình cười lạnh:

"Ông xã. Anh nói Long không phải là con của anh? vậy nó là con của ai?"

"Ặc.. Bà xã... Đau.. đau, tha mạng. Anh nói nhầm.... Anh nói nhầm"

Nguyễn Trung Kiên kêu gào thảm thiết. Nhìn Trần Hoa bộ dạng muốn giết người. Nguyễn Trung Kiên liền mềm nhũn, sợ hãi kêu lên. Thật sự không ngờ tới, đường đường là một tên Đệ Nhất Cảnh cường giả, gia chủ của một gia tộc cường đại lại là một tên sợ vợ.

Đồng thời sự cường thế của Trần Hoa cũng khiến Uyển Như kinh ngạc (việc này đối với Lạc Tuyết và Long đã quá quen thuộc rồi), ánh mắt tràn đầy sao tình nhìn Trần Hoa. Quá mạnh mẽ! như thế này mới là phụ nữ trong gia đình chứ. Không biết mình có thể trở thành một người như cô Hoa không?.

Trần Hoa không biết mình đã trở thành hình tượng mà Uyển Như hướng tới. Lúc này, cô không để ý tới Trần Trung Kiên cầu xin, trừng mặt hạ lệnh:

"Hừ. Bắt đầu từ hôm nay, ông ngủ ngoài phòng khách cho tôi. Cấm cửa ông một tháng không được vào phòng. Mà ông có thể ra ngoài tìm gái. Thế nhưng..."

au đó chỉ xuống dưới làm bộ dạng muốn "cất". khiến Nguyễn Trung Kiên rùng mình. Hai tay ôm hạ thân, khuôn mặt đau khổ ủy khuất lên tiếng:

"Bà xã. Anh biết lỗi rồi. Có thể tha anh được không?"

"Hừ, đứng hòng"

Trần Hoa hừ lạnh một tiếng, sau đó quay đầu, nở nụ cười triu mến ôm lấy Long tràn đầy yêu thương lên tiếng:

"Bảo bối, đi thôi. Con mới về cần nghỉ ngơi ah. Còn hai con nữa, cũng theo ta đi"

Nói xong, lôi kéo Long cùng Lạc Tuyết, Uyển Như rồi đi để lại Nguyễn Trung Kiên khóc không ra nước mắt nhìn theo. Mẹ nó! ta là chồng mà lại không bằng một thằng con ah. Tại sao đối với nó lại ôn nhu, tràn đầy yêu thương như vậy, còn đối với ta lại hung ác như thế. Ta hận! ta hận ông trời ah.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Sự Thật

Tối đến, trong phòng ăn. Một bàn năm người quây quần bên mâm cơm với những món ăn của vùng nông thôn giản dị. Tuy rằng không phải là sơn hào hải vị gì thế nhưng không khí ấm áp của một gia đình khiến cho mọi người tràn đầy vẻ thích ý.

"Con trai! Cha phục con rồi. Năm cha mười bốn tuổi vẫn còn đắm chìm trong tu luyện, không biết tới gái gú là gì. Mà con, mới mười bốn tuổi mà có hai cô bạn gái. Thật cmn, không phục không được".

Trong bữa cơm. Nhìn một lớn, hai nhỏ ngồi vừa ăn vừa nói chuyện một cách cực kì vui vẻ. Nguyễn Trung Kiên dơ lên một ngón tay cái hướng Long cười đùa:

"Hắc ... hắc, tất nhiên, con của cha mà lì"

Long cười hi hi, vỗ ngực tự hào:

"Con trai, hiện giờ ta mới biết con da mặt dày hơn tường thành đó"

Thấy Long bộ dạng vô si thừa nhận. Nguyễn Trung Kiên không khỏi im lặng. Ánh mắt nhìn Long tràn đầy vẻ kì lạ.

"Cha quá khen. Dày sao bằng cha được. Không biết ai giết cả nhà người ta xong rồi trắng trợn vơ vét của cải nhì. Da mặt con dày hơn tường thành thì da mặt cha dù bom nguyên tử bắn cũng không thủng".

Long cười đùa trêu lại. Đùng thấy Nguyễn Trung Kiên bộ dạng sợ vợ hay khuôn mặt đôn hậu mà khinh thường. Nguyễn Trung Kiên là một sát thủ nổi tiếng của giới sát thủ, số người chết trong tay ông không có một ngàn thì cũng tám trăm, được giới sát thủ gọi bằng một cái tên: Nhất Kích Sát Thần.

Mà nguyên tắc giết người của Nguyễn Trung Kiên chính là giết xong mục tiêu, sau đó cực kì vô si vơ vét toàn bộ tài sản của người đó. Từ tiền mặt, tới trang sức... không gì mà ông ta không thu về. Theo quan niệm của ông: Mục tiêu đã chết rồi, mấy thứ này cũng không thể mang theo thôi thì để ta tiêu hộ vậy. Đối với hành vi vô liêm sỉ của Nguyễn Trung Kiên, Long khinh bỉ vô cùng.

Nghe vậy, Nguyễn Trung Kiên không chút nào để ý. Ánh mắt ông nhìn Long nghiêm túc hỏi:

"Lần này trở về nhà. Con có chuyện gì chứ".

Ông biết nhiệm vụ mà Long cần làm. Ông không tin, Long vô duyên vô cớ lại chạy về nhà chỉ để thăm cha mẹ thôi đâu.

"Cha. Con đã tìm thấy Âm Dương Hợp Nhất"

Long buông đũa. Nói ra một câu kinh người.

Nguyễn Trung Kiên cùng với Trần Hoa nghe bốn tiếng "Âm Dương Hợp Nhất" thì toàn thân run lên. Ánh mắt hai người tràn đầy vẻ chấn động, khó tin sau đó chuyển sang mừng rỡ vô cùng. Nguyễn Trung Kiên cầm lấy tay Long kích động.

"Con... con nói thật chứ?".

Long gật đầu. Sau đó lôi ra từ trong đầu mình Băng Hỏa Song Long. Đặt Băng Hỏa Song Long lên bàn. Long cười nói:

"Cha, mẹ. Hai người xem đây là cái gì?"

Nghe vậy, Trần Hoa cùng Nguyễn Trung Kiên nhìn hai khẩu súng trên bàn. Hai khẩu súng to gấp đôi nhữn khẩu súng lục bình thường khác. Nóng sùng là hình chiếc đầu rồng được chạm khắc tinh xảo, nhìn qua vô cùng đẹp đẽ và cũng rất quen thuộc. Như là hai người đã từng nhìn thấy ở đâu đó.

Bỗng nhiên. Nguyễn Trung Kiên cùng Trần Hoa hai mắt từ từ mở trừng. Miệng cũng há to, bộ dạng không thể nào tin nổi :

"Mẹ nó! Đây... đây... chính ... chính ... là thần... thần khí Băng Hỏa Song Long"

Nguyễn Trung Kiên khiếp sợ lắp bắp kêu lên.

"Đúng vậy. chính là nó"

Long gật đầu. Sau đó kể lại những gì xảy ra với mình trong khu A Yêu Thú rừng rậm.

Nghe Long vậy mà đạt được truyền thừa của Trần Gia Khánh. Nguyễn Trung Kiên đầu tiên sửng sốt, tràn đầy vẻ không thể tin nổi. Rất lâu sau mới than thở:

" Thật không ngờ. Mười ngàn năm trôi qua, Trần tiền bối vẫn còn sống. Thật không biết Trần gia mà nghe được tin này sẽ có phản ứng như thế nào?"

" Cha, tốt nhất là đừng nói cho bọn họ. Sự phụ hiện tại hoàn toàn đã cắt đứt quan hệ với thế giới bên ngoài rồi. Nếu không , ngài ấy cũng không thiết lập linh trận phong ấn khu A"

Long cười khuyen bảo. Hắn nói là thật, từ những kiến thức mà Trần Gia Khánh truyền lại. Long biết lý do tại sao sự phụ mình lại biến khu A thành một nơi như vậy. Hoàn toàn là muốn tuyệt giao với thế giới bên ngoài. Không có bất kì ai tìm tới mình. Mà cũng vì thế, nhiệm vụ của hắn cũng hoàn thành.

" Ừm. Nhưng thật không ngờ còn lại trở thành đệ tử chân truyền của ông tổ. Quả không hổ danh là bảo bối của mẹ".

Trần Hoa cười vui vẻ, trong mắt tràn đầy tự hào. Trần Hoa là người của Trần gia, cũng chính là hậu duệ của Trần Gia Khánh. Con trai mình được ông tổ thu làm đồ đệ, thân là một người mẹ, làm sao mà không tự hào cho được. Tin tưởng, được ông tổ dạy bảo, con trai mình sẽ trở lên cực kì vĩ đại.

" Nếu thế, quả thật Băng Hỏa Song Long có thể cứu Trình Thành. Đi, chúng ta lập tức đi cứu nó".

Nguyễn Trung Kiên gật đầu sau đó hưng phấn vội vàng hô hào. Băng Hỏa Song Long là do Trần Gia Khánh chế tạo ra. Vì thế, chắc chắn đôi súng lục này không thể nào là giả được. Mà như vậy, việc nó có Âm Dương Hợp Nhất hoàn toàn là điều hiển nhiên. Đây chính là điều khiến Nguyễn Trung Kiên hưng phấn kích động vô cùng. Bởi vì có nó, con trai ông được cứu rồi.

Không chỉ vợ chồng Nguyễn Trung Kiên mà cả Long và Lạc Tuyết cũng kích động vô cùng. Nguyễn Trình Thành đối với hai người có quan hệ cực kì mật thiết. Nguyễn Trình Thành được cứu, hai người không thể không kinh hi vạn phần.

Chỉ có Uyển Như là không hiểu chuyện gì xảy ra. Cô lôi kéo Lạc Tuyết hỏi nhỏ:

" Chị Tuyết. Nguyễn Trình Thành là ai vậy?".

" Nguyễn Trình Thành đưa con thứ hai của vợ chồng chú Kiên, cũng là em trai ruột của Long. Khi hắn sinh ra, bị một lời nguyền dính trên người. Đến lúc hắn hai tuổi, lời nguyền phát tác và khiến hắn hôn mê bất tỉnh đến tận bây giờ chưa tỉnh lại. Long rời nhà đi cũng chính là tìm ra phương pháp hóa giải lời nguyền này. Và anh ấy đã tìm thấy, chính là hai khẩu súng kia".

Lạc Tuyết cười giải thích. Bất quá , có một điều mà cô không nói cho Uyển Như. Đó chính là mối quan hệ của cô, Long và Trình Thành. Không phải cô không muốn nói, mà nó quả thật quá kinh thế hãi tục.

Nghe vậy, Uyển Như hơi kinh ngạc. Thật không ngờ Long lại có một người em trai ah. Thật không biết bộ dạng của hắn thế nào.

Mặt thất Nguyễn gia. Năm người Long vây quanh bên cạnh một chiếc quan tài bằng băng hàn vĩnh cửu.

Bên trong quan tài, là một cậu bé khoảng hơn mười tuổi đang ngủ say. Khuôn mặt non nớt, đầy vẻ thơ ngây, nhìn qua cực kì đáng yêu. Điều khiến người khác sửng sốt là. Đứa trẻ này khuôn mặt có phần giống với Long , lại có phần giống với Lạc Tuyết !?. Dù là Uyển Như, chứng kiến khuôn mặt của đứa trẻ này cũng giật mình không thôi.

Long lúc này cũng không để ý tới Uyển Như. Hắn ra hiệu cho mọi người rời khỏi phòng

Sau khi mọi người đã rời khỏi. Long khuôn mặt nghiêm túc vô cùng. Hắn rút ra Băng Hỏa Song Long. Sau đó, hắn cắn ngón tay, lấy hai giọt máu nhỏ lên Băng Hỏa Song Long

- Ngao

Một tiếng rùng ngâm vang lên, Băng Hỏa Song Long liền thoát khỏi tay Long hóa thành một con hỏa long cùng một con thủy long bay lên không lượn lờ xung quanh Long.

Lúc này, Long hai tay không ngừng kết ấn. Theo hắn kết ấn. Một đồ án thái cực xuất hiện trên quan tài. Đồng thời, trên người hắn kim quang đại thịnh. Hai cột sáng màu đen và trắng bắn ra bao phủ lấy hai con rồng.

- Ngao

Lập tức, hai con rồng liền biến thành hắc long và bạch long. Chúng bay lên không, quấn quanh nhau tạo thành một đồ án thái cực khổng lồ xuất hiện phía trên quan tài.

" Âm Dương Hợp Nhất - Mở"

Long quát lớn một tiếng. Theo tiếng quát của hắn, từ bốn mắt rồng bắn ra bốn đạo quang mang về phía linh trận được khắc trên quan tài.

- Xoẹt .. Xoẹt.

Linh trận lóe lên một đạo quang mang khổng lồ, sau đó đạo quang mang từ từ lan tỏa ra xung quanh. Mấy giây sau, đạo quang mang biến mất. Chỉ là, lúc

này, trước mặt Long là một sinh vật.

Sinh Vật này chỉ có nửa thân trên, nửa thân dưới thì giấu trong linh trận. Toàn thân nó chỉ là một đoàn hắc khí không có mặt mũi, thế nhưng sau lưng nó là hai chiếc cánh khổng lồ khiến cho ai nhìn thấy cũng biết nó là sinh vật gì: Ác Ma

Tiếng Ác Ma tràn đầy âm trầm, tử vong như tiếng gào thét của linh hồn vậy khiến người khác lạnh cả sống lưng

"Nhân loại. Các ngươi chẳng lẽ vẫn chưa muốn từ bỏ sao?"

"Từ bỏ? sao ta phải từ bỏ chứ. Năm đó, tại sao ngươi không nói với chúng ta điều này là không thể thực hiện. Nếu như không phải ngươi, Tùng đại sư đã không phải bỏ mạng vô ích."

Long nhìn Ác Ma. Trong mắt tràn đầy sát khí thấu xương. Lạnh như băng lên tiếng. Ác Ma này chính là thứ mà Giả Kim Thuật đòi mạng khi thực hiện quy tắc: trao đổi đồng giá. Hẳn chính là người trung gian trao đổi đồ vật giữa năng lượng vũ trụ và Giả Kim Thuật.

Ác Ma nở nụ cười âm u, khàn giọng:

"Ha...ha, Đó là các ngươi tự làm tự chịu. Thứ các ngươi muốn chính là hồi sinh một người đã chết, dù cho đó chỉ là một bào thai. Việc này hoàn toàn đi ngược lại với tạo hóa. Dù năng lượng vũ trụ cũng không thể làm được".

"Mà tại sao ta không nói! Ta chỉ là một người "giao hàng" giữa các ngươi và năng lượng vũ trụ. Các ngươi nghĩ ta sẽ nhắc nhở các ngươi sao?".

Nghe vậy, Long trầm mặc. Ác Ma nói tất cả đều là đúng. Mà điều này, khiến hắn thật sự không thể hận nổi Ác Ma. Dù cho ban đầu hắn đã phải chém Ác Ma thành trăm mảnh.

Sự thật, Nguyễn Trình Thành đã chết, chết từ trong bụng mẹ. Thế nhưng, bởi vì một lý do mà Nguyễn Trình Thành không thể chết được. Vì thế, vị Giả Kim Thuật duy nhất của gia tộc: Tùng đại sư đã lấy tính mạng của mình, cùng với một vài thứ làm "vật trao đổi", thực hiện quy tắc: Trao đổi đồng giá với năng lượng vũ trụ. Mục đích chỉ có một: Làm sống lại Nguyễn Trình Thành.

Thế nhưng, bọn họ dùng tất cả mọi thứ, đến cả sinh mệnh của một con người cũng chỉ đổi lại một đứa bé bị một lời nguyên của năng lượng vũ trụ. Một lời nguyên khiến hắn chỉ sống được ba năm. Trong đó, sau hai năm, đứa trẻ sẽ lâm vào hôn mê.

Cái tin này không khác gì tiếng sét đánh ngang tai gia đình Long. Gia đình họ đã tuyệt vọng vô cùng. Đối với Tùng đại sư hi sinh vô ích tràn đầy tự trách. Đối với tên Ác Ma thực hiện nghi thức tràn đầy hận thù. Chỉ hận không thể đem đôi phương băm thành trăm mảnh.

Hiện giờ, nghe Ác Ma nói vậy. Long thật sự cảm thấy không nên hận Ác Ma. Bởi vì bản thân hắn chỉ có nhiệm vụ là người "đưa hàng" mà thôi. Hẳn nên hận chính là bản thân mình quá ấu trĩ, quá vội vàng mà thực hiện việc này.

"Các ngươi nếu thật sự muốn cứu hắn. Chỉ có duy nhất Âm Dương Hợp Nhất mới có thể làm được. Thế nhưng, Ha.... Ha, ta nghĩ dù các ngươi tìm cả đời cũng không thể tìm thấy" Ác Ma cười cuồng tiếu. Bộ dạng cực kì đắc ý.

Thấy Ác Ma bộ dạng đắc ý. Long khinh thường lên tiếng.

"Vậy sao! Nếu thế ngươi hãy nhìn lên đầu người đi"

Nghe Long nói. Ác Ma trong lòng xuất hiện một cỗ dự cảm không lành. Nó ngẩng đầu, bộ dạng cực kì khiếp sợ kêu lên:

"Âm... Dương... Hợp... Nhất"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Nguyễn Trình Thành Tỉnh Lại

"Thế nào! Như vậy, ngươi còn gì để ngăn cản nữa không. Ta không tin một tên Ác Ma thấp kém như ngươi lại có thể ngăn cản ta dùng Âm Dương Hợp Nhất phục sinh Trình Thành"

Nhìn Ác Ma khuôn mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ. Long đắc ý vô cùng lên tiếng

Bình thường, không thể có chuyện khởi từ hoàn sinh, dù là Linh Sư hệ Pháp Sư Buff cũng không thể làm nổi điều này. Thậm chí tới cả Giả Kim Thuật, người trao đổi trực tiếp với năng lượng vũ trụ cũng phải bỏ ra cái giá cực đắt để hồi sinh người chết. Điển hình chính là việc Tùng đại sư hi sinh tính mạng chỉ để cứu Nguyễn Trình Thành hai năm sống sót mà thôi. Nói đơn giản, việc phục sinh người chết là điều không tưởng.

Thế nhưng, nếu như vận dụng được quy luật Âm Dương thì lại khác

Bất kì thứ gì dù là con người, yêu thú cho tới thuộc tính, hệ nguyên tố đều không thoát khỏi luật Âm Dương. Ví dụ như nhân loại chia thành trai và gái, có người tốt người xấu,... Thuộc tính có thủy và hỏa, có quang và âm,... Những thứ đó, không phải đều tuân theo luật Âm Dương sao?. Chỉ cần nắm được luật Âm Dương thì dù biến động thành thực, biến đổi không thể thành có thể đều hoàn toàn làm được.

Luật Âm Dương thần kì như vậy, thế nhưng khắp đại lục từ khi được thành lập tới này, tòi Chân Thần kỷ nguyên tới kỷ nguyên vũ trụ. Đã có ai thực sự nắm được cái luật này? Không một ai cả. Dù có là Đại Thần Cảnh cấp 100 cũng không thể nắm giữ được luật Âm Dương.

Âm Dương là quy tắc của vũ trụ, nắm giữ nó khác gì nắm giữ quy luật của vũ trụ, trở thành chúa tể, chi phối cả vũ trụ vô tận này. Vì thế, luật Âm Dương không phải ai cũng hiểu, và cũng không phải ở đâu cũng xuất hiện.

Đến nay, luật Âm Dương đã trở thành truyền thuyết, hầu như mọi người đã quên tới nó rồi. Hiện tại, Ác Ma nhìn thấy kỹ năng: Âm Dương Hợp Nhất vận dụng quy luật Âm Dương, bảo sao nó không kinh sợ cho được

Trở lại với cuộc nói chuyện, Nghe Long gọi mình là Ác Ma thấp kém. Ác Ma không chút nào để ý. Bản thân nó không có tình cảm, nó chỉ là một sinh vật mà năng lượng vũ trụ tạo ra với nhiệm vụ " giao hàng" mà thôi.

" Ta thật không ngờ. Nhân loại các ngươi lại có thể tìm thấy một thanh vũ khí có thể mang hai thuộc tính tương khắc, từ đó tạo ra kỹ năng: Âm Dương Hợp Nhất. Nếu thế, Trình Thành phục sinh, ta cũng không thể ngăn cản rồi"

Ác Ma cảm thán sau đó biến mất vô hình vô ảnh. Nó nói là cũng là sự thật. Một mạng của Tù đại sư cùng với những gì mà cha mẹ Long mang ra làm vật trao đổi quả thật đã cứu Nguyễn Trình Thành.

Thế nhưng, nếu như sau bốn năm nữa, lời nguyên do năng lượng vũ trụ đặt lên người Trình Thành phát tác, Nguyễn Trình Thành chắc chắn sẽ chết. Mà giải được lời nguyên cũng chỉ có kỹ năng: Âm Dương Hợp Nhất. Long đã có được kỹ năng đó, đồng thời kì hạn vẫn chưa tới, như vậy Nguyễn Trình Thành chắc chắn được cứu rồi. Mà như thế, nó cũng không còn tác dụng gì ở đây nữa

Ác Ma rời đi không khiến Long kinh ngạc. Hần lúc này khuôn mặt nghiêm túc. Hai tay không ngừng kết ấn

" Âm Dương Hợp Nhất - Giải"

Theo tiếng quát của Long. Đồ án Âm Dương lập tức chui vào bên trong quan tài bằng

- Oanh

Một tiếng nổ kinh thiên vang lên. Chiếc quan tài bằng hàn lập tức vỡ thành trăm mảnh bay tán loạn trong phòng. Tại trung tâm vụ nổ. Nguyễn Trình Thành cả người được đồ án thái cực bao bọc lấy. Thân hình nhỏ nhắn của cậu bé tỏa ra hào quang trắng đen bao phủ cả căn phòng

Cảm nhận trên người Nguyễn Trình Thành sức sống mãnh liệt. Long kích động vô cùng. Cuối cùng, ba năm mệt mỏi tìm kiếm cách cứu em mình. Hần cuối cùng cũng thành công rồi

Mấy phút sau. Hào quang biến mất. Nguyễn Trình Thành từ từ mở mắt. Đập vào mắt cậu là người anh trai ruột hơn mình hai tuổi đang dùng ánh mắt kích động vô cùng nhìn mình.

Trí nhớ cậu vẫn còn dừng ở cái thời điểm ba năm trước khi hôn mê khiến cậu không khỏi khó hiểu kêu lên:

" Anh hai. Anh làm sao vậy?"

" Không ... không sao! đi thôi, anh đưa em đi gặp cha mẹ"

Long cố gắng kìm nén xúc động muốn ôm lấy Nguyễn Trình Thành mà khóc. Hần đi tới, xoa đầu cậu ôn hòa lên tiếng. Sau đó cầm lấy tay cậu lôi kéo ra khỏi căn phòng

Mặc dù hành động kì lạ của Long khiến cậu nghi hoặc. Mặc dù cậu nhận ra mình đã cao gần bằng anh trai mình. Thế nhưng trong lòng cậu, hình tượng của Long cực kì to lớn. Cậu kính trọng, sùng bái Long còn hơn cả cha mình. Long nói gì, cậu đều cho là đúng và nghe theo. Vì thế, trong lòng dù rằng có rất nhiều nghi vấn thế nhưng Nguyễn Trình Thành vẫn không nói ra

" Cục cưng của mẹ. Con rút cuộc tỉnh lại rồi"

Bên ngoài phòng, Trần Hoa ôm lấy Nguyễn Trình Thành khóc rống lên, nước mắt tràn đầy khuôn mặt xinh đẹp cô. Trong ánh mắt cô là sự kinh hi tột cùng. Long và Thành là hai đứa con cô mang nặng đẻ đau, là bảo vật vô giá của cô. Một trong hai người gặp nguy hiểm, cô đều không muốn chút nào.

Khi Thành sống lại, cô vui mừng biết bao nhiêu thì khi Thành hôn mê, cô tuyệt vọng bấy nhiêu. Nếu không phải còn có chồng, còn có Long thì có lẽ cô đã tìm đến cái chết rồi. Hiện tại, con mình từ hôn mê ba năm tỉnh lại. Cô thật sự vui sướng vô cùng

Bên cạnh cô, Nguyễn Trung Kiên đôi mắt đỏ ngầu, khuôn mặt ông đỏ bừng. Bàn tay ông siết chặt vào với nhau cho thấy ông đang kiềm nén. Mặc dù Thành xuất hiện trên đời là một điều ngoài ý muốn, thế nhưng cuối cùng Thành vẫn là con của ông và Trần Hoa. Thân là người cha, thấy con mình ba năm hôn mê tỉnh lại. Dù cho ông tâm lý sắt đá cũng không khỏi rơi lệ. Chỉ là bởi vì cố gắng giữ hình tượng của mình mà kiềm nén không cho nước mắt trào ra

Còn bên cạnh Long. Thấy một cảnh này, Lạc Tuyết hai mắt đỏ ngầu. Cô muốn đi lên ôm Thành, giống như Trần Hoa khóc lóc để cho cậu biết cô lo lắng thế nào. Bất quá cuối cùng, cô quyết định không tới. Dù sao, Thành không biết bí mật đó, quan hệ giữa hai người cũng chỉ là chị dâu - em chồng. Lạc Tuyết cũng không thể quá cùng Thanh thân cận. Nếu như để Thành biết được sự thật đó. Chắc chắn, tâm lý của cậu sẽ bị chịu một cú shock rất nặng. Cô không muốn điều đó chút nào.

Tuy rằng nghĩ vậy, thế nhưng đôi mắt cô đỏ ngầu tràn đầy vẻ quan tâm nhìn Thành, bàn tay cô nắm lấy tay Long thật chặt không buông. Toàn thân hơi run lên cho thấy dù rằng cô quyết định không tới nhưng từ sâu trong đáy lòng, cô muốn giống được Trần Hoa. Yêu thương mà ôm lấy Trình Thành

Nhìn Lạc Tuyết như vậy. Long còn không biết cô đang nghĩ gì. Trong lòng không khỏi thờ dài. Hắn biết đối với một cô gái, điều này giống như một sự tra tấn vậy. Hắn biết Lạc Tuyết cực kì đau đớn nhưng hắn lại không thể giúp được gì.

Trình Thành tỉnh lại, người vui sướng nhất không phải là cha mẹ hắn, cũng không phải hắn mà là Lạc Tuyết. Hiện tại, Trình Thành đang ở trước mắt cô, cô muốn tiến tới ôm hắn mà không được. Long biết, Lạc Tuyết đau như thế nào?

Hai mắt hắn phước tạp nhìn Lạc Tuyết cùng với Trình Thành. Cuối cùng, hắn cắn răng, cầm lấy tay Lạc Tuyết lôi kéo cô về phía Trình Thành

"Long. Anh làm gì vậy?" Lạc Tuyết kinh hoàng vô cùng kêu lên

"Đưa em đi gặp nó. Sớm hay muộn, nó cũng sẽ gặp em. Như vậy, hai người gặp mặt sớm một chút có sao đâu" Long cười cợt. Mà lúc này, hai người cũng đi tới chỗ Trần Hoa và Trình Thành. Long nhìn Trình Thành mỉm cười nói:

"Đến, Thành. Anh giới thiệu với em. Đây là bạn gái anh Lạc Tuyết. Chào chị ấy đi"

Nghe vậy, Trình Thành ngẩng đầu nhìn Lạc Tuyết nở một nụ cười ngây thơ lễ phép

"Em chào chị ạ"

"Em thật là ngoan ah. Thấy em tỉnh lại, chị thật vui mừng đó"

Lạc Tuyết cố gắng đè nén trong lòng mình xúc động, nở một nụ cười sau đó hai tay có chút run run ôm lấy Trình Thành

Trình Thành cũng ngoan ngoãn để Lạc Tuyết ôm mình. Mặc dù cậu chỉ thấp hơn Lạc Tuyết nửa cái đầu. Thế nhưng, tâm trí của cậu vẫn chỉ là một cậu bé ba tuổi. Được một cô gái ôm, cậu không có bất kì cảm giác gì

À không! có chứ. Khi Lạc Tuyết ôm cậu, cậu cảm nhận được một cảm giác ấm áp. Cảm giác giống hệt như Trần Hoa ôm lấy cậu. Thậm chí còn có chút mãnh liệt hơn. Cậu chỉ cảm thấy một cổ hơi thở thân quen, giống như huyết mạch tương liên từ trên người Lạc Tuyết. Cậu thật sự không biết điều gì xảy ra, chỉ là cậu thật sự thích cảm giác này. Thật ấm áp

"Chị Tuyết. Chị thật ấm ah. Giống như mẹ vậy"

Trình Thành hai mắt hép lại. Bộ dạng hưởng thụ vô cùng. Trên khuôn mặt non nớt của cậu tràn đầy vẻ không nỡ rời xa

Nghe vậy, Lạc Tuyết thân hình run lên một cái. Cô cố gắng không cho nước mắt tuôn ra. Cô cũng không thả Trình Thành ra mà cứ như vậy ôm cậu, nói ra một câu khiến những người ở đây giật mình

"Nếu vậy, em có thể gọi chị là mẹ ah"

Lạc Tuyết ôn nhu, ánh mắt tràn đầy tình thương của người mẹ nhìn Trình Thành, trong mắt lóe lên một tia chờ mong

Nghe thế, Trình Thành muốn gật đầu. Thế nhưng nhớ tới thân phận của Lạc Tuyết. Cậu lắc đầu, khó xử

"Không được mà chị. Chị là bạn gái anh hai. Nếu em gọi chị là mẹ, không phải gọi anh hai là cha sao?"

Người nói vô tình, nhưng người nghe hữu ý. Lạc Tuyết khuôn mặt trong nháy mắt trắng bệch, cô nở một nụ cười. Thế nhưng, ai cũng có thể nhìn ra, nụ cười của cô tràn đầy sự cay đắng. Cô nói:

"Phai ha. Nếu vậy em cứ gọi chị là chị hai đi. Chúc mừng em đã tỉnh lại. Chị có chút mệt, chúng ta khi khác nói chuyện sau ha"

Nói xong, cô đứng dậy đi tới chỗ Long. Úp mắt vào người hắn, nghẹn ngào nói nhỏ:

"Anh Long. Lòng em thật đau"

Cảm nhận sự đau khổ, tuyệt vọng từ Lạc Tuyết. Long không nói gì. Hắn ôm lấy cô thật chặt, quay đầu nhìn về phía cha mẹ mình cười khổ:

"Cha mẹ, Lạc Tuyết hơi mệt. Con đưa cô ấy về phòng"

Nói xong, hắn không đợi hai người đồng ý. Liền mang theo Lạc Tuyết rời đi. Thấy vậy, đứng một bên không nói gì Uyên Như cũng vội vàng chạy theo.

Nhìn bóng lưng tràn đầy cô đơn của Long và Lạc Tuyết. Nguyễn Trung Kiên cùng với Trần Hoa nhìn nhau, rồi lại nhìn Trình Thành đang dùng ánh mắt khó hiểu nhìn hai người. Hai người đồng loạt thở dài một tiếng ngao ngán. Rất lâu sau, Nguyễn Trung Kiên âm thanh mang theo vẻ tiếc hận lên tiếng

"Hai đứa nó. Thật khổ ah"

"Đúng vậy, chỉ mong chúng nó không hận Nguyễn gia cùng Lạc gia. Dù sao, việc này cũng là do một tay bọn họ tạo ra"

Trần Hoa trên mặt toát lên vẻ bất đắc dĩ lên tiếng. Nếu như không phải chuyện này liên quan tới Nguyễn gia và Lạc gia, liên quan tới rất nhiều bí mật mà cô không thể nói ra thì cô thật sự không muốn Long và Lạc Tuyết phải chịu chuyện như thế này. Đặc biệt là Lạc Tuyết, việc đó đối với cô là một sự tra tấn mà rất ít người phụ nữ chịu được

Số từ: 2370

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Lời Nguyễn: Uyên Ương Song Tử

Phòng của Long, mỗi ngày, Trần Hoa đều sẽ tới đây quét dọn một lần vì thế dù cho Long đã rời khỏi ba năm, nhưng căn phòng lại không một chút dính bẩn, sạch sẽ, thơm mát như là có người ở mỗi ngày

Bên trong phòng, trên giường ngủ. Lạc Tuyết cả người úp mặt vào ngực Long, nước mắt thấm đẫm áo hắn. Toàn thân cô run rẩy, khuôn mặt cô trắng bệch tràn đầy vẻ đau đớn, nghẹn ngào khóc rống:

"Tại sao! tại sao chúng ta lại khổ như vậy chứ. Đứa con của chúng ta, vậy mà chúng ta lại không được đối diện với nó như một người cha, người mẹ là sao?"

Nhìn Lạc Tuyết lệ hoa đái vũ, khóc vô cùng thương tâm. Bộ dạng như là có chuyện gì đó khiến trái tim cô tan nát vậy. Long trong mắt lóe lên một tia không đành lòng cùng hồi hận. Nếu biết Lạc Tuyết sẽ đau đớn như vậy, Long dù có phải cùng một tên Độ Không Cảnh chiến đấu, hắn cũng không thực hiện nghi thức đó

Thế nhưng, trên thế gian này không có bán thuốc hồi hận. Mà nếu có cũng thuộc hàng Cửu Phẩm, Long mua không nổi. Vì thế, dù cho Long hối hận thì thời gian cũng không quay ngược trở lại.

Vỗ vai Lạc Tuyết. Long không biết nói gì cho phải. Thân là người trong cuộc, hắn cũng biết rõ cảm xúc đau khổ của Lạc Tuyết khi biết được sự thật tàn khốc.

Bỗng nhiên hắn nhíu mày, nhìn ra phía ngoài cửa phòng nhẹ giọng lên tiếng:

"Uyên Như. Cần nghe thì đã nghe rồi. Em vào đi"

- Kết

Cửa phòng mở ra. Uyên Như khuôn mặt đỏ ửng vì mình nghe lỏm bị phát hiện. Thế nhưng trong mắt cô tràn đầy sự khiếp sợ, khó tin vẫn chưa phai cho thấy cô bị câu nói của Lạc Tuyết khiến cho chấn động cỡ nào.

Cô không phải người ngu, từ câu nói của Lạc Tuyết, cô biết được một sự thật: Nguyễn Trình Thành là con của Long và Lạc Tuyết? Trời ạ! chuyện này....

Thấy ánh mắt của Uyên Như. Long còn không biết cô thật sự đã nghe và hiểu lời nói của Lạc Tuyết. Hắn vẫy tay, ý bảo cô ngồi xuống cười nói:

"Trong lòng em lúc này thật sự rất nghi hoặc đúng không?"

"Đúng vậy! Nguyễn Trình Thành theo một nghĩa nào đó là con của anh với Lạc Tuyết"

Long nói ra một bí mật mà hắn đã chôn sâu trong lòng gần mười năm

Uyên Như là bạn gái của hắn, hai người sau này sẽ cùng nhau đi chung một đường, ở chung một nhà. Nếu như Uyên Như đã nghe được điều này, Long cũng không dấu diếm mà nói ra.

Nghe vậy, dù đã biết trước nhưng Uyên Như cũng chấn động tốt định. Khuôn mặt khiếp sợ tràn đầy khó tin lấp bắp kêu lên:

"Nhưng... nhưng mà..."

"Có phải em nghi hoặc, nếu như Nguyễn Trình Thành là con trai của anh và Lạc Tuyết, thì tại sao nó lại kém anh hai tuổi phải không?"

Long cười lên tiếng. Hẳn biết lý do tại sao Uyên Như không tài nào tin tưởng lời hắn nói, thậm chí là bất kì ai nếu như nghe Long nói câu này cũng chỉ nghĩ hắn đùa dỡn mà thôi. Nếu không phải là thấy Lạc Tuyết thật sự thương tâm, đau đớn, Uyên Như cũng không thể tin được chuyện này.

Cũng phải. Nếu như Long nói là thật, như vậy chẳng phải hắn và Lạc Tuyết hai tuổi đã làm chuyện đó. Điều này quá không khoa học. Dù cô tin trên đời này tồn tại cú có gai nhưng cô quyết không tin Long và Lạc Tuyết có thể làm được chuyện người lớn ở lúc hai tuổi

Mà cứ cho là thế đi. Nhưng cũng chính Trần Hoa thừa nhận rằng Nguyễn Trình Thành là do chính cô mang nặng đẻ đau mà sinh ra. Mà khi Trình Thành tỉnh lại, cô ôm lấy câu khóc rống, cảm xúc vui sướng tốt cùng của một người mẹ khi thấy con mình khỏi bệnh, cảm xúc đó hoàn toàn không chút giả tạo. Vì thế, cô chắc chắn, Trần Hoa chính là mẹ của Trình Thành

Thế nhưng hiện tại, Long nói Trình Thành là con của Long với Lạc Tuyết. Điều này khiến cô khó tin và cũng cực kì đau đầu. Không biết chuyện này đột cuộc là thế nào.

"Ngồi đi. Để anh giải thích cho em hiểu"

Long biết câu chuyện năm xưa của mình và Lạc Tuyết hoàn toàn đưa Uyên Như vào sương mù rồi. Hiện tại, cô hoàn toàn không hiểu được bất kì cái gì trong câu chuyện này. Vì thế, hắn đành phải giải thích cặn kẽ cho cô hiểu. Và như vậy, bí mật gần mười năm của Long nói chung và của Nguyễn gia nói riêng sắp được hắn nói ra

Để bắt đầu câu chuyện, Long suy nghĩ một chút rồi nói

"Uyên Như, em biết lý do tại sao Trình Thành lại hôn mê chứ?"

Nghe vậy, Uyên Như lắc đầu. Lúc Long cứu Trình Thành, cùng với Ác Ma nói chuyện. Cô cùng mọi người ở bên ngoài căn phòng vì thế không biết nội dung là gì. Do đó, cô cũng không biết được nguyên nhân mà Trình Thành hôn mê.

"Trình Thành quả thật là em trai ruột của anh. Khi nó còn trong bụng mẹ, cha mẹ anh bị cừu nhân truy sát. Mặc dù sau đó toàn bộ cừu nhân bị giết chết, thế nhưng ở trong cuộc truy sát đó. Mẹ anh đã sảy thai. Trình Thành vào thời điểm đó đã chết"

Nói xong, Long quay đầu nhìn Lạc Tuyết. Lúc này, cô đã tựa vào ngực hắn ngủ thật say, trên mặt cô, nước mắt vẫn còn đó, khuôn mặt cô tràn đầy sự thương tâm, khổ sở

Khẽ vuốt ve khuôn mặt xinh đẹp tuyệt mỹ của Lạc Tuyết. Trong mắt Long tràn đầy sự yêu thương, trù mến. Hắn bỗng nói ra một câu chẳng đâu vào đâu.

"Uyên Như, chắc em cũng biết tình cảm của anh dành cho Lạc Tuyết. Mặc dù thật sự có lỗi với em, thế nhưng anh phải nói thật. Anh yêu thích em là thật, thế nhưng anh yêu Lạc Tuyết là nhiều nhất. Nếu như anh mất em, anh sẽ đau đớn, sẽ khổ sở. Thế nhưng, nếu như anh mất đi Lạc Tuyết, anh không còn thiết sống nữa"

Long nói là thật. Giữa hắn và Lạc Tuyết có một tuổi thơ kỉ lạ, có một bí mật mà không một ai biết tới. Một bí mật chỉ có hai người biết với nhau.

Long yêu thích Uyên Như là bởi vì mối chân tình của cô đánh động trái tim hắn. Nhưng tình cảm của hắn dành cho Lạc Tuyết, đã hoàn toàn vượt xa cái gọi là tình yêu nam nữ.

Nghe vậy, Uyên Như trầm mặc không nói gì. Khi nghe Long nói ra câu này bằng cả trái tim, Uyên Như có chút khổ sở, thế nhưng rất nhanh thay vào đó là sự kính phục xuất phát từ tận đáy lòng.

Cô mặc dù không biết Long và Lạc Tuyết xảy ra chuyện gì mà lại khiến hai người yêu nhau sâu đậm như vậy. Thế nhưng, cô thật sự vì tình cảm của hai người dành cho nhau mà kính phục,

Một người đàn ông có thể vì người mình yêu mà chết, trên thế giới này rất có ít người làm được như vậy, cô thật sự ngưỡng mộ Lạc Tuyết có một người bạn trai yêu cô nhiều đến thế. Cũng chính vì vậy, cô mới không dám tỏ tình với Long, chỉ có thể đứng ở phía sau nhìn hắn. Mà điều đó, đối với cô là quá đủ rồi

"Anh tin tưởng, Lạc Tuyết cũng như vậy. Vì thế, bọn anh đã yêu cầu gia tộc thực hiện một lời nguyên cổ xưa. Đây là một lời nguyên kể từ khi Nguyễn gia được thành lập đến nay cũng chưa ai dám thối. Đó là Thần Cấp linh kĩ: Uyên Ương Song Tử"

"Những đôi tình nhân thực hiện lời nguyên phải thật sự yêu nhau sâu đậm lắm mới dám làm. Bởi vì lời nguyên theo sẽ suốt cuộc đời của đôi tình nhân. Chỉ cần một trong hai người từ vong thì người còn lại chắc chắn sẽ chết theo. Xác của hai người đều đồng loạt hóa thành hai vì sao cạnh nhau trên bầu trời, linh hồn của họ sẽ cùng nhau chuyển thế luân hồi. Và kiếp sau, bọn họ chắc chắn sẽ lại cùng nhau. Đòi đòi kiếp kiếp bên nhau, đối với một đôi tình nhân, điều đó còn gì tuyệt vời hơn

Có một điều khiến không ai dám thực hiện lời nguyện này chính là hai người thực hiện lời nguyện cần phải là Linh Sư, hoặc đang bước trên con đường trở thành Linh Sư. Mà lời nguyện thì không có tác dụng gì khác ngoài việc khi một người gặp nguy hiểm, người kia sẽ cảm nhận được

Mà Linh Sư đẳng cấp càng cao, tuổi thọ lại càng kéo dài. Như vậy, một đôi tình nhân mà một người thực lực chỉ có Độ Khí chỉ có mấy trăm năm tuổi thọ, một người thực lực Tiên Tuyệt có tuổi thọ dài vô hạn. Như thế, đến khi người kia bởi vì thọ mệnh mà chết thì chẳng phải vị Tiên Tuyệt Cảnh kia, tương lai tươi sáng đang mở ra trước mắt cũng vô duyên vô cớ mà chết đi. Ở cái thế giới cường giả vĩ tôn này, ai có thể chịu được điều này.

Chưa dừng lại ở đó. Điều kinh khủng nhất chính là một khi thực hiện lời nguyện này, hai người sẽ mãi mãi không có con"

Long nói xong thì trầm mặc không nói nữa. Hắn muốn để Uyển Như tiếp thu những lời này của hắn

Mà quả thật, Uyển Như hoàn toàn bị câu chuyện của Long làm cho run sợ. Cô thật không ngờ trên đời lại tồn tại một lời nguyện vừa khiến những đôi tình nhân hạnh phúc viên mãn vừa mang tới thảm kịch cho bọn họ.

Còn gì đáng sợ hơn, thương tâm hơn là việc không có một đứa con chứ. Đặc biệt là phụ nữ, cảm giác được làm mẹ là điều mà bất kì ai cũng chờ mong. Như thế, khi biết mình không thể có con, chắc chắn bất kì cô gái nào cũng thương tâm.

Uyển Như thật không biết Lạc Tuyết làm sao có thể đồng ý thực hiện lời nguyện đó chứ? Chẳng lẽ chuyện này liên quan tới Trình Thành?

Chờ một lúc, Long lại lên tiếng kể tiếp:

"Ban đầu, anh với Lạc Tuyết khi biết điều này đều quyết định từ bỏ. Thế nhưng sau đó, khi mẹ sảy thai, em trai còn trong bụng mẹ đã chết. Mọi người đã có một quyết định

"Sử dụng huyết mạch của anh cùng với Lạc Tuyết vô số tài nguyên, nhờ tới Giả Kim Thuật thực hiện quy tắc: trao đổi đồng giá. Hồi sinh lại đứa em trai đã mất.

Nếu bình thường, cái giá phải trả là phải mạng của mấy chục người. Thế nhưng, có huyết mạch của anh và Lạc Tuyết lại khiến việc này trở lên dễ dàng hơn nhiều. Dù sao, nếu như có thêm huyết mạch của anh là Lạc Tuyết thì không khác gì anh và Lạc Tuyết sinh con. Mà điều này đã đi đúng với quy luật tạo hóa. Thế nhưng, đó chỉ là anh nghĩ mà thôi

"Dù cho anh dùng phương thức nào, cách hiểu nào thế nhưng quy tắc vũ trụ chỉ hiểu có một: Đó là anh phục sinh người chết, điều đã đi ngược với quy tắc của tạo hóa. Và như vậy, cái giá phải trả chính là sinh mạng của vị Giả Kim Thuật kia.

Thế nhưng, dù cho vị Giả Kim Thuật kia lấy mạng mình ra làm vật trao đổi thì cũng chỉ đổi lại sáu năm sống của Trình Thành mà thôi. Đến ngày hôm qua, anh tìm được cách phá giải lời nguyện đó, Trình Thành mới tỉnh lại. Nếu không, sang năm, Trình Thành chắc chắn sẽ chết"

Lúc đó, anh không biết điều này. Khi Trình Thành được sinh ra. Tâm nguyện của anh và Lạc Tuyết cuối cùng đã thành, vì thế liền thực hiện lời nguyện: Uyển Ương Song Tử"

Mặc dù người đưa ra yêu cầu thực hiện lời nguyện lúc đó không phải là Long, cũng không phải hắn nghĩ ra việc phục sinh Nguyễn Trình Thành. Thế nhưng, nói gì thì nói, Long cuối cùng cũng nói ra toàn bộ câu chuyện của mình.

Còn tại sao Long không kể tất cả cho Uyển Như, bởi vì việc này liên quan tới rất nhiều chuyện, những người mà Uyển Như dù biết cũng không thể hiểu nổi đó là gì

Câu chuyện mà hắn đã chôn dấu ở tận sâu trong đáy lòng mười năm nay được kể ra khiến hắn được thanh thản. Nhìn khuôn mặt xinh đẹp đang ở trong ngực mình ngủ say. Long trong mắt toát lên một sự thương xót cùng với tức giận !?

"Có điều em không hiểu. Nếu như Tùng đại sư là vị Giả Kim Thuật duy nhất của gia tộc anh. Tại sao, gia tộc anh lại không ngăn cản việc này chứ"

Uyển Như nói lên một nghi vấn. Bản thân cô cũng là người trong gia tộc, cô biết giá trị của Giả Kim Thuật như thế nào. Cô không tin gia tộc của Long lại ngu ngốc đến nỗi hi sinh vị Giả Kim Thuật duy nhất để cứu lấy một đứa bé đã chết

"Bởi vì, gia tộc cần Trình Thành. Nó, chính là gia chủ đời kế tiếp của Nguyễn gia"

Long cười cợt, nói ra một câu gây chấn động nhân tâm.

Một câu nói, liên quan không chỉ tới Nguyễn gia mà liên quan tới rất nhiều người khác vì thế ta sẽ không nói ra. Câu chuyện đến đây chấm dứt.

Số từ: 2559

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Tham Vọng Của Long

Phòng gia chủ. Long ngồi đối diện với cha mình. Trên bàn là một bàn cờ vua với những con cờ vua được làm từ hình chiếu 3d vô cùng sống động.

Long phát tay, một con tốt với hình một chiến binh cầm kiếm xông lên phía trước hai bước. Đi nước cờ xong, Long nhìn cha mình hỏi:

"Cha gọi con tới đây có gì không?"

"Chẳng lẽ không có việc gì thì ta không được gọi sao?" Nguyễn Trung Kiên có chút bất mãn, đưa ra nước cờ nói.

Nghe vậy, Long cười khinh bỉ không nói gì. Hẳn thừa biết tính cha mình, là một người nghiêm khắc, quản lý cả một gia tộc khổng lồ. Ông rất ít có thời gian cùng với Long nói chuyện riêng. Mỗi khi hai người ngồi cùng nhau, là y như rằng có chuyện gì đó mà Nguyễn Trung Kiên muốn Long làm. Vì thế, Long hoàn toàn không tin cha mình gọi mình tới đây chỉ để tâm sự.

"Được rồi. Quả thật ta gọi con tới đây là có chuyện"

Nguyễn Trung Kiên cười cợt sau đó nghiêm giọng:

"Ông nội muốn con trở về gia tộc"

Nghe Nguyễn Trung Kiên nhắc tới hai tiếng "ông nội". Long khẽ run lên, trong đầu hần hiện lên một ông lão râu tóc bạc phơ, thân hình cường tráng, khuôn mặt phúc hậu tràn đầy triu mến xoa đầu hần. Nghĩ tới đây, đôi mắt Long khẽ đỏ lên

Lắc đầu để những hình ảnh đó biến mất. Long đi một nước cờ. Sau đó hần bình tĩnh trả lời:

"Con không trở về"

"Tại sao! Hiện tại Trình Thành đã tỉnh lại, nó cần phải học rất nhiều thứ. Chẳng lẽ con không muốn dạy nó sao?" Nguyễn Trung Kiên khuyên bảo.

"Cha. Trình Thành bản thân mang có huyết mạch của Trần, Nguyễn, Lạc gia. Chỉ cần gia tộc chọn những giáo viên thật tốt dạy nó. Con tin tưởng, tương lai của nó bất khả lượng. Nó rất có thể đạt tới cảnh giới Thiên Nhân, thậm chí là Tiên Tuyệt cảnh. Vì thế, thả rằng để những người trong gia tộc dạy bảo còn hơn là để con dạy, dù sao con mới chỉ có mười bốn tuổi mà thôi"

Long cười lắc đầu. Hần mặc dù rất muốn dạy bảo Trình Thành, dù sao từ mặt nào đó cậu là con trai của hần và Lạc Tuyệt. Thế nhưng nghĩ tới nhiệm vụ của mình, nghĩ tới ánh mắt khi đó của ông nội, hần vẫn cương quyết không trở về.

Nghe vậy, Nguyễn Trung Kiên trầm mặc. Long nói hoàn toàn đúng khiến ông không thể phản bác. Trình Thành có huyết mạch của Long và Lạc Tuyệt, thế nhưng cậu lại do Trần Hoa cùng ông sinh ra. Trong người ngoài huyết mạch của Long và Lạc Tuyệt còn có huyết mạch của ông và Trần Hoa. Như vậy, bản thân Trình Thành mang theo ba loại huyết mạch.

Có ba loại huyết mạch khác nhau, Trình Thành thiên phú cực kì kinh khủng, chỉ cần dạy bảo thật tốt, Trình Thành rất có thể đột phá Thiên Nhân Cảnh trong truyền thuyết.

Mà sự dạy bảo tốt nhất thì nên tới từ những giáo viên có kinh nghiệm dày dặn. Ông biết điều này và ông nói thế cũng chỉ là muốn Long vì Trình Thành mà trở về mà thôi.

"Long, cha thật không hiểu. Tại sao con lại đâm đầu vào cái ước mơ vô bổ đó chứ. Con muốn nổi tiếng, muốn được vạn người kính trọng thì chỉ cần con đảm đương chức tộc trưởng thì con hoàn toàn có thể đạt được điều đó. Làm gì cứ phải đi theo con đường giải trí. Con trai, nghĩ lại đi. Mặc dù lần này trở về, con sẽ không còn là tộc trưởng, thế nhưng cha tin tưởng, ở trong gia tộc, địa vị của con sẽ cực kì to lớn"

Nguyễn Trung Kiên vẫn chưa từ bỏ, hết lời khuyên ngăn Long

Long lắc đầu đứng dậy đi ra cửa sổ. Ánh mắt hần nhìn lên trời tràn đầy vẻ suy nghĩ. Rất lâu sau, hần mới thở dài lên tiếng:

"Cha, cha không hiểu đâu, kể cả ông nội cũng không hiểu được điều con làm đâu. Thế giới này, ngành giải trí bị các người là một ngành vô bổ, thế nhưng đối với con, cái ngành đó có thể khiến cả thế giới này biến đổi. Không những thế, đây cũng là một loại tu luyện. Vì thế, một khi con đạt được tham vọng hoặc là ông nội đồng ý việc làm của con, ủng hộ con thì con mới trở về"

Khi biết ở thế giới này, ngành giải trí được coi như một ngành nghề vô bổ. Những bộ phim, những bài hát, những bộ tiểu thuyết, truyện tranh... hoàn toàn không được mấy ai coi trọng. Tất cả các phát minh khoa học chỉ nhằm mục đích cho con người tu luyện, khám phá vũ trụ, quân sự chiến tranh.

Lúc đó, Long liền nảy lên một tham vọng, hần muốn đưa tất cả những bộ phim nổi tiếng, những bài hát bất hủ, ... của Địa Cầu đến thế giới này, hần muốn trở thành ông tổ của ngành giải trí, biến nó trở thành một món ăn tinh thần không thể thiếu của người dân đại lục.

Ban đầu, đó chỉ là một tham vọng nhỏ. Thế nhưng từ khi đạt được chân nguyên, tham vọng này của Long trở lên vô cùng khủng bố. Hần thề bằng mọi

giả phải hoàn thành tham vọng này.

Lại nói. Ước mơ của Long bị người trong gia tộc kịch liệt phản đối. Đến cả người ông nội yêu thương hẳn nhất cũng bắt Long phải từ bỏ ước mơ này.

Ở đây, ngành giải trí giống như ngành điện tử ở Địa Cầu vậy. Ai cũng cho rằng điện tử là một thứ vô bổ, hại sức khỏe. Những game thủ là những con nghiện. Phần lớn mọi người đều có cái nhìn cực kì xấu đối với điện tử nói chung và các game thủ nói riêng. Bản thân Long cũng vì muốn trở thành một game thủ chuyên nghiệp mà bị gia đình phản đối gay gắt đến nỗi hẳn không thể từ bỏ ước mơ đó.

Thế nhưng lần này lại khác. Long quyết tâm thực hiện ước mơ của mình. Bản thân hẳn ở thế giới này đã có đủ rồi.

Thực lực? hệ thống trong tay, thực lực đối với Long hoàn toàn chỉ là chuyện nhỏ.

Tiền tài? nếu như ước mơ của hẳn thành công, hẳn hoàn toàn có được vô số linh tệ, thậm chí có thể trở thành người giàu nhất tinh hệ này.

Địa vị? thực lực có chẳng lẽ còn lo không có địa vị.

Mỹ nữ? Lạc Tuyết, Uyển Như, Thanh Mị đều là những siêu cấp mỹ nữ mà dù đi khắp đại lục cũng ít gặp được.

Mọi thứ đã có, cũng chỉ có ước mơ trở thành ông tổ ngành giải trí là chưa đạt được. Vì thế, dù có phải cùng gia đình trở mặt, từ bỏ chức vị gia chủ, bị đuổi khỏi gia tộc, hẳn cũng đồng ý, chỉ vì một chấp niệm trong lòng: Ông tổ ngành giải trí

Nghe Long nói bằng một giọng tràn đầy kiên định. Nguyễn Trung Kiên cười khổ, ông không hiểu tại sao Long lại đâm đầu vào cái tham vọng vô bổ. Dù có thực hiện được thì sẽ mang lại cái gì? Thế giới này tu luyện, phát triển khoa học kĩ thuật làm chủ, ai lại đi xem mấy quyển tiểu thuyết, mấy bộ phim hay nghe mấy ca khúc mà không giúp gì tới tu luyện. Ông, thật sự không hiểu nổi.

"Ông nội biết con sẽ không đồng ý. Vì thế ông nội cũng truyền lời với con. Nếu trong vòng ba năm, con không kiếm được 100 tỷ linh tệ. Thì con phải bắt buộc trở về gia tộc, từ bỏ tham vọng và tập trung vào tu luyện"

Nguyễn Trung Kiên biết không thể nào thay đổi được quyết định của Long. Vì thế, ông đành nói ra những lời mà cha mình đã nói trước đó.

"Ha... ha, 100 tỷ linh tệ, ông nội thật sự là biết ra điều kiện đó. Thế nhưng, phải để ông thất vọng rồi. 100 tỷ linh tệ trong ba năm, đối với con là điều cực kì dễ dàng"

Long nghe vậy, cuống vọng cười lớn. Nếu như có người bảo rằng trong vòng ba năm kiếm 100 tỷ linh tệ, chắc chắn mọi người đều sẽ cho hẳn là ngu ngốc. Dù sao 100 tỷ linh tệ nếu đổi ra tiền việt một triệu tỷ VNĐ. Ba năm kiếm một triệu tỷ đ, họa có đi cướp ngân hàng hoặc là bán Bát Phẩm, Cửu Phẩm đan được thì may ra còn kiếm được. Thế nhưng, đối với Long, điều này hoàn toàn dễ dàng thực hiện. Bởi vì ngành giải trí là một mỏ vàng, một mỏ vàng mà chỉ có hẳn biết được giá trị của nó.

"Ta mong con làm được như những gì mình nói".

Nguyễn Trung Kiên cười cợt. Mặc dù ông muốn Long từ bỏ ước mơ đó. Thế nhưng, ông càng không muốn Long thất bại, bởi vì nếu hẳn thất bại, đó chính là đã kích vô cùng lớn đối với con trai mình. Khi đó, mọi điều tồi tệ sẽ xảy ra. Ông khôn muốn chút nào.

"À, Ông nội có nói nhấn rằng: Bốn năm sau, dù thành công hay thất bại, con cũng phải trở về gia tộc một chuyến. Bởi vì khi đó là thời gian Cửu Hoàng Tranh Tài diễn ra, và cũng là lúc "Nam Việt Bí Cảnh" mở ra".

Nghe thế, Long hai mắt lóe lên một tia sát ý sau đó trong nháy mắt biến mất. Nhìn về phía Nguyễn Trung Kiên gật đầu sau đó quay đầu rời đi.

"Con đã biết. Cha, không có gì, con xin cáo lui"

"Nè. chẳng lẽ con không đánh nốt bàn cờ này sao. Ta đang thắng thế mà".

Thấy Long rời đi. Nguyễn Trung Kiên hô lớn. Nghe vậy, Long không quay đầu cười ha hả:

"Cha. ngài thua rồi".

Sau đó, liền bước ra khỏi phòng. Để lại Nguyễn Trung Kiên ngơ ngác nhìn bàn cờ. Chỉ thấy trên bàn cờ. Quân Tướng của ông đã bị quân Hậu, quân Tượng, quân Xe của Long chiếu tướng. Một pha chiếu tướng hết cờ khiến ông hoàn toàn thua.

"Haiz. Thắng này đúng là yêu nghiệt mà"

Thấy mình thua, Nguyễn Trung Kiên thở dài đắm ngực buồn bã lên tiếng.

"Anh hai, anh nhớ thường xuyên về thăm em đó nha"

Bên ngoài cửa gia tộc. Trình Thành ánh mắt tràn đầy không nở rời xa nhìn theo Long hô hào.

Nghe thế, Long cười xoa đầu cậu cười nói:

"Ừm. Nếu có thời gian anh sẽ trở về. Cơ mà, ở nhà em phải ngoan ngoãn nghe lời cha mẹ đó"

"Vâng" Trình Thành gật đầu thật mạnh đáp.

"Bảo bối. Nhớ giữ gìn sức khỏe. Đừng để bị ốm đó."

Trần Hoa ôm lấy Long, giọng nói toát lên vẻ quan tâm cùng lo lắng

"Mẹ, con lớn rồi. Sẽ tự biết lo cho bản thân mình" Long mỉm cười đáp. Sau đó hấn rời khỏi Trần Hoa ôm ấp, đi về phía ô tô, bước vào trong xe dơ tay lên vẫy:

"Cha, mẹ. Con đi đây".

Nói xong, hấn khởi động xe. Lập tức, chiếc xe liền bay lên không, hóa thành bạch quang bay về phía chân trời, để lại một nhà ba người ở dưới mặt đất ngẩn đầu nhìn theo.

Bên trong Fly Car. Lạc Tuyết có chút nghi hoặc nhìn Long lên tiếng:

"Long, tại sao anh lại vội vàng về sớm vậy".

Nếu bình thường, Trình Thành tỉnh lại thì chắc chắn Long sẽ ở nhà một thời gian để chơi cùng em trai mình. Thế nhưng thật không ngờ, sau khi cùng cha nói chuyện một buổi sáng liền lập tức rời đi. Điều này khiến cô thật sự khó hiểu.

"Ông nội hạ lệnh. Trong vòng ba năm anh không kiếm được 100 tỷ linh tệ. Sẽ bắt anh trở về gia tộc"

"Trời ạ! chuyện này...." Uyển Như nghe vậy, khiếp sợ kêu lên. Gia tộc của Uyển Như dù to lớn, giàu có thế nhưng cũng không đạt tới con số 100 tỷ linh tệ. Vậy mà hiện tại, Long cần phải kiếm một số tiền khổng lồ như vậy trong ba năm, điều này khiến Uyển Như khiếp sợ vô cùng.

Chỉ có Lạc Tuyết là biết lý do tại sao ông nội Long lại ra yêu cầu này. Cô nghiêm mặt nhìn Long :

"Chẳng lẽ, hiện tại anh muốn....".

"Đúng vậy, đã tới lúc anh thực hiện tham vọng của anh rồi"

Long gật đầu, hai mắt lóe lên một tia hưng phấn. Ngành giải trí đại lục. Ta, Nhất Thiên Long Hoàng tới đây.

Số từ: 2356

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Tác Phẩm Đầu Tay: Tru Tiên

Trở về lâu đài. Long liền bảo Lạc Tuyết đưa Uyển Như đi chơi. Còn bản thân hấn thì tiến vào trong phòng bắt đầu suy nghĩ con đường tiếp theo lên làm gì.

Bởi vì ngành giải trí của đại lục cực kì lạc hậu. Ngoài những bộ phim tầm thường, những ca khúc với kỹ xảo kém cỏi, lời ca cũng chẳng đầu vào đầu, ... được làm ra nhưng không một ai chào đón. Các công ty giải trí trên đại lục cũng chỉ có mấy trăm công ty mà thôi. Quả thật là vô cùng ít ỏi. Vì thế, việc hấn muốn tham gia một công ty giải trí, rồi từ đó tạo dựng danh tiếng là một điều không khả thi.

Do đó, chỉ còn một cách: Đi từ mạng internet.

Đại lục bước vào kỉ nguyên vũ trụ, mạng Internet phát triển với tốc độ chóng mặt. Hiện nay, trong tất cả mọi nhà, mọi góc ngách của đại lục đều có thể thấy được người dân sử dụng mạng Internet. Vì thế, việc Long lấy mạng Internet làm bàn đạp để thực hiện tham vọng của mình là điều hoàn toàn có thể thực hiện được.

Nếu như đã chọn mạng Internet là bước đầu phát triển. Tiếp tới, chính là thể loại bao gồm: Phim, Tiểu Thuyết và Truyện Tranh.

Thể loại: Phim bị Long loại đầu tiên. Hiện giờ hấn muốn một thứ gì đó đánh dấu mốc cho hấn. Để khi người ta xem nó, đọc nó đều biết tới hấn chính là người làm ra nó.

Mà muốn làm một bộ phim như vậy, cần một nguồn tài nguyên khổng lồ, diễn viên nổi tiếng và quan trọng nhất là hần phải nổi tiếng trước đã. Dù sao, những bộ phim của thế giới này đều do những đạo diễn nổi tiếng của tinh hệ làm ra thì mới có người xem. Nếu như của một đạo diễn vô danh thì dù bộ phim có hoành tráng thế nào thì cũng trả co ma nào xem.

Truyện Tranh cũng bị Long loại. Thế giới này không tồn tại khái niệm Truyện Tranh là gì. Mà đi kèm với nó chính là Anime, hoạt hình cũng không một ai hiểu. Nếu như Long dùng thể loại truyện tranh làm bước đầu phát triển. Hần cần phải để đại lục hiểu được truyện tranh nghĩa là gì, đây quả thật là cực khó và cần thời gian rất dài.

Cuối cùng, Long chọn Tiểu Thuyết. Không như Phim và Truyện Tranh. Internet phát triển khiến cho văn học mạng cũng phát triển theo. Thế nhưng, dù rằng phát triển thì những bộ tiểu thuyết trên mạng đều mang theo trường phái siêu thực, nói về cuộc sống, nói về những khó khăn khi tu luyện Linh Sư,... Vì thế, những câu chuyện huyền ảo, những câu chuyện mà hệ thống tu luyện khác hẳn với Linh Sư,... thì chưa tồn tại. Và đây chính là thứ mà Long nhắm tới.

Một câu chuyện viết về một hệ thống tu luyện mới tinh nhưng lại vẫn mang theo khuynh hướng của Linh Sư như Thiên Nhân phải độ kiếp, luật nhân quả, luật ngũ hành... , một câu chuyện với bối cảnh dù không rộng lớn như tinh không vô hạn nhưng cũng đủ người đọc há hốc mồm. Một câu chuyện tràn đầy màu sắc huyền ảo, thần tiên. Một câu chuyện có bi, có hài, có pk đặc sắc, có tình cảm nam nữ. Một câu chuyện có thần, tiên, ma quỷ.

Một câu chuyện hợp đủ tất cả các yếu tố trên thì ngoài : Tru Tiên , Long không tìm thấy một bộ truyện nào khác.

Tru Tiên là bộ tiểu thuyết đầu tiên của thể loại Tiên Hiệp. Tiêu Đình, tác giả Tru Tiên là người đã thành lập một thể loại tiểu thuyết khác, một thể loại dần dần thay thế thể loại Kiếm Hiệp vốn đã thống trị Trung Quốc trong một thời gian dài: Tiên Hiệp. Long tin tưởng, với Tru Tiên, hần có thể mở ra một kỉ nguyên mới cho làng văn học mạng của đại lục.

Và tác phẩm này cũng trở thành tác phẩm mang tới danh tiếng cực lớn cho hần. Dù sao, bằng vào kinh nghiệm kiếp trước, Long biết Tru Tiên được người đọc trào đón như thế nào? Hần tin tưởng, ở cái đại lục mà thần tiên chỉ là truyền thuyết, một bộ tiểu thuyết nói về tu luyện thành tiên hoàn toàn sẽ khiến người đọc yêu thích.

Nghĩ là làm. Long mở máy tính lên. Ở trên TKTK. com (Tinh không tìm kiếm = google. com) tìm kiếm các trang web truyện mạng

Trải qua mấy phút. Long quyết định chọn lấy Truyencv. com. Một trang web truyện đang đứng đầu đại lục với gần mười triệu thành viên. Đặc biệt Truyencv. com còn kết hợp với Đại Việt Nhà Xuất Bản. Một Nhà Xuất Bản lớn của đế quốc. Mà đây cũng chính là lý do Long nhắm tới web này.

Đăng kí ID thành công. Long bắt đầu đi vào sáng tác Tru Tiên. À không, phải là nhớ lại Tru Tiên chứ.

Nhắm mắt lại, hần tiến vào hệ thống. Sau đó hô hào:

" Hệ thống. Mở ra trí nhớ kiếp trước".

" Xác nhận. Toàn bộ trí nhớ kiếp trước của chủ nhân được mở ra".

Theo một tiếng thông báo của hệ thống. Vô số trí nhớ tràn về đầu Long. Hần thấy được rất nhiều hình ảnh, hình ảnh cha mẹ hần kiếp trước, hình ảnh mình đang học trong trường cao đẳng, hình ảnh cô gái mà mình yêu thầm trộm nhớ,... khiến Long hai mắt đại ra, trong mắt lóe sự hoài niệm.

Dù rằng Long đã quyết định bắt đầu cuộc sống mới, cũng phong ấn tất cả những trí nhớ kiếp trước chỉ để lại những trí nhớ quan trọng trong đầu. Thế nhưng, điều đó không đồng nghĩa với việc hần đủ bỏ quá khứ.

Rất lâu sau, Long mới bình tĩnh lại. Bắt đầu ở trong đầu mình tìm đọc Tru Tiên. Kiếp trước, Long đọc tiểu thuyết mạng có hơn năm năm, số lượng tiểu thuyết mạng mà học đọc đã đạt đến một con số khủng bố. Tru Tiên, Phẩm Nhân Tu Tiên,... những bộ tiểu thuyết đình đám, Long cũng đã từng đọc qua. Vì thế, việc trong đầu hần có Tru Tiên hoàn toàn không phải là điều khó hiểu.

Rất nhanh, Long tìm thấy toàn bộ tác phẩm Tru Tiên. Lập tức Long mở mắt. Ở trên màn hình 3d không ngừng điểm. Viết ra những dòng giới thiệu đầu tiên về Tru Tiên .

"Thế gian ngày nay, chính đạo đang mạnh, tà ma tránh lui. Vùng đất trung nguyên sơn linh thủy tú, nhân khí cường thịnh, sản vật phong phú, là nơi chiếm cứ bền vững của các chính phái, trong đó đặc biệt có ba phái lớn đứng đầu, là Thanh Vân Môn, Thiên Âm Tự và Phần Hương Cốc. Câu chuyện này, bắt đầu từ "Thanh Vân Môn".

- Trương Tiểu Phẩm - nhân vật chính, là một thiếu niên bình thường, nhưng vận mệnh đã cột đùa với hần không chỉ một lần... Ý nghĩa duy nhất giúp hần tồn tại là tình yêu, tình yêu là tấm phao cứu mệnh, là tín ngưỡng và tôn giáo duy nhất của đời hần. Qua sự vật vã của Trương Tiểu Phẩm, mới thấy sự trưởng thành của một người đàn ông gian nan biết bao. Tru Tiên thực chất là một bộ tiểu thuyết nói về sự trưởng thành, nói về tình cảm. Soi vào số phận Trương Tiểu Phẩm, ta tìm thấy phần nào đó số phận riêng ta"

Tiếp tới, chính là chương một: Thanh Vân

"Từ thời thái cổ, nhân loại đối với thế giới quanh mình, thấy những sự kỳ dị, chớp loè sấm động, gió dữ mưa to, thiên tai nhân hoạ, thương vong vô số, lũ lụt khắp nơi, tuyệt không phải những sự sức con người có thể làm được, có thể chống cự được. Bèn cho rằng trên chín tầng trời có chư vị thần linh, dưới chín tầng đất có đôn đồng âm hồn, diêm la điện phủ.

Vì vậy truyền thuyết thần tiên lưu lại hậu thế. Chẳng biết bao nhiêu con dân loài người, thành tâm khấu đầu, cứ hướng về những thần minh do trí óc mình tưởng tượng ra mà lễ lạt cúng bái, cầu phúc tố khổ, hương khói rất thịnh.

Từ xưa tới nay, người thường chẳng ai là không chết. Nhưng thế nhân đều ham sống sợ chết, mỗi khi nói đến địa phủ diêm la, thì thường thêm thắt bao điều ghê sợ, rồi nảy ra cái thuyết trường sinh bất tử.

So với những giống loài sinh linh khác, con người thể chất kém, nhưng lại là linh trưởng của vạn vật, đó tuyệt không phải là lời nói giả. Với động lực săn đuổi sự trường sinh, hết đời này sang đời khác, những kẻ thông minh chí sỹ, người trước nằm xuống người sau đứng lên, đổ hết tinh lực suốt kiếp, vẫn cặm cụi đi tìm.

Cho mãi đến nay, tuy vẫn chưa tìm thấy sự trường sinh bất tử, nhưng có một số nhà tu chân luyện đạo đã nhìn thấu được thiên địa tạo hoá, lấy thân phận của người phạm để điều khiển những thế lực bất trắc, nhờ sức các loại bảo bối thần bí, dụng cụ làm phép, có thể khiến lung lay cả trời đất với uy lực sấm sét. ...

Nhiều vị tiền bối đắc đạo cao thâm, truyền thuyết kể họ đã sống lâu hàng ngàn năm không chết. Người đời cho rằng vậy là đắc đạo thành tiên, nên càng ngày càng có thêm nhiều người lao vào con đường tu chân luyện đạo.... "

Nửa ngày, Long hoàn thành mười chương đầu của Tru Tiên. Hắn có thể viết tiếp, thế nhưng hắn biết nếu như một hơi viết ra cả bộ Tru Tiên sẽ khiến người đọc không cảm thấy được sự tuyệt vời mà Tru Tiên mang lại. Hắn muốn người xem vừa đọc, vừa cảm nhận, dõi theo từng bước đi của Trương Tiểu Phàm, xem hắn từ một người phạm trở thành một vị tuyệt thế cường giả.

Đóng lại máy tính. Đúng lúc này, trong lòng Long, một cỗ dự cảm bất thường xuất hiện. Đây chính là năng lực của lời nguyên Uyên Ương Song Tử. Nếu như một người gặp chuyện, người kia sẽ cảm ứng được. Long xuất hiện dự cảm này, chứng tỏ Lạc Tuyết xảy ra chuyện.

Quả nhiên, mấy giây sau. Chiếc đồng hồ trên tay Long run lên. Hắn tâm niệm khẽ động, lập tức hình ảnh của Lạc Tuyết hiện ra. Chỉ thấy Lạc Tuyết khuôn mặt cực kì khó chịu, trong mắt còn lóe lên một tia sát ý. Thấy Long, cô mừng rỡ lên tiếng :

" Anh Long. Nhanh tới quảng trường Chiến Thắng. Có người bắt nạt bọn em"

Nghe vậy, Long hai mắt lóe lên sát cơ mãnh liệt. Dám động tới người yêu hắn, đặc biệt là Lạc Tuyết. Thật sự là muốn chết.

" Lạc Tuyết, chờ anh. Anh lập tức chạy tới ngay"

Long âm thanh lạnh như băng. Sau đó đóng lại đồng hồ. Lập tức rời khỏi phòng, ngồi lên Optimus. Phóng về phía quảng trường Chiến Thắng. Hắn muốn xem thằng nào dám cả gan động tới người yêu hắn.

Quảng trường Chiến Thắng nằm ở trung tâm thành phố. Nơi đây có đặt tượng đài một người đàn ông cao lớn, cười trên một con Bạch Lôi Sư Tử . Đây chính là thành chủ của Hà Bắc thành phố: Chiến Thắng. Xung quanh quảng trường là vô số các cửa hàng ăn uống, cửa hàng quần áo. Trên quảng trường, dòng người đông đúc, chật kín cả nơi đây. Thật sự là vô cùng nhộn nhịp, náo nhiệt

" Chị Tuyết. Giờ chúng ta đi đâu chơi đây?"

Uyển Như hai tay sách túi lớn túi nhỏ quần áo cười hì hì nhìn Lạc tuyết hỏi

Lạc Tuyết uy nghĩ một chút rồi vỗ tay , hai mắt sáng ngời cười nói:

" Đùng rồi. Ở khu Đông Hải vừa mở một nhà hàng hải sản, nghe nói ăn ngon lắm. Chúng ta đi tới đó ăn thử xem"

Nghe vậy, Uyển Như gật đầu sau đó cùng Lạc Tuyết đi tới khu Đông Hải

- Phịch

Một tiếng va chạm vang lên. Chỉ thấy Uyển Như cùng một người khác va chạm. Lập tức, thân hình nhỏ nhắn xinh xắn của cô bị đẩy lùi, ngã xuống đất. Khuôn mặt cô tràn đầy đau đớn, hai tay để sau lưng

" Uyển Như, em không sao chứ" Thấy Uyển Như ngã, Lạc Tuyết vội vàng đi tới đỡ cô dậy, ân cần hỏi han.

" Em không sao?" Uyển Như lắc đầu.

" Ồ. Hai người đẹp. Đi đâu mà vội vàng vậy"

Một âm thanh ngả ngón vang lên phía sau lưng hai người

Số từ: 2312

Chương 76: Đánh Người

Chỉ thấy người lên tiếng mà người mà Uyển Như và phải. Một thanh niên đầu tóc nhuộm vàng, khuôn mặt tràn đầy vẻ hèn mọn nhìn hai người, trong mắt tràn đầy vẻ dâm dăng. Xung quanh hắn là mấy chục tên lưu manh khác cũng dùng ánh mắt nóng bỏng, tràn đầy vẻ dâm tà nhìn hai người.

"Không liên quan tới anh. Uyển Như, chúng ta đi thôi".

Cảm nhận được ánh mắt tràn đầy nóng bỏng, xâm lược từ tên thanh niên. Lạc Tuyết nhú mày, trong mắt cô tràn đầy vẻ chán ghét. Cô quay sang nhìn Uyển Như nói, sau đó cầm lấy tay Uyển Như rời đi.

Chỉ là cô muốn đi nhưng đám lưu manh không cho hai người rời đi. Chỉ thấy bọn họ vây hai người lại, tên thanh niên nhìn Lạc Tuyết cười khà khà:

"Va vào anh đây. Cô em không định bồi thường sao?".

"Đừng đấy. Quang ca địa vị gì. Đụng vào anh ấy mà không bồi thường là không được".

"Phải đó. Nhanh bồi thường ah".

...

Nghe Quang ca nói, xung quanh đám lưu manh không ngừng phụ họa.

Thấy vậy, Lạc Tuyết nhú mày. Cô biết đám người này có ý xấu với mình rồi.

Nhìn đối phương trong mắt vẻ dâm tà không chút nào che giấu. Lạc Tuyết trong mắt lóe lên sát ý. Thân là công chúa của Lạc gia, được vạn người kính ngưỡng. Đã bao giờ cô bị những ánh mắt như thế này đối theo.

Mà kể cả có, cô cũng chỉ cho phép Long dùng ánh mắt đó nhìn mình. Còn những thằng đàn ông khác, cô chỉ cảm thấy vô cùng bẩn thỉu. Đối với một đám lưu manh này, cô bắt đầu có ý nghĩ muốn đập cho bọn này một trận.

Tất nhiên Lạc Tuyết cũng không thực sự động thủ. Vì thế, cô dùng tốc độ nhanh nhất gọi điện cho Long. Sau đó, cô nhìn tên lưu manh với bình tĩnh lạnh nhạt lên tiếng:

"Anh muốn bồi thường thế nào?".

"Chỉ cần hai cô em đây đi với bọn anh một ngày. Bọn anh sẽ bỏ qua việc này ah".

Quang ca thấy Lạc Tuyết vậy mà nhún nhường hai mắt tỏa sáng. Được nước làm tới nói. Ánh mắt hắn không ngừng quét qua thân thể của Lạc Tuyết. Trong lòng hưng phấn vô cùng. Mẹ nó! con bé này nơi cần to thì to, nơi cần nhỏ thì nhỏ. Ha...ha, hôm nay có lộc ăn rồi.

Không chỉ hắn mà xung quanh đám đàn em nghe đại ca mình nói vậy thì cũng hưng phấn vô cùng. Đã đi theo Quang ca nhiều năm, bọn họ còn không biết câu nói của Quang ca đại biểu cho việc gì. Mà chỉ cần Quang ca chơi xong, không phải đến lúc bọn họ thưởng thức sao. Nghĩ vậy, bọn họ không nhịn được kích động. Ánh mắt nóng bỏng, tràn đầy xâm lược tính nhìn Lạc Tuyết và Uyển Như.

Cảm nhận được vô số ánh mắt nhìn mình. Lạc Tuyết không khỏi nhú mày, khuôn mặt cô sắc lạnh, tràn đầy vẻ tức giận. Còn Uyển Như thì bị những ánh mắt này dọa cho sợ hãi, trốn sau lưng Lạc Tuyết.

Thấy hai cô gái bị một đám lưu manh vây xung quanh. Dù cho hai người rất đẹp khiến nhiều thằng đàn ông muốn xông ra làm anh hùng cứu mỹ nhân nhưng cuối cùng lại không ai đứng ra.

Hai cô gái rất đẹp, thế nhưng bọn họ cũng muốn cái mạng mình ah. Vì thế, dù rằng quảng trường rất đông người nhưng lại không một ai dám đứng ra ngăn cản.

"Muốn động vào bạn gái tao. Bọn mày muốn chết".

Đúng lúc này, một âm thanh lạnh như băng, tràn đầy sát khí vang lên sau lưng Quang ca.

Nghe được âm thanh này, Lạc Tuyết cùng với Uyển Như tràn đầy vui mừng. Còn Quang ca thì nhú mày, trong đôi mắt lóe lên tức giận lập tức quay đầu

lại quát:

"Thằng nào...".

Thế nhưng chưa kịp nói xong thì một con đầu nhói từ bụng truyền tới, hần chỉ cảm thấy lực phủ ngũ tạng bị xáo trộn, không nhận được phun ra một ngụm máu. Đồng thời, một cổ lực lượng kinh khủng xuất hiện đánh bay hần ra xa, va vào mấy tên đàn em. Mang theo bọn chúng ngã xuống đất.

Quang ca khuôn mặt trắng bệch nhìn về phía Long. May mà thằng này thực lực không tệ, Luyện Tinh Cảnh cấp mười một nếu không dưới một cước này của Long, không chết thì cũng hôn mê.

Long một cước thành công, cũng mặc kệ đối phương, hần đi tới chỗ Lạc Tuyết với Uyển Như ân cần:

"Hai em không sao chứ?"

"Bọn em không sao. Anh Long, bọn chúng bắt nạt em, anh phải báo thù cho bọn em đó" Lạc Tuyết ôm lấy tay Long nũng nịu, ánh mắt tràn đầy tức giận nhìn đám lưu manh.

"Yên tâm. Để anh lo vụ này"

Long vỗ tay cô cười nói. Nhìn về phía đám lưu manh tràn đầy sát ý thấu xương. Dù cho Lạc Tuyết không đề nghị, Long cũng dẫn bọn này ra bãi. Ai bảo bọn chúng dám động tới bạn gái hần.

Đi lên phía trước. Ánh mắt lạnh như băng nhìn đám lưu manh, âm thanh mang theo sát khí không chút nào che dấu nói:

"Các ngươi muốn chết thế nào?"

Cảm nhận sát khí băng lãnh từ Long. Mấy tên lưu manh sợ hãi. Mặc dù bọn chúng thường ngày đao to búa lớn, làm hết việc xấu trong thiên hạ. Thế nhưng cũng chưa từng giết người. Vì thế, sát khí khủng bố từ trên người Long tỏa ra dọa cho đám lưu manh sợ run.

Quang ca cũng bị sát khí của Long dọa cho sợ. Tuy vậy, rất nhanh trong mắt hần tràn đầy lửa giận. Thân là một trong các đường chủ của Hồ bang, hần đã bao giờ bị người khác đập như thế này, đã bao giờ bị một tên oát con, gì mùi chưa sạch dọa cho hoảng sợ, vì thế, hần thật sự tức giận. Hần muốn dạy cho thằng oát con này một bài học. Còn thực lực của đối phương, hần chỉ có rằng đối phương bất ngờ tấn công khiến mình không kịp phản ứng mà thôi.

Nghĩ vậy, Quang ca dựa vào đám lưu manh đứng lên. Khuôn mặt tràn đầy vẻ cao ngạo, khinh thường lên tiếng:

"Oát con. Tao là Quang ca, đường chủ Địa Hồ Đường của Hồ Bang. Đây là bạn gái mày phải không? Bảo bạn gái mày đi cùng chúng tao một đêm. Tao sẽ bỏ qua tội mày vô lễ lúc này".

Nói xong câu này. Quang ca ánh mắt tràn đầy đắc ý. Hồ Bang là gì? chính là bang phái xã hội đen lớn nhất thành phố Hà Bắc, không ai không biết. Hần tin tưởng, khi Long nghe câu này chắc chắn sẽ khúm núm đưa bạn gái cho hần.

Nhìn Quang ca không những không chạy mà còn mở giọng yêu cầu Long đưa mình cho hần. Lạc Tuyết không khỏi lắc đầu. Vì số phận của mấy tên này mà than thở. Trọc tới Long, đặc biệt là còn lôi cô vào. Bọn họ, chắc chắn thảm rồi.

"Ha... Ha..."

Nghe Quang ca nói vậy. Long nở nụ cười lớn. Bên trong nụ cười, Lạc Tuyết và Uyển Như có thể nhìn ra được, Long đang thực sự tức giận. Hai người không khỏi nhìn nhau, trong lòng vì mấy tên lưu manh thầm cầu khẩn.

Rất lâu sau, Long mới ngừng cười, hần ánh mắt tràn đầy khiêu khích nhìn Quang ca trào phúng:

"Tao không đáp ứng. Bọn mày có thể làm gì được tao nào?"

"Hừ, muốn chết. Các anh em, đánh hần".

Long vậy mà từ chối khiến Quang Ca giận mình. Sau đó là vô biên lửa giận. Thật không ngờ thằng oát con này lại dám từ chối mình. Thật sự là muốn chết mà. Nghĩ vậy, hần không chút do dự ra lệnh cho đám đàn em xông lên.

Quang ca đã hạ lệnh. Đám đàn em liền không chút do dự xông tới. Mấy chục tên lưu manh với khí thế ngất trời đánh tới, nếu đổi thành người bình thường chắc chắn đã sợ run. Thế nhưng, Long khuôn mặt bình tĩnh. Trong mắt lóe lên sát ý. Hần bước lên một bước, lập tức biến mất.

Sau đó chính là cảnh người bay, trúng võ. Người bay thì có thể hiểu, thế còn "trúng võ" thì là gì? Đơn giản, mỗi một tên lưu manh bị Long đánh, đều sẽ có một kết cục: chân thứ ba bị đá nát.

Chỉ trong nháy mắt, tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp quảng trường khiến người xem sợ run. Đặc biệt là nam nhân, nhìn Long không chút lưu tình một cước đá nát "chân thứ ba" của một tên lưu manh, bọn họ lạnh toát sống lưng, hai tay vô thức che chỗ đó.

Nhìn Long như mãnh hổ ở giữa bầy dê. Quang ca khuôn mặt âm trầm. Hần biết lần này đá trúng thiết bång rồi.

Bỗng nhiên, Quang ca cúi đầu, phát hiện dưới chân mình có một khẩu súng. Lập tức hấn hai mắt sáng ngời, nhấc nó lên, sau đó nhân lúc Long không để ý tiến tới bên cạnh Lạc Tuyết. Cầm lên khẩu súng chỉ về phía đầu Lạc Tuyết quát lớn:

"Dừng tay, nếu không tao bắn cô ta".

Thấy vậy, Long liếc mắt về phía đó. Sau đó, hấn mặc kệ lời của Quang ca, vùi đầu vào công việc: đập trứng.

"Đây là mày ép tao"

Nhìn Long hoàn toàn không để ý tới an nguy của bạn gái. Quang ca đầu tiên sững sờ, sau đó là cắn răng, không chút do dự bóp cò.

- Oanh

Một tiếng nổ vang lên. Rất nhiều người không khỏi nhắm mắt lại, không muốn xem một cảnh một đóa hoa tươi vẫn lạc

"A ... A, đau quá"

Tiếng kêu thảm thiết của một người đàn ông vang lên khiến mọi người giật mình, vội vàng mở mắt. Khiến bọn họ kinh ngạc là Lạc Tuyết vẫn bình an vô sự đứng đó.

Còn Quang ca, thì nằm lăn lóc dưới đất, hai tay hoàn toàn bị phá hủy, hóa thành một đồng thịt rơi xuống đất.

Thấy vậy, Long trong mắt lóe lên một tia đắc ý. Khẩu súng đó chính là Hỏa Long trong Băng Hỏa Song Long. Và cũng chính hấn là người đặt khẩu súng bên cạnh Quang ca.

Băng Hỏa Song Long là khẩu súng đã được Trần Gia Khánh nhận chủ. Trừ khi Trần Gia Khánh xoa đi ấn kí bên trong Băng Hỏa Song Long còn không sẽ không có bất kì ai dùng được nó. Nếu như một kẻ nào đó dám bóp cò súng, sẽ bị linh kĩ phòng ngự bên trong Băng Hỏa Song Long bắn trả. Nhẹ thì thương tật, mà nặng thì hoàn toàn phế bỏ, tu vi mất hết thậm chí là mất mạng. Chính vì thế, Trần Gia Khánh mới dặn dò Long không được sử dụng Băng Hỏa Song Long vì độ nguy hiểm của nó.

Dựa vào điều này, mà Long mới cô tình để Quang ca sử dụng Băng Hỏa Song Long. Mục đích không gì khác ngoài: Hãm hại đối phương. Và Quang ca bộ dạng lúc này, chính là kết quả của việc động tới bạn gái của thánh troll.

Một cú phá hủy "chân thứ ba" của tên lưu manh cuối cùng. Thân hình Long lóe lên xuất hiện bên cạnh Quang ca, cười lạnh nhìn hấn:

"Không phải ngươi muốn bắn bạn gái tao sao? sao không bắn tiếp".

Nói xong, hấn nhắc Quang ca lên không. Sau đó, một cước toàn lực đạp vào ngực hấn.

- Phụt

Một cỗ lực lượng khổng lồ như một ngọn núi đập thẳng vào bụng mình khiến Quang ca hai mắt tròn tròn, phun ra một ngụm máu tươi. Nước mắt, nước mũi chảy tùm lùm. Năm vật vờ, toàn thân run rẩy như người chết.

Thấy vậy, Long không chút nào thương tình. Hấn đi tới, một tay nắm lấy tóc Quang ca, nhắc đầu hấn lên trước mặt mình.

- Bóp.

Một cái tát trời giáng vang lên khiến Quang mắt nổ đom đóm. Kèm theo đó là giọng nói của Long vang lên:

"Cái tát này là việc mày dám bắt nạt bạn gái tao".

Nói xong lại một cái tát rơi vào mặt đối phương

- Bóp.

"Cái tát này là việc mày dám lấy bạn gái uy hiếp tao".

Nói xong lại một cái tát nữa đánh xuống.

- Bóp.

"Nguyên tắc của tao là: Mua hai tặng một. vì thế, tao khuyến mãi cho mày thêm một cái nữa".

Nghe vậy, Lạc Tuyết cùng Uyển Như không nhịn được cười khế. Long thật sự là quá troll người mà! cái gì mà mua hai tặng một. Hấn cũng thật dám nghĩ vậy.

Quang ca trực tiếp bị câu nói của Long làm cho thổ huyết. Trong lòng không khỏi kêu gào. Mẹ nó, đánh người còn mua hai tặng một. Khuyển mãi như vậy ta cũng không dám mua. Ta cũng không phải thằng biến thái mắc chứng SM.

Thế nhưng , cũng chỉ là trong lòng thôi, hiện tại, hắn đã hoàn toàn bị Long đánh cho sợ vãi đái ra quần rồi. Chỉ thấy, hắn cố nén trong người đau đớn, ngẩng đầu nhìn Long bằng ánh mắt cầu xin gian nan nói:

"Đại... Đại ca. Tha... mạng"

"Muốn tao tha mạng, cũng được. Mà trước trả lời ta hai câu hỏi. Trả lời đúng, tao sẽ tha. Trả lời sai một câu, tao cho mày ăn đập. Thế nào?"

Long trầm tư, sau đó gật đầu vỗ vai hắn.

Nghe vậy, Quang ca hai mắt tỏa sáng. Không chút do dự gật đầu. Chỉ có Lạc Tuyết cùng Uyển Như là đáng thương nhìn Quang ca. Thằng này hôm nay thật sự gặp nạn với Long rồi.

Quang ca cũng không nhìn thấy ánh mắt của Lạc Tuyết với Uyển Như. Hiện tại trong lòng Quang ca thầm cầu khẩn ông trời để Long ra câu đó để một chút, để hắn còn thoát khỏi tay tên ác ma này. Đồng thời ngoài miệng vội vàng lên tiếng:

"Đại ca. cứ hỏi, đảm bảo ta sẽ trả lời thật lòng"

"Được, đây là người nói đấy nhé?"

Long cười âm hiểm. Sau đó giả bộ như đang suy nghĩ, lâu sau lên tiếng:

"Tao hỏi mày. Chó gì đi bằng hai chân"

Nghe vậy, Quang ca hai mắt sững sờ. Lập tức lục tung trí nhớ lên thế nhưng hắn khổ sở phát hiện, hắn chưa bao giờ nhìn thấy một con chó nào đi bằng hai chân cả. Nghĩ vậy, hắn hai mắt cầu xin nhìn Long.

"Đại ca. Làm gì có con chó nào đi bằng hai chân".

- Bốp

Hắn vừa nói xong, một cái tát không chút lưu tình cùng mặt hắn tiếp xúc thân mật. Một tát này, Long dùng lực lượng cực lớn trực tiếp tát cho Quang ca quay sào ba vòng trên không, nằm phịch xuống đất, toàn thân run rẩy như người sắp chết vậy

Long một lần nữa cầm tóc hắn lên, để đối phương nhìn mình. Chỉ là lúc này, khuôn mặt của Quang ca đã biến dạng đến mức hắn không nhận ra hắn nữa rồi. Máu tươi từ mũi, miệng không ngừng chảy ra. Bộ dạng thoi thóp thờ, như người sắp chết vậy.

Thấy đối phương bộ dạng khủng bố như vậy, Long không một chút nào thương cảm. Hắn kéo Quang ca lên chỉ về phía trước cười lạnh:

"Trả lời sai. Người nhìn, kia không phải là chó đi bằng hai chân sao?"

Theo hướng Long chỉ. Quang ca quả thật đang thấy một người đứng đó. Chỉ là người này mang dáng vẻ con người, thế nhưng đầu của hắn chính là một cái đầu chó. 100% đầu chó không phải là do con người giả trang.

Thấy vậy, Quang ca sững sờ, sau đó trong lòng kêu gào: Mẹ nó! tác giả, người troll ta.

"Tiếp theo là câu hỏi thứ hai. Con vịt gì đi bằng hai chân".

"Cái này ta biết. Chính là hắn".

Lần này Quang ca thông minh, hắn cố lấy hết sức bình sinh nhìn xung quanh. Lập tức hai mắt sáng ngời chỉ về phía một tên đứng cách đó không xa. Quả thật, tên này có hình dáng con người nhưng cái đầu lại là một chiếc đầu vịt.

Nhìn thấy tên này, Quang ca biết mình trả lời đúng rồi. Trong lòng kinh hãi vô cùng, hắn cuối cùng cũng đã thoát khỏi tay tên ác ma này. Nội tâm kêu gào: Tác giả, ta yêu người

Thế nhưng , đời không mơ , tình không như thơ hoặc cũng có lẽ là hắn dám kêu ba từ "thảm thiết" như thế với tác giả khiến ông ta một phen buồn nôn

Vì thế ngay khi hắn tưởng rằng mình đã trả lời đúng, tưởng rằng Long sẽ thả hắn ra thì một cái tát trời giáng không chút do dự cùng khuôn mặt đã biến dạng đến mức khủng bố tiếp xúc thân mật.

Một tát này khiến Quang ca lại vình dự thực hiện một pha sào ba vòng trên không. Sau khi ngã xuống đất, hắn hoàn toàn hôn mê. Trước khi hôn mê, hắn còn nghe được âm thanh tràn đầy trào phúng, khinh thường của Long:

"Ngu ngốc, con vịt nào mà chả đi bằng hai chân"

Chương 77: Trần Phương Vs Long

Long ở giữa quảng trường Chiến Thắng trùng trùng phủ bóng, gây nên động tĩnh lớn như vậy khiến cho rất nhiều người chú ý. Hầu như tất cả mọi người trên quảng trường đều hướng ánh mắt về đây.

Trong số những ánh mắt này, có hai đôi mắt nhìn Long tràn đầy hưng phấn. Chủ nhân của hai đôi mắt này là một thanh niên hơn 20 tuổi và một thiếu niên 16 tuổi. Bọn họ không phải ai khác, chính là hai tên sát thủ đến từ KillGod - Trần Phương và John.

Sau khi Long và Thanh Mị mất tích do chính tay bọn họ tạo nên. Hai người cày nát Huyền Mộng Tinh lên, ngoài trừ cấm địa của Linh Sư: Khu A thì không nơi nào của Huyền Mộng Tinh mà bọn họ chưa đặt chân đến với mục đích tìm bằng được tung tích của Long. Nhưng than ôi! tìm hoài không thấy, dù cho bọn họ tìm thế nào cũng thấy tung tích của hai người. Cứ như hai người bốc hơi khỏi nhân gian vậy.

Long không biết sống chết. Hai người cũng không dám thông báo cho tổng bộ là hoàn thành nhiệm vụ. Mà như vậy có nghĩa là nhiệm vụ vẫn chưa hoàn thành, John cùng Trần Phương không nhận được tiền và không có tiền mua quà sinh nhật cho đại tỷ. Biết thế, hai người đã lấy lý do đi làm nhiệm vụ mà bỏ trốn. Tuy vậy, hai người đều biết lần sau gặp đại tỷ là xác cmm định rồi.

Với tâm trạng buồn bực cùng với sợ hãi với sự trừng phạt của đại tỷ. John cùng Phương Trần liền tới thành phố Hà Bắc chơi đùa mấy ngày. Lúc Lạc Tuyết, Uyển Như bị mấy tên lưu manh bắt nạt. Hai người ngồi cách đó không xa theo dõi, đang có ý định ra tay cứu hai người đẹp thì Long xuất hiện.

"Đại ca, ông trời quả nhiên giúp chúng ta mà! Mục tiêu vậy mà xuất hiện ở nơi này".

John hưng phấn nhìn Long chăm chăm, trong mắt toát lên vẻ vui mừng. Bọn họ thật không ngờ Long lại ở nơi này. Quả thật chính là : đi gặp chân trời, gần ngay trước mặt ah.

Không chỉ John mà Trần Phương cũng hưng phấn vô cùng. Mục tiêu đã mất tích hơn mười ngày đột nhiên xuất hiện trước mặt hần, bảo sao hần không kinh hi cho được. Lập tức hạ lệnh:

"Nhanh, đi theo hần. Không được để cho mục tiêu chạy thoát"

"Vâng"

John gật đầu sau đó hai người đứng dậy đi về phía Long

Xử lý xong mấy tên lưu manh, nhìn một đám nam nhân ở trên đất lăn lộn rên rỉ. Long không chút nào để ý đi tới bên cạnh Uyển Như với Lạc Tuyết mỉm cười đùa giỡn:

" Báo cáo, đã hoàn thành nhiệm vụ"

"Hi... Hi, Em thật không ngờ anh cũng biết hãm hại người khác cơ đây" Lạc Tuyết đi tới ôm lấy cánh tay hần cười trêu ghẹo.

"Đúng đó. Bọn họ thật đáng thương ah"

Uyển Như cũng đi tới ôm lấy cánh tay còn lại của Long, phụ họa. Biểu hiện của Long hôm nay khiến cô thật sự kinh ngạc. Cô tưởng Long là một người thật thà, đánh người thì trực tiếp đánh. Thật không ngờ , Long lại có thể troll đối phương thâm như vậy. Dù là Uyển Như, cũng không khỏi có chút thương cảm nhìn mấy tên lưu manh.

Thấy Long trái ôm phải ấp. Một đám nam nhân xung quanh dậm chân , than thở không thôi. Ánh mắt tràn đầy ghen ghét, đố kỵ nhìn Long. Nếu ánh mắt có thể giết người. Không biết Long đã chết bao nhiêu lần rồi.

Đối với ánh mắt tràn đầy sát khí của đám nam nhân, Long không chút nào để ý. Hần còn đắc ý, ngẩng đầu ưỡn ngực nghênh ngang mang theo Lạc Tuyết với Uyển Như rời đi.

Đi được một đoạn, bỗng Long nhín mày. Khuôn mặt trầm xuống nhìn về phía Lạc Tuyết với Uyển Như nghiêm giọng:

" Hai em về trước chờ anh. Anh có chút chuyện cần giải quyết".

Nghe vậy, hai cô gái không khỏi nhìn nhau một chút. Sau đó quay sang nhìn Long đồng thanh nói:

" Anh phải cẩn thận đó"

Hai người biết Long không để hai người đi chung chứng tỏ việc hấn làm không phải là việc bình thường, rất có thể sẽ khiến Long động thủ. Để không làm vướng chân tay của Long, hai người lựa chọn nghe lời hấn trở về nhà. Bọn họ tin tưởng, Long sẽ giải quyết chuyện này một cách dễ dàng.

" Yên tâm, một chút chuyện con con mà thôi. hai em ở nhà đợi anh".

Long ở trên trán mỗi người hôn một cái. Mím cười khiến hai cô an tâm. Sau đó quay đầu rời đi. Khi hấn quay đầu, trong mắt lóe lên một tia sát khí.

" Đại ca. đối phương đi một mình vào trong ngõ tối. Chúng ta có nên...."

Cách đó không xa. John ở trên mái nhà cầm một khẩu súng Sniper hướng ống nhòm về phía Long lên tiếng.

Nghe vậy, Trần Phương trầm mặc, cuối cùng hạ lệnh:

" Chú mày ở đây. Đẻ anh"

Sau đó , không chút do dự đuổi theo Long vào trong hẻm tối

Bên trong hẻm tối. Trần Phương một tay cầm đại đao, một tay cầm khiên. Ánh mắt cảnh giác nhìn xung quanh.

Bỗng, Trần Phương biến sắc. Lập tức dơ tấm khiên lên đỉnh đầu.

Đúng lúc này, một thanh trường kiếm với lưỡi kiếm được nhuộm một màu máu từ trên không đâm thẳng về phía Trần Phương. Một kiếm này mang theo uy lực thập phần kinh khủng cùng với tấm khiên va chạm.

- Keng

Một tiếng va chạm vang lên. Một kiếm này tuy rằng vô cùng đáng sợ thế nhưng đối mặt với tấm khiên dày chắc cũng thúc thủ vô sách , hoàn toàn không thể xuyên thủng nó.

Thấy một kiếm không thành. Long từ trên không hạ xuống, hơi chút kinh ngạc nhìn Trần Phương lên tiếng:

" Tấm khiên của ngươi không tệ ah. Có thể cản được 2/10 công lực của ta"

Đừng thấy Long nói 2/10 công lực mà ít. 2/10 công lực của Long, đủ sức tiễn một tên Luyện Tinh Cảnh cấp mười về với châu tổ tiên đấy.

Dù sao, trong cuộc chém giết 20 tỷ thầy ma ở lăng mộ, Long mặc dù không thu được liên minh điểm trực tiếp từ những thầy ma, thế nhưng hấn lại thu được rất nhiều liên minh điểm ở hệ thống. Số liên minh điểm đó đủ để Long mua hai trang bị lớn của dành cho Yasuo và Ashe: Vô Cực Kiếm và Huyết Kiếm

Mà trong tay hấn, chính là Huyết Kiếm. Hai trang bị này cho Long một nguồn sức mạnh thể chất vô cùng khủng bố. Vì thế mới nói 2/ 10 công lực của Long đủ sức giết chết một tên Luyện Tinh Cảnh. Vậy mà Trần Phương có thể nhờ vào một chiếc khiên đỡ được, Long không khỏi kinh ngạc

" Thật không ngờ ngươi lại có thực lực Luyện Tinh Cảnh".

Trần Phương ánh mắt ngưng trọng nhìn Long. Trong lòng khiếp hãi vô cùng.

Từ một kiếm vừa rồi, Trần Phương cảm nhận được một nguồn sức mạnh cực kì khủng bố. Một nguồn sức mạnh chắc chắn không thể có được trên người một tên Sơ Nguyên Cảnh. Như vậy, chỉ có thể nói: Long là một tên Luyện Tinh Cảnh. Thế nhưng đối phương mới mười bốn tuổi ah. Mười bốn tuổi Luyện Tinh Cảnh, đây cmn quá không khoa học.

" Nói đi. Là ai thuê người đến giết ta?"

Long cũng không để ý tới Trần Phương. Hấn ánh mắt băng lãnh nhìn Trần Phương chất vấn. Hấn muốn biết là thằng nào dám sai khiến đối phương giết mình. Là Đinh Hùng hay vẫn là Vũ Văn Hải?

" Xin lỗi. thân là sát thủ, không thể nói ra tên " người giao hàng" "

Trần Phương lắc đầu nói. Hấn cũng rất muốn biết thằng nào là người đưa cái nhiệm vụ này, tại sao hấn muốn biết? Tất nhiên là tìm gặp đối phương để

thăm viếng rồi.

Nghe Trần Phương nói tới ba từ " người giao hàng", Long hai mắt lóe lên về giật mình nhìn Trần Phương cười lạnh:

" Nếu như ngươi đã không muốn nói. Như vậy, chết đi"

Nói xong. " Túc Viễn" + Lăng Ba Vi Bộ, dưới sự hỗ trợ của phong nguyên tố. Long quý mị xuất hiện bên cạnh Trần Phương. Một kiếm đâm về phía tim của đối phương. Một kiếm này, Long không dùng hai thành công lực nữa mà là một trăm thành công lực.

- Keng

Lại một tiếng va chạm vang lên. Trong ánh mắt kinh ngạc của Long, một kiếm này của hắn bị đại đao của đối phương cản lại. Một cổ phản lực khủng khiếp từ nơi va chạm bắn tới khiến Long không thể không lui lại phía sau. Cánh tay cầm kiếm run lên cho thấy hắn đã bị thương.

" Ngươi. Cũng quá coi thường ta rồi đó".

Trần Phương thu đao lại, nhàn nhạt trả lời

Cảm nhận trên tay mình đau đớn, Long khuôn mặt trầm xuống. Hắn quả thực có chút khinh địch rồi. Long thấy đối phương chỉ có thực lực Dẫn Nguyên Cảnh cấp hai mươi, trong khi bản thân hắn lại có đủ sức giết chết Dẫn Nguyên Cảnh dưới cấp hai năm.

Và quan trọng nhất. Khi nhìn thấy Trần Phương, Long lại không thể không nhớ tới mười ngày bị sự phụ hành hạ thế nào. Cảm giác ức chế nhưng lại không thể phản kháng khiến Long vô cùng ủy khuất.

Trần Gia Khánh là sự phụ mình, hắn không thể động vì thế kẻ mang hắn tới đó Trần Phương bị Long ghi hận

Hiện tại cừu nhân gặp mặt. Con tức giận ủa về. Toàn bộ sự ủy khuất mà Trần Gia Khánh mang lại cho hắn chuyển thành vô biên lửa giận. Hiện tại, hắn chỉ muốn đập Trần Phương một trận , giải tỏa con giận trong lòng.

Cũng vì đó, mà Long mới không một chút nghĩ ngợi, thấy Trần Phương là đánh tới. Và cũng bởi vì hành động của mình mà trả giá.

Nghĩ vậy, Long thầm mắng mình ngu ngốc. Tâm trí không kiên định, để lửa giận lấn át lí trí. Cố gắng để mình bình tĩnh lại, Nhìn về phía Trần Phương, Long trầm giọng:

" Thật không ngờ tới ngươi là người đột biến"

" Bingo. Trả lời rất chính xác. Nhưng không có phần thưởng ah"

Trần Phương cười nhẹ, nói xong. Hắn thân hình khẽ động. Chỉ trong tích tắc xuất hiện bên cạnh Long. Dơ đại đao lên cao, Một đao cực kì nhanh, chuẩn, tàn nhẫn bổ về phía Long:

" Phá Thiên Đao - Bạo"

Lập tức, một đao kinh cương mãnh, sắc bén vô cùng từ trên đại đao xuất hiện bổ thẳng về phía Long. Một đao này không mang theo linh lực, không mang theo đao khí nhưng lại có uy năng kinh khủng vô cùng. Thậm chí, một đao vừa ra, không khí xung quanh liền bị đao kinh phá nát. Giống như một đao này có thể bổ đôi cả đại địa vậy

Cảm nhận sự kinh khủng từ đại đao truyền tới. Long khuôn mặt trong nháy mắt trắng bệch. Ánh mắt toát lên vẻ không thể tin được.

Thế nhưng, lúc này là lúc sinh tử, hắn không được phép phân tâm. Vì thế, trong nháy Long, ánh mắt Long trở lên thanh tỉnh. Hắn không lùi mà tiến, sử dụng Quét Kiếm (E) lên người Trần Phương. Lập tức hóa thành bạch quang lướt ra phía sau, tránh thoát khỏi một đao này

- Oanh

Một tiếng nổ kinh thiên vang lên. Đao kinh cùng với mặt đất tiếp xúc lập tức chém đôi mặt đất ra. Để lại trên mặt đất một vết đao thật sâu.

Thấy vậy, Long khuôn mặt trầm xuống lâm bầm:

" Gen của Khung Long. Thật sự là đáng sợ. Cơ mà..."

Nói xong, Long ngẩng đầu nhìn Trần Phương, có chút không thể tin được lên tiếng:

" Phá Thiên Đao. Ngươi là truyền nhân của Đao Thánh Vô Danh"

Đao Thánh Vô Danh - một trong Ngũ Thánh của Việt Nam Thiên Quốc. Ông cùng với Thập Tiên, Nhị Thần đã biến mất cùng với Việt Nam Thiên Quốc. Đã trở thành truyền thuyết mà ít ai biết tới. Hiện tại, nói đến Thập Tiên là ai thì ngoại trừ mấy gia tộc như gia tộc Long ra thì không còn ai biết tới huống chi là Ngũ Thánh với Nhị Thần.

Đạo Thánh Vô Danh là một vị Thánh Hiền Cảnh tuyệt thế cường giả. Đạo pháp của ông mang theo uy lực vô cùng bá đạo, thập phần khủng bố, có thể một đao bổ đôi một tinh cầu.

Những đối thủ của ông một khi cùng ông solo đều sẽ không chịu được quá ba đao bởi vì sát thương cực kì khủng bố, tăng theo cấp số nhân của bộ đao pháp Phá Thiên Đao. Vì thế, ở trên đại lục ông được coi là thiên hạ đệ nhất Đao Sư.

Vô Danh biến mất kéo theo đó chính là Phá Thiên Đao cũng biến mất theo. Trong suốt năm mươi ngàn năm, Long chưa từng nhìn thấy ai sử dụng bộ đao pháp này. Khiến cho Long nghĩ rằng Vô Danh đã chết mà chưa tìm được truyền nhân. Vậy mà ngày hôm nay, hắn lại được chứng kiến một người thi triển bộ đao pháp bá đạo đó. Quả thật khiến hắn giật mình không thôi.

Không chỉ Long mà kể cả Trần Phương nghe vậy cũng giật mình, kinh hãi không thôi kêu lên:

"Người biết sư phụ ta".

Dù sao, Vô Danh đã tuyệt tích năm mươi ngàn năm. Khi Trần Phương đạt được truyền thừa của Vô Danh đã nghĩ rằng cả đại lục này không ai biết tới ông ta. Dù sao, từ thời của Vô Danh đến nay đã qua năm mươi nghìn năm.

Trong khi đó, lịch sử của đại lục cũng chỉ viết lại lịch sử của hai ngàn năm trở lại đây. Dù cho lịch sử có nhắc tới Việt Nam Thiên Quốc thế nhưng lại không có tên của Thập Tiên, Ngũ Thánh và Nhị Thần. Vì thế, Trần Phương tin tưởng cả đại lục này không ai biết sư phụ mình là ai.

Hiện tại, từ tên một thiếu niên mười bốn tuổi, Trần Phương lại nghe được tên của sư phụ mình, bảo sao hắn không kinh ngạc được.

"Quả nhiên người là đồ đệ của ông ta".

Long than thở một tiếng. Sau đó khuôn mặt trầm xuống, trong lòng dâng lên một cỗ nguy hiểm. Hắn biết cuộc chiến này, nếu đánh tiếp, hắn chỉ có thua mà không có cửa thắng.

Trần Phương không chỉ đạt được Truyền Thừa củ Vô Danh, học được bộ đao pháp cực kì bá đạo: Phá Thiên Đao. Không những thế, nhờ vào truyền thừa mà Đạo Pháp đạt tới Đạo Khí cảnh. Thực lực cũng là Dẫn Nguyên Cảnh. Điều đặc biệt là đối phương còn là người đột biến.

Người đột biến thuộc về nhân loại bị biến đổi gen. Có thể là do trời sinh hoặc là sau này dựa vào khoa học mà biến đổi. Người đột biến ngoài gen của con người còn mang theo gen của yêu thú khiến cho bọn họ có những năng lực của Yêu thú đó.

Như Trần Phương, trong gen của hắn mang theo gen của loài khủng long, vì thế bản thân hắn có được thể lực, sức mạnh thể chất cường hãn hơn hẳn Dẫn Nguyên cảnh cùng cấp, khiến cho khi hắn thi triển Phá Thiên Đao uy lực tăng lên nhiều lần.

Tổng hợp chiến lực, Trần Phương có thể vượt cấp khiêu chiến, giết chết một tên Dẫn Nguyên cảnh trên mình một, hai cấp. Cuộc chiến này, Long khó mà thắng nổi.

Mới cả Vô Danh cùng gia tộc hắn có chút quan hệ. Lại thêm thân phận đối phương khiến Long không khỏi suy nghĩ lại.

"Người tên gì?"

"Trần Phương"

Trần Phương thanh âm lạnh nhạt. Ánh mắt tràn đầy cảnh giác nhìn Long. Hắn mới không tin đối phương tự nhiên đi hỏi tên mình. Chắc chắn thằng này có âm mưu gì đó.

"Trần Phương. Rất tốt, hôm nay, ta muốn cho người biết, động tới ta sẽ có kết quả như thế nào?"

Long ánh mắt lạnh xuống, sau đó hắn đưa tay ra phía trước, nắm tay lại quát lên một tiếng:

"Yasuo Project"

Số từ: 3045

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Yasuo Siêu Phẩm

Theo một tiếng quát này của Long. Một cột sáng màu cam từ trên không bất thành linh xuất hiện bao trùm lấy Long. Từ cột sáng, một luồng kinh phong kinh khủng lan tỏa ra xung quanh. Cuồng phong gào thét, gió nổi mây phun như là báo hiệu một điều gì đáng sợ sắp xuất hiện vậy.

" Đây là..."

Trần Phuong bị cỗ lực lượng từ cột sáng đánh bay. Nếu không phải hấn nhờ có đại đao cùng tấm khiên làm vật chống đỡ thì rất có thể Trần Phuong đã bị cuồng phong thổi bay mất tích rồi. Thế nhưng , dù vậy, Trần Phuong cũng chật vật. Ánh mắt hấn trắng bệch, tràn đầy khiếp sợ nhìn chằm chằm vào trung tâm cột sáng.

- Xoẹt

Một tiếng xé gió vang lên. Cột sáng biến mất ,cuồng phong thổi lui. Tất cả mọi thứ trở lại bình thường. Thế nhưng, ở nơi Long đứng đã có một thay đổi kinh người.

Chỉ thấy, lúc này Long đã hoàn toàn biến hóa đến nghiêng trời lệch đất. Khoác trên mình một bộ chiến bào công nghệ màu cam kì lạ, đầu đội một chiếc mặt nạ với hình chữ T ở chính giữa,. Một mái tóc dài màu bạc được cột theo hình lưỡi liềm thẳng tắp xuống dưới chân. Hấn đứng bên trong một con lốc xoáy, trong tay cầm một cái chuỗi kiếm công nghệ kì lạ.

Lúc này Long, hoàn toàn không giống như một vị kiếm khách lãng tử, tự do tự tại mà giống như một vị chiến binh thời hiện đại, mất đi vẻ phong trần, vẻ cổ xưa mà thay vào đó là sự hiện đại với bộ chiến giáp công nghệ cao. Một kiếm sư, một chiến binh, một con mãnh hổ được trang bị tới tận răng khiến cho bất kì kẻ thù nào khi đối mặt cũng phải hoang mang , lo sợ/

Mang theo Gen của Khủng Long trong người. Sự miễn cảm với nguy hiểm của Trần Phuong là cực kì khủng bố. Từ trên người Long, Trần Phuong cảm nhận một sự uy hiếp đến từ linh hồn. Giống như bản thân hấn nhìn thấy một người thợ săn với trang thiết bị tiên tiến nhất thế giới. Một cỗ nguy hiểm khiến Trần Phuong chỉ muốn bỏ chạy/

Không nói tới Trần Phuong. Lúc này, bên trong bộ chiến giáp, Long từ từ mở mắt. Chỉ thấy trước mặt Long sáng lên. Ngoài tầm nhìn bên ngoài, còn có một đồ án hình người cùng với một vài con số. Đồng thời, một âm thanh vang lên bên tai Long, âm thanh máy móc, không có một chút tình cảm nào.

" Chào mừng chủ nhân đến với Siêu Phẩm. Tôi là Project - trí tuệ nhân tạo của hệ thống Siêu Phẩm".

" Ngài kích hoạt Yasuo Siêu Phẩm. Với linh lực hiện tại của ngài, chỉ có thể mười phút sử dụng. Hết mười phút, linh lực của ngài sẽ hoàn toàn tiêu hao. Yasuo Siêu Phẩm cũng biến mất".

Nghe vậy, Long khuôn mặt không chút nào kinh hãi. Mặc dù chỉ có mười phút, mặc dù không thể giết chết Trần Phuong. Nhưng mười phút đó, cũng đủ khiến Long làm được nhiều thứ.

Chỉ thấy Long đưa tay cánh tay cầm kiếm lên. Linh lực không ngừng hội tụ, lập tức, chuỗi kiếm vốn không có gì bắt đầu phát ra ánh sáng màu cam. Sau đó, phong nguyên tố không ngừng hội tụ trên chuỗi kiếm. Một chiếc lưỡi kiếm sắc bén màu da cam từ từ hình thành. Chỉ mấy giây sau, một thanh kiếm hoàn chỉnh đã xuất hiện trong tay Long.

Cầm lấy thanh kiếm, con lốc bao bọc lấy Long bỗng nhiên phóng lớn, cuồng phong lại một lần nữa xuất hiện. Xung quanh Long hoàn toàn sạch sẽ bởi vì tất cả bụi bân đều đã bị cuồng phong thổi bay. Toàn thân hấn khí thế đại thịnh. Một cỗ khí thế vô hình từ trên người Long tỏa ra, cỗ khí thế cùng với sát khí của hấn hòa quyện vào với nhau hướng về phía Trần Phuong ập tới làm cho Trần Phuong cảm thấy vô cùng áp lực. Cỗ áp lực này khiến cho cả bầu không khí xung quanh đây trở lên cực kì trầm trọng.

Cảm nhận được áp lực kinh khủng mà từ Long. Trần Phuong khuôn mặt ngưng trong vô cùng nhìn Long. Dơ lên đại đao, linh lực không ngừng hội tụ bên trong đại đao khiến nó đại đao rung lên mãnh liệt. Đồng thời phía sau hấn, hư ảnh của một con khủng long bạo chúa mờ mờ ảo ảo xuất hiện. Một cỗ uy áp không thua kém gì Long, mao theo sự báo đao, sự hung mãnh của một loài khủng long bạo chúa từ trên người Trần Phong xuất hiện cùng với khí thế của Long giao tranh.

Hay người cứ như vậy đứng đối diện nhau không ai động thủ. Khí thế của hai người xảy ra vô hình giao tranh bất phân thắng bại. Một bầu không khí nặng nề, báo hiệu cho một cuộc chiến khốc liệt sắp xảy ra.

Trong cuộc rượt co này, có vẻ như Long là người không chịu được kiên nhẫn. Chỉ thấy hấn nhún chân, một giây sau, toàn thân hấn như một mũi tên bắn thẳng về phía Trần Phuong. Tốc độ nhanh một cách khủng khiếp. Nhìn từ xa, có thể thấy được , trên đường Long đi đã để lại tàn ảnh cho thấy tốc độ của hấn nhanh như thế nào.

Mặc dù Long rất nhanh, thế nhưng Trần Phuong cũng không phải dạng vừa đâu. Chỉ thấy hấn hai mắt thanh tịnh. Dơ lên đại đao, cả người tỏa ra sát cơ bùng bùng. Linh lực như thác lũ đổ về đại đao. Hấn một chân nhún xuống, đưa đại đao lên trước mắt, ánh mắt không một chút cảm tình quát lên.

" Phá Thiên Đao - Xuyên"

Lập tức, Trần Phuong cũng hóa thành một mũi tên bắn thẳng về phía Long, phía sau hấn, hư ảnh khủng long bạo chúa cũng gầm lên một tiếng sau đó cùng với Trần Phuong hóa thành bạch quang đâm thẳng về phía Long.

" Cảnh báo. Phía trước có một nguồn năng lượng ước tính tương đương với 5000 thuốc nổ TNT, đi với vận tốc 300 km/s, đã vượt qua lực cản của gió. Thời gian va chạm dự kiến ba giây nữa. Nếu như va chạm. Có 80% bộ giáp Siêu Phẩm bị phá hủy, 50% chủ nhân bị trọng thương, 10% chủ nhân tử vong. Nhắc nhở chủ nhân không nên trực diện tiếp xúc mà hãy né tránh."

Âm thanh của Project vang lên trong đầu. Nghe thế, Long gật đầu, hai mắt lập lòe

Bên ngoài, Long cùng với Trần Phương không có bất kì vật cản gì tiếp xúc với nhau. Nếu như bình thường, hai đại chiêu vừa va chạm, chắc chắn sẽ gây ra một vụ nổ đình tại nhưc óc.

Thế nhưng lần này thì không, chỉ thấy Long mang theo khí thế kinh khủng, uy áp bức người theo lẽ sẽ cùng với Trần Phương va chạm thì hần lại lướt qua người đối phương.

Đồng thời ở hay tay và chân hần xuất hiện bốn cái linh trận nhỏ, từ linh trận, phong nguyên tổ điên cuồng hội tụ. Sau đó... mang theo Long bay lên trời, dùng tốc độ nhanh nhất bay lên cao, chỉ trong mấy giây liền hóa thành một vệt tinh quang trên bầu trời

- Oanh

Mất đi mục tiêu, Trần Phương theo quán tính mang theo một chiêu này đâm thẳng xuống đất. Lập tức, một vụ nổ kinh thiên động địa, khói bụi mù mịt, đất đá bay tứ tung từ trong ngõ hẻm xuất hiện khiến người xung quanh giật mình, khiếp hãi không thôi.

Sau khi khói bụi bay mất. Một cái hố thật lớn, sau không thấy dấy xuất hiện. Đứng bên cạnh hố lớn, Trần phương nhìn lên không, ánh mắt toát lên lửa giận trùng thiên, nghiêng răng kèn kẹt phần nộ kêu gào:

" Long, ngươi dám troll ta"

Trần phương lúc này thật sự tức giận. Hần không bị lửa giận công tâm, nổi khùng đã là may lắm rồi.

Long bày ra ra một bộ như muốn cùng Trần Phương sống chết không thôi. Không chỉ hình dạng, tới cả khí thế, sát khí kinh khủng mà Long tập trung trên người mình đều khiến người khác biết rõ hành động tiếp theo của Long: Giết chết Trần Phương

Trần Phương cũng không ngoại lệ. Thậm chí hần còn đoán được Long sẽ quyết một phen sinh tử với mình từ lúc Long biến thân. Biết Long sẽ dùng toàn lực để chiến đấu.

Mà Trần Phương cũng đáp trả lại. Hần không chỉ vận dụng tới Phá Thiên Đạo, mà ngay cả thiên phú huyết thống của gen Khủng Long, Trần Phương cũng sử dụng tới. Mục đích duy nhất của hần chính là: Một chiêu giết chết Long.

Hần nghĩ rằng, Long sẽ chết dưới một chiêu này của mình hoặc là sẽ làm ra phản công. Thế nhưng, hành động của hần thì cmn chứ, vượt quá sức tưởng tượng của Trần Phương nói riêng và độc giả nói chung. Long, chạy.

Đến giờ, sau vài phát sững sờ. Trần Phương còn không biết mình bị troll rồi. Một pha troll quá đẳng cấp của Long khiến Trần Phương hoàn toàn bẽ mặt với bàn dân thiên hạ (ý nói độc giả) khiến Trần Phương tức giận tới hận không một đao chém đôi thẳng này.

Hai lần để con mồi chạy thoát, Trần Phương thực sự là quá mất mặt. May mà ở đây không có đồng đội? của hần, nếu không hần thật sự không biết tìm lỗi nào để chui vào. Hần xin thề, lần sau mà để Long thoát khỏi tay mình thì hần không còn mang cái danh hiệu: Từ thần Cô Văn Nan, đi đến đâu chết trâu đến đó nữa.

(Thật sự Trần Phương không có đồng đội? thế John là ai?)

Trên không, Long dùng tốc độ âm thanh bay về phía Lâu đài Moritzburg. Nhớ lại những gì vừa xảy ra, Long không khỏi đắc ý lắm lắm

" Khỉa... khỉa, Trần Phương à Trần Phương, Ngươi còn non và xanh lắm"

Tất cả những gì Long làm vừa rồi, từ lúc hần gọi ra bộ Yasuo Siêu Phẩm cho tới lúc chạy trốn. Tất cả đều đã được Long tính trước với một mục đích: Troll Trần Phương

Trần Phương với Phá Thiên Đạo , thực lực Dẫn Nguyên Cảnh cùng Gen khủng long khiến cho Trần Phương trở lên rất mạnh. Long dù muốn thắng, cũng phải trả một cái giá rất lớn.

Long lại không phải thật sự thích đánh nhau. Hần tu luyện chẳng qua là đạt được sự bất tử cùng với có thực lực để chinh phục mà thôi. Mới cả trong thời gian này, hần tham chiến quá nhiều, tâm lý đã mệt mỏi, rất muốn được một khoảng thời gian thư giãn

Quan trọng hơn, Trần Phương có nói tới " Người Giao Hàng". Đây là thuật ngữ của KillGod. Nếu thế, Trần Phương rất có thể là sát thủ từ KillGod phái từ. Mà KillGod thì là..... Thậm chí rất có khả năng, Trần Phương là thuộc hạ của người đó. Nhắc tới người đó, Long thật sự không nhận được rung mình.

Cuối cùng, sư phụ Trần Phương là Vô Danh , một trong Ngũ Thánh. Trong khi đó, Lý Thường Kiệt còn sống thì không có gì đảm bảo được Vô Danh đã chết. Nếu để ông ta biết được mình giết chết đồ đệ của ông ta. Dù cho gia tộc hần với Vô Danh quan hệ tốt thế nào cũng không cần được lửa giận của ông

Vì thế, không phải vạn bất đắc dĩ, Long không muốn cùng Trần Phương trở thành kẻ thù.

Tất nhiên, giết không được thì còn đây cách để trừng phạt Trần Phương. Và vụ troll vừa rồi chính là bắt đầu một quá trình hãm hại Trần Phương mà thôi. Long tin tưởng, Trần Phương chắc chắn sẽ không từ bỏ việc giết mình. Đến lúc đó... Hắc... Hắc. Long nở một nụ cười âm hiểm. Trong lòng xuất hiện ba mươi sáu kế, bảy mươi hai chiêu hãm hại Trần Phương. Nếu như Lạc Tuyết hay Uyển Như ở đây chắc chắn sẽ vì Trần Phương mà cầu nguyện ah

- Hắt... xì

Đang ở trong ngõ hẻm, không ngừng lời mười tám đời tổ tông Long ra ân cần thăm hỏi một lần bỗng nhiên Trần Phương hắt hơi một cái. Hắn chỉ cảm thấy sống lưng lạnh toát, rung mình một cái nhìn xung quanh

"Mẹ nó. Tại sao ta cảm thấy như có thằng nào đang nói xấu ta thế nhỉ. Mặc kệ, trước mặt là tìm được nơi hạ lạc của thằng Long ra rồi tính tiếp"

Nói xong, hắn không chút do dự rồi đi mà không biết rằng. Lần sau gặp lại, hắn bị Long troll cho thảm cỡ nào.

Số từ: 2331

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Tru Tiên Hoàn Thành - Xuất Bản Thành Sách

Yasuo Siêu Phẩm mặc dù không cho Long kỹ năng gì đặc biệt. Chỉ tăng tốc độ di chuyển, tốc độ đánh cùng với năng lực phòng thủ. Thế nhưng sự cường đại của nó chính là bộ áo giáp Siêu Phẩm có chứa một trí tuệ nhân tạo.

Nói cho đơn giản. Khi Long mặc lên Yasuo Siêu Phẩm giống như việc hắn mặc trên người bộ giáp của Ironman vậy, có thể bay, có các "món đồ chơi" nhỏ dấu bên trong người. Đặc biệt hơn, ở trong chiến đấu, Project sẽ phân tích đòn đánh, linh kỹ của đối phương. Dựa vào sát thương, lực cản,.. để đưa ra những phương án tối ưu nhất cho Long.

Đánh hay không đánh, né tránh hay lấy thân ra đỡ,... Những chiến thuật tuyệt hảo nhất giúp Long có thể 100% tiêu diệt kẻ địch sẽ đều sẽ được Project đưa ra. Quả thật là một năng lực vô cùng cường đại khiến Long than thở không thôi. Chỉ cần hay duy trì được Yasuo Siêu Phẩm thì hầu như Long ở vào thế bất bại khi đối mặt với kẻ địch

Về đến lâu đài, thu hồi lại Yasuo Siêu Phẩm. Long chỉ cảm thấy một hồi hoa mắt chóng mặt, lâu sau mới bình tĩnh lại được. Trong lòng không khỏi cười khò. Yasuo Siêu Phẩm mặc dù cường đại, thế nhưng tiêu hao linh lực thật là nhiều ah. Với cảnh giới hiện tại của Long, cũng chỉ có thể dùng được mười phút là đã tới cực hạn rồi

"Long, anh đã trở về"

Thấy Long xuất hiện trong phòng khách. Uyển Như và Lạc Tuyết đang ngồi xem phim liên giết mình, sau đó là vui sướng chạy tới hô hào

"Long, anh không sao chứ?"

Uyển Như hai tay chấp vào với với nhau. Ánh mắt tràn đầy lo lắng nhìn Long.

Nhìn Uyển Như bộ dạng sốt sắng như vậy. Long trong lòng cảm động đi tới ôm cô cười ha ha

"Yên tâm. Em phải tin tưởng bạn trai của em chứ"

Nghe vậy, Uyển Như khuôn mặt đỏ bừng vì ngượng ngùng. Thế nhưng cũng không vùng vẫy, mặc kệ Long ôm mình

Thấy hai người không kiêng dè gì ở trước mặt mình "thân mật", Lạc Tuyết không thêm đề ý. Nhìn Long không chút thương tổn nào. Lạc Tuyết thờ phào một hơi. sau đó cô đi tới nhìn Long cười nói

"Đúng rồi Long! Anh mau lên mạng ah. Hiện tại ở trên mạng đang cực kì nóng bỏng đó"

"Thật sao! Đầu mở ra anh xem" Long hai mắt sáng ngời lên tiếng. Hắn có thể đoán ra tại sao Lạc Tuyết nói vậy rồi. Không phải là tác phẩm Tru Tiên bắt đầu làm mưa làm gió trên các Truyencv. com

Quả nhiên, khi Long mở web lên, vào trang Truyencv. Lập tức nhìn thấy Tru Tiên của mình đứng đầu bảng xếp hạng với lượt xem lên tới 300 ngàn người, tất cả đều vote 10 sao với hơn mấy trăm ngàn điểm, nguyệt phiếu nhiều không kể xiết. Một con số cực kì khổng lồ. Kích vào ô bình luận, mấy ngàn lượt bình luận tất cả đều khen không dứt lời về Tru Tiên, Có người khen hay, có người nói tuyệt vời, ... nhưng tuyệt nhiên không có một người nào chê bài. Và tất cả mọi người đều nói rằng: Tru Tiên là một tuyệt tác, một tác phẩm sẽ thay đổi nền văn học mạng lạc hậu của đế quốc

Dù cho Long biết Tru Tiên một khi ra chắc chắn sẽ được mọi người chào đón vô cùng nhiệt liệt thế nhưng thật không ngờ nó lại được nhiều người xem

như vậy. Từ khi Long đăng truyện tới bây giờ mới có bao nhiêu? Hai tiếng đồng hồ. Mới chỉ hai tiếng đồng hồ mà đã có tận ba trăm ngàn lượt xem, gấp ba lần tác phẩm Con Đường Linh Sư của tác giả Nguyên Ngõn, hiện đang đứng thứ hai bảng xếp hạng. Điều này! Ờm chứ quá không khoa học. Long thật sự bị Tru Tiên làm cho giật mình, kinh hãi không thôi. Thật không thể tin nổi, Tru Tiên lại được chào đón mãnh liệt ở đại lục như vậy.

Long không biết, đại lục này Linh Sư đã quá quen thuộc rồi. Hấp thu năng lượng vũ trụ, chuyển hóa thành linh lực là việc dù thằng trẻ con mới sinh ra cũng biết tới. Vì thế, những tác phẩm nói về Linh Sư đã trở lên cực kì nhàm chán, ít người đọc. Mặc dù, đã có nhiều tác giả đã nghĩ ra các hệ thống tu luyện khác nhau thế nhưng cuối cùng đều phải bỏ dở giữa chừng vì hết ý tưởng hoặc là hệ thống tu luyện quá phức tạp khiến người đọc không thể hiểu được.

Tru Tiên đến như thổi một làn gió mới vào nền văn học mạng đế quốc nói riêng và đại lục nói chung. Tru Tiên giống như các tiểu thuyết khác đều nói về một người đi tìm thuật trường sinh, trở thành thần tiên bắt từ bắt điện, trở thành tuyệt thế cường giả.

Nhưng nó lại không đi theo các bộ truyện khác liên quan tới Linh Sư, liên quan tới đại lục... Nó đi theo con đường tu chân, con đường tu luyện thành tiên ở một thế giới hoàn toàn khác với bối cảnh hoàn toàn mới mẻ khiến bất kì ai đọc qua nó đều cảm thấy hứng thú vì những sự mới mẻ, thần bí đó.

Tru Tiên với những khái niệm cực mới như Tu chân, pháp bảo thế nhưng lại không thoát khỏi những quy luật mà đại lục quan niệm như luật ngũ hành, luật nhân quả, luật âm dương khiến người đọc dễ dàng liên tưởng.

Tuy rằng dễ liên tưởng tới Linh Sư, thế nhưng nó lại tràn đầy mới lạ, tràn đầy sự kì bí khiến người đọc hứng thú. Và đó chính là lý do mà Tru Tiên được nhiều người chào đón tới vậy.

"Oa. 300 ngàn lượt xem. Đứng đầu bảng xếp hạng luôn nha. Anh Long, anh thật giỏi!"

Uyển Như hai mắt tràn đầy sùng bái. Uyển Như cũng là một cô gái thích đọc truyện, cô biết 300 ngàn lượt xem đại biểu cho cái gì. Đối với tài năng văn chương của Long, Uyển Như không thể không sùng bái.

Được người đẹp dùng ánh mắt như vậy nhìn mình. Long ngẩng đầu ưỡn ngực, bộ dạng đắc ý vô cùng lên tiếng.

"Tất nhiên. Không giỏi sao xứng đáng làm bạn trai của em chứ!"

Long vô liêm sỉ thừa nhận tác phẩm này là của mình. Dù sao nơi này cũng không có Tào Khựa, cũng không có Tiêu Đình vì thế chẳng có ai đứng ra mà nói hấn đạo văn cả.

Thấy Long da mặt dày như tường thành thừa nhận Tru Tiên là tác phẩm của mình. Lạc Tuyết lắc đầu không nói gì. Bỗng cô vỗ vai hấn lên tiếng.

"Anh Long, có gửi tin nhắn cho anh nè!"

Nghe vậy, Long quay đầu nghi hoặc nhìn vào màn hình. Chỉ thấy trên màn hình lúc này là một lá thư đang nhấp nháy. Kích vào lá thư, một dòng chữ liên hiện ra.

"Xin chào ngài - KingAzir, Ta là Đại Chung, admin của Truyencv. Ta muốn thông báo rằng tác phẩm Tru Tiên của người đã được xét VIP. Từ tháng sau, Web sẽ trả tiền nhuận bút theo lượt view."

P/s: Tru Tiên là một tuyệt tác của văn học đế quốc. Ta mong ngài không nên Drop giữa chừng."

Nhanh như vậy đã được vào VIP. Long trong lòng kích động vô cùng.

VIP là nơi dành cho những bộ truyện hot nhất Truyencv nói riêng và đế quốc nói chung. Những tác phẩm được đăng ở đây đều là những tác phẩm của các tác giả nổi tiếng thế giới mạng như Nguyên Ngõn, Đình Thiên,...

Mà những tác phẩm đó đều phải trải qua một thời gian dài mới được duyệt vào Vip. Vậy mà Tru Tiên, chỉ mất hai tiếng liền được duyệt Vip. Đây thật sự là điều không thể tin nổi, là kì tích của văn học mạng đế quốc. Không chỉ Long kinh ngạc, mà việc cũng khiến cho vô số thành viên văn học mạng khiếp sợ không thôi.

Bỗng lúc này, Long phát hiện Tru Tiên lại tăng thêm mấy chục ngàn lượt xem, chỉ có mấy phút trôi qua mà tăng tới mấy chục ngàn lượt xem cho thấy độ HOT của Tru Tiên như thế nào?. Kèm theo đó, danh tiếng của Long cũng rất nhanh nổi như cồn. Hiện tại, ở trong mắt các bạn đọc, Long chính là một đại thần, một "tuyệt thế cường giả" sống ẩn dật trong nhân gian của làng văn học đại lục.

Hít một hơi đè nén tâm trạng kích động. Long cùng với Lạc Tuyết, Uyển Như nói một tiếng sau đó liền trở lại phòng. Bắt đầu công việc sáng tác, à không công việc đạo văn của mình. Tru Tiên dù được rất nhiều người yêu thích, nhưng nó cũng không phải thứ có thể giúp Long kiếm được 100 tỷ linh tệ trong ba năm, cũng không phải thứ giúp Long trở thành ông tổ ngành giải trí. Tất cả, chỉ mới bắt đầu mà thôi.

Thời gian không đợi chờ một ai, nó trôi qua rất nhanh. Chỉ mới đó thôi mà đã hai năm ngày trôi qua. Năm ngày, Long đã hoàn toàn viết ra Tru Tiên, đã đăng lên những chương cuối cùng của nó. Nhìn Tru Tiên đứng đầu bảng xếp hạng với số lượt xem khủng bố: Mười năm triệu lượt xem và vẫn còn đang tăng theo từng phút. Long cảm thấy cực kì thỏa mãn.

Lúc này, trên trang chủ của Web. Một cái tin nhắn hiện ra. Cái tin nhắn này, Long cực kì quen thuộc. Đây là tin nhắn của Đại Chung, người sáng lập Truycv. Còn tại sao Long lại cảm thấy quen thuộc, bởi vì năm ngày nay, Đại Chung luôn nhắn tin với hắn để đàm đạo về Tru Tiên.

"Ê, KingAzir. Có nhớ hôm nay là ngày gì không?"

"Tất nhiên là nhớ chứ. Ngày trọng đại mà. Tru Tiên hoàn thành, cũng là lúc xuất bản nó rồi"

Long hai mắt lóe sáng, trong mắt toát lên sự kích động nhắn tin lại.

"Tru Tiên hoàn thành sẽ cho xuất bản thành sách" đây chính là câu nói chắc như đinh đóng cột của Đại Chung. Hắn đã liên lạc với bên Nhà Xuất Bản Đại Việt. Và bọn họ đồng ý xuất bản Tru Tiên thành sách.

Hiện tại, Tru Tiên là cái từ tìm kiếm nhiều nhất của TKTK.com. Chỉ trong năm ngày, Tru Tiên vinh danh trở thành tác phẩm hay nhất trong lịch sử để quốc. Một tác phẩm mở ra kỉ nguyên văn chương mới cho để quốc. Đã có người nhận xét: Tru Tiên, như một đốm sáng lóe trong con đường tăm tối của văn học để quốc. Nó mang đến vô số ý tưởng cho các tác giả vốn đã bị mắc kẹt trong cái vòng luẩn quẩn: Linh Sư - Hiện đại. Cho thấy, lúc này đây, Tru Tiên có ảnh hưởng to lớn như thế nào để thế giới mạng đại lục.

Mà thân là tác giả của Tru Tiên, Long cũng trở lên cực kì nổi tiếng trong thế giới mạng. Có người nói hắn là một vị tuyệt thế cường giả, sống ẩn dật giữa rừng sâu núi hiểm, sau khi ngộ ra con đường tu luyện mới liền xuất quan truyền cho đại lục. Có người nói hắn là một nhà văn vĩ đại, nhốt mình trong phòng bảy bảy bốn mươi chín năm để nghĩ ra thể loại Tiên Hiệp,...

Nói chung, có rất nhiều lời đồn về Long. Thế nhưng bọn họ đều có chung một quan điểm: Long là một người đã sống rất nhiều năm, có một lượng tri thức cực kì kinh khủng về cuộc sống, về văn học, về tu luyện. Không ai ngờ rằng, tác giả của Tru Tiên chỉ là một cậu nhóc mười bốn tuổi mà thôi.

Tru Tiên được coi là tác phẩm vĩ đại nhất thế giới trong hai ngàn năm trở lại đây. Vì thế, có thể được quyền xuất bản tác phẩm này. Nhà xuất bản Đại Việt cầu còn không được huống chi là từ chối. Vì thế, Đại Chung mở miệng thì tổng biên tập lập tức đồng ý.

Hôm nay là ngày Tru Tiên hoàn thành, cũng là lúc lên để nó xuất hiện ở khắp mọi nơi trên đại lục. Long tin tưởng, với một thể giới lấy việc tu luyện Linh Sư làm chủ đạo. Một quyển Tiên Hiệp có bảy phần liên quan tới Linh Sư sẽ khiến mạng cho tới cho đại lục một sự thay đổi rung trời chuyển đất.

Long tin, điều này sẽ thành sự thực. Và hắn, đã bước nào chứng minh được lời nói của hắn với ông nội mình: Ngành giải trí, có thể thay đổi cả đại lục

Số từ: 2343

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Hợp Tác Xuất Bản Tru Tiên

Quán Cà phê Thiên Lam. Một quán cà phê nổi tiếng trong thành phố. Tại một bàn bên trong quán cà phê. Có một người đàn ông đang nhâm nhi ly cà phê. Người đàn ông này khoảng ngoài ba mươi, thân hình cao lớn, khuôn mặt đẹp trai, soái ca. Trên người toát lên một cỗ khí chất thành thực.

"Alo, KingAzir tiên sinh phải không? Tôi là Đinh Chiến, vâng, chính là tổng biên tập Nhà xuất bản Đại Việt. Vâng... chính là người hôm trước điện thoại cho ngài xin một buổi hẹn. Vâng, không biết hiện tại ngài đang ở đâu",

Đinh Chiến dơ một tay lên tai, có chút cung kính lên tiếng. Hiện tại, Tru Tiên đang làm mưa làm gió trên các diễn đàn văn học mạng, người ta đều cho rằng tác giả Tru Tiên là một lão nhân lớn tuổi, râu tóc bạc phơ, bộ dạng tiên phong đạo cốt,... thì mới có thể viết ra được một bộ Tru Tiên kinh điển như vậy. Vì thế, đối với vị KingAzir này, mặc dù chưa gặp mặt, nhưng Đinh Chiến thanh âm vẫn cung kính vô cùng,

"Tôi hiện sắp tới Quán cà phê Thiên Lam"

"Vậy thì tốt quá. Tôi đang ở bên trong quán cà phê Thiên Lam. Ngài hãy tìm tới bàn số năm gần cửa sổ, tôi đang ngồi ở đó."

Mấy phút sau, cửa quán cà phê mở ra. Lập tức mọi người trong quán cà phê hai mắt sáng ngời nhìn người đang tới. Nam thì đổ kị, nữ thì ánh mắt tràn đầy sao tình, toát lên vẻ mê trai không chút nào che giấu.

Một thiếu niên cao 1m7, mặc trên người comple màu đen hơi chút bó sát người. Thân hình cân đối, cao to. Khuôn mặt siêu cấp soái ca kết hợp với khí chất thành thực, tựa như một người đàn ông trải qua rất nhiều sóng gió của cuộc đời khiến hầu như tất cả các cô gái ở đây đều mê mẩn. Mà người này, chính là Long.

Bởi vì hôm nay là một ngày trọng đại, ngày đặt mốc son quan trọng trong sự nghiệp trở thành ông tổ ngành giải trí của Long. Vì thế, riêng ngày hôm nay, Long nhờ Lạc Tuyết và Uyển Như chăm chút vẻ bề ngoài của hắn.

Bộ dạng hiện tại của Long chính là do hai cô nàng không ngừng "tạo hình" trong suốt ba tiếng đồng hồ. Khi Long xuất hiện trước mặt hai người, Lạc Tuyết và Uyển Như còn bị Long làm cho thần hồn điên đảo hoảng chi là mấy cô gái này.

Dựa theo lời gợi ý của Đinh Chiến, Long rất nhanh nhìn thấy một người ông ta. Hắn nở một nụ cười bình tĩnh đi tới.

Thấy một thiếu niên khoảng mười bảy tuổi (Đinh Chiến bị hình dáng, khí chất của Long khiến cho ông ta hiểu nhầm về tuổi thật của Long) đi về phía mình, Đinh Chiến không khỏi giật mình trong lòng cảm thấy có chút kỳ quái, chẳng lẽ đây là KingAzir sao? .

Rất nhanh, Đinh Chiến liền biết câu trả lời. Chỉ thấy Long vươn tay ra cười ôn hòa nói:

"Xin chào, chắc ngài là Đinh Chiến, tổng biên tập Nhà xuất bản Đại Việt đúng không? Tôi là Long, Bút danh KingAzir." Long giống Đinh Chiến vươn tay, còn thật sự hỏi đáp.

"A! Làm sao có thể?" Đinh Chiến nghe xong Long trả lời, ngây ngốc cùng Long nắm dưới thủ.

"Từ xưa anh hùng xuất thiếu niên! Tại sao KingAzir lại không thể nào là một vị thiếu niên chứ?" .

Long biết tại sao Đinh Chiến lại kinh ngạc như vậy. Không chỉ hắn mà dù bất kì ai khi nghe biết tác giả Tru Tiên lại là một thiếu niên mười bảy tuổi (thật ra mười bốn) đều sẽ không thể tin được

"Xin lỗi! Chỉ là ta có chút kinh ngạc mà thôi. Mời tiên sinh ngồi" Đinh Chiến không hổ là một người lãnh đạo, liền rất nhanh lấy lại bình tĩnh, mỉm cười mời Long

Long gật đầu, sau đó cực kì tự nhiên ngồi xuống.

Đinh Chiến thấy Long ngồi trước mặt mình không một chút sốt sắng, câu nệ. Ngược lại tràn đầy vẻ ôn trọng bình tĩnh như là người mà hắn tiếp xúc chỉ là một người bình thường mà không phải là tổng biên tập của một Nhà xuất bản lớn. Điều này khiến hình tượng của Long trong lòng Đinh Chiến đề cao lên mấy lần

"Tiên sinh. Tôi sinh mạn phép gọi ngài là Long tiên sinh ah! Là thế này, chắc ngài cũng biết rồi đúng không? Nhà xuất bản chúng tôi muốn mua bản quyền Tru Tiên, không biết ý ngài thế nào?"

"Tru Tiên đã kết thúc, vì thế tôi có thể bán bản quyền Tru Tiên cho các vị. Nhưng mà, các vị phải đưa ra được một cái giá thích hợp ." Long mỉm cười bình tĩnh đáp

"Đó là đương nhiên, Nhà xuất bản của chúng tôi sẽ đưa ra một cái giá khiến Long tiên sinh hài lòng." Đinh Chiến mỉm cười hồi đáp.

"Chúng tôi sẽ mua toàn bộ Tru Tiên với giá 500.000 linh tệ. Không biết ý Long tiên sinh thế nào?"

Đinh Chiến mỉm cười nói ra một con số. Trong lòng cũng đắc ý vô cùng. Hắn mặc dù thương thức sự bình tĩnh của Long, thế nhưng dù thế nào đi chăng nữa, Long cũng chỉ là một tên thiếu niên mà thôi. Hắn tin tưởng , với cái giá 500.000 linh tệ, Long chắc chắn sẽ cực kì mừng rỡ mà bán Tru Tiên cho hắn

Chỉ là hắn lại gặp phải một tên mà có được những kinh nghiệm, kĩ năng sống cực kì kinh khủng từ truyền thừa của Zilean và Yasuo. Lại thêm, hắn là đồ đệ của một thánh troll cùng với dị năng: Đo đạc cảm xúc. Vì thế, cái ý nghĩ của Đinh Chiến mà áp dụng lên người Long oàn toàn vô dụng.

Nghe Đinh Chiến nói vậy, Long còn không biết đối phương nghĩ gì. Hắn cười cợt lắc đầu:

" 500.000 linh tệ. Quá ít"

" Nếu vậy, thì một triệu linh tệ"

Long từ chối khiến Đinh Chiến hơi chút giật mình, thế nhưng lập tức phản bác

Lần này, Long cũng không lắc đầu mà để tay lên bàn nhìn Đinh Chiến cười nói:

"Đinh tổng biên tập. Ngài có vẻ quá coi thường Tru Tiên của ta rồi đấy".

"Tru Tiên không chỉ mở đầu một kỉ nguyên văn học mới cho đế quốc nói riêng, cho đại lục nói chung. Mà nó còn sáng lập ra một thể loại văn học mới, một thể loại mới mà nơi các tác gia được thỏa sức sáng tạo. Đã từng có người nói với tôi: Tru Tiên là một tuyệt tác vô giá. Và tôi đồng ý với quan điểm này.

"Ngài nghĩ, một báu vật vô giá như vậy, tôi có thể bán cho ngài với cái giá năm trăm ngàn linh tệ hay một triệu linh tệ sao?"

"Vậy ý của Long tiên sinh là gì?" Đinh Chiến buồn bực lên tiếng.

Nghe Long chôi chày đối đáp, không những thế còn khiến hắn không thể phản bác được. Đinh Chiến biết lần này mình gặp người trong nghề rồi. Thắng này dù là thiếu niên, thế nhưng tài ăn nói, tính toán không khác gì cáo già mà.

" 30% lợi nhuận từ tiền xuất bản".

Long cười cợt, nói ra một câu..

" Cái gì. Không thể được".

Đình Chiến lập tức phản đối. Ông không phải người ngu, ông có thể nhìn ra được Tru Tiên là mỏ vàng kiếm tiền cho nhà xuất bản. Không nói đâu xa, chỉ cần nói tới độ Hot của nó trên mạng truyền thông cũng khiến cho Nhà xuất bản dùng hết mọi cách để mua được Tru Tiên.

Tru Tiên một khi xuất bản sẽ mang tới một chấn động mãnh liệt cho đại lục. Khi Tru Tiên ra, tin tưởng sẽ có vô số người dân, thậm chí là Linh Sư sẽ mua một quyển Tru Tiên về đọc. Như vậy, số tiền kiếm về được chắc chắn vượt qua con số một tỷ linh tệ.

Long đòi 30% lợi nhuận từ việc xuất bản. Đây chẳng phải nói , mỗi một đợt xuất bản Tru Tiên. Nhà xuất bản phải trả cho Long hơn ba trăm triệu linh tệ sao. Đây là một con số cực kì khổng lồ. Hẳn tin tưởng, dù cho lãnh đạo của NXB nghe được đề nghị của Long cũng trực tiếp từ chối

" Tất nhiên ta sẽ không để các vị chịu thiệt. Ta cam đoan với các vị, Tru Tiên rồi những tác phẩm tiếp theo của ta đều sẽ chỉ cho các vị xuất bản. Mà các vị yên tâm, mỗi tác phẩm ta ra đều là kinh điển, đều sẽ mang tới sự rúng động không thua gì Tru Tiên ngày hôm nay".

Long cũng biết yêu cầu của mình, Đình Chiến chắc chắn từ chối. Vì thế, hắn liền đưa ra một " mồi câu". Long tin tưởng, Đình Chiến chắc chắn sẽ mắc câu.

Quả thật, Đình Chiến bị câu nói tiếp theo của Long làm cho động lòng. Đình Chiến dù không tin Long có thể viết ra thêm một tuyệt tác như Tru Tiên thế nhưng Tru Tiên còn đó, không ai phủ nhận tài văn chương của Long. Nếu như quả thật Long có thể viết ra được một tác phẩm có tầm cỡ như Tru Tiên, thì khi đó, không phải NXB gặp được quý nhân, một bước lên trời sao.

"Long tiên sinh, thực xin lỗi. Việc này ta không làm chủ được. Hãy để tôi hỏi ý kiến lãnh đạo".

"Ngài cứ tự nhiên"

Vài phút sau, Đình Chiến liền từ bên ngoài đã trở lại.

" Lãnh đạo chúng tôi đồng ý với điều kiện của ngài. Có điều mong ngài có thể làm được điều ngài nói. Sau này bất kì tác phẩm mới nào của ngài đều sẽ giao cho chúng tôi".

Đình Chiến nhìn Long gật đầu trả lời. Thế nhưng trong lòng không ngừng kêu gào: , chính mình khổ cực mấy năm ngay cả phòng ở cũng không có. Mà hắn, một thiếu niên mười mấy tuổi lại thu vào mấy trăm triệu linh tệ. Người so với người thật sự là tức chết người mà

"Yên tâm. Tôi sẽ không để các vị thất vọng đâu"

Nói xong, Long đứng dậy, đưa tay ra cười vui vẻ nói:

" Hợp tác vui vẻ"

"Hợp tác vui vẻ"

Sau đó, là các thủ tục pháp lý rườm rà . Trong sự hài lòng của hai bên, Long cùng với Đình Chiến chia tay.

Trên tay đồng hồ kêu lên khiến Long giật mình, tâm niệm khẽ động. Lập tức, một hình chiếu 3D mờ ảo không nhìn ra được ai với ai xuất hiện trước mặt Long.

Một âm thanh nam tử tràn đầy ân cần, hỏi han từ hình ảnh vang lên:

"KingAzir. Mọi việc thành công chứ?"

" Lão Đại. Mọi việc thành công mỹ mãn....".

Nghe được âm thanh này, Long biết đối phương là ai. Chính là Admin của Truyencv: Đại Chung. Đối với vị ad trong truyền thuyết này, Long coi hắn ta như một người bạn vậy. Vì thế, không chút do dự nói ra nội dung cuộc nói chuyện giữa mình là Đình Chiến.

Nghe Long vậy mà đòi 30% tiền xuất bản. Đại Chung đầu tiên sửng sờ sau đó than thở:

" Haiz! Ta khổ sở ba năm xây dựng Truyencv. com thành trang web lớn nhất đế quốc. Đến nay mới được gần một tỷ linh tệ. Mà mi chỉ mất một quyển sách mà thu về được mấy trăm triệu một đợt xuất bản. Thật sự là không có thiên lý ah".

Cũng như Đình Chiến. Đại Chung biết Tru Tiên một khi từ văn học mạng biến thành một quyển sách sẽ mang tới sự chấn động như thế nào cho đại lục. Thậm chí, Đại Chung còn tin tưởng, giải Noben Văn Học năm nay rất có thể thuộc về Long.

Hắn có thể nhìn ra được, trong tương lai Tru Tiên một khi xuất bản sẽ có bao nhiêu người mau. NXB Đại Việt sẽ thu được bao nhiêu linh tệ. Mà 30% của số đó là một con số khổng lồ, không ít hơn trăm triệu linh tệ. Điều này khiến Đại Chung than thở không thôi.

Nghe vậy, Long cũng chỉ cười không nói gì. Một trăm triệu linh tệ đã là gì, cái hắn muốn chính là vô số linh tệ đổ vào túi. Trở thành Thái Dương Tinh Hệ đệ nhất Tỷ Phú cơ.

"Haiz. Nếu như không phải ta có chuyện gấp, ta rất muốn được gặp mi tâm sự một hồi. Cũng là chứng kiến tác giả Tru Tiên là người thế nào ah".

Đại Chung chờ mong nói. Bởi vì Long không cho phép, vì thế dù hai người mấy ngày nay đều đàm đạo Tru Tiên, thế nhưng cả hai đều chưa biết mặt nhau. Đối với thân phận của KingAzir, Đại Chung cực kì hiếu kì

"Ngày đó sẽ không xa đâu"

Long cười, trêu chọc. Bỗng nhiên, chiếc đồng hồ trên tay Long rung lên. Thấy vậy, Long vội vàng nói:

"Lão Đại. Em có chút việc, em gác máy trước đây"

"Ukm. Tạm biệt"

Cùng Lão Đại chào tạm biệt. Long tâm niệm khẽ động. Hình ảnh 3D thay đổi, thay vào đó là hình ảnh của một cô gái xinh đẹp, thướt tha. Không phải ai khác chính là Thanh Mị.

Chỉ là lúc này Thanh Mị khuôn mặt có chút lo âu. Thấy Long nghe điện, cô mừng rỡ, như người chết đuối bắt được cọc vậy kêu lên:

"Ông xã. Em có việc muốn anh giúp đỡ"

Số từ: 2502

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Thanh Mị Tới, Vụ Án Cấp Độ Sss

Sân bay Thành Phố. Một chiếc phi thuyền chờ khách từ từ hạ xuống. Bên trong phi thuyền, dòng người tập nập rồi khỏi phi thuyền, tiến ra ngoài sân bay.

Trong đám người này, nổi lên một cô gái. Cô gái này vừa xuất hiện, liền khiến bất kì thằng đàn ông nào đều phải đại ra.

Khuôn mặt xinh đẹp tuyệt mỹ mang theo vẻ mỉa mai hoặc chứng sinh, ánh mắt dù không phải cố ý nhưng tràn đầy vẻ câu hồn đoạt phách khiến cho bất kì thằng đàn ông nào nhìn vào đôi mắt ấy đều phải si mê, dưới háng không khỏi dựng đứng lên.

Mặc trên người một bộ đầm đen huyền bí bó sát cơ thể khiến cho những đường cong nữ miều của cô được nổi bật hẳn lên. Đặc biệt là chiếc áo mỏng bó sát người ép cho bộ ngực vĩ đại của cô ngạo nghễ đứng thẳng làm cho vô số thằng đàn ông khi nhìn vào đó đều nuốt nước miếng ừng ực, ánh mắt tràn đầy nóng bỏng, trong lòng không khỏi thầm mong mình được chạm vào nơi đó.

Nói chung, cô gái xuất hiện liền trở thành tâm điểm của mọi người. Nữ nhân đồ kị, ghen ghét, xấu hổ,... không dám đối diện với cô. Còn nam nhân thì dùng ánh mắt nóng bỏng, tràn đầy tính xâm lược nhìn cô gái. Bộ dạng hận không thể nuốt cô vào bụng vậy.

Bỗng nhiên, cô gái nở nụ cười. Một nụ cười khiến vạn vật si mê, Một nụ cười khiến bao cánh mày râu sững sờ, trong lòng chỉ có một ý định: Chỉ cần cô ấy cười với ta, chết cũng đáng. Rất nhiều thanh, thiếu niên chưa biết yêu bởi vì sự xuất hiện của cô gái mà biến cô thành nữ thần trong mộng, thành mối tình đầu của mình.

"Ông xã"

Tiếng kêu cô gái tràn đầy mừng rỡ vang lên. Sau đó, cô gái như một làn gió thơm bay vào ngực của một thanh niên. Ôm lấy đôi phương thật chặt, biểu thị sự không rời xa của cô gái. Hai người này không ai khác chính là Long và Thanh Mị.

Một tiếng "ông xã" vang lên cắt đứt sự YY của tất cả bọn đàn ông ở đây. "Ông xã?" Cô gái xinh đẹp như tiên tử thế này vậy mà đã có chồng. Hai từ này, như một mũi tên đâm thủng trái tim rất nhiều người đàn ông. Trái tim họ tan nát thành từng mảnh. Đau khổ nhất phải kể đến những thanh thiếu niên mà coi cô gái này thành mối tình đầu.

Sau sự tiếc hận đó chính là vô biên lửa giận cùng đồ kị. Bọn họ muốn biết, ai? người nào lại có thể trở thành chồng của một người xinh đẹp hoàn mỹ

như thế.

Vì thế. Cánh đàn ông không hèn mà cùng nhìn về phía Long. Thế nhưng, rất nhanh những ánh mắt đó đều đồng loạt biến mất, thay vào đó là sự xấu hổ, tự ti. Độ soái ca của Long khiến bọn họ không dám cùng đối phương đối diện. Cảm giác của bọn họ giống hệt với cảm giác của những cô gái ở đây khi đối mặt với Thanh Mị: Tự ti, mặc cảm.

Nhìn hai người như một đôi kim đồng ngọc nữ, đám đàn ông chỉ có thể than ông trời bất công. Thật sự là không có thiên lý ah.

Không nói tới cánh mày râu bị sự xuất hiện của Long và Thanh Mị làm cho ức chế. Long lúc này đã ôm lấy Thanh Mị ra khỏi sân bay. Ngồi lên chiếc Octimus. Long một tay vừa lái xe, một tay vuốt ve đầu Thanh Mị cười dâm dăng:

"Bà xã. Mấy ngày không gặp, nhớ anh không?".

Cảm nhận được hơi nóng từ bàn tay của Long. Thanh Mị chỉ cảm thấy cả người nóng lên. Trong người, dục hỏa không ngừng nhen nhói. Hai má cô đỏ bừng, ánh mắt tràn đầy mê ly. Hay tay vội vàng bắt lấy tay Long khẽ gắt:

"Ông xã, anh thật xấu"

"Hi... hi, Trai không xấu, gái không yêu mà"

Long không chút nào để ý cười vô si.

Nhìn Thanh Mị bộ dạng kiều diễm như vậy, vừa mới được nếm "mùi thịt" mấy ngày, Long há lại chịu được. Chỉ thấy hần ghé vào tai Thanh Mị nói gì đó khiến cô khuôn mặt đỏ bừng vì ngượng ngùng, xấu hổ. Khuôn mặt xinh đẹp chôn thật sâu vào bộ ngực hùng vĩ của mình khẽ gật đầu.

Mặc dù Thanh Mị rất lớn gan, thế nhưng việc đó cô cũng chưa làm bao giờ. Cơ mà, đây là Long yêu cầu, cô cũng không tiện từ chối. Không những thế trong lòng còn ần ần chờ mong. Dù sao, cô cũng như Long, mới nếm thử "hương vị tình yêu" đều sẽ muốn được thử lại cảm giác đó.

Thấy Thanh Mị đồng ý, Long hai mắt tràn đầy hưng phấn. Lập tức nhả ga, phóng như điên trên không.

Mấy tiếng sau. Tại một khu rừng hoang vắng bên trong một công viên. Octimus lúc này đã biến thành một chiếc nhà di động. Bên trong ngôi nhà là một gian phòng với đầy đủ các trang thiết bị hiện đại, tiên tiến.

Tại một chiếc giường đệm lớn. Long cùng Thanh Mị ôm lấy nhau thật chặt. Dưới sàn nhà, quần áo vương vãi khắp nơi cho thấy vừa rồi hai người tiến hành một cuộc chiến kinh thiên động địa, thần khiếp quỷ sầu.

Sau cuộc đại chiến mấy tiếng. Thanh Mị khuôn mặt ửng hồng tràn đầy vẻ thỏa mãn, cả người dục vào trong ngực Long. Một tay cô cầm luôn xuống háng Long, cầm lấy cự xà đang ngoay ngoáy đứng thẳng. Trong mắt tràn đầy yêu thích cùng tức giận mãnh liệt:

"Thật không biết anh có phải là nhân loại hay không chứ? Tại sao em mệt mỏi gần chết mà nó lại vẫn còn ngẩng đầu chào cò chứ".

"Chẳng lẽ em không thích?" Nghe vậy, Long đắc ý vô cùng cười đùa. Thể chất của Long cực kì đặc thù, mặc dù thân thể không tính là quá cường hãn, chưa đạt tới cảnh giới đao thương bất nhập thế nhưng nơi đó của Long lại cực kì "kiên cố". Đặc biệt là từ khi có Ngự Nữ Chí Tôn Quyết càng khiến Long sinh long hoạt hổ. Có thể nói là một đêm ngự ngàn nữ là chuyện quá đối bình thường với hần.

Lúc đầu, Thanh Mị cùng với Long pk ngang tài ngang sức, không ai nhường ai. Nhưng lần này, Thanh Mị hoàn toàn bị Long đánh bại. Mặc dù việc này khiến cả thể xác lẫn tinh thần của cô đạt tới chưa từng có thoải mái, sung sướng nhưng việc này lại rất tiêu hao thể lực. Trải qua mấy tiếng bị Long đè ra mà xxx, lúc này đây toàn thân cô mệt mỏi rã rời không thể nào bởi Long được nữa.

"May mà anh có mấy cô bạn gái nhỏ. Chứ nếu không một mình em mà cùng anh có mà bị anh xxx chết mất"

Thanh Mị trừng mắt nhìn Long, hừ hừ lên tiếng, bộ dạng vô cùng đáng yêu.

Nghe thế, Long không chút do dự vỗ lên bờ mông săn chắc của cô bất mãn phản đối:

"Nè! đừng nói bậy bạ thế chứ. Anh sao có thể làm được chuyện đó được. Anh là người rất biết thương hoa tiếc ngọc đấy"

"Được rồi. Không đùa với anh nữa. Lần này em tới đây là có việc muốn nhờ anh giúp".

Thanh Mị hôn lên má hần một cái cười duyên sau đó thu lại vẻ yêu mị. Khuôn mặt trở lên nghiêm túc vô cùng cho thấy chuyện cô nói tới đây chắc chắn không phải chuyện đùa

Thấy Thanh Mị bộ dạng như vậy, Long cũng không đùa giỡn cô nữa. Thanh Mị là Hư Không Hình Cảnh, nhiệm vụ bận rộn vô cùng. Hần tin tưởng, nếu như cô nhớ hần thì sẽ gọi hần đến chứ không đích thân tới đây. Điều này chứng tỏ, Thanh Mị có công chuyện mới tới thành phố Hà Bắc.

Nghĩ vậy, Long không nhịn được hỏi:

" Có chuyện gì sao?"

" Huy gặp nguy hiểm"

Thanh Mị nói ra một câu khiến Long không khỏi biến sắc, lo lắng lên tiếng:

" Hấn làm sao?"

Nguyễn Huy là người bạn mà Long tán đồng , không những thế còn là em vợ của hấn. Hiện tại cậu ta gặp nguy hiểm, Long không thể không lo âu, trong lòng cậu mong Nguyễn Huy không xảy ra vấn đề gì.

" Em không biết. Tuy vậy, trước đó, anh nghe em nói về nhiệm vụ mà Huy đang làm đã".

Thanh Mị lắc đầu, sau đó bắt đầu kể.

Nghe xong câu chuyện cùng nhiệm vụ của Thanh Mị khi đến đây, Long khuôn mặt trầm xuống, trong mắt lóe lên sự ngưng trọng.

Ba ngày trước, Nguyễn Huy nhận được một nhiệm vụ đặc biệt . Nhiệm vụ này có liên quan tới một gia tộc ở thành phố Hà Bắc.

Theo đó. Có tin đồn rằng gia tộc này đang có những hành vi cực kì mờ ám có liên quan tới các bí mật quân sự để quốc. Thậm chí có nguồn tin nói rằng, gia tộc này đang buôn bán vũ khí của đế quốc cho các thế lực phản động.

Thế nhưng, gia tộc này lại có danh vọng rất lớn ở thành phố Hà Bắc nói riêng và khu vực miền Bắc nói chung. Vì thế, rất ít người tin đây là sự thật.

Các cụ có câu " không có lửa làm sao có khói". Khi tin đồn này tới tai cao tầng đế quốc, bọn họ liền chuyển vụ án này cho Hư Không Hình Cảnh.

Nhiệm vụ của Hư Không Hình Cảnh là truy bắt tội phạm trên khắp vũ trụ. Trong đó tội phản quốc là tội nặng nhất. Vì thế, đối với tin đồn này, Hư Không Hình Cảnh cực kì coi trọng. Đồng thời đồng ý tìm ra sự thật của vụ án.

Và nhiệm vụ của Nguyễn Huy là thăm dò thực hư chuyện này.

Hai ngày trước, Sư đoàn vận chuyển trang bị quân sự trong khi làm nhiệm vụ áp tải một phi thuyền chở hàng chở năm chiếc Pháo Tự hành: Conqueror CC, năm chiếc Pháo Chống Tăng: FV215b, mười chiếc tăng hạng nặng AMX 50 B, hai đầu đạn hạt nhân, một đầu đạn bom H cùng một phi thuyền chiến đấu hạng nặng bị tấn công. Toàn bộ sư đoàn vận chuyển bị tiêu diệt, toàn bộ xe tăng, tên lửa,... đều biến mất. Và cùng ngày đó, liên lạc từ tổng bộ với Nguyễn Huy cũng biến mất.

Toàn bộ phương tiện quân sự biến mất tạo nên sự phấn nộ, tức giận trong cao tầng đế quốc. Đặc biệt, toàn bộ số trang bị này là do Đế Quốc mua từ Đế Quốc Anh. Là kết quả đầu tiên cho việc hợp tác quân sự giữa hai nước. Vì thế, hoàng đế cả hai đế quốc đã tự mình hạ lệnh cho Hư Không Hình Cảnh: Bằng mọi giá phải tìm lại số phương tiện quân sự đã mất.

" Nhiệm vụ này là một nhiệm vụ cấp SSS. tại sao, cha lại để em làm nhiệm vụ vậy. Ông ta không biết nhiệm vụ này cực kì nguy hiểm sao?"

Long nhìn Thanh Mị nghiêm túc hỏi. Đây là một nhiệm vụ cực kì khó khăn, nhiệm vụ liên quan tới nhiều bí mật của đế quốc. Long không hiểu tại sao Thanh Liêm lại đưa nhiệm vụ này cho Thanh Mị.

" Ông ấy biết. Thật ra, ông ấy không phải muốn em làm nhiệm vụ mà là đưa nhiệm vụ này cho anh"

Thanh Mị cười hi hi ôm lấy Long nói ra một câu khiến Long giật mình, không thể tin nhìn Thanh Mị hồ lớn

" Cái gì! nhiệm vụ này dành cho anh"

" Đúng vậy. Em đã kể cho ông ấy nghe mối quan hệ của em và anh. Ông ấy nói: Muốn cưới được em, anh phải hoàn thành nhiệm vụ này" Thanh Mị nũng nịu lên tiếng

Số từ: 2214

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Phần Thưởng: Quân Hàm Thiếu Tướng

Mặc dù chưa gặp Long, thế nhưng thông qua báo cáo từ Nguyễn Huy. Thanh Liêm cực kì coi trọng Long. Có thể trong vòng mấy giây cứu một ngàn

con tin khôi lỗi hải tử thần, có thể dùng thực lực Sơ Nguyên Cảnh góp công cực lớn trong cuộc chiến với Nova. Có thể không một chút bị thương nào từ thoát khỏi cầm địa của Huyền Mông Tinh. Mỗi việc làm của Long không gì không là kì tích đều khiến Thanh Liêm từ kinh ngạc, chấn động và cuối cùng lại chết lặng. Giống như Sơn Tùng, ông không ngờ rằng trên đời lại là có một người có thể sáng tạo tới tận ba kì tích như vậy

Lại thêm tài suy luận và kiến thức uyên thâm về các gia tộc càng khiến Thanh Liêm càng muốn lôi kéo Long về phía mình. Ông tin tưởng, nếu như có Long trợ giúp, Hư Không Hình Cảnh chắc chắn sẽ phá giải rất nhiều vụ án hóc búa. Đặc biệt hơn nữa, phía sau Long còn có người đó. Nếu như Long với ông quan hệ thốt, ông có thể qua Long mà đạt được sự giúp đỡ của những "người đó"

Vì thế, khi biết Long là bạn trai của con gái mình, Thanh Liêm không phản đối mà đồng ý cho hai người giao du. Thậm chí ông còn khuyên Thanh Mị cùng Long sớm ngày kết hôn, cho ông có cháu bé khiến Thanh Mị ngượng ngùng không thôi

Tất nhiên, Thanh Liêm cũng không dễ dàng như vậy mà đồng ý. Vừa hay, ông nhận được nhiệm vụ SSS cấp này. Ông liền không chút do dự ném nó cho Long. Ông tin tưởng bằng vào trí tuệ, thực lực cùng sự am hiểu rõ các gia tộc của Long có thể giải quyết vụ án này.

Long và Thanh Mị cũng không biết ý định của Thanh Liêm. Cả hai đều nghĩ rằng Thanh Liêm thật sự muốn kiểm tra con rể tương lai của ông đấy

Thấy Long khiếp sợ như vậy, Thanh Mị trong lòng đắc ý vô cùng. Cái giấy chứng nhân này là cô dùng hết miệng lưỡi, thậm chí là dùng tới bộ dạng Moe, làm nũng mới có thể làm Thanh Liêm đồng ý đấy. Cũng phải thôi, Hư Không Hình Cảnh quân hàm Thiếu

"Cha em thật là! Đưa cho anh nhiệm vụ khó như vậy mà không có trợ giúp gì. Ít nhất cũng là phải có cái thân phận gì chứ?"

"Việc này anh không cần phải lo. Cha em đã chuẩn bị chu đáo rồi"

Thanh Mị cười hi hi, sau đó lấy từ trong nhẫn không gian ra một cái Ipad đưa cho Long.

Nhận lấy Ipad, Long nghi hoặc nhìn xuống. Thế nhưng, rất nhanh hắn trợn tròn mắt, có chút khó tin lắp bắp kêu lên

"Vkl! Thanh Mị, em nói đây là thật!"

Chỉ thấy trên Ipad là một tờ giấy chứng nhận

[Tên: Nguyễn Tuấn Long

Chức vụ: Tổ trưởng Twelve Olympians Team

Ngành: Hư Không Hình Cảnh

Quân hàm: Thiếu tướng]

Long thật sự bị tờ giấy chứng nhận này dọa cho hoảng sợ. Trong ba loại ngành nghề bảo vệ đế quốc nói riêng và đại lục nói chung là Cảnh sát, quân đội và Hư Không Hình Cảnh thì Hư Không Hình Cảnh lên quân hàm khó nhất. Một Hư Không Hình Cảnh dù có phấn đấu cả đời cũng khó mà lên được quân hàm Thiếu Tướng. Lên được chức vị Tướng, không chỉ có trí tuệ, năng lực suy luận, kinh nghiệm phá án khủng bố mà phải có thực lực Độ Khí Cảnh

Vậy mà hiện tại, Long nhận được một tờ giấy chứng nhận. Trên đó ghi mình quân hàm Thiếu Tướng. Đây quả thực cmn chứ, quá không khoa học. Long thật sự không tài nào tin được. Nếu không phải biết Thanh Liêm là cha đẻ của Thanh Mị, hắn còn tưởng rằng cô đang đùa mình đấy

Thấy Long bộ dạng khiếp sợ như vậy, Thanh Mị trong lòng đắc ý vô cùng. Đây chính là thành quả của mấy ngày cô làm nũng, bán Moe mới có thể khiến Thanh Liêm đồng ý đấy.

Mà cũng phải, Hư Không Hình Cảnh quân hàm Thiếu Tướng không phải bất kì ai cũng đạt được. Hư Không Hình Cảnh có trên mấy trăm ngàn cảnh sát thế nhưng cũng chỉ có mấy chục Thiếu Tướng mà thôi cho thấy muốn trở thành Thiếu Tướng khó như thế nào.

Vì thế, cho một tên thiếu niên chỉ có mười bốn tuổi, thực lực chỉ có Sơ Nguyên Cảnh quân hàm Thiếu Tướng. Nếu không phải muốn Thanh Mị cầu xin cùng ông muốn cùng Long tạo dựng quan hệ, thì cho dù lãnh đạo đề nghị ông cũng không chút nào đồng ý

"Tất nhiên là thật rồi. Nhưng mà cha nói, giấy chứng nhận này chỉ có hiệu lực trong thời gian làm nhiệm vụ thôi. Nếu nhiệm vụ thành công, quân hàm này sẽ là của anh, còn thất bại, tất nhiên anh sẽ không được cái gì rồi"

Thanh Mị cười trả lời

Nghe vậy, Long gật đầu sau đó nghi hoặc hỏi

"Cơ mà Chức Vụ: Tổ Trưởng Twelve Olympians Team là gì vậy?"

Nghe Long nói vậy, Thanh Mị khuôn mặt biến sắc vội vàng cướp lấy chiếc Ipad. Nhìn thấy dòng chữ ở tên Chức Vụ. Thanh Mị há hốc mồm tràn đầy vẻ khó tin lên tiếng

"Trời à! cha vậy mà giao cho anh chức vụ này?"

Mặc dù cô biết Long sẽ được phong quân hàm Thiếu Tướng thế nhưng cũng không biết cha mình sẽ cho Long làm việc gì. Cô chỉ nghĩ Thanh Liêm sẽ cho Long quân hàm Thiếu Tướng của một ngành binh thường trong Hư Không Hình Cảnh mà thôi. Dù sao, thực lực, tuổi đời của Long không cho phép Thanh Liêm dám đặt những trọng trách lớn lao lên vai Long.

Cô thật không ngờ cha cô lại giao cho Long chức vị tổ trưởng Twelve Olympians Team, một tổ đội cực kì quan trọng và bí mật của đế quốc. Đây thật sự là điều khiến Thanh Mị không thể tin nổi, khiếp sợ vô cùng

Thấy Thanh Mị bộ dạng chán kinh. Long hoàn toàn không sờ được ý nghĩ của cô. Đang định hỏi thì Thanh Mị đã lên tiếng than thở

"Thật không ngờ cha em lại cho anh làm tổ trưởng: Twelve Olympians Team" Nói xong, cười nghịch ngợm, thần bí nhìn Long nói:

"Còn Twelve Olympians Team là gì? Đội khi anh hoàn thành nhiệm vụ, trở thành tổ trưởng thì sẽ được biết thôi"

"Thật sự là khiến người khác tò mò ah. Chắc,... Chắc, quân hàm Thiếu Tướng, không những thế còn để em tham gia nhiệm vụ này. Cha em thật sự là biết cách điều khiển người khác ah. Nhiệm vụ này anh không làm không được rồi"

Long nhún vai, bộ dạng không để ý chút nào. Thu hồi lại iPad,, Long không khỏi ảo não nói

Thanh Liêm để Thanh Mị chuyển nhiệm vụ này cho hấn, điều đó chứng tỏ Thanh Mị cũng sẽ tham gia vào nhiệm vụ này. Một nhiệm vụ cấp SSS giao cho một cảnh sát chỉ có thực lực Dẫn Nguyên Cảnh, Long biết đây chính là Thanh Liêm bắt hấn phải tham gia nhiệm vụ này.

Mà hấn quả thật không thể không tham gia, dù hấn không quan tâm tới nhiệm vụ thì cũng phải lo lắng cho an nguy của Thanh Mị chứ? Lại thêm phần thưởng lớn như vậy. Long đã hoàn toàn không có cửa từ chối

Mặc dù vậy, Long cũng vô cùng buồn bực. Hấn vừa mới được thư giãn mấy ngày lại phải đi làm nhiệm vụ. Một nhiệm vụ mà đến giờ vẫn không có manh mối gì, một vụ án tràn đầy nguy hiểm. Long thật sự không thể không chán nản

Như là biết được tâm tình của Long, Thanh Mị ôm lấy Long nói

"Ông xã. Yên tâm. Nhiệm vụ này cần thời gian rất dài. Không phải là sớm chiều hoàn thành. Nhiệm vụ hiện tại của chúng ta là cứu Nguyễn Huy đã"

"Ukm. Như vậy chúng ta bắt đầu từ đâu?" Long gật đầu sau đó nhìn cô hỏi

"Thành phố Hà Bắc tứ đại gia tộc: Đinh gia"

Sau đó, hai người lại quần lấy nhau bắt đầu một cuộc đại chiến kéo dài mấy tiếng đồng hồ

Ôm lấy Thanh Mị đã ngủ say trong lồng ngực mình. Long tâm thần khê tiến vào hệ thống. Nếu như sắp tới sẽ phải thực hiện một nhiệm vụ cấp SSS. Long cần chuẩn bị thật sẵn sàng không chỉ thực lực mà còn các món trang bị

Tiến vào bên trong hệ thống, âm thanh máy móc tràn đầy quen thuộc vang lên

[Đinh, Ấn Dấu Nhiệm Vụ kích hoạt

Ấn Dấu Nhiệm Vụ: Phá án

Miêu tả: Phá thành công vụ án cấp độ SSS của Nguyễn Thanh Liêm, đồng thời thu hồi lại toàn bộ số phương tiện quân sự đã bị đánh cắp

Chi nhanh nhiệm vụ:Cứu Nguyễn Huy

Thưởng: ????

Nhìn nhiệm vụ này, Long không khỏi trầm tư một lúc. Hệ thống đưa nhiệm vụ hoàn toàn đều có thể thực hiện được. Do đó, dựa vào miêu tả nhiệm vụ.Long biết được một thông tin quan trọng: toàn bộ số phương tiện quân sự vẫn còn nguyên vẹn, chưa bị phá hủy. Nếu mà như vậy, hấn có thể hoàn mỷ ban giao vụ án này cho Thanh Liêm rồi

Đóng đi bảng nhiệm vụ. Long tâm niệm khê động. Lập tức, trước mặt hấn hiện lên một tòa tháp chín tầng làm bằng vàng ròng tỏa ra hào quang mãnh liệt. Từ trên tòa tháp, một cỗ khí tức thần thánh, giống như nó không phải là tòa tháp mà là một vị thần khiến bất kì ai chứng kiến nó đều phải quỳ xuống bái lạy

Đối với uy áp khủng bố từ tòa tháp. Long không chút nào để ý. Hấn đi tới, mở cửa tầng một tòa tháp, sau đó tiến vào bên trong

"Chào mừng chủ nhân tới: Tín Ngưỡng Tháp tầng thứ nhất. Hiện tại số điểm tín ngưỡng của tháp là: 20.000.000 điểm. Mở ra hình thức mô phỏng thứ ba: Khiêu chiến vượt cấp"

Nghe âm thanh lạnh như băng vang lên, Long suy nghĩ một chút rồi bình tĩnh lên tiếng

"Mở ra hình thức mô phỏng thứ ba: Khiêu chiến vượt cấp. Cấp bấp khiêu chiến: Một tên Dẫn Nguyên Cảnh cấp hai năm"

"Đã xác nhận, xin đợi trong ba phút"

Âm thanh hệ thống lại vang lên lần nữa. Sau đó, không gian xung quanh Long bắt đầu biến đổi

Tín Ngưỡng Thấp chính là phần thưởng mà Long thu được khi hoàn thành nhiệm vụ: Bí mật Khu A Yêu Thú Rừng Rậm.

Tín Ngưỡng Thấp đẳng cấp gì, Long không biết thế nhưng hẳn biết tòa tháp này đẳng cấp hơn hẳn Băng Hòa Song Long. Rất có thể đạt tới cảnh giới Thánh Khí trong truyền thuyết. Tại sao? bởi vì công năng của nó quá mức khủng bố

Tín Ngưỡng Thấp hấp thu lòng tin, sự sùng kính, hâm mộ,... của người khác đối với Long. Chuyển toàn bộ thành Tín Ngưỡng điểm. Từ Tín Ngưỡng Điểm, Long có thể đi tới các tầng tiếp theo của Tín Ngưỡng Tháp. Mỗi một tầng đều có một công năng riêng biệt

Mà đây cũng chính là lý do tại sao Long lại không tiếc bất kì giá nào để thực hiện tham vọng trở thành ông tổ ngành giải trí. Bởi vì đây là con đường dễ dàng nhất để thu được vô số tín ngưỡng điểm (1 người = 1 tín ngưỡng điểm)

Tất nhiên, đi đôi với đó chính là thực lực của Long phải có. Với thực lực hiện tại của Long chỉ có thể bước vào tầng một.

Tầng một có tên là: Giả Lập Thực Chiến. Với năm hình thức mô phỏng đánh số từ một tới năm. Muốn mở ra một hình thức thì cần một số Tín Ngưỡng Điểm nhất định.

Hình thức một là 500 điểm, hình thức hai là 5000 điểm, hình thức ba là 50.000 điểm, hình thức bốn là 500.000 điểm và hình thức năm là 5 triệu điểm.

Mỗi hình thức đều sẽ tạo cho Long hoàn cảnh cùng đối thủ với thực lực ứng với hình thức đó. Ví dụ như hình thức một, Long có thể yêu cầu mấy trăm tên Sơ Nguyên Cảnh xuất hiện cùng hắn pk, hay mấy trăm tên Sơ Nguyên Cảnh nhưng thuộc người đột biến,...

Mặc dù không được điểm thông thạo tướng nhưng Thông qua việc không ngừng chiến đấu, Long có thể nhuần nhuyễn sử dụng các bộ kĩ năng với nhau. Kết hợp với nhau sao cho có hiệu quả nhất. Vì thế, đối công năng của tầng một, Long cực kì yêu thích.

Mấy ngày nay, Long muốn nghỉ ngơi, thư giãn vì thế cũng không tiến nhập vào đây tu luyện. Thế nhưng, nhiệm vụ SSS tới, để có thể hoàn thành nhiệm vụ một cách hoàn mỹ nhất, bảo vệ an nguy của mình và Thanh Mị trong khi làm nhiệm vụ. Long không thể không quay lại bắt đầu tu luyện.

Ba phút sau. Không gian xung quanh Long đã biến đổi thành một đấu trường. Xung quanh là vô số người xem đang hò hét. Dù bọn họ chỉ là hình chiếu thể nhưng lại vô cùng sống động

Trước mặt Long lúc này là một tên chiến binh Sparta. Trên người tỏa ra khí thế bức người cho thấy thực lực của đối phương ít nhất cũng là Dẫn Nguyên Cảnh.

Nhìn tên chiến binh, Long hít một hơi. Ánh mắt tràn đầy sát lạnh. Rút ra Huyết Kiếm gầm lên một tiếng:

"Giết"

Số từ: 2511

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Muốn Đột Phá, Được, Cởi Sạch Ah

Sở công an thành phố. Thanh Mị quàng tay ra sau cổ Long, dâng lên đôi môi đỏ mọng của cô, trao cho hắn một nụ hôn tạm biệt. Rất lâu sau, hai người mới tách ra, Thanh Mị âm thanh tràn đầy vẻ không nỡ rời xa lên tiếng:

“Ông xã, nhớ nhé. 12h đêm nay tại Đình gia. Em chờ anh”

Long hai tay xoa má cô cười nói:

“Yên tâm, anh sẽ đi. Anh làm sao có thể yên tâm để bà xã làm nhiệm vụ một mình được”.

“Hừ, coi như anh có tâm”.

Cảm nhận được sự quan tâm, lo lắng trong lời nói của Long. Thanh Mị trong lòng ngọt ngào, hạnh phúc khẽ nói một câu, sau đó cô xoay người bước vào Sở Cảnh Sát.

Còn tại sao cô lại tới đây? Đơn giản vì từ hôm nay trở đi, cô chính thức từ bỏ chức vị Hư Không Hình Cảnh mà trở thành một tên giám đốc: Giám đốc công an thành phố Hà Bắc. Tất nhiên, chức vụ này sẽ chính thức trao cho cô sau khi cô hoàn thành nhiệm vụ SSS kia.

Đợi cho Thanh Mị khuất dần sau lớp cửa sổ công an. Long liền lắc đầu, lên xe, đưa Octimus lên không, phóng xe về nhà.

“Khu Vực 7” là tên Long đặt cho mảnh đất đầu tiên của quần thể kiến trúc lâu đài Moritzburg. Một nơi tuyệt mật với năng lực phòng thủ tuyệt đối giống như cái tên của nó vậy

Nói tới hệ thống phòng thủ lâu đài. Long không khỏi buồn bực trong một thời gian dài. Bản thân hắn rất có tiền (tiền mà cha mẹ cho hắn khi rời đi) thế nhưng cuối cùng hắn cũng chỉ là một cậu bé mười bốn tuổi, không danh không phận, rất khó để có thể mua được những món đồ quân sự. Cuối cùng hắn đành nhờ tới cha mẹ mình đứng ra mua hộ.

Cha mẹ Long không đủ tài chính để đáp ứng yêu cầu này, thế nhưng ông nội của Long lại có thể.

Mặc dù Long cãi lời ông bỏ nhà ra đi khiến ông cực kì tức giận. Thế nhưng, từ trong thâm tâm, ông vẫn cực kì quan tâm tới đứa cháu đích tôn của mình. Vì thế, khi nghe được yêu cầu của Long. Ông liền không chút do dự đưa cho Long hệ thống phòng thủ mạnh nhất để quốc thời điểm này.

Bao gồm: Bốn tòa tháp canh cùng với cổng ra vào đều được khắc một linh trận cỡ lớn, có thể hấp thu 40% - 70% sát thương của kẻ địch chuyển hóa thành năng lượng vũ trụ. Nguồn năng lượng vũ trụ này sau khi tích đủ 100% sẽ bắn trả lại đối phương, gây thương tổn cực kì khủng khiếp.

Trên đỉnh mỗi tòa tháp có gắn một viên “linh tâm” của một con Yêu Thú cấp ba mươi có khả năng phát hiện bất kì một sinh vật sống nào trong vòng bán kính một cây số.

Đặt bên trong mỗi tháp canh là bốn đầu Pháo Tự Hành: Su – 14- 2 có sức công phá tương đương với một tên Dẫn Nguyên Cảnh cấp 25 tự bạo. Ngoài ra, năng lượng đạn của Pháo Tự Hành có thể thay đổi thuộc tính tùy theo chủ nhân của lâu đài.

Ở phần lưng từng tháp canh có gắn mười khẩu Súng Tự Động, với tốc độ bắn 200 viên/giây sẵn sàng bắn bỏ tất cả những mục tiêu có ý định nhập cư trái phép lâu đài.

Nằm sâu dưới mặt đất khoảng 1000m là một viên linh tâm của một con Độ Không Cảnh yêu thú. Không những thế linh tâm này còn khắc mấy cái linh trận. Một khi trên mặt đất xảy ra chiến đấu, linh tâm sẽ hấp thu nguồn sát khí của cuộc chiến chuyển hóa thành năng lượng vũ trụ. Sau khi tích đủ 100%, linh tâm khởi động, phong ấn toàn bộ linh lực của tất cả sinh linh xung quanh quần thể lâu đài.

Ngoài sự bất khả xâm phạm mà bên ngoài mang tới. Thì bên trong này, các cỗ xe tăng, pháo chống tăng, robot, phi thuyền, máy bay chiến đấu, ... Nói chung là tất cả các phương tiện quân sự tiên tiến nhất thời nay, được điều khiển hoàn toàn bằng trí tuệ nhân tạo được giấu dưới mặt đất luôn sẵn sàng tham chiến mỗi khi bên ngoài thất thủ.

Nói tóm lại, muốn vượt qua “Khu Vực 7” để tiến vào lâu đài Moritzburg thì phải cần đến cả một sư đoàn thì may ra mới có thể thành công.

Bên trong “khu vực 7”. Khoảng sân trung tâm. Thân hình Lạc Tuyết như tiên tử bay nhảy trong gió, trong tay cô là một thanh trường cung màu tím nhạt. Xung quanh cô là mấy chục con robot cầm trong tay kiếm ánh sáng. Bọn chúng không một chút thương thức cảnh tiên nữ tán hoa mà hướng về Lạc Tuyết chém tới.

Đối mặt với một đám robot hung thần như vậy, Lạc Tuyết không chút nào sợ hãi.

Chỉ thấy cô đạp mạnh chân. Cả người cô bay lên cao tránh thoát khỏi loạt tấn công của đám robot. Đồng thời nội linh lực trong cơ thể hội tụ nơi tay. Cô kéo cung, một mũi tên màu vàng nhạt, tỏa ra khí tức thần thánh xuất hiện.

“Thiên Thần Phán Xét”

Theo một tiếng quát nhẹ của Lạc Tuyết. Cô nhả tên, lập tức quang tiễn bay với tốc độ vô cùng nhanh bắn về phía mấy con robot. Chưa dừng lại ở đó, quang tiễn bỗng nhiên tách ra thành hai, hai tách thành bốn. ... Chỉ trong chốc lát, đầy trời quang tiễn xuất hiện bắn xuống phía dưới.

- Oanh... Oanh

Tiếng nổ vang vọng khắp “khu vực 7”, khói bụi bay toán loạn khắp nơi khiến cho phía dưới trở lên mờ mịt, không nhìn thấy gì.

- Vèo... Vèo

Đúng lúc này, từ trong khói bụi, mấy chục viên năng lượng đạn bắn về phía Lạc Tuyết với tốc độ nhanh vô cùng. Nó nhanh tới nỗi, Lạc Tuyết không kịp phản ứng.

Mặt thấy Lạc Tuyết sắp bị “vùi hoa dập liễu” thì một âm thanh ngọt ngào vang lên:

“Thủy độn: Lục Châu Bảo Hộ”

Người lên tiếng chính là Uyển Như. Chỉ thấy cô dơ lên pháp trượng, sau đó chỉ về phía Lạc Tuyết quát khế.

Lập tức, sáu quả cầu nước xuất hiện bắn về phía Lạc Tuyết. Sáu quả cầu nước ở xung quanh Lạc Tuyết xoay tròn, sau đó sáu tấm kính xuất hiện liên kết với nhau, hình thành lên một cái lồng kính hình lục giác .

- Oanh... oanh.

Rất nhiều tiếng nổ lớn vang lên. Toàn bộ nguồn năng lượng đạn rơi vào lồng kính đều biến mất vô ảnh vô tung. Dưới sự bảo vệ của lồng kính, Lạc Tuyết không một chút nào tổn thương

“Bộp... Bộp, Uyển Như, Lạc Tuyết. Hai em phối hợp không sai ah”

Tiếng vỗ tay cùng âm thanh tràn đầy tán thưởng của Long vang lên khiến hai người giật mình quay lại. Phát hiện ở trước cửa vào lâu đài, Long đã đứng đó từ lúc nào, đang dùng ánh mắt thưởng thức nhìn hai người

“ Anh Long” x2

Thấy Long , hai người vui vẻ hô lên một tiếng. Sau đó vội vàng cho robot rời đi rồi đi tới chỗ Long, phân biệt ôm lấy hai cánh tay hắn khiến Long nội tâm sáng khoái vô cùng

Lúc này, Lạc Tuyết ngẩng đầu hiểu kì hỏi:

“ Anh Long. Anh đã trở lại. Việc xuất bản Tru Tiên thế nào?”

Mà bên cạnh Long, Uyển Như cùng dùng ánh mắt chờ mong nhìn hắn, bộ dạng hưng phấn vô cùng

Hai cô gái hỏi vậy cũng chỉ là hỏi Long cùng NXB Đại Việt đàm phán thế nào mà thôi?.Hai người hoàn toàn tin tưởng Tru Tiên có thể trở thành một quyển sách. Không những thế còn trở thành một quyển sách nổi tiếng toàn Thái Dương Tinh Hệ. Không phải bọn họ nói quá? Hay là hai người là fan cuồng Tru Tiên mà nói tốt cho nó. Mà đó chính là sự thật.

“Tất nhiên là thành công mỹ mãn...”

Long cười ha hả trả lời, bộ dạng cực kì đắc ý

Sau đó hắn vừa lời kéo hai người trở về lâu đài, vừa kể cho bọn họ nghe cuộc nói chuyện sáng nay giữa hắn và Đinh Chiến.

Hồ nước ngọt, trên chiếc du thuyền khổng lồ Titanic. Uyển Như tròn tròn mắt, há tay che miệng khiếp sợ kêu lên:

“ Không phải đâu. 30% lợi nhuận. Đây không phải là nói, nếu như NXB thu được 100 tỷ linh tệ tiền lợi nhuận thì anh được 30 tỷ linh tệ sao. Oh my god!”

Nghe Long nói hắn đòi NXB những tận 30% lợi nhuận. Uyển Như thật sự chấn kinh.

Cô đã đọc Tru Tiên, và đến giờ đã trở thành fan cuồng của Tru Tiên. Cô biết Tru Tiên là một tác phẩm kinh điển như thế nào, một khi nó xuất bản, chắc chắn sẽ trở thành một quyển kì thư có một không hai của thế giới . Cô tin, bất kì ai đọc Tru Tiên đều sẽ yêu thích, sẽ trở thành một fan cuồng của Long.

Vì thế, Tru Tiên mà thành sách, việc nó thu về 100 tỷ linh tệ hoàn toàn là điều bình thường, thậm chí là còn hơn cả con số này rất nhiều lần.

Long đòi 30% lợi nhuận, như vậy, hắn ít nhất là có trong túi 30 tỷ linh tệ. Bán một quyển sách được 30 tỷ linh tệ khiến Uyển Như giật mình vô cùng. Dù cho gia tộc cô, cũng không thể làm nổi như những gì Long làm.

Đồng thời cô cũng không khỏi khâm phục khả năng kiếm tiền của Long. Mới mấy hôm trước bị gia đình ngừng chu cấp (ông nội hạ lệnh) mà sau mấy hôm, Long đã kiếm về hơn mười triệu linh tệ (lương mà web trả khi Long viết Tru Tiên ở trên mạng) và tiếp tới là gần mấy chục tỷ linh tệ. Kiểu kiếm tiền quả thật không khác gì đi ăn cướp.

“Đúng thế. Tuy vậy, con số này cũng không ổn định. Đợi đến khi tất cả người của Thái Dương Tinh Hệ này đều mua nó rồi. Thì con số này cũng biến mất”.

“ Thế nhưng lúc đó, anh cũng đã trở thành một tên tỷ phú tiền tiêu không hết rồi. Mới cả em cũng không tin đến lúc đó anh không tìm được cách kiếm tiền khác”

Lạc Tuyết thè lưỡi, nghịch ngợm lên tiếng. Lúc này đây, Lạc Tuyết thật sự cảm thấy vui sướng và tự hào vì năng lực kiếm tiền của Long. Đẹp trai, thực lực mạnh mẽ, không những thế năng lực kiếm tiền còn cực kì kinh khủng, một bạn trai như vậy quả thật là bao cô gái mơ ước.

Hiện tại, nếu như trở về gia tộc, cô có thể vỗ ngực với mấy đứa con gái hay nói xấu Long trước đây mà tự hào nói: Xem! Bạn trai ta hoàn toàn không phải là một tên chỉ biết tiêu tiền của gia tộc nhé. Bản thân hắn hoàn toàn có năng lực kiếm được rất nhiều tiền ah.

“Ha... ha, em đúng là hiểu anh mà”.

Long ôm lấy Lạc Tuyết, hôn lên má cô một cái cười vui vẻ. Quả như Lạc Tuyết nói, Tru Tiên chỉ là bước đầu mà thôi. Hắn đã chuẩn bị sẵn một tác phẩm tiếp theo rồi. Và tác phẩm này, chính là vũ khí chính để hắn tiến công làng giải trí.

“Được rồi, không nói tới điều này nữa. Lạc Tuyết, Uyển Như, anh có chuyện muốn nói với hai em”

Long ngồi đối diện với hai cô , khuôn mặt tràn đầy vẻ nghiêm túc

Thấy Long bộ dạng hoàn toàn không giống đùa dờn. Uyển Như cùng Lạc Tuyết biết Long có chuyện quan trọng muốn nói với mình. Vì thế hai người gật đầu, chờ đợi Long lên tiếng.

“Các em hiện tại đều đã là cấp chín. Anh muốn trợ giúp các em đột phá cấp mười”

Long nói ra một câu khiến hai cô gái sửng sò sau đó là vui mừng, trong lòng hưng phấn vô cùng.

Lạc Tuyết và Uyển Như đều là thiên tài trong thiên tài, có thể nói hai người thiên phú đều tốt vô cùng. Nếu không, cũng không ở mười bốn tuổi mà đạt được cấp chín. Thế nhưng, dù thiên tài đến mấy thì cũng khó mà ở tuổi mười bốn đạt được cấp mười

Tại sao? chính là do thể chất của bọn họ không đủ để chứa được nguồn linh lực khổng lồ, đồng thời các kì kinh bát mạch trong cơ thể vẫn rất cứng rắn, không thể biến đổi thành mười của cầu của Luyện Tinh Cảnh.

Đây cũng là nguyên nhân chung mà tại sao mười bốn tuổi rất ít người đạt tới Luyện Tinh Cảnh. Những Luyện Tinh Cảnh tuổi mười bốn khắp đại lục từ cỏ chí kim chỉ có thể chưa đến trăm người. Còn nguyên nhân gì mà thể chất của con người lại như vậy thì Long cũng biết đôi chút: Là do quy tắc vũ trụ đặt ra

Hiện tại, Uyển Như và Thanh Mị có thể trở thành một trong những Luyện Tinh Cảnh trẻ tuổi nhất trong lịch sử đại lục từ xưa tới nay, bảo sao hai người không hưng phấn, kích động cho được. Ánh mắt tràn đầy chờ mong nhìn Long.

“Anh nói thật chứ?” Lạc Tuyết không dám tin hỏi lại.

“Tất nhiên rồi” Long vỗ ngực đảm bảo. Sau đó nhìn Lạc Tuyết cười thần bí, bộ dạng quả thật chính là một tên đang có âm mưu đen tối trong đầu

“Nếu như em không tin, vậy thì bắt đầu từ em đi”

“Được ah” Lạc Tuyết không chút do dự gật đầu sau đó vội vàng chạy tới bên cạnh Long, ngồi xuống hỏi:

“Vậy em cần phải làm gì?”.

“Không cần làm gì cả. Chỉ cần... cởi hết quần áo ah. À, cả quần áo lót nữa !?”

Long cười hi hi, ánh mắt nóng rực nhìn Lạc Tuyết. Làm gì còn vẻ nghiêm túc vừa rồi.

Mục đích của hắn hôm nay một là trợ giúp hai cô bạn gái đột phá nhưng quan trọng nhất là “kiểm tra thân thể” hai cô . Quả thật là quá vô liêm sỉ.

Nghe Long nói vậy, Lạc Tuyết khuôn mặt nháy mắt đỏ bừng.

Mặc dù là bạn gái của Long trong mười bốn năm, cũng đã ngủ chung với nhau thế nhưng mà lúc đó cô có mặc quần áo ah. Hiện tại, Long bắt cô quần áo, trần truồng trước mặt hắn, Lạc Tuyết cảm thấy cực kì xấu hổ, thẹn thùng vô hạn.

Không chỉ cô mà Uyển Như đôi má cũng hồng hào vô cùng. Bộ dạng cực kì ngượng ngùng, cúi đầu không dám nhìn Long.

“Anh Long, thật là phải cởi sạch?. Không phải là anh muốn chiếm tiện nghi của bọn em mà nói vậy đấy chứ?”

Lạc Tuyết bất mãn, có chút không tin tưởng nhìn Long.

“Không được. Phải cởi hết đó. Cơ mà, em phải tin tưởng vào nhân phẩm của anh chứ? Anh đảm bảo không lợi dụng việc này đều chiếm tiện nghi của em”

Long một dạng chính nhân quân tử, chắc như đinh đóng cột lên tiếng. Thế nhưng ánh mắt thỉnh thoảng liếc nhìn về phía Lạc Tuyết mang theo vẻ tham lam lièn bán đứng hắn

“Hừ, quý mới tin anh”

Lạc Tuyết trừng mắt nhìn Long. Ở với tên này mười bốn năm, cô làm sao còn không biết bạn trai mình tính cách thế nào.

Tuy rằng trong lòng ngượng ngùng, xấu hổ. Thế nhưng sớm hay muộn thì cô cũng trao thân cho đối phương. Giờ cho hắn nhìn thấy cũng không có gì là sai cả .

Nghĩ vậy Lạc Tuyết khuôn mặt đỏ như gấc, đôi mắt xinh đẹp không dám nhìn Long .

Cô đứng dậy, trong ánh mắt chờ mong của Long. Lạc Tuyết từ từ đưa tay lên, hay tay chậm chạp cởi từng cúc áo

“Oa.. chị Lạc Tuyết thật sự cởi. Ah~..Thật... thật... xấu hổ...Ah! mình... mình không... không dám nhìn”

Thấy Lạc Tuyết lén lút, thật sự dám cởi. Uyển Như giật mình kêu lên một tiếng. Sau đó đôi má tràn đầy hồng vân, xấu hổ cực kì lấy hai tay che mặt, không dám nhìn.

Thế nhưng , chỉ một lúc sau, với tính cách tò mò của mình, cô không nhịn được hé tay, đôi mắt đẹp mở thật lớn tràn đầy hiếu kì nhìn Lạc Tuyết.

Số từ: 3026

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Hai Cô Gái Đột Phá

Dù rằng động tác của Lạc Tuyết rất chậm chạp, thế nhưng cuối cùng cái gì đến cũng phải đến. Toàn bộ quần áo trên người cô đều bị cô cởi sạch, kể cả quần áo lót cũng cởi ra.

Lập tức, một cỗ thân hình hoàn mỹ không tì vết xuất hiện trước mặt Long khiến hắn ngơ ngác ngồi đó. Ánh mắt nóng rực, tràn đầy xâm lược nhìn Lạc Tuyết.

Mười bốn tuổi nhưng thân cao tới một mét sáu năm với làn da trắng như da em bé đủ để bất kì cô gái nào cũng tự ti, mặc cảm.

Bộ ngực khổng lồ, trắng bóc, căng tròn tràn đầy sức sống xấp xỉ B cup (cái này t chém, nếu như không tưởng tượng được thì lấy ảnh Rei Miyamoto trong High school of the dead ra, vòng 1 của LT lớn như vậy) nửa ẩn nửa hiện sau cánh tay của Lạc Tuyết như là mời gọi Long đi tới khám phá, khiến bất kì thằng đàn ông nào nhìn thấy cũng phải thú huyết sôi trào.

Đi xuống phía dưới vòng eo thon thả không một chút sẹo lồi nào. Xuống phía dưới nữa là khu vực u cốc nước chảy róc rách, chưa được khai hoang đã bị một tay của Lạc Tuyết che lại.

Không giống như Thanh Mị là rừng cây rậm rạp, nơi đây hoàn toàn trắng sạch, u cốc thâm son cũng chưa bị rừng cây che lại. Kết hợp với độ tuổi của cô trở thành một sự kết hợp hoàn hảo.

“Oa.. ngực của chị Tuyết thật lớn ah. Thật hâm mộ”

Nhìn bộ ngực hùng vĩ, không ngừng nhảy lên theo từng tiếng hít thở của Lạc Tuyết. Uyển Như ghen ngào kêu lên, trong giọng nói tràn đầy hâm mộ vô cùng.

Lại nhìn xuống bộ ngực đang phát dục của mình, mặc dù đã lớn thế nhưng so với Lạc Tuyết hoàn toàn là kiến so với voi. Uyển Như chỉ cảm thấy một hồi thất bại, buồn bức vô cùng nói không lên lời. Trong lòng thầm thì phải hỏi Lạc Tuyết bí quyết tăng vòng một mới được

Về phía Long. Hắn ánh mắt đăm đăm, tràn đầy xâm lược nhìn Lạc Tuyết.

Nhìn khuôn mặt tinh xảo bởi vì ngượng ngùng mà tràn đỏ ửng , toát lên vẻ kiều diễm, xinh đẹp vô hạn.

Nhìn thân hình hoàn mỹ, tràn đầy vẻ khiêu gợi, không chê vào đâu được của cô.

Long chỉ cảm thấy một cỗ tà hỏa bùng lên trong cơ thể. Phía dưới hắn, tiểu huynh đệ không biết từ lúc nào đã ngẩng cao đầu, chào cờ

.

“Chậc... chậc, Tuyết à! Em thật sự lớn rồi ... thật sự lớn rồi” Long khẽ lẩm bẩm, ánh mắt si mê nhìn Lạc Tuyết.

Cảm nhận được ánh mắt nóng rực, như muốn ăn tươi nuốt sống mình từ Long. Lạc Tuyết toàn thân run rẩy, đôi má hồng hào nhìn vô cùng đáng yêu. Cô âm thanh nhỏ như muỗi kêu lên tiếng:

“Đừng... đừng có nhìn”

Mặc dù thấy Long ánh mắt si dại nhìn mình, Lạc Tuyết cảm thấy cực kì vui vẻ, trong lòng vì mị lực của mình cảm thấy cực kì tự hào.

Thế nhưng đây là lần đầu tiên cô khóa thân trước mặt một người đàn ông. Không những thế, ở bên cạnh cô, Uyển Như còn đang nhìn chăm chăm. Điều này khiến Lạc Tuyết ngượng ngùng vô cùng, xấu hổ chết đi được. Chỉ mong có cái lỗ nào đó để mình chui vào.

Nhìn Lạc Tuyết ánh mắt cầu xin nhìn mình. Long khẽ ho một tiếng để nội tâm bình tĩnh lại.

Hiện tại Lạc Tuyết mới có mười bốn tuổi, nếu như mất đi nguyên âm sẽ ảnh hưởng tới tiềm lực của cô. Vì thế, dù Long bị vẻ đẹp của Lạc Tuyết khiêu khích cho dục hỏa trùng thiên thế nhưng hắn cũng không để cô ra mà “hành quyết”.

Nghĩ vậy, dục hỏa trong người Long cũng vơi đi phần nào.

Hắn đi tới chỗ Lạc Tuyết, trong ánh mắt né tránh, ngượng ngùng của cô. Hắn nhẹ nhàng đỡ cô ngồi xuống ghế. Cầm lấy hai tay cô nghiêm giọng:

“Nhắm mắt lại. Toàn thân thả lỏng. Sau đó vận công, điều khiển dòng linh khí theo lộ tuyến tu luyện mọi ngày, bắt đầu quá trình tái tạo kinh mạch”

Âm thanh tràn đầy từ tính, ôn nhu vang lên khiến Lạc Tuyết bình tĩnh trở lại. Cô nhìn Long phát hiện ánh mắt hắn tràn đầy thanh tịnh, nghiêm túc. Cô khẽ gật đầu sau đó làm theo lời nói của hắn.

Thấy Lạc Tuyết đã nhắm mắt. Long tâm niệm khẽ động. Lập tức, Lộ Trữ Thời Gian được mở ra, lượng lớn linh lực màu vàng đậm theo Long điều khiển không ngừng tiến vào cơ thể Lạc Tuyết.

Một ngày = một năm. Long từ khi đạt được hệ thống đến giờ đã được gần một tháng. Cứ cho là hai mươi ngày đi, như vậy bên trong Lộ Trữ Thời Gian cũng đã trôi qua 20 năm. Lượng linh lực tích tụ bên trong đó trải qua dòng thời gian bồi dưỡng đã trở lên cực kì tinh khiết. Độ tinh khiết đã đạt tới 90%

Vì để độ tinh khiết đạt 100%, tức linh lực biến thành chân nguyên. Long không chút do dự hợp nhất linh lực, sau đó lại phân tách bọn chúng ra. Trải qua mấy ngày, toàn bộ tạp chất bên trong linh lực đã biến mất mà thay vào đó là một nguồn năng lượng màu vàng đậm: Chính là Chân Nguyên.

Có Chân Nguyên, việc trùng kích bình cảnh, việc tấn cấp hoàn toàn không xảy ra bất kì vấn đề gì.

Tuy vậy, lượng Chân Nguyên này rất ít ỏi, chỉ đủ để Uyển Như và Lạc Tuyết đột phá tới cấp mười mà thôi. Không còn dư để Long dùng. Đối với việc này, Long hoàn toàn không để ý, Lạc Tuyết và Uyển Như đột phá là hắn vui rồi. Đặc biệt là Uyển Như, bởi vì khi đó, hắn có thể thực hiện việc đó rồi

Về phía Lạc Tuyết. Lúc này, cô cảm nhận được một nguồn năng lượng ôn hòa từ Long tiến vào trong cơ thể mình. Không chút suy nghĩ, cô liền vận lên “Thánh Quang Quyết”, một quyển Địa Cấp công pháp, cũng là chính là công pháp mà Lạc Tuyết đang tu luyện.

Dưới sự chỉ đạo của Long, Chân Nguyên cực kì ngoan ngoãn đi theo lộ tuyến mà Thánh Quang Quyết đã đề ra bắt đầu cải tạo kinh mạch của Lạc Tuyết.

Chỉ thấy, dưới sức mạnh khủng bố của Chân Nguyên, kì kinh bát mạch không ngừng biến hóa, hợp rồi lại phân, phân rồi lại hợp.... Quá trình diễn ra liên tục, liên tục kéo dài mấy phút liền.

Đồng thời, Chân Nguyên cũng phân tán, tiến vào các tế bào, lục phủ ngũ tạng, xương cốt... không ngừng cường hóa để thân thể cô thích ứng với cảnh giới Luyện Tinh Cảnh.

Quá trình cải tạo kinh mạch không khiến Linh Sư đau đớn mà bọn họ cảm thấy cực kì thư thái, toàn thân thả lỏng như là đang tắm trong hồ nước nóng vậy. Không thấy Lạc Tuyết khuôn mặt thả lỏng, tràn đầy vẻ thích thú, hai mắt lờ mờ đầy sự hưởng thụ sao?

Nửa tiếng sau, quá trình cải tạo kết thúc. Bên trong cơ thể Lạc Tuyết, mười quả cầu hình thành, trong đó có một quả cầu bắt đầu xoay tròn hấp thu năng lượng vũ trụ bên ngoài. Điều này khiến cho Lạc Tuyết tiến vào trạng thái vong ngã, không biết bất kì điều gì xung quanh.

Thấy vậy, Long mỉm cười hài lòng. Hắn ngẩng đầu, ánh mắt sáng quắc nhìn về phía Uyển Như đang chôn cả đầu mình vào bộ ngực nhỏ của cô, khuôn mặt đỏ bừng không dám nhìn Long.

“Uyển Như. Đến lượt em đó” Long cười híp mắt, bộ dạng nghiêm túc lên tiếng

“Anh.. anh Long Em... em không... không cần... đầu... A...A... Anh...”

Uyển Như chưa nói xong bỗng nhiên hét lên một tiếng. Chỉ thấy, Long đã bế cô lên. Sau đó trực tiếp động thủ cởi quần áo của Uyển Như, ánh mắt đắm tiếu nhìn cô cười ha hả:

“Muốn chạy, không có cửa đâu cưng”

Không như Lạc Tuyết thân hình tràn đầy sự trưởng thành, quyến rũ thì thân hình của Uyển Như đúng chuẩn học sinh lớp 10.

Thân cao chỉ đến một mét năm chín, thân hình nhỏ nhắn với nước da trắng như da em bé, bộ ngực hơi phát triển thế nhưng kết hợp với cơ thể nhỏ bé, thon thả của cô mang tới một vóc người cân đối, hoàn mỹ.

Hình dáng nhỏ nhắn, khí chất nhu thuận, khuôn mặt tinh xảo khiến Uyển Như giống như một cô bé cấp ba ngây thơ, trong sáng, đáng yêu lại không kém phần nghịch ngợm khiến Long yêu thích không muốn buông tay.

“Uyển Như. Em thật là quá đáng yêu ah”.

“Ah.. Ah...”

Nghe Long tán thưởng, Uyển Như cả khuôn mặt cúi gằm, trong lòng thẹn thùng vô cùng, không dám ngẩng đầu nhìn Long.

May mà Lạc Tuyết đang chìm trong tu luyện không biết gì nếu không Uyển Như rất có thể bởi vì sự xuất hiện của Lạc Tuyết mà ngắt đi mất.

Lúc này cô mới biết được cảm giác của Lạc Tuyết lúc này, quả thật là xấu hổ chết đi được.

Thấy Uyển Như moe, đáng yêu tới như vậy. Long thật sự có xúc động đi tới ôm ấp cô , sau đó...

May mà lí trí vẫn còn. Long vội vàng lắc đầu, đi tới bên cạnh Uyển Như bắt đầu quá trình tạo người à không, nhằm quá trình tái tạo kinh mạch.

Nhìn hai cổ thân thể xinh đẹp đang ngồi trên giường tu luyện. Long hai mắt tràn đầy thỏa mãn. Có hai cô bạn gái không chỉ bên ngoài xinh đẹp tuyệt trần mà “nội thất bên trong tiện nghi bất ngờ”, không những thế mỗi người một vẻ, không ai giống ai khiến Long cảm thấy vô cùng hạnh phúc, sung sướng. Cảm giác mình thật sự hưởng phúc tề thiên ah.

Tiếc là hai người tuổi còn quá nhỏ, mình không thể làm gì nếu không hai cổ thân thể trần truồng, không một mảnh vải che thân ở trước mặt mình như thế này thì đã không chút do dự nhào tới rồi.

Lắc đầu dẹp bỏ hết mấy cái ý tưởng xấu trong đầu.Long mở lên máy tính. Vào trang web Truyencv. Sau đó vào “Topic của KingAzir: Nơi giải đáp mọi thắc mắc, mọi yêu cầu của quý bạn đọc”

Talagay123: Hoàng đế, ngài nói ngài chuẩn bị ra bộ truyện mới. Tại sao chưa thấy gì vậy?

KiemTien: Đúng đó. Ta thật sự chờ mong truyện mới của ngài ah. Ngài có thể bật mí cho chúng ta biết truyện mới thuộc thể loại gì không? Vẫn thuộc thể loại Tiên Hiệp, hay là Linh Sư – Hiện đại. Nhưng dù thể loại nào, chúng ta cũng ủng hộ ngài hết mình.

I Love KingAzir: Phải đó... phải đó. Hoàng thượng à! Ngài mau ra truyện ah. Em chờ cả ngày nay mà sao không thấy truyện mới vậy. À quên. Số điện thoại của em là xxxx, Hoàng thượng nhớ phải gọi cho em nha. I love you chích chịch.

...

Từ ngày hôm qua sau khi hoàn toàn viết xong Tru Tiên. Long liền nói với độc giả là sẽ ra thêm một bộ truyện mới. Từ lúc đó đến nay, trên topic tràn ngập các bình luận, tất cả đều có tràn đầy hào hứng, chờ mong bộ truyện tiếp theo của Long.

Tru Tiên là tuyệt tác, được cả cộng đồng văn học mạng đặt cho danh hiệu: Tác phẩm hay nhất thế kỉ mới. Vì thế, thân là tác giả của một tuyệt tác như vậy, Long danh tiếng nổi như cồn. Trở thành một thần tượng của rất nhiều tác giả và độc giả mạng.

Nói không phải đùa chứ nếu như lên mạng mà hỏi hoàng đế Đại Việt đế quốc là ai có khi mọi người không biết thế nhưng hỏi KingAzir là ai, thì đều sẽ nhận được đáp án: Tác giả xuất sắc nhất thế kỉ. Cũng vì thế mà mọi người cũng gọi hân bằng cái tên: Hoàng đế, chính là dịch từ “King” có nghĩa là “vua” ý nói hân ở văn học mạng có vị trí độc tôn.

Nhìn một đồng fan hâm mộ, nữ có, nam có, già có, trẻ con, thậm chí là phụ nữ có thai và trẻ em đang bú (đua đẩy). Bọn họ đều gọi mình với một cái tên tràn đầy kính trọng, tràn đầy sự kính ngưỡng: Hoàng đế. Long cảm thấy cực kì tự hào, cực kì vui sướng, thỏa mãn.

Kiếp trước, hân chưa từng được thử cảm giác này, cảm giác được người khác sung bái, trở thành thần tượng quả thật là quá tuyệt vời.

“Như vậy. Cũng là nên đưa ra thứ đó rồi”

Mấy ngàn bình luận yêu cầu mình ra truyện mới. Long hí hóp mắt sau đó lóe sáng, hai đạo tinh quang bắn ra. Tru Tiên đã đạt nền móng vững chắc cho Long ở trong ngành truyện mạng nói riêng và ngành giải trí nói chung. Hiện tại, cũng đã tới lúc “xây nhà”, xây dựng đế chế của riêng mình rồi.

Và tầng đầu tiên của “tòa nhà” này, chính là...

Trong đầu kêu gọi hệ thống mở ra “trí nhớ kiếp trước”. Rất lâu sau, Long mới ở trên máy tính gõ ba chữ:

“Tây Du Kí”

Chương 85: Đột Nhập Đình Gia

Với sự phát triển của khoa học kỹ thuật, Linh Sư không còn giữ được vị trí độc tôn như ngày xưa nữa. Giờ đây, mọi người tu luyện chỉ để kéo dài tuổi thọ chứ không còn mơ tới sức mạnh thông thiên, triệt địa.

Mặc dù vậy, với việc kéo dài tuổi thọ thì Linh Sư vẫn là được người dân đại lục chào đón nhiệt liệt. Đặc biệt Linh Sư lại đi cùng với nhân loại qua vô số năm tháng. Vì thế, dù rằng không còn vị trí độc tôn thế nhưng con người vẫn tu luyện trở thành Linh Sư.

Thành phố Hà Bắc có khoảng tám trăm ngàn dân thì tất cả đều tu Linh Sư. Trong đó có 80% số Linh Sư đều là người của Đình gia. Điều này khiến Đình gia trở thành gia tộc mạnh nhất trong tứ đại gia tộc về mặt vũ lực.

Đình gia nằm ở phía Bắc thành phố, tọa lạc trên một mảnh đất rộng 500 ha.

Trung tâm mảnh đất là một tòa lâu đài nguy nga, tráng lệ, cao lớn. Tòa lâu đài này chính là nơi sinh sống và làm việc của thành viên chính tộc Đình gia.

Xung quanh lâu đài là các trạm gác canh với những thiết bị cảm ứng linh lực, cảm ứng thân nhiệt,... hệ thống phòng thủ hiện đại cùng với mấy trăm cảnh vệ thực lực Dẫn Nguyên Cảnh luôn túc trực 24/24 h. Điều này khiến cho nơi đây trở thành một nơi bất khả xâm phạm.

Người ta thường nói: Đêm không trăng là lúc thích hợp nhất để giết người. Chỉ thấy trên bầu trời Đình gia, hai bóng người lóe lên, dùng tốc độ nhanh nhất tiến vào Đình gia.

Sau đó, bọn họ tốc độ tăng lên, giống như một cơn gió lướt qua đám cảnh vệ, vượt qua hệ thống phòng thủ, thiết bị cảm ứng linh lực... tiến vào bên trong Đình gia. Không phải ai khác, chính là Thanh Mị là Long.

Ở nhà, Uyển Như và Lạc Tuyết vẫn còn đắm chìm trong việc tu luyện không tỉnh lại. Vì thế, sau khi viết vài dòng giới thiệu về Tây Du Ký Long liền nấu một bàn cơm tối thịnh soạn cho hai người, còn hẩn thì lại xe đi tới Sở Cảnh Sát đón Thanh Mị.

Bởi vì thời gian còn sớm. Hai người thuê một khách sạn gần đó rồi làm gì thì ai cũng biết rồi. Ngày hôm nay, Long bị hai cỗ thân thể tràn đầy mị lực, khiêu gợi hoàn mĩ khiêu khích khiến dục hỏa trong người hẩn tích tụ cực nhiều. Gặp Thanh Mị là không nhịn được đề cô ra mà xxx

Trải qua mấy tiếng rãng co, dục hỏa mới tiêu tan. Chỉ khổ cho Thanh Mị, bị Long chơi đùa lâu như vậy. Lúc này cô thật sự vô lực, toàn thân mệt mỏi không còn sức mà tiếp hẩn, trực tiếp ngủ say mãi đến gần 12h đêm mới tỉnh lại

“Bà xã, Đình gia lớn như thế này. Chúng ta lên bắt đầu từ đâu giờ?”

Tại nơi cao nhất của tòa lâu đài. Long ôm lấy Thanh Mị thật chặt, ánh mắt buồn bực nhìn xuống toàn cảnh tòa lâu đài hồi.

Tòa lâu đài cực kì lớn, lớn hơn rất nhiều so với nhà của Long. Muốn đi hết nơi này cũng phải mất ít nhất một tiếng. Đặc biệt là lúc này, hai người còn phải tỉ mỉ tìm từng ngõ ngách của lâu đài để tìm ra nơi Nguyễn Huy bị bắt cóc. Như vậy, thời gian cũng phải mất nửa ngày. Điều này khiến Long chán nản.

“Em cũng không biết. Theo như tin cuối cùng mà Nguyễn Huy truyền về tổng bộ thì em ấy đang ở bên trong tòa lâu đài này nhưng không có vị trí cụ thể. Giờ chúng ta cũng chỉ có thể đi tới đâu, hay tới đó thôi” Thanh Mị âm thanh bất lực lên tiếng.

Nghe tin em trai mất tích, cô liền không chút do dự nhận nhiệm vụ : giải cứu Nguyễn Huy vì thế cũng không có thời gian xem thông tin về Đình gia.

Sáng nay, sau khi nhận chức ở Sở Cảnh Sát. Cô mới có thời gian xem những thông tin về Đình gia mà tổng bộ đưa cho. Lúc này, cô mới biết việc tìm kiếm Nguyễn Huy khó khăn như thế nào.

“Thế nhưng thời gian không cho phép ah. Hiện tại là 12h đêm, chúng ta chỉ có khoảng 5 tiếng để tìm thấy Huy. Đợi đến khi người trong Đình gia tỉnh lại. Việc tìm kiếm liền trở lên khó khăn. Lại nói, từ khi Nguyễn Huy mất tích đến giờ đã hơn một ngày, chắc gì cậu ta vẫn còn ở trong Đình gia”.

Long cười khổ. Hẩn nói là sự thật, mà đây cũng là ngăn trở lớn nhất trong việc tìm kiếm Nguyễn Huy..

Nghe vậy, Thanh Mị trầm mặc. Cuối cùng cô lắc đầu ngao ngán. Cô hoàn toàn không tìm ra cách gì để biết được tung tích của Nguyễn Huy. Hẩn còn ở bên trong Đình gia?hay là đã trốn khỏi đây?....

Nhìn Thanh Mị bộ dạng khổ sở như vậy. Long đau lòng cực kì, hấn lắc đầu cười trấn an cô:

“Được rồi. Để anh thử xem một lần”

Nói xong, Long ánh mắt nhìn về phía lầu đài, trong mắt lóe sáng quắt nhe:

“Định mệnh”

Lập tức, mấy trăm con mắt hiện lên bên trong tòa lầu đài. Mấy trăm con mắt này đại diện cho tất cả những linh sư đang tồn tại trong lầu đài, kể cả những linh sư đang núp ở những nơi bí ẩn nhất cũng không thể thoát khỏi chiêu cuối của TF.

Chiêu cuối được dùng, Long lập tức sử dụng dị năng: Đo đạc cảm xúc. Lập tức, rất nhiều cảm xúc từ khắp nơi xuất hiện bên trong đầu Long. Cảm xúc buồn bực, chán nản, vui vẻ... của tất cả những linh sư bên trong lầu đài đều bị Long nhìn thấu hoàn toàn.

Đây chính là một kĩ năng mà Long mới sáng tạo ra. Kết hợp giữa dị năng Đo Đạc Cảm Xúc với chiêu cuối Định Mệnh để trong cùng một thời điểm xem được cảm xúc của rất nhiều người

Long nhắm mắt lại, yêu cầu hệ thống phân loại những cảm xúc này.

Hiện tại, hấn đang làm liều hoàn toàn không có mục đích. Ý nghĩ của hấn rất đơn giản, tòa lầu đài này là nơi sinh sống của gia đình gia chủ Định gia. Nếu vậy, dựa vào nguồn cảm xúc cùng với Định Mệnh, Long có thể biết được vị trí chính xác của gia chủ Định gia. Từ đó, hấn có thể uy hiếp đối phương để tìm ra nơi tọa lạc của Nguyễn Huy.

Trải qua mấy phút phân loại. Long biểu tình tràn đầy vẻ thất vọng. Mấy trăm cảm xúc khác nhau nhưng hầu như đều tới từ những cảnh vệ bên ngoài Định gia. Còn những cảm xúc bên trong Định gia đều không có. Cho thấy một là Định Bá Vương – gia chủ Định gia đã ngủ say hoặc không có trong gia tộc.

“Khoan đã. Cảm xúc này...”

Bỗng nhiên, Long để ý tới một cảm xúc. Đây là một cảm xúc kì lạ, tràn đầy vẻ suy tư, nghiền ngẫm giống như một người nào đó đang động não suy nghĩ giải một bài toán vậy. Ngoài ra, bên cạnh đó còn có một cảm xúc sợ hãi, bất an, lo lắng. Mà hai nguồn cảm xúc này xuất phát từ bên trong Định gia.

“Cứ thử xem thế nào?”

Long khẽ lăm bắm một câu. Sau đó dơ tay lên. Một con băng điều liền hình thành. Chính là Ứng Tiền(E) của Ashe.

Dơ lên băng điều, Long ở trên Ứng Tiền về lên một cái linh trận với những kí tự phức tạp. Sau khi vẽ xong, Băng điều liền trở lên trong suốt, kể cả khi tức cũng biến mất.

“Đây là...”

Thấy vậy, bên cạnh Long, Thanh Mị không khỏi kinh ngạc kêu lên một tiếng. Đồng thời ánh mắt khó hiểu nhìn Long, không biết hấn gì.

“Một linh trận ẩn dấu khí tức cùng tàng hình. Là anh dùng giả kim thuật trao đổi với năng lượng vũ trụ”

Long mỉm cười giải thích, sau đó buông tay. Lập tức, băng điều vẫy cánh hóa thành một tia sáng bắn về phía trước. Mục tiêu chính là nguồn phát ra cảm xúc vừa nãy.

Rất nhanh, trước mặt Long liền xuất hiện một hình ảnh. Mà vừa nhìn thấy hình ảnh này, Long và Thanh Mị nhìn nhau, trong mắt tràn đầy mừng rỡ. Bọn họ cuối cùng cũng đã tìm được một chút manh mối rồi.

Chỉ thấy trước mặt hai người chính là một người đàn ông khoảng hơn 30 tuổi. Thân hình cao lớn, khuôn mặt soái ca, khí thế uy nghiêm. Không phải ai khác, chính là gia chủ của Định gia: Định Bá Vương.

Lúc này Định Bá Vương trong tay cầm một tờ giấy, ánh mắt đắm chiêu đầy vẻ suy nghĩ. Phía dưới hấn là một tên thuộc hạ đang cung kính đứng đó, không dám ho he nửa lời.

Rất lâu sau, Định Bá Vương mới để tờ giấy xuống bàn, nhìn về phía tên thuộc hạ, giọng nói tràn đầy uy nghiêm:

“Số Ba. Đã tìm thấy tên đó chưa?”

Số Ba đập đầu một cái, trên mặt mồ hôi lạnh chảy dòng dòng, sợ hãi lên tiếng:

“Gia chủ tha thứ. Thuộc hạ vô năng, đến giờ vẫn chưa tìm thấy đối phương”

“Hừ. Đồ vô dụng. Chỉ là một tên Dẫn Nguyên Cảnh trọng thương mà mất tới hơn một ngày cũng không tìm thấy. Các người làm ăn kiểu gì thế?”

Định Bá Vương đôi mắt sắc lạnh, tràn đầy lửa giận nhìn tên thuộc hạ. Khí thế của Độ Khí Cảnh không chút do dự thả ra khiến Số Ba khuôn mặt trắng

bệch, quý xuống đất không dám đứng dậy liên tục kêu gào:

“ Gia chủ bớt giận. Xin cho thuộc hạ một cơ hội. Thuộc hạ đảm bảo bắt được đối phương về”

“ Ta không cần biết ngươi làm thế nào. Trong vòng 24 h nữa mà không bắt được tên đó. Ngươi lấy mạng chó của ngươi vào thay đi”

Đinh Bá Vương âm thanh băng lãnh nói:

“ Tuân lệnh”

Số Bá kiên định kêu lên một tiếng, sau đó rời đi

Trên không, nhờ vào Ứng Tiến. Long cùng Thanh Mị chứng kiến cùng nghe được toàn bộ cuộc nói chuyện. Hai người nhìn nhau, trong mắt tràn đầy vẻ ngưng trọng, lo âu cùng vui mừng

“ Qua cuộc nói chuyện. Chúng ta có một tin tốt và một tin xấu. Tin tốt là Nguyễn Huy đã thoát khỏi Đinh gia. . .” Long trầm giọng.

“ Tin xấu là em ấy đang bị trọng thương. Mà chúng ta không biết nó ở đâu?” Thanh Mị tràn đầy lo lắng tiếp lời

Nghe vậy, Long gật đầu. Dựa vào cuộc đối thoại giữa Đinh Bá Vương với số Ba, Long hoàn toàn có thể chắc chắn, Nguyễn Huy đã thoát khỏi Đinh gia. Thế nhưng, hắn cũng không phải lành lặn mà rời khỏi Đinh gia, dựa theo câu nói của Đinh Bá Vương: Nguyễn Huy đã bị thương rất nặng.

Bỗng nhiên, Long phát hiện Đinh Bá Vương vậy mà không rời đi mà vẫn ngồi đó, cầm lên tờ giấy lẩm bầm:

“ Tờ giấy này, có nghĩa là gì cơ chứ? Tại sao trên người đối phương lại có một tờ giấy mà không thể dùng Giả Kim Thuật để giải được mật thư ghi trên đó?”

Nghe vậy, Long hai mắt sáng ngời. Lập tức đưa tầm mắt về phía Đinh Bá Vương. Chính xác hơn là tờ giấy mà đối phương đang cầm. Ngay sau đó, một con số vô nghĩa, nghịch ngoạc được viết một cách vội vàng hiện ra trước mặt Long:

“ C1 . 1412. 7. 8 ^ 3. 03. 505”

Nhìn những con số vô nghĩa này. Long không khỏi nhũn mảy, bộ não thiên tài được vận dụng tới cực hạn thế nhưng trong lúc nhất thời lại không tìm được manh mối nào.

Những con số này là do Nguyễn Huy viết lên, không những thế nó còn được phong ấn khiến cho Giả Kim Thuật không thể sử dụng thuật giả kim để hiểu được ý nghĩa của mật thư.

Vì thế, những con số này mang theo một bí mật nào đó. Đồng thời mật thư còn liên quan mật thiết tới Nguyễn Huy ví dụ như tính cách, sở thích, các mối quan hệ, . . . Do đó, muốn phá giải mật thư này, Long phải biết được tất tần tật về Nguyễn Huy.

Nghĩ vậy, Long nhìn Thanh Mị nghiêm túc, nói:

“ Bà xã. Chúng ta lập tức trở về. Em hãy kể tất cả mọi thứ bao gồm sở thích, mối quan hệ . . . của Nguyễn Huy cho anh”

Thanh Mị cũng biết thời gian lúc này cực kì nguy cấp. Không chỉ người của Đinh gia đang lùng sục tìm kiếm Nguyễn Huy mà bản thân hắn cũng đã bị trọng thương không biết sống chết thế nào. Nếu như chậm trễ, Nguyễn Huy rất có thể gặp nguy hiểm tới tính mạng.

“ Ừm. Chúng ta về khách sạn. Em kể cho anh nghe mọi thứ về nó”

Sau đó, hai người liền như một con gió biến mất vào bầu trời không trăng. Kết thúc cuộc đột nhập ngắn ngủi này

Tại một khách sạn năm sao. Long cùng với Thanh Mị ngồi đối diện với nhau trong phòng ngủ. Phần lớn thời gian đều là Thanh Mị nói, Long nghe. Mà nội dung câu chuyện đều liên quan tới Nguyễn Huy

Hơn nửa tiếng sau. Thanh Mị ngừng lại. Ánh mắt chờ đợi nhìn Long.

Về phía Long, lúc này hắn đang đắm chiêu suy nghĩ. Đại não bắt đầu vận dụng tới cực hạn.

Dựa vào lời Thanh Mị, Long thấy được Nguyễn Huy là một con người rất tốt, ghét kẻ ác như thù, thích trừ gian diệt bạo. Làm việc công chính, nghiêm minh giống hết cha hắn. Ước mơ của Nguyễn Huy chính là trở thành một Hư Không Hình cảnh như cha mình.

Ngoài việc thích bảo vệ chính nghĩa. Nguyễn Huy còn yêu thích nghe nhạc, đọc truyện, đặc biệt là thời gian gần đây, Nguyễn Huy trở thành một fan cuồng của Tru Tiên. Trong lòng còn ảo tưởng được gặp KingAzir khiến Long muốn cười mà không được. Thật không rõ lúc Nguyễn Huy biết được KingAzir chính là anh vợ của mình, không biết sẽ có cảm tượng như thế nào.

Yêu thích đi du lịch, đi đây đi đó. Yêu thích mỹ nữ (cái này thằng đàn ông nào mà chả yêu thích), thích chơi cờ vua..

Khoan! Thích chơi cờ vua... Thích chơi cờ vua.....

Bỗng nhiên, Long dừng lại mạch suy nghĩ, không ngừng lẩm bẩm. Trong đầu hắn, một cái gì đó chợt lóe lên khi hắn nghĩ tới sở thích: chơi cờ vua của Nguyễn Huy.

Mấy phút sau, Long hai mắt sáng ngời vỗ đùi một cái, kích động kêu lớn:

“Ra rồi”

Số từ: 2749

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Giải Mã Mật Thư

“Long, anh hiểu được mật thư rồi à!”

Thấy Long kích động như vậy, Thanh Mị tưởng rằng Long đã giải ra mật thư rồi đấy. Vì thế, cô tâm trạng cực kì vui sướng, khuôn mặt đỏ bừng tràn đầy kinh hỉ vội vàng hỏi.

“Làm gì nhanh như vậy. Anh chỉ hiểu được hai chữ cái đầu tiên mà thôi”

Long lắc đầu, sau đó đưa tờ giấy cho Thanh Mị. Chỉ vào chữ C1 giải thích:

“Em nói Nguyễn Huy là một người yêu thích cờ vua đúng không !?”

Nếu vậy, dòng chữ C1 này chính là vị trí quân cờ trên bàn cờ vua. Chữ C là chỉ cột thứ ba trong tám cột trên bàn cờ vua, số một chính là hàng thứ nhất. Như thế, C1 chính là ô thứ ba của hàng đầu tiên. Chính là...”

“Quân Tượng” Thanh Mị lập tức kêu lên. Cô không phải người ngu, nghe Long nói đến đấy, Cô liền biết C1 nghĩa là gì

“Chính là quân tượng. Như vậy, quân Tượng nghĩa là gì? Anh mặc dù không biết thế nhưng anh biết điều này liên quan tới Hư Không Hình Cảnh. Anh nói đúng không?”

Long tán thưởng nói, sau đó nhìn Thanh Mị chằm chằm chờ đợi cô lên tiếng

Quân Tượng trên bàn cờ có nhiều ý nghĩa khác nhau trong mọi lĩnh vực của cuộc sống. Tuy vậy, ý nghĩa ẩn dấu bên trong quân Tượng mà Nguyễn Huy muốn nhấn nhủ? Tại sao không phải quân cờ khác mà lại là quân Tượng? thì Long hoàn toàn không tìm ra được.

Vì thế, Long chuyển mạch suy nghĩ. Hắn phỏng đoán quân Tượng này không ám chỉ Nguyễn Huy mà ám chỉ thứ gì đó bên trong Hư Không Hình Cảnh. Tại sao? Bởi vì hắn biết bên trong Hư Không Hình Cảnh có một thứ liên quan tới quân Tượng, nhưng lại không biết đó là gì

Về phía Thanh Mị. Nghe Long nói vậy, cô không khỏi trầm mặc suy nghĩ.

Câu hỏi của Long khiến cô không khỏi lờn ghép quân Tượng với Hư Không Hình Cảnh. Và điều này khiến cô cảm thấy nó cực kì quen thuộc

Bỗng, cô hai mắt sáng ngời. Cô đã nhớ ra quân Tượng nghĩ là gì rồi.

“Ông xã. Em nhớ ra rồi. Quân Tượng là từ lông bọn em gọi những tên Trộm”

“Em có thể giải thích rõ hơn được không?”

Nghe tới “Trộm”. Long trong đầu bỗng nhiên có loại tình ngộ. Một cái gì đó lóe lên trong đầu Long thế nhưng lập tức biến mất khiến hắn không biết đâu mà lần. Lắc đầu, Long liền quay sang hỏi Thanh Mị.

Thì ra, Hư Không Hình cảnh phân các loại tội phạm thành các khu vực. Lấy tên các khu vực đó dựa theo quân cờ.

Ví dụ, những tên giết người hàng loạt được gọi là khu vực quân Hậu. Tại sao lại gọi vậy? bởi vì trên bàn cờ quân hậu có thể đi khắp nơi, tiêu diệt bất kì quân cờ nào cản đường nó cũng giống như những tên giết người hàng loạt vậy, đi bất cứ đâu và giết bất cứ ai. Nguyễn Huy và Thanh Mị là Hư Không Hình Cảnh quản lý khu vực này

Khu Vực quân Mã là chỉ những tên tội phạm có tổ chức, có trang, thiết bị quân sự. Thành phần của khu vực này đều là những băng đảng khét tiếng, với vũ khí hiện đại, trang bị phi thuyền tiên tiến, thành phần đông đảo,... DeadGod chính là một thành viên của khu vực quân Mã

Trên bàn cờ vua 3d ngày nay. Quân Tượng có hình dáng giống với Xạ Thủ. Vì thế quân Tượng có tốc độ vô cùng nhanh, thoát ần thoát hiện.

Dựa vào đặc tính này, Hư Không Hình Cảnh phân những tên trộm vào khu vực quân Tượng. Ám chỉ sự khó nắm bắt, thủ đoạn tinh vi, tốc độ phạm tội siêu nhanh của kẻ trộm

Nghe tới đây, cái suy nghĩ đã biến mất ở trong đầu Long lại một lần nữa xuất hiện trong đầu Long. Lần này, Long liền không để suy nghĩ này biến mất mà bắt lấy nó. Sau đó cầm lên tờ giấy, trầm tư suy nghĩ

“Thì ra là thế... thì ra là thế.. ha... ha. Thật không ngờ đầu óc cô em vợ này thật cmn đáng sợ ah”

Bỗng Long cười ha hả như một thằng điên vậy. Bộ dạng sung sướng vô cùng.

Bộ dạng điên cuồng của Long khiến Thanh Mị không khỏi khó hiểu nhìn hấn, Long mỉm cười chỉ về phía bốn con số tiếp theo cười nói:

“Em biết bốn số này nghĩa là gì không?”

Thấy Thanh Mị lắc đầu, hấn liền ở trên tờ giấy viết ra bốn con số đó theo một kiểu viết khác. Nhìn kiểu viết này, Thanh Mị hai mắt tròn tròn, bộ dạng khó tin lắp bắp kêu lên:

“Oh my god! Là chữ Kid”

“Đúng vậy. 1412 chính là chữ Kid”

Long cười gật đầu. Trong lòng không khỏi than thở một câu: Thật không ngờ lại có thể được gặp con số quen thuộc trong truyện thám tử lừng danh Conan ah. Mà cũng không ngờ, Nguyễn Huy lại có thể nghĩ ra con số này.

“Nếu là vậy. 1412 chính là ám chỉ siêu trộm Kid, một tên siêu trộm đang làm mưa làm gió ở đại lục đến nay chưa bị bắt. Tên của Kid thì bọn em đã tìm ra. Một cái tên cực kì nữ tính: Hiền. Nhưng mà, nơi ở của siêu trộm Kid là một ẩn số đến giờ vẫn chưa có lời giải ah”

Thanh Mị đầu tiên là mừng rỡ, sau đó khò sò, chán nản ngồi phịch xuống. Cô nói là thật, điều tra mấy năm, Hư Không Hình Cảnh cũng chỉ may mắn biết được cái tên của Kid mà thôi, còn nơi hấn ở, người thân của Kid thì hoàn toàn là một điều bí ẩn

“Ha... ha, bà xã, em nghĩ sai rồi. Nguyễn Huy là Hư Không Hình Cảnh quản lý tội phạm khu vực quân Hậu. Không liên quan gì tới khu vực quân Tượng. Vì thế, cái tên Kid chỉ là để chúng ta nghĩ tới tên một người nào đó cũng tên là Hiền mà thôi.

Nếu điều này là đúng thì mấy con số sau chính là địa chỉ nhà của người này”

Long cười ha hả. Nếu quả thật như những gì hấn suy đoán, thì dãy số sau lại trở lên vô cùng đơn giản. Long chỉ suy nghĩ một chút liền tìm ra đáp án

Nghe vậy, Thanh Mị hai mắt sáng ngời đi tới bên cạnh Long. Ép cánh tay của hấn vào bộ ngực vĩ đại của mình, nũng nịu kêu lên:

“Ông xã. Nói cho em biết đi mà. Sau đó em sẽ thưởng cho anh nha. Nói ~ đi ~ mà ~ ông ~ xã”

Năm tiếng cuối cùng, Thanh Mị mang theo âm thanh câu dẫn, mị hoặc chúng sinh kêu lên khiến Long thú huyết sôi trào. Trong người dục hỏa không khỏi bùng cháy.

Vỗ lên bờ mông săn chắc của Thanh Mị. Long cười mắng:

“Anh chịu em rồi đó. Đợi sau khi cứu Nguyễn Huy, anh không trừng phạt em ba ngày ba đêm thì anh không phải là Long ah”

Nghe vậy, Thanh Mị toàn thân run lên. Cô thật sự bị lời nói của Long dọa cho sợ. Mấy tiếng cùng Long điên cuồng đã khiến cô vô lực rồi. Đây còn ba ngày, cô tin tưởng lúc đó mình hoàn toàn không xuống giường được .

Cơ mà tuy rằng sợ hãi, thế nhưng nội tâm cô cũng tràn đầy chờ mong. Dù sao, việc đó thật sự là quá thoải mái, quá sung sướng khiến cô mê luyến.

“Được rồi. Để anh giải thích cho”

Long cũng không để ý tới biểu tình của Thanh Mị, hấn kéo cô ngồi vào lòng mình . Sau đó chỉ vào tờ giấy nói:

“Đoạn đầu mật thư là Nguyễn Huy muốn nói rằng có một bí mật nào đó đang ở trong tay một người tên Hiền. Có thể bí mật này liên quan tới vụ đánh cắp

phương tiện quân sự hai ngày trước. Hoặc cũng có thể đơn giản là...”

“Nơi mà Huy đang trốn” Thanh Mị lập tức nghĩ ra đáp án, không khỏi kích động kêu lên

“Chính xác. Nếu thế, những con số cuối cùng là ám chỉ nơi tọa lạc của người tên Hiền này. Bắt đầu từ con số 03. 03 chính là mã vùng của thành phố Hà Bắc. Nên, người tên Hiền này đang sinh sống tại đây.

Tiếp đó, tại sao không phải là số 83 mà lại là 8^3 . Theo anh đoán, con số “mũ ba” ám chỉ một con đường, một con phố hay một con ngõ nào đó.

Số ba ở phía trên. Mà “trên” còn cách đọc khác là “thiên”. Như vậy, số ba ở trên chính là ám chỉ Tam Thiên. Thành phố Hà Bắc có duy nhất một con phố tên gọi như vậy, chính là phố Tam Thiên cách đây 5km.

Phố Tam Thiên có ba mươi ba ngõ nhỏ được đánh số từ một tới ba mươi ba. Nếu vậy, con số tám chính là chỉ ngõ số tám của phố Tam Thiên.

Và cuối cùng, số bảy chính là số nhà”

Long giải thích ý nghĩa của từng con số cho Thanh Mị, cuối cùng hẳn trầm giọng kết luận:

“Tóm lại. Đoạn mật thư này có nghĩa: Nhà số bảy, ngõ tám, phố Tam Thiên, Thành phố Hà Bắc, chủ nhân ngôi nhà tên là Hiền. Em thử lên mạng tra xem”

Nghe vậy, Thanh Mị vội vàng gạt đầu. Sau đó truy cập vào website của Hư Không Hình Cảnh, ở trên đó tìm tòi. Mấy phút sau, Thanh Mị kích động vô cùng kêu lên:

“Anh Long, đúng như anh đoán. Ở ngõ tám, phố Tam Thiên quả thật có một nhà số bảy. Chủ nhân ngôi nhà là một cô gái tên là Trịnh Thanh Hiền. đang là giáo viên trường THCS Tam Thiên. Anh Long, anh thật là quá tuyệt vời”

Nói tới đây, Thanh Mị không khỏi sung sướng ôm lấy Long tặng cho hắn một nụ hôn nồng cháy. Trong mắt tràn đầy sự yêu thích, sùng bái. Cô thật sự khâm phục sát đất trí tuệ của Long.

Thanh Mị hoàn toàn tin tưởng, nếu như mạng câu đố này về tổng bộ thì dù những Hư Không Hình Cảnh tốt nhất, già dặn kinh nghiệm cũng không thể một sớm một chiều giải được. Vậy mà Long lại trong vòng gần một tiếng hoàn toàn phá được đoạn mật mã này khiến Thanh Mị không kìm nể không được. Trong lòng vì người chồng mình yêu thương mà tự hào vô cùng

Thanh Mị chủ động, Long cầu còn không được. Mặc dù còn nhiệm vụ khiến hai người không thể tiến xa hơn thế nhưng chiếm chút tiện nghi thì không ai cấm ah.

Vì thế, hai người ở trong phòng hôn nhau lấy quên cả trời đất. Bộ dạng cực kì điên cuồng.

Rất lâu sau, hai người mới tách ra. Thanh Mị toàn thân vô lực, quần áo tán loạn, sọc xệch nằm trong ngực Long. Khuôn mặt ửng đỏ, tràn đầy vẻ gọi tình.

Ôm lấy người ngọc trong lòng. Long khẽ cười một tiếng nhìn lên chiếc màn hình 3D trước mắt. Long trong mắt tràn đầy vẻ thỏa mãn cùng vui sướng.

Ham muốn của Long là chinh phục. Không chỉ chinh phục những mỹ nữ xinh đẹp, tuyệt sắc mà còn những bí ẩn, những câu đố, những mật thư...

Đối với Long, quá trình giải một bài toán khó, một mật thư tối nghĩa hay một bí ẩn chôn sâu ngàn năm giống như quá trình tán tỉnh một người đẹp vậy. Dù rằng rất đau đầu, rất căng não thể nhưng lại tràn đầy sự vui thích. Và khi thành công giải được nó, sự sung sướng thỏa mãn khiến tinh thần, thân thể của Long được thỏa mãn, thư thái.

“Khoan đã. Nếu vậy thì 505 nghĩa là gì?”

Bỗng nhiên, Long nhớ tới ba con số cuối cùng. Điều này khiến Long không khỏi nhủ mảy trăm tư. Vụ án này có vẻ như không đơn giản như hắn nghĩ

Nghĩ vậy, Long lập tức ở trên màn hình 3D chỉ điểm, đồng thời mở ra “Quả Cầu Thông Tin”, bắt đầu ở mạng lưới tình báo gia tộc tra xét

Sau khi xem xong, Long không khỏi biến sắc vội vàng lôi kéo Thanh Mị đứng dậy. Thấy cô ánh mắt khó hiểu nhìn mình. Long cũng không giải thích mà chỉ nói mấy câu sau đó kéo cô rời khỏi khách sạn:

“Nguyễn Huy xảy ra chuyện rồi”

Mặc dù đã về đêm, nhưng trên không, dòng xe cộ FlyCar vẫn tấp nập, ngược xuôi. Không những thế, phía dưới mặt đất, ô tô cũng đi lại đầy đường cùng với các cửa hàng, các chỗ vui chơi, song bạc... trắng đèn kết hoa, làm cả thành phố sáng rực rỡ, tấp nập người ra người vào khiến cho sự hiện đại, xa hoa của thành phố Hà Bắc được thể hiện rất rõ ràng. Một thành phố: Không bao giờ ngủ của đế quốc

Tại dòng xe cộ trên không. Một chiếc DVA 102 màu đỏ không ngừng lách đánh võng, lướt qua dòng xe cộ đông đúc với tốc độ lên tới 400km/h. Một tốc độ cực kì kinh khủng, một khi mà xảy ra tai nạn thì có xác cmn định

Bên trong ô tô. Thanh Mị khuôn mặt lo âu nhìn Long lên tiếng:

“Ông xã. Nguyễn Huy xảy ra chuyện gì sao?”

“Vừa rồi anh xem qua hồ sơ lý lịch của Trịnh Thanh Hiền. Biết cô ấy là một cô gái hiền hậu, ôn hòa, được người trong ngõ vô cùng yêu thích. Đặc biệt, khi anh tra tìm thời niên thiếu của cô ấy. Anh phát hiện một bí mật”

Long vừa lái xe, vừa nói:

“Bí mật gì?” Thanh Mị nghi hoặc nhìn Long hỏi

“Trịnh Thanh Hiền là bạn từ thời cấp hai của Huy. Hai người học chung một lớp suốt bảy năm”

Long trầm giọng. Nghe vậy Thanh Mị không khỏi khiếp sợ kêu lên một tiếng:

“Trời ạ! Chẳng lẽ Hiền chính là người bên trong tấm ảnh chụp mà nó đã xé đi khi bước vào Hư Không Hình Cảnh”

Cô nhớ bốn năm trước, khi mà Nguyễn Huy tiến vào Hư Không Hình Cảnh, có một hôm cô thấy hắn xé một tấm ảnh ra làm đôi, sau đó đốt một nửa chỉ giữ lại một nửa. Lúc đó cô nhìn thấy Nguyễn Huy đã khóc, đồng thời cô cũng nhìn thoáng qua một nửa bức ảnh đó là hình của một cô gái.

Giờ nghe Long nói vậy, Thanh Mị liền phát hiện Hiền rất giống cô gái trong ảnh. Điều này khiến cô lập tức hiểu ra mối quan hệ giữa hai người

“Có chuyện đó sao? Như vậy giữa hai người có một mối quan hệ cực kì thân thiết. Còn một điều nữa. Trịnh Thanh Hiền có một sư phụ tên là Đỗ Phong. Mà Đỗ Phong chính là một trong Bát Môn Độn Giáp của Đình gia”

“Cái gì! Vậy chẳng phải nói...” Nghe vậy, Thanh Mị kinh hãi kêu lớn

“Đúng thế, Hiền rất có khả năng là người của Đình gia. Không những thế. Ba con số cuối cùng 505 chính là ba chữ SOS, có nghĩa là cấp cứu. Nguyễn Huy, đang gặp nguy hiểm”

Số từ: 2825

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Trái Tim Freljord: Braum + Chương 88: Trúng Ké

Thời gian: Hơn một giờ sáng.

Địa điểm: Số nhà 7, ngõ 8, phố Tam Thiên là một ngôi nhà ba tầng giản dị, đẹp đẽ.

Đứng trước cửa ngôi nhà. Long cùng Thanh Mị nhìn nhau gật đầu. Hai người âm thầm vận lên linh lực sẵn sàng chuẩn bị cho những tình huống bất ngờ nhất

- Keng ... Keng

“Xin chờ một chút. Tôi ra ngay”

Một âm thanh ngọt ngào từ bên trong vang lên. Mấy phút sau, tiếng bước chân vang lên sau đó là tiếng cửa mở

Thấy vậy, Thanh Mị đi lên phía trước. Hay tay bắt đầu ngưng tụ linh lực. Chỉ cần người mở cửa là Hiền, đồng thời cô ta có sát ý hoặc là ý định tấn công hai người. Thanh Mị sẽ không chút do dự đồng thủ

“Cạch... Xin chào hai...”

Tiếng cửa mở, một cô gái với khuôn mặt xinh đẹp xuất hiện trước mặt hai người. Nhìn hai người nở một nụ cười thân thiện lên tiếng

Tuy vậy, cô chỉ nói được một nửa liền hai mắt khiếp sợ nhìn Thanh Mị. Mắt mở trừng, hai tay che miệng, bộ dạng cực kì chấn động

Rất lâu sau, cô mới bình tĩnh lại. Khuôn mặt ửng hồng tràn đầy vẻ kích động. Ánh mắt vui sướng vô cùng hồ lớn:

“Chị Thanh Mị”

Sau đó nhào tới, ôm lấy Thanh Mị thật chặt nghẹn ngào kêu lên:

“Chị Thanh Mị... cuối cùng... cuối cùng chị cũng tới... Anh Huy... Anh Huy xảy ra chuyện rồi”

Nghe vậy, hai người mặc dù bị hành động của Hiền làm cho giật mình, khó hiểu lập tức biến sắc. Thanh Mị cũng không suy nghĩ nhiều, cô bắt lấy tay Hiền vội vàng nói:

“Cô nói gì! Huy xảy ra chuyện... Nó làm sao?”

“Hai người theo em. Anh ấy ở bên trong nhà”

Hiền lau đi nước mắt trên mặt kích động lôi kéo Thanh Mị vào bên trong. Thấy vậy, Long cũng vội vàng chạy theo

“Bà xã. Nhà có khách à?”

Âm thanh quen thuộc vang lên khiến Long và Thanh Mị giật nảy mình. Sau đó không để Hiền phản ứng, hai người lập tức xông vào bên trong phòng ngủ.

Chỉ thấy bên trong phòng, Nguyễn Huy nằm trên giường. Thế nhưng bộ dạng của hắn hiện tại cực kì thê thảm

Thân hình cao to lực lưỡng ngày xưa đã biến mất thay vào đó là một cơ thể gầy gò, ốm yếu với nước da xanh, khuôn mặt hốc hác tái nhợt. Khí chất trên người tràn đầy yếu ớt. Hoàn toàn không có vẻ gì là khỏe mạnh. Đặc biệt là từ trên người hắn, Long và Thanh Mị không cảm nhận được bất kì một tia linh lực nào chuyển động

“Chị... chị hai, Long.Là... là hai người... khục... khục...”

Nhìn người vào vậy mà là Thanh Mị với Long. Nguyễn Huy khiếp sợ vô cùng sau đó là kích động kêu lên. Thế nhưng chỉ kêu được một câu, hắn liền không ngừng ho khan

Thấy vậy, Thanh Mị vội vàng đi tới đỡ lấy hắn, ánh mắt cô đỏ ngầu, tràn đầy sự vui sướng khi tìm thấy em trai mình. Lại thấy hắn bộ dạng khổ sở như vậy, cô cũng sò, sau đó không khỏi lo lắng vô cùng hỏi:“Huy. Em sao vậy?”

“Không có gì. Chỉ là bị thương nặng mà thôi. Tình dường mấy ngày là khỏi. Cơ mà, tại sao hai người ở đây?”

Nguyễn Huy mỉm cười trấn an Thanh Mị. Sau đó khó hiểu lên tiếng

Hai người xuất hiện ở đây khiến Nguyễn Huy cực kì kinh ngạc, không thể tin được. Dù sao, sự tồn tại của Hiền cũng chỉ có hắn biết mà thôi, người nhà, bạn bè không một ai biết tới

“Còn không phải là dựa vào mật thư mà em để lại sao?”

“Mật thư? Hai người nhận nhiệm vụ tìm kiếm em?” Nghe vậy, Nguyễn Huy giật mình vô cùng nói lớn.

Thấy hai người gật đầu, Nguyễn Huy liền nhìn về phía Long. Rất nhanh liền bừng tỉnh đại ngộ, cảm thán nói:

“Quả không hổ danh là Long ah. Có thể nhanh như vậy giải được mật thư mà anh nát óc nghĩ ra”

Thì ra, sau khi bị bại lộ. Nguyễn Huy liền tìm cách bỏ trốn. Đồng thời hắn muốn để đồng đội tìm được mình. Vì thế hắn đã để lại mật thư, chính là nơi mà hắn đang trốn.

Nguyễn Huy tin tưởng, việc mình mất tích sẽ bị Hư Không Cảnh biết. Như vậy, bọn họ sẽ phải người tìm mình. Với sự cường đại của Hư không Cảnh, việc tìm thấy mật thư việc dễ dàng. Chỉ là hắn lo lắng không biết bọn họ có giải được mật thư không mà thôi

Hắn thật không ngờ người đi tìm hắn chính là chị gái mình. Không những thế còn lôi kéo Long tham gia. Điều khiến hắn kinh sợ là Long chỉ dùng mấy tiếng để giải được mật thư mà hắn nghĩ nát óc suốt hai ngày mới làm ra được. Đối với trí tuệ của Long, Nguyễn Huy không khám phục không được

“Ha... ha, chuyện bình thường. Cơ mà, Huy nè. Em nên gọi anh một tiếng anh rể ah”

Long cười hã hã sau đó ánh mắt hài hước nhìn Nguyễn Huy. Đối với việc Nguyễn Huy gọi mình là anh, Long cực kì chờ mong. Dù sao, tổng số tuổi hai kiếp của Long hơn Nguyễn Huy rất nhiều

Nghe vậy, Nguyễn Huy há hốc mồm, bộ dạng không thể tin nổi nhìn Thanh Mị rồi lại nhìn Long. Lấp bắp kêu lên:

“Chẳng lẽ hai người...”

“Đúng thế. Long là chồng chị. Cũng chính là anh rể của em đó”

Tìm được Nguyễn Huy khiến tảng đá lớn trong lòng Thanh Mị biến mất. Cô trở lên vui vẻ hơn, vì thế cũng mở miệng đùa giỡn. Đồng thời, cô đi tới ôm lấy

cánh tay Long, cả người dúc vào ngực hắn, bộ dạng cực kì thân mật.

“Cái đêch! Chị gái bạo lực của em cũng đã có người yêu. Thật cmn không thể tin nổi ah”

“Huy, em lại ngứa da rồi phải không?” Nghe vậy, Thanh Mị nghiêng răng nghiêng lợi, ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn Nguyễn Huy khiến hắn da đầu tê dại, vội vàng ngậm miệng

“Được rồi, bà xã tha cho cậu ấy đi. Bà xã, em ra ngoài một chút được không. Anh có chuyện muốn nói với cậu ấy” Long cười nói giảng hòa, sau đó vỗ tay Thanh Mị đề nghị

Mặc dù trong lòng khó hiểu, cùng tò mò thế nhưng Thanh Mị vẫn ngoan ngoãn gật đầu sau đó đi ra khỏi phòng. Trùng hợp thế nào, Hiền lại đi qua đó khiến Thanh Mị hai mắt sáng ngời. Vợ vàng chạy qua

Bên trong phòng chỉ còn lại Long với Nguyễn Huy. Lúc này, Long nghiêm mặt nhìn Nguyễn Huy lên tiếng

“Huy, hiện tại trong phòng chỉ còn anh với em. Nói cho anh biết, “Linh Tâm” của em..”

Nghe vậy, Nguyễn Huy khuôn mặt biến sắc. Sau đó trong mắt lóe lên sự thống khổ, tuyệt vọng cùng đau đớn. Hắn nằm phịch xuống giường, ánh mắt ngược lên sàn nhà không nói câu nào. Dù vậy, Long vẫn có thể nhìn thấy được một vài giọt nước mắt từ trên má hắn lăn xuống

Thấy thế, Long biết mình đoán đúng rồi. Nguyễn Huy mặc dù che dấu rất sâu thế nhưng vẫn không thể thoát khỏi nội tại “đọa đày” của Long

Thực lực càng cao, linh hồn càng nhiều, giống như Lý Thường Kiệt là Tiên Tuyệt Cảnh có 2 triệu linh hồn vậy.

Bằng vào nội tại “đọa đày”, Long thấy được linh hồn của Nguyễn Huy chỉ có một. Không những thế, không giống như những Linh Sư mà thực lực bị giảm sau đó từ từ tăng lên kéo theo là con số không ngừng nhảy lên thì con số này của Nguyễn Huy vĩnh viễn là con số một. Điều đó có nghĩa, Nguyễn Huy hiện tại và cả tương lai đều là phạm nhân.

Mà Nguyễn Huy đã là Dẫn Nguyên Cảnh. Từ đó, Long có thể đoán ra được “Linh Tâm” của Nguyễn Huy đã bị phá hủy

Sơ Nguyên luyện thể, Luyện Tinh luyện mở cầu, Dẫn Nguyên khai tâm.

Khi mười quả cầu được lấp đầy, bắt đầu hợp nhất lại thành một quả cầu, chính là Linh Tâm. Linh Tâm là căn cơ, là tất cả những gì mà Dẫn Nguyên Cảnh có. Nó không chỉ chứa nguồn linh lực khổng lồ mà còn là tiền thân, là nơi sinh ra Khí Linh sau này.

Linh Tâm bị hủy đồng nghĩa với việc Dẫn Nguyên Cảnh bị phế bỏ. Mãi mãi không thể trở thành Linh Sư.

Cách chữa khỏi Linh Tâm, đến giờ cũng chưa tìm ra. Chính xác hơn là đến giờ vẫn chưa tìm thấy loại đan dược nào chữa khỏi Linh Tâm.

Dù là Giả Kim Thuật muốn chữa cho Linh Tâm cũng phải cần một cái giá lớn, có thể tiêu hao rất nhiều tứ giai, ngũ giai tài nguyên. Mà những thứ đó, trên đại lục hầu như đã không còn

Vì thế, trong hai nghìn năm nay, một Linh Sư mà Linh Tâm bị phá hủy thì đồng nghĩa với việc trở thành một phạm nhân.

Một Linh Sư, đặc biệt là đối với một người có ước mơ trở thành một cảnh sát vĩ đại như cha mình. Việc trở thành phế nhân là một đả kích cực kì vô cùng trầm trọng đối với hắn. Thậm chí Long tin tưởng, Nguyễn Huy khi biết được Linh Tâm bị hủy đã có tâm tình tiêu cực, thậm chí là có ý định tự vẫn. Dù sao, việc trở thành một phế nhân cũng tương đương với ước mơ của hắn bị chôn vùi

“Nguyễn Huy, Nếu em muốn, anh có thể giúp em khôi phục thực lực”

Trầm mặc một lúc lâu. Long cuối cùng cắn răng nói lên một câu

Câu nói của Long không khác gì sét đánh ngang tai Nguyễn Huy. Chỉ thấy hắn bật dậy, ánh mắt sừng sờ kích động nhìn Long. Lấp bắp kêu lên:

“Anh... anh... ờ, anh... nói... gì?”

“Anh có thể giúp em khôi phục lại thực lực nhưng với một điều kiện”

Long nghiêm túc nhìn Nguyễn Huy nói. Ban đầu, hắn chỉ có ý định làm điều này với mấy người vợ của hắn mà thôi. Dù sao, việc mà hắn làm có liên quan tới hệ thống “Liên Minh Huyền Thoại”, hắn không muốn có quá nhiều người, đặc biệt là người ngoài biết

Thế nhưng nhìn cảm xúc đau đớn tột cùng, tuyệt vọng của Nguyễn Huy. Long thật sự không đành lòng nhìn hắn như vậy. Một là đối phương là bạn mình, thứ hai đối phương là em vợ của mình.

Về tình về lý, hắn cũng phải giúp đỡ đối phương. Vì thế, sau một hồi đắn đo suy nghĩ, Long quyết định cho Nguyễn Huy những năng lực đó

Nghe Long nói vậy, Nguyễn Huy kinh hi vạn phần liên tục gật đầu nói:

“Anh..anh rě yên tâm. Bất kì điều kiện gì em cũng đồng ý”

“Cũng không có gì. Anh chỉ cần em thề là không nói chuyện này với bất kì ai. Dù là vợ con, cha em cũng không thề. Thanh Mị có thể được bởi vì cô ấy cũng biết điều này. Em có dám hứa không?”

“Ta, Nguyễn Huy, lấy sinh mạng của mình làm vật trao đổi. Đặt lời thề độc với quy tắc vũ trụ. Nếu như ta nói ra những gì diễn ra giữa ta và Nguyễn Tuấn Long ở thời điểm này thì ta sẽ chết với cái chết thảm khốc nhất, linh hồn ta sẽ mãi mãi không được luân hồi, tiến nhập địa ngục chịu sự trừng phạt đáng sợ nhất,”

Không chút do dự Nguyễn Huy ở trên không vẽ lên một kí tự đặc biệt sau đó mở miệng thề. Ngay khi hắn nói xong, kí tự hóa thành bạch quang bay lên không biết mất.

Lời thề mà Nguyễn Huy vừa nói được quy tắc vũ trụ làm chứng, một khi hắn phá bỏ lời thề, hắn sẽ bị quy tắc vũ trụ phạt theo đúng những gì hắn thề

Long không ngờ Nguyễn Huy vậy mà dám thề trước quy tắc vũ trụ. Điều này khiến hắn thỏa mãn vô cùng, gật đầu hài lòng:

“Tốt lắm. Trước khi anh cứu chữa cho em. Anh muốn nói mấy câu sau.

Thứ nhất, anh đây không phải là cứu chữa Linh Tâm, để em khôi phục lại thực lực mà anh ban cho em một cách tu luyện mới, một con đường mới. Còn như thế nào, bản thân em phải tự tìm hiểu. Yên tâm, anh đảm bảo con đường tu luyện này mạnh hơn hệ thống Linh Sư rất nhiều.

Thứ hai, anh muốn hỏi em. Nếu như bắt đầu lại từ đầu. Em vẫn chọn pháp sư chứ.”

Nghe vậy, Nguyễn Huy trầm mặc một chút sau đó lắc đầu:

“Em không muốn làm pháp sư. Nếu có thể, em muốn trở thành một vị tanker”

“Ừm. Ok. Đã xong. Em ngồi im đó, tiếp nhận truyền thừa của anh” Long gật đầu đi tới, một tay chỉ lên trán Nguyễn Huy. Đồng thời tâm niệm tiến vào hệ thống ra lệnh

“Kích hoạt hệ thống: Lực Lượng Trao Đổi”

“Hệ thống kích hoạt. Xin chọn mục tiêu trao đổi?”

“Nguyễn Huy”

“Xác nhận mục tiêu. Xin mời lựa chọn vị tướng muốn truyền thừa. Bởi vì Nguyễn Huy là một phạm nhân. Chủ nhân có thể truyền thừa bộ kĩ năng của vị tướng cho Nguyễn Huy hoặc có thể truyền thừa toàn bộ bao gồm kĩ năng, thiên phú, ... của vị tướng đó.

Nếu chọn truyền thừa đầu tiên, chủ nhân chỉ bỏ ra số tiền như giá của vị tướng đó, nếu như chọn truyền thừa thứ hai, chủ nhân phải bỏ ra 199 RP. Xin mời lựa chọn truyền thừa?”

“Lựa chọn truyền thừa thứ hai”

“Xác nhận. Xin mời lựa chọn vị tướng muốn truyền thừa?”

“Trái tim Frejord: Braun”

“Xác nhận. Bắt đầu quá trình truyền thừa”

Theo đó, một đạo quang mang từ tay Long tiến vào đầu Nguyễn Huy. Lập tức, năng lượng vũ trụ không ngừng hội tụ lại xung quanh Nguyễn Huy bao bọc lấy hắn. Từ năng lượng vũ trụ, một nguồn khí thể lạnh giá không ngừng truyền ra xung quanh

Thấy vậy, Long thu hồi lại tay lặng lẽ đứng nhìn sự thay đổi trên người Nguyễn Huy.

Hệ thống: Chuyển đổi năng lực chính là thứ mà Long đạt được khi hắn hoàn thành nhiệm vụ: Săn giết thầy ma (cấp 2) (chương 61). Công năng của nó chính là khiến cho người khác cũng đạt được năng lực của các vị tướng. Cũng là hệ thống mà giúp Long cho Uyển Như một vài kĩ năng của các vị tướng

Điều kiện để sử dụng hệ thống này là người được truyền thừa phải đạt cấp mười trở lên hoặc là chưa tu luyện.

Nguyễn Huy hiện tại là phạm nhân đã đáp ứng được yêu cầu thứ hai vì thế hắn mới có thể đạt được truyền thừa của Braun

Chuyển Đổi Năng Lực cực kì cường đại bởi vì nó không yêu cầu người nhận truyền thừa phải có thuộc tính với vị tướng đó. Và cũng không giới hạn số lượng.

Lấy ví dụ như Nguyễn Huy, hắn có thể không ngừng đạt được truyền thừa của Braun, của Alista,... mà không cần lo ngại thuộc tính xảy ra xung khắc.

Theo một nghĩa nào đó, Nguyễn Huy trở thành một tên toàn hệ tanker. Quả thật là quá nghịch thiên ah

Tất nhiên vẫn còn một hạn chế . Tuy vậy, hạn chế này chỉ dành cho những người chưa tu luyện linh sư mà thôi: chính là Nguyễn Huy chỉ có thể tu luyện được một loại công pháp, mà công pháp này là do hệ thống tổng hợp năng lực của vị tướng đó sáng tạo ra. Không những thế còn không thể sử dụng bất kì linh kĩ nào khác ngoài bốn kĩ năng của vị tướng đó.

Bất quá, với việc có thể đạt được nhiều truyền thừa một lúc. Tin tưởng sau này Nguyễn Huy linh kĩ sẽ vô cùng đa dạng. Vì thế, Long hoàn toàn không mấy để ý tới hạn chế này.

Số từ: 3022

(Bị lỗi chương nên mất chương 88. @@. Giờ đăng lại cho đủ số chương. Mn bỏ qua cho)

Bên ngoài phòng khách. Thanh Mị cùng Hiền đang nói chuyện rất vui vẻ, bộ dạng như là hai người bạn lâu năm gặp lại vậy. Thật không dám tin là lúc này Thanh Mị còn có ý định động thủ đấy

Nghe thấy tiếng bước chân, hai người ngẩng đầu phát hiện Long đi tới bên cạnh. Thấy người tới là Long, Hiền vội vàng đứng dậy nói:

“ Anh Long. Mời ngồi”

“ Ừm. Em là Trịnh Thanh Hiền phải không! Lúc nãy có nghe Nguyễn Huy gọi em là bà xã. Hai người là vợ chồng à?”

Long ngồi xuống , ánh mắt nhìn qua Trịnh Thanh Hiền một lượt.

Không thể không nói, Nguyễn Huy thật là có con mắt nhìn người đó . Trịnh Thanh Hiền mặc dù không xinh đẹp tuyệt mỹ như Lạc Tuyết hay Thanh Mị nhưng cũng được coi là mỹ nữ. Ném ở bên trong một trường đại học thì cũng thuộc cấp bậc hoa hậu giảng đường. Lại thêm khí chất hiền lành, ô nhu cho thấy cô nàng là một cô gái đúng chuẩn vợ hiền đảm đang. Lấy được cô gái như vậy, không biết Nguyễn Huy tu mấy đời

Cảm nhận ánh mắt tràn đầy tán thưởng của Long cùng với câu nói của hắn. Hiền khuôn mặt khẽ đỏ lên có chút ngượng ngùng lên tiếng:

“ Vâng. Bọn em định cuối năm nay làm đám cưới”

Sau đó cô ngẩng đầu , ánh mắt hiếu kì nhìn Long hỏi:

“ Còn anh Long đây chẳng lẽ là bạn trai của chị Thanh Mị”

“ Ừ. Cơ mà hai người cũng che dấu thật sâu ah. Đến cả gia đình Nguyễn Huy cũng không biết tới sự tồn tại của em đâu”

Long gật đầu mở miệng đùa rờn, bỗng nhiên hắn nhìn về phía phòng ngủ nở một nụ cười vui vẻ nói:

“ Nguyễn Huy đã tỉnh lại. Hiền, em vào trong gặp nó đi, tin tưởng sẽ có niềm vui lớn đó”

Nghe vậy, Hiền có chút khó hiểu thế nhưng vẫn gật đầu sau đó chạy vào trong phòng

“ Bà xã. Em biết lai lịch của Hiền không?”

Chờ cho Hiền đi. Long trầm giọng nhìn Thanh Mị hỏi. Hắn chỉ sợ Hiền là người của Đình gia, mà Nguyễn Huy không biết điều này. Nếu điều đó là thật, Long sẽ không chút do dự giết chết Hiền

Thấy Long ánh mắt lóe lên sát cơ. Thanh Mị còn không biết hắn nghĩ gì. Cô mỉm cười trấn an nói:

“ Ông xã. Anh yên tâm. Hiền không phải người của Đình gia. Không những thế, cô ấy còn có thân phận vô cùng lớn đấy”

“Ồ. Vậy sao?” Long vuốt cằm, hiếu kì hỏi

“ Trịnh Thành Hiền là người của Tôn Tiên Môn ”

“ Cái gì! ”

Long giật nảy mình khiếp sợ kêu lớn

Từ Long Đình, Tôn Tiên Môn là hai thế lực do đế quốc sáng lập ra. Nhiệm vụ của bọn họ là thủ hộ đế quốc, tiêu diệt bất kì mối nguy hiểm nào tới đất nước. Nói cho dễ hiểu thì hai thế lực này giống như Long Tổ của trung quốc mà chúng ta vẫn thường thấy bên trong tiểu thuyết vậy. Từ Long Đình là Tôn Tiên Môn chính là thủ hộ thần của Đại Việt đế quốc

Cũng vì thế, thành viên hai thế lực này nắm trong tay thực quyền vô cùng khủng bố. Có thể tiền trạm hậu tẩu, điều động bất kì binh đoàn quân đội nào trên lãnh thổ đế quốc. Nói không đùa chút thành viên hai tổ chức này đi tới đâu đều được chính quyền nơi đó chào đón cực kì tôn kính, như là chào đón hoàng đế vậy

Trịnh Thanh Hiền, một cô gái nhìn qua hiền lành, ôn nhu, nhìn đi nhìn lại vẫn chỉ thấy giống một cô vợ đảm đang, chăm lo việc nhà lại là một thành viên của Tôn Tiên Môn, là “thủ hộ thần” của đế quốc. Long thật sự giật mình, khiếp sợ vô cùng. Phải lúc lâu sau mới bình tĩnh lại được

Đồng thời Long cũng hiểu ra tại sao Nguyễn Huy lại chạy tới đây lẩn trốn mà không sợ liên lụy tới Hiền, và cũng hiểu vì sao mình lại không tra được lai lịch thật sự của cô ta

“Nếu như vậy. Việc Đình gia liên quan tới các thế lực phản động là thật”

Sau khi giật mình vì thân phận của Đình gia. Long liền hiểu ra nhiều điều vì thế không khỏi trầm giọng. Nhiệm vụ của Tôn Tiên Môn là tiêu diệt các tổ chức phản động. Nếu Hiền quả thật là người của Tôn Tiên Môn thì chứng tỏ chuyện Đình gia cấu kết với quân phản động là thật

“Khả năng là vậy. Theo như Hiền nói. Đình gia có những hành động kì lạ như mua bán vũ khí, mua bán tình cầu thậm chí là thành lập quân đội. Mặc dù việc làm của bọn họ rất bí mật thế nhưng vẫn bị cao tầng đế quốc nhìn thấu một phần. Mà nhiệm vụ của Hiền chính là tiến nhập Đình gia, tìm ra chứng cứ cùng mục đích của bọn họ...” Thanh Mị gật đầu nói

“Và thời gian tiến nhập Đình gia chính là bốn năm trước. Dưới hình thức là đệ tử của Đỗ Phong”

Long tiếp lời. Theo như tin tình báo của gia tộc. Bốn năm trước Hiền báí Đỗ Phong làm sư phụ. Bằng vào năng lực xuất sắc của mình liền trở thành đệ tử chân truyền của ông ta. Được Đỗ Phong tiến cử vào Bát Môn Độn Giáp .

Trong khi đó, Hiền là thành viên Tôn Tiên Môn. Long không tin cô ta lại bởi vì muốn tiến vào Đình gia mà lại từ bỏ thân phận cao quý , quyền lực thông thiên. Như vậy, chỉ có một giải thích, Hiền làm nhiệm vụ tiến vào Đình gia

“Đúng thế. Bốn năm trước em ấy trở thành đệ tử Đình gia. Do tính nguy hiểm cùng bảo mật của nhiệm vụ. Em và Hiền bắt buộc phải chia tay nhau trong suốt bốn năm. Mãi đến khi em tiếp nhận nhiệm vụ thăm dò Đình gia. Bọn em mới gặp lại”

Âm thanh của Nguyễn Huy vang lên phía sau lưng hai người khiến Long và Thanh Mị không khỏi quay đầu. Nhìn Nguyễn Huy khuôn mặt hồng hào, thân hình cao to, đẹp trai với cơ bắp lực lưỡng. Trên cơ thể toát lên khí thế cường hãn hoàn toàn không còn vẻ ốm yếu như lúc đầu. Long không khỏi tán thưởng lên tiếng:

“Không tệ... không tệ. Sau khi đạt được truyền thừa mà đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh cấp hai năm. Thật không tồi ah” (ở đây chính là, Nguyễn Huy năm nay 24 tuổi, thực lực: Dẫn Nguyên Cảnh cấp 23. Nguyễn Thanh Mị năm nay 26 tuổi, thực lực: Dẫn Nguyên Cảnh cấp 29)

Nghe vậy, Nguyễn Huy đi tới cười ha hả, ánh mắt tràn đầy cảm kích nhìn Long. Chỉ nói hai câu:

“Cảm tạ”

Đối với Long, việc chữa khỏi cho Nguyễn Huy hoàn toàn không phải là vấn đề khó nhưng đối với Nguyễn Huy thì đó không khác gì một đại ân. Khiến cho việc hắn không thể tu luyện Linh Sư trở thành một cơ duyên mà không một ai đạt được

Tiếp nhận truyền thừa của Braum, Nguyễn Huy hoàn toàn trở thành một con người mới. Linh Tâm bị phá hủy khiến hắn không thể trở thành linh sư thế nhưng điều đó lại khiến hắn có thể tu luyện một hệ thống mới, một hệ thống cường đại không thua kém gì Linh Sư.

Thậm chí, nó còn khiến hắn đạt được song thuộc tính (Hỏa + Băng), không những thế còn là song thuộc tính tương khắc, một điều mà cả đại lục này chưa một vị Linh Sư nào làm được.

Đối với thủ đoạn này của Long. Nguyễn Huy chấn động vô cùng. Ngoài ra còn là sự kính phục, cảm kích xuất phát từ sâu bên trong nội tâm. Hắn thật sự không biết lấy gì mà cảm ơn. Chỉ có thể nói ra hai câu này mà thôi.

“Chúng ta là anh em mà. Còn nói câu đó sao?”

Long không mấy để ý. Quả thật việc này đối với Long hoàn toàn chỉ là một cái phát tay.

Trải qua lần chém giết thầy ma ở lăng mộ của sư phụ cùng với việc đột phá thông thạo tướng cấp ba, Long thu được một số lượng lớn Rp, Ip và liên minh điểm. Bỏ ra 630.000 rp cùng với Ip cũng chỉ tốn 1/4 số phần thưởng mà thôi. Đổi lại, hắn được một tên đàn em, một trợ thủ đắc lực. Đây quả thật là quá lời rồi

“Đúng thế. Chúng ta là anh em”

Nghe Long nói vậy, Nguyễn Huy hai tay nắm thật chặt. Trên mặt tràn đầy sự kiên định, quyết tâm lên tiếng

Bên cạnh, Thanh Mị khó hiểu nhìn hai người. Thật không biết có việc gì mà bọn họ kích động như vậy.

Còn Hiền, thì ánh mắt tràn đầy sự cảm kích nhìn Long. Đồng thời trong mắt toát lên hiếu kì. Dù sao, Long có thể chữa khỏi một tên Linh Sư mà Linh Tâm bí hủy khiến Hiền rung động không thôi. Cô thật sự muốn biết Long sáng tạo kì tích này như thế nào?

“Huy nè. Như vậy cái lần mà em đốt tấm ảnh cùng với khóc lóc thảm thiết chính là...” Trong phòng khách, hai gia đình ngồi nói chuyện với nhau. Lúc này, Thanh Mị nhìn em trai mình, có vẻ bưng bít đại ngộ lên tiếng

“Em tiến vào Hư Không Hình Cảnh, Hiền thì phải làm nhiệm vụ. Như em nói, nhiệm vụ cực kì bí mật. Thân phận thật sự của Hiền trở thành một điều tuyệt mật. Vì thế, em liền đốt bức ảnh của hai đứa đi để đảm bảo sau này có bị bắt thì cũng sẽ không liên lụy tới Hiền. Còn khóc, ha... ha, chị đã có anh rể, chẳng lẽ còn không hiểu sao?”

Nguyễn Huy cười ha hả, sau đó nắm lấy tay Hiền, ánh mắt tràn đầy thâm tình nhìn cô. Mà Hiền cũng nắm thật chặt tay Nguyễn Huy, trong đôi mắt đẹp của cô toát lên vẻ nhu tình không chút nào che giấu. Tình cảm mãnh liệt bắn ra bốn phía

Thấy vậy, Long và Thanh Mị liền trầm mặc, không nói gì để không phá hủy bầu không khí lãng mạn của hai bạn trẻ

- E hèm

Mắt thấy hai người sát lại gần nhau chuẩn bị trao cho nhau một nụ hôn nồng cháy. Long thật sự chịu không được ah. Lập tức ho nhẹ một cái đánh thức hai người

Lập tức Hiền và Nguyễn Huy liền tỉnh táo lại. Nhớ rằng vẫn còn có người ngoài ở đây, Hiền đỏ mặt, ngượng ngùng vô cùng, cả người dẩu ở phía sau Nguyễn Huy, không dám nhìn Long và Thanh Mị

Còn Nguyễn Huy hần chỉ cười ha hả, xoa đầu không nói lên lời

“Được rồi. Hai cô cậu muốn thân mật thì đợi anh với Thanh Mị rồi đi rồi hẵng làm ah. Giờ anh có việc muốn hỏi Hiền” Long cười mắng.

Nghe vậy, Hiền liền ngẩng đầu nhìn Long khó hiểu:

“Có chuyện gì ạ?”

“Anh muốn hỏi một điều. Tại sao vụ án này lại được chuyển giao cho bên Hư Không Hình Cảnh?”

Long nghiêm giọng nói ra nghi vấn của mình. Thân là người của Tôn Tiên Môn, Hiền không thể không biết điều này

Quả nhiên không ngoài dự đoán của Long. Hiền thật sự biết việc vụ án được chuyển giao cho bên Hư Không Hình Cảnh. Cô nói:

“Trong bốn năm làm vùng ở trong Đình gia. Em mặc dù không lấy được chứng cứ Đình gia tạo phản. Thế nhưng em biết được một bí mật của Đình gia”

Nói xong, cô ngừng lại. Thấy Long và Thanh Mị vẫn chăm chú nghe. Cô trầm giọng:

“Rất có thể Đình gia cùng Viêm Trung Tinh có quan hệ cực kì thân thiết”

“Cái gì” Nghe được câu này, Thanh Mị và Long khiếp sợ kêu lên. Bộ dạng chấn động vô cùng

Rất lâu sau, Long mới bình tĩnh lại. Ánh mắt tràn đầy sát cơ lên tiếng:

“Thật không ngờ Đình gia lại dám làm điều này. Bọn họ không biết Viêm Trung Tinh cùng với đế quốc thù sâu hơn biển sao?”

“Em cũng không biết điều này có đúng hay không?. Tin này là em trong một lần nghe lỏm Bát Môn Độn Giáp nói chuyện với nhau.

Bọn họ có nói rằng, Đình gia đang có ý định gì đó với Mộ Cung gia của Viêm Trung Tinh.

Chỉ là ý định này xấu hay tốt thì không biết nên em không chắc chắn lắm. Thế nhưng em vẫn báo cáo với tổng bộ. Cũng vì thế mà tổng bộ mới chuyển vụ án này cho Hư Không Hình Cảnh”

Hiền giải thích cặn kẽ. Nghe xong, Long cùng Thanh Mị nhìn nhau. Nhiệm vụ này quả thật quá không đơn giản. Nếu như chỉ là một vụ án do quân phản động tạo ra thì còn dễ, đằng này nó liên quan tới mối thù truyền kiếp giữa đế quốc và Viêm Trung Tinh. Mức độ khó khăn đã vươn tới tầm chiến tranh tinh cầu rồi

“Việc này nói sau đi. Huy, tại sao em bị phát hiện”

Long lắc đầu không nghĩ nhiều. Lúc này Thanh Mị quay sang chất vấn Nguyễn Huy. Nguyễn Huy là một cảnh sát xuất sắc, cô thật sự khó tin là chỉ có một ngày nằm vùng mà hần bị phát hiện

Nghe vậy, Huy gãi đầu bộ dạng ngượng ngùng khó xử. Bên cạnh hần, Hiền liền lên tiếng giải vây nói:

“Thật ra chuyện này là lỗi của em. Ba ngày trước, sư phụ em có việc rời khỏi Đình gia. Nhân cơ hội này, Đình Hùng, cũng chính là đại thiếu gia Đình gia tới tìm em. Yêu cầu em thành nữ nhân của hần. Em thà chết chứ không đồng ý vì thế hần ta liền cưỡng ép em

Lúc đó, Nguyễn Huy vừa tiến vào Đình gia. Bởi vì không nhận được liên xuất thủ đánh Đình Hùng. Cũng vì thế mà thân phận của anh ấy bị bại lộ

Đồng thời, nhiều khả năng bọn họ cũng tìm ra được thân phận của em. Vì thế, ngay ngày hôm đó em đã trốn khỏi Đình gia mà tới đây chờ anh ấy. Em cứ nghĩ rằng bằng vào thân thủ của ông xã có thể thoát được, thật không ngờ tới khi gặp lại, anh ấy toàn thân bị thương nặng. Không những thế Linh Tâm còn bị hủy”

Nói tới đây, Hiền đôi mắt đỏ lên, nghẹn ngào khóc lóc. Lần này, không chỉ Nguyễn Huy bị thương nặng mà bao nhiêu công sức trong suốt bốn năm đổ xuống sông xuống biển. Điều này khiến Hiền tự tránh bản thân mình vô dụng

Thấy Hiền lệ hoa đái vũ, Nguyễn Huy vội vàng ôm lấy cô an ủi :

“Đừng khóc. Mọi việc đều là do anh tạo nên. Nếu như đế quốc có trách phạt, tội một mình anh chịu”

“Ông xã. Đừng... anh đừng như vậy. Anh biết rõ hình phạt khi nhiệm vụ thất bại tàn khốc thế nào chứ?”

Nghe Nguyễn Huy muốn chịu hết tội về người mình. Hiền khuôn mặt trắng bệch, kinh hoàng kêu lên

“Hai người yên tâm. Chỉ cần phá được vụ án này là hai người sẽ được trắng án. Chị đảm bảo điều đó”

Thanh Mị mỉm cười trấn an hai người. Mà cô nói là thật, nếu như nhiệm vụ SSS hoàn thành. Long sẽ trở thành tổ trưởng Twelve Olympians Team, nắm trong tay quyền lực khủng bố. Việc tha cho hai người Nguyễn Huy và Hiền hoàn toàn là điều dễ dàng

“Đúng vậy. Cơ mà Nguyễn Huy nè. Tại sao em lại ghi chữ 505 ở cuối vậy?”

“505? Không có mà. Mật thư của em chỉ là $C1.1412.7.8 \wedge 3.03$ mà thôi” Nguyễn Huy khó hiểu nhìn Long.

Nghe vậy, Long khuôn mặt biến sắc đứng bật dậy kêu lớn:

“Không xong, chúng ta bị lừa rồi”

Số từ: 2966

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Tạm Thời Kết Thúc

- Cạch... cạch

Long vừa hô một tiếng. Lập tức, từ phía ngoài cửa sổ, bốn vật thể lạ rơi xuống sàn nhà

Nhìn thấy bốn vật thể này. Nguyễn Huy hoảng sợ kêu thất thanh:

“Là ... Bom ... bom... H min”

Nguyễn Huy vừa nói xong thì cũng là lúc quả bom phát nổ

- Oanh... oanh

Một tiếng nổ kinh thiên, động địa vang lên. Vụ nổ với sức công phá khủng khiếp tới nỗi, cả căn nhà liền hóa thành tro bụi. Chỉ sau mấy giây, căn nhà to lớn, hiện đại biến mất mà thay vào đó là một phế tích với khói bụi mù mịt cùng lửa cháy bốc lên thật cao

Cách đó không xa. Một đám hắc y nhân đang nhìn chăm chú về phía ngôi nhà. Trong đám hắc y nhân đó, có một người đàn ông cầm đầu bọn họ. Không phải ai khác chính là Số Ba

“Bảo cáo, không cảm ứng được linh lực dao động. Mục tiêu đã bị tiêu diệt”

Một tên thuộc hạ đi tới bên cạnh Số Ba nói khẽ.

Nghe vậy, Số Ba gật đầu, nhìn về phía căn phòng cười lạnh:

“Thật không ngờ con bé đó lại che giấu sâu như vậy? Mà thôi, bọn chúng cũng phải trả cái giá đắt vì tội dám động tới Đình gia rồi”

Nói xong, Số Ba quay đầu ra lệnh:

“Đi thôi”

Sau đó cầm đầu đám người rời đi

Bom H là một quả bom sử dụng quá trình nhiệt hạch nguyên tử, có sức công phá gấp mấy trăm lần bom nguyên tử. Mặc dù mấy quả bom H mini vừa rồi chỉ có sức công phá bằng 1/10000 bom H thật sự, thế nhưng uy lực của nó cũng đủ thiêu rụi tất cả mọi thứ bên trong căn phòng

Lại thêm độ phóng xạ từ vụ nổ vẫn còn đó. Vì thế, Số Ba không tiến vào đồng đồ nát để xem mục tiêu đã chết chưa mà chỉ dựa vào máy móc. Thế nhưng hần tin tưởng dưới uy lực khủng khiếp của Bom H mini, mục tiêu chắc chắn đã nổ tan xác rồi

Cách đó không xa. Tại một khoảng đất trống, ở trong ban đêm tối đen như mực. Một cột sáng bất thành linh từ trên không bắn xuống, từ bên trong cột sáng, Long, Thanh Mị, Hiền và Nguyễn Huy ngồi phịch xuống đất một mõi, thở phào một hơi

Thu hồi thiết bị trong tay, Long nhìn về phía nhà của Hiền lúc này đang lửa cháy bập bùng. Trong mắt lóe lên sự sợ hãi cười khổ nói:

“May mà trước khi rời khỏi gia tộc, mình có lượm một vài bảo bối. Nếu không hôm nay quả thực phơi xác ở đây rồi”

Sau đó đứng dậy, có chút giật mình lên tiếng:

“Nhưng thật khó hiểu. Tại sao Đình Bá Vương lại phát hiện ra mình và Thanh Mị? Rồi làm sao biết mình và Thanh Mị được phái tới cứu Nguyễn Huy chứ?”

Từ khi Nguyễn Huy nói con số 505 không phải là do hắn viết. Long liền biết rõ, mình bị lừa rồi. Người viết con số 505 không phải Nguyễn Huy mà chính là Đình Bá Vương.

Như vậy có thể nói, hôm qua hắn và Thanh Mị đột nhập đã bị đối phương phát hiện. Thế nhưng, đối phương không vạch trần mà lại tương kế tựu kế lừa Long một vỏ thật đau. Lần này, Long thua tâm phục khẩu phục ah

“Không nghĩ nhiều làm gì! Đình Bá Vương sao?. Một đối thủ xứng tầm đấy” Long lắc đầu lẩm bầm không nghĩ nữa. Hắn đỡ Thanh Mị lên, nhìn cô khắp một lượt rồi ân cần hỏi

“Bà xã. Em không sao chứ?”

“Em không sao?” Thanh Mị mỉm cười

“Thôi xong. Toàn bộ tài liệu mà em thu thập được về Đình gia đều ở trong nhà rồi”

Đúng lúc này, Hiền bỗng kêu lên một tiếng thất thanh. Khuôn mặt cô trắng bệch, trong mắt tràn đầy chán nản. Dù sao đó là tâm huyết bốn năm trời của cô, hiện tại nó đã bị thiêu rụi cùng với căn nhà. Cô thật sự cảm thấy chán nản, tuyệt vọng

Nghe vậy, Long cùng Thanh Mị không khỏi trầm xuống. Nếu như Hiền nói là thật, vụ án này liền đi vào bế tắc rồi

“Thôi. Đi đến đâu hay đến đó. Hiện tại, các em đã bị Đình gia phát hiện. Các em định làm gì tiếp theo?”

“Bọn em nghĩ thuê một căn phòng cạnh đây để tiếp tục theo dõi. Chứ nếu không, trở về Hư Không Hình Cảnh với Tôn Tiên Môn mà báo nhiệm vụ thất bại thì cũng không xong” Nguyễn Huy nhún vai, buồn bực trả lời

“Nếu không chê. Hai em có thể tới nhà anh”

Nghe thế, Long suy nghĩ một chút rồi đề nghị. Dù sao, lâu đài Moritzburg cực kì rộng lớn. Không những thế còn rất an toàn. Là một nơi lý tưởng để trú chân

“Đúng đó! Theo chị biết nhà của Long chính là lâu đài Moritzburg. Một nơi cực kì an toàn ah”

Thanh Mị cũng lên tiếng khuyên bảo. Thật ra, ý định của cô chính là thông qua hai người mà được ở cùng Long. Dù sao, trong nhà Long còn có bạn gái chính thức cùng với hai cô gái nữa đấy. Cô không thể một mình vào ở được, cô cũng không muốn Lạc Tuyết nhanh như vậy biết quan hệ của mình với bạn trai con bé

Nghe vậy, hai người nhìn nhau sau đó gật đầu:

“Vậy làm phiền anh rồi”

Trở lại lâu đài Moritzburg. Lạc Tuyết và Uyển Như cũng từ trong tu luyện tỉnh lại. Cảnh giới Luyện Tinh Cảnh của hai cô nàng hoàn toàn được ổn định. Thấy Long trở lại thì vui mừng vô cùng.

Sau đó nghe được Thanh Mị, Nguyễn Huy và Hiền muốn tá túc ở đây một thời gian. Hai người hơi chút kinh ngạc rồi vui vẻ đồng ý.

Đề Lạc Tuyết với Uyển Như mang theo ba người Thanh Mị đi thăm quan lâu đài cùng chọn phòng ở. Long trở lại phòng ngủ.

Tiến vào phòng ngủ, Long tâm niệm khẽ động. Lập tức chiếc đồng hồ trên tay phát sáng, sau đó một hình chiếu 3D hiện ra trước mặt Long. Hình chiếu là một người đàn ông khoảng hơn ba mươi tuổi, mặc trên người bộ quần áo hắc ý nhân trùm kín đầu. Người này vừa nhìn thấy Long liền cung kính quỳ xuống hô:

“Tham kiến tộc trưởng”

“Đứng lên đi. Cơ mà ta đã từ bỏ chức vị tộc trưởng rồi. Ám Long, ông cứ gọi ta là công tử đi”

Long mỉm cười nói.

Nghe vậy, Ám Long giật mình sau đó cung kính đáp:

“Vâng, công tử”

Long gật đầu, rồi nghiêm giọng hỏi:

“Được rồi. Việc ta nhờ ông tra đã có kết quả chưa?”

Nhiệm vụ lần này liên quan tới Đình gia. Vì thế, trước khi bắt đầu nhiệm vụ, hắn có yêu cầu Ám Long tìm kiếm tài liệu liên quan tới Đình gia.

Lúc đầu, Long cũng không mấy quan tâm tới tài liệu này. Thế nhưng, sau khi bị Đình Bá Vương lừa một vỏ thật đau. Không chỉ giúp đối phương tìm ra nơi trốn của Hiền và Nguyễn Huy, còn tụt mất mạng. Long không thể bỏ qua tài liệu về Đình gia nữa rồi.

“Thưa công tử, đã có kết quả” Ám Long cười nói. Sau đó hắn phát tay, một bảng tin xuất hiện trước mặt Long. Hắn nói:

“Đình gia được thành lập cách đây 500 năm bởi Đình Thế Sơn- một vị Độ Khí Cảnh cấp 39. Sau khi Đình Thế Sơn mất, chức vị gia chủ được truyền lại cho Đình Phước Thịnh. Đến nay đã trải qua năm đời.

Đình gia lấy việc tu luyện là đầu.. Không những thế Đình gia còn nắm giữ một sơ cấp Thượng Thổ, quanh năm đều sản sinh ra năng lượng vũ trụ đậm đặc, cực kì thích hợp cho tu luyện. Vì thế, Người của Đình gia tất cả đều là Linh Sư. Mà bọn họ cũng trở thành gia tộc mạnh nhất trong bốn đại gia tộc miền bắc về mặt vũ lực

Đình Bá Vương là gia chủ đời thứ sáu của Đình gia. Sinh ngày 14/3/1956, từng là đặc công của Lữ Đoàn Đặc Công 102, sau năm năm làm lính, hắn ta giải ngũ trở về gia tộc tiếp nhận chức vị tộc trưởng Đình gia...”

Mấy phút sau, Long đã xem toàn bộ thông tin về Đình gia, đặc biệt là phần tài liệu liên quan tới Đình Bá Vương. Càng xem, hắn càng nhũn mỳ không nhịn được lên tiếng hỏi:

“Ám Long. Tài liệu trên này là thật chứ?”

Theo như những gì ghi trong này, Đình Bá Vương chân chính là một tên hữu dụng vô mưu, là một tên không đầu óc, có đầu mà không có não.

Thế nhưng, Đình Bá Vương trong mắt Long lại hoàn toàn khác. Bằng việc đối phương có thể biết được Long và Thanh Mị thăm dò, sau đó tương kế tựu kế lừa hắn một vỏ thật đau thì có thể đoán được Đình Bá Vương là một tên cáo già, đầu óc đáng sợ. Chẳng lẽ đối phương lên làm gia chủ liền thông não? Trở lên thông minh hơn?

Nghe Long nói vậy, Ám Long gật đầu, vô cùng tự tin nói:

“Chính xác 100%. Cơ mà có một việc này không biết có nên nói với công hay không?”

Bỗng nhiên, Ám Long nhũn mỳ, có chút muốn nói lại thôi.

Thấy vậy, Long hai mắt sáng ngời lập tức hỏi:

“Có chuyện gì? Ông cứ nói đi”

“Thật ra cũng không phải chuyện gì to lớn. Theo như tin tình báo. Đình Bá Vương trong một lần nhiệm vụ có mất tích khoảng nửa tiếng tới một tiếng gì đó. Sau khi trở về, ông ta liền thay đổi thành một con người khác hẳn, trở lên trầm tính, ít nói hơn.

Mà cũng sau hôm đó, Đình Bá Vương liền viết đơn giải ngũ, rời khỏi quân đội, trở về gia tộc. Cơ mà thuộc hạ nghĩ có thể Đình Bá Vương trong nửa tiếng đó gặp đã kích về tâm trí mà thôi như là đồng đội bị giết trước mặt mình,... Nên cũng không quan tâm”

“ Âm Long, ông nghĩ vậy sai rồi. Là một người làm tình báo cũng giống như làm một thám tử vậy. Không được bỏ qua bất kì chi tiết nào dù nhỏ nhất. Bởi vì một chi tiết nhỏ đó, có thể chính là điểm mấu chốt nhất của mục tiêu”

Nghe vậy, Long cười lắc đầu sau đó không chút do dự giáo huấn

“ Công tử nói phải. Là thuộc hạ nghĩ sai rồi. Đa tạ công tử chỉ giáo”

Âm Long trầm tư rồi gật đầu, cảm kích nhìn Long.

Mặc dù Long chỉ có mười bốn tuổi, thế nhưng ở trong gia tộc được coi là tuyệt thế quân sư. Mỗi lời Long nói đều cực kì đúng và chính xác, mỗi lời dạy của hắn đều là một bài học quý giá.

Như lần này, sau khi nghe Long nói vậy, Âm Long liền hiểu ra nhiều điều. Mà điều này khiến hắn không thể không kính phục Long

“ Không cần đa tạ. Ông là Sát Hoàng của Âm Bộ, ta giúp ông cũng là giúp gia tộc mà thôi. Được rồi, tra cho ta trong khoảng thời gian nửa tiếng đó, ở thành phố xảy ra việc gì không?”

Long phát tay, bộ dạng không mấy để ý. Sau đó trầm giọng hạ lệnh. Như Long nói, bất kì một chi tiết nhỏ nào đều có thể là mấu chốt, là nút thắt của vụ án

Như việc Đinh Bá Vương mất tích nửa tiếng khiến Ánh Sát bỏ qua. Thế nhưng điều này đối với Long lại cho hắn vô số điều suy nghĩ. Đinh Bá Vương trong nửa tiếng đó đã làm gì? Tại sao sau khi trở lại liền lập tức giải ngũ, trở về gia tộc?..

Cuối cùng, Long chỉ nghĩ tới một khả năng, vào nửa tiền Đinh Bá Vương mất tích. Trên thành phố đã xảy ra chuyện gì đó liên quan tới Đinh gia, Đinh Bá Vương biết được điều này vì thế mới vội vàng giải ngũ trở về gia tộc

Về phía Âm Long, hắn gật đầu sau đó bắt đầu tìm kiếm. Mặc dù từ đó đến nay đã qua mấy chục năm, thế nhưng đối với Âm Bộ, việc tìm lại những thông tin này hoàn toàn là điều dễ dàng

Mấy phút sau, Âm Long cầm lên một bảng thông tin, hắn trầm giọng nói:

“ Thừa công tử. Quả thật là trong vòng nửa tiếng, ở thành phố xảy ra tám vụ mất tích đã gây chấn động thành phố lúc bấy giờ. Dù cho cảnh sát đã lật tung cả thành phố lên thì cũng không tìm thấy tung tích bọn họ. Đến nay, đã qua mấy chục năm nhưng tung tích của tám người này vẫn là một ẩn số. Một điểm chung là tám người này đều là ...”

“ Người của Đinh gia”

Long tiếp lời. Nghe vậy, Âm Long sửng sốt sau đó gật đầu nói:

“ Đúng vậy, thừa công tử”

Long cũng không trả lời hắn mà lâm vào trầm tư. Mãi lúc sau, Long mới ngẩng đầu cười nói:

“ Đem rồi mà vẫn còn làm phiền ông thế này. Thật sự là có lỗi ah”

“ Không có gì, có thể được giúp sức cho công tử là vinh hạnh của tôi”

Âm Long vội vàng nói. Bộ dạng kính hãi vô cùng. Long địa vị cực kì to lớn, hắn nói vậy khiến Âm Long có chút thụ sủng nhược kinh, không dám tiếp nhận

Thấy vậy, Long lắc đầu cười khỏ:

“ Được rồi, ông có thể lui”

“Vâng” Âm Long gật đầu sau đó gác máy

Bên trong phòng chỉ còn lại một mình Long ngồi trên ghế đấm chiêu, không biết suy nghĩ điều gì. Rất lâu sau, hắn mới dơ tay lên, tâm niệm khẽ động. Mấy giây sau, một thân ảnh xuất hiện trước mặt Long. Chính là cha hắn: Nguyễn Trung Kiên

Gặp được Nguyễn Trung Kiên, không để ông ta mở lời trước, Long đã lên tiếng:

“ Cha, con muốn được xem Thiên Địa Cấm Thuật”

Số từ: 2637

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Tru Tiên Thành Sách, Tây Du Xuất Hiện

Mất mấy tiếng, Long mới xem xong Thiên Địa Cẩm Thuật. Thu hồi Thiên Địa Cẩm Thuật, Long trong mắt lóe lên một tia dị sắc lâm lâm:

“Đình Bá Vương... thì ra ngươi là...”

Ngẩng đầu nhìn đồng hồ. Phát hiện đã ba giờ sáng rồi. Long cũng không còn buồn ngủ nữa. Lại nghĩ thời gian tới, Đình gia sẽ canh phòng nghiêm ngặt, muốn một lần nữa tiến vào Đình gia là điều hết sức khó hãn

Vì thế hắn quyết định bỏ qua vụ án sang một bên. Bắt đầu viết à quên đạo văn tác phẩm Tây Du Kí

Nguyên Linh Đại Lục có tín ngưỡng vào thần thánh. Khác với thần thánh ở địa cầu chỉ là sản phẩm của trí tượng tượng thì ở đây thần thánh là có thật. Bọn họ chính là những Linh Sư đẳng cấp Tiên Tuyệt, Thánh Hiền và Chân Thần

Chân Thần Cảnh là cảnh giới cao nhất của Linh Sư. Là đích cuối cùng của sự tiến hóa: Trở thành một vị Thần bất tử bất diệt (quan niệm của đại lục), quyền năng thông thiên triệt địa, không gì không làm được

Thời thượng cổ, Chân Thần Cảnh luôn trợ giúp các sinh linh tiến hóa, ban ân tới muôn loài. Vì thế, đối với Chân Thần Cảnh, mọi người đều tràn đầy sùng kính, nhiều sinh linh có thể chết vì Chân Thần Cảnh mà họ tôn thờ, có thể chém giết nhau nếu như Chân Thần Cảnh mà họ tôn thờ bị xúc phạm... Từ đó, tín đồ xuất hiện

Mấy trăm ngàn năm sau, khi mà Chân Thần Cảnh đã trở lên ít ỏi, thì cũng là thời điểm Thánh Hiền Cảnh và Tiên Tuyệt Cảnh lên ngôi. Trải qua vô số năm, bọn họ được phàm nhân xếp cùng hàng với Chân Thần Cảnh, thế nhưng đều đứng sau các vị Chân Thần Cảnh. Từ đó, thần linh ra đời, tôn giáo xuất hiện

Qua bao thăng, trầm, suy, thịnh của dòng lịch sử. Đến nay, khi mà thần linh chỉ còn là truyền thuyết thì nhân loại vẫn còn tin vào thần linh. Coi bọn họ là tín ngưỡng, là niềm tin của bản thân mình. Những hiện tượng siêu nhiên, vượt qua khả năng của Độ Không Cảnh, Thiên Nhân Cảnh như người chết sống lại, biến mộng ảo thành hiện thực,... nhân loại đều quy cho bàn tay của thần linh

Hiện nay, Nguyên Linh Đại Lục chia thành bốn loại tôn giáo là Phật giáo, Đạo giáo, Thiên Chúa Giáo và Thần giáo. Thờ phụng bốn vị Đại Thần Cảnh cấp 100

Phật Giáo thờ phụng Đại Thần Cảnh: Phật Tổ Như Lai. Đạo Giáo thờ phụng Đại Thần Cảnh: Ngọc Hoàng Đại Đế. Thiên Chúa Giáo thờ phụng Đại Thần Cảnh: Chúa Jesu và Thần Giáo thờ phụng Đại Thần Cảnh: Odin

Trong đó, nơi khởi nguồn của Phật giáo là Tây Ấn Đế Quốc, Đạo giáo thì là Việt Nam Thiên Quốc (đã diệt vong), Thiên Chúa Giáo là Giáo Đình và Thần Giáo là Đế Quốc Anh

Các quốc gia trên thế giới phần lớn đều có cả bốn tôn giáo này. Dù phương đông, hay phương tây thì số lượng tín đồ của bốn tôn giáo đều cực kì đông đảo. Vì thế, dù là người phương tây cũng hiểu rất rõ ràng tín ngưỡng phương đông và ngược lại. Cũng do đó, mà tác phẩm Tru Tiên của Long khi xuất bản được cả đại lục hoan nghênh vô cùng

Tây Du Kí của học giả Ngô Thừa Ân là một tác phẩm kinh điển, nổi tiếng nhất của thế hệ trẻ. Tây Du Kí thuật lại chuyến đi đến Ấn Độ của nhà sư Huyền Trang (Đường Tam Tạng) đi lấy kinh. Chuyến đi mang theo màu sắc thần thoại với yêu, ma, quỷ, quái, thần, Phật.

Nếu Tru Tiên nói về Đạo giáo với thuyết âm dương, ngũ hành thì Tây Du Kí lại nói về Phật Giáo đại từ đại bi, cứu khổ cứu nạn. Đọc Tây Du Kí, người đọc sẽ hiểu rất nhiều điều về Phật Giáo. Một tác phẩm mà bất kì đệ tử Phật Môn nào chắc chắn cũng sẽ không thể bỏ qua

Long tin tưởng Tây Du Kí sẽ trở thành một tuyệt tác không thua kém gì Tru Tiên. Đặc biệt, ở cái thời điểm mà thần tiên chỉ là truyền thuyết, rất ít tài liệu nói về bọn họ thì Tây Du Kí sẽ là tác phẩm được nhiều người đón đọc nhất, mang tới nhiều tri thức cho linh sư nói riêng và nhân loại nói chung

Tất nhiên, Tây Du Kí vẫn có nhiều sạn. Thế nhưng, với trí tuệ của mình, việc loại bỏ những hạn sạn đó ra khỏi Tây Du Kí hoàn toàn là điều bình thường

Mở lên máy tính. Long bắt đầu viết tiếp những hồi đầu tiên cho Tây Du Kí

Năm ngày trôi qua rất nhanh. Ba người Nguyễn Huy đã hoàn toàn thích nghi với cuộc sống ở nơi đây. Không những thế còn cực kì thoải mái khi được sống tại một nơi xa hoa, đẹp tuyệt vời như thế này

Dưới sự đề nghị của Long, Nguyễn Huy và Hiền cuối cùng cũng bỏ nhiệm vụ qua một bên, không tiếp tục công việc theo dõi nữa mà chuyển giao việc này cho Thanh Mị với Long. Dù sao, Thanh Mị với Long chưa bị người Đình gia biết, vì thế nếu như theo dõi Đình gia cũng không bị bọn họ nghi ngờ

“Thời gian gần đây, trên mạng có nổi lên một cái tên, một tác phẩm với tựa đề là Tru Tiên. Chỉ qua mấy ngày xuất hiện, Tru Tiên hiện nay là cụm từ được tìm kiếm nhiều nhất TK.TK. Com. Mọi người đều nói rằng Tru Tiên là tác phẩm kinh điển nhất của thế kỉ mới. Mở ra một con đường mới cho làng văn học để quốc nói riêng và thế giới nói chung. Hôm nay, trong chuyên mục: Mỗi ngày một cuốn sách. Chúng tôi có mời tới Nhà phê bình văn học: Mai Thúc Loan...”

“Thưa quý vị và các bạn. Tuyệt tác của thế giới, tác phẩm hay nhất trong một trăm năm qua của đại lục: Tru Tiên sẽ được chính thức xuất bản thành sách vào ngày 25/9/2016...”

...

Trên mạng, trên tivi,... nói chung là bất kì phương tiện thông tin nào đều có thể nghe được cái tên Tru Tiên. Hiện nay, cả đại lục và rất nhiều quốc gia trên thế giới đều biết tới một tác phẩm. Một tác phẩm được đánh giá là hay nhất thế kỉ 21. Kèm theo đó là một tin tức: 25/9 – Tru Tiên thành sách

Đối với dân mạng, đặc biệt là Fan cuồng của Tru Tiên đã quá quen thuộc với tác phẩm này rồi. Thế nhưng quen thuộc là một chuyện, mà sở hữu lại là chuyện khác. Vì thế, khi nghe được tin này, Fan cuồng của Tru Tiên bắt đầu trở lên kích động, bọn họ thề dù bằng bất kì giá nào cũng phải mua được ít nhất một quyển về xem

Còn đối với người không biết tới Tru Tiên, thì bọn họ cũng rất chờ mong ngày 25/9. Bọn họ muốn xem Tru Tiên như thế nào mà lại có nhiều người đọc, có nhiều Fan truyền đến thế? Bọn họ muốn xem Tru Tiên có mị lực như thế nào mà để mọi người nói rằng: Tác phẩm hay nhất thế kỉ 21

Ngày 25/9: Quyển sách Tru Tiên ra đời. Lần ra đầu tiên, Tru Tiên ra 80 triệu bản, với giá 1000 linh tệ/ một quyển. Trong một ngày: hết sạch. Tru Tiên được cả thế quốc biết tới

Ngày 26/9: Tru Tiên ra thêm 200 triệu bản nữa, cũng với giá như vậy. Trong một ngày, hết sạch. Các quốc gia lân cận biết tới Tru Tiên

Ngày 27/9: Tru Tiên ra thêm 900 triệu bản, vẫn giá như vậy. Trong một ngày, hết sạch. Tru Tiên thành công cập bến các quốc gia phương tây

Trải qua ba ngày, Tru Tiên hoàn toàn được cả đại lục biết tới. Mặc dù không phải là ai cũng đọc Tru Tiên, nhưng tên của nó là cái tên được nhắc nhiều nhất trong thời điểm này. Trở thành một hiện tượng hot nhất của đại lục.

Gần một tỷ bản Tru Tiên được bán. NXB Đế Quốc thu về 10 tỷ linh tệ. Một con số khổng lồ dù có nằm mơ cũng không đạt được. Không chỉ tiền tài mà danh tiếng của NXB Đế Quốc cũng tăng danh như điều gặp gió. Thật sự khiến rất nhiều NXB khác đỏ cả mắt

Về phía Long, hẳn không chỉ thu được 30% = 3 tỷ linh tệ mà còn thu được mấy chục triệu Tín Ngưỡng Điểm. Quả thật chính là giàu nứt đổ đầu vách khiến Long cười không ngáp được miệng.

“Âm dương đạo... Ngũ Hành tương sinh tương khắc... ha... ha... thì ra là thế... thì ra là thế”

Tại một nơi nào đó, một ông lão cầm lên quyển sách Tru Tiên lật bầm. Sau đó, ông ta đứng đấy cười lớn. Đồng thời, khí thế của ông dâng trào. Trên người toát ra hào quang chói mắt. Cả người ông bay lên không, lơ lửng trên đó. Đồng thời năng lượng vũ trụ không ngừng hội tụ lại xung quanh ông lão

“Mau nhìn, Giáo Hoàng đột phá Độ Không Cảnh, bước vào Thiên Nhân Cảnh”

“Chúa ơi! Chuyện này thật không thể tin được”

....

Dưới mặt đất, nhìn ông lão đang đắm chìm trong kim quang, vô số người ánh mắt tràn đầy kinh hãi, khó tin, sung sướng... sau đó đồng loạt quỳ xuống không ngừng bái lạy

Mà không chỉ ông lão. Ở rất nhiều nơi trên thế giới. Rất nhiều cường giả Độ Không Cảnh cấp 49 bởi vì hiếu kì mà mua lấy Tru Tiên về đọc. Sau khi đọc xong Tru Tiên đều ngộ, ngộ ra con đường Thiên Nhân. Từ đó bước vào cảnh giới vốn dĩ chỉ tồn tại trong truyền thuyết: Thiên Nhân Cảnh.

Theo sự đột phá này, quy tắc của vũ trụ thay đổi. Mười bốn tuổi Luyện Tinh Cảnh cấp mười hoàn toàn không còn là điều khó khăn nữa

Long không biết tác phẩm Tru Tiên của mình trong lúc vô tình lại tạo ra một vài Thiên Nhân Cảnh cũng như thay đổi quy tắc của đại lục. Vào thời điểm đó, Long đã bắt đầu chuẩn bị những khâu cuối cùng để Tây Du Kí xuất hiện trên đại lục

Hai ngày sau, Tru Tiên vẫn đang được tiêu thụ với tốc độ chóng mặt. Đặc biệt là sau khi tin mấy vị Độ Không cảnh đột phá Thiên Nhân cảnh được nhiều người biết đến thì Tru Tiên càng trở lên nóng nẩy.

Bên cạnh đó, một sự kiện trọng đại trong làng văn học mạng được nhiều người mong chờ nhất đã diễn ra: Ông Vua Tiên Hiệp: KingAzir ra tác phẩm tiếp theo

Nhiều người đoán rằng, tác phẩm tiếp theo của KingAzir cũng thuộc thể loại Tiên Hiệp này.

Mặc dù từ sau khi Tru Tiên ra đời, nhiều tác phẩm Tiên Hiệp cung theo đó hạ sơn, trong đó cũng có rất nhiều tác phẩm hay được người đọc chào đón. Thế nhưng đối với tác phẩm thứ hai của KingAzir, tất cả mọi người đều chào đón một cách điên cuồng. Cho thấy vị thế độc tôn của Long trên văn học mạng

Tuy vậy, khiến nhiều người thất vọng là tác phẩm tiếp theo của Long lại thuộc thể loại hồi kí. Một thể loại quen thuộc của văn học mạng

Thất vọng bao nhiêu thì khi đọc những chương đầu của Tây Du Kí, mọi người đều sửng sốt sau đó là điên cuồng bấy nhiêu. Bởi vì sự choàng ngợp mà Tây Du Kí mang đến cho bọn họ

Không như Tru Tiên chỉ nói về việc sinh linh tu luyện thành tiên, kéo dài tuổi thọ... nhưng lại không nhắc tới những vị thần tiên như Phật Tổ, Ngọc Hoàng Đại Đế... Tây Du Kí mở cho người đọc một thế giới nơi mà thần, phật, tiên, ma đi đây đó, một thế giới thần tiên kì ảo khiến người đọc không khỏi ngỡ ngàng

Nếu như Tru Tiên nói về sự gian khổ của Trương Tiểu Phàm trên con đường truy cầu trường sinh bất tử thì Tây Du Kí lại nói về cuộc hành trình tràn đầy thử thách của bốn thầy trò Đường Tăng từ Nam Việt Vương Quốc sang Tây Ấn thịnh kinh (tức Ấn Độ). Vượt qua một cuộc hành trình với chín chín tám mươi một kiếp nạn gian khổ mới tu thành chín quả

Talagay123: Trời ă! Tây Du Kí thật sự quá tuyệt vời. Một quyển sách mang đậm dấu ấn của Phật Pháp. Đọc một quyển sách mà tôi như được tận mắt chứng kiến những vị tiên nhân, phật vậy. Tôi không thể nào diễn tả được cảm xúc của mình lúc này: Chỉ có thể nói là Quá Hay

Lessisme2: KingAzir xuất phẩm tất tinh phẩm. Tru Tiên Đạo giáo, Tây Du Kí Phật giáo. Hai quyển đều là tuyệt tác văn học thế giới, đều khiến người đọc đi tới một thế giới thần kì, tràn đầy màu sắc thần thoại. Thật sự là quá tuyệt vời

....

Chỉ sau hai tiếng khi mà những Hồi đầu tiên của Tây Du Kí được Long đăng lên mạng. Lập tức, Tây Du Kí chào đón hơn năm triệu lượt xem, topic thảo luận của hần tràn ngập các bình luận về Tây Du Kí. Tất cả đều là những câu khen ngợi có cách từ các độc giả, thậm chí có cả những nhà phê bình văn học cũng lên đây bình luận,..

Dù bình luận như thế nào nhưng các bình luận đều có chung một quan điểm: Tây Du Kí quá xuất sắc, KingAzir lại sáng tác ra một tuyệt tác của văn học thế giới nữa. Lại một lần nữa, tác phẩm của Long khiến cả dân mạng dậy sóng, cũng cố địa vị chỉ tôn trong văn học mạng

Tru Tiên và Tây Du Kí mang tới cho Long danh tiếng chưa từng có. Đặc biệt là sau khi Tru Tiên được xuất bản thành sách. Khắp đại lục này hầu như ai cũng biết tới King Azir.

Đối với người dân đại lục, Bọn họ biết tới hần là tác giả của một tuyệt tác, một tác phẩm hay nhất thế kỉ 21. Biết tới hần với cái tên: Ông Vua Tiên Hiệp

Còn đối với các cường giả. Bọn họ biết tới Long như một vị Thiên Nhân Cảnh . Một vị viết ra một quyển sách ẩn chứa nhiên đạo lý, nhiều chân lý khiến bọn họ ngộ, khiến bọn họ đột phá.

Nếu như để bọn họ biết được KingAzir thật ra chỉ là một cậu bé mười bốn tuổi thì không biết sẽ có cảm nghĩ như thế nào nhỉ?

Số từ: 2662

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Một Buổi Sáng Tốt Lành

Thời gian 1/10/2016. Thời tiết bắt đầu chuyển về đông, không khí có chút trở lên lạnh giá.

Phòng ăn trên tầng cao nhất của lâu đài – nơi mà từ đó có thể ngắm nhìn khung cảnh đẹp đẽ, thơ mộng của lâu đài Moritzburg. Một bàn sáu người đang ngồi ăn một bữa ăn thịnh soạn. Và tất nhiên, đầu bếp bữa ăn này không phải ai khác chính là anh Long đẹp trai của chúng ta .

Trên bàn ăn, mọi người vừa ăn uống, vừa nói chuyện vui vẻ. Bỗng nhiên, Lạc Tuyết ngừng đầu nhìn Nguyễn Huy, phát hiện hần mặc dù ăn thế nhưng ánh mắt cực kì chăm chú nhìn vào màn hình 3D. Thấy vậy, cô không khỏi nghi hoặc hỏi:

“Nè. Anh Huy, anh đang xem gì thế?”

Nghe vậy, Nguyễn Huy giật mình sau đó cười ha hả lên tiếng:

“Không có gì. Anh đang đọc truyện. Ông Vua Tiên Hiệp KingAzir vừa ra tác phẩm mới: Tây Du Kí. Thật sự quá tuyệt vời ah”

Càng nói, Nguyễn Huy càng kích động. Ánh mắt tràn đầy sùng bái. Bộ dạng như một Fan cuồng đang tưởng niệm thần tượng vậy

“Mẹ nó! Nếu như ai biết Ông Vua Tiên Hiệp là ai. Dù chỉ là tên của ngài ấy thôi. Ta sẽ tặng cho hắn cái thẻ ngân hàng có chứa mấy chục tỷ của ta”

Nguyễn Huy cảm thán nói một câu. Ông Vua Tiên Hiệp hay KingAzir là ai? Hình dạng như thế nào? Đến giờ vẫn còn là một ẩn số với thế giới. Không ai biết mặt mũi hắn ra sao? ... Chỉ có một người biết KingAzir là ai, chính là Đinh Chiến thì lại không hé răng nửa lời. Vì thế, bộ dạng của KingAzir trở thành một điều bí ẩn, được rất nhiều người bàn tán trong suốt thời gian này

Nghe Nguyễn Huy nói vậy, Lạc Tuyết hai mắt sáng ngời. Nở một nụ cười thần bí nói:

“Anh Huy. Anh nói thật chứ?”

“Tất nhiên là thật! Cơ mà Lạc Tuyết. chẳng lẽ em biết KingAzir là ai?”

Nguyễn Huy gật đầu, sau đó bộ dạng kích động hưng phấn vô cùng. Mà bên cạnh hắn, Thanh Mị với Hiền cũng chờ mong nhìn Lạc Tuyết.

Không chỉ có Nguyễn Huy mà Thanh Mị, Hiền cũng là Fan cuồng của KingAzir. Bọn họ thật sự muốn biết KingAzir là ai?

“Muốn biết? Em sẽ nói cho anh. Nhưng mà...” Lạc Tuyết cười híp mắt, có chút chần chừ không dám nói. Bộ dạng giống hết một tên gian thương ah

“Hi ... Hi, Anh Huy, Muốn chị Tuyết nói ra KingAzir là ai. Tấm thẻ ngân hàng mấy chục tỷ của anh vẫn còn ít ah. Dù sao, đây là đề tài nóng của thế giới đó”

Uyển Như bên cạnh phụ họa.

Nghe vậy, Nguyễn Huy trầm mặc sau đó quay sang nhìn Hiền cắn răng, có chút cầu xin lên tiếng:

“Bà xã. Anh nhớ em có mấy chục tỷ trong tài khoản phải không. Có thể cho anh vay một ít được không?”

“Ông xã. Anh cứ cầm lấy đi. Em cũng là Fan của KingAzir. Em rất muốn biết ngài ấy là ai?”

Hiền sáng khoái đáp ứng. Thân là fan của KingAzir, cô cũng rất muốn biết được chân diện mục của vị đại thần này. Chỉ là có một điều cô cảm thấy khó hiểu? Tại sao Lạc Tuyết với Uyển Như lại biết được điều này

“Thêm cả chị nữa?” Thanh Mị cũng đi tới góp vui

“Tuyết. Anh đưa cả gia tài của anh với vợ cho em rồi đó. Em có thể nói được chứ”

Nguyễn Huy ở trên mạng chuyển gần trăm tỷ vào tài khoản ngân hàng của Lạc Tuyết. Sau đó hắn dùng ánh mắt chờ mong nhìn cô.

Mặc dù mất trắng gần trăm tỷ nhưng Nguyễn Huy không một chút xót tiền. Dù sao, thân là Hư Không Hình Cảnh, kiếm lại số tiền này hoàn toàn đơn giản

“Tất nhiên a!. Vậy mọi người lại gần đây em nói cho nghe”

“KingAzir thật ra là...”

Trong ánh mắt tràn đầy chờ đợi, kích động của ba người. Lạc Tuyết chậm chạp nói ra bốn chữ. Sau đó cô chỉ về phía Long đang từ trong bếp đi ra cười nói:

“Là hắn”

Thấy vậy, sáu con mắt đồng loạt hướng về Long. Khi nhìn thấy người đó là Long, ba người sững sờ nhìn nhau sau đó kinh hô:

“King Azir”

“Hừm! có chuyện gì sao?”

Nghe được có người gọi biết danh mình, Long phản xạ kêu lên một tiếng. Mà như vậy, hắn cũng xác nhận mình chính là KingAzir

“Trời ạ! Anh rề, anh chính là KingAzir?”

Nguyễn Huy hai mắt mở lớn, bộ dạng khiếp sợ vô cùng kêu lên thất thanh. Mà hắn cũng bởi vì quá chấn động mà kêu lên hai từ Anh Rề khiến cho Lạc Tuyết cùng Uyển Như nhìn nhau, ánh mắt tràn đầy thâm ý nhìn Long

“Đúng vậy. Cơ mà anh Huy. Anh có phải gọi nhầm không?”

Cảm nhận ánh mắt “ đờng đờng sát khế” từ phía Uyển Như và Lạc Tuyết. Long sống lưng lạnh toát. Vội vàng trừng mắt nhìn Nguyễn Huy ý nói bảo hắn nói lại.

Dù sao, hắn cũng chưa có ý định để Lạc Tuyết với Uyển Như biết mối quan hệ của mình và Thanh Mị. Hắn định đợi đến khi mấy cô gái trở lên thân thiết mới nói

Hiện tại Nguyễn Huy vô tình gọi hắn là “ anh rể”. Đây không khác gì “ lấy ông tôi ở bụi này”, “ chưa đánh đã khai” sao. Đối với Nguyễn Huy, Long hận tới nghiến răng nghiến lợi

“ Đại .. Thần..”

Nguyễn Huy hoàn toàn không nghe được lời ám chỉ của Long. Chỉ thấy hắn hét lên một tiếng, sau đó cả người bay về phía Long. Bộ dạng giống như là một cô gái nhìn thấy “ người yêu” xa cách lâu ngày vậy.

Ánh mắt tràn đầy vẻ nóng bỏng, như muốn ăn tươi nuốt sống người khác khiến Long một hồi ác hàn. Kết hợp với việc đối phương vừa hại mình xong, Long nội tâm thể phải cho thằng này một bài học

Thấy đối phương như một con thiêu thân lao về phía mình, Long nhẹ nhấc lách người tránh khỏi một cái ôm này của Nguyễn Huy

Vấn đề là lúc này bọn họ đang ở trên sân thượng. Vì thế khi Long lách người, Nguyễn Huy theo quán tính bay ra phía sau.

Mà phía sau thì đã là phần cuối của sân thượng rồi vì thế Nguyễn Huy vinh quang. ... rơi từ trên sân thượng xuống đất.

Đối với một tên Tanker như Nguyễn Huy, dù rơi từ tòa nhà 100 tầng xuống cũng không chết huống chi chỉ là rơi có mấy chục mét.

Thế nhưng phía dưới đó là một đàn khủng long ăn thịt cực kì hung dữ được Long nuôi dưỡng thay thế cho chó cảnh. .

Và vì thế, tiếng kêu hung phấn, kích động của Nguyễn Huy liền thay bằng tiếng kêu thảm thiết thất thanh:

“ Cứu ... mạng... ah... ah”

“ Grào ... gâu !?...”

Long mặc xác Nguyễn Huy kêu gào. Hắn quay đầu nhìn Thanh Mị và Hiền đang sững sờ nhìn mình. Nở một nụ cười ôn hòa, vỗ tay lịch đầu nói:

“ So. Chúng ta bắt đầu ăn sáng chứ?”

“ Anh Long, anh thật sự là KingAzir”

Trên bàn tiệc, Hiền bộ dạng không thể nào tin nổi nhìn Long kêu lên

Nghe vậy, Long buông đũa cười nói:

“ Tất nhiên là sự thật rồi”

“ Trời ạ! KingAzir vậy mà là một thiếu niên, không những thế còn là một người bạn mà em quen biết. Thật không thể nào tin nổi” Hiền hai tay che miệng lấp bắp kêu .

Trên mạng, mọi người đều cho rằng KingAzir là một nhà văn lớn tuổi, râu tóc bạc phơ, bộ dạng tiên phong đạo cốt, tri thức uyên bác... Một người như vậy mới có thể viết được ra Tru Tiên và Tây Du Kí tràn đầy thâm ảo, huyền bí như thế.

Vậy mà lúc này đây, Hiền được gặp chân diện mục của KingAzir. Khác với những gì mọi người đoán, KingAzir lại là một thiếu niên chưa tới 20 tuổi. Không những thế còn là một người bạn mà cô quen biết, sống chung với cô mấy ngày liền. Điều này khiến Hiền không thể nào tin nổi vào mắt mình nữa

“ Đúng đó. Điều này thật khó tin” Thanh Mị cũng gạt đầu phụ họa, ánh mắt khiếp sợ tràn đầy sự sùng kính nhìn Long.

Biết Long là KingAzir, Thanh Mị chỉ là hơi chút khiếp sợ thôi bởi vì cô biết Long là một thiếu niên luôn làm lên những điều kì tích. Vì thế, việc hắn là tác giả của một hai tuyệt tác văn học cũng không khiến cô quá chấn động. Nếu có, cũng chỉ là sự tự hào vô cùng mà thôi

~ Đại ~ Thần

~ Lúc này, âm thanh ôn ền của Nguyễn Huy vang lên phía sau lưng khiến mọi người quay lại. Chỉ là bộ dạng hiện tại của Nguyễn Huy khiến mọi người không thể nào nhìn được cười

Chỉ thấy hắn khuôn mặt lem luốc, quần áo bẩn thỉu rách nát. Trên người tràn đầy vết răng cắn cho thấy vừa rồi Nguyễn Huy đã trải qua một cuộc chiến “ khốc liệt” thế nào

Nguyễn Huy cũng mặc kệ hình tượng của mình. Hắn vội vàng chạy tới bên cạnh Long, lôi ra từ trong không gian nhả ra quyển Tru Tiên. Ánh mắt tràn đầy chờ mong nhìn Long ghen ngào kêu lên:

“Đại Thần. Cho em xin chữ kí”

Bộ dạng giống hệt Fan cuồng gặp được thần tượng của mình vậy. Nếu như hôm nay Long không cho hắn chữ kí, đảm bảo Nguyễn Huy bám theo đòi bằng được

“Đúng đó. Long cho bọn chị nữa”

Thấy vậy, Thanh Mị cùng Hiền cũng vội vàng lấy từ trong không gian nhả ra quyển truyện Tru Tiên. Ánh mắt chờ đợi nhìn Long

Long mặc dù có thể trực tiếp bỏ qua Nguyễn Huy. Thế nhưng hai người đẹp, đặc biệt một trong hai còn là vợ hắn. Long không thể bỏ qua được. Vì thế, cuối cùng, Long liền ở trên ba quyển sách kí lên tên của mình

“Ha...Ha, ta cuối cùng cũng có được chữ kí của KingAzir. Ha...ha”

Cầm lấy quyển sách, Nguyễn Huy cười như một thắng điên vậy. Đồng thời hắn cũng ôm lấy quyển sách thật chặt, bộ dạng như sợ ai đó cướp của mình vậy

Bỗng, Nguyễn Huy nhớ tới cái gì đó. Hắn quay đầu, dùng ánh mắt “yêu thương tràn lan”, nóng bỏng, tràn đầy “nhu tình” nhìn Long ôn ền kêu lên:

“Đại ~ ca ~”

“Stop. Nếu như không muốn lại một lần nữa cùng đám khủng long phía dưới vật lộn thì nói chuyện hân ho”

Long hoàn toàn bị bộ dạng “thân thiết” của Nguyễn Huy dọa cho sợ hãi linh hồn, không chút do dự quát

Bị Long quát. Nguyễn Huy bộ dạng ủy khuất vô cùng. Giống như cô vợ trẻ bị phụ tình vậy khiến Long thật sự có xúc động muốn đập thành này một trận toi bời hoa lá

Cảm nhận ánh mắt tràn đầy sát khí, rất có khả năng động thủ từ Long. Nguyễn Huy vội vàng nghiêm chỉnh nói:

“Đại ca, ngài ngọc thụ lâm quang, phong lưu tiêu sái, ngài như thái dương trên cao chiếu xuống mặt đất tỏa ra hơi ấm bao trùm vạn vật... (bỏ qua 3000 chữ)...”

Nguyễn Huy thao thao bất tuyệt, nước miếng vung tung tóe khiến người nghe há hốc mồm. Bọn họ thật sự không dám tin người trong những câu nói của Nguyễn Huy là Long. Đến cả Long cũng không tài nào tin tưởng: Mình có vĩ đại như vậy?

“Dừng. Có yêu cầu gì nói ngay”

Long quả thực không thể chịu nổi nữa. Hắn sợ rằng khi nghe xong Nguyễn Huy nói, mình sẽ tự kỉ, yêu chính mình mất

Thấy Long bộ dạng không kiên nhẫn. Nguyễn Huy vội vàng ngậm miệng không nói nữa. Lúc sau, hắn mới cười hi hi lên tiếng:

“Đại ca. Không biết ngài có thể cho em xem trước hồi tiếp theo của Tây Du Kí ah”

Nghe vậy, Long đang định từ chối thế nhưng bỗng nhiên trong đầu lóe lên một ý tưởng. Hắn nở một nụ cười nói:

“Muốn xem trước hồi tiếp theo hả? Có thể. Tuy vậy...”

Nụ cười của Long trong mắt Lạc Tuyết và Uyển Như là cực kì quen thuộc. Một nụ cười khiến hai người không khỏi dùng ánh mắt thương hại nhìn Nguyễn Huy

Nguyễn Huy cũng không để ý tới ánh mắt của hai cô. Nghe Long nói vậy, Nguyễn Huy trong lòng kích động vô cùng, vỗ ngực kêu lớn:

“Đại ca cứ nói. Dù lên núi đao, xuống biển lửa em cũng đáp ứng”

“Em cũng không bắt anh làm những việc như vậy. Vậy đi! Nếu anh có thể bơi một vòng quanh hồ nước ngọt thì em sẽ cho anh xem hồi tiếp theo”

Long cười híp mắt nói ra đề nghị. Mà nghe vậy, mấy người Thanh Mị không khỏi một hồi ác hàn. Hồ nước ngọt bao bọc lấy lâu đài có bán kính 5 km. Muốn bơi một vòng quanh hồ ít nhất phải mất nửa ngày ah. Thử thách này thật quá khó đi

Tuy vậy, không ai mở miệng cầu xin Long. Thậm chí đến cả vợ của Nguyễn Huy: Hiền cũng không lên tiếng. Dù sao, Nguyễn Huy lúc này thật sự là rất cần ăn đòn. Đến cả Hiền cũng muốn trừng trị Nguyễn Huy một trận nữa là

Nghe vậy, Nguyễn Huy không chút do dự gật đầu kêu gào:

“Yes Sir. Đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ”

Sau đó không đợi cho mọi người phản ứng, Nguyễn Huy liền dùng tốc độ nhanh nhất bay ra biển

Đợi cho Nguyễn Huy biến mất. Long liền lấy ra máy tính. Ở trên web không chút do dự đăng tiếp mấy hồi tiếp theo của Tây Du Kí.

Thấy vậy, những người ở đây đều tròn mắt, há hốc mồm. Lạc Tuyết chỉ vào màn hình máy tính lắp bắp kêu lên:

“Anh... anh...”

“Làm sao? Anh chỉ hứa với Nguyễn Huy là cho hắn xem hồi tiếp theo của Tây Du Kí chứ có hứa với hắn là chỉ cho mình hắn xem đâu? Anh đăng mấy hồi tiếp theo lên mạng, hắn lên mạng đọc thì cũng không có gì sai ah”

Long nhún vai, bộ dạng vô tội nói

Nghe thế, mọi người còn không biết Nguyễn Huy bị Long troll thâm rồi. Trong lòng cầu mong Nguyễn Huy không bị tức chết ah. Đồng thời cũng quyết tâm: Sau này không thể gây thù với Long, nếu không bị hắn ghi hận thì chỉ có nước xác cmm định.

Số từ: 2738

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Khiêu Khích

Nguyễn Huy trở về thì cũng phải là giữa trưa hôm đó. Long cũng không có thời gian chờ hắn.

Vì thế sau khi ăn sáng xong, Long cùng Uyển Như, Lạc Tuyết đi tới trường.

Hôm qua là ngày kết thúc khóa : Tu luyện giả lập, các học viên lớp 10 học viện đã trở về nhà. Và hôm nay, các học viên sẽ trở lại học tập bình thường

... (Thời gian trôi nhanh)...

“Đại ca. Anh đã trở về”

Giờ ra chơi, Trần Tuyền ánh mắt kích động nhìn Long. Bộ dạng mừng rỡ vô cùng

Long mất tích mười ngày khiến Trần Tuyền lo lắng vô cùng. Tuy vậy, đến cả lũ đoàn 279 cũng không tìm thấy tung tích của hắn vì thế dù cực kì lo cho an nguy của Long nhưng hắn cũng hoàn toàn không có cách gì

Sau đó, Trần Tuyền định cùng mọi người chờ Long trở về thế nhưng dưới sự khuyên bảo của mọi người. Trần Tuyền liền thôi, mang theo Ngọc Liên tiến nhập vào Yêu Thú Rừng Rậm. Tuy vậy, nội tâm hắn vẫn tràn đầy hoang mang, không biết Long đã xảy ra chuyện gì

Hiện tại thấy Long bình an trở về. Tầng đá lớn trong lòng cũng biến mất. Trần Tuyền không mừng rỡ sao được

Thấy Trần Tuyền bộ dạng kích động như vậy, Long vỗ vai hắn cười tán thưởng:

“Ừm. Anh đã về. Cơ mà thằng em cũng không tệ ah. Không những xếp thứ hai cuộc thi săn bắn mà thực lực cũng tăng lên cấp mười ah”

Trần Tuyền đạt được chân truyền của Cửu Tinh Tiên Quân. Một thân sở học của Lý Thường Kiệt liền truyền hết cho đối phương. Vì thế, lúc này đây Trần Tuyền có công pháp, linh kĩ vô cùng mạnh mẽ, đáng sợ. Cùng cấp solo ít người là đối thủ của hắn. Trần Tuyền đạt được thứ hạng 2. Long không chút nào kinh ngạc.

Long kinh ngạc là thực lực của đối phương lại tăng lên cấp mười. Điều này khiến Long giật mình không thôi. Trần Tuyền mặc dù thiên phú không tệ, thế nhưng có thể trong mười ngày tự thân tu luyện lên cấp mười là điều không thể nào đi

Như là cảm nhận được sự nghi hoặc trong lòng Long. Trần Tuyền xoa đầu xấu hổ nói:

“Anh quá khen. Mặc dù em được sư phụ chỉ bảo thế nhưng kinh nghiệm chiến đấu vẫn còn non kém. Vì thế thua dưới tay Lan. Còn về thực lực của em là do phần thưởng của học viện: Tam giai đan dược: Hóa Kinh Đan. Cơ mà ngày hôm qua em mới đột phá”

“Thì ra là vậy. Thật không ngờ phần thưởng học viện lại phong phú như vậy”

Long gật đầu, hiểu ra. Hóa Kinh Đan là một viên cực phẩm tam giai đan dược. Công năng của nó chính là làm mềm kì kinh bát mạch. Nhờ vào việc này, Sơ Nguyên Cảnh cấp chín dễ dàng hơn trong việc tái tạo kinh mạch. Có thể rút ngắn thời gian đột phá xuống dựa vào công pháp tu luyện

Thân là đệ tử thân truyền của Lý Thường Kiệt. Trần Tuyền há lại tu luyện công pháp tầm thường? Trần Tuyền tu luyện chính là Bá Thiên Quyết, là một quyền cực phẩm Địa Cấp công pháp. Cũng chính là tâm pháp mà Lý Thường Kiệt tu luyện

Công pháp tốt lại thêm công dụng của Hóa Kinh Đan. Việc Trần Tuyền đột phá cấp mười không có gì là lạ.

Có điều Long không biết, dù cho có Hóa Kinh Đan hay Địa cấp công pháp. Nếu không phải mấy ngày trước, quy tắc vũ trụ thay đổi khiến việc đột phá dễ dàng hơn thì Trần Tuyền cũng không nhanh như vậy trở thành Luyện Tinh Cảnh

“Đúng rồi! Trần Tuyền. Ngọc Liên đâu?”

Đứng bên cạnh Long, Lạc Tuyết ngó đồng ngó tây không thấy Ngọc Liên liền lên tiếng hỏi.

Nghe vậy, Trần Tuyền cười nói:

“Cậu ấy xin nghỉ hôm nay để đưa sư phụ đi thăm thành phố rồi”

“Vậy à! Cơ mà em với Ngọc Liên tiến triển đến đâu rồi?” Lạc Tuyết cười hí hóp, bộ dạng hiếu kì vô cùng nhìn Trần Tuyền. Mà không chỉ cô, Uyển Như và Long cũng tràn đầy mong đợi nhìn Ngọc Liên.

Ở đây, không ai là không biết hai người này yêu thích nhau nhưng không dám nói ra. Bọn họ rất muốn biết trong mười ngày ở trong Yêu Thú Rừng Rậm, Trần Tuyền hay Ngọc Liên có tiến thêm một bước tăng tiến tình cảm không?

“Cái này... em... em...”

Nhắc tới chuyện tình cảm của mình và Ngọc Liên. Trần Tuyền khuôn mặt lập tức đỏ lên, ngượng ngùng nói không lên lời.

“Làm ba cậu thất vọng rồi. Tên này đi vào trong Yêu Thú Rừng Rậm là cùng một đám nam sinh kết bạn chạy đi. Để lại Ngọc Liên một mình bơ vơ. Nếu không phải là mình đi cùng cậu ấy, thật không biết Ngọc Liên sẽ xảy ra chuyện gì trong rừng nữa”

Âm thanh nhàn nhạt, tràn đầy vẻ bất mãn vang lên phía sau mấy người. Mà có thể mang theo giọng nói lạnh giá thì cả lớp này chỉ có một người: Bùi Lan Lan

Cảm nhận được ánh mắt bất thiện của Lan. Trần Tuyền xấu hổ, cúi gầm mặt.

Quả thật vào thời điểm đó. Trần Tuyền với tính cách có chút hèn nhát, vì thế không dám cùng Ngọc Liên kết thành tổ đội.

Dù sao, nếu như kết thành tổ đội thì hai người sẽ ở cùng nhau mười ngày mà điều này đối với một thiếu niên chưa biết tình yêu là gì như Trần Tuyền thì đó là một điều vô cùng ngượng ngùng, xấu hổ.

Vì thế, hắn liền cùng một vài người bạn tạo thành một nhóm tiến vào bên trong Yêu Thú Rừng Rậm

Việc làm của Trần Tuyền khiến trái tim của Ngọc Liên tổn thương vô cùng, cô nghĩ rằng Trần Tuyền ghét mình. Điều này khiến cô khóc rất nhiều, may mà có Lan bên cạnh không ngừng an ủi Ngọc Liên mới đỡ hơn được chút. Thế nhưng, sau đó Ngọc Liên cũng trở lên vô hồn, không còn sức sống

Cũng vì thế, mà Lan mới dùng ánh mắt chán ghét nhìn Trần Tuyền. Lan ghét nhất chính là mấy thằng đàn ông làm con gái khóc. Nếu không phải Trần Tuyền là đàn em của Long, cô cũng không thèm nhìn mặt hắn

“Trần Tuyền à Trần Tuyền. Đàn ông con trai thì phải mạnh dạn lên. Anh biết em thích Ngọc Liên, nếu như thích thì cứ mạnh dạn bày tỏ. Có những thứ một khi mất đi em mới thấy hối tiếc, muốn lấy lại nhưng tất cả đều đã quá muộn. Thời gian sẽ không trở lại để giúp em lấy lại đâu?”

Long vỗ vai Trần Tuyền, than thở nhắc nhở. Trần Tuyền lúc này không khác gì Long kiếp trước. Hắn cũng đã từng yêu một người con gái, nhưng vì tính cách hèn nhát mà không dám bày tỏ. Đến khi chết rồi mới hối hận thì cũng đã quá muộn

Vì thế, Long không muốn Trần Tuyền đi theo vết xe đổ của mình.

Nghe Long giáo huấn, Trần Tuyền muốn nói gì đó nhưng lại bị Long cắt lời. Hắn để Trần Tuyền nhìn mình nghiêm giọng nói:

“Nghe anh. Sau buổi học sáng này, mua một bó hoa thật to đến nhà Ngọc Liên, xin lỗi cô ấy vì hành động bỏ đi của mình. Nếu như ngại ngùng, em có thể lấy thân phận sư huynh để xin lỗi cô ấy. Sau đó, mời cô ấy đi ăn cơm, đi xem phim,.. làm thế nào để Ngọc Liên vui vẻ trở lại. Em làm được không?”

“Chuyện này...” Trần Tuyền ngượng ngùng lý nhí nói. Bản thân hắn mới có mười bốn tuổi, vẫn còn ngây thơ, trong sáng đầu được dâm dề đệ tiện như Long. Vì thế, bảo hắn mời một cô gái, mà cô gái đó là người mình thích đi xem phim, đi ăn cơm,.. nói chung là đi hẹn hò. Trần Tuyền cảm thấy rất là xấu hổ

“ Anh chỉ muốn nghe một câu: Được hay không?”

Thấy Trần Tuyền ngập ngừng, chần chừ. Long nhú mồm nói lại. Lần này, âm thanh của hắn tràn đầy uy nghiêm như là một vị quân vương đang hỏi quần thần vậy, khiến Trần Tuyền không còn dám lưỡng lự nữa. Có chút sợ hãi gật đầu:

“ Em làm được”

“ Tốt .Anh tin em sẽ thành công”

Long cười ha hả vỗ vai Trần Tuyền sau đó lôi kéo Lạc Tuyết về chỗ của mình. Uyển Như cùng Lan cũng đi theo để lại Trần Tuyền đứng đó không biết suy nghĩ gì

“ Long, mình muốn cùng cậu quyết đấu”

Vừa ngồi vào vị trí. Lan nhìn Long chăm chăm, ánh mắt tràn đầy chiến ý lên tiếng

Nghe vậy, Long hơi nhíu mày, nhìn Lan sau đó hơi chút giật mình lên tiếng:

“ Chúc mừng cậu đạt được Luyện Tinh Cảnh cấp mười. Cơ mà...”

Trong lòng không khỏi nghi hoặc. Từ bao giờ Luyện Tinh Cảnh lại dễ dàng đột phá như vậy

Nói tới đây, Long dùng ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Lan cười nói:

“ Cậu nghĩ có thể đánh thắng mình sao?”

“ Yên tâm. Sẽ khiến cậu thỏa mãn” Lan cười tự tin trả lời.

Long là người bạn khác giới duy nhất mà cô tán đồng bởi vì Long là đối thủ số một của cô ở khối lớp mười này. Đối với một người yêu thích chiến đấu như Lan, việc đánh bại Long là mục tiêu hàng đầu mà cô đặt ra

Lần này, ở bên trong Yêu Thú Rừng Rậm, Lan đạt được kì ngộ. Mặc dù thực lực chỉ tăng lên một cấp thể tổng thể chiến lực (chiến lực = đẳng cấp + kinh nghiệm chiến đấu + linh kĩ + tất sát kĩ + trang bị) thì Lan lại tăng lên rất nhiều. Cô tin tưởng có thể cùng với một tên Luyện Tinh Cảnh cấp mười bốn solo bất phân thắng bại. Vì thế, Lan mới rất tự tin khiêu chiến Long

Thấy Lan bộ dạng tự tin vô cùng. Long không khỏi hiểu kì. Thật không biết cô nàng lấy đâu ra niềm tin? Nghĩ vậy, Long mỉm cười gật đầu:

“ Ok. Cơ mà nếu như chỉ quyết đấu thôi thì quá vô vị. Như vậy đi, người thua phải thực hiện một yêu cầu của người thắng, được chứ?”

Nghe thế, Lan trầm tư một lúc rồi gật đầu:

“ Được. Một lời đã định”

“ Một lời đã định”

“ Lạc Tuyết, cậu cuối cùng cũng trở lại. Nghe nói cậu xin hoàn thành sớm khóa huấn luyện khiến mình lo lắng quá. Cậu không sao chứ?”

Mấy người Long đang nói chuyện vui vẻ thì một âm thanh mừng rỡ vang lên cắt đứt bầu không khí. Bốn người quay lại phát hiện Vũ Văn Hải đang dùng ánh mắt quan tâm nhìn Lạc Tuyết.

Thấy vậy, Long không khỏi nhíu mày. Sau đó ôm lấy eo Lạc Tuyết, nở một nụ cười hỏi:

“ Tuyết. Thăng này là ai vậy?”

“ Em không biết. Anh Long, mặc kệ hắn đi” Lạc Tuyết ôm lấy tay Long thật chặt, ánh mắt chán ghét nhìn Vũ Văn Hải. Từ sau khi biết Vũ Văn Hải chính là kẻ chủ mưu đứng đầu sau việc mấy tên lớp mười một bắt nạt mình. Lạc Tuyết thật sự căm ghét đối phương. Hắn không thể cho đối phương mấy cước

Nhìn hai người thân mật không chút nào để ý tới mình. Vũ Văn Hải khuôn mặt đỏ lên vì tức giận. Ánh mắt phun lửa nhìn hai người. Cô gái mà hắn muốn chiếm đoạt cùng với người đàn ông khác thân mật, thử hỏi thăng nào mà không tức giận cho được.

Trong lòng hắn không khỏi ác độc nghĩ: Mẹ nó! Lại dám từ chối bỏ thiếu gia. Bỏ thiếu gia không chơi chết người sau đó quăng vào kĩ viện thì bỏ thiếu gia không phải họ Vũ. Còn nữa, thăng chó đẻ này dám cùng bố mày tranh cướp gái, mày xác cmn định rồi nhè

Nghĩ vậy, Vũ Văn Hải ánh mắt lóe lên một tia oán độc sau đó mỉm cười nhìn Long cao ngạo nói:

“Mày là Nguyễn Tuấn Long phải không? Tao muốn cùng mày quyết đấu. Ai thua thì hãy tranh xa khỏi Lạc Tuyết”

“Xin lỗi, tao từ chối. Mày là cái l*** gì mà tao phải cùng mày quyết đấu” Long tựa lưng sau ghế cười khinh nhìn Vũ Văn Hải. Long biết thằng này có ý xấu với bạn gái mình, mà đối với tình địch, Long không chút nào cho hấn xác mặt tốt

Nghe vậy, Vũ Văn Hải khuôn mặt cực kì khó coi. Hấn thật sự muốn nổi điên lên thế nhưng vẫn cố gắng kiềm nén được. Chỉ là ánh mắt hấn nhìn Long tràn đầy sát cơ cười lạnh:

“Thế nào? Sợ. Chẳng lẽ Phong Thần của khối lớp mười lại là một kẻ hèn nhát sao?”

Phong Long là biệt danh mà mọi người đặt cho Long. Bởi vì từ cuộc thi xét tuyển đến giờ. Long dùng linh kĩ đều là gió, vì thế mọi người nghĩ rằng thuộc tính của Long là phong. Từ đó mới có biệt danh Phong Thần này

Vũ Văn Hải khích tướng. Long hoàn toàn chẳng coi vào đâu. Bất quá, hấn cũng không phải thật sự từ chối. Có ý đồ xấu với bạn gái hấn! hãy chuẩn bị tiếp nhận cơn thịnh nộ của thánh troll đi

Nghĩ vậy, Long ánh mắt khinh thường nhìn Vũ Văn Hải lên tiếng:

“Muốn quyết đấu? Cũng được. Tuy vậy, nếu mày đáp ứng: người thua phải cõi trường chạy ba vòng quay trường học tiếng chó. Sau đó uống nước tiểu trong nhà vệ sinh nữ thì tao đồng ý ah. Thế nào? Không biết Vũ thiếu gia có dám?”

Nói xong, Long dùng ánh mắt trào phúng, coi rẻ nhìn Vũ Văn Hải. Không chỉ Long mà Lạc Tuyết cũng dùng ánh mắt khinh thường nhìn Vũ Văn Hải.

“Đúng đó! Hay là Vũ thiếu gia chỉ có tiếng không có miếng”

Uyển Như cũng lên tiếng phụ họa. Thân là kẻ thù số một của Vũ Văn Hải, hấn mà đáp ứng cô cầu còn không được đấy.

Nghe vậy, Vũ Văn Hải nghiêng rắng nghiêng lợi, bộ dạng tức giận vô cùng lạnh lùng nói:

“Được , tao đồng ý. Chỉ mong khi mày thua thì đừng có cầu xin tha thứ”

Đối với thực lực của mình, Vũ Văn Hải vô cùng tự tin. Hấn không những đạt được thứ hạng ba, thu được một viên Hóa Kinh Đan mà còn được gia tộc cấy ghép Gen Yêu Thú. Điều này khiến Vũ Văn Hải không chỉ thực lực đạt tới cấp mười một mà ngay cả chiến lực cũng tăng lên rất nhiều.

Trong khi đó, chính miệng Long nói hấn chỉ có cấp chín. Vũ Văn Hải hoàn toàn tự tin có thể đánh bại Long. Vũ Văn Hải không biết rằng! hấn sẽ vì sự ngông cuồng của mình mà trả giá

Số từ: 2776

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Ba Chiêu

“Mau, nghe nói Vũ thiếu gia của Vũ gia muốn cùng Phong Thần quyết đấu đấy”

“Ồ thật sao! Lần này có trò hay để nhìn đấy. Phong Thần thực lực cấp chín nhưng có thể một chiêu đánh bại ba tên cấp mười, Vũ Văn Hải cũng là cấp 10. Không biết có bị Phong Thần miều sát không?”

“Cũng chưa chắc. Vũ Văn Hải là người thừa kế Vũ gia, có thể ở cuộc thi săn bắn đứng thứ ba thì thực lực cũng không phải dạng vừa đâu”

“Dù nói thế nào thì ta cũng tin tưởng Phong Thần của ta sẽ thắng. Phong Thần, I love You”

...

Long cùng Vũ Văn Hải quyết đấu công khai trước mặt mọi người trong lớp. Vì thế, chỉ trong một thời gian ngắn, trận quyết đấu của hai người này trở thành đề tài nóng hổi trong trường học

Long, hay còn được các học viên biết tới với cái tên Phong Thần. Đang là minh tinh, thần tượng hot nhất khối lớp 10 hiện giờ. Sự tích một tháng trước, hấn dùng một chiêu đánh gần chết ba tên Luyện Tinh Cảnh vẫn còn đó khiến cho Long được coi người mạnh nhất nhì khối lớp mười. Tuy vậy, trải qua một tháng, Long không biểu hiện gì khiến cho sự nổi tiếng của hấn cũng từ từ giảm xuống

Vũ Văn Hải, cả trường đều biết đối phương là người thừa kế Vũ gia. Gia tộc giàu nhất, nắm giữ 80% kinh tế của thành phố. Thân là người thừa kế của một gia tộc như vậy, tin tưởng Vũ Văn Hải trước khi đi học đã được bồi dưỡng nhất nhiều về chiến lược. Mà quả thật đúng như vậy. Đối phương có thể ở cuộc thi sẵn bắt vượt qua ngàn người để xếp thứ ba thì thực lực của Vũ Văn Hải chắc chắn không kém

Vũ Văn Hải vs Long, một cuộc Long tranh hổ đấu, không biết thắng bại như thế nào khiến cho trường học sôi động hẳn lên. Nhiều người nói rằng Long sẽ thắng, nhưng cũng có người cho rằng Vũ Văn Hải thắng. Mà tất người người cho rằng Long thắng không ai khác chính là các cô gái thành viên Long Fan Club

1h chiều. Nhà đa năng. Một tòa nhà có sức chứa 3000 người. Đây là nơi tổ chức lễ khai giải, cuộc thi đấu giữa, cuối kì,...

Lúc này, bên trong Nhà Đa Năng trật ních người. Giữa ngôi nhà là một đấu trường được dựng lên. Trên đấu trường, Long và Vũ Văn Hải đứng đối diện nhìn nhau. Long ánh mắt bình tĩnh, không một chút lo sợ còn Vũ Văn Hải thì ánh mắt oán độc nhìn Long, bộ dạng hận không thể đập Long thành nhiều mảnh

Cách đó không xa, Bùi Thiên cùng một ba tên Hiệu phó ngồi một góc theo dõi cuộc quyết đấu. Ánh mắt bọn họ tràn đầy khiếp sợ nhìn Long

“Cmn chứ! Trong một tháng quân sự, Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm. Thắng này, yêu nghiệt ah”

Bùi Thiên cuối cùng không nhịn được chửi tục. Thân là một Độ Khí Cảnh, ông còn không nhìn ra thực lực của Long là gì sao.

Chỉ là chứng kiến thực lực của Long, ông thật sự bị chấn kinh: Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm. Từ khi Long tiến vào trường đến giờ, mới qua một tháng ah. Một tháng vượt hai cấp? cmn chứ! thắng này không phải là người rồi

“Nếu vậy, cuộc quyết đấu này Vũ Văn Hải thua là chắc rồi”

Một vị hiệu phó mỉm cười. Ánh mắt tràn đầy hưng phấn nhìn Long. Vũ Văn Hải thua mà vị này có thể hưng phấn như vậy, chứng tỏ hẳn cùng Vũ Văn Hải có thù oán gì đó

“Vương Hân, em nghĩ ai sẽ thắng?”

Tại một góc tối, một thiếu niên tuấn đạt phi phàm nhìn lên đấu trường một lúc sau đó quay sang hỏi cô gái bên cạnh

Chỉ thấy bên cạnh hắn là một cô gái khoảng mười bảy tuổi, mái tóc cắt ngắn, khuôn mặt xinh đẹp, hoàn mỹ không tỳ vết chẳng thua kém gì Lạc Tuyết với Thanh Mị. Thân hình dong dỏng cao, eo nhỏ, mông to, bộ ngực phát dục tương đối. Tuy rằng không được như Lạc Tuyết thể nhưng phối hợp thân hình của cô thì lại tuyệt phối.

Mà cô gái này không ai khác chính là “học viện Hà Bắc thập đại mỹ nhân” xếp thứ nhất: Vương Hân. Còn thanh niên này chính là một trong Ngũ Long: Thổ Long – Vương Quốc Quyền

Nghe Vương Quốc Quyền nói vậy, Vương Hân trầm tư sau đó lên tiếng, âm thanh ngọt ngào vô cùng trả lời:

“Anh hai. Theo em Phong Thần sẽ thắng”

“Ồ! Tại sao” Quyền tràn đầy hứng thú hỏi lại

. Theo hắn thấy, Vũ Văn Hải là người thừa kế Vũ gia, vì thế trang bị chắc chắn sẽ không thể nào là đồ kém chất lượng. Không những thế, linh kĩ, công pháp, tất sát kĩ của đối phương cũng vô cùng cường đại. Tổng hợp chiến lực có thể vượt cấp khiêu chiến

Trong khi đó, Long mới chỉ có cấp chín. Mặc dù việc hắn đánh bại ba tên cấp mười hẳn cũng nghe phong thanh. Thế nhưng, Quyền không cho rằng Long thực lực là cấp mười. Dù sao đối phương mới có mười bốn tuổi, cũng không tham gia cuộc thi sẵn sẵn.

Nói tóm lại, theo như Quyền suy đoán thì cuộc quyết đấu này, phần thắng thuộc về Vũ Văn Hải

“Không có lý do? Chỉ bởi vì thực lực của Phong Thần, em không nhìn thấu”

Vương Hân lắc đầu sau đó ánh mắt tràn đầy hiếu kì nhìn Long.

Linh Sư đẳng cấp cao hơn sẽ nhìn thấu được đẳng cấp của Linh Sư dưới mình. Vương Hân là Luyện Tinh Cảnh cấp mười bảy (đỉnh chính lại, mấy chương đầu không sửa được) vì thế cô có thể nhìn ra Vũ Văn Hải là Luyện Tinh Cảnh cấp mười thể nhưng cô lại không tài nào nhìn ra được thực lực của Long

Điều này chỉ có thể là Long đẳng cấp hơn cô và hai là Long có linh kĩ che dấu thực lực. Với khả năng đầu, Vương Hân hoàn toàn không tin tưởng. Vì thế, chỉ có khả năng thứ hai.

Mà với khả năng này, thân phận của Long trở lên cực kì không đơn giản, rất có thể là người của thế lực mạnh mẽ nào đó. Do đó, cô mới cược cho Long thắng

“Thôi ... Thôi, chúng ta cứ theo dõi sẽ biết”

Vương Quốc Quyền nghe vậy, nhún vai. Sau đó ánh mắt nhìn lên sân thi đấu

“Uyển Như. Mấy ngày nay em ở đâu vậy.? Em có biết em chuyển đi hại chị lo lắng thế nào không?”

Lam Tiểu Huyền ánh mắt tràn đầy vui sướng, mừng rỡ nhìn Uyển Như. Thế nhưng cô lại lên tiếng tránh mặt

Lam Tiểu Huyền với Uyển Như là bạn thân từ nhỏ. Hai người đi đâu cũng có nhau, thân còn hơn chị em ruột. Vì thế, Uyển Như bất thành linh chuyển ra ngoài khiến Lam Tiểu Huyền lo lắng không thôi

“Chị Huyền, em xin lỗi. Tha cho em đi mà”

Uyển Như ôm lấy tay Tiểu Huyền lắc lắc, ánh mắt cầu xin làm nũng nói

Thấy bộ dạng moe, đáng yêu vô cùng khiến người khác không nỡ nặng lời của Uyển Như. Lam Tiểu Huyền rất muốn nói tiếp nhưng lại không thể nói ra lời. Cô thở dài buồn bực:

“Thôi, tha cho em lần này. Cơ mà, hiện tại em đang ở đâu vậy?”

“Em... em đang... đang... sống... sống... cùng... cùng... Long”

Hỏi tới nơi mình đang ở. Trong nháy mắt, Uyển Như khuôn mặt đỏ bừng, thẹn thùng vô cùng lý nhí lên tiếng

Nghe thế, Huyền giật mình vô cùng nhìn cô:

“Em nói gì! Em nói đang sống cùng với Phong Thần”

“Vâng... vâng. Ai da, đừng nói tới việc này nữa được không? Thật xấu hổ quá”

Nói xong, Uyển Như hai tay ôm mặt, xấu hổ vô cùng. Dù sao, hiện tại cô đang ở cùng một người bạn khác giới ah, Huyền chắc chắn sẽ hiểu nhầm. Mà quả thật là cô và Long có quan hệ bạn trai bạn gái, vì thế cô cũng không muốn thanh minh điều này. Tuy vậy, vấn đề này thật sự là quá xấu hổ

Thấy Uyển Như ngượng ngùng, xấu hổ như vậy. Lam Tiểu Huyền há hốc mồm nói không lên lời. Cô thật sự không ngờ tới, Uyển Như cùng Long quen nhau có mấy ngày mà đã đạt tới mức độ này. Sống chung? Trời ạ! Từ bao giờ bọn trẻ 14 tuổi lại lớn mật như vậy?

Cơ mà rất nhanh Lam Tiểu Huyền trở lên hứng thú vô cùng. Cô muốn biết Long dùng thủ đoạn nào mà bắt được trái tim em họ mình. Phải biết Uyển Như cũng không phải dạng vừa đâu đấy. Ở nhà được mang tiếng là “tiểu ác ma”, không ai dám động

“Nè Uyển Như. Em nói trận quyết đấu này ai thắng?”

“Tất nhiên là Long rồi”

Nói tới chuyện này, Uyển Như liền bình thường trở lại, vỗ ngực tự tin.

Thân là một trong hai bạn gái của Long, cô biết rất rõ thực lực của bạn trai mình: Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm. Một Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm mà còn thua Luyện Tinh Cảnh cấp mười sao? Hoàn toàn là điều không thể

Thấy em mình tự tin nói vậy. Lam Tiểu Huyền giật mình. Thật không hiểu Uyển Như lấy đâu ra niềm tin lớn như vậy?

“Uyển Như, em nói cho chị biết. Đẳng cấp của Long là gì?”

Lam Tiểu Huyền ghé vào tai Uyển Như hỏi nhỏ. Mà đây cũng là vấn đề khiến cô băn khoăn suốt từ khi nhìn thấy Long

Nghe vậy, Uyển Như cũng không dấu diếm chị mình. Cô bộ dạng tràn đầy tự hào giống như không phải nói tới đẳng cấp của Long mà nói tới đẳng cấp của mình vậy nói ra một câu, một câu mà khiến Lam Tiểu Huyền sững sờ, chấn động, ngơ ngác đứng đó:

“Anh Long đẳng cấp là Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm. Thế nào? Rất lợi hại phải không?”

Trên võ đài. Vũ Văn Hải nhìn Long, bộ dạng cao ngạo, giống như không để Long vào mắt vậy lên tiếng:

“Long. Mày không phải là đối thủ của tao đâu. Tốt nhất là lên chịu thua đi”

Thấy đối phương mắt héch lên trời, coi thường người trong thiên hạ. Long trong lòng cười lạnh, hất dơ ba ngón tay lên vô cùng bá đạo lên tiếng

“Ba chiều. Tao đứng ở đây cho mày đánh, chỉ cần mày có thể cho tao lui một bước. Tao nhận thua”

Nghe tuyên ngôn bá đạo của Long, mọi người ở dưới không khỏi xôn xao bàn tán. Nhiều người cho rằng đây là Long ngông cuồng tự đại. Dù sao, Vũ Văn Hải cũng không phải ba tên Luyện Tinh Cảnh một tháng trước. Nếu như đứng im để hắn đánh, đây không phải là tự nhận thua sao

Chỉ có các cô gái của Long Fan Club là tin tưởng Long tuyệt đối. Nhìn Long bộ dạng ngạo nghễ, phong đậm khinh vân, bình tĩnh vô cùng, trên người mặc bộ đồng phục màu học viên áo đen bó sát, quần dài màu đen khiến cho thân hình của hắn được thể hiện rất rõ ràng, tràn đầy mị lực. Kế hợp với câu nói cực kì bá đạo kia khiến cho các cô gái hai mắt tỏa sáng. Sau đó gào thét khản cổ:

“Phong Thần... Phong Thần.. I Love You”

“Phong Thần, Em yêu Anh”

...

Nhìn một đám nữ sinh điên cuồng. Các nam sinh ở đây ánh mắt tràn đầy đổ kị, ghen ghét nhìn Long. Bọn họ nhìn nhau gật đầu, sau đó cũng gào lên:

“Vũ thiếu. Đánh hắn, đánh hắn đến mẹ hắn không nhận ra thì thôi”

“Đúng đây. Cho hắn biết thế nào là sức mạnh của Vũ thiếu”

“Vũ thiếu, thiên hạ”

.....

Trong nháy mắt. Nhà đa năng bùng nổ, trở lên sinh động vô cùng. Tiếng hò hét vang vọng khắp căn nhà.

Trên đấu trường. Vũ Văn Hải, khuôn mặt cực kì khó coi, âm trầm, ánh mắt phát hỏa, tràn đầy lửa giận nhìn Long. Mẹ nó ! đây chính là trắng trợn về mặt ah, Vũ Văn Hải không nổi giận sao được.

Chỉ thấy hắn ánh mắt tràn đầy sát ý nhìn Long cười lạnh lùng:

“Đây là mày nói đấy nhé. Đến lúc thua đừng có khóc lóc xin tha”

Nói xong, hắn lấy từ trong không gian nhả ra một cây trường thương. Cây trường thương này đẳng cấp không kém, là một kiện cực phẩm Nhị Giai. Là gia tộc hắn bỏ ra rất nhiều tiền mới mua được

Cầm lên trường thương. Vũ Văn Hải linh lực hội tụ lên trường thương. Sau đó, hắn nhảy về phía Long, ánh mắt tràn đầy sát cơ mãnh liệt quát lớn:

“Chết đi”

Nói xong, một thương đâm ra. Một thương xé gió, mang theo uy lực thập phần khủng bố đâm về phía Long.

Mặc dù đây chỉ là một thương thăm dò, thế nhưng Vũ Văn Hải tin tưởng, dưới tình huống Long không phản kháng thì một thương này chắc chắn sẽ gây tổn thương cực lớn lên người đối phương

Đối mặt với một thương khủng bố như vậy, Long cười nhạt không một chút sợ hãi. Vẫn đứng im đó

- Keng

Mắt thấy trường thương sắp đánh lên người Long thì một tiếng va chạm nhẹ vang lên. Chỉ thấy trường thương như là đâm phải một tấm chắn cứng rắn vậy, không thể tiến xa hơn

Đồng thời, một cỗ phản lực xuất hiện đẩy Vũ Văn Hải bay ra ngoài

“Chiều thứ nhất”

Long vẫn đứng đó, nhàn nhạt lên tiếng. Bộ dạng không chút nào để ý

Về phía Vũ Văn Hải, lúc này hắn chỉ cảm thấy tay mình run lên, hơi chút đau đớn. Ánh mắt tràn đầy giật mình nhìn về phía Long. Có vẻ, Long không đơn giản như hắn nghĩ

Tuy rằng giật mình thế nhưng Vũ Văn Hải không chút sợ hãi. Dù sao, một chiều kia chỉ là thăm dò mà thôi. Tiếp tới, mới là lúc hắn tung ra bản lĩnh thật sự

Số từ: 2660

Chương 93: Long Vs Lan (:v)

“Hừ. Vừa rồi chỉ là thăm dò mà thôi, tiếp tới đây sẽ hối hận vì dám khinh thường người khác”

Vũ Văn Hải cười lạnh. Sau đó cầm lên trường thương. Khuôn mặt toát lên vẻ nghiêm túc

Lúc này, theo linh lực không ngừng hội tụ. Trường thương trên tay Vũ Văn Hải không ngừng lóe sáng, rung động mãnh liệt. Sau đó...

- Grào

Một tiếng rỗng ngâm vang lên. Vũ Văn Hải thả tay ra, lập tức trường thương bắn mạnh lên không. Linh lực màu vàng từ trường thương tỏa ra xung quanh tạo thành hình một con rồng khổng lồ

“Tiếp ta chiêu này. Long Nộ”

- Grào

Theo tiếng quát của Vũ Văn Hải. Con rồng liền gầm lên một tiếng kinh thiên sau đó mang theo khí thế thập phần cường đại, bài sơn đảo hải đánh về phía Long

Một chiêu này rất mạnh mẽ nhưng trong mắt Long hoàn toàn là trò trẻ con. Chỉ thấy hấn dơ tay lên. Lấy một tay cùng mũi thương va chạm

Trong ánh mắt khó tin của mọi người và Vũ Văn Hải. Một chiêu khủng bố như vậy lại bị một tay của Long chặn lại, không tiến thêm được nửa bước

- Cút

Long khuôn mặt sắc lạnh, quát lên một tiếng sau đó hóa quyền thành chưởng. Một chưởng hoàn toàn không dùng tới linh lực, hoàn toàn dựa vào thân thể của mình đánh lên trường thương

- Oanh

Một tiếng nổ lớn vang lên. Dưới một chưởng của Long, con rồng linh lực bao quanh trường thương biến mất. Mà trường thương thì quay 360 độ trở về với chủ nhân của nó. Cầm mạnh xuống sàn thì đầu

Long hay tai để sau lưng, bộ dạng hoàn toàn không để cuộc quyết đấu này hay chính xác hơn là Vũ Văn Hải vào mắt. Âm thanh mang theo vẻ khinh thường lên tiếng:

“Chiêu thứ hai. Mấy còn một chiêu nữa”

Lần này, Vũ Văn Hải làm gì còn vẻ đắc ý như vừa rồi nữa. Hấn khuôn mặt trắng bệch, tràn đầy khiếp sợ nhìn Long không nói lên lời

Nếu lần đầu tiên chỉ là thăm dò, Long tiếp được hoàn toàn là chuyện bình thường thì khi Long dùng một chưởng bình thường phá tan chiêu thứ hai khiến Vũ Văn Hải không thể nào tin được

Một chiêu đó mặc dù không tính là tất sát kỹ của Vũ Văn Hải, thế nhưng uy lực của nó lại cực kì khủng bố. Dù đến cả Luyện Tinh Cảnh cấp mười một cũng không dám chính diện đón đỡ.

Vậy mà Long, chỉ dùng một chưởng, thậm chí còn không điều động linh lực, cực kì nhẹ nhàng đánh bay một chiêu này của hấn. Vũ Văn Hải thật sự chấn động, khiếp hãi vô cùng

Không chỉ hấn mà dưới vô đài. Khán giả cũng tràn đầy khiếp sợ, lặng thinh nhìn lên vô đài. Một thương vừa rồi của Vũ Văn Hải, bọn họ đều cảm nhận được sức mạnh cực kì khủng bố. Nhiều người tin rằng Long sẽ không tiếp được. Thậm chí là các cô gái Long Fan Club cũng không ít người vì Long mà lo lắng

Kết quả cuối cùng lại khiến khán giả không nhìn được sững sờ, kinh hãi. Long chỉ dùng một chưởng, một chưởng cực kì đơn giản phá tan một chiêu khủng bố như vậy khiến bọn họ chết lặng, khiếp sợ nói không lên lời.

“Phong Thần... Phong Thần”

Rất lâu sau, tiếng hô hào của các cô gái Long Fan Club vang lên khiến mọi người giật mình. Ánh mắt nhìn về thân ảnh cao lớn, đẹp trai đang đứng trên vô

đài không khỏi mang theo một tia kính nẻ.

Mặc dù Long là công địch của tất cả nam sinh trong trường. Thế nhưng sau ngày hôm nay, thực lực mà hắn bày ra khiến nhiều nam sinh không khỏi kính nể. Dù sao, thế giới này cường giả vì tôn, người mạnh luôn được chào đón nhiệt liệt

Thấy Long khuôn mặt bình tĩnh, ánh mắt coi rẻ nhìn mình. Vũ Văn Hải từ khiếp sợ biến thành vô biên lửa giận, trong mắt hắn tràn đầy sát cơ

Hai chiêu thất bại khiến Vũ Văn Hải bề mặt với mọi người. Cảm nhận ánh mắt tràn đầy sự không tin tưởng, trào phúng của mọi người, Vũ Văn Hải lửa giận trùng thiên. Hiện tại, trong đầu hắn chỉ có một ý nghĩ duy nhất: Giết Long

Nghĩ vậy, Vũ Văn Hải gào thét:

“Long, mày phải chết”

Sau đó, hắn dơ trường thương lên. Linh lực trong cơ thể điên cuồng hội tụ. Ném trường thương lên không, Vũ Văn Hải không ngừng kết ấn

Theo hắn kết ấn, trường thương lơ lửng giữa không trung dung lên mãnh liệt sau đó không ngừng phóng lớn. Một cỗ khí thế kinh khủng, hủy thiên diệt địa từ trường thương lan tỏa ra xung quanh khiến cho không ít học sinh biến sắc, vội vàng lùi lại, ánh mắt hoảng sợ nhìn Vũ Văn Hải

“Chết đi. Thương Phá Thiên Địa”

Theo tiếng gầm của Vũ Văn Hải, hắn ngừng kết ấn. Sau đó chỉ tay về phía Long.

Lập tức, trường thương khổng lồ như một mũi tên bắn về phía Long. Trên đường nó đi, không khí bị cô đọng lại trở lên nóng rực. Có thể thấy được một chiều này uy lực khủng bố tới cỡ nào

Đối mặt với một chiêu kinh khủng như thế này. Long vẫn bình chân như vại. Mặc dù một chiêu này rất đáng sợ, thế nhưng Long hoàn toàn không để vào mắt

Chỉ thấy hắn linh lực điên cuồng hội tụ trên thân. Dùng thân thể mình cứng rắn đỡ một chiêu này của Vũ Văn Hải

- Oanh

Một tiếng nổ rung trời vang lên. Khói bụi mù mịt không nhìn thấy gì.

Thấy một chiêu đánh trúng Long. Vũ Văn Hải toàn thân vô lực ngồi phịch xuống đất, sau đó hắn nở nụ cười điên dại:

“Ha... ha. Chết... Đây chính là cái tội dám khinh thường bốn thiếu gia. Yên tâm, bạn gái mày tao sẽ chăm lo. Đến khi chơi chán thì tao sẽ ném nó vào kĩ viện. Đây chính là sự trừng phạt cho việc dám từ chối bốn thiếu gia”

Bởi vì quá vui sướng mà Vũ Văn Hải nói ra âm mưu của mình. Hắn không biết rằng, khi hắn nói ra một câu này là bắt đầu một chuỗi ngày đen tối không chỉ tới hắn mà còn liên lụy tới cả Vũ gia nữa

Nghe Vũ Văn Hải nói vậy, phía dưới mọi người tràn đầy chán ghét nhìn hắn. Lạc Tuyết và Lan càng là dùng ánh mắt đờ đờ sát khí nhìn Vũ Văn Hải

“Mày... nói lại câu nữa”

Đúng lúc này, một âm thanh như tiếng nói từ địa ngục vang lên khiến mọi người giật mình, đồng loạt nhìn về chỗ Long đang đứng

Chỉ thấy, sau khi khói bụi bay mất. Thân ảnh hoàn toàn không một chút tổn thương của Long hiện ra.

Đề người khác sợ run chính là lúc này trên mặt Long bao phủ một lớp sương lạnh. Ánh mắt lạnh như băng, sát khí khủng bố từ người Long tỏa ra xung quanh khiến ai nấy đều hoảng sợ

“Thật mạnh sát khí. Tên này phải giết bao nhiêu người mới đạt được sát khí kinh khủng như vậy”

Nhìn Long như sát thần, Vương Hai hai mắt lóe lên một tia dị sắc lăm lăm

Trở lại đấu trường, thấy Long hoàn toàn không một chút thương tổn nào xuất hiện trước mặt mình. Vũ Văn Hải khuôn mặt trắng bệch, lắp bắp kêu lên:

“Không... không... thế nào... Ặc...”

Thế nhưng hắn chưa kịp nói xong thì lập tức hai mắt trợn tròn, một ngụm máu phun ra

Thì ra không biết từ lúc nào, Long đã xuất hiện bên cạnh Vũ Văn Hải, một quyền mang theo 100% công lực đánh lên bụng hắn. Đồng thời âm thanh băng giá, không một chút cảm tình vang lên

“Mày dám xúc phạm Lạc Tuyết. Thật muốn chết”

Long lúc này thật sự nổi giận. Tiếp nhận truyền thừa của Zilean và Yasuo, tâm cảnh của Long rất vững vàng. Ít có việc gì có thể khiến hắn nổi giận. Thế nhưng, không phải là không có. Trong đó, xúc phạm, bắt nạt, có ý đồ xấu với người yêu hắn chính là thứ làm Long nổi giận. Mà một khi hắn đã điên lên thì... Vũ Văn Hải xác cmn định rồi

Long vừa nói xong liền lập tức xoay người, một cước không lưu tình đá thẳng lên đầu của Vũ Văn Hải

- Bốp

Một tiếng kêu nhẹ vang lên. Một cước mang theo uy lực cực kì kinh khủng cùng đầu Vũ Văn Hải tiếp xúc. Lập tức đá hắn bay ra xa ngã xuống đất, toàn thân run lên bần bật, máu mũi, máu miệng không ngừng chảy ra. Ánh mắt tràn đầy sợ hãi nhìn Long

Thấy thế, Long cười lạnh lùng:

“Còn chưa ngất sao? Nếu vậy...”

Nói xong Long lao tới, một cước đạp vào bụng đối phương, đá hắn đập thẳng vào kết giới bao bọc đầu trường

- Phụt

Kết giới cực kì cứng rắn, giống như một bức tường vậy. Vũ Văn Hải bay với tốc độ chóng mặt cùng bức tường tiếp xúc thân mật. Lập tức, một cỗ lực lượng kinh khủng từ sau lưng truyền đến khiến Vũ Văn Hải đau đớn như xương cốt trong người vỡ nát. Giống như hắn bị một đoàn tàu đi với tốc độ âm thanh đâm phải vậy khiến Vũ Văn Hải không nhận được phun ra một ngụm máu. Từ trên không rơi xuống, hôn mê bất tỉnh.

Trước khi hôn mê, trên mặt Vũ Văn Hải còn toát lên vẻ giải thoát. Hắn cuối cùng cũng ngất đi, không bị tên ác ma này tra tấn nữa rồi.

Sau ngày hôm nay, Vũ Văn Hải đối với Long cực kì sợ hãi, chắc chắn sẽ không bao giờ muốn gặp lại tên ác ma này

Thấy Long đánh Vũ Văn Hải đến nỗi người không ra người, ngợm không ra ngợm. Phía dưới nam sinh không khỏi một hồi ác hàn, trong lòng ghi nhớ cực sâu là sau này không được động chạm tới Lạc Tuyết.

Còn Nữ sinh thì hai mắt sáng ngời, nhìn Long tràn đầy vẻ nóng bỏng, sùng bái. Một người đàn ông có thể vì bạn gái mà tức giận như vậy, đối với các cô gái mới lớn, tin tưởng vào tình yêu chân thành quả thực là hấp dẫn trí mạng

“Phong Thần. Em yêu anh”

“Phong Thần. Em muốn cùng anh sinh con”

...

Tiếng kêu gào của các cô gái vang vọng khắp hội trường khiến Long không khỏi một hồi lạnh sống lưng. Tại sao? Bởi vì Lạc Tuyết đang dùng ánh mắt giết người nhìn hắn, không những thế cô ấy còn đưa tay lên làm bộ cắt khiến Long rung mình. Không chút do dự chạy trốn

Chỉ là hắn chưa kịp chạy thì âm thanh nhàn nhạt vang lên:

“Khoan đã”

Người nói không ai khác chính là Lan.

Nghe Lan gọi mình, Long không khỏi quay đầu, khó hiểu nhìn cô lên tiếng:

““Lan, có chuyện gì sao?”

“Võ đài đã có sẵn rồi. Minh muốn cùng cậu quyết đấu”

Lan ánh mắt tràn đầy chiến ý nhìn Long trả lời

Thấy được ánh mắt sục sôi của Lan, Long trầm tư một chút sau đó gật đầu cười nói:

“Cũng được, mời”

Phía dưới, mọi người nghe được cuộc đối thoại giữa hai người liền trở lên hưng phấn. Ánh mắt tràn đầy chờ mong nhìn lên võ đài

Không giống như Vũ Văn Hải. Thực lực của Lan, mọi người biết rất rõ ràng sau cuộc thi xét tuyển cùng với cuộc thi sân bắn yêu thú. Các học sinh khối lớp 10 đặt cho Lan danh hiệu Băng Tuyết Chiến Thần cho thấy vị trí độc tôn của cô ở khối lớp mười

Còn Long, sau ngày hôm nay, thực lực của hắn được mọi người coi là thâm bất khả trắc, sâu không thể lường. Cuộc chiến giữa hai người đang làm mưa làm gió ở học viện khiến mọi người cực kì chờ mong. Bọn họ muốn xem giữa Phong Thần và Băng Tuyết Chiến Thần: ai là người mạnh nhất

Trên võ đài. Lan cầm lấy pháp trường, cô nhìn về phía Long nhàn nhạt nói:

“Mong rằng cậu có thể dùng toàn lực”

“Yên tâm, đảm bảo sẽ không khiến cậu thất vọng”

Long cười đáp ứng. Trận đấu này, Long không định dùng những kỹ năng của mấy vị tướng mà chỉ dùng kỹ năng của Yasuo mà thôi. Hắn muốn cùng Lan đánh một trận sáng khoái. Long tin, Lan có thực lực như vậy

“Khoan đã”

Đúng lúc này, một âm thanh hùng hậu cắt đứt bầu không khí khẩn trương giữa hai người. Sau đó, một bóng người lóe lên xuất hiện trên đấu trường. Vừa nhìn thấy người này, mọi người không khỏi kinh ngạc kêu lên:

“Hiệu trưởng (ông nội)”

“Trận quyết đấu này ta không đồng ý. Lan, con không phải là đối thủ của nó đâu. Đợi đến kì thi sát hạch giữa kì. Hãy lại quyết đấu”

Bùi Thiên nghiêm giọng nhìn về phía Lan khuyên nhủ.

Ông biết với thực lực cấp mười năm, Lan hoàn toàn chỉ có thua mà không có thắng. Lần này sẽ không như lần trước, Long vì người yêu mà xin thua. Vì thế, cuộc quyết đấu này, kết quả chỉ có một: Lan bại. Không những thế còn bại một cách dễ dàng

Mà Bùi Thiên không muốn điều này. Ông muốn Lan cùng Long đánh một trận long trời lở đất. Để từ đó có thể chứng kiến thực lực của cả hai đứa. Vì thế ông quyết định ngăn cản cuộc quyết đấu này. Rồi thời gian tới ba tháng sau, ông tin tưởng, với sự bồi dưỡng của mình, thực lực của Lan sẽ tăng lên rất nhiều

Tất nhiên ông biết Lan sẽ không đồng ý. Vì thế ông truyền âm với Lan nói:

“Thằng nhóc Long đã đột phá cấp mười lăm. Trong khi con mới cấp mười, hoàn toàn không phải đối thủ đâu”

Nghe vậy, Lan giật mình ánh mắt tràn đầy khó tin, khiếp sợ nhìn Long

Luyện Tinh Cảnh từ cấp 11 tới cấp 19 đột phá dễ dàng. Chỉ cần hấp thụ năng lượng vũ trụ chuyển thành linh lực rồi cường hóa thân thể là được. Thế nhưng dù dễ dàng đến mấy thì trong một tháng cũng không thể đột phá hai cấp được

Lan biết một tháng trước, Long là Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba. Vậy mà trải qua một tháng, Long thực lực đạt tới Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm. Điều này khiến cô chấn động vô cùng. Từ bao giờ mà việc đột phá lại trở lên quá dễ dàng như vậy?. Một tháng tăng hai cấp, điều này thật cmn chứ, không khoa học

Phía dưới mọi người cũng không nghe được Bùi Thiên nói gì với Lan. Bọn họ chỉ biết một điều. Lan không phải là đối thủ của Long. Mặc dù hai người chưa động thủ, thế nhưng tin này do chính Bùi Thiên, một vị Độ Khí Cảnh nói ra vì thế mọi người đều cực kì tin tưởng

Lập tức, tin này dùng tốc độ nhanh nhất lan truyền trong học viện. Hiện tại, mọi người đều biết tới Phong Thần, người được coi là mạnh nhất học viện

“Được, Long. Hẹn đến kì thi sát hạch, chúng ta sẽ phân cao thấp”

Nếu như Long thật sự là Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm. Thì Lan quả thật không phải là đối thủ. Vì thế, cô không chút do dự đồng ý với yêu cầu của Bùi Thiên

Mà Long, hắn cũng đoán ra được lý do tại sao Bùi Thiên làm vậy. Bất quá, hắn cũng không để ý cười nói:

“Được thôi. Rất mong chờ cậu của ba tháng tới ah”

Nói xong, hắn quay người đi xuống đài. Và như vậy, trận quyết đấu đã kết thúc ở đây

Số từ: 2978

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Lam Tiểu Huyền

Trường cấp ba Học viện Hà Bắc có ba tòa nhà chính được xếp theo hình chữ U. Tòa nhà ở giữa gọi là khu Học Tập, tòa nhà bên trái gọi là khu Tu Luyện và tòa nhà bên phải gọi là khu Giáo Viên

Khu Tu Luyện bao gồm ba tầng. Mỗi tầng có bốn phòng tu luyện. Bên trong mỗi phòng tu luyện đều có nguồn năng lượng vũ trụ vô cùng đậm đặc, là thiên đường tu luyện của các Linh Sư dưới Độ Không Cảnh

Lại nói, độ tinh khiết của năng lượng vũ trụ ở ba tầng là khác nhau. Tầng một nguồn năng lượng vũ trụ có độ tinh khiết đạt 10%, tầng hai là 11% là tầng ba là 12%. Nhìn độ tinh khiết có vẻ ít ỏi thế nhưng như vậy là quá đủ cho các linh sư cảnh giới Luyện Tinh Cảnh, Dẫn Nguyên Cảnh tu luyện.

Muốn tiến vào đây tu luyện, các học viên phải bỏ ra một số điểm gọi là Linh điểm. Linh điểm này được tích lũy bên trong Linh Thê. Linh điểm lấy được là nhờ vào kết quả các bài kiểm tra, đánh giá học tập,... của học viên

“ Anh Long, chị Tuyết. Đợi em”

Tầng một khu Tu Luyện. Long cầm lấy tay Lạc Tuyết đảo bước đi vào. Đúng lúc này, một âm thanh vui mừng vang lên khiến hai người không khỏi dừng lại

Chỉ thấy, từ phía xa, Uyển Như dẫn theo một cô gái hơn hờ chạy tới. Thấy cô gái này, Long không khỏi hai mắt sáng ngời

Một cô gái khoảng mười bảy tuổi với mái tóc đỏ tự nhiên được uốn xoan xoắn ra hai bên. Thân cao tận 1m8, cao hơn Long hẳn một cái đầu, khuôn mặt trái xoan lộ ra ngũ quan tinh xảo. Dáng người loli lơn có đủ.

Trên mặc áo đồng phục màu đỏ , phía trái có in hình logo học viện bó sát người khiến bộ ngực lớn của cô gái bị ép chặt, đứng đưa theo từng bước đi của cô. Dưới là một chiếc váy ngắn màu đen ngắn chưa cả đến đầu gối làm lộ ra đôi chân dài mien man ẩn sau hai chiếc tất chất màu đen huyền bí

Trên mặt cô có treo hai gọng kính nhỏ nhắn xinh xắn . Kết hợp với bước đi khoan thai, điềm tĩnh khiến cho cô gái toát lên vẻ tri thức, trí tuệ. Giống như một vị tiểu thư, cảnh vàng lá ngọc vậy

Nhìn Long ánh mắt tràn đầy trư ca , ánh mắt muốn lòi cả ra. Lạc Tuyết bất mãn vô cùng, hai tay dùng tốc độ nhanh nhất bắt lấy phần thịt mềm của Long mà xoay 360 độ

- Hizz... hà...

Một cơn đau nhói từ eo truyền đến khiến Long không khỏi hít một hơi lạnh, tỉnh táo lại. Một hồi hần chảy dòng dòng , khuôn mặt đau đớn khó coi nhìn Lạc Tuyết. Thấy cô nàng tru mỏ, bộ dạng tức giận, Long biết mình vô tình đắc tội bạn gái rồi. Hần giọng nói có chút cầu xin lên tiếng:

“ Lạc Tuyết, anh sai rồi, tha cho anh được chứ?”

“ Không tha”

Lạc Tuyết bĩu môi nói ra hai câu sau đó quay đầu đi không thèm để ý tới hần. Không những thế, cái tay đang thi triển “ cứu âm bạch cốt trào” bắt đầu dùng lực, không ngừng xoay đi rồi xoay lại khiến Long đau nhức vô cùng

“ Anh Long, sao vậy?”

Thấy Long biểu tình khổ sở như vậy, Uyển Như vội vàng đi tới ân cần hỏi han. Mà lúc này, Lạc Tuyết cũng không muốn mất hình tượng trước mặt Long. Vì thế cô hừ lạnh một tiếng buông tha Long

Hình phạt kết thúc, Long thở phào một hơi giải thoát. Thấy Uyển Như ánh mắt ân cần nhìn mình, Long cười đáp:

“ Không có gì? Mà đây là...”

Nói xong, hần nhìn về phía Lam Tiểu Huyền. Đồng thời thu hồi ánh mắt háo sắc, dù sao hần vừa mới bị phạt xong đó, hần không muốn động tới cơn ghen của Lạc Tuyết

“ Xin chào. Chị là Lam Tiểu Huyền, học sinh lớp 11A, cũng là chị họ của Uyển Như. Rất vui được gặp em, Phong Thần”

Lam Tiểu Huyền cười híp mắt đưa tay ra. Đồng thời không ngừng đánh giá thiếu niên làm mình chấn động vô cùng này

Không thể không nói, Long rất đẹp trai. Có thể nói là siêu cấp soái ca mà đến giờ Lam Tiểu Huyền chưa gặp được ai soái hơn hần. Thân cao 1m7, một chiều cao kinh ngạc đối với độ tuổi mười bốn.

Trên người mặc bộ quần áo học viện màu đen có chút bó sát người khiến cơ ngực sáu múi săn chắc của đôi phương ẩn hiện ra ngoài, điều này hấp dẫn cơn gái vô cùng. Dù là Lam Tiểu Huyền cũng phải tán thưởng không ngớt

Khí chất thông thả, bình tĩnh lại pha thêm phần lãng tử, phong trần. Thật sự không thể tin được đối phương chỉ có mười bốn tuổi

Điều khiến Lam Tiểu Huyền rung động nhất chính là thực lực của đối phương: Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm. Cả đại lục, từ cổ chí kim có mấy ai ở mười bốn tuổi đạt cấp mười năm? Không có ai. Vì thế, thực lực của Long mang tới đã kích vô cùng lớn cho Lam Tiểu Huyền, cô phát hiện quan niệm hơn mười năm trên đời của mình hoàn toàn bị phá hủy

“Thì ra là “Học viện thập đại mỹ nhân” đứng thứ 2: Lam Tiểu Huyền sempai. Nghe danh đã lâu ah”

Long hơi chút giật mình kêu lên. Thật không ngờ cô gái này chính là Lam Tiểu Huyền. Quả không hổ danh là “Học viện thập đại mỹ nhân” đứng thứ 2, thật sự là rất xinh đẹp

Thấy đối phương dùng ánh mắt trong suốt, không một chút dâm tà nào chỉ có vẻ thương thức nhìn mình. Lam Tiểu Huyền lại một lần nữa kinh ngạc.

Cô biết mị lực của mình rất lớn, bất kì thằng đàn ông nào khi đối mặt với cô dù che dấu sâu như thế nào cũng không dấu nổi sự dâm tà, tham lam

Thế nhưng, từ Long, cô hoàn toàn không nhìn thấy được ánh mắt đó, chỉ có sự thương thức như là đang nhìn một tác phẩm nghệ thuật vậy.

Điều này khiến Long ở trong lòng cô không khỏi cao lên một chút. Quả nhiên không hổ danh là Phong Thần, thật sự không giống như người bình thường ah. Lam Tiểu Huyền trong lòng nghĩ

Về phía Lạc Tuyết nghe Lam Tiểu Huyền giới thiệu tên thì hai mắt sáng ngời, tràn đầy vẻ kích động, có chút sùng bái nhìn Lam Tiểu Huyền kêu lên:

“Oa. Chị chính là Nữ Thần Trí Tuệ Lam Tiểu Huyền”

Thập đại mỹ nhân của học viện đều có danh hiệu của riêng mình. Giống như Lạc Tuyết danh hiệu là Lạc Tiên Tử, Lan là Băng Tuyết Chiến Thần... Và danh hiệu của Lam Tiểu Huyền chính là Nữ Thần Trí Tuệ.

Không như Vương Hân. Lam Tiểu Huyền mặc dù thực lực không phải rất mạnh, thế nhưng cô lại có trí tuệ vô cùng khủng bố. Luôn đứng thứ nhất học viện trong mảng học tập, mấy năm liền đại diện cho nhà trường đi thi học sinh giỏi tỉnh, thậm chí cô còn đạt được giải nhất cuộc thi Toán quốc gia. Không những thế, Lam Tiểu Huyền tính cách hiền hòa, bạn trai, bạn gái đều không từ chối bất kì ai, vì thế ở trong trường số lượng Fan của cô đông đảo vô cùng

Nghe Lạc Tuyết âm thanh tràn đầy kính nể nói vậy, cô mỉm cười nói:

“Rất vui được gặp em, Lạc Tiên Tử”

Sau đó ba cô gái liền quây thành một chỗ nói chuyện với nhau vô cùng vui vẻ, như là ba người đã thân quen từ lâu vậy

“Đúng rồi. Mấy em định vào Khu Tu Luyện sao?”

Mãi lúc sau, mấy cô gái mới ngừng nói chuyện với nhau. Lam Tiểu Huyền quay đầu nhìn về phía Long nghi hoặc hỏi

Nghe vậy, Long gật đầu đáp:

“Vâng, bọn em định đi tới tầng ba tu luyện. Còn chị?”

“Chị cũng tầng ba. Khoan đã! Em nói ba em cũng đi tới tầng ba tu luyện?”

Lam Tiểu Huyền trả lời, sau đó khiếp sợ kêu thất thanh

Như đã nói, năng lượng vũ trụ có độ tinh khiết thay đổi ở từng nơi. Có nơi độ tinh khiết rất cao, có nơi lại thấp. Nhưng dù cao hay thấp, thì với cơ thể con người hiện nay, cũng chỉ hấp thu được tối đa 40% độ tinh khiết mà thôi

Không nói đâu xa, Huyền Mông Tinh là một ví dụ. Độ tinh khiết của Huyền Mông Tinh đạt tới 30%. Dù chỉ là 30% nhưng cũng chỉ có Độ Khí Cảnh trở lên mới có thể hấp thu. Còn dưới Độ Khí Cảnh, nếu như vẫn hấp thu năng lượng vũ trụ thì sẽ bởi vì thân thể không chịu nổi độ tinh khiết của năng lượng vũ trụ mà nổ tung

Ở đây cũng vậy. Tầng một có độ tinh khiết là 10%, tầng hai là 11%. Đây là mức tinh khiết mà thân thể của Luyện Tinh Cảnh có thể chịu được.

Lên đến tầng ba, độ tinh khiết tăng lên 12%. Mặc dù chỉ tăng lên 1% thế nhưng với độ tinh khiết như vậy, cơ thể của Luyện Tinh Cảnh hoàn toàn không chịu được, cứng rắn hấp thu sẽ bị tổn thương nghiêm trọng tới cơ thể thậm chí là trở thành phế nhân. Vì thế, tầng ba chỉ có Dẫn Nguyên Cảnh mới dám tu luyện

Vậy mà lúc này, Long và Lạc Tuyết lại dám lên tới tầng ba trong khi hai người chỉ có Luyện Tinh Cảnh thực lực. Mặc dù Long ở tuổi mười bốn đạt được tu vi cấp mười năm khiến Lam Tiểu Huyền chấn động, không thể nào tin nổi nhưng cô cũng không tin Long lại có thể làm được điều không tưởng này

“Hi... hi, chị Huyền yên tâm. Bọn em hoàn toàn có thể ở tầng ba tu luyện đó”

Uyển Như biết tại sao Lam Tiểu Huyền khiếp sợ. Cô cười tình nghịch, bộ dạng vô cùng tự tin lên tiếng. Mà Uyển Như nói là thật, trải qua Chân Nguyên

cải tạo. Tổ chất thân thể của Lạc Tuyết và Uyển Như tăng lên rất nhiều, đừng nói là 12%, thậm chí là 15% độ tinh khiết, hai người cũng có thể hấp thu

Thấy ba người bộ dạng tự tin vô cùng, Lam Tiểu Huyền lắc đầu cười khổ:

“Được rồi. Chị tin mấy em được chưa?”

Nói xong, cô dẫn đầu mọi người đi vào khu Tu Luyện. Cô muốn nhìn, ba người này thật sự sáng tạo kì tích, lấy thực lực Luyện Tinh Cảnh hấp thu năng lượng vũ trụ với độ tinh khiết 12%

Tầng ba khu tu luyện mặc dù chỉ có ba căn phòng. Thế nhưng bên trong ba căn phòng này đều có hệ thống “không gian dẫn nổ” khiến cho mỗi căn phòng đều rộng lớn vô cùng, ít nhất cũng chứa đủ gần ngàn học viên.

Bên trong mỗi phòng đều chia thành năm mươi phòng nhỏ. Được cách âm hoàn toàn với bên ngoài, dù ở bên ngoài có phát sinh đại chiến thì người bên trong cũng hoàn toàn không nghe thấy gì

“Năng lượng vũ trụ thật đậm đặc ah”

Tại một căn phòng nào đó. Long hít một hơi khê than thở

Sau đó, Long ở trên đất khoanh chân, nhắm mắt. Thời Gian Tâm Kinh bắt đầu vận chuyển. Đồng thời Lỗ Trữ Thời Gian cũng mở ra.

Trải qua lần giúp Lạc Tuyết và Uyển Như đột phá, Lỗ Trữ Thời Gian đã hết sạch linh lực, vì thế Long nhân cơ hội bổ sung linh lực vào bên trong Lỗ Trữ Thời Gian

Thời Gian Tâm Kinh vận chuyển, Lỗ Trữ Thời Gian chuyển động. Lập tức, một cỗ hấp lực khổng lồ, như một cái hố đen từ trên người Long xuất hiện bắt đầu điên cuồng cắn nuốt năng lượng vũ trụ bên trong căn phòng

“Trưởng phòng. Phòng 3/1/32 xảy ra chuyện”

Phòng quản lý hệ thống. Một tên nhân viên có chút run run lên tiếng

Nghe vậy, một người đàn ông lớn tuổi, đang nhâm nhi một cốc cà phê nóng hổi, ánh mắt mê ly tràn đầy vẻ thương thức không khỏi nhúu mày, có chút bất mãn hỏi:

“Có chuyện gì vậy?”

“Phòng 3/1/32.. có... có .. tốc... tốc... độ... chuyển...chuyển hóa năng lượng đạt 40%”

“Chỉ là tốc độ đạt 40% mà thôi, có gì... Phụt... what, anh nói lại lần nữa”

Nghe thế, người đàn ông không mấy để ý uống một ngụm cà phê. Thế nhưng rất nhanh hắn ta phun toàn bộ ra ngoài, ánh mắt khiếp sợ kêu lên.

“Thưa trưởng phòng, phòng 3/1/32 có tốc độ chuyển hóa năng lượng đạt 40%”

Tên nhân viên nói lại lần nữa. Lần này, thì trưởng phòng hoàn toàn nghe rõ rồi. Chỉ thấy hắn há hốc mồm, bộ dạng không tài nào tin nổi. Sau đó dùng tốc độ nhanh nhất hạ lệnh:

“Nhanh, mau gọi hiệu trưởng. Khu Tu Luyện xảy ra chuyện lớn”

Mấy phút sau, cửa phòng mở ra. Bùi Thiên khuôn mặt trầm trọng đi vào nghiêm giọng hỏi

“Khu Tu Luyện xảy ra vấn đề gì”

“Thưa hiệu trưởng. Phòng tu luyện số hiệu 3/1/32 có tốc độ chuyển đổi năng lượng đạt tới 40%”

Người đàn ông cung kính, tràn đầy sợ hãi trả lời

Nghe vậy, Bùi Thiên khuôn mặt biến sắc, trong lòng chấn kinh tới tột đỉnh

Bên dưới Khu Tu Luyện có gắn một quả Linh Tâm của một con Độ Không Cảnh yêu thú, không những thế trên Linh Tâm còn có một linh trận do Giả Kim Thuật sáng tạo lên.

Linh trận này giúp cho Linh Tâm không ngừng hấp thu năng lượng vũ trụ sau đó loại bỏ tạp chất rồi chuyển lên khu Tu Luyện để cho học viên học tập.

Khi năng lượng vũ trụ trong khu Tu Luyện hết, Linh Tâm sẽ dùng tốc độ nhanh nhất hấp thu năng lượng vũ trụ bên ngoài, loại bỏ tạp chất rồi chuyển lên khu tu luyện. Cứ như vậy, hình thành lên một vòng tuần hoàn đảm bảo năng lượng vũ trụ ở trong khu Tu Luyện đậm đặc, không bao giờ cạn kiệt

Tốc độ chuyển đổi năng lượng chính là tốc độ mà Linh Tâm thực hiện vòng tuần hoàn này. Năng lượng vũ trụ bên trong khu tu luyện càng bị rút đi nhanh thì tốc độ chuyển đổi năng lượng càng cao

Bình thường, cả khu tu luyện khi mà chật kín người thì tốc độ chuyển đổi mới chỉ đạt tới 10% mà thôi.

Hiện tại, ông thấy gì, ông thấy chỉ riêng một phòng cho một người tu luyện lại có tốc độ đạt tới 40%. Đây là điều mà từ khi trường thành lập tới giờ chưa từng tồn tại khiến Bùi Thiên chấn động vô cùng

“Nhanh, mau cho ta xem ai đang ở phòng số 3/1/32”

Bùi Thiên vội vàng hạ lệnh. Ông rất muốn biết ai lại có thể có tốc độ hấp thu năng lượng vũ trụ kinh khủng như vậy, chẳng lẽ là một vị Độ Không Cảnh tới đây tu luyện? Không thể nào ah!

Theo lệnh của Bùi Thiên, rất nhanh hình ảnh Long đang tu luyện bên trong căn phòng được hiện ra

“Cmn chứ! Là thằng nhóc đó. Mẹ nó! Thằng này không phải cây gen của Thôn Phệ Thú đấy chứ?”

Nhìn Long như một lỗ đen hút vô cùng vô tận năng lượng vũ trụ bên trong phòng, Bùi Thiên không nhịn được chửi thề một câu. Trong mắt tràn đầy khiếp sợ.

Ông cứ tưởng rằng người trong phòng chính là một vị Độ Không Cảnh, thật không ngờ đó lại chính là thằng bé đang làm mưa làm gió ở học viện, cũng chính là người có thân phận mà ông không dám trêu chọc

Điều này khiến ông kinh hãi không ngớt. Dùng thân thể Luyện Tinh Cảnh hấp thu năng lượng vũ trụ độ tinh khiết 12%, không những thế tốc độ hấp thu còn ngang với một tên Độ Không Cảnh. Thật cmn chứ, quá không khoa học

Rất lâu sau, ông mới thở ra một hơi, lẩm bẫm:

“Vkl thiệt! chẳng lẽ người của Nguyễn gia thằng nào cũng biến thái như vậy?”

Sau đó ông quay đầu nhìn khắp phòng, khí thể của một vị Độ Khí Cảnh bao trùm cả căn phòng khiến mọi người hít thở không thông, ánh mắt tràn đầy sợ hãi nhìn Bùi Thiên

“Mọi chuyện ngày hôm nay, không ai được nói ra. Biết chưa?”

“Vâng.. . Vâng, hiệu trưởng”

Một đám người dưới khí thể khủng bố của Bùi Thiên không khỏi gật đầu. Bọn họ thăm thề, những gì ngày hôm nay chắc chắn sẽ không nói ra. Nếu không, chờ đợi bọn họ là sự trừng phạt từ Bùi Thiên

Số từ: 3114

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Vũ Văn Hải Trả Thù

Thấy một đám thuộc hạ sợ hãi, không ngừng thề thốt sẽ không nói những gì diễn ra trong lúc này. Bùi Thiên gật đầu thỏa mãn. Ông quay sang nhìn tên trưởng phòng nghiêm giọng nói:

“Theo dõi sát mọi hành động của cậu bé đó. Nếu như tốc độ chuyển đổi năng lượng tăng lên thì cứ cho nó tăng. Phải đảm bảo phòng 3/1/32 đủ năng lượng vũ trụ. Rõ chưa?”

“Rõ, hiệu trưởng”

Nghe trưởng phòng nói chắc như đinh đóng cột. Bùi Thiên gật đầu sau đó rời khỏi phòng quản lý hệ thống.

Vừa bước ra ngoài, hai mắt ông lóe lên một tia dị sắc, lẩm bẫm:

“Mười bốn tuổi, Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm, có tốc độ tu luyện xấp xỉ Độ Không Cảnh. Thân phận là Nhất Thiên Long Hoàng của Nguyễn gia.

Một người như vậy, chắc chắn thắng đó không chút do dự mời hắn tham dự Kế Hoạch Ngày Phát Xét ah”

Nói xong, ông đưa tay lên tai, sau đó, ông lên tiếng như là đang nói chuyện với ai đó:

“Ông bạn già. Là tôi, Bùi Thiên đây. Tôi có chuyện muốn nói với ông...”

Long không biết, trong lúc vô tình mình đã bị Bùi Thiên đưa vào một kế hoạch nào đó. Lúc này, hắn đang ở bên trong phòng 3/1/32, điên cuồng tu luyện

Dưới mệnh lệnh của Bùi Thiên. Phòng 3/1/32 có tốc độ chuyển đổi năng lượng đạt tới 50%. Với tốc độ chuyển đổi năng lượng như vậy mà tí thì không đủ cho thấy tốc độ hấp thu năng lượng vũ trụ của Long kinh khủng như thế nào.

Tất nhiên, bản thân hắn chỉ hấp thu được một ít năng lượng vũ trụ mà thôi. Còn phần lớn năng lượng vũ trụ đều được tích trữ trong Lộ Trữ Thời Gian. Long muốn tích đầy Lộ Trữ Thời Gian, rồi trải qua thời gian giá trị, nguồn năng lượng này sẽ càng ngày càng tinh khiết, cuối cùng đạt tới Chân Nguyên.

Hai tiếng sau, Long mời đình chỉ tu luyện. Mở mắt, khẽ thở ra một ngụm trọc khí. Nhìn trong cơ thể mình năm quả cầu không ngừng xoay tròn. Long không khỏi cười khở.

“Toàn hệ linh sư, Thời Gian Tâm Kinh. Quả thật là khó tu luyện”

Long với nội tại của Rút Ngắn Thời Gian cùng thần cấp công pháp Thời Gian Tâm Kinh khiến cho hắn tu luyện nhanh hơn người khác một năm thời gian.

Thế nhưng, cái gì cũng phải có cái giá của nó, Long tốc độ tu luyện nhanh như vậy thì đổi lại, hắn muốn đột phá một cảnh giới phải dùng thời gian gấp năm lần linh sư bình thường.

Không những thế, Thời Gian Tâm Kinh đột phá càng chậm, nó không phải dựa vào linh lực mà dựa vào sự thông hiểu của hắn với bộ kỹ năng của Zilean cùng với hiểu biết của Long về thời gian.

Nói tóm lại, Long dù có tốc độ tu luyện cực kì khủng bố như g việc trong một tháng đột phá hai cấp như lần trước sẽ không xảy ra lần thứ hai. Đối với việc này, nhiều lần Long đã hỏi: Minh tu luyện Thời Gian Tâm Kinh là đúng hay sai

“May mà có Lộ Trữ Thời Gian. Nếu không thật không biết tới bao giờ mới đột phá được”

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi cảm thán một tiếng, cảm thấy cực kì may mắn khi sở hữu nội tại: Lộ Trữ Thời Gian.

Với nguồn năng lượng khổng lồ bên trong Lộ Trữ Thời Gian, theo Long dự tính thì phải mất 1000 năm tức ba năm bên ngoài thì nguồn năng lượng này sẽ chuyển hóa thành chân nguyên.

Tuy rằng Chân Nguyên có được sẽ không quá nhiều nhưng cũng đủ để Long đột phá tới Dẫn Nguyên Cảnh, không những thế còn là toàn hệ Dẫn Nguyên Cảnh

Lắc đầu, Long cũng vứt đề tài này sang một bên, hắn đứng dậy. Sau đó rời khỏi phòng Tu Luyện, đi tới phòng của Lạc Tuyết, Uyển Như và Lam Tiểu Huyền phát hiện ba cô gái vẫn còn đang đắm chìm trong tu luyện.

Long cũng không quấy rầy bọn họ. Hắn bước xuống tầng dưới, chuẩn bị rời khỏi Khu Tu Luyện

“Em học sinh này. Xin đợi chút”

Âm thanh vang lên phía sau lưng khiến Long đứng lại quay đầu. Chỉ thấy, một giáo viên lớn tuổi đang vội vàng chạy về hướng mình. Thấy Long dừng lại thì vui mừng đi tới cười ân cần:

“Em là Nguyễn Tuấn Long phải không?”

“Vâng, là em. Không biết thầy tìm em có việc gì ạ?”

Long gật đầu, hồ nghi hỏi

“Thầy là người quản lý tầng ba: Hồ Thanh Sơn. Em cứ gọi thầy là thầy Sơn ah! Vừa rồi hiệu trưởng có điện cho thầy có nói là sau này em tới đây tu luyện thì hoàn toàn miễn phí, không mất linh năng. Ngoài ra, em có được hiệu trưởng ban cho một phòng VIP nữa”

Hồ Thanh Sơn ánh mắt hưng phấn, tràn đầy kích động lên tiếng.

Lúc hắn nghe được tin này từ Bùi Thiên,, còn tưởng tai mình nghe nhầm đấy. Dù sao, từ khi Khu Tu Luyện được xây dựng tới giờ, việc học viên không mất linh năng mà vẫn được tu luyện bên trong đây là điều chưa bao giờ xảy ra, huống chi là còn ban phòng VIP cho học viên đó khiến Hồ Thanh Sơn chấn động vô cùng

Đồng thời, hắn cũng hiểu một điều, thân phận của cậu bé trước mặt mình không đơn giản. Nếu không, Bùi Thiên cũng không hạ cái mệnh lệnh chưa từng có trước nay.

Vì thế, Hồ Thanh Sơn âm thầm quyết định, phải hết sức nịnh hót Long. Bởi vì, nếu như ở trước mặt Long biểu hiện tốt khiến đối phương thỏa mãn, nói tốt vài câu trước mặt Bùi Thiên. Tin tưởng, đường công danh của mình sẽ lên cao như điều gặp gió

Nghĩ vậy, Hồ Thanh Sơn ánh mắt nhìn về phía Long tràn đầy vẻ nịnh hót, hắn vỗ ngực, bộ dạng tự tin vô cùng lên tiếng:

“Thầy là người quản lý khu này. Vì thế, trong quá trình tu luyện ở đây có gì khó khăn cứ nói với thầy. Thầy sẽ tận lực giúp đỡ”

Thấy Hồ Thanh Sơn giống như đang muốn nịnh nọt mình. Long hơi chút nhíu mày. Rất nhanh liền hiểu ra lý do tại sao đối phương lại làm thế. Đối với hành động này, Long không những không bắt nắn mà còn có chút tán thưởng. Nếu như Hồ Thanh Sơn làm tốt, Long cũng không ngại ở trước mặt Bùi Thiên nói tốt một phen

“Vậy em cảm ơn thầy Sơn trước. Sau này có gì khó khăn, mong thầy giúp đỡ” Long cười cợt trả lời

“Ha... ha, không cần cảm ơn. Giúp đỡ học viên là nhiệm vụ của thầy giáo mà” Hồ Thanh Sơn cười ha hả, rất vô si quy việc mình giúp đỡ Long là nghĩa vụ của mọi giáo viên trong trường

Long cũng không để ý tới lời nói của đối phương. Hắn cùng Hồ Thanh Sơn nói chuyện một lúc sau đó lập tức rời khỏi khu Tu Luyện

Nguyệt Ảnh Thanh Lâu, một thanh lâu nổi tiếng trong thành phố Hà Bắc không chỉ vì các cô em ở đây ai nấy đều nhan sắc xinh đẹp, tinh thông tài nghệ giường chiếu mà còn nổi tiếng với rất nhiều hình thức giải trí của giới nhà giàu.

Vì thế, Nguyệt Ảnh Thanh Lâu trở thành một nơi tụ tập các công tử của các gia tộc lớn nhỏ trong thành phố

“Vũ thiếu, ngài có vẻ rất tức giận ah ~ hay để Yêu tử giúp ngài hạ nhiệt ~”

Tại một góc tối, một cô gái có chút tư sắc ăn mặc cực kì sexy, quần áo trên người ít tới nỗi thậm chí những thứ không nên nhìn cũng hầu như lộ cả ra ngoài.

À không ngừng ở trên người một thiếu niên – chính là Vũ Văn Hải uốn éo như linh xà, cánh tay cũng luôn xuống phía dưới quần Vũ Văn Hải mà không ngừng vuốt ve, hơi thở như lan, tràn đầy vẻ câu dẫn nói vào tai của hắn.

Chỉ là đối mặt với sự khiêu khích trắng trợn của cô gái. Vũ Văn Hải không chút nào động lòng. Hắn khuôn mặt âm trầm lạnh giọng:

“Biến đi. Hôm nay ta không có tâm trạng”

Nói xong, cũng mặc kệ cô gái. Bắt đầu ngồi uống rượu một mình

Thấy vậy, cô gái biết được hôm nay mất một con dê béo rồi. Mà thân thể của Vũ Văn Hải, ả cũng không dám đắc tội, vì thế đành hừ nhẹ một tiếng bất mãn rồi rời đi

Chỉ còn lại một mình Vũ Văn Hải. Cầm lên trai rượu, Vũ Văn Hải uống không ngừng. Ánh mắt tràn đầy sát cơ cùng với một tia sợ hãi

Hôm nay, hắn bị một tên dân đen, một tên đến từ vùng nông thôn đánh bại. Không những thế còn ở trước mặt bao nhiêu học viên học viện làm nhục. Điều này đối với một tên công tử kiêu ngạo, một người thừa kế như hắn là một điều sỉ nhục. Hắn hận không thể băm vằm Long thành trăm mảnh

Còn Lạc Tuyết. Ban đầu hắn còn muốn chinh phục cô, sau khi chơi chán thì bỏ. Thế nhưng, sau ngày hôm nay, hắn với Long thù không đội trời chung mà Lạc Tuyết từ chối hắn mà yêu Long cũng bị hắn hận lây. Vũ Văn Hải thầm thề, sử lý xong thằng Long, hắn phải cho Lạc Tuyết nếm mùi đau khổ

Dơ lên chiếc điện thoại Samsung Galaxy 10k20. Vũ Văn Hải hai mắt toát lên vẻ oán độc. Không chút do dự bấm một số máy

“A lô. Quang ca phải không. Là em, Vũ Văn Hải đây...”

Gần 4h chiều, thời gian còn sớm trong khi ba cô gái thì vẫn còn tu luyện. Đứng bên ngoài cổng trường, Long suy nghĩ một chút rồi quyết định đi chợ mua thức ăn, đồng thời cũng đi tới khu phố Tài Nguyên để mua một số tài nguyên Giả Kim Thuật

Nghĩ là làm, Long liền rào bước đi tới trạm trung chuyển Bắc Ninh, ý định bắt xe buýt tới khu phố Tài Nguyên

Bỗng nhiên, Long không khỏi nhíu mày, hắn cảm nhận được mấy chục ánh mắt chứa sát ý đang theo theo dõi mình. Đồng thời, hắn cảm nhận được một cỗ hận ý ngất trời, tràn đầy lửa giận, oán độc nhìn chằm chằm mình.

Không cần quay đầu, Long cũng có thể đoán được đối phương là ai. Đình gia xảy ra chuyện lớn, vì thế mấy ngày nay Đình Hùng đều bị ở trong gia tộc

không đến trường. Mà trong trường này, Long chỉ đắc tội hai người chính là Đinh Hùng, người còn lại chính là Vũ Văn Hải mà thôi

“Vũ Văn Hải à Vũ Văn Hải. Tao đang định tìm mày thật không ngờ mày lại tự vác xác đến. Quà là Thiên đường có lối không đi, địa ngục không cửa cứ vào ah”

Long cười lạnh, sau đó giả bộ không biết gì cả, vẫn đi về phía trước. Tuy vậy, lần này hắn thay đổi hướng đi, không còn đi tới trạm thung chuyển Bắc Ninh mà đi về một ngôi nhà bỏ hoang

“Quang ca. Chính là hắn”

Tại cách đó không xa, Vũ Văn Hải ánh mắt âm trầm nhìn Long sau đó mở miệng nói với người bên cạnh.

Nếu như Long chứng kiến mấy người này thì sẽ rất kinh ngạc phát hiện bọn họ chính là đám người Quang ca bị hắn trừng trị mấy ngày trước.

Lại nói, mặc dù đám đàn em của Quang ca bị Long “phá trứng”, thế nhưng với thủ đoạn của khoa học kỹ thuật, Linh sư hệ hỗ trợ và giả kim thuật thì việc chữa khỏi cũng không quá khó khăn, chỉ là việc giường chiếu sẽ giảm xuống mà thôi

Nghे vậy, Quang ca nhìn về phía Long không khỏi nhủ mày. Hắn cảm thấy bóng lưng này rất quen thuộc, như là đã gặp ở đâu đó thì phải.

Bất quá, Quang ca cũng không thêm để ý. Vũ Văn Hải là người thừa kế Vũ gia, hắn muốn thông qua việc này mà tạo dựng quan hệ tốt với Vũ Văn Hải. Nghĩ thế, Quang ca cũng vứt cái nghi hoặc qua một bên vỗ ngực đảm bảo:

“Vũ thiếu yên tâm. Việc này cứ giao cho chúng tôi”

“Vậy thì làm phiền Quang ca, việc này xong tôi chắc chắn sẽ thưởng cho anh em”

Vũ Văn Hải gật đầu thỏa mãn cười hơn hờ

“Không phiền... không phiền. Vũ thiếu, ngài cứ ở đây đợi tin tốt của chúng tôi. Các anh em, đuổi theo”

Quang ca đối với đám đàn em hô hào sau đó dẫn đầu bọn chúng đuổi theo Long. Để lại Vũ Văn Hải ánh mắt lập lòe, tràn đầy sự hưng phấn, đặc ý nhìn theo.

Lần này, Quang ca dẫn theo hơn mấy chục tên Sơ Nguyên Cảnh, bản thân Qua ca cũng có thực lực Luyện Tinh Cảnh cấp mười. Đội hình như vậy, Vũ Văn Hải không tin Long có thể đánh lại. Hắn tin tưởng, ngày hôm nay, Long sẽ bị đánh cho thật thảm.

“Long, đây mới chỉ là bắt đầu thôi. Sau đó, chính là Lạc Tuyết, kể cả con bé Uyển Như cũng sẽ nhận mùi cay đắng. Đây chính là hậu quả của việc đắc tội tao”

p/s: Ôm suốt từ hôm qua tới giờ vẫn chưa khỏi, sẽ cố gắng trong ngày hôm nay viết được ít nhất 2c (mong vậy chứ mệt quá)

Số từ: 2525

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Gặp Nạn

Tại một nhà máy bỏ hoang lâu năm, đám người Quang ca ánh mắt sang ngời, tràn đầy vẻ hưng phấn nhìn Long. Chỉ thấy lúc này, Long đang cầm lên một chiếc điện thoại, không ngừng nói chuyện, hoàn toàn không để ý xung quanh

Quang ca biết thời cơ đã tới rồi. Chỉ thấy hắn nhìn đám đàn em một lượt rồi gật đầu. Sau đó, đám người Quang ca rón rén đi về phía Long

10m... 5m... 3m...

Nhìn Long ngay sát mặt mình, Quang ca ánh mắt tràn đầy sát cơ, nở một nụ cười lạnh lắm lắm:

“Đừng trách bọn tao, đây chính là cái giá mày trả khi dám đụng tới Vũ thiếu”

Nói xong, linh lực tích tụ nơi tay, không chút do dự dơ lên, một quyền mang theo uy lực cực kỳ mạnh mẽ đánh về phía Long

Mặt thấy một quyền này sắp đánh lên người Long. Quang ca nụ cười trên mặt càng đậm. Hắn đã nhìn thấy được tình cảnh tên thiếu niên trước mặt này nằm xuống đất rên khò ròi

Chỉ là rất nhanh, khuôn mặt của hắn biến sắc. Khuôn mặt tươi cười, trong nháy mắt trở lên trắng bệch, sự đặc ý thay bằng nỗi khiếp sợ, kinh hoàng. Hắn toàn thân run lên, cả lắp:

“Đai...đai...ca”

“Yo, Quang ca. Lâu lắm rồi không gặp ah”

Long quay đầu, một tay hắn bắt lấy một quyền của đối phương cười hi hi. Bộ dạng giống như một người gặp lại bạn của mình sau nhiều năm xa cách vậy. Thân thiết vô cùng. Đồng thời, tay cùng dùng lực, nắm chặt tay phải của Quang ca

“Trời ạ! Là ... là... hắn...”

Nhìn khuôn mặt quen thuộc vô cùng, một đám lưu manh khuôn mặt tràn đầy kinh hoàng, toàn thân run lên không chút do dự buông vũ khí chạy toán loạn

Sự đáng sợ của Long, bọn họ tự mình kiểm chứng rồi. Ra tay tàn độc, không chút lưu tình, mỗi một đòn đều phá nát “chân thứ ba”.

Dù rằng đã được chữa khỏi, thế nhưng mỗi khi nghĩ tới ngày hôm đó, đám lưu manh đều rùng mình, không nhận được che bộ hạ, trong lòng kêu gào ông trời đứng cho bọn họ gặp lại Long. Thật sự là quá khủng bố

Về phía Quang ca, hắn cũng chẳng có tâm trạng quan tâm đàn em của mình.

Cảm nhận từ tay mình truyền tới đau đớn. Quang ca khóc không ra nước mắt. Trong lòng kêu gào thảm thiết: Mẹ nó! Thảo nào thấy bóng lưng quen thuộc. Thì ra đối phương chính là tên ác ma đó.

Sau cái hôm bị Long đánh cho mặt mũi biến dạng. Mặc dù được chữa khỏi hoàn toàn thế nhưng ngày hôm đó để lại một bóng mờ trong lòng Quang ca. Khiến cho mấy đêm nay, hắn đều gặp ác mộng, hắn mơ thấy Long với hai cái sừng nhọn hoắt trên đầu, sau lưng là cánh roi, đuôi ác quỷ, trong tay cầm đinh ba nở nụ cười âm u, đặc ý, ghê rợn không ngừng tra tấn mình.

Mỗi khi mơ tới đó, Quang ca đều bắt dậy, mồ hôi đổ ra như tắm, khuôn mặt trắng bệch, trong mắt hắn tràn đầy sự sợ hãi, kinh hồn táng đản. Giác mơ luôn xuất hiện mỗi khi hắn ngủ. Điều này khiến Quang ca không tài nào ngủ được, mệt mỏi vô cùng

Cuối cùng, hắn phải nhờ tới thuật thôi miên, phong ấn trí nhớ của ngày hôm đó vào nơi sâu nhất của tiềm thức thì mới đỡ được

Hắn cứ tưởng từ nay mình sẽ bình yên trở lại, sẽ không bao giờ gặp lại tên ác ma đó nữa. Thế nhưng, ông trời trêu ngươi, hắn lại một lần nữa gặp lại cái tên khủng bố đó. Nhìn Long, trí nhớ phong ấn ở nơi sâu nhất tiềm thức trở về mới khiến hắn như vậy

“Đai... đại ca, tha mạng. Là em có mắt không thấy thái sơn đứng tới đại ca. Tất cả là do Vũ Văn Hải sai khiến, nếu như em biết người đó là đại ca, dù cho mười lá gan em cũng không dám ah”

Quang ca quỳ xuống, khóc lóc thảm thiết không ngừng cầu xin. Bộ dạng lúc này của hắn quả thật khiến người ta thương xót vô cùng

Cảm nhận được sự sợ hãi từ nội tâm đối phương. Long còn không biết lý từ hôm đó trở đi, mình trở thành một con ác mộng đối với Quang ca

Thế nhưng biết là một chuyện, tha thứ lại là chuyện khác. Hắn sẽ không vì Quang ca cầu xin mà tha cho hắn. Đã có can đảm động tới hắn, như vậy cũng phải có can đảm chịu được sự trừng phạt

Không chỉ hắn, mà Vũ Văn Hải cũng sẽ tiếp nhận con thịnh nộ của Long

Nghĩ vậy, Long hít một hơi, nở một nụ cười. Nụ cười này rất bình thường thế nhưng ở trong mắt Quang ca, nụ cười này không khác gì nụ cười của ác ma. Bởi vì hắn đã từng được chứng kiến những hành động của Long sau nụ cười đó. Trong mắt hắn, nụ cười này thật sự là đáng sợ

“Muốn ta tha cho ngươi? Cũng được. Chỉ cần ngươi trả lời đúng bốn câu hỏi của tao. Tao sẽ tha cho ngươi. Nếu như trả lời sai, ngươi biết hậu quả rồi đấy”

Nghe Long nói vậy, Quang ca không nhận được rùng mình. Nhớ tại câu đó cực kỳ hăm dọa người khác cùng với sự trợ giúp vô hình của một tên nào đó. Quang ca thật sự khóc không ra nước mắt. Âm thanh tràn đầy bất lực lên tiếng

“Đại ca, có thể... có thể không trả được không?”

“Được ah”

Lần này, Long cực kỳ sang khoái đáp ứng khiến cho Quang ca vốn đã tuyệt vọng liền lóe lên một tia hi vọng nhìn Long, kích động vô cùng hỏi:

“Thật sự”

“Là thật. Tuy vậy, nếu ngươi có thể tiếp được một quyền, hai chưởng, ba cước của ta thì ngươi không cần giải đố ta cũng tha cho ngươi”

Long cười híp mắt, nói ra một câu khiến tâm tình của Quang ca đang từ thiên đàng lập tức rơi xuống địa ngục. Lúc này dù có ngu ngốc, Quang ca cũng biết Long đang đùa giỡn hẩn, hoàn toàn không muốn bỏ qua cho mình mà

Nghĩ vậy, Quang ca trong lòng cực kì uất ức, không cam lòng, cùng hối hận. Hẩn khuôn mặt méo xếch, khóc không thành tiếng, mếu máo:

“Vậy... vậy anh hỏi đi”

Quang ca nghĩ lại rồi. Thà rằng trả lời ba câu đố của Long may ra còn có cửa thoát. Chứ nếu tiếp đối phương một quyền, hai chưởng ,ba cước thì cái thân này của hẩn liền nằm đây

“Tốt lắm. Câu đầu tiên: Sinh viên làm tình nguyện hết mình nghĩa là gì?”

Long vỗ tay tán thưởng sau đó phát tay, vô số hạt cát theo gió bay tới trước mặt Long, hình thành lên một dòng chữ

Câu đố thứ nhất vừa ra, Quang ca liền trầm tư suy nghĩ, mà Long cũng không vội vã chờ đợi. Một phút sau, Quang ca hai mắt sáng ngời. Bộ dạng kích động vui sướng vô cùng trả lời:

“Đại ca, ta có đáp án. Câu này ý nói Sinh viên làm tình, nguyện hết mình. Đại ca quả thật là cực kì thông thái, mặc dù chưa học đại học nhưng lại có thể biết được lối sống của sinh viên ah. Đề khâm phục, khâm phục”

Nói xong, hẩn còn không chút do dự nịnh hót. Bộ dạng tràn đầy sung bái nhìn Long. Thấy Long híp mắt, bộ dạng cực kì hưởng thụ. Quang ca hưng phấn vô cùng. Chỉ cần Long thỏa mãn, hẩn liền có cơ hội thoát rồi

- Bặc

- Phụt

Ngay khi Quang ca tưởng rằng mình sắp được tha thứ. Thì một cơn đau nhói xuất hiện, một cỗ lực lượng kinh khủng từ bụng hẩn truyền vào bên trong khiến lục phủ ngũ tạng của Quang ca đảo lộn. Một cảm giác đau đớn tột cùng, giống như là bị một cỗ xe tải đâm phải vậy khiến hẩn hai mắt tròn tròn, một ngụm máu phun ra ngoài

“Trả lời sai. Câu này ý là Sinh viên làm tình nguyện, hết mình. Ta đang nói tới việc làm tình nguyện của sinh viên chứ nói gì tới lối sống của họ đâu. ”

Âm thanh của Long vang lên. Sau đó dòng chữ xuất hiện một dấu phẩy

Thấy vậy, Quang ca lại thổ huyết. Trong lòng kêu gào thảm thiết: Vkl! Troll người vừa thôi chứ. Chỉ khác nhau một cái dấu phẩy mà ý nghĩa của hai câu lại khác nhau hoàn thật. Thật vi cmm diệu

“Nói trước, bốn công tử là một thanh niên nghiêm túc, học sinh cấp ba đúng chuẩn ngây thơ, trong sáng. Người đừng có mà mang mấy cái suy nghĩ đen tối mà đầu độc ta”

Nghe Long bộ dạng chính nhân quân tử, tràn đầy họa nhiên chính khí. Quang ca hoàn toàn cạn lời rồi. Trong lòng khinh bỉ vô cùng: Mẹ nó! Người mà trong sáng thì ta đây là chủ tịch hội FA để quốc rồi.

Tất nhiên chỉ là nói trong lòng thôi. Có cho mười lá gan hẩn cũng không dám nói ra trước mặt Long.

“Dạ... da, đại ca nói chí phải. Đa ta đại ca nhắc nhở, đảm bảo em sẽ không suy nghĩ bậy bạ”

Cấn rằng thật chặt để nhìn cơn đau đớn kinh khủng mà một quyền vừa rồi của Long mang tới. Quang ca cười như mếu, không ngừng gật đầu, tràn đầy tán thưởng, bộ dạng hoàn toàn coi lời nói của Long là thánh phán. Thánh nói gì cũng đúng, nói đúng tức là đúng, nói sai... Xem lại câu “Thánh nói gì cũng đúng”

“Người biết vậy là được. Nghe câu đố thứ hai của ta

Câu đố thứ hai:

Tôi dài khoảng gần gang tay, được trang điểm bởi một túm lông ở đầu. Tôi thường hoạt động trong một môi trường nóng, ẩm ướt với các thứ thịt. Khi hoạt động tôi được đẩy tới đẩy lui nhịp nhàng. Khi xong việc, tôi thường để lại một lớp bọt trắng. Thường một ngày tôi hoạt động 1-3 lần, nhưng, tiếc thay, có khi tôi không được dùng tới. Tôi là gì”

Nghe xong, Quang ca khuôn mặt cứng ngắc, làm gì còn vẻ tươi cười như vừa rồi. Hẩn há hốc mồm, ánh mắt ngơ ngác vô hồn nhìn Long. Sau đó ngẩng đầu kêu gào

“Trời ạ!. Tha cho ta đi”

Cách nhà máy bỏ hoang không xa. Vũ Văn Hải đứng đó chờ đợi. Một phút sau, từ bên trong nhà máy bỏ hoang, Quang ca mang theo đám đàn em chạy

ra ngoài.

Chỉ là bộ dạng hiện tại của Quang ca khiến Vũ Văn Hải không khỏi nhũn mày

Lúc này Quang ca quần áo rách nát. Khuôn mặt sưng vù đỏ ửng đã hoàn toàn biến dạng được đàn em dịu dờ. Bộ dạng cực kì thê thảm

Thấy vậy, Vũ Văn Hải trong lòng xuất hiện một dự cảm bất lành. Hắn đi tới trước mặt Quang Ca vội vàng hỏi han:

“Quang ca. Tên đó thế nào rồi?”

“Thế... thế cái thằng cha mày ấy. Sao mày không nói cho tao biết tên đó là đại ca. Mà cha mày, mày không muốn bị đánh thì cũng đừng lôi người khác vào chứ. Cái dật bà mày...”

Vũ Văn Hải vừa nói xong, Quang ca liền như một thằng điên chửi ầm cả lên. Ở trong nhà máy bỏ hoang chỉ có mấy phút nhưng Quang ca cảm tưởng như cả thế kỉ vậy. Đối mặt với những câu hỏi tràn đầy độ troll bá đạo của Long, Quang ca hoàn toàn bất lực.

Cái gì mà “Hai tay bùng lầy khur khur/ Bụng thì bảo dạ rằng ư đút vào/ Đút vào nó sướng làm sao/Rập lên, rạp xuống nó trào nước ra” hay “Cục thịt đút vào lỗ thịt/ Một tay sờ đít một tay sờ đầu./ Đút vào một lúc lâu lâu/ Rút ra cái "chách"/ Nhìn nhau mà cười! ”. Quang ca xin thề, sau này dù có chết hắn cũng không muốn gặp lại Long nữa, nếu không sẽ bị thằng này hãm hại đến chết mất

Trả lời sai cả bốn câu hỏi. Quang ca lại một lần nữa bị Long đánh cho đến cả mẹ đẻ cũng không nhận ra rồi mới thả cho đi.

Mang theo tâm tình tràn đầy biêt khuất, dựa vào đám đàn em đi ra ngoài. Giờ nghe Vũ Văn Hải nói vậy, nổi uất ức liền bộc phát. Đầu sỏ mọi chuyện chính là do Vũ Văn Hải gây ra, nếu không phải hắn thì mình cũng không đắc tội Long để giờ thảm thế này

Thấy Quang ca tức giận, ánh mắt như muốn giết người nhìn mình. Vũ Văn Hải không khỏi sợ run, thế nhưng vẫn cố gắng giữ cho mình bình tĩnh nói:

“Quang ca. Có vấn đề gì sao? Chẳng lẽ Quang ca ngại tiền ít. Yên tâm, chỉ cần anh dạy cho tên đó một bài học, tiền không là vấn đề”

“Tiền, tiền cái mà mẹ mày. Anh em đâu, đánh hắn cho tao”

Quang ca chửi ầm một tiếng. Sau đó nổi khùng, trực tiếp hạ lệnh động thủ.

Nghe lệnh, đám đàn em liền dùng tốc độ nhanh nhất bao vây lấy Vũ Văn Hải. Chỉ mấy giây sau, tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp trời xanh làm chấn kinh nấy con chim nhỏ đang bay trên trời

Ngoại truyện:

Tại nơi sâu nhất của vũ trụ. Nơi mà từ khi vũ trụ hình thành tới nay, chưa ai biết tới nó và cũng chưa ai đi được tới nơi này. Nơi đây, một tòa lâu đài cao hơn 100 tầng làm hoàn toàn bằng Vũ Trụ Thần Thạch, loại thần thạch quý nhất vũ trụ không chỉ bây giờ mà kể cả từ thời kì sơ khai

Tại đỉnh tòa tháp. Một người đàn ông trùn đầu không nhìn rõ khuôn mặt đang nhắm mắt. Trong tay hắn là một quyển sách cùng một cây bút. Tuy hắn nhắm mắt, thế nhưng tay vẫn không ngừng lay động viết lên những dòng kí tự kì lạ ở trên trang giấy

Rất lâu sau, người đàn ông mở mắt, đứng dậy vươn vai một cái sau đó lẩm bẩm:

“Mấy chục năm theo dõi, giờ thằng bé cũng đi vào thời kì ổn định. Ta cũng nên cho mình thời gian nghỉ ah”

Nói xong, hắn ngẩng đầu hô lớn. Âm thanh tràn đầy uy nghiêm giống như một vị vua đứng đầu chúng sinh vậy:

“Đương Đạo đâu?”

Số từ: 2704

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Bảo Thạch Diệp Vấn

Khu Tài Nguyên nằm ở phía nam thành phố, là một khu phố sầm uất, náo nhiệt với nhà cao tầng mọc san sát, thậm chí có cả sân bay hạng trung, ô tô, máy bay, flyCar bay lượn khắp nơi... .

Nơi đây nơi tập trung nguồn tài nguyên giả kim và luyện đan lớn nhất khu vực miền bắc. Vì thế, Khu Tài Nguyên lúc nào cũng đông người ra vào bắt kẻ

ngày đêm

Từ trường tới nơi này mất khoảng nửa tiếng xe buýt. Sau khi cùng Quang ca “nói chuyện thân thiết” xong, Long liền đi tới trạm trung chuyển Bắc Ninh bắt xe tới đây

Ở Giả kim địa bàn – nơi bán những tài nguyên giả kim của khu phố. Long tùy ý đi dạo một phen. Thế nhưng hắn rất nhanh thất vọng, đi khắp một lượt mà chỉ toàn gặp được ngọc thạch, nếu có bảo thạch thì cũng chỉ là nhất giai, nhị giai, may ra mới có một hai cái tam giai tài nguyên mà thôi.

Mà cũng phải, ở cái thời kì mà tứ giai tài nguyên đã khan hiếm cực kì thì việc này cũng là dễ hiểu

Vì thế, Long liền mất đi hứng thú dạo phố. Hắn đi tới một cửa hàng Bảo Thạch, suy nghĩ một chút rồi bước vào

Bảo Thạch Diệp Vấn là một nhà buôn bán ngọc thạch nổi tiếng trong giới giả kim nói riêng và giới nhà giàu nói chung. Nó nổi tiếng vì ngọc thạch của cửa hàng đều là loại chất lượng cao, thậm chí cửa hàng còn không ít bảo thạch nhị giai, tam giai thậm chí là tứ giai cũng có.

Ngoài ra giá cả rất hợp lý cùng với cá event đặc biệt. Vì thế, Bảo Thạch Diệp Vấn là địa chỉ tin cậy cho giả kim thuật và những ai yêu thích ngọc thạch

Bảo Thạch Diệp Vấn là một khu nhà ba tầng cực dài, chiếm một mảnh đất mấy chục ha

Long vừa bước vào thì một âm thanh máy móc, không chút cảm tình vang lên:

“Chào mừng quý khách đến với Bảo Thạch Diệp Vấn. Tôi là DA 02. Rất hân hạnh được phục vụ quý khách”

Chỉ thấy trước mặt Long, một cô gái cực kì xinh đẹp mặc xurôn xám màu hồng đứng trước mặt Long.

Tuy vậy khuôn mặt cô gái này không có một chút tình cảm nào, cùng với bước đi cứng nhắc cho thấy đây không phải là con người mà là một con robot

Biết đối phương chỉ là một con robot vô tri vô giác. Dù rằng bề ngoài cực kì đẹp đẽ nhưng cũng không làm Long hứng thú nổi. Nghe nó mở lời, Long khẽ gật đầu

“Quý khách là lần đầu tới cửa hàng phải không?”

Robot máy móc hỏi Long. Trải qua hệ thống tính toán dựa trên cảm xúc, ánh mắt... của Long mà robot biết được Long là lần đầu tiên tới nơi này

“Đúng vậy” Đối với việc Robot biết mình mới tới đây lần đầu, Long không chút nào giật mình trả lời

“Vậy mời quý khách theo tôi. Tôi sẽ giới thiệu cho quý khách về cửa hàng”

Trên khuôn mặt cô gái hiện lên một nụ cười. Nếu mà cô gái này là người thật thì với nụ cười này, Long hoàn toàn có thể hơi chút mê mẩn, thế nhưng nó lại xuất hiện ở trên một con robot thì thôi, hắn xin kiểu

Ngọc thạch là gì? Đây là một dạng tài nguyên mà phần lớn dùng trong lĩnh vực luyện kim và công nghiệp.

Ngọc thạch chính là những viên đá quý do tự nhiên hình thành.

Những viên đá quý này ngoài việc làm đồ trang sức, vật liệu trong công nghiệp ra thì cũng là một thành phần nhỏ của thuật luyện kim.

Giá tiền của ngọc thạch dựa vào chất lượng, độ bóng... của ngọc thạch đó, dao động từ 50.000 linh tệ tới gần 10 triệu linh tệ

Ngọc thạch ẩn chứa năng lượng vũ trụ gọi là bảo thạch. Mà bảo thạch mới chân chính phân bậc theo tài nguyên luyện kim (ý nói thập giai). Bảo thạch chứa càng nhiều nguồn năng lượng thì chất lượng, đẳng cấp của nó càng lớn.

Bảo thạch được dùng nhiều cho việc luyện kim, tuy vậy vẫn có nhiều người dùng bảo thạch làm đồ trang sức, hay dùng bảo thạch làm vật liệu công nghiệp

Ngọc thạch thì ở đâu cũng có thể nhưng bảo thạch chỉ tồn tại ở Thượng Thổ.

Thượng trong từ Thượng Cổ, Thổ nghĩa là đất. Thượng Thổ chính là một mảnh đất thời cổ đại để lại, nó không bị khai hoang, không bị bàn tay con người động vào vì thế có nguồn năng lượng vũ trụ cực kì dồi dào, là một nơi cực kì thích hợp với tu luyện và cũng là nơi sản sinh ra các bảo thạch

Đoán Thạch Các, nơi dành cho những người yêu thích trò chơi Đoán Ngọc của Bảo Thạch Diệp Vấn.

Đoán thạch là một trò chơi được rất nhiều người chơi ngọc yêu thích.

Mỗi viên ngọc thạch đều có một màu sắc riêng biệt. Ngọc thạch càng đậm màu, càng tỏa ra hào quang mãnh liệt thì càng là ngọc tốt. Đặc biệt là Bảo thạch, bởi vì có năng lượng vũ trụ vì thế những viên bảo thạch ngoài màu sắc, độ bóng... hơn hẳn ngọc thạch khác thì nó còn có những đặc tính riêng

biệt, không lẫn vào đâu được

Đoán Thạch chính là để những viên ngọc thạch, bảo thạch thậm chí là không có gì vào một cái Hộp Không Gian cực kì kín đáo. Khách hàng mua những hộp không gian này, sau đó từ từ cất bỏ các lớp của Hộp Không Gian để lấy ra viên ngọc

Tuy rằng đây là một trò chơi dựa vào vận may là nhiều. Thế nhưng, đối với những người chơi ngọc nhiều năm, thì đây là một trò chơi vận dụng rất nhiều tế bào não cùng với kinh nghiệm chơi ngọc. Mà chọn được đúng Hộp Không Gian chứa ngọc đã khó thì việc cất bỏ lớp hộp không gian còn khó hơn rất nhiều

Sau nửa tiếng du lịch tham quan Bảo Thạch Diệp Vấn. Long một mình một người đi tới Đoán Ngọc Thạch. Hắn muốn xem ở đây có bảo thạch gì tốt không

“Xin chào quý khách, không biết tôi có thể giúp gì được cho ngài?”

Một âm thanh ngọt ngào vang lên. Long quay đầu, lập tức hai mắt sáng ngời

Một cô gái khoảng hơn hai mươi tuổi, khuôn mặt tuy rằng không phải là tuyệt mỹ thế nhưng lại tràn đầy vẻ đáng yêu.

Đáng yêu đến nỗi dù bất kì người nào nhìn thấy cô đầu tiên đều muốn ôm lấy cô vào lòng mà vỗ về. Nếu như cô nàng cosplay mèo hay chó rồi làm nũng, đảm bảo bất kì thằng đàn ông nào cũng phải mềm lòng

Thân cao một mét sáu chín, mặc trên người bộ sườn xám màu đen cực kì gợi cảm làm lộ ra đôi chân dài miên man với nước da trắng nõn.

Bộ ngực tuy rằng không được lớn như Thanh Mị hay Lạc Tuyết thế nhưng cũng được tính là rất lớn, ít nhất phải là D cup được bộ sườn xám bó sát người làm cho ngạo nghễ đứng thẳng. Kết hợp với khuôn mặt đáng yêu, baby khiến cô nàng có một loại phong tình khác: Đáng yêu + sexy

Thấy Long ánh mắt nóng bỏng, tràn đầy xâm lược nhìn mình. Vương Oanh hơi chút nhú mày. Nếu bình thường, mặc dù Long đẹp trai thế nhưng dùng ánh mắt như vậy nhìn cô, Vương Oanh đã không chút do dự tấn công đối phương một trận

Tuy vậy, đây lại là công việc đầu tiên của cô sau mấy tháng thất nghiệp. Cô không muốn vì một chút nóng nảy mà bị đuổi việc ah. Vì thế, mặc dù rất khó chịu nhưng Vương Oanh vẫn cố gắng nở nặn ra một nụ cười nghề nghiệp:

“Quý khách, không biết tôi có thể giúp gì cho ngài?”

Đồng thời trong lòng lời tỏ tông mười tám đời Long ra thăm hỏi một lần

Cảm nhận được ánh mắt bất thiện từ Vương Oanh, Long biết mình đã đắc tội với cô nàng rồi. Bất quá, đắc tội thì sao? Hắn còn muốn đắc tội cô nàng nhiều hơn ah. Dù sao, muốn đối phương nhớ mình thật lâu cũng không phải chỉ có ấn tượng tốt đâu

Nghĩ là làm. Long đi tới bên cạnh Vương Oanh. Trong ánh mắt giật mình cô. Hắn ôm lấy eo cô. Ánh mắt về xâm lược, nóng bỏng, dâm dăng không chút nào che dấu cười dâm dăng:

“Người đẹp. Tên gì?”

“Anh... anh...”

Bị Long ôm eo, Vương Oanh lập tức biế sắc, tràn đầy tức giận nhìn Long.

“Làm sao?”

Long hoàn toàn không để ý tới ánh mắt như muốn giết người của Vương Oanh, hắn trừng mắt cười hỏi

Cứ như vậy, một người thì ánh mắt phun hỏa, một người thì ánh mắt dâm tà, nóng rực. Bốn mắt nhìn nhau, không ai nói gì

Rất lâu sau, dưới ánh mắt như muốn lột sạch quần áo của Long, Vương Oanh cuối cùng bại lui. Cô mặc kệ Long ôm lấy eo mình, bắt lực lên tiếng:

“Không... không có gì. Tôi tên là Vương Oanh”

Trong lòng thì cắn răng kêu gào: Ta nhẫn. Đợi đến khi trở về nhà, ta không giết người ta không làm người

Thấy Vương oanh chịu thua. Long nở một nụ cười đắc ý cười ha hả :

“Vương Oanh, tên cũng như người, rất đẹp ah. Anh là Nguyễn Tuấn Long, nếu thấy tên dài có thể gọi anh là honey”

Nói xong, Long còn khẽ xoa eo của Vương Oanh, ánh mắt sắc mị nhìn cô

Vương Oanh nghe vậy thì dù có phải nghĩ việc cô cũng không gọi tên chết tiệt này một tiếng Honey. Tuy vậy, cô cũng không thể gọi tên hắn, nếu không trời mới biết tên lưu manh này sẽ đùa giỡn cái gì nữa

Cuối cùng, Vương Oanh liền bỏ qua câu nói vừa rồi của Long, cười nói:

“Long thiếu, ngài lần đầu tiên tới đây. Hãy để tôi hướng dẫn ngài tham quan Đoán Ngọc Các ah”

“Được... được, người đẹp đã mở lời, anh không thể không tuân mệnh ah. Không biết người đẹp sau ngày hôm nay có rảnh, anh muốn mời em một cốc ca fe”

Long cười ha ha, sau đó học tập theo đám công tử nhà giàu trong tiểu thuyết, mở miệng đưa ra một cuộc hẹn. Bộ dạng của hắn lúc này hoàn toàn giống hết một tên công tử đang đùa giỡn gái nhà lành

“Xin lỗi. Hôm nay em có trực ca đêm, vì thế không thể đi cùng Long thiếu được”

Vương Oanh uyển chuyển từ chối. Hiện tại cô biết rõ bộ mặt tên này rồi. Mặc dù rất đẹp trai nhưng lại chân chính là một tên thiếu gia công tử ăn chơi. Người như vậy, Vương Oanh cực kì căm ghét. Bởi vì mỗi khi nghĩ tới những tên như thế, cô lại không khỏi nhớ tới đứa em mất dạy của mình

“Vậy à! Không có gì... không có gì. Hôm nay không được thì hôm khác ah. Chúng ta trao đổi số điện thoại, bao giờ em rảnh gọi cho anh ah”

Long bộ dạng hoàn toàn không chút nào thất vọng. Sau đó, không để Vương Oanh từ chối, Long đã phát tay, lập tức trong tay hắn xuất hiện một cái danh thiếp. Trên danh thiếp chỉ ghi một dòng chữ DragonKing: Nhất Thiên Long Hoàng cùng với một con số điện thoại mà thôi

Vương Oanh bị Long cưỡng ép nhận danh thiếp. Nhìn tờ danh thiếp, Vương Oanh càng chắc chắn ý nghĩ của mình. Mà điều này càng khiến cô không dám động thủ đánh cho Long một trận. Dù cô đã hận hắn tới nghiến răng nghiến lợi

Thu hồi danh thiếp. Bỗng Vương Oanh hai mắt lóe lên một tia âm mưu. Cô nở nụ cười thật tươi. Ánh mắt nhìn về phía Long tràn đầy sự câu dẫn, âm thanh vũ mị tràn đầy câu người:

“Long thiếu đã nhiệt tình như vậy. Em cũng không thể từ chối được. Đây là số điện thoại của em. Long thiếu nhớ gọi cho em đó”

Nói xong, cô đưa cho Long một tờ giấy. Bộ dạng cực kì hào phóng. Không những thế còn rất vội vàng, như là muốn Long nhanh chóng gọi cho mình vậy

Nếu không phải Long bằng vào đo đạc cảm xúc nhìn thấy Vương Oanh đang có âm mưu thì hắn còn tưởng rằng cô nàng bị thân phận của mình khiến cho thái độ quay ngoắt 180 độ đấy. Mà cũng vì tính cách như vậy, hắn càng thương thức Vương Oanh, càng muốn thu cô vào hậu cung của mình

Cầm lấy tờ giấy, Long không thèm nhìn mà cất luôn vào không gian nhẫn. Sau đó hắn bộ dạng cao hứng, ôm lấy eo Vương Oanh cười ha ha:

“Tốt. Vậy chúng ta đi Đoán Ngọc thôi”

Ngoại truyện: Bên ngoài Thái Dương Tinh Hệ. Không gian rung động kịch liệt. Sau đó vỡ nát tạo ra một lỗ đen khổng lồ. Từ bên trong lỗ đen, một thân hình xuất hiện

Đây là một người thanh niên cao 2m, khuôn mặt tuấn mỹ vô cùng với mái tóc dài màu bạch kim tỏa ra ánh hào quang nhu hòa. Mặc trên người một bộ chiến giáp vàng cực kì tinh xảo. Sau lưng là một đôi cánh chim rộng lớn, trắng muốt. Giữa hai cánh chim là một mặt trời khổng lồ tỏa ra sức nóng khủng bố tỏa ra xung quanh.

“Đây là Hạ giới: Thái Dương Tinh Hệ sao? Năng lượng vũ trụ thật quá lãng ah”

Người thanh niên mở miệng, hứng thú nhìn khắp nơi. Sau đó cực kì thất vọng lẩm bẩm

“Mà thôi, nhiệm vụ của ta cũng không phải động tới đao búa, năng lượng vũ trụ lãng hay không cũng chẳng liên quan tới ta. Hiện tại, nhanh chóng tìm thấy Nguyên Linh đại lục, tìm người đó thôi”

Nói xong, thân hình lóe lên một cái, liền biến mất trong không còn dấu vết gì

Mấy giây sau, bầu khí quyển Nguyên Linh đại lục. Thanh niên đứng đó, ánh mắt nhìn xuống phía dưới, trong mắt lóe lên một tia hưng phấn lăm lăm

“Không tệ. Mới có mấy năm mà đã đạt tới cảnh giới này. Thật không hổ danh là tên đó.”

Sau đó, thanh niên liền hóa thành một đạo bạch quang, như một mũi tên ánh sáng phi thẳng xuống mặt đất. Mục tiêu là Đại Việt đế quốc, thành phố Hà Bắc

p/s: Sorry, mấy ngày hôm nay sửa máy, ôm với bạn download game về máy nên ra chương thất thường. Mong mn thông cảm cho. Thứ 4 này, ta sẽ bạo chương coi như là quà xin lỗi

Số từ: 2747

Chương 98: Thần Long Hệ Thống

“Đình, kích hoạt cưỡng ép nhiệm vụ: Thần Long hệ thống

[Cưỡng ép nhiệm vụ: Thần Long hệ thống

Đánh giá: A – SSS

Mô tả nhiệm vụ: Kích hoạt Thần Long Hệ Thống – cấp 1

Yêu cầu: Sử dụng mười viên cực phẩm tam giai bảo thạch trở lên của mười nguyên tố để kích hoạt

Thưởng: Một rồng nguyên tố bất kì

Thất bại: Không thể sử dụng hệ thống trong vòng một năm

Thời hạn: 24 h]

”

Một bên ôm lấy eo của Vương Oanh, vừa đi tham quan Đoán Ngọc Các, vừa mở miệng đùa giỡn cô nàng khiến Vương Oanh vừa tức vừa thẹn lại vừa bất lực. Một bên thì Long tâm thần tiến vào hệ thống nhìn bảng nhiệm vụ trước mặt.

“Thật không ngờ, đến cả Rồng hệ thống cũng có. Chẳng lẽ sau này còn có cả Baron, quái rừng ... sao?”

Long lăm lăm, trong lòng vì nhiệm vụ mà này xuất hiện mà cực kì hưng phấn cùng với một chút lo âu

Trong Liên Minh Huyền Thoại, có những con quái vật mà một khi người chơi tiêu diệt bọn chúng sẽ được nhận một số “bùa”. Những bùa này dùng để cường hóa người chơi như là tăng sát thương, hồi máu, mana theo thời gian...

Trong số những con quái vật đó. Có ba con quái vật cực mạnh là Rồng, Baron Nashor và Sứ Giả Khe Nứt, bọn chúng dame to, máu nhiều rất khó giết được coi là boss trong LoL, tuy vậy, một khi giết được rồi thì sẽ đạt được những lá bùa rất cường đại.

Rồng là một trong số ba con quái vật này. Chỉ có điều, Rồng đây không chỉ là một con mà là năm con rồng: Rồng gió, Rồng lửa, Rồng đất, Rồng nước và Rồng Ngân Tuổi. Mỗi con đều có cho người chơi một loại bùa riêng

Rồng rất mạnh không chỉ trong game mà kể cả ở ngoài đời thực, được coi là chúa tể muôn loài. Vì thế, sự xuất hiện của “Thần Long hệ thống” thật sự khiến Long cực kì kích động, vui sướng

Tuy vậy, yêu cầu cùng thời gian nhiệm vụ không khỏi khiến Long hơi chút lo lắng. Cực phẩm tam giai bảo thạch rất khó kiếm. Như hẳn đi quang Khu Tài Nguyên cũng như Bảo Thạch Diệp Vấn nhưng nhìn thấy rất ít tam giai bảo thạch, mà cũng chỉ là hạ phẩm, cao nhất là trung phẩm mà thôi.

Vì thế, bảo Long trong vòng 24 h kiếm được mười viên cực phẩm tam giai bảo thạch, không những thế còn là mười thuộc tính khác nhau. Quả thật là khó hơn lên trời

Thế nhưng, đây lại là cưỡng ép nhiệm vụ. Lại thêm Long tin tưởng hệ thống sẽ không hại mình nên cũng chỉ hơi lo lắng

Vương Oanh lúc này thật sự có xúc động muốn buông bỏ tất cả để đập cái tên này một trận. Suốt cả buổi, Long không ngừng ve vãn, đùa giỡn, mặc dù không có những lời khiếm nhã thế nhưng Vương Oanh có thể nhìn ra được Long đang tán tỉnh, theo đuổi mình. Điều này khiến cô cực kì tức giận, coi Long là một tên hỗn đản đáng chết

Long rất đẹp trai, Vương Oanh không phủ nhận. Nếu bình thường, cô có thể suy xét có đồng ý Long theo đuổi hay không. Thế nhưng, Long biểu hiện ra hoàn toàn là một tên công tử nhà giàu không khác gì đứa em của mình, một người mà cô cực kì căm ghét.

Long giống em trai cô, nên đối với sự theo đuổi của Long. Cô không chỉ không cảm thấy vinh hạnh mà còn cảm thấy rất phản cảm. Nhiều lần cô đã nghĩ động thủ đánh Long nhưng cuối cùng đành phải nhịn xuống

Đánh không được, mắng không xong. Vương Oanh chỉ còn cách mặc kệ Long, chỉ khi nào đi tới những nơi cần giới thiệu thì Vương Oanh mới mở miệng, còn không thì cô im lặng. Thầm mong thời gian trôi nhanh để mình thoát khỏi tên này

Bổng Vương Oanh phát hiện xung quanh mình im lặng tới lạ thường. Cô nhìn sang, phát hiện Long không còn bộ dạng cột nhà như vừa này mà thay vào đó là một sự nghiêm túc đến lạ người khiến

Người ta thường nói: Đàn ông trầm tư suy nghĩ cực kì hấp dẫn phái đẹp. Long đáng vẻ như vậy khiến Vương Oanh sửng sốt. Trong lòng không khỏi nghĩ: Nếu như hắn không phải là một tên công tử playboy, không vô liêm sỉ thì làm bạn gái hắn cũng không tệ. Chỉ tiếc ah. . .

Ngay khi hình tượng Long trong lòng Vương Oanh thay đổi thì Long làm ra hành động khiến ý nghĩ vừa tốt đẹp về Long của cô liền biến mất

Chỉ thấy sau mấy giây suy nghĩ, Long lại trở về bộ dạng vô lại, cột nhà như vừa này. Hắn ôm lấy eo Vương Oanh, mặc kệ cô dẩy dựa cười ha ha nói:

“Người đẹp. Chúng ta đi mua Hộp Không Gian ah. Ta muốn chơi Đoán Ngọc”

Như đã nói, Hộp Không Gian dùng để chứa ngọc thạch, bảo thạch vừa bảo vệ những viên đá này khỏi tạp chất trong không khí ẩm mốc vừa tạo ra trò chơi Đoán Ngọc này

Hộp Không Gian là một vùng chân không, ngọc thạch, bảo thạch ở bên trong đó cực kì an toàn. Dù có trải qua trăm năm, ngàn năm thì vẫn tính chất vẫn không thay đổi, vẫn giữ được những đặc tính khi còn ở dưới lòng đất

Thông thường, Hộp Không Gian chỉ dùng để đựng bảo thạch. Nó ngoài công năng bảo vệ còn che dấu những đặc tính nguyên tố của bảo thạch đó. Tuy vậy, từ khi khai thác đến khi vận chuyển tới các cửa hàng bảo thạch. Những đặc tính nguyên tố này sẽ thẩm thấu vào Hộp Không Gian, khiến nó xảy ra một vài biến dạng.

Dựa vào những biến dạng của Hộp Không Gian mà người chơi ngọc kinh nghiệm sẽ biết được bên trong Hộp Không Gian là bảo thạch tốt hay xấu, đẳng cấp cao hay thấp. . .

Trung tâm Đoán Ngọc Các là tầng tháp cao gần trăm tầng, trên mỗi tầng tháp đều đặt mấy chục Hộp Không Gian với hai màu Đen, Trắng. Long ôm lấy Vương Oanh đi tới khu vực trung tâm. Nhìn mấy ngàn Hộp Không Gian. Long không khỏi cảm thán Bảo Thạch Diệp Vấn quả thật giàu có. Nếu như toàn bộ chỗ này bán đi, ít nhất cũng kiếm được mấy ngàn tỷ ah

“Long thiếu. Đây là nơi chọn lựa Hộp Không Gian chai thành màu đen và màu trắng. Đen là Hộp Không Gian chứa ngọc thạch và trắng là Hộp Không Gian chứa bảo thạch”

Vương Oanh tuy rằng chán ghét Long, thế nhưng chức nghiệp của cô vẫn khiến cô nở nụ cười giới thiệu.

Nghe vậy, Long gật đầu, sau đó nhắm mắt lại. Đồng thời, trong lòng mặc niệm một câu :

“Ngũ Hành Long Nhãn, Mở”

Một giây sau, hắn khẽ mở mắt. Chỉ là lần này, con mắt trái của hắn biến đổi. Cũng may Vương Oanh không nhìn thấy, nếu không chắc chắn sẽ giật mình kinh hãi vô cùng

Chỉ thấy bên mắt trái Long lúc này đã đỏ ngầu lên. Con ngươi chuyển từ đen sang vàng, trong con ngươi là một đồ án ngũ hành cực kì tinh xảo đang không ngừng xoay tròn

Nhìn về phía tầng tháp chứa Hộp Không Gian. Long trong lòng quát khẽ:

“Xuyên thấu”

Lập tức, con ngươi màu vàng bắt đầu xoay tròn. Mấy giây sau, trước mặt Long hiện lên vô số viên ngọc thạch, bảo thạch. Không những thế, bên cạnh nó còn có một bảng dài chú thích

Mấy phút sau, khi đã đọc thuộc lòng toàn bộ thông tin về những ngọc thạch, bảo thạch dấu trong không gian hộp. Long thu hồi lại Ngũ Hành Long Nhãn. Đôi mắt hắn liền trở về bình thường. Hướng về phía Vương Oanh, hắn cực kì cuồng ngạo lên tiếng

“Người đẹp. Em thích bất kì Hộp Không Gian nào thì cứ việc mua. Bỏn thiếu gia ta trả hết”

Nghe vậy, Vương Oanh hai mắt sáng ngời. Cô đã nghĩ tới cách trả thù thằng này rồi.

“Việc này không được ah. Em không biết gì về ngọc thạch. Chỉ sợ mua phải đồ dỏm thì thật sự là có lỗi với thiếu gia” Vương Oanh giả bộ chán chừ, lắc đầu từ chối

“Áy, yếm tâm. Tiền đối với ta không thành vấn đề. Em cứ chọn đi, chọn sai ta không trách em đâu. Coi như đây là một trải nghiệm”

Long bộ dạng giống hệt nhà giàu mới nổi, một bộ ta đầy tiền nhiều đê chết người, cực kì cuồng vọng nói. Mà hắn nói xong, không để Vương Oanh nói gì hắn đã cầm lấy tay cô kéo tới phía trước. Chỉ vào các Hộp Không Gian màu đen cười ha ha:

“Người đẹp, em chọn cái gì?”

Long hoàn toàn không cho Vương Oanh cơ hội phản đối. Điều này khiến Vương Oanh mừng thầm. Cô giả bộ sợ hãi từ chối. Sau đó dưới “dâm uy” của Long, bắt buộc cô phải chọn bừa một hộp

Tất nhiên đây là dưới ánh mắt người ngoài thôi. Về phía Long, bằng vào đo đạc cảm xúc còn không biết Vương Oanh chỉ là giả bộ sao. Đặc biệt khi thấy cô ấy “vô tình” chọn phải Hộp Không Gian đắt tiền nhất, hẳn càng chắc chắn Vương Oanh đang hãm hại mình, ý định cho mình tâng gia bại sản.

Thế nhưng rất nhanh hẳn liền nở một nụ cười. Bởi vì cái thứ hộp mà Vương Oanh chọn không những không phải hàng kém chất lượng mà còn là một đồ cực kì tốt

Long và Vương Oanh nói chuyện, người ở đây ai đều nghe rất rõ ràng. Hết cách, Long tuấn mỹ, Vương Oanh tuyệt sắc, quả thật là một đôi kim đồng ngọc nữ. Mọi người ở đây không chú ý không được

Nghe Long nói vậy, mọi người đều lắc đầu. Bọn họ nhìn ra Long là một tên công tử nhà giàu lần đầu chơi Đoán Ngọc, lại thích khoe khoang. Nếu không hẳn cũng sẽ không để cho nhân viên của cửa hàng chọn Hộp Không Gian. Người như vậy, dù đẹp trai đến mấy thì bọn họ vẫn khinh thường

Những chiếc Hộp Không Gian ở đây đều có giá hỗn loạn, không có quy luật gì cả. Là do cửa hàng tùy ý lựa chọn giá cả. Việc này để tăng tính may rủi của trò chơi. Nếu người chơi bỏ ra một cái giá cực nhỏ mà lấy được một viên bảo thạch quý giá thì chúc mừng người, người là một người cực kì may mắn. Ngược lại, nếu người bỏ ra một cái giá rất lớn mà chỉ đổi được một món phế phẩm thì xin chia buồn, người là con trai của Đen đuôi nữ thần

Vương Oanh mặc dù không biết chơi Đoán Ngọc. Thế nhưng cô cũng biết luật của trò này, vì thế cô hoàn toàn chọn lấy chiếc Hộp Không Gian đắt nhất. Một chiếc Hộp Không Gian có giá: năm triệu linh tệ. Mục đích chính là để ngày hôm nay, Long hoàn toàn tay trắng trở về

“Long thiếu, em chọn cái kia”

Chỉ về phía chiếc chiếc hộp. Vương Oanh giả bộ sợ hãi, có chút lo sợ lên tiếng

“Đừng khần trương. Ta nói một là một, hai là hai, sẽ không thay đổi chủ ý. Nếu như đạt được đồ kém thì là do ta vận may không được”

Thấy Vương Oanh bộ dạng lo âu như vậy. Mặc dù biết Vương Oanh giả bộ, thế nhưng Long vẫn an ủi một phen

“Cảm ơn Long thiếu” Vương Oanh nở nụ cười cảm kích. Trong lòng không khỏi ác độc nghĩ: Đợi đến khi người hết sạch tiền thì không biết có hối hận không?”

Long cũng không để ý tới Vương Oanh nghĩ gì. Hắn cầm lên tấm danh thiếp đưa vào máy rút tiền. sau đó, kích vào hình 3d chiếc Hộp Không Gian mà Vương Oanh chọn

Lập tức chiếc Hộp Không Gian lóe lên hào quang sau đó biến mất. Một giây sau, xuất hiện trước mặt hai người

Cầm lên chiếc hộp. Long ở trên màn hình máy tình điểm vài cái. Sau đó, một thanh kiếm ánh sáng cỡ nhỏ hiện ra. Đây chính là thứ dùng để chất Hộp Không Gian

Cầm lên thanh kiếm ánh sáng. Long không chút do dự ở trên chiếc hộp cắt một mảnh lớn. Điều này khiến Vương Oanh và người xem giật mình, kinh hãi, bộ dạng không thể tin được nhìn Long

Dù sao, việc cắt Hộp Không Gian là một chuyện cần tới sự tỉ mỉ và tính kiên nhẫn. Bởi vì chỉ cần một sai sót nhỏ, có thể cắt phải bảo thạch bên trong Hộp Không Gian, thậm chí là phá hủy nó. Vì thế, người chơi ngọc đều cẩn thận cắt từng lát, từng lát một, ai như Long một phát cắt một mảnh lớn như vậy. Quả thật là khiến người xem chấn kinh không thôi

Long mặc kệ người xem nghĩ gì. Trước đó hẳn đã dùng Ngũ Hành Long Nhãn nhìn thấy hết toàn bộ bên trong rồi. Đã biết được vị trí của bảo thạch, còn cần phải sợ sao. Nghĩ vậy, Long dùng tốc độ cực nhanh không ngừng cắt từng mảnh lớn của hộp không gian

Cứ như vậy, trong sự lắc đầu về độ gà mờ của Long, trong sự vui sướng, cười trên nỗi đau người khác của Vương Oanh, chiếc hộp không gian từ từ nhỏ lại, nhỏ lại.

“Haiz. Lại một tên không biết gì về chơi ngọc thích thể hiện. Giờ thì làm mất đi một viên bảo thạch rồi”

Nhìn chiếc hộp không gian sắp biến mất. Nhiều người không khỏi thầm mắng một tiếng tức giận. Một viên bảo thạch dù là hạ cấp Nhất giai thì cũng là đồ tốt, cứ như vậy bị một tên thích thể hiện, không biết gì về bảo thạch phá hỏng, bảo sao bọn họ không tiếc hận cho được

“Hừ... hừ, hóa ra người cũng chỉ là một tên ăn bám, dựa vào cha mẹ, không có tích sự gì giống hết em ta. May mà ta vẫn còn lý trí, không bị vẻ ngoài của mi lừa dối. Nếu không, thật không biết tương lai sẽ khổ thế nào?”

Vương Oanh trong lòng không ngừng khinh bỉ, thất vọng lắm lắm. Cô còn tưởng rằng Long có tài cán gì đây, ai ngờ chỉ là một tên ngu ngốc, chỉ biết khoe tiền của cha mẹ mà chẳng có tích sự gì.

Nếu như Vương Oanh biết kẻ vô dụng trong miệng mình chính là KingAzir – Tác giả xuất sắc nhất thế giới, thần tượng của cô, người khiến trái tim cô rung động khi đọc mỗi dòng chữ hần viết lên thì sẽ không biết sẽ có cảm tưởng như thế nào nhỉ?

Số từ: 2737

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Cực Phẩm Tam Giai Bảo Thạch

Xoẹt... xoẹt

Long một tay cầm Hộp Không Gian, một tay không ngừng lay động trường kiếm gọt đi từng mảnh lớn của nó

Mất thấy Hộp Không Gian to lớn nay chỉ còn lại một mẩu chỉ bằng ngón tay cái. Mọi người không khỏi lắc đầu thất vọng. Bọn họ biết chiếc Hộp Không Gian kia hoàn toàn bị phế bỏ rồi, bảo thạch chắc chắn bị Long vô tình phá hủy rồi

Đúng lúc người xung quanh cho rằng Long sẽ cắt tiếp thì hần dừng lại. Sau đó, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người. Long ở trên chiếc Hộp Không Gian không ngừng điem nhẹ

Thấy một cảnh này, không ít người khuôn mặt giật mình nhìn nhau. Đây là kết án dùng để phá bỏ lớp không gian dư thừa bao bọc xung quanh bảo thạch, mà kết án này thì chỉ có người trong nghề mới biết. Chẳng lẽ tên thiếu niên này biết chơi ngọc? còn nữa, hần không phải đã phá hỏng bảo thạch rồi sao? Tại sao lại còn kết án làm gì

Ngay cả Vương Oanh cũng kinh ngạc nhìn Long. Mặc dù cô không biết chơi ngọc, thế nhưng cô cũng đã từng cùng cha đi chơi Đoán Ngọc, vì thế cũng biết kết án này nghĩa là gì.

Tên vô lại này lại biết kết án của giới chơi ngọc? chẳng lẽ từ nãy đến giờ hần giả trư ăn thịt hổ, cố ý làm vậy?... Rất nhiều suy nghĩ xuất hiện trong đầu cô khiến Vương Oanh đề qua thù hận với Long qua một bên, tò mò nhìn hần

Trong ánh mắt chờ mong của mọi người. Long kết án hoàn thành. Lập tức, toàn bộ vùng không gian tối om biến mất thay vào đó là một màu xanh lục lấp lóe xuất hiện

Chỉ thấy lúc này trong tay Long là một viên bảo thạch to bằng nắm ngón tay cái, bảo thạch màu xanh giống như một viên kim cương tinh xảo tỏa ra màu lục xung quanh. Xung quanh viên bảo thạch, là năng lượng vũ trụ thuộc tính mộc màu xanh lá cây không ngừng chuyển động, tạo lên một tấm màng khí màu xanh bao bọc nó

“Oh my god. Là cao phẩm Tam giai : Mộc Nguyên Thạch”

“Trời ạ! điều này... quá khó tin..”

....

Nhìn viên bảo thạch trong lòng bàn tay Long, mọi người khiếp sợ kêu lên một tiếng thất thanh. Ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi, chấn động vô cùng. Sau đó là nóng bỏng nhìn Long, bộ dạng cực kì kích động, hưng phấn

“Cậu bé. Ta ra 10.000.000 linh tệ mua Mộc Nguyên Thạch”

“Ta ra 20.000.000 linh tệ”

...

“Ta ra 100.000.000 linh tệ”

Ngay lập tức, người xung quanh bầu lại quanh Long và Vương Oanh không ngừng ra giá. Chỉ trong giây lát, giá tiền trực tiếp nhảy lên 1.000.000 linh tệ

Tam phẩm bảo thạch có công dụng rất nhiều, có thể dùng để khám nạm vũ khí, cường hóa vũ khí,... Thế nhưng, thông thường những tam phẩm bảo thạch đều dùng để luyện chế Tam giai vũ khí.

Như Mộc Nguyên Thạch là một tài liệu cực kì quan trọng để chế tạo ra một thanh Cực Phẩm Tam Giai vũ khí. Có nó, Linh sư hệ mộc không chỉ tốc độ tu luyện tăng lên mà chiến lực cũng mạnh lên rất nhiều, hoàn toàn có thể khiếp chiến Linh sư trên mình một, hai cấp.

Vì thế, ngay khi Mộc Nguyên Thạch xuất hiện, mọi người liền không chút do dự bỏ ra mấy triệu, thậm chí mấy chục triệu mua lấy

Đối với người xung quanh điên cuồng. Long không chút nào để ý. Hắn cầm lấy viên bảo thạch, cầm nó đặt lên tay Vương Oanh đã sững sờ nhìn mình cười nói:

“Oanh tiểu thư. Viên đá này cho em”

Lúc này Vương Oanh thật sự chấn động. Thật không ngờ viên đá mà mình cố tình lấy ra để trả thù Long lại là một viên Tam giai bảo thạch. Không những thế, Long còn hoàn mỹ lấy nó ra khiến Vương Oanh chấn động, không thể tin nổi

Long lên tiếng khiến Vương Oanh từ trong khiếp sợ tỉnh lại. Cảm nhận trong tay mình một sự ấm áp từ bàn tay truyền đến. Vương Oanh cúi đầu nhìn viên đá trong tay mình, sau đó ngẩng đầu, mắt mở trừng, khó tin nhìn Long lấp bắp lên tiếng

“Cái... cái này cho... cho ta”

“Tất nhiên. Hộp Không Gian là do em chọn. Ta có thể đạt được nó hoàn toàn là nhờ vào em. Vì thế, viên đá này cho em hoàn toàn xứng đáng”

Long cười ha hả, bộ dạng không một chút nào để ý đó là một viên tam giai bảo thạch.

Thấy Long vậy mà không chút do dự ném viên đá cho một nhân viên phục vụ. Tất cả mọi người ở đây đều mắt Long ngu ngốc, vì gái mà vứt đi một món chỉ bảo như vậy. Tuy nghĩ vậy nhưng cũng không ai dám xông tới cướp. Chỉ có thể ở đây không ngừng chửi rủa cùng tiếc hận. Biết vậy, mình cũng chọn luôn Hộp Không Gian đó rồi

Về phía Vương Oanh. Cô hai mắt mở lớn, một tay che miệng, toàn thân run lên, ánh mắt tràn đầy khiếp sợ. Cô thật sự không tin được Long lại có thể đưa cho cô món đồ quý giá như vậy

Thời kì này, tài nguyên khan hiếm, Ngũ Giai trở thành truyền thuyết, Tứ Giai thuộc sở hữu quốc gia thì Tam Giai trở thành một món hàng cực kì quý giá. Nó quý đến nỗi người ta có thể tranh nhau đến sứt đầu mẻ trán chỉ để có được một viên Tam giai bảo thạch. Thậm chí là những gia tộc lớn, Tam giai tài nguyên được liệt vào những vật cấm của gia tộc, ít người biết tới

Vậy mà Long lại vô tư cho cô một viên Tam giai, không những thế còn là một viên Cực Phẩm Tam Giai. Điều này khiến cô thật sự hoàn toàn không tin vào những gì mắt thấy, tai nghe nữa. Ngoài ra còn có sự khó hiểu. Tại sao Long lại làm vậy? chẳng lẽ vì muốn tán mình sao? Không thể nào?

Vương Oanh hoàn toàn tin tưởng, nếu như Long thật sự muốn tán tỉnh mình thì không cần phải đưa viên bảo thạch này cho cô mà chỉ cần đưa nó cho cha cô thì ngày hôm sau, cô chính là nữ nhân của Long. Không phải Vương Oanh nói quá mà đó chính là giá trị của viên bảo thạch

“Đa... đa tạ”

Phải rất lâu sau, Vương Oanh mới bình tĩnh lại được. Cô không từ chối mà chấp nhận món quà của Long. Không phải là cô không muốn trả lại mà là bởi vì mệnh lệnh của viên đá này thật sự quá lớn.

Đặc biệt thuộc tính của cô cũng là Mộc. Có được Mộc Nguyên Thạch, chiến lực của cô tăng lên rất nhiều. Vì thế, dù biết đây là Long vì muốn tán tỉnh mình mà đưa cho cô thế nhưng cô không tài nào từ chối được

Cô nở nụ cười, từ tận đáy lòng nói ra một câu. Lần đầu tiên, cô phát hiện Long cũng không phải đáng ghét như mình nghĩ. Ít nhất, hắn có thể đưa cho đối tượng của mình một viên cực phẩm tam giai bảo thạch, đây là điều mà rất khó người đàn ông nào làm được

Tất nhiên cũng chỉ là một chút mà thôi. Ở trong mắt Vương Oanh, Long vẫn là một tên playboy, công tử nhà giàu... Một kiểu người mà cô cực kì chán ghét. Nên cô chỉ cảm tạ Long vì việc hắn đưa cho mình một món đồ quý giá chứ không có nghĩa là hết ác cảm

Nghe vậy, Long cười híp mắt. Ánh mắt tràn đầy vẻ sắc mị mị nhìn Vương Oanh, giống như muốn lột trần cô ra khiến Vương Oanh rung mình một cái. Không khỏi thu hồi hồi bảo thạch rồi lùi ra xa

“Nếu muốn cảm tạ. Sau ngày hôm nay, em có thể cùng ta đi ăn một bữa cơm ah”

“Xin lỗi. Chiều nay ta phải trực đêm vì thế không thể mời Long thiếu được”

Vương Oanh lập tức uyển chuyển từ chối, trong lòng không khỏi tức giận thầm mắng: Vkl! Quả nhiên vẫn là một tên hỗn đản, sắc đảm ngập trời. Mới nghĩ người là người tốt, ai ngờ mới đó liền lòi đuôi sói. Hừ, bốn tiểu thư quyết không rơi vào tay người

“Không có gì. Chỉ là một bữa cơm, cũng không tốn bao nhiêu thời gian. Chẳng lẽ, muốn mời Oanh tiểu thư một bữa cơm mà khó thế sao?”

Nói xong, ánh mắt hơi chút thất vọng nhìn Vương Oanh. Nếu như ban đầu gặp mặt, hắn sẽ không nói câu này. Thế nhưng, trải qua hành động tặng quà vừa rồi. Dù Vương Oanh không thích đi cùng hắn thì cũng phải suy nghĩ đến việc đáp lại món quà quý giá mà Long vừa tặng

Quả nhiên, nghe Long nói vậy. Vương Oanh nghẹn lời cúi đầu. Cô rất muốn từ chối Long, nhưng mà đối phương lại tặng cô món đồ quý giá như vậy, thân là một người có học, cô không thể không báo đáp.

Mới cả đối phương cũng chỉ mời mình một bữa cơm mà thôi. Cũng không phải chuyện gì to tát.

Nghĩ vậy, Vương Oanh chần chừ một lát liền gật đầu đáp:

“Vâng”

Nghे thế, Long nở một nụ cười chiến thắng, bộ dạng cao hứng vô cùng :

“Vậ thì tốt quá. Ta còn tưởng rằng Oanh tiểu thư từ chối cơ đây”

“Long thiếu đã hạ lệnh, ta sao có thể từ chối được chứ. Long thiếu, ngài muốn chơi tiếp không?” Vương Oanh khẽ cười, sau đó ánh mắt chờ mong nhìn Long

Trải qua vụ vừa rồi, cô biết Long là một tên cao thủ chơi ngọc. Nếu không, hẳn cũng sẽ không biết khẩu quyết, cũng sẽ không ở lúc mấu chốt nhất dừng tay. Vì thế, cô rất muốn nhìn Long có thể lấy ra được một viên bảo thạch như vậy không

Không chỉ Vương Oanh mà người xung quanh cũng vô cùng hứng khởi nhìn Long. Bọn họ muốn xem thiếu niên này năng lực mạnh như thế nào? Muốn xem vừa rồi là do may mắn hay là thực lực thật sự của đối phương

Trong ánh mắt mong đợi của mọi người. Long cười ha hả :

“Tất nhiên là chơi tiếp rồi. Lần này đến lượt ta chọn”

Sau đó, chỉ về phía một chiếc Hộp Không Gian nói chậm

“Ta chọn nó”

Hành tinh tổng bộ KillGod. Phía Bắc hành tinh, một tòa lâu đài nguy nga, lộng lẫy làm bằng vàng ròng nguyên chất sừng sừng đứng đó. Nơi là được coi là một trong bốn nơi “bất khả xâm phạm” của hành tinh: Tổng bộ team SKT.T1

SKT Telecom 1 hay còn biết tới với cái tên SKT T1 là một nhóm sát thủ của KillGod, cũng là một trong bốn nhóm sát thủ mạnh nhất KillGod . SKT T1 gồm năm mươi sát thủ, trong đó có bảy sát thủ cấp S+, mười sát thủ cấp S và còn lại đều giao động từ B – A. Với thực lực như vậy, trong suốt hai mươi năm hoạt động của mình, SKT T1 chưa từng thất bại bất kì nhiệm vụ nào.

Tại một căn phòng ngủ trong lâu đài. Trần Phương cả người nằm xấp trên giường. Hắn ngẩng đầu, khuôn mặt trắng bệch không còn giọt máu. Trong mắt lóe lên sự lo âu cùng sợ hãi, lắp bắp nói:

“John. Thật sự phải làm sao?”

Chỉ thấy lúc này, đang cười trên lưng của Trần Phương chính là John. Nghe Trần Phương nói vậy, hắn cười hi hi trả lời:

“Đại ca. Chỉ có cách này mà thôi. Yên tâm, sẽ không đau đâu”

Sau đó, hắn bắt đầu cởi áo. Thấy vậy, Trần Phương hoảng sợ kêu lên:

“Mi... Mi cởi áo làm gì vậy?”

“Tất nhiên là làm việc rồi. Việc này tiêu hao rất nhiều thể lực. Mồ hôi sẽ đổ ra rất nhiều. Cởi ra cho nó mát”

John cười hắc hắc. Sau khi cởi xong áo của mình, để lộ thân trên sáu múi rắn chắc. Hắn cười híp mắt, dơ tay lên, âm thanh tràn đầy “từ tính” nói:

“Đại ca. Em tới đây”

“Nhẹ chút. Đây là lần đầu của ta”

“Yên tâm, ban đầu có thể sẽ đau đớn. Thế nhưng rất nhanh sẽ thoải mái ah”

Nói xong, John dơ tay lên, đồng thời cũng nhích lên phía trước. Sau đó...

“Thần Sứ Tuyệt Kỹ: Sự Ban Ân Của Thần Thor”

John quát lớn một tiếng, đồng thời hai chưởng đánh lên lưng của Trần Phương. Mà trên lưng Trần Phương lúc này là một đồ án linh trận với những họa tiết kì lạ, huyền bí

- A... Đau quá...

Một cơn đau nhức kinh khủng từ sau lưng truyền tới khiến Trần Phương không khỏi hét thảm một tiếng. Hắn chỉ cảm thấy trong người mình như là có

vạn thanh kiếm không ngừng đâm vào xương tủy, đâm vào tim gan sau đó lại rút ra rồi lại đâm vào vậy. Cảm giác kinh khủng đến nỗi Trần Phương chỉ muốn ngất đi cho rồi

“Đại ca. Chịu đựng”

John âm thanh vang lên sau lưng, hấn khuôn mặt trầm xuống, hai tay không ngừng kết ấn. Mồ hôi chảy ra như tắm, thể lực cùng nội lực không ngừng tiêu hao.

Theo hấn không ngừng kết ấn, năng lượng vũ trụ không ngừng hội tụ lên trên linh trận, từ từ tích tụ lại với nhau tạo nên một hư ảnh. Hư ảnh của một vị chiến binh với áo choàng đỏ, trong tay cầm đại búa: chính là Thần Sấm: Thor

“Ban Ân”

Mấy phút sau, John gầm lên một tiếng kinh thiên. Sau đó, một chưởng đập mạnh lên lưng Trần Phương

- Roẹt

Một tia lôi điện bỗng nhiên xuất hiện bổ thẳng lên linh trận. Tia lôi điện lập tức xuyên qua người Trần Phương tiến vào bên trong, bắt đầu một vòng chạy quanh cơ thể hấn.

Tia lôi điện đi đến đâu, xương cốt, lục phủ ngũ tạng, tế bào... đều lóe lên một màu ánh vàng tràn đầy năng lượng hủy diệt cùng bạo ngược.

Trần Phương chỉ cảm thấy trong người có một dòng nước ấm chạy quanh cơ thể khiến hấn cực kì thư thái. Con đau buốt kinh khủng đã biến mất thay vào đó là sự sung sướng, thoải mái như là được ai đó mát xa vậy khiến Trần Phương hai mắt híp lại, tràn đầy vẻ hưởng thụ. Chỉ mấy phút sau, hấn liền quẹo đầu, hôn mê bất tỉnh

Số từ: 2711

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Vô Đề (Ko Biết Đặt Như Tên Như Thế Nào)

Mấy tiếng sau, Trần Phương mới tỉnh . Hấn ngồi dậy, cảm nhận trong cơ thể mình linh lực tăng lên không chỉ về lượng mà cả về chất. Linh lực màu vàng, tràn đầy lực lượng bạo ngược, hung tàn khiến Trần Phương cực kì hưng phấn.

Lúc này, John đang ngồi trên bàn nghịch máy tính. Thấy Trần Phương tỉnh lại liền quay đầu cao hứng lên tiếng:

“Đại ca. Anh đã tỉnh”

“John. Cảm ơn”

Nhìn John, Trần Phương ánh mắt tràn đầy cảm kích. Trần Phương đột phá không chỉ về đẳng cấp mà còn cả chiến lực. Điều này hoàn toàn là do công của John. Nếu không phải hấn đồng ý thi triển Thần Sứ Tuyệt Kỳ: Sứ Ban Ân Của Thần Thor thì hấn cũng không thể có được thành quả như bây giờ

Nghe vậy, John lắc đầu, phát tay , bộ dạng không chút nào để ý trả lời:

“Đại ca không cần phải cảm tạ. Dù sao chiêu đó chỉ dành cho Linh sư thuộc tính lôi hoặc kim. Đối với em hoàn toàn không có tác dụng gì.”

Gia tộc của John là một gia tộc cực kì hùng mạnh ở đế quốc Anh. Là một trong tam đại gia tộc Thần Sứ của Thần Điện. Thần Sứ Tuyệt Kỳ: Sứ Ban Ân Của Thần Thor chính là một Địa Cấp linh kĩ mà Thần Điện ban cho gia tộc, được gia tộc truyền lại cho John.

Tuy vậy, linh kĩ này chỉ thích hợp cho người thuộc tính lôi và kim, quang. Mà John lại là thuộc tính âm, không chỉ không thích hợp mà còn tương khắc với linh kĩ. Một khi tu luyện linh kĩ rất có thể bởi vì sự tương khắc giữa âm và lôi làm tổn hại cơ thể

Vì thế, khi Trần Phương yêu cầu muốn học linh kĩ này, John không chút do dự đồng ý. Ý nghĩ của John cực kì đơn giản: Linh kĩ này đối với hấn hoàn toàn vô dụng, tốt nhất là nên đưa nó cho người thích hợp hơn. Mới cả, đây cũng coi như là quà tạ lỗi của hấn đối với Trần Phương

Trần Phương cũng không biết John nghĩ gì. Thấy John bộ dạng như thế, Trần Phương cũng trầm mặc, sau đó cũng không nói tới vấn đề này nữa. Hấn nghiêm giọng, ánh mắt tràn đầy sát cơ hội:

“John. Đã có tin tức gì về mục tiêu chưa?”

Thân là một siêu cấp sát thủ hàng S, là Tử Thần Conan của giới sát thủ, đệ tử của Quỷ Vương Faker lại để mục tiêu ở trước mặt bỏ trốn thành công, không những thế còn hai lần. Điều này khiến Trần Phương cực kì mất mặt, xấu hổ. Nếu như để đồng bọn biết được việc này, chắc bị cười cho thối mũi mất

Vì thế, Trần Phương liền ghi Long vào danh sách đen những mục tiêu phải tiêu diệt bằng được. Hắn muốn chính tay giết chết Long để trả mối thù ô nhục này

“Đã có. Mục tiêu tên là Nguyễn Tuấn Long, năm nay mười bốn tuổi. Là học sinh cấp ba học viên Hà Bắc của thành phố Hà Bắc. Thực lực là Sơ Nguyên Cảnh cấp chín

Hiện tại, Nguyễn Tuấn Long đang là một hiện tượng hot ở học viện, được biết tới là người mạnh nhất khối lớp mười: Phong Thần.

Thành tích của tên này cũng cực kì đáng nể: Đứng thứ hai cuộc thi xét tuyển vào cấp ba. Một chiêu miểu sát ba tên Luyện Tinh Cảnh, một quyền đánh bại Vũ Văn Hải, đại công tử của Vũ gia. Là thần tượng của nữ sinh lớp mười, thậm chí trong trường còn có cả Long Fan Club với gần một ngàn thành viên.”

John phát tay, một màn hình 3D xuất hiện. Trên đó ghi thông tin về Long cũng như hai video cảnh Long đánh nhau mà người xem quay lại được

Nhìn bảng thông tin trước mặt, Trần Phương không khỏi nhũn mày trầm tư.

Long có thể đánh bại Luyện Tinh Cảnh, Trần Phương không chút nào kinh ngạc. Hắn đã cùng với Long giao thủ, biết được đối phương thực lực không phải là Sơ Nguyên Cảnh mà là một tên Luyện Tinh Cảnh.

Khiến Trần Phương giật mình, không thể tin nổi là Long mới có mười bốn tuổi. Mười bốn tuổi, Luyện Tinh cảnh, Trần Phương chưa bao giờ gặp phải thấy. Thậm chí kể cả đến sư phụ hắn, một vị tuyệt thế thiên tài cũng phải mười năm tuổi mới đột phá cấp mười hướng chi là người khác.

Hơn nữa, thân phận của Long khiến Trần Phương nghi hoặc không thôi.

Theo như trên này thì cách đây hai năm, Long mới từ nông thôn lên thành thị học tập

Đây chính là vấn đề. Học viên Hà Bắc là nơi chỉ dành cho nhà giàu, con em gia tộc, công tử tiểu thư học tập, một tên nhà quê nghèo không lai lịch, không thân phận có thể học được sao? Hoàn toàn không thể

Đặc biệt, ở lần va chạm đầu tiên. Đối phương ngồi trên chiếc xe có hệ thống “tuyệt đối an toàn”. Một hệ thống mà chỉ có những người cực kì đặc biệt mới trang bị được. Ngoài ra, ở lần va chạm thứ hai, Long biến thân, mặc trên người một bộ chiến giáp công nghệ cao mà Trần Phương chưa từng thấy nhưng lại có sức mạnh cực kì khủng bố

Tổng hợp lại, Trần Phương không tin Long lại đơn giản giống như những gì ghi bên trong này

“Mặc kệ thằng đó thân phận gì? Giết đi trước đã”

Trần Phương lẩm bẩm một tiếng. Hắn muốn nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ này, nếu không đợi đến khi đồng bọn biết được thì hắn có mà bị bọn họ khinh bỉ mất

Nghĩ vậy, hắn lập tức rời giường. Lôi kéo John rời khỏi phòng. Vừa đi vừa nói:

“Đi, chúng ta đi làm nhiệm vụ”

Đoán Ngọc Các. Long và Vương Oanh bị một đám đông mấy trăm người vây quanh. Bọn họ đều dùng ánh mắt khiếp sợ, chấn động, không tài nào tin nổi nhìn Long

Chỉ thấy lúc này, trong tay Long không ngừng huy động cắt bỏ từng mảng lớp Hộp Không Gian. Trước mặt hắn, là bốn viên bảo thạch tinh xảo như kim cương, tỏa ra bốn loại màu sắc khác nhau

“Trời ạ! Đây là Phong Thiên Thạch, Thái Dương Bảo, Lôi Sát Ngọc, Tam Băng Ngũ Dục. Bốn viên cực phẩm Tam Giai bảo thạch”

“Oh my god!, cực phẩm Tam Giai bảo thạch, không những thế còn bốn viên. Trời ơi! Từ bao giờ tam giai bảo thạch lại nhiều như vậy”

....

Từ này đến giờ đã trải qua nửa tiếng. Trong thời gian này, Long tùy ý chọn lấy bốn chiếc Hộp Không Gian với những giá cả khác nhau. Sau đó không chút do dự cắt bỏ. Và kết quả, chính là thu được bốn viên bảo thạch này

Nhìn bốn viên cực phẩm Tam Giai bảo thạch trên bàn. Người xung quanh từ kinh hãi, chấn động đến giờ là đã chết lặng. Bọn họ không thể nào tin nổi, từ bao giờ mà Tam giai cực phẩm lại nhiều đến vậy. Một lần liền lấy được bốn viên

Đồng thời, đối với thực lực của Long phục sát đất. Lần đầu có thể là do may mắn, thế nhưng lần hai, rồi lần ba, lần bốn... đều lấy được bảo thạch Tam giai thì chứng tỏ đây không phải là may mắn mà là thực lực của đối phương. Chỉ là một thiếu niên nhưng lại có ánh mắt kinh khủng như vậy, bọn họ bái phục vô cùng

Không chỉ người ở đây mà Vương Oanh cũng dùng ánh mắt nóng rực nhìn Long. Cô thật không ngờ tới, tên vô lại mà cô chán ghét lại có năng lực khủng bố như vậy. Bốn lần liên tiếp lấy ra được bốn viên tam giai bảo thạch khiến cô đã không thể nói lên lời. Giờ đây, cô đã không còn từ gì để diễn tả cảm giác của mình

Từ khi đi cùng Long tới giờ. Đây là lần đầu tiên cô cảm thấy tự hào khi đứng đây. Dù sao, có thể chứng kiến một vị đoán ngọc đẳng cấp đại tông sư thi triển tuyệt kỹ, không phải ai cũng có cơ hội này đâu. Dẫu cho Vương Oanh không thích Long, không biết nhiều về Đoán Ngọc thì cô vẫn cảm thấy đây là một điều vinh hạnh

Lúc này, Long đã thu tay. Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người. Một viên bảo thạch lại xuất hiện trong tay Long. Bảo thạch này không có vẻ lộng lẫy, đẹp đẽ như bốn viên bảo thạch kia mà thay vào đó là một viên đá hình dạng sọ người, xung quanh tỏa ra hắc khí âm trầm

“Là... là Âm Diệt Thạch”

“Lại một viên cực phẩm tam giai bảo thạch. Ông trời ạ!. Năm viên cực phẩm Tam giai bảo thạch. Ta không phải đang nằm mơ đấy chứ?”

...

Nhìn viên bảo thạch, ở đây mọi người lại một lần nữa kinh hô. Ánh mắt tràn đầy vẻ tham lam nhìn năm viên bảo thạch trên bàn. Năm viên tam giai bảo thạch cũng chính là năm món chí bảo có sức hấp dẫn cực kì khủng khiếp. Nếu như không phải những người ở đây sợ luật Bảo Vật Diếp Ván thì chắc chắn bọn họ đã không chút do dự nhảy tới cướp đoạt rồi

Đối với ánh mắt tham lam của mọi người. Long không chút nào để ý, lúc này hắn đang cực kì hưng phấn. Quả nhiên hệ thống đưa ra nhiệm vụ hoàn toàn không phải là vô căn cứ, đều có thể hoàn thành được.

Bằng vào sáu lần chơi trò Đoán Ngọc. Hắn đã tìm được năm viên cực phẩm Tam giai bảo thạch rồi. Hiện tại, chỉ còn năm viên nữa mà thôi

“Ê, người lại đây. Ta là Đỗ Hiên, thiếu chủ Đỗ gia. Ta ra một tỷ linh tệ mua lấy năm viên ngọc thạch này”

Thấy Long không chọn Hộp Không Gian nữa mà cất đi kiêu ánh sáng. Một tên thanh niên béo vô cùng, giống như một cái thùng phi di động, trong tay còn ôm lấy hai cô gái ăn mặc hở hang. Bộ dạng cực kì kiêu ngạo, âm thanh giống như ra lệnh chứ không phải chào giá

Còn chưa kịp mở miệng từ chối, một âm thanh tràn đầy châm chọc vang lên

“Hừ, Đỗ gia người là cái thá gì. Ta là Hoàng Văn Hùng Cường, thiếu chủ Hoàng gia. Ta ra hai tỷ linh tệ mua lấy năm viên ngọc này”

Người nói là một thanh niên khoảng hai mươi tuổi, thân cao mét bảy, thân hình cao to, cơ bắp lực lượng, khuôn mặt góc cạnh, tuấn đạt. Ánh mắt tràn đầy khinh thường nhìn Đỗ Hiên. Cho thấy hai người này có thể là kẻ địch của nhau

Đỗ Hiên nghe xong, không khỏi nhú mày. Ánh mắt bất thiện, tràn đầy vẻ tức giận nhìn Hoàng Văn Hùng Cường cười lạnh nói:

“Hoàng Văn Hùng Cường. Đừng tưởng ta sợ người. Ta ra ba tỷ”

Sau đó, hắn không chút do dự quay đầu, ánh mắt lóe lên sát cơ nhìn khắp một lượt cảnh cáo:

“Năm viên ngọc thạch là của ta, người khác đừng mong đạt được. Nếu ai muốn tranh đoạt cùng ta, như vậy sẽ trở thành kẻ thù của Đỗ gia”

Cảm nhận được Đỗ Hiên nói là thật, mọi người không khỏi chán nản, một vài người liền rời đi. Dù sao, Đỗ gia ở Hà Bắc thành phố là nhất lưu gia tộc, chỉ đứng sau tam đại gia tộc mà thôi. Năm viên bảo thạch mặc dù siêu quý, thế nhưng bọn họ vẫn quý cái mạng của mình hơn

“Hắc, Ta cứ thích tranh đấy. Người là gì được ta. Ta ra mười tỷ”

Hoàng Văn Hùng Cường nghe vậy, không chút nào sợ hãi mà còn cười gằn hô lớn. Hô xong, ánh mắt hắn tràn đầy khinh thường nhìn hắn

“Người...” Thấy Hoàng Văn Hùng Cường vậy mà không nghe lời cảnh cáo của mình mà vẫn còn ra giá khiến Đỗ Hiên tức giận vô cùng. Ánh mắt như muốn giết người nhìn Hoàng Văn Hùng Cường

Thấy hai người tràn ngập mùi thuốc súng. Long cũng không muốn phí nhiều thời gian với mấy tên này.

Hắn thu hồi năm viên bảo thạch vào không gian nhẫn. Sau đó ngẩng đầu nhìn Hoàng Văn Hùng Cường và Đỗ Hiên cười nhạt:

“Hai vị, xin lỗi. Ta không bán”

“Cái gì?”

Nghe vậy, hai người lập tức hô lên một tiếng kinh hãi. Sau đó ánh mắt bất thiện, tràn đầy âm trầm nhìn Long. Người lên tiếng trước chính là Đỗ Hiền, hân hân giọng:

“Người tốt nhất là đem năm viên bảo thạch kia bán cho ta đi. Nếu không, người không chịu nổi hậu quả đâu?”

Ý tứ rất rõ ràng, nếu như Long không bán ra thì Đỗ Hiền sẽ động thủ cướp lấy. Tất nhiên là sau khi Long rời khỏi đây rồi

Long cũng hiểu ý tứ này, thế nhưng hân sợ sao? Bằng vào thực lực của mình, dù không đánh thắng thế nhưng chạy thoát vẫn là rất dễ dàng. Vì thế, hân không chút nào quan tâm Đỗ Hiền uy hiếp mà cười lạnh, cực kì ngông cuồng nói:

“Nếu người đủ can đảm. Cứ tới ah. Cơ mà ta nói trước, ta không phải dễ như vậy bắt nạt đâu. Nếu đến, cũng chuẩn bị sẵn tư tưởng đi”

Sau đó, trong ánh mắt phun lửa, muốn giết người của Đỗ Hiền, ánh mắt hiếu kì, hứng thú của Hùng Cường. Long ôm lấy eo của Vương Oanh, nghênh ngang rời đi

Bên ngoài Đoán Ngọc Các. Long chợt nghĩ tới cái gì, lập tức hân dùng ánh mắt hơi chút mong đợi nhìn Vương Oanh hỏi:

“Oanh. Không biết ở đây có đấu giá hội không?”

Vương Oanh sững sờ một chút, không biết Long hỏi vậy làm gì. Thế nhưng Long hỏi, cô cũng gật đầu đáp:

“Vâng. Cửa hàng mỗi ngày đều có đấu giá hội. Nếu như Long thiếu thích, ta có thể đưa ngài tới đó”

Trải qua thời gian ở chung cùng với năng lực đoán ngọc thần khiếp quỷ sấu, đã đạt tới cảnh giới tông sư của Long. Vương Oanh gần như đã hết ác cảm với Long, không còn chán ghét hân như ban đầu nữa. Tuy vậy, việc Long là một tên playboy, hoa hoa công tử. Một dạng người mà Vương Oanh ghét từ tận xương tủy nên giữa hai người vẫn còn khoảng cách rất lớn.

Hiện tại, Vương Oanh đã quên đi việc trả thù Long mà coi hân như những khách nhân khác. Vì thế khi Long hỏi cô mới tận tình chỉ bảo

Về phía Long, khi nghe Vương Oanh nói thế, Long không khỏi vui mừng lập tức cầm lấy tay cô hô hào:

“Đi thôi, mau dẫn ta đi xem”

Số từ: 2754

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Sàn Đấu Giá

4h – 6h và 9h – 12h là thời điểm mở cửa sàn đấu giá của cửa hàng. Khác với Đoán Ngọc Các là nơi dành cho những người muốn tìm vận may, dùng giá thấp mà mua được ngọc tốt thì ở đây với từng bảo thạch, ngọc thạch được đem ra đấu giá đều sẽ được trả một cái giá tương ứng. Không những vậy, ngoài ngọc thạch và bảo thạch, sàn đấu giá còn đấu giá nhiều thứ khác như đan dược, vũ khí, ... Nói chung, bất kì thứ gì đều có thể được đem ra đấu giá

5h chiều, Long gọi điện cho Lạc Tuyết bảo hai cô cứ về nhà trước không cần đợi hân. Sau khi cúp máy, Vương Oanh liền mang theo hân tới sàn đấu giá

Sàn đấu giá của cửa hàng nằm trên tầng hai. Là một căn phòng có sức chứa năm ngàn người. Các ghế ngồi của khách được sắp xếp theo kiểu bậc thang. Chính giữa phòng là một bục cao, chính là nơi giới thiệu vật phẩm đấu giá

Bởi vì uy tín của Bảo Thạch Diệp Vấn vì thế ngày nào nơi đây cũng đông người. Hôm nay cũng không ngoại lệ. Một phòng có sức chứa 5000 người thế nhưng lại trật kín, tiếng nói chuyện rôm rả vang vọng khắp phòng

Lúc này, căn phòng bỗng nhiên tối lại, sau đó ánh đèn le- ông với bảy sắc cầu vồng xuất hiện rồi tập trung ở chính giữa căn phòng.

Chỉ thấy dưới ánh đèn là một cô gái phương tây xinh đẹp ăn mặc cực kì gợi cảm. Cô nở nụ cười tươi rói, âm thanh ngọt ngào vang lên

“Chào mừng quý vị đến với sàn đấu giá Diệp Vấn. Tôi là Cartine, là người chủ trì buổi đấu giá ngày hôm nay

Và không để quý vị chờ lâu nữa. Xin mời các vị chiêm ngưỡng món đồ đầu tiên”

Theo tiếng hô nhẹ của Carthine. Hư không xuất hiện một hình chiếu lập thể. Là một viên đan dược màu tím nhạt

“Vật phẩm đầu tiên là một viên cực phẩm Tam Giai đan được: Phá Cảnh Đan.

Công dụng của nó chắc các vị cũng đoán được rồi chứ. Đúng thế, bất kì Linh Sư đẳng cấp trên Sơ Nguyên Cảnh, dưới Độ Khí Cảnh một khi dùng Phá Cảnh Đan đều sẽ 100% đột phá một cấp, đối với Linh Sư cấp 19 sau khi dùng có 50% đột phá đến cảnh giới Dẫn Nguyên Cảnh

Giá khởi đầu là 5000 linh tệ. Bắt đầu đấu giá”

Viên đan được xuất hiện khiến nhiều người ánh mắt sáng ngời. Ở thời đại mà Linh Sư đã giảm sút, việc tu luyện trở lên khó khăn thì một viên giúp Linh Sư 100% đột phá một cấp quả thật là đồ tốt, đặc biệt là những tán tu không thuộc gia tộc thì càng là chí bảo

“Ta ra giá 6.000 linh tệ”

“Ta ra 6. 500 linh tệ”

“Ta ra 7000 linh tệ”

...

Tiếng hô không ngừng vang vọng khắp sàn đấu giá. Không khí trong chốc lát trở lên náo nhiệt

Đối với người xung quanh không ngừng hô hào. Long chẳng thèm quan tâm. Phá Cảnh Đan mặc dù quý giá thế nhưng cũng chỉ là đối với những tán tu và gia tộc dưới nhất lưu mà thôi. Đối với những gia tộc nhất lưu hay đại gia tộc, Phá Cảnh Đan hoàn toàn không có ý nghĩa. Vì thế, thân là con cháu của một đại gia tộc, Long hoàn toàn không có hứng thú với Phá Cảnh Đan

Do đó, hắn bắt đầu quay đầu dờ dờ trên trục Vương Oanh khiến cô nàng vừa tức vừa thẹn. Ánh mắt tràn đầy tức giận nhìn Long, bộ dạng hoàn toàn muốn đem Long lột da, ngâm dầu sôi,... mới hả giận vậy

Nửa tiếng sau. Các vật phẩm đầu giá lần lượt được đem lên. Có bảo thạch, có đan dược, có vũ khí... nói chung là lý kì bát quái, đủ các thể loại trên đời khiến Long cảm thấy không ngớt

“Tiếp tới là món đồ cuối cùng của sàn đấu giá, cũng chính là món đồ siêu VIP. Đây là một thức rất đặc biệt. Đảm bảo những ai yêu thích khám phá, giải đáp bí ẩn sẽ cực kì thỏa mãn”

Sau mấy chục món đồ được bán đi. Carthine nói ra một câu khiến Long không khỏi nổi lên một tia hứng thú. Thân là một người điều khiển sàn đấu giá của một cửa hàng uy tín. Carthine chắc chắn sẽ không nói không thành có lẽ lảng xê cho món đồ tiếp theo. Điều này khiến Long tò mò, thật không biết món đồ tiếp theo sẽ là gì?

Thấy Long dừng lại việc trêu đùa mình mà ánh mắt chăm chú nhìn về phía Carthine. Vương Oanh không khỏi thở ra một hơi. Cô cảm thấy hơi sợ khi cùng Long nói chuyện, mặc dù đối phương không dùng từ thô tục thế nhưng mỗi câu nói của hắn đều mang theo ẩn ý mà khi cô hiểu được đều mặt đỏ tới mang tai, ngượng ngùng vô cùng. Lần đầu tiên Vương Oanh mới biết được thế nào là lưu manh có văn hóa. Thật khủng bố

Dưới sân khấu, cảm nhận được rất nhiều ánh mắt nóng bỏng, chờ đợi nhìn về phía mình. Carthine khẽ gật đầu thỏa mãn. Sau đó cô phát tay, lập tức một cột sáng từ trên trần nhà bắn xuống, sau đó một chiếc hộp nhỏ từ từ hạ xuống, lơ lửng giữa không trung.

Chỉ thấy đây là một chiếc hộp lớn bằng cổ tay. Làm bằng một loại vật liệu kì lạ có độ bóng như kim cương nhưng lại là Màu đen sẫm màu, xung quanh là một tầng từ khí bao trùm lấy nó.

“Chiếc hộp này là do một vị trộm mộ ở một cổ mộ tìm được. Người này dùng năm năm thế nhưng không tài nào mở nổi chiếc hộp này. Vì thế hắn mang tới đây đấu giá, hi vọng ai đó có thể mở được nó ra

Bật mí cho các vị biết. Khi chiếc hộp này khi vào tay chúng tôi, chúng tôi đã nhờ tới những Giả Kim Thuật của cửa hàng muốn dùng thuật giả kim để nhìn thấu bên trong đó. Nhưng kết quả là không thể thực hiện được thuật giả kim bởi vì cái giá phải trả ngang với chế tạo một thanh lúc giai vũ khí.

Ngoài ra, chúng tôi có dùng tới Laze siêu tốc thế nhưng cũng không tài nào phá nổi chiếc hộp này. Theo nhưng chúng tôi suy đoán, chiếc hộp này có thể chịu được một kích toàn lực của Độ Khí Cảnh cường giả

Chỉ cần nói tới đây chắc mọi người đều rất muốn có được nó phải không. Như vậy, tôi xin bắt đầu đấu giá.

Giá khởi đầu là năm ngàn ngàn linh tệ. Mỗi lần trả giá không ít hơn 5000 linh tệ”

Nghe Carthine nói vậy. Xung quanh mọi người không khỏi xì xào bàn tán. Trong tiếng bình luận tràn đầy vẻ không thể tin nổi

Chỉ là nhìn xuyên qua chiếc hộp để xem bên trong có gì mà cũng phải bỏ ra cái giá tương đương với chế tạo một viên Lục Giai vũ khí? trời ạ! chẳng lẽ bên trong có một bí mật kinh thiên nào đó. Rất nhiều người ánh mắt liền trở lên nóng bỏng nhìn về phía chiếc hộp

Laze siêu tốc là phiên bản thăng cấp của Laze. Nó có sức nóng lên tới năm ngàn độ C, có thể cắt bỏ được cả kim cương nguyên chất. Được coi là món vũ khí có thể cắt mọi thứ trên đời này

Vậy mà Laze siêu tốc này lại không thể nào cắt bỏ được chiếc hộp này cho thấy độ cứng rắn của nó kinh khủng như thế nào

Điều này làm cho không ít người hai mắt sáng ngời. Đây là một món đồ cực kì tốt, một khi mua về mặc dù không thể phá giải được bí mật bên trong thế nhưng có thể coi nó như là một món đồ phòng ngự. Tin tưởng, có trong tay chiếc hộp cũng như là có được một tấm bùa hộ mệnh vậy

Nghĩ vậy, lập tức một vài âm thanh vang lên

“Ta ra 650.000 linh tệ”

“Ta ra 700.000 linh tệ”

....

“Ta ra 1.000.000 linh tệ . Các vị, ta Đỗ Hiên, nếu không muốn làm bị Đỗ gia ta trả thù thì tốt nhất là buông tay ah”

Đỗ Hiên lên tiếng, trực tiếp ra một triệu linh tệ, đồng thời hắn cũng cảnh báo, giọng điệu vẫn như lúc nãy, cực kì kiêu căng, hống hách như là người

Đỗ Hiên uy hiếp thực sự rất có hiệu quả, lập tức có rất nhiều người không kêu giá nữa. Hội trường trong nháy mắt trở lên yên lặng. Đỗ gia là nhất lưu gia tộc của thành phố, quyền lực chỉ thua mỗi tứ đại gia tộc mà thôi, bọn họ không muốn chỉ vì một chiếc hộp mà đắc tội với một gia tộc hùng mạnh

Thấy thế, Đỗ Hiên đắc ý vô cùng. Nhiều người sợ hắn không phải chứng tỏ gia tộc hắn rất mạnh sao? Mặc dù cha hắn từng căn rặn ra ngoài ít gây chuyện thị phi, rồi vô tình chọc phải những gia tộc lớn thế nhưng Đỗ Hiên hoàn toàn không cho là đúng. Nhìn một đám người khi nghe tới tên gia tộc mình liền ngoan ngoãn nghe lời, Đỗ Hiên cảm thấy cha mình quả thật là lo nghĩ quá rồi

Ngay khi Đỗ Hiên tưởng rằng không ai ra giá thì âm thanh trào phúng, tràn đầy khinh thường lên tiếng:

“Đỗ Hiên, ngươi chỉ là thiếu chủ mà không phải gia chủ, dựa vào cái gì ta phải nghe lời ngươi, ta ra 2. 000.000 linh tệ”

Nghe có người báo giá, Đỗ Hiên ánh mắt phun lửa đứng dậy nhìn về phía phát ra âm thanh, hắn muốn biết tên nào là gan lớn như vậy dám chống đối hắn

Tuy vậy, khi nhìn thấy người này, Đỗ Hiên liền lập tức từ bỏ ý đồ trừng trị. Hắn khuôn mặt trở lên âm trầm, âm thanh tràn đầy tức giận nói:

“Hoàng Văn Hùng Cường, ngươi thật sự muốn cùng ta đối nghịch?”

“Phải đó, muốn động thủ sao? Đến ah, ta sợ lắm đó” Hùng Cường âm thanh tràn đầy trêu tức nhìn Đỗ Hiên. Bộ dạng hoàn toàn không để hắn vào mắt, không những còn giả bộ sợ hãi trêu chọc Đỗ Hiên

“Ngươi...”

Đỗ Hiên tức giận nói không lên lời. Nếu như người khác nói vậy, hắn đã không chút do dự ra tay, thế nhưng Hoàng Văn Hùng Cường thì hắn lại không thể làm được điều này

Hoàng Văn Hùng Cường cũng giống như hắn, là thiếu chủ một nhất lưu gia tộc: Hoàng gia.

Hoàng gia là người bên quân đội, tính khí cực kì nóng nảy. Một khi mà cùng đối phương xảy ra va chạm, tin tưởng bọn họ sẽ nặc kệ lý do mà đem quân đến trả thù thế nên không phải bị bức tới đường cùng, Đỗ Hiên không muốn đắc tội với Hoàng Văn Hùng Cường

Không những vậy, Hùng Cường còn là thiên tài Hoàng gia. Năm nay 23 tuổi nhưng thực lực đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh cấp 22.

Trong khi đó Đỗ Hiên bởi vì quanh năm ăn chơi trất tán, gái gú suốt ngày không màng đến tu luyện vì thế đến giờ vẫn chỉ là một tên Luyện Tinh Cảnh cấp mười chín mà thôi. Nếu như hai người xảy ra đánh nhau, thua chính là Đỗ Hiên

Biết vậy, Đỗ Hiên dù bị Hùng Cường làm cho tức nổ phổi thế nhưng cuối cùng không động thủ. Hắn kêu lên một tiếng sau đó hừ lạnh, quay về phía Carthine hô lớn

“Ta ra ba triệu”

“Ta ra bốn triệu”

Hùng Cường lập tức ra giá. Hắn và Đỗ Hiên không hợp nhau, chính xác hơn là Hùng Cường cực kì ghét Đỗ Hiên. Vì thế, ở khắp nơi cùng Đỗ Hiên tranh cướp.

Như lần này cũng vậy, mặc dù Hùng Cường không có hứng thú gì với chiếc hộp thế nhưng hắn vẫn ra giá

“Ta ra năm triệu. Hùng Cường , nếu như ngươi không muốn Đỗ gia cùng Hoàng gia xảy ra chiến tranh thì ngừng tay đi. Chiếc hộp này ta muốn” Đỗ Hiên lạnh giọng, âm thanh tràn ngập uy hiếp

“Đến thì đến. Hoàng gia ta há sợ các ngươi. Ta ra sáu triệu”

“Ta ra bảy triệu”

.....

“Ta ra một tỷ”

Âm thanh nhàn nhạt vang lên khiến người xung quanh giật nảy mình. Ánh mắt khiếp sợ nhìn về phía người lên tiếng, thậm chí đến cả Hùng Cường và Đỗ Hiền cũng không khỏi ngừng lại tranh đấu, ánh mắt kinh hãi nhìn về phía phát ra âm thanh

Chỉ thấy người nói chính là Long. Hắn dơ lên một cái biển ở trên ghi số ghế của hắn. Về mặt bình tĩnh cực kì. Bên cạnh Long, Vương Oanh hai tay che miệng, ánh mắt tràn đầy khó tin nhìn Long

Ở đây tất cả mọi người bị cái giá một tỷ Long đưa ra dọa cho sợ vỡ mật. Đỗ Hiền cùng Hùng Cường tranh đấu lâu như vậy cũng chỉ dám tăng lên mười triệu mà thôi. Vậy mà Long lại trực tiếp ra cái giá gấp hai lần con số ấy, đưa chiếc hộp từ năm trăm ngàn linh tệ tăng lên một con số cực kì khủng bố. Một cái giá mà không ai có thể trả nổi

“Thằng kia. Lúc trước mày không bán ra năm viên bảo thạch là đã đắc tội Đỗ gia. Lần này, mày lại bỏ ra một tỷ mua lấy chiếc hộp. Ngươi thật sự muốn làm kẻ thù của chúng ta”

Đỗ Hiền ánh mắt tràn đầy sát cơ, lửa giận nhìn Long. Trong nội tâm thế sau khi rời khỏi đây phải cho tên này biết thế nào là sự lợi hại của Đỗ gia. Còn nữa, con bé bên cạnh hắn cũng không tệ. Sau khi sử lý xong thằng này, mình sẽ cùng cô ta vui vẻ ah

Nghĩ đến đây, Đỗ Hiền không khỏi dùng ánh mắt dâm dục nhìn Vương Oanh khiến cô lông mày nhăn lại, ánh mắt tràn đầy chán ghét không nhìn Đỗ Hiền

Thấy một cảnh này, Long nhú mắt, trong mắt lóe lên sát ý. Vương Oanh là đối tượng mà hắn đang tán tỉnh, tương lai có thể là nữ nhân của hắn. Một kẻ dám có ý đồ xấu với cô ấy, thật sự là động tới nghịch lân của Long khiến Long nổi giận.

“Ha...ha..Ha”

Trong ánh mắt khó hiểu của mọi người, Long cười lớn mấy tiếng. Tiếng cười tràn đầy sự ghê rợn, giống như là một điệu cười của ác ma khiến người xung quanh không khỏi giật mình. Bọn họ có thể nhìn thấy được, Long lúc này đang cực kì phần nộ

Lâu sau, Long mới ngừng cười, cũng không trả lời câu hỏi của Đỗ Hiền mà hỏi lại:

“Đỗ Hiền. Hiện tại có phải mày nghĩ sau khi rời khỏi đây, muốn trừng trị tao, cướp đi năm viên ngọc thạch. Không những thế kể cả cô gái bên cạnh tao mày cũng không tha có phải không?”

Nghe vậy, ở đây mọi người hơi chút kinh ngạc. Sau đó bình thường trở lại. Những gì Long nói, bọn họ đều không cho rằng hắn nói dối. Bởi vì đây chính là phương thức làm việc của Đỗ Hiền khi mà món đồ mình thích bị cướp đi.

Ngoài ra Vương Oanh xinh đẹp như vậy, đối với một tên sắc đảm ngập trời như Đỗ Hiền, không bắt cô ta đi mới là lạ

Vương Oanh nghe Long xong. Ánh mắt cô tràn đầy lửa giận nhìn Đỗ Hiền. Cô thật sự không ngờ tới thằng này lại dám có ý đồ xấu với mình. Thật là muốn chết

Âm mưu bị vạch trần. Đỗ Hiền không chút nào sợ hãi hay luống cuống. Mà còn cực kì kiêu ngạo, mũi hếch lên trời cười ha hả:

“Đúng vậy đó. Mày làm gì được tao nào? Khôn hồn thì đưa năm viên bảo thạch cùng với cô gái bên cạnh cho tao. Thì mày còn bình yên rời khỏi đây, nếu không...” Nói xong, hắn còn làm bộ cắt cổ, hăm dọa Long

“Đỗ Hiền à Đỗ Hiền! Trước khi ra khỏi nhà, cha mày không dặn rằng đừng nên chọc vào những người không nên chọc sao? Ngươi trả thù tao thế nào cũng được, tao tiếp nhận. Thế nhưng dám có ý đồ xấu với bạn gái tao, mày thật sự là muốn chết ah”

Long than thở một câu. Sau đó lấy ra chiếc VPhone 300 trong không gian nhẫn ra. Bấm lên một con số:

“Công tử. Có gì sai khiến”

Một âm thanh cung kính, vang lên :

“Âm Long. Cho ông thời gian năm phút để Đỗ gia từ nhất lưu gia tộc rơi xuống nhị lưu gia tộc”

Long âm thanh lạnh băng, sát cơ không chút nào dấu điểm nói ra một câu kinh người

Số từ: 3117

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Đồ Gia Gặp Nạn

Nói xong, Long cũng không để Âm Long phản ứng. Hắn liền cúp máy. Long tin tưởng Âm Long sẽ không làm mình thất vọng. Vì thế, Long cũng không cần nói nhiều với đối phương làm gì

Nghe một câu này của Long. Mọi người không khỏi nhìn nhau, trong mắt tràn đầy vẻ không tin tưởng, dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn Long.

Tất cả bọn họ đều cho rằng Long đang dọa Đồ Hiên. Dù sao, ở thành phố Hà Bắc này, Đồ gia đã tồn tại hơn mấy chục năm. Muốn kéo Đồ gia xuống nhị lưu gia tộc quả thực là khó hơn lên trời. Mà nếu có thật, thì cũng phải mất mấy năm hưởng chỉ chí có năm phút.

Thậm chí là Vương Oanh cũng không thể nào tin nổi lời Long nói. Đồ gia là nhất lưu gia tộc đã mấy chục năm, không chỉ mạnh mẽ về thực lực mà ngay cả kinh tế cũng không yếu chút nào.

Muốn đưa Đồ gia xuống nhị lưu gia tộc thì không chỉ giết chết những tên Độ Khí Cảnh của gia tộc mà cả kinh tế của Đồ gia cũng phải bị tấn công. Mà điều này, trong vòng năm phút muốn thành công là điều không tưởng.

Tuy vậy, Vương Oanh không nghĩ Long là một tên chỉ có tiếng mà không có miệng. Đây không phải là cô nói tốt cho Long mà chính là do ánh mắt của Vương Oanh nhìn ra điều này. Cũng là điều cô rút ra từ thời gian ở cạnh Long: Hẳn dù là hoa hoa công tử, playboy thế nhưng cũng là một người cực kì không đơn giản

“Hừ. Mày nghĩ mày là hoàng đế mà có thể kéo Đồ gia ta xuống?. Tao còn tưởng mày có bản lĩnh gì, hóa ra chỉ là chém gió mà thôi”

Đồ Hiên cười ha hả như nghe một câu chuyện cười, ánh mắt trào phúng, tràn đầy vẻ hài hước. Cũng giống như người ở đây, Đồ Hiên không tin gia tộc mình có thể trong vòng năm phút từ nhất lưu gia tộc xuống nhị lưu gia tộc. Đó hoàn toàn là điều không thể nào

“Mày không tin? Rất nhanh mày sẽ biết thôi”

Long cười lạnh, cũng không thêm đề ý tới những ánh mắt trào phúng xung quanh, hẳn tin thời gian sẽ trả lời cho tất cả

Hướng ánh mắt hướng về phía Carthine hô:

“Carthine tiểu thư. Xin mời tiếp tục buổi đấu giá”

Nghe thế, Carthine giật mình có chút luống cuống gật đầu rồi nói lớn

“Vị khách số 69 ra giá một tỷ lần một, có ai trả giá cao hơn không ạ!”

“Vị khách số 69 ra giá một tỷ lần hai, có ai trả giá cao hơn không ạ!”

“Vị khách số 69 ra giá một tỷ lần ba, có ai trả giá cao hơn không ạ!”

Không một ai trả lời. Ở đây mọi người đều thông minh, mặc dù bọn họ khinh bỉ, trào phúng Long vì câu nói vừa nãy của hắn. Thế nhưng, bọn họ cũng biết Long không dễ động vào.

Ít nhất, có thể nhẹ nhàng vớt một tỷ linh tệ để mua một món đồ thì không phải ai cũng làm được. Mới cả, quả thật cái giá một tỷ quá lớn, không ai ngu lại bỏ ra hơn một tỷ để mua một cái hộp mà mình không biết nó là gì

Vì thế, sau ba tiếng hô của Carthine, không một ai trả giá

“Chúc mừng vị khách số 69. Vật phẩm cuối cùng của buổi đấu giá thuộc về ngài”

Carthine nở một nụ cười nghiệp vụ về phía Long.

Long gật đầu, sau đó lấy ra danh thiếp ở tay vịn ghế ấn xuống. Lập tức, một tỷ đồng trong tài khoản của hắn biến mất.

Trong tài khoản hắn có gần chục tỷ linh tệ, đây là tiền lương của web + 30% tiền mà NXB Đế Quốc thu được từ việc bán ra Tru Tiên. Vì thế, mất đi một tỷ, Long không chút nào để ý

Một tỷ linh tệ trong tài khoản biến mất, sau đó chiếc hộp lóe lên một cái rồi lập tức xuất hiện trên tay Long.

Cầm lên chiếc hộp, Long hai mắt tràn đầy vẻ hưng phấn vô cùng. Trong lòng cảm thấy cực kì may mắn bởi vì chưa có ai tìm được ra bí mật mà chiếc

hộp này đang ấn dấu

Thu hồi chiếc hộp vào không gian nhẵn. Long cầm lấy tay Vương Oanh lên, sau đó rời khỏi sàn đấu giá. Trước khi đi, hắn còn quay đầu về phía Đỗ Hiền cười lạnh nhắc nhở

“Xin chào Đỗ công tử. Mong rằng mày không bị cha mày đánh chết ah. Mà quên, nếu như cha mày có hỏi gì đến tao. Thì cứ nói với cha mày thế này: Nhất Thiên Long Hoàng nhấn lại với ông ta: Đây chỉ là một chút trừng phạt thôi, quân con ông thật chặt vào, nếu không lần sau sẽ không đơn giản như thế này đâu”

Nói xong, không chút do dự quay đầu rời đi

“Hừ. Mày cứ chờ đó. Hôm nay, đừng nghĩ thoát khỏi đây”

Đỗ Hiền hai mắt tràn đầy sát cơ lạnh băng một tiếng. Thân là người thừa kế Đỗ gia, Đỗ Hiền đã bao giờ bị người khác hăm dọa. Vì thế, hắn quyết tâm sau khi rời khỏi đây phải cho Long biết thế nào là hậu quả của việc động tới hắn

- Reng... Reng

Đúng lúc này tiếng chuông điện thoại vang lên trong túi quần. Đỗ Hiền lôi điện thoại ra, thấy người gọi tới là cha mình. Trong lòng không khỏi trùng xuống, một cổ cảm giác bất an xuất hiện trong lòng hắn

“Alo, cha à. Có chuyện gì thế?”

“Nghịch tử. Mày cút về nhà ngay cho tao. Mày có biết là mày đã gây đại họa rồi không?”

Tiếng rống giận của Đỗ Chiến Trung vang lên khiến Đỗ Hiền giật mình. Hắn không biết mình đắc tội cha mình ở chỗ nào. Nghĩ thế, Đỗ Hiền vội vàng hỏi lại:

“Cha. Xảy ra chuyện gì? Mà còn có làm gì đâu?”

“Không làm gì à? Mày có biết Đỗ gia giờ đại nạn đổ lên đầu không?. Trong gia

tộc, thái thượng trưởng lão cùng với hai vị đại trưởng lão bị ám sát, hiện tại đã thành phế nhân.

Công ty thì bị hacker tấn công làm hỏng hệ thống, thất thoát mấy trăm tỷ đồng. Không những thế, còn có thanh tra thủ đồ bắt tay vào điều tra chúng ta.

Hiện tại, dù có vượt qua được đại nạn này thì Đỗ gia cũng bị hạ xuống nhị lưu gia tộc. Nghịch tử, tất cả là do mày”

Đỗ Chiến Trung cực kì phẫn nộ lên tiếng. Hiện giờ, nếu như Đỗ Hiền xuất hiện trước mặt hắn, hắn sẽ không chút do dự một chương đập chết đứa con bất hiếu này.

Khi ra khỏi nhà, hắn đã dặn đi dặn lại không được quá mừng rỡ cuồng để mà đắc tội những người không thể đắc tội. Vậy mà nói hắn không nghe, để giờ hậu quả chính là Đỗ gia gặp đại nạn. Đỗ Chiến Trung cảm thấy hổ thẹn với liệt tổ liệt tông khi đẻ ra một đứa con trời đánh như vậy

Hắn thề, nếu gia tộc mà thoát khỏi cơn hiểm nghèo này, hắn không đánh Đỗ Hiền một trận như từ rồi tống Đỗ Hiền đến vùng chiến sự, cho đi làm lính, mặc kệ sống chết thì hắn không phải gia chủ Đỗ gia nữa

Về phía Đỗ Hiền, cảm nhận được sự phẫn nộ cực điểm từ bên kia điện thoại. Hắn khuôn mặt trắng bệch, mồ hôi không ngừng chảy ra. Đỗ Hiền không thể tin được, mới chỉ có chưa đến năm phút mà gia tộc mình đã đại nạn lâm đầu. Quá nhanh, nhanh đến nỗi hắn còn không hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa

“Cha, việc... việc... này không liên... liên... quan... tới... con?”

“Không liên quan? Tao nói cho mày biết. Khi bị ám sát, thái thượng trưởng lão có hỏi những tên sát thủ: Đỗ gia đã đắc tội gì với những bọn họ mà bọn họ lại tới ám sát. Mày biết đối phương trả lời thế nào không:

Những tên ám sát nói: Đỗ gia không làm gì, nhưng đại công tử Đỗ gia đã đắc tội người không nên động tới. Mày hãy nhớ lại xem trong thời gian vừa rồi mày có cùng ai tranh đấu không?”

Nghe vậy, Đỗ Hiền sực nhớ tới lời nói vừa rồi của Long, lập tức khuôn mặt trở lên cực kì đặc sắc.

Ban đầu, hắn chỉ có rằng Long dọa mình vì thế lập tức ném nó qua đầu. Thế nhưng hiện tại, hắn mới biết mình sai thật rồi. Hắn đã đắc tội một tên có thân phận đáng sợ rồi.

Nghĩ thế, Đỗ Hiền toàn thân run rẩy lắp bắp:

“Con... con quả... quả... thật có cùng một người tranh đấu”

“Nói, là ai?” Đỗ Chiến Trung quát, hắn muốn biết con mình đã đắc tội tới nhân vật nào mà lại có thể khiến điều động tới năm tên Độ Khí Cảnh cường giả ám sát? Là nhân vật nào có thể điều động cả thanh tra thủ đô về thành phố kiểm tra gia tộc hắn?

“Con không biết đối phương là ai? À, đúng rồi. Trước khi đi, người đó có nhắc lại một câu với cha. Hắn nói: Nhất Thiên Long Hoàng nhắc lại với ông ta: Đây chỉ là một chút trừng phạt thôi, quân con ông thật chặt vào, nếu không lần sau sẽ không đơn giản như thế này đâu “Đỗ Hiền bỗng nhớ tới câu nói trước khi rời đi của Long liền lập tức nói ra cho cha mình

Nghe xong câu này, Đỗ Chiến Trung không khỏi trầm tư suy nghĩ. Nhất Thiên Long Hoàng? rất quen thuộc. Hắn đã từng nghe qua cái tên này ở đâu đó rồi thì phải

Bỗng, hắn hai mắt tròn trũng, khuôn mặt trong nháy mắt trắng bệch. Thân thể run lên, lão đảo sấp ngã, ánh mắt khiếp hãi tột cùng. Hắn đã nhớ ra người đó là ai rồi, chỉ là hắn không dám tin Long cùng với người trong đầu hắn là một mà thôi

" Cho tao biết. Có phải đây là một thanh niên cực kì đẹp trai. Bên cạnh có một cô gái cực kì xinh đẹp và mày có ý đồ xấu với cô gái đó đúng không?"

" Cha, sao cha biết?"

Lần này đến lượt Đỗ Hiền khiếp hãi, hắn thật không hiểu nổi tại sao cha mình lại biết được ý đồ của mình. Chẳng lẽ cha mình có thuật đọc tâm

Thế nhưng trả lời hắn chỉ là một tiếng trầm mặc. Rất lâu sau, âm thanh của Đỗ Chiến Trung vang lên, một âm thanh tràn đầy tuyệt vọng cùng với một chút thờ phào nhẹ nhõm:

“Đỗ Hiền à Đỗ Hiền. Mày tại sao lại đắc tội người đó cơ chứ. May mà đối phương khoan hồng độ lượng, đồng thời mày cũng chưa biến ý định thành hành động. Nếu không, mày chính là nguyên nhân biến Đỗ gia hôm trở thành lịch sử rồi”

Nghe vậy, Đỗ Hiền không khỏi run lên. Trong mắt tràn đầy chấn động, cha mình vậy mà nói ra câu nói này chứng tỏ đối phương thân phận cực kì đáng sợ. Đáng sợ đến mức cha mình cũng phải sợ run khi nghe tới tên hắn

“Cha. Nhất... Nhất... Thiên...Thiên... Long... Long... Hoàng... là ai vậy?

“Mày muốn biết. Được, ta nói cho mày biết. Ngươi ấy là...” Đỗ Chiến Trung lên tiếng bắt đầu nói ra thân phận của Long.

Đầu bên kia, Đỗ Hiền chăm chú nghe từng chữ cha mình nói. Thế nhưng, rất nhanh khuôn mặt hắn trắng xám không còn giọt máu. Ánh mắt hoảng sợ cực kì, toàn thân run rẩy không thôi. Trong tay chiếc điện thoại không biết từ lúc nào rơi xuống mặt đất. Hắn cũng không cúi xuống nhặt điện thoại mà đứng đó thều thào:

“Là hắn... là hắn...”

“Oanh tiểu thư. Không biết ở đây có phòng kín nào không. Ta muốn dùng nó một thời gian”

Ra khỏi sàn đấu giá, Long ánh mắt chờ đợi nhìn Vương Oanh.

Nghe vậy, Vương Oanh hơi suy nghĩ một chút rồi gật đầu trả lời:

“Cửa hàng chúng em có. Nếu Long thiếu cần. Em sẽ chuẩn bị cho ngài luôn”

“Vậy cảm ơn Oanh tiểu thư” Nghe có phòng kín, Long kích động vô cùng trả lời

Thấy Long bộ dạng cao hứng vô cùng, Vương Oanh cũng vui vẻ không thôi. Tại sao? Long đưa ra yêu cầu này chứng tỏ hắn cần làm một việc mà không ai biết tới. Mà cô có thể nhân lúc này chạy trốn khỏi bữa cơm rồi.

Mặc dù Vương Oanh cực kì tò mò với thân phận của Long. Thế nhưng, cô vẫn có ác cảm với Long, cũng không muốn cùng đối phương tiếp xúc quá nhiều. Vì thế, cách tốt nhất chính là không bao giờ gặp lại đối phương nữa

Về phía Long, hắn cũng không có tâm trạng sử dụng dị năng: Đo đạc cảm xúc mà biết được Vương Oanh nghĩ gì. Hắn hiện tại muốn mò được chiếc hộp này, lấy ra được đồ bên trong đó.

Nghĩ vậy, Long không đợi được nữa. Lập tức lôi kéo Vương Oanh đi mượn phòng

Ngoại truyện: Phía trên thành phố. Một thanh niên với mặc trên người chiến giáp đang phe phẩy hai cánh đứng ở đó. Ánh mắt nhìn xuống phía dưới, xuyên qua tầng mây dày đặc, rồi xuyên qua nhà cửa, cuối cùng xuyên qua Bảo Thạch Diệp Văn mà dừng lại ở cuộc nói chuyện của Long và Vương Oanh

Nhìn chiếc hộp trong tay Long, thanh niên không khỏi kinh ngạc kêu lên một tiếng:

“Thằng bé vận may thật sự quá tốt đi. Lại tìm được một trong năm chiếc chìa khóa để mở ra Vận Mệnh Môn”

Sau đó lại nở một nụ cười thần bí:

“Tuy vậy, muốn mở được chiếc hộp đó cũng không phải là điều dễ dàng ah. Không biết thằng bé sẽ làm thế nào đây?”

Bỗng, hắn nhìn lên không. Ánh mắt xuyên qua tầng khí quyển, nhìn thẳng về phía một chiếc phi thuyền loại nhỏ đang tiến vào Nguyên Linh Đại Lục. Trong mắt không khỏi lóe lên một tia kinh ngạc:

“Đây là khí tức của Thor. Chà... chà, thằng này cũng không tệ ah. Nhanh như vậy đạt được 0,1% của Thor rồi. Cơ mà hình như tên đó là kẻ thù của thằng bé thì phải? Ha... ha, mọi chuyện càng ngày càng trở nên thú vị. Không uống ta một chén hạ giới ah”

Nói xong, thanh niên ngẩng đầu cười hưng phấn. Ánh mắt tràn đầy chờ mong nhìn xuống phía dưới lắm lắm:

“Long vs Thor. Ai sẽ thắng? Thật là chờ mong”

Số từ: 2733

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Vận Mệnh Môn

Phòng khách VIP. Một bên mắt Long biến thành Ngũ Hành Long Nhãn. Hắn cầm lên chiếc hộp, nhìn chăm chăm vào bên trong đó, trong mắt toát lên sự kích động không thể dấu nổi

Chỉ thấy trước mắt Long là hình ảnh bên trong chiếc hộp. Điều bí mật mà chiếc hộp che dấu suốt thời gian qua mà không ai mở được nay đã hiện rõ trước mắt hắn

Bên trong chiếc hộp bao gồm một viên bảo thạch bảo thạch to bằng quả trứng gà cực kì bóng bảy, trắng sáng tỏa ra ngũ sắc hào quang. Bên cạnh viên bảo thạch là một chiếc chìa khóa bằng vàng ròng cổ xưa cùng với một chiếc nhẫn bạc

Long lúc này ánh mắt hoàn toàn tập trung lên viên đá ngũ sắc. Trong đôi mắt hắn tràn đầy sự rung động, khó tin và vui sướng

Lúc này, khi được Carthine giới thiệu về chiếc hộp khiến Long không khỏi nổi lên sự tò mò. Hắn tò mò không phải là chiếc hộp làm bằng nguyên liệu gì mà có thể chịu được một kích toàn lực của Độ Không Cảnh. Mà hiểu kĩ chính là chỉ muốn dùng thuật giả kim để nhìn bên trong chiếc hộp thì phải trả một cái giá tương đương với chế tạo một thanh Tứ Giai vũ khí

Giả Kim Thuật là một nghề gần như toàn năng. Ngoài việc không thể dùng thuật giả kim để tăng tốc độ tu luyện và luyện đan ra thì hầu như mọi việc Giả Kim Thuật đều có thể làm được

Phá giải phong ấn, tìm đọc mật thư,... cũng có thể làm được bằng thuật giả kim. Phong ấn càng mạnh, mật thư càng tối nghĩa hay bí mật càng lớn... thì cái giá phải trả cũng không phải là nhỏ

Chỉ muốn nhìn bên trong chiếc hộp chứa gì mà mất cái giá tương đương với chế tạo Tứ giai vũ khí, đây quả thật khiến Long giật mình vô cùng. Cũng vì thế, chiếc hộp này mới khiến Long nổi lên hứng thú

Sau đó, hắn dùng tới Ngũ Hành Long Nhãn để xem bên trong hộp có gì. Tất nhiên cũng chỉ là thử vận may thôi, hắn không cho rằng con mắt biến dị của mình có thể nhìn xuyên được qua

Kết quả lại khiến Long bất ngờ. Ngũ Hành Long Nhãn lại làm được điều mà những Giả Kim Thuật nổi tiếng phải bó tay. Hắn đã thành công nhìn thấy được bên trong chiếc hộp là gì

“Mẹ nó! Lần này quá gặp may rồi. Lại có thể đạt được Lục Giai bảo thạch: Ngũ Hành Thạch. Thật là trời giúp ta mà”

Long hưng phấn kêu lên một tiếng mừng rỡ

Bên trong chiếc hộp chính là ba món đồ: Một viên bảo thạch, một chiếc nhẫn và một chiếc chìa khóa. Long trực tiếp bỏ qua chiếc nhẫn và chiếc chìa khóa mà chỉ còn lại viên bảo thạch

Theo như “Thượng cổ tài nguyên” ghi lại thì viên bảo thạch này chính là Ngũ hành Thạch

Ngũ Hành Thạch. Một viên hạ phẩm bảo thạch. Đây là một viên bảo thạch siêu hiếm, chỉ tồn tại ở những mảnh thượng thổ mà năng lượng vũ trụ có năm thuộc tính tương sinh, tương khắc tức ngũ hành. Mà những nơi như thế, ở thời kì này đã hoàn toàn tuyệt tích vì thế Ngũ Hành Thạch cũng biến mất theo

Bởi vì sinh trường ở nơi như vậy mà Ngũ Hành Thạch có cả năm thuộc tính. Như viên bảo thạch này là năm thuộc tính kim, mộc, thủy, hỏa, thổ. Ngoài ra Ngũ Hành Thạch còn có thể tồn tại năm loại nguyên tố khác mà không phải năm loại nguyên tố trên. Miễn là tuân theo quy tắc tương sinh tương khắc là được

Ngũ Hành Thạch phần lớn dùng để khám nạm lên vũ khí. Khiến đẳng cấp vũ khí tăng lên một hai cấp, không những thế vũ khí đó còn mang theo cả năm thuộc tính khiến cho người sử dụng gián tiếp sử dụng được năm nguyên tố. Quả thật là cực kì đáng sợ, quá cường đại

Nhưng điều Long hưng phấn nhất chính là có được Ngũ Hành Thạch, hẳn liền hoàn thành nhiệm vụ Thần Long Hệ Thống rồi

“Chỉ là không biết làm thế nào để mở nó đây?”

Trải qua thời gian ngắn kích động. Long không khỏi buồn bực thở dài. Tuy rằng, trong chiếc hộp này là thứ hấn cần. Nhưng mà, Long lại không có cách nào mở được chiếc hộp này khiến Long bất lực vô cùng.

Cảm giác giống như mồi ngon tới tận miệng rồi mà không thể ăn được khiến Long ức chế vô cùng

“Hay là hỏi hệ thống xem?”

Hết cách. Long liền hỏi tới hệ thống. Tất nhiên cũng chỉ là hi vọng mà thôi, hẳn không tin rằng hệ thống có thể biết tới những thứ khác ngoài liên minh

Tuy vậy, khi hẳn hỏi cách mở chiếc hộp. Hệ thống lại cho Long một câu khiến hẳn kinh ngạc vô cùng

“Chủ nhân có thể sử dụng chức năng: Khẩn Cấp. Hình thức: Trung bình để nhận được câu trả lời” Hệ thống không một chút cảm tình vang lên

“Thật sự?” Long giật mình hỏi lại. Hẳn thật không ngờ tới hệ thống lại trả lời như vậy. Hẳn cứ tưởng rằng hệ thống ngoài liên minh ra thì cái gì cũng không biết đây

“Là thật?”

Nghe được âm thanh máy móc đầy vẻ chắc chắn. Long trầm tư một lúc, sau đó không cần rằng kêu lên:

“Được. Vậy kích hoạt chức năng: Khẩn Cấp. hình thức: Trung bình”

“Chức năng: Khẩn Cấp, hình thức: Trung bình được kích hoạt. Chủ nhân đạt được: Chìa khóa Vạn Năng. Sau khi hình thức kích hoạt, hệ thống sẽ ban bố nhiệm vụ. Nếu chủ nhân không hoàn thành nhiệm vụ này, sẽ bị gạt bỏ”

“Nhắc nhở: Muốn mở được chiếc hộp. Chủ nhân phải sử dụng tới một giọt máu của mình lên trên chiếc hộp sau đó mới mở hộp”

Âm thanh hệ thống vang lên lần nữa. Đồng thời trước mặt Long xuất hiện một chiếc chìa khóa làm hoàn toàn bằng kim cương cùng với một bảng giới thiệu

[Chìa Khóa Vạn Năng:

Công dụng: Có thể mở bất kì ổ khóa nào trên vũ trụ

Giới hạn: Chỉ có thể sử dụng một lần duy nhất trong nửa năm

Giá tiền: Không thể mua ở cửa hàng]

Cầm lên chiếc chìa khóa. Long không khỏi hưng phấn vô cùng. Thật không ngờ hệ thống lại có một món đồ cường đại như vậy, có nó, không phải là mọi nơi trên thế giới này hẳn đều có thể đi được sao

Đáng tiếc là chỉ có thể dùng một lần trong nửa năm, không những thế còn không bán ở cửa hàng. Thật là đáng tiếc ah.

Lắc đầu một cái. Long cũng không quan tâm tới vấn đề này nữa. Hẳn cầm lên chìa khóa, liền rời khỏi hệ thống. Sau đó dựa theo lời hệ thống, hẳn cắn ngón tay, ở trên chiếc hộp thả xuống một giọt máu

Lập tức, giọt máu bị chiếc hộp hấp thu hoàn toàn không thấy tăm tích.

Tiếp tới, Long liền cầm lên chiếc hộp. Đưa chiếc Chìa Khóa Vạn Năng về phía ổ khóa, đưa vào bên trong sau đó xoay một vòng

- Cạch... Cạch

Tiếng mở khóa vang lên. Trong ánh mắt chờ mong của Long, chiếc hộp từ từ mở ra để lộ ba món đồ bên trong đó.

Không chút do dự, Long cầm lên viên Ngũ Hành Thạch. Một nguồn năng lượng không từ Ngũ Hành Thạch xuất hiện tiến vào bên trong cơ thể Long.

Nếu như Linh Sư khác có lẽ sẽ bị nguồn năng lượng khổng lồ này khiến bạo thể mà chết. Thế nhưng đối với Long, một người có Lộ Trữ Thời Gian thì hoàn toàn không thành vấn đề

Trải qua mấy phút, khi mà toàn bộ nguồn năng lượng vũ trụ đã hết. Bảo thạch lúc này chỉ còn tỏa ra hào quang ngũ sắc mà không có năng lượng vờn quanh. Long gạt đầu hài lòng, sau đó mang theo năm viên đá còn lại tiến nhập hệ thống

Đặt sáu viên đá ra trước. Lập tức, sáu cột sáng bao phủ lấy chúng. Mấy giây sau, cột sáng biến mất mang theo cả sáu viên đá

“Đinh, bởi vì chủ nhân có một viên Lục Giai mang theo năm thuộc tính nên có thể thay thế cho năm viên cực phẩm Tam Giai với thuộc tính tương ứng”

“Đinh, chủ nhân thu thập thành công mười viên cực phẩm Tam Giai với mười thuộc tính khác nhau. Hoàn thành nhiệm vụ: Thần Long Hệ Thống. Thưởng: Kích hoạt Thần Long Hệ Thống, đạt được một con rồng”

“Đinh, Thần Long Hệ Thống bắt đầu kích hoạt. Thời gian dự tính là một ngày”

Ba âm thanh vang lên khiến Long vui vẻ vô cùng. Hắn cuối cùng cũng đã thành công kích hoạt Thần Long Hệ Thống. Tin tưởng, với hệ thống này, Long liền có thêm rất nhiều trợ thủ mạnh mẽ. Chính là những con rồng

Thần Long Hệ Thống còn một ngày mới kích hoạt vì thế Long cũng không ở trong này mà chờ đợi. Hắn thoát ra khỏi hệ thống, Ánh mắt tập trung lên hai món đồ còn lại

“Chiếc chìa khóa này. Mình đã gặp ở đâu thì phải”

Cầm lên chiếc chìa khóa bằng vàng ròng. Long không khỏi ngắm nghía nó cẩn thận, sau đó thì thả

Bỗng, hán hai mắt mở thật lớn, bộ dạng giống như gặp một điều không thể vậy. Khuôn mặt biến sắc, lắp bắp kêu lên:

“Chẳng lẽ ... đây chính là ... không ... không thể nào? Không thể là nó được”

Nghĩ tới đây, Long không ngừng lắc đầu. Không phải hán không dám tin mà là điều này thật sự không thể nào tồn tại. Bởi vì chiếc chìa khóa này chỉ có trong những câu chuyện cổ tích, những câu chuyện giả tưởng mà thôi

Lôi ra chiếc đồng hồ trên tay. Long tâm niệm khẽ động. Mấy giây sau, hình ảnh Âm Long hiện ra

“Âm Long, điều tra cho tôi lai lịch của chiếc hộp này. Cận kề tới từng chi tiết”

Không đợi Âm Long lên tiếng, Long liền vội vàng hạ lệnh đồng thời dơ ra chiếc hộp

Thấy Long biểu tình vội vã. Âm Long biết công tử nhà mình đang có chuyện gấp cần làm vì thế không chút nào chậm trễ gạt đầu. Sau đó đưa một tay lên tai nói gì đó

Mấy phút sau, Âm Long gạt đầu phát tay, một bảng lớn thông tin xuất hiện trước mặt Long:

“Thưa công tử. Đã điều tra được lai lịch của chiếc hộp. Nó xuất hiện ở...”

Cúp máy, trong phòng chỉ còn lại một mình Long. Lúc này, hán ngồi trên giường, hai tay để dưới cằm trần đầy vẻ suy nghĩ

Sau đó, Long lại mở ra chiếc đồng hồ rồi gọi điện về nhà. Lần này, hán không gọi cho cha hán mà gọi cho mẹ hán

“Cục cưng yêu dấu. Cuối cùng con cũng gọi điện cho mẹ ah”

Trên hình chiếu 3D, Trần Hoa trong mắt tràn đầy thương yêu, hôn hờ vô cùng

Nghe vậy, Long không khỏi xấu hổ. Quả thật trong thời gian này hán bận sáng tác với kiếm tiền vì thế không có thời gian gọi điện về nhà hỏi thăm sức khỏe cha mẹ cùng em trai Trình Thành. Tuy vậy, hán cũng định có ý định cuối tuần này về thăm nhà nên cũng bình tĩnh lại. Hán nhìn mẹ mình nghiêm giọng nói:

“Mẹ. Con muốn xem “Thiên Quốc Truyền Thuyết Truyện””

Nghe thế, Trần Hoa không khỏi khó hiểu, nghi hoặc hỏi:

“Thiên Quốc Truyền Thuyết Truyện? Con nói chính là quyển truyện viết những câu chuyện cổ tích, thần thoại thời Việt Nam Thiên Quốc sao? Đây đều là những câu chuyện hư cấu, không có thật, con cần nó làm gì?”

“Mẹ hãy xem cái này?”

Long trầm giọng, sau đó cầm lên chiếc chìa khóa, bộ dạng cực kì nghiêm túc nói

Nhìn chiếc chìa khóa, Trần Hoa nhú mày thật sâu, trầm tư suy nghĩ. Rất lâu sau, cô mới khiếp hãi kêu lên một tiếng thất thanh:

“Trời ạ! Cục cưng, con nói đây không phải là...”

“Đúng vậy, theo con đoán nó chính là một trong năm chiếc chìa khóa mở ra Vận Mệnh Môn trong truyền thuyết”

“Không... không thể nào? Vận Mệnh Môn chỉ là một sản phẩm của trí tưởng tượng, không thể nào tồn tại?”

Trần Hoa lắc đầu, lập tức phản bác. Cô không phải không muốn tin mà đây là đây là sự thật. Vận Mệnh Môn không có thật, nếu có thì cũng chỉ tồn tại trong những câu chuyện cổ tích mà thôi

“Mẹ à. Không có lửa làm sao có khói. Nếu như Thiên Quốc Truyền Thuyết Truyện tập hợp những câu chuyện hư cấu, thần thoại của Việt Nam Thiên Quốc thì người viết truyện này lấy tài liệu, cơ sở đâu để viết ra được một quyển truyện mà lưu hành suốt năm mươi ngàn năm.

Còn nữa, nếu quả thật Vận Mệnh Môn và năm chiếc chìa khóa chỉ là truyền thuyết thì tại sao chiếc chìa khóa này lại giống như đúc từ hình dáng, họa tiết thậm chí đến cả những dòng văn tự kì bí ghi trên đó”

Long lập tức nói ra ý kiến của mình.

“Có thể chiếc chìa khóa đó là do người nào đó chế tạo ra dùng để lừa người thiên hạ thì sao?”

Trần Hoa vẫn giữ vững lập trường của mình. Cô không muốn Long tin rằng truyền thuyết là có thật, bởi vì nếu như hấn tin, tương lai của Long sẽ gặp nguy hiểm

“Mẹ, trực giác của con mách bảo .Chiếc chìa khóa này là thật”

Long cắn răng, hấn cũng đã nghĩ tới điều này thế nhưng trái tim hấn lại nói rằng: Chìa khóa là thật

Nhìn Trần Hoa muốn nói gì đó . Long liền cắt lời cô, ánh mắt hơi chút cầu xin nhìn Trần Hoa :

“Mẹ à! Mẹ biết sở thích của con chính là chinh phục, chinh phục những điều bí ẩn của vũ trụ này, tự tay mình khám phá những điều được che dấu vô số năm của vũ trụ là ước mơ lớn nhất của con.

Hiện tại, một chiếc chìa khóa giống hệt trong truyền thuyết. Mặc dù rất có thể chỉ là đồ giả thế nhưng nó cũng khiến máu chinh phục của con nổi lên. Vì thế, con muốn tìm ra bí mật mà chiếc chìa khóa này đang cất dấu. Liệu rằng nó chỉ là đồ giả hay nó chính là chiếc chìa khóa mở ra Vận Mệnh Môn trong truyền thuyết?

Mẹ. Mong mẹ thành toàn cho con”

Nói xong, Long cúi người thật sâu. Hấn biết lý do tại sao mẹ mình lại cố gắng chứng minh rằng chiếc chìa khóa này không tồn tại. Hấn biết đây là mẹ lo cho mình , thế nhưng khát khao tìm kiếm những bí mật của vũ trụ khiến hấn không thể không bỏ qua bí mật này

Trần Hoa thấy con mình thái độ chân thành. Cô biết là không thể nào khuyên ngăn được nó rồi. Điều này đồng nghĩa với việc, trong một tương lai không xa, Long sẽ rời xa cô mà đi vào những nơi cực kì nguy hiểm. Cô không muốn điều này chút nào.

Nghĩ tới tương lai của Long, cô không khỏi nước mắt rơi ra, nghẹn ngào kêu lên:

“Cục cưng. Con có biết nếu như con đi tìm bí mật này. Con có thể đi tới những nơi nguy hiểm nhất đại lục ? Thậm chí, dù là đi tới đó cũng chưa chắc tìm thấy điều con muốn tìm. Con vẫn muốn sao?”

“Mẹ. Ý con đã quyết, xin mẹ thành toàn cho”

Thấy Trần Hoa khóc. Long đau lòng vô cùng. Rất lâu rồi , hấn mới thấy mẹ mình khóc, hấn biết quyết định của mình khiến Trần Hoa đau khổ nhưng hấn vẫn quyết tâm đi cho bằng được.

Mười bốn năm sinh sống, Long chưa từng thật sự rời khỏi vòng tay gia đình, thậm chí là khi hấn bỏ nhà ra đi thì cha mẹ hấn vẫn biết rất rõ ràng, vẫn luôn theo dõi mọi hành động của hấn

Thế nhưng , lần này thì khác. Một khi hấn bước chân vào việc tìm kiếm Vận Mệnh Môn trong truyền thuyết, đây chính là con đường cực kì trơn gai, hiểm trở và tràn đầy nguy hiểm.

Cha mẹ Long dù muốn cũng không thể giúp được gì. Tất cả đều phải do Long tự tìm hiểu, phải tự đối mặt. Mà đây cũng chính là lý do tại sao Trần Hoa không muốn con mình làm điều này

“Mẹ biết có khuyên thế nào con cũng không nghe! Nên mẹ sẽ đưa cho con Thiên Quốc Truyền Thuyết Truyện. Mà thôi. Chím lớn rồi cảnh, rồi cũng có ngày con rời khỏi mái ấm gia đình mà vươn cánh bay lượn trên vũ trụ vô hạn .

Mẹ cũng không cản được con, nhưng con phải hứa với mẹ. Chỉ khi nào đạt Dấn Nguyên Cảnh thì hãy đi tìm Vân Mệnh Môn, và phải bình yên trở về. Con hứa chứ?”

Trần Hóa lau trên má mình nước mắt. Cô nờ nụ cười hiền hòa, ánh mắt chờ mong nhìn Long.

Nghe vậy, Long gật đầu tràn đầy kiên định trả lời:

“Con hứa”

Số từ: 3223

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Long Hoàng Kiếm Đế

“Đinh, [nhiệm vụ bắt buộc] đã được chọn. Chủ nhân thu được nhiệm vụ: Tham gia Đấu Trường Công Lý”

Đang say sưa ngồi đọc Thiên Quốc Truyền Thuyết Truyện thì âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Long khiến hắn giật mình

“Đấu trường công lý. Chẳng lẽ là...”

Long khẽ lẩm bẩm một tiếng, sau đó ánh mắt sáng lên tràn đầy vẻ hưng phấn. Lập tức thu hồi quyển truyện, tâm thần tiến vào bên trong hệ thống

[Nhiệm vụ bắt buộc: Tham gia Đấu Trường Công Lý

Miêu tả: Tham gia và chiến thắng một trận đấu 5 vs 5 trên bản đồ Summoner’s Rift

Thưởng: không

Trừng phạt: Gạt bỏ]

“Hệ thống, cho ta hỏi một chút. Summoner’s Rift chỉ là một trò chơi do hệ thống tạo ra hay nơi đó chính là Valoran đại lục”

Xem xong nhiệm vụ, Long âm thanh mang theo sự chờ đợi, kích động lên tiếng hỏi.

Nếu như quả thật trò chơi này là thật, nơi mà hắn sẽ tham gia chính là Đấu Trường Công Lý của thế giới liên minh mà không phải là thế giới giả lập do hệ thống tạo ra. Như vậy, hắn có thể được gặp những vị tướng mà hắn yêu thích rồi

“Trò chơi mà chủ nhân tham gia không phải là do hệ thống tạo ra. Khi chủ nhân nhận nhiệm vụ. Hệ thống sẽ liên kết với thế giới Runeterra, đưa thông tin của ngày tới các vị triệu hồi sư của thế giới đó. Bọn họ sẽ triệu hồi ngài tới và tham gia trò chơi”

“Thì ra là vậy. Thật không ngờ hệ thống lại cường đại đến thế này”

Nghe xong, Long gật gù, trong lòng hưng phấn vô cùng.

Là một fan cuồng Liên Minh Huyền Thoại, còn gì sung sướng hơn là được gặp những vị tướng trong game chứ.

Đặc biệt khi nghĩ tới những người đẹp của LoL như Sona, Ahri,... Long thật sự chỉ muốn ngay lập tức tham gia trò chơi

Có vẻ như Long cũng không đợi được nữa. Hắn lập tức hô hào:

“Hệ thống. Lập tức bắt đầu nhiệm vụ”

“Xác nhận. Chủ nhân sẽ truyền tống trong 5... 4...3...2...1...0. Bắt đầu quá trình dịch chuyển đa vũ trụ. Mục tiêu: Thế giới Runeterra”

Âm thanh máy móc, không một chút cảm tình lại một lần nữa vang lên. Lần này, theo sau âm thanh, một cột sáng xuất hiện bao phủ lấy Long mang theo hắn rời khỏi nơi này

Bối cảnh của Liên Minh Huyền Thoại là một thế giới ma pháp rộng lớn vô cùng có tên là Runeterra. Nơi đây chủng tộc đa dạng nhiều không kể xiết, tuy

vậy thống trị thế giới vẫn là nhân loại

Thế giới Runneterra chiến tranh liên miên nhiều năm không chỉ khiến cho sinh linh lầm than mà nguồn tài nguyên cũng trở lên cạn kiệt. Thế giới Runneterra có nguy cơ bị hủy diệt

Truyền rằng, để cho thế giới thoát khỏi thảm họa diệt vong. Một tổ chức do những vị thần mạnh nhất của thế giới được sáng lập. Tổ chức Riot do Pháp Sư Lang Thang: Ryze là chủ tịch.

Sau này, Riot thành lập Học Viện Chiến Tranh trên Valoran đại lục . Mục tiêu của học viện là quản lý , duy trì hòa bình của khắp cõi Runneterra. Bất kì tranh chấp lớn nhỏ nào trên thế giới này đều sẽ được giải quyết bằng hình thức thi đấu .Những cuộc thi đấu đó được biết tới với cái tên: Đấu Trường Công Lý

Trải qua nhiều năm, đến nay Đấu Trường Công Lý không còn chỉ là nơi giải quyết tranh chấp của các thế lực nữa mà còn trở thành một hình thức thi đấu thể thao. Nơi mà mọi sinh linh có thể mặc sức bày ra thực lực của mình mà không sợ bất kì điều gì

Triệu hồi sư là một nghề nghiệp đặc biệt của Học Viện Chiến Tranh. Nhiệm vụ của họ là triệu hồi những anh hùng, những người có sức mạnh khủng bố vượt trên nhiều người khác của thế giới. Bọn họ có thể triệu hồi chiến binh, quái vật, ... thậm chí ác quỷ, thiên sứ... bọn họ cũng có thể gọi tới.

Về phía những người được gọi tới. Có người là thành viên học viện , người quốc gia khác... cũng có người không phải là người của thế giới này,nói chung là đủ các kiểu loại. Tuy vậy, bọn họ đều có chung một cái tên: Các vị tướng

Các vị tướng có sức mạnh khủng bố, mạnh hơn rất nhiều so với những người dân ở đây. Bọn họ tham gia Đấu Trường Công Lý vì nhiều mục đích khác nhau, vì những lý tưởng không giống ai. Tuy vậy, có một điểm chung giữa các vị tướng đó là: Các Vị Tướng là những nhân vật siêu nhiên của thế giới, được người dân nơi đây một là kính nể và hai là sợ hãi

Hiện nay, có tổng cộng 125 vị tướng. Và ngày hôm nay, trong sự chờ đón của mọi người. Vị tướng thứ 126 xuất hiện. Một vị tướng với cái tên cực kì ngầu: Long Hoàng Kiếm Đế

Mở mắt ra. Long phát hiện có bốn đạo ánh mắt đang chăm chú nhìn mình khiến hắn không khỏi giật mình vội vàng tìm chủ nhân của chúng

Chỉ nháy mắt, Long lập tức trừng mắt, há hốc mồm khó tin nhìn bốn cô gái, trong mắt tràn đầy kinh diễm. Trước mặt Long là bốn người, ba nữ một nam. Nam trực tiếp bị Long bỏ qua, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm ba cô gái xinh đẹp như tiên tử, mỗi người một vẻ đẹp riêng không ai giống ai khiến Long sửng sốt, ngơ ngác.

Tuy vậy, Long rất nhanh bình tĩnh lại. Nhìn bốn khuôn mặt quen thuộc trong đó có ba cô gái mà rất nhiều đêm mình mơ về. Long không khỏi hưng phấn vô cùng. Cuối cùng, hắn được gặp những cô gái mà hắn yêu thích ở trong game rồi

Bỗng, hắn phát hiện bốn cô gái vẫn đang chăm chú nhìn mình , bộ dạng chần chừ cực kì .

Điều này khiến Long không khỏi khó hiểu, sau đó nhìn mình. Lập tức, khuôn mặt hắn trở lên cực kì đặc sắc

Mặc trên người một chiếc giáp nhưng nhìn như một chiếc áo vét màu đỏ và màu trắng ở bụng. Chiếc áo sang trọng hơi bó sát người làm cơ ngực sáu múi của Long hơi chút lộ ra.

Trên hai vai là hai chiếc đầu rồng màu đỏ, hai chiếc găng tay cũng là hai chiếc long bào thủ có gắn hai viên ngọc lục bích ở mu bàn tay

Quần tây màu đen, sau cổ là một chiếc mũ trùm đầu màu xanh gọn nhẹ, cùng với một chiếc áo choàng màu đỏ thêu hình một con rồng phương đông đang uốn lượn, lưng treo một thanh trường kiếm cổ xưa. Trên đầu đội một chiếc vương miện với đồ án của một thanh kiếm xuyên qua một chữ Đế

Với bộ chiến giáp này, hắn trông như một vị hoàng đế cao quý, đứng trên đỉnh của chúng sinh, vạn vật không thể khinh nhờn, vạn vật đều phải cúi đầu. Lại pha thêm sự sắc bén, thâm trầm của một thanh kiếm chưa ra khỏi vỏ , tràn đầy sự bí ẩn hấp dẫn bốn cô gái

“Xin chào. ta là Long Hoàng Kiếm Đế. Mọi người cứ gọi tôi là Long ah” Long khẽ mỉm cười lên tiếng chào hỏi

Âm thanh của Long đánh thức bốn cô gái từ trong kinh ngạc tỉnh lại. Chỉ thấy một trong ba cô gái ánh mắt đỏ bừng cúi đầu, chỉ dám len lén nhìn Long. Hai người thì dùng ánh mắt hứng thú nhìn Long còn một người thì khuôn mặt không một chút biểu tình gì

“xin chào, ta là Nidalee” Một cô gái xinh đẹp với mái tóc dài màu cam, mặc bộ quần áo da thú tựa như một bộ đồ nội y tràn đầy vẻ gợi cảm. Nhìn qua cũng biết cô năng tính cách cuồng dã, hoang dại. Cô gái này không phải ai khác chính là Nữ Thợ Săn Hóa Thú: Nidalee

“ Long – sama. Ngài chính là Long Hoàng Kiếm Đế, vị tướng thứ 126 của Thế giới Runneterra phải không?” Nidalee cực kì câu nệ lên tiếng

Long hiện tại mang trên người hơi thở của rồng, là thú thần muông loài. Mặc dù Nidalee là người thế nhưng bản thân cô lại có dòng máu của thú hoang, vì thế cô mới có thể hóa thành sư tử được

Mà điều này khiến cô cảm thấy cực kì áp bách khi đứng trước mặt Long. Giống như Long không phải là một vị tướng mà là một vị hoàng đế, một vị thần khiến cô không dám có ý khinh nhờn

Nhìn Nidalee sợ sệt như vậy, Long liền biết mình hiện tại quả thật khiến cho cô sợ hãi rồi. Vội vàng thu hồi khí tức của mình. Long mỉm cười ôn hòa:

“Chính là ta. Rất hân hạnh được biết cô. Nidalee. Mau chỉ giáo nhiều hơn”

Hơi thở của Ròng biển mất khiến áp lực đè nên cô cũng không còn. Nidalee thở ra một hơi. Thấy Long hào ái, dễ gần không có vẻ cao ngạo của một vị hoàng đế. Nidalee cũng vui vẻ, cũng khôi phục lại tính cách thường ngày. Cô vỗ ngực, bộ dạng tự tin vô cùng đảm bảo:

“Long – sama yên tâm. Tôi đi rừng đảm bảo ngài sẽ thỏa mãn vô cùng”

Nghe vậy, Long gật đầu hài lòng. Lúc này, một âm thanh lạnh nhạt, gần như không có cảm tình vang lên:

“Ta là Cung Băng: Ashe. Rất hân hạnh được gặp Kiếm Đế”

Ashe một tay để lên ngực, hơi cúi đầu. Từ khí chất cùng tên gọi của Long, Ashe đoán được Long là một vị hoàng đế của một đế quốc cường đại. Nên cô mới dùng lễ quý tộc cùng sự cung kính để tỏ lòng kính trọng của mình đối với Long

Thấy vậy, Long cũng một tay để lên ngực, cười thân thiện nói:

“Ta cũng rất vinh hạnh khi được chung đội với Ashe tiểu thư”

“Cảm tạ Kiếm Đế khích lệ”

Ashe khẽ cười, sau đó ở cửa hàng một lấy một thanh kiếm Doran cùng bình máu, rồi rời khỏi đây.

Đối với Ashe lạnh lùng, Long cũng không chút nào bắt mắt. Ashe tính cách lạnh giá đúng như thuộc tính của cô, thậm chí là còn lạnh giá hơn cả Lan. Dù sao, bản thân Ashe là người cầm đầu một bộ tộc còn Lan cũng chỉ là một cô bé ngây thơ mà thôi.

“Kiếm Đế - sama, em là Lux, mong ngài giúp đỡ nhiều hơn”

Cô gái nhỏ tuổi nhất, chỉ khoảng mười sáu tuổi với mái tóc ngắn màu hoàng kim, khuôn mặt tinh tế, đáng yêu vô cùng. Khí chất cực kì ngây thơ, thánh thiện thậm chí là còn mang theo một sự thần thánh. Không phải ai khác, chính là Tiểu Thư Ánh Sáng: Lux.

Lúc này, Lux ngập ngừng, khuôn mặt đỏ bừng tràn đầy thẹn thùng mãi mới nói được một câu. Trong lòng không khỏi thầm kêu: Thật là đẹp trai ah, Ezeal so với hẳn quả thực là một trời một vực.

Thấy Lũ bộ dạng xấu hổ, đáng yêu như thế. Long có xúc động muốn đi tới mà ôm lấy cô hôn một cái. Tuy vậy, hắn rất nhanh liền bình tĩnh lại. Minh với Lux lần đầu gặp mặt, không thể để mất hình tượng được.

“Kiếm Đế, chúa tể của kiếm sao? Thật sự là cuồng vọng ah. Ta rất muốn cùng ngài so tài một trận ah” âm thanh mang theo chiến ý vang lên khiến Long không khỏi quay đầu.

Chỉ thấy một người đàn ông lớn tuổi, đẹp trai. Mặc trên người một bộ chiến giáp công kênh, tay cầm đại kiếm. Chính là Công Lý Demacia: Garen

Cảm nhận ánh mắt sục sôi, tràn đầy hiếu chiến. Long cũng không để Garen thất vọng, cười nói:

“Nếu có dịp. Ta cũng muốn cùng Garen tướng quân so tài một phen”

“Ha... ha, chúng ta sẽ có dịp đó”

Garen hai mắt tỏa sáng, hưng phấn kêu một tiếng sau đó liền rời khỏi Bệ Đá Cổ tiến lên đường của mình

Chờ cho mọi người rời đi, Long cũng không mua đồ mà ở lại mở ra ô kỹ năng của mình, một nội tại cùng bốn kỹ năng

Ngoại truyện: Trên không trung, thanh niên nhìn thấy Long biến mất, hai mắt lập tức sáng ngời. Ánh mắt nhìn lên không trung, xuyên qua hàng hà sa số các vì sao, rồi đi tới nơi tận cùng của vũ trụ, vượt qua Vĩ Diện Phân Cách, tiến vào một vũ trụ khác

“Thật không ngờ hệ thống lại cho hắn nhiệm vụ này. Đi tới Thế giới Runneterra, tham gia Đấu Trường Công Lý trong khi thăng bé mới có thực lực Luyện Tinh Cảnh. Quả thật là quá mạo hiểm

Mà thôi! Việc này cũng không quá nguy hiểm, dù sao Đấu Trường Công Lý có quy tắc cân bằng, đẳng cấp không còn chỉ còn lại kinh nghiệm chiến đấu ah” Thanh niên lầm bầm một câu.

“Ồ đây xem không bằng tới tận nơi xem trực tiếp có phải tốt hơn không. Thật là...”

Vỗ đầu một cái, thầm mắng mình một tiếng ngu ngời. Thanh niên liền phát tay, lập tức, một lỗ hổng không gian xuất hiện, thanh niên không chút do dự bước vào đó. Một giây sau, hắn liền xuất hiện phía trên thung lũng Summoner's Rift. Ánh mắt nhìn xuống phía dưới, bộ dạng cực kì chăm chú

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Game Start

Nội tại: Kiếm Long Chí Tôn

Giảm 15% sát thương nhận vào từ kỹ năng của kẻ địch (bất kể là đòn đánh thương hay pháp thuật). Mỗi khi tiêu diệt hoặc hỗ trợ tiêu diệt kẻ địch, toàn bộ kỹ năng hồi lại (trừ chiêu cuối)

Kỹ năng Q: Bán Nguyệt Kiếm Pháp

Nội tại: Tam Hoa Kiếm

Thời gian hồi chiêu: 6s

Mỗi một khi Bán Nguyệt Kiếm Pháp trúng lên tướng thì đánh dấu một Tam Nguyệt Trảm, cộng dồn tối đa 3 lần. Sau khi kẻ địch bị đánh dấu ba lần thì đòn đánh thứ bốn lên tướng này gây sát thương = 10% số máu đã mất đồng thời khiến đối phương bị đẩy lùi.

Nếu như có đồng bọn, lính, quái rừng, địa hình, sẽ bị choáng trong 0,5 (1s/1,5s/2s/2,5s., Nếu như phía sau là tướng đối phương, cả 2 đều bị choáng.

Kích hoạt: Chém ra 1 đạo kiếm khí hình trăng lưỡi liềm gây sát thương phép

Kỹ năng W: Kiếm Khí

Thời gian hồi chiêu: 30s/25s/20s/15s/10s

Tạo ra một thanh kiếm khí xung quanh bản thân tồn tại trong 5s, gây sát thương phép đối với xung quanh. Tái kích hoạt sẽ điều khiển kiếm khí tấn công theo một đường thẳng, gây sát thương phép đồng thời làm chậm đối phương. Ngoài ra đòn khi trúng mục tiêu, Kiếm Khí đánh dấu hai điểm Tam Hoa Kiếm

Kỹ năng E: Nhân Kiếm Hợp Nhất

Thời gian hồi chiêu: 20s

Nội tại: +5%(6%,7%,8%,9%) tốc độ di chuyển

Kích hoạt: Chỉ kích hoạt được khi đã tái kích hoạt E: Lao đến vị trí của kiếm khí, đồng thời bắn ra bốn đạo kiếm khí theo bốn hướng. Gây sát thương phép cộng với 10% số máu tối đa của đối phương, đồng thời đánh dấu ba điểm Tam Hoa Kiếm và hồi lại 5% lượng máu đã mất

Kỹ năng R: Kiếm Đế Nộ Thiên

Thời gian hồi chiêu: 120s

Kích hoạt lần một: Niệm chú 3s, tại vị trí được trỏ tạo ra một vùng không gian mờ ảo rộng lớn, thứ sẽ xuất hiện trong 2s sau đó. Khi vùng không gian hình thành, bất kì ai bên trong vùng không gian thì kháng giáp, kháng phép, kháng hiệu ứng, tốc độ di chuyển, tốc độ đánh đều giảm xuống 15%.

Kích hoạt lần hai: Chỉ kích hoạt khi vùng không gian đã hình thành. Sau khi kích hoạt toàn bộ những người bên trong vùng không gian đều bị phong ấn kỹ năng.

Kích hoạt lần ba: Chỉ kích hoạt được khi đã kích hoạt lần hai: Tạo ra một thanh kiếm khí khổng lồ đánh xuống vùng không gian, gây lượng sát thương phép cực lớn (+80% sức mạnh phép thuật) trong vùng không gian đó

Nếu như bên trong có đồng minh, đồng minh sẽ bị hiệu ứng hoảng sợ trong 0,5s]

“Vãi lozz”

Long nhìn kỹ năng của mình, há hốc mồm chửi lớn. Vkl! quá kinh khủng, bộ kỹ năng này đã phá vỡ sự cân bằng của LOL. Hiệu ứng khổng chế có, hồi máu có, sát thương phép khủng, đặc biệt là có thể gây hiệu ứng cho đồng đội, một điều mà trước nay chưa từng có trong Liên Minh. Cái này cmn, đây chẳng phải nói Long chính là một con baron biết di chuyển. Thật sự là quá đáng sợ

May mà vị tướng với bộ kỹ năng này chưa xuất hiện ở liên minh huyền thoại. Nếu không thì yêu cầu Riot phải neff thẳng tay ngay. Để nó rơi vào tay bọn

cao thủ, một cân nhắc là chuyện bình thường

Tuy rằng với kỹ năng của mình cảm thấy kinh hãi, nhưng Long cũng thâm hưng phấn. Dù sao, bộ kỹ năng này là của hắn đấy. Có nó, hắn có thể tự tin tỏa sáng trên Đấu Trường Công Lý rồi

Mua lấy một nhẵn doran, hai bình máu, Long đi ra đường giữa

Bản đồ Summoner's Rift là một thung lũng rộng lớn ở thế giới Runeterra . Nó được Riot chọn là một trong những sân thi đấu của Đấu Trường Công Lý. Bản đồ có dạng hình vuông với hai đường chéo

Ở hai đỉnh đối diện của Hình Vuông là hai Bệ Đá Cổ. Những vị tướng sau khi chết, hoặc là hết máu, hết mana, muốn mua trang bị đều sẽ trở lại nơi này để phục sinh, hồi máu, hồi mana và mua trang bị

Dưới Bệ Đá Cổ là một khối kiến trúc cực lớn. Đây chính là nhà chính Noxus. Phá hủy nhà chính Noxus của đối phương chính là điều mà bất kì vị tướng nào đều muốn. Bởi vì, chỉ có phá hủy nó thì trò chơi mới kết thúc

Xung quanh nhà chính Noxus là hai tháp canh sẽ bắn những mục tiêu tấn công chúng (yêu tiên lính). Nếu như tướng đối phương tấn công tướng khác ở bên trong tháp canh thì hoặc là lao lên đánh trụ mà không có lính . Thì vị tướng đó sẽ bị tháp canh tấn công

Sau tháp canh là ba Nhà Lính đặt ở trên đường treo, hai cạnh hình vuông. Bên cạnh mỗi Nhà Lính đều có một cái tháp canh bảo vệ. Nhà Lính là nơi sản sinh ra những con minions hay gọi đơn giản là lính.

Mỗi khi tiêu diệt một con minion, những vị tướng sẽ nhận được một số vàng nhất định. Vàng này dùng để mua những trang bị giúp gia tăng sức mạnh, phòng thủ... cho các vị tướng đó

Phá hủy Nhà Lính, bên đối phương sẽ nhận được những con minion cực kì mạnh mẽ, gọi là Lính Siêu Cấp. Thời gian của tồn tại của Lính Siêu Cấp là 5 phút. Sau năm phút, Lính Siêu Cấp biến mất và cũng là lúc Nhà Lính hồi lại

Sau Nhà Lính và tháp canh đều có hai cái tháp canh trên đường. Muốn phá hủy được Nhà Lính thì phải từ từ phá hủy từng cái trụ một. Không thể bỏ qua hai trụ đầu mà trực tiếp phá hủy nhà lính được

Bản đồ Summoner's Rift có ba đường đi.

Đường thứ nhất là cạnh trên của hình vuông, gọi là đường trên hay là Top Lane

Đường giữa hay còn gọi là Mid Lane chính là đường chéo nối hai Bệ Đá Cổ với nhau.

Đường dưới hay còn gọi là Bot Lane chính là cạnh dưới của hình vuông

Còn những khoảng trống khác thì là khu vực rừng với các quái vật sinh sống. Tiêu diệt các quái vật này cho một loại bù lại tương ứng

Bản đồ Summoner's Rift là bản đồ dành cho thể thức 5 vs 5. Có nghĩa là hai team năm người đấu đối kháng với nhau. Trong đó thường là:

Xạ thủ và hỗ trợ đường dưới

Pháp sư đường giữa

Đấu sĩ đường trên

Và một vị tướng đi rừng có nhiệm vụ hỗ trợ bốn người còn lại tiêu diệt kẻ địch(gank) hoặc là ăn những mục tiêu lớn

Trong trận đấu này, Ashe với vai trò xạ thủ cùng Lux vai trò hỗ trợ nên hai cô gái đi đường dưới. Garen là một vị tanker kiêm đấu sĩ lên đi đường trên. Nidalee có độ cơ động cao vì thể đi rừng. Vì thế vị trí đường giữa – Mid Lane là của Long

Mở lên bang thông tin người chơi. Long không khỏi hai mắt sáng ngời. Vì sao? Bởi vì đối thủ của Long ở Mid Lane là một cô gái. Một cô gái mà rất nhiều lần Long cùng cô “chịch xã giao”... ở trong mơ. Hồ Ly Chín Đuôi: Ahri

Mid Lane: Ahri ánh mắt tỏa sáng, tràn đầy hứng khởi nhìn Long. Khuôn mặt tuấn đạt, khí chất cao quý như hoàng đế khiến Ahri khó có thể dời tầm mắt ra được. Trong lòng thầm nghĩ: Đây là tướng mới: Long Hoàng Kiếm Đế? Thật quá đẹp trai ạ. So với tên thằng nhóc Ezeal kia soát không biết bao nhiêu lần,

Tuy vậy, không biết có mạnh không? Có đáng để ta ra tay không đây.

Nghĩ đến đây, Ahri ánh mắt to tròn chớp chớp câu hồn, giống như một dâm phụ đang câu dẫn thanh niên phạm tội vậy. Âm thanh tràn đầy dụ người:

“Wow, Soái ca. tên gì ah? sao trước đây ta chưa từng thấy xuất hiện trên đấu trường vậy?”

Nghe Ahri âm thanh mỉa hoặc cùng bộ dạng câu dẫn người khác như vậy. Long thầm nuốt nước bọt, quả là yêu tinh hại người

“Ha... ha, ta là Long Hoàng Kiếm Đế, người đẹp cứ gọi ta là Long, là một tên tân binh mới tham gia đấu trường công lý. Còn người đẹp, mỹ danh là gì ah” Long cười đáp, ánh mắt nóng bỏng, không che dấu quét khắp thân thể Ahri

Bị ánh mắt nóng bỏng của Long nhìn chằm chằm, Ahri toàn thân không được tự nhiên. Đừng nhìn cô bộ dạng lẳng lơ, nhưng thật ra cô vẫn còn là xử nữ đây. Chẳng qua do thể chất hồ tộc yêu mỉa, vì thế mới bồi dưỡng ra Ahri như vậy

Cố gắng thoát khỏi ánh mắt của Long, Ahri tuy rằng toàn thân khó chịu, nhưng bên ngoài vẫn bình tĩnh, cười ôn ền, giống như là đang làm nũng nói:

“Em tên Ahri, anh Thiên chiếu có em nhiều nha” Ahri mỉa như tự nói, bộ dạng khiến cho bất kì thằng đàn ông nào cũng muốn thượng nòng

“Ahri sao? Tên thật là đẹp. Cơ mà nếu không vào bụi rậm, anh đây chiếu có luôn, cần gì phải đợi?”

Long cười hi hi mở giọng trêu đùa. Không cần đoán cũng biết hắn nghĩ gì trong đầu, hiển nhiên là muốn cùng mỹ nữ chơi dã chiến

Nếu như là cô gái bình thường, Long cũng sẽ không đùa quá trớn như vậy thể nhưng Ahri lại khác. Thân là một cô gái của hồ tộc, dù biết Long đang đùa dòn , trêu ghẹo mình, dù có tức giận thế nhưng Ahri cũng không nói ra mà tìm cách câu dẫn lại Long

Quả nhiên, nghe Long nói vậy Ahri không chút nào nổi giận mà còn khẽ cười, ánh mắt lóe sáng, tràn đầy hưng phấn nói :

“được nha, nhưng mà em sợ chị Nidalee bên anh hấp em lắm”

Nói xong, cô giả bộ thờ dãi, có chút nơm nớp lo sợ . Bộ dạng khiến bất kì thằng đàn ông nào cũng phải thương xót, đi tới ôm cô vào Lòng

“Yên tâm. Anh đảm bảo Nidalee sẽ không gank đâu. Cứ nghe theo anh ah”

Long vỗ ngực đảm bảo. Bộ dạng cực kì gấp gáp

Nhìn Long bộ dạng như muốn cùng cô đánh dã chiến . Ahri hơi chút sợ hãi. Cô chỉ nói đùa với Long mà thôi, cũng không thật sự muốn cùng hắn dã chiến đâu.

- Quân lính bắt đầu xuất chinh

Đúng lúc này, âm thanh hệ thống vang lên báo hiệu lính đã ra khiến Ahri thờ phào một hơi. Cô nở nụ cười tràn đầy câu hồn đoạt phách nói

“Ai da. Lính đã ra rồi, em không thể được anh Long chiếu có rồi. Cơ mà, nếu như anh thắng trận này, em có thể cùng anh đi vui về ah”

“Ha... Ha, đây là em nói đấy nhé”

Nghe vậy, Long cười hớn hở. Cuộc chiến này, Long đã hoàn toàn nắm chắc phần thắng. Không vì gì cả? chỉ bằng hắn là một tên đã quá hiểu về game này

Trong lúc hai người nói chuyện, lính cũng đã tới nơi. Hai người liền ngừng nói chuyện, bắt tay vào ăn lính (fram)

Long đối với Ahri có ý đồ xấu, đã định trước cô ấy là vợ tương lai của hắn. Vì thế hắn chỉ thỉnh thoảng câu dĩa bằng Q, còn phần lớn thời gian là fám. Mà Ahri, đối với Long, vị tướng mới này không hiểu rõ, vì thế cô thận trọng vô cùng

Hai người vừa fám vừa đùa dòn lẫn nhau, trải qua mấy phút đều đồng loạt đạt cấp 3/18

Mà ở top, bot, rừng cũng chưa xảy ra đánh nhau. Thời điểm này vẫn là yên bình trước cơn sóng lớn

Ngoại truyện:

Trên không, một lão già khuôn mặt phúc hậu, râu tóc bạc phơ. Sau lưng có treo một cái đầu hồ. Ánh mắt tràn đầy sùng kính như nhìn thấy một vị thần vậy. Âm thanh tràn đầy vẻ kính ngưỡng nói:

“Thần. Thật vinh hạnh được thấy ngài ở thế giới Runneterra”

Nghe vậy, thanh niên gật đầu , có chút hoài niệm cảm thán một câu:

“ Là Zilean đó à? Đã năm ngàn năm trôi qua. Ngươi vẫn khỏe chứ?

..

“Được Thần hồi hãm sức khỏe quá là vinh hạnh lớn lao với tôi. Bẩm Thần, thời gian qua tôi vẫn sống tốt. Vẫn hoàn thành tốt nhiệm vụ cai quản thời gian mà ngài giao cho tôi”

“Ừm. Không tệ. Ta có thể nhìn thấy người làm rất tốt việc này” Thanh niên cười hài lòng gật đầu. Sau đó ánh mắt nhìn về xuống phía dưới, suy nghĩ một chút rồi nghiêm giọng:

“Zilean này. Trận đấu này ông hãy cho phát sóng trực tiếp trên thế giới đi. Đồng thời việc bình luận cũng là do ta”

“Đã rõ” Zilean không hỏi nhiều gật đầu sau đó phát tay. Lập tức, cuộc đối đầu giữa team Long và team Ahri rất nhanh được cả thế giới biết đến

Khi thấy trong trận đấu này có vị tướng mới của đại lục: Long Hoàng Kiếm Đế. Mọi người lập tức trở lên cực kì hưng khởi, bỏ hết mọi việc để theo dõi trận đấu này

“Xin chào quý vị và các bạn. Tôi là BLV Hoàng Luân, người sẽ bình luận cuộc đối đầu đặc biệt này. Cuộc chiến đầu tiên của vị tướng thứ 126 : Long Hoàng Kiếm Đế...”

Số từ: 2537

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Phản Gank

Nếu team của Long người đi rừng là Nidalee thì rừng bên kia thì lại là lâm tặc Thầy Tu Mù : Leesin . Một tên được coi là hoàng đế không ngại của rừng rậm Summoner Rift

Trải qua mấy phút đầu game, Lessin đạt tới cấp độ ba liền lập tức từ rừng mình đi tới mid. Đồng thời nhắn truyền âm với Ahri nói:

“Ahri, chủ động tấn công , ta ra gank”

“Trông cậy và ông đó.Leesin” Ahri gật đầu, sau đó cười mê hồn nhìn Long, ánh mắt chớp chớp như là mời gọi hấn tiến tới

“Nè, anh Long. Anh muốn cùng em “ vui vẻ” chút không? đi nào chúng ta vào trong bụi” vừa nói nàng đi về phía bụi, chỗ Leesin đang núp sẵn ở đó

Thấy vậy, Long hai mắt sáng lên, cười hắc hắc dâm tiếu nói:

“Được, chờ anh. Anh sẽ cho cô em biết thế nào là lợi hại” sau đó không do dự đi theo

Thấy vậy, Leesin cùng với Ahri trên đầu toát lên dấu ???, tên này chẳng lẽ ngu như vậy? Ai cũng nhìn ra đó là cái bẫy, vậy mà lại không do dự đi vào. Chẳng lẽ thằng này ngu bẩm sinh hay là tình trờng thượng nào?

Tuy nghi hoặc nhưng mắt thấy Long gần tới chỗ của mình. Leesin không chút chậm trễ. Ông dơ tay lên, Sóng Âm bắn ra, chuẩn xác trúng lên người Long

- Sóng Âm/ Vô Ảnh Cước (Q)

Bắn ra một luồng sóng âm gây sát thương, đồng thời làm lộ diện nạn nhân trong vòng ba giây. Nếu Sóng Âm trúng mục tiêu, Leesin có thể kích hoạt Vô Ảnh Cước mà bay về phía đối phương

Sóng Âm trúng Long, Leesin không chút do dự tái kích hoạt kỹ năng Q, sử dụng Vô Ảnh Cước như một cơn gió bắn về phía Long

Lúc này, Ahri cũng phối hợp với Leesin. Cô tung ra kỹ năng E của mình: Hôn Gió. Lập tức, một trái tim màu hồng bắn về phía Long. Đồng thời xung quanh cô cũng xuất hiện ba ngọn lửa hồ màu xanh. Chính là kỹ năng W: Lửa Hồ Ly

- Hôn Gió : Ahri hôn gió gây sát thương phép lên kẻ địch đồng thời khiến chúng mê hoặc kẻ địch trúng phải, buộc đối phương phải đi về phía cô trong 1/1,25/1,5/1,75/s (tốc độ di chuyển giảm xuống 50%)

- Lửa Hồ Ly: Ahri phóng thích ba quả cầu lửa màu xanh xung quanh cô trong năm giây. Mỗi ngọn lửa hồ ly nhắm tới mục tiêu gần nhất (ưu tiên tướng). Gây sát thương phép mỗi ngọn lửa. Những ngọn lửa sau đó trúng vào cùng một mục tiêu chỉ gây 30% sát thương

Với khoảng cách gần như vậy, một chiêu Hôn Gió của Ahri chắc chắn là sẽ trúng. Khi đó, với khả năng dồn dame khủng khiếp từ cô và Lessin, Long chắc chắn sẽ chết. Trở về bộ đá cổ

Thế nhưng, tình không như mơ, đời không như thơ. Cứ ngỡ rằng Long sẽ bị sự xuất hiện bất ngờ của Leesin dọa sợ không kịp phản ứng. Thế nhưng,

Leesin vừa xuất hiện thì cũng là lúc về mặt của hắn biến đổi. Lúc này hắn nào còn là về mặt si mê vừa rồi. Chỉ thấy hắn hai mắt thanh tỉnh, dùng ánh mắt trào phúng nhìn hai người, cười nói:

“Gank sao? Đáng tiếc...”

Hắn vừa nói xong cũng là lúc Hôn Gió của Ahri cách hắn một mm.

Thấy vậy, Long lập tức sử dụng Tốc Biến. Dịch chuyển tức thời ra một khoảng cách xa.

“Bán Nguyệt Kiếm Pháp”

Sau đó, hắn cầm lên kiếm, không chút thương hoa tiếc ngọc nào sử dụng Bán Nguyệt Kiếm Pháp. Chém ra 1 đạo kiếm khí hình trăng lưỡi liềm, chuẩn xác đánh lên người Ahri

Mà Ahri lúc này trên đầu đã tích 3 điểm Tam Hoa Kiếm. Ở phát kiếm này, cô trực tiếp bị chiêu kiếm này đánh bay. Không những thế, dưới sự tính toán của Long, khi Ahri bay cũng là lúc Leesin bay về phía hắn.

Do đó, Ahri liền cùng Leesin va chạm. Và điều này đã kích hoạt nội tại của Tam Hoa Kiếm. Làm choáng hai người trong một giây

Nhìn hai người hai mắt toát lên vẻ hoảng sợ. Long cười lạnh, tái kích hoạt kỹ năng E, chỉ tay về phía hai người quát quát khê:

- Kiếm Khí

Lập tức, thanh kiếm khí đang quay xung quanh Long bỗng dừng lại. Sau đó dùng một tốc độ siêu thanh bắn về phía Ahri và Leesin đang bất động, xuyên thấu qua hai người

Ahri đã cấp năm, vì thế một kiếm này của Long cũng không khiến cô mất nhiều máu. Nhưng Leesin mới cấp ba, vì thế hắn liền bị kích. Một kiếm này của Long trực tiếp Long lấy đi 2/3 Hp, đồng thời cũng đánh dấu hai điểm kiếm kích

Mà lúc này, thời gian choáng đã hết, hai người cũng cử động lại. Nhìn thấy Long chỉ còn một nửa cây máu. Ahri cùng Leesin nhìn nhau gật đầu. Sau đó không bỏ chạy mà ở lại phản công

Chỉ thấy, Ahri ném ra quả cầu màu xanh trên tay: Chính là kỹ năng Q: Quả Cầu Ma thuật của cô

- Quả cầu Ma Thuật: Ahri phóng ra và thu về viên ngọc của mình sát thương phép trên đường bay đi và sát thương chuẩn trên đường bay về (bỏ qua kháng phép)

Khi quả cầu còn đang trên đường bay, Ahri sẽ được gia tăng tốc độ di chuyển

Một Q ném ra ở khoảng cách gần như thế này, thì việc Long nhận sát thương cả lượt đi lẫn lượt về là điều không thể tránh khỏi.

Mà như vậy, với nguồn sát thương phép và sát thương chuẩn gây ra của chiêu này. Long chắc chắn sẽ bị cắn đi một lượng máu đáng kể

Mà Leesin cũng không lập tức trợ giúp Ahri giết chết Long. Ông lập tức sử dụng Hộ Thể lên người cô, cùng Long thu ngắn khoảng cách

- Hộ Thể/ Kiên Định (W)

Leesin lướt tới đồng minh, lính hoặc mắt. Tạo lớp giáp bảo vệ bản thân hoặc đồng đội khỏi sát thương trong 2s. Trong 3s kế tiếp, Leesin có thể sử dụng Kiên Định

- Kiên Định: Trong 5s tiếp theo, Leesin được tăng thêm 5/10/15/20/25% hút máu và hút máu phép

Mất thấy Long ở ngay trước mặt mình. Leesin không chút do dự một lần nữa tung ra sóng âm

Nhìn Quả Cầu Ma Thuật cùng với Sóng Âm sắp trúng mình. Long lập tức hành động. Chỉ thấy hắn hóa thành một đạo tàn ảnh. Một giây sau, liền xuất hiện ở phía sau lưng Ahri và Leesin, vị trí là thanh kiếm khí lúc này, hiển nhiên hắn đã sử dụng kỹ năng W: Nhân Kiếm Hợp Nhất

Phát hiện Long biến mất, không những thế còn ở phía sau lưng mình. Hai người giật mình vô cùng, thật không ngờ Long lại có một chiêu này. Đồng thời cũng trở lên trầm trọng, bởi vì việc Long tránh thoát Quả Cầu Ma Thuật cùng Sóng Âm cũng tuyên cáo lần gank này thất bại. Không những thế, rất có khả năng, hai người bỏ mạng ở đây

Về phía Long, hắn cũng mặc kệ hai người nghĩ gì. Vừa sử dụng Nhân Kiếm Hợp Nhất xong, lập tức từ người hắn bắn ra bốn đạo kiếm khí theo bốn hướng. Trong đó có một hướng bắn về phía 2 người, xuyên qua Leesin. Trực tiếp khiến ông còn 100 máu

Bởi vì đây là trò chơi, vì thế con đầu đốn bị giảm xuống 90%. Vì thế, dù bị kiếm khí xuyên qua thể nhưng Leesin cũng không mấy đau đớn. Tuy vậy, khi nhìn cột máu mình chỉ còn 100 máu, Lee sin sợ vỡ mặt. Chiến ý hoàn toàn biến mất lập tức tốc biến chạy đi

Thế nhưng vừa tốc biến, ông chỉ cảm thấy thân mình nóng rực. Nhìn xuống dưới thì kinh hãi phát hiện mình đang bị một ngọn lửa bao bọc. Không kịp

kêu lên một tiếng, Leesin liền bị thiếu rụi, hóa thành bạch quang trở về tuổi hồi sinh

- Thiêu Đốt: Thiêu đốt một tướng địch. Gây sát thương chuẩn (bỏ qua giáp, kháng phép...) trong năm giây. Đồng thời giảm 50% hiệu ứng hồi máu của nạn nhân trong thời gian hiệu lực

Thiêu đốt và Tốc Biến chính là hai phép bổ trợ mà Long chọn để tham gia trò chơi. Leesin chính là bởi vì dính phải thiêu đốt của Long mà chết

- First Blood

Sau năm phút hòa bình thì Chiến công đầu của game này đã thuộc về Long. Trên đấu trường chỉ còn lại Ahri với hơn 100 máu ít ỏi.

Còn Long bằng việc sử dụng W, hấn hồi lại được một ít máu. Cầm lên trường kiếm, ánh mắt nhìn Ahri chăm chú

Ahri vẫn đang ngây dại đứng đó, rùng ra gank, mà cô shock sát thương cực lớn. Long thì mặc bầy cứ tưởng rằng có thể đơn giản giết chết Long, ai ngờ giết không được Long còn hiến cho hấn một mạng

Lúc này, Ahri còn không biết mình bị Long lừa một trận thì quả thật là vũ nhục trí thông minh của cô. Leesin ra gank đã bị đối phương đọc thấu. Không những thế hấn thì tương kế tự kế phản gank thành công

Nghĩ tới đây, Ahri không khỏi rét run. Mới cấp độ năm, chưa có chiêu cuối mà lại có thể quyết đoán ở lại hai đánh một, không những thế còn thành công. Điều này không chỉ cần sự tự tin vô cùng mà còn có cả kinh nghiệm chiến đấu, sự thông hiểu cực kì rõ ràng về bộ kĩ năng của bản thân cũng như bộ kĩ năng của Ahri và Lessin.

Lần đầu tiên, cô biết được đối thủ của mình kinh khủng cỡ nào. Một người quyết đoán, đầu óc đáng sợ, kĩ năng thì khủng bố, cơ động. Ahri thật sự cảm thấy sợ hãi

Rừng đã chết. Ahri liền không có tâm trạng chiến đấu tiếp. Không chút do dự sử dụng Tốc Biến về tháp canh.

Nhưng Long há để cô tại nguyên sao. Chỉ thấy hấn chém ra một Q, mà trên đầu Ahri đã tích đủ 3 điểm Tam Hoa Kiếm. Trước mặt cô thì lại có lính mới ra. Vì thế lập tức Ahri bị đánh bay, va phải lính và đứng im đó. Hp trực tiếp rơi xuống còn một máu

Đến đây, Long không tấn công nữa mà như cười như không nhìn Ahri, đi tới một kiếm chỉ về phía cổ cô, bộ dạng thất vọng, đau đớn vô cùng nói:

“Ahri à Ahri, thật thất vọng ah. Tại sao không cùng anh thảo luận nhân sinh đẹp đẽ. lại gọi rừng tới. Chẳng lẽ em định chơi một hồi 3p, em lo một mình mình anh không thể làm em thỏa mãn sao?”

Nghe vậy, Ahri mở hời đại hân, hai mắt trừng lớn, tức giận vô cùng nhìn Long. Long nói vậy khác gì nói cô là đồ dâm nữ, một lúc chơi hai thằng. Tuy rằng biết hấn nói đùa nhưng vẫn tức giận, hai mắt xinh đẹp tóe lửa nhìn Long, một bộ ăn tươi nuốt sống hấn

Thấy vậy, Long cười ha hả một tiếng. Lại nói, Ahri tức giận trông thật đáng yêu đấy

Thu lại kiếm, Long từ từ rời đi, mà Ahri hai mắt tràn đầy kinh ngạc nhìn Long:

“Tại sao lại không giết ta”

Cô không hiểu cách làm của Long.. Bởi vì mỗi khi giết được một vị tướng là sẽ được một lượng vàng rất lớn. Giết càng nhiều thì vàng càng nhiều, trang bị càng khỏe, tướng càng mạnh. Vì thế, từ trước đến nay, bất kì một vị tướng nào đều sẽ không buông tha cho con mồi mà chắc chắn sẽ chết trong tay mình.

Lần này cũng vậy, Gank thất bại, rừng chết. Cô cũng bị đối phương làm choáng. Cô biết mình chắc chắn sẽ chết. Thế nên cô cũng không làm ra phản kháng gì. Chỉ là cô không thể ngờ được Long lại tha cho mình

“Bản tánh anh không thích giết người đẹp. Cơ mà nếu như người đẹp muốn thảo luận nhân sinh, ta lúc nào cũng sẵn lòng” Long quay đầu cười nói

Nghe thấy, Ahri thất thần, phức tạp nhìn Long. Sau đó nở một nụ cười, cười thật vui vẻ, Cô nhìn Long với ánh mắt mê hoặc nói:

“Long sao, tôi sẽ nhớ kỹ anh”

Nói xong, cô dùng tốc độ nhanh ắt trực tiếp đi tới tháp của hấn. Một bạch quang bắn xuống, Ahri trực tiếp hóa thành bạch quang biến mất

- Double kill

Hành động của Ahri khiến Long không khỏi giật mình, sửng sốt. Tuy vậy, hấn cũng cũng nhanh hiểu ra, khoe miệng treo lên một nụ cười tà. Sau đó biến về Bệ Đá Cổ, mà hấn cũng đã đạt cấp sáu

Ngoạt truyện:

“Trải qua năm phút thi đấu, cả ba đường vẫn chưa thấy đánh nhau, vẫn đang trong thời gian hòa bình

Ồ, rừng bên team xanh (tức team của Ahri) là Leesin đã đạt cấp ba, đủ bộ kĩ năng vì thế hắn liền tiến ra mid, bắt đầu cùng Ahri gank Long Hoàng Kiếm Đế. Lúc này Long Hoàng Kiếm Đế chỉ có ¼ máu, không biết có thoát khỏi đợt gank này không

What! tại sao Long Hoàng Kiếm Đế lại di chuyển lỗi đến như vậy. Hắn không biết bên trong bụi là Leesin đang đứng đó sao?

Sóng âm trùng rồi. Leesin lập tức sử dụng Vô Ảnh Cước bay tới. Ahri cũng phối hợp, Hôn Gió cùng Lửa Hồ Ly lập tức được cô thi triển ra. Khoảng cách gần như vậy, Long Hoàng Kiếm Đế chắc chắn sẽ ngã xuống. Hắn sẽ bởi vì sự chủ quan của mình là trả giá

“Tuyệt vời. Một pha tốc biến ngay đường cơ sở khiến Kiếm Đế đã thoát khỏi Hôn Gió từ Ahri. Trời ạ! Chuyện gì xảy ra thế này. Một chiêu Bán Nguyệt Kiếm Pháp trực tiếp làm choáng Ahri và Leesin, lại thêm kĩ năng Kiếm Khí trực tiếp lấy đi một lượng máu khổng lồ từ Leesin và Ahri”

....

Trên không, thanh niên – à không, hiện tại nên gọi hắn là Hoàng Luân mới đúng. Hoàng Luân nước miếng văng tung tóe, nói liên tục không ngừng nghỉ. Bộ dạng hưng phấn vô cùng.

Mà trên đại lục, mọi người vừa nghe Hoàng Luân bình luận, vừa theo dõi trận solo một cân hai ở Mid. Tâm trạng mọi người đều tràn đầy hồi hộp, lo lắng cùng chờ mong. Bọn họ lo lắng cho Kiếm Đế xảy ra chuyện, hồi hộp không biết Long sẽ thoát khỏi đợt gank này như thế nào và chờ mong vị tướng mới của thế giới có thể biến nguy thành an được không?

...

“Double Kill. Quá tuyệt vời. Một pha cân hai hoàn mỹ của Long Hoàng Kiếm Đế. Tôi đã không còn từ nào để diễn tả cảm xúc lúc này của mình nữa. Chỉ có thể nói, Kiếm Đế của chúng ta đã sử dụng tình huống nguy hiểm này một cách quá xuất sắc. Không chỉ không chết mà còn lấy đi hai mạng người”

- Rào... Rào

Tiếng vỗ tay vang vọng khắp đại lục. Những người đang theo dõi cuộc thi đấu này bởi vì Long thoát khỏi nguy hiểm, bởi vì Long một vs hai mà vỗ tay. Bọn họ đã được chứng kiến một pha thoát chết tương trưng như không tương của Kiếm Đế. Đối với vị tướng mới này, mọi người tán thưởng không ngớt

Long không biết rằng, chỉ bằng một pha 1 vs 2 này mà Long trở thành một người nổi tiếng. Được nhiều người mến mộ

Số từ: 2868

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Long Vs Yasuo

Long ở mid đạt được hai mạng khiến mọi người kinh ngạc. Đặc biệt là team Long, bốn người còn lại cũng hưng phấn, đối với biểu hiện của Long tràn đầy thỏa mãn

Trở về đến Bệ Đá Cổ. Với Gậy Quả Khổ cùng với một chiếc Giày Rơm, Long tự tin đi ra mid. Thế nhưng chờ một lúc vẫn không thấy Ahri ra, điều này khiến hắn nghi hoặc

Mà ở Bệ Đá Cổ. Ahri ngây ngốc ngồi đó, không biết nghĩ gì. Thấy vậy, Leesin thấy vậy cau mày, hơi chút bất mãn lên tiếng:

“Ahri, cô làm sao vậy? không giống với cô mọi ngày”

“Leesin, ông đừng nói nữa” Ahri nhàn nhạt nói một câu. Sau đó cô quay đầu về phía Yasuo đề nghị:

“Yasuo. Tôi muốn đổi lane. Ông đi mid đi”

Nghe thế, Yasuo suy nghĩ một chút rồi gật đầu trả lời:

“Được rồi. Cô cẩn thận đó. Kèo đấu giữa cô với Garen không phải dễ ăn đâu”

Yasuo mặc dù cùng Garen fam hòa đường, không bên nào đánh nhau. Nhưng hắn biết một điều, một khi Garen lên cấp độ 6, với khả năng dồn dame từ bộ kĩ năng, mình rất có thể chịu thiệt

Mới cả hắn cũng muốn xem vị Long Hoàng Kiếm Đế, vị tướng mới của thế giới mạnh như thế nào. Một người tự xưng mình là Kiếm Đế, trong khi Yasuo lại là một lãg từ kiếm khách đây chẳng phải nói trên mặt kiếm thuật, đối phương hơn hẳn mình sao. Điều này làm cho Yasuo nảy lên chiến ý mãnh liệt

Mua lấy trang bị, sau đó Ahri cùng Yasuo đổi vị trí cho nhau. Ahri lên đường trên còn Yasuo ra đường giữa solo với Long

Ở đường giữa, Long vẫn chăm chỉ farm lính đợi Ahri ra. Tuy vậy, khi thấy người tới không phải là Ahri mà lại là Yasuo. Long không khỏi sững sốt. Sau đó rất nhanh hiểu ra : Ahri vì không muốn đối đầu cùng mình lên đã cùng Yasuo đổi đường rồi

Nhìn người đàn ông độ tuổi trung niên, phong trần lẫm lẫm. Trong tay lúc nào cũng giữ lấy một thanh Katana. Long không khỏi thổn thức

Là người tiếp nhận toàn bộ năng lực cùng trí nhớ của Yasuo. Mặc dù chỉ là sao chép thể nhưng cũng khiến Long hiểu rõ cuộc đời của ông ta. Đối với Yasuo, Long tràn đầy đồng cảm.

Không những thế, bộ kỹ năng mà Long sử dụng nhiều nhất, cũng là nguồn gốc kiếm thuật của Long chính là của Yasuo. Trên mặt nào đó, Yasuo chính là sự phụ của hắn. Vì thế, không phải vận bất đắc dĩ, Long cũng không cùng Yasuo chiến đấu. Mặc dù đây chỉ là trò chơi

Tuy vậy, vận mệnh trên đũa. Hắn và Yasuo lại ở hai team đối địch trong trò chơi. Không sớm thì muộn, cũng sẽ tới lúc Long và Yasuo sẽ đối mặt với nhau. Long biết vậy chỉ là không ngờ nó tới nhanh như vậy

“Kẻ Bất Dung Thứ: Yasuo sao?”

Nhìn Yasuo, Long ngừng lại việc farm lính mà hỏi

Thấy Long có vẻ như biết mình. Không những thế, Yasuo còn nhìn được từ trong mắt Long sự đồng cảm khiến ông không khỏi giật mình. Đã lâu rồi, ông mới được nhìn thấy ánh mắt này, ánh mắt của một người biết rõ quá khứ của ông

Yasuo là người bị Ionia ruồng bỏ. Là kẻ thù của toàn bộ người dân Ionia. Mà Ionia lại có tiếng tăm rất lớn trên thế giới này. Tin đồn xấu về ông được lan truyền khắp thế giới nên mọi người đều coi Yasuo là người của cái ác, là kẻ xấu. Dù cho ông là một vị tướng, mọi người cũng chỉ sợ hãi về sức mạnh của ông mà không phải là kính phục như những vị tướng khác

Thật không ngờ, ngày hôm nay, ông lại có thể nhìn thấy ánh mắt đồng cảm, thương hại. Ánh mắt của một người hiểu rõ quá khứ của ông, đồng cảm ông bị Ionia gán cho cái mác phản bội, bị người dân thế giới chán ghét, trong khi ông không làm. Điều này khiến Yasuo sửng sốt

Mãi lâu sau, Yasuo mới bình tĩnh lại. Tuy vậy, ánh mắt nhìn về phía Long cũng trở lên ôn hòa hơn. Một người có thể hiểu được ông, dù cho có là kẻ địch của nhau, Yasuo cũng coi hắn là một người bạn

“Kiếm Đế phải không? Ngài biết ta?”

Yasuo nhìn Long cười nhạt hỏi. Hắn không xưng Long là “ngươi” mà lại gọi hắn bằng một từ kính trọng “ngài”. Một từ mà hắn chỉ gọi ra khi gặp một người: Hoàng Đế Sa Mạc Azir. Điều này cho thấy, Yasuo đã coi Long là một vị Hoàng Đế nào đó

“Đúng vậy. Ngươi mặc dù không biết ta, nhưng ta lại hiểu rất rõ ngươi. Một vị kiếm khách lừng danh của đại lục, một thiên tài kiếm đạo của quốc đảo Ionia. Chỉ vì bị người ta hãm hại mà trở thành kẻ ác bị cả đại lục chán ghét. Ta nói đúng chứ?”

“Có vẻ như Kiếm Đế biết rất rõ chúng ta thì phải. Dù cho ngài là người của thế giới khác”

Yasuo hí hóp mắt, nhặt nhảnh. Theo như thông tin mà Riot đưa cho người dân nơi đây thì Long Hoàng Kiếm Đế giống như Kassadin, Cho’ Gat,... đều đến từ một thế giới khác. Chỉ khác là Long Hoàng Kiếm Đế không tới từ hư không mà thôi. Vì thế, việc Long biết chuyện của mình khiến Yasuo kinh ngạc không thôi

“Ha...ha, được triệu hồi tới một thế giới xa lạ. Ta cũng phải tìm hiểu về nơi này chứ?” Long cười nhạt, biên ra một lý do. Hắn không thể không nói mình biết được những thông tin về các vị tướng là do mình chơi LoL được

“Như vậy, Ahri đã lên đường trên và ngươi chính là đối thủ của ta sao?”

Long ánh mắt toát lên vẻ chiến ý nhìn Yasuo. Dẫu cho Long không muốn cùng Yasuo đánh nhau. Thế nhưng vận mệnh đã để hai người phải quyết đấu thì Long cũng sẽ không chối bỏ.

“Đúng vậy. Nếu ngài tự xưng là Kiếm Đế như vậy kiếm thuật của ngài chắc chắn phải cực cao. Ta là một kiếm khách, có thể cùng một người như ngài quyết đấu là một điều tuyệt vời”

Yasuo cười cợt. Ánh mắt nóng rực, chiến ý sục sôi nhìn Long

Nghe vậy, Long trong lòng không khỏi xấu hổ. Nếu như Yasuo biết kiếm thuật của mình chỉ mới đạt tới Kiếm Khí cảnh giới, không những thế tất cả đều là do Yasuo ban tặng thì không biết ông ta sẽ nghĩ thế nào nhỉ?

Tuy rằng trong lòng nghĩ vậy nhưng bên ngoài, Long khuôn mặt không một chút biến đổi. Nhìn Yasuo ngạo nghễ, bày ra tư thế của một vị hoàng đế, của một vị là chúa tể kiếm đạo nói:

“Nếu như ngươi muốn vậy. Ta tùy thời phụng bồi”

Sau đó, Long cũng không nói nhiều nữa, bắt đầu trở lại quá trình farm lính. Nếu như mình đã đáp ứng cùng Yasuo quyết đấu. Như vậy, không thể dựa vào việc mình hơn cấp mà đánh bại được. Vì thế, hắn cố tình thả cho Yasuo farm lính để lên cấp sáu. Đến lúc đó, trận chiến mới bắt đầu

Yasuo cũng nghĩ tới điều này, ông cũng không nói gì mà tập trung vào farm lính cho lên nhanh cấp. Vì thế, Long cùng Yasuo ở trên đường không ai nói gì. Vừa Farm lính vừa thỉnh thoảng trao đổi chiêu thức để cầu máu đối phương

Mấy giây sau, Yasuo đạt cấp độ sáu. Vừa lên cấp độ sáu, Yasuo liền không chút do dự động thủ.

Yasuo biết Long vừa ăn được hai mạng người, trang bị chắc chắn hơn mình rất nhiều. Vì thế, ông không mới tấn công trước, đành thế chủ động.

Một đàn lính có sáu con lính, bao gồm ba con lính pháp sư và ba con lính cận chiến. Sau khoảng ba đàn lính như vậy thì đàn lính tiếp theo sẽ có thêm một con lính pháo

Như lúc này trên đường giữa có mười bốn con lính, gồm bảy con lính bên team Yasuo và bảy con lính bên team Long

Yasuo tấn công trước. Ông ta sử dụng ba lần Quét Kiếm lên ba con lính bên team Long, đồng thời cũng sử dụng hai lần Q vào lính để lấy lốc xoáy (trong trò chơi thì Yasuo phải Q hai lần mới tạo được lốc xoáy).

Yasuo tấn công, Long liền phản công. Mắt thấy Yasuo chuẩn bị lướt tới một con lính tiếp theo sau đó thu gọn khoảng cách với mình, Long liền lùi lại phía sau rồi chém ra một đạo kiếm khí hình lưỡi liềm, chính là Bán Nguyệt Kiếm Pháp

Tuy vậy, Yasuo cũng cực kì nhanh tay. Ngay khi Bán Nguyệt Kiếm Pháp sắp đánh trúng mình, Yasuo liền lùi lại một bước, đồng thời cầm lấy katana chém ngang một kiếm. Lập tức, một cái tường gió xuất hiện. Chính là kĩ năng W của ông: Tường gió

Tường gió xuất hiện, Long liền nở nụ cười thần bí. Tất cả đều nằm trong dự đoán của hắn. Bán Nguyệt Kiếm Pháp thật ra chỉ là hư chiêu mà thôi, mục đích chính là để Yasuo thi triển ra Tường Gió

Chỉ thấy, trong ánh mắt giật mình của Yasuo. Long lập tức biến mất. Một giây sau, hắn liền xuất hiện phía sau Yasuo, gần chỗ bụi cỏ. Cũng chính là nơi Long giấu thanh Kiếm Khí của mình. Không phải nói cũng biết, Long đã dùng kĩ năng E: Nhân Kiếm Hợp Nhất.

Đồng thời, bốn đạo kiếm khí xuất hiện bắn ra bốn hướng khác nhau, trong đó một hướng chính là bắn về phía Yasuo. Nếu như kiếm khí này trúng, sẽ khiến Yasuo bị đánh dấu ba điểm Tam Hoa Kiếm. Khi đó, Long chỉ cần bồi thêm một phát Bán Nguyệt Kiếm Pháp chắc chắn sẽ khiến Yasuo bất động

Thấy Long xuất hiện phía sau lưng mình, Yasuo giật mình. Ông đã theo dõi cuộc chiến của Long với Leesin và Ahri. Cũng đã biết được một vài kĩ năng của Long. Ông biết Long có một thanh kiếm khí mà có thể khiến Long dịch chuyển tới vị trí đó.

Ông đã tính trước việc Long sử dụng Kiếm Khí để tránh khỏi chiêu Q tạo lốc của ông

Nhưng Yasuo không ngờ tới rằng, Long lại không dùng nó để né tránh mà dùng nó để tấn công. Càng khiến ông hoảng sợ chính là việc đối phương giấu một thanh kiếm khí trong bụi.

Đây chẳng phải nói, ngay từ đầu, Long đã bày trận để ông mắc bẫy sao?. Kể cả việc hắn chém ra đạo kiếm khí kia cũng chỉ là hư chiêu mục đích là bắt ông tung ra tường gió?. Nghĩ tới đây, ông không khỏi rung mình, bởi vì sự âm hiểm, mưu tính cận kề của Long mà giật mình

Tuy trong lòng chấn kinh. Thế nhưng Yasuo lâm nguy bất loạn. Chỉ thấy ông dùng kĩ năng E: Lướt Kiếm tới con pháo cuối cùng của đàn lính bên team Long. Cực kì may mắn tránh thoát khỏi đạo kiếm khí kia của Long

Đồng thời, không chút do dự phát kiếm. Mà trên người ông đang là một con lốc bao bọc, vì thế một kiếm này liền tạo lên một con lốc

Một con lốc bay với tốc độ cực nhanh hướng về phía Long. Mà Long thì đã hết kĩ năng chạy trốn. Không, thật ra còn một kĩ năng nữa. Đó là phép bổ trợ: Tốc Biến

Không chút do dự, Long liền thi triển Tốc Biến về phía trụ mình.

Cứ ngỡ rằng, Long đã thoát khỏi một Q này của Yasuo thì dị biến xảy ra

Ngay khi Long xuất hiện ở gần trụ mình. Thì một con lốc hất tung hắn lên. Điều này khiến Long kinh hãi nhìn về phía Yasuo. Phát hiện ông ta đang dùng nụ cười đắc ý nhìn mình. Thấy vậy, Long biết mình đã bị hack não rồi

Thì ra, Yasuo đã tính được thời gian hồi tốc biến của Long. Ông biết Tốc Biến của Long đã hồi lại. Vì thế, lúc ông dùng Q, chém ra một con lốc xoáy thì ông không chém về phía Long mà chém về phía gần trụ. Ông đoán rằng, Long chắc chắn sẽ dùng tốc biến về trụ vừa là để trở về nơi an toàn vừa là né khỏi một con lốc này của Yasuo

Quả nhiên ông đoán đúng, Long hoàn toàn bị Yasuo hack não thành công. Nhìn đối phương ở trên không, ánh mắt kinh hãi, không thể tin được nhìn mình. Yasuo nở nụ cười đắc ý

Sau đó, không chút do dự thi triển chiêu cuối: Trăn Trối. Lập tức, Yasuo liền hóa thành bạch quang, cùng với đó là đầy trời kiếm khí chém lên người

Long

Trong trò chơi khác với trong hiện thực. Một khi bị hất tung thì sẽ không thể thi triển được bất kì kĩ năng gì để phản kháng.

Như hiện tại, Long chỉ có thể mặc cho đầy trời kiếm khí gây sát thương lên người mình. Mà với số máu chỉ còn một nửa, Long chắc chắn sẽ ngã xuống

Quả thật, với chiêu cuối hoàn mỹ của Yasuo. Lượng máu của Long tụt xuống cực kì nhanh. Chỉ còn 100 máu

Mất thấy Long chỉ còn 100 máu, Yasuo hai mắt lóe lên một tia kinh hi. Như vậy, khi mà Trăn Trối kết thúc, Long rơi xuống, ông chỉ cần cho bồi thêm một phát Q nữa là Long sẽ chết chắc. Mà điều này chắc chắn sẽ xảy ra

Thế nhưng, ngay khi Long hạ xuống thì ánh mắt kinh hoàng của hắn liền biến mất. Thay vào đó là một nụ cười bí hiểm khiến Yasuo không khỏi bất an

Và rất nhanh Yasuo biết tại sao. Ngay khi ông cùng Long rơi xuống mặt đất thì ông kinh hoàng phát hiện, mình lại không thể dùng được kĩ năng. Đồng thời, ông cũng nhìn thấy một điều, không biết từ lúc nào xung quanh mình xuất hiện một cái lồng khí

“Đây là...”

“Chiêu cuối của ta: Kiếm Đế Nộ Thiên”

Long cười nhạt sau đó quát lớn một tiếng. Lập tức, cả bầu trời tối sầm lại. Trên không, bầu trời rạn nứt để lộ ra hư không vô tận. Sau đó, một thanh đại kiếm khổng lồ rơi xuống mặt đất. Mục tiêu chính là cái lồng đang nhốt lấy Long và Yasuo

- Oanh

Một tiếng nổ kinh thiên động địa kèm theo đó là một cột khói màu đen hình nấm khổng lồ bắn thẳng lên không, mặt đất rung chuyển dữ dội khiến những người còn lại hoảng sợ không thôi(Do là trò chơi lên dù vụ nổ có sức công phá cực kì khủng khiếp thế nhưng cũng không gây ảnh hưởng tới địa hình)

Mấy giây sau, cột khói biến mất để lộ ra thân ảnh của Yasuo và Long. Chỉ là lúc này, Long mang theo 100 máu đứng dưới trụ, còn Yasuo thì cũng chỉ còn 100 máu đứng cách đó không xa. Tuy vậy, trên người hắn lại xuất hiện một ngọn lửa. Chính là Thiêu Đốt

Yasuo một tay chống kiếm, nửa quỳ nửa đứng trên mặt đất. Ánh mắt bình tĩnh nhưng sâu trong mắt vẫn lóe lên sự khiếp hãi cho thấy trong lòng ông ta chấn kinh cỡ nào

“Thì ra, không phải là ta hack não ngài mà là ngược lại. Ngài đã biết ta sẽ hất gió về phía ngài Tóc Biến. Và ngài cố tình để ta thực hiện được âm mưu của mình. Mục đích chính là đưa ta vào chiêu cuối mà ngài đã chuẩn bị sẵn từ trước” Yasuo cười khổ nói

Bằng vào việc ngay khi rơi xuống liền bất thành linh bị phong ấn kĩ năng. Yasuo liền hiểu ra rằng: Ngay từ đầu, Long đã tính toán tất cả rồi.

Mọi hành động, mọi kĩ năng mà Long dùng tưởng chừng như chỉ để né tránh kĩ năng của ông, chờ cho ông ra hết chiêu thức thì mới phản công. Nhưng thật ra, tất cả đều đã được sắp đặt rõ ràng, Long chỉ có cố tình để Yasuo mắc bẫy mà thôi

“Đúng vậy. Ngay từ khi người bắt đầu tấn công. Ta đã chuẩn bị sẵn tất cả rồi. Người không nhớ trong lúc farm lính, ta có dừng lại mấy giây sao? Lúc đó, chính là thời điểm ta thi triển chiêu cuối của mình ở vị trí khuất mà người không thể nhìn thấy được

Sau đó, việc còn lại của ta là trong vòng 2s, lừa người vào vùng không gian phong ấn mà thôi.”

Long cười giải thích. Ngay từ đầu, Long đã tính toán xong cách tiêu diệt Yasuo. Dựa vào việc Yasuo không có tầm nhìn ở khu vực trụ mình. Long đã dùng ba giây để niệm chú, kích hoạt lần thứ nhất chiêu cuối

Sau đó, hắn lùi một bước thi triển ra Bán Nguyệt Kiếm Pháp để lấy đi Tường Gió của đối phương rồi dùng Nhân Kiếm Hợp Nhất để đổi vị trí với thanh kiếm được giấu trong bụi.

Mục đích không phải là cố tình làm choáng Yasuo mà là để ông ta hiểu nhầm là mình đang làm ra phản công để rồi sau khi mình hết kĩ năng, Yasuo sẽ tấn công trở lại

Bởi vì ngay từ đầu, Long đã nghĩ rằng với kinh nghiệm chiến đấu trên Đấu Trường Công Lý của Yasuo. Chắc chắn ông ta đã tính được Tóc Biến của mình hồi lại, vì thế ông ta sẽ hất gió về vị trí mình sẽ tóc biến. Cũng chính là trụ nhà mình.

Biết vậy, nhưng Long vẫn làm theo. Mục đích là để Yasuo dùng chiêu cuối Trăn Trối lên mình, sau đó rơi vào vùng không gian do chiêu cuối Kiếm Đế Nộ Thiên hình thành.

Long cũng đã tính toán, bằng vào một thanh kiếm Doran cùng một thanh Kiếm Dải, Yasuo chỉ có thể đưa hắn về bằng hoặc dưới trăm máu.

Không có Thiêu Đốt, muốn giết được Long, chắc chắn phải Q thêm phát nữa. Chỉ chờ có vậy, Long liền kích hoạt lần hai, phong ấn kĩ năng của Yasuo. Và cuối cùng là kích hoạt lần ba để gây sát thương cùng với Thiêu Đốt tiền Yasuo về Bộ Đá Cỏ

“Ha... ha, ta thua. Ta thua tâm phục, khẩu phục”

Nghe vậy, Yasuo ngẩng đầu cười lớn nói ra một câu từ tận đáy lòng. Cuộc quyết đấu này, ông thua không oan uổng. Ông thua không phải vì kiếm thuật hay trang bị đối phương hơn mình mà thua vì trí tuệ. Trí tuệ của Long quá thật quá khủng bố, có thể tính toán từ đầu rồi đặt mìn vào trông như vậy, ông không thể không khâm phục

“Kiếm Đế, hẹn một ngày có thể cùng ngài chân chính quyết đấu”

Yasuo mỉm cười hài lòng. Ánh mắt lóe lên một tia chiến ý nhìn Long nói

“Tùy thời phụng bồi”

Long cười ha hả gật đầu trả lời. Mà hắn vừa nói xong, Yasuo cũng biến mất

- Long Hoàng Kiếm Đế đánh bại Kẻ Bất Dung Thứ: Yasuo

- Long Hoàng Kiếm Đế đang liên tục lập công

Số từ: 3530

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Đại Chiến Đường Dưới

Yasuo bị Long Hoàng Kiếm Đế đánh bại gây nên hoang mang cho mấy người Leesin. Còn bên team của Long, mọi người đều cực kì hưng phấn

“Có thể cao ngạo lấy cái tên Kiếm Đế. Quả nhiên rất mạnh” Garen tán thưởng nói một câu

“Chúc mừng ngài, Kiếm Đế. Đánh bại Yasuo, ngài chắc chắn sẽ nổi tiếng cả đại lục” Ashe cười, bình tĩnh nói một câu

“Wow, Kiếm Đế sama. Ngài không chỉ một đánh hai mà còn đánh bại luôn cả Kẻ Bất Dung Thứ: Yasuo. Một vị kiếm khách nổi tiếng. Thật sự là quá tuyệt vời”

Nidalee hớn hờ, vô cùng. Trong giọng nói tràn đầy sự sùng bái.

Còn Lux, cô bé này thì không nói gì nhưng ánh mắt kính nể, mặt đỏ bừng trông cực kì kích động nhìn về phía đường giữa.

Dù không nói ra thì ai cũng biết được việc Long đánh bại Yasuo khiến cô nàng thật sự không bình tĩnh chút nào. Tuy vậy với tính cách của mình, cô không nói ra mà thôi

"May mắn, may mắn mà thôi"

Nghe ba người không ngớt khen ngợi. Long khách sáo một câu.

Sau đó tầm nhìn hướng về một nơi: Bùa đỏ đối phương. Khóe miệng treo một nụ cười quỷ dị

Bên trong bùa đỏ, Leesin đang ăn lấy con bùa đỏ của mình. Hắn ý định ăn xong bùa đỏ để đạt tới cấp độ sáu sau đó sẽ ra đường giữa gank cho Yasuo một mạng. Với việc bản thân đã có chiêu cuối, hắn cùng Yasuo kết hợp tin tưởng sẽ tiêu diệt được Long

Chỉ là không ngờ tới, mình chưa ăn xong bùa đỏ thì Yasuo đã bị đánh bại. Điều này khiến hắn vừa kinh ngạc, lại vừa ngưng trọng

Yasuo là một tên kiếm khách tài ba. Một kẻ dùng kiếm đáng sợ mà bất kì vị tướng nào đều kiêng dè khi đối mặt với ông ta.

Yasuo đi đường giữa, hầu như chưa thua một ai, thậm chí trong mấy trận đấu gần đây khi mà kiếm thuật của ông ta tăng lên thì dù là những vị tướng khác chế như Diana, Swain,... cũng không làm gì được ông ta

Một kẻ mạnh như vậy, cuối cùng lại thua Long Hoàng Kiếm Đế ở chính thứ mình am hiểu nhất: kiếm thuật. Điều này khiến Leesin giật mình vô cùng. Trong lòng không khỏi thầm nghĩ: Chẳng lẽ Long Hoàng Kiếm Đế mạnh đến vậy sao

Nghĩ ngợi một lúc, Leesin cũng ném vấn đề này qua một bên. Hiện tại, Long đã có ba mạng người, sức mạnh phép thuật đã đạt tới mức độ đáng sợ. Mình ra gank cũng chỉ tìm được chết vì thế hắn quyết định bỏ qua đường giữa mà chỉ tập trung nên đường trên và đường dưới

Lúc này, Bùa đỏ chỉ còn lại trăm máu. Leesin không chút do dự trừng phạt

“Kiếm Khí – Nhân Kiếm Hợp Nhất – Bán Nguyệt Kiếm Pháp”

Ngay khi Leesin ăn sắp xong con Bùa Đỏ, thì một âm thanh lạnh nhạt vang lên trong bụi.

Không hề Leesin phải ứng, một thanh kiếm khí xuyên qua người ông bắn ra phía sau. Đồng thời, Long xuất hiện ở phía sau thanh kiếm khí kèm theo đó là bốn thanh kiếm khí từ người hấn bắn ra xung quanh. Tiếp tới, hấn cầm lên trường kiếm, chém ra một đạo kiếm khí

“Cái gì, từ lúc nào mà...”

Leesin bị sự xuất hiện bất thình lình của Long làm cho hoảng sợ kêu lên một tiếng. Tuy là sợ hãi, thế nhưng ông cũng không chậm trễ, lập tức sử dụng tốc biến né tránh.

“Điều này...”

Thế nhưng, Leesin lại một lần nữa bị dọa cho sợ vỡ mật, khuôn mặt trắng bệch.

Ngay lúc Leesin xuất hiện ở vị trí mà mình tốc biến thì cũng là lúc một đạo kiếm khí hình trăng lưỡi liềm chém tới. Không một chút do dự chém lên người Leesin, một người chỉ có chưa tới 100 máu

Thì ra, Long đã tính được thời gian hồi tốc biến của Leesin. Biết rõ việc mình tấn công bất ngờ thế này, Leesin sẽ lập tức sử dụng tốc biến để thoát đi. Và hấn chỉ cần dùng Bán Nguyệt Kiếm Pháp tại vị trí hiện tốc biến là xong

- Long Hoàng Kiếm Đế đánh bại Thầy Tu Mù: Leesin

Một âm thanh vang vọng khắp đấu trường khiến mọi người không khỏi giật mình, kinh ngạc. Chuyện này là sao? Long vừa mới tiêu diệt Yasuo, tại sao mấy giây sau Leesin lại chết? Chẳng lẽ Leesin thấy Long còn ít máu liền định ra giết hấn xong lại bị đối phương giết lại sao?

Tại Bệ Đá Cổ. Leesin sống lại, bộ dạng buồn bực, cảm xúc vô cùng.

“Leesin. Ông làm sao để đối phương tiêu diệt vậy?”

Xạ thủ bên đội Leesin, Lucian ánh mắt khó hiểu nhìn ông.

125 vị tướng ở đây ngoại trừ những vị tướng mới tới thì còn lại đều đã chiến đấu trên Đấu Trường Công Lý trong suốt một thời gian dài. Đã quá hiểu rõ lẫn nhau rồi. Vì thế, việc Leesin bị giết khiến Lucian kinh ngạc vô cùng

“Đối phương rất mạnh, không chỉ ở sức mạnh mà còn ở cái đầu nữa. Hấn mặc dù là tướng mới nhưng lại thông hiểu bản đồ Summoner Rift vô cùng. Sau khi đánh bại Yasuo, Kiếm Đế không trở về mà biết ta đang ăn bùa đỏ vì thế liền sang cướp. Ta chính là bởi vậy mới bị hấn giết”

Leesin buồn bực nói. Trong lòng buồn bã vô cùng. Từ khi tham gia đấu trường công lý tới nay, chỉ có hấn đi cướp rừng người khác chứ đã bao giờ bị người khác cướp rừng. Điều này khiến ông cực kì biệt khuất. Thật ra cũng không thể trách ông, dù sao Long còn chưa tới 200 máu, bất kì ai đều cho hấn đã về nhà mà không nghĩ tới hấn lại vào cướp rừng của Leesin

Nghe vậy, Lucian không khỏi kinh ngạc.

Leesin được mệnh danh là ông vua không ngai của đấu trường Summoner Rift không phải là do Leesin mạnh bao nhiêu mà là bởi vì khả năng kiểm soát rừng, độ cơ động, khả năng gank của Leesin mạnh hơn rất nhiều so với những vị tướng khác. Hầu như trong các trận đấu, chỉ có Leesin đi cướp rừng đối phương, thật không ngờ ngày hôm nay Leesin lại bị cướp lại

“Theo như ông nói. Kiếm Đế rất mạnh”

Đi hỗ trợ bên team của Leesin là Cai Ngục Xiềng Xích: Thresh. Hấn nghe vậy, không khỏi trầm giọng hỏi

“Không chỉ bộ kĩ năng cực mạnh mà bản thân hấn cũng cực kì khủng bố. Có thể trong thời gian ngắn hiểu được bộ kĩ năng của mình, lại có thể vận dụng nó nhuần nhuyễn đến vậy. Ta tự nhận không bằng”

Yasuo cảm thán tiếp lời. Ban đầu, ông nghĩ rằng Long dù mạnh tới đâu thế nhưng là người mới, chắc chắn chưa thể sớm một chiều hiểu được bộ kĩ năng của mình, cũng như thông hiểu bản đồ Summoner Rift. Thế nhưng, hấn sai rồi. Mà hấn cũng vì sự sai lầm của mình mà trả giá bằng một mạng

Một nội tại và năm kĩ năng của các vị tướng đều không phải là do bọn họ nghĩ ra mà là do Riot ban tặng. Vì thế, thông thường các vị tướng đều phải mất thời gian dài để làm quen với kĩ năng của mình. Đó mới chỉ là quen mà thôi, muốn để nhuần nhuyễn vận dụng chúng, các vị tướng cần phải có thời gian tập luyện ở những trận chiến thực tế như thế này

Trong các vị tướng, Yasuo là người học nhanh nhất. Ông mất một tháng để làm quen với bộ kĩ năng của mình và mất nửa năm để vận dụng nó tới lộ hóa thuần thành. Vậy mà ông lại tự nhận mình không bằng Long. Điều này khiến mọi người không thể không chấn động

“Được rồi. Leesin, ông hãy bỏ qua đường giữa đi, tập trung gank đường dưới. Chỉ cần tôi xanh, tôi sẽ bắn nát team bên kia”

Lucian trầm tư sau đó cực kì tự tin lên tiếng. Mà hắn cũng có vốn để cuồng ngạo. Dù sao, bằng vào việc hơn hẳn sát thương với Ashe và Lux. Bộ đôi Lucian và Thresh vẫn đang nắm thế chủ động ở đường dưới

“Đành vậy. Còn cô thì sao, Ahri?”

Leesin gật đầu ,sau đó truyền âm với Ahri đang tập trung farm lính ở đường trên

Nghe vậy, Ahri trầm mặc rồi nói:

“Yasuo, ông lên đường trên đi, để tôi đi đường giữa cho. Theo tôi biết Long Hoàng Kiếm Đế là một người biết thương hoa tiếc ngọc, tôi đi cùng hắn, Long Hoàng Kiếm Đế sẽ không làm gì tôi đâu”

Nghe thế, mọi người khó hiểu nhìn nhau. Thật không biết Ahri tại sao lại nói vậy.

“Vậy cô đi ra đường giữa đi”

Yasuo gật đầu. Việc này chính hợp ý hắn. Ông không muốn đối đầu với Long, ít nhất là thời điểm này, khi mà đối phương đã có bốn mạng người. Cấp độ, trang bị hơn hẳn mình

Trong khi bên này đang bàn bạc chiến thuật thì Long đã trở về Bộ Đá Cỏ, với chỉ số lính 160 lính ở phút thứ mười năm công thêm bốn đầu người. Long hiện tại đang có rất nhiều tiền. Và trang bị đầu tiên hắn lên chính là: Mũ Phù Thủy, một món đồ gia tăng sức mạnh phép thuật khủng khiếp nhất liên minh.

Sau Mũ Phù Thủy, món đồ tiếp theo của Long là nâng cấp giày lên Giày Cơ Động?, Đúng vậy, chính là Giày Cơ Động – tăng tốc độ di chuyển lớn nhất trong các loại giày mà không phải giày Pháp Sư như mọi Pháp Sư vẫn thường lên

Mang Giày Cơ Động, Long nhìn lên đường trên phát hiện đối đầu với Garen đã đổi thành Yasuo . Mà đường giữa, Ahri lại xuất hiện . Cho thấy bọn họ lại đổi đường

“Biết ta thương hoa tiếc ngọc lên lấy Ahri ra để kiểm chế sao?”

Trí tuệ cực cao, Long còn không biết team bên kia đang mưu tính gì. Quả thật, Ahri mà đi với hắn, với việc mình không muốn giết cô ấy, hắn với cô sẽ chỉ fàm mà thôi

“Đáng tiếc...”

Long cảm thán một câu. Team bên kia tính toán rất hay thế nhưng Long há lại mắc mưu? Tại sao hắn lại lên Giày Cơ Động mà không phải Giày Pháp Sư. Bởi vì, bắt đầu từ thời điểm này, hắn sẽ là người đi rừng thứ hai

“Nidalee. Lên đường dưới với ta”

Long truyền âm với Nidalee không chút do dự hạ lệnh

Nghe vậy, Nidalee giật mình, sau lập tức gật đầu. Dùng tốc độ nhanh nhất ăn xong con bùa đỏ.

Bình thường, Nidalee sẽ là không nghe lệnh của tướng mới, thế nhưng với việc Long ăn bốn mạng cùng với huyết mạch áp chế (ý nói hơi thở của Rồng trên người Long) khiến Nidalee sợ hãi Long từ sâu trong nội tâm . Do đó, Long hạ lệnh, Nidalee liền nghe theo

Đường dưới, bộ đôi Lux và Ashe đã đạt cấp độ 6, bên kia Lucian và Thresh cũng tương tự. Tuy vậy, do việc Thresh và Lucian có dame to hơn Lux và Ashe. Đặc biệt là Thresh, với những cú Án Tử chuẩn xác của mình khiến bộ đôi Lux và Ashe fàm còn khó hướng chỉ là đánh nhau

Cũng vì vậy, Thresh và Lucian đẩy lính lên cao. Mặc dù điều này khiến việc phá trụ diễn ra nhanh chóng thế nhưng cũng đưa Thresh và Lucian vào thế dễ bị gank

Mà quả thật, đây là điều chắc chắn sẽ xảy ra. Chỉ thấy từ phía bờ sông (đường chéo thứ hai của hình vuông), Nidalee với đầy máu cùng bùa đỏ xuất hiện. Cô hóa thành dạng người, sau đó một mũi lao phóng ra

- Phóng Lao/Cấn Xé

Nidalee phóng mũi lao của cô theo một đường thẳng gây sát thương phép. Sau khi mũi lao bay khỏi tầm đánh thương của cô, mũi lao sẽ gia tăng sát thương. Khoảng cách càng xa, sát thương càng lớn (có giới hạn)

Cấn Xé: Nidalee hóa thành dạng báo. Đòn đánh kế tiếp của cô gây sát thương phép. Gây thêm 1,5% sát thương theo mỗi 1% máu đang tồn thất của mục tiêu

Các mục tiêu chịu Dấn Án Săn Đuổi sẽ chịu thêm 33% sát thương từ Cấn Xé

Một lao này, Nidalee phi với khoảng cách rất xa nhưng lại đủ tầm của chiêu thức. Một lao bay với tốc độ cực nhanh về phía Thresh và Lucian

Thấy vậy, Lucian không chút do dự lập tức dùng kỹ năng E: Truy Cùng Diệt Tận

- Truy Cùng Diệt Tận

Lucian lướt đi một khoảng ngắn, giảm thời gian hồi chiêu của Truy Cùng Diệt Tận đi một giây với mỗi phát bắn của Xạ Thủ Ánh Sáng

Kỹ năng E kích hoạt, Lucian liền né khỏi một lao này của Nidalee. Tuy vậy, một lao này không trúng hắn nhưng lại trúng phải Thresh phía sau. Một lao max tầm lập tức khiến Thresh mất 1/3 máu, đồng thời đánh dấu nội tại của Nidalee: Dấu Ấn Săn Đuổi

- Dấu Ấn Săn Đuổi: Di chuyển trong bụi rậm sẽ giúp tăng tốc độ di chuyển của cô thêm 10% trong 2s và cường hóa lên 30% khi cô di chuyển về hướng tướng địch mà cô thấy trong một khoảng cách nhất định

Săn Đuổi: Những tướng trúng phải ném lao và bắt rập sẽ bị khắc một Dấu Ấn Săn Đuổi trong vòng bốn giây (quái vật là 2) làm chúng bị lộ diện. Trong khi di chuyển về hướng mục tiêu bị Săn Đuổi. Tốc độ di chuyển bị cường hóa và cô có thể đi xuyên qua lính. Ngoài ra, sát thương từ Cắn Xé, Vồ tiếp theo cũng được cường hóa

Nội tại được kích hoạt, Nidalee liền hóa thành dạng báo. Biến thành một con báo màu vàng với tốc độ cực nhanh bay về phía Thresh. Tuy vậy, chỉ đi được tới một đoạn, cô lập tức sử dụng kỹ năng W ở dạng báo: Vồ

- Bẫy Rập/ Vồ

Nidalee đặt một cái bẫy xuống mặt đất. Gây sát thương phép cho những kẻ địch trúng phải. Bẫy tồn tại trong 2 phút

Vồ: Nidalee lao về phía trước gây sát thương phép nằm trong vùng ảnh hưởng khi cô đáp đất. Tiêu diệt một đơn vị trong lốt báo sẽ làm giải thời gian hồi chiêu của Vồ đi 1,5s.

Những mục tiêu bị nội tại Dấu Ấn Săn Đuổi có thể bị vồ ở khoảng cách gấp đôi khoảng cách vồ bình thường. Thời gian hồi chiêu của Vồ sẽ giảm xuống 1,5s nếu nhảy vào mục tiêu bị nội tại Dấu Ấn Săn Đuổi

Bởi vì Thresh là người bị dính nội tại Dấu Ấn Săn Đuổi. Mà điều này khiến khoảng cách Vồ của cô tăng lên gấp đôi nên Nidalee không chút do dự sử dụng lên Vồ lên người hắn.

Chỉ thấy, Nidalee gầm nhẹ một tiếng, thân hình nhảy bổ về phía Thresh

Thấy vậy, Thresh lâm nguy không nản. Hắn nở nụ cười âm u. Không chút do dự sử dụng kỹ năng E: Lưỡi Hái Xoáy. Lập tức, một cái lưỡi hái xuất hiện vừa phá hủy chiêu Vồ của Nidalee, vừa hất Nidalee về phía sau. Đồng thời trong tay hắn, xiềng xích quay tròn, sau đó lập tức được Thresh ném ra về phía Nidalee. Chính là chiêu Q: Án Từ

- Keng

Án Từ trúng Nidalee liền khiến cô bất động, đồng thời bị kéo về phía Thresh.

Chỉ chờ có vậy, từ trong bụi dậm, Leesin không biết từ lúc nào bay ra. Sau đó, dùng tốc độ nhanh nhất hộ thể lên người Thresh, tiếp tới một chiêu: Nộ Long Cước đá văng Nidalee về phía đồng đội cô

Nộ Long Cước:

Leesin đá văng tướng địch. Gây sát thương vật lý lên nạn nhân. Những kẻ địch mà mục tiêu trúng phải trên đường bay sẽ bị hất tung lên không trung trong một giây và chịu cùng sát thương

Một cước này, Leesin đập Nidalee về phía Ashe và Lux. Khiến không chỉ Nidalee bị hất tung mà cả Ashe và Lux cũng chịu chung số phận. Mà lượng máu của ba người lập tức mất đi một khoảng lớn. Chỉ còn chưa đến một nửa cây máu

Cũng may cho ba người, khi mà Leesin vừa xuất hiện. Lux liền nhanh tung ra một Lăng Kính Phòng Hộ. Tạo ra một quả cầu bay đi bay về, trên đường bay đi bay về, quả cầu va chạm với Nidalee, tạo một lớp giáp dày khiến cho du cô bị dính Nộ Long Cước của Leesin nhưng không khiến cô bị chết

Mặc dù ba người bị hất tung không thể sử dụng được kỹ năng. Thế nhưng phép bổ trợ thì vẫn dùng được. Do đó, để bảo vệ đồng bọn không chết. Ashe liền sử dụng Hồi Máu giúp cô và Nidalee hồi một lượng máu khá.

Về phía ba người Leein. Ashe, Lux và Nidalee bị hất tung, Lucian hai mắt sáng ngời, lập tức Tốc Biến lên trước, dơ súng lên bắn ra liên tiếp hàng loạt phát đạn ánh sáng. Chính là chiêu cuối của hắn: Thanh Trùng

- Thanh Trùng

Lucian có thể di chuyển thoải mái khi liên tục bắn đạn về một hướng duy nhất trong ba giây. Các viên đạn tiếp xúc với kẻ địch đầu tiên trúng phải. Gây sát thương vật lý mỗi viên. Số lượng viên đạn dựa trên Tốc Độ Đánh của Lucian

Lucian có thể vừa dùng Truy Cùng Diệt Tận vừa dùng Thanh Trùng. Tái kích hoạt để hủy chiêu sớm hơn

Đồng thời, Lee sin cũng dơ tay lên, một Sóng Âm bắn về phía Nidalee

Lúc này, lính chưa ra vì thế một chiêu Thanh Trùng chắc chắn sẽ trúng lên ba cô gái. Chỉ thấy vô số đạn ánh sáng cùng với Sóng Âm từ Leeson dùng tốc độ nhanh nhất bắn về phía Ashe, Lux và Nidalee đang bị hút tung lên trời. Không những thế ba người chỉ còn lại 1/2 cây máu. Điều này khiến bọn họ lâm vào tình cảnh ngàn cân treo sợi tóc. Chỉ cần trúng một trong hai kĩ năng kia thôi, bọn họ sẽ ngã xuống

Mất nhìn ba người chuẩn bị trở thành tiền trong túi mình. Leeson, Thresh, Lucian hai mắt lóe lên về kích động. Chỉ cần được mạng người, bọn họ chắc chắn sẽ lấy lại lợi thế trận đấu

Thế nhưng, tình không mơ, đời không như thơ. Ngay khi tưởng rằng Sóng Âm và Thanh Trùng sẽ tiễn ba cô gái xinh đẹp lên bảng thì một tiếng nổ rống vang lên:

“Muốn giết đồng đội ta. Đừng hòng”

Sau đó Trong ánh mắt giật mình, kinh hãi, không thể tin được của ba người bên kia, từ trong bụi rậm, Garen bất ngờ xuất hiện. Tiếp đó, Garen không chút do dự tốc biên qua tường, đứng trước mặt ba cô gái, đỡ lấy toàn bộ lượng Thanh Trùng cùng với Sóng Âm

“Cái gì. Garen từ đâu xuất hiện vậy?”

Ba người kinh hoàng kêu lớn một tiếng. Sự xuất hiện của Garen khiến bọn họ chấn kinh vô cùng. Bọn họ không hiểu tại sao Garen lại ở trong bụi rậm. Không những thế còn không phải là ở phía sau bọn họ mà là ở bụi cỏ nhà mình

Bởi vì sự xuất hiện của Garen khiến cho kế hoạch “Hấp diễm tập thể” ba cô gái xinh đẹp của Leeson bị phá hủy. Garen lúc này cực kì trâu bò, bằng chứng chính là việc hắn “ăn” nguyên Thanh Trùng mà chỉ mất đi nửa cây máu. Điều này khiến ba người kia không dám băng trụ giết người. Vì thế bọn họ nhìn nhau gật đầu sau đó không dùng tốc độ nhanh nhất rời khỏi

Thấy vậy, Garen cũng không truy đuổi mà cười lạnh:

“Muốn chạy đâu có dễ”

“Đại Băng Tiễn”

Garen vừa nói xong, âm thanh lạnh như băng của Ashe vang lên. Sau đó một mũi tên băng khổng lồ xuất hiện bắn thẳng về phía trước, trúng phải Leeson lập tức khiến hắn bị bất động trong một giây

Điều khiến tất cả mọi người kinh ngạc là. Garen vậy mà không tấn công Leeson mà vẫn đứng trong trụ nở nụ cười trào phúng nhìn bọn họ

Rất nhanh, bọn họ liền biết lý do tại sao. Một âm thanh nhàn nhạt vang lên nhưng lại như lời nhắc tử vong khiến ba người không khỏi rét run.

“Chiêu cuối: Kiếm Đế Nộ Thiên”

Từ bờ sông, Long không biết từ lúc nào xuất hiện. Ánh mắt hài hước nhìn ba người Leeson, sau đó khẽ ngâm một tiếng

Lập tức, bầu trời tối sầm lại, sau đó bầu trời rạn nứt để lộ ra hư không vô tận. Một thanh đại kiếm khí khổng lồ xuất hiện từ trên trời rơi xuống

- Oanh

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, mặt đất rung chuyển kèm theo đó là một cột khói hình nấm khổng lồ bắn thẳng lên không

Rất lâu sau, mọi thứ mới trở lại bình thường, bầu trời lại trở lên sáng sủa thế nhưng ở đường dưới lại mất đi thân ảnh của ba người Leeson, Thresh và Lucian

Chỉ một chiêu cuối, trực tiếp khiến hai người đầy máu, một người còn 2/3 máu lập tức “bốc hơi” cho thấy sát thương khủng khiếp mà chiêu cuối của Long gây ra

“TripleKill”

Số từ: 3958

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Sau Giao Tranh

“Thưa quý vị và các bạn. Long Hoàng Kiếm Đế không chỉ một vs hai thành công, mà còn đánh bại cả Kẻ Bất Dung Thứ: Yasuo, điều này thật sự là quá tuyệt vời. Cho thấy vị tướng mới của chúng ta mạnh tới cỡ nào

KDA: 3/0/0 (chỉ số giết/ chết / hỗ trợ). Chỉ số famr 160 ở phút thứ mười năm. Một chỉ số tuyệt vời đối với một người đi đường giữa. Kiếm Đế trở về nhà và vác ra cho mình đó là... Oh my god! Mũ Phù Thủy Rabaon cùng với Giày Cơ Động?.. What? Giày Cơ Động? Chẳng lẽ Kiếm Đế định trở thành một người đi rừng thứ hai hay sao

Khoan đã, chúng ta quay trở lại đường dưới, lúc này đánh nhau đang xảy ra. Nidalee lên gank mà không biết rằng Leesin đã núp sẵn trong bụi đợi cô tới để cùng đồng đội “hấp diêm tập thể”, biến cô trở thành một món “cây to bầy món”

Lucian dùng Truy Cùng Diệt Tận tránh khỏi một lao này của Nidalee, thế nhưng điều này lại khiến Thresh phía sau hấn gặp nguy hiểm

Phi Lao thành công, Nidalee có dám lao vào hay không? Cô lao vào rồi nhưng đây là sai lầm lớn rồi. Cô nên hát bài “Em Sai Rồi” của Bằng Việt đi là vừa.

Lưỡi Hái Xoáy không thể tuyệt hơn của Thresh, thể hiện đúng bản chất man lỵ của anh, khiến cho việc Nidalee muốn “ôm” anh ta hoàn toàn bị phá sản.

Có vẻ như từ sau khi có Kalista, Thresh không còn màng tới những cô gái khác rồi. Anh ta nên hát bài “Chúng Ta Không Thuộc Về Nhau” với Nidalee là vừa.

Án Từ thành công. Chắc tôi nói sai rồi. Dù Thresh đã có Kalista, cũng đã hát bài “We don't talk anymore” à nhằm “Chúng Ta Không Thuộc Về Nhau” thế nhưng có vẻ như mị lực của Nidalee là rất lớn khiến anh ta vẫn cố níu kéo lại

Leesin từ bụi râm đi ra. Ông ta hộ thể lên người Thresh, sau đó tung ra một cú Nộ Long Cước đá bay Nidalee về phía sau. Có vẻ như Leesin đã được Kalista thuê để trông chừng chồng mình thì phải, không cho hấn đủ đôn với em nào

Nếu không tại sao Leesin ra sớm không ra mà lại ra đúng lúc Thresh đang níu kéo lại Nidalee để rồi tung ra một cú Nộ Long Cước đá Nidalee đi trong nỗi thất vọng của Thresh. Thresh đang lăm bầm gì đó, có vẻ như anh ta đang hát câu “Em Đi Xa Qua... Em đi xa anh quá”

Tuyệt vời ông mặt trời. Nộ Long Cước đá bay Nidalee về phía Ashe và Lux, hất tung ba người. May mà, Tiểu Thư Ánh Sáng đã sử dụng Lăng Kính Phóng Hộ khiến cho ba cô gái xinh đẹp của chúng ta dù bị dính phải Nộ Long Cước nhưng cũng không chết.

Thế nhưng, trước mặt ba cô là ba con sói đói đang dùng “ánh mắt nóng bỏng” nhìn theo. Thấy ba cô đã không còn sức kháng cự, bọn họ há có bỏ qua.

Hiện tại, ba anh đẹp trai của chúng ta phải làm ra quyết định quan trọng. Một là cuộc đời nở hoa, hai là cuộc sống bế tắc. Ba anh sẽ làm gì đây?

Theo quan điểm của tôi thì các bạn trẻ, gái đẹp đang trước mặt mình. Mặc kệ trụ đi, vì tương lai con em chúng ta, dù là trụ hay là bỏ của trụ thì cũng chấp tất

Vâng, có vẻ như bọn họ đã nghe được lời của tôi nói và quyết định bằng trụ.

Leesin tung Sóng Âm về phía Nidalee, ý đồ chọn cô làm của mình, đây gọi là trắng trợn cướp bỏ từ tay Thresh. Không biết sau trận chiến này, chúng ta có thể được chứng kiến trận solo giữa Leesin và Thresh không?

Còn Lucian, có vẻ như từ khi vợ anh chết, anh cũng đã lâu lắm rồi không “tự xử” vì thế không chút do dự dùng Tốc Biến lên, sau đó liên tục ra liên tục kỹ năng về phía ba cô gái, mục tiêu là hốt gọn ba cô gái. Tình hình này ba cô gái lần này gặp nguy thật rồi”

What! Garen ở đâu chui ra vậy?. Vkl, tốc biến ra đỡ Sóng Âm cùng Thanh Trùng?. Oh My God. Tôi đang xem cái Wtf gì thế này?.

Vâng, thấy ba cô gái có nguy cơ bị hấp diêm, Garen, biểu tượng của Demacia, một tên đẹp trai khoai to đã từ đường trên dịch chuyển xuống dưới.

Tuy vậy, lại không phải bọc đầu ba người kia mà là dịch chuyển xuống gần trụ nhà mình. Không những vậy, còn dịch chuyển xuống trước đó vài giây? Khoan đã, từ bao giờ Garen lại thông minh đến vậy, biết đối phương sẽ băng trụ “hấp diêm”, đồng thời tính được ba đồng đội mình có thể bị team địch giết chết mà chạy ra đỡ đòn cho bọn họ?”

Garen xuất hiện, kế hoạch băng trụ của ba thanh niên mạnh động đã bị phá sản. Hiện tại, “cuộc đời nở hoa” của bọn họ đã mất và đón bọn họ chính là “cuộc sống bế tắc”

Đại Bằng Tiền chuẩn xác giữ chân Leesin. Wtf! Garen không đánh tiếp mà đứng dưới trụ. Khoan đã! Tôi đang thấy cái gì thế này! Một cái lông màu tím xuất hiện bao phủ lấy ba người Leesin.

Long Hoàng Kiếm Đế đã xuất hiện kịp thời, anh ta đã thi triển ra chiêu cuối: Kiếm Đế Nộ Thiên. Thưa quý vị, có vẻ như Kiếm Đế của chúng ta muốn mang ba anh chàng đẹp trai, khoai to này vào hậu cung của mình chẳng. Không biết anh ta có thành công không đây?

“TripleKill! Kiếm Đế đã được như ước nguyện, ba soái ca của chúng ta đã trở thành vật trong túi của anh ấy.

Cơ mà, Tôi không nhìn lầm đó chứ?, Một chiêu tiến ba người lên bảng. Kiếm Đế chỉ dùng một chiêu cuối trực tiếp tiến hai người đầy máu, một tanker còn 2/3 máu về Bộ Đá Cỏ. Chỉ với Mũ Phù Thủy mà sát thương từ chiêu cuối của Kiếm Đế lại kinh khủng như vậy? Thật vkl, không phải bật hack đó chứ.

Không biết, khi Riot chứng kiến trận đấu nay có thắng tay Neff mạnh Kiếm Đế hay không. “

Bên ngoài trận đấu, Hoàng Luân nước miếng văng tung tóe không ngừng chém gió khiến cho người xem há hốc mồm. Hiện tại, tâm trạng của người xem cực kì phức tạp, có lo lắng, hồi hộp, giật mình,... nhưng nhiều hơn vẫn là sự kinh hãi, vui sướng và im lặng tới cực điểm

Kinh hãi, bởi vì một pha giao tranh tưởng chừng như là 3 vs 3 giữa hai đội và phần thắng thuộc về bên phía ba người team Leesin. Đây không phải là tưởng nữa mà điều chắc chắn sẽ xảy ra

Thế nhưng, thật không ngờ tới rằng, ngay tại lúc nguy hiểm nhất. Garen cùng Kiếm Đế xuất hiện. Không chỉ thành công giải cứu đồng đội mà còn tặng luôn ba mạng cho Kiếm Đế. Với sáu mạng người, lúc này đây Kiếm Đế chân chính là một vị chân chính hoàng đế, điều khiển cả trận đấu này

Giao tranh vừa rồi, mọi người đều không khỏi nín thở theo dõi từng bước di chuyển của hai team. Bọn họ lo lắng khi ba cô gái gặp nguy hiểm và vỡ òa khi bên đội Long chuyển nguy thành an. Một cảm giác vui sướng khiến bọn họ vỗ tay không ngừng

Còn im lặng, tất nhiên là bởi vì màn bình luận max bá đạo của vị BLV Hoàng Luân này. Nếu như bình luận như những trận đấu khác thì còn được. Đằng này ông ta còn chơi ngay cả đời tư của các vị tướng vào mới bá chứ.

Cái gì mà Thresh cố níu kéo Nidalee nhưng bị Leesin vô tình cắt đứt? cái gì mà Leesin được Kalista thuê để nhìn chăm chăm ông chồng không cho ông ta đi tán gái chứ?... Đây là trận đấu chứ có phải đang diễn phim ngôn tình đâu mà chém kinh vậy.

“Thần, ngài...”

Trên không, Zilean ánh mắt há hốc mồm bộ dạng không thể tin được nhìn Hoàng Luân. Theo hắn biết, Thần là một người cực kì nghiêm khắc, mặt lúc nào cũng lạnh như băng, ít khi thấy hắn cười vui vẻ.

Vậy mà lúc này đây, biểu hiện của thanh niên làm lật độ hình tượng Thần trong lòng hắn. Nước miếng văng tung tóe, không ngừng chém gió, bộ dạng hưng phấn vô cùng quả thật khiến Zilean mở rộng tầm mắt

“Có chuyện gì sao?” Thanh Niên ngừng lại, ánh mắt khó hiểu nhìn Zilean

“Dạ không. Tôi có chút việc phải rời đi trước. Thần cứ ở lại chơi ah?”

“Được rồi... được rồi, cho ông lui”

Thanh niên gật đầu, phát tay, bộ dạng hoàn toàn không quan tâm. Sau đó, quay đầu, tiếp tục câu việc bình luận viên của mình

“Garen. Ngài bắt đầu thông minh lên từ bao giờ vậy. Tại sao lại biết dịch chuyển về trụ cứu chúng tôi mà lại không dịch chuyển về sau chặn đầu”

Giết xong ba người, Năm người Long liền biến về Bộ Đá Cỏ. Tại Bộ Đá Cỏ, Nidalee nhìn Garen gặp một lượt, sau đó cực kì khó hiểu lên tiếng

Trong mọi trận đấu, dù Garen mang theo dịch chuyển thì chỉ có hai cách hắn dịch chuyển. Thứ nhất là mở giao tranh bằng cách bọc đầu, thứ hai là tham gia giao tranh cũng bằng cách bọc đầu. Và Garen lúc nào cũng lao lên trước để tìm kiếm những tên máu giấy bên team địch

Vậy mà lần này, Garen lại dịch chuyển xuống để cứu bọn họ. Tốc Biến hừng trọn Sóng Âm cùng với Thanh Trùng của Leesin và Lucian. Điều này khiến không chỉ cô mà Ashe, Lux cũng kinh ngạc vô cùng

“Đúng vậy đó. Anh hai, anh dịch chuyển xuống cứu bọn em quả thật khiến chúng em giật mình đó”

Lux cũng gật đầu phụ họa. Thân là em gái của Garen, Lux hoàn toàn biết tính cách của anh mình. Một tên chân chính đầu to không nào chỉ được cái có sức mạnh kinh khủng

Nếu không phải Garen lập nhiều chiến công hiển hách nơi sa trường, không những thế sức mạnh còn cực kì đáng sợ thì chỉ bằng cái đầu đơn giản của mình, hắn sẽ không bao giờ đạt được danh hiệu: Công Lý Deamcia

Nghe vậy, Garen cười chất phát xoa đầu nói:

“Đây đều là kế của Kiếm Đế. Ngài ấy nói với ta là khi giao tranh xảy ra, hãy dịch chuyển xuống đường dưới không phải để bọc hậu ba người Leesin mà là trở thành bức tường hứng trọn toàn bộ nguồn sát thương từ đối phương. Việc còn lại thì để ngài ấy lo tất”

“Thì ra là vậy?” Lux cùng với Nidalee gật gù

“Nếu thế, Ngài Kiểm Đế đã biết được Leesin núp ở bụi rừng không?”

Ashe trầm tư suy nghĩ, sau đó ánh mắt sáng ngời nhìn Long. Cô không tin Long khi không lại nói với Garen như vậy, dù sao ở đường dưới không biết lúc nào sẽ giao tranh. Như vậy, chỉ có một câu giải thích, Long đã biết trước ở đường dưới chuẩn bị có giao tranh nổ ra, vì thế mới nói với Garen như vậy

Nghe Ashe nói. Ánh mắt mọi người đều đồng loạt đổ về phía Long, chờ đợi nhìn hấn

Thấy thế, Long gật đầu sau đó mỉm cười giải thích:

“Ha...ha, quả thật là ta đã đoán được Leesin núp ở bụi. Trước khi lên đường dưới, ta có cấm hai con mắt trong rừng đôi phương, trong khoảng thời gian Red và Blu hồi lại mà vẫn chưa thấy Leesin ra, ta đoán hấn sẽ đi gank một trong ba đường

Đường Trên, lính của Yasuo đang đẩy cao về phía trụ của chúng ta, lại thêm Garen lúc này đã có một lượng giáp ổn định, vì thế Leesin chắc chắn sẽ không gank đường trên

Đường Trên, trải qua việc bị ta giết đến hai lần. Tâm lý của ông ta đã bắt đầu xuất hiện nỗi sợ hãi với ta. Vì thế, Leesin sẽ không ra đường giữa lần thứ ba

Như vậy chỉ còn Đường Trên mà thôi.

Nidalee, cô nhớ lúc cô ăn trừng phạt Bãi Chim Biển Di, thu được một con mắt dùng để phát hiện mắt tàng hình. Cô đã phát hiện ra một con mắt ở hang rỗng và đang định phá đi nhưng tôi lại không để cô phá. Cô nhớ chứ”

“Đúng thế. Chẳng nhẽ...” Nidalee gật đầu, sau đó nghĩ ra cái gì. Ánh mắt lóe sáng, tràn đầy vẻ hưng phấn nhìn Long. Bộ dạng cực kì kích động như hiểu ra vấn đề nào đó vậy

“Cô cũng đoán ra được đúng không? . Ta bảo cô làm vậy mục đích chính là để Leesin thấy cô gank đường dưới mà cùng với đồng bọn phản gank. Không chỉ ta mà mọi người ở đây đều đã chứng kiến. Nếu không phải có sự xuất hiện của ta và Garen, ba người bọn họ chắc chắn sẽ giết được ba cô.

Tuy vậy, đó là “nếu” mà thôi. Yasuo không có dịch chuyển, Đường giữa thì ta đẩy lính vào khiến cho Ahri không thể ôm trụ farm lính. Như vậy, Đường giữa và đường trên không thể tham gia giao tranh. Và đó, chính là thời điểm ta và Garen chạy xuống

Không phải là Leesin cùng đồng bọn là thợ săn, chúng ta là con mồi. Mà chúng ta mới là thợ săn, còn bọn họ chỉ là những con mồi đang dẫy chết mà thôi”

Long cười ha hả, nói tiếp

Nghe xong, Garen, Ashe, Lux, Nidalee đều dùng ánh mắt sùng bái nhìn Long. Lần này, bọn họ thật sự tâm phục khẩu phục rồi. Bọn họ không chỉ khâm phục sức mạnh khủng bố của Long mà cả trí tuệ của hấn nữa.

Một chiến thuật “dụ rấn ra khỏi hang” của Long được Long vận dụng nhuần nhuyễn để thiết lập một pha giao tranh 5 vs 3 cực kì hoàn mỹ. Hoàn mỹ tới nỗi những người đang ngồi xem còn tưởng rằng năm người phối hợp tốt mà không biết rằng tất cả đều do Long tính kế từ trước. Khả năng bày binh bố trận, tính toán tới từng chi tiết của Long khiến bốn người khiếp sợ vô cùng

Số từ: 2649

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Kết Thúc , Rời Khỏi Thế Giới Runnterra

Nếu như bên này đang vui vẻ, ăn mừng vì một pha giao tranh thắng lợi. Thì bên kia, ai nấy sắc mặt đều tràn đầy vẻ chán nản, thất vọng cùng với buồn bực

“Pha giao tranh đó. Chúng ta hoàn toàn bị Kiểm Đế lừa rồi”

Leesin ngồi ở Bệ Đá Cổ, suy nghĩ một chút sau đó vỗ đùi một cái lên tiếng. Trong mắt toát lên vẻ thán phục

Nghe thế mọi người đồng loạt quay đầu về phía ông, ánh mắt tràn đầy vẻ khó hiểu

“Lucian. Cậu có nhớ lúc ta bảo cậu cố tình đẩy lính cao không. Lúc đó, ở bờ sông có một con mắt, Nidalee đã đi qua con mắt đó và bị phát hiện. Do

đó, chúng ta mới biết được Ndalee sẽ lên gank đường dưới

Hiện tại nghĩ lại, ta phát hiện có điểm không đúng. Lúc đó, Nidalee đang có bùa lợi từ Chim Biển Di, có thể phát hiện được con mắt đó, tại sao cô ta lại không phá nó đi mà lại bỏ qua con mắt rồi đi lên gank

Còn một điểm nữa, mọi lần Garen đều dịch chuyển xuống bọc đầu chúng ta, mục đích chính là dù chúng ta giết được ba người Nidalee thì cũng bị Garen giết chết.

Thế nhưng lần này, Garen lại dịch chuyển về trụ, bảo vệ ba người Nidalee. Đây chắc chắn không phải là do Garen nghĩ ra, hẳn đã được một người nào đó chỉ bảo cách dịch chuyển

Nhìn từ bên ngoài, có vẻ như team bên kia phối hợp rất hoàn mỹ thế nhưng ta không cho là vậy. Nidalee sống ở khu rừng kì bí Kumungu, Garen và Lux là người Demacia, và Ashe đến từ Freljord. Dù bọn họ có là đồng đội với nhau thì cũng không thể nào phối hợp hoàn mỹ tới mức độ đó được. Trừ khi, tất cả đều được một người trong đội an bài”

“Và ý ông người đó là Kiếm Đế” yasuo lên tiếng

“Đúng vậy, mọi người có thể thấy được Kiếm Đế mang theo khí chất hoàng tộc, hẳn giống như lấy tư thế của một vị quân vương tham gia đấu trường công lý, rất giống Azir .

Lại thêm đối phương có bốn mạng, việc hắn kêu gọi đồng đội mình tham gia giao tranh không có gì là lạ. Thế nhưng, nếu quả thật là Kiếm Đế là người sắp đặt tất cả, thì trí tuệ của hắn quả thật khủng bố”

Leesin nói xong, không ngừng than thở.

Mọi người nghe vậy, cũng không khỏi giật mình nhìn nhau, trong mắt tràn đầy vẻ chấn động.

Quả thật như Leesin nói. Từ khi Nidalee đến gank cho tới khi Kiếm Đế giết chết ba người Leesin. Bọn họ tưởng rằng đây là do sự phối hợp tốt của năm người bên kia, thế nhưng giờ nghĩ lại thì lại có quá nhiều điều quý dị.

Việc Nidalee biết có mắt mà không phá, vẫn gank giống như là cô ta cố tình dụ ba người Leesin tấn công. Tiếp tới là Garen và Kiếm Đế xuất hiện kịp thời hoàn toàn cho thấy đây là một kế hoạch được bày sẵn ra chờ đợi bọn họ mắc bẫy mà thôi

“Kĩ năng cơ động cùng sức mạnh khủng bố. Trí tuệ đáng sợ như vậy. Kiếm Đế à Kiếm Đế. Anh là một người như thế nào đây?”

Ahri đôi mắt đẹp nhìn về phía đường giữa, trong ánh mắt toát lên sự hứng thú kì lạ. Rất lâu rồi, cô mới xuất hiện cảm giác này. Một cảm giác tò mò, hiếu kì về vị tướng mới của Thế giới Runneterra

“Kiếm Đế KDA 6/0/0. 200 con lính ở phút thứ 18, trận này chúng ta hoàn toàn thua rồi. Đợi đến 20 thì đầu hàng thôi”

Yasuo lên tiếng đề nghị đầu hàng. Trong suốt thời gian ông tham gia đấu trường công lý, đây là lần đầu tiên Yasuo mở miệng đầu hàng.

Tuy vậy, lại không một ai kinh ngạc vì điều này. Bọn họ nhìn nhau rồi gật đầu, Kiếm Đế không chỉ là tướng mới, kĩ năng chưa ai biết, không những thế còn ăn được sáu mạng người liên tiếp, đã trở thành một tên đáng sợ vô cùng. Trận đấu này, bọn họ không có cửa thắng rồi

“Đối phương đã bỏ năm phiếu đầu hàng”

“Victory”

Hai âm thanh máy móc vang vọng khắp đấu trường. Đồng thời, một dòng chữ chiến thắng xuất hiện trên nhà Noxus bên đội của Long.

“Chúng ta thắng rồi”

Nghe được âm thanh này, năm người đều nở một nụ cười vui vẻ, trong lòng hân hoan vô cùng

- Roẹt... Roẹt

Năm cột sáng từ trên không bắn xuống, bao phủ lấy năm người. Năm cột sáng này là những cột sáng mang bọn họ tới đây cũng là thứ đưa bọn họ rời khỏi

“Kiếm Đế. Ngài sẽ trở về thế giới của ngài sao?” Nidalee nhìn Long, ánh mắt tràn đầy vẻ không nỡ rời xa. Không phải là cô thích Long, cô chỉ có cảm giác đặc biệt với hắn mà thôi.

Long mang theo hơi thở của rừng, dù khiến Nidalee cực kì sợ hãi nhưng cũng khiến cô có cảm giác thân thiết, như là được gặp đồng loại vậy, vì thế cô mới không muốn nhanh như vậy cùng Long chia tay

Không chỉ cô mà Lux, Ashe và Garen cũng không muốn chia tay Long nhanh như vậy. Một vị Kiếm Đế có sức mạnh khủng bố, trí tuệ tuyệt luân, một người như vậy, bọn họ rất muốn kết bạn

“Yên tâm. Chúng ta sẽ còn gặp mặt mà”

Long cười ha ha. Hắn nói là thật, nếu như đã một lần đến đây, chắc hẳn hệ thống sẽ có cách đưa hắn đi tới thế giới này lần hai. Vì thế, hắn không mấy lo lắng việc mình có trở lại nơi này không

“Ha...ha, nếu vậy hẹn ngày gặp lại. Long Đế” Garen cũng không giống như mấy cô gái, chỉ là hơi chút buồn bực sau đó liền vỗ vai Long cười một tiếng

“Sẽ có ngày đó” Long khẽ cười gật đầu. Cùng lúc này, cột sáng biến mất mang theo Long rời đi. Tiếp theo đó, là những cột sáng còn lại cũng biến mất

Bên ngoài Học Viện Chiến Tranh, rất nhiều người đứng đó, ánh mắt chờ mong nhìn về phía cửa học viện. Bởi vì chỉ một lúc nữa thôi, những người tham gia trò chơi vừa rồi sẽ xuất hiện. Bọn họ muốn gặp không phải là chín vị tướng kia, mà là vị tướng mới, một vị tướng vừa xuất hiện liền khiến cả thế giới rung động: Long Hoàng Kiếm Đế

Thế nhưng, rất nhanh bọn họ phải thất vọng. Dù cho chín người kia đã ra nhưng lại tuyệt nhiên không thấy Long Hoàng Kiếm Đế đâu. Phải đến khi thông tin về Long Hoàng Kiếm Đế xuất hiện thì bọn họ mới biết được Kiếm Đế không phải là người của thế giới này. Sau cuộc chiến, Long Hoàng Kiếm Đế đã trở về thế giới của mình

Điều này không chỉ khiến nhiều người dân đại lục buồn bực, chán nản mà còn có cả mấy người bên Yasuo. Trong đó, có lẽ buồn nhất là Ahri. Lần đầu tiên có một người đàn ông khiến cô nổi lên hứng thú muốn tìm hiểu, vậy mà hiện giờ lại biến mất không biết bao giờ mới gặp mặt.

“Long Hoàng Kiếm Đế. Liệu rằng chúng ta có còn gặp lại không?”

Ahri ngẩng đầu, ánh mắt nhìn lên bầu trời xanh vô tận, trong mắt lóe lên một tia hoài niệm lẩm bẩm

“Nha, trận đấu đã kết thúc. Ta cũng lên quay về thôi. Cơ mà tại sao ta cảm thấy bộ kỹ năng của thằng bé rất quen thuộc. Như là đã gặp ở đâu đó thì phải?”

Thanh niên vờn vai. Sau đó vuốt cái cằm không có râu của mình lẩm bẩm một câu.

“Thôi kệ. Tương lai kiểu gì chả biết, nghĩ nhiều làm gì”

Thanh niên lắc đầu, sau đó vỗ tay một cái. Lập tức, một cái lỗ đen xuất hiện. Trước khi bước vào lỗ đen đó, hắn nói lớn, âm thanh vang vọng hư không:

“Zilean, tạm biệt ha”

Nói xong, không đợi Zilean phản ứng, hắn liền bước vào bên trong lỗ đen, biến mất. Và như vậy, cuộc hành trình ngắn ngủi của Long tới thế giới Runeterra đặt một dấu chấm tròn

Tuy Long đã rời đi, thế nhưng những gì hắn để lại cho thế giới này lại không biến mất.

Hiện tại, cả thế giới đều biết tới một cái tên, một vị tướng tuy rằng lần đầu tiên tham gia đấu trường công lý nhưng lại khiến cho những người chơi kì cựu nhất phải run sợ.

Những gì hắn làm ở đấu trường công lý không chỉ khiến người dân nơi đây tràn ngập tò mò, mà những vị tướng còn lại cũng cực kì hiếu kì về người này.

Trong số những vị tướng chú ý Long, có một người. Người này có biệt danh là Pháp Sư Lang Thang, không cần phải nói thì cũng biết, người này chính là Ryze. Hiện đang là chủ tịch Riot

“Chủ tịch. Ông có xem trận đấu vừa rồi chứ. Mặc dù các vị tướng mới của chúng ta đều là do hệ thống Riot tự tay thiết kế kỹ năng, thế nhưng vị tướng này có phải quá bá hay không?”

Tại phòng chủ tịch, Ryze với nước da màu xanh ngồi trên ghế chủ tịch. Đối diện ông là một người. Một người với thân dưới là người khoác trên mình chiến giáp, nhưng cái đầu lại là cái đầu chó.

Trong 125 vị tướng liên minh, có hình dạng như vậy chỉ có một người: Nhà Thông Thái Sa Mạc: Nasus. Hiện đang làm bên Quản Lý Kỹ Năng Riot. Là người nhận trách nhiệm tăng hoặc giảm sức mạnh của các vị tướng

Nghe Nasus nói vậy, Ryze trầm tư suy nghĩ

Ông cũng theo dõi trận chiến vừa rồi. Biểu hiện của Long Hoàng Kiếm Đế thật sự khiến ông kinh hãi. Phải biết, thông thường một vị tướng khi tới đây đều rất bờ bệ, chưa quen với kỹ năng của mình cùng thông hiểu bản đồ.

Nhưng Long Hoàng Kiếm Đế lại phá vỡ nhận thức đó. Hắn không chỉ sử dụng kỹ năng một cách thuần thực mà còn rất hiểu bản đồ. Từ việc hắn giết Yasuo rồi đi vào bùa đồ giết chết Leesin cho thấy đối phương quá rõ về bản đồ Summoner's Rift.

Không những thế, trí tuệ của Ryze cũng khiến ông giật mình không ngớt. Có thể nói, vị tướng thứ 126 của thế giới này là người đầu tiên khiến tâm tình bất biến của ông cũng nổi lên một tia gợn sóng

Lúc lâu sau, Ryze mới gật đầu nói:

“Nasus. Ông nói đúng! Bộ kỹ năng của hắn ta cực mạnh. Hiệu ứng khổng chế có, sát thương phép khủng. ... đặc biệt chiêu cuối không chỉ có sát thương phép cơ bản đáng sợ mà còn + 100% sức mạnh phép thuật. Ông hãy cân bằng vị tướng Long Hoàng Kiếm Đế đi”

“Ok. Vậy tôi xin cáo lui trước”

Nasu gật đầu sau đó liền rời đi. Để lại một mình Ryze ở trong phòng.

Ryze rời khỏi ghế của mình, đi ra phía cửa sổ. Ánh mắt nhìn ra ngoài, không biết nghĩ gì. Mãi sau đó, ông mới lẩm bầm nói một câu:

“Long Hoàng Kiếm Đế... Long Hoàng Kiếm Đế.... Chẳng lẽ hắn là...”

Số từ: 2116

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Đại Chung Hẹn Gặp

“Đình, chúc mừng chủ nhân hoàn thành [cường chế nhiệm vụ]. Bởi vì đây là nhiệm vụ bắt buộc hoàn thành vì ngài sử dụng chức năng: Khẩn cấp, hình thức: Trung Bình vì thế không có phần thưởng”

“Hệ thống, liệu rằng ta có thể trở lại thế giới Runterra không?”

Bên trong hệ thống, Long đã từ Đấu trường Công Lý trở về. Ánh mắt hắn tràn đầy chờ mong nhìn không gian hắc ám xung quanh mình. Mặc dù chưa từng nhìn thấy hệ thống bao giờ, nhưng Long tin tưởng hệ thống có thể nhìn thấy về mặt này của hắn

Nghe câu hỏi của Long, Hệ thống liền lập tức trả lời:

“Có thể. Hiện tại chủ nhân đã là một trong những vị tướng của Runterra. Bất kì thời gian nào ngài cũng có thể bị các Triệu Hồi Sư gọi tới tham gia Đấu trường Công Lý. Tuy vậy, ngài có thể lựa chọn từ chối không tham gia trò chơi

Khi chủ nhân đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh, mở ra tầng thứ hai của Tín Ngưỡng Tháp. Chủ nhân có thể dựa vào tín ngưỡng điểm để triệu hồi các vị tướng tới thế giới này

Khi chủ nhân đạt tới Độ Khí Cảnh, mở ra tầng thứ ba của Tín Ngưỡng Tháp. Chủ nhân có thể đi tới thế giới Runterra”

“Vậy thì tốt rồi” Long thở phào một hơi. Mặc dù tin tưởng hệ thống sẽ có cách thứ hai đưa mình trở lại Runterra, thế nhưng nội tâm hắn vẫn có một chút lo lắng. Giờ nghe hệ thống trả lời như vậy, hắn cũng yên tâm phần nào

Rời khỏi hệ thống, nhìn đồng hồ thì mới trải qua 2 tiếng. Long không khỏi hồi tưởng lại những gì đã trải qua trong thời gian đó. Được tham gia đấu trường công lý, được gặp những vị tướng, những cô gái xinh đẹp của liên minh. Long không khỏi than thở một tiếng

Lắc đầu một cái, tương lai có thể được gặp lại, hắn cũng không nên quá để ý tới việc này làm gì

Hiện tại chìa khóa và Ngũ Hành Thạch đã được hắn tìm hiểu rõ ràng. Chỉ còn lại chiếc nhẫn màu bạc mà thôi

Cầm lên chiếc nhẫn màu bạc, Long nhìn khắp một lượt nhưng đều không thấy nó có gì đặc biệt. Chỉ là một chiếc nhẫn bạc bình thường, trên chiếc nhẫn thì được khắc hình một con rồng thần đại việt ngậm long châu uốn lượn rất tinh xảo

“Nhắc nhở: Chủ nhân thực lực đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh thì hãy trích một giọt máu ra để mở được không gian bên trong chiếc nhẫn”

Âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Long khiến hắn giật mình. Đây là lần đầu tiên hắn nghe được hệ thống nhắc nhở mà không phải hắn lên tiếng hỏi. Thật sự là khiến Long kinh ngạc vô cùng

Nghe hệ thống nói vậy, Long khẽ gật đầu. Mặc dù trong lòng hơi thất vọng thế nhưng cũng không sao cả. Ngày hôm nay thu hoạch thật sự rất khá rồi.

Thu hồi chiếc nhẫn vào nhẫn không gian của mình. Long đứng dậy, mở cửa phòng rồi đi.

Lần này, hắn cũng không tìm Vương Oanh mà một đường rời khỏi Bảo Thạch Diệp Ván. Long tin tưởng, trải qua mình biểu hiện, mặc dù Vương Oanh không còn ghét mình như lần đầu gặp thế nhưng cũng không muốn cùng mình tiếp xúc quá lâu. Vì thế, rất có thể Vương Oanh nhân lúc hắn còn trong phòng Vip đã bỏ trốn.

Nếu Vương Oanh đã không muốn gặp hắn, Long cũng không cưỡng ép làm gì. Chỉ là có một điều khó hiểu, tại sao Vương Oanh lại chán ghét mình nhiều như vậy. Thật khó hiểu.

Trên đường trở về, Long cũng không gặp bất kì kẻ nào cản đường cướp của. Mà cũng phải thôi, bị thân phận của Long dọa sợ, Đỗ Hiến có cho mười lá gan cũng không dám tìm Long trả thù.

Còn những kẻ khác thì cũng không khác gì Đỗ Hiến, hiện tại tin Đỗ gia gặp nạn, đã rơi xuống nhị lưu thế lực đã truyền khắp thành phố.

Giờ đây, cả thành phố đều biết rõ ràng, Đỗ Hiến bởi vì đắc tội một người nào đó mà gia tộc mới gặp đại họa vì thế Long liền trở thành một kẻ đáng sợ, không một ai dám chọc của những gia tộc trong thành phố.

Trên đường về nhà, tiện thể nghe qua chợ mua ít nguyên liệu nấu ăn. Long về tới nhà cũng là sáu giờ tối.

“Long, anh đi đâu vậy?. Bọn em chết đói hết cả rồi nè”

Vừa vào trong lâu đài, Uyển Như lập tức ôm lấy tay hắn hô hào. Không những thế cô còn xoa bụng mình, bộ dạng đau khổ đáng thương vô cùng. Từ lúc ở cùng Long, khẩu vị của cô nàng cũng biến đổi. Hiện tại, không phải thức ăn do Long nấu thì cô sẽ không nuốt nổi.

“Không phải trong tủ lạnh còn bánh gato sao?, chẳng lẽ em không ăn” Long véo yêu mũi cô một cái, cười nói.

“Em vừa ăn hết rồi.Nhưng vẫn đói” Uyển Như khuôn mặt hồng hào, trong lòng rất xấu hổ, hai tay chỉ chỉ vào vóí nhau, rất không có ý tứ nói.

THấy Uyển Như ngượng ngùng, cực kì mọt khiến Long hai mắt sáng ngời. Hắn ôm lấy cô, hôn một cái lên má lắc đầu cười khổ:

“Thua em luôn, ăn hết gần chục cái bánh gato mà còn đói. Quả thật là quý tham ăn”

“Hừ... hừ, không được gọi em là quý. Quý có xinh đẹp bằng em sao?” Uyển Như bất mãn, quệt mềm lên tiếng.

“Được... được, anh không gọi được chưa. Quý làm sao xinh đẹp bằng Uyển Như nhà ta được” thấy Uyển Như bất mãn, Long vội vàng dỗ dành cô nàng.

“À, mọi người đâu mà chỉ có em ở nhà vậy?”

Bỗng Long phát hiện trong nhà không có bất kì một cảm xúc gì ngoài cảm xúc hưng phấn của Uyển Như. Điều này cho thấy trong nhà không có một ai.

Nghe Long nói vậy, Uyển Như lên tiếng giải thích.

“Lan, Lạc Tuyết với chị Hiền thì rủ nhau đi dạo phố rồi. Còn anh Nguyễn Huy thì theo chị Thanh Mị tới Sở Cảnh Sát, từ hôm nay anh ấy trở thành một nhân viên hình cảnh. Mà anh yên tâm, hai người bọn họ đều sử dụng hóa trang nên sẽ không bị phát hiện đâu?”

“Vậy em không đi cùng mọi người à?” Long khó hiểu nhìn Uyển Như, thông thường thì khi đi các cô gái trong nhà rủ nhau đi chơi là cô nàng này là người hò hét, tung tăng, hào hứng rất nhà.

“Em đói”

Trả lời Long là hai câu nói tràn đầy bất lực của Uyển Như. Chỉ thấy Uyển Như hay tay không ngừng xoa bụng, ánh mắt to tròn, nước mắt dâng trào, tràn đầy đáng thương, giống như một con cún con bị người ta bỏ mặc vậy. Mọt tới cực điểm.

Bộ dạng của Uyển Như khiến bất kì ai cũng phải xiêu lòng huống chi là bạn trai của cô, Long. Hắn hoàn toàn bị sự mọt của cô đánh bại. Lập tức lôi kéo cô nàng xuống bếp.

“Đệch, Long ca. Anh lần sau nấu ít thôi được không, cứ thế này em trở thành trư bát giới mất”

Tại phòng ăn, Nguyễn Huy bụng căng tròn nằm vật vờ trên ghế dài, nói không ra hơi. Ban đầu, Nguyễn Huy cực kì bất mãn về hành vi troll người của Long, định gặp Long hưng sư vấn tội.

Thế nhưng, một bàn ăn thịnh soạn, thơm ngon xuất hiện liền khiến hắn không thể làm thực hiện nổi kế hoạch của mình. Về kết quả chính là bộ dạng như thế này đây.

“ Ông xã, nếu anh không muốn đêm nay ngủ ngoài phòng thì cầm miếng lại. Anh Long, đừng nghe hấn nói bậy, lần sau nhớ nấu nhiều lên một tý”

Bên cạnh Nguyễn Huy, Hiền cũng không khá hơn là bao nghe hấn nói vậy lập tức trừng mắt thế nhưng lại không thể nào ngẩng đầu lên được nhìn Nguyễn Huy. Tuy vậy, từ âm thanh của cô cũng đoán được cô tức giận

“ Đúng đó. Anh Long, đừng nghe anh Huy nói bậy. Lần sau anh cứ nấu nhiều thêm tý”

Uyển Như cũng phụ họa. Mặc dù cô là người ăn nhiều nhất , cái bụng cũng to nhất trong hội. Thế nhưng đánh chết cô cũng không để Long nấu ít thức ăn. Bởi vì căn bản là ăn không đủ no ah

Uyển Như và Hiền kẻ xướng người họa. Đặc biệt là câu nói hăm dọa của vợ mình. Nguyễn Huy lập tức sợ sun cả vôi vào. Không dám ho he nữa câu. Trong lòng thầm nghĩ: Ta chỉ nói vậy thôi, Long ca mà nấu ít, ta là người đầu tiên không tha cho hấn

Về phía Thanh Mỹ, Lan và Lạc Tuyết, hai người cũng không phản bác. Không phải vì hai người không muốn nói mà là đã quá no để nói lên lời rồi. Hiện tại, bọn họ chỉ có thể ngủ một giấc thật say để tiêu hóa thức ăn mà thôi

Trước đó là một bàn đủ cho mười người ăn bị sáu tên tham ăn này tranh cướp, tý thì xảy ra đại chiến. Tiếp tới là tốc độ ăn cực kì khủng khiếp của sáu người, chỉ trong vòng mấy phút toàn bộ thức ăn trên bàn đều biến mất hoàn toàn

Rồi đến khi tất cả đều hóa thành bà mẹ mang thai tháng thứ tám , nằm vật vã không thể di chuyển trên ghế cũng nhất quyết không yêu cầu Long nấu ít mà còn bắt hấn nấu nhiều lên . Điều này cho thấy, tài nấu nướng của Long đã đạt tới cảnh giới đáng sợ

Thấy sau con lợn nằm trên ghế. Long lắc đầu một tiếng , ra lệnh cho robot thu dọn bát đĩa. Còn mình thì trở về phòng. Mở lên máy tính, bắt đầu đăng những hồi tiếp theo của Tây Du Kí

Chỉ mới một ngày, nhưng lượng người xem Tây Du Kí đã đạt tới một con số khủng bố. gần năm triệu lượt xem, khu bình luận cũng tràn ngập những lời có cánh dành cho tác phẩm. Tây Du Kí nghiêm nhiên trở thành tác phẩm được nhiều người xem nhất, sau Tru Tiên

Có thể nói, Tây Du Kí lại giống như Tru Tiên, làm mưa làm gió trên thị trường văn học mạng. Cùng Tru Tiên trở thành hai tuyệt tác của văn học mạng, đồng thời củng cố địa vị chí tôn của Long

Đăng lên những hồi tiếp theo của Tây Du Kí. Bỗng Long phát hiện một dòng tin nhắn của admin. Chính là của Đại Chung

“KingAzir, có giành không?”

“Em giải. Lão Đại , có việc gì sao?” Long nhắn tin lại

“Ha... ha, ta muốn gặp mặt ngài một lần. Lần gặp mặt này có cả chủ tịch NXB Đại Việt đó. Thế nào, có thể cho ta vinh hạnh được gặp mặt ngài không?” Đại Chung nhắn lại

“Không thành vấn đề.Chúng ta gặp nhau ở đâu?”

“ Quán bar Thiên Thành. 7.30 được không?”

“Ok. 7.30 chúng ta gặp mặt”

“Ok”

“ Phù, cuối cùng cũng thoát khỏi tên đó”

Tại một phòng trọ đơn giản, tuy rằng không sang trọng nhưng nội thất cũng đầy đủ. Bên trong phòng trọ. Vương Oanh ngồi phịch trên ghế Salong, thờ phào một hơi lâm bầm

Từ sau lần đó, cô thật sự rất căm ghét những tên thiếu gia ăn chơi chất tán, mê gái, playboy... Vì thế, dù Long tài hoa hơn người, dù trên người hấn luôn tỏa ra vẻ thần bí hấp dẫn cô thế nhưng Vương Oanh vẫn có một chút ác cảm với hấn.

Do đó, cô mới nhân lúc Long đang ở phòng Vip mà trốn đi. Cô thật sự không muốn gặp lại Long lần nữa. Tuy vậy, khi biết mình và Long sẽ không bao giờ gặp lại, không biết tại sao cô lại có chút thất vọng

- Reng ... Reng

Tiếng chuông điện thoại vang lên khiến Vương Oanh từ thất thần tỉnh lại. Cầm lên điện thoại, nhìn số điện thoại hiện lên trên màn hình. Vương Oanh khuôn mặt trầm xuống. Mỗi lúc sau, mới ấn nút nghe

Lập tức, từ điện thoại bắn ra một tia laze. Sau đó, một hình chiếu 3D hiện ra, là một lão nhân ăn mặc đồ quần gia, một tay để trước ngực, một tay để

phía sau khẽ cúi người bình tĩnh lên tiếng:

“Đại tiểu thư. Lão gia cho gọi cô về”

“Phúc quản gia. Nói với cha tôi. Trừ khi tên đó không còn ở nhà thì tôi mới trở về”

Nói tới đây, Vương Oanh trong mắt tràn đầy vẻ căm giận, bộ dạng như nghĩ tới thù nhân bất động cái thiên vậy

“Đại tiểu thư. Chuyện này cô không thể quyết định được. Lão gia đã hạ lệnh, ba ngày nữa mà cô không về nhà sẽ cho người đem cô về. Đại tiểu thư yên tâm, lần này trở về cô sẽ được gả cho Đình Hùng, đại công tử Đình gia. Sau này cô sẽ là con dâu nhà họ Đình, sẽ không còn phải gặp mặt thiếu gia nữa”

“Cái gì? Gả cho Đình Hùng? Không, dù chết ta cũng không nghe”

Lời nói của quản gia không khác gì tiếng sét đánh ngang tay cô. Vương Oanh mặt cắt không còn giọt máu. Bộ dạng kinh hãi, sau đó lắc đầu kêu gào. Cô biết Đình Hùng là ai, nếu như rơi vào tay hắn, tương lai cô liền trở thành một màu tăm tối, cô không muốn chút nào

“Xin lỗi đại tiểu thư. Đây là mệnh lệnh của lão gia”

Phúc quản gia thờ dài một tiếng sau đó cúp máy. Để lại Vương Oanh ngồi ôm mặt trên ghế, khóc lóc cực kì thê thảm

Số từ: 2566

Báo Lỗi

bestazir123

Ta Là Siêu Nhân

Tài sản: 124 bạc

Đã đăng 2 truyện và 236 chương

Được cảm ơn 5384 lần

```
Reading(6244,2507763,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen cv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-111/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Tây Du Kí Xuất Bản, Thành Lập Hãng Phim

Quán Bar Thiên Thanh nằm ở một khu phố sầm uất với nhiều nhà nghỉ cùng với các dịch vụ “ăn chơi” khác.

Bên trong quán bar, tiếng nhạc DJ sập sinh, những thanh thiếu niên không ngừng lắc theo điệu nhạc cùng với đó là ánh đèn mờ ảo khiến quán Bar lúc này mang theo một không khí u tối, điên loạn

Đúng giờ, Long đi tới quán bar. Tiến vào bên trong nhìn xung quanh một lượt. Với thị lực kinh người của mình, việc hắn tìm ra người cần tìm ở trong không gian hỗn loạn như vậy hoàn toàn dễ dàng

Rất nhanh, hắn tìm thấy người cần tìm. Một người đàn ông khoảng hơn ba mươi tuổi, khuôn mặt tuấn đạt, phi phàm đang ngồi nói chuyện với một người đàn ông cùng tuổi, khuôn mặt bình thường, ăn mặc quần áo sang trọng, lịch sự. Khí chất uy nghiêm giống như một người đứng đầu một tổ chức vậy

Hai người này, Long chỉ biết một người. Chính là người đàn ông tuấn đạt, hắn chính là Đại Chung, còn tại sao hắn biết, chính là bởi vì Đại Chung đã đặt ảnh hắn làm avatar. Như vậy, người bên cạnh hắn chính là Tổng Bách, chủ tịch NXB Đế Quốc

Đã tìm được hai người, Long liền đi về phía bàn bọn họ

Thấy có người tới. Hai người liền ngừng đầu nhìn về phía Long. Đại Chung hai mắt lóe lên về kinh ngạc, khó hiểu, không biết vị thanh niên tuổi này tới bàn mình làm gì. Chỉ có Tổng Bách là hai mắt tràn đầy kích động vội vàng đứng dậy, hay tay run run, bắt lấy tay vội vàng nói:

“KingAzir, ngài đã tới”

“Tổng chủ tịch, ngài biết ta” Long hơi giật mình hỏi lại. Dù sao, thân phận hán đến giờ là một bí mật, thật không ngờ Tổng Bách lại biết hán chính là KingAzir

“Là Đinh Chiến nói với ta. Thật sự là anh hùng xuất thiếu niên. Còn trẻ như vậy mà có thể viết được hai tuyệt tác của văn học thế giới. Bội phục, bội phục. Cuối cùng ta cũng được gặp thần tượng của mình”

Tổng Bách không ngừng than thở, dùng ánh mắt kính phục cùng sung sướng nhìn Long.

Đinh Chiến khi thông báo về cuộc đàm phán cũng đã cho ông xem ảnh của KingAzir. Khi biết KingAzir thật ra chỉ là một thanh niên chưa đến hai mươi tuổi, ông đã thật sự chấn động vô cùng, phải rất lâu sau mới bình tĩnh lại.

Là một fan ruột của Tru Tiên và Tây Du Kí, việc biết được dung mạo của KingAzir là một điều cực kì sung sướng. Đối với dung mạo của Long, ông nhớ rất kĩ vì thế vừa nhìn thấy Long là ông nhận ra hán là ai

“Ra là vậy”

Long hiểu ra, sau đó quay đầu nhìn về phía Đại Chung đang há hốc mồm nhìn mình. Bộ dạng không thể tin nổi. Hán cười nói:

“Lão Đại. Lần đầu gặp mặt, ta tự giới thiệu, ta là Nguyễn Tuấn Long, bút danh KingAzir. Tác giả Tru Tiên và Tây Du Kí”

“Chung ca, không biết anh gọi em tới có việc gì”

Trên bàn, sau khi cho Tổng Bách chữ kí của mình, ba người hàn huyên một chút. Sau đó Long liền nói luôn vào chính chuyện. Nếu như Đại Chung muốn gặp mặt hán, thì không nhất thiết phải lời theo Tổng Bách. Như vậy, chỉ có một điều giải thích, hai người có chuyện muốn nhờ tới hán

Nghe Long trực tiếp vào vấn đề. Hai người nhìn nhau, sau đó Tổng Bách nghiêm giọng nói:

“Long tiên sinh. Quả thật hôm nay mời ngài tới đây là có hai việc muốn nhờ ngài. Thứ nhất, không biết Tây Du Kí đã hoàn thành chưa?”

“Sắp hoàn thành rồi. Chỉ còn mấy hồi nữa mà thôi. Tổng chủ tịch, ý ngài muốn xuất bản Tây Du Kí?” Long rất nhanh hiểu ra mục đích của Tổng Bách, không phải là muốn xuất bản Tây Du Kí Sao.

Tru Tiên hiện nay là mỏ vàng của NXB, chỉ sau mấy ngày xuất bản liền để NXB Đại Việt thu được gần trăm tỷ linh tệ, một số tiền khổng lồ mà những quyển sách khác dù cả đời cũng không kiếm được.

Hiện tại, Tru Tiên danh khí chưa giảm thì Tây Du Kí đã ra, không những thế tác phẩm này còn không kém gì Tru Tiên. NXB đã nhìn thấy được Tây Du Kí chính là mỏ vàng thứ hai vì thế mới nhanh như vậy tìm tới Long, mục đích là cùng hán đạt được hợp tác xuất bản Tây Du Kí

Mà quả thật, Tổng Bách đúng là có ý này. Cũng vì thế, mà hán mới gấp gấp gọi điện cho Đại Chung, để hán sắp xếp cuộc hẹn với Long

“Long tiên sinh nói đúng. NXB chúng tôi không chỉ muốn xuất bản Tây Du Kí mà muốn mua lấy bản quyền hai tác phẩm Tru Tiên và Tây Du Kí. Ngài khoan từ chối, tôi biết Tây Du Kí và Tru Tiên là hai tác phẩm kinh điển của nhân loại, là vô giá không tiền mua nổi.

Nhưng đứng trên khía cạnh fan ruột của ngài cũng là chủ tịch của một nhà xuất bản. Tôi thật sự muốn có được bản gốc hai tuyệt tác này. Vì thế, mong ngài thành toàn cho. Còn giá cả, là 30% giá trị lợi nhuận của Tru Tiên và 30% giá trị lợi nhuận của Tây Du Kí”

Tổng Bách âm thanh cầu khẩn, ánh mắt tràn đầy chân thành nhìn Long.

Bởi vì Long yêu cầu, vì thế bên Truyencv. Com đã khóa chặt Tru Tiên và Tây Du Kí, khiến nó không thể bị sao chép dưới mọi hình thức. Vì thế, Tru Tiên và Tây Du Kí được đăng trên truyencv chính là bản gốc của tác phẩm này, Tổng Bách muốn cũng là cái này

Tổng Bách nói hoàn toàn là từ nội tâm của mình. Tru Tiên và Tây Du Kí thật sự là vô giá, không gì mua nổi, Tổng Bách hoàn toàn rõ ràng

Nhưng, Tổng Bách cũng là một fan cuồng của Tru Tiên và Tây Du Kí. Còn gì vui sướng hơn, hạnh phúc hơn khi được sở hữu bản gốc hai tác phẩm mình thần tượng. Mà với việc ông là chủ tịch NXB Đại Việt, ông có lý do để thu được hai bản gốc. Ông cần, chỉ là một cái gật đầu của Long mà thôi

Những lời Tổng Bách nói, Long có thể cảm nhận được là ông ta nói từ tận đáy lòng mình. Điều này khiến hán không khỏi nhớ lại mình của ngày xưa. Cái thời trẻ trâu xem Tây Du Kí bằng màn hình đen trắng, rồi đến lớn lên ngồi hàng tiếng đồng hồ chỉ để đọc Tru Tiên.

Lúc đó, quả thật hắn có ước mơ sở hữu bản gốc của hai tác phẩm này, không vì gì cả chỉ vì hắn muốn lưu giữ nó mà thôi

“Thôi được. Tôi đồng ý bán nó cho ngài. Mong ngài hãy giữ nó thật cẩn thận”

Long thở dài, cuối cùng, hắn vẫn bán Tru Tiên và Tây Du Kí. Một phần vì cái giá mà Tống Bách đưa ra quá lớn, nhưng nhiều hơn là Long nhìn thấy mình trong con người Tống Bách

“Cảm tạ Long tiên sinh. Tôi đảm bảo với ngài, dù có mất cả sinh mạng, tôi cũng giữ bằng được nó” Long đồng ý khiến Tống Bách kích động vô cùng, vội vàng vỗ ngực đảm bảo.

Mà Tống Bách thật sự thực hiện lời hứa. Tương lai sau này, khi mà Tru Tiên và Tây Du Kí trở một trong tứ đại kì thư của thế giới, khi mà hai tác phẩm đã có rất nhiều dị bản. Đã có người trả giá hắn mấy ngàn tỷ linh tệ chỉ để mua một trong hai bản gốc trong tay Tống Bách nhưng ông nhất quyết không bán

“Anh Bách. Cạn chén. Chúc mừng ngài đạt được ước nguyện của mình”

Đại Chung mỉm cười nâng lên ly rượu đỏ cười vui vẻ, từ trong nội tâm chúc mừng lên tiếng. Đại Chung và Tống Bách làm việc với nhau đã hơn mười năm, thân hơn anh em ruột.

Đại Chung biết ước nguyện của Tống Bách chính là có được hai bản gốc của Tru Tiên và Tây Du Kí. Hiện tại, ước nguyện hành thành, Đại Chung cũng vì đó mà cao hứng

“Cạn chén”

Tống Bách cười ha hả sau đó cùng ba người một hơi uống sặc ly rượu.

Sau đó, Đại Chung rót rượu cho hai người. Còn Tống Bách thì tiếp tục nói:

“Long tiên sinh. Việc thứ hai là tôi muốn ngài cho phép chúng tôi được dựng Tây Du Kí thành phim”

Nghe vậy, Long ánh mắt sáng ngời, đây quả thật là buồn ngủ gặp chiếu manh, bánh ngọt từ trên trời rơi xuống. Hắn còn đang không biết làm thế nào để có thể dựng Tây Du Kí với Tru Tiên thành phim đây, thật không ngờ Tống Bách lại đề nghị việc này

Muốn làm một bộ phim ở thế giới này rất khó. Thứ nhất, là cần dàn diễn viên nổi tiếng, bởi vì chỉ có diễn viên nổi tiếng thì mọi người mới xem, còn diễn viên nghiệp dư, bán chuyên thì dù có làm phim tiền tỷ cũng không ai thèm xem

Thứ hai, là cần hãng phim nổi tiếng. Cũng giống như diễn viên, người dân thế giới này chỉ xem phim của những hãng phim nổi tiếng như DreamWorld, Warner Bros,... mà thôi. Bộ phim không phải của các hãng phim này làm, không một ai xem. Mà đây cũng là lý do tại sao mà ngành giải trí thế giới lại kém phát triển

Hiện tại, Tống Bách tự tin dám đặt ra yêu cầu làm phim với Long. Cho thấy ông ta đã chuẩn bị sẵn sàng cho việc biến Tây Du Kí thành từ tuyệt tác văn học thành tuyệt tác điện ảnh rồi

Tuy vậy, vẫn có một điểm khiến Long thắc mắc. Mặc dù Long cũng đã nghĩ tới điều này nhưng không biết Tống Bách có nghĩ giống hắn không

“Tống chủ tịch, tại sao không phải là Tru Tiên mà lại là Tây Du Kí”

“Tru Tiên là tác phẩm đánh dấu cho thể loại Tiên Hiệp. Nhưng đây là thể loại mới lạ, trở thành phim rất khó được lòng công chúng

Nhưng Tây Du Kí lại khác, tác phẩm này nói về thần, phật, tiên, mà những nhân vật là quá đỗi quen thuộc với người dân đế quốc. Vì thế, nếu như Tây Du Kí thành phim, chắc chắn sẽ thu hút khán giả nhiều hơn là Tru Tiên” Tống Bách mỉm cười giải thích

Nghe xong, Long gật gù. Đây cũng là ý nghĩ của Long khi quyết định lấy Tây Du Kí làm phim chứ không phải Tru Tiên.

“Nếu vậy. Ngài định làm thế nào?”

Long ngón tay gõ lên bàn, cười híp mắt nhìn Tống Bách

“Việc này ngài yên tâm. Tôi đã liên hệ được với bên DreamWorld, họ sẵn sàng trợ giúp chúng ta sản xuất bộ phim. Chúng ta chỉ cần đưa ra nội dung phim còn diễn viên, tới thiết kế đồ họa,... bọn họ đều sẽ đảm nhiệm”

Tống Bách hơi chút kích động trả lời. Là một fan của Tây Du Kí, còn gì vui sướng hơn khi thấy tác phẩm mình yêu thích thành phim chứ

Kế hoạch của Tống Bách để Long nhíu mày. Tây Du Kí mang đậm văn hóa phương đông, nếu như để hãng phim phương tây, người phương tây đóng phim sẽ làm mất đi bản sắc phương đông bên trong Tây Du Kí. Đây là điều Long không muốn chút nào

Nghĩ vậy, Long lập tức lắc đầu:

“Tôi không đồng ý với kế hoạch của ngài. Tây Du Kí nói về tiên và phật của phương đông. Nếu để cho người phương tây làm phim, diễn viên cũng là người da trắng, mắt xanh như vậy sẽ làm mất đi cái tính huyền ảo phương đông của Tây Du Kí. Không những thế, việc tín ngưỡng khác nhau có thể gây nên nhiều tranh cãi trong việc làm phim”

“Vậy không biết Long tiên sinh muốn làm gì?” Tống Bách suy nghĩ một chút rồi giật mình hiểu ra. Quả thật là hấn quá vội vàng mà không nghĩ tới điểm này. Ánh mắt mang theo vẻ kính nể nhìn Long hỏi

Nghe vậy, Long nở một nụ cười nói ra một câu khiến hai người giật mình

“Ta muốn thành lập một hãng phim của riêng mình”

“Long tiên sinh, chuyện này có vẻ không khả thi cho lắm” Tống Bách chần chừ, sau đó khuyên bảo. Ông không phải là không muốn ủng hộ cách làm của Long mà điều này là không khả thi.

Dù sao, một hãng phim mới thành lập, dù làm bộ phim dựa trên tuyệt tác văn học thì cũng không có mấy ai xem. Đặc biệt ở đế quốc, một quốc gia đặt nặng việc tu luyện thì lại càng khó khăn hơn bao giờ hết. Mà đây cũng là lý do tại sao đế quốc không có một hãng phim nào

“Anh Bách. Em nghĩ việc này có thể làm được đấy. Hiện tại Long có danh khí cực kì cao trong văn học thế giới. Rất nhiều người đều biết tới hấn. Nếu như hấn thành lập hãng phim, muốn làm bộ phim Tây Du Kí thì tin tưởng sẽ rất có nhiều người chào đón bộ phim này. Ít nhất là những Fan cuồng của Long.

Không đợi Long lên tiếng, Đại Chung ngồi bên cạnh Tống Bách liền cười giải thích.

“Chúng ta nói rất đúng. Ngoài ra, với danh khí của NXB Đại Việt thì tin tưởng Hãng phim sẽ lên như điều gặp gió. Dù sao, hiện tại NXB Đại Việt đang là NXB nổi tiếng nhất đế quốc.

Còn về dàn diễn viên, ta nghĩ cũng không khó. Chỉ cần trả tiền Catxê cao hơn một chút liền có thể mời được diễn viên nổi tiếng. Mà ta tin tưởng, trong số bọn họ, cũng có rất nhiều fan của ta”

Long cười, nói tiếp kế hoạch của mình. Mà đây, mới thật sự là bước tiếp theo của Long trên con đường chinh phục làng giải trí

Đại Chung và Long, người xướng kẻ họa khiến Tống Bách trầm tư thật lâu. Cuối cùng, hấn gật đầu, ánh mắt kiên định:

“Được. Vậy thì chúng ta thành lập Hãng Phim đầu tiên của đế quốc”

Số từ: 2658

Báo Lỗi

bestazir123

Ta Là Siêu Nhân

Tài sản: 137 bạc

Đã đăng 2 truyện và 237 chương

Được cảm ơn 5387 lần

```
Reading(6244,2508004,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-112/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Chuyện Tình Của Thanh Thảo

Chuyện làm ăn đã xong, ba người vừa uống rượu vừa nói chuyện phiếm. Lúc này, ánh mắt của Long nhìn về phía những nam thanh nữ tú đang không ngừng lắc lư theo điệu nhạc DJ trong quán bar

Đúng lúc này, Long nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc. Là một cô gái xinh đẹp mà hắn không ngờ tới có thể gặp cô ở đây

“Hai vị, ta có chút việc. Hai người cứ ở đây chờ ta”

Long quay về phía Đại Chung cùng Tống Bách cười nói. Sau đó không để hai người phản ứng liền đứng dậy đi về phía cô gái

Cô gái phát hiện có người ngồi cạnh mình liền ngẩng đầu. Chứng kiến người tới là Long, cô gái ánh mắt mê ly toát lên một tia kinh ngạc kêu lên:

“Long. Sao em lại ở đây?”

“Sao lại không thể chứ? Cô nên biết dù chỉ có mười bốn tuổi nhưng việc đi bar là chuyện quá bình thường đối với học viên học viện ah.

Cơ mà cô Thảo, ở đây gặp cô thật ra lại khiến em kinh ngạc đây. Một cô giáo như cô lại ra quán bar uống rượu?”

Long ngồi bên cạnh, nhún vai cười. Ánh mắt không khỏi đánh giá Thanh Thảo.

Hôm nay, Thanh Thảo không còn vẻ giáo viên, đơn sơ, mộc mạc như thường ngày mà thay vào đó là một vẻ quyến rũ, tràn đầy thành thực cùng gọi cảm

Một chiếc váy đầm màu đỏ bó sát người ép cho bộ ngực khổng lồ của cô ngạo nghễ đứng thẳng, như muốn phá áo chui ra. Phía dưới là đôi chân dài miên man, ẩn hiện sau lớp váy.

Trên mặt mang theo nhàn nhạt lớp hóa trang khiến Thanh Thảo trở nên rất lộng lẫy. Nói chung, bộ dạng hiện tại của cô khiến Long hai mắt lóe lên vẻ kinh diễm

Như là cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng, tràn đầy vẻ xâm lược của Long. Thanh Thảo nở một nụ cười mê người, âm thanh mang theo một vẻ câu dẫn nói:

“Long, cô đẹp không?”

“Rất đẹp” Long không chút do dự gật đầu tán thưởng.

“Vây mà vẫn có người bỏ cô mà đi đó”

Nghe được lời khen của Long, Thanh Thảo cười đắc ý. Sau đó cô quay đầu, ánh mắt tràn đầy đau đớn, thương tâm một hơi uống cạn chén rượu

Nhìn khuôn mặt đỏ bừng, ánh mắt mê ly, trên bàn ngỗng ngang ly rượu của Thanh Thảo. Long biết cô giáo mình đang có tâm sự, không những thế việc này còn liên quan tới chuyện tình cảm riêng tư

Nếu là chuyện tình cảm, Long cũng không tiện xen vào. Mặc dù hắn quả thật có tà tâm với cô giáo của mình. Thế nhưng cũng không làm cái trò “bồng đánh uyên ương”, “thọc gậy bánh xe”

“Đề em tiếp cô. Có gì buồn bực, cô cứ nói ra cho em nghe” Long gọi hai ly rượu nhẹ, đưa một ly tới trước mặt Thanh Thảo cười nói

“Hừ. Em mới mười bốn tuổi, biết gì chuyện người lớn” Nghe Long vậy mà định cùng mình tâm sự, Thanh Thảo cười khinh thường. Long mới có mười bốn tuổi, trong mắt cô chỉ là một đứa trẻ còn miệng còn hôi sữa, làm gì biết về chuyện tình cảm

“Ha... ha, cô quên là em có Lạc Tuyết sao? Mười bốn tuổi đã có bạn gái, em nghĩ bằng tuổi em cô cũng không đạt được đâu”

Long cười cợt, bộ dạng kiêu ngạo nói

Đến đây, Thanh Thảo liền trầm mặc. Cô quả thật quên mất thằng này còn có một cô bạn gái. Mười bốn tuổi đã có bạn gái, cô tự nhận mình không bằng. Ít nhất bằng tuổi hắn, cô còn không biết tình yêu nam nữ là gì đây

Lắc đầu, Thanh Thảo cũng không nghĩ nhiều làm vấn đề này làm gì. Lúc này cô cần là một người ngồi nghe những tâm sự của cô

Nghĩ vậy, Thanh Thảo cầm lên ly rượu để trước mặt mình, ánh mắt tràn đầy vẻ hồi tưởng, sau đó, nước mắt trên mặt cô không ngừng trào ra. Cô ôm lấy mặt mình mà khóc.

“Khóc đi... khóc sẽ dễ chịu hơn nhiều”

Thấy Thanh Thảo khóc lóc thảm thiết, Long khẽ thở dài đi tới vỗ vai cô an ủi. Đồng thời, một tia linh khí truyền vừa trong cơ thể Thanh Thảo, bắt đầu quá trình giải rượu cho cô.

Dị năng mở ra, Long thấy được cảm xúc đau đớn, sự tuyệt vọng vào cuộc sống, niềm tin vào một điều gì đó tan vỡ, Long thật sự không thể hiểu được,

Thanh Thảo đã gặp chuyện gì mà để có những cảm xúc trái ngược đáng sợ này

Mặc dù hẳn cùng Thanh Thảo tiếp xúc rất ít, thế nhưng thông qua bạn bè, Long biết Thanh Thảo là một cô giáo nhiệt huyết, vui vẻ và có phần “ngốc nghếch”. Thanh Thảo lúc này đây hoàn toàn không giống cô gái trong miệng bạn bè mình

Rất lâu sau, Thanh Thảo ngừng khóc. Hơi men cũng bị linh khí của Long làm cho biến mất. Điều này khiến Thanh Thảo bình tĩnh lại. Thế nhưng, cô vẫn không ngừng đầu mà úp mặt lên bàn, ánh mắt nhìn chiếc ly rượu trước mặt lên tiếng hỏi Long:

“Em thật sự có thể nghe hiểu những gì cô nói sao?”

“Cô chưa nói ra thì làm sao cô biết là em không hiểu được chứ?” Long cười nói

Nghe vậy, Thanh Thảo trầm mặc rồi bắt đầu kể:

“Năm cấp ba, cô yêu một anh bạn cùng lớp. Anh ta đẹp trai, cao ráo, nói chuyện rất có duyên, thiên phú trác tuyệt, là một thiên tài chân chính của trường nên được nhiều cô gái yêu thích. Cô cũng không ngoại lệ, cô yêu thầm hẳn từ khi mới vào lớp mười

Sau này, trong quá trình học tập, cô trở thành bạn cùng bàn với anh ta. Từ đó, hai người trở lên thân thiết cuối cùng trở thành một đôi

Cô và anh ta yêu nhau suốt hai năm cấp ba. Kể cả đến khi cô và hẳn tốt nghiệp cấp ba, mỗi người tiến vào một trường thì tình yêu của cô với hẳn không giảm

Lúc đó, cô tin hẳn là chân mệnh thiên tử, là nửa kia của mình. Mỗi khi nghĩ tới sau này, cô với hẳn sống chung một mái nhà, với những đứa con sinh đẹp, dắt tay nhau đi đến cuối đường đời lúc đó, cô thật sự cảm thấy cực kì hạnh phúc

Hôm nay, cô nghe tin hẳn tới đây công tác. Vì thế, cô ăn mặc bộ quần áo đẹp nhất, để mình trở nên xinh đẹp nhất để tiếp đón hẳn. Cô biết hẳn có nhà ở đây, vì muốn cho người đó một niềm vui bất ngờ nên cô không báo trước mà tự mình bí mật tới nhà anh ta

Và khi cô chứng kiến cảnh tượng bên trong, cô đã thực sự sửng sốt, không tin vào mắt mình nữa. Cô thấy hẳn cùng với một người đàn ông khác đang trần truồng trên giường, trao cho nhau một nụ hôn đắm say.

Hình ảnh đó, như tiếng sét đánh thẳng vào trái tim cô. Cô không biết mình bỏ đi lúc nào, cô không biết mình tại sao lại ở đây. Cô chỉ biết một điều, tình yêu bảy năm, chân thành, đắm say của cô dành cho hẳn đã tan vỡ”

- Phụt

Long nghe chưa xong câu chuyện của Thanh Thảo liền lập tức phun tất cả những gì đang uống ra ngoài. Ánh mắt nhìn về phía Thanh Thảo tràn đầy vẻ không dám tin lên tiếng

“Khoan đã. Cô nói là cô thấy bạn trai cô cùng với một thằng đàn ông khác thân mật !?. Là một thằng đàn ông chứ không phải là một cô gái?”

“Đúng vậy! Nếu như hẳn cùng một cô gái lên giường thì thôi, cô có thể vì yêu hẳn mà bỏ qua. Thế nhưng, hẳn lại lên giường cùng một thằng con trai. Điều này cô không thể nào chấp nhận được. Đến giờ, cô mới biết được, bạn trai mình thật ra là một tên gay

Cô yên hẳn tha thiết bảy năm, cô đã chờ đợi ngày kết hôn của hai đứa. Vậy mà giờ đây cô nhận lại được cái gì?. Hẳn bỏ cô để đi theo một thằng đàn ông khác, để lại cô với một trái tim tan nát mà thôi”

Thanh Thảo nói tới đây, không khỏi nghĩ tới những ngày tháng vui vẻ của hai đứa, cô không khỏi ôm mặt khóc rống

Lần này, Long không an ủi cô mà ngồi đó ngơ ngác nhìn cô gào khóc. Hẳn đã không còn gì để nói về độ troll bá cmn đạo mà chuyện tình của Thanh Thảo tạo nên

Khi hẳn nghe được một nửa câu chuyện, Long đã đoán được phần nào kết cục. Có thể khiến Thanh Thảo thương tâm, đau khổ như thế này thì chỉ có một: Bạn trai cô phản bội cô đi theo người khác.

Đối với vị bạn trai này, quả thật không khỏi khâm phục. Có thể bỏ một cô gái không chỉ yêu mình tha thiết mà khuôn mặt xinh đẹp cực kì cùng với “điện nước” đầy đủ, quả thật là Long bội phục vô cùng. Quả thật là thanh niên cứng của năm

Thế nhưng, kết quả câu chuyện này lại khiến Long được một phen há hốc mồm. Cmn chứ! Thằng này bỏ Thanh Thảo để đi theo một thằng đàn ông khác. Bạn trai của Thanh Thảo thật ra chính là một tên Gay chính hiệu. Vkl, thật không thể tin nổi? .Nếu không phải là Thanh Thảo bộ dạng không giống như đùa, Long còn tưởng cô nàng đang trêu chọc mình đây

Dù biết câu chuyện tưởng chừng như trò đùa này lại có thật, nhưng đến giờ Long vẫn không thể tin vào những gì mà tai mình nghe được. Thế giới này, quả nhiên cái gì cũng có

“Được rồi. Cô Thảo, mọi chuyện đã qua, cô cũng nên cảm thấy may mắn khi mình sớm phát hiện ra được bộ mặt thật của bạn trai mình chứ. Một tên Gay, không đáng để cô được tình yêu của cô”

Long vỗ vai Thanh Thảo an ủi

“Biết là vậy, nhưng cô vẫn đau ah. Bảy năm yêu nhau, bảy năm chờ đợi, cuối cùng yêu nhầm phải một tên Gay. Hiện tại cô đã hai năm tuổi rồi. Con gái có bao nhiêu lần hai năm tuổi.

Thôi! Nghĩ nhiều làm gì. Long, cảm ơn em đã nghe cô tâm sự, cô cảm thấy nhẹ nhõm rất nhiều”

Thanh Thảo than thở một tiếng. Ánh mắt cảm kích nhìn Long. Lần này, nếu không phải Long yên lặng nghe cô nói thì có lẽ, cô sẽ mang theo tâm sự cay đắng này theo suốt cuộc đời mình. Điều này sẽ khiến không chỉ tính cách mà kể cả hình dáng của Thanh thay đổi đến nỗi dù là cô cũng không nhận ra mình nữa

“Không có gì? Em là học sinh của cô, giúp đỡ cô giáo mình là chuyện hiển nhiên” Long cười, bộ dạng không chút nào để ý

Nói ra tâm sự của mình, Thanh Thảo cũng thoải mái hơn rất nhiều. Sau đó, Thanh Thảo vừa uống vừa kể về những kỉ niệm trong quá khứ của cô với bạn trai mình cho Long nghe. Mà Long, cũng im lặng, không lên tiếng lắng nghe cô giáo mình kể

Càng nghe, Long lại không khỏi cảm thán cho tình yêu của Thanh Thảo với bạn trai mình. Quả thật cô ấy yêu hấn bằng cả một trái tim thuần khiết, chân thành nhất, yêu một cách sâu đậm. Chỉ tiếc, kết thúc của cuộc tình đẹp đó lại là sự chia tay, mà chia tay bởi vì một lý do cực kì bá đạo.

Thương tiếc cho mối tình của Thanh Thảo đứt gánh giữa đường nhưng nhiều hơn là hưng phấn. Thanh Thảo hiện tại đã cùng bạn trai chia tay, hẳn có thể thừa lúc này mà đi vào trái tim của cô. Long tin tưởng, mình có thể mang tới cuộc sống tốt đẹp hơn rất nhiều mà tên bạn trai cô mang lại

“Long... đề... đề... cô... cô...”

Lúc lâu sau, Thanh Mị khuôn mặt đỏ bừng, thân hình lắc lư như người sắp ngã vậy, ánh mắt cô mê ly không nhìn rõ phương hướng, cô ôm lấy vai Long lảm bảm

“Cô giáo. Cô say rồi, thôi, chúng ta nên về thôi”

Long vội vàng đỡ lấy Thanh Thảo, dang lấy ly rượu trong tay cô khuyên bảo

“Cô... không... say... hức... cô... còn... còn... uống tiếp... tiếp... được” Thanh Mị lảm bảm, chu mỏ bất mãn. Chỉ là cô vừa nói xong liền ngoe đầu, ở trong ngực Long bất tỉnh

Thấy thế, Long khuôn mặt trầm xuống. Hắn khẽ sờ lên trán Thanh Thảo, phát hiện trán cô nóng cực kì nóng bỏng

“Sốt cao. Chẳng lẽ đây là lần đầu tiên cô ấy uống rượu”

Long khẽ lảm bảm một câu. Tuy vậy, tình hình nguy cấp khiến Long không nghĩ nhiều. Hắn vội vàng trả tiền, nói một tiếng với Đại Chung và Tống Bách. Sau đó, bế lên Thanh Thảo, tâm niệm khẽ động. Lập tức, Âm Long hiện ra

“Âm Long, tìm cho ta nhà của Mẫn Thanh Thảo, giáo viên học viên Hà Bắc trong thời gian nhanh nhất”

Nghe vậy, Âm Long sững sờ rồi gật đầu. Máy giây sau, địa chỉ nhà của Mẫn Thanh Thảo liền có. Rất may cho Long, nhà của Thanh Thảo chỉ cách nơi đây mười phút đi bộ mà thôi

Nếu biết được nhà của Thanh Thảo, Long không chút do dự sử dụng tới cả phong nguyên tố cùng tốc biến. Lấy một tốc độ đáng sợ bắn thẳng về phía trước, hướng về nhà Thanh Thảo

Số từ: 2544

Báo Lỗi

bestazir123

Ta Là Siêu Nhân

Tài sản: 162 bạc

Đã đăng 2 truyện và 238 chương

Được cảm ơn 5401 lần

Reading(6244,2509296,0); if(\$.cookie('cbackground'))
{ \$(' #vrap').css('background',\$.cookie('cbackground'));if(\$.cookie('cbackground')=='#232323')\$('.chapter').css('color','#777');} if(\$.cookie('cfont'))
\$('.chapter').css('font-family',\$.cookie('cfont')); if(\$.cookie('csize')) \$('.chapter').css('font-size',\$.cookie('csize')); if(\$.cookie('cline'))
\$('.chapter').css('line-height',\$.cookie('cline')); if(\$.cookie('cfull')=='container') \$('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-113/'; } }

document.onkeydown = arrows_navigation;

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Bạn Trai Thanh Thảo Tới

Sáng hôm sau, Thanh Thảo từ trong mê man tỉnh lại. Lúc này, Thanh Thảo chỉ cảm thấy đầu óc quay cuồng, chóng mặt khiến cô cực kì khó chịu

“Đây là... nhà mình !?”

Nhìn không gian xung quanh quen thuộc. Thanh Thảo nghi hoặc kêu lên một tiếng. Sau đó, trí nhớ đêm hôm qua liền ùa về. Cô nhớ mình tới gặp bạn trai bảy năm của mình, cuối cùng phát hiện ra hắn là một tên gay. Cô nhớ mình đã uống rất nhiều, dù đây là lần đầu tiên cô uống rượu.

Cô nhớ mình đã gặp Long, cậu học trò khiến mình tò mò, cũng tâm sự cùng cậu ta. Đến đây, cô không còn nhớ được những gì xảy ra tiếp theo nữa

“Chẳng lẽ là Long đưa mình về, nhưng mà mình chưa nói nhà mình cho cậu ta ah?”

Thanh Thảo làm bầm một tiếng.

Bỗng nhiên, cô cúi đầu, trong nháy mắt khuôn mặt đỏ bừng rồi chuyển sang trắng bệch.

Chỉ thấy, bộ quần áo đẹp đẽ mà cô mặc đêm hôm qua đã không còn mà thay vào đó là một bộ đồ ngủ màu hồng xinh đẹp, kể cả đồ lót cũng đã được thay. Mà đây chính là vấn đề

‘ Trời ạ! Ai đã thay quần áo cho mình vậy, chẳng lẽ là Long?’

Hôm qua, trong nhà chỉ có Long và cô. Trong khi đó, cô thì hôn mê chắc chắn không thay được quần áo. Như vậy, người thay quần áo cho cô chính là Long. Đây chẳng phải nói, đêm hôm qua hắn đã nhìn thấy hết của cô sao.

Vội vàng dùng linh lực kiểm tra phía dưới, cô thở phào là “nơi đó “ của mình còn. Thanh Thảo không phải không tin Long là một tên chính nhân quân tử mà cô biết thân thể của mình đối với nam nhân có sức hấp dẫn như thế nào. Long là một thiếu niên huyết khí dương cương, khó mà kiềm nén được

Cảm nhận được “ cái đó” vẫn còn. Thanh Thảo thở phào một hơi may mắn

- Cạch

Lúc này, cửa phòng mở ra. Từ bên ngoài, Long bê theo một bát cháo đi vào. Thấy Thanh Thảo tỉnh lại thì vui mừng đi tới:

“Cô Thảo, cô tỉnh rồi à?”

“Long, là em đưa cô về sao? Còn nữa, quần áo của cô là em thay à?” Thanh Thảo dù đoán được tám chín phần thể nhưng cô vẫn muốn nghe chính miệng Long nói ra

“Đúng vậy, là em đưa cô về. Còn quần áo là em nhờ robot thay cho cô. Cô thật sự là quá liều đó, không biết uống rượu mà lại đi uống nhiều rượu nặng đến vậy. Cô biết trong rượu người ta đều bỏ thêm nguyên liệu giảm linh lực chứ”

Long gật đầu, sau đó không để Thanh Thảo nói tiếp. Hắn liền mở miệng trách mắng

Bởi vì thế giới này, nhân loại tu luyện linh lực. Nếu như nhân loại uống rượu bình thường thì sẽ bị linh lực trung hòa mất hơi men, dẫn tới không tài nào say nổi. Để khắc phục tình trạng này, những nhà sản xuất rượu đã chế tạo ra nguyên liệu giảm linh lực.

Nguyên liệu này không có hại gì cho người dùng, nó làm giảm đi khả năng phòng thủ của linh lực, để hơi men có thể tiến vào cơ thể con người. Rượu càng nặng thì nguyên liệu này càng nhiều

Nếu như người chưa bao giờ uống rượu mà lại đi uống rượu nặng, không những thế còn uống nhiều. Với nồng độ đậm đặc của nguyên liệu giảm linh lực sẽ phá hủy tính phòng thủ của linh lực, tấn công vào cơ thể con người dẫn tới người đó sốt cao cùng hôn mê. Nếu không chữa trị kịp thời, rất có thể trở thành phế nhân. Vì thế, khi thấy Thanh Thảo như vậy, Long thật sự quá lo lắng

Thanh Thảo nghe được chính miệng Long thừa nhận. Đang định lên tiếng nói mấy câu, nhưng thấy hắn ánh mắt ân cần nhìn mình.

Tuy rằng bên ngoài mắng cô chơi liều thế nhưng trong mắt toát lên sự lo lắng, quan tâm cho thấy hẳn thật sự long cho cô. Điều này khiến Thanh Thảo trong lòng không khỏi xuất hiện một cảm giác âm ập

“Xin lỗi. Nhưng mà hôm qua gặp chuyện như vậy, cô chỉ biết tìm đến rượu giải sầu”

Thanh Thảo cúi đầu, nói nhỏ. Hiện tại, Thanh Thảo không giống như là giáo viên của Long mà giống như một hài tử làm sai chuyện, đang bị người lớn mắng mỏ vậy

“Haizz. Mặc dù em biết chuyện hôm qua là một cú shock cực lớn với cô, cô tìm tới rượu là điều không sai. Thế nhưng, trước đó cô cũng nên tìm hiểu chứ?” Long lắc đầu giáo huấn

“Cô biết đâu. Cô nghĩ rượu nào cũng như nhau mà thôi” Thanh Thảo bĩu môi, làm bầm một tiếng. Cô thấy mọi người vẫn uống được rượu, thật không ngờ tới trong rượu lại có nguyên liệu như vậy

“Em thua cô luôn! Thôi, cô ăn hết bát cháo này đi. Nó sẽ giải hết lượng nguyên liệu giảm linh lực trong người cô” Long lắc đầu, sau đó cầm lên muống, múc lên một muống cháo đưa về phía Thanh Thảo

Thấy Long định dứt cho mình ăn. Thanh Thảo khuôn mặt hồng lên. Nếu như đó là bạn trai cô, cô sẽ không chút do dự há mồm, sau đó còn làm nũng với hắn. Thế nhưng, đây là Long, là học sinh của cô, cô cảm thấy cực kì không có ý tứ

“Long, đề... đề cô tự làm”

“Yên nào. Hiện tại cô muốn đứng dậy cũng khó huống chi tự ăn. Đề em giúp cô cho” Long lắc đầu, nghiêm giọng. Sau đó đưa muống về phía Thanh Thảo cười nói

“A nào”

Biết không thể thay đổi được quyết tâm muốn dứt cháo cho cô ăn, Thanh Thảo cuối cùng đành nhận mệnh, cô há miệng ăn từng muống cháo mà Long đưa

Nhìn Long ánh mắt trong sáng, tràn đầy vẻ ôn nhu, cẩn thận dứt cháo cho mình. Đôi mắt to tròn, xinh đẹp của cô nhìn theo hắn không chớp mắt. Cô phát hiện, hiện tại cũng không tệ, ít nhất là có người quan tâm tới mình. Bất tri bất giác, hình ảnh bạn trai bảy năm trong tim cô với dần

- Reng... Reng

Tiếng chuông điện thoại vang lên cắt đứt bầu không khí lãng mạn của hai người.

Long đặt bát cháo lên bàn. Cầm lên chiếc điện thoại đưa cho Thanh Thảo.

Tiếp nhận chiếc điện thoại từ tay Long, nhìn số điện thoại quen thuộc trên màn hình, cô khuôn mặt trùng xuống

Cú điện thoại này, là bạn trai cô đánh tới. Trên màn hình hiện lên ba chữ: Hoàng Bất nhân, cô lại không khỏi nhớ lại hình ảnh đau tận xương cốt mà hôm qua cô được chứng kiến

Nhìn Thanh Thảo ánh mắt lóe lên vẻ thương tâm. Long đoán được là bạn trai cô gọi tới. Trong lòng hắn không khỏi bức bối, khó chịu. Tuy vậy, cũng không biểu hiện ra ngoài. Hắn cười nói

“Cô cứ nói chuyện đi. Em ra ngoài một lát”

Sau đó, liền bước ra khỏi phòng.

Thấy Long đã không còn trong phòng. Thanh Thảo hít một hơi thật sâu. Sau đó nhấn nút trả lời

Trong điện thoại truyền đến thanh âm quen thuộc, Hoàng Bất Nhân nói mình muốn tìm Thanh Thảo tâm sự, cho hắn một lời giải thích chuyện đêm qua

Thanh Thảo không chút do dự cự tuyệt nói:

"Tôi hiện tại đang dạy học, không có thời gian. Yêu nhau bảy năm, đến giờ tôi mới biết anh là một tên gay. Hôm nay, tôi thật sự nhận ra bộ mặt thật sự của anh. Tôi và anh không còn gì nữa, chúng ta chia tay đi"

Nói tới đây. Thanh Thảo nghẹn ngào gào lên. Sau đó, không đợi Hoàng Bất Nhân tiếp tục nói chuyện, Thanh Thảo liền cúp điện thoại, ngồi trên giường, tâm tình mủi phần sa sút.

Bên ngoài cửa phòng. Long lẳng lặng đứng đó. Không thấy Thanh Thảo nói chuyện, hắn liền mở cửa phòng đi vào

Nhìn Thanh Thảo ngồi trên giường, ôm chân khóc nức nở. Bộ dạng hoàn toàn không có tí sức sống nào. Long trong lòng thương cảm vô cùng

Hắn đi tới bên cạnh cô, vừa muốn khuyên nhủ Thanh Thảo, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa. Long đứng dậy, đi về phía cửa nhà, mở cửa

ra. Hắn một người đàn ông đẹp trai xa lạ, một mặt âm trầm đang đứng tại cửa ra vào.

"Anh tìm ai?" Long hỏi.

Nam nhân hung hăng nhìn chăm chăm Long, trầm giọng nói: "tôi tìm Thanh Thảo!"

Long sững sờ, bỗng nhiên đoán ra được tên này có lẽ là bạn trai của Thanh Thảo.

Nghĩ vậy, hắn liền ôm cánh tay, xem kĩ lấy nam nhân này, hỏi:

"Anh là Hoàng Bất Nhân?"

Hoàng Bất Nhân sững sờ, lập tức giận tái mặt, lạnh hừ một tiếng nói:

"Tôi là Hoàng Bất Nhân! Cậu là ai? Thanh Thảo đâu? Để cho cô ấy đi ra gặp tôi"

Hôm qua, Thanh Thảo tới quá mức đột nhiên khiến hắn không kịp chuẩn bị. Để cho cô phát hiện được bí mật đồng trời của hắn. Hắn chỉ biết sững sờ ngồi đó mà không kịp giải thích cho Thanh Thảo biết

Người đàn ông đó là con trai của trưởng lão Kiếm Đạo Phái. Hắn quen biết tên này khi vừa tiến vào Kiếm Đạo Phái

Ban đầu, hai người chỉ là bạn bè thân thiết. Sau này, khi tên này lộ ra mình là một tên gay, không những thế còn yêu lấy Hoàng Bất Nhân, Hoàng Bất Nhân không những không chán ghét mà còn hòa lấy, cùng với tên này trở thành một đôi đồng tính..

Những lúc ở cùng tên đó, hắn chỉ cảm thấy cực kì buồn nôn nhưng vẫn phải làm theo. Tất cả chỉ vì chức ghê: Tứ trưởng lão Kiếm Đạo Phái. Vì chức ghê đó, hắn phải làm ra hành động ghê tởm nhất: Lên giường với một tên đàn ông

Hắn vẫn yêu Thanh Thảo, thế nhưng, yêu ở đây là yêu thân thể của cô chứ không phải trái tim cô. Một cô gái không chỉ xinh đẹp, khí chất ngạo ngác, ngốc nghếch, “điện nước” đầy đủ bất kỳ người đàn ông nào đều sẽ không dễ dàng buông tay.

Vì thế, hắn quyết định, sau khi trở thành trưởng lão Kiếm Đạo Phái, mặc dù không thể danh chính ngôn thuận lấy Thanh Thảo nhưng cũng để cô trở thành tình nhân của mình. Nên, hắn vẫn che dấu mối quan hệ của mình với tên kia

Thế nhưng, hắn vạn tính nhưng lại không tính được Thanh Thảo thường ngày ngoan ngoãn, nghe lời, gặp hắn đều báo một câu lại đột ngột xuất hiện. Không những thế còn xuất hiện đúng thời điểm tên kia đến tìm hắn.

Hôm nay, hắn gọi điện hẹn gặp Thanh Thảo là để nói ra ý định của mình. Lại không ngờ tới Thanh Thảo nói ra lời chia tay. Hắn không tin điều này vì thế mới đến tận nhà cô để hỏi cho ra nhẽ.

Ai ngờ, người mở cửa lại là một thiếu niên tuấn mĩ. Kết hợp với lời nói vừa rồi của Thanh Thảo. Hoàng Bất Nhân khuôn mặt không khỏi trầm xuống, hắn đã đoán được phần nào lý do tại sao Thanh Thảo lập tức chia tay mình. Nghĩ tới đây, Hoàng Bất Nhân ánh mắt tràn đầy lửa giận nhìn Long

Lúc này, Thanh Thảo từ bên trong phòng đi ra. Vừa rồi cô ở bên trong liền nghe thấy thanh âm của Hoàng Bất Nhân. Khi thấy khuôn mặt quen thuộc, Thanh Thảo trên mặt lập tức treo lên một vẻ ưu thương nhưng rất nhanh biết mất, cô lạnh lùng hỏi:

"Anh đến nơi đây làm cái gì?"

Hoàng Bất Nhân nhìn lấy Thanh Thảo, trong mắt lóe lên thần sắc phức tạp, hắn trầm giọng nói:

"Vấn đề này, anh cũng muốn hỏi em, Em không phải nói đang đi dạy sao?"

Thanh Thảo hừ một tiếng, nói ra:

"Cái này cùng anh có quan hệ gì?"

"Đương nhiên là có quan hệ!" Hoàng Bất Nhân trừng mắt, cười lạnh nói: "Em là bạn gái của anh!"

"Bạn gái?" Thanh Thảo khinh thường nói: "Từ hôm nay không còn quan hệ gì nữa"

"Cô. . ."

Hoàng Bất Nhân có chút nóng nảy, hắn nói ra:

"Thanh Thảo, nghe anh nói. Anh cũng là bất đắc dĩ. Anh thật sự không phải là gay như em tưởng. Hôm nay anh tới đây là để giải thích cho em nghe"

Thanh Thảo sắc mặt càng thêm âm trầm, cau mày nói:

"Tôi không muốn nghe! Chúng ta chia tay đi. Coi như tôi mất mù, bỏ ra bảy năm thanh xuân để yêu một người như anh"

Hoàng Bất Nhân nghe vậy sắc mặt u ám, chỉ Long, hỏi: "Hắn là bạn trai mới của cô? Không nghĩ tới mới có nửa ngày mà cô đã có bạn trai mới, hay là thật ra mấy năm nay cô cầm sừng sau lưng tôi?"

"Im ngay!" Thanh Thảo quát nhẹ một tiếng:

"Anh không được ăn nói lung tung! Cậu ấy là học trò của tôi"

Nghe vậy, Hoàng Bất Nhân không khỏi nhìn Long nhiều lần. Thấy hắn dù đẹp trai, cao lớn thế nhưng trên mặt với mang theo sự ngây thơ cho thấy hắn chỉ là học sinh trung cấp ba

Hắn lại nghĩ tới, Thanh Thảo có chút ngốc, không những thế còn cự kì bảo thủ. Yêu nhau bảy năm, cũng chỉ là dừng lại ở hôn môi, tiếp xúc thân thể thì càng ít. Một người như vậy, khó mà có thể ở sau lưng hắn cầm sừng được

Nghĩ đến đây, Hoàng Bất Nhân tin tưởng Thanh Thảo, hắn nghiêm túc nói với Thanh Thảo:

"Thanh Thảo! Em hiểu lầm anh! Anh thật sự là có nỗi khổ tâm! Hôm nay tới, anh chính là muốn cùng em giải thích rõ ràng! Chúng ta có thể hay không tìm chỗ yên tĩnh nói chuyện?"

"Tôi nói rồi! chúng ta đã chia tay, tôi không muốn gặp lại anh nữa" Thanh Thảo vẫn kiên quyết lắc đầu. Những gì Hoàng Bất Nhân làm là một sự đả kích quá lớn vào trái tim của cô. Còn gì đau đớn hơn khi người mình yêu sâu đậm, cuối cùng biết được đối phương là một tên gay. Cô thật sự không muốn gặp lại đối phương nữa

Thấy Hoàng Bất Nhân còn muốn dây dưa, không chịu rời đi. Long biết không thể đứng xem được nữa rồi. Cơ mà, tên Hoàng Bất Nhân này cũng không phải người tốt đẹp gì. Hắn cảm thấy đáng tiếc cho Thanh Thảo, một cô gái đẹp người đẹp nét lại yêu phải một tên như vậy

Số từ: 2753

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Long Ra Tay, Trần Phương Tới

Nghĩ là làm, Long liền đi tới trước mặt Thanh Thảo, ánh mắt cao ngạo, giống như một người ở trên nhìn xuống vậy lạnh nhạt :

"Cô Thảo đã nói là không muốn gặp anh nữa rồi! Anh làm ơn về cho"

Âm thanh mang theo một tia uy nghiêm khiến người khác khó lòng phản kháng. Đối với người khác, Long còn khách khí nhưng đối với một kẻ như Hoàng Bất Nhân, hắn không chút nào nể mặt

Nhìn Long bộ dạng giống như một tên đứng trên cao nhìn mình, giọng điệu thì không mang theo vẻ kiến nghị mà nhiều hơn là ra lệnh. Hoàng Bất Nhân cực kì khó chịu.

Thân là tứ trưởng lão tương lai của Kiếm Đạo Phái, một người nắm quyền lực thông thiên mà lại bị một đứa học sinh cấp ba ra lệnh, Hoàng Bất Nhân sao lại có thể nhịn được

"Thằng nhóc. Chuyện người lớn, trẻ con không nên xía vào. Cút sang một bên"

Hoàng Bất Nhân dùng ánh mắt hằn học nhìn Long. Bộ dạng nếu như hắn không cút ra ngoài, Hoàng Bất Nhân sẽ động thủ

"Long. Đây là chuyện của cô với hắn, em đừng nên động vào?" Thanh Thảo cũng khuyên bảo. Cô lo sợ Long tức giận mà cùng Hoàng Bất Nhân động thủ. Lúc đó, Long sẽ gặp nguy hiểm

Long cũng biết điều này, hắn quay đầu cười đáp:

"Cô giáo. Đưa phạt thì đưa đến Tây Thiên. Hôm nay, em sẽ giúp cô hoàn toàn thoát khỏi tên này. Em đảm bảo, hắn sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt cô nữa"

"Hừ, mày nghĩ mày là hoàng đế chắc" nghe vậy, Hoàng Bất Nhân cười khinh một tiếng. Hắn không tin Long có thể bắt hắn vĩnh viễn không gặp Thanh Thảo

"Rất nhanh anh sẽ biết thôi" Long cười nhạt, bộ dạng vẫn rất bình tĩnh.

Sau đó, hấn một tay để lên tai. Bắt đầu nói:

“Hoàng Bất Nhân, năm nay 25 tuổi, thực lực Dẫn Nguyên cảnh cấp 21. Cha là Hoàng Bá Sơn, trung tá quân đội đã về hưu. Mẹ là giám đốc công ty chăn nuôi lợn sinh học Hoàng Lập. Gia đình thuộc mức khá giả của thành phố

Anh mười bốn tuổi biết mất đời trai, sau đó dựa vào gia đình, ngoại hình cùng thiên phú của mình mà câu dẫn rất nhiều cô gái trong trường. Sau khi chơi chán thì vứt cho bọn họ một ít tiền rồi chia tay.

Cùng với cô Thảo yêu nhau bảy năm. Dùng hết mọi lời ngon tiếng ngọt, mục đích là đưa cô ấy lên giường nhưng không thành. Mặc dù trong lòng thoải mái thế nhưng cũng không từ bỏ. Điều này thì ta hiểu, dù sao cô Thảo đáng người nóng bỏng như thế này, ngu gì mà từ bỏ

Tốt nghiệp cấp ba, thi đỗ vào một trong ngũ đại phái miền bắc là Kiếm Đạo Phái. Ở trong môn phái, kết bạn với Chu Hải, con trai của Chu Quang Nam, tứ trưởng lão Kiếm Đạo Phái

Sau này, Chu Hải lộ ra bản tính yêu thích đàn ông của mình, không những thế còn yêu lấy anh. Lợi dụng điều này, anh cùng với Chu Hải kết thành một đôi đồng tính nam, mục đích là thông qua cái Chu Hải mà đạt được cái ghế của tứ trưởng lão Kiếm Đạo Phái. Ta nói đúng chứ, Hoàng... Bất... Nhân”

Những gì Long nói như một tiếng sét đánh vào Thanh Thảo và Hoàng Bất Nhân. Thanh Thảo khuôn mặt trắng bệch, hai mắt trợn trừng, che miệng, không thể tin nổi nhìn Hoàng Bất Nhân lấp bắp kêu lên

“Anh... Anh... những gì Long... Long... nói... là... là... thật?”

Hoàng Bất Nhân cũng không nghe được Thanh Thảo nói gì. Hấn lúc này khuôn mặt trắng xám, toàn thân run lên. Ánh mắt sợ hãi nhìn Long

“Mày... mày là ai? Tại... tại... sao... lại... lại... biết... được... những... những... điều... này?” Hoàng Bất Nhân run run, âm thanh mang theo sự khiếp đảm lên tiếng

Long nói, hoàn toàn là thật, cũng rất cần kễ khiến Hoàng Bất Nhân kinh hãi không ngớt. Càng khiến hấn kinh hoàng là, việc hấn cùng Chu Hải, chỉ có hai người biết nhưng cũng bị Long nói ra. Hoàng Bất Nhân hoàn toàn bị Long dọa cho sợ vỡ mật

Về phía Thanh Thảo, nghe Hoàng Bất Nhân nói vậy. Cô còn không biết những gì Long nói là thật. Cô thật sự không ngờ tới, người mà cô tin tưởng hấn là một tên chính nhân quân tử lại là một con sói đội lốt cừu. Bảy năm yêu hấn, cô hoàn toàn bị vẽ ngoài đạo mạo, đẹp trai, những lời nói ngon ngọt của hấn làm mờ mắt rồi

“Cút... cút khỏi đây. Tôi không muốn nhìn mặt anh nữa?”

Thanh Thảo nước mắt tuôn trào, nghẹn ngào quát lên một tiếng. Sau đó, cô ôm mặt chạy vào bên trong phòng mình

“Thanh Thảo. Hấn nói không phải là thật, em...”

Lúc này, Hoàng Bất Nhân mới nhớ ra rằng trong phòng còn có Thanh Thảo, biết rằng mình lỡ lời, khiến vợ bọc của mình bị lộ tẩy rồi. Hấn vội vàng hô lớn, sau đó định đuổi theo

Nhưng Long sẽ cho hấn toại nguyện sao? Chỉ thấy hấn đi lên một bước, chặn lại Hoàng Bất Nhân cười lạnh:

“Hoàng Bất Nhân à Hoàng Bất Nhân. Thật không ngờ mày là con người như vậy? Quả nhiên cha mẹ mày đặt tên rất đúng, Bất Nhân. Quả thực là bất nhân ah”

“Địt mẹ mày. Tất cả là do mày”

Nhìn Long ánh mắt trào phúng, Hoàng Bất Nhân lửa giận trùng thiên. Tất cả đều do thằng nhãi trước mặt. Nếu không phải hấn ngăn cản, nếu không phải hấn nói ra thì làm sao sẽ có những chuyện như thế này. Nếu không phải Long, hấn đã có thể khiến Thanh Thảo đổi ý rồi

Nghĩ vậy, lửa giận trong lòng Hoàng Bất Nhân càng lớn. Hấn không chút nào chú ý tới thân phận của Long, ánh mắt tràn ngập sát cơ chửi lên một tiếng. Sau đó một quyền ngưng tụ 100% thực lực đánh về phía Long

“Hừ, không biết lượng sức mình”

Long khinh thường, tùy ý tung ra một quyền cùng quyền của Hoàng Bất Nhân va chạm

- Oanh

Một tiếng nổ nhẹ vang lên. Hoàng Bất Nhân như điều đứt dây bay ra ngoài. Phun ra một ngụm máu, nằm trên mặt đất bất tỉnh nhân sự.

Một Dẫn Nguyên Cảnh cấp 21 lại bị một tên Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm một quyền đánh bại, nói ra sợ rằng mọi người đều cho rằng một câu nói đùa

“Ám Long. Gọi điện cho Kiếm Tiên Lý Bạch. Bảo hấn đuổi một môn sinh tên là Hoàng Bất Nhân ra khỏi môn phái. Còn nữa, đến gặp Hoàng Bá Sơn,

nếu muốn yên ổn sống ở đế quốc thì tốt nhân mạng gia đình rời khỏi thành phố đi”

Long mặc kệ Hoàng Bất Nhất sống chết, mở ra điện thoại hạ lệnh

Nếu Hoàng Bất Nhân chỉ vì chức tứ trưởng lão Kiếm Đạo Phái mà làm ra chuyện có lỗi với Thanh Thảo. Long cũng sẽ không làm căng thế này. Thế nhưng, những việc hắn làm trong quá khứ khiến Long không thể không tha cho tên này được

Trong đời Long, hắn ghét nhất những tên công tử, coi nữ nhân chỉ là công cụ thỏa mãn tình dục. Chơi chán rồi thì vứt cho tỷ tiền rồi bỏ đi.

Kiếp trước, mối tình đầu của hắn cũng bởi vì bị một tên nhà giàu làm cho mang thai rồi vô tình vứt bỏ khiến cô đau đớn, tuyệt vọng và đã quyên sinh. Mỗi khi gặp những kẻ như vậy, Long lại không khỏi nhớ tới cái chết thương tâm của cô ấy, khiến hắn nổi lên lửa giận. Lâu dần, những kẻ như vậy đều trở thành một thứ mà Long căm ghét

Mệnh lệnh đã ra, Long không chút do dự cúp máy. Sau đó quay đầu, đóng cửa lại. Hắn tin tưởng, từ này trở đi, không chỉ Thanh Thảo mà kẻ cả mình sẽ không bao giờ gặp lại Hoàng Bất Nhân nữa

Bên trong phòng ngủ, Thanh Thảo úp mặt vào gối khóc cực kì thương tâm. Mà cũng phải, yêu một người đàn ông bảy năm, cuối cùng biết rõ bộ mặt sỏ khanh của hắn, bất kì cô gái nào cũng tâm như tro tàn

Ngồi xuống bên cạnh Thanh Thảo. Long thở dài, vỗ vai cô an ủi:

“Cô giáo. Đừng có thương tâm. Đau ngắn còn hơn đau dài. Đợi đến lúc hắn đạt được cô rồi, bỏ rơi cô. Cô nghĩ mình sẽ sống thế nào?”

Nghe vậy, Thanh Thảo trầm mặc. Sau đó, cô ngồi dậy, ôm trầm lấy Long khóc lớn

“Oa... Oa... Tại... tại... sao... ông... trời lại... lại... nghiệt... ngã với cô như vậy. Bạn trai bảy... bảy năm không chỉ phản bội cô mà... mà còn là một... một tên sỏ khanh... Co tưởng rằng hắn yêu cô vì trái tim. Thế nhưng, cuối cùng, hắn cũng như bao thằng đàn ông khác, yêu cô chỉ vì... vì thân thể. Chẳng lẽ trên đời này, hai người yêu nhau chỉ vì khuôn mặt cùng thân thể sao?”

Từ những gì Long nói, Thanh Thảo dù ngu ngơ thì cũng hiểu được một điều. Cô yêu Hoàng Bất Nhân bằng cả trái tim tấm lòng của mình, nhưng Hoàng Bất Nhân chỉ yêu thân thể nóng bỏng của cô mà thôi. Hắn chưa bao giờ yêu cô thật lòng

Nghe lời tố khổ, nói trong nước mắt của Thanh Thảo, Long không nói gì. Cứ như vậy, lặng lẽ ôm lấy Thanh Thảo nghe cô nói. Rất lâu sau, có lẽ là quá mệt mỏi, cũng có lẽ là đã nói hết những gì trong lòng mình ra. Thanh Thảo ở trong ngực Long ngủ say

Thấy vậy, Long lắc đầu sau đó nhẹ nhàng đặt cô xuống giường. Đắp chăn cho cô rồi tiến vào phòng bếp.

Mở bếp lên, mất khoảng nửa tiếng chuẩn bị cho cô nàng một bữa ăn trưa. Hắn để lại lời nhắn rồi rời khỏi

Trên đường về nhà, Long trầm mặc, trên mặt hắn tràn đầy vẻ suy tư. Những gì Thanh Thảo nói hôm nay khiến Long nghĩ lại rất nhiều. Hắn nghĩ tới tình cảm của mình dành cho những cô gái xung quanh hắn có thật sự là tình yêu

Lạc Tuyết, hắn tin mình yêu cô. Có thể nói là người hắn yêu nhất. Bằng chứng chính là lời nguyện: Uyên Ương Song Tử đăng rương buộc hai người

Thanh Mị, yêu thì ít nhưng nhiều hơn là trách nhiệm. Dù sao, Thanh Mị là nữ nhân đầu tiên của hắn. Hắn không thể ăn xong rồi phui đi. Làm vậy, khác gì những kẻ mà hắn căm ghét chứ

Uyển Như, Long bị tình yêu điên cuồng của cô cảm động. Vì thế, cố gắng tiếp nhận cô. Và đến giờ hắn có thể khẳng định, mình yêu cô nàng

Còn Lan và đến hiện tại là Thanh Thảo. Long không khỏi suy nghĩ, mình thật sự thích hai người, hay chỉ là ý niệm chinh phục của mình. Đặc biệt là Thanh Thảo, khi mà hắn chỉ gặp mặt cô có mấy lần.

“Mà thôi! Nghĩ nhiều làm gì. Ước mơ trở thành một tên Harem King, có được Ngự Nữ Chí Tôn Quyết mà còn nghĩ tới chuyện này sao? Yêu thích trái tim cũng được, yêu thích thân thể cũng được. Miễn là mỹ nữ, mình đều sẽ không bỏ qua. Còn tình cảm? Có dằng buộc của Ngự Nữ Chí Tôn Quyết, dù mình và người đó không yêu nhau thì cũng sẽ yêu mà thôi”

Lắc đầu, loại bỏ những suy nghĩ vẩn vơ trong đầu. Long hai mắt lóe lên một tia kiên định. Nếu như đã nghĩ thông suốt, hắn cũng nên chuyển từ thế bị động sang chủ động thôi

Bỗng nhiên, Long không khỏi nhũn mày. Hắn cảm nhận được một cảm giác bất an. Giống như bị ai đó nhìn chăm chăm vậy

Mà rất nhanh, hắn liền biết đáp án. Một tiếng cuồng tiếu vang lên trên không:

“Long. Lần này, xem ngươi chạy đâu”

Quay đầu nhìn lên không, Long hai mắt không khỏi toát lên vẻ ngưng trọng. Chỉ thấy, trên không, một người mà hắn không muốn gặp lại đang đứng trên

tám lá chân của mình, bên cạnh hắn là một thiếu niên phương tây, trong tay cầm một khẩu sniper, ngắm về phía mình. Không phải ai khác, chính là Trần Phương và John

“John. Bắn hắn”

Không để Long lên tiếng. Trần Phương đã ra lệnh. John gật đầu, sau đó nhả đạn

- Vèo

Một viên đạn linh lực mang theo tốc độ siêu thanh bắn về phía Long.

“Mẹ nó. Quả thật là dai như đĩa mài”

Long thầm mắng một tiếng, tuy vậy cũng không phải đứng đó chịu chết. Mắt thấy viên đạn gần trúng mình, Long liền không chút do dự tốc biến né tránh. Sau đó phong nguyên tố gia trì hai chân, dùng tốc độ nhanh nhất chạy trốn

“Nhanh,đuổi theo”

Thấy Long trốn thoát. Trần Phương lập tức hạ lệnh đuổi theo. Lần này, bằng mọi giá hắn phải giết được Long. Báo mối thù hai lần bị đối phương làm mất mặt

Ngoại truyện: Trên không, thanh niên ánh mắt nhìn về phía đường cao tốc, nơi mà lúc này Long như một con lươn lẹo lách trong dòng xe cộ đông đúc.

Trên không, chính là Trần Phương mang theo John đang điên cuồng đuổi theo. Thình thoảng, những phát đạn từ sniper bắn về phía Long nhưng đều bị hắn né tránh

Nhìn một cảnh tượng này. Thanh niên hai tay lóe lên cái. Sau đó, một túi bóng ngô khổng lồ xuất hiện trước mặt hắn. Cầm lấy túi bóng ngô, thanh niên khoanh chân ngồi , ánh mắt hào hứng nhìn xuống lằm bằm:

“Nhất Thiên Long Hoàng vs Lôi Thần: Thor (part 1). Thật sự là chờ mong đó”

Số từ: 2569

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Suýt Chết

Trên không, chính là Trần Phương mang theo John đang điên cuồng đuổi theo. Thình thoảng, những phát đạn từ sniper bắn về phía Long nhưng đều bị hắn né tránh

- Keng

Cầm lấy Huyết Kiếm chém bay một viên đạn. Long khuôn mặt trầm xuống, trong lòng cực kì biệt khuất. Nếu không phải là Trần Phương là đồ đệ của vị đó, đồng thời cũng là sư đệ của cái người mà hắn sợ nhất thì với tính cách của hắn, làm sao sẽ để bị đuổi giết như vậy chứ

“Mẹ nó! Cứ thế này thì khó mà cắt đuôi được bọn họ”

Long lằm bằm một tiếng. Sau đó thân hình lóe lên, ở trên dòng xe cộ nườm nượp thoát ần thoát hiện. Chỉ trong nháy mắt đã chạy được một quãng xa

Tuy vậy, Trần Phương và John cũng không vì thế bỏ cuộc. Trần Phương tâm niệm khẽ động, lập tức, tốc độ của chiếc khiêng liền tăng lên:

“Đại Băng Tiến”

Đúng lúc này, một âm thanh vang lên khiến hai người giật mình. Thế nhưng, chưa để bọn họ hiểu chuyện gì xảy ra thì một mũi tên băng giá khổng lồ bay với tốc độ đáng sợ về phía hai người

“Phá Thiên Dao. Trảm”

Trần Phương khuôn mặt bình tĩnh, lấy ra từ trong không gian giới chỉ một thanh đại đao tinh xảo, chính là Phá Thiên Dao. Dơ lên Phá Thiên Dao, Trần Phương không chút do dự bổ xuống.

- Xoẹt... oanh

Lập tức, một mũi dao khí xuất hiện chém đứt đôi Đại Băng Tiên thành hai mảnh. Đại Băng Tiên nổ tung trên không tạo ra một trận bụi trắng xóa cả bầu trời

“ Bài đồ”

Âm thanh vang lên khiến Trần Phương biến sắc. Cứ tưởng rằng Long đã chạy trốn thì bất thình lình xuất hiện từ trong khói bụi, trong tay cầm một lá bài đỏ. Hắn vừa nói xong, liền ném nó về phía tấm khiêng với tốc độ cực nhanh, nhanh đến nỗi Trần Phương không kịp phản ứng

- Oanh

Bài đỏ va chạm với tấm khiêng phát nổ, tạo ra một vùng làm chậm xung quanh hai người. Khiến hai người tốc độ trở nên cực kì chậm chạp

Chỉ chờ có vậy, Long hai tay ngưng tụ hai quả Bom Thời Gian, lập tức ném về phía hai người

Nhìn hai quả bom bay về phía mình. Trần Phương khuôn mặt hơi trắng bệch. Mặc dù tốc độ bị làm chậm đi rất nhiều, thế nhưng Trần Phương vẫn kết thành công linh ấn.

“ Lôi dịch”

Theo một tiếng quát của Long. Một đạo lôi điện từ trên không bắn về phía Trần Phương lập tức mang theo hắn biến mất.

Còn hai quả bom thời gian thì rơi về phía John. Hai quả bom đồng thời phát nổ khiến John cùng tấm khiêng bị đứng bất động trên không

Tập kích thành công, Long không chút nào mừng rỡ, bởi vì hắn biết Trần Phương đã thoát khỏi đòn tấn công liên hoàn của mình. Vì thế, Long liền lập tức quay đầu chạy

“ Muốn chạy, đâu có dễ”

Quả như Long đoán. Từ trên không, Trần Phương bất thình lình xuất hiện, hắn ánh mắt tràn đầy sát cơ nhìn Long. Dơ lên Phá Thiên Dao về lên một cái linh trận màu vàng liên tục tỏa ra lôi điện

“ Linh kĩ: Thiên Hàng Lôi Phạt”

Theo tiếng quát của Trần Phương, linh trận màu vàng từ từ tách ra thành hai, hai tách thành bốn. ... chỉ trong chốc lát, vô số linh trận xuất hiện. Sau đó là hàng loạt những tia lôi điện mang theo điện năng khủng bố bắn về phía Long

Cảm nhận uy hiếp trí mạng từ một chiêu này. Long khuôn mặt trầm xuống, trong lòng ngưng trọng. Sau đó quát khẽ một tiếng:

“ Yasuo siêu phẩm”

" Chào mừng chủ nhân đến với Siêu Phẩm. Tôi là Project - trí tuệ nhân tạo của hệ thống Siêu Phẩm".

Âm thanh của Project vang lên lần thứ hai. Mà bên ngoài Long cũng biến đổi, đã khoác trên mình bộ chiến giáp của Yasuo siêu phẩm

“ Project. Chuyển sang tự động lại. Tính toán thoát khỏi một đòn kia của đối phương” Long lập tức hạ lệnh

“ Xác nhận. Đã chuyển sang chế độ tự động lại. Bắt đầu tính toán quỹ đạo”

Âm thanh Project vang lên.

Bên ngoài, Yasuo siêu phẩm ngừng đầu, dưới chân xuất hiện một cột lửa màu xanh nâng hắn lên cũng giúp hắn bay ở trên không

- vèo.... Vèo

Dưới sự tính toán của Project. Trên bầu trời, ở trong vô số lôi điện, thân hình Long lúc ẩn , lúc hiện vừa né tránh vừa bay khỏi chiến trường

“ Muốn chạy”

Thấy Long vậy mà né được vô số lôi điện của mình. Trần Phương trong lòng giật mình, kinh ngạc vô cùng. Lại thấy đối phương bỏ chạy, hắn liền không chút do dự đuổi theo

Tại một sân bóng đá rộng lớn nhưng đã bị bỏ hoang. Long cùng với Trần Phương đứng đối diện với nhau. Khuôn mặt ai nấy đều cực kì ngưng trọng

Long nhìn Trần Phương trầm giọng:

“Trần Phương. Ngươi thật sự muốn giết bằng được ta”

Trần Phương cầm lấy Phá Thiên Dao chỉ về phía Long, âm thanh mang theo sát cơ không chút nào che dấu nói ra:

“Nói nhảm ít thôi. Ngươi là mục tiêu ám sát. Giết ngươi chính là nhiệm vụ của ta”

Nghe vậy, Long trầm mặc. Sau đó thờ dài lên tiếng:

“Đã vậy. Giữa chúng ta không thể có một người sống rồi”

Tuy nói thế, nhưng ở trong lòng Long đang bắt đầu tính toán. Hắn thấy, có vẻ như Trần Phương có hận ý với mình, vì thế mà đối phương mới dùng mọi cách để giết chết mình. Nếu vậy, đánh nhau là điều không thể tránh khỏi.

Long cũng không phải một tên hèn nhát, nếu đã muốn đánh, hắn bồi đến cùng.

Bất quá thân phận của Trần Phương khiến Long không hạ sát thủ. Thế nhưng cho hắn một bài học thì Long chắc chắn sẽ làm

Trần Phương cũng không biết Long đang âm mưu tính kế mình. Hắn nghe vậy thì cười lạnh. Dơ tên Phá thiên Dao ra trước mặt, trong mắt tràn đầy sát cơ cùng chiến ý:

“Điều đó phải để ta nói mới đúng. Hôm nay, ngươi đừng hòng thoát khỏi đây”

“Vậy sao? Để xem ngươi có thực lực đó không đã”

Long cười trào phúng. Thu hồi Huyết Kiếm về kho trang bị. Long hai tay bắt đầu kết ấn. Mấy giây sau, kết ấn hoàn thành, Long quát nhẹ:

“Yasuo Siêu Phẩm”

Lập tức, trên người hắn bao phủ một tầng quang mang màu cam. Sau khi quang mang biến mất, Long xuất hiện với hình tượng một chiến binh mặc trên người bộ chiến giáp công nghệ cao siêu phẩm, trong tay cầm kiếm ánh sáng

“Đến đây, cho ta xem sức mạnh của ngươi” Long đưa tay ra, tràn đầy vẻ khiêu khích nói

“Như ngươi mong muốn”

Trần Phương cười lạnh một tiếng. Dơ Phá Thiên Dao lên không, Trần Phương nhìn Long quát lên:

“Lôi Thần, kích hoạt Gen Yêu Thú: Bá Lôi Khủng Long”

Lập tức, một cột sáng màu vàng từ mũi đao bắn lên không. Một linh trận xuất hiện giữa bầu trời. Sau đó, từ trong linh trận, một đạo lôi điện bắn xuống mặt đất. Mục tiêu chính là Trần Phương

- Grào

Một tiếng gào vang vọng khắp sân bóng đá. Chỉ thấy, phía sau Trần Phương, một con khủng long bạo chúa khổng lồ xuất hiện, con khủng long này khác với những con khủng long khác là nó được mặc trên người một bộ chiến giáp tinh xảo, màu da cũng là màu vàng, trên người lôi điện bập bùng

Khủng Long xuất hiện gầm lên một tiếng long ngâm, sau đó nó cúi đầu, há mồm cùng Trần Phương dung hợp làm một

Nói thì dài dòng, thế nhưng tất cả chỉ xảy ra trong nháy mắt. Từ khi Trần Phương bị lôi điện đánh tới hiện tại cũng chỉ qua mấy giây. Sau khi tất cả hiệu ứng biến mất, Trần Phương hiện ra với một hình dạng hoàn toàn khác

Khoác trên mình một bộ chiến giáp màu vàng tinh xảo với đầu khủng long ở chính giữa. Xung quanh Trần Phương, lôi điện bập bùng, tràn đầy một cỗ bạo ngược. Khác với vẻ lãng tử, phong trần của Long. Lúc này đây, Trần Phương mang theo khí thế tàn bạo, mạnh mẽ của khủng long bạo chúa và lôi điện

Nhìn Trần Phương biến hình, Long hai mắt không chút nào sợ hãi mà tràn đầy chiến ý. Trần Phương là một đối thủ xứng tầm, cuộc chiến này sẽ không phải là Trần Phương lấy đẳng cấp hơn mà thắng hay Long lấy thân phận là nhân vật chính, được tác giả buff mạnh mẽ mà thắng. Đây là cuộc chiến công bằng, một cuộc chiến mà Long chờ đợi đã lâu

“Như vậy, chiến thôi”

Long cười lớn một tiếng. Sau đó, như tốc biến về phía Trần Phương. Một kiếm chém ra

“Đến hay lắm”

Thấy thế, Trần Phương gầm lên. Sau đó dơ lên Phá Thiên Dao, chém về phía Long. Và như vậy, cuộc chiến giữa hai chiến binh liền bắt đầu

“Đã một tháng trôi qua, mà vẫn chưa thấy tin gì từ KillGod. Chẳng lẽ nhiệm vụ thất bại sao?”

Cách nơi Long và Trần Phương chiến đấu, Số Hai vừa đi vừa nhìn trong tay mình máy tính lằm bằm. Một tháng trước, hắn ở trên website của KillGod bỏ tiền ra thuê sát thủ giết Long. Nhiệm vụ này cũng đã được tiếp thu. Thế nhưng từ đó đến nay đã một tháng trôi qua, nhiệm vụ đó vẫn chưa hoàn thành

“Ồ, linh lực dao động. Có người đánh nhau sao?”

Bỗng nhiên Số Hai phát hiện gần mình có hai cỗ linh lực đang va chạm. Điều này chứng tỏ đang có hai tên Linh Sư chiến đấu. Mà khoảng cách cũng rất gần nên hắn quyết định đi xem thử thế nào

(Đoạn Pk giữa Long vs Trần Phương khó viết quá, giờ không nghĩ được . Khi nào ta viết thay vào vậy) ---- Tác giả troll

.....

“Hộc... hộc”

Tại một ngõ hẻm. Long toàn thân quần áo rách nát khê tựa trên tường. Trên người vết thương chồng chất, máu tươi không ngừng chảy ra. Trong cơ thể, linh lực tiêu hao hầu như không còn

Một chiều “ Xuyên Tâm Kiếm” kết hợp giữa Kiếm Khí cảnh giới và Phong nguyên với uy lực khủng bố đã khiến Trần Phương bị thương nặng. Nhưng cũng khiến linh lực bản thân hắn tiêu hao không còn, lại thêm sự mệt mỏi, đau đớn do vết thương mang lại khiến Long chỉ muốn ngất đi.

May mà Trần Phương ngã xuống trước, nếu không, hôm nay người nằm xuống chắc chắn là hắn

Lợi dụng Trần Phương đã hôn mê. Long liền bỏ trốn tới chỗ này. Hiện tại, hắn chỉ muốn ngủ một giấc bởi vì hắn thật sự quá mệt

Ngồi phịch xuống đất, Long thở ra một ngụm trọc khí, lằm bằm:

“Thực lực của ta có thể cùng với một tên Dẫn Nguyên Cảnh cấp hai ba chân chính đánh một trận sao. Không tệ?. Hiện tại, cần phải nhanh chóng trở về dưỡng thương đây”

“Muốn dưỡng thương. Sợ rằng nguoi không có cơ hội đó đâu?”

Đúng lúc này, một âm thanh trào phúng, mang theo đắc ý vang lên sau lưng Long khiến hắn biến sắc

Chỉ thấy, một người đàn ông với khuôn mặt dữ tợn đang từ từ bước vào bên tới cạnh hắn. Trong tay hắn còn nắm lấy một thanh trường kiếm. Ánh mắt tràn đầy sát cơ nhìn Long

“Nguoi là...”

“Xin tự giới thiệu, ta là Số Hai. Cũng là người thuê KillGod giết nguoi”

Số Hai nở nụ cười, ánh mắt hung phần nhìn Long.

Ban đầu, khi hắn nhìn thấy Long và Trần Phương đánh nhau. Số Hai thật sự bị sức mạnh của Long dọa sợ. Tuy vậy, rất nhanh Số Hai liền hai mắt tỏa sáng. Hắn có thể nhìn ra được Long và Trần Phương ngang tài ngang sức. Vì thế, hắn đợi, hắn đợi cho tới khi cuộc chiến kết thúc mới ra tay.

Nếu Trần Phương thắng như vậy Long chắc chắn sẽ chết. Nhiệm vụ của hắn đã hoàn thành, hắn có thể trở về mà bàn giao với Đình Hùng

Nếu Long thắng, thì đó là lúc hắn ra tay. Số Hai tin tưởng, trải qua cuộc chiến vừa rồi, Long hoàn toàn là nỏ mạnh hết đà, sẽ mặc hắn chém giết

Mà quả thật, hắn đã đoán đúng. Long lúc này đây đã thương nặng, linh lực thì không còn, đã thế tâm trí còn mệt mỏi. Hiện tại, dù là một người bình thường cũng có thể giết chết hắn huống chi là một tên Dẫn Nguyên Cảnh

“Nguoi chính là kẻ ở trên sân thượng”

Nghe vậy, Long rất nhanh đoán ra đối phương là ai. Chính là kẻ muốn giết ba người Lan một tháng trước. Nghĩ vậy, Long ánh mắt tràn đầy sát ý nhìn Số Hai

“Chính xác, chính là ta. Cơ mà nguoi khiến ta rất kinh ngạc đó. Có thể cùng đánh thắng sát thủ của KillGod”

Số Hai vỗ tay, ánh mắt tràn đầy ý cười nhìn Long. Đối với ánh mắt của Long hoàn toàn không để ý. Một người sắp chết mà thôi, dùng ánh mắt đó nhìn hắn thì được tích sự gì

“Ta chỉ không hiểu. Ta không biết nguoi. Tại sao nguoi lại muốn giết ta?” Long nghi hoặc nhìn Số Hai. Đây là lần đầu tiên hắn và Số Hai gặp mặt, nếu là vậy, tại sao đối phương lại năm lần bảy lượt muốn giết hắn

“Ha...ha, quả thật ngươi không đắc tội ta. Đáng tiếc, ngươi lại chộc tới Đình thiếu ah”

Số Hai cười lớn một tiếng. Hắn đã xác định là Long sẽ chết trong tay mình, vì thế dù nói ra sự thật, Số Hai cũng không lo sợ Long sẽ nói cho ai biết

“Là hần sao?”

Long hai mắt lóe lên sát cơ. Cuối cùng, hần cũng biết kẻ muốn giết mình là ai, chính là Đình Hùng.

“Ngươi đã biết được ai là người muốn giết ngươi rồi phải không? Nếu vậy, ngươi có thể yên tâm đi xuống suối vàng được rồi”

Số Hai đứng trước mặt Long, cầm lên trường kiếm chỉ về phía hần cười đắc ý

Nghe thế, Long ngẩng đầu nhìn hần, ánh mắt không chút nào sợ hãi mà tràn đầy bình tĩnh. Nở một nụ cười trào phúng, khinh thường, Long nói:

“Muốn giết ta? Dễ dàng vậy sao?”

Nói xong, không đợi Số Hai phản ứng, Long phát tay, lập tức, một lá bài vàng bay với tốc độ cực nhanh về phía Số Hai

- Keng

Lá bài bắn trúng Số Hai, sau đó biến mất. Mà Số Hai thì đứng im bất động

Chỉ chờ có vậy, Long ngẩng đầu hô lớn

“Bà xã. Đến lượt em đó”

Ngay lập tức, trong ánh mắt kinh hãi của Số Hai. Một con hỏa xà xuất hiện quấn chặt lấy hần. Đồng thời, trên không một cột sáng xuất hiện. Từ bên trong cột sáng, Thanh Mị từ từ hạ xuống mặt đất. Mà chính cô cũng là người tung ra hỏa xà khống chế lại Số Hai

Số Hai bị hỏa xà quấn quanh, không chỉ trói đối phương mà còn phong ấn linh lực. Long biết điều này vì thế hần thở phào một hơi. Đúng lúc này, hần chỉ thấy đầu óc quay cuồng, ánh mắt trở nên mơ hồ, đứng không vững nữa. Thân hình lao đảo, ngã xuống

Trước khi hôn mê, Long chỉ cảm thấy mình ngã vào một nơi ấm áp, mềm mại cùng với âm thanh tràn đầy lo lắng của Thanh Mị vang vọng bên tai. Thế nhưng, đó là tất cả những gì mà hần có thể nghe thấy được

Số từ: 2978

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Thuật Giả Kim: Thiên Thần Giả Kim

Bệnh viện thành phố, Long hôn mê suốt hai ngày hai đêm mới tỉnh lại. Nhìn khuôn mặt xinh đẹp, nhưng tràn đầy vẻ tiều tụy của cô gái đang ngủ bên cạnh mình. Long trong mắt tràn đầy cảm động, nhu tình cùng thương cảm.

Với đặc tính huyết mạch của mình, trong hai ngày hôn mê toàn bộ vết thương đã được chữa khỏi. Linh lực cũng hồi phục hoàn toàn. Hiện tại, Long đã khôi phục lại trạng thái đỉnh phong của mình

“Ông xã. Anh đã tỉnh lại”

Bỗng Thanh Mị mở mắt. Ánh mắt kinh hi, tràn đầy nước mắt nhìn Long. Thấy hần đã tỉnh, cô ôm lấy hần khóc rống lên

Ngự Nữ Chí Tôn Quyết có một nội tại ẩn. Nội tại này khiến cho cô gái có thể cảm nhận được sự an nguy của chàng trai và ngược lại. Không nói đâu xa, chính là việc Long cùng với Trần Phương chiến đấu, sau đó bị Số Hai ám toán, Thanh Mị liền cảm nhận được.

Cô cảm nhận được Long đang gặp nguy hiểm, không những thế cô mơ hồ còn nhìn thấy được những gì đang diễn ra bên cạnh Long. Biết Long sắp bị người khác giết, cô liền dùng tốc độ nhanh nhất tới nơi, cứu Long một mạng

Cũng như hiện tại, mặc dù ngủ say nhưng cô vẫn cảm nhận được Long đã tỉnh lại. Điều này khiến cô lập tức tỉnh ngủ.

Thấy Thanh Mị lệ hoa đái vũ, ôm chặt lấy mình không buông, Long khẽ vỗ vai cô cười an ủi:

“ Bà xã. Ngoan nào, đừng khóc nữa. Không phải anh không có việc gì sao?”

“ Hức... Tại anh đó... Cùng người khác đánh nhau... sau không gọi em theo... chút nữa thì bị kẻ xấu ám toán... Anh mà có mệnh hệ gì... em sống sao?”

Thanh Mị lau trên mặt mình nước mắt, thế nhưng vẫn ôm lấy Long không buông, chu mỏ, bộ dạng bất mãn mở miệng trách mắng

Nghe vậy, Long cười khò không nói gì. Hắn thật sự cũng bị vụ vừa rồi dọa cho sợ run người.

Hắn thật không ngờ tới, mình cùng với Trần Phương đánh nhau mà lại có một kẻ đứng ngoài rình coi, chờ đợi “nghêu sò đánh nhau, ngư ông đắc lợi”.

May mà cuối cùng Thanh Mị chạy tới, nếu không Long không biết mình còn sống không nữa

“ Xin lỗi. Hại em lo lắng ”

Long ánh mắt tràn đầy áy náy nhìn Thanh Mị nói

“ Được rồi, tha cho anh lần này. Nhưng anh hứa sau này làm gì cũng phải cho em đi theo đó ” Thanh Mị khẽ cười một tiếng nũng nịu. Thấy Long gật đầu, cô nở nụ cười như hoa, bộ dạng rất vui vẻ

“ Đúng rồi. Mọi người đâu?”

“ Em chưa nói với các em ấy. Chỉ nói anh giúp em phá án mà thôi. Cơ mà , Lạc Tuyết lại biết được em nói dối, cũng biết được anh đang nằm viện. Em ấy thức chông anh suốt ngày hôm qua, em khuyên mãi em ấy mới về đó.”

Thanh Mị hơi nghi hoặc nói. Lúc Lạc Tuyết xuất hiện, cô thật sự chấn kinh. Dù sao, việc Long hôn mê nằm viện chỉ có một mình cô biết mà thôi

Nghe vậy, Long không chút nào kinh ngạc. Giữa hắn và Lạc Tuyết có lời nguyên “ Uyên Ương Song Tử”, việc Lạc Tuyết cảm nhận được mình gặp nguy hiểm cùng với biết mình đang nằm viện không có gì là lạ

“ Mà nè ông xã. Lần này anh lập đại công rồi đó ”

Thanh Mị nhìn Long, bộ dạng cực kì hưng phấn vô cùng

“ Ý em là sao?” Long khó hiểu

“ Anh biết không? Cái tên muốn giết anh chính là một trong mười Thiên Vệ của Đình gia. Nhiệm vụ của bọn họ là bảo vệ Đình Bá Vương cùng vợ con hắn. Cái người mà Đình Bá Vương nói chuyện lần trước chính là Số Ba, cũng là thành viên của Thiên Vệ ”

Thanh Mị giải thích

Nghe vậy, Long hai mắt sáng ngời. Có chút kích động nói:

“ Ý em là. Em đã biết được bí mật mà Đình gia đang che giấu?”

Đình Hùng muốn giết Long, với châm ngôn “ ngưoi tát cả một cái, ta đánh ngưoi mười quyền”, Long há lại bỏ qua cho Đình Hùng. Tuy vậy, Đình Hùng lại là công tử Đình gia, mà Đình gia lại đang dính tới nghị án phản quốc.

Điều này khiến Long nghĩ tới một kế hoạch lật đổ Đình gia, biến nó trở thành lịch sử. Nhưng muốn kế hoạch này thành công, việc đầu tiên phải chắc chắn rằng Đình gia phản quốc

Nếu Số Hai là tay chân thân tín của Đình Bá Vương, như vậy hắn chắc chắn sẽ biết được nhiều điều bí mật của Đình gia. Mà đây chính là lý do mà Long kích động

Thế nhưng, để hắn thất vọng là Thanh Mị lại lắc đầu trả lời:

“ Nào có nhanh như vậy? Số Hai cực kì kín miệng, thậm chí đầu hắn còn có một linh trận khiến cho việc dùng máy móc đọc trí nhớ hoàn toàn trở nên vô dụng. Hai ngày nay, bọn em dùng mọi cách thẩm vấn thế nhưng cũng chỉ biết được một tin tức mà thôi ”

“ Tin gì?” Long vội vàng hỏi

“ Chiều nay, Đình gia sẽ đón tiếp Mộ Dung Phục, gia chủ Mộ Dung gia của Viêm Trung Tinh ”

Thanh Mị nghiêm giọng nói

Nghe xong điều này, Long giật mình vô cùng. Khuôn mặt trầm xuống, ánh mắt lóe lên sát cơ mãnh liệt:

“ Giới cho một Đình gia? Lại dám cùng Viêm Trung Tinh cầu kết. Chỉ cần việc dám cùng Viêm Trung Tinh qua lại, Đình gia đã có thể coi là phản quốc

rời”

“Đúng vậy. Em định báo việc này cho tổng bộ. Thế nhưng có một điều này khiến em lại chần chừ?” Thanh Mị nói tiếp, ánh mắt mang theo sự do dự rồi nói tiếp:

“Để có thể lôi được tin tức này, bọn em đã phải tăng cường độ đọc trí nhớ của “máy đọc trí nhớ” lên cực hạn. Việc này đã phá hủy não của Số Hai, khiến hắn thành kẻ ngốc.

Tuy vậy, khi Số Hai trở thành kẻ ngốc. Hắn luôn miệng lẩm bẩm bốn chữ “Rồng Thần, Tái Sinh”. Điều này khiến em suy nghĩ suốt mấy ngày hôm nay

Số hai là tay chân thân tín của Đình Bá Vương, nắm giữ rất nhiều bí mật của Đình gia. Vì thế, bốn chữ này chắc chắn liên quan tới một bí mật kinh người của Đình gia. Khả năng rất cao việc Đình gia cùng Viêm Trung Tinh cấu kết cũng liên quan tới điều này

Nếu như báo cho cấp trên về việc Đình gia phản quốc. Chắc chắn sẽ bứt dây động rừng, mặc dù diệt được Đình gia, nhưng rất có thể sẽ không biết được bí mật kinh người mà bọn họ che giấu. Em có linh cảm, bí mật này liên quan tới vận mệnh đế quốc”

Nghe Thanh Mị nói vậy, Long trầm mặc. Nếu quả thật những gì Thanh Mị nói là thật, thì hắn cũng sẽ không báo việc này cho Hư Không Hình Cảnh hay người của Từ Long Đình và Tiên Tôn Môn

“Anh đồng ý với em. Như vậy đi, chiều nay chúng ta sẽ tiến vào Đình gia, để xem bọn họ cùng Viêm Trung Tinh đang có âm mưu gì?” Long suy nghĩ rồi đề nghị. Thấy Thanh Mị gật đầu, hắn nói tiếp

“Bà xã. Em chuẩn bị cho anh một số tài nguyên được không? Để tránh vụ lần trước, lần này anh phải chuẩn bị kĩ càng”

Sau đó, hắn lấy ra một tờ danh sách đưa cho Thanh Mị. Bởi vì thời gian gấp gáp, Thanh Mị cũng không hỏi nhiều, cô cầm lấy tờ danh sách gật đầu, sau đó liền rời khỏi đây.

Nửa tiếng sau, Thanh Mị mang theo tài nguyên mà Long yêu cầu trở về. Mặc dù những tài nguyên này có nhiều thứ khó kiếm hoặc là đắt tiền. Nhưng với thân phận là giám đốc Sở Cảnh Sát thành phố, Thanh Mị mua nó cực kì dễ dàng

“Ông xã. Anh định dùng thuật giả kim sao?”

Nhìn Long bẽ bộn, Thanh Mị ngồi bên cạnh khó hiểu nhìn hắn:

“Ừm. Anh định chế tạo một món bảo bối dùng để che giấu khí tức của chúng ta.”

Long khẽ nói, sau đó lấy từ trong đồng tài nguyên ra một viên bảo thạch. Thấy nó, hai mắt hắn sáng ngời:

“Cực phẩm nhị giai bảo thạch: Quang Khiết thạch. Thứ tốt ah”

Nói xong, hắn truyền linh lực vào bên trong Quang Khiết Thạch. Lập tức, Quang Khiết Thạch lóe lên một màu sáng thanh khiết.

Cầm lên Quang Khiết Thạch, Long dùng nó làm phấn, ở trên sàn nhà vẽ ra một cái linh trận lớn

Mấy phút sau, linh trận hoàn toàn được Long vẽ ra. Một linh trận màu trắng, tràn đầy vẻ thánh thiện, chính trực

Lúc này, Long đã đứng cách linh trận một đoạn. Hắn cắn ngón tay, lấy ra một giọt máu đưa vào linh trận. Sau đó hai tay không ngừng kết ấn

Khi giọt máu rơi xuống linh trận, cũng là lúc Long hoàn thành kết ấn. Chỉ thấy hắn đưa tay về phía linh trận, quát khẽ:

“Thuật giả kim: Triệu Hồi Thiên Thần Giả Kim”

Lập tức, từ linh trận, ánh sáng lan mang theo hơi ấm hiền hòa, chính trực, thuần khiết lan tỏa ra xung quanh. Một hương thơm bao bọc cả căn phòng, một cảm giác thoải mái khiến Thanh Mị hai mắt híp lại, bộ dạng hưởng thụ

Rất lâu sau, cột sáng biến mất. Ở trung tâm cột sáng đứng đó một người. Một cô gái xinh đẹp một cách hoàn mỹ, cô xinh đẹp tới nỗi dù là Thanh Mị cũng phải tự tin mặc cảm. Trên người mặc một bộ váy trắng tinh, , sau lưng cô là hai cánh chim trắng nõn đẹp mê hồn. Trên đầu cô là một chiếc vòng sáng.

Trên người cô toát ra khí chất thánh thiện, âm áp của một vị thiên thần nhưng lại tràn đầy sự uy áp khủng bố khiến Long và Thanh Mị không thể không quỳ xuống. Ánh mắt tràn đầy kính cẩn thêm một chút sợ hãi không dám nhìn cô gái trước mặt

“Giả Kim Thuật. Là người triệu hồi ta”

Cô gái mở miệng, âm thanh ngọt ngào nhưng lại tràn đầy vẻ uy nghiêm

“Chính là tôi” Long cung kính đáp.

Cô gái này mặc dù cực kì xinh đẹp, nhưng khí chất thuần khiết, thánh thiện của cô lại không thể nào khiến Long có ý niệm khinh nhờn. Đặc biệt là cô nàng còn là một Thiên Thần, càng khiến Long không dám có một chút nào động tâm. Ít nhất là hiện tại.

Nghe thế, cô gái mở mắt nhìn Long. Long chỉ cảm thấy, dưới ánh mắt của cô, toàn bộ bí mật của mình bị xem thấu vậy.

Mấy giây sau, cô gái nhắm mắt lại, âm thanh vẫn bình tĩnh, không một chút tình cảm nhưng ai cũng nghe thấy được, trong giọng nói của cô có thêm một tia kinh ngạc.

“Huyết mạch Chúa Rồng? Người là hậu duệ của Chúa Rồng sao? Nếu là vậy, người có thể hướng ta yêu cầu một món bảo bối. Tất nhiên, phải trả giá cho nó”

Nghe cô gái nói ra bí mật lớn nhất của mình, Long không chút nào kinh ngạc mà thay vào đó là sự hưng phấn. Thuật giả kim: Triệu Hồi Thiên Thần Giả Kim là một thuật trao đổi đồng giá mà Trần Gia Khánh dạy cho hắn. Đến bây giờ Long mới có cơ hội thực hiện.

Cô gái này là Thiên Thần Giả Kim. Trách nhiệm của cô giống như Ác Ma Giả Kim: làm trung gian giữa quy tắc vũ trụ với giả kim thuật. Giả Kim Thuật đưa cho cô vật trao đổi, cô sẽ lấy ra thứ mà hắn muốn.

Tuy vậy, Thiên Thần Giả Kim mang theo tâm hồn thánh thiện, hiền lương vì thế cái giá của cô cũng rẻ hơn so với dùng Ác Ma Giả Kim. Vì thế, nếu để được chọn giữa Ác Ma Giả Kim và Thiên Thần Giả Kim thì 100% Giả Kim Thuật đều chọn Thiên Thần.

Thế nhưng, không phải ai cũng gọi được cô ấy. Muốn gọi được cô ấy, linh trận phải được vẽ bằng quang minh năng lượng. Thứ hai, Thiên Thần Giả Kim chỉ đồng ý trao đổi với những người có huyết thống của thần mà thôi.

Long huyết thống là Chúa Rồng. Vì thế, hắn mới có thể thực hiện thành công thuật giả kim này. Còn Giả Kim Thuật bình thường thì không bao giờ thực hiện được. Đó cũng là lý do tại sao, thuật giả kim này không được nhiều người biết đến.

“Thưa Thiên Thần. Tôi muốn một bảo bối có thể che dấu khí tức của tôi và cô gái này. Bảo bối khiến chúng tôi tàng hình, di chuyển vật thể, che dấu khí tức dù là Độ Không Cảnh cũng không cảm nhận được” Long bộ dạng kính cẩn, nói ra yêu cầu của mình.

Thiên Thần gật đầu, sau đó phát tay. Lập tức, trước mặt Long xuất hiện một hai chiếc nhẫn.

“Đây là U Linh Nhẫn, một kiện cửu giai bảo bối. Công năng của nó chính là những gì mà người vừa nêu trên. Tuy vậy, bởi vì đây là một bảo bối quan trọng của thần giới, vì thế các người chỉ có thể dùng một lần mà thôi. Các người đồng ý chứ?”

“Đồng ý. Cảm tạ Thiên Thần ban bảo vật” Nghe vậy, Long bộ dạng kích động, kinh hi vô cùng không chút do dự gật đầu.

“Nếu thế, cái giá phải trả chính là toàn bộ những bảo vật trong này”

Nói xong, Thiên Thần phát tay, toàn bộ những tài nguyên mà Thanh Mị vừa mua liền biến mất.

Đối với việc Thiên Thần không có sự đồng ý của Long mà tự tiện lấy đi những tài nguyên ở đây. Long hoàn toàn không để trong lòng. Những tài nguyên này là những thứ mà hắn dùng làm vật trao đổi, Thiên Thần đã đưa thứ hắn muốn thì việc cô lấy đi những món đồ này hoàn toàn là điều hiển nhiên.

“Nếu không còn gì. Tacũng nên rời đi rồi”

Nói xong, không đợi hai người phản ứng. Thiên Thần liền hóa thành bạch quang biến mất. Để lại hai người ngơ ngác nhìn nhau.

Số từ: 2676

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Nghe Trộm, Âm Mưu Của Đình Gia

Trải qua vụ đột nhập hôm nọ, Đình gia canh phòng cực kì nghiêm ngặt. Khắp Đình gia, số lượng canh vệ tăng lên gấp ba lần thường ngày, canh giữ 24/24 h. Không những vậy, con cháu dòng chính Đình gia đều bị gọi về gia tộc, không được bước chân ra khỏi Đình gia nửa bước.

Hôm nay, Đình gia đón tiếp một vị khách đặc biệt. Mộ Dung Phục, gia chủ Mộ Dung gia, một gia tộc nổi tiếng ở Viêm Trung Tỉnh.

Viêm Trung Tỉnh là một trong ba tỉnh cầu quay xung quanh mặt trăng. Có diện tích bằng ½ địa cầu. Viêm Trung Tỉnh trước đây chỉ là một vệ tinh không người biết đến. Mãi đến 2000 năm trước, đại chiến thế giới lần thứ 2 xảy ra, Viêm Trung Tỉnh mới có người sinh sống. Bọn họ là một chủng tộc nhân

loại, có tên: Viêm Hoàng Tộc

Trải qua 2000 năm, hiện tại Viêm Trung Tinh phát triển không thua kém gì các đế quốc ở đại lục. Mộ Dung gia là một trong tứ đại quý tộc của Viêm Trung Tinh

Trên bầu trời Định giá, một chiếc đĩa bay từ trên không xuất hiện sau đó đứng im trên đó. Lúc này, từ đĩa bay, một cột sáng bắn xuống mặt đất.

Từ bên trong cột sáng, một người đàn ông trung niên mặc vét đen mang theo hai tên hộ vệ thực lực Dẫn Nguyên Cảnh từ từ hạ xuống. Người này chính là gia chủ Mộ Dung gia: Mộ Dung Phục

Ở dưới mặt đất, Đinh Bá Vương dẫn theo Bát Môn Độn Giáp đứng đợi sẵn ở đó.

Khi cột sáng biến mất cũng là lúc ba người Mộ Dung Phục tiếp đất.

Đinh Bá Vương mang theo tám người của Bát Môn Độn Giáp đi tới. Hắn ôm quyền, bộ dạng niềm nở nói:

“Chào mừng Mộ Dung gia chủ đến với Đinh gia”

“Đinh gia chủ khách khí rồi” Mộ Dung Phục trong tay cầm một chiếc quạt, bộ dạng giống hệt như một vị quân sư, tràn đầy cơ trí. Nghe Đinh Bá Hùng nói vậy, hắn ôm quyền khách sáo nói

“Mời Mộ Dung gia chủ. Chúng tôi đã chuẩn bị sẵn tiệc chào đón ngài”

“Làm phiền Đinh gia chủ” Mộ Dung Phục nói một câu sau đó cùng Đinh gia tiến vào Đinh gia

Tối đến, Long ôm lấy Thanh Mị, dưới chân có phong nguyên tố nâng đỡ khiến hắn có thể phi hành trên không. Ánh mắt nhìn xuống phía dưới, nơi mà Đinh gia đang đèn đuốc sáng trưng

“Có vẻ như Mộ Dung Phục đã tới Đinh gia”

Thanh Mị trầm giọng nói:

“Đúng vậy, chúng ta bắt đầu làm nhiệm vụ thôi”

Long gật đầu, sau đó đeo lên chiếc nhẫn mà Thiên Thần đã đưa cho mình. Linh lực truyền vào bên trong chiếc nhẫn. Lập tức chiếc nhẫn liền tỏa ra một bạch quang bao phủ lấy hai người

Nhìn từ bên ngoài, lúc này đây Thanh Mị và Long đã hoàn toàn trở lên vô hình, kể cả linh lực, khí tức của bọn họ cũng bị bạch quang phong bế khiến cho không ai có thể cảm nhận được.

“Ok. Làm việc thôi” Long vỗ tay một cái, sau đó ôm lấy Thanh Mị bay về phía lầu đài. Đi xuyên qua lầu đài, tiến nhập vào bên trong

“Đinh Mệnh”

Vừa vào bên trong, Long liền không chút do dự sử dụng chiêu cuối của TF: Đinh Mệnh để tìm ra vị trí của Mộ Dung Phục và Đinh Bá Vương

Rất nhanh, Long tìm ra được vị trí của hai người. Khiến hắn mừng rỡ là Mộ Dung Phục cùng Đinh Bá Vương đang ở cùng nhau, không có một tên hộ vệ xung quanh. Nếu là vậy, chắc chắn hai người muốn nói chuyện gì đó mà không muốn người khác nghe thấy

Nghĩ vậy, Long liền lôi kéo Thanh Mị về phía trước. Chính là thư phòng của Đinh gia. Đi xuyên qua căn phòng, Long và Thanh Mị tiến vào bên trong

Nhìn hai người Đinh Bá Vương và Mộ Dung Phục nói chuyện với nhau, hoàn toàn không để ý tới trong phòng có thêm hai người. Long không khỏi cảm thán U Linh Nhẫn quả không hổ danh là bảo vật thần giới, năng lực thật quá cường đại

“Ông xã. Nhìn kia. Tại sao Mộ Dung Phục lại có vẻ cung kính với Đinh Bá Vương vậy?”

Thanh Mị ở bên tai Long nói nhỏ.

Nghe Thanh Mị nói, Long cũng chú ý đến. Thân là gia chủ một trong tứ đại quý tộc của Viêm Trung Tinh, Mộ Dung Phục thân phận cao quý vô cùng, chắc chắn sẽ có lòng kiêu ngạo của mình

Vậy mà hiện tại, Mộ Dung Phục lại cúi mình, bộ dạng cực kì cung kính nói chuyện với Đinh Bá Vương. Một người thực lực, thân phận đều kém Đinh Bá Vương rất nhiều

“Anh không biết. Chúng ta cứ theo dõi đã”

Long khẽ nói một câu, ánh mắt chăm chú nhìn về phía hai người trong phòng

“Mộ Dung Phục. Chuyện ta dặn dò, ông làm thế nào rồi?” Đinh Bá Vương ngồi ở trên ghế cao, ánh mắt mang theo vẻ uy nghiêm nhìn về phía Mộ Dung Phục, làm gì còn sự khách khí như lúc chiều

Đối diện với ánh mắt như vậy, khiến người khác kinh ngạc là Mộ Dung Phục không chút nào bất mãn, trái lại còn cực kì kính cẩn. Âm thanh mang theo một ít run rẩy nói

“Bẩm Vương. Tất cả đều đã chuẩn bị xong. Bên ngoài Nguyên Linh đại lục, ba ngàn quý tộc đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ chờ ngài hạ lệnh, chúng ta sẽ lập tức tấn công Đền Mẫu Âu Cơ, lấy đi thứ đó”

“Tốt lắm. Nếu chuyện này thành công, ông chính là công thần. Ta sẽ trọng thưởng” Đinh Bá Vương tán thưởng, bộ dạng hài lòng nhìn Mộ Dung Phục

“Tạ Vương ban ân” Mộ Dung Phục quỳ xuống, hơi chút kích động hô một tiếng

“Đúng rồi. Lần này ông có mang theo mấy tên hacker không?”

“Dạ, thần có mang theo hai tên hacker mạnh nhất Mộ Dung gia. Cho thần mạo muội hỏi một câu? Vương cần bọn hắn làm gì?” Mộ Dung Phục gật đầu, sau đó ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Đinh Bá Vương

“Nói cho ông biết cũng không sao? Ta cần bọn họ để mở mặt khẩu đang khóa quả bom H” Đinh Bá Vương nhàn nhạt đáp

Nghe vậy, Mộ Dung Phục gật mình, bộ dạng chán kinh:

“Nói vậy. Bom H quả thật là...”

Mộ Dung Phục có nghe rằng. Lô hàng phương tiện chiến tranh mà Đế Quốc Anh vận chuyển cho Đại Việt Đế Quốc thật ra chỉ là vỏ bọc để che dấu thứ đó mà thôi. Ban đầu, hắn còn bán tính bán nghi, nhưng hiện tại Mộ Dung Phục biết được nguồn tin hoàn toàn chính xác

Sau đó, hai người nói chuyện một lúc rồi Mộ Dung Phục cáo từ rồi đi. Thấy trong phòng chỉ còn lại Đinh Bá Vương. Long liền vội vàng mang Thanh Mị rời khỏi.

Từ cuộc đối thoại giữa hai người, hắn biết sự việc không đơn giản như hắn nghĩ. Đinh Bá Vương cùng Mộ Dung Phục đang có một âm mưu to lớn, rất có thể liên quan tới sự tồn vong của đế quốc. Điều này khiến Long cực kì ngưng trọng

Thoát khỏi Đình gia, Long giải trừ trạng thái ẩn thân. Lập tức, quang mang bao bọc hai người biến mất. Chưa dừng lại ở đó, sau khi quang mang biến mất, U Linh Nhẫn rời khỏi tay Long, bay về phía tỉnh không. U Linh Nhẫn đã hoàn thành nhiệm vụ của nó, giờ cũng là lúc nó trở về thân giới

U Linh Nhẫn rời đi khiến Long hơi chút tiếc nuối. Dù sao, U Linh Nhẫn là một kiện cửu giai, năng lực còn cực kì cường đại. Long không động tâm mới là lạ

Bên trong xe ô tô. Long và Thanh Mị không ai nói chuyện với nhau câu nào. Ai nấy trên mặt đều tràn đầy vẻ suy nghĩ

Rất lâu sau, Thanh Mị quay sang nhìn Long hỏi:

“Ông xã. Đền Mẫu Âu Cơ là gì vậy?”

Từ nãy đến giờ, Thanh Mị nghĩ mãi về cuộc nói chuyện của Đinh Bá Vương và Mộ Dung Phục. Thế nhưng, dù cô nghĩ thế nào cũng không tìm ra được manh mối. Cô chỉ biết được Đình gia chính là kẻ chủ mưu cho vụ lấy trộm số phương tiện chiến tranh nửa tháng trước, cũng biết được Đình gia và Mộ Dung gia đang hợp lực định tấn công một nơi nào đó

Còn lại, Thanh Mị hoàn toàn không thể hiểu nổi. Cuối cùng, cô đánh cầu cứu đến chồng mình, cô biết Long có kiến thức uyên thâm. Tin tưởng, hắn biết nhiều hơn cô nghĩ

Quả nhiên, nghe Thanh Mị hỏi vậy. Long vừa lái xe, vừa giải thích:

“Em biết Tổ Mẫu Âu Cơ chứ?”

“Biết chứ. Truyền thuyết nói rằng, khi Việt Nam Thiên Quốc chưa thành lập. Nơi này chỉ là một vùng đất hoang sơ, chưa người khai hoang.

Mấy trăm năm sau, Có một đôi vợ chồng tới đây định cư, mấy năm sau, người vợ hạ sinh một bọc trứng bên trong có trăm người con. Trăm người con này chính là những thành viên đầu tiên của Việt tộc, cũng là những người đặt nền móng cho Việt Nam Thiên Quốc.

Và người mẹ đó, tên là Âu Cơ. Được người dân Việt Tộc tôn thờ thành thần linh với cái tên: Tổ Mẫu”

Thanh Mị gật đầu, ánh mắt tràn đầy vẻ kính cẩn, tôn kính giống như tín đồ đang nói về vị thần của mình vậy.

“Đó không phải là truyền thuyết mà là sự thật. Âu Cơ không phải là nhân vật hư cấu mà là nhân vật có thật, kể cả cha của chúng ta: Tổ Phụ: Lạc Long

Quân cũng vậy

Năm mươi ngàn năm trước. Tổ Mẫu hạ sinh ra một trăm người con, cùng bọn họ sáng lập ra Việt Nam Thiên Quốc. Tổ Phụ là hoàng đế đầu tiên và Tổ Mẫu cũng là vị hoàng hậu đầu tiên của Việt Nam Thiên Quốc.

Sau này, khi Tổ Phụ và Tổ Mẫu đạt tới cấp 100, tức là Đại Thần Cảnh thì bọn họ truyền ngôi cho con trai cả của mình rồi dắt tay nhau biến mất. Có người nói rằng hai người đã phi thăng lên một vị diện lớn hơn, có người nói rằng hai người đã ẩn cư, không màng thế sự... Nhưng nói thế nào thì nói, từ đó đến nay, cả hai chưa từng xuất hiện lần nào

Đền Mẫu Âu Cơ là do dân tộc Việt xây lên để tôn thờ một trong hai vị sáng lập ra Việt Tộc: Tổ Mẫu Âu Cơ. Đến nay, Đền Mẫu Âu Cơ đã tồn tại hơn năm mươi nghìn năm, là nơi thiêng liêng nhất của đế quốc

Hiện nay, Đền Mẫu Âu Cơ đang được canh phòng nghiêm ngặt bởi Tử Long Đình và Tôn Tiên Môn 24/24 h, bất kì ai mà không có sự cho phép của hoàng đế mà tiến vào nơi này đều sẽ bị bắn bỏ. Mà đột nhập vào Đền Mẫu Âu Cơ đều sẽ trở thành kẻ thù của đế quốc, ”

Long gật đầu, sau đó nói ra những gì hắn biết

Nghe vậy, Thanh Mị không khỏi giật mình vô cùng. Cô cứ tưởng rằng, Tổ Phụ và Tổ Mẫu chỉ là truyền thuyết mà thôi. Thật không ngờ, hai con người đó lại thật sự tồn tại.

Mà không chỉ Thanh Mị, tất cả người của thế giới này đều coi là vậy. Chỉ có những người thật đặc biệt mới biết được đây không phải là truyền thuyết mà là sự thật

“Nếu như vậy. Tại sao Đình Bá Vương cùng Mộ Dung Phục lại biết được sự tồn tại của Đền Mẫu Âu Cơ. Còn nữa? đã biết tới Đền Mẫu Âu Cơ, đã biết tới nơi đây được phòng thủ cực kì nghiêm ngặt, tại sao bọn họ vẫn quyết định tấn công chứ?. Bọn họ muốn cái gì ở đó?”

Thanh Mị nói ra ba nghi vấn của mình. Nếu những gì Long nói là thật. Thanh Mị tin tưởng Đền Mẫu Âu Cơ là một nơi “bất khả xâm phạm”, phòng vệ nghiêm ngặt đến một con kiến cũng không thể đi qua. Không những thế, bên trong cao thủ như mây. Vậy mà Mộ Dung gia cùng Đình gia lại không màng nguy hiểm tấn công nơi này, cô thật không hiểu nổi

Long cũng không trả lời cô mà lâm vào trầm tư suy nghĩ. Những gì Thanh Mị nói cũng là những gì hắn suy nghĩ bấy giờ. Và cũng là điều Long đang đầu

Mộ Dung gia của Viêm Trung Tinh, một gia tộc thành lập cách đây 2000 năm. Đình gia chỉ là một đại gia tộc của một thành phố nhỏ. Cả hai không tài nào có thể biết được Đền Mẫu Âu Cơ, một ngôi đền mà chỉ có những người như Long mới biết được. Vậy, từ đâu mà bọn họ lại biết tới Đền Mẫu Âu Cơ này?

Thứ hai, Đền Mẫu Âu Cơ có món đồ gì mà dù biết nơi đây nguy hiểm vô cùng, dù biết một khi đột nhập Đền Mẫu Âu Cơ sẽ bị coi là kẻ thù của đế quốc mà vẫn hội quân tấn công. Thứ gì lại có mị lực lớn như vậy

Thấy Long trầm tư, Thanh Mị biết chồng mình đang suy nghĩ nên cô cũng im lặng chờ đợi hắn

Về phía Long, lúc này não hải được vận dụng tới cực hạn, tất cả những kiến thức, những lịch sử mà hắn học được từ gia tộc đều xuất hiện. Hắn muốn biết, mình đã bỏ qua chi tiết nào

- Kết... Kết

Bỗng nhiên, Long đập phanh khiến chiếc Flycar bất thành linh dừng lại trên không

Long đập phanh khiến ô tô bất chợt dừng lại làm cho Thanh Mị theo quán tính đâm đầu về phía trước. Cũng may, Thanh Mị sau một giây kinh hãi liền bình tĩnh trở lại, sau đó tự mình cứu mình nên không bị thương

Cô ánh mắt nhìn về phía Long. Thấy hắn mắt mở trừng, khuôn mặt khiếp sợ, bộ dạng như nhớ ra cái gì đó không thể tin nổi vậy khiến Thanh Mị lo lắng vô cùng, vội vàng lên tiếng hỏi:

“Ông xã. Sao vậy?”

Long cũng không trả lời. Hắn ngồi đó thì thào:

“Chẳng lẽ... cái đó có thật... không... không thể nào?”

Thấy Long cứ ngồi đó lâm bầm. Thanh Mị bị dọa sợ, khuôn mặt trắng bệch, nước mắt khẽ chảy ra. Cô ôm lấy tay Long không ngừng lắc nghẹn ngào kêu lên:

“Ông xã... Đừng làm em sợ”

Âm thanh của Thanh Mị khiến Long bừng tỉnh. Thấy cô khóc thương tâm như vậy, Long không khỏi áy náy cùng xấu hổ.

“Ngoan, đừng khóc. Anh không sao?”

Đỗ dành mãi, Thanh Mị mới nín khóc, thế nhưng cô ôm lấy tay Long không tha

Long cũng mặc kệ cô, hấn vội vàng lấy từ trong túi ra điện thoại của mình. Bấm một dãy số rồi gọi điện:

“Alo. Long đó à? Cháu lại tự động gọi cho chú. Thật sự là mặt trời mọc đằng tây đó?”

Số từ: 2820

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Bảy Viên Ngọc Rồng

Âm thanh của Thanh Mị khiến Long bừng tỉnh. Thấy cô khóc thương tâm như vậy, Long không khỏi áy náy cùng xấu hổ.

“Ngoan, đừng khóc. Anh không sao?”

Đỗ dành mãi, Thanh Mị mới nín khóc, thế nhưng cô ôm lấy tay Long không tha

Long cũng mặc kệ cô, hấn vội vàng lấy từ trong túi ra điện thoại của mình. Bấm một dãy số rồi gọi điện

“Alo. Long đó à? Cháu lại tự động gọi cho chú. Thật sự là mặt trời mọc đằng tây đó?”

Bên kia điện thoại, tiếng cười lớn của một người đàn ông vang lên. Trong âm thanh mang theo vẻ vui mừng cho thấy Long điện thoại đến khiến người đàn ông này rất vui vẻ

“Chú Thành. Chú nói cứ như cháu gọi điện cho chú là chuyện kinh thiên động địa vậy?” Long khẽ cười nói

“Ha... ha, chẳng lẽ không phải? Lần nào cũng phải là ta gọi điện cho Tuyết thì mới được nói chuyện với cháu. Còn không thì chẳng bao giờ thấy cháu gọi điện lại cả” Người đàn ông mang theo vẻ trách mắng cười nói

Nghe vậy, Long không khỏi xấu hổ. Người đàn ông này chính là Lạc Thành, cha của Lạc Tuyết, cũng là bố vợ của mình. Ông ta nâng niu Lạc Tuyết như bảo bối. Mà Long thì lại câu dẫn con gái ông ta bỏ nhà ra đi.

Nếu không phải Lạc Thành thật sự quý Long, cũng tin tưởng Long chăm sóc được con gái mình thì ông ta đã vác dao đến Nguyễn gia mà chém hấn rồi

Tuy vậy, điều này cũng khiến Long hơi sợ Lạc Thành. Cũng vì thế mà rất ít khi hấn gọi điện hỏi thăm ông ta

“Thôi, không đùa cháu nữa. Lần này gọi điện tới đây có việc gì vậy?”

Lạc Thành ngừng đùa giỡn, nghiêm giọng hỏi. Long tại sao lại không điện cho mình, Lạc Thành biết rất rõ ràng. Không phải là vì sợ mình sao? . Hiện tại, đôi phương lại dừng cảm gọi tới, chứng tỏ hấn có việc rất quan trọng muốn nói

“Chú Thành. Cháu muốn hỏi: Bảy viên ngọc rồng là có thật?”

Long cũng không dè dặt. Trực tiếp nói ra việc mình muốn hỏi.

Nghe đến bốn từ “Bảy viên ngọc rồng”. Lạc Thành thân hình run lên, khuôn mặt trầm xuống. Ánh mắt mang theo vẻ khiếp sợ cùng khó tin

Rất lâu sau, ông mới bình tĩnh lại. Thế nhưng khuôn mặt ông không còn vẻ điềm tĩnh nữa mà tràn đầy nghiêm túc. Ông nói

“Tại sao cháu lại hỏi vậy?”

“Chú hãy trả lời cháu đã: Bảy Viên Ngọc Rồng có tồn tại hay không?” Long không trả lời Lạc Thành mà hỏi. Hấn muốn được nghe đáp án từ chính miệng Lạc Thành. Chỉ có như vậy, hấn mới biết được mình suy luận đúng hay sai

Bảy Viên Ngọc Rồng là một bảo vật của Việt Nam Thiên Quốc. Gồm bảy viên ngọc có khắc những ngôi sao. Theo như Thiên Quốc Truyền Thuyết Truyền. Nếu như tập hợp đủ Bảy Viên Ngọc Rồng thì sẽ gọi ra Rồng Thần, Rồng Thần sẽ cho người triệu hồi ngài một điều ước

Tương truyền, năm đó Lạc Long Quân chính là tìm được bảy viên ngọc rồng. Được Rồng Thần ban cho điều ước, và ông ấy đã ước quốc gia của mình trở thành Thiên Quốc và điều ước đã được thực hiện.

Sau đó, Lạc Long Quân giữ lại Bảy Viên Ngọc Rồng, cùng với Phá Tiên Kiếm, Long Ẩn tạo thành Tam Thiên Thần Khí của quốc gia

Tuy vậy, đây là chỉ là truyền thuyết. Thậm chí đến cả những gia tộc như Long, những người biết rất nhiều điều của đế quốc nói riêng và đại lục nói chung nhưng cũng đều cho Bảy Viên Ngọc Rồng, à không, Tam Thiên Thần Khí chỉ là sản phẩm của trí tưởng tượng. Do đó, Long cũng không tin Tam Thiên Thần Khí là có thật

Thế nhưng hiện tại, hắn liền bắt đầu phải hỏi: Liệu rằng đó chỉ là truyền thuyết? Hay Tam Thiên Thần Khí thật sự tồn tại

“Cháu muốn biết? Được. Ta nói cho cháu:Bảy Viên Ngọc Rồng, không, phải là Tam Thiên Thần Khí thật sự tồn tại”

Trầm mặc một lúc, sau đó, Lạc Thành thờ dài nói ra.

Long là mặc dù đã không còn là tộc trưởng Nguyễn gia, nhưng ông biết Nguyễn gia vẫn lấy Long làm trung tâm.

Vì thế, nói cho Long biết bí mật mà chỉ có những tộc trưởng mới biết, Lạc Thành cũng không cảm thấy mình làm sai

“ Là thật sao?”

Long lâm bầm một tiếng. Mặc dù đã đoán được, thế nhưng, khi nghe Lạc Thành thừa nhận. Long vẫn cảm thấy rung động thật sâu. Trong lòng không chút nào bình tĩnh. Mà cũng phải, thứ mà hắn chỉ cho rằng không tồn tại, nay được biết rằng là có thật, Long không chán kinh mới là lạ

“Chú Thành. Vậy Đền Mẫu Âu Cơ là nơi cất giữ Bảy Viên Ngọc Rồng”

“Sao cháu biết”

Lần này, đến lượt Lạc Thành kinh hô. Ông thật sự không ngờ tới câu nói này của Long. Long không biết tới Bảy Viên Ngọc Rồng, nhưng lại biết nơi cất giữ nó, thật sự khiến ông kinh ngạc vô cùng

“Vậy là mình đã đoán đúng”

Mặc dù Lạc Thành không nói ra. Nhưng Long cũng biết suy luận của mình là chính xác rồi

Khi nghe được âm mưu tấn công Đền Mẫu của Đình gia và Mộ Dung gia. Long đã nghĩ tới rất nhiều khả năng. Nhưng tất cả đều không cho hắn biết được lý do bọn họ làm vậy. Chỉ khi nghĩ tới câu nói của Số Hai, Long lúc đó mới đoán ra được phần nào

Theo như lời của Mộ Dung Phục. Bên trong Đền Mẫu chắc chắn có cất giữ một thứ gì đó. Một thứ cực kì quan trọng với Đình gia và Mộ Dung gia. Nếu không bọn họ cũng không liều mạng

Mà Đền Mẫu Âu Cơ tồn tại từ năm mươi ngàn năm trước, được xây dựng do chính hoàng thất Việt Nam Thiên Quốc. Như vậy, khả năng rất cao là thứ đó là một bảo vật của hoàng thất

Tiếp tới. Khi Số Hai biến thành kẻ ngốc, đã luôn lâm bầm “Rồng Thần, Tái Sinh”

Sâu chuỗi hai giữ kiện này. Long lớn mật suy đoán. Bên trong Đền Mẫu Âu Cơ cất giữ một một bảo vật. Một bảo vật có liên quan tới Rồng, có thể hồi sinh người chết. Mà một thứ như vậy, được Đền Mẫu Âu Cơ bảo vệ thì chỉ có một: Một trong Tam Thiên Thần Khí: Bảy Viên Ngọc Rồng

Nhưng, suy luận này muốn chuẩn xác thì bước đầu tiên phải biết được: Tam Thiên Thần Khí có thật hay không? Và hiện tại, Long đã biết được đáp án của mình

Bên kia, Lạc Thành nghe được lời nói của Long liền hiểu ra. Tuy vậy, nếu như Long đã đoán đúng, Lạc Thành cũng không che dấu nữa, hắn nói tiếp:

“Đền Mẫu quả thật là nơi cất giữ Bảy Viên Ngọc Rồng. Nhưng đó chỉ là việc của hai ngàn năm trước mà thôi

Trong cuộc đại chiến thế giới lần hai, khi chúng ta đang cùng các quốc gia khác chiến đấu thì bên trong vương quốc, Viêm Hoàng Tộc phản bội. Bọn họ không chỉ tấn công cường giả chúng ta mà còn phá hủy Đền Mẫu Âu Cơ, đánh cắp Bảy Viên Ngọc Rồng

May sao, Hoàng đế vương quốc, cũng chính là cụ tổ cháu phát hiện được âm mưu của bọn chúng. Đã dẫn quân tiêu diệt Viêm Hoàng Tộc, bắt bọn họ phải chạy trốn tới Viêm Trung Tinh

Thế nhưng, sau cuộc tạo phản này. Bảy Viên Ngọc Rồng đã mất đi bốn viên. Chỉ còn lại ba viên vẫn còn lưu giữ trong Đền Mẫu”

“Ra là vậy?”

Long lâm bầm một tiếng. Đến giờ, hắn mới biết được toàn bộ câu chuyện xung quanh Bảy Viên Ngọc Rồng. Cũng biết lý do tại sao, Viêm Hoàng Tộc cùng Việt Tộc, đế quốc cùng Viêm Trung Tinh lại thù sâu hơn biển vậy

"Chú Thành, chú mau yêu cầu tăng thêm người canh giữ Đền Mẫu. Đền Mẫu sắp xảy ra đại chiến rồi"

Long trầm giọng, đưa ra yêu cầu

" Cái gì, chuyện này là sao?"

Lạc Thành giật mình, lắp bắp kêu lên. Nếu không phải từ trong giọng nói của Long, Lạc Thành thấy được sự nghiêm trọng vô cùng. Hắn còn tưởng rằng Long đang đùa mình đây

“ Chú Thành. Hai ngày nữa, Viêm Trung Tỉnh sẽ đem quân tấn công Đền Mẫu Âu Cơ. Mục đích chính là đánh cắp ba viên ngọc còn lại”

Long giải thích, sau đó nói ra những gì mình nghe trộm được từ chỗ Đình gia

“ Cái gì? Giỏi cho một Đình gia. Lại dám tạo phản. Mẹ nó! Lần này ta không diệt Đình gia, ta thề không phải là Lạc Thành”

Nghe xong, Lạc Thành rống giận một tiếng. Ánh mắt tràn đầy lửa giận.

Trong đời hắn, Lạc Thành ghét nhất chính là những tên bán nước cầu vinh, đặc biệt là những kẻ việt gian càng khiến ông hận không thể một đao chém chết đối phương. Việc làm của Đình gia khiến Lạc Thành không thể chấp nhận được

“ Được rồi Long. Cháu yên tâm. Ta đảm bảo đám người Đình gia cùng Mộ Dung gia sẽ một đi không trở lại. Dám xúc phạm tới nơi thần thánh của Việt Tộc. Bọn chúng thật muốn chết”

“ Vậy cháu chờ tin vui từ bác” Long hài lòng gật đầu, sau đó cúp máy quay sang nhìn Thanh Mị âm thanh mang theo một vẻ mệnh lệnh:

“ Bà xã. Em gọi điện cho cha em thông báo mọi việc. Hai ngày nữa, tấn công Đình gia”

Thanh Mị gật đầu sau đó làm theo những gì Long nói.

Còn Long, hắn ánh mắt nhìn ra cửa sổ, trong mắt tràn đầy vẻ suy tư

Hiện tại, hắn đã hiểu được phần nào âm mưu của Đình gia. Thế nhưng, không phải là hoàn toàn. Đến giờ, hắn vẫn chưa lý giải được, tại sao Đình gia lại đánh cắp những phương tiện quân sự mà Đại Việt Đế Quốc mua của Đế Quốc Anh? Còn nữa, kẻ mà Đình gia và Mộ Dung gia muốn hồi sinh là ai? Là người nào để bọn họ phải liều mạng đến vậy? Cuối cùng, Đình Bá Vương thật ra là kẻ nào?

Sau khi Long cúp máy. Lạc Thành liền không chút nào nghỉ ngơi. Ông mở lên điện thoại, bấm mỗi dãy số:

“ Alô. Long Kiếm đó à! Là sư phụ đây”

“ Sư phụ. Ngài gọi con có chuyện gì?” Đầu bên kia, âm thanh của một người đàn ông vang lên.. Hắn chính là Tổ Trưởng Từ Long Đình:Long Kiếm và cũng là đệ tử mà Lạc Thành tự hào nhất

“ Hai ngày nữa. Mộ Dung gia của Viêm Trung Tỉnh sẽ tấn công Đền Mẫu. Con liên hệ với Từ Tiên Môn, tăng thêm người ở Đền Mẫu. Biến nơi đó thành mỏ chôn đám người xâm lược” Lạc Thành trầm giọng hạ lệnh

Nghe vậy, Long Kiếm rung lên một cái. Trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ cùng không thể tin được, lắp bắp lên tiếng:

“ Sư phụ! Ngài nói thật?”

“ Ta đã bao giờ lừa con. Nghe lệnh ta , nhất quyết không được để đám người đó mang đi ba viên ngọc rồng của Đền Mẫu

“ Vâng, sư phụ yên tâm. Con sẽ hoàn thành nhiệm vụ” Cảm nhận được sự nghiêm túc trong giọng nói của Lạc Thành, Long Kiếm biết những điều sư phụ nói là thật. Lập tức, hắn kiên định nói ra.

“ Tốt lắm. Ta tin tưởng con sẽ hoàn thành nhiệm vụ” Lạc Thành tán thưởng một câu, sau đó cúp máy

Về phía Long Kiếm, sau khi Lạc Thành cúp máy. Long Kiếm trong mắt lóe lên một tia dị sắc, tràn đầy vẻ trầm tư không biết nghĩ gì.

Rất lâu sau, hắn mới cầm lên điện thoại. Bấm số gọi cho ai đó:

“ Vợ. là anh đây, anh có chuyện muốn nói với em”

Trên không, nghe xong toàn bộ cuộc nói chuyện của Long và Lạc Tuyết. Thanh niên thần bí ánh mắt tràn đầy vẻ hứng khởi , âm thanh mang theo một chút hưng phấn lên tiếng

“ Có trò hay để xem rồi đây. Kế hoạch chục năm của Đình gia, há có thể chỉ là đột nhập Đền Mẫu. Không biết, tới lúc đó, thằng bé sẽ có vẻ mặt như

thế nào? . Ha... ha, thật sự là chờ mong ah”

Số từ: 2338

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Thân Phận Của Đinh Bá Vương

Phía sau mặt trời, một chiếc phi thuyền hình đĩa bay lớn bằng một tinh cầu đang đổ ở đó. Điều đặc biệt là chiếc đĩa bay lớn như vậy mà không một vệ tinh theo dõi nào của Nguyên Linh Đại Lục phát hiện ra được chiếc đĩa bay này

Nếu có ai ở bên trong đĩa bay rất có thể sẽ giật mình tới ngơ ngác bởi những gì diễn ra bên trong này.

Chỉ thấy bên trong đĩa bay, vô số phi thuyền chiến đấu, IS, xe tăng,... được trang bị những vũ khí tiên tiến nhất chất đầy phi thuyền. Mấy trăm ngàn chiến binh ăn mặc chiến giáp quý tộc đang điên cuồng tập luyện, chuẩn bị cho một cuộc chiến nào đó

Đi sâu vào hơn nữa, tại trung tâm phi thuyền có một căn phòng hiện đại, xa hoa với tất cả đồ dùng đều làm bằng vàng nguyên chất. Bên trong phòng, Đinh Bá Vương ngồi trên ghế salong, ánh mắt nhìn về phía tinh không vô tận

- Xoẹt

Đúng lúc này, trong phòng lóe lên một tia sáng. Sau đó, một cột sáng từ bất thình lình xuất hiện. Từ bên trong cột sáng, Long Kiếm trong tay cầm bốn viên ngọc rồng đi ra

Đi tới bên cạnh Đinh Bá Vương. Long Kiếm trầm mặc một hồi , sau đó quỳ xuống một chân, cung kính đưa viên ngọc lên trước mặt Đinh Bá Vương:

“Cha. Bốn viên ngọc rồng của đế quốc đã được ta lấy về”

Nghe vậy, Đinh Bá Vương thân hình run lên. Tâm trạng kích động vô cùng quay đầu lại. Nhìn bốn viên ngọc rồng trong tay Long Kiếm. Đinh Bá Vương hai tay run run cầm lên

“Ha...ha. Quả thật là trời giúp ta mà.. trời giúp ta. Hận nhi, làm tốt lắm”

Đinh Bá Vương ngẩng đầu cười lớn. Sau đó ánh mắt mang theo vẻ tán thưởng nhìn Long Kiếm

“Cha. Có thể trợ giúp cha phục sinh là việc một người con nên làm mà”

Long Kiếm khẽ đáp. Bộ dạng cao hứng vô cùng

Nghe vậy, Đinh Bá Vương ngừng cười, nhìn Long Kiếm thờ dài nói:

“Con lấy đi bốn viên ngọc rồng. Như vậy, đám người đế quốc cũng đã biết được con chính là nội gian. Lần này, con cũng không cần trở về đâu”

Đinh Bá Vương trải qua thời gian ngắn vui sướng vì đạt được bốn viên ngọc rồng thì cũng bình tĩnh trở lại. Sau đó, ông nghĩ tới thân phận của Long Kiếm, nếu như hắn lấy đi bốn viên ngọc rồng chứng tỏ thân phận của hắn đã bị bại lộ

“Con cũng có ý định này. Dù sao, đế quốc cũng đã phát lệnh truy nã toàn vũ trụ rồi”

Long Kiếm cười khổ. Trong mắt lóe lên một vẻ cô đơn. Tuy vậy, cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi, rất nhanh vẻ cô đơn thay bằng sự kiên định.

“Ừm. Được rồi, lần này con đi theo ta một chuyến. Đã có bốn viên ngọc rồng. Ta chỉ còn cần tìm thấy ba viên ngọc còn lại thôi. Mà ta cũng biết được nơi của bọn chúng”

“Ý cha là...”

“Chính là Ma Vương Điện”

“Đến cuối cùng, Đinh Bá Vương là ai chứ?”

Phòng chỉ huy tổng bộ Hư Không Hình Cảnh. Long đứng bên cửa sổ, ánh mắt nhìn ra bên ngoài vũ trụ vô tận, trong mắt tràn đầy suy tư lâm bầm một

câu

Cả ngày hôm nay, Long nhốt mình trong phòng, dựa vào nguồn tư liệu của Ám Long đưa cho mình mà nghĩ về thân thế thật sự của Đinh Bá Vương cùng âm mưu mà hắn đang thực hiện

Nhưng nghĩ mãi, vẫn không tìm ra được bất kì manh mối nào. Hắn chỉ biết được một điều. Đinh Bá Vương bây giờ không phải là Đinh Bá Vương trước kia

“Ông xã. Anh nói Đinh Bá Vương hiện tại là giả? Chuyện này là sao?”

Bên trong phòng không chỉ có Long mà còn có cả người yêu hắn, Thanh Mị. Nghe Long nói vậy, cô không khỏi giật mình, bộ dạng khiếp sợ lên tiếng hỏi

“Em nhớ Cửu Huyết Nhân Sinh mà Nguyễn Hoàng Hận Trần đã dùng lần đó chứ?”

Long không trả lời cô mà hỏi lại

Nghe vậy, Thanh Mị gật đầu, sau đó khó hiểu:

“Bí thuật này thì liên quan gì tới Đinh Bá Vương?”

“Sau khi chúng ta suýt mất mạng dưới tay Đinh Bá Vương. Anh đã lập tức vận dụng sức mạnh của gia tộc để tìm ra lai lịch của Đinh Bá Vương

Theo đó, Đinh Bá Vương đã từng đi lính mấy năm. Đồng thời trước khi giải ngũ, hắn có tham gia một nhiệm vụ quân sự. Trong nhiệm vụ đó, Đinh Bá Vương đã biến mất trong nửa tiếng.

Cùng thời gian đó, ở thành phố Hà Bắc. Chín thành viên của Đinh gia đột nhiên mất tích không dấu vết. Đến nay vẫn chưa tìm được

Sau khi Đinh Bá Vương xuất hiện, hắn liền nộp đợt giải ngũ. Trở về thống lĩnh Đinh gia. Đưa Đinh gia từ một nhất lưu gia tộc trở thành siêu cấp gia tộc như bây giờ

Một điều khiến anh chắc chắn Đinh Bá Vương hiện tại là giả chính là tính cách cùng trí thông minh của y. Trước khi mất tích, Đinh Bá Vương là một tên bốc đồng, hồ báo cáo chồn, đúng nghĩa một thanh niên có đầu không có não.

Thế nhưng sau khi trở về, Đinh Bá Vương trở lên thông minh, quý kẻ đa đoan. Bằng chứng chính là việc hắn đã lừa chúng ta một vô thật đau, nếu không phải anh có bảo bối trong người, bốn người chúng ta đã mất mạng từ lâu rồi

Tổng hợp lại, anh suy đoán Đinh Bá Vương hiện tại đã bị kẻ khác đánh tráo. Một người đã dùng bí thuật Cửu Huyết Nhân Sinh”

“Khoan đã. Nhưng theo anh nói, Cửu Huyết Nhân Sinh chỉ dùng cho những kẻ có ý định biến thành người khác.

Trong trường hợp này, nếu như thật sự Đinh Bá Vương dùng Cửu Huyết Nhân Sinh thì hắn phải biến thành người khác chứ

Còn nữa, Cửu Huyết Nhân Sinh khiến cho thực lực của đối phương bị giảm mạnh, cũng vĩnh viễn không thể trở thành Độ Khí Cảnh. Vậy tại sao Đinh Bá Vương lại có thực lực Độ Khí Cảnh được”

Thanh Mị nhíu mày, sau đó nói ra những điểm khó hiểu trong lập luận của Long

Thứ nhất, Cửu Huyết Nhân Sinh là một bí thuật khiến người sử dụng nó lấy đi chín mạng người cùng huyết thống (tính cả mình) cùng một người xa lạ để biến thành người xa lạ đó.

Nếu như theo lời Long, người sử dụng phải là Đinh Bá Vương mới đúng, còn nếu là người khác thì phải giết tám người cùng huyết thống với hắn chứ không phải người Đinh gia

Thứ hai, Cửu Huyết Nhân Sinh có hậu quả cực kì nghiêm trọng: Vĩnh viễn không thể đạt được thực lực Độ Khí Cảnh.

Thế nhưng, theo như Nguyễn Khánh kể lại, Đinh Bá Vương chỉ dùng một chiêu liền đánh bại Quỷ Vương Faker Nguyễn Huy cho thấy đối phương cũng là Độ Khí Cảnh, điều này hoàn toàn trái ngược với những gì cô biết

Không chỉ Thanh Mị mà Long cũng mới đầu cũng nghi ngờ giả thuyết này của mình. Dù sao, suy luận này của hắn quá mơ hồ, còn rất nhiều điểm vô lý

Tuy vậy, sau khi nghe được những gì xảy ra trong cuộc chiến với Đinh Bá Vương, Long hoàn toàn tin tưởng vào lập luận này của mình. Và cũng đã hiểu ra phần lớn bí mật xung quanh ông ta

“Bà xã. Ban đầu nếu em hỏi anh, anh cũng không thể giải thích được. Thế nhưng hiện tại, anh hoàn toàn có thể giải đáp mọi nghi vấn của em”

Long quay đầu, đi tới bên cạnh Thanh Mị, ôm lấy cô, để cô nài ngời trên đùi mình. Hít thở mùi thơm cơ thể từ trên người Thanh Mị, Long hai mắt tràn đầy vẻ hưởng thụ lên tiếng

“Ông xã. Vậy anh có thể nói cho em biết được không?” Thanh Mị quàng tay qua cổ Long, âm thanh nũng nịu, câu dẫn cười nói

Thân là một cảnh sát ưu tú. Cũng giống như Long, cô có một sự hứng thú cực lớn với các bí mật chưa được giải đáp. Đặc biệt khi những bí mật đó được chính miệng Long nói ra càng khiến cô hưng phấn nhưng chính mình giải được vậy

Không phạt ý người đẹp, Long gật đầu trả lời

“Thứ nhất. Cửu Huyết Nhân Sinh chỉ là Huyền cấp công pháp, vì thế bản thân nó có thể được sửa chữa hoặc thăng cấp. Điều kiện đặt ra là người thi triển đẳng cấp có đủ để sửa chữa nó không?.

Trong lịch sử, Cửu Huyết Nhân Sinh đã được một vị Thiên Nhân Cảnh cường giả thăng cấp, trở thành Địa cấp linh kĩ: Đoạt Xác

Ban đầu Cửu Huyết Nhân Sinh giống như những gì chúng ta biết về bí thuật này. Nhưng sau khi được thăng cấp thì lại khác: Chỉ cần giết chết mười người trong đó có ít nhất sáu người cùng huyết thống(tính cả người mình định đoạt xác), người thi triển có thể trở thành một trong mười người này.

Ta nghĩ, Đỉnh Bá Vương của hiện tại đã sử dụng Đoạt Xác , sau đó giết chết Đỉnh Bá Vương thật cùng chín người Đỉnh gia để biến mình thành Đỉnh Bá Vương.

Về vấn đề thứ hai mà em hỏi cũng đã có đáp án. Phiên bản thăng cấp của Cửu Huyết Nhân Sinh đã loại bỏ được hạn chế này của bí thuật. Tuy nhiên, muốn thi triển được bí thuật này thì thực lực của người thi triển ít nhất cũng phải là Độ Không Cảnh

Trong trận chiến vừa rồi, Đỉnh Bá Vương một kích niêu sát Nguyễn Bằng: một vị Độ Khí Cảnh cấp 39. Sau đó là sự xuất hiện của Thiên Lực.

Từ hai dữ kiện này, anh suy đoán ra một khả năng: Trước khi trở thành Đỉnh Bá Vương, người thực hiện bí thuật Đoạt Xác là một tên có thực lực ít nhất là Độ Không Cảnh, thậm chí là Thiên Nhân Cảnh trong truyền thuyết

Mà khả năng này là cao nhất , bởi vì chỉ có như vậy mới giải thích được tại sao đối phương lại biết tới bí thuật Đoạt Xác , một bí thuật mà chỉ có Độ Không Cảnh mới biết được. Cũng giải thích vì sao, trong vòng nửa tiếng đồng hồ, Đỉnh Bá Vương lại có thể lấy đi chín mạng người ở một khoảng cách xa mấy ngàn km”

Nghe xong toàn bộ lời nói của Long. Thanh Mị trầm mặc , không phản bác. Cô cần thời gian lớn để tiêu hóa số tin tức mà Long đưa ra. Dù sao, những gì Long nói quá mức kinh người, hoàn toàn vượt xa nhận thức của Thanh Mị

Rất lâu sau, Thanh Mị mới than thở một câu:

“Nếu quả thật những gì anh suy luận là đúng thì đây là một âm mưu cực kì to lớn nhắm vào đế quốc. Cơ mà ông xã, tại sao anh lại nghĩ đối phương sử dụng Đoạt Xác mà không phải là bí thuật khác”

“Đơn giản là vì nơi mà Đỉnh Bá Vương biến mất cũng chính là nơi Huyết Lang tìm thấy bí thuật Cửu Huyết Nhân Sinh”

Long hai mắt lóe lên một tia dị sắc trả lời. Cũng chính vì có được thông tin này, Long mới nghĩ được nhiều đến vậy. Nếu không, dù cho hần thông minh hơn người cũng hoàn toàn không thể tìm ra được thân phận thật sự của Đỉnh Bá Vương

Ngoại truyện:

Bên ngoài hư không, thanh niên nghe xong toàn bộ cuộc nói chuyện giữa Long và Thanh Mị. Hắn vuốt cái cằm không râu của mình, nở một nụ cười tán thưởng lên tiếng

"Giỏi lắm. Có thể dựa vào một vài dữ kiện là mà đoán được ra thân phận thật sự của Đỉnh Bá Vương, không hổ là do Phụ Thân sáng tạo lên. Cơ mà cũng chỉ đến đây thôi, nếu không có thêm bất kì manh mối nào, thằng bé cũng không thể đoán được Đỉnh Bá Vương là ai. Hay ta giúp nó một tay nhỉ?"

Nghĩ vậy, thanh niên trầm tư một lúc sau đó nở nụ cười thần bí. Hắn dơ tay lên, bùng ra một tia sáng về phía Long

"Ta cho cậu một ý niệm. Còn có thể hiểu được ý niệm đó hay không thì phải xem trí tuệ của cậu thế nào"

Số từ: 2334

Báo Lỗi

bestazir123

Nghèo Rớt Mồng Toi

Tài sản: 206 bạc

Đã đăng 2 truyện và 256 chương

Được cảm ơn 5898 lần

```
Reading(6244,2552328,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyen cv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-130/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Bí Mật, Âm Mưu Của Đình Bá Vương

“Hiện tại, điều anh khó hiểu nhất chính là thân phận của Đình Bá Vương. Một người có thể biết được bí thuật Cửu Huyết Nhân Sinh, thực lực ít nhất là Độ Không Cảnh thì không phải là một kẻ vô danh được. Chỉ là đến giờ anh vẫn chưa tìm được bất kì manh mối nào về tên này”

Long âm thanh mang theo vẻ buồn bực, bắt lực lên tiếng

“Đừng lo nghĩ nhiều. Em tin anh sẽ tìm ra được thôi”

Thấy Long bộ dạng vò đầu sút trán, Thanh Mị ôn nhu an ủi một tiếng. Mặc dù cô thích nghe Long suy luận nhưng càng không muốn thấy Long vì vấn đề đó mà đau đầu

Cảm nhận được sự quan tâm từ phía Thanh Mị, Long khẽ mỉm cười gật đầu cho cô một cái yên tâm. Mặc dù hắn rất muốn nghe theo lời Thanh Mị, nếu không nghĩ được thì bỏ qua thế nhưng, hắn biết rất rõ ràng, nếu không tìm ra Đình Bá Vương là ai thì sẽ không biết được âm mưu thật sự của bọn họ

“Mà nè. Tại sao Mộ Dung Phục lại gọi Đình Bá Vương là Vương vậy?”

Bỗng nhiên, một câu hỏi lóe lên trong đầu Thanh Mị khiến cô buột miệng nói ra

Nghe câu này của vợ mình, một cái gì đó lóe lên trong đầu Long khiến hắn không khỏi lâm vào trầm tư

“Đúng vậy... Tại sao Mộ Dung Phục lại gọi Đình Bá Vương bằng tên mà không phải là Đình gia chủ. Rồi còn thái độ của hắn nữa. Khoan đã. Nếu Mộ Dung Phục thái độ như là thần phục Đình Bá Vương thì tại sao hắn lại gọi thẳng tên của ông ta. Chẳng lẽ...”

Long lăm lăm nói một mình, bộ dạng như người dờ hơi vậy khiến Thanh Mị ánh mắt quái lạ nhìn hắn

Long cũng mặc kệ Thanh Mị nghĩ gì. Lúc này, hắn đang đi theo nguồn ý niệm mà Thanh Mị vô tình ban cho (thật ra là do vị thanh niên kia), hắn có cảm giác, dựa theo nguồn ý niệm này, hắn có thể tìm ra đáp án

- Xoẹt

Một tiếng sét đánh vang lên trong đầu Long. Hắn khuôn mặt cứng lại, ánh mắt ngơ ngác ngồi thẩn người. Sau đó, trên khuôn mặt đó, một nụ cười từ từ xuất hiện

“Ha...ha, Oreka (Tìm ra rồi)!. Thanh Mị... Em là cứu tinh của anh... I love you” Long ngẩng đầu cười điên dại, tiếng cười tràn đầy sung sướng cho thấy tâm trạng hiện tại của hắn vui vẻ cỡ nào

Long vừa cười lớn vừa nhắc Thanh Mị ở trên không quay mấy vòng cười vui vẻ hô hào. Chưa dừng lại ở đó, hắn còn ôm lấy cô, ở trên má cô hôn liên tục, bộ dạng kích động vô cùng

Thấy Long vui vẻ như vậy, Thanh Mị biết được chồng mình đã tìm ra rồi. Mà công thần lớn nhất trong chuyện này chính là câu hỏi băng quơ của Thanh Mị. Điều này khiến Thanh Mị vui vẻ không thua gì Long. Có thể trợ giúp Long tìm ra được bí mật lớn nhất của vụ án, về công về tư, Thanh Mị đều cảm thấy tự hào

Trải qua thời gian ngắn kích động. Long liền thả Thanh Mị xuống, sau đó cũng không quan tâm tới bên cạnh mình có Thanh Mị, hắn gọi điện cho Ám Long

“Công tử. Có gì sai khiến”

“ Âm Long, tìm cho ta tất cả thông tin liên quan tới Mộ Dung gia của Viêm Trung Tinh” Long nhìn Âm Long, nghiêm giọng hạ lệnh

Trong sự chờ đợi của Long, mấy phút sau, toàn bộ thông tin về Mộ Dung gia được đưa tới trước mặt hắn. Tiếp nhận lượng lớn thông tin về Mộ Dung gia, Long bắt đầu đọc cặn kẽ từng chi tiết về bọn họ

Ban đầu, hắn quá chú trọng vào Đỉnh Bá Vương mà quên mất đi Mộ Dung gia. Chính là bởi vậy, hắn mới bế tắc trong việc suy luận. Dù sao, xung quanh Đỉnh Bá Vương cũng chỉ giúp Long biết được Đỉnh Bá Vương của hiện tại đã là một kẻ khác. Và đó là tất cả những gì hắn biết

Thế nhưng, câu hỏi vô tình của Thanh Mị lại đã thông sự bế tắc đó.

Câu hỏi của cô khiến Long không khỏi nhớ tới lần đột nhập vào bên trong Đỉnh gia, nghe được cách xưng hô cực kì cung kính của Mộ Dung Phục với Đỉnh Bá Vương

“ Vương” là tên của gia chủ Đỉnh gia, có người gọi thẳng tên gia chủ Đỉnh gia cũng không phải là không có. Cũng vì thế mà Long mới bỏ qua chi tiết này

Giờ nghĩ lại, hắn mới thấy mình sao mà ngu ngốc đến vậy. Mộ Dung Phục với thái độ kính cẩn, giống như người hầu đối diện với chủ nhân thì làm sao có thể gọi thẳng tên của Đỉnh Bá Vương chứ

Và đây cũng chính là mấu chốt vấn đề. Nếu “ Vương” không phải là tên thật của Đỉnh Bá Vương thì nó cũng chỉ còn lại một ý nghĩa: Kẻ đứng đầu.

Những người được xưng là “ Vương” đều có địa vị không thua gì hoàng đế, có quyền cao chức trọng, quyền lực thông thiên, đứng trên một người dưới vạn người.

Mộ Dung Phục gọi Đỉnh Bá Vương là “ Vương” chứng tỏ Đỉnh Bá Vương là một người có thân phận cực kì to lớn. Ngoài ra, Mộ Dung Phục chỉ gọi một chữ “ Vương” mà không thêm các tiền tố khác như “ Thân Vương”, “ Vương gia”,... cho thấy Mộ Dung Phục thuần phục, trở thành tôi tớ của Đỉnh Bá Vương

Tổng hợp các dự kiện lại, Long suy đoán rằng Đỉnh Bá Vương rất có thể có liên quan mật thiết tới Mộ Dung gia. Thậm chí, rất có khả năng, Đỉnh Bá Vương chính là lão tổ tông của Mộ Dung gia

Tất nhiên đó chỉ là đoán, phải chờ sau khi hắn xem xong toàn bộ dữ kiện về Đỉnh gia thì mới biết được những gì mình suy đoán là đúng hay sai

Mộ Dung gia là một trong tứ đại quý tộc của Viêm Trung Tinh. Quyền lực thông thiên, ở Viêm Trung Tinh có thể coi là siêu cấp gia tộc, ít người sánh bằng

Trong Mộ Dung gia, cường giả như mây, cao thủ như rừng. Đặc biệt là bí thuật: Triệu hồi quý tộc của Mộ Dung gia càng khiến cho lòng người tê tái, run sợ mỗi khi chọc phải Mộ Dung gia. Nói đơn giản thì Mộ Dung gia là một gia tộc cực mạnh ở Viêm Trung Tinh

Xem tới đây, Long càng chắc chắn vào khả năng Đỉnh Bá Vương là người Mộ Dung gia. Mộ Dung Phục là gia chủ của Mộ Dung gia, một siêu cấp gia tộc không thua kém gì gia tộc hắn, Long không nghĩ có kẻ nào lại đủ mạnh mẽ để có thể bắt Mộ Dung Phục thuần phục với thái độ như vậy.

Mộ Dung gia được thành lập cách đây 2000 năm, cùng thời điểm khi mà Viêm Hoàng Tộc bị trục xuất khỏi Nguyên Linh Đại Lục, bị đày tới Viêm Trung Tinh

Người sáng lập Mộ Dung gia là Mộ Dung Thiên, là một trong Tứ Đại Thân Vương của Viêm Hoàng Tộc, cũng là bốn tên chủ mưu, dẫn Viêm Hoàng Tộc phản bội lại đế quốc.

Trong vụ án Viêm Hoàng Phán Loạn. Mộ Dung Thiên và Ba Đại Thân Vương khác đã bị cường giả của đế quốc tiêu diệt. Cũng bởi vì bốn tên này bị giết chết mà ý đồ phản loạn, ăn trộm Bảy Viên Ngọc Rồng của Viêm Hoàng Tộc phá sản.

“ Mộ Dung Thiên... Mộ Dung Thiên...”

Nhìn ba chữ Mộ Dung Thiên, Long không khỏi trầm tư suy nghĩ rất lâu. Hắn cảm thấy ba chữ này có một cảm giác mông lung gì đó với vụ án

Mở ra thông tin về Mộ Dung Thiên, lập tức một hàng dài danh sách về Mộ Dung Thiên hiện ra

“ Cái gì... Chuyện này... Không xong rồi”

Càng đọc, Long mắt càng mở trừng, miệng há lớn. Bộ dạng khiếp sợ vô cùng, giống như nhìn thấy cái gì đó không thể tin nổi vậy. Đến cuối cùng, hắn trực tiếp hô lên một câu. Khuôn mặt trắng bệch, không còn giọt máu nào

“ Ông xã. Làm sao vậy?”

Nhìn Long bộ dạng giống như gặp ác mộng. Thanh Mị lo lắng cực kì, đi tới bên cạnh Long có chút nghẹn ngào kêu lên

Long cũng không để ý cô. Không phải vì hắn không quan tâm mà là bởi vì hắn bởi đáp án mà mình tìm ra làm cho khiếp sợ tới cùng.

Đúng vậy, Long đã giải xong toàn bộ vụ án này, đã biết được thân phận thật sự của Đinh Bá Vương, cũng biết âm mưu của ông ta. Nhưng khi đã tìm ra, đáp án lại khiến hắn nổi lên một sự sợ hãi. Hắn mong những gì mình suy đoán không phải là thật, nhưng có thể sao?

“Bà xã. Nhanh, bảo cha em dùng cách nhanh nhất, bằng mọi giá phải tìm được ba viên ngọc rồng còn lại. Nếu để đám người Đinh Bá Vương tìm thấy trước, đế quốc lần này xong rồi”

“Ông xã...” Thanh Mị muốn nói gì đó nhưng thấy Long khuôn mặt nghiêm túc, bộ dạng cực kì nóng ruột khiến cô nuốt vào những gì mình định nói. Gật đầu sau đó quay người rời đi

Trong phòng giờ đây chỉ còn lại một mình Long. Hắn khuôn mặt nghiêm túc, tâm niệm khẽ động, lập tức chiếc đồng hồ trên tay hắn lóe lên một cái. Sau đó, hình ảnh 3D của Nguyễn Trung Kiên hiện ra trước mắt Long

“Con trai. Có chuyện gì mà gọi cho ta vậy?”

Nhìn Long, Nguyễn Trung Kiên khó hiểu lên tiếng. Theo ông hiểu thì thằng bé này chỉ có những lúc xảy ra chuyện lớn mới gọi điện về nhà. Chẳng lẽ có thằng nào đánh thằng bé sao?

“Cha, con có chuyện quan trọng muốn thông báo. Liên quan tới sự tồn vong của đế quốc: Quý Vương Mộ Dung Thiên muốn hồi sinh”

Long nghiêm giọng, ánh mắt lóe lên một vẻ sợ hãi. Nếu như những gì hắn suy luận là thật, thì lần này đế quốc gặp nạn thật rồi

“Cái gì! Con nói lại lần nữa?”

Nguyễn Trung Kiên sững sờ, khuôn mặt vui cười lập tức cứng lại, sau đó chuyển thành vô biên khiếp sợ. Lấp bắp kêu lên

“Cha. Cha có biết vụ Viêm Trung Tinh đột nhập Đền Mẫu, trộm đi ba viên ngọc rồng. Rồi vụ Long Kiếm phản loạn, ăn cắp bốn viên ngọc rồng chứ”

“Biết. Việc này thì liên quan gì tới Mộ Dung Thiên”

“Rất liên quan. Bởi vì kẻ thực hiện vụ án này chính là Mộ Dung gia của Viêm Trung Tinh. Bọn họ ý định lấy được bảy viên ngọc rồng, sau đó nhờ Rồng Thần phục sinh Mộ Dung Thiên” Long trầm giọng

“Không thể nào! Bí mật năng lực của Bảy Viên Ngọc Rồng cũng chỉ có bát đại gia tộc là biết rõ.

Những kẻ chủ mưu trong vụ án đó đều đã bị giết. Còn những người biết phong thanh về năng lực của Bảy Viên Ngọc Rồng cũng đã bị đế quốc sử dụng Khí Vận Quốc Gia xóa đi trí nhớ. Không thể có chuyện Mộ Dung gia biết được năng lực thật sự của Bảy Viên Ngọc Rồng”

Nguyễn Trung Kiên lập tức phản bác. Thân là người của Nguyễn gia, Nguyễn Trung Kiên cực kì rõ ràng những việc làm của gia tộc trong vụ án Viêm Hoàng Phản Loạn.

Với sự thất bại của Viêm Hoàng Tộc, tất cả những kẻ liên quan tới vụ án, đều bị Nguyễn gia giết hết. Không những vậy, bọn họ còn hi sinh Khí Vận Quốc Gia để xóa đi trí nhớ của tất cả người dân trên Đế Quốc, những người biết tới năng lực của Bảy Viên Ngọc Rồng đều sẽ mất đi kí ức về Bảy Viên Ngọc Rồng (Trừ những người đặc biệt). Nói đơn giản thì bí mật về Bảy Viên Ngọc Rồng hoàn toàn được không một ai biết đến, ông không tin Mộ Dung gia lại biết được điều này

“Quả thật là với năng lực hiện tại của Mộ Dung gia, bọn họ không thể tìm biết được năng lực thật sự của Bảy Viên Ngọc Rồng. Thế nhưng, nếu như bọn họ có được sự chỉ dẫn của Mộ Dung Thiên thì lại khác”

Long gật đầu, sau đó nói ra một câu kinh người

“Ý con là...” Nguyễn Trung Kiên là người thông minh, nghe tới đây liền không hiểu Long nói gì. Nhưng điều mà Long nói càng khiến ông khiếp sợ, không thể nào tin nổi kêu lên thất thanh

“Mộ Dung Phục còn sống” Long trầm giọng, nói ra bốn chữ. Và đây là toàn bộ bí mật của vụ án mà hắn tìm ra

Ngoại truyện: Bên ngoài hư không, thanh niên một tay cầm đuôi gà, một tay cầm một lon bia 333. Vừa ăn, vừa uống, vừa theo dõi những gì diễn ra bên trong phòng. Khi nghe được nội dung cuộc nói chuyện giữa Long và cha hắn, thanh niên nở một nụ cười, bộ dạng tán thưởng

"Thông minh. Chỉ một gợi ý mà đã hoàn toàn tìm ra bí mật của Đinh Bá Vương. Chỉ là không biết thằng bé có cần được Mộ Dung Thiên sống lại không?"

Nói xong, thanh niên nhắm mắt lại. Một phút sau, hắn mở mắt, trong mắt hiện lên một vẻ phức tạp. Sau đó ngẩng đầu cười lớn

"Ha...ha. Phụ Thần thật sự kì lạ, đã dẫn ta không được tham gia vào đời sống của thằng bé, chỉ là một người qua đường vậy mà lại sắp đặt ta làm trò này. Thôi, nếu Phụ Thần đã hạ lệnh, ta cũng không thể cãi ah"

Lầm bầm một câu. Sau đó thanh niên phát tay. Lập tức, hư không rung động kịch liệt sau đó đổ vỡ, để lộ ra một lỗ đen sâu thẳm thẳm. Điều đặc biệt là

bên trong lỗ đen này, vô số chiếc đồng hồ với nhiều mũi giờ khác nhau đang không ngừng quay tròn

Lúc này, trong tay thanh niên ngưng tụ một quả cầu ánh sáng. Một giây sau, ánh sáng biến mất để lộ ra thứ bên trong quả cầu. Một viên đan được màu đỏ, tỏa ra hồng sắc quang mang đang lơ lửng trong tay hắn

"Hóa Tiên Đan. Bát Giai đan được. Mong rằng ngươi không làm ta thất vọng"

Nói xong, hắn ném viên đan được vào bên trong lỗ đen. Sau đó quay đầu, tiếp tục "xem phim"

Số từ: 2693

Báo Lỗi

bestazir123

Con Nhà Người Ta

Tài sản: 39 bạc

Đã đăng 2 truyện và 258 chương

Được cảm ơn 5910 lần

```
Reading(6244,2553965,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-131/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Âm Mưu Bắt Đầu

“Không thể nào?”

Nguyễn Trung Kiên hết sức lắc đầu, bộ dạng không tin. Không chỉ ông, mà dù là ông nội Nguyễn Trung Kiên, cũng là cụ tổ của Long nghe được câu này của Long, chắc chắn sẽ đội mồ sống dậy mà phản bác. Bởi vì rất rõ ràng, chính tay ông là người kết tiên Mộ Dung Thiên về châu trời

“Cha. Mộ Dung Thiên là đệ tử thân truyền của Ác Tiên. Ác Tiên là người sáng tạo ra kỹ năng Cửu Huyết Nhân Sinh, cũng là người thăng cấp bí thuật này lên Địa Cấp. Không những thế, Mộ Dung Thiên thực lực là Thiên Nhân Cảnh, bản thân có biệt danh là Quý Vương, tu luyện Ma Đạo.

Mộ Dung Thiên rất có thể tu luyện bí thuật của Ma Đạo: Linh Hồn Tách Rời. Nếu vậy, việc hắn có thể đoạt xá sống lại dưới thân thể một kẻ khác, cũng không phải là điều gì khó hiểu”

Long trầm giọng nói ra một câu. Sau đó bắt đầu sắp xếp từ ngữ, hướng về phía Nguyễn Trung Kiên nêu ra suy luận của mình

Đinh Bá Vương cùng Mộ Dung gia hợp lực tìm kiếm Báu Viên Ngọc Rồng mục đích chính là phục sinh một người đã chết.

Mà bí mật về năng lực của Báu Viên Ngọc Rồng đã được đế quốc che dấu suốt 2000 năm không một ai biết. Tại sao Đinh Bá Vương và Mộ Dung gia lại biết được?.

Như vậy, chỉ có một khả năng duy nhất: Có kẻ đã nói cho Mộ Dung gia, một kẻ đến từ 2000 năm trước, một kẻ không chỉ thoát khỏi sự truy sát của đế quốc cũng thoát khỏi vụ xóa trí nhớ của Khí Vạn Quốc Gia

Sau đó, Long đọc được thông tin về Mộ Dung Thiên. Và lập tức, rất nhiều suy đoán xuất hiện trong đầu Long,

Mộ Dung Thiên là đệ tử của Ác Tiên, người sáng tạo ra bí thuật: Cửu Huyết Nhân Sinh, vì thế việc Mộ Dung Thiên có thể dùng Đoạt Xá để sống lại cũng không phải điều khó khăn gì. Đó là suy đoán đầu tiên

Suy đoán thứ hai. Mộ Dung Thiên là người sáng lập Mộ Dung gia, nếu như hắn còn sống lại dưới thân xác của Đinh Bá Vương như vậy không phải tất cả đều đã sáng tỏ sao?

Chỉ có Mộ Dung Thiên mới xứng đáng để Mộ Dung Phục tôn kính, thuần phục đến như vậy. Có thể vì Mộ Dung Thiên mà đắc tội với cả một đế quốc hùng mạnh. Mà cũng chỉ có Mộ Dung Thiên, một trong bốn kẻ chủ mưu của vụ án năm xưa mới biết được năng lực của Bảy Viên Ngọc Rồng

Thứ ba, Mộ Dung Thiên là người tu Ma Đạo. Mà theo như Long biết, bên trong Ma Đạo có một bí thuật: Phân Tách Linh Hồn. Chia tách một trong bảy hồn ra khỏi thân thể. Nếu như thân thể chết, sáu hồn còn lại cũng bị diệt thì có thể nhờ hồn đã tách ra, tìm một cỗ thân thể người chết để sống lại

Muốn thi triển bí thuật này, cần phải có linh hồn của một trăm sinh linh khác kết hợp lại để chế tạo ra một hồn giả để lấp vào chỗ thiếu của linh hồn mình. Đồng thời, người thi triển phải có thực lực Thiên Nhân Cảnh trở lên

Với một tên Quý Vương như Mộ Dung Thiên, một kẻ không việc ác nào không làm thì việc hắn giết một trăm linh hồn để thi triển bí thuật này cũng không phải là điều khó hiểu.

Thứ tư, sau khi đoạt xá, bởi vì linh hồn và thân thể không phù hợp dẫn tới việc thực lực giảm mạnh. Muốn khôi phục thực lực thì phải cần một thời gian rất dài, người thi triển thực lực càng cao thì thời gian khôi phục càng dài. Nhưng ít nhất cũng là gần một trăm năm

Tất nhiên sai sót này vẫn có thể được sửa chữa với một điều kiện. Bản thể chính của linh hồn được phục sinh

Tổng hợp bốn suy luận này lại cùng những suy đoán trước đây, Long đã tìm ra được thân phận thật sự của Đinh Bá Vương cùng âm mưu mà hắn đang thực hiện:

"Trong vụ án 2000 năm trước, Mộ Dung Thiên tuy rằng bị chết nhưng trước đó đối phương đã thi triển bí kỹ: Phân tách linh hồn. Nên khi hắn chết, dù cho linh hồn cũng bị tiêu diệt thì hắn vẫn còn một hồn nữa trốn ở một nơi nào đó

Sau này, Đinh Bá Vương trong khi làm nhiệm vụ đã vô tình tìm thấy nơi mà linh hồn đang lẩn trốn. Lúc đó, Đinh Bá Vương đã chết, vì thế liền thành toàn cho linh hồn Mộ Dung Thiên, từ đó Mộ Dung Thiên sống lại

Sau đó, Đinh Bá Vương (ở đây là linh hồn của Mộ Dung Thiên) trở về, đưa đơn đào ngũ, trở lại gia tộc rồi cùng Mộ Dung gia liên lạc

Còn mục đích của hắn: Ăn cắp Bảy Viên Ngọc Rồng để phục sinh là bản thể. Sau khi bản thể cùng linh hồn dung hợp. Thực lực của hắn sẽ không phục lại đỉnh phong, trở thành một tên Thiên Nhân Cảnh cấp 59. Với thứ sức mạnh khủng bố của Thiên Nhân Cảnh, Mộ Dung Thiên hoàn toàn có thể xưng bá chủ vũ trụ, và khi đó, cũng là đại nạn của đế quốc" Cuối cùng, Long nói ra kết luận của mình

Nguyễn Trung Kiên lắng nghe Long trình bày.

Khi nghe xong, ông không khỏi trầm mặc. Lập luận của con trai ông quá chặt chẽ, không một chút sơ hở nào để ông phản bác, giống như tất cả đều được hắn tận mắt chứng kiến chứ không phải là suy đoán vậy. Điều này khiến ông không thể không tin tưởng những gì Long nói

"Hiện tại, chỉ thiếu duy nhất một thứ đó là bằng chứng thôi. Tuy vậy, phòng còn hơn chống, hiện tại tung tích của ba viên ngọc rồng chưa có. Chúng ta cũng chỉ có thể canh phòng Thất Long Sơn không cho Mộ Dung Thiên thực hiện nghi thức Triệu Hồi Thần Rồng thành công"

Sau khi nói ra hết lập luận của mình, Long liền đưa ra đề nghị

Nghe vậy, Nguyễn Trung Kiên không nói gì. Lúc lâu sau, ông mới thở dài lên tiếng

"Thật ra, ta biết ba viên ngọc rồng kia đang ở đâu?"

"Cái gì? Vậy tại sao..?"

Lần này, tới lượt Long ngỡ ngàng, trong lòng chấn động cực kì lấp bắp kêu lên một tiếng. Long không kinh động không được, hắn cứ tưởng rằng ba viên ngọc rồng còn lại mất tích trong vũ trụ, đế quốc hoàn toàn bó tay trong việc tìm kiếm chúng.

Thật không ngờ rằng, bọn họ thật sự biết nơi tọa lạc của ba viên ngọc. Thế nhưng, đã biết được nơi của ba viên ngọc rồng, tại sao lại không mang về đế quốc?

Như là cảm nhận được Long nghi hoặc, Nguyễn Trung Kiên khổ sở, âm thanh mang theo một sự bất lực nói:

"Có phải con khó hiểu tại sao chúng ta biết lại không đem ba viên ngọc về đế quốc không? Đơn giản bởi vì nó đang ở một nơi mà chúng ta không thể nào mang đi được. Ít nhất là hiện tại"

Sau đó, ông há miệng phun ra ba chữ. Ba chữ này, như một tiếng sét đánh bên tai Long khiến hắn sửng sò, thần người một hồi lâu

"Nơi đó là Ma Thần Điện"

Trung tâm vũ trụ, một hành hình được tạo hình giống như một cái đầu lâu xương chéo, xung quanh hành tinh là một luồng hắc khí màu đen nhìn qua cực kì âm trầm, u ám. Từ xa nhìn lại, hành tinh trông cực kì ghê rợn, khiến người khác không khỏi rùng mình mỗi khi nhìn thấy nó

Lúc này, bên ngoài hành tinh, một chiếc đĩa bay khổng lồ từ trong đường hầm không gian xuất hiện. Chính là chiếc phi thuyền của Đinh Bá Vương

"Tổng đài chăm sóc khách của Ma Thần Điện xin kính chào quý khách.

Để được tư vấn trở thành một vị Ma Vương vui lòng ấn phím một.

Để được hỗ trợ về việc hủy diệt một tinh cầu vui lòng ấn phím hai.

Đăng kí làm thành viên của Ma Vương vui lòng ấn phím ba.

Muốn gặp Ma Vương vui lòng ấn phím bốn.

Đặc biệt nếu là dũng sĩ tới diệt trừ Ma Vương xin mời quý khách ấn phím năm, Ma Thần Điện chúng tôi sẽ miễn phí tặng bạn một quan tài chất lượng tuyệt hảo, đảm bảo các vị sẽ thoải mái khi an giấc ngàn thu".

Bên trong phi thuyền, Đinh Bá Vương cùng Long Kiếm ánh mắt nghiêm túc nhìn màn hình trước mặt mình. Nghe âm thanh máy móc nói vậy, Đinh Bá Vương không chút do dự ấn vào con số bốn

Lập tức, trước mặt hai người hiện lên một nam tử ăn mặc trang phục nhân viên tiếp khách. Tuy rằng chỉ là hình chiếu, nhưng cả hai người vẫn cảm nhận được một khí thế mạnh mẽ, tràn đầy áp lực tỏa ra xung quanh khiến hai người mồ hôi không ngừng nhỏ giọt

"Số Bốn rất hân hạnh được phục vụ quý khách. Xin hỏi quý khách với Ma Vương có hẹn trước không ạ" nam tử nở nụ cười chúc nghiệp, ánh mắt bình tĩnh nhìn hai người nói

"Chúng tôi không có hẹn trước"

"Nếu vậy thì rất tiếc. Hiện tại Ma Vương rất bận. Quý khách phải đợi một khoảng thời gian tầm 3, 4 ngày để có thể gặp ngài." Nam tử cười đáp.

Bỗng nhiên, hần nhủ mảy, sau đó thái độ chuyển sang cung kính nhìn hai người trả lời:

"Hai vị thật may mắn. Ma Vương vừa gọi điện, bảo rằng ngài ấy muốn gặp hai vị. Xin hai vị đợi giây lát"

Nói xong, không đợi Đinh Bá Vương phản ứng, nam tử đã biến mất. Mấy giây sau, lại một người khác xuất hiện.

Người này là một người thần bí, thân hình bao phủ bởi một lớp hắc khí dày đặc khiến cho người khác không nhìn được rõ mặt hần.

Chỉ là người này vừa xuất hiện, Đinh Bá Vương khuôn mặt mang theo một tia kính ái, ông lôi kéo Long Kiếm quỹ xuống, bộ dạng cung kính vô cùng hô:

"Tham kiến Ma Vương"

"Đinh Bá Vương à không, phải là Mộ Dung Thiên mới đúng chứ. Ta biết mục đích ngươi tới đây. Ba viên ngọc rồng ta có thể cho ngươi. Nhưng với hai điều kiện"

Âm thanh âm u, tràn đầy sự ghê rợn. Giống như tiếng nói của ác ma vang vọng khắp căn phòng.

Dù trước mặt hai người chỉ là hình chiếu, thế nhưng kể cả Đinh Bá Vương và Mộ Dung Thiên đều có thể cảm nhận được một cảm giác sồn tóc gáy, sống lưng lạnh toát

"Ma vương cứ nói, chỉ cần thu được ba viên ngọc rồng, ta cái gì cũng có thể đồng ý"

Đinh Bá Vương, không, hiện tại nên gọi là Mộ Dung Thiên thái độ vẫn cung kính như trước, thế nhưng âm thanh mang theo vẻ kích động thì vẫn không thể giấu vào đâu được

"Điều kiện thứ nhất. Ta muốn ba mươi triệu linh hồn người Việt

Điều kiện thứ hai. Ta muốn Tam Thiên Thần Khí của Đại Việt Đế Quốc"

Âm thanh mang theo vẻ bình tĩnh, không một chút vội vã. Giống như nói ba mươi triệu linh hồn người Việt là ba mươi triệu linh hồn con kiến vậy, hay như Tam Thiên Thần Khí cũng chỉ là ba món vũ khí bình thường mà thôi

Về phía Mộ Dung Thiên, sau khi nghe xong điều kiện của Ma Vương. Thân hình hần run lên, khuôn mặt mang theo một vẻ khó xử

Hần muốn sống lại, mục đích chỉ có một: Trả thù. Hần muốn tiêu diệt Đại Việt Đế Quốc, tiêu diệt hết thầy người Việt. Vì thế, với điều kiện một, không cần Ma Vương nói hần cũng sẽ làm

Nhưng điều kiện hai lại rất khó khăn. Hiện tại, Đại Việt Đế Quốc chỉ còn lại Bảy Viên Ngọc Rồng mà thôi. Còn Phá Tiên Kiếm, Long Ấn thì đã tuyệt tích từ lâu lắm rồi, đến giờ chưa có tin tức

Bất quá, cũng chỉ là một chút khó xử mà thôi. Chỉ cần phục sinh, khôi phục lại thực lực Thiên Nhân Cảnh cấp 59, vũ trụ này ngoại trừ người Ma Thần Điện ra, không ai có thể là đối thủ của hắn

Nghĩ vậy, Mộ Dung Thiên không chút do dự gật đầu:

“Ta đáp ứng yêu cầu của ngài”

“Rất tốt. Thời hạn là một trăm năm. Nếu trong một trăm năm, ngươi không thực hiện được hai điều kiện trên thì người biết hậu quả rồi đấy”

Ma Vương nở nụ cười hài lòng, sau đó hình chiếu 3D biến mất. Mấy giây sau, hư không rung động kịch liệt, từ bên trong hư không, ba viên ngọc giống như viên ngọc một sao xuất hiện trước mặt hai người

Cầm lên ba viên ngọc rồng, Mộ Dung Thiên khuôn mặt kích động, kinh hãi vô cùng ngẩng đầu cười lớn

"Ha...ha, cuối cùng thì ta cũng tìm được Bảy Viên Ngọc Rồng. Như vậy thì ta có thể phục sinh trời. Đại Việt đế quốc, các ngươi đợi đó"

Thấy Mộ Dung Thiên cười điên dại, âm thanh tràn đầy hận ý kinh người. Long Kiếm hai tay nắm thật chặt trường kiếm sau eo, ánh mắt lóe lên một tia dị sắc nhìn Mộ Dung Thiên

Rất lâu sau, Mộ Dung Thiên mới ngừng cười. Quay đầu về phía Mộ Dung Thiên trầm giọng

"Đi thôi. Trở lại Đại Việt Đế Quốc. Chúng ta phải đi tới Thất Long Sơn"

Số từ: 2551

Báo Lỗi

bestazir123

Con Nhà Người Ta

Tài sản: 56 bạc

Đã đăng 2 truyện và 259 chương

Được cảm ơn 5917 lần

```
Reading(6244,2554968,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-132/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 123: Thất Long Sơn Thất Thủ

“Cha nói Ma Thần Điện cai quản Ma Trụ”

Long khuôn mặt trầm xuống, bộ dạng khiếp sợ vô cùng lắp bắp kêu lên

Thái Dương tinh hệ tinh cầu vô số, tinh cầu có người sinh sống cũng nhiều không kể hết.

Nhưng trong những tinh cầu đó, có bốn tinh cầu nổi lên như bốn thế lực riêng biệt, không thuộc quyền quản lý của bất kì ai, cũng như bất kì quốc gia nào. Trước đây là bốn Thánh Môn ở Nguyên Linh Đại Lục, sau khi kỉ nguyên vũ trụ được mở ra thì bọn họ chuyển ra ngoài vũ trụ. Sau này được biết tới

với cái tên Tứ Trụ Linh Giới

Ma Thần Điện là nơi cai quản của Ma Trụ, một trong bốn Tứ Trụ Linh Giới. Những người dẫn đầu Ma Trụ, tất cả đều tập trung hết ở đây, vì thế Ma Thần Điện có số lượng cường giả cực kì đông đảo, đồn rằng thậm chí có cả Tiên Tuyệt Cảnh tọa trấn Ma Thần Điện từ hai mươi ngàn năm trước

Tin đồn thật hay giả thì không biết, chỉ có một điều chắc chắn là thật. Theo “Việt Nam Sử Kí”, Ma Môn Thánh Địa là tinh cầu của Ma Đạo, đã tồn tại từ thời Việt Nam Thiên Quốc tới nay nhưng vẫn chưa sụp đổ cho thấy sự mạnh mẽ, thần bí đến đáng sợ của Ma Thần Điện

Trong “Việt Nam Sử Kí” nhắc tới rất nhiều về Tứ Trụ Linh Giới, những nhắc nhiều nhất vẫn là Ma Trụ. Là căn nguyên của tội ác, khơi nguồn các cuộc chiến. Dựa vào việc buôn bán vũ khí, đan dược, bí pháp, thậm chí là sinh mạng con người... để làm lợi cho bản thân.

Ma Trụ trở thành một nơi mà nhân loại cực kì căm ghét nhưng sự mạnh mẽ của họ lại khiến không ai dám động tới. Vì thế, Ma Trụ vẫn bình yên sinh tồn, không những thế còn càng ngày càng cường đại. Cường đại tới nỗi, dù gia tộc hãn cũng không dám trọc

“Chính là bọn họ. Mười năm trước, Chúng ta biết được tin ba viên ngọc rồng còn lại đã rơi vào tay họ. Biết rằng không thể đánh lại nên gia tộc có phái ta đến đàm phán. Và con biết yêu cầu của bọn họ là gì không?”

Nói tới đây, trên khuôn mặt Nguyễn Trung Kiên đỏ bừng, trong mắt tràn đầy lửa giận giống như ông nghĩ lại một việc gì đó khiến ông điên tiết vậy

Thấy thế, Long định lên tiếng trả lời thì Nguyễn Trung Kiên đã cướp lời hán, rống lên một tiếng đinh tai nhức óc, âm thanh vang vọng trời xanh

“Cmn chứ! Ma Vương vậy mà yêu cầu hai mươi triệu linh hồn người dân Việt cùng với Tam Thiên Thần Khí. Mẹ nó, quả thật khinh người quá đáng. Hai mươi triệu linh hồn người Việt, đây chẳng phải nói là hai mươi triệu mạng người dân Việt tộc chúng ta sao? Dù có đánh chết ta cũng không làm được cái việc tâng tặn lương tâm như vậy

Còn Tam Thiên Thần Khí là bảo vật trấn tộc của Việt Tộc, hiện tại đã mất đi hai chỉ còn lại Bảy Viên Ngọc Rồng. Dù cho có tìm lại được hai thanh Thần Khí kia, ta cũng không ngu đến nỗi dâng cho bọn họ

Vì thế, trong lúc nổi giận ta từ chối đề nghị rồi về thẳng, không còn để ý tới ba viên ngọc nữa. Từ đó đến nay đã mười năm rồi”

Nói tới đây, con giận trong người Nguyễn Trung Kiên cũng nguôi ngoai, nhớ tới mình bởi vì nhất thời nóng giận mà không cùng đối phương mặc cả, dùng dùng bỏ về. Ông lại không khỏi hối hận

“Cha, làm vậy là đúng. Xương máu của dân tộc ta không phải là thứ có thể trao đổi. Dù là con, con cũng sẽ không đồng ý tới điều kiện của ma Thần Điện” Long bộ dạng cực kì bất bình, khó chịu lên tiếng

Điều kiện của Ma Vương Điện bất kì người của Việt tộc nào nghe được đều sẽ điên tiết lên, Long cũng không ngoại lệ.

Nếu không phải biết Ma Thần Điện cường đại, mình không phải đối thủ, Long sẽ không chút do dự xông thẳng tới đó, lôi thẳng Ma Vương ra mà tâng xẻo

“Công tử. Có chuyện rồi”

Trong lúc Long và Nguyễn Trung Kiên nói chuyện thì một hình chiếu 3D bất thành linh xuất hiện trước mặt hai người. Hình chiếu chính là Nguyễn Khánh với bộ dạng hốt hải, khuôn mặt trắng bệch, tràn đầy vẻ lo sợ

Nhìn Nguyễn Khánh bộ dạng giống như gặp chuyện chẳng lành. Long lông mày nhíu chặt, trên mặt hiện lên vẻ lo âu. Vội vàng hỏi:

“Có chuyện gì xảy ra”

“Công tử. Tại trên vùng trời Thất Long Sơn xuất hiện đội quân của Quý Tộc. Lần này số lượng lên tới trăm ngàn quân, không những thế còn được trang bị vũ khí cực kì hiện đại, thậm chí có cả vũ khí sinh học, nguyên tử và vũ trụ mạnh nhất thời nay cũng có

Bs sư đoàn bộ binh, hai sư đoàn pháo binh của chúng ta đóng trên Thất Long Sơn đã bị tiêu diệt hoàn toàn. May mắn là Thất Long Sơn ở cách Thất Long thành phố khá xa vì thế không có thương tổn tới dân lành”

Nguyễn Khánh âm thanh tràn đầy sự hoang mang thuật lại

Nghe thế, Long cùng Nguyễn Trung Kiên nhìn nhau. Trong mắt hai người đều có thể thấy được sự chấn động cùng kinh hãi. Bọn họ không thể nào tưởng tượng tới, Mộ Dung Thiên lại hành động nhanh như vậy

“Mộ Dung Thiên tấn công Thất Long Sơn. Điều này chứng tỏ hán ta đã tìm được đến Ma Thần Điện lấy được ba viên ngọc rồng còn lại. Nhưng mà tại sao chỉ trong một ngày, bọn họ lại có thể làm được điều này chứ?”

Nguyễn Trung Kiên khó tin kêu lên một tiếng

“Cha, hiện tại không phải lúc nói chuyện này” Nguyễn Long lắc đầu. Mặc dù hán cũng nghi hoặc về vụ này nhưng giờ đây, khi mà Thất Long Sơn sắp thất thủ, không cho phép hán suy nghĩ nhiều

Rút ra một tấm lệnh bài có khắc hình một con thần long uốn lượn ở giữa, Long nhìn về phía Nguyễn Trung Kiên. Khí thế của một vị hoàng đế pha thêm sự uy nghiêm, thần thánh từ trên người Long bộc phát ra ngoài.

Chỉ thấy lúc này đây, khí chất của Long đã thay đổi một trời một vực so với ban đầu. Vẫn là con người đó, thế nhưng, trong đôi mắt hần, một con mắt đã biến thành Ngũ Hành Long Nhân.

Đồng thời, từ trên người hần tỏa ra một cỗ uy áp cực kì khủng khiếp. Cỗ uy áp này đến từ sâu trong linh hồn, một cỗ uy áp giống như một vị thần cao cao tại thượng đang nhìn xuống chúng sinh

“Gia chủ Nguyễn gia nghe lệnh”

Lúc này, âm thanh của Long vang lên, tràn đầy vẻ uy nghiêm. Giống như mệnh lệnh của một đế vương khiến bất kì ai cũng không thể cãi lời. Thậm chí đó là cha của hần

Chỉ thấy khi nghe được âm thanh này, Nguyễn Trung Kiên không chút nào bất mãn, ánh mắt mang theo một vẻ kích động. Ông một tay để lên ngực, khẽ cúi người, thái độ cực kì kính cẩn

“Gia chủ Nguyễn gia: Nguyễn Trung Kiên tham kiến Long Hoàng”

“Gia chủ Nguyễn gia. Ta ra lệnh cho ông điều động hai Binh Đoàn Bạch Đằng, Chi Lăng đến Thất Long Sơn. Ngoài ra ông hãy mang theo sáu vị Độ Khí Cảnh, hai vị thái thượng trưởng lão Độ Không Cảnh tới Thất Long Sơn. Nhiệm vụ của ông là không để cho bất kì kẻ nào tiến được vào Dền Phụ”

“Thần tuân lệnh”

Nguyễn Trung Kiên hô lên một tiếng, sau đó biến mất. Nếu như bình thường, Long đã từ bỏ thân phận gia chủ Nguyễn gia mà đưa ra yêu cầu này. Dù hần có là người mà Nguyễn gia sùng bái nhất thì Nguyễn gia cũng không đáp ứng yêu cầu này của hần.

Thế nhưng, nếu Long lấy thân phận Long Hoàng thì lại khác. Một khi Long đã dùng tới thân phận này, dù cho mười lá gan bọn họ cũng không dám cãi lời. Cũng vì biết điều này, Long mới sử dụng tới Lệnh Bài

“Nguyễn Khánh nghe lệnh”

Chờ cho Nguyễn Trung Kiên biến mất. Long ánh mắt sắc lạnh, mang theo sự cơ trí, bình tĩnh nhìn về phía Nguyễn Khánh

“Đại hoàng tử đế quốc: Nguyễn Khánh tham kiến Long Hoàng”

“Ta ra lệnh cho khởi động kế hoạch Siêu Tăng Hạng Năng, mang theo 2000 Tăng Hạng Năng Type 5 Heavy cùng với năm trăm ngàn quân tấn công Viêm Trung Tinh. Trong thời gian nhanh nhất tiêu diệt Mộ Dung gia. Sau đó bọc hậu phía sau, chặn đường rút lui của quân địch”

“Rõ”

Nguyễn Khánh hô lớn một tiếng Ồ với Long nhiều năm, Nguyễn Khánh biết được, một khi công tử nhà mình ở vào bộ dạng này thì có nghĩa bất kì những gì hần đưa ra đều là mệnh lệnh.

Một khi không thực hiện, chắc chắn sẽ nhận một kết cục đáng sợ vô cùng. Vì thế, hần không chút nào chậm trễ, vội vàng rời đi

Sau khi Nguyễn Khánh đã rời khỏi. Long trầm mặc một hồi rồi mở gọi điện cho Âm Long

Khi xuất hiện trước mặt Long, Âm Long nhìn thấy một mắt chủ nhân mình đã biến đổi, đồng thời cảm nhận từ trên người hần một cỗ uy áp kinh khủng dù cho ông có thực lực Độ Không Cảnh cũng phải sợ hãi. Điều này khiến Âm Long giật mình vô cùng, khom người cực kì kính cẩn hô lớn:

“Tham kiến Long Hoàng”

“Đứng dậy đi. Âm Long, ta ra lệnh cho ông đến Long Tộc Thánh Địa. Mang theo năm ngàn Thổ Long Chiến Sĩ, năm ngàn Phong Long Kị Sĩ cùng với hai mươi cỗ xe Long Lực Pháo Thần. Mục tiêu là Thất Long Sơn. Nhiệm vụ của ông là trợ giúp Nguyễn gia tiêu diệt toàn bộ Quỷ Tộc”

Nghe vậy, Âm Long không khỏi ngẩng đầu nhìn chủ nhân mình. Ánh mắt mang theo vẻ khó tin. Long Tộc Thánh Địa là bí mật lớn nhất của Long, chỉ có người trong gia đình hần mới biết tới sự tồn tại của nơi này. Bí mật về Long Tộc Thánh Địa lớn đến nỗi, từ khi lên chương quân Nguyễn gia đến nay, gặp biết bao nhiêu nguy hiểm chết người nhưng Long vẫn không sử dụng bọn họ

Thật không ngờ lần này, chủ nhân nhà mình lại phá lệ. Sử dụng gần 1/100 sức mạnh của Long Tộc Thánh Địa quả thật khiến Âm Long kinh ngạc

Nhưng chỉ là một giây kinh ngạc mà thôi. Thân là người của Long Đảo Thánh Địa, lời nói của Long là mệnh lệnh. Nếu hần đã yêu cầu như vậy, ông cũng sẽ tuân mệnh làm theo

“Rõ”

Âm Long cung kính hô một câu rồi biến mất

Lúc này đây, trong phòng chỉ còn lại một mình Long. Hắn ngồi trên ghế, ánh mắt khê nhắm lại. Một giây sau, Long mở tròng mắt, khuôn mặt co giật tràn đầy vẻ khó coi, thân hình run lên giống như bản thân hắn gặp được chuyện gì đó kích động vậy

Cuối cùng, như là không nhận được nữa. Long trực tiếp ngẩng đầu gầm lên:

“Mẹ nó! Hệ thống, nguoi troll ta”

Thất Long Sơn là một dãy núi kì lạ ở phía tây đế quốc. Nó bao gồm bảy dãy núi với hình dáng của bảy con thần long phương đông khổng lồ chụm đầu vào với nhau, tạo nên một vực thẳm sâu không thấy đáy

Tương truyền rằng, xưa kia có bảy con Ác Long làm mưa làm gió trên đại lục, bọn chúng ăn thịt người, hãm hại dân lành gây lên bao nhiêu tai ương cho người dân.

Sau đó, có một vị cường giả đã cùng bảy con Ác Long chiến đấu bảy bảy bốn mươi chín ngày mới chém giết được bọn chúng. Xác bảy con Ác Long liền hóa thành Thất Long Sơn như bây giờ

Thất Long Sơn nằm ở vùng biên giới phía tây, là khu vực có trị an kém cỏi vì thế xung quanh Thất Long Sơn không có nhà dân, chỉ có năm lữ đoàn quân đội bao bao gồm ba lữ đoàn bộ binh và hai lữ đoàn pháo binh. Công việc của bọn họ là canh gác vùng biên giới khỏi những kẻ xâm lược

“Mau nhìn. Đó là...”

Phía bắc Thất Long Sơn, lữ đoàn bộ binh 239 vẫn chăm chỉ với công việc phòng thủ biên giới. Canh gác 24/24 giờ không cho bất kì một kẻ nào xâm lược vào biên giới đế quốc

Đúng lúc này, tại vọng canh gác. Âm thanh tràn đầy khiếp sợ, lấp bắp của một người lính vang lên khiến đồng bạn bên cạnh chú ý. Theo hướng đồng đội chỉ, người này nhìn về lên không, sau đó rất nhanh ngốc ra, ánh mắt mở tròng, một bộ không thể tin nổi

Chỉ thấy trên không, một đám mây trắng khổng lồ, dày đặc bao trùm cả bầu trời che khuất ánh mặt trời, chỉ trong chốc lát cả bầu trời tối sầm lại.

Không chỉ ở lữ đoàn bộ binh 239 mà kể cả bốn lữ đoàn khác cũng nhìn thấy rõ ràng hiện tượng này

Sau đó, trong ánh mắt khiếp hãi của năm lữ đoàn, đám mây trắng khổng lồ như bị một cái gì đó cắt đôi vậy. Từ bên trong đám mây, một chiếc phi thuyền khổng lồ, to bằng cả Thất Long Sơn chậm chạp phá mây đi ra

Sự xuất hiện quá đột ngột của đĩa bay cùng với sự to quá mức khủng bố của nó khiến cho tất cả binh lính năm lữ đoàn tròng ngốc, bộ dạng há hốc mồm, không kịp phản ứng

Mà bọn họ không biết rằng, chính vì bọn họ không kịp phản ứng mà dẫn tới một thảm kịch thê lương sau này

Chỉ thấy từ bên trong đĩa bay. Hàng hà sa số những chiến binh khoác trên mình những bộ chiến giáp công nghệ vừa giúp bọn họ bay được trên không, vừa cho bọn họ sức mạnh ưu việt bắt đầu đổ xuống Thất Long Sơn.

Phía sau bọn họ, là hàng trăm, hàng ngàn những con robot, những chiếc xe tăng bay, những chiếc chiến đấu cơ,... như một con lũ đánh xuống Thất Long Sơn. Bắt đầu một cuộc chém giết

Số từ: 2690

Báo Lỗi

bestazir123

Con Nhà Người Ta

Tài sản: 96 bạc

Đã đăng 2 truyện và 261 chương

Được cảm ơn 5937 lần

Reading(6244,2559634,0); if(\$.cookie('cbackground'))
{ \$('#wrap').css('background',\$.cookie('cbackground'));if(\$.cookie('cbackground')=='#232323')\$('.chapter').css('color','#777');} if(\$.cookie('cfont'))
\$('.chapter').css('font-family',\$.cookie('cfont')); if(\$.cookie('csize')) \$('.chapter').css('font-size',\$.cookie('csize')); if(\$.cookie('cline'))
\$('.chapter').css('line-height',\$.cookie('cline')); if(\$.cookie('cfull')=='container') \$('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-133/'; } else if

(e.keyCode == '39') { window.location.href=' truyen cv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-135/' ; } document.onkeydown = arrows_navigation;

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Đại Chiến Thất Long Sơn

“Vương, toàn bộ người xung quanh Thất Long Sơn đã bị giết sạch”

Bên trong phi thuyền, Mộ Dung Phục quỳ một chân, mang theo vẻ cung kính lên tiếng

Nghe được mấy chục ngàn quân xung quanh Thất Long Sơn bị giết chết, Long Kiếm thân hình không khỏi run một cái, trong mắt lóe lên một tia ưu thương

Thấy vậy, Mộ Dung Thiên hơi nhíu mày, quay sang nhìn Mộ Dung Phục hạ lệnh:

“Làm tốt lắm, chuẩn bị quân đội, chúng ta tiến nhập Đền Phụ”

“Rõ” Mộ Dung Phục kêu lên một câu sau đó rời khỏi

“Hận nhi. Có phải con tiếc thương cho bọn chúng?”

Mộ Dung Thiên quay đầu nhìn về phía Long Kiếm. Âm thanh mang theo một sự bất mãn không hề nhẹ

Thân là con trai của hắn, tương lai là một Quỷ Vương chân chính. Mộ Dung Thiên không muốn con trai mình có những thứ tình cảm mà không phải của một người tu ma Đạo.

Long Kiếm khi nghe tin về mấy chục ngàn người chết, trong mắt hắn toát lên vẻ thương cảm, dù chỉ là một ít thôi cũng khiến Mộ Dung Thiên cực kì khó chịu

Nghe Mộ Dung Thiên âm thanh tràn đầy tức giận. Long Kiếm trầm mặc, rất lâu sau, hắn mới ngẩng đầu, nhàn nhạt trả lời:

“Cha. Dù thế nào con cũng đã sống ở đế quốc hai mươi năm, được người việt nuôi nấng. Giờ mấy chục ngàn người việt chết, con không đau mới là lạ. Nhưng cha yên tâm, cũng chỉ có một lần này thôi”

“Mong rằng con có thể làm được. Một kẻ mà lại đi cảm thông, thương cảm với kẻ thù. Một đứa con như vậy, Quỷ Vương ta không cần”

Mộ Dung Thiên nói xong một câu ngoan thoại, sau đó quay người rời đi

- Xoẹt... Xoẹt

Đúng lúc Mộ Dung Thiên chuẩn bị rời đi. Thiên không bỗng nhiên sáng bừng lên, sau đó vô số đạo năng lượng đạn phá mây mà ra bắn về phía chiếc đĩa bay

Oanh.. Oanh

Vô số tiếng nổ vang lên do năng lượng đạn nổ tung. Tuy vậy, đứng dưới trận mưa năng lượng đạn, chiếc đĩa bay vẫn không một chút si nhê nào.

Những viên năng lượng đạn này có sức công phá tương đương với một tên Dẫn Nguyên Cảnh tự bạo vậy mà lại không phá nổi, thậm chí chỉ là một vết xước trên đĩa bay cho thấy chiếc đĩa bay này cứng rắn thế nào

Nhìn bên ngoài cửa sổ đầy trời mưa đạn, Mộ Dung Thiên không khỏi cười lạnh, hai mắt toát lên sát ý khủng khiếp:

“Hừ, lại là quân đội đế quốc. Thật là châu chấu đá xe”

Nói xong, Mộ Dung Thiên lập tức rời khỏi phòng. Sau đó dẫn theo Bát Môn Độn Giáp rời khỏi phi thuyền. Để lại một mình Long Kiếm trong phòng, ánh mắt tràn đầy suy nghĩ

“Mộ Dung Thiên. Ta sẽ phải chém ngươi thành trăm mảnh”

Nhìn trước mặt mình một đồng hoang tàn, phế tích cùng với xác người nằm la liệt khắp nơi. Còn có quân lính Quý Tộc bay lượn khắp nơi không ngừng gặt hái sinh mạng chiến sĩ của năm sư đoàn. Nguyễn Trung Kiên hai mắt đỏ rực, hận ý ngút trời

Nguyễn Trung Kiên là một người cực kì yêu nước. Ông yêu không phải là hoàng gia đế quốc hay gì khác, mà ông yêu chính là con người Việt. Ông quý trọng tất cả những người dân Việt Nam

Ông không nhìn được khi thấy cảnh người Việt ngã trong vũng máu. Vì thế, trước đây, dù làm bất kì nhiệm vụ gì, Nguyễn Trung Kiên đều là người xông lên đầu tiên tiêu diệt kẻ địch, để giảm tối thiểu thương vong cho đồng đội

Hiện tại, ông thấy gì, ông thấy mấy chục ngàn người Việt, những người mà ông quý mến đã chết, bị chính quý tộc giết chết.

Nhìn bọn họ nằm trên vũng máu, có người thậm chí còn chết cực kì thảm khốc. Ông chỉ cảm thấy sống mũi cay cay, trong lòng đau đớn vô hạn cùng với đó là sát ý ngút trời. Ông thề, phải bắt Mộ Dung Thiên trả giá cho những gì mà bọn họ làm

Không chỉ ông, mà những hơn một trăm ngàn chiến sĩ Nguyễn gia phía sau khi nhìn thấy cảnh này cũng đỏ hết cả mặt, chiến ý trên người tăng lên nhưng chưa bao giờ tăng.

Mặc dù bọn họ không cùng những người ở đây quen biết, thế nhưng, thân là đồng bào, sống chung dưới ngôi nhà “Đại Việt đế quốc”, ai mà không nổi điên khi nhìn thấy anh em một nhà bị giết chứ

“Kiên, bình tĩnh lại đi. Cháu như vậy sẽ khiến cho mọi việc hỏng mất”

Bên cạnh Nguyễn Trung Kiên, một ông lão khoảng 80 tuổi, thân hình cao to lực lưỡng đứng chuẩn nam nhân sáu múi. Khác xa so với hình tượng của một người già. Ông lão này là một trong hai vị thái thượng trưởng lão của Nguyễn gia. Một vị Độ Không Cảnh cường giả: Nguyễn Quang Trung

Quang Trung thấy Trung Kiên như vậy, hai mắt lóe lên một tia lo lắng. Người ta thường nói: Hận thù làm lóa mắt người thông minh. Nguyễn Trung Kiên bộ dạng hiện tại, rất khó có thể điều binh khiển tướng, đưa ra những quyết định chính xác

Nghe vậy, Nguyễn Trung Kiên gạt mình, tỉnh táo lại. Hiện tại là một cuộc đại chiến, không phải là một cuộc solo. Nếu như hấn bởi vì hận ý với Mộ Dung Thiên mà mất đi bình tĩnh, rất có thể sẽ làm cho đại quân thua trận

Nghĩ thế, Nguyễn Trung Kiên hít một hơi bình phục tâm tình, ánh mắt quay sang nhìn Quang Trung, trong mắt tràn đầy cảm kích:

“Cảm ơn bác Trung chỉ bảo”

“Ta biết cháu vì những người ở đây chết đi mà tức giận, ngay cả ta khi chứng kiến cũng chỉ có một ý niệm: lời tên Mộ Dung Thiên đó ra mà chém thành trăm mảnh, để trả thù cho bọn họ.

Nhưng hiện tại là một cuộc đại chiến, nếu cháu mất đi bình tĩnh sẽ khiến những người ở đây lâm họa lớn. Vì thế, trong bất kì tình cảnh nào, cháu cũng nên phải giữ vững tâm cảnh của mình”

Bên cạnh Nguyễn Trung Kiên, một ông lão cùng tuổi, tuy vậy thân hình lại béo tròn, khuôn mặt phúc hậu nhìn qua giống hệt thần tài. Trong tay cầm một thanh trường cung cổ xưa, vuốt bộ râu dài của mình cười nói

“Lời bác Phát nói, cháu xin ghi nhớ trong lòng” Nguyễn Trung Kiên thái độ kính cẩn, âm thanh mang theo một vẻ kiên định đáp

Sau đó hấn quay sang nhìn về phía mấy trăm ngàn chiến binh của Nguyễn gia, cao giọng:

“Hỡi các anh em. Chúng ta là ai?”

“Là con dân Đại Việt” Phía dưới trăm ngàn người đồng thanh trả lời, âm thanh vang vọng khắp nơi

“Nhiệm vụ của chúng ta là gì?” Nguyễn Trung Kiên lại hỏi

“Bảo vệ tổ quốc”

“Hiện tại có kẻ giết đồng bào ta, xâm lược tổ quốc ta. Chúng ta phải làm gì?” Nói tới đây, Nguyễn Trung Kiên hai mắt tràn đầy sát cơ, hét lớn

“Giết... Giết”

Trăm ngàn người gầm lên một tiếng rung trời chuyển đất, vang vọng khắp núi rừng Thất Long Sơn. Trong mắt chiến ý sục sôi, khí thế mãnh liệt như một con mãnh thú, chỉ chờ được thả ra là lao lên chém giết

“Toàn quân nghe lệnh. Giết”

Nguyễn Trung Kiên thấy chiến sĩ của mình khí thế khùng bố như vậy, ông gật đầu, hai mắt lóe lên một tia hưng phấn. Sau đó, ông hô lớn, cầm lên song đao, dẫn đầu đại quân xông về phía trước. Mục tiêu chính là những tên quý tộc bên trong sư đoàn

“Nam quốc sơn hà nam đế cư

Tiết nhiên định phận tại thiên thư

Như hà nghịch lỗ lai xâm phạm?

Nhữ đẳng hành khan thủ bại hư!”

Lúc này, không biết ai ở bên trong đại quân cao giọng đọc lên bài thơ “ Nam Quốc Sơn Hà” . Một bài thơ cổ do một trong thập đại Tiên Quân của Viên Nam Thiên Quốc cổ xưa lưu lại.

Bài thơ đọc lên mang theo khí thế hào hùng, sự bất khả xâm phạm của vùng đất thiêng liêng Việt Tộc cùng với sự quyết tâm tiêu diệt kẻ thù xâm lăng của con dân Việt Nam

Mặc dù Mộ Dung Thiên ngày hôm nay tới đây chỉ là ý định thực hiện nghi thức Triệu Hồi Rồng Thần, cũng không phải có ý định xâm lược đế quốc. Nhưng cách làm của hắn khiến cho những con người ở đây coi hắn là kẻ xâm lăng. Và như vậy, bài thơ này vang lên khiến cho sĩ khí của đại quân tăng vọt

“Nam quốc sơn hà nam đế cư

Tiết nhiên định phận tại thiên thư

Như hà nghịch lỗ lai xâm phạm?

Nhữ đẳng hành khan thủ bại hư!”

Sau đó, tiếng đồng thanh của một trăm ngàn chiến sĩ vang lên. Vang vọng khắp trời xanh khiến cho bất kì ai nghe thấy đều phải run rẩy, thậm chí trên không, mặt trời tựa như sợ hãi trước khí thế của đại quân mà núp mình sau những đám mây

“ Cái gì... ”

Cách đó không xa, một đám quý tộc vừa chém giết, vừa không ngừng ngẩng trời cuồng tiếu bỗng nhiên giật mình .

Bọn họ phát hiện dưới chân mình, mặt đất không ngừng rung chuyển, càng ngày càng mãnh liệt. Ngẩng đầu, đám chiến sĩ quý tộc kinh hoàng, khuôn mặt trắng bệch không còn giọt máu

Chỉ thấy trước mặt bọn họ, khói bụi mù mịt. Bên trong làn khói bụi đó, là một đại quân ánh mắt đờ đờ sát khí nhìn về phía bọn chúng. Khí thế của đại quân cực kì khủng bố, khủng bố cùng với đó là một bài thơ được mấy trăm ngàn người đọc lên cho những chiến binh quý tộc sợ run, một sự sợ hãi xuất phát từ sâu trong linh hồn

“ Giết”

Nguyễn Trung Kiên gầm lên một tiếng kinh thiên, sau đó thân hình biến mất. Một giây sau, ông xuất hiện bên cạnh một tên quý tộc. Sau đó lại biến mất

Tên quý tộc vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì hai mắt mở trừng. Ở trên cổ hắn, một vết máu xuất hiện sau đó lan rộng ra xung quanh. Chỉ tích tắc, đầu hắn liền rời khỏi cổ

Trải qua một thời gian chém giết, hầu như toàn bộ quý tộc có trên mặt đất đều bị đội quân của Nguyễn Trung Kiên tiêu diệt. Với sự tinh anh, khả năng chiến đấu vô số của hai quân đoàn Nguyễn gia, lại thêm sự góp sức của sáu tên Độ Khí Cảnh, hai vị Độ Không Cảnh. Cuộc chiến này, kết quả đã rất rõ ràng rồi

Khi Mộ Dung Thiên xuất hiện , chứng kiến vô số chiến sĩ Quý Tộc chết. Trong mắt hắn không có một chút thương cảm, chỉ mang theo sát cơ khủng bố nhìn đội quân, âm thanh vang vọng khắp Thất Long Sơn

“ Hừ, là bọn người đế quốc. Giết nhiều như vậy thành viên Quý Tộc. Hôm nay các ngươi đừng mong rời khỏi đây”

“ Câu này phải để ta nói mới đúng. Mộ Dung Thiên, ngày này năm sau sẽ là ngày giỗ của ngươi”

Nghe được âm thanh này, Nguyễn Trung Kiên liền đoán ra được đối phương chính là Mộ Dung Thiên. Hắn chém chết một tên Quý Tộc, sau đó hai cánh vỗ nhẹ bay lên trời, âm thanh lạnh như băng vang lên

“ Ha...ha. Chỉ là một tên Độ Khí Cảnh cấp 31 thôi. Thật sự nghĩ rằng có thể giữ lại ta sao. Hay ngươi nghĩ bằng vào đội quân này của ngươi”

Âm thanh của Mộ Dung Thiên tràn đầy khinh thường, trào phúng vang lên. Hắn còn tưởng đối phương là ai, hóa ra chỉ là một tên Độ Khí Cảnh bình thường mà thôi

“Cha, người đó là Nguyễn Trung Kiên. Cháu trai của Nguyễn Văn Hoàng Long.”

Long Kiếm ở bên tai Mộ Dung Thiên nói nhỏ.

Nghe được bốn từ “Nguyễn Văn Hoàng Long”, trong mắt Mộ Dung Thiên toát lên lửa giận vô biên, sát khí kinh khủng từ người hấn tỏa ra xung quanh khiến cho không khí giảm đi mấy chục độ.

Nguyễn Văn Hoàng Long chính là kẻ đã giết hấn 2000 năm trước, dù đã qua 2000 năm, hấn cũng không thể nào quên được cái tên này. Cái tên mà hấn muốn giết cho bằng được

“Kẻ đó là cháu trai của Nguyễn Văn Hoàng Long? Như vậy, mày phải chết”

Mộ Dung Thiên cắn chặt răng, gần từng tiếng một. Sau đó, Mộ Dung Thiên kết ấn chỉ về phía Nguyễn Trung Kiên gầm lên:

“Chết”

Chỉ thấy, bầu trời tối sầm lại, hư không đổ vỡ, vô số hình đầu lâu màu xanh xuất hiện bao vây xung quanh Nguyễn Trung Kiên. Lập tức, dùng tốc độ siêu thanh bắn về phía ông. Mang theo khí thể tà ác cùng uy lực cực kì đáng sợ

Nhìn một chiêu này, Nguyễn Trung Kiên không khỏi giật mình, trong mắt lóe lên một tia tuyệt vọng. Ông thật không ngờ tới, Mộ Dung Thiên không nói không rằng liền động thủ, không những thế còn trực tiếp ra một chiêu Địa Cấp. Dù ông có lòng phòng bị cũng không kịp phản ứng

“Muốn động tới cháu ta. Ngươi nghĩ hay lắm”

Ngay tại lúc ngàn cân treo sợi tóc. Một âm thanh ồm ồm vang lên. Chỉ thấy, ông lão mà Nguyễn Trung Kiên gọi là bác Phát liền xuất hiện trên không. Hấn phát tay, lập tức toàn bộ số đầu lâu với uy lực khủng bố biến mất

Thấy đối phương đơn giản hóa giải một chiêu Địa Cấp. Mộ Dung Phục trong lòng ngưng trọng, hai mắt lóe lên một tia âm trầm

“Đó là Nguyễn Thành Phát và kia là Nguyễn Quang Trung. Là hai thái thượng trưởng lão của Nguyễn gia. Thực lực cả hai đều là Độ Không Cảnh cấp 40”

Long Kiếm chỉ về phía Nguyễn Thành Phát cùng một Nguyễn Quang Trung đang bay lên trời, trầm giọng giải thích

“Độ Khí Cảnh bảy tên, Độ Không cảnh hai tên. Thật sự là đại thủ bút ah”

Nghe vậy, Mộ Dung Thiên ngẩng đầu cười lớn, số lượng như vậy đủ để quét ngang bất kì vương quốc nào. Vậy mà Mộ Dung Thiên không những không sợ hãi mà còn tỏ ra vô cùng bình tĩnh

“Thế nhưng muốn bắt ta. Còn kém xa lắm. Bí thuật: Linh Hồn Hấp Thu”

Mộ Dung Thiên gầm lên một tiếng. Sau đó, từ trên hư không, một cột sáng bắn xuống bao bọc lấy mười người Mộ Dung Thiên. Đồng thời, xung quanh chiến trường, từ các xác chết, một làn khói đen bay về phía cột sáng

“Không xong. Là bí thuật: Linh Hồn Hấp Thu. Hấn định dựa vào linh hồn người chết để tăng cấp. Nhanh, mau cản hấn”

Nguyễn Quang Trung hai mắt trừng lớn, khiếp hãi kêu lên

Nguyễn Trung Kiên vội vàng ngăn cản lại Quang Trung, ánh mắt mang theo sự bất lực lên tiếng

“Bác Trung, không được rồi. Hấn đã dùng tới Thiên Lực. Trừ khi trong chúng ta có một vị Thiên Nhân Cảnh thì mới có thể phá hủy được cột sáng đó”

“Đúng vậy. Vì thế, hôm nay, các ngươi nằm lại đây hết đi”

Âm thanh âm trầm, tràn đầy trào phúng vang lên tiếp lời Nguyễn Trung Kiên. Chỉ thấy ở bên Mộ Dung Thiên. Thiên Lực cột sáng biến mất, Mộ Dung Thiên bay lên không. Theo đó, Bát Môn Độn Giáp cùng Long Kiếm cũng ngưng tụ hai cánh linh đực bay theo

“Chín tên Độ Khí Cảnh. Một tên Độ Không Cảnh. Chỉ trong mấy giây mà tăng hấn một cảnh giới. Thật là đáng sợ”

Nhìn mười người Mộ Dung Thiên ở trên không. Ba người Nguyễn Trung Kiên nhìn nhau, trong mắt tràn đầy sự khiếp sợ vô cùng. Có thể ở trong mấy giây, tăng lên một cấp, bí thuật này quả thật là quá khủng bố

Sau khiếp sợ là một sự ngưng trọng vô cùng. Với việc mười người Mộ Dung Thiên thực lực tăng mạnh, cuộc chiến này liền trở nên khó khăn rồi

“Hôm nay, đừng ai mong rời khỏi đây ah”

Mộ Dung Thiên không để ý biểu tình ngưng trọng của ba người. Ánh mắt mang theo một tia nghiền ngẫm, âm thanh vẫn lạnh giá vô cùng

Sau lời Mộ Dung Thiên, bầu trời nứt toát ra để lộ một lỗ đen khổng lồ. Từ bên trong lỗ đen, mấy trăm chiếc phi thuyền khổng lồ xuất hiện. Đi theo nó là vô số phi thuyền chiến đấu, máy bay,...

Chưa dừng lại ở đó. Từ bên trong mấy trăm chiếc phi thuyền, một đại quân Quỷ Tộc không ngừng bay về phía chiến trường. Số lượng ít nhất cũng trên trăm vạn quân

Nhìn một cảnh này, bên phía Nguyễn Trung Kiên ai nấy trong lòng đều trầm xuống.

Không chỉ Mộ Dung Thiên cùng chính người Long Kiếm thực lực tăng hẳn một cảnh giới mà bọn họ còn có quân tiếp viện, số lượng vượt xa hai binh đoàn mà Nguyễn Trung Kiên mang đến. Cuộc chiến này, đã chuyển sang một chiều hướng tràn đầy nguy cơ với Nguyễn gia rồi

“Vậy sao. Ta cho người nói lại câu nữa?”

Số từ: 3248

Báo Lỗi

bestazir123

Con Nhà Người Ta

Tài sản: 96 bạc

Đã đăng 2 truyện và 261 chương

Được cảm ơn 5937 lần

```
Reading(6244,2559635,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-134/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Thân Phận Của Long, Thân Phận Của Long Kiếm

Đi theo tiếng nói đó, trên trời, một người đập không mà tới. Người này là một người đàn ông khoảng 40 tuổi, thân hình to cao tràn đầy sự lực lưỡng. Khuôn mặt tuấn đạt phi phàm, đặc biệt trên trán ông ta có hai chiếc sừng nhọn mọc ra

“Là Ám Long tiền bối”

Nhìn thấy người này, mấy người Nguyễn Trung Kiên lóe lên một tia mừng, kinh hi kêu lên một câu.

Về phía Mộ Dung Thiên thì ngược lại.

Có thể bước đi trên trời chỉ có Độ Không Cảnh mới làm được chứng tỏ người tới là một tên Độ Không Cảnh. Không những thế còn là người của Nguyễn gia. Điều này khiến Mộ Dung Thiên khuôn mặt vô cùng khó coi

Ban đầu, hắn nghĩ rằng mình có thể cùng hai tên Độ Không Cảnh bên kia dây dưa, còn lại bảy tên Độ Khí Cảnh sẽ giao lại cho chín người bên hắn. Hơn về số lượng, chắc chắn bên hắn sẽ chiến thắng

Thế nhưng, hiện tại lại có thêm một tên Độ Không Cảnh khiến cho kế hoạch của hắn bị phá hủy hoàn toàn. Hắn có thể tự ngạo cùng hai tên Độ Không Cảnh giao thủ, nhưng nếu là ba, hắn không thể đánh được

“Hận nhi. Kẻ đó là ai vậy?”

Mang theo vẻ âm trầm, Mộ Dung Thiên quay đầu hỏi Long Kiếm

“Cha, người đó là Âm Long: Sát Hoàng của Âm Bộ”

“Âm Bộ!? Tổ chức thần thần bí nhất, mạnh nhất Nguyễn gia sao?” Mộ Dung Thiên không khỏi trầm giọng

“Chính là bọn họ” Long Kiếm gật đầu, ánh mắt mang theo sự ngưng trọng cực kì nhìn Âm Long.

Là đệ tử của Lạc Thành, Long Kiếm hoàn toàn biết tới sự tồn tại của Âm Long - một trong ba trụ cột của Nguyễn gia. Cũng đã từng chứng kiến sự đáng sợ vô cùng của ông ta. Nói không phải đùa, nhưng Long Kiếm sợ nhất chính là đối mặt với Âm Long

“Người chính là Quỷ Vương Mộ Dung Thiên? Là kẻ muốn tiêu diệt Nguyễn gia chúng ta?”

Âm Long khẽ gật đầu chào ba người Nguyễn Trung Kiên, sau đó nhìn sang Mộ Dung Thiên, khí thế kinh khủng từ trên người hắn bùng nổ bao phủ toàn bộ không gian. Một khí thế mang theo một tia long nghiêm khiến mọi người không khỏi run sợ

“Đây là hơi thở của rồng? Người là Bán Long Nhân”

Cảm nhận uy áp đáng sợ từ trên người Âm Long. Mộ Dung Thiên mắt mở trừng, khuôn mặt không thể tin được nhìn Âm Long

Rồng, dù là rồng phương đông hay rồng phương tây thì đều là sinh vật trong truyền thuyết, đều là chúa tể muôn loài. Một chủng tộc khủng bố đã tuyệt tích từ mười ngàn năm trước

Bán Long Nhân là những người đột biến mà trong gen của bọn họ có gen của rồng. Sức mạnh của Bán Long Nhân là cực kì khủng bố, đáng sợ, không chỉ vì kĩ năng cực kì quỷ dị.

Đặc biệt, bất kì Bán Long Nhân nào đều kế thừa thiên phú của rồng: Tuổi thọ cao, da thịt cứng rắn và thiên phú pháp thuật. Nói đơn giản thì Bán Long Nhân vừa là pháp sư vừa là đấu sĩ, hoàn toàn không ngần bất kì kẻ nào

Tuy vậy, theo Long Tộc biến mất từ mười ngàn năm trước. Bán Long Nhân cũng đã trở thành truyền thuyết, đến nay chưa ai từng gặp qua bọn họ nữa

Hiện tại, Mộ Dung Thiên lại nhìn thấy gì? Hắn thấy một tên hàng thật giá thật Bán Long Nhân trước mặt mình. Bảo sao khiến hắn không khiếp sợ cho được

Không những vậy đối phương lại là một tên Độ Không Cảnh. Độ Không Cảnh kết hợp với năng lực của Bán Long Nhân, Mộ Dung Thiên vô cùng tin tưởng, một mình Âm Long cũng hoàn toàn có thể đánh lại mình

“Ha...ha, không tệ. Mười ngàn năm trôi qua. Ta tưởng đã không ai còn nhớ tới Bán Long Nhân nữa, thật không ngờ người lại có thể nhìn ra. Để ban thưởng, ta sẽ cho người xem một thứ”

Âm Long cười lớn. Sau đó ánh mắt mang theo vẻ hài hước nhìn Mộ Dung Thiên

Nghe vậy, Mộ Dung Thiên trong lòng xuất hiện một cổ cảm giác bất an. Ánh mắt chăm chăm nhìn về phía Âm Long, dõi theo từng nhất cử nhất động của ông

Chỉ thấy Âm Long dơ tay lên quát lớn:

“Mở ra. Long Môn”

Lập tức, mặt đất chấn động kịch liệt. Sau đó, phía sau lưng Âm Long, một cánh cổng làm bằng hoàng kim do xác của hai con rồng khổng lồ tạo thành. Sau đó, không cần Âm Long ra lệnh, cánh cổng đang khép kín từ từ mở ra

Bên trong cánh cổng là một không gian tối om không nhìn thấy gì. Đúng lúc này, vô số ánh mắt màu đỏ xuất hiện bên trong không gian. Sau đó là...

- Grào

Vô số tiếng long ngâm vang lên chấn động thiên không, khiến người khác đỉnh tai nhức óc. Trong ánh mắt khiếp hãi của tất cả mọi người trên chiến trường, một đội quân khủng bố xuất hiện

Khác với những đội quân thông thường. Đây là một đội quân do những con rồng, những con rồng trong truyền thuyết, đã tuyệt tích từ mười ngàn năm trước tạo thành

Một đội quân gồm mấy ngàn Dực Long, những con rồng phương đông với hai cánh roi to lớn bay ở trên không, miệng không ngừng phun lửa ra xung quanh để thị uy. Trên lưng nó, là một tên kỵ sĩ tay cầm trường thương, tay cầm khiên, mặc chiến giáp hoàng kim bóng long

Một đội quân khác do mấy ngàn Bán Long Nhân với thân cao gần 10m, to cao, lực lượng, sau lưng là hai cánh rồng không ngừng phe phẩy. Mặc trên người chiến giáp màu đỏ tràn đầy uy thế bức người. Trong tay cầm đại đao

Cuối cùng, phía sau bọn họ là mấy chục chiếc phi thuyền nhỏ. Trên những chiếc phi thuyền đó, là những học pháo với nòng pháo được chế tạo thành

hình đầu rồng.

“Trời ... Trời ạ! Ta... Ta không làm mơ đấy chứ”

Mộ Dung Thiên ánh mắt ngơ ngác, mồm há thật lớn, bộ dạng khiếp sợ vô cùng. Hắn thật sự không thể tin nổi những gì đang diễn ra trong mắt mình nữa. Những sinh vật đã tuyệt tích từ mười ngàn năm trước vậy mà hiện tại xuất hiện trước mặt hắn, không chỉ một, hay hai sinh vật mà là cả một đội quân. Hắn rất muốn nghĩ đây là một giấc mơ, thế nhưng hắn biết tất cả là sự thật

Không chỉ Mộ Dung Thiên, mà kể cả ba người Nguyễn Trung Kiên cũng giật mình, kinh hãi không thôi. Nguyễn Trung Kiên còn đỡ, ông đã biết tới sự tồn tại của Long Tộc. Nhưng hai người kia thì khác, bọn họ hoàn toàn không biết những gì mà Long làm, vì thế sự cảm giác của bọn họ không khác Mộ Dung Thiên là mấy

“Ám Long tiền bối... Điều này...”

Quang Trung lấp bắp, không nói lên lời nhìn Ám Long hỏi.

“Ha...ha. Đến nước này ta cũng không giấu làm gì nữa. Ta là Ám Long, Tộc trưởng Bán Long Nhân bộ tộc, cũng giống như các vị là một chi nhánh của Long Tộc. Còn đây là thành viên Long Tộc. Chúng ta tới đây theo lệnh của Long Hoàng đại nhân. Đúng như cá vị nghĩ đó, Thiếu gia nhà các vị đã trở thành Long Hoàng của Long Tộc”

Nghe vậy, Quang Trung cùng Thành Phát hai mắt nhìn nhau. Trong mắt có thể nhìn thấy được sự chấn động, khó thể tin nổi

“Thì ra là vậy. Ta cứ nghĩ Nhất Thiên Long Hoàng chỉ là một cái danh hiệu dành cho thằng bé. Hóa ra, lời đồn là có thật. Thằng bé là người đầu tiên mở ra Chúa Rồng Huyết Mạch”

Quang Trung than thở một câu. Từng trong gia tộc có lời đồn rằng gia chủ đời thứ 10 của Nguyễn gia: Nguyễn Tuấn Long là người đầu tiên trong lịch sử mở ra Chúa Rồng Huyết Mạch, được phong danh hiệu Nhất Thiên Long Hoàng. Điều này khiến cho địa vị của Nguyễn Tuấn Long trong gia tộc trở nên cực kì to lớn.

Thế nhưng, tin đồn thì vẫn là tin đồn, không có ai đi kiểm chứng. Vì thế lâu dần tin này cũng chìm vào quên lãng. Chỉ có điều, Long dựa vào năng lực của mình tạo được danh tiếng cực thịnh trong gia tộc, vì thế dù rằng chỉ là tin đồn, nhưng mọi người vẫn gọi hắn là Nguyễn Tuấn Long

“Đúng vậy. Đến giờ ta cũng hiểu. Tại sao đại ca khi nghe Long thấy thân phận Nhất Thiên Long Hoàng ra lệnh liền không chút do dự làm theo. Tất cả đều là bởi vì hắn là chúa tể Long Tộc” Nguyễn Thành Phát cũng nói một câu

“Vâng. Một khi Long lấy ra Long Bài, lấy thân phận của Nhất Thiên Long Hoàng ra để hạ lệnh. Lúc đó, hắn không còn là con trai của cháu, cũng không phải thành viên của Nguyễn gia mà là chúa tể long tộc. Nguyễn gia chúng ta là một thành phần của Long tộc, vua đã ra lệnh, chúng ta há có thể phản khác”

Nguyễn Trung Kiên cười khổ đáp. Mặc dù bị con mình dùng thái độ người trên ra lệnh khiến ông nhiều lần khó chịu. Nhưng nhiều hơn là tự hào. Dù sao, con mình có thành tựu như vậy, người làm cha như ông tại sao không vui vẻ chứ

“Việc này nói sau đi. Hiện tại, chúng ta phải xử lý Mộ Dung Thiên đã”

Ám Long khẽ cười, ánh mắt tràn đầy sát cơ nhìn về phía mấy trăm chiếc phi thuyền. Âm thanh lạnh như băng, quát lên:

“Hỏa Long Pháo. Bắn”

Với sự tham gia của đội quân Long Tộc. Cuộc chiến liền ngã sang một chiều hướng hoàn toàn có lợi cho bên đế quốc. Sức mạnh của Long tộc và Bán Long Nhân hoàn toàn không khỏi bàn cãi: Quá cường đại. Cường đại đến người khác sợ run

Với thiên phú pháp thuật. đội quân Long Tộc hầu như không bao giờ phải ngâm xướng nhưng vẫn có thể thi triển ra Huyền Cấp linh kĩ dạng pháp thuật. Mà những pháp thuật này, sát thương vừa khủng bố, vừa là kĩ năng đánh lan.

Ví dụ như một con Dực Long há miệng thi triển Huyền Cấp công pháp: Lửa Địa Ngục liền thiêu cháy mấy trăm người bên Quý Tộc. Hay một vị Bán Long Nhân thi triển: Lôi Đình Nộ mang theo vô số lôi điện lại đánh chết mấy chục người bên Quý Tộc

Không những vậy, Long Tộc bộ da cứng còn hơn kim cương nguyên chất. Năng lượng đạn từ Pháo Vũ Trụ - Loại pháo dùng để bắn phá những phi thuyền vũ trụ cứng rắn còn không xuyên thủng được huống hồ là những thanh vũ khí bình thường.

Vì thế, trong cuộc chiến này, dù Quý Tộc hơn người nhưng đành bất lực mặc Long Tộc chém giết. Cuộc chiến này, hoàn toàn không phải là chiến thuật, là âm mưu quỷ kế mà là bạo lực tàn sát

Tầng trời thấp cùng mặt đất là nơi chiến đấu của đại quân. Còn tầng trời cao, cuộc chiến giữa Bán Môn Độn Giáp, Long Kiếm và những người bên phía Nguyễn Trung Kiên diễn ra cực kì quyết liệt

“Long Kiếm. Ủng cho ta từng kính trọng ông. Dù cho ông bói phận thấp hơn ta, nhưng ta vẫn coi ông là bạn của mình. Thật không ngờ ông lại làm ra cái chuyện tàn tạt lương tâm thế này. Ông không thấy hổ thẹn với sự phụ mình sao?”

Trên không, Long Kiếm đấu với Nguyễn Trung Kiên bất phân thắng bại. Sau một hồi giao thủ, hai người ngừng tay. Nguyễn Trung Kiên trầm mặc, nhìn Long Kiếm một lúc thật lâu mới nói. Âm thanh mang theo vẻ tiếc hận

“Xin lỗi. Tất cả chỉ vì Mộ Dung Thiên là cha của ta. Là một người con, ta không thể không nghe”

“Cha. Chẳng lẽ...” Nghe được câu này, Nguyễn Trung Kiên tràn đầy vẻ khó tin, ông nhớ tới thân phận của Long Kiếm liền giật mình, chấn động thất thanh kêu lên

“Đúng vậy. Tên thật của ta là Mộ Dung Hận. Là con trai ruột của Quý Vương. Năm đó, gia đình ta bị đế quốc tiêu diệt, không một ai sống sót trừ ta

Mẹ ta vì muốn ta sống nên đã thi triển bí thuật đặc biệt của Quý Tộc. Dùng linh hồn người chết bảo vệ ta khỏi thời gian ăn mòn. Chính vì vậy, dù qua 2000 năm, ta vẫn sống, vẫn chỉ là một đứa trẻ ba tuổi

Tuy vậy, linh hồn người chết bảo vệ lại khiến ta bị mất trí nhớ, không còn nhớ bất kì chuyện gì của hai ngàn năm trước. Ta không biết mình là ai, tên là gì, cứ lang thang đầu đường xó chợ không một mục đích. Mãi cho tới khi gặp được sự phụ

Ba năm trước, trong một lần nhiệm vụ ta gặp lại cha mình. Được ông ấy trợ giúp khôi phục trí nhớ. Tìm lại gia đình, ta đã thề sẽ giúp đỡ ông ấy bằng tất cả sức mạnh của mình. Dù có phải phản bội lại đế quốc”

“Ra vậy. Ta có thể thông cảm cho ông, một người tìm lại gia đình mình sau 2000 năm xa cách, ta cũng sẽ làm như vậy. Thế nhưng, ông chẳng lẽ không biết đúng sai sao. Dù cho ông là con trai của Mộ Dung Phục, là người của Viêm Trung Tinh, nhưng ông sống là ở trên mảnh đất này, sự phụ ông, vợ ông, bạn bè ông đều là người Việt.

Ông trợ giúp Mộ Dung Thiên không khác gì đang giết những con người mà ông yêu mến và yêu quý ông. Chẳng lẽ, ông không có một chút tình cảm sao?. Quay về đi, chỉ cần ông bắt sống Mộ Dung Thiên, ta có thể thay mặt đế quốc tha tội cho ông”

Nghe được câu chuyện của Long Kiếm à không phải là Mộ Dung Hận mới đúng.

Nguyễn Trung Kiên thờ dài, cảm thán vận mệnh trêu đùa, người bạn của mình, thần tượng của người Việt lại là con trai của kẻ thù.

Sau đó, âm thanh mang theo một vẻ cầu xin. Dẫu hai người lúc này là kẻ địch của nhau, Nguyễn Trung Kiên vẫn muốn Mộ Dung Hận quay lại, đơn giản bởi vì hai người là bạn

Nhớ lại năm đó, Lạc Thành có nhờ ông đi tìm lai lịch của Mộ Dung Hận. Thế nhưng, dù đã lật tung cả đại lục lên, vẫn không tìm thấy được bất kì thông tin nào về Mộ Dung Hận. Hết cách, ông đành bỏ qua

Hiện tại, ông mới biết được không phải là không có thông tin về Mộ Dung Hận mà là tất cả những thông tin về hắn đều đã mất từ 2000 năm trước rồi

Dù biết Long Kiếm chính là Mộ Dung Hận. Nhưng Nguyễn Trung Kiên thật sự cảm thấy không thể tin Mộ Dung Hận vừa thức tỉnh trí nhớ liền phản bội lại đế quốc.

Mộ Dung Hận đã sống ở đây mấy chục năm, đã từng cùng ông nói rằng: Ông ta yêu nơi này, yêu vùng đất thanh bình cùng những con người hiền hòa, đầm ấm. Muốn dùng cả sinh mệnh để bảo vệ mảnh đất thiêng liêng này.

Nguyễn Trung Kiên không tin, Long Kiếm chỉ vì thức tỉnh lại trí nhớ của mình, tìm được cha mình mà nghe lời cha mình, bỏ qua tình nghĩa ba mươi năm với Việt Tộc mà phản bội bọn họ

Vì thế, ông tin Mộ Dung Hận làm tất cả vì một mục đích nào đó. Không phải vì Mộ Dung Thiên là cha của mình

“Nguyễn Trung Kiên, ta và ông là vừa là bạn, vừa là chiến hữu. Ta tôn trọng tình bạn giữa chúng ta. Không những vậy, bản thân ông có bói phận cao hơn. Vì thế, mọi việc ta đều nghe ông làm chủ.

Nhưng mà lần này, ta không thể nghe ông. Giờ đây, ta không phải Long Kiếm mà ông biết, chỉ là con trai của Quý Vương mà thôi”

Mộ Dung Hận trầm mặc, sau đó lắc đầu, ánh mắt tràn đầy kiên định nói

“Đã như vậy. Chúng ta không còn gì để nói nữa rồi”

Cảm nhận được sự quyết tâm từ Mộ Dung Hận, Nguyễn Trung Kiên âm thanh mang theo sự bất lực cùng chán nản, ưu thương. Sau đó, khuôn mặt trầm xuống rồi biến mất.

Thấy vậy, Mộ Dung Hận cũng không chút do dự phản công. Hai người ở trên không bắt đầu chém giết. Lần này, không phải là thăm dò như lúc trước, mà là chân chính chém giết. Mỗi chiêu tung ra đều chỉ có một mục đích: Lấy mạng đối phương

Báo Lỗi

bestazir123

Con Nhà Người Ta

Tài sản: 120 bạc

Đã đăng 2 truyện và 262 chương

Được cảm ơn 5950 lần

```
Reading(6244,2563776,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-135/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Âm Long Vs Quỷ Vương

Bên này Mộ Dung Hận cùng Nguyễn Trung Kiên chiến đấu kịch liệt, sát cơ bắn ra tứ phía thì những chiến trường khác cũng không ngoại lệ

Bát Môn Độn Giáp cùng Mộ Dung Phục sau khi được tăng cấp đều là Độ Khí Cảnh cấp 39, không những thế bọn họ còn là người đột biến, trong cơ thể đều có gen của những yêu thú cường đại. Vì thế, mặc dù đối mặt với hai vị Độ Không Cảnh cùng nắm tên Độ Khí Cảnh cũng không rơi vào thế hạ phong

Còn Mộ Dung Thiên thì đang bị Âm Long ràng co không cho tiến vào trung âm Thất Long Sơn. Chỉ cần không cho Mộ Dung Thiên tiến vào được khu vực Đền Phụ, thì đối phương cũng sẽ không thực hiện được nghi thức Triệu Hồi Rồng Thần

- Oanh

Một tiếng nổ lớn vang lên trên không, cả không gian rung chuyển dữ dội giống như một vụ nổ hạt nhân trên cao. Hư không đổ nát để lộ ra tình không vô tận, bầu trời trong nháy mắt tối sầm lại. Cuồng phong bão tố lấy trung tâm hai người lan tỏa ra xung quanh

Rất lâu sau, mọi thứ mới trở lại bình tĩnh. Mộ Dung Thiên cùng Âm Long đứng nhìn nhau, hai mắt mang theo vẻ bình tĩnh, giống như vụ va chạm vừa rồi không phải do hai người tạo nên

“Quả nhiên gừng càng già càng cay. Mặc dù ngủ say 2000 năm nhưng tay nghề vẫn không chút nào lui tàn” Âm Long cười nhạt nói

“Người cũng không tệ. Mới có một trăm tuổi mà đạt tới Độ Không Cảnh, quả là thiên tài hiếm có. Thế nào, có muốn về đội của anh không? Sau khi chiếm được đế quốc, anh sẽ cho chú làm hoàng đế”

Mộ Dung Thiên ánh mắt tán thưởng nhìn Âm Long, không chút do dự đưa ra đề nghị của mình.

Mộ Dung Thiên đã đoán được Âm Long cùng mình đánh ngang tài ngang sức, nhưng thật không ngờ lại tới mức này. Trừ một vài chiêu cuối ra, còn lại chiêu thức bình thường đều bị đối phương dễ dàng đáp trả. Sức mạnh của Âm Long khiến Mộ Dung Thiên nổi ý muốn thu phục

Chỉ là Mộ Dung Thiên nghĩ thì hay, nhưng Âm Long há lại đồng ý sao?. Thân là người trung thành nhất với Long tộc, cả đời chỉ nghe theo lệnh của Long Hoàng há lại đi theo Mộ Dung Thiên

Vì vậy, mặc dù điều kiện cực kì hấp dẫn nhưng Âm Long hoàn toàn không để ý. Ông lấy hành động của mình ra để trả lời

Chỉ thấy, Âm Long thân hình tiêu thất. Trong nháy mắt, liền xuất hiện bên cạnh Mộ Dung Thiên. Hai mắt ông lóe lên một tia ngoan sắc, tràn đầy sát cơ

“Nộ Long Bạo”

Ám Long ngừng đầu gằm lên một tiếng. Lập tức, từ miệng hắn, hư ảnh một con ngũ trảo thần long phương đông bắn lên không. Sau đó, ngũ trảo thần long cuộn tròn lại tạo thành một quả cầu năng lượng màu hoàng kim khổng lồ

“Chết đi”

Ám Long quát một câu, lập tức quả cầu năng lượng giống như một viên thiên thạch rơi xuống đầu Mộ Dung Thiên. Tốc độ sánh ngang với tốc độ ánh sáng, không hề Mộ Dung Thiên phản ứng, đã xuất hiện ngay bên cạnh hắn và cuối cùng là nổ tung

- Oanh

Nộ Long Bạo là được coi là một tuyệt chiêu của Long Tộc, uy lực há lại bình thường. Một vụ nổ này tương đương với một vụ nổ hạt nhân. Năng lượng, sức nóng tỏa ra cực kì khủng khiếp.

Thậm chí ngay cả đám người Nguyễn Trung Kiên đang đánh nhau cũng phải lùi đi thật xa. Tất cả mọi người đều ngừng lại cuộc chiến của mình, ánh mắt sẫm soi, khuôn mặt trắng bệch nhìn cả một vùng trời sáng rực một màu vàng

“Uy lực này... thật khủng khiếp. Đây chính là sức mạnh thật sự của Long Tộc sao?”

Long Kiếm ngừng đánh, ánh mắt ngưng trọng, mang theo một sự bất an nhìn về phía trung tâm vụ nổ

Không chỉ hắn, mà bên phía Bát Môn Độn Giáp và Mộ Dung Phục cũng cực kì lo lắng nhìn về phía trung tâm vụ nổ

Rất lâu sau, mọi thứ mới trở lại bình thường. Trong ánh mắt nhìn chăm chăm của mọi người, từ bên trong mây mù. Một bóng người bước ra. Thấy người này, cường giả Nguyễn gia hai mắt sáng ngời, tràn đầy vẻ hưng phấn. Còn ngược lại, đám người Mộ Dung Phục thì thần thờ, hai mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi

Chỉ thấy, Ám Long không một chút tổn thương xuất hiện. Vẫn khuôn mặt tuấn đạt, phi phàm mang theo một vẻ lãnh tĩnh, không chút cảm xúc. Còn Mộ Dung Thiên, thì đã không thấy đâu. Thậm chí, ngay cả khí tức của hắn cũng không tồn tại

“Không... Không thể nào?”

Nhìn một cảnh này, Mộ Dung Phục lắp bắp kêu lên. Khí tức của Mộ Dung Thiên không còn cho thấy Mộ Dung Thiên đã chết dưới một chiêu vừa rồi.

Điều này khiến hắn không thể nào tin nổi, hắn không muốn tin một vị Thiên Nhân Cảnh tuyệt thế, đã bước một chân vào Tiên Tuyệt Cảnh lại dễ dàng bị giết như vậy

“Quý Vương đã bị giết!? vậy là nghi thức Nhân Quỷ Hợp Nhất đã hoàn thành? Tốt lắm”

Khác với đám người Mộ Dung Phục kêu gào thảm thiết. Long Kiếm trái lại bình tĩnh, không có vẻ nào thương cảm. Giống như người chết đi không phải là cha hắn mà chỉ là một tên Quý Vương bình thường vậy. Không những thế, từ trong đôi mắt, một sự hưng phấn xuất hiện

“Ám Long tiền bối ngài đã tiêu diệt được Quý Vương sao?”

Không còn cảm nhận được khí tức của Mộ Dung Phục chứng tỏ Mộ Dung Phục đã chết. Quả thật là tin mừng đối với đám người Nguyễn Trung Kiên. Chỉ thấy Nguyễn Trung Kiên vỗ hai cánh bay về phía Ám Long, bộ dạng kích động vô cùng

Chỉ là câu trả lời của Ám Long lại khiến tâm trạng của ông rơi xuống đáy cốc.

“Nào có đơn giản như vậy. Tiếp tới, chúng ta sẽ lâm vào một cuộc khổ chiến rồi”

Ám Long than thở, âm thanh mang theo một sự bất mãn cùng khó chịu. Giống như một người vừa biết được mình bị lừa vậy

Mà khi Ám Long vừa nói xong, một tiếng cười âm u, ghê rợn, giống như điệu cười của ác ma vang lên. Tiếng cười này khiến cho cười giả Nguyễn gia biến sắc, còn đám người Mộ Dung Phục thì trở lên kinh hi vô cùng

“Ha...ha. Ám Long, cảm tạ ngươi đã giúp ta. Giúp ta hoàn thành nghi thức: Nhân Quỷ Hợp Nhất”

Ngay sau tiếng cười, vô số làn khói đen từ khắp nơi đổ về một vị trí, tạo nên một bọc khí đen ngòm to lớn

Mấy giây sau, bọc khí nổ tung, từ bên trong bọc khí, một sinh vật bước ra ngoài

Một con quái vật cao mười mét. Toàn thân cơ bắp cuộn cuộn, tràn đầy một cỗ bạo ngược khiến người khác không dám lại gần, làn da màu huyết hồng, nhìn như màu máu.

Khuôn mặt người mang theo một vẻ dữ tợn, đôi mắt màu xanh u ám, trên trán mọc ra hai cái sừng dài. Sau lưng là một đôi cánh roi bằng sắt khổng lồ, trên cánh roi là vô số những khuôn mặt người đang gào thét khiến người khác phải sợ hãi khi nhìn vào. Một cỗ khí thế khủng khiếp, mang theo sát khí ngập trời tỏa ra xung quanh khiến bất kì ai cũng phải sợ run

“Một trong 12 Thiên Quý của Âm Tỉ: Quý Vương Satan sao?”

Nhìn quái vật, Âm Long khuôn mặt trầm xuống, trong mắt lóe lên một tia kinh sợ lẫn bảm

Mặc dù nói rất nhỏ, thế nhưng Mộ Dung Thiên vẫn nghe thấy rất rõ ràng. Hắn nở nụ cười tràn đầy máu tươi, âm thanh như tiếng than khóc của sinh linh bị tra tấn vang vọng khắp thiên không

“Có nhân lực đó. Đúng vậy, đây chính là hình dạng mới của ta: Quý Vương Satan. Là Ma Vương ban cho ta để ta có thể tiêu diệt các ngươi”

“Ra vậy. Nhân Quý Hợp Nhất muốn hoàn thành thì người tu luyện phải chết. Vì thế, chính người đã để ta thi triển ra Long Hồn Bạo. Mục đích chính là mượn tay ta để người tu luyện thành công bí thuật”

Âm Long ánh mắt mang theo vẻ hiểu ra nhìn Mộ Dung Thiên trầm giọng

“Bingo. Trả lời rất chính xác” Quý Vương khẽ cười, nụ cười tràn đầy sự đắc ý

Nghe vậy, Âm Long trầm mặc sau đó ngẩng đầu cười lớn, nụ cười điên cuồng khiến người khác khó hiểu không thôi

“Ha...ha”

“Rất tốt. Như vậy mới có ý tứ chứ?”

Âm Long ngừng cười, ánh mắt nóng bỏng nhìn Mộ Dung Thiên, sau đó hắn liếm môi, mang theo một vẻ hưng phấn.

Tiếp tới, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Âm Long lấy ra từ trong hư không một thanh trường kiếm cổ xưa. Cảm lấy trường kiếm, Âm Long chỉ về phía Quý Vương, âm thanh hướng về Nguyễn Trung Kiên

“Nguyễn Trung Kiên, máu của con dân Việt Tộc chúng ta đã đỏ, không thể không báo thù. Ta ra lệnh cho ông giết sạch bất kì ai là thành viên của Quý Tộc”

“Tuân lệnh” Nguyễn Trung Kiên chiến ý sôi sục hô lớn một tiếng sau đó quay đầu rời đi

Khi Nguyễn Trung Kiên đã rời khỏi, Âm Long bay lên không, mang theo một điệu cười cuồng tiếu, tràn đầy trào phúng, kinh thường

“Quý Vương. Có giỏi thì đuổi theo ta. Hôm nay, ta sẽ cho ngươi biết sức mạnh thật sự của Long Tộc. Trước sức mạnh của Long Tộc, dù Ma Thần ở trước mặt cũng phải run sợ hoảng chi chi là một tên Quý Vương nhỏ nhoi như ngươi”

Nghe vậy, Mộ Dung Thiên trong mắt lóe lên một tia nộ khí. Đặc biệt khi nghe tới câu “nhỏ nhoi” càng khiến hắn tức giận. Vì thế không chút do dự đuổi theo

Mộ Dung Thiên rất rõ ràng đây là Âm Long muốn lôi kéo mình để cho đám người Nguyễn Trung Kiên tiêu diệt bọn thuộc hạ. Nếu như lúc đầu, hắn còn phải suy nghĩ đắn đo.

Nhưng lúc này thì hắn không thèm để ý nữa. Bởi vì hắn tin vào sức mạnh của mình, sức mạnh của một tên Quý Vương chân chính đang chảy trong huyết quản, một thứ sức mạnh khủng bố có thể bóp chết Âm Long ở trước mặt

Vì vậy, dù biết rằng khích tướng nhưng Mộ Dung Thiên vẫn đuổi theo

Độ Không Cảnh mặc dù không thể giao du vũ trụ một cách dễ dàng như Thiên Nhân Cảnh. Nhưng thiên phú của Độ Không Cảnh là Teleport. Bởi vì là thiên phú, chỉ cần có thể lực là có thể vô hạn teleport. Cũng do đó, đối với một Độ Không Cảnh mà nói, việc một mình đi từ tinh cầu này tới tinh cầu khác không phải là chuyện khó khăn

Tại một tiểu hành tinh có trọng lượng gấp 50 lần Nguyên Linh Đại Lục nằm cách đại lục không xa. Âm Long cùng với Mộ Dung Thiên đứng đối diện với nhau

“Mộ Dung Thiên. Ngươi biết tại sao ta lại nói: Như vậy mới có ý tứ không?”

Âm Long là người đầu tiên mở miệng nói ra một câu chẳng đâu và đâu phá vỡ bầu không khí khàn im lặng.

Sau đó không đợi Mộ Dung Thiên trả lời. Âm Long đã cầm kiếm chỉ về phía trước, âm thanh mang theo một sự hưng phấn vô cùng

“Bởi vì ngươi mạnh. Ta mới có thể thi triển toàn bộ kĩ năng của ta cùng người đánh một trận thống khoái”

“

"Hóa Thân: Băng Long Chiến Binh".

Theo tiếng quát của Âm Long. Xung quanh ông xuất hiện một cỗ băng hàn khí thể, khí thể càng ngày càng lớn mạnh, nhiệt độ càng ngày càng thấp. Đến cuối cùng, tại một hành tinh mà không có bốn mùa lại xuất hiện tuyết rơi.

Sau đó là vô cùng vô tận năng lượng vũ trụ điên cuồng hội tụ xung quanh người Âm Long, dựa theo sự tinh lọc của linh lực trong cơ thể mà chuyển thành băng nguyên tố.

Năng lượng vũ trụ càng nhiều, băng nguyên tố càng lớn mạnh, bắt đầu bao bọc xung quanh Âm Long, liên kết với nhau tạo thành một hình dáng một sinh vật

Diễn tả thì dài dòng, nhưng tất cả chỉ diễn ra trong nháy mắt. Ngay khi toàn bộ băng nguyên tố đã kết dính lại. Một sinh vật khổng lồ xuất hiện trước mặt Mộ Dung Phục

Một tên chiến binh cao mười mét, thân người nhưng đầu rồng. Ăn mặc chiến giáp màu trắng ngà vô cùng tiên tiến do băng tạo ra, giữa ngực là hình một con ngừ trảo thân long đang ngậm môn viên long châu ở chính giữa.

Sau lưng là hai cánh chim băng khổng lồ. Tay phải cầm một thanh kiếm katana cổ xưa với những kí tự kì lạ được khắc trên lưỡi kiếm. Xung quanh ông ta là bốn ngôi sao bốn cánh không ngừng quay tròn

Lúc này, mắt rồng mở trừng. Một cỗ khí thể bài sơn đảo hải, không thua kém gì Mộ Dung Thiên từ trên người hần từ từ bành trướng, một cỗ khí thể lạnh kinh khủng giống như Âm Long lúc này không phải là một người mà là một sinh vật do băng tạo ra vậy

Trong ánh mắt kinh sợ của Mộ Dung Thiên. Âm Long âm thanh lạnh giá, không chút cảm tình vang lên:

“Ngươi nên cảm thấy may mắn. Bởi vì ngươi là người đầu tiên được chứng kiến hình dạng biến thân thứ nhất của ta”

Số từ: 2587

Báo Lỗi

bestazir123

Con Nhà Người Ta

Tài sản: 183 bạc

Đã đăng 2 truyện và 263 chương

Được cảm ơn 6003 lần

```
Reading(6244,2565535,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-136/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Âm Long Vs Quỷ Vương (3)

Thời gian: mười năm phút sau

- Oanh.

Một tiếng nổ lớn vang lên trên bầu khí quyển, Âm Long cùng Mộ Dung Thiên lại một lần nữa kiếm cùng đao va chạm. Không giống như thời gian vừa rồi, cả hai lần này đều dùng toàn lực vì thế, sức mạnh kinh khủng trực tiếp phá vỡ mặt đất khiến mặt đất dưới chân hai người nứt toạc ra.

Kèm theo đó, một cỗ phản chấn khủng bố từ vũ kiếm và đao bắn ngược về khiến Âm Long và Mộ Dung Thiên bay ra ngoài. Máu tươi từ trên miệng trào ra, trong người vô cùng khó chịu

“Thật mạnh. Hóa thành Mộ Dung Thiên (Băng Long Chiến Binh) mà vẫn không làm gì được hấn sao?”

Nhìn đối phương, trong lòng Mộ Dung Thiên và Âm Long đều không khỏi lóe lên một tia ý nghĩ. Thế nhưng, chỉ là lóe lên mà thôi, rất nhanh ý niệm đó liền biến mất, thay vào đó là sát ý vô cùng vô tận

Lau đi vết máu trên miệng, trong mắt Âm Long chiến ý rào rạt. Chỉ thấy bên trong bộ giáp, Âm Long dơ thanh katana lên quát lớn:

"Shinkai - Rain Frost".

Lập tức năng lượng vũ trụ không ngừng hội tụ, tạo nên một tầng mây đen trên bầu khí quyển tiểu hành tinh. Tầng mây đen không ngừng hội tụ, trở lên dày đặc.

- Tỉ tách... Tỉ tách

Mấy giây sau, từ đám mây đen, những giọt nước rơi xuống, rất nhanh hóa thành một cơn mưa rào.

Mà nơi cơn mưa tập trung nhiều nhất, mưa nặng hạt nhất là khu vực xung quanh Mộ Dung Thiên.

Đúng lúc này, nhiệt độ bắt đầu giảm mạnh.

Dưới nhiệt độ đột ngột, những giọt nước mưa trong nháy mắt đóng băng, từ từ hình thành nên những mũi băng tiễn.

Chưa dừng lại ở đó, các băng tiễn bắt đầu dính lại với nhau tạo thành những núi băng khổng lồ, lạnh lẽo và âm trầm. Tỏa ra khí thế kinh khủng cùng với sát khí lạnh thấu xương.

Nhìn trên đầu từng mảng núi băng, Mộ Dung Thiên không chút sợ hãi. Chỉ thấy hấn cười lạnh:

"Kỹ năng không tệ. Thế nhưng vẫn không đủ để tổn thương ta đâu: Âm Ti Hóa Diễm".

Nói xong, miệng rồng hóa lớn phun ra một đoàn hỏa diễm màu đen

Đoàn hỏa diễm này mang theo âm u khí tức nhưng lại tỏa ra sức nóng mãnh liệt, ít nhất là trên chục ngàn độ C bao phủ cả bầu trời. Thiêu đốt tất cả những tảng băng hướng tới hấn. Tạo nên một vùng sương mù dày đặc.

- Vù...vù

Một tiếng xé gió vang lên, từ bên trong đám sương mù, Âm Long khuôn mặt lạnh lẽo, xuyên thủng làn sương. Trong tay cầm kiếm đâm về phía Mộ Dung Thiên với tốc độ ánh sáng.

Thấy vậy, Mộ Dung Thiên không chút sợ hãi cười cợt. Dơ một tay lên ngay lập tức chặn đứng lại trường kiếm. Dù cho Âm Long cố gắng thế nào cũng không thể đâm qua.

"Chơi đánh lên sao?"

Mộ Dung Thiên trào phúng lên tiếng. Bỗng nhiên biến sắc, không chút do dự nhún chân nhảy ra xa, thế nhưng vẫn không kịp.

Chỉ thấy tại cái tay mà hấn chặn kiếm của Âm Long, một miếng băng xuất hiện.

Từ miếng băng đó, một cái thập tự do băng giá xuất hiện bắn ngược về phía Mộ Dung Thiên. Kèm theo đó là âm thanh lạnh nhạt của Âm Long vang lên:

"Đánh lên!? ta đánh trước mặt ngươi mà - Ryūsenka".

- Oanh.

Một tiếng nổ vang lên, thập tự nổ tung tạo thành một vụ nổ lớn. Từ trong vụ nổ bay ra một thân ảnh, chính là Mộ Dung Thiên, chỉ là Mộ Dung Thiên lúc này có chút chật vật. Quần áo tán loạn, trên cánh tay xuất hiện một vết thương sâu, mười tui màu đen tỏa ra mùi hôi thối từ đó không ngừng chảy ra

"Quả thật ta có chút chủ quan khinh địch ah"

Mộ Dung Thiên không chút nào cảm thấy đau đớn nhìn Âm Long cảm thán, hấn không thể không công nhận, khả năng cận chiến của đối phương khiến hấn thần phục, tự nhận không bằng.

Không nói đâu xa, chỉ nói cuộc chiến vừa rồi, dù cho đã hóa thân thành một trong 12 Thiên Quỷ của Âm Ti, thế nhưng cùng với Âm Long solo cận chiến, Mộ Dung Thiên hoàn toàn không chiếm được tiên cơ

Thế nhưng đó là cận chiến và Mộ Dung Thiên cũng không tin linh kỹ của Âm Long có thể mãnh mẽ. Và hấn bị sự chủ quan của mình mà trả giá.

Lần này, hắn mới vỡ đầu nhớ ra đối phương là Bán Long Nhân. Vì vậy, việc đối phương vừa là đấu sĩ vừa là pháp sư không phải là lạ

Mà cũng không thể trách hắn. Bán Long Nhân đã tuyệt tích từ lâu, đây là lần đầu hắn cùng một Bán Long Nhân đánh nhau. Biết là một chuyện nhưng quen thuộc cách chiến đấu của đối phương lại là chuyện khác

“Nếu vậy, ta cũng nên chăm chú rồi”

Thu hồi lòng khinh địch, Mộ Dung Thiên bình tĩnh, nở nụ cười âm u nói một câu.

Sau đó hắn khuôn mặt nghiêm túc. hai cánh đang rộng. Trên đôi cánh, vô số linh trận màu đen xuất hiện.

"Tiếp ta một chiêu này. Vạn Ác Tập Hợp"

Ngay sau tiếng quát của hắn. Từ các linh trận, vô số đạo màu đen năng lượng bao phủ cả bầu trời, khí thể cực kì khủng bố mang theo hủy diệt và tà ác hướng Âm Long tấn công

Nhìn đầy trời năng lượng đạn, Âm Long lâm nguy không loạn.

Tâm niệm khẽ động, bốn ngôi sao quay xung quanh ông dừng lại hội tụ trước mặt ông tạo thành một tấm khiên mạnh mẽ.

- Oanh...Oanh.

Năng lượng đạn cùng tấm khiên va chạm vang lên những tiếng nổ lớn.

Đầy trời năng lượng đạn uy lực dù là Độ Không cảnh cao thủ cũng sợ hãi, chỉ có đường chạy trốn mà không dám đỡ đòn thế nhưng ở tấm khiên do bốn ngôi sao tạo thành lại không phát ra bất kì uy lực nào. Hoàn toàn bị tấm khiên ngăn trở. Thật sự là khiến người khác kinh ngạc

Thế nhưng điều này không đại biểu là Âm Long đã an toàn.

Mộ Dung Thiên dù không biết năng lực của bốn ngôi sao nhưng với kinh nghiệm chiến đấu nhiều năm. Hắn vững tin năng lượng đạn sẽ không làm gì được Âm Long

Chỉ thấy ngay khi năng lượng đạn bị tấm khiên ngăn trở, hắn động. Dùng teleport chỉ trong chớp mắt đi tới tấm khiên.

Đại đao bao phủ một tầng hắc khí tà ác, một kiếm chém xuống.

"Căn Nguyên Tội Ác".

Một kiếm này, Mộ Dung Thiên không còn có tâm tư đùa rồn nữa. Căn Nguyên Tội Ác là một trong những kĩ năng buff mạnh nhất của Mộ Dung Thiên, mang theo hắc ám lực lượng cùng với thất tông tội lực lượng. Hoàn toàn có thể miểu sát một tên mới bước vào Thiên Nhân Cảnh

Một đao vừa ra, thiên không biến sắc, bầu trời ảm đạm. Mặt đất, giống như không chịu được áp lực dưới một đao này bắt đầu vỡ vụn. Tiểu hành tinh có nguy cơ nổ tung

Phía sau tấm khiên, nhìn Mộ Dung Thiên xuất ra một đao này. Rốt cuộc, khuôn mặt bình tĩnh, không cảm tình của Âm Long cũng phải biến sắc. Ông có thể cảm nhận uy lực khủng bố từ kiếm của Mộ Dung Thiên, biết được nếu mình không né chắc chắn sẽ chết.

“Băng Vực”

Tinh thể nguy cấp, Âm Long phun ra một ngụm máu vào kiếm của mình, dơ nó lên không quát lớn một tiếng

Theo tiếng quát của ông, năng lượng vũ trụ điên cuồng hội tụ, giống như cơ thể ông có một lỗ đen hút lấy nó vậy. Sau đó, linh lực dùng tốc độ nhanh nhất tinh luyện, chuyển hóa năng lượng vũ trụ thành băng nguyên tố

Chưa đến một giây, từ trên người Âm Long, một tầng khí lạnh giá lan tỏa ra xung quanh, bao trùm lấy cả tiểu hành tinh. Chưa dừng lại ở đó, tuyệt không ngừng roi xuống, cái lạnh không ngừng đóng băng tiểu hành tinh

Có thể thay đổi thời tiết, đặc biệt là ở môi trường không trọng lực bên ngoài vũ trụ. Đẳng cấp của Băng Vực ít nhất là cao giai Địa Cấp công pháp.

Mà quả thật, đây chính là tuyệt kĩ mà ông được Long dạy cho

Mặc dù tốc độ của Mộ Dung Thiên nhanh, nhưng vẫn bị làm chậm dưới tác dụng của Băng Vực. Dù chỉ là 0,001s, nhưng đó là quá đủ rồi

Không chút do dự, Âm Long liền thi triển Teleport, cực kì gian nan né khỏi một chiêu đao kinh khủng của Mộ Dung Thiên

- Uỳnh.

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, cả tiểu hành tinh rung chuyển dữ dội. Mặt đất không ngừng nứt ra

Từ bên ngoài, có thể nhìn thấy được. Từ tiểu hành tinh, lóe lên một tia sáng, sau đó một nửa tiểu hành tinh liền nổ tung, để lộ ra một phần tâm của nó

Mộ Dung Thiên một đao thất bại, trong lòng không khỏi giật mình. Hắn không ngờ tới Âm Long lại có thể thi triển ra một linh kĩ mãnh mẽ tới vậy. Tốc độ ra đòn của hắn đã vượt qua tốc độ ánh sáng nhưng vẫn bị làm chậm. Bảo sao Mộ Dung Thiên không khiếp sợ cho được

Thế nhưng, khiếp sợ rất nhanh biến mất. Bởi vì phía sau hắn, một cảm giác lạnh lẽo, sát khí kinh khủng bỗng nhiên xuất hiện

Chỉ thấy, Âm Long thoát khỏi một đao vừa rồi, không những không rút lui mà còn làm ra phản công. Hai tay không ngừng kết ấn. Theo đó, băng nguyên tố ngưng tụ lại tạo thành mấy chục con ngũ trảo thần long khổng lồ.

"Đi".

Âm Long khẽ quát, khẽ phát tay. Lập tức mấy chục con băng long gào thét hướng Mộ Dung Thiên đánh tới.

Mộ Dung Thiên khẽ nhíu mày, hắn cảm nhận được từ mấy chục con băng long này sự băng giá thấu xương.

Đây là điều không thể nào bởi vì với thân thể của Quỷ Vương, hắn đã cảnh giới vạn độc bất nhập, thủy hỏa bất xâm.

Vậy mà hắn còn từ những con băng long này sự lãnh lẽo, băng hàn đủ thấy mấy con băng long này không bình thường.

Tuy vậy, chỉ là một giây nhíu mày mà thôi. Muốn dùng chiêu này đánh bại hắn, còn xa lắm

Chỉ thấy đôi cánh đen vùng mạnh, sau lưng xuất hiện một cái bức tường màu tím do vô số linh hồn oan ức bị Mộ Dung Thiên giết hại trước đây. Linh hồn oan ức gào khóc thê lương, sau đó vô số linh hồn thoát khỏi cánh của hắn, điên cuồng hướng về phía đàn băng Long

- Oanh.

linh hồn vô hình vô ảnh đi xuy xuyên qua băng long, mỗi khi linh hồn đi xuyên qua là một con băng long bị phá hủy. Sau đó, một đường điên cuồng hướng về phía Âm Long

Âm Long dù muốn phản ứng nhưng đã không kịp. Ông chỉ kịp dơ tay lên, sau đó liền bị những linh hồn thê lương đánh trúng.

Lập tức, linh hồn hóa thành vô số lưỡi đao gió xuyên qua chiến giáp, tấn công cơ thể ông, trên đường nó qua để lại trên da thịt ông từng miếng cắt.

Linh hồn biến mất để lại cánh tay trai của Âm Long đầm máu. Ở trên đó, máu tươi không ngừng chảy ra, càng kinh khủng hơn là, máu lại có màu đen

“Phụt”

Số từ: 2206

Báo Lỗi

bestazir123

Con Nhà Người Ta

Tài sản: 206 bạc

Đã đăng 2 truyện và 265 chương

Được cảm ơn 6006 lần

```
Reading(6244,2565539,0); if($.cookie('background'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-137/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-139/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Âm Long Vs Quỷ Vương (Xong)

Phun ra một ngụm máu, Âm Long toàn thân run rẩy nửa quỳ nửa đứng lên mặt đất. Tuy vậy, ánh mắt vẫn bình tĩnh nhìn Mộ Dung Thiên

“Độc Tố, thật không tệ ah. Không ngờ tới, ngươi lại giam cầm những linh hồn người chết. Biến bọn họ thành vũ khí của mình”

Lần này trúng độc, hoàn toàn là do Âm Long chủ quan. Băng Long vừa rồi được làm từ những băng nguyên tố mạnh nhất vũ trụ, có thể đóng băng bất kì thứ gì trừ linh hồn, không những thế linh hồn còn có thể phá hủy băng long

Âm Long lại không nghĩ rằng linh hồn những người đã chết dưới tay Quỷ Vương lại được hấp thu lại, dấu ở bên trong chiếc cánh. Mặc dù quả thật trên cánh hắc có vô số gương mặt nhưng ông chỉ nghĩ đó là tạo hình của Quỷ Vương mà thôi

“Đúng thế. Trận chiến này, ngươi thua rồi”

Quỷ Vương cười lạnh, bộ dạng đắc ý trào phúng nhìn Quỷ Vương

“Thua sao !? còn quá sớm để nói câu đó”

Âm Long lạnh nhạt, trong ánh mắt giết mình của Quỷ Vương, Âm Long nâng lên thanh katana, không chút do dự cắt đi cánh tay đang chảy máu của mình

Vừa cắt xong, Âm Long liền Teleport ra bên ngoài bầu khí quyển, hắc đứng lơ lửng trên không. Ánh mắt thanh tịnh quát khê:

"Shinkai - Senbonzakura - Senkei".

Không gian rung động kịch liệt. Những mảnh kiếm xuất hiện kết hợp với nhau tạo thành những thanh kiếm phát sáng, số lượng lên tới hàng ngàn, tạo thành bốn hàng. Những hàng này lơ lửng ngay phía trên cái kia, và tiếp tục chuyển động như những cái cột tạo thành một vòng tròn bao quanh Âm Long

Sau hai tiếng nói của Âm Long.. Sau đó tâm niệm khẽ động, đầu trường kiếm khí như bị nam châm hút về phía lưỡi kiếm katana, hình thành lên một thanh đại kiếm khổng lồ.

.

"Grào.Long Tộc Trấn Ma Kiếm".

Âm Long gầm lên một tiếng long ngâm . Sau đó, thu hồi năng lực phi hành, dưới trọng lực gấp 50 lần của tiểu hành tinh. Âm Long liền rơi xuống, đi tới tầng khí quyển, bị không khí đột cháy liền hóa thành một ngôi sao chói, sau đó hóa thành một con ngũ trảo thần long rực lửa, miệng ngâm một thanh đại kiếm khổng lồ

Chưa dừng lại ở đó, năng lượng vũ trụ theo nguồn linh lực trong cơ thể Âm Long dẫn dắt, không ngừng hội tụ tại lưỡi khiến khiến cho lưỡi kiếm sáng rực lên một màu hồng kim. Một cỗ khí thế khủng khiếp xuất hiện, dù cách mặt đất hàng trăm ngàn km, thế nhưng khí thế từ chiều này khiến cho đại địa rung chuyển, đất đá không ngừng bay lên, mặt đất xuất hiện vô số vết nứt

Một kiếm vừa ra Thiên địa biến sắc, đại địa rung chuyển. Trên đường Âm Long đi qua, không gian đồ nát, thời gian dường như bất động. Phía dưới mặt đất, cả địa cầu xuất hiện vô số thiên tai, đại lục rung chuyển tách rời, biển cả dậy sóng.

Diễn giải ra thì dài dòng, thế nhưng tất cả chỉ xảy ra trong tích tắc mà thôi. Nhanh đến nỗi, Mộ Dung Thiên chưa kịp từ sự kinh ngạc khi Âm Long chặt đứt tay mình thì đã phải vội vàng biết sắc ngẩng đầu lên

.

Trong tầm mắt của hắc hắc, một con ngũ trảo thần long, miệng ngâm đại kiếm khổng lồ đang dùng tốc độ khủng bố từ trên cao rơi xuống.

Phía sau con rồng là một bầu trời hôn ám, mây mù bao phủ, không gian đồ nát.

Hắc có thể cảm nhận được kiếm uy khủng khiếp phát ra từ đại kiếm khiến hắc sợ hãi không thôi.

Sự sợ hãi này không phải đến từ thân thể mà đến từ chính linh hồn như là hắc đang đối diện với một thứ không thể ngăn cản.

"Không... Ta không tin không thể cản được chiêu này".

Mộ Dung Thiên gào thét. Trong mắt không còn sợ hãi mà thay vào đó là sự thanh tịnh lạnh băng:

"Âm Long, đây là ngươi ép ta. Hôm nay, ta không giết ngươi ta sẽ không phải là Mộ Dung Thiên"

Mộ Dung Thiên ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Âm Long nói. Sau đó, hắc phun ra một ngụm máu màu đỏ, khuôn mặt trong nháy mắt trắng như tờ giấy.

Giọt máu phun lên đại đao liền hòa tan vào bên trong. Lập tức, đại đao trong tay Mộ Dung Thiên sôi lên sùng sục, vô số linh hồn gào thét đau thương từ kiếm bay ra.

Đây chính là linh hồn của những người vô tội mà Mộ Dung Thiên đã giết bằng chính lưỡi đao này.

Linh hồn bọn họ không đi vào địa phủ, tiến vào luân hồi mà bị thanh đao trong tay Mộ Dung Thiên hấp thu. Dường bọn họ như một món thức ăn bổ dưỡng.

Vút đại đao lên không, hai tay hắn không ngừng kết ấn. Linh hồn người vô tội tạo thành những dòng chảy màu đỏ từ phía thanh kiếm bay ra các phía. Sau đó các dòng chảy ngưng tụ lại với nhau tạo thành năm thanh đao khí do máu tươi ở bốn hướng.

"Ta – Quý Vương Mộ Dung Thiên hiến dâng thể xác, linh hồn của ta cho các vị ma thần, hiến dâng lên ba trăm tỷ linh hồn sinh linh cùng với nguồn năng lực thần bí trong cơ thể ta cho các ngài. Mượn lấy sức mạnh của các ngài. Những vị Quý Thần cai quản thiên tai

Kim Ma Quý Thần: mang tới hạn hán, nắng nóng.

Mộc Ma Quý Thần: mang tới bệnh dịch, độc vụ

Thủy Ma Quý Thần: mang tới lũ lụt, sóng thần

Thổ Ma Quý Thần: mang tới động đất

Hỏa Ma Quý Thần: mang tới hỏa hoạn"

Đến đây đi, hãy để cho ta sức mạnh của các ngài. Thay các ngài mang những ngày đen tối đến nhân gian. Hãy cho ta sức mạnh của các ngài, tiêu diệt bất kì kẻ nào cản đường. Để cái ác lan tỏa khắp thế giới này"

- Grào.. Grào

Mộ Dung Thiên đọc xong. Năm thanh ma đao đồng loạt bắn lên trời, năm cái linh trận xuất hiện. Từ bên trong năm cái ma pháp năm tiếng kêu thê lương âm u vang lên.

Sau đó, năm đạo màu đen năng lượng mang theo tà ác khí tức từ bên trong linh trận bắn ra liên kết các linh trận với nhau tạo thành một ngũ hành đồ án.

"Xuất hiện đi: Diệt Thế Ác Quỷ".

Mộ Dung Thiên hét lên. Sau đó cầm lên đại đao bay lên không. Cầm lên đại đao, không chút do dự đâm thẳng vào trung tâm linh trận.

- Cạch

Từ linh trận phát ra một tiếng "cạch" như tiếng chìa khóa được tra vào ổ khóa vậy.

- Kết...Kết.

Trung tâm ngũ hành đồ án, hình ngũ giác ở giữa bắt đầu chuyển động.

Ở giữa ngũ giác xuất hiện một cái đường thẳng chia ngũ giác ra làm hai, tạo thành hai cái cánh cửa. Sau đó hai phần chuyển động, từ từ mở ra. Bên trong là một không gian đen ngòm không thấy gì.

- Grào.

Một tiếng gầm rú chấn động động cả vũ trụ vang lên, một cỗ khí tức tà ác, kinh khủng hủy thiên diệt địa bao phủ cả tiểu hành tinh. Cả tiểu hành tinh trong phút chốc bước vào thời kì hủy diệt. Núi lửa phun trào, lũ lụt, hạn hán.... tất cả thiên tai diễn ra ở khắp nơi

Cũng may đây chỉ là một tiểu hành tinh không có người ở. Nếu không, chỉ bằng cần này thiên tai cũng đủ đưa con người trở về thời kì đồ đá

Lúc này, từ bên trong cánh cửa, một sinh vật bước ra. Sinh vật này được tạo thành từ những đám mây đen dày, đặc to lớn không nhìn thấy mặt mũi. Cả thân thể nó là một đám mây linh hồn không lồ đủ để bao phủ cả hành tinh.

Phía trước đám mây là một cái miệng rộng khổng lồ với vô vàn cái răng nhọn hần, ghê rợn. Từ trên người nó, tiếng kêu thảm thiết, oan khóc ai oán của linh hồn vang lên khiến cho ai nhìn thấy cũng rợn cả tóc gáy.

"Ấm Long, chết đi".

Mộ Dung Thiên khuôn mặt không một chút máu nhìn về phía đại kiếm màu trắng dữ tợn. Không chút do dự nhảy vào miệng con quái vật, cùng nó dung hợp làm một. Ở trong cơ thể con quái vật, Mộ Dung Thiên tâm niệm khẽ động lập tức con quái vật gào thét sau đó bay lên hướng về phía Ấm Long đánh tới.

Nhìn từ xa, có thể thấy được một con hoàng kim long mang theo vô cùng vô tận mây mù cùng không gian vỡ nát đang cùng một đám mây đen khổng lồ với mồm cái mồm đầy răng sắc nhọn đang từ từ va chạm

Hai đại tuyệt chiêu va chạm không biết kết quả sẽ như thế nào đây? dù kết quả có như thế nào thì cũng chắc chắn có một điều xảy ra: Tiểu hành tinh này sẽ biến mất

Ngoại truyện: Bên ngoài hư không, thanh niên ánh mắt nhìn về phía cuộc chiến giữa Âm Long và Quỷ Vương trên tiểu hành tinh. Trong mắt tràn đầy sự hưng phấn kêu lên:

“Đặc sắc. Thật là đặc sắc. Mặc dù không thể như đám người trên kia đánh nhau, nhưng ở Hạ Giới thì quả thật là một cuộc chiến đang xem. Mặc dù nhân vật chính không phải thằng bé, nhưng cũng đủ đã con mắt. Sức mạnh của Từ Thần trong Bleach, thằng bé này đúng là cái gì cũng có thể nghĩ ra ah!”

Sau đó hắn nhìn về phía Âm Long, lắc đầu than thở một câu:

“Chỉ là phụ thân đã an bài. Đây là cơ duyên của thằng nhóc. Vì thế, dù cho Âm Long có cố thế nào thì cũng thua mà thôi. Cơ mà không sao? Tên này là một người quan trọng trong Vận Mệnh, dù thế nào cũng sẽ không nguy hại tới tính mạng. “

Tiếp tới ánh mắt nhìn về phía Quỷ Vương, trong mắt tràn đầy vẻ nghiền ngẫm cùng ý cười:

“Còn Quỷ Vương. Đã là diễn viên quần chúng, chỉ là đá lót chân để thằng bé mạnh lên thì dù cho thắng trận này cũng sẽ vẫn là kẻ thua cuộc mà thôi. Không biết, đến khi chứng kiến cảnh tượng đó thì sẽ như thế nào nhỉ? ha...ha, thật sự là vô cùng chờ mong ah. Cơ mà thằng này năng lực không tệ đó, có thể cùng một trong 12 Thiên Quỷ hợp thành một thể. Mà thôi, nghĩ nhiều làm gì. Xem tiếp đi”

Nói xong, hắn lại lấy ra bóng ngô cùng một lon coca. Ngồi vắt chân, mang theo vẻ hứng thú, chăm chú theo dõi hai người

p/s: 2 chương này tính ra là 1c. Nhưng thấy nó dài quá nên tách ra. Vì thế 2c chỉ có 2k chữ thôi, mn thông cảm

Số từ: 2057

Báo Lỗi

bestazir123

Con Nhà Người Ta

Tài sản: 206 bạc

Đã đăng 2 truyện và 265 chương

Được cảm ơn 6006 lần

```
Reading(6244,2565540,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-138/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Dị Biến

“Long Kiếm. Quay đầu là bờ. Ta khuyên ông lần cuối cùng, quay lại đi”

Trên không, Nguyễn Trung Kiên quần áo rách nát, trên người vết thương chồng chất, máu tươi chảy ra không ngừng.

Đứng trên không, gió rít điên cuồng như những lưỡi dao cắn xé vết thương tạo nên những cơn đau buốt vào tận xương tủy. Tuy vậy, Nguyễn Trung Kiên vẫn đứng đó, không một tiếng kêu than,

Mặc dù khuôn mặt trắng bệch , thân thể run lên không ngừng nhưng ánh mắt vẫn bình tĩnh, mang theo một chút gì đó cầu khẩn nhìn Long Kiếm

Đối diện ông, Long Kiếm cũng không khá hơn chút nào. Hơi thở ồ ồ, khuôn mặt tái xanh. Nhìn Nguyễn Trung Kiên bộ dạng thảm bại như vậy nhưng vẫn cố nín thở quay về. Long Kiếm cúi đầu, cắn chặt răng

“Đừng nói nữa. Hiện tại chúng ta đã không còn là chiến hữu như ngày xưa mà là kẻ thù của nhau. Ngày hôm nay, giữa chúng ta chỉ có một người sống mà thôi”

Nói xong, thân hình Long Kiếm biến mất, chỉ trong tích tắc liền xuất hiện bên cạnh Nguyễn Trung Kiên. Song kiếm đâm ra mang theo sát khí vô cùng vô tận. Một kiếm này, Long Kiếm đã không còn lưu tình như những lần khác nữa. Dù trong lòng rất đau, nhưng hắn vẫn phải làm

Ám Long mang theo Mộ Dung Thiên rời đi khiến cuộc chiến hoàn toàn nghiêng về phía đội quân Nguyễn gia. Nên nhớ, dù Ám Long đã rời đi, thậm chí kể cả khi năm vị Độ Khí Cảnh của Nguyễn gia rời đi, xuống mặt đất giúp đỡ đại quân tiêu diệt quý tộc, thì nơi này vẫn còn hai vị Độ Không Cảnh tọa trấn

Trong khi đó, phía bên kia, ngoại trừ Mộ Dung Thiên ra, không một ai đạt tới cảnh giới này cả. Dù cho Bát Môn Độn Giáp là người đột biến, có thể cùng hai vị Độ Không Cảnh đánh ngang tay, nhưng thật sự là như vậy sao?

Độ Không Cảnh, khi mà Linh Khí cùng chủ nhân hợp làm một. Bọn họ hoàn toàn không có khái niệm gọi là : tiêu hao linh lực. Thiếu linh lực, Linh Khí sẽ dùng tốc độ nhanh nhất hấp thu năng lượng vũ trụ chuyển thành linh lực

Còn Độ Khí Cảnh, mặc dù cũng có Linh Khí, có thể dùng Linh Khí hấp thu năng lượng vũ trụ chuyển thành linh lực, nhưng tốc độ đó nhanh hay chậm phụ thuộc vào công pháp mà bọn họ tu luyện. Quan trọng nhất là, không thể nhanh bằng Độ Không Cảnh

Nói đơn giản, Độ Khí Cảnh cần thời gian hồi linh lực còn Độ Không Cảnh thì không

Với lợi thế đó. Nguyễn Quang Trung và Nguyễn Thành Phát không việc gì mà vội vàng, chỉ cần chờ cho đối phương hết linh lực thì giết bọn họ trở nên cực kì dễ dàng

Quả thật không ngoài dự tính của hai ông. Lúc đầu còn hùng hồn, cùng hai Độ Không Cảnh đánh ngang tay khiến đám thuộc hạ Quý Vương mang theo một tâm trạng khinh thường, trào phúng. Nghĩ rằng: Độ Không Cảnh cũng chỉ có thế mà thôi

Nhưng giờ đây tám người, à không tính cả Mộ Dung Thiên là chín bộ dạng lờ lờ, quần áo xộc xệch với vết thương chồng chất , nặng nề đủ cả. Khuôn mặt trắng bệch, đứng trên bầu trời không ngừng thở dốc. Phía sau lưng, hai cánh linh dịch càng ngày càng trở nên ảm đạm

“Trò chơi, đến đây là kết thúc rồi”

Nhìn chín người như cá nằm trên thớt, Nguyễn Quang Trung cười lạnh lùng, âm thanh vô tình nói ra một câu.

Nói xong, trên người bùng phát một cỗ khí thế khủng bố, một cỗ khí thế vô hình vô ảnh như lại khiến cả một vùng trời đầy mây bỗng nhiên biến mất

Cảm nhận được cỗ uy áp đáng sợ từ trên người Nguyễn Quang Trung, đáng sợ tới nỗi cả chín người Mộ Dung Phục toàn thân run rẩy bầy, từ sâu trong linh hồn ,một cảm giác thuần phục khiến bọn họ run sợ, giống như một sợi xích khóa chân bọn họ, khiến bọn họ không thể nào di chuyển

“Long Kiếm. Mau cứu chúng ta”

Mộ Dung Phục nhìn về phía Long Kiếm gằm thét. Hắn là gia chủ Mộ Dung gia, hắn không muốn chết. Hắn còn muốn sống để mà cai trị người Việt nữa.

Thế nhưng, ngoài sự mong đợi của Mộ Dung Phục. Mặc cho hắn gào thét thế nào, Long Kiếm cũng mặc kệ hắn.

“Ngươi...”

Thấy thế, Mộ Dung Phục ánh mắt trừng lớn, toàn thân run rẩy không ngừng, lắp bắp kêu lên một câu. Âm thanh mang theo một sự khó tin. Hắn không hiểu tại sao Long Kiếm lại không cứu hắn ? Không phải hai người đều là thuộc hạ của Quý Vương sao?

“Ngươi, đang nhìn ai vậy?”

Đúng lúc này, một âm thanh lạnh giá, giống như tiếng kêu gào của tử thần vang lên bên tai khiến Mộ Dung Phục chấn động. Hắn từ từ quay đầu lại, ánh mắt tuyệt vọng nhìn khuôn mặt nam nhân đang mỉm cười trước mặt mình

“Tạm biệt. Gia chủ Mộ Dung gia”

Nguyễn Quang Trung gần từng tiếng một. Sau đó, một chương đề lên người Mộ Dung Phục

- Oanh

Một tiếng nổ lớn vang lên, một chưởng nhìn như bình thường nhưng lại chứa 100% công lực của Độ Không Cảnh trực tiếp đánh cho Mộ Dung Phục thành huyết vụ. Dưới một chưởng này của Quang Trung, Mộ Dung Phục chết không thể nào chết hơn

Mộ Dung Phục chết là mở đầu cho một cuộc chiến. Chính xác hơn là một cuộc đồ sát, một cuộc đồ sát của hai vị cường giả Độ Không Cảnh với Bát Môn Độn Giáp. Tám tên Độ Khí Cảnh đã hết linh lực liệu có thể sống dưới tay của hai vị Độ Không Cảnh với 100% sức mạnh? Kết quả, còn cần phải nói ra sao

- Pháp... Hự

Người cuối cùng trong Bát Môn Độn Giáp bị Quang Trung một thương xuyên thủng trái tim. Hắn hai mắt mở thật lớn, tại tim hắn, máu tươi chảy ra không ngừng

Nhìn đối phương, Quang Trung lạnh lùng vô tình rút ra trường thương. Lập tức, một cột máu từ trái tim hắn bắn lên không, chỉ tích tắc sau, người cuối cùng của Bát Môn Độn Giáp hai mắt trợn ngược, khí tức đoạn tuyệt, hóa thành một cái xác không hồn rơi xuống mặt đất

Giết xong chín người, Quang Trung cùng Thành Phát không một chút ghé tay. Nghĩ tới hơn mười ngàn người đã chết dưới tay bọn chúng, cả hai chỉ hận không thể băm vằm bọn chúng ra làm trăm mảnh, nếu không phải hai người có một chút lương tâm thì chín người Mộ Dung Phục sẽ không chết một cách nguyên vẹn thể này đâu

“Bát Môn Độn Giáp cùng Mộ Dung Phục đã chết. Nguyễn Khánh cũng vừa truyền tin tới, toàn bộ Mộ Dung gia đã bị tiêu diệt. Bọn họ đang dùng tốc độ nhanh nhất trở về Nguyên Linh Đại Lục”

Nguyễn Thành Phát nhìn Quang Trung cười nói.

Nguyễn Khánh dựa theo lệnh của Long, dẫn theo một đại quân hoàng gia đi tới Viêm Trung Tinh tấn công Mộ Dung gia

Viêm Trung Tinh mặc dù là kẻ thù của đế quốc, cùng đế quốc thù không đội trời chung. Tuy vậy, với thân phận là một kẻ thất bại, bọn họ cũng không dám động tới đế quốc, ít nhất là thời điểm này

Mà Viêm Trung Tinh nội chiến nhiều năm. Dù cho tứ đại quý tộc mạnh nhất hành tinh cũng đánh nhau suốt cả ngày. Bất kì ai trong số bốn gia tộc đều muốn những người còn lại ngã xuống

Vì thế, khi mà Nguyễn Khánh mang quân đánh Viêm Trung Tinh, không những không bị người nơi này ngăn cản mà còn được đối phương tận tình, chỉ tận nhà đối phương. Kém chút nữa là đem quân cùng Nguyễn Khánh diệt Mộ Dung gia

Cùng với việc lần này Mộ Dung Phục mang theo hầu như tất cả quân của Mộ Dung gia, chỉ để lại các vị trưởng lão giữ nhà. Vì thế, nửa ngày, Mộ Dung gia liền diệt vong

Trở lại đại lục, nghe được tin này, Quang Trung hai mắt lóe lên một tia hưng phấn:

“Tốt lắm. Như vậy, cuộc chiến này, chúng ta thắng rồi. Chỉ là...”

Nói xong, ánh mắt ông nhìn về phía Nguyễn Trung Kiên cùng Long Kiếm ở trên không điên cuồng va chạm. Kiếm khí, đao khí, linh khí... không ngừng tuôn ra. Dù cho đứng cách đó rất xa, nhưng cả hai vẫn cảm nhận được sự kịch liệt của trận đấu

“Kẻ nó đi. Long Kiếm cùng thằng nhóc đã là chiến hữu mấy chục năm. Giờ đối phương phản bội, nó không shock mới là lạ. Cứ để nó cùng Long Kiếm tự mình giải quyết đi. Hiện tại, ta lo nhất là Âm Long tiền bối”

Thành Phát thờ dãi một câu. Ánh mắt nhìn lên không trung, trong mắt toát lên một sự lo lắng. Vừa rồi, ông cảm nhận được một cỗ khí tức tà ác, nhưng chỉ là thoáng qua mà thôi. Tuy vậy, nó cũng khiến lòng ông bất an vô cùng

“Tin tưởng Âm Long tiền bối. Ngài ấy được đích thân Long dạy bảo. Đánh không lại Quý Vương thì cũng có thể chạy thoát”

Cảm nhận được sự lo âu của bạn mình, Quang Trung cười vỗ vai an ủi.

Thế nhưng, ông vừa nói xong, một tiếng cười lạnh, mang theo sự âm u cùng trào phúng. Một tiếng cười khiến cả hai người bọn họ biến sắc, ánh mắt kinh hãi nhìn về phía đó

“Vậy sao!? Các ngươi quá coi thường ta rồi đó”

Chỉ thấy, bầu trời trong xanh của ban ngày bỗng chốc tối sầm lại. Mây đen mang theo một cỗ cảm giác âm trầm, đáng sợ, tràn đầy mùi vị tử vong không ngừng kéo đến

Lúc này, xuyên qua tầng mây đen đậm đặc. Một con quái vật từng bước, từng bước một đi ra. Trong tay sinh vật, còn nhắc theo một huyết nhân, khí tức yếu ớt

“ Âm Long tiền bối”

Nhìn huyết nhân người không ra người, quý không ra quý với chân tay bị chặt, toàn thân chằng chịt vết thương. Máu tươi khắp chảy ra như suối, khí tức yếu ớt.

Cảm nhận được khí tức quen thuộc từ huyết nhân, Quang Trung cùng Thành Phát khuôn mặt trắng bệch , kêu lên một tiếng thất thây sau đó hướng về phía Mộ Dung Phục đánh tới. Ý đồ cứu lấy Âm Long

Thấy thế, Mộ Dung Thiên bộ dạng lười biếng, cười lạnh

“ Muốn cướp!?! trả lại cho các người”

Nói xong, hắn không chút do dự phát tay, ném Âm Long về phía hai người

Thấy thế, Quang Trung cùng với Thành Phát biến sắc, vội vàng đỡ lấy Âm Long

Nhìn Âm Long đã hôn mê bất tỉnh, trong cơ thể sinh cơ yếu ớt như là bất kì lúc nào có thể chết vậy, toàn thân thương thế cực nặng. Hai người không khỏi trầm xuống, ánh mắt mang theo nộ khí nhìn về phía Mộ Dung Thiên

“ Người...”

“ Ha... ha. Không thể không nói. Thằng đó rất mạnh, có thể ép ta dùng tới cả Thiên Cấp công pháp . Vậy mà cũng không thể giết được hắn”

Mộ Dung Thiên ánh mắt tán thưởng nhìn Âm Long. Nhớ lại trận chiến vừa rồi, trong lòng không khỏi kêu một tiếng may mắn.

Nói xong, Mộ Dung Thiên thân hình biến mất, chỉ trong tích tắc liền xuất hiện phía trên cái vực do bảy cái đầu rồng của Thất Long Sơn tạo thành. Ánh mắt nhìn xuyên thấu xuống bên dưới, nơi mà dưới đáy vực, một ngôi đền cổ xưa tọa lạc ở đó không biết bao nhiêu năm

“ Đây chính là Đền Phụ sao? Đáng tiếc thực lực của ta không đủ. Nếu không, ta rất muốn xem, bên trong Đền Phụ đang cất giấu thứ gì?”

Cách đó không xa, đang cùng Nguyễn Trung Kiên đánh nhau. Nhìn thấy Mộ Dung Thiên xuất hiện ở trung tâm Thất Long Sơn. Long Kiếm không khỏi giật mình, sau đó chuyển thành ngưng trọng:

“ Thật mạnh, ngay cả một trong những siêu cấp cường giả của Nguyễn gia cũng không phải là đối thủ. Đây chính là sức mạnh chân chính của Quý Vương sao?”

Bỗng nhiên, Long Kiếm hai mắt sáng ngời, giống như phát hiện một bí mật nào đó vậy. Không chút do dự bỏ qua Nguyễn Trung Kiên, xuất hiện bên cạnh Mộ Dung Thiên, quỳ một chân, cúi đầu cung kính nói:

“ Cha. Ngài đã trở về”

“ Ừm. Bảo vệ ta. Để ta thực hiện nghi thức Triệu Hồi Rồng Thần”

Mộ Dung Thiên gật đầu, sau đó từ trong không gian lấy ra Bảy Viên Ngọc Rồng

Bên kia, Nguyễn Trung Kiên toàn thân lao đảo như người sắp ngã, ánh mắt khiếp hãi nhìn về phía Mộ Dung Thiên, âm thanh mang theo vẻ không thể tin được thều thào:

“ Không ... không thể nào...!?! Ngay cả Âm Long tiền bối cũng thất bại. Chẳng lẽ, không ai có thể cản được được hắn sao?”

Nhìn Mộ Dung Thiên sống sò sờ trước mặt mình, Nguyễn Trung Kiên dù không chứng kiến Âm Long bị thương nặng, đang hôn mê bất tỉnh thì cũng hiểu ra: Âm Long thua. Điều này khiến ông khiếp sợ, nhưng nhiều hơn là tuyệt vọng

Âm Long là người mạnh nhất ở đây. Ngay đến cả Âm Long cũng bị Mộ Dung Thiên đánh bại. Thì hỏi ai có thể cản hắn thực hiện nghi thức phục sinh

Nhìn đối phương bắt đầu niệm chú, Nguyễn Trung Kiên trắng bệch, trong mắt sợ hãi, tuyệt vọng... sau đó đổi thành kiên định

“ Cấm Thuật: Long Hôn Phụ Thế”

Nguyễn Trung Kiên ở trên không, dùng tốc độ nhanh nhất kết ấn. Sau đó, gầm lên một tiếng

“ Kiên. .. Không được thực hiện Cấm thuật đó”

Nghe tiếng gầm của Trung Kiên. Hoàng Trung cùng Thành Phát biến sắc hô lớn, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất bắn về phía Nguyễn Trung Kiên, ý đồ ngăn cản ông.

Thế nhưng, tất cả đều đã không kịp. Nguyễn Trung Kiên đã hoàn toàn kết án thành công. Lập tức, từ ngực ông, một cách cửa màu đen mở ra. Một con rồng phương đông màu đen từ bên trong cánh cửa bay lên cao

- Grào

Một tiếng long ngâm từ miệng rồng phát ra. Hắc Long uốn lượn thân mình trên không rồi như một mũi tên bắn về phía Nguyễn Trung Kiên phía dưới

- Xoẹt

Lập tức, Hắc Long đi xuyên qua cơ thể Nguyễn Trung Kiên, cùng ông hoàn toàn dung hợp làm một.

Vẫn là một người đàn ông bốn mươi mặc chiến giáp. Chỉ có điều, thân thể ông được bao bọc bởi một lớp hắc khí kì lạ, và đặc biệt hơn, Nguyễn Trung Kiên hoàn toàn đứng lơ lửng trên trời mà không cần tới linh lực. Thực lực, trong nháy mắt tăng lên Độ Không Cảnh

Thi triển xong cấm thuật, Nguyễn Trung Kiên không nói không rằng lập tức tiêu thất. Chỉ trong tích tắc liền xuất hiện phía trên Mộ Dung Thiên, hai tay cầm đao lơ lửng không, ánh mắt đờ đờ sát khí nhìn Mộ Dung Thiên gầm lên:

“Chết đi. Đao Trảm Tình Không”

Thế nhưng, chưa kịp thi triển ra một chiêu này. Thì một cảnh tượng diễn ra khiến ông sững sờ, ngơ ngác đứng đó. Không chỉ ông, mà kể cả Quang Trung cùng với Thành Phát cũng khó tin nhìn những gì diễn ra trước mặt,

Vậy, trước mặt bọn họ đã xảy ra chuyện gì? Chương sau sẽ rõ :D

Số từ: 2921

Báo Lỗi

bestazir123

Nghèo Rớt Mòng Toi

Tài sản: 22 bạc

Đã đăng 2 truyện và 267 chương

Được cảm ơn 6048 lần

```
Reading(6244,2568250,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-139/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Sự Thật Về Long Kiếm

Trước mặt bọn họ đang diễn ra cái gì? Không có gì cả, chỉ là cảnh tượng Long Kiếm rút từ trong ngực ra một thanh tiểu đao, ánh mắt cung kính lúc nào liền biến mất mà thay vào đó là vô tận sát cơ.

Hắn quay đầu, dùng tốc độ cực nhanh, vượt qua không gian và thời gian, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai đâm về phía Mộ Dung Thiên

- Phập

Thanh tiểu đao không một chút ngăn trở đâm xuyên qua cơ thể của Mộ Dung Thiên. Mộ Dung Thiên hai mắt mở trừng, trên khuôn mặt dữ tợn toát lên một vẻ khó tin

Nhìn lưỡi đao màu hoàng kim, được khắc những kí tự kì lạ. Mộ Dung Thiên mặt mày trắng xám

Hắn có thể cảm nhận được, từ lưỡi đao đó, một nguồn năng lượng thần thánh, một nguồn năng lượng mà hắn cực kì căm ghét đang găm nhăm cơ thể mình

Cực kì gian nan quay đầu, Mộ Dung Thiên trong mắt lóe lên một sự khó hiểu, kinh hãi lấp bắp:

“ . Trần Ma Kiếm. Hận nhi. Con... Con...”

Mộ Dung Thiên thật sự không thể tin được đứa con trai ruột của mình, kẻ mà hắn tin tưởng còn hơn cả Bát Môn Độn Giáp và Mộ Dung Phục lại có thể cầm đao đâm hắn. Hắn thật sự bị hành động của Long Kiếm làm cho khiếp sợ

Đối mới với ánh mắt nghi vấn của Mộ Dung Thiên. Long Kiếm vẫn giữ thái độ lạnh nhạt, bình tĩnh như nước. Như là trước mặt ông không phải cha ruột của mình mà là một người tên tội phạm vậy.

Cầm lên Trần Ma Kiếm. Long Kiếm không chút do dự rút ra. Lập tức, một cột máu đen ngòm, tanh tươi từ ngực Mộ Dung Thiên bắn thẳng lên không.

“ Ông nghĩ ta thật sự thuần phục ông sao? Dù ông là cha đẻ của ta, nhưng bản thân ta là một thù hộ thần. Bất kì người nào có hành vi tổn hại tới quốc gia của ta. Ta đều tiêu diệt bằng được. ”

Long Kiếm lạnh lùng, sau đó một chưởng đánh bay Mộ Dung Thiên ra ngoài

Nếu như ban đầu, Mộ Dung Thiên hoàn toàn không sợ Long Kiếm ám toán. Thế nhưng giờ lại khác, mặc dù hắn thắng trong cuộc solo với Âm Long, nhưng bản thân hắn cũng bị thương rất nặng. Sức chiến đấu giảm xuống Độ Khí Cảnh

Không những vậy, Trần Ma Kiếm còn là khắc tinh của Ma Đạo do người của Phật Đạo kết hợp với Thần Đạo tạo nên. Nó mang theo phật pháp vô biên, trừ tà diệt ma của Phật Đạo cùng với quang minh ánh sáng của thiên thần tạo ra nguồn sát thương cực lớn cho thành viên Ma Đạo

Kết quả cuối cùng, Mộ Dung Thiên hoàn toàn bị Long Kiếm một kiếm đánh bại. Bị ông ta dùng một chưởng đánh bay

Hành động của Long Kiếm quá bất ngờ không chỉ gây shock cho Mộ Dung Thiên mà kể cả mấy người Nguyễn Trung Kiên

Bọn họ ngỡ ngác đứng đó, thậm chí tới cả Nguyễn Trung Kiên đang định thi triển tuyệt chiêu cũng phải dừng lại, đứng trên không với bộ dạng khiếp sợ

Rất lâu sau, Nguyễn Trung Kiên mới bình tĩnh lại được. Ánh mắt mang theo sự kinh hãi, toàn thân kích động vô cùng kêu lên:

“ Long Kiếm. Thì ra ông có tình phản bội đế quốc. Đi theo Mộ Dung Thiên, chính là đợi thời cơ giết hắn phải không?”

Cảm nhận được trong giọng nói của chiến hữu mình một vẻ vui sướng, Long Kiếm không khỏi trầm mặc. Sau đó, hắn thở dài, ngẩng đầu thở dài nói:

“ Kiên à, ông đoán sai rồi. Tôi giết Mộ Dung Thiên, tất cả là vì nó”

Nói xong, ánh mắt ông nhìn về phía bảy viên ngọc rồng trong tay tay mình, hai mắt lóe lên một sự hưng phấn tột cùng

“ Tại sao?”

“ Bởi vì cô Thảo phải không?”

Âm thanh quen thuộc vang lên trả lời cho câu hỏi của Nguyễn Trung Kiên. Nghe được âm thanh này, ở đây mọi người đều không khỏi giật mình. Long Kiếm càng là thân hình run lên, hắn dừng lại, quay đầu nhìn về phía phát ra tiếng nói

Chỉ thấy, một con rồng phương tây với vảy rồng màu trắng bạc, hai cánh rộng lớn bao phủ cả bầu trời. Mỗi khi nó đập cánh là cả một vùng không gian rung động. Xung quanh nó, phong nguyên tố không ngừng lượn quanh

Trên đầu rồng đứng đó một thanh niên, một thanh niên nhìn qua khoảng mười bảy, mười tám tuổi. Khuôn mặt tuấn mỹ vô cùng. Không phải ai khác, chính là Long

Long xuất hiện liền trở thành trung tâm. Tất cả mọi ánh mắt đều đổ về phía hắn

“ Ta còn khó hiểu vì sao các vị lại có thể biết được mọi kế hoạch của Mộ Dung Thiên. Thậm chí còn thiết lập một kế hoạch hoàn mỹ. Nếu không phải là ta, thì có lẽ Mộ Dung Thiên đã không còn sống đến ngày hôm nay. Hóa ra, các vị có được sự trợ giúp từ Long.

Long, không thể không nói. Cậu là người duy nhất khiến ta thần phục”

Nói tới đây, Long Kiếm ánh mắt mang theo một sự kính nể nhìn Long.

Là đệ tử Lạc Thành, Long Kiếm hiểu rất rõ ràng về một kẻ. Một kẻ được coi là yêu nghiệt của bát đại hoàng tộc

Nguyễn Tuấn Long, mười tuổi thay thế cha mình tiếp quản Nguyễn gia. Lúc đó Nguyễn gia, đứng vị trí thứ năm trong bát đại hoàng tộc

Chỉ trong gần ba năm tiếp quản, bằng vào những thủ đoạn thông thiên, không giống ai. Nguyễn Tuấn Long đưa gia tộc mình từ vị trí thứ năm lên vị trí thứ hai, chỉ thua mỗi Lạc gia.

Thậm chí Lạc Thành còn nói, nếu không phải nghĩ tới Lạc Tuyết, Long hoàn toàn có thể đưa Nguyễn gia đạp đổ Lạc gia mà chiếm vị trí thứ nhất

Từ đó, Nguyễn gia có vị trí độc tôn trong bát đại hoàng tộc, bọn họ cũng biết tới đứa trẻ mười hai tuổi đang chường không Nguyễn gia có cái đầu đáng sợ cỡ nào.

Thủ đoạn của hắn vừa khiến người khác nể phục, vừa khiến người khác rung mình, sợ hãi đến nỗi có cả một câu sấm truyền trong bát đại hoàng tộc: Thà chọc Diêm Vương, chớ chọc Tuấn Long”

Tuy vậy, sau ba năm chường quân Nguyễn gia, Nguyễn Tuấn Long bất thành linh từ chức và biến mất cho tới tận bây giờ. Chỉ có một số ít người biết được hắn đi đâu, còn lại tất cả chỉ là một dấu chấm hỏi

Đối với Long, Long Kiếm hoàn toàn không thể dùng được địa vị của một cường giả, hay là thân phận người lớn để nói chuyện với hắn. Không những vậy, nhiều lúc, Long Kiếm còn cảm thấy cực kì áp lực mỗi khi đứng cạnh Long. Sự bình tĩnh, cách ứng xử hoàn toàn không phải của một đứa trẻ khiến Long Kiếm vừa sợ, vừa kính phục

Nghe vậy, Long cũng không trả lời ông, mà vẫn nghiêm túc nhìn ông lên tiếng:

“Cô Thảo. Vợ ông đã chết rồi phải không?”

Một câu này của Long như một tiếng sét đánh vào tai mọi người khiến những người ở đây khiếp hãi vô cùng, bộ dạng không thể nào tin nổi

“Không... không thể nào! Nếu Lê Hương Thảo chết thì ai là người chỉ huy Tôn Tiên Môn.”

“Cha. Con đã điều tra rất rõ ràng. Cô Thảo đã chết ba năm nay, điều hành Tôn Tiên Môn làm việc không phải ai khác chính là Long Kiếm. Ông ấy vừa giữ cương vị đội trưởng Từ Long Đình, vừa thay người vợ đã mất của mình quản lý Tôn Tiên Môn. Ta nói đúng chứ, Long Kiếm?”

Nói xong, Long nhìn về phía Long Kiếm trầm giọng. Khi hắn tìm ra bí mật này, bản thân cũng giật mình vô cùng. Sau đó, hắn đã hoàn toàn hiểu được lý do tại sao Long Kiếm phản bội đế quốc

Về phía Long Kiếm, khi nghe được câu này của Long. Bản thân ông run rẩy, hai bàn tay nắm thật chặt, cúi đầu trầm mặc

Rất lâu sau, Long Kiếm ngẩng đầu nhìn trời sao. Trong đôi mắt ông, những giọt nước mắt không ngừng chảy ra. Âm thanh nghẹn ngào, mang theo sự đau khổ tột cùng nói:

“Đúng vậy. Thảo đã chết rồi. Bà ấy chết từ ba năm trước do chính tay hắn giết”

Nói xong, ông dùng ánh mắt cừu hận vô biên nhìn Mộ Dung Thiên đang ôm ngực nằm vật vờ trên không.

“Ba năm trước. Trong một nhiệm vụ truy bắt tội phạm. Ta cùng Thảo đã gặp Mộ Dung Thiên, lúc đó là Đình Bá Vương.

Sau đó, Mộ Dung Thiên thức tỉnh trí nhớ của ta, để ta nhớ lại thân thế của mình. Và các người biết hắn tiếp theo làm gì không

Hắn giết chết người vợ mà ta yêu quý nhất trước mặt ta. Hắn nói, thân là con trai của Quý Vương không được có tình yêu nam nữ, càng không được yêu người của Việt Tộc

Ha... ha, cả đời ta chỉ có hai người quan trọng nhất. Một là sư phụ và hai là bà ấy. Bà ấy chết, các người biết ta đau khổ tới nhường nào không. Lúc đó, ta chỉ muốn giết chết Mộ Dung Thiên để trả thù. Dẫu cho hắn là cha đẻ của ta đi chăng nữa.

Nhưng, khi nghe được kế hoạch của hắn lại khiến ta bình tĩnh lại. Cũng khiến ta tìm được một tia hy vọng”

Cảm nhận được sự tuyệt vọng, đau khổ của Long Kiếm. Long hiểu được cảm giác của ông lúc đó thế nào.

Long Kiếm cùng Lê Hương Thảo là một cặp đôi vợ chồng có thể coi là thần tượng của rất nhiều người. Bọn họ yêu nhau hơn ba mươi năm, thế nhưng trong ba mươi năm ấy, số thời gian hai người ở cùng nhau lại rất ít. Phần lớn thời gian, bọn họ đều tập trung vào việc bảo vệ tổ quốc. Là hai người chân chính hiến dâng cả sinh mạng mình cho Việt Tộc.

Dẫu vậy, tình cảm giữa hai người chưa bao giờ thay đổi mà còn càng ngày càng gắn kết. Bởi vì bọn họ vừa là vợ chồng, vừa cùng chung một lý tưởng: Thủ hộ Việt tộc. Mỗi tình của họ, được thành viên Tôn Tiên Môn, Từ Long Đình nhắc đến rất nhiều như là một giai thoại đẹp đẽ

Long Kiếm tự tay nhìn thấy Lê Hương Thảo chết trước mặt mình. Chết dưới tay người cha ruột. Dù không chứng kiến, nhưng Long có thể hiểu, lúc đó Long Kiếm cảm giác thế nào. Đau đớn? tuyệt vọng? không có ý nghĩa sống? có lẽ vậy... nhưng nhiều hơn là sự hận thù

“Ông định nhờ vào Bảy Viên Ngọc Rồng, để phục sinh vợ mình”

Nhìn Long Kiếm lệ tràn mi, Long không khỏi thở dài. Lúc này đây, hắn không còn trách ông tại sao lại phản lại đế quốc. Lấy đi ngọc rồng nữa. Ngay cả hắn, rơi vào tình cảnh như thế cũng sẽ làm vậy

“Đúng vậy. Chỉ cần tập hợp đủ bảy viên ngọc rồng. Triệu Hồi Rồng Thần thì ta có thể phục sinh bà ấy. Mà ba viên thì ở đế quốc, một viên không rõ tung tích. Ba viên còn lại thì đang nằm trong tay Ma Vương của Ma Thần Điện

Lúc đó, ta nghe được Mộ Dung Thiên ý định ăn cắp ba viên ngọc rồng của đế quốc. Cũng biết hắn định tìm tới Ma Thần để mua lại ba viên kia. Vì thế, ta để lại hận thù trong lòng mình, đầu phục Mộ Dung Thiên.

Ta giúp hắn tìm lại bảy viên ngọc rồng, sau đó nhân lúc hắn không phòng bị mà giết hắn trả mối thù năm xưa và cướp lại ngọc rồng

Trong ba năm, ta không ngừng ở trước mặt Mộ Dung Thiên biểu hiện ra năng lực cùng lòng trung thành của mình, đạt được hắn tín nhiệm. Lại thêm thân phận là con ruột, Mộ Dung Thiên hoàn toàn coi ta thành truyền nhân, hết lòng bồi dưỡng.

Ha... ha, ầu cũng là trời quả báo, kẻ mà hắn tin tưởng nhất cuối cùng lại phản bội hắn”

Nói tới đây, Long Kiếm ngừng đầu cười điên cuồng. Sau đó, ánh mắt hắn tràn đầy sát cơ nhìn về phía mấy người. Cầm trong tay trường kiếm, Long Kiếm âm thanh lạnh như băng

“Hôm nay. Dù bằng bất kì giá nào ta cũng phải thực hiện được việc hồi sinh Thảo. Các người đừng mong cản ta”

“Ai nói chúng ta sẽ cản trở ông”

Long khẽ cười, nói ra một câu kinh người. Câu nói của hắn, không chỉ khiến ba người Nguyễn Trung Kiên giật mình mà ngay cả Long Kiếm cũng không thể tin những gì mình nghe thấy

“Gần ba mươi năm nay, ông lấy thân phận của một thủ hộ thần, bảo vệ tổ quốc. Đế quốc nợ ông rất nhiều rồi. Hiện giờ, ta lấy thân phận Long Tộc Chí Tôn: Nhất Thiên Long Hoàng cho ông một lần thực hiện nghi thức Triệu Hồi Rồng Thần. Mong rằng ông sẽ hoàn thành được ước nguyện của mình”

Long cao giọng, thái độ cực kì nghiêm túc lên tiếng

“Long. Con biết là một khi điều ước được thực hiện. Bảy Viên Ngọc Rồng sẽ bay tán loạn trên đại lục. Muốn lần thứ hai triệu hồi Rồng Thần thì phải tìm lại được bảy viên ngọc rồng. Con thật sự muốn làm vậy chứ?”

Nguyễn Quang Trung có chút lo lắng, mở miệng khuyên bảo. Không phải ông không muốn để Long Kiếm phục sinh vợ mình mà là việc sử dụng ngọc rồng sẽ phát sinh ra những nguy cơ với đế quốc

Quy luật của Bảy Viên Ngọc Rồng là sau khi thực hiện xong điều ước, ngọc rồng biến mất. Bảy viên ngọc sẽ bay khắp nơi trên đại lục. Mà đại lục rộng lớn vô cùng, muốn tìm lại được Bảy Viên Ngọc Rồng cần một thời gian rất dài

“Trung trưởng lão. Ông yên tâm. Việc tìm ngọc rồng cứ để cháu lo” Long cười vỗ ngực đảm bảo sau đó nhìn về phía Long Kiếm đang sững sờ đứng đó trầm giọng:

“Long Kiếm. Còn đứng đó làm gì nữa. Mau thực hiện nghi thức đi”

Âm thanh của Long khiến Long Kiếm tỉnh táo lại. Ánh mắt mang theo vẻ căm kích tột cùng nhìn Long, ông quỳ xuống nghẹn ngào, âm thanh mang theo một sự kích động cùng hồi hận:

“Tạ Long Hoàng khai ân. Sau khi hồi sinh người vợ đã mất. Ta xin nhận mọi hình phạt mà đế quốc đưa ra vì những tội danh mà mình làm ra”

Nói xong, ông đứng dậy quay đầu cầm lên bảy viên ngọc rồng. Bay tới trung tâm của Thất Long Sơn

Ném bảy viên ngọc rồng xuống vực thẳm. Điều kì lạ là bảy viên ngọc không rơi xuống mà lại lơ lửng giữa không trung, giống như có một thứ gì đó vô hình giữ bọn chúng lại vậy

“Viết lên. Asji – kjen – lianeg.”

Lúc này, Long Kiếm khẽ quát một tiếng. Sau đó ở trên hư không viết lên những đoạn văn bằng linh lực tối nghĩa. Đó, là đoạn văn dùng để kích hoạt nghi thức Triệu Hồi Rồng Thần

Mọi ánh mắt đều tập trung về phía Long Kiếm, vì thế không ai để ý rằng, tại phía xa, nơi mà Mộ Dung Thiên đang thoi thóp thở bỗng nhiên mất mờ trùng, hắn ngừng đầu, ánh mắt nhìn về phía Long Kiếm đang thực hiện nghi thức lóe lên một tia đắc ý cùng sát cơ.

“Kế hoạch. Cuối cùng cũng thành công”

Số từ: 2921

Báo Lỗi

bestazir123

Nghèo Rót Mồng Toi

Tài sản: 57 bạc

Đã đăng 2 truyện và 267 chương

Được cảm ơn 6083 lần

```
Reading(6244,2569838,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen.v.com/di-gioi-lien-minh/chuong-140/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 131: Long Kiếm Chết

Trên không, Long Kiếm một tay không ngừng huy động viết lên những văn tự kì lạ. Không phải chữ viết, cũng chẳng phải chữ nôm. Đó là một dạng văn tự cổ xưa, tràn đầy màu sắc thần bí

Khoảng tầm mười phút sau, Long Kiếm mới dừng lại. Nhìn đoạn văn dài lơ lửng giữa không trung, trong mắt ông toát lên một vẻ hưng phấn cùng kích động. Chỉ cần một chút nữa thôi, là hắn có thể thực hiện thành công nghi thức triệu hồi Rồng Thần rồi

Nghĩ tới chốc lát nữa thôi có thể được gặp lại người vợ mình yêu quý. Long Kiếm không kiềm được nước mắt tuôn trào. Ba năm không ngừng cố gắng, không ngừng làm trái lương tâm, cuối cùng cũng đã được đền đáp

Cánh tay phải run run dơ lên, bắt đầu viết những dòng cuối cùng, cũng là những dòng chữ quan trọng nhất của đoạn văn

Thế nhưng, ngay lúc này đây Long Kiếm khuôn mặt biến đổi hoàn toàn. Niềm hân hoan khi sắp được gặp lại người mình yêu quý liền biến mất, thay vào đó là sự kinh hoàng với khuôn mặt trắng xám

Chỉ thấy, dù ông có cố gắng bao nhiêu đi chăng nữa, thì cánh tay đang viết lên đoạn văn hoàn toàn không dựa theo ý định của ông. Giống như đang có một thế lực vô hình điều khiển tay ông vậy.

Ở trên đoạn văn mà ông đã viết ra. Dần dần hiện lên một số chữ với hai chữ cái đầu tiên là Quý... Vương...

Nhìn hai chữ này, Long Kiếm toàn thân run lên, dùng tốc độ chậm chạp quay đầu lại, lắp bắp:

“Tại... Tại sao?”

“Người nghĩ, một đứa trẻ như người lại có thể lừa được ta sao? Qua ngây thơ rồi đó”

Tiếng cồng tiếng mang theo một sự trào phúng vang lên kèm theo đó, chính là thân ảnh của Mộ Dung Thiên như quỷ mị hiện ra. Một tay bóp chặt lấy cổ Long Kiếm nâng lên

Biến cố xảy ra khiến bốn người Long hoảng sợ, chân kinh. Sau đó, ba người Quang Trung không chút do dự xông về phía Mộ Dung Thiên, mục đích cứu Long Kiếm

Thấy vậy, Mộ Dung Thiên hai mắt sắc lạnh, khẽ hừ một tiếng.

Lập tức, một cỗ sóng âm vô hình từ người Mộ Dung Thiên khuếch tán ra xung quanh, mang theo khí thế không lồ đánh về phía ba người

- Phụt

Bị cỗ sóng âm đánh trúng, cả ba cảm giác như bị một ngọn núi đánh thẳng lên người vậy. Một cảm giác đau đớn cực kì khiến bọn họ không nhận được

phun ra một ngụm máu. Như điều đứt dây bay xuống mặt đất

Trên chiến trường, giờ đây chỉ còn lại Long mang theo Âm Long hôn mê bất tỉnh cười tên Rồng Gió (con rồng mà hắn được thưởng khi kích hoạt Thần Long hệ thống). Khuôn mặt hắn ngưng trọng cực kì nhìn Mộ Dung Thiên

Thấy Long chỉ là một tên Luyện Tinh Cảnh. Mộ Dung Thiên hoàn toàn không thèm nhìn hắn. Là một Quỷ Vương, là một Độ Không Cảnh, hắn còn phải chú ý một con kiến hôi sao?

Ánh mắt nhìn về Long Kiếm. Mộ Dung Thiên cười âm u:

“Long Kiếm à Long Kiếm! ngươi nghĩ kế hoạch của ngươi rất hoàn hảo, không một ai biết? Nhưng thật sự là thế sao? Ha...ha, Ngươi quá khinh thường ta rồi đó. Từ khi ta giết con bé vợ ngươi, từ trong mắt ngươi nhìn thấy hận ý vô cùng vô tận. Ta biết, ngươi không thật sự thuận phục ta.

Thế nhưng, ta vẫn để ngươi ở bên cạnh ta. Vẫn để cho ngươi âm toán ta thành công. Tất cả chỉ là đợi ngày hôm nay mà thôi”

Nói tới đây, cũng là lúc cánh tay của Long Kiếm dưới sự điều khiển vô hình của Mộ Dung Thiên đã viết lên tên của hắn. Thấy thế, Mộ Dung Thiên nở một nụ cười, một nụ cười tràn đầy sát cơ, sát ý mãnh liệt:

“Long Kiếm à! Việc ngươi cần làm đã xong. Giờ thì, đi xuống địa ngục cùng vợ ngươi đi”

Lập tức, một chương toàn lực đánh thẳng về bụng của Long Kiếm. Một chương này, trực tiếp xuyên thủng qua người ông

-Phụt

Long Kiếm hai mắt trợn ngược, há miệng phun ra một ngụm máu cực lớn. Toàn thân run lên không ngừng

“Tạm biệt. Con trai của ta”

Quỷ Vương không một chút tình cảm vứt Long Kiếm ra. Bộ dạng giống như giết một con kiến chứ không phải là đứa con trai của mình. Mà cũng phải thôi, thân là Quỷ Vương, bản thân hắn đã không có cảm tình, trong mắt hắn, chỉ có sức mạnh mới là tối thượng

“Long Kiếm”

Một tiếng thét dài, mang theo vẻ đau đớn vô cùng. Chỉ thấy từ dưới mặt đất, Nguyễn Trung Kiên bay lớn đỡ lấy bạn mình. Chỉ là lúc này, Long Kiếm bộ dạng cực kì thảm

Giữa ngực hắn là một lỗ máu khổng lồ, có thể nhìn thấy cả lục phủ ngũ tạng bị vỡ nát. Khuôn mặt tuấn dật này đã trở nên trắng bệch, máu tươi từ miệng không ngừng chảy ra, sinh cơ yếu đuối như lúc nào cũng có thể tắt vậy

“Long Kiếm! cố lên. Ông sẽ qua khỏi thôi”

Nguyễn Trung Kiên nắm thật chặt tay Long Kiếm, mặt ông tái mét kêu gào.

“Đừng... Ta không qua... qua khỏi rồi”

Long Kiếm dùng hết sức bình sinh bắt lấy tay Nguyễn Trung Kiên, vô cùng gian nan nói một câu.

“Đừng nói nữa. Ông sẽ không chết đâu!” Nguyễn Trung Kiên lắc đầu, nói trong tiếng nấc. Trong đôi mắt ông, một giọt nước mắt chảy ra.

Dù Nguyễn Trung Kiên nói vậy, nhưng bản thân ông rất rõ ràng Long Kiếm hoàn toàn không thể cứu được. Ông chỉ là lừa mình dối người mà thôi

Lắc đầu, Long Kiếm toàn thân run rẩy nắm lấy tay Nguyễn Trung Kiên thật chặt, âm thanh đứt quãng, như một người sắp chết

“Tôi.. biết...thương...khúc.. thế của mình như thế nào. Tất cả chỉ vô ích thôi. Kiên à. Cả... cả đời... đời... tôi... chưa... chưa từng cầu... cầu xin... khúc... khúc... ông điều gì. Nhưng... nhưng... hôm... nay... tôi... tôi muốn xin... xin ông một việc... một việc duy nhất”

Nghe vậy, Nguyễn Trung Kiên trầm mặc, âm thanh mang theo đau đớn tột cùng:

“Ông nói đi. Bất kì yêu cầu gì tôi đều đáp ứng”

“Tôi mong khi tôi chết, hãy đưa tôi tới Uyên Ương Thụ ở Nghệ An, đó là nơi tôi chôn cất Hương Thảo. Ông hãy chôn tôi cùng cô ấy” Long Kiếm thều thào

“Được, tôi hứa với ông” Nguyễn Trung Kiên gật đầu kiên định trả lời

“Cảm ơn ông. Mong ông khi gặp được sư phụ, nói với ngài ấy rằng: Long Kiếm ta xin lỗi vì những gì mình đã làm”

Long Kiếm ánh mắt cảm kích nhìn bạn mình. Sau đó, ông ngẩng đầu nhìn bầu trời trong xanh. Ở nơi đó, một bảy sắc cầu vồng xuất hiện vắt ngang giữa

bầu trời

“Thật là đẹp. Bầu trời để quốc mới đẹp để làm sao. Mong rằng,tương lai sau này bầu trời này sẽ vẫn như vậy, trong xanh, hiền hòa không bị khói lửa chiến tranh làm hoen ô. Tiếc rằng, ta không còn sống để chứng kiến cái ngày đó

Mà thôi, cả đời ta đã cống hiến vì tổ quốc quá nhiều. Một đời, thật sự rất mệt mỏi. Giờ cũng là lúc ta nên nghỉ ngơi. Thảo à! Đợi...anh...anh.....đến.....đây”

Càng nói, ánh mắt của ông càng thêm mờ hồ, âm thanh càng ngày càng nhỏ dần, nhỏ dần. Cho đến lời nói cuối cùng thì cũng là lúc Long Kiếm hai mắt nhắm chặt, hai tay buông xuôi. Khí tức đoạn tuyệt

“LONG.... KIỂM”

Nguyễn Trung Kiên toàn thân run lên bần bật, sau đó ngẩng đầu thét lên một tiếng đầy ưu thương. Một tiếng chấn động thương khung mang theo sự đau đớn tột cùng của một kẻ mất đi người bạn thân, chiến hữu nhiều năm của mình

Lạc gia, Lạc Thành ngồi trên tầng mây vô tận. Trong tay ông là một quyển sách cổ xưa. Bên cạnh ông là một ly rượu vang đặt trên bàn

Lúc này, Lạc Thành cầm lên ly rượu đưa lên miệng. Bỗng nhiên thân hình ông run lên, trong tay ly rượu rơi xuống đất. Khuôn mặt trắng xám nhìn về hướng Thất Long Sơn. Toàn thân lão đảo như người sắp ngã

“Long Kiếm khí tức đã mất. Chẳng lẽ thằng bé đã...”

Nói tới đây, ông lắc đầu liên tục. Ông không muốn nghĩ Long Kiếm đã xảy ra chuyện. Nhưng sự bất an cùng khí tức của Long Kiếm biến mất khiến ông không thể không lo lắng

“Tộc trưởng. Có tin từ phía Thất Long Sơn”

Đúng lúc đang không biết làm sao. Thì một âm thanh máy móc vang lên. Sau đó, một con robot đưa tin xuất hiện trước mắt ông.

Từ phía con robot, một hình chiếu 3D xuất hiện. Trên đó, ghi lại những gì đã xảy ra xung quanh Thất Long Sơn

Nhìn Long Kiếm không một chút sinh cơ nằm trong vòng tay của Nguyễn Trung Kiên. Lạc Thành khuôn mặt nháy mắt trắng bệch, vô lực ngồi xuống ghế, ánh mắt vô hồn không chút tiêu cự thì thào kêu lên:

“Long Kiếm đã chết... Không...không thể nào!? Ta không tin”

Tại một nơi nào đó bên ngoài vũ trụ. Trên một hành tinh hoang sơ, đổ nát. Trong một túp lều rách, và chằng chịt khắp nơi. Một tên nam nhân cao to, khuôn mặt dữ tợn. Trong mắt tràn đầy khiếp sợ túm cổ một tên thuộc hạ quá lớn:

“Ngươi nói lại lần nữa !? Kiếm Thánh Long Kiếm đã chết dưới tay Quý Vương”

“Đại vương... Là... là thật. Có cả video làm bằng chứng nữa?”

Nói xong, tên thuộc hạ lấy từ trong ngực ra một chiếc máy quay. Bên trong chiếc máy quay là một đoạn clip ngắn chỉ khoảng mấy giây. Nhưng đó lại là mấy giây mà Long Kiếm chết

Thấy vậy, tên nam tử hoàn toàn tin tưởng lời thuộc hạ nói. Chỉ thấy hắn cười một cách điên cuồng, bộ dạng kích động, vui sướng:

“Ha...ha, cuối cùng Kiếm Thánh cũng chết. Đây là trời giúp chúng ta ah. Chúng mày, thông báo tin này cho Ba Mươi Sáu động thiên. Bảo bọn họ chuẩn bị tới để quốc cướp bóc”

Đây là một nơi thần bí, một nơi tồn tại bên ngoài Nguyên Linh Đại Lục. Nơi đây không có bất kì thứ gì ngoài một màu trắng xóa, nếu có chỉ là một nhân loại mặc trang phục thuần một màu trắng, khăn trùm kín mặt không nhìn thấy đầu.

Tuy vậy, từ hình dáng thướt tha, bé nhỏ của người này cũng đoán được đây là một cô gái

Trong tay cô gái là một quả cầu. Bên trong quả cầu là cảnh Long Kiếm bị Mộ Dung Thiên giết chết. Nhìn một lúc lâu, cô mới thì thào:

“Kiếm Thành của đế quốc đã chết. Thế nhưng, đây không phải là họa mà còn là vận may của Đại Việt Đế Quốc. Kiếm Thánh chết cũng là lúc Long Hoàng quét khỏi

Kiểm Thánh Ngã Xuống, Long Hoàng Hiện Thân, Đế Quốc Vươn Minh, Thiên Quỷ Hồi Sinh, Hư Không Đột Phá, Vũ Trụ Chí Tôn.

Hai trong sáu lời Thần Ngôn đã lĩnh nghiệm, chẳng lẽ vũ trụ yên bình năm mươi ngàn năm lại bắt đầu sinh linh đồ thán sao?"

Số từ: 2159

Báo Lỗi

bestazir123

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 21 bạc

Đã đăng 2 truyện và 269 chương

Được cảm ơn 6123 lần

```
Reading(6244,2571642,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-141/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Rồng Thần Xuất Hiện

“Ta giết ngươi”

Nguyễn Trung Kiên gào thét, sau đó đưa xác Long Kiếm cho Thành Phát, thân hình biến mất xuất hiện bên cạnh Mộ Dung Thiên, một đao mang theo sát khí cùng hận ý thấu xương chém về phía Mộ Dung Thiên

Hiện giờ, Nguyễn Trung Kiên đã hoàn toàn mất đi lý trí. Long Kiếm vừa là người bạn, vừa là chiến hữu nhiều năm của ông. Vì đó, dù biết Long Kiếm phản bội, trong trận đấu với ông ta, ông có thể nhiều lần hạ thủ giết Long Kiếm nhưng đều buông tha

Hiện tại, người bạn đó đã chết. Mà kẻ sát nhân chính là Mộ Dung Thiên đang đứng trước mặt mình. Nguyễn Trung Kiên đã không còn giữ lại bình tĩnh nữa, trong đầu ông giờ đây chỉ có một ý niệm: Báo Thù

Mộ Dung Thiên có thể bình an vô sự dưới một Trần Ma Kiếm, một món vũ khí được coi là khắc tinh của Ma Đao thì há thực lực của hắn chỉ có như vậy.

Quả thật Âm Long có thể khiến hắn trọng thương. Nhưng đó chỉ là Âm Long mà thôi. Ngoài kẻ này ra, Mộ Dung Thiên hoàn toàn không ngại bất kì ai. Dù cho đó là Nguyễn Trung Kiên đang thi triển cấm thuật : Long Hồn Phụ Thể

“Thật không biết tự lượng sức mình. Các ngươi, quá yếu”

Mộ Dung Thiên không thèm quay đầu nhìn Nguyễn Trung Kiên, âm thanh mang theo một sự cuồng vọng cùng khinh thường

Ngay khi hắn vừa nói xong, một cỗ khí thế khổng lồ từ trên người Mộ Dung Thiên lan tỏa ra xung quanh. Lập tức, đánh thẳng lên người Nguyễn Trung Kiên

Khí thế vô hình, khủng bố trực tiếp phá bỏ toàn bộ tầng khí màu đen xung quanh Nguyễn Trung Kiên. Mang theo vô cùng vô tận lực lượng đánh thẳng vào ngực của ông.

- Phụt

Một cảm giác đau đớn tột cùng, giống như là bị ngàn vạn tấn kim loại đè lên người khiến Nguyễn Trung Kiên há mồm phun ra một ngụm máu, thân hình như điều đứt dây bay ra phía xa

Cách đó không xa. Đứng trên Ròng Gió, Long khuôn mặt sững sờ, ngơ ngác nhìn những gì diễn ra.

Khi Long biết vợ Long Kiếm đã chết, cùng với những hiểu biết của mình về ông ta. Long đã hoàn toàn biết được lý do thật sự Long Kiếm phản bội đế quốc

Vì vậy, từ lúc đại chiến xảy ra cho tới khi Long Kiếm phản bội Mộ Dung Thiên, hoàn toàn đều nằm trong kế hoạch của hắn.

Thế nhưng, những gì diễn ra tiếp theo lại khiến Long chấn động, không biết làm thế nào. Tất cả mọi việc đã hoàn toàn vượt xa tính toán của hắn

Mộ Dung Thiên không những không chết dưới Trần Ma Kiếm mà ngược lại, hắn còn tự tay điều khiển Long Kiếm ghi lên tên người thực hiện nghi thức trong đoạn văn. Đây không phải nói, Mộ Dung Thiên đã hoàn toàn thực hiện được kế hoạch của bản thân: Triệu Hồi Ròng Thần

Long thất bại! đúng vậy, kế hoạch của hắn hoàn toàn thất bại. Nếu việc để bốn viên ngọc rồng mất là do Long Kiếm phản bội gây ra thì sự thất bại này hoàn toàn là do bản thân Long tạo nên. Hắn quá tự tin vào sự tính toán của mình mà quên mất một điều: Mộ Dung Thiên là cường giả Thiên Nhân Cảnh, đã sống vô số năm chẳng lẽ lại còn sợ một thanh Trần Ma Kiếm, một thứ vũ khí chỉ áp chế được Độ Không Cảnh Ma Đạo sao?

Đây là thất bại đầu tiên của hắn, một thất bại mà hậu quả để lại chính là Long Kiếm ra đi. Một sự thất bại được thành lập dựa trên một kế hoạch hoàn mỹ mà chính bản thân hắn tự hào. Hắn không muốn tin những gì xảy ra nhưng tất cả là sự thật không thể chối cãi

“Cha”

Nhìn cha mình bị đánh bay, thương thế trầm trọng khiến Long từ trong sự đã kích cực lớn tỉnh táo lại. Hắn điều khiển Ròng Gió dùng tốc độ nhanh nhất bay về phía Nguyễn Trung Kiên

Đỡ lấy cha mình, Long khuôn mặt lập tức trắng bệch

Chỉ thấy Nguyễn Trung Kiên khuôn mặt trắng bệch, toàn thân tím bầm với chẳng chít vết thương. Máu tươi không ngừng chảy ra thấm ướt áo Long, khi tức yếu ớt vô cùng. Hắn cầm chặt tay ông, nghẹn ngào, nói trong tiếng khóc:

“Cha. Không sao chứ?. Tất cả là tại con! Là lỗi tại con”

Giờ đây, Long cực kì hối hận. Hắn hối hận tại sao lại chủ quan trước một kẻ như Mộ Dung Thiên. Đã bị hắn lừa một lần không khiến mình tỉnh ra mà lại còn đi vào vết xe đổ. Để rồi, kết quả hắn nhận được là Long Kiếm tử vong, cha mình trọng thương.

Nhìn ánh mắt con trai mình tràn đầy tự trách cùng xấu hổ. Nguyễn Trung Kiên nở nụ cười an ủi, cực kì gian nan mới nói được một câu. Nói xong, ông không ngừng ho ra máu

“Cha, đừng nói nữa. Ngài đã sử dụng Long Hồn Phụ Thể, tiêu hao rất nhiều tuổi thọ, còn bị thương nữa. Để con đưa cha về Long Đảo tĩnh dưỡng”

Long lấy ra trong ngực một viên đan dược bỏ vào miệng Nguyễn Trung Kiên, bộ dạng cực kì sốt sắng

Long Hồn Phụ Thể là một cấm thuật của Long tộc, nó thiêu đốt sinh mạng của chủ nhân để đề thăng thực lực. Thiêu đốt càng nhiều, thực lực càng tăng. Là một cấm thuật mà chỉ vào bước đường cùng mới đem ra thi triển

Từ lúc đại chiến đến giờ, Long đều đứng ngoài xem. Không phải là hắn không muốn tham gia mà là cuộc chiến này hoàn toàn vượt xa tầm tay của hắn

Khi Nguyễn Trung Kiên muốn thi triển Long Hồn Phụ Thể, Long muốn ngăn cản nhưng hoàn toàn không kịp. Đến cả hai vị Độ Không Cảnh còn không ngăn trở thì nói chi tới hắn mới có Luyện Tinh Cảnh

Nói ra cũng bị ai, Nguyễn Trung Kiên thi triển cấm thuật muốn cùng Mộ Dung Thiên đồng quy vu tận, ai ngờ chưa kịp ra tay liền gặp một loạt sự cố như thế này. Quả thật là thành nhọ

Hơi đùa một chút, nghe được Long nói vậy. Nguyễn Trung Kiên lắc đầu cầm chặt lấy tay Long quá lớn, thái độ cực kì nghiêm túc:

“Không. Ta không trở lại. Long, cha muốn con ngăn cản Mộ Dung Thiên hoàn thành nghi thức Triệu Hồi Ròng Thần. Nếu để hắn đạt được nguyện vọng của mình, quê hương chúng ta sẽ gặp đại họa”

“Ha... ha. Muốn ngăn cản ta. Các ngươi nghĩ hay lắm”

Không kịp để Long trả lời, một tiếng cười ghê rợn vang lên. Nghe được tiếng này, ở đây ai nấy đều biến sắc. Giờ đây, Long mới nhớ tới Mộ Dung Thiên đã hoàn toàn thực hiện xong nghi thức Triệu Hồi Ròng Thần

Chỉ thấy cách đó không xa. Mộ Dung Thiên ánh mắt hài hước nhìn phía mấy người Long. Một tay hắn đặt lên đoạn văn cười điên dại:

“Ha... ha. 2000 năm chờ đợi, cuối cùng ta cũng đợi được giây phút này. Các ngươi hãy nhìn đi, hãy nhìn ngày tàn của Việt Tộc... Ha...Ha”

“Triệu Hồi Rồng Thần”

Theo tiếng gầm của Mộ Dung Thiên hấn một quyền phá hủy đoạn văn. Lập tức đoạn văn hóa thành vô số dòng năng lượng màu trắng bắn về bảy viên ngọc rồng

- Xoẹt... xoẹt

Bảy cột sáng từ bảy viên ngọc rồng bắn thẳng lên trời, xuyên qua đám mây đậm đặc, bắn ra ngoài vũ trụ sau đó ... biến mất

- Roẹt.. Roẹt... Uyñh... Uyñh...

Mấy giây sau, bầu trời tối sầm lại, sầm chớp nổ vang khắp nơi, mây đen bao phủ khắp đế quốc. Một cỗ khí thế khủng khiếp, giống như một vị thần hàng lâm nhân gian bao phủ cả đế quốc khiến cho vô số sinh linh sợ run người, không cưỡng được quỳ xuống

Ở trên bầu trời Thất Long Sơn, một cái gì đó màu vàng chập chồn trong mây đen. Sau đó, tầng mây đen bị vạch ra, một con ngũ trảo thần long màu hoàng kim, tỏa ra thần uy cái thế, uy nghiêm như một vị thần không ai dám khinh nhờn

Thần Long gầm lên một tiếng long ngâm rung chuyển đất trời, thân hình ngài uốn lượn trong gió bay tới trước mặt Mộ Dung Thiên. Mắt rồng mở trừng, cảm tưởng như nhìn xuyên tất cả bí mật của Mộ Dung Thiên, âm thanh mang theo một uy áp khiến bất kì ai cũng phải quỳ xuống:

“Nhân loại. Là ngươi triệu hồi ta?”

Đối mặt với Rồng Thần, Mộ Dung Thiên toàn thân run rẩy không ngừng, mồ hôi chảy ra như suối. Một cảm giác muốn quỳ xuống xuất hiện trong lòng hần, thể nhưng hần cắn răng vẫn cố đứng vững, nói lớn:

“Đúng vậy. Là ta triệu hồi ngươi”

“Ngươi là người triệu hồi ta. Ta sẽ ban cho ngươi một điều ước, hãy nói ra điều ước của ngươi” Rồng Thần vẫn bình tĩnh, âm thanh vang vọng khắp không gian

“Điều ước của ta là phục sinh. Ta muốn sống lại với sức mạnh của toàn thịnh”

Mộ Dung Thiên cực kì kích động gầm lên. Hần đã nhìn thấy cảnh tượng mình quay lại cảnh giới Thiên Nhân Cảnh cấp 59, thậm chí có thể là Tiên Tuyệt Cảnh siêu cấp cường giả

Nghe vậy, Rồng Thần hai mắt lóe lên, sau đó trầm giọng:

“Điều ước của ngươi sẽ được thực hiện trong một phút nữa,. Hãy đợi đi”

Nghe cuộc đối thoại giữa Rồng Thần và Mộ Dung Thiên. Long hai mắt tràn đầy tuyệt vọng. Xong! Tất cả đều đã xong, hần đã không thể ngăn cản được nữa rồi. Một cảm giác bất lực khiến Long thật sự cảm thấy vô vọng

Hết thất bại này đến thất bại khác khiến Long phải tự hỏi mình: liệu rằng mình thật sự xứng với danh hiệu Chí Tôn Long Hoàng? đã làm chọn những lời hứa của mình với người đó? . Trí tuệ mà hần lấy làm cuồng ngạo bấy lâu này hoàn toàn bị đánh bại, đây là một sự đã kích cực lớn đối với Long

Nhìn Long bộ dạng chán trường, hai mắt trắng xám không một chút tiêu cự. Giống như một kẻ thất bại vô số năm nhìn thấy thất bại của mình. Nguyễn Trung Kiên trái tim đau nhói.

Từ khi Long ra đời tới giờ, đây là lần đầu tiên ông nhìn thấy Long có bộ dạng như thế này và ông không muốn điều đó. Ông muốn, là một đứa con trai lúc nào cũng treo trên mặt một nụ cười tự tin, tự tin đến người khác phải run sợ

Ngồi tới đây, hai mắt ông tràn đầy kiên định. Ông cầm chặt tay Long, dùng hết sức bình sinh gào lên:

“Long, không được bỏ cuộc. Ta tin, con nhất định có thể ngăn cản hần. Không vì điều gì khác, chỉ vì con là Tuyệt Thế Quân Sư của Nguyễn gia. Con là Long Tộc Chí Tôn, là Nhất Thiên Long Hoàng. Một người chưa bao giờ biết thua là gì, hiện giờ là vậy, tương lai mãi mãi cũng thế”

Nói xong, ông bởi vì dùng sức quá mạnh mà ngã xuống hôn mê bất tỉnh

“Cha”

Nhìn cha mình ngất xỉu, Long đau đớn vô cùng, kêu lên một tiếng thất thanh. Cảm nhận khí tức trong người Nguyễn Trung Kiên vẫn còn, hần mới thở phào một hơi

Câu nói của cha hần như một tiếng chuông cảnh tỉnh, đánh thẳng vào tâm trạng chơi vui bởi sự thất bại của mình. Hần ánh mắt từ tuyệt vọng, không màu sắc từ từ trở lên có hồn, sau đó chuyển thành vô tận kiên định

“Cha, ngài nói đúng. Là con sai rồi! Con là Nhất Thiên Long Hoàng, không có bất kì việc gì mà con không thể làm được. Thua keo này thì sao? Kết quả cuối cùng mới quyết định ai mới là người chiến thắng”

Nói xong, Long đỡ cha mình nằm xuống trên lưng Rồng Gió. Ánh mắt không một chút sợ hãi, mang theo sự bình tĩnh nhìn chằm chằm nhìn về phía Rồng Thần cùng Mộ Dung Thiên. Đại não chuyển động với tốc độ còn hơn cả máy tính. Hắn đang tìm ra phương pháp đối phó với hiểm cảnh này

“Hiện tại thời gian chỉ còn một phút. Trong một phút, ta phải làm thế nào để phá hủy được nghi thức này. Khoan đã, Nếu như.... Nhưng mà...”

Lắm bầm một tiếng, bỗng nhiên hai mắt Long sáng ngời, sau đó là một vẻ do dự và cuối cùng là sự kiên cường

Chỉ thấy hắn lấy từ trong không gian nhả ra một viên đan dược màu huyết hồng. Cầm trong tay viên đan dược, Long không chút do dự bỏ vào mồm

Lập tức, hắn chỉ cảm thấy một nguồn năng lượng khổng lồ, vô cùng vô tận.

Nguồn năng lượng như một con mãnh thú tràn vào trong cơ thể hắn, bắt đầu phá hủy cơ thể hắn

Phía bên ngoài, toàn thân Long tràn đầy tơ máu, sau đó mạch máu nổ tung, máu tươi phun đầy cơ thể hắn. Một cảm giác đau đớn tột cùng, giống như bị vô vàn lưỡi kiếm đâm phải khiến Long chỉ muốn hét lên một tiếng nhưng hắn vẫn cắn răng chịu đựng

Theo nguồn năng lượng không ngừng phá hủy cơ thể, khí thể của hắn càng ngày càng thịnh, thực lực tăng một cách chóng mặt. Dẫn Nguyên Cảnh... Độ Khí Cảnh... Độ Không Cảnh... Thiên Nhân Cảnh... Mãi cho tới Tiên Tuyệt Cảnh mới dừng lại

Cảm nhận trong cơ thể vô cùng vô tận lực lượng, giống như một quyền có thể phá hủy cả một tinh cầu. Long không chút nào vui sướng mà nhủ mảy lông bầm:

“Không, như vậy vẫn chưa đủ... Phải mạnh hơn nữa...”

Nói xong, hai mắt hắn tràn đầy vẻ kiên quyết, hai tay kết ấn sau đó gầm lên một tiếng kinh thiên:

“Thiên Đốt Tuổi Thọ: 1000% sát thương”

Tại nhà của Long, Lạc Tuyết đang cùng mấy cô gái chuyện trò vui vẻ bỗng nhiên thân thể run lên. Khuôn mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, trong mắt lóe lên sự sợ hãi không chút nào che giấu

Cô đứng bật dậy, thều thào nói ra một câu:

“Long xảy ra chuyện rồi”

Thế nhưng, cũng chỉ nói tới đó, cô liền ngã xuống hôn mê, trên mặt sự lo âu, sợ hãi tột cùng vẫn còn đó như là cô đã chứng kiến một điều gì đó khủng khiếp vậy

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Kết Thúc

Đang chờ đợi thời gian Rồng Thần thực hiện điều ước của mình. Bỗng nhiên, một cổ khí thể đáng sợ, hủy thiên diệt địa. Một cổ khí thể cảm tưởng chỉ cần nó vừa xuất hiện liền khiến cả hành tinh này rung chuyển bất thành linh xuất hiện phía sau lưng Mộ Dung Thiên

Một sự sợ hãi đến từ sâu trong linh hồn bao phủ khắp thân thể hắn. Mộ Dung Thiên có thể cảm nhận được cảm giác tử vong đang lơ lửng xung quanh mình một cách cực kì rõ ràng

Toàn thân hắn mồ hôi đổ ra như tắm, khuôn mặt hắn trong nháy mắt tái mét lại, toàn thân run như cây sậy, đầu run run quay lại phía sau

Chỉ thấy, trước mặt hắn, tên thiếu niên Luyện Tinh Cảnh - kẻ trong mắt hắn chỉ là một con kiến hôi giờ đây đã hoàn toàn trở thành một con người hoàn toàn khác

Chiếc áo mặc trên người lúc này đã bị phá nát, tạo thành vô số mảnh vải rơi xuống mặt đất, làm lộ ra cơ bụng sáu múi săn chắc .

Vẫn khuôn mặt tuấn đạt, phi phàm nhưng hai con mắt cùng mái tóc của hắn đã toàn toàn biến đổi. Đôi mắt chuyển thành một đôi Ngưu Hành Long Nhân

cùng mái tóc màu đen biến thành màu hoàng kim lấp lánh kéo dài, phấp phới trong gió

Hắn đứng đó, bình tĩnh lạnh nhạt nhưng lại tràn đầy một vẻ uy nghiêm đến lạ thường. Giống như hắn là một kẻ đứng trên đầu chúng sinh, một vị vua của vạn vật mà không một ai dám khinh nhờn. Không một ai nhìn thấy mà không phải quỳ xuống

Bao bọc hắn, là một ngọn lửa màu vàng nóng rực, tỏa ra vô cùng vô tận nhiệt độ. Ngọn lửa nóng tới nổi, xung quanh nó, không gian co giãn, giống như bị thiêu đốt vậy

Lúc này, Long đang dùng một ánh mắt không một chút cảm tình nhìn Mộ Dung Thiên. Nhìn bằng thứ ánh mắt mà Mộ Dung Thiên đã dùng để nhìn hắn: Ánh mắt nhìn một con kiến hôi

Có điều, Mộ Dung Thiên lại không chút nào tức giận hay nổi điên mà là tận cùng sợ hãi, giống như đối mặt với một kẻ không thể nào chiến thắng vậy.

“Không... không thể nào?”

Mộ Dung Thiên lắp bắp kêu lên.

Cả đời Mộ Dung Thiên chỉ thấy người ta sợ mình chứ đã bao giờ phải sợ một ai. Vậy mà hôm nay, đối mặt với một tên chỉ có Luyện Tinh Cảnh, hắn lại sợ, một sự tuyệt vọng, hoảng sợ cùng cực. Hắn không tin

Mộ Dung Thiên muốn bay tới, một chương đập chết Long để xóa bỏ nỗi sợ hãi trong lòng mình. Nhưng dù hắn cố thế nào, thân thể cũng không tuân theo. Giống như là có ai đó đang giữ chặt lấy mình vậy

“Không có gì là không thể. Ta sẽ cho ngươi nhìn thấy, con kiến hôi trong mắt ngươi đang sợ cỡ nào?”

Long ánh mắt băng lãnh, âm thanh mang theo một sự uy quyền tuyệt đối. Giống như những gì Long nói là chân lý, không ai có thể cãi lại

Nói xong, hắn dơ một ngón tay lên, trong cơ thể, toàn bộ linh lực, điên cuồng hội tụ nơi ngón giữa.

Giờ phút này, Long đặt cược toàn bộ mọi thứ vào chiều này. Hắn dùng toàn bộ sức mạnh, kiếm thuật cảnh giới Kiếm Khí, toàn bộ nguồn linh lực khổng lồ đang tồn tại trong cơ thể, toàn bộ sức mạnh đã được cường hóa lên 100 lần nhờ vào nội tại của Trọng Trường Sinh. Tất cả mọi thứ hắn làm chỉ với một ý niệm duy nhất: Giết Rồng

Đúng vậy, chính là Giết Rồng, chỉ cần Rồng Thần chết thì ước nguyện của Mộ Dung Thiên sẽ bị hủy bỏ. Mà đây, cũng là cách duy nhất mà Long có thể nghĩ ra

“Diệt Thần Chỉ”

Âm thanh của hắn như một tiếng long ngâm, vang vọng khắp bầu trời để quốc khiến vô số sinh linh chấn động, đại địa rung chuyển. Giống như tiếng thần linh khiến vạn người run rẩy

Theo tiếng quát của hắn, từ ngón tay giữa, một tia sáng mỏng manh bắn ra. Dùng tốc độ cực nhanh, gấp mấy ngàn lần tốc độ ánh sáng bắn về phía Long Thần. Nó nhanh tới nổi, chưa ai kịp cảm nhận được chiều này như thế nào thì nó đã biến mất ở trên người Rồng Thần

“Liệu có thành công không?”

Dùng xong một chiêu này, Long thân hình lão đảo, trên người ngọn lửa cùng âm đạm, nhiệt độ cũng hạ thấp xuống rất nhiều. Ánh mắt trở nên mơ hồ, không nhìn rõ phương hướng

Cẩn rằng để mình không ngất đi, mang theo sự chờ đợi nhìn về phía Rồng Thần, hắn muốn biết, một chiêu đặt cược toàn bộ sinh mạng của mình vào bên trong có thành công hay không.

- Crắc... Crắc

Trong ánh mắt khiếp sợ, không thể tin nổi của những người đang chứng kiến cùng với đó sự hưng phấn đến tận cùng của Long.

Tại đầu rồng, nơi mà tia sáng biến mất. Một vết nứt xuất hiện sau đó không ngừng lan tỏa khắp cơ thể Rồng Thần

- Grào

Rồng Thần ngẩng đầu, một tiếng long ngâm mang theo một sự đau đớn tận cùng chấn động thương khung, vang vọng để quốc

Mặc dù, nó không phải là một sinh mạng nhưng cảm giác đau đớn nó vẫn cảm nhận được. Không những vậy, nó còn cảm nhận được sinh cơ của mình không ngừng tiêu tan

Ánh mắt mang theo sự khiếp sợ, khó tin nhìn về phía Long. Bản thân nó là một Á Thánh, một tên Thánh Hiền cường giả lại không thể sống được dưới một chiêu của đối phương. Nó muốn nhìn ai, lại có sức mạnh kinh khủng, có thể giết được cả Thánh

Nhưng, tất cả đã quá muộn. Theo vết nứt không ngừng lan rộng khắp cơ thể, Rồng Thần chưa kịp biết được kẻ nào giết mình liền lập tức xé ra làm đôi. Một cột sáng từ từ xuất hiện

“Không... Rồng Thần vậy mà bị giết chết... Không..Ta không tin”

Đứng cạnh Rồng Thần, Mộ Dung Thiên, cả người như hóa đá đứng ở đó, hai mắt ngơ ngác nhìn về phía Rồng Thần. Hẳn thật sự không tin nổi: Rồng Thần lại bị tiêu diệt. Hẳn không hiểu chuyện gì đang diễn ra trước mặt mình và có lẽ sẽ mãi mãi không tìm được câu trả lời cho mình, bởi vì..

- Oanh

Một tiếng nổ kinh thiên , đại địa rung chuyển không ngừng. Rồng Thần nổ tung trên không tạo thành một vụ nổ gấp hàng trăm lần một quả bom nguyên tử. Thiêu cháy toàn bộ những gì tồn tại bên trong bán kính 10km bao gồm cả Mộ Dung Thiên và Long.

Tại nơi mà Rồng Thần chết, một cột khói hình nấm khổng lồ bay lên cao, thậm chí là từ bên ngoài vũ trụ, có thể nhìn thấy được nó

Bên trong cột khói sức nóng kinh khủng lên tới mấy chục ngàn độ C kèm theo đó là vô cùng vô tận năng lượng lấy trung tâm vụ nổ lan tỏa ra xung quanh

“Long Hoàng đại nhân”

Dưới sự ra lệnh của Long, Rồng Gió mang theo ba người Nguyễn Quang Trung đứng ở rất xa. Nhìn Long bị cột khói khổng lồ bao phủ, hai người gầm lên một tiếng đau thương. Muốn bay tới cứu nhưng tất cả đã quá muộn

Roẹt... Roẹt

Đúng lúc này, bên trong vụ nổ. Vô số tiếng xẹt xuất hiện, sau đó từ một cái lỗ đen bất thình lình xuất hiện hút lấy đám mây khí bụi. Chỉ trong chốc lát, đám mây khí bụi liền biến mất . Bầu trời liền trở lại bình thường, như chưa từng có chuyện gì xảy ra

- Xoẹt.. Bùm

Một tiếng nổ lớn vang lên phía bên trong lỗ đen. Lỗ đen lập tức nổ tung, thế nhưng lần này nó không tạo nên bất kì một đám khói bụi nào mà tạo thành một cơn mưa màu vàng ánh ả. Từ trong hạt mưa, bất kì ai có thể cảm nhận được sự thần thánh, ấm áp

Con mưa dùng tốc độ nhanh nhất rơi xuống đại lục, những nơi nó đi qua mọi thứ đều biến đổi một cách chóng mặt. Đồi trọc mọc cây xanh, biển cạn đầy nước,... bất kì sinh linh nào chỉ cần dính một hạt mưa thôi, toàn bộ bệnh tật trong người đều tan biến, thực lực tăng vọt về chất

“Đây là Tin Ngưỡng Lực. Chẳng lẽ lời đồn đại là đúng. Rồng Thần bên trong Bảy Viên Ngọc Rồng không phải là một con rồng thật mà là do tín ngưỡng của người dân Việt tạo nên”

Thấy một cảnh này, Quang Trung không khỏi khiếp sợ kêu lên một tiếng.

“Giờ không phải lúc giải thích việc này, hiện tại, chúng ta cần tìm được Long Hoàng đã”

Thành Phát vỗ vai bạn mình trầm giọng, sau đó vỗ cánh bay về phía về trung tâm vụ nổ. Khuôn mặt ông toát lên sự lo âu, trong lòng thầm cầu mong Long không xảy ra chuyện gì

“Không cần phải tìm nữa. Thăng bé đang ở chỗ ta. Ta sẽ đảm bảo an toàn của hắn”

Bỗng nhiên, một âm thanh nam tử vang lên phía sau lưng khiến cả hai hoảng sợ vội vàng quay đầu. Khi nhìn thấy nam tử, hai người không khỏi trợn mắt, há hốc mồm nói lớn:

“Ngài.. ngài.. là...”

“Đình.. Chủ nhân sử dụng Hóa Tiên Đan, đề thăng thực lực lên Tiên Tuyệt Cảnh cường giả trong vòng 3p.”

“Đình, chủ nhân sử dụng Thiêu Đốt Tuổi Thọ ở hình thức cao nhất Chủ nhân mất đi hơn 500 năm tuổi thọ để cường hóa chiêu thức tiếp theo lên 100 lần. Hiện tại tuổi thọ của chủ nhân còn lại là ba tháng. Sau ba tháng, chủ nhân sẽ chết”

“Đình, cảnh báo... cảnh báo... Phát hiện nguồn năng lượng thần bí gây nguy hại cho cơ thể chủ nhân. Yêu cầu chủ nhân bỏ ra 100.000 Rp, 10.000 Ip để chuyển hóa nguồn năng lượng này. Nếu không, ngài sẽ vĩnh viễn trở thành phế nhân”

“Đình, nguy hiểm... nguy hiểm. Phát hiện nguồn năng lượng tấn công hệ thống... hệ thống bị xâm lăng... quá trình cập nhật phiên bản bị trì hoãn... Mong chủ nhân đưa ra biện pháp phòng thủ nếu không hệ thống sẽ bị hủy diệt”

“Đình, bởi vì chủ nhân không đưa ra biện pháp... Hệ thống tự động từ đi 100.000 Rp, 10.000 Ip để chuyển hóa nguồn năng lượng thành chân nguyên, bắt đầu quá trình cải tạo cơ thể”

.....

“Quá trình cái tạo hoàn tất. Chủ nhân thực lực đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh. Mở ra Linh Tâm thuộc tính phong. Mở ra Nhân Long Thần Mạch. Mở ra Sơ Cấp Thiên Phú: Đế Long Diễm. Đạt được thần bí vũ khí: Diệt Thần Kiếm. Thiên Cấp công pháp: Cửu Chuyển Chân Long Quyết”

“Đình, quá trình cập nhật phiên bản thất bại. Hệ thống tạm thời dừng hoạt động. Mọi nhiệm vụ, hệ thống toàn bộ ngừng lại”

Tại một căn phòng làm hoàn toàn bằng xương người, tạo ra một không gian u ám, ghê rợn.

Trên một chiếc ghế salon được làm bằng da người, Ma Vương ngồi đó, trước mặt hắn là một hình ảnh Long giết chết Rồng Thần

.

Xem tới đây, Ma Vương không khỏi kêu lên một tiếng kinh ngạc, nhưng lại không chút nào sợ hãi:

“Trên đời này thật sự có kẻ kế thừa được huyết mạch của tên đó sao? Thật là bất ngờ ah”

“Nhưng vậy thì đã sao?. Chỉ cần kế hoạch của ta hoàn thành. Vũ trụ này, ai còn là đối thủ của ta nữa... ha...ha”

Nói xong, Ma Vương ngừng đầu cười lớn, một điệu cười điên dại, ghê rợn khiến người nghe phải sồn tóc gáy

Rất lâu sau, Ma Vương mới ngừng cười, hắn khẽ phát tay, lập tức, hư không xuất hiện một quả cầu màu đen tỏa ra tà ác khí tức

“Mộ Dung Thiên à Mộ Dung Thiên, tuy rằng ngươi thất bại, không thể tiêu diệt được đế quốc nhưng ta cũng phải cảm ơn ngươi một tiếng. Không có sự trợ giúp ngươi, kế hoạch của ta không thể bắt đầu rồi”

Nói xong, Ma Vương đứng dậy, rời khỏi phòng

Ngoại truyện: Bên ngoài không gian, thanh niên sau khi ăn hết một gói mỳ tôm hảo hảo liền phát tay, lập tức bát mỳ tôm liền biến mất

Ợ ra một hơi, thanh niên ngả người lên ghế salon, bộ dạng thoải mái xoa cái bụng mình, ánh mắt nhìn về phía Long đang nằm hôn mê trên giường, âm thanh mang theo một tiếng kinh ngạc cùng hiểu ra

“Hóa ra là vậy. Đây chính là dụng ý của Phụ Thần khi để ta đưa cho đối phương Hóa Tiên Đan. Cơ mà tương lai thắng bé thảm rồi. Nhưng, như vậy mới đáng để xem chứ?”

Số từ: 2401

Báo Lỗi

bestazir123

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 146 bạc

Đã đăng 2 truyện và 270 chương

Được cảm ơn 6236 lần

```
Reading(6244,2583832,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-143/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Hậu Quả

“Ừm... Ta chưa chết sao?... Đây là đâu?”

Long mở mắt, hần chỉ cảm thấy đầu đau như búa bổ, tầm mắt mờ hồ, quay cuồng toàn thân mệt mỏi rồi không một chút cảm giác giống như là mình đã ngủ say rất nhiều năm vậy

Phải mất một thời gian dài hần mới bình tĩnh lại. Trong đầu hồi tưởng lại những gì đã xảy ra

Hóa Tiên Đan, một viên đan dược có thể tăng thực lực người dùng lên Tiên Tuyệt Cảnh trong vòng năm phút, là hần được một người thần bí tặng cho.

Long nhớ là mình đã dùng tới nó, không những vậy còn sử dụng cả Thiêu Đốt Thời Gian với một mục đích: Giết Rồng Thần

Và hần thành công, Rồng Thần chết tạo nên vụ nổ bằng có uy lực bằng mấy trăm quả bom nguyên tử. Vụ nổ kinh thiên đã giết chết Mộ Dung Thiên chỉ trong nháy mắt

Long nhớ rõ, trước khi mình hôn mê còn nhìn thấy được đám khói bụi mang theo sức nóng kinh khủng đang bao phủ tới mình. Hần cứ ngỡ là đã chết, ai ngờ...

Nghĩ tới đây, hần bỗng nhiên sững sờ, hai mắt trở lên ngơ ngác. Lúc này, bên bên trong đầu hần là vô số thông báo hiện lên. Tất cả đều là thông báo từ hệ thống

Đọc xong toàn bộ thông báo. Long khuôn mặt không khỏi trầm xuống, trong lòng bất an, lo âu vô cùng, trầm giọng

"Chỉ còn ba tháng sao?"

Hiện tại, tình trạng của hần cực kì không xong. Có thể nói là chết bất kì lúc nào. Mặc dù thân thể hần rất khỏe mạnh, nhưng tuổi thọ của Long thì đang ở mức cực kì báo động, thêm cả việc hệ thống hỏng nữa thì quả thật là hần gặp đại họa

Dùng nội tại Thiên Đốt Tuổi Thọ của Trọng Trường Sinh. Hần thiêu đốt hơn 500 năm tuổi thọ, đổi lại cực phẩm địa cấp: Diệt Thần Chỉ trực tiếp vượt qua Thiên Cấp đạt tới Thần Cấp linh kĩ. Vì đó, hần mới có thể một chiêu giết chết Rồng Thần

Hơn 500 năm là toàn bộ tuổi thọ mà hần có bao gồm hơn 100 năm của nhân loại và 400 năm của Long Tộc. Giờ đây, Long chỉ còn lại ba tháng tuổi thọ. Nếu như không tìm cách khôi phục hoặc là sống được mười năm. Sau mười năm, nội tại của Trọng Trường Sinh sẽ cho hần một ngàn năm tuổi thọ.

Vấn đề ở chỗ hần chỉ còn ba tháng mà thôi, không thể chờ được mười năm. Vì thế, chỉ còn cách khôi phục lại số tuổi thọ đã mất hoặc ít nhất là kéo dài mạng sống đến mười năm. Nếu không, Long chỉ có một kết cục: chết

“Tuổi thọ không lo. Dù sao Long Tộc dị bảo nhiều, có đan dược khôi phục tuổi thọ hoặc kéo dài tuổi thọ không phải là không có. Quan trọng nhất giờ là hệ thống”

Quả thật, Long Tộc sống nhiều năm, dị bảo nhiều vô số. Hần không tin không có bảo bối kéo dài tuổi thọ. Không kéo dài nhiều năm thì ít nhất cũng mười năm. Chỉ cần sống quá mười năm, là Long không còn phải lo gì cả. Vấn đề nghiêm trọng nhất là Hệ Thống

Nói xong, Long tâm thần tiến vào hệ thống. Thế nhưng, khiến hần thất vọng là dù hần cố thế nào cũng không vào được. Giống như giữa hần và hệ thống đã bị một tấm màn ngăn cách, cản trở hần tiến vào hệ thống vậy

“Chẳng lẽ thật sự không có cách nào sao?”

Long khuôn mặt tái trắng, mang theo một vẻ chán nản

Long đã biết hậu quả của Hóa Tiên Đan, nhưng lại không ngờ đến nó lại ảnh hưởng tới hệ thống. Hiện tại, hệ thống ngừng hoạt động khiến Long rơi vào thế bí, không biết xoay sở thế nào

Hệ thống, là quân bài bí mật nhất của Long. Có nó, Long hoàn toàn tự tin có thể đối diện với bất kì kẻ thù nào. Sức mạnh mà hệ thống cung cấp cho hần là vô hạn, từ kĩ năng, đan dược, tới vũ khí...

Nhưng quan trọng nhất, trong hệ thống này có Tín Ngưỡng Tháp. Một nơi cực kì quan trọng đối với Long. Tại sao? Bởi vì Tín Ngưỡng Tháp chính là nơi duy nhất giúp hần đi tới thế giới Runnertera

Giờ đây, hệ thống dừng hoạt động, không biết bao giờ mới tỉnh lại khiến Long lo sợ vô cùng. Hần sợ chính là hệ thống vĩnh viễn “ngủ say”, đến lúc đó, không chỉ sức chiến đấu của hần giảm đi rất nhiều mà kể cả cơ hội duy nhất đi tới Runnertera

“Haiz.. thôi vậy, đành để thời gian trả lời đi”

Không tìm được cách khôi phục lại hệ thống, Long chỉ đành phó mặc nó cho vận may. Nếu như ông trời giúp hần thì cho hệ thống hoạt động trở lại, còn không, hần đành phải ngậm ngùi chia tay một trong những “sức mạnh” của mình

Mang theo tâm trạng buồn bực, chán nản. Long nhắm mắt lại, bắt đầu kiểm tra thân thể của mình.

Bỗng nhiên hần mở trừng, trong mắt toát lên vẻ khó tin cùng giật mình, kêu thất thanh:

“Oh my god! Là Nhân... Nhân Long Thần Mạch”

Lúc này đây, trong cơ thể Long, dòng linh lực đã biến thành màu hoàng kim chạy khắp cơ thể sau đó hội tụ lại tại một quả cầu đẹp đẽ, tỏa ra hoàng giả khí thể đang xoay tròn ở ngực của hần

Không chỉ linh lực, mà kể cả những AND, tế bào... đang chảy trong cơ thể hần cũng biến thành một màu Hoàng Kim, tỏa ra một khí thể uy nghiêm, giống như một vị đế vương quân lâm thiên hạ

Long thật sự không tin nổi những gì diễn ra trong mắt mình. Hần vậy mà thành công kích hoạt thể đầu tiên của Chúa Rồng: Nhân Long Thần Mạch

Rất lâu sau, hần mới bình tĩnh lại được. Về chán trường lúc nào đã thay bằng sự hưng phấn cùng kinh hi.

Trong họa có phúc, mặc dù hần đang vận đen bám thân, gặp hết rủi ro nhưng có thể kích hoạt Nhân Long Huyết Mạch là một sự may mắn, không! Phải nói là vận may nghịch thiên mới đúng

“Nếu như đã kích hoạt thể thứ nhất. Như vậy...”

Mang theo tâm trạng chờ mong, Long lại một lần nữa nhắm mắt. Lần này, hần tìm lại trong kí ức của mình, hần muốn xem, thật sự giống như những gì “người đó” nói

Quả nhiên, trong đồng kí ức quen thuộc. Long tìm thấy một thứ, đó là một đoạn văn dài mấy trăm ngàn chữ, được ghi bằng chữ nôm. Điều đặc biệt là Long có thể đọc hiểu được toàn bộ đoạn văn đó

“Quả nhiên là “Cửu Chuyển Chân Long Quyết”. Không có hệ thống nhưng mình có thể dựa vào công pháp này tu luyện. Thật sự là may mắn”

Long hưng phấn cực kì, thân hình run lên cho thấy hần cực kì kích động

Cửu Chuyển Chân Long Quyết là một quyển Thiên Cấp công pháp dành chỉ dành cho Chúa Rồng. Và chỉ khi Chúa Rồng kích hoạt được Nhân Long Huyết Mạch mới có thể tu luyện

Trong ba bộ công pháp mà Long có, Cửu Chuyển Chân Long Quyết đẳng cấp thấp nhất nhưng lại là công pháp quan trọng nhất với hần ở thời điểm này. Thậm chí là tương lai cũng vậy

Thời Gian Tâm Kinh quá khó tu luyện, nó tu luyện không phải dựa vào linh lực mà dựa vào sự hiểu biết của hần với thời gian và bộ kĩ năng của Zilean. Muốn tu luyện được Thời Gian Tâm Kinh, cái hần cần là cái đầu

Ngự Nữ Chí Tôn Quyết tương tự, chỉ khác là nó dựa vào gái. Muốn tu luyện Ngự Nữ Chí Tôn Quyết, hần phải cùng các cô gái quan hệ. Nói đơn giản đây chỉ là một công pháp phụ trợ mà thôi

Hai quyển công pháp Thần Cấp nhưng lại không có quyển nào giúp hần tu luyện linh lực, tăng tiến thực lực.

Từ trước đến nay, Long tu luyện là công pháp bình thường trong gia tộc, tốc độ tăng cấp cực kì chậm chạp.

Đẳng cấp hiện tại mà hần có tất cả là nhờ vào tích tụ linh lực trong Lọ Trữ Thời Gian và hoàn thành nhiệm vụ hệ thống. Thậm chí, nếu không phải ngày hôm nay liều mạng thì hần cũng không thể đạt được Dẫn Nguyên Cảnh

Giờ đây, Lọ Trữ Thời Gian cần ba năm nữa mới có thể tạo ra Chân Nguyên, Hệ thống thì đóng cửa, dừng hoạt động. Theo một nghĩa nào đó, việc tu luyện của Long hoàn toàn dừng lại. Hần muốn tăng thực lực không biết phải mất bao nhiêu thời gian

Hiện tại thì khác rồi. Có “Cửu Chuyển Chân Long Quyết”, hần hoàn toàn không còn lo lắng thực lực nữa. Thậm chí hần tin tưởng mình còn có thể dựa vào công pháp này mà trở nên mạnh mẽ, thực lực tăng nhanh như điều gặp gió

Nhắm mắt lại, Long dựa theo lộ tuyến của công pháp “Cửu Chuyển Chân Long Quyết” mà bắt đầu tu luyện

Cửu Chuyển Chân Long Quyết chia thành Cửu Chuyển như cái tên của nó. Tầng thứ nhất có tên là : Nhất Chuyển Luyện Thể

Nhất Chuyển Luyện Thể : Ý nghĩa như tên. Sau khi vận lên công pháp, thân thể sẽ tự động hấp thu năng lượng vũ trụ. Năng lượng vũ trụ tiến vào bên trong cơ thể sẽ được công pháp chuyển thành Long Khí bắt đầu cải tạo cơ thể. Biến cơ thể trở nên cứng rắn, đao thương bất nhập. Tu luyện tới viên mãn, dù bom nguyên tử nổ ngay trước mặt cũng không chết

Công pháp vận chuyển, lập tức vô số năng lượng vũ trụ từ khắp nơi đổ về tiến vào cơ thể hần, sau đó tiến vào từng tế bào, lục phủ ngũ tạng... bắt đầu quá trình cường hóa khiến bọn nó tròn cứng rắn hơn, kiên cố hơn

Chỉ trong nháy mắt, Long liền tiến nhập trạng thái vong ngã. Hoàn toàn không biết gì tới xung quanh, toàn tâm toàn ý tu luyện

Cách đó không xa, một lão nhân khuôn mặt phúc hậu, thân hình cao lớn ánh mắt kinh ngạc nhìn Long. Nếu như Long có thể nhìn thấy ông ta, rất có thể chấn kinh. Bởi vì người này chính là sư phụ hắn: Trần Gia Khánh

Long là đệ tử thân truyền của Trần Gia Khánh. Dù rằng chính ông tự tay ném hắn ra khỏi trung tâm khu A nhưng bản thân ông vẫn theo dõi tên đệ tử này từng giây từng phút

Khi thấy Long gặp nguy hiểm, có thể bị vụ nổ từ Rồng Thần giết chết. Ông không chút do dự sử dụng “Tinh Cầu Bước Nhảy”, từ Huyền Mộng Tinh bay về đại lục, cứu Long một mạng

“Một chiêu giết chết Rồng Thần. Sử dụng cửu cấp đan dược không những không chết mà thực lực còn tăng lên Dẫn Nguyên Cảnh. Lại còn mở ra Nhân Long Huyết Mạch. Thăng bé này thật là...”

Nhìn Long, ông lắc đầu ngao ngán. Ông đã biết đệ tử mình là một tên yêu nghiệt, không bao giờ không làm người khác há hốc mồm vì chấn động. Nhưng thật không ngờ, ông vẫn còn đánh giá thấp thăng bé

Rồng Thần, dù chỉ là năng lượng thể nhưng sức mạnh vẫn là một tên Thánh Hiền Cảnh. Đến cả bản thân ông, đứng trước mặt nó cũng chỉ có nước quỳ bái. Vậy mà Long thì sao? Hắn một chiêu giết chết Rồng Thần. Đúng vậy, chỉ một chiêu

Long giết Rồng khiến Trần Gia Khánh chấn động bao nhiêu thì khi ông thăm dò vào bên trong cơ thể Long, ông càng chấn kinh bấy nhiêu. Sau đó là kích động cực kì, cười không ngấm được miệng

“Long Tộc Chí Tôn, Nhất Thiên Long Hoàng. Thăng bé này được vận mệnh chiếu cố, tương lai của nó thật sự khó có thể đoán chắc được. Để hai đứa nó cho Long chiếu cố, ta cũng cảm thấy yên tâm”

Nói tới đây, trong mắt ông toát lên một tình yêu thương vô bờ, một thứ tình cảm của một người cha dành cho con cái của mình vậy

“Thăng bé đã đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh. Ta cũng nên chuẩn bị nghi thức Chuyển Sinh thôi”

Rất lâu sau, Long từ trong tu luyện tỉnh lại. Hắn hai mắt mở thật lớn, hai con ngươi của hắn giờ đây đã biến đổi hoàn toàn.

Không còn màu đen của nhân loại mà thay vào đó là một màu hoàng kim óng ánh, trung tâm con ngươi là một đồ án Ngũ Hành. Lần này, không chỉ là một con mắt như thường ngày mà là hai con mắt

Thu công. Cảm nhận tại ngực mình một viên cầu nhỏ tỏa ra vô cùng vô tận phong nguyên tố. bên trong quả cầu đó, là vô cùng vô tận linh lực màu vàng, hay nói đúng hơn là Long Lực. Chưa dừng lại ở đó, một cảm giác mạnh mẽ, cảm tưởng như một quyền có thể phá hủy cả một hành tinh khiến Long cực kì thoải mái, trong lòng kích động cực kì

“Quả không hổ danh là Cửu Chuyển Chân Long Quyết. Mới có một giờ tu luyện, không chỉ củng cố thực lực Dẫn Nguyên Cảnh cấp 20 mà còn khiến con tăng lên một cấp”

Đúng lúc này, một âm thanh từ ái vang lên từ cửa vào khiến Long giật mình, vội vàng quay đầu nhìn về phía phát ra tiếng nói. Lập tức, hắn mắt tròn lớn, kinh ngạc kêu lên

“Sư phụ”

“Ừm. Chính là ta. Mà con thật là, việc gì cũng dám làm. Không biết Rồng là sinh vật thiêng liêng của Việt Tộc sao?” Trần Gia Khánh gật đầu, đi tới bên cạnh Long hơi chút trách mắng

Nghe vậy, Long cười ngây ngô xoa đầu:

“Sư phụ, lúc đó tình thế nguy cấp, con không còn cách nào khác. Mới cả nó chỉ là sinh mạng thể, cũng không phải thật sự là Rồng Thần ah. Mà sư phụ, chính ngài đã cứu con phải không?”

Long nhớ rõ ràng, mình đứng gần trung tâm vụ nổ, cách Mộ Dung Thiên không xa. Mộ Dung Thiên còn chết, hắn không tin mình còn sống

Chỉ có thể lý giải duy nhất là có người đã cứu mình, và hiện tại hắn có thể đoán ra người đó là sư phụ của mình:

“Đúng vậy. Nếu không phải ta đến kịp thời. Toàn bộ sở học của ta liền bị ngươi mang xuống suối vàng”

Trần Gia Khánh cười ha hả, đùa giỡn

Nghe thế, Long muốn phản bác nhưng cuối cùng lại không nói lên lời. Đành ngồi im một chỗ gãi đầu

“Thôi, không đùa giỡn với con nữa. Long, con đi theo ta một chuyến”

Nói xong, ông xoay người bước ra khỏi phòng. Thấy vậy, Long khó hiểu nhìn theo sư phụ mình, nhưng cũng không chậm trễ. Vội vàng rời giường đuổi theo

Số từ: 2789

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(6244,2583964,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-144/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Mối Thù Của Sư Phụ

Trên đỉnh kim tự tháp, Trần Gia Khánh đứng trên không, tầm mắt bao quát toàn bộ trung tâm khu A của Yêu Thú Rừng Rậm, trong mắt lóe lên một tia hoài niệm

“Sư phụ. Ngài gọi con có việc gì?”

Long dựa vào dị năng: Điều Khiển Gió phi hành trên không. Sau đó ánh mắt khó hiểu nhìn sư phụ mình

Trần Gia Khánh cũng không trả lời hắn. Ánh mắt mang theo tâm sự nhìn về phía trước.

Thấy vậy, Long cũng không nói gì, lẳng lặng đứng đó đợi sư phụ mình. Hắn biết, dù sư phụ rất thích troll người khác nhưng sẽ không troll vào thời điểm này

“Long. Con biết tại sao ta không cho con dùng Băng Hỏa Song Long không?”

Rất lâu sau, Trần Gia Khánh mới mới miệng nói. Và câu đầu tiên của ông là hỏi Long về Băng Hỏa Song Long

Long trầm mặc một lúc rồi đáp:

“Con không biết”

. Đến giờ này, hắn vẫn đoán già đoán non về mục đích của sư phụ khi đưa cho hắn Băng Hỏa Song Long nhưng lại không để hắn sử dụng.

Theo hắn phỏng đoán Băng Hỏa Song Long là món vũ khí duy nhất mà Trần Gia Khánh dùng, đã đi theo ông nhiều năm. Và có vẻ như đối với nó, ông vẫn còn một chút lưu luyến vì thế mới không xóa đi ẩn ký của mình bên trong vũ khí

“Cũng không hẳn là vậy. Thật ra, Băng Hỏa Song Long không thích hợp cho con, nó đã quá cũ kỹ và Băng Hỏa đạn đã không còn. Nhưng con là đệ tử đầu tiên của ta, trong lần đầu gặp mặt ta không thể nào không tặng con đồ vật gì được. Mà trong người ta quý nhất là Băng Hỏa Song Long nên ta đành tặng nó cho con”

“What! Ngài nói thật đấy chứ? Con còn tưởng lý do gì, nếu là lý do này thì ngài tặng ta cái món vài bảo bối khác là được”

Nghe cái lý do củ chuối của sư phụ mình, Long im lặng tới cực điểm. Hắn còn tưởng sư phụ tặng mình Băng Hỏa Song Long là có dụng ý gì đó, thậm chí đã nghĩ tới sư phụ bắt mình tự phá bỏ ẩn ký nữa cơ

Vậy mà cuối cùng, lý do thật sự lại khiến hắn ngã ngửa. Cmn chứ! Đưa cho hắn Băng Hỏa Song Long chỉ vì đó là món đồ quý nhất của ông. Vkl chứ! Cái này mà cũng là lý do được. Nếu là đồ quý giá của sư phụ thì giữ mẹ lại đi, cho ta vài quyển Thiên Cấp, Thần cấp công pháp hoặc là mấy chục Cửu giai vũ khí, đạn dược là được rồi

Nếu như Trần Gia Khánh mà biết được những gì đồ đệ mình đang nghĩ, không biết có tức hộc máu mồm không? Mịa, người nghĩ Thiên Cấp, Thần Cấp rồi Cừu giai vũ khí, đàn được là rau muống, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu ah

Tất nhiên là Trần Gia Khánh không biết rồi, nghe Long chất vấn. Ông làm một bộ ta đây vô tội nghi hoặc hỏi:

“Không phải là sau khi bá sư, sư phụ sẽ tặng món đồ quý giá nhất của mình cho đồ đệ sao? Chẳng lẽ không phải?”

“Ngài nghe ai nói? Để con đánh chết mịa tên đó. Mẹ, ai bảo sư phụ phải tặng món đồ quý giá nhất của mình cho đồ đệ? Như vậy khác gì bá sư là vì bảo vật của sư phụ, thật sự là mất hết đi hình ảnh thầy trò. Thật là quá đáng mà. Sư phụ chỉ cần tặng món đồ tốt nhất, mạnh nhất thích hợp với đồ đệ là được rồi”

Long một bộ tức giận bắt bình lên tiếng, bộ dạng chính nghĩa, giống như việc “bá sư đòi quà” là việc làm trái với luân thường đạo lý, vậy mà cái câu sau của hắn trực tiếp khiến bất kì ai nghe xong cũng “cạn lời”..

Thấy Long tức giận, không ngừng hô hào muốn đánh, Trần Gia Khánh lóe lên một tia âm hiểm. Ông nhún vai nói:

“Sư phụ ta cũng là sư tổ của con. Một trong Thập Tiên: Đoạt Mệnh Tiên Quân”

Long: (0.0).....

“Ha...ha, không đùa con nữa. Thật ra ý định của ta là đợi con đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh, Băng Hỏa Song Long sẽ đưa con tới đây. Không ngờ tới lại xảy ra những việc trên khiến con đến sớm hơn là ta nghĩ.”

Nhìn Long bộ dạng quần bách, Trần Gia Khánh không khỏi cười lớn sau đó nói ra mục đích thật sự của mình

“Vkl! Sư phụ, ngài troll con”

Được rồi, nghe tới đây Long còn không biết Trần Gia Khánh troll mình thì hắn nên xin lỗi trí thông minh của mình đi là vừa. Bộ dạng buồn bực, nói không nên lời, đáng thương nhìn Trần Gia Khánh

Thấy thế Trần Gia Khánh cảm thấy cực kì thú vị. Ông phát tay, thu hồi lại Băng Hỏa Song Long đang được cất bên trong nhẫn không gian của Long. Cười nói:

“Băng Hỏa Song Long ta sẽ thu hồi lại. Tất nhiên ta cũng không để con tay trắng trở về. Cảm lấy”

Nói xong, ông phát tay ném ra một món gì đó về phía Long.

Vội vàng tiếp nhận thứ mà Trần Gia Khánh ném tới. Cảm nhận một sự mát lạnh cùng ảm áp từ trên tay truyền tới. Long không khỏi cúi xuống nhìn

Lập tức, hắn há hốc mồm. Ánh mắt tròn lớn, bộ dạng khó có thể tin nổi nhìn thứ trong tay mình

Chỉ thấy trong tay Long là hai thanh khẩu súng lục na ná giống HellFire Shotguns: vũ khí của Reaper trong Overwatch với cán súng nhỏ, thân súng dài hình vuông to lớn, đầu là hai nóng súng lớn

Điểm khác biệt là trên cả hai khẩu súng đều có một con ngừ trảo thần long được làm một cách tinh xảo, trông không khác gì rồng thật quấn quanh thân súng, đầu rồng ở phía trên giống như một cái ống nhôm vậy

Ngoài ra, hai khẩu súng này với hai màu khác nhau, một khẩu màu đỏ, một khẩu màu xanh nước biển. Ở tay cầm súng là hình một con cá uốn lượn màu trắng ở khẩu súng màu đỏ và màu đen ở khẩu súng màu xanh nước biển

“Đây là một thanh phát triển vũ khí có tên là Âm Dương Song Long. Là ta dùng năm ngàn năm, tiêu tốn vô số thiên tài địa bảo quý hiếm mới có thể chế tạo ra..

Ban đầu, Ta thiết kế để Âm Dương Song Long dựa vào căn cước tài nguyên để tiến giai

Nhưng sau biết con là người của Long tộc, ta liền mượn một tia Long Lực của con đưa vào bên trong Âm Dương Song Long. Hiện tại Âm Dương Song Long muốn tiến cấp phải dựa vào cả hai yếu tố là tài nguyên và Long Lực, thiếu một trong hai không được

Nếu tài nguyên nhiều nhưng Long Lực yếu, Âm Dương Song Long cũng chỉ là một phế phẩm. Long Lực nhiều mà tài nguyên ít thì nó cũng không tiến hóa được. Vì thế, nếu như muốn Âm Dương Song Long từ một phế phẩm biến thành thần khí thì con vừa phải có tài nguyên, vừa phải có thực lực

Âm Dương Song Long không cần đạn. Nó lấy Long lực của con chuyển thành đạn. Viên đạn này có uy lực, công dụng như thế nào tùy vào sức mạnh và ý định của con

Âm Dương Song Long có sức mạnh là vô hạn, là kinh khủng. Sức mạnh của nó, đủ để biến cả vũ trụ này về thời kì hư vô. Ta chế tạo ra nó, vừa tự hào lại cảm thấy lo sợ”

Trần Gia Khánh khuôn mặt nghiêm túc giải thích cận kề tất cả những gì về Âm Dương Song Long. Mà Long thì chăm chú nghe, càng nghe càng khiếp sợ tới tột đỉnh

Lúc đầu, Long giật mình là bởi vì hai khẩu súng này rất giống HellFire Shotguns, còn tưởng rằng game Overwatch cũng xuyên tới đây.

Hiện tại, khi nghe về công dụng của nó, Long hoàn toàn kinh hãi, khiếp sợ vô cùng. Hắn không ngờ trên đời lại tồn tại một thanh vũ khí như vậy, quả thật là một nghịch lý của vũ trụ

Thu hồi cẩn thận Âm Dương Song Long. Long ánh mắt cảm kích, cúi người thật sâu lên tiếng:

“ Sư phụ. Cảm ơn ngài ban thân khí”

Long rất rõ ràng, Âm Dương Song Long có mị lực đáng sợ như thế nào. Tin tưởng, dù là một tên Tiên Tuyệt Cảnh, thậm chí là Thánh Hiền Cảnh cũng sẽ tranh cướp nó tới sứt đầu mẻ trán.

Vậy mà Trần Gia Khánh có thể vô tư lấy nó ra cho mình, Long không thể không cảm động vì sự ưu ái mà Trần Gia Khánh dành cho mình

“Ha... ha, con là đồ đệ duy nhất của ta. Ta cũng không thể dùng được nó. Đưa cho con, không chỉ cho con một món bảo vật giữ mạng mà còn giúp nó phát huy được toàn bộ công năng của mình. Ta tin tưởng, con sẽ dùng nó một cách chính đáng” Trần Gia Khánh mỉm cười vui vẻ, vuốt râu khẽ cười nói

Nếu như ngày xưa, ông còn đắn đo suy nghĩ khi đưa Âm Dương Song Long cho ai đó. Dù sao, năng lực của nó quá khủng bố, quá cường đại.

Nhưng giờ thì khác, như ông nói, ông tin tưởng Long có thể dùng Âm Dương Song Long vào việc đúng đắn, khiến nó dương danh thiên hạ. Ông tin tưởng Long không vì gì khác chỉ vì thân phận của hắn: Truyền nhân của Chúa Rồng

“Long nè! Âm Dương Song Long đưa cho con. Mong rằng con có thể đáp ứng ta hai chuyện”

Nói tới đây, trong mắt ông lóe lên một tia cừu hận. Dù rằng đã trôi qua mười ngàn năm, dấu cho thời gian đã làm phai mờ tất cả nhưng mối hận đó, ông không bao giờ quên được

“Sư phụ cứ nói” Long gật đầu đáp. Chỉ bằng việc Trần Gia Khánh đưa cho Long Âm Dương Song Long thì dù có yêu cầu hắn lên núi đao, xuống biển lửa, Long cũng sẽ không từ chối

“Long, con biết tại sao ta lại ở đây một mình không?”

Trần Gia Khánh nói một câu. Không đợi Long nói, ông đã trả lời luôn câu hỏi mà mình đưa ra

“Từ nhỏ, ta đã yêu thích công việc của một Luyện Kim Sư. Kể cả sau này khi đã trở thành một hoàng đế, ta vẫn không ngừng nghiên cứu, không ngừng sáng chế.

Một ngày kia, trong đầu ta lóe lên một ý tưởng, một ý tưởng điên rồ. Một ý nghĩ có thể thay đổi toàn bộ ngành Luyện Kim”

“Ý ngài là Hệ Thống: Bảng Tuần Hoàn Nguyên Tố Hóa Học”

Nghe tới đây, Long không khỏi nhớ tới một sự kiện đã từng được nêu trong “Bát Hoàng Sử Kí”. Sự kiện được coi là nỗi ô nhục của ngành Luyện Kim Thuật.

Mà cái tên “Bảng Tuần Hoàn Nguyên Tố Hóa Học” là cái tên mà Long chú ý nhiều nhất, làm hắn kinh ngạc nhất. Bởi vì đây là cái tên mà bất kì một ai học hóa học đều biết tới. Hắn thật sự không ngờ sẽ nghe, nhìn tới cái tên này một lần nữa

“Đúng vậy. Chính là “Bảng Tuần Hoàn Nguyên Tố Hóa Học”. Theo ta, cả vũ trụ này được cấu tạo bằng các hạt vi mô, không thể nào nhìn thấy. Ta gọi nó là nguyên tử. Sinh linh, vạn vật... tinh cầu thậm chí là quy tắc vũ trụ đều là do các hạt nguyên tử cấu tạo nên

Điều này lại đi ngược lại với những gì đại lục này quan niệm là mọi thứ đều do quy tắc vũ trụ tạo nên. Đặc biệt là Luyện Kim Sư, ngành nghề trao đổi “mặt hàng” với quy tắc vũ trụ. Vì thế, ta bị mọi người lên án mạnh mẽ, kì thị, không ai ủng hộ kế hoạch nguyên cứu nguyên tử của ta. Bọn họ coi ta là phản đồ, là dị giáo, thậm chí vì chuyện này mà ta bị buộc thoái vị, trở thành thứ dân

Tuy vậy, bởi vì những công lao to lớn của ta cho đế quốc nói chung và đại lục nói riêng. Vì thế vụ việc này ít người biết tới, ta ở trong mắt mọi người vẫn là một Giả Kim Thiên Sư, vẫn là một Khoa Học Thánh Giả

Sau khi bị đánh làm thứ dân, ta cùng với vợ con tới Huyền Mộng Tinh quy ẩn, bắt đầu toàn tâm toàn ý nguyên cứu “ý tưởng” đó. Mọi việc cứ vậy trôi qua cho tới một ngày

Giả kim Thuật tin tưởng tuyệt đối vào quy tắc vũ trụ. Ý nghĩ của ta không khác gì bang bỏ quý tắc vũ trụ, bang bỏ tin ngưỡng của họ

Vì thế một đám Giả Kim Thuật cực đoan đã tới Huyền Mộng Tinh. Mục đích chính là giết chết ta

Hôm đó, ta lại đi vắng. Ở nhà chỉ còn lại vợ và hai đứa con gái. Bọn Giả Kim Thuật không tìm thấy ta liền trút giận lên người bọn họ. Khi ta trở về, người

vợ mà ta yêu quý còn hơn sinh mạng mình, hai đứa con gái xinh đẹp mới bốn tuổi đã chết

Bọn họ chết tất cả là lỗi do ta. Nếu như không phải ta nghĩ ra hệ thống đó thì cũng không động chạm tới đám người Già Kim Thuật để rồi bọn họ tìm tới tận nhà giết người. Ta hối hận, ta đau khổ. Từ đó, ta vứt bỏ nghiên cứu nguyên tử của mình, sống một mình, không một ai biết tới ở nơi này“

Nói tới đây, Trần Gia Khánh khóc. Ông khóc vì nhớ lại đoạn quá khứ thương tâm. Một quá khứ tràn đầy đau đớn cùng tuyệt vọng

Nhìn sư phụ khóc lóc thảm thiết như vậy. Long chỉ biết trầm mặc đứng đó.

Trần Gia Khánh giống Long Kiêm. Đều yêu vợ con mình hơn cả sinh mạng của mình. Khi vợ con mất, đó giống như một quả bom nguyên tử nổ tung trong trái tim của bọn họ khiến bọn họ đau khổ tới cùng. Đây cũng là lý do tại sao Long Kiêm lại vì vợ mình phản bội để quốc, Trần Gia Khánh vì vứt bỏ tâm huyết cả đời

Hắn chỉ cảm nhận được cảm xúc đau khổ, thương tâm của ông nhưng lại không biết khuyên ông thế nào. Có lẽ, chỉ khi nào hắn thật sự trở thành một người như Trần Gia Khánh, hay như Long Kiêm, hắn mới có thể hiểu được. Lúc đó, hắn mới có thể biết nói thế nào trước mặt Trần Gia Khánh hoặc Long Kiêm

Số từ: 2731

Báo Lỗi

bestazir123

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 21 bạc

Đã đăng 2 truyện và 273 chương

Được cảm ơn 6281 lần

```
Reading(6244,2584554,0); if($.cookie('background'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-145/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Nghi Thức Chuyển Sinh

“Long, ta mong khi con đạt được Âm Dương Song Long. Hãy dùng nó để giết một người. Chính hắn là kẻ chủ mưu vụ sát hại gia đình ta. Còn nữa, nếu có thể, mong con hãy hoàn thành nghiên cứu mà ta vẫn còn dang dở.”

Nói tới đây, từ trong mắt Trần Gia Khánh toát lên hận ý ngút trời. Mười ngàn năm đã qua nhưng đối với một Thiên Nhân Cảnh, mười ngàn năm cũng chỉ là mười năm mà thôi. Trần Gia Khánh tin kẻ đó còn sống. Và ông muốn hắn phải chết

Nhìn sư phụ mình trên người toát lên sát khí trùng thiên. Long không một chút giật mình. Nghe xong câu chuyện của Trần Gia Khánh, hắn đã có thể biết được việc mà Trần Gia Khánh nhờ. Thậm chí hắn còn biết được, sắp tới, kẻ địch của mình sẽ là ai

Nhưng vậy thì sao? Trong lòng hắn, Sư phụ là một người giống như là người cha thứ hai của mình. Kẻ thù của sư phụ cũng sẽ là kẻ thù của hắn. Dù cho Trần Gia Khánh không nhờ, Long cũng sẽ vì ông mà trả thù. Dầu cho phải đối mặt với cả một quốc gia

Nghĩ đến đây, Long hai mắt kiên định nhìn Trần Gia Khánh nói:

“Sư phụ. Ngài cứ nói, ta đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ”

Cảm nhận được sự chân thành cùng quyết tâm từ Long. Trần Gia Khánh cực kì cảm động.

Hai người gặp nhau tính đến giờ chỉ có hai lần, ông nhận Long làm đồ đệ là vì thiên phú yêu nghiệt cùng tính cách giống hệt hần: dám hy sinh tất cả vì người mình yêu.

Nhưng trong những lần gặp mặt đầu tiên, ông hết lần này tới lần khác chơi đùa Long. Có thể nói là troll cực kì thâm. Vì thế, khi ông nói ra câu chuyện của mình, ông cũng không hi vọng Long đáp ứng

Thật không ngờ đáp án lại hoàn toàn khác những gì ông nghĩ khiến ông sửng sốt. Đến giờ, ông đã có thể hiểu được phần nào cách làm người của Long. Một người hết lòng vì người thân

“Cảm ơn con, Long. Chỉ cần câu này của con, dù cho thất bại thì ta cũng không cảm thấy hối tiếc nữa”

Trần Gia Khánh hai mắt đỏ lên nói.

“Sur phụ, vậy ngài muốn con giết ai?”

“Chính là hội trưởng Giả Kim Thuật công đoàn: Messi CR7”

Bên trong kim tự tháp, Long bước theo Trần Gia Khánh tò mò nhìn đông ngó tây. Trong lòng than thở không ngớt. Quả không hổ danh là Giả Kim Thuật mạnh nhất đại lục, kết cấu của Kim Tự Tháp quả thật không chê vào đâu được

Trải qua mấy phút, Trần Gia Khánh đưa Long tới một căn phòng có đề biển “Chuyển Sinh”. Ông ở trên cánh cửa làm gì đó, mấy giây sau cánh cửa tự động mở ra

“Long, vào đi”

Bước vào bên trong, Trần Gia Khánh quay đầu nói với Long. Nghe vậy, Long vội vàng chạy vào trong

Bên trong căn phòng là một không gian không lớn lắm, nhưng lại mang một vẻ ảm áp. Cả căn phòng không có bất kì đồ vật nào ngoại trừ hai chiếc quan tài bằng băng được đặt ở trung tâm, dưới quan tài là một cái linh trận cực kì rộng lớn, tinh xảo với nhiều kí tự kì lạ, khó hiểu

“Đây là...”

Nhìn linh trận, Long không khỏi nhúm mày, hần đã từng nhìn thấy thứ này ở đâu đó thì phải, tuy vậy trong lúc nhất thời hần lại không nghĩ ra

Như là nhìn thấy nghi hoặc từ trong mắt Long, Trần Gia Khánh lên tiếng giải thích:

“Đây là nghi thức “Chuyển Sinh””

Nghe thế, Long lập tức nhớ ra. Chỉ là điều này khiến hần mắt mở lớn, một bộ không thể tin nổi nhìn Trần Gia Khánh lấp bắp kêu lên

“Nghi thức thất truyền của Giả Kim Thuật!. Sur phụ, ngài...”

Chuyển Sinh là một nghi thức chỉ tồn tại trong truyền thuyết của giới Giả Kim Thuật. Nghi thức này là một nghi thức phục sinh người chết. Tuy vậy, khác với việc hi sinh tính mạng của Giả Kim Thuật hoặc người khác để làm vật trao đổi đồng giá thì nghi thức Chuyển Sinh chỉ cần một tia linh hồn của người đã chết là có thể phục sinh người đó

Nhưng bởi vậy mới khiến Chuyển Sinh trở thành truyền thuyết. Một người trước khi chết, có khoảng 3s để linh hồn rời khỏi dương thế, tiến về âm ti. Như vậy, thời gian để có được dù chỉ là một tia linh hồn cũng chỉ có ba giây.

Càng khó hơn là, chứa đựng linh hồn người chết phải có Hồn Khí. Mà Hồn Khí, cả đại lục này chỉ có một nơi duy nhất có chính là Hồn Điện. Vấn đề là, từ khi Việt Nam Thiên Quốc biến mất đến nay, Hồn Điện cũng không còn tăm tích,

Vì thế, nghi thức Chuyển Sinh liền biến mất, chỉ còn lại một cái tên được nhắc tới trong “Thiên Quốc Truyền Thuyết Truyền” mà thôi

“Năm đó, Tam Tháp vương quốc có cống nạp cho chúng ta một viên ngọc kì lạ. Lúc đó, chúng ta không biết đó lại là một món bảo bối chứa linh hồn của Hồn Điện

Sau khi gia đình bị ám sát, viên ngọc đó tự động hấp thu linh hồn của hai đứa con gái ta vào bên trong. Lúc đó ta mới biết được nó là cái gì

Cũng vì điều này, mà ta mới bắt đầu thực hiện nghi thức Chuyển Sinh. Mục đích chính là cứu hai đứa con gái của ta

Tuy vậy “Chuyển Sinh” không phải hoàn mỹ. Nó có một khuyết điểm chính là người chết phải dựa vào một “vật chủ” để sống. “Vật chủ” không chỉ khỏe mạnh mà tuổi thọ phải rất lớn

Long, con là Chí Tôn Long Hoàng, là Chúa Rồng của Long Tộc. Tuổi thọ của con cực kì dài cùng với thể lực khổng lồ. Ta muốn con trở thành “vật chủ” của hai đứa con ta”

Trần Gia Khánh nói ra một hơi. Ánh mắt chờ đợi nhìn Long. Và đây, cũng là điều thứ hai mà ông muốn nhờ Long

Nghe vậy, Long trầm mặc không trả lời sư phụ mình mà đi tới hai cái quan tài. Lập tức, hắt hai mắt sáng ngời

Trong quan tài, hai cô gái xinh đẹp, độ tuổi khoảng mười bảy, mười tám tuổi. Khuôn mặt tinh xảo, không chút tí vết. Một vẻ đẹp hoàn hảo giống như các cô gái trong anime vậy.

Cả hai từ khuôn mặt tới hình dáng đều giống nhau vô cùng, hoàn toàn không phân biệt được ai là chị, ai là em. Nếu để phân biệt thì chỉ có thể dựa vào mái tóc mà thôi. Một người mái tóc ngắn màu nâu nhạt, hai cái lơ ở hai bên đầu và một người mái tóc dài màu tím nâu.

Khiến Long nuốt nước bọt chính là bộ ngực của hai người, lớn, quả thực là quá lớn, nếu so sánh thì chỉ có cô Thảo là may ra đánh bại được hai người

Hai cô gái nằm bên trong quan tài, hai mắt nhắm nghiền giống như hai nàng công chúa đang ngủ say đợi người tới đánh thức vậy

“Sư phụ, con đồng ý”

Không chút do dự, Long quay đầu, bộ dạng chính nghĩa vô song hô hào. Ban đầu, khi nghe tới “vật chủ”, Long liền muốn xem hai đứa con gái của Trần Gia Khánh thế nào. Nếu như xấu hoặc bình thường, Long sẽ ưu tiên chuyển từ chối, mà nếu đẹp thì tất nhiên là nhận... lấy rồi

Nhìn Long bộ dạng lăm lết nhưng ánh mắt thỉnh thoảng liếc về phía hai người con gái mình. Trần Gia Khánh còn không biết thằng này nghĩ gì trong đầu không khỏi cười mỉa

“Hừ, Đừng tưởng ta không biết mi đang nghĩ gì trong đầu. Thấy con gái ta đẹp liền không chút do dự đồng ý. Mẹ! Nếu không phải thấy mi tuổi thọ cực lớn, ta thà chết chứ không giao hai đứa con mình cho mi”

“Hi.. hi, sư phụ nè. Người ta có câu: Môn đăng hộ đối. Con gái ngài xinh đẹp như hoa như ngọc, ta thì anh tuấn tiêu sái, thiên phú trác tuyệt. Gả cho ta là tuyệt phối đó ah”

Nghe vậy, Long không những không phản bác mà còn gật đầu, cực kì vô liêm sỉ lên tiếng

“Thôi.. Sau này ta giao hai Rem vs Rin cho con. Con mà để hai đứa nó khóc. Ta thiên”

Nói xong, ông còn trợn mắt hung tợn nhìn Long, đưa tay xuống dưới làm bộ muốn cắt

Thấy thế, Long mồ hôi đổ không ngừng. Hẳn dám tin nếu quả thật mình bắt nạt hai cô gái thì Trần Gia Khanh thật sự dám cắt

Vì vậy, vì tương lai sau này, Long vội vàng dơ tay thề thốt:

“Sư phụ yên tâm, con tuyệt đối sẽ không để hai em khóc. Ai làm hai em khóc, con quyết thiên hấn”

“Kệ con, con muốn làm gì thì làm. Được rồi, giờ ngồi vào trung tâm của linh trận đi. Ta bắt đầu nghi thức Chuyển Sinh”

Nói tới đây, thái độ của Trần Gia Khánh trở nên cực kì nghiêm túc, giống như lâm đại địch vậy

Thấy thế, Long cũng không còn cợt nhả nữa. Hắt gập đầu sau đó ngồi giữa hai chiếc quan tài, nhắm mắt lại

“Vận lên linh lực. Ta bắt đầu nghi thức”

Nói xong, Trần Gia Khánh một tay dơ lên, trong cơ thể Thiên Lực không nguồn tuôn ra. Ở trên không viết lên những kí tự phức tạp, kì lạ

“Viết lên. Agtac... grestc...scjac...”

“Đình, phát hiện linh hồn đặc thù... hệ thống Tinh Linh kích hoạt... Bắt đầu quá trình dung hợp...hệ thống thức tỉnh... bắt đầu hoạt động trở lại...”

“Hệ thống cửa hàng hoạt động trở lại”

“Hệ thống nhân vật hoạt động trở lại”

....

“Tin Ngưỡng Tháp hoạt động trở lại”

“Bắt đầu quá trình cập nhật phiên bản 0.1... Cập nhật thành công...”

Âm thanh hệ thống vang lên khiến Long sửng sốt. Thế nhưng, không kịp nghĩ nhiều thì hắt phát hiện được có hai quả cầu màu đen tiến vào trong linh hồn

mình, bắt đầu cùng linh hồn mình hợp

Mặc dù không biết là gì, nhưng thông qua linh hồn mình, hắn có thể cảm nhận hai quả cầu này như có sinh mạng vậy, , một quả cầu mang theo vẻ nghịch ngợm, một quả cầu thì lại bình tĩnh nhưng tuyệt nhiên không có sát ý. Cả hai đều mang theo một tâm trạng hồi hộp, tò mò tiến vào linh hồn mình

Vì thế, Long cũng mặc kệ. Hắn nhắm mắt lại ,để cho linh hồn cùng hai quả cầu dung hợp làm một

Mấy phút trước. Bên ngoài giờ đây đã xảy ra biến hóa kinh người. Chỉ thấy hắn cùng với hai chiếc quan tài lơ lửng lên không, bắt đầu xoay tròn. Xung quanh là vô cùng vô tận điện lôi màu vàng lấp lờ

Từ phía dưới có thể nhìn thấy được tại trên hai chiếc quan tài, hai hư ảnh của hai cô gái từ hiện ra. Ánh mắt hai người mang theo vẻ hiếu kì, tò mò nhìn về phía Long, sau đó bọn họ đồng loạt biến thành hai quả cầu tiến vào trong cơ thể hắn

Nhìn một cảnh này, Trần Gia Khánh hai mắt mở lớn. Trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn. Toàn thân ông run lên vì kích động.

“Thành công... Cuối cùng cũng thành công rồi”

Trần Gia Khánh ngẩng đầu cười điên cuồng. Trong mắt ông, những giọt nước mắt lan dài trên mi. Ông khóc, nhưng lần này không phải vì thương tâm mà vì sung sướng. Cuối cùng, điều ông chờ đợi xuất mười ngàn năm qua cũng đã hoàn thành, hai đứa con gái ông đã sống lại

Ngoại truyện:

“Chà, ra vậy. Đây chính là lý do mà Phụ Thân lại để sửa đổi Nhánh Cây Tương Lai. Để Mộ Dung Thiên xuất hiện sớm như vậy. Thì ra là muốn thay máu toàn bộ hệ thống”

Trên không, nhìn một cảnh này, thanh niên lầm bầm một tiếng. Trong mắt toát lên một vẻ hiểu ra

“Nhưng như vậy cũng tốt. Tuy rằng chiến lược của thằng bé sẽ giảm mạnh.

Nhưng thay vào đó sẽ tạo nên hứng thú của thằng bé. Nó sẽ biết trân trọng các món vũ khí mình có, sẽ phải suy nghĩ trước khi chọn một năng lực nào đó”

Số từ: 2333

Báo Lỗi

bestazir123

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 33 bạc

Đã đăng 2 truyện và 274 chương

Được cảm ơn 6283 lần

```
Reading(6244,2584944,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-146/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Rem Vs Rin

Đây là một mảnh không gian trắng xóa, bên trong mảnh không gian,. Trước mặt Long, là hai cô gái giống nhau như đúc, xinh đẹp vô song. Chính là hai người con của Trần Gia Khánh

Hai cô gái mở mắt, thế nhưng hai mắt vô hồn, không một tia sức sống. Hai người đồng thanh mở miệng, âm thanh máy móc, không một chút cảm tình

“Chủ nhân”

Nghe được âm thanh quen thuộc, Long giật mình vô cùng, ánh mắt khó tin nhìn hai người con gái trước mặt mình:

“Người là Hệ Thống”

“Đúng vậy, ta chính là Hệ Thống”

“Chuyện này là thế nào?” Long khuôn mặt trầm xuống, trong mắt lóe lên một tia sát khí.

Nghi thức Chuyển Sinh đã thành công, Long có thể cảm nhận được điều đó khi mà linh hồn hai cô gái cùng mình dung hợp làm một

Thế nhưng, hiện tại hai người vẫn chưa tỉnh lại, không những thế còn bị hệ thống phụ thể khiến Long không khỏi nghĩ tới: Hệ thống chiếm đoạt hai người, biến hai người thành con rối. Mà đây là điều Long không chấp nhận được

Như là cảm nhận sát khí từ Long, Âm thanh hệ thống liền giải thích:

“Chủ nhân yên tâm. Hệ thống không phải chiếm đoạt thân xác bọn họ mà ngược lại, bọn họ đang từ từ thay thế ta”

“Là sao?” Nghe thế, Long không khỏi nhú mày, sau đó bỏ đi ý niệm giết người ra khỏi đầu. Ánh mắt mang theo vẻ khó hiểu nhìn hệ thống

“Khi ngài sử dụng Hóa Tiên Đan, độc đan cực mạnh từ Hóa Tiên Đan không chỉ phá hủy toàn bộ cơ thể ngài mà còn găm nhấm linh hồn ngài

Mà Hệ Thống cùng linh hồn ngài dung hợp làm một. Linh hồn ngài bị tấn công nên ta cũng gặp nguy hiểm. Để giải quyết nguy cơ, ta đã tự ý dùng hết toàn bộ số IP, RP mà ngài đang có để chuyển Độc Đan thành chân nguyên trợ giúp ngài đột phá Dẫn Nguyên Cảnh và mở ra Nhân Long Thần Mạch

Tuy vậy, Hệ thống đang ở trong quá trình thăng cấp, cập nhật phiên bản 0.1. Việc Hệ Thống trợ giúp ngài khiến việc thăng cấp dừng lại, hệ thống xảy ra lỗi và lâm vào ngủ say. Nếu như không có gì xảy ra, thì hệ thống vĩnh viễn không tỉnh lại”

Hệ Thống lên tiếng, âm thanh vẫn lạnh nhạt không một chút cảm tình giống như việc mình vĩnh viễn không tỉnh lại là điều quá bình thường vậy

Nghe xong, Long khuôn mặt hơi tái lại. Quả như hần suy nghĩ, lần này Hệ Thống xảy ra lỗi là cực kì nghiêm trọng

Cập Nhật Phiên Bản 0.1 chính là phần thưởng mà Long đạt được khi hoàn thành Ấn dấu nhiệm vụ: Phá Án. Lúc đó, hần còn chửi bới hệ thống lừa đảo, troll hần đấy.

Hiện tại, hần mới biết lần Cập Nhật Phiên Bản này quan trọng thế nào. Nếu không, khi hệ thống tạm dừng cập nhật thì cũng sẽ không có chuyện xảy ra lỗi lớn như vậy

“Vậy giờ phải chữa thế nào?”

“Nếu bình thường, việc này rất khó giải quyết. Nhưng hiện tại thì khác. Với sự xuất hiện của hai linh hồn phi nhân loại, cùng với nghi thức chuyển sinh đã vô tình kích hoạt Tinh Linh Hệ Thống.

Hiện tại, hệ thống bắt đầu cùng với hai linh hồn dung hợp làm một. Sau khi dung hợp thành công, ta là hai người, hai người cũng là ta”

“Ra vậy” Long gật gù hiểu ra. Hiện tại, hần đã hiểu ý nghĩa của thông báo vừa rồi. Nói đơn giản chính là hệ thống trở thành một nhân loại mà thôi

“Vậy quá trình dung hợp diễn ra bao lâu?”

“Quá trình dung hợp đã hoàn thành 99,99%. Bắt đầu dung hợp trong 10..9...8....3...2...1...0. Quá trình dung hợp hoàn tất. Chủ nhân, tạm biệt và hẹn gặp lại”

Hệ Thống âm thanh vẫn không có chút tình cảm nào. Bản thân nó chỉ là một cái trí năng vô tri vô giác, nó không hiểu tình cảm con người là gì. Có lẽ, việc dung hợp với hai cô gái này cũng là một sự giải thoát cho nó khỏi kiếp sống của một đồ vật

Không để Long trả lời, âm thanh hệ thống im bặt. Đúng lúc này, ánh mắt hai cô gái bắt đầu trở nên có hồn hơn, sống động hơn. Trên người cũng toát lên hai loại khí chất đặc biệt.

Mấy giây sau, hai người đều chớp mắt một cái nhìn Long. Sau đó, cô gái tóc ngắn màu vàng chạy xung quanh Long một lượt, nhìn đông ngó tây cuối cùng là nhìn lên khuôn mặt của hần. Âm thanh ngọt ngào, mang theo vẻ tán thưởng cười híp mắt:

“Chủ nhân. Em là Rem. Hi...hì, chủ nhân, ngài thật đẹp đẽ, đẹp hơn cả mẹ em nữa đó”

Nói xong, không đợi Long phản ứng, cô nói tiếp:

“Còn đây là Rin, người em song sinh của Rem. Chủ nhân biết không, bởi vì Rem ra trước Rin một giây nên được làm chị đó”

Nói xong, cô còn múa tay múa chân phụ họa. Còn Rin, khác với cô chị hoạt bát, nhí nhảnh, cô nhìn Long một hồi, khuôn mặt tuyệt mỹ không một chút biến hóa nào, âm thanh bình tĩnh như nước

“Lời chào: Xin chào chủ nhân”

Long:.....

Nhìn hai cô gái mỗi người một vẻ. Một người nhí nhảnh, một người trầm tĩnh, ít nói. Long không khỏi cảm thấy may mắn vì hệ thống ngừng hoạt động.

Nếu không phải hệ thống ngừng hoạt động thì hẳn cũng sẽ không có được hai Tinh Linh xinh đẹp, đáng yêu như vậy. Quả thật là ở cùng bọn họ tốt hơn rất nhiều so với một cái máy móc vô tri vô giác

Nghĩ vậy, Long nở nụ cười ôn hòa nhìn hai người nói:

“Anh tên là Long, bọn em có thể gọi anh là chủ nhân hoặc Onichan cũng được ah”

Bộ dạng giống như một tên lưu manh đang dụ dỗ con gái nhà lành vậy. Trong lòng nghĩ tới hai người gọi mình một tiếng onichan hoặc mặc quần áo hầu gái gọi một câu chủ nhân là hẳn không nhận được thú huyết sôi trào

“Vậy từ nay Rem gọi chủ nhân là Onichan nhé. O ~ ni ~ chan” Rem hai mắt sáng ngời, đi tới ôm lấy tay Long, ép chặt tay hắn vào bộ ngực khổng lồ của mình, hôn hờ. Âm thanh ngọt ngào, tràn đầy một sự dụ dỗ người phạm tội khiến phía dưới của hắn có xúc động ngáng đầu chào cờ

“Phản đối: Rem thích gọi chủ nhân hơn”

Thấy thế, Rin cũng không yếu thế. Cô ôm lấy tay còn lại của Long, ánh mắt lạnh nhạt nhìn chị mình cãi lại. Âm thanh mang theo một sự kiên định

Thấy thế, Rem hai mắt tràn đầy vẻ bất mãn, phùng mồm tròn má khề quất:

“Không được. Là Onichan. Rin. Chị lớn hơn em. Em phải nghe chị, gọi chủ nhân là Onichan đi”

“Khinh bỉ: Rem ngực to không nào” Rin thấy chị mình nổi giận, không những không giảng hòa mà còn thêm dầu vào lửa

Câu nói của Rin không khác gì chạm vào nỗi đau của Rem. Chỉ thấy cô toàn thân run lên, ánh mắt hình viên đạn nhìn Rin, tức giận nói không lên lời

“Em...em. Em cũng ngực lớn, vậy em cũng không có nào”

Cuối cùng, cô đành nói bừa một câu. Thật sự thì cái câu “ngực to không nào” như một đòn đánh chí mạng vào người cô khiến cô không thể phản bác nổi

“Đỉnh chính: Rin ngực to có nào” Rin phun ra một câu khiến Rem há hốc mồm rất muốn phản bác nhưng hoàn toàn không nói lên lời, bởi vì Rin nói thật sự quá đúng

Thấy hai người cãi nhau, Long im lặng tới cực điểm. Hai tay không ngừng xoa chán. Mặc dù hai người rất đẹp, đẹp tới nỗi hẳn cũng nổi sắc tâm

Nhưng mà có vẻ như, hai người hai tính cách trái ngược, ở chung với nhau là một thảm họa ah. Còn hẳn thì là kẻ gánh chịu hậu quả sau cùng

“Được rồi, không cãi nhau nữa. Rem gọi anh là Onichan, còn Rin cứ gọi là chủ nhân. Được chưa”

Thấy hai người vẫn còn cãi nhau chỉ vì một cái cách gọi. Long hoàn toàn bất lực, cuối cùng đành phải mở miệng giảng hòa

Mặc dù Rem và Rin có to gan đến mấy cũng không dám cãi lời Long. Vì thế, khi Long vừa đưa ra đề nghị. Hai người trầm mặc rồi ngoan ngoãn gật đầu

Sau đó, cả hai thả Long ra, đi tới phía trước hắn. Tạo dáng theo phong cách chào khách của các cô gái phương tây, âm thanh ngọt như mía lùi:

“Rem ra mặt Onichan”

“Chào lần hai: Rin ra mặt Chủ nhân”

"Onichan. Rem có chuyện muốn nói"

Bên ngoài Kim Tự Tháp. Rim bộ dạng khó coi, một tay bấu víu áo Long, ánh mắt to tròn, tràn đầy vẻ đáng thương nhìn hắn. Giống như một đứa trẻ làm sai chuyện vậy

“Ngu ngốc: Chi Rem tay nhanh hơn nào”

Rin không chút do dự lên tiếng, ý đồ đổ thêm dầu vào lửa

Thấy hai người, kẻ xướng người họa, trong lòng Long xuất hiện một dự cảm bất lành. Tuy vậy, bề ngoài hắn vẫn cố nặn ra nụ cười hỏi:

"Rem, có chuyện gì sao?"

"

"Một chuyện cực kì quan trọng... rất quan trọng luôn ý...Nhưng ...Rem nói ra , Onichan đừng mắng Rem nghe"

“Lê Mê: Rem không nói thì để Rin nói”

Thấy Rem bộ dạng vội vãnh, mãi mà không nói ra chuyện đó. Rin đi tới trước mặt cô, lôi kéo cô ra ngoài. Sau đó, mặc cho Rem ngăn cản thế nào, cô vẫn đứng trước mặt hắn, âm thanh mang theo một sự đặc ý cùng hộ thẹn

“Xấu hổ: Rin cảm thấy xấu hổ khi để Rem làm ra chuyện đó. Mong chủ nhân tha tội cho”

“Thông báo: Rem tự ý động vào hệ thống. Vô tình kích hoạt chức năng: Phân Tán. Hiện tại, ngoài trừ đồ vật của cửa hàng Tín Ngưỡng, còn lại tất cả đồ vật bên trong Cừu Hàng đều đã bị Phân Tán ra đại lục

Ngoài ra, Rem có sơ ý thăng cấp độ khó của việc mua tướng. Hiện tại, chủ nhân không thể mua được các gói combo của các vị tướng nữa. Xin hết

Lời binh: Rem quả thật là ngực to không nỡ” Nói tới đây, Rin âm thanh mang theo một vẻ chắc như đinh đóng cột, ánh mắt trào phúng nhìn chị mình

Long: ... (0.0)...

Rin vừa nói xong, cả bầu không khí liền trở nên yên tĩnh. Rin nhìn Long bằng một ánh mắt đặc ý không một chút che giấu, giống như việc cô phạm tội là một việc gì đó vui vẻ.

Rem thì ánh mắt to tròn, đáng thương, tràn đầy vẻ ăn năn nhìn Long. Còn Long, hắn mở mắt thật lớn, mồm há thật to, bộ dạng khiếp sợ, nói không nên lời

Rất lâu sau, Long mới ngẩng đầu kêu lên một tiếng thảm thiết vang vọng khắp Yêu Thú Rừng Rậm

" Ông trời ạ! tha cho ta đi"

Trên đỉnh kim tự tháp, Trần Gia Khánh mang theo ánh mắt yêu thương, từ ái nhìn ba người Long. Ánh mắt mang theo một sự không nỡ rời xa

“Thủy Long, Hòa Long. Từ nay hai người đi theo hắn. Chiều cố hắn thật tốt. Ta tin hắn có thể giúp các ngươi phát triển”

“Vâng, chủ nhân”

Phía sau lưng Trần Gia Khánh, Thủy Long và Hòa Long nhìn nhau sau đó trầm giọng. Nhưng cả hai vẫn không tiến về phía Long, vẫn đứng đó một lúc lâu

Từ khi Long thức tỉnh Nhân Long Thần Mạch, cả hai người đều có thể cảm nhận được từ trên người Long một cỗ long nghiêm. Một cỗ khí thế khiến bọn họ sợ hãi vô cùng. Nếu không phải bọn họ thực lực rất mạnh, rất có thể đã quỳ xuống , tuân phục cỗ khí thế này của Long

Sợ là một chuyện nhưng sự kích động vui sướng lại nhiều hơn. Đơn giản bởi bọn họ đã nhìn ra thân phận thật của Long. Là một thành viên Long tộc, tín ngưỡng của bọn họ là Chúa Rồng và còn gì vui sướng hơn là được trở thành thuộc hạ của Chúa Rồng ?

Vì thế, khi Trần Gia Khánh vừa nói xong, hai người chỉ trầm mặc mà không từ chối. Bọn họ im lặng là bởi vì muốn ở cạnh vị chủ nhân đáng kính, được bọn họ phụng dưỡng suốt mười ngàn năm thêm một thời gian nữa

“Chủ nhân. Bảo trọng. Chúng tôi đi đây”

Hòa Long âm thanh hơi chút nghẹn ngào, sau đó nó không thèm quay đầu, dùng tốc độ nhanh nhất bay về phía Long. Nó sợ, phải nhìn chủ nhân mình lần nữa, khi đó nó khó mà rời đi được

“Thủy Long, trước khi đi, ta muốn dặn con một việc”

“Chủ nhân cứ nói” Thủy Long dừng lại, âm thanh cung kính

“Không có gì. Chỉ là nếu có thời gian rảnh. Hãy cho thằng bé đó ném chút mùi đau khổ ah”

Trần Gia Khánh nở nụ cười âm hiểm, giống như một tên cáo giả nói

Nghe vậy, Thùy Long hai mắt sáng ngời, bộ dạng kích động vô cùng, gật đầu kiên định:

“Chủ nhân cứ giao cho ta. Đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ”

Nói xong, cô quay đầu, đuổi theo Hòa Long

Nhìn theo hai người rời đi. Trong mắt Trần Gia Khánh tràn đầy hoài niệm cùng với giải thoát. Ông bay lên thật cao trên bầu trời, tầm mắt hướng xuống kim tự tháp phía dưới chân mình

“Mười ngàn năm trôi qua. Tâm nguyện của ta đã hoàn thành. Như vậy, ta cũng có thể về bên cô ấy được rồi”

Nói tới đây, ông ngừng đầu, nhắm mắt lại. Chỉ thấy, thân thể ông dùng tốc độ nhanh nhất hóa thành vô số hạt bụi bay toán loạn trong gió. Đồng thời, phía dưới mặt đất, Kim Tự Tháp làm bằng Siêu Kim Cương cũng bắt đầu sụp đổ

“Đồ đệ của ta. Tạm biệt”

P/s: đây là lý do tại sao ta lại viết ra âm mưu lớn như vậy. Tất cả chỉ với một mục đích: Thay máu toàn bộ hệ thống

Số từ: 2696

Báo Lỗi

bestazir123

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 48 bạc

Đã đăng 2 truyện và 275 chương

Được cảm ơn 6288 lần

```
Reading(6244,2585310,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen.v.com/di-gioi-lien-minh/chuong-147/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Trở Về

Long lúc này cực kì quần bách, khóc không ra nước mắt. Hắn rất muốn mắng chửi cái kẻ đã làm hắn ra nông nổi này thế nhưng khi nhìn khuôn mặt đáng yêu của Ren thì Long lại không nói được lên lời

Chửi không được, mắng không xong, hắn chỉ có thể mang theo tâm trạng buồn bực mở ra hệ thống

Sau khi dung hợp thành công, hệ thống biến mất thay vào đó là Ren và Rin. Vì thế, không gian hệ thống cũng không còn nhưng giao diện thì vẫn còn đó. Chỉ cần hắn mặc niệm một cái là giao diện sẽ xuất hiện

“Phù. May mà không thay đổi mấy”

Sau mấy phút nghiêm túc kiểm tra, Long cuối cùng thở ra một hơi. Tầng đá lớn trong lòng cũng biến mất

Mặc dù bị Ren phá hoại lung tung, thế nhưng về căn bản thì hệ thống cũng không bị cô ấy sửa đổi nhiều

Tín Ngưỡng Tháp vẫn còn, Thần Long hệ thống vẫn còn, ... Chỉ có hai sự thay đổi lớn mà Long không biết nên vui hay nên buồn nữa

Thứ nhất, trừ những trang bị mà hắn đã mua ra, còn lại tất cả những món trang bị bên trong cửa hàng đều đã bị phân tán ra thế giới bên ngoài. Nhưng lại chỉ có một mình hắn mới sử dụng được, ở trong tay người khác, những trang bị đó chỉ là những thanh Nhất Giai vũ khí

Nói đơn giản thì bây giờ Long không thể dùng vàng mua trang bị nữa mà phải tự mình đi kiếm các món vũ khí đó

Thứ hai là bộ combo tướng. Hiện tại, bản thân hắn không thể mua được những bộ combo của các vị tướng. Muốn đạt được một bộ combo nào đó, hắn phải thực hiện nguyện vọng của bọn họ.

Tuy rằng độ khó tăng lên, nhưng phần thưởng cực kì hậu hĩnh. Khi hắn hoàn thành nguyện vọng của bọn họ, hắn không chỉ đạt được bộ combo của bọn họ mà tất cả mọi thứ. Kiến thức, sự linh ngộ,...

Nói đơn giản thì lúc đó Long giống như lần đạt được combo của Zilean và Yasuo vậy. Ngoài ra, thông thạo tướng cũng theo đó mà tăng lên, ít nhất là đạt tới cấp 2

Hai thay đổi này, Long suy nghĩ một chút thì hoàn toàn không thấy có gì là nguy hiểm với bản thân

Là một kẻ yêu thích chinh phục, bản thân hắn muốn được đi đây đi đó. Đặc biệt là hiện tại hắn đã đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh, có thể bắt đầu thực hiện kế hoạch: đi tìm chìa khóa Vận Mệnh Môn.

Vì thế, trong tương lai, Long sẽ đi khắp đại lục, thậm chí là vũ trụ để thực hiện kế hoạch của mình. Việc tìm kiếm các món vũ khí của LoL cũng là một việc thuận tay mà thôi

Còn hệ thống tướng, Long nghĩ thay đổi như vậy là tốt. Làm vậy, có thể khiến hắn trân trọng bộ kĩ năng của các tướng hơn. Mà hắn cũng nhân cơ hội này tu luyện những bộ kĩ năng khác

Càng nghĩ, Long càng cảm thấy đây là một điều may mắn chứ không phải là thảm họa, tâm trạng buồn bực liền biến mất mà thay vào đó là kinh hi.

Hắn quay người ôm lấy Ren, không ngừng hôn lên đôi má đáng yêu, hồng hào của cô kêu lên:

“Ren, cảm ơn em...Ha...ha... Em giúp anh một việc thật tốt ah”

Thấy thế, Ren cùng Rin sững sờ, khó hiểu. La tinh linh hệ thống, cả hai biết rất rõ ràng về hệ thống của Long. Tất nhiên chỉ là rõ ràng về chức năng chính thôi, cũng vì vậy mà Ren mới tò tò nghịch ngợm và gây ra chuyện

Ren đã sẵn sàng để chủ nhân mắng mỏ, nhưng thật không ngờ chủ nhân không những không mắng mà còn tỏ ra vui mừng, thật là khó hiểu

Nhưng cũng chỉ là trong chốc lát mà thôi. Ren lập tức mang theo tâm trạng vui vẻ ôm lấy Long, sau đó còn quay đầu, ánh mắt thị uy, kiêu ngạo nhìn Rin

“Thấy chưa. Việc làm của chị được onichan khen nha. Ren ngu ngốc, không bằng chị. A.. ha...ha”

Rin cười đắc ý, không chút do dự nói đều cô em gái song sinh của mình

Đối với sự khiêu khích của Ren, Rin hoàn toàn không để ý, cô chỉ phun ra một câu:

“Phản đối: Ren mới ngốc. Chỉ là chó ngáp phải ruồi, ăn may một lần thôi”

Nói xong, bỗng cô đi tới ôm lấy tay Long thật chặt, toàn thân run lên, cúi đầu như là không để Long nhìn thấy vậy

Không chỉ cô mà Ren cũng thế, chỉ thấy cô xoay người ôm lấy Long không buông

“Cha. Ngài hãy về với mẹ đi. Bọn con sẽ nghe lời Chủ nhân (onichan) và không để anh ấy xảy ra chuyện gì”

Hai cô gái cúi đầu, đôi mắt đỏ lên, trong mắt tràn đầy thương tâm cùng kiên định, nói một câu trong lòng

Long gật đầu, bộ dạng hoàn toàn không hiểu gì hết. Mới lúc nãy còn vui vẻ, sao giờ cả hai đều im lặng giống như gặp chuyện gì thương tâm? Thật khó hiểu

- Grào

Đang định dùng dị năng: Đo Đạc Cảm Xúc để xem tâm trạng của hai cô gái thì một tiếng long ngâm mang theo tâm trạng kinh hi, giống như được gặp lại người thân bỗng nhiên vang lên khiến cả ba giật mình.

Chỉ thấy trên không, một con rồng phương tây khổng lồ, thân hình màu trắng, xung quanh nó, có thể thấy rõ ràng phong nguyên tố không ngừng lay động. Nó đập cánh một cái là cả một vùng không gian rung động, đám mây dày đặc liền tan biến

“Là Phong Long đến đón chúng ta”

Long tỏ vẻ vui mừng. Hắn còn đang lo làm thế nào để rời khỏi đây . Nhưng hiện tại thì hoàn toàn yên tâm rồi

Phong Long dù là Rồng của hệ thống, nhưng khi ra thế giới này, nó lại được xếp vào hàng Đế Long của Long Tộc. Mà đã là Đế Long, thì bọn chúng có một đặc tính: Bay trong vũ trụ

Nghe vậy, Ren và Rin đều ngẩng đầu, ánh mắt tò mò nhìn Phong Long. Lập tức Ren bĩu môi, trong mắt lóe lên một tia không hài lòng , bĩu môi:

“Thật yếu. Không mạnh bằng chị Thủy Long, thậm chí anh Hỏa Long cũng mạnh hơn rất nhiều. Không những thế còn không xinh đẹp bằng bọn họ nữa”

“Đồng ý: Ren nói toàn toàn đúng” Rin cũng phụ họa

May mà Phong Long mới sinh, không hiểu tiếng người, nếu không thật sự không biết nó có tức học máu mồm không nữa

Nghe hai người hết lời chê bai, Long chỉ có thể nhún vai không nói gì. Quả thật, thân là một người phương đông, đến cả hắn cũng cảm thấy Rồng Phương Đông đẹp hơn.

Nhưng mà, hắn cũng là một người yêu thích LOL, vì thế, Phong Long ở trong mắt hắn vẫn còn đẹp hơn nhiều so với mấy con Rồng trong tộc

“Được rồi, chúng ta đi thôi”

Lắc đầu, Long cười khỏ một tiếng sau đó mang theo hai Ren và Rin nhảy lên lưng rồng.

Hiện tại, hắn muốn dùng tốc độ nhanh nhất trở về đại lục. Nên biết, bản thân hắn sử dụng Hóa Tiên Đan, nếu không có hệ thống chắc chắn sẽ chết.

Mà Lạc Tuyết, thân là người cùng hắn sử dụng “Uyên Ương Song Tử” chắc chắn cảm nhận được, hắn rất lo cô ấy xảy ra chuyện gì

Hơn nữa, lần đại chiến này, cha hắn cùng Ám Long bị thương cực nặng. Hắn muốn nhanh chóng trở về để cứu trợ bọn họ

Trong lúc Long cùng hai cô gái trở về đại lục. Thì lúc này, tại bên trong thành Thăng Long – hoàng thành đế quốc, nơi ở của hoàng đế, tại Ngự Thư Phòng. Hoàng đế đế quốc : Vua Bảo Đại: Nguyễn Quang Nam

Nói tới đây, không thể không nói tới cơ cấu của đế quốc. Đại Việt Đế Quốc cơ cấu nhà nước cực kì khắt khe. Mặc dù là đế quốc, nhưng nhà nước lại do dân nắm quyền không như trước đây là do người hoàng tộc nắm giữ

Thông thường một vị quan triều đình có nhiệm kì năm năm. Hết nhiệm kì, sẽ tổ chức một tổng tuyển cử để bầu ra người tiếp theo. Nếu như trong nhiệm kì , quan triều đình làm tốt nhiệm vụ của mình, dân hài lòng thì sẽ được bổ nhiệm vào nhiệm kì tiếp theo

Riêng về phía vua. Nếu vua không làm tốt nhiệm vụ , sau khi hết nhiệm vụ thì sẽ có người ra thay thế ngay. Người đó đã được Nguyễn gia dạy bảo , chọn lọc cực kì kĩ càng. Đảm bảo hoàn thành tốt nhiệm vụ của một vị hoàng đế

Nguyễn Quang Nam là con trai của Nguyễn Quang Trung, từ nhỏ đã có thiên phú cực lớn trong việc chính trị. Không chỉ cha hắn hài lòng mà kể cả những người đứng đầu Nguyễn gia cũng thương thức vô cùng. Vì thế, sau khi vị vua thứ mười bốn hết nhiệm kì liền được Nguyễn gia nâng đỡ trở thành hoàng đế thứ mười năm. Đến nay đã được trải qua bốn nhiệm kì , tức bốn mươi năm rồi

Bên trong thư phòng, Nguyễn Quang Nam là một người đàn ông khoảng hơn năm mươi tuổi, khuôn mặt tuấn dật phi phàm nhưng lại có chút già trước tuổi với nhiều nếp nhăn cùng mái tóc đã lốm đốm bạc. Tuy vậy, hai mắt hữu thần, thái dương nhô cao, thân hình cao lớn ẩn sau lớp hoàng bào khiến ông trở nên uy nghiêm, mang đúng uy của một vị hoàng đế

Lúc này, Nguyễn Quang Nam đang ngồi cùng với một người đàn ông. Người này mặc trên người chiến giáp cồng kềnh, cả người tỏa ra một cỗ khí thế sát phạt, cho thấy người này đã giết không biết bao nhiêu người. Khuôn mặt điển trai nhưng lại có một vết sẹo dài từ mắt xuống cằm khiến ông trở lên giữ tợn. Vị này là đại tướng quân đế quốc: Sát Quý: Bjergsen.

Lúc này, Bjergsen quỳ một chân trước mặt Quang Nam, thái độ cực kì nghiêm túc, âm thanh mang theo một sự kiên quyết cùng với thành khẩn

“Bệ hạ. Xin bệ hạ hãy nói cho thần biết. Long Kiếm thật sự phản bội đế quốc?”

Một tuần nay, Bjergsen bởi vì chuẩn bị kế hoạch Ngày Phán Xét, chưa biết tới việc những việc xảy ra ở Đền Mẫu cùng Thất Long Sơn

Khi trở về, Bjergsen mới biết được những việc Long Kiếm làm. Bjergsen hoàn toàn không tin, ông và Long Kiếm làm việc lâu như vậy, đã cùng hắn vào sinh ra tử vô số trận chiến, ông còn không hiểu tính cách của bạn mình thế nào.

Vì vậy, ngày hôm nay, Bjergsen muốn từ chính miệng Quang Nam biết được sự thật

“Bjergsen tướng quân. Long Kiếm quả thật phản bội đế quốc, ăn cắp bốn viên ngọc rồng. Thế nhưng...”

Quang Nam mang theo khí thế không giận mà uy, bình tĩnh trả lời

Nghe thế, Bjergsen khuôn mặt không khỏi trầm xuống sau đó lập tức hai mắt sáng ngời, ánh mắt chờ đợi nhìn Quang Nam

“Long Kiếm làm vậy là vì phục sinh người vợ mà ông ấy yêu nhất”

Lời Quang Nam nói như một tiếng sét đánh vào trái tim của Bjergsen. Ông khuôn mặt tái trắng, ngơ ngác đứng đó

Rất lâu sau, Bjergsen mới bình tĩnh lại, hai mắt đỏ ngầu, khuôn mặt trở lên cực kì dữ tợn, giống như một con mãnh thú bị ai đó chọc giận. Trên người tỏa lên sát khí trùng thiên:

“Cái gì, Hương Thảo đã chết? Bệ Hạ, nói cho ta biết là ai giết?”

“Là Đinh Bá Vương, gia chủ Đình gia. Tuy vậy, hắn đã bị Long Hoàng giết chết rồi” Quang Nam cười, trong mắt lóe lên một sự kính nể từ tận đáy lòng

“Là ngài ấy!”

Bjergsen run lên, hai mắt kinh ngạc nhìn Quang Nam. Thân là trụ cột đế quốc, Bjergsen biết về vị Long Hoàng thần bí của Long Tộc (Bjergsen chỉ biết mang mang về sự tồn tại của Nguyễn gia).

Đồn rằng, hai năm trước, nhờ có vị Long Hoàng này, mà đế quốc chỉ dùng năm ngàn quân tiêu diệt năm chục ngàn quân phản loạn ở biên giới phía bắc

“Vậy còn Long Kiếm, chẳng lẽ ông ta đã phục sinh thành công Hương Thảo”

Nói tới đây, Bjergsen mang theo tâm trạng cực kì kích động, giống như việc Trần Hương Thảo sống lại là một việc khiến ông kinh hi vô cùng vậy. Điều này khiến người khác thật sự khó hiểu

Thế nhưng, một câu nói của Bjergsen khiến tâm trạng của ông từ thiên đàng xuống địa ngục

“Không, Thất bại! Long Kiếm không chỉ không phục sinh thành công. Mà còn bị Đinh Bá Vương giết chết” Quang Nam âm thanh tràn đầy đau khổ, thương tâm nó ra một câu

Long Kiếm, Bjergsen là hai người thân cận nhất của Quang Nam. Đặc biệt là Long Kiếm, đã đi theo ông từ lúc còn ở trong Nguyễn gia. Mặc dù thân phận là hoàng đế với thuộc hạ, nhưng tình cảm giữa ba người cực kì gắn kết. Hiện tại, Long Kiếm mất đi để lại cho Quang Nam một niềm tiếc thương vô hạn

Về phía Bjergsen, khi nghe được câu này, ông hai mắt tròn tròn, ngã phịch xuống đất, bộ dạng ngơ ngác như người mất hồn.

Rất lâu sau, Bjergsen mới tỉnh táo lại, chỉ là trong mắt ông tràn đầy tro tàn, bây giờ Bjergsen không còn giống một vị đại tướng quân giết địch vô số, vô địch thiên hạ mà giống như một người chán trường, giống như một kẻ mất đi tương lai vậy

. Ông quỳ xuống, âm thanh khàn khàn:

“Bệ hạ. Gần bốn mươi năm đi theo ngài, ta chưa từng yêu cầu việc gì. Lần này, ta có một yêu cầu muốn ngài thành toàn

Bệ hạ, Mong rằng sau khi kế hoạch Ngày Phán Xét hoàn thành. Thần mong bệ hạ cho thần cáo lão về quê”

“Bjergsen. Long Kiếm đã chết, giờ đến cả ông cũng bỏ ta mà đi sao?” Quang Nam dường như đã đoán được điều này, chỉ là khi nó đến, ông phát hiện mình đau tới nhường nào.

Ba người bọn họ làm bạn với nhau đã gần bốn mươi năm, giờ đây, một người âm dương cách biệt, một người cáo lão về quê. Quang Nam thật sự rất đau lòng

Nhìn hoàng đế cũng là người bạn của mình ánh mắt mang theo ưu thương. Bjergsen trái tim không khỏi đau nhói. Nhưng thật sự, cái chết của Hương Thảo – người con gái ông từ yêu và Long Kiếm, người bạn vào sinh ra tử đã khiến ông mất hết niềm tin vào cuộc sống

Cắn răng, Bjergsen đập mạnh xuống đất, đến nỗi chảy cả máu, âm thanh run run, giống như người đang khóc nhưng tràn đầy kiên định:

“Mong bệ hạ thành toàn”

“Thôi.. . thôi, tùy ông vậy” Quang Nam lắc đầu, sau đó đứng dậy, mang theo một tâm trạng cô đơn đi ra khỏi Ngự Thư Phòng. Để lại Bjergsen quỳ dưới đó, ánh mắt ngơ ngác nhìn theo

Số từ: 2848

Báo Lỗi

bestazir123

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 100 bạc

Đã đăng 2 truyện và 276 chương

Được cảm ơn 6329 lần

```
Reading(6244,2589393,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-148/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Trở Về (2)

“Alo. Lão Thiên đó à. Tui, Bjergsen đây. Ủ, trước lão nói có một người muốn đề cử vào kế hoạch Ngày Phán Xét phải không? Gửi thông tin người đó cho tôi nhé”

Ra khỏi Ngự Thư Phòng, Bjergsen trầm mặc một lúc rồi nhấc điện thoại gọi cho một người. Âm thanh mang theo một sự gấp gáp

Nghe vậy, người bên kia không khỏi im lặng một hồi, sau đó đáp lại:

“Được rồi. Tôi gửi lại cho ông. Mà ông chú ý đấy, thân phận của thằng bé không nhỏ đâu?”

Nói xong, người đó cúp máy để lại Bjergsen mang theo nhiều suy nghĩ rồi đi

Nguyễn gia, trong phòng khách. Lạc Tuyết ôm lấy Long khóc rống lên, bộ dạng thương tâm vô cùng. Bên cạnh hai người, vợ chồng Nguyễn Trung Kiên cũng hai mắt đỏ ngầu nhìn con trai mình

“Đi thôi, ông nó. Để bọn trẻ ở riêng một mình”

Mặc dù Trần Hoa có nhiều lời muốn nói với con trai mình, nhưng cô biết đây không phải là lúc để mẹ con tâm sự. Cô đi tới bên cạnh Nguyễn Trung Kiên ở bên tai hắt nói nhỏ.

Sau đó không đợi ông phản ứng, liền lôi kéo ông rồi đi, để lại trong hai người cô nam quả nữ ở trong phòng

“Ngaoan, đừng khóc. Không phải anh đã trở về rồi ư. Nhìn em kìa, gầy đi nhiều đó”

Long ôm lấy Lạc Tuyết. Cảm nhận được thân hình gầy gò, hao mòn của cô, trong mắt hắt lên một sự thương xót cùng áy náy. Hẳn biết Lạc Tuyết tiền tụy như vậy tất cả là do mình tạo nên

“Oa... Đồ đáng ghét... Anh đi không nói với người ta một tiếng... đã thế còn một tuần mất tích không tin tức... anh biết em lo thế nào không?”

Lạc Tuyết không ngừng đánh lên ngực Long, nước mắt ngấn nước mắt dài, nói trong tiếng nức.

Từ sau lần cảm nhận được Long nguy hiểm đến nay đã một tuần. Một tuần này là những ngày đen tối nhất cuộc đời cô. Cô sống trong lo âu, sợ hãi, bất lực, tuyệt vọng và hoang mang. Cô sợ nhất là Long xảy ra mệnh hệ gì

“Xin lỗi... là lỗi của anh” Long ôm lấy Lạc Tuyết thật chặt, như muốn hòa tan cả cơ thể cô ấy vào người mình vậy

Sau lần đại chiến với Mộ Dung Thiên, hẳn hiểu ra một điều. Mình còn quá yếu đuối. Không chỉ về sức mạnh mà cả về trí tuệ

Thân phận, kế hoạch... tất cả mọi thứ mà hẳn còn hoàn toàn vô dụng trước một kẻ như Mộ Dung Thiên, một kẻ không chỉ mãnh mẽ mà cái trí tuệ hơn hẳn rất nhiều. Sau cuộc đại chiến này, Long đã hiểu ra một điều: mình còn non lắm

Nhưng điều này không khiến hán chán nản mà còn cảm thấy hưng phấn. Bởi vì sau lần này, hán đã trưởng thành, hán đã tìm ra mục tiêu của mình. Một mục tiêu quan trọng không thua kém gì việc trở thành ông tổ ngành giải trí

Cảm nhận được sự áy náy, ân hận từ Long, Lạc Tuyết lắc đầu, ôm lấy Long thật chặt không nói gì. Hiện giờ, cô không muốn nghĩ bất kì điều gì nữa. Nhìn thấy người mình yêu trở lại, cô đã cảm thấy thỏa mãn vô cùng rồi. Giờ khắc này, cô chỉ muốn ôm hán thật chặt mà thôi

Cứ thế, hai người ôm nhau thật chặt trong phòng không ai nói với ai một câu, lãng lãng hưởng thụ bầu không khí hiếm hoi này

Mấy phút sau, bởi vì khóc quá nhiều cũng như tâm trạng bất tra tấn mình suốt một tuần biến mất. Lạc Tuyết liền ngủ say trong ngực mình. Tuy vậy, hai tay vẫn ôm chặt lấy tay mình giống như sợ người nó đó rời khỏi

Thấy thế, Long cười khỏ sau đó đi tới giường, tựa lưng vào thành giường. Rồi hán nhẹ nhàng bế Lạc Tuyết để cô ấy ngủ trong ngực mình. Vuốt ve mái tóc của cô, nhìn gương mặt xinh đẹp mang theo vẻ yên bình, Long hai mắt lóe lên sự triu mến cùng kiên định lắm lắm

“Lạc Tuyết, tin tưởng anh. Đây sẽ là lần cuối cùng anh để em chịu khổ. “

Nói xong, hán lấy ra điện thoại, bấm số và gọi:

“ Alo, Tổng chủ tịch phải không? Là ta, Long đấy”

Một tuần này, trên mạng rung chuyển dữ dội. Giống như một quả bom nguyên tử nổ trong thế giới mạng vậy. Cả đế quốc, cả đại lục vì một sự kiện mà biến động

Đầu tiên là Tây Du Kí hoàn thành và xuất bản. Cũng như tác phẩm Tru Tiên. Nó trở thành một tuyệt tác văn học thế giới, đặc biệt là trong giới Phật Đạo. Thậm chí, cao tăng Phật Môn còn coi Tây Du Kí là chí bảo của Phật Đạo, nhiều lần đề nghị KingAzir bán lại bản quyền

Tin thứ hai làm chấn động đại lục chính là Hãng Phim KingAzir được thành lập. Chỉ cần cái tên thôi, thì tất cả mọi người đều đã biết được chủ nhân của hãng phim này là ai.

Với sự lãng xê không ngừng của Tổng Bách, Địa Chung và quan trọng nhất là sự nổi tiếng quá mức khủng bố của Long. Vì vậy dù hãng phim KingAzir mới thành lập, hoàn toàn không có tiếng tăm thì cũng đã được mấy chục triệu người dân đế quốc, phần lớn là fan của Long ủng hộ nhiệt tình. Dù chưa làm phim, nhưng hãng phim KingAzir cũng đã vang danh khắp đế quốc

Trở thành hãng phim nổi tiếng toàn đế quốc chỉ sau có ba ngày thành lập, được kỉ lục thế giới ghi nhận là Hãng Phim Nổi Tiếng Nhanh Nhất Thế Giới.

Nhưng đó không phải là tin làm bùng nổ thế giới. Tin hot nhất mà thế giới mạng nhận được chính là. Đêm chủ nhân, hãng phim KingAzir sẽ tổ chức một buổi giao lưu giới thiệu phim, và lần này sẽ có sự có mặt của tác giả xuất sắc nhất thế giới: KingAzir. Đây mới thật sự là tin gây shock, khiến mọi người điên cuồng

Trong khi thế giới ảo đang quay cuồng chóng mặt vì buổi giao lưu của hãng phim KingAzir thì ở Nam Hoa Thôn, tại Nguyễn Gia, Long khuôn mặt nghiêm túc nhìn cậu bé trai trước mặt mình

Cậu bé trai này dù chỉ khoảng hơn mười tuổi, khuôn mặt đáng yêu hao hao giống Long và Lạc Tuyết. Không phải ai khác chính là em trai của Long Trình Thanh

Chỉ thấy lúc này, cậu hai mắt nhắm hờ, ngồi xếp bằng trên ghế đá, năng lượng vũ trụ từ khắp nơi đổ về tiến vào bên trong cơ thể Trình Thanh

“Long, con thấy thế nào?”

Nguyễn Trung Kiên đi tới bên cạnh Long, trầm giọng. Trải qua một tuần bồi dưỡng, Nguyễn Trung Kiên đã hoàn toàn khôi phục, hiện tại, ông chỉ còn có tâm bệnh là chưa chữa khỏi thôi

“Thiên phú quá khủng khiếp. Gen của ba gia tộc kết hợp lại khiến Trình Thanh có tiềm lực không thể đo lường được. Lạc gia cho em nó thể chất cường hân, thiên phú pháp thuật cùng khả năng linh ngộ của loài Rồng.

Trần gia là năng lực chuyển hóa năng lượng của Thôn Phệ Thú, không chỉ đẩy nhanh tốc độ tu luyện, mà còn có thể hấp thu linh lực kẻ khác chuyển thành của mình.

Nguyễn gia thì là tốc độ di chuyển, khả năng ẩn tàng của loài U Minh Báo, nếu như đi theo lối sát thủ thì sẽ là một tên sát thủ đáng sợ vô cùng

Với tiềm năng như vậy và được bồi dưỡng thì Thanh rất có thể trở thành một tên tam hệ linh sư “

Càng nói, âm thanh của hán càng kích động, ánh mắt tràn đầy vui mừng nhìn em trai mình. Trình Thanh vừa là em trai vừa là con của hán, con của mình

có thiên phú tuyệt luân, Long không kinh hỉ sao được

Không chỉ Long mà Nguyễn Trung Kiên ánh mắt tràn đầy ý cười cùng thỏa mãn nhìn Trình Thanh. Hai người con của ông một đứa thì có thành tựu kinh người, một đứa thì thiên phú trác tuyệt, tương lai là tam hệ linh sư. Ông vì bọn họ mà cảm thấy tự hào, kiêu ngạo

“Cha. Trình Thanh thiên phú như vậy rất thích hợp là gia chủ Nguyễn gia. Chỉ cần bồi dưỡng thêm chút nữa, đảm bảo em ấy có thể đưa Nguyễn gia tới đỉnh cao”

Long nghiêm túc nhìn Nguyễn Trung Kiên trầm giọng, ý tứ của hắn rất rõ ràng, hắn tin tưởng cha mình có thể hiểu được

Quả nhiên, nghe Long nói vậy, Nguyễn Trung Kiên hai mắt lóe lên dị sắc, mang theo một tia sát khí cười nói:

“Yên tâm Trình Thanh không chỉ là gia chủ tương lai mà còn là con trai của ta. Ta sẽ bảo vệ nó bằng cả sinh mạng mình”

“Ha. . .ha, con chỉ nói vậy thôi” Long cười lớn một tiếng sau đó đứng dậy rời khỏi. Hiện tại, Trình Thanh đang trong quá trình tái tạo kinh mạch, phải mất một thời gian nữa mới có thể tỉnh lại nên hắn quyết định rời đi

“Onichan. Chị Tuyết nói anh có mấy cô bạn gái, có thật không đó?”

Bên trong phòng Long, Ren dùng ánh mắt tò mò nhìn Long, mang theo vẻ hiếu kỳ hỏi. Không chỉ cô mà bên cạnh Rin cũng dùng đôi mắt to tròn nhìn hắn

Nhìn Lạc Tuyết mang theo nụ cười âm hiểm ngồi ở trên giường, Long còn không biết là cô nàng này bày trò lừa chọc mình. Hắn trừng mắt nhìn cô một cái, rồi trả lời

“Đây là chuyện người lớn, hai em còn nhỏ không nên biết thì hơn”

“Hừ! Bọn em không nhỏ nhé. ” Ren bĩu môi, bất mãn nói một câu, sau đó còn ưỡn ngực, nâng bộ ngực to gần bằng trái dưa hấu lên, đung đưa trong gió

“Đồng ý: Rin cũng không nhỏ” Rin cũng không yếu thế, lạnh nhạt nói một tiếng rồi cũng làm theo Ren

Nhìn hai cặp búi hừng vĩ lắc lắc trước mặt mình, Long chỉ cảm thấy trong người máu nóng dâng trào, một cỗ dục hỏa bất thành linh xuất hiện. Hai mắt hơi chút đỏ ngầu nhìn Ren với Rin

Ren cũng Rin cũng không ý thức được mình đã khơi dậy dục hỏa trong người Long. Thấy hắn trầm mặc không nói gì thì càng bất mãn. Hai người nhìn nhau sau đó mỗi người một bên ôm lấy Long thật chặt, ép tay hắn vào cặp búi mềm mại của mình

“Mong đợi: Chủ nhân có bao nhiêu cô bạn gái vậy?” Rin ánh mắt sáng quắc nhìn Long, âm thanh vẫn bình tĩnh

Khác với cô em, Ren thì càng lớn mật hơn. Thân hình không ngừng đung đưa, dùng bộ ngực vĩ đại của mình massage tay hắn, âm thanh mang theo vẻ nũng nịu kêu lên

“Đi mà Onichan, nói cho bọn em biết đi?”

Đến đây, Long hoàn toàn bại trận, trong người hắn dục hỏa không ngừng thiêu đốt khiến hắn chỉ muốn hóa thân thành sói, đem hai cô nàng không biết trời cao đất dày này ra hành quyền

Thế nhưng, ngay khi Long chuẩn bị động thủ, thì âm thanh kiều mị nhưng ở trong tai Long lại tràn đầy lạnh giá xuất hiện

Chỉ thấy Lạc Tuyết vẫn ngồi đó nhìn ba người, khi thấy Long đã không còn chịu được nữa. Cô mới cười híp mắt, âm thanh kiều mị

“Honey. Nếu anh muốn ngày 18/11 năm nay ngủ ngoài đường thì cứ việc cùng hai “hầu gái” vui vẻ ở đây nha. Em không cản đâu?”

Nghe được câu này của Lạc Tuyết, Long rung mình một cái, dục hỏa trong người cũng mất đi phân nửa

18/11 là ngày sinh nhật của Lạc Tuyết, khi đó cô bước sang tuổi 15. Và đó cũng là ngày Lạc Tuyết sẽ trao thứ quý giá nhất của cô cho hắn.

Hắn đã chờ ngày nay 14 năm rồi, và tất nhiên không muốn vì một ngày vui vẻ mà mất đi cơ hội trời cho đó. Nhưng mà...

Nhìn Ren và Rin bộ dạng không biết chuyện gì xảy ra, vẫn tiếp tục công việc vùi vùi mình mà không ngừng dùng ngực massage hai tay. Long thật sự khóc không nước mắt.

Số từ: 2295

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Trở Về (3) - Bắt Đầu Tháng Ngày Yên Bình

“Được rồi ! anh xin đầu hàng. Giờ anh có hai cô bạn gái, nói vậy được chưa”

Dưới sự “ dụ dỗ ” của Ren, Rin và uy hiếp của Lạc Tuyết, Long cuối cùng cũng bại trận. Hắn dơ hai tay lên, bộ dạng bất lực

“ Hai! Onichan thật xấu, Onichan biến thái, đại sắc lang”

Nghe vậy, Ren đôi mắt đẹp mở lớn, trong con mắt màu tím xinh xắn toát lên vẻ kinh ngạc sau đó chuyển sang khinh bỉ, cô dùng tốc độ nhanh nhất tránh xa Long, bộ dạng cực kì dễ phòng

“ Khinh Bĩ: chủ nhân chơi bắt cá hai tay” Rin cũng buông tay, hai tay ôm ngực, lùi ra thật xa, giống như một cô gái nhìn thấy một tên hấp diêm vậy.

“ Rin, đi thôi. Ở đây ta sợ onichan lại làm chuyện xấu xa với chúng ta mất”

“ Đồng ý: Chúng ta đi thôi”

Nói xong, không đợi Long phản ứng, cả hai người đã dùng tốc độ nhanh nhất chạy ra khỏi phòng

Nhìn hai người giống như hắn là một tên hấp diêm biến thái , Long im lặng tới cực điểm. Sau đó trừng mắt nhìn về phía Lạc Tuyết đang cười nắc nẻ ở trên giường, bắt màn kêu lên:

“ Còn cười! Đây không phải là do em tạo ra sao?”

“ Ai bảo anh lừa dối em. Mất tích một tuần lại mang về hai cô bé xinh đẹp như vậy” Lạc Tuyết tru mỏ, ghen tuông nói một câu

Nghe vậy, Long không khỏi gãi đầu xấu hổ. Hắn rất muốn phản bác nhưng cuối cùng lại nói không nên lời. Dù sao, thì quả thật là khi hắn trở về là có thêm hai cô gái xinh đẹp, tất nhiên sẽ khiến người khác hiểu lầm

“ Rồi... Rồi, lỗi của anh được chưa?” Long cười , đi tới ôm lấy cô đồ dành

“ Hừ, em cũng không trách anh. Chỉ là trong lòng có chút khó chịu mà thôi” Lạc Tuyết lắc đầu, dúc vào ngực hắn thoải mái. Từ trong miệng Rin và Ren, cô biến một tuần này Long hôn mê, hai người đi theo hắn cũng là do cha hai người an bài mà thôi.

Như là cảm thấy bầu không khí có chút khó xử, Lạc Tuyết lắc đầu, vứt đi tâm trạng khó chịu trong người, trở lại thành cô gái hoạt bát đáng yêu thường ngày. Cô ôm lấy Long, cười hi hi :

“ Đúng rồi! May cho anh đó nha. Mai là tổ chức cuộc thi giữa kì đó. Nếu anh không đến là sẽ bị giáng xuống lớp B đấy”

Nghe vậy, Long hai mắt sáng ngời, trong lòng không khỏi kích động. Lạc Tuyết nói tới cuộc thi giữa kì khiến Long nảy ra một ý định, một ý định làm tăng Tín Ngưỡng Lực

“ Tốt lắm. Lần này anh quyết phải đạt giải nhất. Để cả trường biết bạn trai của em mạnh như thế nào”

Long cười lớn , bộ dạng cuồng ngạo vô cùng. Mặc dù thời gian này , Độ Khí Cảnh, Độ Không Cảnh không ngừng xuất hiện khiến hắn cảm thấy mình nhỏ bé. Nhưng nghĩ lại, Long vẫn thấy mình mạnh chán, không nói gì khác chỉ cần ở tuổi mười bốn đạt Dẫn Nguyên Cảnh, từ cổ chí kim chưa ai từng đạt được

Vì thế, hắn hoàn toàn tự tin có thể đạt được ngôi vị quán quân của cuộc thi này

“ Hi... hi, Hôm đó, vợ chồng anh Huy cùng chị Thanh Mị sẽ tới xem đó”

Lạc Tuyết cười híp mắt, đặc biệt là khi nói ra hai chữ “ Thanh Mị”, cô không khỏi kéo dài, tràn đầy ý cười nhìn Long

Thấy thế, Long không khỏi chột dạ. Chẳng lẽ Lạc Tuyết biết? Không thể nào? Từ khi Thanh Mị tới nhà mình sinh sống, mình chưa từng cùng cô ấy làm ra việc gì thân mật, làm sao Lạc Tuyết biết được?

Mang theo tâm trạng bất an, Long cười ha hả, bộ dạng né tránh:

“ Anh ra ngoài chào cha mẹ một tiếng rồi chúng ta trở về”

Nói xong, hắn ba chân bốn cẳng chạy ra khỏi phòng, rất sợ ở lại bị bạn gái mình tra khảo

Thấy Long giống như một kẻ ăn trộm bị phát hiện, Lạc Tuyết không khỏi lắc đầu lẩm bẩm

“Hừ, tưởng em không nhìn ra quan hệ của hai người sao?. Thật là...”

Nói tới đây, cô không khỏi cười khỏ. Trong lòng không khỏi than thở bạn trai mình quả là một tên phong lưu đa tình. Chết ở chỗ mình lại yêu hấn quá nhiều

“Thôi kệ đi! Chỉ cần biết dù anh ấy có bao nhiêu nữ nhân nhưng mình vẫn là số một là được rồi”

Nói tới đây, cô không khỏi để tay lên trước ngực mình, trong mắt lóe lên một tia thỏa mãn cùng hạnh phúc

Nói về Long, lúc này hấn đang ở trong phòng khách ngồi ăn mực nướng, uống bia cùng cha mình. Trình Thanh thì vẫn đang tu luyện còn Trần Hoa thì đã đi làm cơm trưa, tiễn hai người về thành phố

“Cha. Trận chiến đó, quân ta thiệt hại bao nhiêu vậy?”

Cùng cha mình cụng ly, uống cạn cốc bia. Long khuôn mặt trầm xuống nhìn cha mình

Nguyễn Trung Kiên bỏ xuống cốc bia, âm thanh mang theo một tia buồn bã, thờ dài

“Quý tộc mặc dù là nhân loại, nhưng bên trong lại có sức mạnh quý dị của Mộ Dung Thiên. Không chỉ sức mạnh đáng sợ mà còn cực kì khát máu và điên cuồng, càng về sau, bọn chúng càng không biết sợ là gì, dùng chiêu thức hoàn toàn là liều mạng

Cuộc chiến này, gia tộc chúng ta tổn thất hơn mười ngàn người. Long Tộc của con cũng chết mất năm trăm Bán Long Nhân cùng Long Kị Sĩ. Cũng may là về sau Nguyễn Khánh ở Viêm Trung Tinh trở về viện trở nên số thương vong cũng giảm dần”

Kể từ cuộc phản loạn Viêm Hoàng Tộc đến nay đã 2000 năm, thì trận đại chiến vừa rồi là trận đánh mà Nguyễn gia tổn thất nhiều nhất. Mười ngàn chiến sĩ Nguyễn gia ngã xuống, Nguyễn Trung Kiên không thể không thương cảm

“Cha. Chiến tranh mà, không có người chết sao được. Hiện tại, con có một kiến nghị, cha có muốn nghe không?”

Không như Nguyễn Trung Kiên, Long thì bình tĩnh hơn rất nhiều. Với kí ức của Zilean và Yasuo, dù hấn chưa từng tham gia bất kì một cuộc chiến tranh quy mô nào nhưng lại hoàn toàn hiểu rõ sự tàn khốc của nó

“Con nói đi” Nguyễn Trung Kiên thái độ nghiêm túc nhìn Long. Đã từng chứng kiến trí tuệ của con trai mình, ông biết kiến nghị của hấn là cực kì quan trọng với gia tộc

“Con có một kiến nghị thế này: Những người đã mất, cha hãy lập mộ bia cho họ, xếp bọn với nhau trên một mảnh đất lớn, rồi thành lập một Đài Tưởng Niệm

Về phía gia đình bọn họ sẽ được Nguyễn gia bao bọc, được học tập tại bên trong Nguyễn gia dòng chính

Như vậy, mọi người nhìn vào sẽ thấy được Nguyễn gia chúng ta quan tâm tới chiến sĩ gia tộc như thế nào. Không chỉ khiến gia đình người đã mất cảm kích mà còn khiến những chiến sĩ gia tộc còn sống trung thành hơn với chúng ta.”

“Hay, tại sao ta lại không nghĩ ra chứ?” Càng nghe, Nguyễn trung Kiên hai mắt càng sáng ngời, sau đó vỗ đùi một cái tán thưởng. Quả như những gì Long giải thích, việc thành lập Đài Tưởng Niệm hoàn toàn nâng cao vị thế của Nguyễn gia trong mắt chiến sĩ gia tộc

Sau đó, Nguyễn Trung Kiên gọi điện về cho gia tộc để bọn họ thực hiện ý tưởng của Long.

“Nào, con trai, cụng ly vì ý tưởng tuyệt vời vừa rồi” Nguyễn Trung Kiên bộ dạng hào sảng, vui vẻ dơ cốc bia lên

Hai người ta một cốc, người một cốc. Chẳng mấy chốc đã hết một két bia. Nhưng với tửu lượng của hai người, một két chẳng thấm vào đâu

“Con trai, có một tin này ta muốn nói với con”

Lúc này, Nguyễn Trung Kiên thái độ nghiêm túc nhìn Long, âm thanh mang theo một vẻ sâu nã

“Cha cứ nói” Long gật đầu đáp

“Vụ việc vừa rồi, mặc dù đã được che dấu vô cùng kĩ thế nhưng một vài tin tức vẫn bị lọt ra ngoài. Trong đó có vụ việc Long Kiểm hi sinh. Tin này đã được rất nhiều người biết tới, trong đó có đám ba mươi sáu động thiên”

“Quân phản loạn: Ba Mươi Sáu Động Thiên sao?” Long trong mắt lóe lên sát cơ, khuôn mặt âm trầm tràn đầy sự sát khí

“Chính là bọn họ. Long Kiểm khi còn sống là nỗi ác mộng với đám phản động. Có ông ấy tọa trấn, không một kẻ nào dám bước một chân vào đế quốc

chúng ta

Nhưng Long Kiếm hi sinh, rồi cả Lê Hương Thảo cũng mất. Tôn Tiên Môn và Từ Long Đình như rấn mất đầu không thể hoạt động. Đặc biệt Long Kiếm hi sinh khiến cho bọn phản động thấy được cơ hội và bắt đầu kế hoạch phá hoại chúng ta

Một tuần con mất tích. Trên đế quốc xảy ra sáu vụ khủng bố, mười năm vụ cướp ngân hàng và hàng chục vụ án khác. Tình hình an ninh trật tự trở nên cực kì nghiêm trọng

Long, vừa rồi ông ngoại có nói với ta. Ông ngoại muốn hợp nhất Tôn Tiên Môn cùng Từ Long Đình lại thành một tổ chức và muốn con làm đứng ra chỉ huy. Ý con thế nào?”

Nói tới đây, Nguyễn Trung Kiên dùng ánh mắt sáng rực nhìn Long, âm thanh mang theo một chút cầu khẩn. Hiện tại, tình hình trong nước cực kì rối ren, lòng dân hoang mang lo sợ. Nhưng ông tin, chỉ cần Long đứng ra thì mọi chuyện hoàn toàn được giải quyết

“Cha, con từ chối” Trái với sự mong đợi của Nguyễn Trung Kiên, Long trầm mặc sau đó lắc đầu nói

Thấy Nguyễn Trung Kiên còn nói gì nữa, Long liền dơ tay lên nói cản lại, hần trầm giọng nói

“Cha, con biết cha vì quốc gia mà lo lắng. Nhưng con tin đế quốc ta vẫn còn nhiều cường giả không thua kém gì Long Kiếm. Điển hình chính là đại tướng quân Bjergsen. Ông ta hoàn toàn có khả năng phá bỏ cục diện này

Con biết ý của ông nội. Ông sát nhập Từ Long Đình và Tôn Tiên Môn là một và cho con làm tổ trưởng không phải là bật đèn xanh để con trở lại gia tộc sao

Nhưng con có tôn nghiêm của mình, chỉ khi nào con hoàn thành được mong muốn của con thì con mới trở về. Vì thế, việc này con không thể nghe theo”

Nghe vậy, Nguyễn Trung Kiên há mồm muốn nói gì đó xong lại thôi. Cuối cùng ông thờ dài nhún vai:

“Thôi, con cứ làm theo ý mình đi. Việc này ta sẽ nói lại với ông nội. Nhưng ta mong, khi đã đạt được mục tiêu của mình, con hãy tiếp nhận tổ chức mới này”

Nói xong, ông dùng ánh mắt chờ mong nhìn Long

“Con đồng ý” Long cười gắt đầu

“Anh Hai. Tam biệt nha. Khi nào em cùng với cha mẹ sẽ lên đó thăm anh”

Trình Thanh ôm lấy cổ Long, ngồi trên lưng hần cười hi hi hô hào

Nghe thế, Long đỡ em trai mình xuống, xoa đầu cậu, vui vẻ trả lời:

“Được đó! Nếu thích, đến lúc đó em có thể dọn đến ở luôn cũng được”

Long đã suy nghĩ rất nhiều cuối cùng vẫn quyết định để Trình Thanh ở lại bên cạnh mình. Hần tin tưởng có thể dạy bảo Trình Thanh thành một tên siêu cấp tộc trưởng

“Vâng!” Nghe vậy, Trình Thanh kích động vô cùng, không ngừng nhảy nhót cho thấy cậu tâm trạng thế nào

Vợ chồng Nguyễn Trung Kiên thì lắc đầu cười khỏ. Nếu Long nói vậy, thì khả năng lớn là Long sẽ tự mình dạy bảo Trình Thanh. Đến lúc đó, chỉ sợ gia tộc lại xuất hiện thêm một vị “Long” thứ hai rồi

“Nhưng mà trước đó, em phải chăm chỉ tu luyện và nghe lời cha mẹ đó. Nghe chưa”

Bên cạnh Long, Lạc Tuyết ôm Trình Thanh vào lòng cười dạn dò

“Chị Tuyết yên tâm. Em rất là ngoan đó”

Trình Thanh hai mắt hưởng thụ, cười ngây ngô, ngoan ngoãn trả lời

Rất lâu sau, Lạc Tuyết mang theo tâm trạng không nỡ thả Trình Thanh ra. Long cầm lấy tay cô đi ra ô tô, bước vào trong xe, quay đầu lại vẫy tay chào gia đình mình rồi khởi động xe. Lập tức, chiếc xe hóa thành bạch quang biến mất trên bầu trời

Tổng bộ SKT T1. Trần Phương cùng John thân hình run như cầy sấy, ánh mắt mang theo vẻ sợ hãi nhìn người trước mắt

Chỉ thấy trước mặt bọn họ là một cô gái xinh đẹp vô song, khuôn mặt đẹp đẽ nhàn nhạt màu trang điểm, mái tóc dài màu bạch kim óng ả, mặc trên người bộ sườn xám màu đen bó sát người làm lộ ra đôi chân dài thẳng tắp. Cô cười híp mắt, âm thanh kiều mị

“Phương ~ nè. Em nói em bị một tên Luyện Tinh Cảnh đánh bại, có ~ phải ~ không?”

Âm thanh tràn đầy sự câu hồn đoạt phách nhưng ở trong tay hai người thì như tiếng nói của ác ma khiến cả hai không khỏi rét run

“Đại... đại tỷ. Vâng... vâng” Trần Phương mồ hôi chảy dòng, nuốt nước bọt một cái, gian nan nói ra được một câu.

Đừng thấy cô gái bộ dạng mị hoặc mà lầm, cô gái này là người hấn sợ thứ hai sau sư phụ mình, là một người cực kì khủng bố. Hắc Quả Phụ: Trần Mầu Đon

“Nha~ thật thú vị. Một tên Luyện Tinh Cảnh lại có thể đánh bại một tên Dẫn Nguyên Cảnh, Phương đệ, hôm nào dẫn ta đi gặp hấn” Mầu Đon hai mắt lóe lên sự hiếu kì, cười mị

Nói xong, cô quay đầu rời đi. Thấy vậy, John cùng Trần Phương hai người không khỏi thở ra một hơi. Bọn họ còn tưởng rằng Mầu Đon sẽ trừng phạt mình đấy

Thế nhưng, ngay tại lúc bọn họ tưởng mình thoát thì âm thanh của mầu Đon vang lên. Một câu nói khiến cả hai khuôn mặt cứng lại, tràn đầy vẻ khó coi:

“Đứng rồi. Phương đệ, với cả John nữa. Thân là thành viên của SKT T1, chúng ta chưa bao giờ thất bại. Sự thất bại của hai em quả thật khó mà chấp nhận được ah. Vậy đi, hai em tới Tử Linh Tinh, tiến vào Địa Ngục Cảnh tu luyện một tháng đi”

Số từ: 2750

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Cuộc Thi Giữa Kỳ

Sở cảnh sát thành phố, bên trong phòng chủ tịch. Thanh Mị ngồi trên ghế làm việc, ánh mắt nghiêm túc nhìn đoạn video trước mặt. Bên cạnh cô là hình chiếu 3D của một tên cảnh sát, cầm trong tay một bản báo cáo âm lên tiếng, giọng nói mang theo một sự nghiêm trọng:

“Thủ trưởng, hiện tại tình hình trật tự ở thành phố Hà Bắc đang cực kì không ổn định. Chỉ trong một tuần, ở thành phố đã xảy ra một vụ khủng bố, hai vụ cướp nhà băng. Mặc dù không có thương vong nhưng khiến người dân cực kì hoang mang”

Tắt đi đoạn video, Thanh Mị quay sang tên cảnh sát hạ lệnh tiễn khách

“Ta đã biết. Anh có thể lui được rồi đó”

Nghe thế, tên cảnh sát gật đầu rồi rời khỏi

Còn lại một mình trong phòng, Thanh Mị cả người ưỡn oải, ngã người ra phía sau, để bộ ngực to lớn, căng tròn ngạo nghễ đứng thẳng:

“Thật là mệt mỏi ah. Từ sau khi Long Kiếm đại sư chết, đám phản loạn đục nước béo cò, bắt đầu tổ chức khủng bố. Cứ thế này, dân sẽ không còn niềm tin vào hệ thống cảnh sát”

Là con gái của chỉ huy trưởng Hư Không Hình Cảnh, Thanh Mị hoàn toàn biết tới tình huống hiện nay của đế quốc. Long Kiếm hi sinh, không có ai kìm kẹp bọn phản động, đây chính là lúc bọn họ nổi loạn

“Haiz. Nếu có ông xã ở đây thì tốt ah”

Thanh Mị lẩm bầm, trong mắt tràn đầy nhớ mong cùng lo âu.

Vụ án Mộ Dung Thiên, chỉ có những người có chức vị cao nhất của đại lục mới biết được. Không những vậy, Long còn là người yêu của Thanh Mị, vì không muốn Thanh Mị lo lắng, Nguyễn Thanh Liêm không nói gì Long, chỉ nói hấn đi làm nhiệm vụ mà thôi

“Nè. Bà xã, có chuyện gì làm em mệt mỏi vậy?”

Đúng lúc này, một tiếng cười đùa giòn vang lên bên tai Thanh Mị, đồng thời cô phát hiện mình đang nằm trong một vòng tay to lớn và ấm áp.

Cảm nhận từ đôi phương khí tức nam tính quen thuộc. Thanh Mị hai mắt tràn đầy sung sướng quay đầu, ôm chầm lấy hấn nghẹn ngào:

“Ông xã, anh đã trở về”

Thấy người mình yêu bình an đứng trước mặt mình, cuối cùng tâm trạng lo lắng mấy ngày nay của Thanh Mị cũng biết mất.

Cô không biết một chút tin tức gì về Long, cô sợ nhất chính là hấn xảy ra chuyện gì, thật sự đến lúc đó, cô không biết sống thế nào

Nhìn Thanh Mị ôm mình thật chặt, đôi vai gầy run lên, hấn dù không dùng dị năng nhưng cũng biết được cảm xúc hiện tại của cô. Mang theo tâm trạng áy náy, Long ôm cô thật chặt, âm thanh tràn đầy nhu tình

“Bà xã, anh xin lỗi. Đã làm em lo lắng suốt một tuần này”

“Không... không có gì, anh trở về là em vui rồi” Trong ngực Long, Thanh Mị dùng sức lắc đầu, sau đó cô ngẩng lên, dùng ánh mắt hơi đăm lẹ, hai tay xoa má hấn cười ôn nhu

Long trở về khiến Thanh Mị trở nên tươi tắn hơn, cô ngồi trong lòng hấn, kể lại những gì đã xảy ra trong một tuần nay

Nhìn hình ảnh khói lửa, dân tình hoảng sợ chạy toán loạn đang được phát trên video, Long không khỏi trầm xuống, trong mắt lóe lên sát cơ mãnh liệt

“Thật sự là muốn chết! Dám khùng bỏ ở trên địa bàn của ta, bọn này không muốn sống nữa rồi”

Âm thanh lạnh như băng, tràn đầy sát khí. Nơi này là nhà của hấn, dù chỉ là mấy năm nhưng hấn cũng coi đây là địa bàn của mình. Giờ có kẻ đến địa bàn của hấn phá phách, hấn không nổi giận không được

“Ông xã. Bình tĩnh chút! Theo tin nhận được, đám tội phạm này là thành viên của Ba Mươi Sáu động thiên. Hành tung của đám tội phạm cực kì quỷ dị. Dù cho bọn em đã hoàn toàn phong tỏa thành phố nhưng cũng không thể bắt được bọn chúng”

Thanh Mị tựa người vào ngực Long, âm thanh mệt mỏi, tràn đầy vẻ bất lực

“Sao em không nhờ cha giúp?”

Long trầm tư rồi hỏi

“Em cũng nhờ cha mình. Nhưng giờ Hư Không Hình Cảnh đang giải quyết vụ án: hủy diệt tinh cầu Alastic. Toàn bộ Hư Không Hình Cảnh, ngay cả đến vợ chồng thẳng Huy cũng bị điều đi rồi. Không còn nhân sự để giúp đỡ nữa” Thanh Mị nhún vai, bộ dạng buồn bực trả lời, sau đó cô nói tiếp

“Hiện tại, chúng ta chỉ tự lực gánh sinh mà thôi. Ông xã ~ anh nghĩ cách giùm em đi. Đây là vụ án đầu tiên của em kể từ khi em làm giám đốc Sở Cảnh Sát thành phố đó. Anh phải giúp em đó nha”

Nói xong, cô xoay người ôm lấy Long, âm thanh kiều mị, tràn đầy dụ dỗ. Thân thể không ngừng ma sát lấy

Cảm nhận trước ngực mình hai trái đào tiên không ngừng đung đưa, cọ sát. Trong người Long dục hỏa bắt đầu xuất hiện rất nhanh bao trùm cả thân thể hấn, hơi thở ồ ồ, ánh mắt nóng bỏng nhìn Thanh Mị cười tà:

“Muốn anh giúp. Được thôi. Nhưng mà phải có điều kiện”

“Điều kiện? A... Đừng... đây là văn phòng... sẽ có người nhìn... nhìn... thấy”

“Yên tâm, anh đã khóa cửa rồi, không ai vào đâu. Hắc... Hắc... bà xã, anh tới đây”

“Đừng... A ~ A...”

Chỉ trong chốc lát, trong phòng diễn ra một cuộc phiêu luân phúc vũ, gió nổi mây phun, tình cảm mãnh liệt bắn ra bốn phía (lấy một câu trong truyện tàu)

Hai tiếng sau, cuộc mây mưa mới kết thúc. Thanh Mị trên người quần áo sộc sộc, khuôn mặt đỏ như gấc tràn đầy xuân tình, ánh mắt mê ly, cả người xụi lơ nằm trong ngực Long. Âm thanh vô lực, mang theo một vẻ xấu hổ khẽ gất

“Ông xã thật xấu! Giữa ban ngày ban mặt mà làm chuyện đó. Nếu có ai nhìn thấy thì sao?”

“Hắc... hắc. Kẻ nào nhìn, anh thiên hấn” Long không chút nào để ý cười tà. Đồng thời, hai tay cũng không chịu đứng yên một chỗ, bắt đầu ở đôi ngò bông bảo của cô mà xoa nắn

“Đừng... đừng! em mệt lắm rồi! tha em đi”

Từ ngực mình truyền đến cảm giác nóng bỏng cùng khoái cảm, Thanh Mị toàn thân run lên, khuôn mặt hồng hào

Cô vội vàng bắt lấy bàn tay xấu xa của Long, Thanh Mị gấp gấp, ánh mắt đáng thương nhìn. Hai tiếng đồng hồ không ngừng xxx, cô thật sự không còn sức lắm tiếp nữa.

Thấy thế, Long mặc dù chưa tận hưởng nhưng cũng đành buông tha cô. Hắn đưa tay xuống, ôm lấy vòng eo mảnh khảnh của Thanh Mị, để cô tựa vào lòng mình, cười nói

“Vậy em đã có kế hoạch gì chưa?”

“Chưa có. Em đang vì vụ này mà đau đầu đây”

Thanh Mị bộ dạng khổ sở, ngã vào trong lòng hắn trả lời

“Yên tâm, có anh ở đây. Cứ giao lại cho anh”

Long ôn nhu, lấy tay xoa xoa thái dương Thanh Mị để cô thoải mái cười nói

Cảm nhận được sự quan tâm từ Long, Thanh Mị hai mắt tràn đầy hạnh phúc. Cô phát hiện được người mình yêu sẵn sóc thật sự là một điều tuyệt vời. Cô gật đầu, úp mặt vào ngực hắn mang theo một sự giải thoát nhắm mắt lại ngủ say

Thấy Thanh Mị nhanh như vậy ngủ, Long không khỏi buồn cười. Thanh Mị đã hơn hai mươi tuổi rồi mà tính cách vẫn như trẻ con vậy, nhưng mà đây chính là điều mà hắn thích ở cô

Ôm lấy Thanh Mị, Long ở trong Kho Hồ Sơ tìm kiếm về những vụ án xảy ra trên địa bàn thành phố.

“Ra vậy. Thảo nào bọn chúng có thể tẩu thoát hết lần này tới lần khác. Chỉ là không biết lần này, các người có chạy khỏi tay ta được không?”

Sáng thứ bảy, tại Trường cấp ba học viện Hà Bắc chật ních người. Hôm nay là một ngày cực kì quan trọng đối với học sinh lớp 10 của học viện. Bởi vì hôm nay là cuộc thi giữa kì, quyết định xem mình có được thăng lớp hay không

Tại sân trường rộng hai cây số, giữa sân trường là một đấu trường to lớn, trên đấu trường là đang có hai học viên quyết đấu cực kì quyết liệt

Phía dưới đấu trường là mấy ngàn người xem không ngừng reo hò, không chỉ ở đây, mà trên tất cả các lớp học đều có rất đọc học sinh lớp trên đang theo dõi

- Cừu Tinh Quyết: thức thứ nhất: Tam Long Xuất Hải

Theo một tiếng quát, trên võ đài vang lên tiếng nổ tung, sau đó một bóng người từ trên đó bay ra

“Người chiến thắng: học sinh lớp 10A: Trần Tuyền”

Âm thanh trọng tài vang lên, sau đó trong tiếng reo hò của mọi người, Trần Tuyền từ từ đi xuống

“Trần Tuyền, chúc mừng cậu chiến thắng”

Ngọc Liên âm thanh kích động, trong mắt toát lên vẻ vui mừng chạy tới, trong tay cô còn cầm một trái nước khoáng

“Không tệ. Đã có thể vận dụng thức thứ nhất của Cừu Tinh Quyết một cách lộ hóa thuần thành. Không hổ danh là người mà Long thường thức”

Bên cạnh Ngọc Liên, Lý Thường Kiệt vuốt râu, ánh mắt tán thưởng nhìn đồ đệ mình

Tiếp cận trái nước từ tay Ngọc Liên, Trần Tuyền khẽ cảm ơn một câu. Sau đó quay sang sư phụ mình, cúi đầu ngượng ngùng nói một câu.

“Là nhờ sư phụ tận tình dạy bảo”

“Trận đấu tiên theo: Học sinh lớp 10A : Nguyễn Tuấn Long vs Học Sinh Lớp 10B: Nguyễn Bắc”

Âm thanh trọng tài vang lên khiến người phía dưới không khỏi xôn xao, chụm đầu bàn tán

Long hiện tại là hiện tượng hot nhất trường, là thần tượng của rất nhiều nữ sinh và là công địch của tất cả nam sinh lớp 10.

Từ sau lần đánh bại Vũ Văn Hải tới nay đã một tuần nhưng vẫn chưa thấy Long xuất hiện. Nhiều tin đồn từ đó mà ra, có người nói Long đi tu luyện, có người lại nói Long bị Vũ Văn Hải trả thù,... Nhưng tất cả chỉ là tin đồn mà thôi

"Trần Tuyền, cậu biết anh Long đi đâu một tuần nay không?"

Ngọc Liên đứng bên cạnh Trần Tuyền, hiếu kì nói nhỏ

"Mình cũng không biết. Mà không chỉ anh ấy, Lạc Tuyết với Lan cũng không đến trường một tuần rồi. Hỏi Uyên Như thì cậu ấy không nói gì"

Trần Tuyền nhún vai, trong mắt lóe lên một sự lo âu. Hắn mặc dù không biết Long đang làm gì, nhưng từ sự gấp gáp và sàu não của Uyển Như, Trần Tuyền biết đại ca mình gặp chuyện lớn

"Mong là bọn họ không xảy ra chuyện gì" Ngọc Liên hai tay đan lại với nhau cầu khẩn. Mặc dù cô thích Trần Tuyền nhưng cô cũng là một Fan của Long. Tất nhiên là không muốn thần tượng của mình gặp nguy hiểm rồi

Trên đấu trường, Nguyễn Bắc là một thiếu niên 16 tuổi, thực lực là Luyện Tinh Cảnh cấp 10, bộ dạng cao ngạo, khinh thường người trong thiên hạ

Bên cạnh hắn là một nam giáo viên, cũng chính là trọng tài của trận đấu. Lúc này, ông không khỏi nhíu mày lên một lần nữa

“Yêu cầu tuyển thủ Nguyễn Tuấn Long xuất hiện. Nếu không sẽ bị xử thua cuộc”

“Ha... Ha. Trọng tài, không cần phải gọi đâu, tên đó chắc là nghe thấy tên của ta bị dọa sợ vãi đái ra quần nên bỏ trốn rồi”

Nguyễn Bắc cười lớn, ánh mắt tràn đầy đắc ý cùng trào phúng, mang theo một vẻ khinh thường. Bộ dạng hoàn toàn không để Nguyễn Tuấn Long vào mắt

“Oh, vậy sao. Tao muốn biết mày có tài cán gì lại có thể dọa tao sợ vãi đái ra quần ah”

Đúng lúc này, một âm thanh lạnh nhạt, bình tĩnh vang lên

Trong ánh mắt khiếp sợ của những người chứng kiến, đặc biệt là Lý Thường Kiệt và Bùi Thiên, từ trên hư không, một cột sáng màu hồng xuất hiện.

Mấy giây sau, cột sáng biến mất, từ bên trong cột sáng, một thiếu niên mặc trang phục học viên bước ra. Không phải ai khác chính là Nguyễn Tuấn Long

Số từ: 2351

Báo Lỗi

bestazir123

Diễn Có Tổ Chức

Tài sản: 86 bạc

Đã đăng 2 truyện và 278 chương

Được cảm ơn 6505 lần

```
Reading(6244,2596922,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-151/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Cuộc Thi Giữa Kỳ (2)

“Đây là Không Gian Thuật! Thăng bé lại hiểu được Không Gian Thuật.. Vkl.Điều này...”

Tại tòa nhà dành cho giáo viên, Bùi Thiên cùng ba vị phó hiệu trưởng nhìn nhau, trong mắt tràn đầy khiếp sợ.

Bốn người là Độ Khí Cảnh, đi nhiều hiểu nhiều, bọn họ hoàn toàn có thể nhìn ra thứ đưa Long tới đây là một linh kĩ chứ không phải là một khoa học kĩ thuật.

Nhưng bởi vì đây là linh kĩ mới khiến họ không tin vào mắt mình.

“Chắc... chắc. Thăng bé quả thực thần bí, đến cả Không Gian Thuật : Thiên phú của Thiên Nhân Cảnh cũng tu luyện thành.

Còn nữa, mới có mấy ngày, thăng nhóc đã đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh, thật cmn chứ! Nó không phải vị Đại Thần nào đó chuyển sinh chứ”

Không giống như mấy người Bùi Thiên, Lý Thường Kiệt có hiểu một chút về Không Gian Thuật.

Tuy vậy, biết là một chuyện, khi chứng kiến Long thi triển “Định Mệnh” ông cũng có tâm trạng không khác gì mấy người Bùi Thiên nhiều

Long không biết mình đã gây shock toàn tập cho một đám cường giả. Lúc này hấn ánh mắt hứng thú, tràn đầy hiếu ý nhìn về phía Nguyễn Bắc

Về phía Nguyễn Bắc, hấn thấy Long xuất hiện không những không sợ hãi mà còn cười lớn, tiếng cười tràn đầy vẻ sáng khoái:

“Tao cứ tưởng mày chạy trốn cơ! Xem ra máy quả thật muốn chết khi lên đây đấu với tao. Hay là mày nghĩ có thể đánh bại tao?”

“Ồ! Vậy ra mày rất mạnh?” Long cười híp mắt, ánh mắt đánh giá nhìn Nguyễn Bắc một lần. Sau đó lắc đầu, tràn đầy vẻ tiếu nuối

“Chỉ là Luyện Tinh Cảnh cấp mười! Quá yếu”

“Ha...ha, chỉ là một tên Sơ Nguyên Cảnh mà cũng dám nói tao yếu?. Thật là buồn cười ah”

Nghe Long nói vậy, Nguyễn Bắc không những không tức giận mà còn cười lớn, ánh mắt nhìn Long như một kẻ ngu ngốc vậy

Đồn rằng Phong Thần Nguyễn Tuấn Long có thực lực Luyện Tinh Cảnh . Thế nhưng, trong cả cái trường này, số người tin vào điều này rất ít. Dù sao, Long mới có mười bốn tuổi, mười bốn tuổi Luyện Tinh Cảnh, từ xưa đến nay chưa từng tồn tại

Nguyễn Bắc là một trong số đó, vì thế hấn tự tin vào thực lực của mình có thể đánh bại Long. Còn về việc Long một kiếm đánh bại ba tên Luyện Tinh Cảnh cùng một chiêu diệt Vũ Văn Hải, Nguyễn Bắc cho rằng đấy là kế của Long để tăng danh tiếng của mình thôi

“Mày nghĩ âm mưu của mày không bị người khác nhìn thấu sao? Một kẻ Sơ Nguyên Cảnh làm sao có thể đánh bại một tên Luyện Tinh Cảnh được. Hôm nay tao sẽ cho mọi người biết bộ mặt thật của mày. Và cũng cho mày biết sự khác biệt giữa Luyện Tinh Cảnh và Sơ Nguyên Cảnh nó lớn thế nào”

Nguyễn Bắc ngẩng đầu cười khoái trí, tiếng cười mang theo một sự đắc ý vô cùng. Hấn đã có thể nhìn được tương lai tràn đầy màu hồng của mình. Chỉ cần hấn đánh bại Long, lúc đó danh tiếng, gái đẹp sẽ không ngừng bầu quanh hấn

Nhìn Nguyễn Bắc như một thằng điên ở đó tự biên tự diễn. Long có cảm giác muốn “úp mặt vào sông quê”, đối với trí thông minh của thằng cha này hoàn toàn im lặng tới cực điểm. Hấn rất muốn biết là ông bố bà mẹ nào đã sinh ra được một đứa con “cực phẩm” như vậy

Cũng chẳng làm mất thời gian của mình. Ngay tại lúc Nguyễn Bắc vẫn còn sống trong “giấc mơ hồng” mà không để ý âm thanh “bắt đầu” của trọng tài, Long liền động

- Xoẹt

Dùng tốc độ cực nhanh, gần như tốc biến tới bên cạnh Nguyễn Bắc. Trong ánh mắt sừng sờ của đối phương, Long khuôn mặt bình tĩnh nói bên tai hấn:

“Đã có ai nói với mày rằng mày là một thằng ngu chưa. Nếu chưa có ai, vậy thì ngày hôm nay có rồi đó. Mày đúng là ngu hơn bò”

Nói xong, hấn một quyền nhẹ nhàng đánh lên ngực của Nguyễn Bắc, một quyền tưởng chừng như không có bất kì lực đạo nào

- Oanh

Một sóng xung kích khổng lồ từ cú đấm của Long lan tỏa ra xung quanh, Nguyễn Bắc chỉ cảm thấy một cỗ lực lưỡng bài sơn đạo hải đánh thẳng vào cơ thể mình.

- Phụt

Nguyễn Bắc phun ra một ngụm máu, khuôn mặt trắng xám như điều đứt dây bay xuống mặt đất, bất tỉnh nhân sự

Tĩnh, toàn trường hoàn toàn tĩnh lặng. Sau đó là tiếng reo hò điên cuồng của mấy ngàn người vang lên. Nếu ngày xưa có ai còn nghi ngờ thực lực của Long thì hiện tại bọn họ hoàn toàn tin rồi.

Một quyền đánh bại Luyện Tinh Cảnh đã hoàn toàn khiến những học viên khối lớp mười tám phục khẩu phục. Hiện tại bọn họ đã tin Long là một tên Luyện Tinh Cảnh

Đứng ở trên võ đài, đón nhận vô số ánh mắt sùng bái, nghe bên tai hai chữ “Phong Thần” không ngừng vang lên từ ngàn học viên lớp mười. Long không khỏi híp mắt, trên mặt lóe lên một tia hưởng thụ. Trong lòng không khỏi than: Đây mới là cuộc sống mà ta mong đợi ah

“Ren. Onichan thật giỏi . Nhanh như vậy thu được hai ngàn tín ngưỡng điểm rồi. Kiểu này thì chẳng mấy ngày anh ấy có thể mở ra tầng thứ hai của Tín Ngưỡng Tháp ah”

Bên trong tầng một Tín Ngưỡng Tháp, Rin nhìn con số không ngừng nhảy lên, âm thanh mang theo vẻ kích động cười hi hi nói với em gái mình

“Phản Bác: Ren nói sai . Không phải mấy ngày mà là mấy phút. Ren quên chủ nhân còn có thể thu tín ngưỡng từ mấy chục triệu người đọc sao? “Rin mở miệng, không chút do dự đá đầu chị mình.

Sau đó cô phát tay, lập tức một màn hình 3D, bên trong chiếu cảnh Long một quyền đánh bay Nguyễn Bắc, khuôn mặt bất biến của cô liền xuất hiện một tia đỏ ửng, ánh mắt hơi chút si mê

Tân Thường: Nhưng không thể nói lúc này chủ nhân thật sự rất đẹp trai”

“Đúng vậy ah” Ren gật đầu, hai tay để lên cằm, ánh mắt đại ra nhìn thân hình cao lớn trên màn hình khẽ lẩm bầm một câu

“E hèm! Mấy năm không gặp, Thật không ngờ hai cô gái ngây thơ ngày nào đã biết trở thành hai kẻ mê zai ah!”

Đúng lúc này, một âm thanh ngọt ngào vang lên phía sau lưng khiến bọn họ giật mình vội vàng quay đầu. Trong mắt lóe lên một tia kinh hi

“Thủy Long Tỷ”

“Vui mừng: Thủy Long Tỷ”

“Người chiến thắng: Nguyễn Tuấn Long”

Theo âm thanh trọng tài vang lên, Long từ trên võ đài bước xuống.

Theo từng tiếng bước chân của hắn, dòng người đông đúc lại tách ra thành một hàng như là bọn họ đang chào đón một vị cường giả vậy. Trong ánh mắt, đặc biệt là các cô gái tràn đầy vẻ nóng bỏng, sùng bái và điên cuồng

Trần Tuyên là người đi tới đầu tiên, hắn cầm lấy tay Long. Bộ dạng vui vẻ cực kì. Sau đó không khỏi tò mò hỏi:

“Đại ca, anh đã trở lại. Một tuần nay anh đi đâu vậy?”

“Ừ. Một tuần nay gia đình anh có chút việc nên anh phải về gấp. Mà thằng em cũng không tệ đó, đã đạt tới Luyện Tinh Cảnh cấp mười một”

Long vỗ vai Trần Tuyên, âm thanh tán thưởng nhìn hắn.

“Là do sự phụ tận tình dạy bảo thôi”

Nghe vậy, Trần Tuyên không khỏi xấu hổ gãi đầu, tuy vậy trong lòng vẫn cực kì cao hứng

“Chỉ là một phần thôi, sự cố gắng của con mới là quan trọng. Cơ mà Long, cháu thật sự không khỏi khiến ta hết kinh ngạc này tới kinh ngạc khác ah. Dẫn Nguyên Cảnh, cmm chứ! Nếu không phải là ta biết cháu là người còn tưởng rằng là vị Đại Thần nào chuyển sinh đó”

Lý Thường Kiệt đi tới, ánh mắt nhìn Long như nhìn một con quái vật vậy.

Dù cho ông đã sống đã hơn năm mươi ngàn năm, thế nhưng ông chưa bao giờ nhìn thấy một người nào mà mười bốn tuổi là Dẫn Nguyên Cảnh. Thực lực của Long lúc này lại một lần nữa phá tan thế giới quan của ông

“Cái gì! Dẫn Nguyên Cảnh? Không thể nào!”

Nghe Lý Thường Kiệt nói vậy, Ngọc Liên cùng Trần Tuyên ánh mắt trừng lớn, mắt chữ O, mồm chữ A nhìn về phía Long. Sau đó đồng thanh hô lên một tiếng thất thanh khiến cho không ít người ánh mắt đổ về phía này.

“Đúng vậy. Anh Long đã là Dẫn Nguyên Cảnh ah. Ngay cả mình cũng không dám tin nhưng đó là sự thật”

Không đợi Long lên tiếng, âm thanh ngọt ngào của một cô gái vang lên. Âm thanh mang theo vẻ tự hào, kiêu ngạo

Chỉ thấy Uyển Như cùng Lạc Tuyết sóng vai đi tới, trong ánh mắt hâm mộ ghen ghét tị hận của cả nữ sinh và nam sinh, hai người phân biệt ôm lấy tay Long . Và người lên tiếng chính là Uyển Như

Nghe vậy, Trần Tuyên và Ngọc Liên đều hiểu đây là sự thật.

Lập tức, Trần Tuyền dùng ánh mắt “nóng bỏng”, “thấm thiết” tràn đầy “yêu thương nhưng nhớ nhìn Long.

Ánh mắt nóng rực tới nỗi không chỉ Long mà tới chúng nữ cùng Lý Thường Kiệt được một phen lạnh sống lưng, dùng tốc độ nhanh nhất cách xa Trần Tuyền

“Mẹ nó Trần Tuyền! Ta nói trước ta thắng từ trên xuống dưới, là một tên nam nhân chính hiệu nhè” Long hai tay ôm ngực, trong lòng không khỏi rét run gào lên

“Đừng đó. Cậu muốn động vào anh ấy phải bước qua xác tôi” Uyển Như ôm Long thật chặt, giống như cạp mẹ bảo vệ con mình, ánh mắt thị uy nhìn Trần Tuyền

“Trần Tuyền à Trần Tuyền. Thảo nào đến giờ em cùng Ngọc Liên chưa thể tu thành chín quả. Thì ra em lại là một tên Gay ah. Thật sự là không thể “nhìn mặt mà bắt hàng dong””

Lạc Tuyết học theo Uyển Như, đi tới đứng trước mặt Long khẽ than thở một câu. Âm thanh tràn đầy vẻ tiếc hận

“Đến giờ ta đã hiểu tại sao khi nghe tin Long mất tích. Thăng bé lại còn lo hơn cả người yêu hán. Thì ra là thăng nhóc có tình cảm đặc biệt với đại ca mình ah” Lý Thường Kiệt phụ họa

“Trần Tuyền, cậu...” Ngọc Liên khuôn mặt trắng bệch, đau thương nhìn Trần Tuyền, âm thanh nghẹn ngào

“Trần Tuyền, mình đã để ý cậu lâu lắm rồi. Xin hãy đón nhận tình cảm của mình. I Love You”

Như là ông trời muốn đổ thêm dầu vào lửa, từ trong đám người bước ra một thiếu niên cao to lực lượng, cơ bắp cuộn cuộn, thân hình hộ pháp. Thế nhưng khuôn mặt hán lúc này đỏ bừng, tràn đầy vẻ thẹn thùng, lấy từ trong túi mình ra một bức thư tình đưa cho Trần Tuyền lý nhí nói

Long, Lạc Tuyết, Uyển Như, Ngọc Liên, Lý Thường Kiệt:(0.0)...

Trần Tuyền * Sau một vài giây sững sờ ngẩng đầu lên trời kêu gào*: Trời ạ! Tha cho ta đi

Số từ: 2156

Báo Lỗi

bestazir123

Diễn Có Tổ Chức

Tài sản: 110 bạc

Đã đăng 2 truyện và 280 chương

Được cảm ơn 6612 lần

```
Reading(6244,2599126,0); if($.cookie('background'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-152/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Cuộc Thi Giữa Ki (3)

Năm người Long không ngừng nói chuyện, mà chủ đề thì xoay quanh giới tính thật của mình, cùng với tên thiếu niên hộ pháp dùng ánh mắt chờ đợi nhìn mình. Trần Tuyền khóc không ra nước mắt, toàn thân run lên bần bật.

Cuối cùng, hán rút cuộc bộc phát. Chỉ thấy hán, xoay người, một cước nhanh, chuẩn, tàn độc đá bay tên thiếu niên

Sau đó, mặc kệ tên thiếu niên dùng ánh mắt đau thương, tan nát cõi lòng nhìn mình, Trần Tuyền hướng về phía năm người đang xì xào bàn tán quát :

“ StopQ Mọi người ngừng lại nghe ta nói”

Thấy Trần Tuyền toàn thân run rẩy, ánh mắt đáng thương , khuôn mặt đỏ lên vì thẹn và tức giận.

Năm người ngừng cười, ánh mắt nghiêm túc nhìn hấn

“ Có chuyện gì? Nói trước, nếu muốn cùng ta hẹn hò thì đánh chết ta cũng không đi?” Long là người mở miệng, âm thanh kiên định vô cùng khiến người khác không khỏi dùng ánh mắt khác thường nhìn Trần Tuyền. Chẳng lẽ đôi phương mời không được liền định giờ trò cường bức?

Cảm nhận ánh mắt khinh bỉ của mọi người, Trần Tuyền có xúc động muốn lao tới đập cái bản mặt đẹp trai kia một trận.

Cuối cùng, hấn vẫn nhịn được, cười khổ nói ra mục đích của mình:

“ Đại ca, đừng troll em nữa? Em chỉ muốn hỏi anh là anh dùng cách nào mà thực lực tăng một cách biến thái vậy. Có thể chỉ có thằng em này được không?”

“ Vkl, vậy sao không nói thẳng ra. Còn dùng ánh mắt như vậy nhìn ta. Làm ta tưởng chú giới tính có vấn đề”

Nghe xong, Long hai mắt mở lớn, giật mình, kinh ngạc nhìn Trần Tuyền, Lần này thì không phải là hấn giả bộ. Theo hấn biết thì với bản tính của Trần Tuyền, nếu có yêu cầu gì thì sẽ nói thẳng luôn chứ không dùng " ánh mắt" như vậy nhìn hấn

“ Cái này là anh Huy chỉ em. Anh ấy nói chỉ cần làm vậy, đảm bảo nói yêu cầu gì thì anh cũng đồng ý. Ai biết..”

Trần Tuyền khổ sở, thật thà nói, đến giờ hấn vẫn không hiểu mình làm sai chỗ nào, tất cả đều đúng như những gì Nguyễn Huy chỉ dạy ah?

Nghe tới đây, mấy người Long còn không biết Trần Tuyền hoàn toàn bị Nguyễn Huy hại thảm rồi. Không chỉ troll Trần Tuyền mà còn khiến cho mấy người Long được một phen hoảng hồn.

“ Trần Tuyền à! Lần sau Nguyễn Huy nói gì đừng có nghe. Nếu không em bị thằng đó lừa bán sang Viêm Trung Tinh còn tưởng mình đang về nhà đấy”

Hiểu lầm được coi bỏ. Long cũng không tránh né Trần Tuyền. Hấn cười cợt, vỗ vai thằng đệ mình thật lòng khuyên bảo một câu.

Thấy Long bộ dạng nghiêm túc, không giống nói đùa. Trần Tuyền không khỏi gãi đầu, trong lòng không khỏi nghi hoặc, định lên tiếng hỏi gì đó thì âm thanh trọng tài vang lên

“ Trận đấu tiếp theo: Nguyễn Tuấn Long vs Vũ Văn Hải”

Trên võ đài, Vũ Văn Hải nhìn Long chăm chăm, trong mắt tràn đầy lửa giận cùng sát cơ. Tuy vậy, rất nhanh ánh mắt chuyển thành tự tin, trên mặt cũng toát lên nụ cười

“ Chắc. Thực lực tăng liền ba cấp? Thảo nào lại tự tin đến vậy. Đáng tiếc...”

Nhìn Vũ Văn Hải bộ dạng kiêu ngạo, Long hai mắt lóe lên một tia dị sắc, hơi chút hứng thú lắm lắm

“ Long. Ông trời thật là giúp tao khi xếp mày đầu cùng tao. Mỗi thù hôm đó, ngày hôm nay tao bắt mày phải trả giá”

Vũ Văn Hải nhìn Long cười lạnh uy hiếp, thái độ cực kì phách lối, tự tin vô cùng

“ Vậy sao? Hôm đó tao thấy mày hôn mê nên cũng không nhắc lại vụ cá cược. Không biết Vũ thiếu gia thua, có còi trận chạy ba vòng quay trường rồi học tiếng cho sủa không?”

Long hoàn toàn không coi uy hiếp của Vũ Văn Hải vào trong mắt, hấn cười híp mắt, tràn đầy vẻ châm chọc.

Lời nói của Long khiến Vũ Văn Hải giật mình, về tự đắc ban đầu liền thay vào đó là sự âm trầm

Bản thân hấn là người thừa kế Vũ gia. Dù thua cuộc thì chắc chắn hấn sẽ không làm cái việc mất mặt đó. Hấn đã muốn quên đi vụ cá cược đó, hiện tại Long nói ra không khác gì tát thẳng vào mặt hấn một cái

Dưới võ đài, xung quanh mọi người nghe vậy không khỏi xì xào bàn tán, sau đó dùng ánh mắt khinh bỉ , trào phúng nhìn Vũ Văn Hải.

Việc Vũ Văn Hải không thực hiện vụ cá cược khiến cho hấn trở thành một kẻ nhát gan, hoàn toàn không đáng mặt nam nhân

Cảm nhận được ánh mắt soi mói, mang theo sự khinh thường của người xem, Vũ Văn Hải khuôn mặt càng trở nên khó coi. Hấn nhìn Long chăm chăm, bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống hấn

“Long. Mày muốn chết” Vũ Văn Hải gần từng tiếng một

“Muốn chết? Mày nghĩ chỉ bằng thực lực Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba của mày là có thể thắng sao? “Long thu hồi vẻ trêu đùa, ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Vũ Văn Hải

“Thực lực của Vũ Văn Hải là Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba? Không đùa đấy chứ”

“Chắc không phải đùa đâu. Vũ Văn Hải là người thừa kế Vũ gia, việc hắn nhờ vào đan dược hoặc công nghệ để đạt được thực lực đó cũng không phải là điều khó khăn”

“Trận này Phong Thần có vẻ khổ rồi đây. Dù sao hắn mới có mười bốn tuổi, dù biết hắn là Luyện Tinh Cảnh nhưng cao nhất thì cũng là cấp 10 mà thôi”

“Ta tin Phong Thần sẽ thắng. Phong Thần, I love You”

....

Phía dưới, người xem không khỏi vì câu nói của Long mà giật mình. Vũ Văn Hải năm nay mới có mười năm mà thực lực đã đạt tới Luyện Tinh Cảnh cấp mười ba, quả thực là một điều khiến mọi người kinh ngạc không thôi

Về phía Vũ Văn Hải, hắn cũng hơi chút kinh hãi khi Long nhìn ra thực lực của mình. Thế nhưng cũng chỉ là một chút mà thôi, nghĩ tới thực lực của mình hiện tại, Vũ Văn Hải lập tức tràn đầy tự tin, cười lớn:

“Ha...ha, vậy thì sao? Tao không tin thực lực của mày lại trên tao”

Nói xong, Vũ Văn Hải đưa ba ngón tay về phía Long. Bộ dạng giống hệt một tên ATSM, “ngẩng đầu lên trời nhìn đời vô đối”. Nói ra một câu cực kì khí phách, tràn đầy khiêu khích:

“Tao cho mày ba chiêu. Chỉ cần mày di chuyển được tao dù chỉ một bước thì tao cũng nhận thua. Không những vậy còn thực hiện vụ cá cược hôm đó”

Một câu này của Vũ Văn Hải khiến mọi người sững sốt. Đây không phải nói Vũ Văn Hải hoàn toàn không coi Phong Thần vào mắt, cực kì tự tin có thể đánh bại Phong Thần sao?

Còn Long, lúc này một tay che mặt, đã không còn lời nào để nói rồi, trong lòng không khỏi chửi thề một câu:

“Me! sao hôm nay là ngày gì thế không biết. Trận đầu thì gặp một thằng nào bò, trận hai thì gặp một thằng ATSM, chẳng lẽ không có đối thủ nào xứng tầm sao?”

Nhìn Vũ Văn Hải như một thằng sừnhi ở đó sủa bậy, Long có cảm xúc muốn hóa thân xinzao, thông nào cho thành này mấy phát.

Hít một hơi thật sâu để đè nén cái cảm xúc vớ vẩn trong người. Long hai mắt lóe lên một tia dị sắc, nở một nụ cười tà, một nụ cười cực kì quen thuộc nói:

“Mày nói chỉ cần tao làm cho mày di chuyển nửa bước, mày liền nhận thua và thực hiện vụ cá cược vừa rồi?”

“Ha...ha, bản thiếu nói một là một, hai là hai. Ý tao chính là như vậy. Cơ mà nếu mày thua, tao đây cũng nhân từ, chỉ cần mày gọi tao một tiếng ông nội là được”

Vũ Văn Hải ánh mắt coi rẻ nhìn Long

“Nếu mày đã nói vậy ! Mong mày đừng có hối hận”

Nói xong, Long dùng tốc độ nhanh nhất xuất hiện trước mặt Vũ Văn Hải. Hắn nở một nụ cười âm hiểm, dơ tay lên, trong tay ngưng tụ một lá bài vàng

- Keng

Một tiếng va chạm, Bài Vàng tiếp xúc với Vũ Văn Hải liền biến mất. Khiến Vũ Văn Hải kinh hoàng là giờ đây, hắn có thể cảm nhận rõ ràng mình không thể di chuyển dù chỉ một bước

Nhìn Vũ Văn Hải biến sắc, không còn vẻ cuồng vọng, tự tin như lúc nãy mà thay vào đó là một vẻ trắng bệch. Long cười lạnh đi tới bên cạnh, tại tai hắn nói từng tiếng một:

“Mong ra mày còn có thể sống sót”

Nói xong, một quyền mang theo một phần mười công lực đánh vào ngực Vũ Văn Hải

- Bình

Một phần mười sức mạnh của Long đủ sức để đập chết một tên Luyện Tinh Cảnh cấp mười. Chỉ thấy một cỗ lực lượng vô hình với sức mạnh kinh

khủng trực tiếp đánh thẳng lên người Vũ Văn Hải.

Lập tức, Vũ Văn Hải mắt mở trừng, miệng há lớn. Nướng miếng, nước mắt, nước mũi không ngừng chảy ra. Giờ đây, Vũ Văn Hải cực kì thống khổ, hắn muốn phun ra một ngụm máu nhưng lại hoàn toàn bất lực.

“Vũ thiếu không tệ ah. Lại có thể đứng vững dưới một chiêu của ta. Vậy ta phải tăng lực đạo rồi”

Thu Quyền, Long nhìn giả bộ kinh ngạc, âm thanh tràn đầy vẻ thán phục

Nói là làm, chỉ thấy Long dùng tốc độ nhanh nhất đi tới bên cạnh Vũ Văn Hải. Trong tay lại một ngưng tụ một lá Bài Vàng

Ngay khi hiệu ứng choáng của Bài Vàng thứ nhất biến mất, Long liền tung ra Bài Vàng thứ hai, làm choáng mục tiêu

Sau đó, chương mang theo 2/10 sức mạnh đánh ra

- Bặc

Đau!, cmn Đau quá: Đây là tiếng kêu thảm thiết trong lòng Vũ Văn Hải. Cảm giác giống như bị mấy chục con khủng long đánh lên người vậy. Một sự đau đớn tột cùng khiến hắn muốn hét lên nhưng lại hoàn toàn không thể

Ánh mắt sợ hãi cùng cầu xin nhìn Long. Đến giờ, Vũ Văn Hải hiểu được kẻ trước mặt mình đáng sợ, tàn độc như thế nào. Không khác gì một tên ác ma

Đối mặt với ánh mắt cầu xin của Vũ Văn Hải, Long làm bộ như không thấy gì cả, hắn giả bộ kính nể, lớn tiếng:

“Bội phục... bội phục. Vẫn có thể đứng vững, tao thật có cái nhìn khác về mày. Còn một chiêu cuối cùng, mong mày vẫn đứng được ah”

Nghe xong câu này, Vũ Văn Hải thực sự muốn thổ huyết. Lần đầu tiên hắn thấy hối hận khi nhường đối phương ba chiêu. Hắn rất muốn mở miệng đầu hàng nhưng lại không thể làm được gì

Bài Vàng tung ra làm choáng Vũ Văn Hải lần ba. Lần này, Long dừng lại một chút, ánh mắt nhìn lướt qua Vũ Văn Hải một lượt, sau đó bộ dạng sáng ngời

Thấy ánh mắt tỏa sáng của đối phương, Vũ Văn Hải trong lòng xuất hiện một cảm giác bất an, hắn muốn vùng vẫy bỏ chạy nhưng hoàn toàn không được

Chỉ thấy, Long xuất hiện bên cạnh hắn, một cước toàn lực đá lên.... chân thứ ba của đối phương

- Crắc

Một tiếng trảng võ, một cảm xúc thốn không thể tả từ chân thứ ba vang lên khiến Vũ Văn Hải mắt trợn ngược, khuôn mặt co giật liên tục

Mấy giây sau, Bài Vàng mất đi hiệu ứng. Vũ Văn Hải trực tiếp hai tay ôm háng, ngã xuống đất bất tỉnh nhân sự. Trước khi ngất, hắn còn nghe được âm thanh tiếc rẻ nhưng lại không đầu được sự trào phúng của Long:

“Sao vậy??? Thật là, ta còn chưa tận hưởng đó. Thật là yếu đuối ah”

Long ra đòn nhanh, chuẩn, độc ác. Đặc biệt là khi hắn ra bài vàng, xung quanh không một ai có thể nhìn ra ngoại trừ mấy vị thực lực trên Độ Khí Cảnh

“Thằng bé này. Thật là âm hiểm” Trên không, một tên phó hiệu trưởng cười khổ nói

“Đúng thế! Ta đoán lá bài trong tay hắn là một linh kĩ có hiệu ứng choáng, khiến cho Vũ Văn Hải chỉ có thể mặc cho hắn đánh.

Mà không thể không nói! Vũ Văn Hải thật sự quá ngu ngốc ah, lần trước bị Long đánh thảm như vậy mà vẫn chưa chừa sao?”

Một tên phó hiệu trưởng khác nói. Âm thanh tràn đầy kích động cùng vui vẻ

“Có điều này ta muốn hỏi. Các người có nhìn ra thực lực của Long không?” Bùi Thiên lắc đầu, sau đó ánh mắt nghiêm túc nhìn ba người hỏi

Nghe thế, ba tên phó hiệu trưởng không khỏi sững sờ, lập tức dùng ánh mắt nghiêm túc nhìn Long. Rất nhanh, trên mặt ba người tràn đầy vẻ chấn kinh:

“Không nhìn thấu? Không thể nào?”

“Các người cũng không nhìn ra thực lực của thằng bé sao? Thú vị ah” Bùi Thiên mang theo vẻ dị sắc nhìn Long, khẽ lẩm bầm một câu: “Là nhân tố quan trọng của Ngày Phát Xét, ta thật sự muốn biết Long Hoàng mạnh như thế nào?”

Nói xong, ông nhìn về phía Justin Phạm nghiêm giọng:

“Justin. Các trận sau sắp xếp cho Long gặp đối thủ lớp dưới. Ồn nữa, cả Bùi Lan Lan cũng vậy. Để hai đứa nó gặp nhau ở trận chung kết

Ngoài ra, đưa thêm luật mới. Quán Quân và Á Quân cuộc thi giữa kì có thể khiêu chiến các học viên của Phong Vân Bảng.”

“Hiệu trưởng, điều này có chút khó khăn ah. Phong Vân Bảng đều là học viên lớp 11 và lớp 12. Thực lực phần lớn đều đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh. Chỉ sợ...” Justin Phạm ngập ngừng

“Anh định cãi lời ta sao?” Bùi Thiên nhú mày, khế nói. Âm thanh tràn đầy uy nghiêm khiến Justin Phạm mồ hôi chảy dòng, toàn thân run lên, vội vàng gật đầu

“Vâng, thưa hiệu trưởng. Ta sẽ đi làm ngay”

P/s: Sau mỗi chương đều có nút thanks, mọi người cố gắng ấn thanks sau mỗi chương. Số thanks càng nhiều thì tốc độ ra chương của mình càng nhanh. Cảm ơn mọi người

Tác phẩm cập nhật nhanh và chính xác nhất tại TruyenCV.com

Số từ: 2745

Báo Lỗi

bestazir123

Diễn Có Tổ Chức

Tài sản: 164 bạc

Đã đăng 2 truyện và 281 chương

Được cảm ơn 6656 lần

```
Reading(6244,2600528,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyenCV.com/di-gioi-lien-minh/chuong-153/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 144: Đã Đến Lúc Biểu Diễn Rồi

Dưới sự sắp xếp của Bùi Thiên, đối thủ tiếp theo của Long hoàn toàn là những kẻ dưới cơ mình. Mà với danh tiếng cực thịnh của hắn, không cần rat ay thì đối thủ cũng tự nguyện đầu hàng. Thậm chí còn không ít người còn đi tới xin hắn chữ kí đấy

Cứ như vậy, Long liền nhàn chán vượt qua 100 trận đấu. Với tỷ lệ thắng 100%, hắn liền trở thành ngôi sao sáng chói nhất trong cuộc thi ngày hôm nay

“Trận đấu tiếp theo: Học sinh lớp 10A: Nguyễn Tuấn Long vs Học sinh lớp 10A: Bùi Lan Lan”

Âm thanh trọng tài vang lên khiến người nghe giật mình vô cùng. Không chỉ bọn họ, mà đến cả Long cũng kinh ngạc. Ánh mang nhìn về phía cô gái đang từ trong đám người đi lên võ đài, lập tức trong mắt lóe lên một sự chăm chú và nghiêm túc

Cô gái này không phải ai khác chính là Bùi Lan Lan. Như là cảm nhận được ánh mắt của Long, Lan ngừng bước chân nhìn về phía hắn, trong mắt lóe lên một tia mừng rỡ nhưng rất nhanh bị sự lạnh lùng thay thế. Cô quay đầu, không thèm nhìn hắn bước vội lên võ đài

Thấy thế, Long không khỏi nhú mày. Nhìn Lan hiện tại, hắn phát hiện cô thay đổi rất nhiều, thay đổi đến hắn không thể không hỏi: Đó thật sự là Bùi Lan Lan mà mình biết

“Trong một tuần từ Luyện Tinh Cảnh cấp 10 đạt tới cấp 15!?. Không những thể tính cách, khí chất còn thay đổi!?. Thật sự kì lạ ah.

Uyển Như, em có biết Lan xảy ra chuyện gì không?” Long khẽ nói một câu, sau đó quay sang Uyển Như hỏi cô

“Em không biết. Từ khi chị Lạc Tuyết về nhà thì cậu ấy cũng biến mất luôn. Nghe nói là cậu ấy tới Bắc Cực tu luyện ah” Uyển Như khẽ ngẩng đầu, một ngón tay đề lên cằm mang theo vẻ nhớ lại, sau đó nhún vai bất đắc dĩ nói

“Vây à! Thôi kệ. Cứ đánh thắng rồi nói sau”

Long lắc đầu, vút vắn đề này sang một bên. Sau đó, trong tiếng hô hào của mọi người, hần bước lên võ đài

“Uyển Như! Lại đây”

Một tiếng gọi từ trên tầng vang lên khiến Uyển Như không khỏi ngẩng đầu nhìn về nơi phát ra âm thanh. Lập tức, hai mắt cô sáng ngời dơ tay lên hô lớn:

“Chị Huyền”

Sau đó, cô lập tức lôi kéo Lạc Tuyết chạy lên tầng hai. Để mặc ba người Lý Thường Kiệt bơ vơ giữa dòng người xem

Trên tầng hai, chật ních người xem. Tuy vậy, có một khoảng trống lớn mà không một ai dám đứng gần. Tại nơi đó, Lam Tiểu Huyền đứng bên cạnh một thiếu nữ 18 tuổi với dung mạo tuyệt sắc.

Khuôn mặt trái xoan đẹp như tranh vẽ, đôi mắt to tròn với con ngươi màu hồng tím lấp lánh.

Thân hình dong dỏng cao, eo nhỏ, mỏng thon, bộ ngực phát dục tương đối. Tuy rằng không được như Lạc Tuyết thể nhưng phối hợp thân hình của cô thì lại tuyệt phối.

“Chị Hân, chị cũng tới à?”

Nhìn cô gái bên cạnh Vương Hân, Uyển Như hai mắt mở lớn, bộ dạng vui vẻ cực kì. Cô đi tới ôm lấy tay Vương Hân cười hì hì

“Ừm. Là Huyền mang chị đến đây xem đám đàn em lớp dưới thi đấu. Nhưng mà thật sự là chán ngắt ah. Hoàn toàn không có kẻ nào nổi bật” Vương Hân nở nụ cười ôn hòa, xoa đầu Uyển Như đáp, trong giọng nói tràn đầy sự thiếu kiên nhẫn

“Chán ngắt? Không biết ai chăm chú theo dõi Phong Thần thi đấu nhỉ”

Lam Tiểu Huyền cười híp mắt, không khỏi trêu chọc cô bạn mình. 100 trận đấu của Long cũng chính là 100 lần cô thấy Vương Hân dùng ánh mắt nghiêm túc dõi theo, không có vẻ buồn chán như xem người khác thi đấu. Điều này khiến Lam Tiểu Huyền không khỏi dùng ánh mắt khác thường nhìn cô bạn mình

Đối với âm thanh chiêm trọc của cô bạn thân cùng ánh mắt kì lạ của Uyển Như và Lạc Tuyết. Vương Hân không chút nào xấu hổ, ánh mắt mang theo sự hứng thú nhìn xuống võ đài cười nhẹ:

“Thì sao? Dù sao Phong Thần thực lực rất thần bí ah. Đến giờ mình cũng không nhìn thấu được cậu ta. Không hiểu kì mới là lạ”

Nói xong, cô quay đầu nhìn về phía Lạc Tuyết, nhìn qua cô một lượt, sau đó tán thưởng:

“Có thể đứng thứ năm trong Học Viện Thập Đại Mỹ Nhân, quả thật là xinh đẹp. Từ dung mạo tới khí chất, rất ít người có thể như em, chỉ tiếc là tuổi em còn nhỏ nếu không chắc vị trí thứ nhất chị phải nhường cho em đó. Phong Thần thật sự có phúc ah”

Lời nói hoàn toàn không phải muốn tạo ấn tượng tốt với Lạc Tuyết mà là sự thật. Dung mạo Lạc Tuyết không thua kém Vương Hân, thậm chí là có phần xinh đẹp hơn. Thân hình của Lạc Tuyết dù không tuyệt phối như Vương Hân nhưng lại thắng cô ở vòng một - thứ hấp dẫn đàn ông nhất. Còn khí chất, Vương Hân tự nhận không bằng. Nếu có điều gì hơn, thì Vương Hân cũng chỉ hơn cô ở sự thành thực mà thôi

Về phía Lạc Tuyết. Được hội trưởng Hội Học Sinh - thần tượng của nữ sinh trong trường khen ngợi. Cô không khỏi cao hứng cùng xấu hổ, khuôn mặt khẽ đỏ lên, nói không nên lời, hai tay vịn vào góc áo, bộ dạng thẹn thùng

Thấy Vương Hân ca ngợi Lạc Tuyết, Uyển Như cũng không yếu thế. Cô cầm lấy tay Vương Hân không ngừng đưa đưa hô hào:

“Vây còn em. . . còn em thì sao?”

“Em á. Vẫn còn non và xanh lắm! Học lớp mười rồi mà tính tình vẫn như đứa con nít vậy?”

Vương Hân hai tay đặt lên má Uyển Như không ngừng xoa nắn, khiến khuôn mặt cô bị biến dạng, cười âm hiểm. Nhìn Vương Hân bây giờ, không ai có thể tưởng tượng đây chính là Bạo Lực Nữ, hội trưởng Hội Học Sinh của học viện

“Bỏ em ra, không được xoa má em” Uyển Như quệt mồm, bĩu môi bất mãn về hành động "tra tấn" của Vương Hân

“Được rồi. Mọi người đừng đùa nữa, trận đấu sắp bắt đầu rồi kìa”

Lúc này, âm thanh của Lam Tiểu Huyền vang lên cắt đứt cuộc nói chuyện giữa hai người. Lập tức, bốn cô gái đi tới lan can, ánh mắt nhìn xuống dưới võ đài

“Yo. Lan, lâu rồi không gặp. Đến, chúng ta trao cho nhau một cái ôm chào đón chứ”

Trên võ đài, Long dơ tay lên, thái độ ngả ngón, dơ hay tai ra , bộ dạng giống như muốn ôm Lan vào lòng vậy

Chỉ là khác với sự mong đợi của hần, Lan nhẹ nhàng né tránh khỏi pha ôm ấp thân ái của đối phương. Khuôn mặt vẫn lạnh như băng, không một chút thay đổi. ,nhàn nhạt lên tiếng:

“Chào cậu! Rất vui khi thấy cậu trở lại”

Không một nụ cười, không một ánh mắt vui vẻ khi thấy bạn mình trở lại. Lạnh! Lạnh đến nỗi bất kì ai nhìn vào đều sẽ không nghĩ Lan là một cô gái mà đều sẽ nghĩ cô là một bức tượng băng

Thấy thế, Long nụ cười cứng lại. Lòng mày nhíu thật sâu, khuôn mặt trầm xuống nhìn Lan:

“Lan, nói cho mình biết. Trong một tuần qua cậu đã xảy ra chuyện gì?”

Lúc này, Long đã biết sự thay đổi lớn nhất của Lan là gì rồi: Chính là tính cách.

Nếu như ngày xưa sự lạnh lùng của Lan là do cô không giỏi tiếp xúc cùng với việc cô coi việc tu luyện làm đầu thì hiện tại, Lan mang cho người ta cảm giác giống như một khối băng vậy. Lạnh không chỉ về ngoài, khí chất mà còn cả tâm tình nữa.

Cảm nhận được sự lo lắng cùng quan tâm của Long, Lan hai mắt mang theo một vẻ né tránh. Cô cố gắng giữ được sự lạnh lùng của mình, âm thanh không có một tia cảm tình:

“Không có gì xảy ra cả? Được rồi, thời gian không còn sớm nữa. Chúng ta nên bắt đầu cuộc chiến của mình thôi”

Nói tới đây, ánh mắt cô tràn đầy chiến ý nhìn Long. Được đánh với Long một trận chính là mong muốn của cô. Đặc biệt là kể từ khi đạt được nó càng khiến cô muốn cùng Long so tài cao thấp

Về phía Long, mặc dù Lan che dấu rất kĩ, nhưng với dị năng: Đo Dạng Cảm Xúc, hần còn thể nhìn ra Lan đang né tránh hần, giống như cô đang che dấu cái gì đó

Biết Lan sẽ không bao giờ nói cho mình biết, ít nhất là thời điểm này. Long cũng biết ý không hỏi nữa, khẽ gạt đầu

Sau đó, hần nhắm mắt lại, quát khẽ:

“Đến với ta nào: Diệt Thần Kiếm”

Lập tức, hư không rung động mãnh liệt, sau đó một thanh kiếm cổ xưa phá không mà từ trên bầu trời bắn mạnh xuống đất, cắm thẳng trên sàn võ đài .

Đây là một thanh trường kiếm với lưỡi kiếm dài 40cm. Trên lưỡi kiếm là hình một con rồng màu đỏ uốn lượn cực kì tinh xảo được cắm vào một cái miệng rồng giống như đầu rồng đang ngậm lấy lưỡi kiếm vậy

Đầu rồng là đầu của một con rồng phương đông, giữa đầu rồng là một viên ngọc lục bích bóng bẩy. Hai bên tai rồng là hai chiếc cánh dài được gấp xuống,

Chuôi kiếm dài khoảng gần 10c được trạm khắc giống như thân của một con rồng với vảy rồng làm bằng hoàng kim, cuối chuôi kiếm có gắn một viên kim cương màu trắng cực kì tinh khiết.

Rút lên thanh kiếm, Long chỉ về phía Lan:

“Đến đây nào Lan. Cho mình xem sức mạnh của cậu. Từ hôm chúng ta đánh nhau tới nay đã hơn hai tháng, mình rất biết cậu đã mạnh lên bao nhiêu? ”

“Tin tưởng sẽ không làm cậu thất vọng” Trong lúc vô tình, Lan khẽ nở một nụ cười, thế nhưng lập tức thu lại , lạnh nhạt. Sau đó cô dơ tay chỉ về phía Long, trong ánh mắt kinh ngạc của hần, Lan quát lên:

“Băng Độn: Ứng Băng Phá Thiên”

- Quác

Lập tức, từ phía sau lưng Lan, mấy trăm cái linh trận màu trắng xuất hiện, từ bên trong mỗi cái linh trận, một con băng ưng khổng lồ ngẩng đầu kêu lên

một tiếng lú lo, sau đó dùng tốc độ siêu thanh bay về phía Long. Trên đường nhưng con ung băng đi qua, nhiệt độ hạ thấp mấy chục độ

“Linh kĩ thuật phát? Đùa ta đấy à”

Nhìn mấy trăm con ung băng lao về chỗ mình, Long không khỏi chửi thề một tiếng. Hắn hoàn toàn giật mình bởi cách mà Lan ra kĩ năng

Tất nhiên cũng chỉ là một giây chần chừ mà thôi. Rất nhanh thì hắn khôi phục lại vẻ bình tĩnh, thân hình quỷ mị né tránh mấy trăm con ung băng tấn công

Tuy vậy, một chiêu này của Lan há chỉ đơn giản như vậy. Chỉ thấy ngay khi mấy trăm băng ung đã bay ra khỏi linh trận, thì lại một đàn mấy trăm con khác từ trong linh trận bay ra, không những thế tốc độ, độ lạnh giá của đàn ung băng này cũng cao hơn đàn ung băng trước đó

Thấy thế, Long khuôn mặt không khỏi trầm xuống, có vẻ như hắn đã đánh giá thấp Lan rồi. Thật không biết trong một tuần, cô nàng này gặp được kì ngộ gì

- Tường gió

Trong đầu suy nghĩ nhưng tay hắn vẫn không dừng lại, chỉ thấy hắn cảm lên Diệt Thần Kiếm, lập tức thi triển chiêu W của Yasuo

Tường gió xuất hiện chặn lại một bộ phận ung băng, còn một bộ phận khác thì vượt qua tường gió lao về phía Long

“Mẹ nó! Thật là dai như đũa mà”

Long lăm bằm một tiếng. Hai mắt lóe lên dị sắc.

Chỉ thấy Long dựa vào phong nguyên tố bắn mạnh lên không, sau đó dùng tốc độ cực nhanh cùng với phong nguyên tố tạo thành vô số tàn ảnh ở trên không

- Xoẹt... xoẹt

Vô số tàn ảnh liền bị đàn ung băng xuyên thủng biến mất, tuy vậy tuyệt nhiên không có thân ảnh của Long trong đó

Đúng lúc này, Lan khuôn mặt biến sắc, cô cảm nhận được một sát khí lạnh giá từ phía sau, vội vàng quay đầu thì không biết lúc nào Long đã xuất hiện bên cạnh mình. Ánh mắt tràn đầy tiểu ý

“Lan, trò chơi kết thúc rồi”

Sau đó một chưởng đánh về phía lưng cô

“Vậy sao! Người nên nói câu này là mình mới đúng”

Bỗng nhiên, âm thanh bình tĩnh, thánh thót vang lên bên tai Long khiến giật mình. Trong lòng thầm kêu một tiếng không xong, vội vàng thu hồi lại quyền

Thế nhưng, ngay khi hắn muốn thu tay lại thì “Lan” ở trước mặt hắn bỗng nhiên vỡ vụn thành vô số mảnh băng. Các mảnh băng bám lấy hắn, bắt đầu đóng băng hắn lại

Mà lúc này, phía sau lưng Long, một khối băng xuất hiện, khối băng từ từ tan vỡ, từ bên trong khối băng, Lan từ từ bước ra ngoài, đôi mắt đẹp nhìn về phía Long mang theo một tia đắc ý

“Trận chiến của chúng ta đến đây kết thúc rồi. Thật không ngờ nó lại kết thúc nhanh như vậy”

“Ồ. Vậy sao? Không thể không nói cậu làm mình rất kinh ngạc đó. Chỉ trong vòng một tuần mà chiến lực tăng vọt như vậy”

Cảm nhận sự lan truyền nhanh chóng của băng nguyên tố, Long không một chút sợ hãi. Trái lại, ánh mắt tán thưởng nhìn Lan.

“Thế nhưng, chỉ bằng vậy muốn thắng mình. Còn xa lắm”

Long cười nhạt một tiếng, sau đó trên người hắn lóe lên hào quang màu xanh. Trong ánh mắt sừng sờ của cô, băng nguyên tố đang bao trùm lấy Long liền vỡ vụn. Mà Long, cũng lập tức biến mất

[Thanh Tẩy:

Thời gian hồi chiêu: 300s

Loại bỏ một trạng thái xấu (như choáng, chói, làm chậm, câm lặng, ..) khỏi chủ nhân]

Phép Bỏ Trờ: Thanh Tẩy chính là phép bỏ trợ thứ hai sau “Tốc Biến” mà Long có được. Hôm qua hắn mới đạt được nó, thật không ngờ lại nhanh như vậy sử dụng tới

Dung tốc độ nhanh nhất cách xa Lan, cầm lên Diệt Thần Kiếm, âm thanh cuồng vọng cùng tự tin:

“Cậu đã tấn công. Giờ là đến lượt mình. Đế Phong Kiếm: Vạn Kiếm Chí Tôn”

Số từ: 2764

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Đột Phá

Lập tức, một cái linh trận xuất hiện trên không. Từ trong linh trận, mấy ngàn thanh kiếm khí xuất hiện như một cơn mưa rơi xuống đầu hắn:

“Lan, cẩn thận nhé. Minh bắt đầu nghiêm túc rồi đấy”

Long vuốt nhẹ lưỡi kiếm, ánh mắt tiêu ý nhìn Lan. Hắn nói xong thì cũng là lúc hắn động

Hóa thành một mũi tên bắn về phía Lan với tốc độ siêu thanh, đi theo hắn chính là vô cùng vô tận kiếm khí được phong nguyên tố gia trì phá không mà tới

Nhìn cả một bầu trời kiếm khí, Lan lâm nguy bất loạn, chỉ thấy cô hai tay kết ấn, sau đó một chưởng đập mạnh xuống

“Băng Hàn Vĩnh Cửu”

Theo tiếng quát của cô, sàn đấu rung động kịch liệt rồi nứt toạc ra. Từ trong khe nứt, một tòa băng sơn khổng lồ bất thành linh hiện lên

“Băng Độn: Băng Đạn”

Lại một tiếng lạnh giá từ Lan vang lên. Ngay sau đó, từ trên tòa băng sơn, băng nguyên tố ngưng tụ lại thành mấy trăm nòng pháo, hướng về phía Long nhà đạn

- Uỳnh... Uỳnh

Mấy trăm nòng pháo bắn ra vô số mảnh băng sắc nhọn và khổng lồ. Mang theo khí tức băng giá, thấu xương cùng tốc độ cực nhanh hướng về phía Long

“Muốn chơi số lượng sao? Vậy xem ai là người thắng cuối cùng”

Thấy thế, Long nở nụ cười thần bí. Chỉ thấy, hắn dừng lại, dựa vào phong nguyên tố đứng lơ lửng trên không, trên đầu là mấy trăm thanh kiếm không ngừng xoay tròn

Dơ tay lên, lập tức gió đang thổi bỗng nhiên đổi chiều, sau đó từ từ cô đọng, hình thành nên vô số thanh phong kiếm

- Đi

Theo một tiếng quát của Long, trên đầu hắn mấy trăm thanh kiếm cùng hàng ngàn phong kiếm như một cơn mưa bắn về phía Lan,

-Oanh... Oanh

Tiếng nổ tung vang vọng khắp bầu trời kèm những chùm pháo hoa khổng lồ kéo dài liên miên bất tận trên không.

Đúng lúc này, từ trong mưa bom bão đạn, một tia sáng lóe lên. Dùng một tốc độ xấp xỉ tốc độ âm thanh, điên cuồng bắn tới tòa băng sơn

- Xoẹt... Oanh

Với một tốc độ kinh khủng như vậy, tia sáng hoàn toàn bắn thủng tòa băng sơn dày mấy trăm cm, bắn thẳng về phía Lan đang ở phía sau

Lúc này, tia sáng cũng lộ ra hình ảnh của nó, không phải ai khác chính là Long.

Hắn lợi dụng tầm nhìn hạn chế do vụ nổ mang lại, liền thi triển Xuyên Tâm Kiếm, mục đích chính là xuyên qua tòa băng sơn để tiếp cận Lan

Nhìn Lan đứng trước mặt mình, ánh mắt mang theo một tia kinh ngạc nhìn mình, Long trên miệng treo một nụ cười nói khẽ

“Bảo Kiếm”

Phát kiếm, một con lốc xoáy xuất hiện dùng tốc độ thuần di bắn về phía Lan, hất tung cô lên không

Chỉ chờ có vậy, Long lập tức xuất ra chiêu cuối của mình

“Trần Trời”

Theo tiếng quát của Long, hần liền hóa thành bạch quang bắn về phía Lan, đầy trời kiếm khí xuất hiện

Bỗng nhiên, hần nhìn thấy trên khuôn mặt bình tĩnh của Lan lóe lên một nụ cười. Lập tức, trong lòng không khỏi xuất hiện một cảm giác bất an. Có vẻ như mình đã bị đối phương lừa rồi

“Long, Cậu nghĩ rằng có thể dùng chiêu này lần thứ hai với mình sao?”

Lan âm thanh bình tĩnh, nhưng bất kì ai nghe thấy cũng đều cảm nhận được sự đặc ý từ trong lời nói của cô

Nghe vậy, Long khuôn mặt trầm xuống, muốn dùng tốc độ nhanh nhất thu chiêu nhưng đã không kịp

“Băng Độn: Nhà Ngục Giam Cầm”

Theo một tiếng quát của Lan, từ dưới mặt đất bất thành linh hiện lên một cái linh trận màu trắng cổ xưa, từ linh trận, một cột băng bắn lên không, dùng tốc độ chóng mặt bao trùm lấy Long, giam cầm hần bên trong một trụ băng thẳng đứng

Hạ xuống mặt đất, Lan sau lưng ngưng tụ một đôi cánh chim băng giá, mang theo nụ cười chiến thắng cùng âm thanh đặc ý, cô nói:

“Long, trận đấu kết thúc rồi”

Nói xong, từ trong tay cô xuất hiện một pháp trượng. Pháp trượng dài khoảng 60cm, đầu là hình một con đại bàng đang giương cánh, trên đầu có gắn một viên ngọc màu tím

Dơ lên pháp trượng, Lan nhắm hai mắt lại, miệng không ngừng lầm bầm. Một giây sau, cô mở mắt, khuôn mặt nghiêm túc nhìn lên trời cao quát lên:

“Băng Độn – Diệt Thế”

Lập tức, trên không xuất hiện một cái linh trận khổng lồ, từ bên trong linh trận, một núi băng khổng lồ từ từ xuất hiện. Từ trên đó, một cảm giác lạnh lẽo, hủy diệt lan tỏa ra xung quanh

Nhìn núi băng khổng lồ như một viên thiên thạch chuẩn bị rơi xuống, người phía dưới không khỏi biến sắc, khuôn mặt trắng bệch, dùng tốc độ nhanh nhất rời xa võ đài

“Vkl! Cực phẩm Huyền Cấp linh kĩ. Nó không phải muốn giết Long đó chứ !?. Nhanh, mau sử dụng kết giới”

Trên không, Bùi Thiên khuôn mặt nghiêm trọng vô cùng, sau đó quay đầu nói với ba tên hiệu phó

Ba người gật đầu, sau đó bay lên cao, hai tay kết ấn. Ngay sau đó, một cái lồng khí bao phủ toàn bộ võ đài, ngăn cách võ đài với bên ngoài

“Long, Đánh trả đi. Mình không tin cậu lại dễ dàng chịu thua như vậy?”

Lan hai mắt lóe lên dị sắc nhìn Long, cô dùng một chiêu mạnh như vậy không phải là muốn giết hần, cô tin Long có thể phá hủy trụ băng mà thoát ra ngoài

Quả không ngoài dự đoán của cô, chỉ thấy bên trong trụ băng, một ngọn lửa màu tím tỏa ra sức nóng mãnh liệt cùng khí tức bá đạo xuất hiện. Sức nóng từ ngọn lửa kinh khủng tới nỗi, nó vừa xuất hiện, cột băng liền hóa thành nước

“Một tuần không gặp. Cậu thật sự là thay đổi rất nhiều ah”

Long hạ xuống mặt đất, ánh mắt nhìn về phía Lan, âm thanh tràn đầy tán thưởng. Lan là người duy nhất khiến giam cầm được hần. Mặc dù chủ yếu là hần cố tình nhường cô để tìm ra bí mật của cô nàng, nhưng thực lực mạnh đến đáng sợ mà Lan bày ra là một điều không thể bàn cãi

Ngẩng đầu nhìn tòa băng sơn rơi xuống đầu mình, Long không chút sợ hãi mà còn hưng phấn

“Long, mau tránh ra”

Thấy Long bình yên thoát ra ngoài, Lan thở phào một hơi.

Nhưng khi thấy hần vẫn đứng dưới tòa băng sơn. Lan khuôn mặt biến sắc, trên mặt toát lên vẻ lo lắng, làm gì còn vẻ bình tĩnh, vô tình như lúc này

Thấy Lan bộ dạng lo lắng không còn vẻ băng lãnh, không tình cảm như vừa nãy, Long cao hứng vô cùng, không khỏi mở miệng trêu chọc:

“Sao? Không giả bộ lạnh lùng nữa à?”

Lan bỏ ngoài tai lời đùa rồn của Long, khuôn mặt nghiêm túc khuyên ngăn:

“Giờ không phải lúc nói chuyện đó! Cậu mau tránh đi”

“Né tránh! Tại sao phải né? Cậu nghĩ một chiêu này của cậu mạnh tới nỗi có thể giết được mình sao?”

Hả ngẩng đầu cười cuồng tiếu, bộ dạng cực kì phách lối, kiêu căng giống như trên đầu hấn không phải là một tòa băng sơn mà là một hòn đá nhỏ vậy

Lan còn muốn nói gì đó, nhưng trên không vang lên tiếng xé gió khiến cô giật mình ngẩng đầu.

Chỉ thấy, tòa băng sơn dùng tốc độ nhanh nhất hạ xuống mặt đất

“Ha... Ha. Đến đây, hãy giúp ta hoàn thành Nhất Chuyển của Cửu Chuyển Chân Long ah”

Long ngẩng đầu, ngạo nghễ đứng đó, âm thanh bá đạo tràn đầy hưng phấn mà không có chút sợ hãi nào

“Long, cậu...”

Thấy thế, Lan cũng không nghĩ nhiều, lập tức xông tới ý định cứu Long. Cô biết một chiêu này của mình uy lực thế nào, đủ để miêu sát Dẫn Nguyên Cảnh, cô không cho rằng Long có thể sống được dưới một chiêu này

“Lan. Đây là trận đấu ah. Chúng ta hiện tại đang là đối thủ đó”

Nói xong, hấn phát tay, lập tức Diệt Thần Kiếm mang theo vô số kiếm khí bắn về phía Lan khiến cô không thể không lùi lại phía sau

Mà đúng lúc này, tòa băng sơn khổng lồ cũng hoàn thành nhiệm vụ của nó: Rơi xuống mặt đất

- Uỳnh... Oanh

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, mặt đất chuyển dữ dội khiến người xem một phen bàng hoàng, một nguồn năng lượng băng giá, thấu xương lan ra xung quanh đóng băng cả võ đài,

May mắn là võ đài đã được kết giới bao phủ, nếu không chắc chắn uy lực một chiêu này của Lan có thể gây tổn thương tới người xem

Lúc này sương mù bao phủ cả võ đài khiến người xem không thể nhìn thấy tình cảnh bên trong

Khói bụi tan biến để lộ ra những gì bên trong võ đài. Trong ánh mắt hoảng sợ của mọi người, võ đài giờ đây đã biến mất mà thay vào đó là một tòa băng sơn khổng lồ.

Bên cạnh tòa băng sơn là một ngọn núi băng nhỏ. Trên núi băng, Lan đang đứng đó, ánh mắt lo âu cùng sốt sắng nhìn về phía tòa băng sơn

- Crắc... Crắc

Tường chừng đến đây là kết thúc, thì một tiếng vỡ vụn vang lên. Chỉ thấy trên tòa băng sơn xuất hiện một vết nứt, vết nứt không ngừng lan tỏa ra xung quanh, sau đó...

- Oanh

Một tiếng nổ lớn, cả tòa băng sơn lập tức nổ tung thành trăm mảnh vụn

- Ngao

Một tiếng rỗng ngâm vang lên chấn động màng nhĩ của mọi người, lập tức, từ dưới mặt đất, một con hoàng kim long tỏa ra khí thế uy nghiêm bay thẳng lên không, biến mất trên bầu trời

“Ha... ha. Lan nè. Lần này mình nên cảm ơn cậu rất nhiều ah. Không có cậu mình cũng không thể đột phá rồi”

Một tiếng cuồng tiếu vang lên khiến người xem giật mình nhìn nhau, trong mắt toát lên vẻ không thể tin nổi cùng chấn động.

Một chiêu vừa rồi thật sự quá kinh khủng, dù cho đã có kết giới bao phủ nhưng bọn họ vẫn có thể cảm nhận sự đáng sợ từ nó

Vậy mà bọn họ thấy gì? Chỉ thấy võ đài lúc này đã biến thành một cái hố lớn, bên trong cái hố đó, Long không một chút tổn thương, quần áo không dính một hạt bụi, mang theo một vẻ tự tin, vui vẻ, ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía Lan

Một chiêu mạnh như thế, đáng sợ như vậy. Nhưng kết quả là không thể gây một chút thương tổn nào cho Phong Thần. Chẳng lẽ thực lực của Phong Thần khủng bố tới vậy sao? Thật là đáng sợ. Trong lúc nhất thời, Phong Thần liền trở thành một tên siêu cấp cường giả trong lòng những học viên ở đây

“Đề cảm ơn cậu. Minh sẽ chỉ dùng một chiêu đánh bại cậu. Mong rằng cậu có thể tiếp được nó ah”

Nói xong, Long cầm Diệt Thần Kiếm chỉ thẳng lên trời, khuôn mặt nghiêm túc:

“Thiên Tượng: Bảo Tố”

Lập tức, bầu trời tối sầm lại, mây đen không ngừng kéo tới bao phủ khắp cả học viên. Gió bắt đầu thổi, càng ngày càng mạnh, chỉ trong chốc lát hình thành lên một trận cuồng phong bão tố.

Dưới mặt đất, cây cối nghiêng ngả, gió giật mạnh, ô tô, xe máy bên trong học viên hoàn toàn bị cuồng phong hất tung lên không.

Thấy một cảnh gần như tận thế, người xem hoảng sợ vô cùng, dùng tốc độ nhanh nhất chạy về phía các tòa nhà, tránh xa khu vực võ đài, ánh mắt kinh hoàng nhìn về phía Long

"Vkl! Hạ phẩm Địa Cấp linh kĩ. Long Hoàng định biến nơi này thành phế tích à"

Nhìn trên không dị tượng, Bùi Thiên không nhịn được chửi tục một tiếng. Dùng tốc độ nhanh nhất tham gia tạo kết giới.

Dưới võ đài. Mấy giây sau, mây đen mang theo cuồng phong bão táp không ngừng hội tụ lại thành những con lốc xoáy kinh khủng hướng về phía Lan.

Nếu bình thường, cô có thể né tránh nó, nhưng giờ đây, khắp nơi đều là lốc xoáy, hoàn toàn phong tỏa mọi đường tẩu thoát của cô, cô chỉ có thể mặc cho mình bị lốc xoáy hất tung

Chỉ chờ có vậy, một âm thanh như một lời tuyên án tử hình vang lên bên tai:

“Trần Trối”

Sau đó, chính là Long biến mất cùng đầy trời kiếm khí tỏa ra sát khí kinh khủng bao bọc lấy Lan. Lần này kiếm khí khác hẳn với mọi lần, nó thực chất hơn, từ mỗi thanh kiếm khí tỏa ra một nguồn năng lượng khủng bố

Chưa dừng lại ở đó, những con lốc xoáy màu đen khổng lồ bỗng nhiên tan vỡ biến thành vô số những lưỡi đao gió từ bốn phương tám hướng bắn về phía Lan

Đối mặt với một chiêu kinh khủng, gần như là không thể đỡ nổi của Long. Lan không một chút hoảng sợ, trái lại còn tràn đầy hưng phấn lắm bầm:

“Đây là sức mạnh thật sự của Long sao? Vậy mới thú vị chứ”

Nói xong, trong mắt cô tràn đầy hưng phấn. Cô dơ pháp trượng lên, hai mắt nhắm lại, nói lên những câu nói tối nghĩa

Ngay khi đầy trời kiếm khí cùng vô tận phong nhận hoàn thành nhiệm vụ của nó thì cũng là lúc cô mở trừng mắt, pháp trượng trong tay cô lóe sáng. Âm thanh lạnh nhạt, vang vọng khắp học viên:

“Băng Động: Chung Cực: Băng Phong Thiên Hạ”

P/s: Sau mỗi chương đều có nút thanks, mọi người cố gắng ấn thanks sau mỗi chương. Số thanks càng nhiều thì tốc độ ra chương của mình càng nhanh. Cảm ơn mọi người

Tác phẩm cập nhật nhanh và chính xác nhất tại TruyenCV.com

Số từ: 2687

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 146: Thua, Tranh Đoạt Thiên Vị

- Oanh

Một vụ nổ kinh thiên động địa, chấn động thương khung. Cả bầu trời dày đặc mây đen chỉ trong chốc lát liền sáng rực một màu trắng xóa. Một chùm sáng từ trung tâm vụ nổ bắt đầu lan tỏa ra xung quanh. Chùm sáng chói mắt khiến người xem không khỏi nhắm mắt lại

Rất lâu sau, tia sáng biến mất, từ bên trong đám mây đen dày đặc, những tia sáng mặt trời bắt đầu xuyên thấu qua, chiếu xuống mặt đất. Mây đen cũng từ từ biến mất

Chưa dừng lại ở đó, từ trong đám mây đen, những bông tuyết bắt đầu rơi xuống, càng lúc càng nhiều. Chỉ trong chốc lát, cả học viên bao phủ trong những bông tuyết lạnh giá

Phía dưới, võ đài đã biến mất mà thay vào đó là một cái hố cực lớn. Long cùng với Lan đứng cạnh nhau, khuôn mặt bình tĩnh không ai nói gì.

Trên người bọn họ không có bất kì một vết thương nào. Nếu không phải bầu trời dị tượng cùng với cái hố lớn dưới chân bọn họ, thì có lẽ không ai tin được giữa hai người vừa xảy ra một cuộc chiến

Hai người cứ đứng đó, nhìn nhau chằm chằm không ai nói với ai một câu, bầu không khí cực kì quỷ dị

“Ta thua rồi”

Rất lâu sau, Lan lên tiếng phá vỡ bầu khí trầm lặng đó. Chỉ thấy cô nói một câu, sau đó thân hình lao đảo ngã về phía trước

Thấy thế, Long dùng tốc độ nhanh nhất xuất hiện bên cạnh, đỡ lấy thân thể mềm mại của Lan, cười khổ:

“Nói thật. Tại sao cậu lại liều mạng vậy chứ? Dù sao đây chỉ là một trận quyết đấu bình thường mà thôi”

Nằm trong ngực Long, cảm nhận sự ấm áp từ đôi tay của hắn, Lan khẽ nhắm mắt lại. Cô thua! Dù cho cô sử dụng tới cả chiêu mạnh nhất cũng không đánh bại được Long, cô thua tâm phục khẩu phục

Trong lòng cô giờ đây không còn gì khác ngoài một sự chán nản. Cô đã từ bỏ tình cảm của mình, đạt được sự vô tình, đạt được sức mạnh vô thượng, đạt được 100% dung hợp với truyền thừa. Nhưng họa chung, đó chỉ là sự giả tạo mà thôi.

Cảm nhận được sự quan tâm từ Long, đôi tay hữu lực ôm lấy mình. Lan chỉ cảm thấy một sự dòng nước ấm lan tỏa trong cơ thể mình. Đến giờ, cô không khỏi nghĩ: Liệu mình có thật sự vứt bỏ được tình cảm? nếu thật, tại sao khi hắn ở trong lòng hắn lại ấm áp đến vậy

Nghĩ tới đây, cô không khỏi ngẩng đầu nhìn lên bầu trời xanh. Trong mắt ngơ ngác, giống như một người lạc đường không tìm thấy niềm tin vào cuộc sống

"Long, cậu nghĩ vô tình tốt hay hữu tình tốt"

Long lưỡng lự không hiểu tại sao cô nàng lại hỏi mình một câu như vậy. Hắn không khỏi trầm mặc, sau đó nói

"Trong kiếm thuật chia thành hai trường phái là Vô Tình Kiếm và Hữu Tình Kiếm. Vô Tình Kiếm tu luyện thần tốc, tiến cảnh cực nhanh, thực lực tuyệt luân, không ai sánh nổi. Thế nhưng, sau cùng bất kì ai tu Vô Tình Kiếm đều thật bại trước Hữu Tình Kiếm. Cậu biết tại sao không?"

Nói xong, hắn cũng không để cô trả lời, ánh mắt nhìn lên không, trong đôi mắt toát lên một sự thâm thúy

"Bởi vì Hữu Tình Kiếm là kiếm đạo của kì tích. Người tu Hữu Tình Kiếm mặc dù thực lực, sức mạnh không bằng Vô Tình Kiếm nhưng chỉ cần trong lòng họ có tình. Yêu, hận, ghen, ghét,... tất cả những cảm xúc đó đều là những động lực khiến họ làm nên kì tích. Vô Tình Kiếm thuận thiên, Hữu Tình Kiếm nghịch thiên, đó là chân lý bất biến của kiếm đạo"

Nói tới đây, Long không khỏi thở dài, mang theo một vẻ thương tiếc. Hắn biết được những thứ này là từ truyền thừa của Yasuo.

Yasuo ban đầu tu Hữu Tình Kiếm, nhưng từ khi bị chính quê hương phản bội, hắn liền bước sang Vô Tình Kiếm, từ đó trở thành một tên kiếm khách đáng sợ nhưng thù chung, lại không bao giờ vượt được cực hạn của mình

Nghe vậy, trong mắt Lan lóe lên một tia sáng, lời nói của Long giống như một kim chỉ nam soi sáng cho cô. Cô nắm bắt

“Vô Tình thuận thiên, Hữu Tình nghịch thiên.!? Sư phụ, đến giờ con đã hiểu tại lời ngài nói rồi. Thì ra, việc con ép mình đi theo con đường của ngài hoàn toàn là một điều sai trái

Sư phụ, dù con không đạt được 100% truyền thừa của ngài. Nhưng con sẽ không để ngài vì con mà thất vọng đâu. Cái tên của sư phụ, con sẽ cho cả đại lục này biết tới”

Như là nghe được câu nói này của cô. Trên cao thân ảnh nở một nụ cười hài lòng sau đó tan thành những tia sáng biến mất

Một cảm giác thanh thần giống như trút được gánh nặng khiến cô thở ra một hơi, khí chất trên người hoàn toàn thay đổi, trở lên sinh động hơn, không còn lạnh giá như trước. Ánh mắt nhìn về phía Long mang theo một sự cảm kích từ tận đáy lòng:

“Long, cảm ơn cậu”

Nghe vậy, Long không khỏi mỉm cười. Hắn phát hiện Lan lúc này đã trở lại như ngày xưa, mặc dù vẫn còn lạnh nhưng đã không còn vẻ lạnh từ trong ra

ngoài nữa. Khí chất của cô cũng trở lên ôn hòa hơn rất nhiều. Điều này khiến hắn thật sự khó hiểu.

“Lan. Cậu không sao chứ?”

Không nhịn được, Long cuối cùng vẫn hỏi. Hắn rất muốn biết trong thời gian một tuần, Lan đã xảy ra chuyện gì mà biến đổi kinh người như vậy

“Không có gì! Trong cơ thể mình linh lực đã hết. Cậu có thể ôm mình xuống không?”

Lan lắc đầu, nở nụ cười nghịch ngợm nhìn hắn, trong mắt toát lên sự ngượng ngùng, trên khuôn mặt xinh đẹp toát lên một đóa hồng vân

Về phía Long, hắn lúc này bộ dạng ngơ ngác, còn tưởng mình nghe lầm đấy. Lan vậy mà chủ động để mình bế cô nàng? Thật cmn không thể nào?

Nhìn khuôn mặt quen thuộc, vẫn khuôn mặt lạnh lùng như thường ngày nhưng giờ lại có thêm hai đóa hồng vân trên má. Ánh mắt né tránh nhìn mình, Long biết mình không có nghe lầm. Lan thật sự chủ động để mình bế cô ấy

Bất quá, chỉ là mấy giây kinh ngạc mà thôi. Lập tức, mang theo ánh mắt hưng phấn, cười lớn

“Tuần mệnh người đẹp”

Sau đó, trong tiếng kinh hô của cô, Long bế cô theo phong cách hoàng tử bé công chúa. Thân hình bật lên, từ trong hố lớn bay lên không, từ từ rơi xuống mặt đất

Ngược nhìn về phía Long, mọi người chỉ thấy một thanh niên mặc quần áo học viên, trong ngực là một cô gái từ từ rơi xuống, phía sau hắn, ánh mặt trời xuyên qua đám mây chiếu xuống cùng với khung cảnh tuyết rơi khiến cho một hành động tưởng chừng quá đời thường lại mang màu sắc huyền thoại, mộng ảo khiến người xem một phen ngơ ngác

“Người chiến thắng: Nguyễn Tuấn Long”

Âm thanh trọng tài vang lên khiến mọi người tỉnh táo lại, sau đó bọn họ ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía Nguyễn Tuấn Long và cuối cùng là không ngừng gào thét

“Phong Thần... Phong Thần”

“Nữ Thần Băng Giá... Nữ Thần Băng Giá”

Dù cho Lan thua, nhưng cô cũng cố gắng diễn cho người xem một buổi trình diễn đẹp mắt. Băng linh thuật đáng sợ, uy lực thông thiên, thực lực của cô trong ngày hôm nay hoàn toàn xứng đáng với danh hiệu: Nữ Thần Băng Giá. Vì thế, dù Lan là người thua cuộc nhưng vẫn nhận được sự ủng hộ nhiệt tình của mọi người

“Thật không biết trong một tuần ở Bắc Cực. Con bé đã đạt được kì ngộ gì? Sức mạnh của nó thật sự là quá đáng sợ. Nếu không phải có Long Hoàng thì danh hiệu: Học viên mạnh nhất lớp 10 là của con bé rồi”

Trên không, Bùi Thiên ánh mắt nhìn về phía Lan, trong mắt tràn đầy hưng phấn cùng vui vẻ vuốt râu cười nói. Mặc dù ông rất tò mò về kì ngộ của cô cháu gái mình, nhưng nhìn thấy cô mạnh lên, ông cũng cảm thấy cao hứng cùng tự hào

“Đúng vậy. Hiệu trưởng, chỉ cần cho cô ấy thời gian phát triển. Rất có thể sẽ đạt tới thực lực Thiên Nhân Cảnh trong truyền thuyết” Justin Phạm một tay đẩy gọng kính cười nói

“Nhưng mọi người có để ý không? Linh kĩ mà Long thi triển, có một số chiêu thức không phải là phong nguyên tố, mà là...”

Bên cạnh, một tên phó hiệu trưởng ánh mắt mang theo vẻ nhớ lại, trong mắt tràn đầy nghi hoặc nhìn về phía Long

Không để người này nói hết, một tên hiệu phó khác, cũng là vị kiểm sự duy nhất trong bốn người lên tiếng, âm thanh mang theo vẻ kích động, khó tin lắp bắp:

“Là Kiểm Khí”

“Cái gì! Không thể nào? Thằng bé mới mười bốn tuổi ah. Dù có tu luyện từ trong bụng mẹ, cũng không thể đạt được cảnh giới đó được” Nghe được câu này, cả bốn người đều giật mình, lập tức, Justin Phạm lên tiếng phản bác

“Mặc dù rất khó tin. Nhưng đó là sự thật. Ta lấy danh dự của một tên kiểm sự cảnh giới Nhân Kiếm Hợp Nhất ra đảm bảo”

Nghe vậy, người xung quanh không khỏi trầm mặc. Người này là một tên kiểm khách lừng danh. Nếu như hắn dám lấy danh dự của kiểm khách ra đảm bảo thì chứng tỏ điều hắn nói là đúng. Chỉ là bọn họ vẫn không tài nào tin được? một đứa bé mười bốn tuổi lại có thể tu luyện kiếm thuật đến cảnh giới như vậy

Chỉ có Bùi Thiên là vẫn vẻ mặt bình tĩnh. Mặc dù lúc đầu ông cũng chấn kinh thật, nhưng mà nghĩ lại, liền bình thường. Thân là Nhất Thiên Long Hoàng của Nguyễn gia, mười bốn tuổi kiếm khí cảnh giới, không phải là điều quá đáng sợ

“Ha...ha! Lần này học viên chúng ta nhất được bảo rồi. Một năm sau, trong Miền Bắc Học Viện Thi Đấu, chúng ta hoàn toàn có thể đạt được thành tích cao rồi”

Nói tới đây, Bùi Thiên vuốt râu cười lớn, bộ dạng đắc ý cùng chờ mong. Ông rất muốn nhìn Long và cháu gái mình thi triển tài năng ở Miền Bắc Học Viện Thi Đấu, quả thật là vô cùng đáng xem ah

“Justin! Hai đứa nó đã chiến đấu xong. Cũng nên bắt đầu phần thi : Tranh Đoạt Phong Vân Bảng rồi”

“Cô bé kia tên là Bùi Lan Lan, cháu gái viện trưởng phải không? Thật sự là rất mạnh. Đến cả ta, cũng khó là đối thủ của cô nàng”

Trên tầng hai, Vương Hân hai mắt tràn đầy hứng thú nhìn về phía Lan. Âm thanh mang theo một sự chấn động

“Oa. Thật không ngờ Lan lại mạnh đến vậy ah?. Mà cũng thật hôm mộ cậu ấy. Có thể được Long dùng tư thế như vậy ôm ấp”

Uyển Như ánh mắt tràn đầy sao tinh nhìn Lan, giống như một Fan đang nhìn thần tượng của mình vậy. Sau đó là chuyển sang vẻ hâm mộ. Dù cô và Long đã xác nhận quan hệ, nhưng cũng chưa được hân ôm theo kiểu đó đâu đấy, thật sự hâm mộ chết đi được

"Nếu không khi Long trở lại. Em cứ việc yêu cầu ah. Đảm bảo anh ấy sẽ đồng ý cả hai tay cho xem"

Thấy thế, Lạc Tuyết không khỏi cười híp mắt, trêu chọc khiến Uyển Như đỏ bừng vì ngượng ngùng

"Chị Tuyết cứ trêu em. Em...Em không nói với chị nữa?"

Trong tiếng cười nắc nẻ của Lạc Tuyết, Uyển Như xoay người bỏ chạy

Bên cạnh Vương Hân, Lam Tiểu Huyền một tay đẩy gọng kính, mang theo vẻ cơ trí phân tích:

“Ukm. Tuy vậy, ta chú ý với là Phong Thần hơn. Thực lực của hắn đến giờ vẫn thực sự là một ẩn số ah. Trận chiến vừa rồi có vẻ rất kịch liệt, nhưng ta xem ra, Phong Thần hoàn toàn là nhân hạ.

Theo ta thấy, hắn đã có thể một chiêu đánh bại Lan, nhưng vì một lý do nào đó lại thả cô để cô ấy thi triển toàn bộ kỹ năng ra”

“Nếu như những gì Huyền nói là thật! Phong Thần quả thật rất mạnh đó. Thật sự là muốn cùng hắn đấu một trận?” Vương Hân đôi mắt đẹp mang theo sự hứng thú vô cùng nhìn Long.

Vương Hân tính cách khá giống với Bùi Lan Lan, đều là yêu thích chiến đấu. Long mạnh, thần bí kích phát trí tò mò cùng tính hiếu chiến của cô, rất muốn cùng hắn solo một trận

Biết được tính cách của bạn thân mình, Lam Tiểu Huyền hoàn toàn không mấy kinh ngạc, cô còn mở miệng trêu đùa:

“Cẩn thận lại bị hắn đánh bại. Khi đó, cậu liền trở thành bạn gái của hắn đấy”

Vương Hân có một điều kiện, đó chính là bất kỳ nam sinh nào có tuổi đời dưới hai mươi đánh bại cô, cô sẽ trở thành bạn gái của hắn. Tuy vậy, từ khi cô vào trường đến nay, chưa từng có một ai hoàn thành được điều kiện này

“Oh. Vậy cũng chẳng sao cả? Lạc Tuyết, nếu chị bị đánh bại, sau này chị với em là chị em một nhà đó. Em không phải đối chử?”

Vương Hân bộ dạng hoàn toàn không để ý, ánh mắt nhìn về phía Lạc Tuyết cười nói

“Ha.... ha, chuyện này ... chuyện này, em không biết ah”

Lạc Tuyết có vẻ bối rối, ánh mắt né tránh không dám trả lời câu hỏi của Vương Hân. Trong lòng không khỏi cười khò: Lại một cô gái nữa bị Long lừa dối rồi

“Hi, tất nhiên là được ah. Chỉ mong đến lúc đó chị đừng bội ước đó”

Lạc Tuyết không trả lời thì Uyển Như đã nói hộ cô nàng. Bộ dạng không sợ thiên hạ loạn vậy, cười hi hi. Ánh mắt tràn đầy hưng phấn. Cô rất muốn nhìn xem khuôn mặt của Vương Hân khi bị Long đánh bại sẽ như thế nào.

Mặc dù chỉ là một câu nói đùa, thế nhưng khi nhìn Uyển Như bộ dạng kích động, giống như người thắng sẽ là Long vậy khiến Vương Hân không khỏi chột dạ. Chẳng lẽ Phong Thần thật sự mạnh như vậy? Mạnh tới nỗi một Luyện Tinh Cảnh cấp mười tám như cô cũng không đánh lại được

“Có vẻ như chúng ta rất nhanh sẽ biết đáp án ah”

Đang suy nghĩ miên man, thì âm thanh của Lam Tiểu Huyền vang lên khiến cả ba không khỏi giật mình nhìn xuống.

Chỉ thấy, sàn thi đấu đã được sửa chữa. Ở chính giữa sàn thi đấu có hiện một cái bảng vàng lơ lửng giữa trời cao.

Trên sàn thi đấu có đứng tám thanh thiếu niên, độ tuổi khoảng mười tám tuổi, trên mặt mỗi người đều mang một vẻ tự tin

Bên cạnh tám người là phó hiệu trưởng của học viện, Justin Phạm. Chỉ thấy hắn ánh mắt nhìn về phía mấy ngàn học viên, âm thanh vang vọng khắp học viện

“ Xin chào mọi người. Thầy là Justin Phạm, phó hiệu trưởng học viện. Hôm nay thầy có mặt ở đây là có một việc muốn thông báo:

Cuộc thi giữa kì này có một sự đổi mới đó là quán quân và á quân của cuộc thi có thể tham gia cướp lấy Thiên Vị trên Phong Vân Bảng.

Cụ thể, trước mặt các em là tám Thiên Vị trên Phong Vân Bảng. Trong cuộc thi lần này, quán quân của chúng ta là Nguyễn Tuấn Long và á quân là Bùi Lan Lan. Hai người có thể hướng về một trong tám người quyết đấu. Đánh bại họ sẽ dành được Thiên Vị mà họ đang giữ”

Nghe vậy, mọi người không ngừng xôn xao, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ cùng chấn động

Phong Vân Bảng là bảng vàng thần thánh nhất của học viện. Trên đó ghi tên mười người mạnh nhất của học viên, hay còn gọi là Thập Thiên Vị.

Chỉ cần có đạt được Thiên Vị liền coi như một bước lên trời. Tài nguyên tu luyện, mọi loại trợ cấp của học viên đều miễn phí, có thể tùy ý nghỉ học,... Nói đơn giản là thích làm gì thì làm (tất nhiên vẫn phải tuân theo luật của học viên rồi)

Ngoài ra, chỉ khi là một trong Thập Thiên Vị thì mới có cơ hội tham gia Miền Bắc Học Viên Giải Đấu tổ chức vào năm sau. Trở thành đại diện của học viện đi thi đấu.

Nói tóm lại, Phong Vân Bảng chính là thứ mà tất cả học viên của học viện đều hướng tới. Bọn họ vì nó mà tranh nhau đến sứt đầu mẻ trán

Hiện tại, mọi người nghe được Long và Lan, hai học sinh lớp mười lại có thể tranh đoạt Thiên Vị của Phong Vân Bảng, quả thật là một tin chấn động, gây shock trong lòng các học viên ở đây

P/s: Sau mỗi chương đều có nút thanks, mọi người cố gắng ấn thanks sau mỗi chương. Số thanks càng nhiều thì tốc độ ra chương của mình càng nhanh. Cảm ơn mọi người

Tác phẩm cập nhật nhanh và chính xác nhất tại Truyencv.com

Số từ: 3289

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Khiêu Chiến Ngũ Long

“ Thật sự là chán ah. Ta đang cùng gấu chơi xếp hình. Vậy mà lại bị gọi tới đây. Thật không hiểu hiệu trưởng nghĩ gì khi bọn họ sinh lớp mười tham gia tranh đoạt Thiên Vị chứ?”

Bên trong tám người, một thanh niên đẹp trai, mang theo thái độ ngả ngớn, khó chịu lên tiếng

Thấy thanh niên bộ dạng khinh thường người trong thiên hạ, giống như không coi những học viên lớp mười này vào mắt, bảy người còn lại không khỏi nhủ mảy. Một cô gái có chút tư sắc lên tiếng khuyên bảo

“ Tùng. Nói ít thôi. Hiệu trưởng đã nói vậy thì tất có dụng ý của ông ấy. Cậu tập trung vào trận đấu bảo vệ Thiên Vị đi”

“ Hừ, chỉ là một đám Sơ Nguyên Cảnh, cao nhất cũng chỉ là Luyện Tinh Cảnh cấp mười năm mà thôi. Thật sự nghĩ có thể đánh bại chúng ta để dành Thiên Vị sao?”

Thiếu niên cười khinh miệt, một bộ hoàn toàn không để cuộc tranh đoạt này vào mắt. Mà cũng phải, mặc dù hắn chỉ là Thiên Vị Số 10, nhưng bản thân thực lực cũng là Luyện Tinh Cảnh cấp 18, hoàn toàn có đủ tư cách không coi những người ở đây vào mắt

“ Không nên chủ quan! Lần này khối lớp mười xuất hiện hai tên biến thái. Thực lực cực kì đáng sợ đó. Nếu như cậu vẫn khinh địch như vậy, đến lúc thua cuộc thì đừng hỏi tại sao?”

Thiên Vị số Bốn, một trong Ngũ Long. Vương Quốc Quyền cười lạnh. Hắn là người duy nhất trong tám người đã chứng kiến cuộc chiến giữa Long và Lan. Cuộc chiến đó khiến hắn không dám tin là do hai học sinh lớp mười tạo ra. Vì thế, đối với cuộc thi tranh đoạt lần này, hắn không có bất kì thái độ coi thường nào

“Ồ. Đến cả ông cũng nói thế, có vẻ như đối thủ của chúng ta rất mạnh ah”

Một thanh niên tuấn kiệt, trong tay cầm đại đao hai mắt sáng ngời, khề liếm môi, bộ dạng cực kì hưng phấn

“Yên tâm. Đến lúc đó cậu sẽ rõ thôi”

Vương Quốc Quyền cười nhạt không cho ý kiến

Lúc này, Justin Phạm cũng đã nói xong, bắt đầu hướng xuống phía dưới hô lớn

“Trận đầu đầu tiên, xin mời Á Quân: Bùi Lan Lan lên quyết đấu”

Ngay sau tiếng hô, phía dưới mọi người tự động tách ra nhường đường cho Lan. Trong ánh mắt nóng rực, sùng bái của mọi người, Lan thái độ bình tĩnh, không một chút run sợ bước lên sân đấu

Đi lên trên võ đài, nhìn qua tám người một lượt, không chút do dự, cô chỉ tay về phía tên Thiên Vị số 10 lạnh nhạt:

“Ta muốn cùng hắn quyết đấu”

Phía dưới võ đài, Long ngồi trên ghế đá, hai mắt nhắm lại, trong đầu đang hồi tưởng lại đoạn tâm quyết của Nhị Chuyển

Nhất Chuyển Luyện Thể có nghĩa là Nhất Chuyển sẽ tu luyện thể chất. Tuy vậy, Lúc hắn mười tuổi, Long đã có đột phá cực hạn bản thân mà tiến vào Luyện Tinh Cảnh, và hiện tại là Dẫn Nguyên Cảnh.

Trải qua một thời gian dài linh lực cường hóa, thể chất của hắn quả thật rất cường hãn, vì thế khi hắn tu luyện Nhất Chuyển Luyện Thể tiến cảnh cực kì thần tốc.

Có thể nói là chỉ dùng một ngày liền đạt tới đại viên mãn, và muốn đột phá hắn cần tới ngoại lực. Và trong cuộc thi này, ngoại lực chính là tòa băng sơn mà Lan tạo ra

Dựa vào thân thể ngạnh kháng tòa băng sơn, Long thành công đột phá Nhất Chuyển mà bước vào Nhị Chuyển. Và từ đây xảy ra vấn đề. Một vấn đề về sự tâm cảnh

Nhị Chuyển Luyện Khí: Khí ở đây không phải là linh lực bản thân mà là khí thế.

Cửu Chuyển Chân Long Quyết là công pháp dành cho Chúa Rồng – chúa tể loài rồng cũng là chúa tể muôn loài.

Một Chúa Rồng phải có trong người khí thế uy nghiêm như một vị hoàng đế và quan trọng nhất là sự bá đạo tuyệt luân, thể hiện đúng chất của loài rồng: Hùng Mạnh, kiêu căng và bá khí

“Thì ra đây chính là lý do mà “người đó” nói là mình chưa xứng đáng trở thành Chúa Rồng”

Đọc xong đoạn tâm quyết, Long có vẻ như hiểu ra, không khỏi cười khò. Đến giờ, hắn đã hiểu tại sao “người đó” lại nói vậy.

Từ trước tới nay, bất kì việc gì Long đều suy xét mọi loại khả năng trước khi hành động. Mặc dù điều này khiến hắn lưỡng lự trước được mọi khả năng nhưng có vẻ như nó lại không thích hợp với loài rồng, đặc biệt là chúa Rồng

“Nếu đã muốn ta đi theo kiểu bá đạo thì cũng được ah. Cơ mà bá đạo cũng có cái hay của nó. Ít nhất là tán gái dễ dàng hơn”

Long lắc đầu, khề cười. Nếu như số phận đã cho hắn đi theo con đường bá khí, nếu thế, hắn cũng chẳng cần kiêng dè nữa.

Mới cả với thực lực, thân phận hiện tại, Long hoàn toàn đủ sức ngạo thị quần hùng. Gặp kẻ yếu thì bán hành, gặp kẻ mạnh thì gọi team Long Tộc ra, sợ cha thẳng nào?

Nghĩ đến đây, tâm cảnh của hắn được thăng hoa. Trong lòng thư thái khiến hắn hai mắt không thể không híp lại tràn đầy vẻ hưởng thụ, Có vẻ như, hắn đã ngộ ra con đường đi của mình

Lúc này, trên đài vang lên tiếng hô của Justin Phạm khiến Long tỉnh táo lại:

“Người chiến thắng: Thiên Vị số hai: Lam Tiểu Huyền. Thiên Vị số tám Nữ Thần Băng Gia: Bùi Lan Lan khiêu chiến thất bại”

Long không khỏi lóe lên một tia kinh ngạc, theo như hắn nhớ, lúc hắn tu luyện thì Lan đang khiêu chiến Thiên Vị số 10, thật không ngờ nhanh như vậy lại

đến Thiên Vị số 8 rồi

“Xin mời Quán Quân: Phong Thần Nguyễn Tuấn Long”

Âm thanh Justin Phạm vang lên lập tức khiến cả sân trường bùng nổ:

“Phong Thần... Phong Thần”

“Phong Thần, I love you”

....

Vô số tiếng gào thét vang lên từ miệng các học viên lớp mười, bọn họ ánh mắt nóng bỏng, bộ dạng giống hệt như một đám fan điên cuồng được nhìn thấy thần tượng của mình vậy

“Danh tiếng thật lớn ah. Phong thần!? người được coi là kẻ mạnh nhất khối lớp 10?. Kẻ đánh bại Nữ Thần Băng Giá sao?”

Đạo Tiên Công Phụng chính là thanh niên tuấn đạt, mang theo một vẻ lạnh nhạt, đứng bên cạnh Vương Quốc Quyền, ánh mắt hứng thú nhìn về phía dưới

Một tiếng, là thời gian mà Lan ở trên võ đài. Thế nhưng sức mạnh của cô bày ra lại khiến cho tám người ở đây kinh hãi. Trong vòng một tiếng, đánh bại ba tên Thiên Vị, thực lực như vậy, quả thật thần khiếp quỷ sầu, lòng người rung động không thôi

Nếu không phải cuối cùng, Lan lại đi khiêu chiến Lam Tiểu Huyền – Thiên Vị số 2 thì cô hoàn toàn có thể tiến vào top 5

“Huyền, bà nói Phong Thần có mạnh bằng Nữ Thần Băng Giá không?”

Từ Thần: Trần Thành mang theo vẻ nghiêm túc nhìn Lam Tiểu Huyền lên tiếng. Ban đầu, hắn còn có phần khinh thị hai người, nhưng sau khi Lan lên sân, hắn không thể không có cái nhìn khác về bọn họ

“Ông đánh giá thấp cậu ta rồi đấy. Ông có biết Nữ Thần Băng Giá ép tui phải thi triển tuyệt chiêu mới đánh thắng được cô ấy. Trong khi đó, Phong Thần thì lại cực kì nhàn nhã đánh bại Nữ Thần Băng Giá, ông nghĩ Phong Thần sẽ chỉ mạnh như Nữ Thần Băng Giá sao?”

Lam Tiểu Huyền đẩy gọng kính, khẽ phe phẩy cái quạt, bộ dạng giống như một nữ gia cát cười nói

Nói xong, không để Trần Thành phản ứng, cô liền quay đầu rời đi. Cuộc chiến này, quả thực khiến cô tiêu hao rất nhiều linh lực, cô không thể không nghỉ ngơi

Khẽ xoay người, ánh mắt nhìn về phía Lan đang đi xuống võ đài, trên mắt cô treo một nụ cười bí hiểm lắm lắm

“Vô Tình Ứng Thánh!? Thú vị ah”

Trong tiếng reo hò của mọi người, Long bước từng bước một lên trên sân thi đấu, đi qua chỗ Lan, hắn bỗng nhiên xoa đầu cô cười ôn nhu

“Không cần phải buồn? Cậu có thể dùng thực lực Luyện Tinh Cảnh cấp 15 đạt được Thiên Vị số 8 là điều cực giỏi rồi. Hiện tại, cậu nghỉ ngơi và xem mình biểu diễn ah”

Cảm nhận sự ấm áp từ bàn tay trên đầu mình, sự ôn nhu, quan tâm trong giọng nói của đối phương. Lan chỉ cảm thấy tâm trạng buồn bực, chán nản trong người biến mất. Cô ngẩng đầu, ánh mắt ôn hòa nhìn hắn gật đầu:

“Ừm. Cố lên nhé. Nếu như cậu dành được Thiên Vị số 1. Minh sẽ có thưởng”

Nói xong, cô đỏ mặt chạy đi, bộ dạng cực kì ngượng ngùng

Thấy thế, Long không khỏi sững sờ, sau đó cười lớn. Ánh mắt mang theo chiến ý bất tận nhìn lên sân thi đấu. Ở đó, đứng lấy tám người. Trên người, một cỗ bá khí bùng nổ:

“Thiên Vị. Ta đến đây”

Trên võ đài, Justin Phạm ánh mắt mang theo hiếu kì nhìn Long lên tiếng

“Thế lệ cuộc thi em đã rõ rồi phải không!?. Vậy em hãy chọn đối thủ của mình đi”

Nghe vậy, Long khẽ gật đầu, sau đó ánh mắt nghiền ngẫm nhìn tám người. Trên người hắn, tỏa ra một cỗ khí thế vô hình ép cho tám người hít thở không thông

“Khí thế thật mạnh. Chẳng lẽ đối phương là Dẫn Nguyên Cảnh? không thể nào?”

Cảm nhận cổ khí thế giống như một tòa đại sơn đè nặng trên vai mình, Vương Quốc Quyền khuôn mặt trầm xuống, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh.

Không chỉ hấn mà tám người còn lại cũng có cùng tâm trạng như vậy. Từ biểu hiện của Lan, bọn họ đã không còn lòng khinh thị với hai học sinh lớp mười này nữa.

Mang theo tâm trạng nghiêm túc đối diện với Long, nhưng lập tức lại bị khí thế của hấn dọa cho sợ hãi, bọn họ nghĩ Phong Thần dù mạnh nhưng cũng không mạnh hơn Lan bao nhiêu, nhưng xem ra, bọn họ lầm thật rồi

Nhìn tám người dùng ánh mắt như lâm đại địch nhìn mình, Long khẽ cười thu hồi lại khí thế. Âm thanh cuồng vọng, tràn đầy bá đạo tuyệt luân nói ra một câu chấn động sân trường:

“Ta khiêu chiến Ngũ Long. Cả năm người các ngươi cùng lên đi”

“Trời ạ! Phong Thần muốn khiêu chiến Ngũ Long? Không đùa đấy chứ. Hấn đây là muốn 1 vs 5 à?”

“Đây chẳng phải nói là Phong Thần không coi Ngũ Long vào mắt. Thật là khinh người quá đáng”

“Phong Thần dù mạnh, nhưng ta không nghĩ hấn có thể một mình cân năm người Ngũ Long đâu?”

“Đúng vậy! Trận đấu này, Phong Thần chắc chắn phải bỏ cuộc”

“Im miệng. Ta tin tưởng Oppa sẽ thắng. Kè nào dám nói xấu Oppa, ta thiến người đó”

....

Câu nói của Long như một quả bom nổ tung trong lòng người xem, khó tin, khiếp sợ, trào phúng,... đủ mọi loại ánh mắt nhìn về phía hấn, tiếng bàn tán xôn xao vang vọng khắp sân trường

Ngũ Long là ai! Là do Thiên Vị số 3,4,5,6,7 thành lập nên. Bọn họ lập thành một team, cùng nhau tu luyện, cùng nhau chiến đấu,... đến nay đã qua ba năm. Sự gắn kết, phối hợp ăn ý giữa bọn họ là không thể bàn cãi

Nếu như bàn về chiến lực từng người, bọn họ có lẽ sẽ thua Lam Tiểu Huyền và Vương Hân. Nhưng nếu cả năm người hợp lực, dù là Vương Hân cũng không là đối thủ của bọn họ

Vậy mà hiện tại, Long lại dám thách thức cả năm người. Quả thật là một tin gây chấn động học viên. Hầu như mọi người đều cho rằng Long cuồng vọng, ngông cuồng, phách lối. Thậm chí đến cả Vương Hân và Lam Tiểu Huyền ở trên tầng hai cũng phải lắc đầu

“Phong Thần lần này phải thua rồi. Ngũ Long một khi cùng đánh, Phong Thần không có cửa thắng”

Vương Hân âm thanh tiếc hận, mang theo một vẻ thất vọng lên tiếng. Cô cứ tưởng rằng đã tìm thấy một người làm mình hứng thú, nhưng cuối cùng cũng chỉ là một tên “ngựa non háu đá”

“Chị Hân. Chị cứ theo dõi đi. Đảm bảo sẽ có bất ngờ dành cho chị đấy”

Thấy Vương Hân hai mắt thất vọng, Lạc Tuyết không khỏi nhún mày. Long là người cô yêu nhất, cô không muốn bất kì ai nghĩ xấu hấn. Vì thế, cô cười, nụ cười rạng rỡ tràn đầy niềm tin

“Vậy sao? Vậy, hãy để ta xem thực lực của hấn như thế nào ah”

Bị nụ cười của Lạc Tuyết làm ảnh hưởng, Vương Hân khẽ gật đầu, ánh mắt tò mò nhìn xuống dưới võ đài. Cô muốn nhìn xem, thật sự Long sẽ làm nên kì tích

Trên võ đài, Ngũ Long khuôn mặt cực kì khó coi, ánh mắt lóe lên lửa giận nhìn Long. Chỉ thấy, Vương Quốc Quyền trầm giọng:

“Phong Thần. Mặc dù cậu rất mạnh! Nhưng cậu nghĩ sẽ đánh bại được năm người chúng ta sao?”

“No!, không phải “sẽ” mà là chắc chắn”

Long lắc đầu, xua tay, nhàn nhạt nói ra một câu khiến bất kì ai nghe thấy cũng phải nổi giận:

“Các vị không phải là đối thủ của ta. Đó là sự thật”

“Khinh người quá đáng. Phong Thần! Mày muốn chết phải không?”

Lôi Bạo Tiến Đạt nghe vậy, ánh mắt phun lửa, khuôn mặt đỏ bừng vì tức giận, bô dạng giống như muốn ăn tươi nuốt sống Long vậy

Bên cạnh, bốn người còn lại khuôn mặt cũng trầm xuống, sát khí thấu xương nhìn Long

“Nếu vậy. Chúng ta đồng ý. Đến lúc đó, thua đừng nói là chúng ta không báo trước”

Vương Quốc Quyền kéo tay bạn mình, không để hấn xông tới, ánh mắt băng lãnh nhìn Long. Thái độ coi rẻ người khác của Long khiến đã chọc hấn giận, hấn muốn làm cho Long biết đặc tội Ngũ Long sẽ có kết cục như thế nào?

P/s: Sau mỗi chương đều có nút thanks, mọi người cố gắng ấn thanks sau mỗi chương. Số thanks càng nhiều thì tốc độ ra chương của mình càng nhanh. Cảm ơn mọi người

Tác phẩm cập nhật nhanh và chính xác nhất tại TruyenCV.com

Số từ: 2754

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 148: Long Vs Ngũ Long

Ngũ Long là một team năm người được thành lập cách đây ba năm. Bao gồm:

Đứa Con Của Lửa: Vương Quốc Quyền làm đội trưởng. Thực lực Luyện Tinh Cảnh cấp 18, là một pháp sư hệ hỏa. Là một người chính trực, trí tuệ tuyệt luân, đầu tàu luôn đưa ra quyết định đúng đắn cho team Ngũ Long

Đao Tiên: Công Phụng. Một thiếu niên mặt đẹp trai, mặt lạnh như tiền, một tên chiến đấu cuồng, thực lực : cấp 18, Đấu sĩ thuộc tính quang

Từ Thần: Trần Thành. Một thiếu niên với khuôn mặt bình thường, tràn đầy vẻ âm như khiến mọi người đều lầm tưởng hấn là một tên âm hiểm. Thực lực : Luyện Tinh Cảnh cấp mười bảy, Xạ Thủ thuộc tính âm

Lôi Bạo : Tiến Đạt. Một tên tanker thuộc tính lôi. Tuy rằng tanker, nhưng người này cũng có một vài linh kĩ mang uy lực đáng sợ, tràn đầy tính bạo tạc. Nhiều lúc khiến đối phương bất ngờ không kịp trở tay

Cuối cùng là Thủy Nguyệt: Hari, chính là cô gái duy nhất trong tám người. Thực lực cũng kém nhất: Luyện Tinh Cảnh cấp mười sáu, có điều cô nàng là một trợ thủ đắc lực. Thủy nguyên tố trong tay cô có khả năng buff, hồi máu, hồi linh lực... cho bản thân và đồng đội. Nói đơn giản thì một người hỗ trợ xuất chúng

Nhìn năm người Ngũ Long mang theo vẻ âm trầm đứng trước mặt mình, trong tai vang lên thông tin về Ngũ Long có được từ gia tộc, Long trên mặt lóe lên một tia mỉm cười

Hấn mặc dù cuồng vọng nói rằng cả năm người sẽ không đánh bại hấn cũng chỉ là nói vậy thôi. Đến khi lâm trận, hấn vẫn thông báo về Âm Tổ, để bọn họ cho hấn thông tin về Ngũ Long

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng. Đã hiểu rõ về Ngũ Long, Long rất tự tin có thể đánh bại bọn họ

Cứ vậy, trong ánh mắt tự tin, không chút sợ hãi của Long, trong sự ngưng trọng cùng tức giận của năm người, âm thanh “ bắt đầu “ của trọng tài vang lên

“ Giết”

Đao Tiên khẽ kêu lên một tiếng, sau đó xung phong tấn công, hấn dơ lên đại đao lao về phía Long với tốc độ cực nhanh. Đồng thời, Từ Thần cũng lấy từ trong không gian giới chỉ ra một khẩu bazet, không cần ngắm lắp tức nhả đạn bắn ra một viên đạn màu đen tỏa ra độc khí về phía Long

Mục đích của bọn họ chính là tạo khoảng trống thời gian cho Vương Quốc Quyền thi triển pháp thuật

Nhìn Đao Tiên hùng hổ lao tới cùng với viên đạn chứa đầy độc khí từ Từ Thần. Long khẽ nở một nụ cười hài lòng. Tâm niệm khẽ động

Lập tức, trên năm người hiện lên một con mắt, chính là chiêu cuối của TF : Định Mệnh

Tái kích hoạt lần hai, dưới chân Long liền xuất hiện một vòng tròn lá bài, đồng thời, một cột sáng màu hồng từ trên không bắn xuống, khi cột sáng biến mất thì cũng là lúc Long biết mất

Dị biến xảy ra khiến năm người sửng sốt. Đao Tiên mất đi mục tiêu liền đứng lại, ánh mắt khó hiểu nhìn xung quanh

“Người đâu? Hari. Cần thận”

Bỗng nhiên, Đào Tiên biến sắc, mang theo vẻ hoảng sợ nhìn về phía Hari.

Chỉ thấy, không biết từ lúc nào, Long đã xuất hiện bên cạnh cô, trong tay hắn ngưng tụ một lá bài màu vàng, không chút do dự ném về phía Hari

Sự việc xảy ra quá nhanh và quá nguy hiểm đến nỗi năm người không kịp phản ứng, à không, thật ra là có một người

Tuy rằng Long ra tay cực nhanh, nhanh tới nỗi chưa ai hiểu chuyện gì xảy ra. Nhưng trong năm người, vẫn có một người tỉnh táo, chính là Lôi Bạo

Là một tanker, nhiệm vụ duy nhất của Lôi Bạo là bảo vệ Xạ Thủ, Pháp Sư của team mình. Vì thế, sự xuất hiện bất thành linh của Long chỉ khiến hắn một giây kinh hãi thôi. Mắt thấy Hari gặp nguy hiểm, bản năng của một tanker khiến hắn bùng tính, ánh mắt lóe lên sát cơ, gầm lên:

“Không được động tới cô ấy. Lôi Tộc”

Theo tiếng quát của hắn, thân hình của hắn bị lôi điện bao phủ, sau đó, Lôi Bạo liền hóa thành một tia sét xuất hiện trước mặt Hari, dơ lên tấm khiên đỡ lấy lá bài vàng

- Cạch

Bài vàng nổ tung hóa thành những nguồn năng lượng màu vàng lan tỏa vào trong cơ thể Lôi Bạo, phong tỏa thân thể hắn khiến hắn không thể di động

Mặc dù Lôi Bạo bị hiệu ứng "choáng" của bài vàng nhưng hắn cùng thành công phá hủy ý đồ phục kích của Long, cũng thành công cứu vãn cho đồng đội tới ứng cứu.

Ngay lập tức, Đào Tiên dùng tốc độ ánh sáng xuất hiện bên cạnh Long, một đao bổ xuống

Chưa dừng lại ở đó, Hari hai tay kết ấn, cô không đi giải hiệu ứng cho Lôi Bạo, mà chỉ về phía Đào Tiên quát khế

“Thủy Động: Cường Hóa Vũ Khí”

Theo một tiếng quát của cô, một cái linh trận màu xanh nước biển xuất hiện, từ linh trận, thủy năng lượng bắn về phía thanh đao, thẩm thấu vào bên trong lưỡi đao khiến nó trở nên sắc bén vô cùng

Chưa dừng lại ở đó, cách đó không xa, chớp lấy thời cơ mà đồng đội tạo ra, Quốc Quyền đã hoàn toàn kết ấn thành công. Hắn đập mạnh tay xuống đất, ánh mắt nhìn về phía Long gầm lên

“Hỏa Động: Hỏa Ngục”

Lập tức, dưới chân Long liền bắn lên một ngọn lửa khổng lồ tỏa ra sức nóng mãnh liệt, ngọn lửa không gây sát thương lên người hắn mà chỉ khiến hắn bị giam cầm bên trong

Chỉ chờ có vậy, Đào Tiên liền tăng tốc, một tay dơ lên đại đao, chém thẳng về phía Long

“Chết đi”

Nhìn Đào Tiên bổ về phía mình, Long không chút hoang mang. Mà trên mặt còn nở một nụ cười đắc ý: Kế hoạch của hắn, đã thành công rồi

Chỉ thấy, Long lập tức thi triển “Thanh Tủy”, loại bỏ hiệu ứng trói từ chiêu Hỏa Ngục. Sau đó, hắn dùng luôn “Tốc Biến”, dịch chuyển ra một khoảng trống, ánh mắt nhìn về phía Từ Thần như nhìn con mồi vậy

“Án Từ”

Trong tay ngưng tụ một thanh xiềng xích, Long xoay tròn sau đó ném về phía Từ Thần đang sững sờ đứng đó

“Cái gì! Không xong. Mau ngăn hắn lại...”

Thấy thế, Cả bốn người biến sắc, Quốc Quyền vội vàng gầm lên. Đến lúc này, hắn không còn đoán ra được mục tiêu của Long chính là Xạ Thủ thì hoàn toàn không đáng mặt đội trưởng

Nói thì dài dòng, nhưng tất cả chỉ diễn ra chỉ trong nháy mắt mà thôi. Hắn ra chiêu cực kì nhanh khiến cho dù đã biết được mục đích của hắn thì đồng đội của Từ Thần cũng không kịp chạy tới ứng cứu

Mà ở gần Xạ Thủ nhất chính là Quốc Quyền. Lập tức, Quốc Quyền như một mũi tên lao về phía trước, đẩy Từ Thần ra khỏi phạm vi của lưỡi hái, ý định thay đồng đội mình dính phải Án Từ

Nhìn một cảnh này, Long không chút nào kinh ngạc, mà lại là một bộ bình tĩnh, giống như tất cả những gì đang nằm trong dự đoán của hắn vậy

- Keng

Lười Hái lập tức đánh trúng lên người Quốc Quyền, kìm giữ hắn

Chỉ chờ có vậy, Long lập tức tái kích hoạt kỹ năng Án Tử, thân hình như quỷ mị bay về phía Quốc Quyền, không những vậy, trên tay hắn còn ngưng tụ một lá bài màu đỏ

Thấy Long bay về phía Quốc Quyền, Đào Tiên dưới sự trợ giúp của Hari, tốc độ gia tăng thêm mấy lần, hắn giống như một tia sáng lóe lên, bắn về phía Long

Không chỉ Đào Tiên, mà kể cả Lôi Bạo cũng lao tới, ý định của hắn là cứu lấy Quốc Quyền, còn việc tấn công Long sẽ để cho Đào Tiên thực hiện

Về phía Từ Thần, sau một giây sững sờ, hắn lập tức đứng dậy, thân hình hóa thành làn khói đen biến mất.

Ngay lập tức, trước mặt Long xuất hiện một trận mưa đạn tỏa ra độc khí bức người. Tin tưởng, nếu Long cứ vẫn lao về phía Quốc Quyền, thì hắn sẽ bị đầy trời mưa đạn bắn trúng

Còn Long thì sao? Trước mặt thì đầy trời mưa đạn, phía sau thì là Đào Tiên cùng Lôi Bạo đang lao tới. Hắn sẽ giải quyết thế nào

Chỉ thấy, Long vẫn bộ dạng lạnh nhạt, không chút sợ hãi, trên miệng treo một nụ cười tà, nói một câu mà cả bốn người đều nghe được:

“Các vị nghĩ mục đích thật sự của ta là Từ Thần sao? Nếu là vậy, chúc mừng các vị... đã đoán sai rồi”

Nói xong, hắn lập tức thu hồi xiềng xích. Sau đó xoay người, lập tức thi triển Quét Kiếm, dưới sự phụ trợ của dị năng: Điều Khiển Gió, thân hình như quỷ mị lướt qua Đào Tiên rồi lướt qua Lôi Bạo bắn thẳng về phía Hari

“Cái gì? Không xong, chúng ta bị lừa rồi?”

Quốc Quyền thất sắc, hắn hoàn toàn bị những gì diễn ra trước mắt làm cho hết kinh ngạc này tới kinh ngạc khác. Nhớ lại câu nói cuối cùng của đối phương, Quốc Quyền trong lòng chấn động vô cùng. Chẳng lẽ ngay từ đầu, mục tiêu thật sự của đối phương chính là Hari sao?

Nghe tiếng quát của Quốc Quyền, cả ba người chấn kinh, không chút do dự quay người chạy về phía Hari, nhưng tất cả đã quá muộn

“Bảo Kiếm”

Theo một tiếng quát của Long, gió lốc nổi lên hất tung Hari lên không, không chỉ làm gián đoạn việc kết ấn của cô mà còn đánh bay cô ra khỏi võ đài

May cho Hari, cô là con gái nên Long không ra tay nặng, vì thế khi rơi xuống cũng không một chút thương tổn, chỉ có chút sợ hãi mà thôi. Nếu đối là là thằng đàn ông, hắn cũng không có tâm tư cẩn thận như vậy

Giải quyết xong Pháp Sư Buff của đối phương, Long đứng đó, ánh mắt mỉm cười, mang theo một vị tiểu ý nhìn bốn người, tự tin, khí phách nói lên một câu:

“Vậy. Chúng ta tiếp tục chứ?”

Trên tầng hai, Vương Hân chứng kiến tất cả những gì diễn ra dưới võ đài, cô không khỏi trầm mặc, trong đôi mắt đẹp lóe lên sự rung động. Rất lâu sau, cô mới nói

“Huyền, cậu thấy thế nào?”

“Mình không biết? Thực lực của Phong Thần quả thật khiến mình chấn động, đặc biệt là thuộc tính của hắn

Mọi người đều biết Phong Thần thuộc tính phong. Thế nhưng, vừa rồi hắn thi triển rất có khả năng chính là không gian thuật trong truyền thuyết. Còn nữa, cái xiềng xích đó hoàn toàn là do linh lực tạo thành, nhưng nó lại không thuộc bất kỳ hệ nào mà chúng ta biết. Thật sự là không thể tin nổi”

Lam Tiểu Huyền đẩy gọng kính, trong mắt mang theo một sự hoang mang, khó tin không chút nào che dấu hiện ra

“Điều khiến mình chấn động nhất chính là trí tuệ của cậu ta. Hận, Cậu nghĩ tất cả những gì hắn làm chỉ là vô tình thôi sao? Theo mình đoán, tất cả đều được cậu ta dàn xếp trước rồi”

Nói tới đây, Lam Tiểu Huyền tâm trạng không khỏi kích động, bàn tay cô nắm thật chặt lại. Nếu như quả thật tất cả đều là tính toán của Long, như vậy, cô hoàn toàn bị trí tuệ của hắn dọa sợ cùng với mừng rỡ.

Sợ chính là cái đầu của hắn, còn mừng rỡ chính là cuối cùng mình đã gặp được “kẻ đó” rồi

P/s: Sau mỗi chương đều có nút thanks, mọi người cố gắng ấn thanks sau mỗi chương. Số thanks càng nhiều thì tốc độ ra chương của mình càng nhanh. Cảm ơn mọi người

Tác phẩm cập nhật nhanh và chính xác nhất tại TruyenCV.com

Số từ: 2294

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 285 bạc

Đã đăng 2 truyện và 287 chương

Được cảm ơn 7154 lần

```
Reading(6244,2609441,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyenCV.com/di-gioi-lien-minh/chuong-158/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Long Vs Tứ Long

“Quả không hổ danh Long Hoàng của Nguyễn gia. Không chỉ sức mạnh khủng bố, thuộc tính quý dị khó lường mà ngay đến cả cái đầu cũng đáng sợ như vậy

Có thể bị năm người vây công mà vẫn có thể bình tĩnh bày mưu lừa cả team Ngũ Long một vỏ thật đau. Không phục không được ah”

Trên không, Bùi Thiên hai mắt tỏa sáng nhìn Long, âm thanh tràn đầy kính nể cùng tán thưởng

“Hiệu trưởng. Ý ngài là ngay từ đầu Long đã nhắm vào vị trí Thủy Nguyệt?” tên hiệu phó có mối thù với Vũ Văn Sơn, bộ dạng hiếu kì hỏi.

Đến giờ, hắn nhìn thấy cũng chỉ là Long dùng dựa vào sức mạnh của mình ở trong vòng vây năm người đưa Hari rời khỏi cuộc chiến mà thôi, hắn không nhìn ra được đó lại là sự sắp đặt của Long

"Ông vẫn chưa nhìn ra à! Để tôi phân tích cho ông biết

Thứ nhất. Chắc ông biết một điều, trong team Ngũ Long, Hari là người được Lô Bạo bảo kê cực kì nghiêm ngặt. Có thể nói là cô bé là người khó tấn công nhất. Vậy tại sao Long lại đi ám sát một mục tiêu như vậy? Ban đầu ta cũng nghĩ là Long tự tin vào sức mạnh của mình

Nhưng giờ nghĩ lại, ta liền hiểu ra, Phong Thần làm vậy là để thu hút sự chú ý của team Ngũ Long

Hắn biết, khi mình ám sát không thành, team Ngũ Long chắc chắn sẽ phản công

Dựa vào năng lực của mình, Long tránh thoát khỏi đợt tấn công của đối phương. Lúc đó, mọi tập trung đang đổ dồn về phía Long thì Từ Thần và Quốc Quyền chắc chắn sơ hở chổng chết, đây là thời điểm tốt nhất để bắt bọn họ.

Nhưng tại sao Long lại tấn công Từ Thần mà không phải Quốc Quyền? trong khi đó Quốc Quyền lại đã sử dụng xong pháp thuật, muốn sử dụng pháp thuật tiếp theo thì phải mất thời gian kết ấn và niệm chú" Justin Phạm giải thích, sau đó ngừng lại. Thấy mọi người vẫn chăm chú nghe, hắn nói tiếp:

Lúc này, ta mới thật sự bội phục Phong Thần. Hắn mặc dù cuồng vọng, nhưng hoàn toàn có cơ sở cuồng vọng. Trước khi bắt đầu trận chiến này, chắc chắn Phong Thần đã tìm hiểu rất kĩ về Ngũ Long

Trở lại cuộc chiến. Nếu như để ý, có thể thấy được Từ Thần đứng rất gần Quốc Quyền. Mà mọi người đều biết tính cách của Quốc Quyền rồi đấy, nếu như người bạn bên cạnh hắn bị tấn công, chắc chắn hắn sẽ lao tới cứu họ.

Long tấn công Từ Thần, không chỉ khiến cho Quốc Quyền phải lao tới cứu bạn, Đến đây , mọi người hoàn toàn nghĩ rằng mục tiêu thật sự của Long chính là Từ Thần. Như liệu có phải thế không? Long tấn công Hari, mục đích "giương đông kích tây" để tiêu diệt Từ Thần? ”

Nói tới đây, Justin Phạm không thể không cảm thán, dùng ánh mắt kính nể, thán phục nhìn Long:

“Kết quả mọi người có thể thấy rồi đấy. Bốn thành viên bên team Ngũ Long đều cho rằng mục đích thật sự của Long chính là Xạ Thủ . Vì thế, Long Bạo mới bỏ đi, trợ giúp Đào Tiên cứu Quốc Quyền. Mà đây mới chính là mục đích thật sự của Phong Thần. Mục tiêu thật sự của hắn ngay từ đầu chính là Hari

Một chiêu “giương đông kích tây” hoàn hảo. Ta không còn gì để nói nữa. Sự tính toán từ chi tiết một cách hoàn mỹ ,hiểu biết quá rõ ràng về đối thủ. Phong Thần, thật sự đáng sợ”

Câu nói này là của Bùi Thiên là xuất phát từ tận đáy lòng mình, ông cảm thấy may mắn khi được diện kiến một thiếu niên sức mạnh, trí tuệ yêu nghiệt như vậy.

Giờ đây, ông đã hiểu tại sao năm đó Nguyễn gia lại để một đứa trẻ chỉ mười tuổi lên làm chủ gia tộc, trí tuệ như vậy, Bùi Thiên tự nhận không bằng

Đúng như những gì Justin Phạm và Bùi Thiên phân tích, tất cả những gì xảy ra đều không phải là vô tình mà là do một tay Long bày ra

Dựa vào sự hiểu biết về tính cách của từng thành viên trong team Ngũ Long (do Âm Tổ đưa tới), Long đã vạch ra cả một kế hoạch khổng lồ với một ý định duy nhất: Loại Hari ra khỏi cuộc chiến này

Pháp Sư Buff tuy rằng không có sức mạnh, nhưng sự quan trọng của bọn họ là điều không hề bàn cãi. Thử nghĩ, nếu như hai bên đang đánh nhau, pháp sư buff bỗng nhiên xông ra, dùng linh kĩ tăng sức mạnh cho đồng đội, rồi hồi linh lực, thể lực,... cho đồng đội thì thốn đừng hỏi

Vì vậy, trong bất kì cuộc chiến nào, mục tiêu bị ưu tiên tiêu diệt đầu tiên chính là Pháp Sư Buff. Trận đấu này cũng không ngoại lệ, ngay từ đầu, mục tiêu mà hắn nhắm tới không phải Xạ Thủ Từ Thần mà là Hari

Hari không thể tham chiến cũng là tuyên cáo Ngũ Long sẽ không được buff gì trong trận đấu này. Hiện tại, bọn họ hoàn toàn phải dựa vào sức của mình để chiến đấu

Không chỉ Long biết điều này là bốn người team Ngũ Long cũng rõ ràng, lập tức bốn người khuôn mặt trở lên cực kì nghiêm trọng.

“Phong Thần. Có vẻ như chúng ta đã đánh giá thấp ngươi rồi. Nhưng, cũng chỉ có lần này thôi. Hôm nay, ta sẽ cho ngươi biết sức mạnh thật sự của chúng ta”

Quốc Quyền trầm giọng, sau đó linh lực tích tụ đầu ngón tay, khuôn mặt nghiêm túc vô cùng, ở trên không viết lên những kí tự kì lạ

“Viết lên. Hăc..kge...ksaick...”

Ngay khi Quốc Quyền viết, thì Lôi Bạo lao lên trước, trong người linh lực không ngừng hội tụ lên tám khiêng của mình. Máy giây sau, hắn dơ tám khiêng lên cao gầm lên

“Lôi Đình Thiên Không: Thiên Lôi Thế Gió”

Lập tức, mây trắng từ trên không bắt đầu hạ xuống, sau đó hóa thành những đám mây đen bao phủ lơ lửng trên đầu hai người

- Roẹt... Roẹt

Từ bên trong đám mây đen, vô số lôi điện đánh xuống mặt đất, sau đó lôi điện không biến mất mà cùng với nhau tạo thành một cái lồng sét bao bọc lấy Quốc

Quyền, Lôi Bạo

Thấy hai người đã được bảo vệ tuyệt đối. Đào Tiên cùng với Từ Thần nhìn nhau gật đầu. Sau đó, Từ Thần liền hóa thành hắc khí biến mất, còn Đào Tiên thì thân hình lóe lên, xuất hiện bên cạnh Long

Lần này, Đào Tiên ngậm trong miệng đại đao, hai tay không ngừng kết ấn. Máy giây sau, hắn quát lớn

“Phân thân thuật: Kage Bushin no Jutsu”

Lập tức, hư không xuất hiện mấy trăm khói trắng, từ bên trong khói trắng, mấy trăm Đào Tiên xuất hiện hướng về phía Long

“Wtf! Đây không phải là skill phân thân của Naruto sao?”

Long giật mình, không khỏi nhìn Đao Tiên mấy lần. Nếu không phải thấy đối phương hoàn toàn không giống với hình tượng mình nghĩ, hẳn còn tưởng Đao Tiên là Naruto trốn vợ sang đây tán gái đây

“Giết”

Thấy Long bộ dạng sững sờ, Đao Tiên liền chớp lấy thời cơ. Mấy trăm người cùng gầm lên một tiếng, đầy trời đao ảnh lóe sáng, vô tình chém tới

“Hừ. Muốn chơi trò ý đồng hiệp yếu?”

Long khẽ cười lạnh, hai mắt lập tức biến đổi, Ngũ Hành Long Nhãn liền triển khai. Hắn nhìn về phía Đao Tiên, cười lạnh

Nếu người khác có lẽ sẽ hoảng sợ, nhưng đối với Long, thì đây không khác gì là giúp hắn.

Bất kì ai chơi LoL thì sẽ biết, thế mạnh của Yasuo chính là việc có thể sử dụng liên tục “Quét Kiếm” để vừa né tránh, vừa tăng sát thương cho mình

Mấy trăm phân thân không khác gì mấy trăm con lính để cho Long sử dụng Quét Kiếm lên.

Chỉ thấy hắn thân hình quỷ dị, như bóng ma lướt qua từng phân thân một, đi qua mỗi người, hắn lại đều bồi thêm một kiếm, tiến nó về với ánh sáng

Đúng lúc này, Long xoay đầu, thân hình lui ra phía sau, chém ra một chiếc tường gió

-Cạch... cạch

Tiếng va chạm vang lên, chỉ thấy tại trên tường gió, mấy chục viên đạn màu đen rơi xuống, khi nó rơi xuống đất liền hóa thành những bãi nước đen ngòm tỏa ra một mùi tanh tưởi, hôi thối

Thấy thế, Long không khỏi nhủ thầm. Theo như tin tức từ Âm Tổ, Từ Thần thuộc tính là âm nguyên tố, năng lực cường đại nhất của hắn ta có thể di chuyển trong bóng của các sinh linh, rất khó nắm bắt

Như vừa rồi, Từ Thần chính là lợi dụng năng lực này của mình, ẩn thân vào bóng cây hoặc cũng có thể là bóng của những người trên võ đài, lợi dụng thời điểm để ám sát Long

“Năng lực này, thật sự là phiền phức ah”

Khẽ lăm bằm một câu, Long cũng mặc kệ đối phương. Có tường gió, hẳn hoàn toàn không sợ Từ Thần ám toán thành công

Dơ lên Diệt Thần Kiếm, Long tốc độ gần như tốc biến xuất hiện bên cạnh Đao Tiên, một đao nhanh, chuẩn, tàn độc đâm về phía tim hắn

Thấy thế, Đao Tiên không chút nao núng, đưa thanh đao xuống đỡ lấy một kiếm này của Long

Bỗng, Long buông kiếm, dựa vào phong nguyên tố điều khiển Diệt Thần Kiếm. Còn hắn khom lưng, cúi người, thân hình lóe lên tiếp cận gần sát Đao Tiên, một quyền toàn lực đánh về phía bụng hắn

Long biến chiêu khiến Đao Tiên hơi chút giật mình. Thế nhưng, bản thân hắn cũng có ba năm sinh tử chiến đấu, vì thế hắn cũng chỉ chậm phản ứng lại mà thôi

Chỉ thấy, Đao Tiên phát tay, dùng lực hất tung Diệt Thần Kiếm đi, sau đó thân hình ngã ra sau một góc 120 độ, cực kì gian nan né tránh một quyền này của Long

Chưa dừng lại ở đó, Đao Tiên một đao chống xuống sàn đấu, mượn lực bật lên, xoay người trên không, một cước cực nhanh đá về phía huyệt thái dương của Long. Một cước này cực kì mạnh mẽ, có thể nói đủ để đá chết Luyện Tinh Cảnh cấp thấp

Cảm nhận bên tai tiếng xé gió, Long hai mắt lóe lên một tia âm hiểm, hắn đợi chính là giây phút này.

Không né tránh mà lại dơ tay lên, hoàn toàn dựa vào thân thể cường hãn đỡ lấy cú đá mạnh mẽ của Đao Tiên, không những vậy hai tay Long như gọng kìm, kẹp chặt chân đối phương

Ánh mắt khẽ liếc về phía sau, Long nở nụ cười lạnh.

Trong ánh mắt kinh hãi của Đao Tiên, hắn cầm chặt lấy chân đối phương, dùng lực ném mạnh hắn ra phía sau

Đúng lúc này, vô số tiếng xé gió vang lên phía sau lưng, từ trong không khí, Từ Thần hiện ra, trong tay là hai khẩu lục đen, từ hai nòng súng, mấy chục viên đạn màu đen bắn về phía lưng hắn.

Mà đây cũng lúc Long ném Đao Tiên ra phía sau mình, như vậy Đao Tiên lập tức trở thành bia đỡ đạn của Long

Bất quá, khác với sự hình dung của mọi người, cả Đạo Tiên và Tử Thần đều không chút nào kinh hãi, trong mắt bọn họ hiện lên một nụ cười chiến thắng

“ Quang thuật: Phân Bóng

Chỉ thấy, ngay khi viên đạn từ Tử Thần bắn lên người Đạo Tiên thì lập tức xuyên qua Đạo Tiên, giống như Đạo Tiên là một cái bóng chứ không phải người vậy

Viên đạn xuyên qua người Đạo Tiên, dùng tốc độ siêu thanh bắn về phía Long .

Chưa dừng lại ở đó, Đạo Tiên xoay người, thân hình lóe lên trước mặt Long, trong tay đại đao rung lên, lập tức đẩy trời đao ảnh xuất hiện, bao vây lấy hắn, phong tỏa toàn bộ đường rút lui

Xung quanh là đao ảnh, phía sau là độc đạn từ Tử Thần. Có thể nói là tứ bề thọ địch.

Thế nhưng Long vẫn cực kì bình tĩnh, hắn khẽ nở một nụ cười nhạt nhòa. Lập tức, dưới chân hắn xuất hiện một lá bài, sau đó, một cột sáng từ trên không bắn xuống

“ Muốn chạy. Đâu có dễ”

Ngay khi chiều cuối của TF sắp hoàn thành, thì âm thanh của Đạo Tiên vang lên. Chỉ thấy hắn thân hình quỷ mị xuất hiện bên cạnh Long, một quyền đánh lên bụng hắn. Một quyền cực mạnh trực tiếp đánh bay Long ra ngoài

Bỗng Đạo Tiên khuôn mặt biến sắc, trong mắt lóe lên một tia kinh hãi. Chỉ thấy, khi Đạo Tiên đánh trúng Long, Long liền bay xa, thế nhưng chỉ bay được một nửa liền hóa thành một làn khói biến mất

“ Cái gì! Phân... thân... thuật?. Từ..từ bao giờ mà...”

Đạo Tiên sợ hãi vô cùng, khuôn mặt trắng xám lấp bắp kêu lên một tiếng thất thanh. Phân Thuật Thuật chính là linh kĩ mà Đạo Tiên dùng lúc này. Đạo Tiên thật sự không thể hiểu nổi tại sao Long lại biết, và vận dụng nó

Bỗng nhiên Đạo Tiên giật mình, trong lòng không kêu nguy to. Lập tức quay đầu hướng về phía Tử Thần chạy tới. Miệng còn hô lớn:

“ Tử Thần, cẩn thận”

“ Phát hiện ra sao? Nhưng đã quá muộn rồi”

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: One For All

Âm thanh của Long như tiếng nói của tử thần vang lên bên cạnh Tử Thần. Chỉ thấy, không biết từ lúc nào, Long đã xuất hiện bên cạnh hắn, trong tay ngưng tụ một lá bài đỏ

“ Không... không thể nào? Tại sao?”

Tử Thần lấp bắp kêu lên, hắn không hiểu tại sao Long lại biết được chỗ ẩn thân của hắn.

“ Muốn biết, ngươi nhìn lên trên mà xem”

Dùng tốc độ nhanh nhất nhìn lên, khuôn mặt hắn trở nên cực kì đặc sắc. Hắn thấy gì? Hắn thấy bốn năm con ung băng đậu trên cành cây, dùng một ánh mắt như nhìn một con mồi nhìn mình

“ Từ lúc ngươi âm toán ta lần đầu thất bại. Ta đã thủ sẵn ba, bốn con ung băng trên cành cây để theo dõi nhất cử nhất động của ngươi.

Còn ngươi thắc mắc là tại sao không cảm nhận được sự tồn tại của bọn họ. Đơn giản bởi vì ta là một Giả Kim Thuật”

Nói xong, Long không để Tử Thần phản ứng, một cước đạp bay Tử Thần về phía Đạo Tiên đang lao tới

Hành động của Long không chỉ khiến Tử Thần giật mình mà Đạo Tiên cũng kinh nghi không thôi. Tại sao Long lại buông tha cho Tử Thần, chẳng lẽ mục đích của hắn không phải là Tử Thần? Khoan đã...

Nghĩ tới đây, Đạo Tiên khuôn mặt hoảng sợ, vội vàng đỡ lấy Tử Thần, sau đó điên cuồng hướng Long đuổi theo, miệng còn gào thét:

“Mau, ngăn cản hần. Mục tiêu của hần chính là Quyền cùng Đạt”

“Đoán đúng! Nhưng đáng tiếc các ngươi chậm chân rồi”

Âm thanh trào phúng cùng tiếng cười lớn của Long vang lên. Theo sau đó, là một lá bài đỏ bay về phía hai người

Không chút do dự, Dao Tiên một đao chém bay lá bài đỏ. Thế nhưng, hần không biết làm vậy lại tự tay hai mình

Chỉ thấy lá bài phát nổ, tạo ra một vụ nổ màu đỏ. Năng lượng màu đỏ thẩm thấu vào trong cơ thể cả hai người, khiến tốc độ của bọn họ giảm mạnh

Chờ có vậy, Long dựa vào phong nguyên tố dùng tốc độ nhanh nhất xuất hiện bên cạnh lòng kính

“Muốn thi triển tuyệt chiêu? Các ngươi nghĩ rằng ta sẽ cho phép sao?”

Long cười lạnh nhìn hai người. Bỗng nhiên hần nhú mảy, bởi vì hần nhìn thấy được Vương Quốc Quyền đã viết xong chú ngữ. Xem ra, có vẻ hần đến muộn rồi

Thấy Long xuất hiện bên cạnh, Lôi Bạo chỉ hơi chút kinh hãi mà thôi. Thế nhưng rất nhanh thay vào đó là một sự tự tin. Chỉ thấy hần nhìn Long cười lạnh

“Ha...ha, Phong Thần à Phong Thần! Chỉ tiếc là ngươi đến chậm một bước rồi”

Nghe được câu này, Dao Tiên cùng Tử Thần không khỏi thở ra một hơi. Nhiệm vụ của bọn họ là câu giờ cho Vương Quốc Quyền thi triển tuyệt chiêu. Và có vẻ nhiệm vụ của bọn họ đã thành công

“Hỏa Diệt – Viêm Ma”

Một tiếng nổ rống vang lên, phía sau Lôi Bạo, Quốc Quyền đã hoàn toàn viết xong đoạn chú ngữ. Chỉ thấy hần một chưởng đập mạnh về phía đoạn chú ngữ. Lập tức, đoạn chú ngữ liền hóa thành vô số tia lửa lan tỏa ra xung quanh

-Oanh

Một tiếng nổ lớn vang lên, một con quái vật khổng lồ do lửa tạo thành xuất hiện, Nó gầm lên, như một con mãnh thú lao về phía Long. Trên đường nó đi qua, không khí bị đốt cháy, khí nóng khủng bố lan tỏa ra xung quanh mà bất kì ai cũng có thể cảm nhận được. Xung quanh cây cối dưới sức nóng khủng khiếp của ngọn lửa bắt đầu bùng cháy

Đối diện với ngọn lửa nóng bỏng đang hướng về phía mình, Long không chút nào sợ hãi mà còn cười lớn, bộ dạng hoàn toàn không coi vào mắt. Hần nở một nụ cười cuồng vọng, âm thanh vang vọng khắp học viện

“Muốn cùng ta chơi hỏa? Ha...ha. Thật sự là nực cười”

“Đế Long Diễm. Vạn Hóa Chí Tôn”

Theo một tiếng gầm của Long, toàn bộ cơ thể hần bùng lên một ngọn lửa màu tím từ tỏa ra sức nóng mãnh liệt. Dù chỉ là một ngọn lửa bao trùm lấy hần nhưng cũng khiến những người xem cảm thấy khó thở khi nhìn lên.

Một cảm giác đè nén, giống như người đứng trước mặt bọn họ là một vị đế vương uy nghiêm khiến người xem toàn thân run như cây sậy

“Đây... đây là Đế Long Diễm của Long Tộc. Trời ạ!... Điều này...”

Nhìn ngọn lửa màu tím đang bao bọc lấy Long, Bùi Thiên rung động vô cùng kêu lên thất thanh

Lúc này, Long thật sự khiến ông kinh hãi không thôi. Đế Long Diễm của Long Tộc vậy mà được hần thi triển ra. Chẳng lẽ đối phương là người của Long Tộc? Chẳng lẽ cái tên Nhất Thiên Long Hoàng không phải là danh hiệu

Không chỉ ông, mà còn một người nữa nhận ra lai lịch của nó, chính là Lam Tiểu Huyền. Cô hai mắt sáng ngời, bộ dạng cực kì kích động, ánh mắt nhìn Long như nhìn một món bảo vật vậy

“Đế Long Diễm của Long Tộc. Ha...ha! Hần... hần là của ta”

Lắm bả một câu tối nghĩa, trong ánh mắt khó hiểu của mọi người, Lam Tiểu Huyền dùng tốc độ nhanh nhất rời khỏi.

Trên đấu trường, Long không biết mình đã bị một cô gái tuyệt sắc nhắm tới. Hần hai mắt lóe lên thần mang nhìn về phía Viêm Ma, , Long dơ tay lên, âm thanh uy nghiêm giống như là đang ra lệnh

“Lại đây”

Trong sự kinh hãi, không thể tin được của Tứ Long và người xem. Ngọn lửa hung tàn, tỏa ra nhiệt độ nóng bỏng vậy mà giống như một chú mèo con

chạy về phía Long, hóa thành một ngọn lửa bình thường nhảy nhót trên tay hắn

“Hỏa diễm? Không... không... thể nào? Không phải ngươi thuộc tính phong sao?”

Lôi Bạo kinh hoàng kêu lên một tiếng thất thanh, tại sao? Tại sao Long lại sử dụng được lửa? chẳng lẽ hắn có song thuộc tính

“Ai nói ta chỉ biết mỗi phong nguyên tố. Hỏa hệ nguyên tố, cũng là một thuộc tính của ta ah” Long cười nhạt, trả lời Lôi Bạo

Không ai nghe được câu nói này của Long. Bởi vì bọn họ vẫn còn chưa từ trong khiếp sợ tỉnh lại.

Vương Quốc Quyền ánh mắt đại ra, không chỉ hắn mà tất cả người xem của si ngốc nhìn thân ảnh trên không

Viêm Ma là tuyệt chiêu thành danh của Vương Quốc Quyền. Chưa từng có ai có thể tiếp nổi một chiêu này. Vậy mà hiện tại, bọn họ thấy gì? Bọn họ thấy Phong Thần không những tiếp được chiêu cuối của Viêm Ma mà còn hóa giải bằng một cách cực kì bá đạo: Ra lệnh

Vương Quốc Quyền nội tâm lúc này hoàn toàn nhận lấy đả kích trầm trọng. Chiêu cuối Viêm Ma của hắn vậy mà lại bị đối phương dễ dàng hóa giải như vậy. Nực cười hắn còn cực kì tự tin một chiêu này có thể đánh bại Long.

“Ta nói rồi. Cùng ta chơi hỏa, các ngươi còn kém lắm. Hiện tại, đến lượt ta phản công. Cuộc chiến của chúng ta đã kéo dài ba chương truyện rồi. Cũng nên kết thúc thôi”

Nói xong, Long thu hồi Diệt Thân Kiếm, mang theo vẻ cuồng vọng nói:

“Để kết thúc. Ta sẽ tặng các ngươi một chiêu thức mà ta vừa nghĩ ra. Chiêu thức này, ta cũng phải cảm ơn Đạo Tiên một kiếm. Không nhờ hắn, ta cũng không học được Phân Thân Thuật”

Ngũ Hành Long Nhãn có một đặc tính chính là sao chép bất kì kĩ năng nào mà đối phương sử dụng. Không những vậy, sau khi sao chép, kĩ năng đó còn có những đặc tính kì dị mà bản gốc không thể có

Vừa rồi, Long kích hoạt Ngũ Hành Long Nhãn sao chép thành công chiêu thức “Phân Thân Thuật” của Đạo Tiên. Và cũng thành công sáng lập ra một chiêu thức có uy lực bá cmn đạo

Long nói xong, hắn lập tức động. Ngay tức khắc, trên không xuất hiện mấy ngàn Long bao phủ toàn bộ đấu trường

Sau đó, tất cả đều lóe lên, chia thành hai nhóm người bao phủ lấy bốn người. Chia cắt Đạo Tiên, Tử Thần với Vương Quốc Quyền và Lôi Bạo. Khiến bọn họ không thể tương trợ lẫn nhau

“Trời ạ! Đây là cảnh giới cao nhất của Phân Thân Thuật: Thiên La Địa Vọng. Ta... ta không tin”

Nhìn khắp nơi là Long, Đạo Tiên thân hình run lên bần bật, khuôn mặt có thể nói là cực kì đặc sắc. Phân Thân Thuật là linh kĩ làm nên tên tuổi của hắn, là linh kĩ thành danh của hắn. Nhưng đến giờ, hắn vẫn không thể tu luyện Phân Thân Thuật đến cảnh giới cao nhất

Vậy mà giờ, Long dùng chiêu Thiên La Địa Vọng, chiêu thức mạnh nhất của Phân Thân Thuật. Đây không khác gì một cái tát, một đòn đánh thẳng vào tên tuổi của hắn, một sự đả kích cực kì to lớn.

“Tiếp đến. Các ngươi hãy chiêm ngưỡng tuyệt chiêu mà ta vừa sáng tạo ra. Các ngươi nên cảm thấy may mắn bởi vì mình là người đầu tiên có thể được thử nghiệm nó”

Mấy ngàn thân ảnh cười cười lớn, âm thanh vang vọng khắp sân trường khiến lòng người tê tái, kẻ buồn đái người buồn... à mà thôi

Theo tiếng cười của Long, hơn ngàn “Long” đang bao vây lấy Vương Quốc Quyền và Lôi Bạo hay tay dơ lên, hơn ngàn người ngưng tụ lấy hơn ngàn thanh cung băng

Cùng thời điểm này, bên chỗ Tử Thần và Đạo Tiên, hơn ngàn “Long” cũng động, chỉ khác là bọn họ không ngưng tụ trường cung mà là một quả bom thời gian

“One For All : Đại Băng Tiễn”

“One For All: Bom Thời Gian”

Theo tiếng quát đồng thanh của mấy ngàn người. Hơn ngàn mũi Đại Băng Tiễn đồng loạt xuất hiện cùng với đó là hơn ngàn quả bom thời gian cũng được Long và đồng bọn ném ra

“Băng nguyên tố? Tam hệ nguyên tố! Trời ah. Không... không thể nào?”

Nhìn hơn ngàn Đại Băng Tiễn vây xung quanh, tỏa ra lạnh giá khí tức, Lôi Bạo mắt mở trừng, lắp bắp nói không lên lời

Thế nhưng, đó cũng là câu nói cuối cùng của hắn. Bởi vì tiếp sau đó, là hơn ngàn Đại Băng Tiễn cùng Bom Thời Gian đáng xuống đầu bọn họ

- Oanh

- Oanh

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, mặt đất rung chuyển kịch liệt giống như là có một đàn khủng long đang di chuyển vậy. Ở trên võ đài, hai cột khói, một màu trắng tỏa ra băng giá khí tức, một cột khói hình đồng hồ hình thành lan tỏa ra xung quanh, khiến người xem một phen hoảng sợ

“Đề Hóa Diễm – Băng nguyên tổ - Không gian thuật – phong nguyên tổ cùng hai loại năng lực không biết hệ. Hẳn thật sự là Linh Sư sao? Linh Sư sao lại có thể sở hữu nhiều hệ đến như vậy chứ?”

Trên không, Justin Phạm khuôn mặt mang theo một sự chấn động, lắp bắp kêu lên. Không chỉ hắn, mà những người còn lại cũng đồng quan điểm như vậy

Nếu Long chỉ dùng phong nguyên tổ thì bọn họ cũng không khiếp sợ như vậy. Chỉ là sức mạnh mà Long bày ra quả thực quá đa dạng, hết phong rồi băng, hết băng rồi lửa... Thậm chí có cả những sức mạnh mà bọn họ không biết. Quả thực chấn động nhân tâm

“Ha...ha! Nói sau cùng, Đây cũng là vận may của chúng ta. Có Phong Thần, chúng ta tự tin có thể đạt được quán quân trong Miền Bắc Học Viên Thi Đấu ah”

Rất lâu sau, Bùi Thiên mới tỉnh táo lại, ông nở một nụ cười lớn, âm thanh mang theo vẻ vui mừng vô cùng. Ông thật sự cảm thấy may mắn khi mà quyết định đi làm chủ nhiệm. Nếu không, ông cũng không gặp được một tên biến thái như Long

P/s: Sau mỗi chương đều có nút thanks, mọi người cố gắng ấn thanks sau mỗi chương. Số thanks càng nhiều thì tốc độ ra chương của mình càng nhanh. Cảm ơn mọi người

Tác phẩm cập nhật nhanh và chính xác nhất tại TruyenCV.com

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 151: Tín Ngưỡng Điểm

“Èo. Có vẻ thi triển One For All mất rất nhiều Long Lực ah. Mới đó mà đã chỉ còn lại ¼ Long lực. Chắc, nhưng mà uy lực thì bá cmn rồi”

Trên không, Long khẽ lẩm bẩm một câu, ánh mắt nhìn xuống võ đài.

Chỉ thấy võ đài vừa được khôi phục sau cuộc chiến giữa Long và Lan thì giờ lại biến dạng hoàn toàn

Hai cái hố lớn tạo thành hình số tám xuất hiện, trong đó có một cái hố mà xung quanh rơi vương vãi rất nhiều mảnh băng. Bên trong hai cái hố đó, bốn thanh niên team Ngũ Long không một mảnh vải che thân, trên người chồng chất vết thương đang nằm bất tỉnh nhân sự

“Đáng tiếc không phải là mỹ nữ. Nếu không thì ta cũng ở lại xem một chút ah. Cơ mà không thể không nói, bốn tên này, không thằng nào lớn bằng mình”

Nói tới đây, Long không khỏi nở một nụ cười đắc ý, thân hình lóe lên sau đó xuất hiện dưới võ đài,

Long tới, nhưng không ai phản ứng. Bọn họ vẫn chưa từ trong trận đấu bàng hoàng trở lại. Phong Thần rất nổi, nhưng có mấy người chứng kiến sức mạnh thật sự của hắn

Hiện tại, bọn họ đã không còn hoài nghi về sức mạnh của Phong Thần. Không những vậy, bọn họ còn hiểu ra một điều: Phong Thần cực mạnh, thậm chí rất có thể là học viên mạnh nhất học viên

Lúc này trên không, Bùi Thiên mang theo bốn tên phó hiệu trưởng hạ xuống. Đi tới phía Long, Bùi Thiên vỗ vai hắn tán thưởng

“Mạnh. Rất mạnh! Ha...ha, không hổ danh là Nhất Thiên Long Hoàng của Nguyễn gia. Mười bốn tuổi Dẫn Nguyên Cảnh, từ cổ chí kim không có một ai”

Trải qua cuộc chiến vừa rồi, Bùi Thiên cũng đã nhìn ra được thực lực của Long: Dẫn Nguyên Cảnh. Một tin tức mà đến giờ ông cũng không tin được

Bùi Thiên nói rất nhỏ, vì thế không ai nghe thấy câu này của ông. Nếu không, chắc chắn tin này sẽ gây shock toàn trường mất

“Mong hiệu trưởng giữ bí mật cho. Ta không muốn trở thành vật thí nghiệm ah của đám khoa học điên đó đâu”

Long nhún vai cười nói. Mặc dù thân phận của hắn rất lớn, nhưng cũng cực kì bí mật, không có ai biết. Vì thế, nếu như tin hắn là Dẫn Nguyên Cảnh lộ ra, 100% sẽ bị đám khoa học điên bắt về nghiên cứu

“Yên tâm. Ta sẽ giúp cậu giữ bí mật này. À, tý nữa cậu lên phòng hiệu trưởng, ta cùng cậu có chút việc bàn”

Nói tới đây, trên mặt Bùi Thiên toát lên vẻ nghiêm túc giống như nói tới một việc gì đó quan trọng vậy

Thấy Long gật đầu đồng ý, Bùi Thiên khẽ cười hài lòng. Sau đó, ông quay đầu, âm thanh ẩn chứa linh lực vang vọng khắp học viện:

“Người chiến thắng: Phong Thần Nguyễn Tuấn Long. Bởi vì Phong Thần đánh bại team Ngũ Long, vì thế sẽ thay thế vị trí cao nhất. Đạt được Thiên Vị Số 2”

Âm thanh của Bùi Thiên lập tức khiến mọi người tỉnh táo lại, sau đó chính là tiếng kêu gào vang vọng khắp học viện

-Phong Thần

-Phong Thần

Âm thanh điên cuồng giống như một đám Fan chào đón thần tượng của mình vậy. Sau ngày hôm nay, không còn ai còn đố kỵ Long được gái theo nữa, bởi vì thực lực của hắn xứng đáng được như vậy

Lúc này, Long không có tâm tư đi thưởng thức những tiếng reo hò. Hắn khẽ nhắm mắt, tâm thần hắn tiến vào thức hải, nơi đó, Ren cùng Rin bộ dạng cực kì hưng phấn nhìn con số không ngừng nhảy trước mặt mình

Cảm nhận được sự xuất hiện của Long, Ren cùng Rin vội vàng quay đầu chạy tới. Ren một tay ôm lấy tay hắn, vui vẻ hô hào:

“Onichan mau nhìn. Tín ngưỡng điểm đã cán mốc năm mươi ngàn rồi”

Nghe vậy, Long không khỏi nhìn về phía con số của ám chỉ số tín ngưỡng điểm của Tín Ngưỡng Tháp. Thấy nó đã cán mốc năm mươi nghìn người và còn không ngừng nhảy, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin

“Cái what đờ hội. chuyện này là thế nào?”

Long nhớ rõ ràng, để có thể tăng nhanh nhất tốc độ tu luyện Nhất Chuyển cùng với những kĩ năng mà mình đạt được. Hắn đã dùng hầu hết số Tín Ngưỡng Điểm vào việc tăng một cửa Tín Ngưỡng Tháp. Mở ra hình thức cao nhất: PK với Độ Khí Cảnh

Còn toàn bộ tín ngưỡng điểm dư thừa, Long cất vào trong “kho” để cho sau này còn dùng nó để tiến vào Valoran đại lục

Nói đơn giản thì đến nay toàn bộ số Tín Ngưỡng Điểm của Long là con số không.

Vậy mà chưa tới một ngày, liền có mười ngàn Tín Ngưỡng Điểm đổ vào, thật sự là không thể tin được.

“Lên tiếng: Đề Rin giải thích cho chủ nhân hiểu”

Như là nhìn thấy Long khó hiểu. Rin đi lên trước mặt, trên người quần áo cũng thay đổi thành một trang phục giáo viên màu đen bó sát người (tham khảo Fiora giáo viên) khiến cho cô nàng trở nên cực kì gợi cảm

“Ừc”

Nhìn Rin ăn mặc sexy như vậy, Long không khỏi nuốt nước bọt. Mẹ nó! Đây là người định giảng cho ta hay là câu dẫn ta đó

Rin cũng không biết hình dáng hiện tại của mình có bao nhiêu dụ người, cô đẩy gọng kính thời trang trên mặt, phát tay, lập tức một cái bảng đen hiện ra

“Giải thích: Tín Ngưỡng Điểm thu được bằng những cảm xúc của sinh vật trí tuệ cao với chủ nhân. Mỗi một cảm xúc đều cho một số điểm Tín Ngưỡng nhất định.

Thống kê:

Cảm xúc 1: thần phục, yêu quý... cảm xúc của một Fan dành cho thần tượng của mình. Đạt được một tín ngưỡng điểm/người

Cảm xúc 2: sợ hãi đối với chủ nhân, giống như việc làm của là việc quá kinh khủng, gây ác mộng cho kẻ đó hoặc là thân phận, hành động của ngài khiến bọn họ tôn kính.. Thu được: hai ngưỡng điểm/người

Cảm xúc 3: khó tin, chần động như việc chủ nhân làm là không thể nào tin được. Thu được: năm tín ngưỡng điểm/ người

Cảm xúc 4: kính ngưỡng, giống như chủ nhân là niềm tin sống của bọn họ, là thần mà bọn họ phụng dưỡng. Thu được: mười tín ngưỡng điểm/ người

Chú ý: Chủ nhân sau khi tu luyện tới Nhị Chuyển, nếu như chủ nhân dùng tư thế bá đạo khiến mọi người sợ hãi, run rẩy,... thì ngài sẽ thu được thêm mười điểm tín ngưỡng/ người”

Nói xong, Rin phát tay, chiếc băng liềm biến mất. Trong ánh mắt tiếc nuối của Long, cô nàng trở về hình dáng thường ngày

“Onichan. Anh viết Tây Du Kí và Tru Tiên mang tới cho người đọc sự yêu thích, thích phục,... Anh trở thành một thần tượng nổi tiếng trên mạng. Anh thu được một điểm tín ngưỡng lực/ người (cảm xúc 1)

Hôm nay, anh tu luyện thành công Nhất Chuyển, mở ra Nhị Chuyển. Anh dùng tư thế bá đạo chấn nhiếp quần hùng. Tay đánh Nữ Thần Băng Giá, chân đá Thiên Vị Ngũ Long khiến lòng người chấn động. Vì thế ,anh thu được mười ba điểm tín ngưỡng lực/ một người”

Ren mang theo ánh mắt sùng bái nhìn Long. Không chỉ Ren mà kể cả Rin, trên khuôn mặt cô cũng toát lên một vẻ si mê

Đáng tiếc, Long không nhìn thấy vẻ mặt này của bọn họ. Hắn lúc này đang trầm tư suy nghĩ về những lời Ren và Rin nói

“Nếu vậy, muốn thu được tín ngưỡng điểm nhanh và nhiều. Thì cách tốt nhất là ta không ngừng biểu diễn ra sức mạnh của mình, dùng thực lực khiến người trong thiên hạ khiếp sợ phải không?”

Rất lâu sau, Long mới lên tiếng, có chút cảm thán

“Đồng ý: Chủ nhân nói đúng

Ý Kiến: Ngoài ra chủ nhân có thể làm công việc giải trí như viết truyện, chế tạo phim,... tuy rằng sẽ mất thời gian nhưng sẽ thu được tín ngưỡng điểm rất nhiều” Rin đề nghị

“Chắc. Vậy được rồi! Ta sẽ để thế giới này phải rung chuyển một lần ah”

Long mang theo một cổ khí thế bá đạo, uy nghiêm cùng tự tin cười lớn. Nếu cách nhanh nhất để thu được Tín Ngưỡng Điểm cùng với tu luyện Nhị Chuyển là hắn phải tiếp tục bá đạo, đánh hết thiên hạ không đối thủ thì hắn sẽ đi theo con đường đó.

Rời khỏi tâm thức, Long trở lại hiện thực. Cảm nhận xung quanh vang lên tiếng hô hào của mọi người, cảm nhận được tâm trạng sùng bái, thích phục , sợ hãi vì những gì hắn biểu diễn. Long hai mắt lóe lên một tia dị sắc. Bá đạo sao? Cũng tốt ah

“Phong Thần. Hiện tại em đã là Thiên Vị số hai. Không biết em có muốn khiêu chiến tiếp không. Khiêu chiến Hỏa Diễm Tiên Hoàng: Vương Hân”

Jusin Phạm mang theo vẻ chờ mong, âm thanh vang vọng khắp học viên. Nghe vậy, toàn bộ học viên đều im lặng, ánh mắt chờ đợi nhìn Long

Thực lực của Long đã được kiểm chứng, không ai còn không biết Phong Thần khủng bố thế nào. Và bọn họ muốn xem, Phong Thần mạnh, hay Hỏa Diễm Tiên Hoàng mạnh. Một cuộc long tranh hổ đấu mà bất kì ai đều muốn xem

Về phía Long, hắn ngẩng đầu nhìn về phía tầng hai, trên khuôn mặt tuấn dật mang theo một nụ cười tà,

Như là cảm nhận được ánh mắt chăm chú từ Long. Vương Hân cũng nhìn về phía hắn, bốn mắt nhìn nhau, trong mắt đều lóe lên một tia khác thường

Rất lâu sau, hai người mới tách ra. Sau đó là giọng nói thanh thúy của Vương Hân vang lên, âm thanh vang vọng khắp hội trường:

“Nửa năm sau. Tại cuộc thi cuối kì. Khi đó ta sẽ cùng với Phong Thần quyết một trận chiến. Để xem, ai mới xứng đáng với danh hiệu Học viên đệ nhất cường giả”

Nói xong, cô xoay người rời đi.

Sức mạnh mà Long bày ra khiến Vương Hân vừa khiếp sợ vừa hưng phấn. Khiếp sợ chính là sức mạnh của Long quá khủng bố, vượt xa cô tưởng tượng. Mà hưng phấn chính là cuối cùng, cô cũng gặp được một đối thủ xứng tầm

Tất nhiên, hiện giờ không phải. Dù cô tin tưởng vào sức mạnh mình cũng không cho rằng mình có thể đánh bại Long. Ít nhất là giờ phút này. Vì thế , cô mới kéo dài thời gian tới nửa năm. Nửa năm , đủ để nhiều chuyện xảy ra

Nghe vậy, phía dưới mọi người không khỏi xôn xao, bàn tán náo nhiệt. Vương Hân nói vậy, chứng tỏ cô ấy cực kì coi trọng Long, nếu không cô cũng không hẹn hắn nửa năm sau

Về phía Long, hắn hoàn toàn nghe hiểu ý của Vương Hân. Không phải là biết mình hiện tại không phải đối thủ, muốn nhân thời gian nửa năm tu luyện sao? Thế nhưng, hắn cũng chẳng thêm để ý. Khẽ gật đầu hồ lớn:

“Tùy thời phụng bồi. Đến lúc đó, mong rằng chị đừng để ta thất vọng ah”

Nói xong, hắn quay sang nhìn về phía Justin Phạm ra hiệu

“Vậy ta chính thức thông báo. Thiên Vị số hai đã thuộc về Phong Thần Nguyễn Tuấn Long”

P/s: Chương cuối nên hơi chút sơ sài

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 152: Cướp Ngân Hàng (1)

Phòng hiệu trưởng, Long cùng với Bùi Thiên ngồi đối diện với nhau, trên bàn là một tách trà nóng hổi

“Long nè. Chắc cậu cũng biết tới đại tướng Bjergsen chứ?”

Bùi Thiên mở miệng, cắt đứt bầu không khí im lặng giữa hai người. Âm thanh mang theo một sự nghiêm túc

Nghe vậy, Long không khỏi trầm tư rồi gật đầu đáp:

“Đại tướng quân Bjergsen? Ta biết ông ta. Bjergsen cùng Long Kiếm là hai cường giả mạnh nhất thế quốc hiện nay. Ông ta nắm giữ toàn bộ quân đội thế quốc, có quyền lực chỉ thua mỗi hoàng đế mà thôi. Hiệu trưởng, chẳng lẽ Bjergsen xảy ra chuyện sao?”

Nói tới đây, Long không khỏi lo lắng. Long Kiếm hi sinh, giờ lại thêm Bjergsen xảy ra chuyện thì quả thật thế quốc lâm vào tình trạng khủng hoảng rồi.

“Ông ấy vẫn khỏe, chỉ đang thương tâm về cái chết của bạn mình thôi”

Bùi Thiên lắc đầu, âm thanh mang theo một sự thương tiếc vô hạn. Long Kiếm là người Bùi Thiên nể phục không chỉ vì tính cách mà còn cả lực lượng, trí tuệ của ông ta. Nghe được tin Long Kiếm mất, Bùi Thiên thật sự không dám tin vào tai mình. Khi đã biết được đây là tin thật sự, trong lòng ông tràn đầy một nỗi thương cảm. Thương cho một cường giả cứ như vậy ngã xuống

Lắc đầu, Bùi Thiên xua tan cảm xúc buồn khổ trong lòng mình. Ông nhìn Long, nghiêm giọng:

“Long. Cậu biết kế hoạch Ngày Phán Xét của Bjergsen chứ?”

“Kế hoạch Ngày Phán Xét? Chính là kế hoạch Bjergsen ấp ủ mười năm, kế hoạch tiêu diệt toàn bộ phản phản động?”

“Đúng vậy, chính là kế hoạch đó. Ban đầu Bjergsen định đợi cho năm năm nữa sẽ chính thức khởi động kế hoạch. Thế nhưng, Long Kiếm hi sinh, không ai kiềm nén bọn phản động vì thế bọn chúng nhân cơ hội này bắt đầu khủng bố chúng ta

Vì vậy, Bjergsen quyết định khởi động kế hoạch Ngày Phán Xét”

Bùi Thiên trầm giọng, đối với việc Long biết tới kế hoạch này hoàn toàn không chút nào kinh ngạc. Thân là người có địa vị cao nhất Nguyễn gia, hẳn không biết tới chuyện này mới là lạ

Nói xong, Bùi Thiên ánh mắt sáng ngời nhìn Long, mang theo một vẻ khẩn cầu, nói từng chữ một:

“Ta .không! cả Bjensen tướng quân mong cậu trở thành tổng chỉ huy chiến dịch Ngày Phán Xét”

Đi từ phòng hiệu trưởng ra, Long trên mặt mang theo một vẻ suy nghĩ.

Năm đó, Bjensen có tới nhờ hắn giúp đỡ về kế hoạch Ngày Phán Xét, hắn đã giúp ông ta một nước cờ, một nước cờ cực kì quan trọng, mang tới sự thành bại cho cả kế hoạch này. Thật không ngờ tới có một ngày, chính mình lại trở thành một quân cờ trong chính âm mưu của mình

-Reng...Reng

Tiếng chuông điện thoại vang lên cắt đứt mạch suy nghĩ của hắn. Long tâm niệm khẽ động, lập tức chiếc đồng hồ trên tay hắn lóe sáng, hình ảnh 3D của Nguyễn Thanh Mị lập tức hiện ra

Thấy Long nghe điện, Nguyễn Thanh Mị mang theo tâm trạng kích động, âm thanh vui mừng khôn xiết:

“Ông xã. Nhanh, mau đến ngân hàng ACB, ở đây đang xảy ra một vụ cướp”

Ngân hàng ACB thường ngày náo nhiệt hôm nay lại vắng không còn một ai à không, thật ra là có, nhưng lại là một đám người mà chỉ có chuyện mới xuất hiện.

Chỉ thấy mấy trăm chiếc xe cảnh sát cùng lực lượng cơ động bao vây lấy ngân hàng ACE. Cùng với đó là hàng trăm cảnh sát cầm lấy súng chỉ vào bên trong ngân hàng, ai nấy khuôn mặt đều nghiêm túc cực kì

Trong đám cảnh sát, nổi bật lên nhất chính là một cô gái, không phải ai khác chính là Nguyễn Thanh Mị

Nguyễn Thanh Mị hôm nay ăn mặc có thể nói là cực kì sexy, áo thun màu trắng bó sát người làm lộ ra những đường cong gợi cảm, chiếc đầm ngắn màu đen làm lộ ra đôi chân dài miên man, trắng bóc ẩn hiện sau lớp tất chân màu đen kết hợp với khí chất mị hoặc chúng sinh từ trong xương tủy khiến một đám nam nhân xung quanh nuốt nước miếng ừng ực. Thật không biết là cô nàng tới để bắt khủng bố hay là hiệp đảm thị lực đám nam nhân chứ

“Thanh Mị. Bọn khủng bố gồm năm người, thực lực đều là Dẫn Nguyên Cảnh. Nhiều khả năng bọn này là thành viên của nhóm Diệt Vong đến từ Ba Mươi Sáu động thiên.

Theo như chúng ta điều tra được. Có vẻ như hệ thống phòng thủ của ngân hàng đã bị khủng bố hack thành công”

Bên cạnh Nguyễn Thanh Mị, một thanh niên khoảng 20 tuổi, đẹp trai, cao to lực lưỡng đứng chuẩn soái ca Hàn. Hắn dùng ánh mắt nghiêm túc, nhưng trong ánh mắt đó, thỉnh thoảng lóe lên vẻ nóng rực, tràn đầy xâm lược tính nhìn cô

Tên này là Quách Bất Bại, thân phận thần bí không ai biết gia cảnh hắn thế nào. Chỉ biết, từ sau khi Nguyễn Thanh Mị chuyển tới đây, Quách Bất Bại liền xuất hiện bắt đầu dạy dỗ, tán tỉnh Nguyễn Thanh Mị.

Mà hình như thằng này có thân phận rất lớn, những tên nào có ý đồ với Nguyễn Thanh Mị, một là từ bỏ ý, trở thành tay sai cho Quách Bất Bại và hai là bị Quách Bất Bại ám hại

Về phía Nguyễn Thanh Mị, cô hoàn toàn mặc kệ cái tên Bất Bại hay Bất Lực này. Mặc dù đối phương tặng mình những món quà đắt tiền, hàng hiệu mà bất kì cô gái nào đều động lòng nhưng đối với cô, nó hoàn toàn chẳng có nghĩa lý gì. Mà quan trọng nhất, trong lòng cô đã có người khác rồi

Nghe Quách Bất Bại thông báo. Nguyễn Thanh Mị không nhú mày trầm tư, trong lòng buồn bực không thôi

Đây là vụ cướp ngân hàng thứ ba trong tháng này, nhưng vụ này khó hơn hai vụ trước rất nhiều

Hai ngân hàng kia chỉ là chi nhánh ngân hàng mà thôi, không có hệ thống phòng thủ nghiêm ngặt, thế nhưng đây lại là tổng bộ của Ngân Hàng ACB

Đám khủng bố không chỉ thành công đánh cướp ngân hàng, bắt cóc con tin mà còn tấn công vào hệ thống máy tính, thay đổi toàn bộ hệ thống, khiến nó coi khủng bố là bạn, còn cảnh sát là thù. Hiện tại, chỉ cần cảnh sát tiến vào, hệ thống phòng thủ lập tức tấn công

Mang theo tâm trạng ưu sầu, Nguyễn Thanh Mị day chân lẩm bẩm

“Chắc. sao giờ ông xã vẫn chưa tới chứ”

“Bà xã. Có việc gì làm em đau đầu vậy? nói anh nghe coi”

Đúng lúc này, một tiếng cười lớn, sau đó trong ánh mắt sững sờ của Quách Bất Bại và cảnh sát nơi đây, một thanh niên tuấn mĩ mặc quần áo học sinh cấp ba xuất hiện ôm lấy Nguyễn Thanh Mị

Cảm nhận được vòng tay ấm áp, hữu lực cùng giọng nói quen thuộc. Nguyễn Thanh Mị hai mắt lóe lên sự vui vẻ, cô quay lại, cả người dúc vào ngực hắn, ngẩng đầu, mang theo tâm trạng hưng phấn hô:

“Ông xã. Anh tới rồi”

“Ừm” Vuốt ve mái tóc của cô, Long khẽ cười gật đầu.

Bỗng hắn phát hiện một ánh mắt thù hận, như muốn giết người nhìn về phía mình. Ngẩng đầu, Long phát hiện một tên cảnh sát bộ dạng cao ngạo đang dùng ánh mắt hình viên đạn, đàng đàng sát khí nhìn mình chằm chằm

Quách Bất Bại lúc này hoàn toàn là nổi điên rồi. Cô gái mà hắn theo đuổi mấy tháng này hiện tại đang cùng một tên nam nhân khác thân mật, thằng nào mà không tức giận cho được

Bỗng hắn thấy Long mặc quần áo học viên cấp ba Học viên Hà Bắc, trong lòng lửa giận liền biến mất

Từ quần áo của đối phương Quách Bất Bại liền hiểu ra tên này chỉ là một thiếu niên cấp ba.

Trong khi đó Nguyễn Thanh Mị thân phận cao quý như thế nào? Quách Bất Bại thừa biết, nếu vậy chắc chắn không có chuyện cô ta lại đi yêu một tên học sinh cấp ba được.

Còn việc hai người xưng hô, Quách Bất Bại chỉ coi là mình nghe nhầm mà thôi

Mang theo tâm lý bình tĩnh cùng coi thường, Quách Bất Bại đưa tay ra, nặn ra một nụ cười nhả nhận nói:

“Ta là Quách Bất Bại, là thư kí của Thanh Mị, không biết vị này là...”

Đặc biệt nói tới hai từ “thư kí” thì Quách Bất Bại nói cực kì nặng, giống như cái từ “thư kí” có một hàm ý sâu xa nào vậy

Để Quách Bất Bại sững sờ là, Thanh Mị cùng Long nghe xong liền dùng ánh mắt như nhìn một thằng ngu nhìn hần.

“Người tên Bất Bại đúng không? Tại sao người lại có thể hỏi một câu ngu thế nhỉ. Ta gọi cô ấy là bà xã, cô ấy gọi ta là ông xã, chẳng lẽ người không nhìn ra quan hệ giữa chúng ta sao?”

Long âm thanh trào phúng vang lên. Từ trong ánh mắt của Quách Bất Bại khi nhìn về phía Thanh Mị, Long biết thằng này có ý đồ xấu với vợ mình. Mà như vậy, hần cũng chẳng cần cho đối phương sắc mặt tốt

“Ông xã. Mặc kệ hần đi! Hiện tại quan trọng nhất là giải cứu con tin”

Thanh Mị ánh mắt không thêm liếc Quách Bất Bại một cái, âm thanh mang theo vẻ gấp gáp lên tiếng.

Từ lúc tới đây, cô bị tên này quấy rầy làm cho đầu đau không thôi. Chẳng qua Quách Bất Bại thân phận đặc thù nên cô mới mặc kệ đối phương, mặc hần ở đó tự biên tự diễn

Thấy Thanh Mị không muốn nói về vấn đề này, Long khẽ gật đầu. Ánh mắt không khỏi nhìn về phía Quách Bất Bại nhiều lần

Về phía Quách Bất Bại, khuôn mặt hần giờ này âm trầm cực kì, giống như là có kẻ nào đó thiếu nợ hần mấy ngàn tỷ linh tệ vậy. Hần cứ tưởng mình nghe nhầm, nhưng hiện tại xem ra không phải rồi. Đối phương thật sự là chồng của Thanh Mị

“Mẹ nó! Ai bảo Thanh Mị chưa lập gia đình?. Nhưng không sao! Nữ nhân mà bản thiếu muốn, đừng thằng nào đạt được. Còn thằng kia, mày không chỉ dám động vào nữ nhân của bố, còn chửi bố ngốc, thật sự là muốn chết” Trong lòng oán độc kêu gào, thế nhưng bên ngoài, Quách Bất Bại vẫn nở nụ cười như không có gì xảy ra

“Thì ra là người yêu của Thanh Mị, thất kính! Thất kính. Chẳng là Thanh Mị chưa bao giờ nhắc đến ngài lên ta đây không biết ah”

Tuy vậy âm thanh lại không có một chút cung kính, không những thế còn tràn đầy vẻ trêu tức. Giống như Long là một kẻ không ra gì để đến nỗi Thanh Mị không dám công bố ra ngoài

“Bất Bại. Anh câm miệng cho tôi. Hiện tại, chồng tôi đã tới. Anh có thể thu đội được rồi. Mọi việc giao lại cho anh ấy”

Thanh Mị nhíu mày, ánh mắt tràn đầy bất thiện nhìn Quách Bất Bại quát. Âm thanh tràn đầy phẫn nộ

Nghe thế, Quách Bất Bại hai mắt lóe lên một tia tàn độc cùng đố kị. Từ khi bắt đầu theo đuổi Thanh Mị đến giờ, chưa thấy cô ta quát mình bao giờ. Thật không ngờ hôm nay chỉ vì một thằng nhóc cấp ba, không chỉ to tiếng với mình mà còn đuổi mình đi

Bất quá, thằng này tu dưỡng cũng rất tốt, tuy rằng trong lòng nổi giận, nhưng mặt vẫn không chút thay đổi, đã thế còn mang theo một sự khó khăn giả bộ nói

“Thanh Mị. Chuyện này không được ah! Mặc dù ta biết vị đây không phải là người thường. Thế nhưng từ quần áo của vị đây, chúng tôi hần là một học sinh cấp ba. Giao việc giải cứu con tin cho hần là chuyện cực kì nguy hiểm ah”

“Đây là mệnh lệnh. Còn nữa, mong anh gọi tôi là Thủ Trưởng, tôi với anh không quen tới mức gọi bằng tên đầu?”

Thanh Mị khuôn mặt phủ đầy băng sương, âm thanh không một chút cảm tình. Ban đầu, cô còn hơi lo về gia tộc của Quách Bất Bại. Nhưng giờ, thấy đối phương hết lần này tới lần khác nói xấu người yêu mình, trực tiếp khiến cô tức giận. Không chút do dự cùng đối phương trở mặt

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 153: Cướp Ngân Hàng (Xong)

“Bỏ đi bà xã. Em nói cho anh biết tình hình bọn khủng bố thế nào đi”

Thấy người yêu mình tức giận, Long vỗ vai cô cười, chuyển đề tài. Trong mắt Long, Quách Bất Bại chỉ là một con kiến hôi mà thôi, hần hoàn toàn không để đối phương vào mắt

Hít một hơi đè nén lửa giận trong lòng, Nguyễn Thanh Mị trừng mắt nhìn Quách Bất Bại, sau đó cùng Long tách ra, cầm lên bản báo cáo nghiêm túc :

“Ừm! Bọn cướp gồm năm người, là thành viên của Ba Mươi Sáu động thiên, thực lực đều là Dẫn Nguyên Cảnh. Bởi vì bọn cướp thực hiện vụ cướp vào buổi sáng, vì thế chúng đang giữ được một lượng con tin rất đông, ước tính phải hơn một trăm người

Ngoài ra, bọn chúng còn hack thành công vào hệ thống phòng thủ của ngân hàng, khiến cho hệ thống coi chúng ta thành phần tử khủng bố. Nếu như tấn công, hệ thống phòng thủ kích hoạt, hàng trăm vũ khí bên trong ngân hàng sẽ đồng loạt bắn trả.

Ông xã. Anh có cách nào giải quyết không?”

“Vậy bọn cướp có yêu cầu gì không?” Long không trả lời cô mà hỏi lại.

“Có! Bọn chúng yêu cầu chúng ta trao trả Sát Ma” Thanh Mị cười khổ

“Sát Ma? Một trong tám tên sát nhân khét tiếng nhất đế quốc, bị bắt hai năm trước? Nếu vậy, chắc chắn đế quốc sẽ không vì mấy trăm người dân mà thả Sát Ma đâu”

Long khẽ kinh ngạc, sau đó nhúu mày trầm giọng. Mặc dù nói ra câu nói này có vẻ vô tình nhưng đó lại là sự thật

Sát Ma là một kẻ sát nhân hàng loạt, số người vô tội chết trong tay hắn đã vượt qua con số một ngàn người. Hắn giết người hoàn toàn không có mục đích, tất cả chỉ vì thú vui biến thái của hắn mà thôi

Sát Ma sống nhon nhơ ngoài vòng pháp luật hơn ba mươi năm. Mãi đến năm ngoái, khi mà đế quốc liên hợp với Hư Không Hình Cảnh, CIA, FBI của Thiên Thần đế quốc mới bắt được đối phương. Hiện tại, Sát Ma đang được giam giữ ở Hà Bắc Tuyệt Địa – Trại giam kiên cố nhất đế quốc

Một kẻ nguy hiểm thuộc loại bậc nhất vũ trụ, dù Long không phải là hoàng đế thì chắc chắn cũng sẽ không thả đối phương, dù có phải hi sinh hơn trăm mạng con tin đi chăng nữa. Không phải là Long vô tình mà bởi vì Sát Ma quá mức nguy hiểm

Nguyễn Thanh Mị cũng biết điều này, chính vì vậy cô mới lực bất tòng tâm. Hoàn toàn không có cách giải quyết

“Được rồi! Việc này cứ giao cho anh”

Long vỗ vai cô, cho cô một nụ cười trấn an. Sau đó, hắn bước về phía ngân hàng

“Nè. Chàng trai, ta biết cậu muốn lấy le trước mặt bạn gái mình, nhưng đây là

liên quan đến sinh mệnh con người. Mong cậu rời khỏi đây đi”

Quách Bất Bại ánh mắt trào phúng, thế nhưng trên khuôn mặt lại là một sự quan tâm. Bộ dạng chính nghĩa, hoàn toàn là một tên cảnh sát vì dân vì nước

Nhìn bộ mặt giả tạo của đối phương, Long cười lạnh. Tâm niệm khẽ động, từ trong không gian giới chỉ lấy ra một tấm lệnh bài

Phất tay, lập tức lệnh bài như một viên đạn bắn về phía Quách Bất Bại.

Tiếng xé gió vang lên khiến Quách Bất Bại kinh hãi, theo bản năng, vội vàng lấy tay ra đỡ

- Bặc ... Uyñh

Lệnh bài mang theo một cỗ lực lượng đáng sợ lập tức đánh bay Quách Bất Bại khi hắn vừa tiếp xúc với nó

"A... a.. đau quá!"

Quách Bất Bại chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng khủng bố, giống như trước cái thứ hắn đang đỡ không phải là lệnh bài mà là một đầu yêu thú vậy. Từ hai tay truyền tới đau đớn khiến hắn không thể gào lên một tiếng thất thanh, đôi mắt tràn đầy sợ hãi nhìn về phía Long

“Hiện tại ta lấy thân phận cấp trên ra lệnh cho ngươi: Bắt đầu từ giờ phút này, nhiệm vụ này do ta tiếp quản. Nếu như ngươi còn can thiệp hoặc nói bất kì lời nào gây cản trở ta hành động. Ta sẽ coi đó là hành động tiếp tay cho bọn khủng bố, trực tiếp tại chỗ xử bắn”

Âm thanh băng lãnh mang theo một sự uy nghiêm bá đạo, giống như lời hắn nói là quân lệnh, không ai được cãi. Sau đó ,không để người xung quanh phản ứng, Long liền rời đi

Cảm nhận được sát khí thấu xương từ lời nói của Long,Quách Bất Bại không khỏi run lên, bị câu nói cùng khí thế của Long dọa cho sợ vãi đái ra quần. Thế nhưng rất nhanh liền thay vào đó là lửa giận vô biên

Hắn là ai? Là nhị công tử Quách gia, quyền lực thông thiên, một tay che trời, muốn gì được đó. Đã bao giờ chịu sự uy hiếp như thế này. Giờ đây, hành động của Long không khác gì tát một cái thật mạnh vào mặt hắn, hắn không nổi giận sao được? Trong lòng thế phải đem tên này ra băm thành trăm mảnh

Ánh mắt vô tình liếc xuống cái lệnh bài, lập tức khuôn mặt oán độc trở nên vô cùng đặc sắc, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được, kêu lên một tiếng thất thanh:

“Thiếu... thiếu... tướng”

“Ngũ Hành Long Nhân – Mỏ”

Đứng trước cổng vào Ngân Hàng, Long khẽ quát một câu. Lập tức, hai mắt hấn liền chuyển thành Ngũ Hành Long Nhân

“Xem nào. Ngân Hàng ACB là một tòa nhà 100 tầng, hiện tại tất cả đều đã không còn ai

Con tin có khoảng hơn 100 người, đều được giam giữ tại bên trong phòng tiếp tân. Về phía bọn cướp thì có năm tên. Một tên đầu sỏ cùng một tên Tanker ở cửa phòng tiếp tân, một tên Sát Thủ mang theo “thiết bị tăng tốc” thì đi tuần tra từ trên xuống dưới Ngân Hàng, một tên Xạ Thủ ở trên mái nhà làm nhiệm vụ canh gác. Còn một tên ở trên lầu hai, thực lực cũng mạnh nhất: Dẫn Nguyên Cảnh cấp 22, chắc là thủ lĩnh thì đang ngồi nghe điện thoại. Khoan đã..”

Nói tới đây, Long không khỏi hít một hơi, tâm niệm khẽ động, phong nguyên tố liền thâm thấu vào bên trong lầu đài, tiến về phía tên thủ lĩnh đang nói chuyện điện thoại

“ALO. Đại ca à! Là em, Nhật Tùng đây... vâng... Em hiện tại đã thành công đánh cướp ngân hàng ACB. Bọn cóm thì đang ở bên ngoài”

“Đại ca yên tâm. Nếu bị bắt, em sẽ tự sát, quyết không để bọn cóm biết được kế hoạch của chúng ta. “

“Vâng, đại ca. Anh cứ chuẩn bị bước tiếp theo. Còn ở đây cứ để em lo”

Âm thanh cung kính vô cùng, sau đó hấn cúp máy, trong mắt lóe lên một tia hận ý lạnh băng

“Mẹ nó! Hôm nay dù phải chết, ta cũng phải vui vẻ một lần”

Nói tới đây, ánh mắt hấn mang theo vẻ nóng rực nhìn về phía một căn phòng bên trong. Nếu Long dùng Ngũ Hành Long Nhân nhìn vào, chắc chắn sẽ cực kì chấn kinh khi nhìn thấy một người bên trong phòng đó

Bên ngoài ngân hàng ACB, Long nghe xong cuộc đối thoại giữa tên thủ lĩnh, trong lòng không khỏi trầm xuống. Có vẻ như, vụ cướp ngân hàng này không chỉ đơn giản như vậy đâu

“Thời gian không còn sớm. Cũng nên bắt đầu làm việc thôi”

Khẽ lẩm bẩm một câu. Sau đó, hấn nhắm mắt lại, quát khẽ:

“Định Mệnh”

Chiều cuối của TF được sử dụng, năm con mắt liền hiện lên trên đầu năm tên cướp. Tiếp đó, dưới chân Long xuất hiện một vòng tròn do những lá bài tạo nên

Một cột sáng màu hồng từ trên không bắn về phía Long. Khi cột sáng biến mất thì Long cũng chẳng còn ở đó nữa

Bên trong ngân hàng ACB. Hai tên cướp canh cửa phòng tiếp tân đang ngồi nói chuyện với nhau

"Ê, mày. Kia là..."

Đúng lúc này, một tên trong số hai thằng bỗng nhiên sững sờ ra hiệu cho đồng bạn nhìn về phía sau lưng hấn

Thấy thế, tên kia quay đầu, khuôn mặt cũng toát lên vẻ nghi ngờ

Chỉ thấy trước mặt hai người, một cột sáng màu hồng bỗng nhiên xuất hiện. Chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì cột sáng biến mất để lại một thiếu niên tuổi teen đứng đó, trong tay hấn đang cầm hai khẩu súng kì lạ

“Yo. Xin chào hai vị đồng chí”

Long ngẩng đầu, cười hít một hơi, giống như là đang gặp lại hai người bạn vậy, bộ dạng cực kì thân thiết

“Shit. Là cóm Đại...”

-Xoẹt.. Xoẹt

Tên kia chưa kịp kêu lên lập tức mất mờ trắng, không chỉ hấn mà kể cả tên đồng bọn bên cạnh cũng vậy. Sau đó cả hai thân thể mềm nhũn ngã xuống, trên đầu còn xuất hiện hai lỗ máu thật lớn

“Haiz. Ta không muốn giết các người ah. Ai bảo khi không các người hô hào làm gì?”

Long lắc đầu, âm thanh mang theo một vẻ tiếc hận. Giống như hấn thật sự không muốn giết hai tên này vậy. Thật không biết khi nghe xong, bọn họ có đội mồ sống dậy mà chửi Long một trận không

Xử lý xong hai tên cướp, Long cũng không đi mở khóa phòng tiếp tân giải cứu con tin. Ánh mắt nhìn lên trên, Ngũ Hành Long Nhân mở ra, tầm mắt xuyên qua mấy trăm tầng nhà, lập tức tập trung lại vào một bóng người, chính là tên Sát Thủ có nhiệm vụ tuần tra các tầng

“Dương Hóa Long: Thái Dương Đạn”

Dơ lên Dương Hóa Long (tên của một trong hai khẩu súng), Long lực trong cơ thể truyền vào bên trong khẩu súng, theo một tiếng quát nhẹ của Long, hấn bóp cò

Lập tức, từ nòng súng, một viên đạn màu trắng lóe lên, nó giống như một tia sáng xuyên qua các cấu trúc cang tầng, một đường bắn thẳng về phía tên sát thủ đang trông chừng xung quanh

Không một tiếng kêu, một giọt máu và cũng không một tiếng nổ vang. Chỉ thấy, khi viên đạn tiếp xúc với tên sát thủ, trực tiếp thiêu đốt hấn thành tro bụi, biến mất khỏi thế gian

“Âm Băng Long: Thôn phệ đạn”

Tương tự với khẩu súng còn lại. Lần này, viên đạn bắn ra có màu đen hắc ám, tỏa ra âm trầm khí tức. Nó xuyên qua từng tầng tòa nhà, một đường bắn thẳng lên trên tầng thứ một trăm. Nơi mà tên cướp Xạ Thủ đang đứng cảnh giác nhìn xung quanh

- Ấc...ặc...

Không như đồng bọn mình được ra đi một cách thanh thản, thì tên này có phần đau đớn hơn rất nhiều. Chỉ thấy khi thôn phệ đạn bắn trúng hấn, lập tức từ ngực hấn xuất hiện một lỗ đen nhỏ, lỗ đen tỏa ra sức hút khủng khiếp hút lấy toàn bộ cơ thể hấn vào bên trong

Tên xạ thủ chỉ kịp kêu lên một tiếng đau đớn, sau đó liền biến mất cùng với lỗ đen, hoàn toàn không còn tìm thấy sự tồn tại của hấn

“Hừ! Đây không phải là Vương Oanh sao? Chuyện này...”

Xử lý xong bốn tên cướp, Long dùng Ngũ Hành Long Nhân nhìn về phía tầng hai. Lập tức, khuôn mặt hấn biến sắc, chỉ thấy trước mặt hấn chính là hình ảnh tên thủ lĩnh lòi từ phòng bên ra một cô gái. Một cô gái mà Long cực kì quen biết: Chính là đối tượng mà hấn định tán tỉnh: Vương Oanh

Nhìn thấy Vương Oanh vùng vẫy nhưng không thể nào thoát khỏi bàn tay to lớn của đối phương, nhìn thấy cô bị tên thủ lĩnh ném lên giường, Long còn không biết tên này làm gì

Lập tức, lửa giận trùng thiên bao phủ cả người Long. Dù cho Vương Oanh chưa là nữ nhân của hấn, thế nhưng tương lai sẽ là. Hiện tại có kẻ định hấp diễm nữ nhân mình, chẳng nào lại có thể chịu được.

Lập tức, Long dùng tốc độ nhanh nhất bay lên tầng hai. Xuất hiện bên cạnh cửa phòng của tên thủ lĩnh. Sau đó dơ chân lên và... đập

- Oanh

Lực lượng khổng lồ trực tiếp đánh bay cánh cửa, để lộ ra hình ảnh tên thủ lĩnh đang dùng ánh mắt sững sờ cùng Vương Oanh mang theo vẻ kích động nhìn về phía mình

“Cái djet bà mày! Dám động tới gấu của bố. Mày chán sống rồi con ạ”

Long chửi thề, găm lên một câu. Nói xong, thân hình lóe lên, lập tức xuất hiện bên cạnh tên thủ lĩnh, một cước toàn lực đá về phía chân thứ ba của đối phương

- Crắc

- Hự

Một tiếng trảng võ vang lên, tên thủ lĩnh hai mắt tròn tròn, há miệng muốn kêu gì đó nhưng hoàn toàn không nói lên lời, hai tay che hạ bộ, thân hình như một mũi tên bắn thẳng lên trần nhà, treo lơ lửng trên đó

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Sắp Xảy Ra Chuyện Lớn Rồi

Vương Oanh thật sự cảm thấy tháng này đen một cách dã man tàn bạo vô nhân đạo. Trở thành quân cờ hôn nhân của gia tộc, công việc thì bị gia tộc động vào khiến cô không thể không bỏ việc, đi ngân hàng thì gặp vụ cướp, rồi bị tên thủ lĩnh coi trọng sắc đẹp, giờ trò đòi bại

Vương Oanh thật sự vô cùng tuyệt vọng. Hiện tại, trong phòng chỉ còn lại mình với tên thủ lĩnh, bản thân cô thực lực cũng không cao, không phải đối thủ của hắn, làm sao có thể chạy thoát khỏi tay tên biến thái này. Ngày hôm nay, chẳng lẽ cô lại bị cưỡng hiếp sao?

Đang lúc tuyệt vọng nhất thì những gì diễn ra tiếp theo lại tựa như một bộ phim cổ tích mà cô là nàng công chúa bên trong đó. Một “bach mã hoàng tử” xuất hiện cứu cô khỏi tay của kẻ xấu, một pha “anh hùng cứu mỹ nhân” hoàn hảo không chê vào đâu được. Vương Oanh cứ ngỡ ngàng ngồi đó, ánh mắt sững sờ nhìn về phía Long

“Oanh, em không sao chứ?”

Xử lý xong tên thủ lĩnh, Long đi về phía Vương Oanh, thấy cô mắt mở lớn nhìn mình, bộ dạng ngờ ngợ ngạc nhiên. Long không khỏi buồn bực, chẳng lẽ hành động của mình dọa cho cô nằng sợ? không thể nào ah

Âm thanh của Long làm cho Vương Oanh tỉnh táo lại. Cô ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt quen thuộc mà mình không bao giờ muốn gặp lại, cô không khỏi kinh ngạc vô cùng, lắp bắp kêu lên:

“Anh... anh là Long công tử?”

Cô thật sự không thể tin được, người cứu mình lại chính là Long, kẻ mà cô dù không ghét cay ghét đắng nhưng cũng không muốn gặp lại hắn

“Chính là ta. Mà cô em cũng thật là, hôm đó đã đồng ý cùng ta ăn một bữa cơm. Vậy mà cuối cùng lại bỏ về” Long mang theo bộ dạng đáng thương nhìn Vương Oanh

Nhìn đối phương ánh mắt tràn đầy sự oán trách, giống như việc mình không lời mà đi là một việc trái với luân thường đạo lý khiến Vương Oanh không khỏi cảm thấy không có ý tứ

Đặc biệt, đối phương lại vừa cứu mình một mạng khiến cô hơi xấu hổ về âm mưu của mình hôm đó. Nghĩ vậy, cô dùng ánh mắt chán thành nhìn Long, âm thanh mang theo vẻ áy náy:

“Chuyện này... Ta xin lỗi... Hôm đó ta có chút việc, mà Long công tử đang tu luyện nên không dám quấy rầy. Mong Long thiếu bỏ qua cho”

Hôm nay, tại lúc cô tuyệt vọng nhất thì Long xuất hiện cứu cô khỏi địa ngục khiến Vương Oanh có cái nhìn khác về Long. Xem ra, đối phương cũng không phải xấu xa như mình nghĩ

“Bỏ đi, ta không để ý mấy chuyện đó. Chỉ cần hôm nay cô cùng ta đi ăn một bữa cơm là được”

Long phát tay, bộ dạng hoàn toàn không để ý Vương Oanh bỏ rời mình hôm đó

Nói xong, hắn đi tới chỗ cô. Không để Vương Oanh phản ứng, hắn bế cô vào lòng

“Anh... anh làm gì vậy?” Bị hành động lớn mật của Long dọa sợ, Vương Oanh khuôn mặt biến sắc, kinh hãi kêu lên

“Yên nào. Cô đã trúng “nhuyễn cân tán”, toàn thân mềm nhũn không thể di chuyển. Nếu vậy làm sao có thể một mình rời khỏi đây được. Để ta đưa cô đi”

Long một bộ chính nhân quân tử, bộ dạng hoàn toàn khiến người khác coi hành động này của hắn thật sự là trợ giúp Vương Oanh. Tất nhiên, ý nghĩ của hắn có vậy không thì chưa chắc

Vương Oanh biết rất rõ ràng, tháng này ý đồ hoàn toàn không cao cả như vậy, hắn đây là đang lợi dụng người ta gặp nguy mà ăn chút đậu hũ của mình.

Cô rất muốn phản bác, đẩy Long ra nhưng thân thể mềm nhũn, không sức lực lại khiến cô không thể làm được gì

Mở trừng mắt nhìn Long, mang theo một vẻ tức giận, thẹn thùng cùng cảnh báo, cô nói:

“Anh mà sờ mó lung tung, ta sẽ không tha cho anh đâu... A... anh sờ đâu vậy?”

Bỗng nhiên, Vương Oanh biến sắc, dùng ánh mắt như muốn giết người nhìn Long. Chỉ thấy, một tay Long đã đưa xuống bờ mông săn chắc của mình bắt đầu xoa nắn

“Cảm xúc không tệ ah”

Long khẽ lẩm bẩm một tiếng, trong mắt lóe lên một tia tán thưởng

“Anh... anh...”

Nghe câu này, Vương Oanh thực sự tức nổ phổi, sự cảm kích trong lòng hoàn toàn biến mất. Ánh mắt thẳng trừng nhìn về phía Long như muốn đem hắn ăn tươi nuốt sống vậy.

“Ha... ha. Không trừu cô nữa. Đi thôi, chúng ta còn cần phải giải cứu con tin đây”

Nhìn Vương Oanh tức giận như vậy, Long cảm thấy cô rất đáng yêu đấy. Hắn cười lớn một tiếng rồi bế cô xuống dưới

Long mặc dù không tinh thông hacker, thế nhưng hắn có Project – một trí tuệ nhân tạo cực kì tiên tiến.

Có sự giúp đỡ của Project, không mất nhiều thời gian, Long liền khôi phục lại hệ thống phòng thủ ngân hàng.

Ngay khi hệ thống mất, Thanh Mị dẫn theo cảnh sát từ bên ngoài đổ ập vào. Khi nhìn thấy xác của hai tên cướp nằm trên sàn cùng với tên thủ lĩnh bị trói gô đang quỳ dưới đất, mọi người không khỏi một phen giật mình

“Yo. Bà xã. Năm tên cướp thì bốn tên đã chết rồi, còn lại hắn là tên thủ lĩnh là anh bất sống. Có vẻ hắn có rất nhiều thông tin quan trọng đó”

Thấy Thanh Mị đi vào, Long xách tên thủ lĩnh như xách một con vịt đi tới chỗ cô, ném hắn về phía cô cười nói

Ra lệnh cho thuộc hạ mang đi con tin cùng với tên thủ lĩnh, Thanh Mị ánh mắt mang theo vẻ kính nể nhìn Long cười vui vẻ:

“Hi. Quả nhiên giao việc này cho anh là đúng, hoàn toàn không cần phải lo lắng nhiệm vụ thất bại ah. Ông xã, thường cho anh”

Nói xong, cô kiễng chân hôn lên mặt Long

Thế nhưng, chưa kịp hôn thì Long đã khẽ cúi đầu, khiến môi hắn cùng một cô động vào nhau. Trong ánh mắt sững sờ của mọi người và vẻ khó coi của Vương Oanh, Long cấy miệng Thanh Mị, cùng với cô thực hiện một nụ hôn nồng cháy

Nhìn hai người thân mật như vậy, Vương Oanh khuôn mặt cực kì đặc sắc, mang theo một vẻ khó coi cùng tức giận,

“Hừ.. Vừa mới sàm sỡ mình xong lập tức cùng cô gái khác thật mật. Đồ háo sắc, biến thái, đại sắc lang...”

Trong lòng nghiêng răng nghiêng lợi, lời mui tám đời tổ tông Long ra chửi một lần, dùng những câu nói tồi tệ nhất để chửi Long. Chỉ là khi chửi xong, không biết tại sao, nhìn hai người hôn nhau như vậy, trong lòng cô xuất hiện một sự chua xót cùng ghen tuông

Lắc đầu xua đi những ý nghĩ quái dị trong đầu. Cô mới không tin mình thích Long đấy. Mặc dù hắn cứu cô khiến cô cảm kích, có cái nhìn tốt hơn về đối phương, nhưng điều này không khiến cô thích hắn. Đặc biệt là khi Long cùng Thanh Mị thân mật càng khiến cô phủ nhận cảm giác này của mình. Thế nhưng, thật là như vậy sao?

“Mẹ nó! Thằng này phải chết... thằng này phải chết. Dám cướp gái của bố... Mày đừng hòng sống yên ổn”

Quách Bất Bại ánh mắt âm trầm cực kì nhìn Long, hận không thể một đao đánh chết tên này. Nữ nhân hắn thích vậy mà cùng kẻ khác hôn môi, không những thế còn là chính cô ta chủ động. Quách Bất Bại không tức mới là lạ

Rất lâu sau, Long cùng Thanh Mị mới tách ra, một tia cam lộ kéo dài từ miệng hai người.

“Ông xã. Anh xấu lắm. Ở trước mặt mọi người trêu chọc em”

Thanh Mị ôm lấy Long, ánh mắt mờ trừng nhìn hắn, oán trách.

Nhìn Nguyễn Thanh Mị bộ dạng hoàn toàn như cô gái đang làm nũng bạn trai. Đám cảnh sát, mắt mờ thật lớn, cầm rút xuống đất, trong mắt tràn đầy vẻ khó thể tin nổi.

Đây là vị thủ trưởng mặt lạnh như tiền mà thường ngày mình vẫn gặp mặt sao? Không thể nào? Chẳng lẽ hôm nay mặt trời mọc đằng tây

Về phía Long, hắn cũng không để ý ánh mắt quái dị của mọi người, ôm lấy eo Nguyễn Thanh Mị, hắn cười dâm, nói nhỏ vào tai cô:

“Hắc. Bà xã, nếu muốn thưởng thì phải thưởng lớn ah, chỉ một cái hôn không đủ đâu. Đêm nay...”

Càng nghe, khuôn mặt Nguyễn Thanh Mị càng đỏ lên, bộ dạng thẹn thùng vô cùng. Cô vội vàng đẩy Long ra, khẽ gắt:

“Chán ghét. Anh quả thật đúng là đại sắc lang mà”

Nói xong, không để Long nói tiếp, cô xách tên thủ lĩnh lên rồi chạy đi

Thấy Nguyễn Thanh Mị đã rời đi, Long lắc đầu, trong mắt lóe lên một tia hưng phấn cùng chờ mong. Hắn rất mong đợi đến tối nay ah

Đi về phía Vương Oanh, thấy cô dùng ánh mắt như nhìn một người xa lạ, không chút cảm tình nhìn mình,

“Áy. Người đẹp. Ai chọc em vậy? Nói cho ta biết, ta đảm bảo đánh hắn”

Long tỏ vẻ bất bình, vỗ ngực đảm bảo. Một bộ thực sự sẽ đánh cái thằng làm Vương Oanh tức giận

“Không phải việc của Long công tử. Xin lỗi, hôm nay ta hơi mệt nên không thể cùng Long công tử đi ăn cơm được. Ta xin cáo từ trước”

Vương Oanh lạnh lùng nói một câu, sau đó không để Long phản ứng, cô vội vàng rời đi. Dù cô không ghét Long như trước, nhưng giờ cô cũng không muốn gặp lại hắn nữa. Không vì gì khác, chỉ vì cô đang né tránh cảm xúc của mình mà thôi

Nhìn Vương Oanh rời đi, Long cũng không ngăn cản. Hắn cùng Thanh Mị thân mật là do hắn cố tình tạo ra. Hắn muốn xem, khi thấy cảnh như vậy Vương Oanh sẽ làm gì

Thấy đối phương tức giận rời đi, Long khẽ nở nụ cười hài lòng. Chỉ cần Vương Oanh giận là được rồi. Bởi vì điều này chứng tỏ, cô nàng có cảm xúc với mình, nếu không cũng sẽ không có thái độ như vậy

Hiện tại, nếu như hắn cố gắng níu kéo đối phương, cũng chỉ khiến đối phương phản cảm mà thôi. Cơ mà, hắn tin tưởng sẽ tán đổ Vương Oanh, đơn giản vì hắn còn một vũ khí bí mật nữa

Tại bên trong một căn nhà nhỏ ở một hẻm tối ít người qua lại, một hắc y nhân trên mặt toát lên vẻ âm trầm cùng tức giận ngồi đó, bên cạnh hắn là có gần mười tên im lặng nhìn nhau, không ai nói với ai câu gì

“Đại ca. Nhật Tùng đã bị bắt. Giờ chúng ta phải làm sao?”

“Kế hoạch vẫn diễn ra như thường. Các người chuẩn bị sẵn anh em. Vào đêm hội KingAzir ngày mai chúng ta liền hành động” Hắc y nhân trầm giọng, sau đó căn dặn. Mặc dù hắn biết kế hoạch lần này rất có khả năng bị bại lộ, thế nhưng thời gian không cho phép trì hoãn nữa

“Ah.. Thằng khốn kiếp Long... Mối thù này ta quyết phải báo”

Trong bệnh viện, Vũ Văn Hải nhìn toàn thân quấn băng, ánh mắt lóe lên lửa giận cùng sát khí thấu xương nhìn hình ảnh Long đạt được Thiên Vị trên tivi

Là người thừa kế Vũ gia, một trong tứ đại gia tộc của thành phố, Vũ Văn Hải đã bao giờ bị người ta đánh, đã bao giờ trở thành trò cười cho thiên hạ. Hắn hận, hắn muốn Long phải trả giá vì những gì Long đã gây ra cho mình

“Lão Phúc. Phái người đi tìm giết một kẻ tên là Nguyễn Tuấn Long. Không, đổi lại, phái người bắt cóc một cô gái tên là Lạc Tuyết, sau đó hiếp xong giết cô ta”

Ở trên giường, Vũ Văn Hải dùng ánh mắt oán độc, âm thanh mang theo lửa giận vô biên nói về phía quản gia của mình.

“Long, tao sẽ cho mày nhìn con người yêu mày bị kẻ khác cưỡng hiếp. Ha...ha, còn Lạc Tuyết cũng đừng trách ta. Ai bảo cô đi yêu thằng đó, từ chối ta ah”

Số từ: 2352

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: Bắt Cóc

---- Thật sự cảm thấy cực khó viết về phần giải trí, âm nhạc.. Vì thế, ta quyết định bỏ qua cái vụ giải trí, âm nhạc.. này, cái đêm hội KingAzir cũng vì vậy mà bỏ qua nhé. Chỉ nhắc tới nó mà sẽ không diễn tả hoàn toàn. Mong mn thông cảm----

Đêm hội KingAzir kết thúc mang đến sự thỏa mãn vô cùng đối với các Fan của KingAzir. Trong đêm hội này, mọi người đều biết được, bộ phim đầu tiên

của hãng phim KingAzir chính là: Tây Du Kí.

Có điều, khiến những người có mặt ở đây hôm nay giật mình chính là giọng ca thần thành của Long. Lần đầu tiên, bọn họ mới biết được: Âm Nhạc lại có thể hay đến vậy

Tây Du Kí sẽ bắt đầu chạy máy quay vào ngày mai với dàn diễn viên cực kì nổi tiếng, đều là những diễn viên rất nổi trong ngành giải trí đế quốc. Và tất cả đều có một đặc điểm chung: Là người phương đông

Mang theo tâm trạng vui vẻ cùng hài lòng, mọi người rời khỏi nhà hát mà không biết rằng , đêm nay sẽ là một đêm không mấy an lành

“ Bà xã. Mọi việc thế nào rồi?”

Phía sau cánh gà, trong một căn phòng, Long hai tay ôm lấy eo Thanh Mị, ánh mắt nghiêm túc nhìn về phía màn hình tivi trước mặt

Chỉ thấy trên màn hình, một đám hắc y nhân ở trong đoàn người bắt đầu len lỏi vào bên trong nhà hát lớn. Bọn chúng nhìn nhau một lượt, sau đó hướng về phía chỗ Long đi tới

“ Quả như anh đoán. Trong sở cảnh sát của chúng ta có nội gian. Nếu không, tại sao bọn chúng lại biết việc anh sẽ ở lại cùng với người trong hãng phim thảo luận về bộ phim Tây Du Kí mà không trở về chứ”

Thanh Mị nghiêm mặt, trong mắt lóe lên sự tức giận. Lúc đầu, cô còn không tin vào những lời Long nói, nhưng hiện tại, cô hoàn toàn không có gì nghi ngờ rồi

Cảm nhận sự tức giận từ Thanh Mị, Long khẽ xoa nắn mà cô cười

“ Thôi nào! Đừng tức giận, trông em kia, như bà già đau khổ ấy. Em mới lên làm giám đốc Sở Cảnh Sát có mấy ngày? Làm sao có thể nắm giữ toàn bộ được, việc có nội gian cũng không có gì lạ. Yên tâm, mọi việc còn lại cứ giao cho anh”

Nói xong, hắn dùng ánh mắt thần bí, tràn đầy mưu mô quỷ kế nhìn về phía đám hắc y nhân. Hắn rất muốn nhìn, đám người này sẽ thoát khỏi kế hoạch của hắn như thế nào?

“ Đại ca. Theo tin tức từ “ người nằm vùng”, thì sau khi đêm hội kết thúc, KingAzir sẽ không ra về mà ở lại đây cùng những người trong hãng phim bàn luận về bộ phim sắp quay: Tây Du Kí”

Cách đó không xa, Đám hắc y nhân ẩn hình trong bóng đêm, ánh mắt tràn đầy cảnh giác nhìn về phía trước. Nơi mà trước mặt bọn hắn, rất đông cảnh sát đang tụ tập, bảo vệ một căn phòng nào đó

Thấy cảnh này, tên thủ lĩnh coi như ngu cũng biết tin tức của “ người nằm vùng” là đúng, nếu không, cũng sẽ không có nhiều cảnh sát tập trung ở đây như vậy

“ Hạ lệnh cho các anh em hành động” Tên thủ lĩnh gật đầu một cái, một tay để lại tai nhẹ giọng

Trong phòng, Nguyễn Thanh Mị thở gấp, khuôn mặt đỏ bừng tràn đầy vẻ gọi tình, đôi mắt xinh đẹp mọng nước, mê ly. Trước mặt cô, Long như một tên đói bụng lâu ngày, đang ngấu nghiến gặm hai chiếc bánh bao căng tròn, trắng mịn

- Reng...Reng

Tiếng chuông điện thoại vang lên khiến tên đang say tình giật mình một cái. Nguyễn Thanh Mị vội vàng đẩy Long ra, tiếp lấy điện thoại nghe điện, còn Long thì ngồi đó, bộ dạng buồn bực vô cùng.

May mà Long mới chỉ ve vãn Nguyễn Thanh Mị, nếu để đến lúc hắn xách thương xông pha trận mạc mà bị cắt đứt thế này, thì hắn xin thế sẽ cho cái thẳng gọi điện biết thế nào là sức mạnh của Long Hoàng

Mấy phút sau, Nguyễn Thanh Mị cúp điện thoại .Sau đó, cô vòng tay qua cổ hắn, ôm lấy cổ hắn cười hưng phấn

“Vừa rồi, thuộc hạ em vừa gọi tới. Trên địa bàn thành phố xuất hiện mấy chục vụ cướp của , đánh nhau, bạo loạn,... Hoàn toàn nằm trong dự đoán của anh. Ông xã, em phục anh rồi! Anh có thể chỉ em vài chiêu không?”

Nói xong, cô dùng ánh mắt sùng bái nhìn Long, thân hình dựa sát vào người hắn, cặp buoir vĩ đại ép thẳng không ngừng đung đưa

Cảm nhận trước ngực mình sự mềm mại từ cặp buoir, dục hỏa trong người Long mới vui đi một nửa lập tức bùng cháy, chỉ thấy hắn một tay ôm lấy vợ mình. Trong tiếng kinh hô của cô, lập tức đè cô nàng xuống đất cười dâm dăng:

“ Muốn anh chỉ vài chiêu ? cũng được, nhưng phải chiều anh trước đã”

Nói xong, hấn cúi đầu, ngậm lấy một bên bờ đào đang cương cứng mời gọi, còn một bên không ngừng xoa nắn. Lập tức, trong phòng diễn ra một cảnh tượng cực kì dâm mỹ khiến người khác phải đỏ mặt tía tai

“Đại ca. Mau nhìn”

Bên cạnh tên thủ lĩnh, một tên khủng bố lên tiếng. Chỉ thấy trước mặt bọn họ, một cô gái tuyệt mỹ ăn mặc cánh phục tử trong phòng đi ra, cô mang theo một bộ nghiêm trọng cực kì, nói gì đó với đám cảnh sát, sau đó liền mang theo bọn họ rời đi

Thấy thế, tên thủ lĩnh hai mắt lóe lên vẻ mừng rỡ. Hấn yêu cầu đồng bọn thực hiện mấy chục vụ án trên địa bàn thành phố mục đích chính là để cảnh sát thành phố phải náo loạn, bận rộn, phải điều động tới cả những tên cảnh sát trong này. Và quả nhiên, bọn cóm đã mắc câu

Bỗng nhiên, hấn nhìn thấy một người từ bên trong phòng, một người ăn mặc như hoàng đế, đầu đội mũ hình rồng kì lạ đi ra

“Đại ca. Đó chính là KingAzir”

Thấy người này, tên khủng bố nói nhỏ bên tai tên thủ lĩnh

Nghe đàn em thông báo, tên thủ lĩnh ánh mắt nhìn chăm chăm về phía Long khẽ gật đầu hạ lệnh:

“Tốt lắm. Kế hoạch bắt đầu. Mục tiêu bắt sống KingAzir”

“Chết cha. Mình để quên điện thoại trong nhà hát rồi”

Bên ngoài nhà hát, một cô gái xinh đẹp đứng đó vỗ đầu, bộ dạng giống như mình để quên cái gì vậy. Nếu như Long ở đây, sẽ nhận ra cô gái này là ai, chính là Vương Oanh

Vương Oanh là một Fan của Long, hay chính xác hơn là KingAzir. Trên Truyencv. Com, cô còn lấy nick nam I love KingAzir đủ thấy độ cuồng của cô thế nào rồi

Hôm nay, nghe nói là KingAzir sẽ xuất hiện khiến cô dùng hết tiền lương của mình để mua được một chiếc vé đi xem. Mặc dù không nhìn thấy khuôn mặt của đối phương, nhưng có thể nghe hấn nói, nghe hấn hát đã khiến cô cực kì thỏa mãn rồi

Vương Oanh rời khỏi hội trường một lúc mới sực nhớ ra mình để quên điện thoại trong hội trường. Và cũng chẳng biết là nó còn ở đó nữa hay không

Mang theo tâm trạng hi vọng mong manh, Vương Oanh quay ngược trở lại hội trường với ý đồ tìm lại điện thoại của mình

Bỗng nhiên, cô nhìn thấy một cảnh tượng. Cô nhìn thấy một đám hắc y nhân đang bắt cóc thần tượng của mình, bọn chúng đánh ngất KingAzir, sau đó ném hấn vào bên trong túi đen rồi dùng tốc độ nhanh nhất chạy khỏi đây

Thấy thế, Vương Oanh kinh hãi cực kì, cô muốn hét lên nhưng lập tức lấy hai tay che miệng mình lại

“Không được. Thực lực của bọn chúng cực mạnh. Nếu như thực sự kêu lên, không chỉ KingAzir gặp nguy hiểm mà mình cũng không an toàn rồi khỏi đây”

Nghĩ vậy, Vương Oanh không lên tiếng mà lẩn trốn vào bên trong bóng tối, sử dụng tới bí thuật của gia tộc, tạm thời che dấu khí tức bản thân

Cũng may đám hắc y nhân đang tập trung về phía Long nên không đủ thời gian phát hiện cô, để cô có thời gian thi triển xong bí thuật

Thấy đám hắc y nhân mang theo thần tượng của mình rời đi. Vương Oanh khuôn mặt trầm xuống, dùng tốc độ nhanh nhất chạy ra ngoài

Khi thấy đối phương bắt cóc Long lên một chiếc ô tô, sau đó ô tô rít gào chạy khỏi nhà hát. Vương Oanh hai mắt lóe lên một tia do dự, sau đó cắn răng:

“Kệ đi. Mình không thể để KingAzir xảy ra chuyện được. Xe ôm”

Nói xong, cô về phía trước, nơi mà ở đó có bốn năm tên xe ôm đang đứng vậy khách.

Thấy người tới là một cô gái xinh đẹp tuyệt mỹ, bọn họ hai mắt sáng ngời, bộ dạng nịnh hót

“Người đẹp, đi đâu để anh chở đi cho” Một tên mang theo thái độ niềm nở lên lên tiếng, ánh mắt nóng bỏng nhìn cô

Vương Oanh cũng không để ý tới hấn, cô vút ra một xấp tiền, lạnh giọng:

“Dùng tốc độ nhanh nhất đuổi theo chiếc xe kia, số tiền này liền thuộc về anh”

Nhìn xấp tiền ít nhất cũng khoảng vài chục nghìn linh tệ, tên xe ôm hai mắt sáng rực, lập tức thu hồi số tiền đó vào trong túi, vỗ ngực :

“Yên tâm, người đẹp cứ giao cho anh. Đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ”

Tại một nhà máy bỏ hoang, Long khoác trên người bộ quần áo của Long Hoàng Kiếm Đế, bên trong chiếc mũ rỗng, ánh mắt mang theo vẻ lạnh lùng nhưng âm thanh vẫn tràn đầy sợ hãi lên tiếng

“Các... các ngươi là ai?”

Sau đó, hắn còn giả bộ vùng vằng, ý đồ thoát khỏi sự trói buộc của đám hắc y nhân

“Đừng cố làm gì. Chiếc dây thừng này không chỉ có công dụng phong ấn linh lực mà nó còn có đặc tính là càng dấy dựa càng siết chặt. Vì thế, nếu không muốn đau đớn thì đừng cố dây làm gì”

Đối diện với Long, tên thủ lĩnh cười lạnh nói

Nghe vậy, Long không vùng vẫy nữa. Âm thanh lấp bắp tràn đầy hoang mang cùng lo sợ:

“Các.. các ngươi muốn làm gì? Ta với các ngươi không thù không oán, tại sao lại bắt cóc ta”

“Đúng là ngươi cùng bọn ta chẳng có liên quan gì tới nhau. Nhưng ai bảo ngươi là KingAzir đây”

Tên thủ lĩnh lạnh nhạt, sau đó hạ lệnh cho đám đàn em.

Một tên thấy thế gật đầu rồi đi về phía Long, cõng bỏ chiếc mũ hình rồng trên đầu hắn

Lập tức, khuôn mặt thật, khuôn mặt mà rất nhiều Fan cuồng của Long muốn thấy mà không được liền xuất hiện trước mắt bọn họ.

Khiến đám cướp kinh hãi chính là đôi phương quả thật là quá trẻ so với quy định. Một người có thể viết ra hai tuyệt tác văn học thế kỉ lại là một thiếu niên chưa đến hai mươi, đánh chết bọn họ cũng không tin

“Ngươi.. Ngươi thật sự là KingAzir?”

Tên thủ lĩnh mang theo thái độ ngờ vực lấp bắp kêu lên. Dù hắn không ở đại lục, nhưng danh tiếng của KingAzir thì quả thật như sấm đánh ngang tai và theo đó tất nhiên là khuôn mặt thật của đôi phương cũng là một điều thần bí chưa ai tìm ra được

“Tất...tất nhiên là ta”

Long hai mắt tràn đầy hoảng sợ, bộ dạng giống như vì quá sợ hãi mà nói ra thật phận của mình vậy

“Đại ca. Có khả năng đây chính là KingAzir. Giọng của hắn cùng giọng của ca sĩ đã hát bài : Tây Du Ki giống nhau đến 100%”

Một tên thuộc hạ lên mạng, lập tức ở trên Youtube tìm thấy đoạn nhạc thần thành mà Long đã hát ở buổi hòa nhạc. Một giọng ca được ví là “tiếng nói của thần thánh” với gần một tỷ lượt xem trong vòng chưa đầy ba tiếng đồng hồ

Nghe thuộc hạ nói vậy, tên thủ lĩnh khẽ gật đầu sau đó cảm thán

“Quả là tài không đợi tuổi. Ai mà ngờ được KingAzir lại chỉ là một thiếu niên chưa tới hai mươi tuổi. Thật sự là chuyện lạ thế giới ah”

Nói xong, hắn dùng ánh mắt lạnh nhưng băng, trên người tỏa ra sát khí kinh khủng dọa cho Long sợ vỡ mật, khuôn mặt trắng bệch, mồ hôi chảy dòng, ánh mắt kinh hãi nhìn tên thủ lĩnh

“KingAzir. Giờ ta cho ngươi hai con đường. Một là trở thành một bộ xương khô dưới nấm mồ. Hai là trở thành người của Ba Mươi Sáu Động Thiên. Ngươi chọn cái gì?”

p/s: Hôm nay sinh nhật tui nên sẽ chỉ có 1c thôi, mai sẽ đăng tiếp

Số từ: 2461

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Nguyên Nhân, Đồ Sắt

“Đại ca. Thế nào rồi?”

Bên ngoài phòng giam, một tên thuộc hạ nói nhỏ vào tai thủ lĩnh mình

“Chưa biết. Đối phương bảo để hần thời gian suy nghĩ. Mà chủ nhân yêu cầu chúng ta không được phép gây thương tổn tới hần vì thế ta cũng không thể ép buộc được”

Tên thủ lĩnh mang theo vẻ buồn bực. Vừa rồi hần nói, tất cả chỉ là dọa Long thôi, chứ nếu Long không đồng ý, tên thủ lĩnh cũng chỉ đánh ngất hần rồi mang về tổ chức. Dù sao, chủ nhân hần đã ra lệnh, không được gây thương tổn cho KingAzir, nếu không hần phải lấy mạng mình ra đổi

“Thôi kệ. Máy chống trộm KingAzir cẩn thận. Ta đi điện thoại cho chủ nhân”

Lắc đầu, tên thủ lĩnh ra lệnh cho mấy tên thuộc hạ của mình, sau đó rời đi

Bên ngoài nhà máy, Vương Oanh thân hình ẩn núp ở một chỗ tối, ánh mắt chăm chú nhìn về phía cửa vào nhà máy bỏ hoang, nơi mà có bốn năm tên hắc y nhân đứng đó

Từ trong không gian nhàn lấy ra một chiếc cái mắt kính, cô để lên mắt mình, nhìn về phía mấy tên hắc y nhân, khuôn mặt cô không khỏi trầm xuống:

“Năm tên Dẫn Nguyên Cảnh cấp 20, hai tên Dẫn Nguyên Cảnh cấp 21. Vấn đề nan giải ah”

Vương Oanh thực lực cũng chỉ có Dẫn Nguyên Cảnh cấp hai ba mà thôi. Đối mặt với năm tên cấp 20 cũng có thể đánh được, nhưng nếu đối mặt với bảy tên thì lại là một vấn đề cực khó

“Nhưng mà KingAzir đang ở bên trong đó. Anh ấy sẽ gặp nguy hiểm”

Nghĩ tới thần tượng của mình bị bắt cóc, sinh tử không biết. Vương Oanh lại sầu não vô cùng

Là một fan cuồng của KingAzir, sự an nguy của KingAzir là mối quan tâm hàng đầu nhất của Vương Oanh lúc này. Cô có thể làm mọi thứ để cứu Long ra, thậm chí là hi sinh tính mạng mình. Không phải là chém gió nhưng đó là sự thật về một Fan cuồng

“Mà kệ nó đi. Mình không tin bằng vào “Thần Thông Biến Hóa” lại không thể đột nhập vào trong đó”

Nói tới đây, Vương Oanh mang theo một vẻ tự tin cùng kiêu ngạo. Thần Thông Biến Hóa là một bí thuật mà Vương Oanh lúc nhỏ được một cao nhân truyền cho, có năng lực biến hình cực kì đáng sợ.

Vị cao nhân đó nói, tu luyện tới đại thành, dù cho Độ Không Cảnh cường giả cũng không thể phát hiện được hình dạng thật của cô khi cô đang biến hình

Như đã quyết tâm đột nhập vào bên trong giải cứu Long, Vương Oanh liền lập tức thi triển “Thần Thông Biến Hóa”. Chỉ thấy hai tay cô không ngừng kết ấn, theo cô không ngừng kết ấn, dưới chân cô xuất hiện một cái linh trận màu trắng

“Hô Biến”

Theo tiếng quát nhẹ của Vương Oanh, linh trận lập tức bắn lên một tia sáng nhỏ bao phủ lấy cô. Khi tia sáng biến mất, Vương Oanh đã biến mất, thay vào đó là một con ong mật

“Đi thôi. Mục tiêu giải cứu KingAzir”

Vẫy cánh, Vương Oanh liền bay vào bên trong. Với thực lực cấp 23 cùng với đặc tính che dấu của Thần Thông Biến Hóa, Vương Oanh rất dễ dàng tiến vào bên trong nhà máy bỏ hoang

Bay một lúc, cô liền tìm ra được nơi giam giữ KingAzir, chỉ là rất nhanh cô liền dừng sò, ánh mắt mở lớn, bộ dạng không thể nào tin được:

“Đây... đây không phải là Long công tử sao? Hần tại sao ở đây? KingAzir đâu? Chẳng lẽ..”

Bỗng cô chú ý tới bộ quần áo mà Long đang mặc cùng với chiếc mũ hình rồng quen thuộc để bên cạnh. Cô lập tức nghĩ tới một khả năng: Long chính là KingAzir

Cô nhớ tới một điều. Giọng ca của Long với “tiếng ca thần thánh” giống nhau đến 90%. Lúc đó cô nghe còn cảm thấy quen thuộc, hiện tại, khi thấy Long là KingAzir, cô mới nhớ ra giọng nói đó là của ai

“Không... không thể nào? Một kẻ một tên công tử ăn chơi mê gái tại sao có thể là KingAzir được? một kẻ háo sắc, đã có người yêu mà còn tán tỉnh mình thì tại sao lại có thể viết ra được câu chuyện tình hay như Tru Tiên được? Không, ta không tin”

Đứng ở trên không, Vương Oanh không ngừng lắc đầu. Cô không muốn tin thần tượng của mình lại là Long, một tên đúng chuẩn playboy. Mặc dù cô

không ghét gì Long, thậm chí là sau ngày hôm qua, trong lòng cô còn có chút tình cảm khác thường. Thế nhưng điều đó không có nghĩa là cô tin Long chính là KingAzir

Trong lòng Vương Oanh, KingAzir là một người có kiến thức uyên bác, am hiểu Phật – Đạo hai nhà thì mới có thể viết ra được hai tác phẩm sâu sắc như Tru Tiên, Tây Du Kí. Là một người có tình cảm chung thủy, cả đời chỉ yêu một người thì mới viết được ra một chuyện tình đẹp bên trong Tru Tiên,...

Và Long, hoàn toàn khác xa với hình tượng của KingAzir trong lòng cô. Đây mới chính là điều khiến cô hoàn toàn không tin nổi.

Cô đang định bay xuống hỏi cho ra nhẽ. Bỗng nhiên, cô nhìn thấy một tên đàn ông đi tới, người này khiến cô không khỏi ngưng trọng vô cùng. Bởi vì thực lực của đối phương là cấp 25, nếu như không cẩn thận, cô rất có thể bị phát hiện ra

Lúc này, tên thủ lĩnh cũng không phát hiện có người đang theo dõi mình. Hắn đi tới phòng giam, nhìn về phía Long cười lạnh:

“KingAzir. Thời gian suy nghĩ đã hết. Hãy nói ra quyết định của ngươi!”

Nghe vậy, Long ngẩng đầu, cũng không trả lời hắn mà lại hỏi:

“Ta không hiểu. Tại sao các ngươi nhất quyết muốn ta làm việc cho các ngươi?”

“Vậy hãy để ta giải thích cho ngươi biết”

Một âm thanh vang lên bên cạnh tên thủ lĩnh. Chỉ thấy một hình chiếu 3D của một lão già xuất hiện, âm thanh mang theo một sự tán thưởng

Thấy người này, tên thủ lĩnh cúi người, cung kính hô:

“Chủ nhân”

Lão già không để ý tới lời chào của tên thủ lĩnh, hắn quay sang nhìn Long trầm giọng:

“Ngươi chính là KingAzir? Quả thật là thiếu niên tuấn kiệt. Chưa đến 20 tuổi mà lại có thể viết ra hai bộ thần tác Tru Tiên và Tây Du Kí. Dù đã nghe thuộc hạ thuật lại, ta cũng kinh hãi không thôi”

Lão già nói những lời này là thật, bản thân hắn khi biết KingAzir chỉ là một thiếu niên chưa đến hai mươi tuổi, ban đầu còn tưởng mình nghe lầm đấy. Hiện tại được gặp người thật, hắn cuối cùng cũng tin tưởng rồi

“Quá khen. Không biết lý do các vị muốn ta làm việc cho các vị là gì? Nếu như lý do chính đáng, ta cũng không ngại giúp”

Long khiêm tốn nói một câu. Thái độ bình tĩnh vô cùng, hoàn toàn không còn vẻ sợ hãi như lúc ban đầu

Thấy Long không chút sợ sệt, mang theo một vẻ bình thản, giống như đang cùng một người bình thường nói chuyện chứ không phải là một đám bắt cóc. Lão già không khỏi nhũn mày, trong lòng xuất hiện một dự cảm bất an

Thế nhưng, nghĩ tới nơi này thuộc hạ của mình cũng hơn trăm người, lão già liền bình tĩnh lại cười nói:

“Quả không hổ danh là Hoàng Đế Tiên Hiệp. Ở trong tình cảnh như vậy mà vẫn giữ được sự tỉnh táo.

Ta là Linh Huyền, động chủ động số năm của Ba Mươi Sáu Động Thiên. Ba Mươi Sáu động thiên chúng ta muốn ngươi đầu nhập chúng ta là bởi vì hai tác phẩm của ngươi giúp chúng ta đột phá

Ngươi không biết. Khi Tru Tiên xuất bản và được phát hành rộng rãi trên đại lục thì có tin đồn rằng Giáo Hoàng Thiên Chúa Giáo, Phật Chủ Phật Giáo, Thần Từ Thần Giáo và Thiên Đế của Đạo Giáo đã đột phá Độ Không Cảnh, bước vào Thiên Nhân Cảnh

Sau đó, Tây Du Kí của ngươi xuất bản. Nhiều cường giả có trí tuệ tuyệt luân từ trong quyển sách của ngươi đạt được sự lĩnh ngộ, đột phá cảnh giới

Từ đó, chúng ta biết được sách của ngươi có thể trợ giúp người khác đột phá. Đó chính là lý do tại sao ta muốn ngươi làm việc cho chúng ta”

Nói tới đây, Linh Huyền âm thanh càng trở nên kích động, ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía Long. Hắn tin, chỉ cần Long giúp đỡ, thực lực của Ba Mươi Sáu động thiên sẽ tăng mạnh, đến khi đó bọn họ không còn sợ đế quốc nữa

Nghe vậy, Long hai mắt lóe lên dị sắc, miệng khẽ lẩm bẩm:

“Vậy là mình đoán đúng! Sách của mình có thể trợ giúp người khác đột phá. Đây quả thật là niềm vui ngoài ý muốn ah”

Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn Linh Huyền, cười nói:

“Ra là vì lý do này. Nếu vậy, ta cũng đã có câu trả lời của mình. Câu trả lời của ta là...”

Trong ánh mắt chờ đợi của đám người Linh Huyền, Long phun ra một chữ, một chữ khiến bọn họ sửng sò, sau đó là khuôn mặt trầm xuống

“Không”

“KingAzir, cho ngươi suy nghĩ lại. Hiện tại ngươi đang ở trong tay chúng ta. Chúng ta muốn giết ngươi như giết một con kiến mà thôi. Nếu không muốn mất mạng, khôn hồn thì đồng ý với điều kiện của chúng ta”

Linh Huyền ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn Long, uy hiếp:

“Ha...ha, tưởng ta không biết Ba Mươi Sáu động thiên các ngươi là gì sao? Một lũ phản quốc. Ta đi theo các ngươi, không phải cũng trở thành tội đồ của Việt tộc sao? Xin lỗi ta không làm được”

Long lắc đầu, cũng không để Linh Huyền nói tiếp, hắn đã cắt lời, mang theo một nụ cười trào phúng:

“Còn về việc muốn giết ta?. Nếu như ngươi tới ta còn có thể suy nghĩ lại, thế nhưng hiện tại ngươi chỉ là một hình chiếu 3D mà không phải bản thể, vì thế ta chẳng có gì mà sợ cả. Hay là ngươi nghĩ, chỉ bằng hơn trăm tên thuộc hạ Dẫn Nguyên Cảnh bên ngoài kia có thể giết được ta”

Nghe vậy, Linh Huyền muốn phản bác, nhưng lập tức bị tình cảnh trước mắt dọa sợ. Không chỉ hắn mà những người xung quanh cũng khiếp hãi không thôi

Chỉ thấy, Long vừa nói xong liền đứng dậy, khẽ gồng mình một cái, lập tức chiếc dây thừng đang trói hắn liền vỡ nát

Vừa thoát khỏi dây thừng, Long lập tức biến mất. Hiện tại, mục đích của hắn đã đạt được, hắn hoàn toàn không cần phải giả bộ nữa

“Cái gì! Người đâu?”

Linh Huyền kinh hãi kêu lên một tiếng, thế nhưng đó cũng là tiếng kêu cuối cùng của hắn sau đó hình chiếu 3D liền biến mất

Bên ngoài vũ trụ, tại trên một chiếc phi thuyền khổng lồ, Linh Huyền nhìn màn hình tivi đen ngòm, khuôn mặt trầm xuống, nhắc đến điện thoại lập tức hạ lệnh:

“Mau, tiến vào bên trong nhà máy, bắt sống KingAzir cho ta”

“Thật nhanh ah. Nhanh như vậy mà đã tới rồi”

Bên trong nhà máy, Long một kiếm đâm xuyên trái tim tên thủ lĩnh. Ánh mắt nhìn về phía hơn trăm tên Dẫn Nguyên Cảnh đang tiến vào bên trong nhà máy bỏ hoang, cười lạnh lạnh bầm một câu

Rút kiếm ra, tên thủ lĩnh lập tức mặt mở lớn, phun ra một ngụm máu, ngã xuống đất, trở thành một cái xác không hồn

“Xem nào. Một trăm linh hồn Linh Sư, đủ để ta cường hóa kỹ năng các vị tướng ah”

Nội tại “Đọa Đầy” của Thresh giúp cho Long khi giết người sẽ hấp thu linh hồn của kẻ đó. Hấp thu càng nhiều linh hồn, càng đạt được nhiều năng lực từ Đọa Đầy.

Thời gian gần đây, Long chém giết cũng không phải là nhiều, nếu như chém giết nhiều nhất cũng là ở Đình gia. Tuy vậy, hắn giết cũng chưa đến trăm người

Hiện tại thì khác rồi, có hơn mấy trăm tên linh sư đến hiện mạng, Long cũng không từ chối làm gì.

“Vây ta xin tuyên bố. Trò chơi chết chóc, chính thức bắt đầu”

Khẽ liếm môi, hai mắt Long lóe lên một tia sát cơ cùng hưng phấn. Hắn không phải là một kẻ thị sát, thế nhưng nghĩ tới có thể cường hóa toàn bộ kỹ năng của mình, hắn lại không thể không kích động

Bước lên một bước, Long liền biến mất. Chỉ trong tích tắc liền xuất hiện bên trong đám người. Kỹ năng E: Quét Kiếm liền lập tức được dùng ra. Thân hình như quỷ mị ở trong đám người lúc ẩn, lúc hiện. Hắn lướt tới đâu, là có kẻ ngã xuống, trở thành một cái xác không hồn

Số từ: 2458

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Lạc Tuyệt Gặp Nạn

“Thật mạnh. Đây là sức mạnh của Long công tử sao?”

Ở trên không, Vương Oanh ánh mắt si dại nhìn xuống tình cảnh máu tanh phía dưới sân. Cô kinh hãi không phải vì cảnh chém giết đầy huyết tinh trước mặt mình. Dầu sao, thân là một linh sư, việc chém giết là điều không thể tránh khỏi

Điều khiến cô chấn động nhất chính là sức mạnh khủng bố mà Long bày ra. Một người, một kiếm ở giữa vòng vây của hơn trăm Dẫn Nguyên Cảnh như chỗ không người, ra chiêu không chút lưu tình, cực kì tàn khốc và quyết đoán

Nhìn đối phương dù đối mặt với hơn trăm tên Dẫn Nguyên Cảnh nhưng trên mặt không một chút sốt sắng, vẫn treo một nụ cười tà mị. Một vẻ bình thản đến lạ người như là trước mặt hắn không phải là một trăm Dẫn Nguyên Cảnh mà chỉ là những con kiến hôi vậy. Vương Oanh không khỏi suy nghĩ thất thần

Long cầm Diệt Thần Kiếm trên tay, quần áo không một chút máu tươi nào. Nếu không phải xung quanh hắn nằm la liệt xác chết cùng với sát khí kinh khủng từ trên người hắn tỏa ra xung quanh, không ai nghĩ hắn chính là kẻ đã giết hơn trăm tên Dẫn Nguyên Cảnh này

Dơ tay lên, trong tay ngưng tụ Đế Long Diễm. Phất tay, Đế Long Diễm liền hóa thành mấy trăm tia lửa rơi xuống những xác chết. Lập tức, toàn bộ xác chết đều hóa thành tro bụi, biến mất nhưng chưa bao giờ tồn tại

“Vương Oanh tiểu thư. Nếu đến rồi thì cũng nên hiện thân ah”

Long ngẩng đầu, ánh mắt tràn đầy ý cười nhìn về phía con ong đang bay trên đầu mình. Trong lòng cũng không khỏi một phen kinh ngạc, thật không ngờ ở một nơi như vậy lại có thể gặp được Vương Oanh ah.

-Xoẹt

Con ong bay xuống, sau đó một làn sương mù từ con ong xuất hiện. Sau khi làn sương mù biến mất, Vương Oanh bước ra. Ánh mắt nhìn Long chăm chăm, giống như muốn nhìn thấu Long vậy

“Ta mặc dù biết ta rất đẹp trai, soái đến thiên địa bất dung nhưng cũng không cần dùng ánh mắt như vậy nhìn ta ah. Ta rất thẹn thùng đó”

Long giả bộ ngượng ngùng, hai tay chỉ chỉ vào nhau, e thẹn nói. Bộ dạng hết như một tiểu thư đài các bị một đám sắc lang nhìn vậy

Về phía Vương Oanh, cô hoàn toàn không bị bộ dạng của Long làm cho buồn nôn. Cô cứ như vậy nhìn hắn thật lâu, rất lâu sau mới mở miệng, âm thanh cực kì nghiêm túc:

“Nói cho ta biết. Anh thật sự là KingAzir?”

“Đúng vậy. Chính là ta”

Long cười cợt, hắn cũng không phủ nhận mà trả lời. Nếu như Vương Oanh đã biết hắn chính là KingAzir, hắn cũng không thêm che dấu nữa.

Quả nhiên, khi nghe Long nói vậy. Vương Oanh trên khuôn mặt tuyệt sắc đầy vẻ bình tĩnh dần dần xuất hiện một đóa hồng vân, thân hình cũng run lên:

“Wow. Anh thật sự là KingAzir.”

Vương Oanh hét lớn một tiếng chấn động thương khung đến nỗi Long phải bịt hai tay lại. Sau đó, cô như một mũi tên bắn về phía Long, ôm lấy tay hắn lắc liên tục, đồng thời không ngừng kêu gào, bộ dạng điên cuồng vô cùng

“Trời ạ! Tại sao anh lại không nói cho ta biết chứ? KingAzir... không... Long công tử, ta là fan cuồng của ngài ah. Tên nhân vật trên truyệnv của ta là I Love KingAzir đó”

Nói xong, cô lấy từ trong ngực ra một bức ảnh, ánh mắt chờ mong nhìn Long

“Long công tử, ngài có thể cho ta chữ kí được không?”

Nhìn thái độ của cô nàng bây giờ, ai có thể nghĩ rằng hôm qua Vương Oanh còn có ý định không bao giờ gặp lại Long đây

Trải qua một thời gian dài theo dõi, hết từ kinh ngạc này sang kinh ngạc khác thì hiện tại hình ảnh của Long trong mắt Vương Oanh thay đổi hoàn toàn.

Nếu lúc trước, trong mắt cô, Long là một tên playboy, mê gái thì giờ đây Long phủ thêm một tầng hào quang thần bí, thực lực khủng bố và đặc biệt chính là thân phận của hắn: KingAzir - Thần tượng mà cô sùng bái nhất

Nhìn Vương Oanh cùng cô nàng mà mình quen biết khác nhau một trời một vực, Long há mồm muốn nói gì đó nhưng cuối cùng nói không nên lời. Trong

lòng hoàn toàn bị câu nói của cô nàng làm cho shock nặng

I love KingAzir là một trong những cái tên mà hắn nhớ rõ nhất. Một nhân vật với những phát ngôn gây shock như: “KingAzir, I love you chịch chịch.” “KingAzir, đây là số điện thoại của ta, ta chờ ngài ah”....

Lúc đầu hắn còn tưởng là một thanh niên nào đó dùng acc clone troll mình. Nhưng hiện tại xem ra, đây quả thực là một cô gái, không những thế còn là một cô gái tuyệt sắc.

Bất quá, cũng chỉ là một giây kinh ngạc mà thôi sau đó lại chuyển sang kinh hãi vô cùng. Nếu Vương Oanh là fan ruột của mình, việc tán cô nàng cũng trở lên dễ dàng hơn nhiều

Cầm lên bức ảnh, lập tức Long máu mũi phun ra, trong người dục hỏa lập tức bùng lên. Hắn dùng ánh khó tin nhìn cô, âm thanh tràn đầy vẻ không xác định, lắp bắp nói:

“Đây là thứ mà em muốn ta kí?”

Chỉ thấy, trong tay Long chính là bức ảnh chụp Vương Oanh chỉ mặc đúng một bộ bikini thiếu vải, để lộ ra làn da trắng bóc không một tia sẹo lồi.

Bộ ngực vĩ đại tràn đầy dụ người ẩn hiện sau chiếc áo ngực màu đen, một hình ảnh tràn đầy tính dụ người

“Đúng vậy. Có vấn đề gì sao?”

Vương Oanh khó hiểu sau đó nhìn xuống tấm ảnh mà mình đưa cho Long, lập tức khuôn mặt đỏ bừng vì thẹn thùng, trong lòng thầm kêu một tiếng không xong: Minh vậy mà đăng trí đưa tấm ảnh đó cho hắn

Dùng tốc độ nhanh nhất đánh về phía Long, mục đích chính là cướp lấy tấm ảnh từ tay Long.

Thế nhưng Long sẽ để cô thực hiện được sao. Chỉ thấy hắn phát tay thu hồi tấm ảnh khiến hành động cướp lại của Vương Oanh hoàn toàn thất bại. Mang theo vẻ cười tà nhìn Vương Oanh nói:

“Không có vấn đề gì. Cơ mà tấm hình này anh rất thích, vì thế anh sẽ thu lại nó. Đổi lại, anh sẽ tặng em một thứ khác ah”

Nói xong, hắn ôm lấy eo cô, nâng cầm cô lên, không chút do dự hôn xuống đôi môi đỏ mọng của người đẹp

Tình, Vương Oanh hoàn toàn bị biến cố bất ngờ làm cho chấn động. ánh mắt mở thật lớn, ngo ngắc nhìn Long không nói lên lời, cũng không đẩy hắn ra. Không phải cô không muốn đẩy mà là lúc này cô hoàn toàn bị " món quà" đặc biệt này làm cho chấn kinh rồi

Rất lâu sau, Long và Vương Oanh mới tách ra. Khẽ liếm môi lẩm bẩm:

“Vương Oanh. Miệng em thật ngọt ”

“Ah...Ah. Nụ hôn đầu của ta... Ah...”

Âm thanh của Long vang lên khiến Vương Oanh bừng tỉnh, cô dùng tốc độ nhanh nhất đẩy hắn ra. Khuôn mặt đỏ bừng vì ngượng ngùng, cô hét lên một tiếng, hai tay ôm mặt rồi chạy vội ra ngoài

Long cũng không đuổi theo mà đứng đó nở một nụ cười đắc ý. Nếu như ban đầu, hắn mà hôn Vương Oanh chắc chắn sẽ bị cô nàng cho ăn ngay một cái tát

Nhưng giờ thì khác rồi, Vương Oanh đã biết thân phận của mình, không những vậy còn là một Fan cuồng của mình. Hắn tin, khi mình hôn cô mặc dù sẽ khiến cô tức giận, nhưng chắc chắn sẽ không đánh lại. Căng nhất là bỏ chạy mà thôi. Và hắn đã đoán đúng

- Phụt

Đang chuẩn bị rời khỏi nhà máy bỏ hoang, Long bỗng nhiên phun ra một ngụm máu. Khuôn mặt trắng bệch như người bị thương nặng

Lau đi máu trên miệng mình, Long khuôn mặt vui vẻ liền trầm xuống, sát khí lạnh thấu xương, khủng bố từ trên người hắn bành trướng. Âm thanh tràn đầy âm u, giống như tiếng nói của tử thần vang vọng khắp nhà máy:

“Là...ai..dám...động.. tới... Lạc ...Tuyệt?”

Quay ngược thời gian về khoảng gần một tiếng trước. Sau khi đêm hội kết thúc, nghe Thanh Mị nói Long có việc bận phải làm nên bốn người đành ra về trước

“Um. Thật không ngờ anh Long lại hát hay đến vậy. Các ca sĩ hàng đầu thế giới quả thật chỉ đáng xách dép cho anh ấy”

Uyển Như hai tay đan vào nhau, ánh mắt tràn đầy nhu tình mật ý, ngẩng đầu cảm thán. Long mang cho cô hết kinh ngạc này tới kinh ngạc khác, từ sức mạnh, đến viết truyện... và giờ là tiếng ca thần thánh của hắn, không gì mà cô không cảm thấy mới mẻ, chấn động và yêu mến

“Ha...ha, sau này em còn kinh ngạc nhiều lắm”

Lạc Tuyết vỗ vai cô cười nói. Ở với Long đã mười bốn năm, cô hoàn toàn hiểu Long còn hơn cả bản thân mình. Cô biết đây chỉ là một góc băng sơn của Long mà thôi

“Mồ! thật chán ah. Onichan lại đi công việc, nếu không em phải bắt anh ấy ngày nào cũng hát cho bọn em mới được”

Bên cạnh Lạc Tuyết, Ren bộ dạng buồn bực lắm lắm. Nghe Long hát xong, cô thật sự không muốn nghe bất kì ca sĩ nào hát nữa, cảm tưởng như nghe người khác hát là tra tấn lỗ tai cô vậy. Mới cả cô cũng nghe chưa đủ, cô còn muốn nghe nữa ah

“Đồng ý: Ren cũng chưa nghe đủ”

Ren gật đầu phụ họa, ánh mắt mang theo vẻ uể oải. Thật rất muốn nghe chủ nhân hát nữa

“Nếu vậy, để chị tới gặp anh ấy, bảo anh ấy thu âm lại cho mọi người nghe”

Thấy Ren với Rin mang theo khuôn mặt chờ đợi, chán trường giống như là mất hết sức sống vậy. Lạc Tuyết không khỏi đề nghị

Nghe thế, Ren với Rin hai mắt sáng ngời tràn đầy hưng phấn, gật đầu liên tục

“Chị Lạc Tuyết. Nhờ chị cả đó nha”

“Cầu xin: Chị Tuyết, giúp bọn em lần này ah”

“Được rồi. Ba người ở đây đợi chị”

Lạc Tuyết cười xoa đầu hai Ren, Rin. Sau đó cô xoay người chạy về phía nhà hát.

Cả bốn người Lạc Tuyết đều không để ý rằng, cách đó không xa, một ánh mắt đang nhìn chăm chăm bốn người bọn họ. Khi thấy Lạc Tuyết rời khỏi, ánh mắt trở nên sáng ngời

“Mục tiêu đã tách ra đi một mình. Bắt đầu hành động”

“Cô gái... Khục... không biết cô có thể giúp bà lão ta một tay được không?”

Bên ngoài nhà hát, Lạc Tuyết đang định bước vào trong thì âm thanh già nua vang lên

Quay đầu lại, cô phát hiện một bà lão lớn tuổi đang loay hoay bên một chiếc xe đạp chở hoa quả. Chiếc xe đạp ngã trên mặt đất, thùng đựng hoa quả rơi ra khiến hoa quả bên trong rơi vương vãi trên mặt đất, còn bà lão thì đang dùng ánh mắt cầu xin nhìn cô

Thấy thế, Lạc Tuyết động lòng trắc ẩn, cô đi tới ngồi xuống giúp đỡ bà lão nhặt từng trái hoa quả lên, cô ngẩng đầu nhìn bà lão cười ôn hòa

“Đề cháu giúp bà một tay”

“Bác”

Bỗng nhiên, Lạc Tuyết biến sắc. Chỉ thấy cô hai mắt trợn lên, toàn thân run lên một cái, đầu óc trở quay cuồng sau đã ngã xuống đất bất tỉnh nhân sự. Khi cô ngã xuống đất, phía sau cô hiện lên một tên hắc y nhân, trong tay còn cầm một cái súng điện

“Nhiệm vụ hoàn thành, chúng ta lập tức rời khỏi”

Nói xong, hắn nhấc Lạc Tuyết lên vai. Bà lão cũng biến thành một tên đàn ông cao lớn, cùng với đồng bọn vội vàng rời khỏi hiện trường, ngồi lên một chiếc Flycar bay mất

Số từ: 2303

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Một Đêm Mất Ngủ

Bên ngoài nhà máy bỏ hoang, Vương Oanh khuôn mặt đỏ bừng giống như người say rượu, trong lòng ngượng ngùng vô cùng. Nụ hôn đầu của cô, nụ hôn được cô giữ suốt hai mươi năm vậy mà bị Long lấy mất.

Điều kì lạ là, với tính cách của mình, cô đã cho Long ăn một cái tát nhưng cuối cùng cô lại thẹn thùng chạy đi

Quả thật cô có chút giận khi Long cưỡng hôn mình, nhưng đây là phản ứng của bất kì cô gái nào khi bị người con trai cướp mất nụ hôn đầu của mình

Giờ bình tĩnh lại, cô cảm thấy mình cũng không giận điên như là mình nghĩ. Không những thế, trong lòng ả ả có chút mừng rỡ

Nhớ tới Long tặng cô một viên cao phẩm Tam giai bảo thạch, nhớ tới hôm qua, Long cứu cô một mạng, nhớ tới thân phận của Long là KingAzir : thần tượng mà cô sùng bái nhất Vương Oanh. Vương Oanh không khỏi suy nghĩ xuất thần

“Ồ! Mà sao anh ấy chưa ra nhỉ?”

Bỗng nhiên, Vương Oanh phát hiện từ nãy đến giờ đã qua mười phút, vậy mà Long vẫn chưa ra ngoài

“Chẳng lẽ việc mình bỏ chạy khiến anh ấy tức giận sao?”

Vương Oanh trong lòng không khỏi lo lắng. Cô sợ nhất chính là việc mình bỏ chạy ra ngoài khiến Long tức giận, từ đó đâm ra chán ghét mình. Đây quả thật là ác mộng của Vương Oanh

Mang theo tâm trạng sốt sắng cùng sợ sệt, Vương Oanh quay trở lại nhà máy bỏ hoang, âm thanh tràn đầy sự hoang mang cùng áy náy:

“Long công tử... Ta.. ta...”

Thế nhưng, chưa kịp nói xong thì toàn thân cô run lên bần bật. Hai tay cô ôm lấy thân thể mình, ánh mắt tràn đầy vẻ chán kinh hãi hãi

“Thật... thật lạnh... Tại sao trong này lại lạnh như vậy? không đúng? Đây là sát khí?”

Nói xong, cô nhìn về phía trước. Chỉ thấy, Long đứng đó, khuôn mặt lạnh như băng, không một chút cảm tình. Từ trên người hắn, một luồng sát khí kinh khủng bao trùm cả căn phòng. Sát khí khủng bố tới nỗi, hầu như mọi nơi trong nhà máy bỏ hoang đều bị đóng băng lại

“Long...Long công tử?”

Vương Oanh âm thanh run run, khuôn mặt trắng bệch, ánh mắt tràn đầy sự kinh khủng nhìn Long. Hiện tại, trong mắt cô, Long không phải là một playboy vô sỉ, mê gái hay là một thần tượng mà mình yêu mến mà lúc này, hắn là một tên ác ma, một tử thần, một kẻ đã giết vô số mạng người

“Vương Oanh. Em có thể về trước được không? Anh có chút chuyện cần giải quyết”

Long quay đầu khẽ nở nụ cười. Thế nhưng, nụ cười của hắn trong mắt cô tràn đầy sự ghê rợn

Tiếng nói của Long đánh thức Vương Oanh từ trong sợ hãi tỉnh táo lại sau đó thở ra một hơi. Long bộ dạng như vậy chứng tỏ hắn không giận cô

Nghe hắn nói vậy, cô khẽ gật đầu sau đó rời đi. Mặc dù rất muốn biết Long có chuyện gì mà lại biến thành một tên đáng sợ như vậy, nhưng cô cũng thức thời không hỏi nhiều.

Thấy Vương Oanh đã rời đi, Long hai mắt tràn đầy sát cơ. Trên người hắn, sát khí không những không biến mất còn trở nên đậm đặc, ả ả có thể nhìn thấy một làn khói đen phía sau Long

Tâm niệm khẽ động, trước mặt Long hiện ra một hình chiếu 3D của một người đàn ông. Nếu có ai ở đây, chắc chắn sẽ kinh hãi kêu lên, bởi vì người đàn ông này chính là hoàng đế Đại Việt Đế Quốc: Nguyễn Quang Nam

Quang Nam ánh mắt nhìn về phía Long tràn đầy nóng bỏng cùng sùng bái, ông quỳ một chân trên đất, cúi đầu, một tay để lên ngực âm thanh kích động vô cùng hô:

“Long Hoàng đại nhân”

Một tiếng này mà bất kì ai nghe được chắc chắn sẽ chấn động không thôi. Đường đường là hoàng đế của đế quốc, một người đứng trên vạn người, trong tay cầm quyền sinh sát mà lại dùng âm thanh cung kính, thậm chí có phần sùng kính đối với một thiếu niên chưa đến hai mươi. Quả thật là không thể tin được

Chỉ có Quang Nam là biết rõ vị thiếu niên trước mặt mình khủng bố thế nào. Không chỉ thế lực phía sau hắn đủ để hủy diệt cả đại lục mà chỉ nói đến sức mạnh và trí tuệ của đối phương cũng đủ Quang Nam sùng bái vô cùng

Về phía Long, hắn hoàn toàn không giống như mấy tên nhân vật trong tiểu thuyết khiếm tốn này nọ, khách khí với Quang Nam vài câu. Hắn chỉ lạnh lùng,

âm thanh không một chút cảm tình :

“ Cho ta số điện thoại của thành chủ thành phố Hà Bắc: Chiến Thắng”

Cảm nhận được sự lãnh đạm từ Long, Quang Nam không khỏi ngẩn đầu, lập tức khuôn mặt ông biến sắc. Ông chỉ thấy thiếu niên ôn hòa mà ông biết hiện tại đã thay vào đó là một người với đôi mắt lạnh như băng cùng sát khí kinh khủng

“Đại nhân.Không biết ngài?” Quang Nam trong lòng trầm xuống, khuôn mặt nghiêm túc nói

“ Chuyện này là chuyện riêng của ta. Ông cứ cho ta số điện thoại của Chiến Thắng là được” Long lạnh nhạt, không chút do dự cắt lời Quang Nam

Nghe vậy, Quang Nam biết Long không muốn nhiều lời giải thích, ông gật đầu . Cũng không đọc số điện thoại cho Long mà lại trực tiếp gọi điện cho Chiến Thắng

Trước mặt Long hiện lên một hình chiếu 3D của một nam nhân. Người nam nhân này khoảng hơn 40 tuổi, khuôn mặt bình thường, thân hình cao lớn, trên người tỏa ra một cỗ khí thế bá giả. Không phải ai khác chính là thành chủ: Hoàng Chiến Thắng

Nhìn thanh niên trước mặt, Chiến Thắng không khỏi nghi hoặc hỏi:

“ Xin chào. Ta là thành chủ thành phố Hà Bắc: Chiến Thắng. Xin hỏi ngài là..?”

“ Long Tộc Chí Tôn. Nhất Thiên Long Hoàng” Long lạnh nhạt nói ra tám chữ

Nghe tám chữ này, Chiến Thắng đồng tử co dút lại. Lập tức quỳ xuống, trên mặt mồ hôi chảy ra như suối, bộ dạng sợ hãi cực kì nói không thành lời:

“ Tham... Tham... kiến ... Long... Hoàng... đại... nhân”

Là một trong ba thành phố phát triển để quốc, Chiến Thắng hoàn toàn biết tới những điều cơ mật của đế quốc. Hắn biết đế quốc có sự bảo vệ của một chủng tộc Yêu Thú cường đại, một chủng tộc đã biến mất từ rất lâu: Long Tộc. Cũng nghe tới Long Tộc đã có người cầm đầu. Tám chữ: Long Tộc Chí Tôn, Nhất Thiên Long Hoàng chính là đại biểu cho người này

Và giờ, hắn nghe được tám chữ này từ một thiếu niên. Điều này chứng tỏ, đối phương chính là vị Long Hoàng thần bí của Long Tộc. Thân phận cực kì khủng bố của thanh niên trước mặt khiến hắn run rẩy. Nếu không phải tâm trí hắn vững vàng thì rất có thể bị dọa tới vãi đái ra quần mất

Hắn cũng không tin có kẻ dám mạo danh. Bởi vì chỉ cần Long Tộc phát hiện ra kẻ mạo danh, chắc chắn kẻ đó sẽ nhận được sự trừng phạt tàn khốc nhất của Long Tộc

“ Đứng lên đi. Người yêu của ta: Lạc Tuyết, cũng là Long Hậu của Long Tộc đã bị người bắt cóc trong thành phố này. Ông nghĩ phải làm gì bây giờ?”

Long hít một hơi, âm thanh lạnh giá tràn đầy sát cơ nói

Nghe xong, Chiến Thắng toàn thân run lên. Trong lòng lời mười tám đời tổ tông cái bọn bắt cóc ra âm thầm thăm hỏi một lần. Mẹ nó! Bắt ai không bắt lại đi bắt Long Hậu của Long tộc, đây không phải muốn thành phố này bị hủy diệt sao?

“Đại nhân yên tâm, việc này cứ giao cho ta. Ta đảm bảo sẽ mang Long Hậu trở về an toàn”

“ Ta cho ông thời gian mười phút. Tìm ra nơi kẻ bắt cóc đang giam giữ Long Hậu. Nếu như sau mười phút mà không tìm thấy cô ấy. Cái thành phố Hà Bắc này không cần thiết tồn tại nữa?”

Long nói điều này hoàn toàn không có một chút cảm tình. Giống như tiêu diệt cả thành phố mấy trăm ngàn dân là một điều quá đỗi bình thường

Hắn không nói đùa. Nếu như thật sự trong vòng mười phút mà chưa có tin từ Lạc Tuyết, hắn sẽ không chút do dự hủy diệt cái thành phố Hà Bắc. Hắn đủ sức làm việc này, đơn giản thì chỉ là hai quả bom nguyên tử mà thôi

Dân thường có thể không chết, nhưng cái thành phố này, chắc chắn phải biến mất khỏi bản đồ đế quốc . Lạc Tuyết bị bắt cóc, thật sự khiến hắn điên cuồng rồi, nếu không phải vẫn cảm nhận được cô ấy an toàn thì rất có thể Long đã biến thành một tên ác quỷ

Đưa ra tối hậu thư của mình, không để Chiến Thắng phản ứng. Long liền biến thành Yasuo siêu phẩm, bay lên không biến mất. Để lại Chiến Thắng ngơ ngác đứng đó

“ Mẹ kiếp! Đừng để ta biết được thằng nào bắt cóc Long Hậu. Ta không thông ass hắn ta éo phải thành chủ thành phố này”

Đợi cho Long rời đi, Chiến Thắng ngẩn đầu chửi thề một tiếng. Hắn không dám chửi Long tuyệt tình dám hủy diệt thành phố, hắn chửi chính là đám người đã bắt cóc Long Hậu

Chửi một hồi, Chiến Thắng lập tức nhấc lên điện thoại, dùng tốc độ nhanh nhất ra lệnh cho thuộc hạ. Hiện tại, thời gian chỉ tính bằng từng phút, hắn không muốn vì một giây chậm trễ của mình mà thành phố này biến mất

“ Alo. Thanh Mị à. Ta, Chiến Thắng đây. Đúng vậy, ta muốn cô điều động toàn bộ lực lượng cảnh sát đi tìm một người. Một người tên là Lạc Tuyết”

Sờ cảnh sát, phòng giám đốc. Thanh Mị hai mắt sưng sờ, mang theo một vẻ giận mình cùng khó tin nghe Chiến Thắng nói. Không đợi ông nói xong, Thanh Mị vội vàng hỏi:

“ Thành chủ! Từ từ đã. Ông nói Lạc Tuyết? có phải là bạn gái của một thiếu niên tuấn mĩ với mái tóc màu bạch kim không?”

“ Cô biết Long Hoàng đại nhân?” Lần này, đến lượt Chiến Thắng kinh ngạc thốt lên

Thanh Mị khuôn mặt trầm xuống. Cô từng nghe Lạc Tuyết nói, Long Hoàng là biệt danh của Long. Nếu quả thật chính là ông xã nói ra câu này chứng tỏ Lạc Tuyết đã xảy ra chuyện.

“ Tôi biết anh ấy. Thành chủ! Lạc Tuyết xảy ra chuyện gì?”

“ Ta cũng không biết nhưng vừa rồi Long Hoàng đại nhân có hạ lệnh. Nếu trong vòng mười phút không tìm thấy cô ấy, thành phố Hà Bắc liền bị hủy diệt. Mà với thân phận của ngài, ngài quả thực có năng lực làm việc này”

Nói xong, Chiến Thắng không khỏi cười khỏ.

“ Vậy à! Được, việc này cứ giao cho tôi”

Thanh Mị gật đầu sau đó cúp máy, nhấc lên điện thoại rồi gọi cho một ai đó

“ Ông xã! Là em đây...”

Hai phút sau từ khi Long hạ tối hậu thư cho Chiến Thắng. Lập tức, cả thành phố Hà Bắc náo loạn. Quân đội, cảnh sát, ... chạy như điên trên đường. Trên khắp các nẻo đường thành phố, tiếng còi báo động, tiếng ô tô rít gào vang vọng khắp nơi khiến lòng dân bàng hoàng không ngớt. Trong lúc nhất thời, gió nổi mây phun. Đêm nay, cả thành phố đều mất ngủ

Tại một căn nhà bỏ hoang, Lạc Tuyết toàn thân bị trói chặt, miệng thì bị nhét rẻ lau, đôi mắt đẹp nhắm chặt, bất tỉnh nhân sự. Bên cạnh cô là bốn năm tên hắc y nhân, trong đó có một tên dùng ánh mắt sợ hãi nói:

“ Đại ca. Không xong rồi! Toàn bộ quân đội, cảnh sát thành phố đang lùng sục chúng ta. Mục đích của bọn họ chính là tung tích của Lạc Tuyết”

Nghe vậy, tên thủ lĩnh không khỏi trầm mặc, ánh mắt nhìn về phía Lạc Tuyết đang ngủ say trên giường, trong mắt lóe lên một sự lo âu:

“ Lần này đại công tử hại chúng ta rồi. Ai bảo con bé này thân phận bình thường. Người bình thường có thể khiến cả quân đội và cảnh sát vào cuộc tìm kiếm sao?”

Nói xong, hắn lập tức lấy từ từ trong túi quần mình ra một chiếc điện thoại, trầm giọng:

“ Công tử, là ta. Vũ Nhất đây. Xảy ra chuyện lớn rồi”

Số từ: 2373

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: Giết Người

Trên bầu trời thành phố Hà Bắc. Long nhắm mắt lại, lẳng lặng đứng đó không biết nghĩ gì. Xung quanh hắn, phong nguyên tố lan tỏa xung quanh, không ngừng chuyển động

Rất lâu sau, Long mới mở mắt, âm thanh mang theo một vẻ chán nản cùng thất vọng

“ Dị năng: Điều khiển gió đạt tới Hạ phẩm Huyền Cấp cũng chỉ điều khiển được gió trong phạm vi 10km thôi sao? Thật sự là mong đến hôm sinh nhật Lạc Tuyết để cùng cô ấy song tu. Khi đó cũng không phải lo lắng việc em ấy mất tích rồi”

Nói xong, Long trong mắt tràn đầy vẻ chờ đợi.

Chỉ cần vào hôm sinh nhật Lạc Tuyết, hân xxx cô nàng. Khi đó Uyên Ương Song Tử sẽ thăng cấp thành Đồi Đồi Kiếp Kiếp. Đến lúc đó, hân hoàn toàn có thể đến bên Lạc Tuyết bất kì lúc nào cô gặp nguy hiểm

- Reng... Reng

Tiếng điện thoại vang lên khiến Long giật mình, tâm niệm khẽ động, lập tức thân ảnh của Chiến Thắng hiện ra trước mặt Long. Chỉ là lúc này, hình tượng của Chiến Thắng có thể nói là cực kì thảm, quần áo sộc sộc, đầu tóc rối bời, mồ hôi mồ kê nhễ nhại cho thấy mười phút vừa qua hân vất vả đến thế nào

“Long Hoàng đại nhân. Đã tìm thấy nơi của bọn bất cóc” Chiến Thắng bộ dạng cung kính cực kì, không một chút nào bất mãn việc Long để hân vất vả nói

“Ông làm tốt lắm. Đề thưởng cho ông, ta cho ông làm thành chủ thành phố Hà Bắc thêm mười năm nữa. Tất nhiên, điều kiện tiên quyết là ông phải được lòng dân”

Long bộ dạng rất hài lòng, âm thanh tràn đầy tán thưởng nói. Có thể ở trong mười phút tìm được một người trong mấy trăm ngàn dân của thành phố Hà Bắc, năng lực của Chiến Thắng quả thật không tệ

Về phía Chiến Thắng, nghe Long nói vậy thì hai mắt tỏa sáng. Hân không cho là Long nói suông, bản thân là Long Tộc Chí Tôn, việc thực hiện điều hân vừa nói là điều cực kì dễ dàng

Mang theo tâm trạng kích động, Chiến Thắng quỳ xuống hô :

“Đa tạ Long Hoàng ban thưởng”

“Đứng lên đi. Đưa cho ta vị trí của Long Hậu, việc còn lại cứ để ta lo” Long phát tay cười lạnh. Trong mắt lóe lên một tia sát cơ, dám động tới người hân yêu nhất, thật sự là muốn chết ah

“Vâng”

Chiến Thắng gật đầu đáp một tiếng. Sau đó hình chiếu 3D biến mất, thay vào đó là bản đồ thành phố cùng với đó là một địa điểm được đánh dấu đỏ trên bản đồ

“Vậy để ta xem, là ai dám động tới Lạc Tuyết của ta”

Nói xong, thân hình hân hóa thành một tia bạch quang, dùng tốc độ nhanh nhất bay về phía trước

“Đại ca, ý công tử thế nào?”

Bên trong căn nhà bỏ hoang, tên đàn em nhìn đại ca mình đã gọi điện xong liền lên tiếng hỏi. Bất quá, lập tức khuôn mặt hân trở nên trầm trọng

Chỉ thấy, đại ca hân sau khi nghe xong liền mang theo bộ dạng sững sờ, khuôn mặt trắng bệch cùng tuyệt vọng, âm thanh tràn đầy vẻ chán nản :

“Công tử hạ lệnh. Chúng ta tự mình lo liệu. Nhất quyết không để việc công tử là kẻ chủ mưu bị lộ ra ngoài”

Rất rõ ràng, Vũ Văn Hải sau khi nghe tin này trực tiếp phui đít bỏ đi, đổ hết trách nhiệm lên đầu đám thuộc hạ của mình. Quả thật là tuyệt tình vô cùng

Nghe thế, những người xung quanh khuôn mặt cũng trở nên trắng xám, không còn sức sống.

Bọn họ là tử sĩ của Vũ gia, vì thế cũng không trách Vũ Văn Hải vứt bỏ bọn họ, bọn họ chỉ vì tương lai tăm tối của mình mà chán nản mà thôi

“Vậy chúng ta phải làm gì giờ?”

Một người lên tiếng, âm thanh mang theo một sự chán trường

Nghe vậy, tên thủ lĩnh trầm mặc. Ánh mắt liếc về phía Lạc Tuyết đang ngủ say trên giường. Nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ cùng vòng một vĩ đại của cô, trong mắt lóe lên một vẻ dâm tà cùng nóng bỏng, hân cắn răng nói:

“Nếu chúng ta không muốn để bọn cảnh sát biết được công tử là chủ mưu thì chỉ có cách là chúng ta tự sát mà thôi. Vì thế, trước khi chết, chúng ta cũng nên vui vẻ chút”

Nói thế, mấy tên còn lại cũng hai mắt sáng rực nhìn Lạc Tuyết, bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống cô. Đúng vậy, sắp chết rồi! Cũng nên vui vẻ lần cuối ah

“Đại ca nói đúng. Con bé này muốn ngực có ngực, muốn mặt có mặt. Quả thật là siêu cấp mỹ nữ. Trước khi chết, anh em chúng ta có thể thưởng thức một vụ vật như vậy thì quả là may mắn ah”

“Đúng vậy.. đúng vậy. Mà trước khi bắt con bé. Công tử cũng dặn chúng ta hiệp xong giết mà. Cũng coi như là hoàn thành nhiệm vụ công tử giao cho”

....

Mọi người lên tiếng phụ họa, âm thanh tràn đầy vẻ dâm tiếu, hoàn toàn không có vẻ gì sợ sệt cái chết đang sắp cận kề vậy

“Nếu mọi người đã đồng ý. Vậy đề ta thưởng thức trước rồi đến lượt các anh em”

Tên thủ lĩnh cười dâm, sau đó đứng dậy đi về phía Lạc Tuyết. Ánh mắt nóng rực, mang theo một sự dâm dật như là một con sói nhìn thấy con mồi của mình vậy

.
. .
.

“Các ngươi dám động tới nữ nhân của ta. Thật sự muốn chết”

Đúng lúc này, một tiếng nổ rỗng vang lên. Trong phòng, không ai kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì một bóng trắng lóe lên, sau đó tia sáng lóe lên

Đến khi mọi người trong phòng tỉnh hồn lại, thì bọn họ kinh hoàng phát hiện, vị đại ca của bọn họ đã bị chém thành hai mảnh, máu tươi cùng lục phủ ngũ tạng loang lổ trên mặt đất

Đứng trên hai mảnh xác của tên đại ca là một thiếu niên tuấn mỹ, mặc quần áo học sinh màu đen, trong tay hắn cầm một thanh trường kiếm cổ xưa. Ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía bọn họ. Âm thanh tràn đầy âm u như tiếng nói của tử vong vang vọng khắp căn phòng:

“Hôm nay, đừng mong có kẻ nào thoát khỏi đây”

Nói xong, thân hình hắn lóe lên. Chỉ tích tắc sau, Long xuất hiện bên cạnh Lạc Tuyết, ôm lấy cô bình thân đi ra khỏi phòng

- Xoẹt.. xoẹt

Khi Long đã khuất dần phía sau cánh cửa, thì trong phòng xuất hiện một cảnh tượng khủng khiếp. Chỉ thấy, đám cướp lúc này trên cơ thể xuất hiện rất nhiều vết kiếm. Sau đó toàn bộ bọn chúng liền nổ tung, hóa thành một vũng máu vung vãi khắp phòng, thân xác thì bị chém thành trăm mảnh.

Cả căn phòng nồng nặc một mùi máu tanh tươi đủ để khiến người gan dạ nhất cũng phải nôn thốc nôn tháo khi nhìn thấy

“Chết tiệt. Tại sao con bé Lạc Tuyết lại có thể điều động quân đội và cảnh sát thành phố chứ. Chẳng lẽ nó có thân phận đặc biệt nào đó?”

Tại bệnh viện, Vũ Văn Hải toàn thân băng bó ở trên giường. Khuôn mặt trắng bệch, hàm răng cắn thật chặt, mang theo một vẻ lo âu lắm lắm

Lúc này, Vũ Nhất – người mà hắn sai đi thực hiện nhiệm vụ bắt cóc Lạc Tuyết có điện về nói rằng hiện tại cả thành phố vì sự mất tích của Lạc Tuyết mà trở nên hỗn loạn.

Ban đầu, hắn còn không tin nhưng sau khi mở tivi, trên tivi còn chiếu cả hình ảnh của Lạc Tuyết thì hắn biết lần này mình đã phải thiết bản rồi. Lạc Tuyết không đơn giản như những gì mà mình biết được

- Reng.. . reng

Đúng lúc này, tiếng đến thoại vang lên. Vũ Văn Hải vội vàng nhấc máy, bên kia vang lên giọng nói của một người đàn ông. Chính là cha của hắn, Vũ Chính

“Văn Hải! Con xem tin tức rồi chứ. Hiện tại cả thành phố đang truy tìm một cô bé tên là Lạc Tuyết. Theo như tin tức thì Lạc Tuyết là bạn học của con, con biết cô bé chứ?”

“Cha. Con vừa xem xong. Thật không ngờ Lạc Tuyết lại bị bắt cóc. Mà cha nè, Lạc Tuyết có thân phận gì mà lại khiến cả quân đội và cảnh sát vào cuộc tìm cậu ấy vậy?”

Vũ Văn Hải giả bộ kinh hãi, sau đó âm thanh mang theo vẻ hiếu kì hỏi cha mình. Hắn muốn biết thân phận thật sự của Lạc Tuyết, muốn biết mình đã động tới ai

“Ta cũng vừa gọi điện hỏi thành chủ. Thành chủ có nói thân phận Lạc Tuyết rất to lớn, ông ta không dám nói ra. Ông ta chỉ nói, người muốn tìm Lạc Tuyết đã hạ tối hậu thư: Nếu trong vòng mười phút mà không tìm thấy Lạc Tuyết thì thành phố Hà Bắc sẽ bị hủy diệt”

“Cái gì? Cha không đùa đó chứ?” Vũ Văn Hải kinh hoàng kêu lên một câu, hoàn toàn không tin vào những gì tai mình nghe nữa. Không chỉ hấn, mà bất kì ai nghe được câu này của Vũ Chính cũng đều coi đây là một câu nói đùa. Hủy diệt thành phố Hà Bắc? không thể nào đâu

“Lúc đầu ta cũng không tin, nhưng chính thành chủ khẳng định người đó có thực lực làm nổi việc này. Vì thế ông ta ra lệnh cho chúng ta hợp lực tìm kiếm cô ấy. Mà Hải, nói cho ta biết, không phải con bắt cóc đối phương đó chứ?”

Vũ Chính rất hiểu con mình. Là một tên chân chính hoàn hảo. Một khi đã gặp phải gái đẹp là chắc chắn sẽ không bỏ qua

Ông cũng đã nhìn qua ảnh của Lạc Tuyết, là một cô gái xinh đẹp đến độ hoàn mỹ, dù ông cũng phải nổi lên sắc tâm hướng chi là một tên hoàn hảo như con trai mình.

Không những vậy, đối phương còn học cùng lớp với con mình. Vì thế ông lo lắng nhất chính là Vũ Văn Hải bởi vì muốn đạt được Lạc Tuyết mà giờ trở bắt cóc

Bị Vũ Chính nói trúng tim đen, Vũ Văn Hải trong lòng chột dạ. Thế nhưng rất nhanh bình tĩnh lại, vội vàng nói:

“Cha. Không phải con. Mấy ngày nay con ở trong viện, làm sao có thể bắt cóc cậu ấy được”

“Mong là vậy ah” Vũ Chính nửa tin nửa ngờ than thờ một tiếng sau đó cúp máy

Ngồi trên giường, Vũ Văn Hải khuôn mặt thần thờ, mang theo một vẻ tuyệt vọng cùng sợ hãi. Đến giờ, hấn mới biết được thân phận Lạc Tuyết khủng bố thế nào? Mặc dù không biết nhiều, thế nhưng chỉ cần việc người muốn tìm Lạc Tuyết lại có thể một câu khiến thành chủ điều động toàn bộ quân lực của thành phố để tìm cô đã đủ dọa hấn vỡ mật rồi

Hiện giờ, hấn thật sự rất sợ, sợ rằng đám người Vũ Nhất bị bắt. Sau đó cảnh sát biết được hấn là chủ mưu. Đến lúc đó, hấn sợ rằng mình lãnh ít dữ nhiều

“Không được. Nhân lúc bọn họ chưa biết được mình là kẻ chủ mưu. Phải nhanh rời khỏi đây mới được”

Lầm bầm một tiếng, Vũ Văn Hải hai mắt lóe lên một tia quyết tuyệt. Từ trong không gian nhẫn lấy ra một viên đan dược. Trong mắt lóe lên một sự do dự sau đó chuyển thành kiên định. Lập tức , bỏ viên đan dược vào mồm

“Chết tiệt. Quên mất không giữ lại một mạng người để hỏi xem kẻ chủ mưu là ai.

Trên không, Long công lấy Lạc Tuyết bay trở về nhà mình, không khỏi vỗ đầu thảm máng một câu.

Lúc này, bởi vì nghe được những lời dâm uế từ đối phương, biết bọn chúng định cưỡng hiếp Lạc Tuyết, Long hoàn toàn nổi điên lên, ra tay tàn nhẫn không để ai sống sót

Hiện giờ nghĩ lại lập tức hối hận. Đám bắt cóc đã chết , hấn hoàn toàn không thể nào biết được ai là kẻ chủ mưu đứng sau vụ này

"Mà thôi, kệ đi, về nhà dùng thuật giả kim hồi sinh tên thủ lĩnh là được”

Lắc đầu một cái, Long cũng vứt vấn đề này sang một bên, dù sao có thuật giả kim trong người, hấn có thể phục sinh tên thủ lĩnh hỏi cho ra nhẽ vì thế Long cũng chẳng mấy để ý làm gì

Nhìn Lạc Tuyết vẫn đang ngủ say trên lưng mình ,Long không khỏi thở phào một hơi. Trong lòng thầm kêu một tiếng may mắn. May mà hấn đến kịp, nếu không sợ rằng không chỉ Lạc Tuyết gặp nguy hiểm mà hấn cũng khó giữ được mạng mình

“Lạc Tuyết. Mấy ngày nữa thôi, anh sẽ không để em gặp phải trường hợp này nữa”

Yêu thương vuốt ve tóc người yêu mình, trong mắt Long lóe lên một tia kiên định. Lần này ,bằng mọi giá hấn phải xxx được Lạc Tuyết, quyết không để ngày hôm nay diễn ra thêm một lần nữa

Số từ: 2481

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 160: Quá Khứ Của Vương Oanh

Vụ Lạc Tuyết bị bắt cóc làm náo loạn thành phố suốt một đêm liền. Rất nhiều người đều tò mò vì thân phận của Lạc Tuyết nhưng cũng chỉ là tò mò mà

thời, cũng chẳng ai rảnh hơi mà lại đi hỏi một người chẳng liên quan tới mình

Vì thế, sáng hôm sau, khi tin Lạc Tuyết đã được cứu thoát, mọi việc liền chìm vào quên lãng. Không ai còn hỏi gì tới cô gái Lạc Tuyết này nữa

Tại nhà Vương Oanh, Vương Oanh nằm trên giường mình, một tay ôm gối nằm lăn lộn, ánh mắt thâm đen cho thấy đêm hôm qua cô không một chút nào chợp mắt

Mà cũng phải, đêm hôm qua xảy ra rất nhiều chuyện khiến cô không thể nào ngủ được. Nghĩ tới thiếu niên mà mình không muốn gặp mặt lại chính là thần tượng của lòng mình, Vương Oanh có thể ngủ được sao?. Cả đêm hôm qua, cô suy nghĩ rất nhiều. Mà người cô nghĩ tới nhiều nhất chính là Long

Nhớ lại những lần gặp mặt với Long, cô phát hiện đối phương cũng không thật sự xấu xa như cô nghĩ. Không những vậy, Long còn hơn hẳn những tên công tử mà cô từng gặp, ít nhất là đối phương sẵn sàng tặng cô một viên Cao phẩm Tam Giai bảo thạch.

Thỉnh thoảng mở miệng đùa giỡn khiến cô ngượng ngùng nhưng chưa bao giờ đi quá giới hạn hay giờ trò sàm sỡ. Nếu đổi thành thằng em mất dạy của mình, tin tưởng chắc chắn sẽ không nói nhiều mà đưa cô lên giường ngay

Rồi đến hôm qua, tại lúc tuyệt vọng nhất, tưởng chừng sẽ bị tên khủng bố làm nhục thì hần xuất hiện, như một bạch mã hoàng tử cứu cô khỏi địa ngục. Lúc đó, Vương Oanh đã không còn chán ghét Long như trước đây nữa

Và hôm nay, cô biết được thân phận của Long chính là KingAzir. Thần tượng mà cô sùng bái nhất. Thậm chí cô còn đưa hần số điện thoại cho hần, còn ở trên Truyencv hô hào trở thành bạn gái hần,... khiến Vương Oanh mang theo một cảm xúc cực kì phức tạp với Long.

“Chỉ là đối phương hình như đã có bạn gái rồi thì phải?”

Nghĩ tới đây, cô không khỏi nhớ tới cảnh Long cùng cô gái cảnh sát hôn môi. Càng nghĩ, trong lòng cô càng cảm thấy buồn bực cùng ghen tuông

Đưa tay sờ môi mình, nơi mà hôm qua Long đã cướp đi nụ hôn đầu của cô. Vương Oanh không khỏi suy nghĩ thất thần.

“Chẳng lẽ, mình thật sự thích đối phương sao?”

Vương Oanh ánh mắt nhìn lên trần nhà, trong mắt lóe lên một sự hoang mang cùng nhiều suy nghĩ. Hơn hai mươi năm chưa từng biết yêu đương là gì, cô không biết cảm xúc của mình lúc này là gì.

Yêu thích sao? Không thể, cô với hần gặp nhau có ba lần mà thôi. Ghét sao? Càng không thể, từ sau khi biết Long là KingAzir, cô thật sự không thể ghét nổi Long. Vậy, cuối cùng tình cảm của mình dành cho Long là gì

- Reng...Reng

Tiếng chuông điện thoại vang lên cắt đứt sự yên tĩnh của Vương Oanh. Cô nhắc điện thoại lên, nhìn dãy số ghi trên điện thoại, trong mắt cô lóe lên một sự kích động. Vội vàng mở ra điện thoại, ánh mắt cô đỏ hoe, nói trong tiếng nấc:

“Mẹ”

“Con gái! Dạo này con khỏe chứ?” Bên kia vang lên âm thanh của một người phụ nữ. Người phụ nữ này tên là Vương Tuyết Mai, là mẹ của Vương Oanh

“Mẹ, con vẫn khỏe. Còn mẹ thì sao?” Vương Oanh nở nụ cười vui vẻ hỏi lại

“Mẹ cũng khỏe. Oanh nè! Con trở về nhà đi. Mẹ rất nhớ con ah” Vương Tuyết Mai mang theo vẻ cầu xin nói.

Nghe vậy, Vương Oanh đầu tiên sững sờ. Sau đó, trong mắt lóe lên một tia hận ý, cô cắn răng, âm thanh kiên định:

“Con không trở về. Chừ khi thằng đó nó rời khỏi gia tộc, đi tới Thiên Thần đế quốc sống rồi. Nếu không, con sẽ không bao giờ trở về cái nhà đó”

“Con yên tâm. Lần này thằng bé đi nước ngoài rồi, cũng không biết bao giờ về.”

“Thật sự?” Vương Oanh nửa tin nửa ngờ hỏi lại. Cô thật khó hiểu tại sao thằng em mất dạy của mình lại rời khỏi thành phố ra nước ngoài sinh sống. Phải biết ở bên nước ngoài, gia tộc của cô không có một chút danh tiếng nào ah

“Là thật. Thấy bảo thằng bé gây ra họa động trời. Cha con vì không muốn thằng bé gặp họa sát thân nên đưa nó bỏ trốn ra nước ngoài” Mẹ Vương Tuyết Mai giải thích

“Vậy còn cha con thì sao? Đừng nói cha con đồng ý cho con trở về gia tộc vô điều kiện nhé” Vương Oanh trầm giọng, nhắc tới cha mình, trong mắt cô lóe lên một sự khổ sở cùng hận ý

Nghe thế, Vương Tuyết Mai trầm mặc, không trả lời cô. Rất lâu sau, cô mới lên tiếng thở dài nói:

“Cha con nói. Chỉ cần con cùng Quách gia đại thiếu kết hôn thì con sẽ được trở về gia tộc. Không những vậy còn khôi phục lại thân phận đại tiểu thư

của mình”

“Ha. . ha, quả nhiên là vậy! Ông ta hoàn toàn coi con là một món hàng dùng để trao đổi mà . Sau khi Đình gia diệt vong, hôn ước của con với Đình Hùng bị hủy bỏ. Hiện tại, ông ta lại muốn bán con cho đại công tử Quách gia ở thủ đô. Thật sự là một người cha tốt ah”

Nói tới đây, Vương Oanh cười trong đau đớn, dẫu biết cha mình sẽ làm vậy nhưng một khi chính thức nghe được, trái tim cô vẫn nhói đau.

Trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy sự thống khổ cùng đau đớn. Đôi mắt cô đỏ ngầu, nước mắt lăn tăn rơi:

“Hai mươi năm, con chưa bao giờ được ông ta ôm ấp vỗ về, chưa bao giờ được ông ta mua cho bộ quần áo hay một chiếc bút, chưa bao giờ được ông ta khen dù chỉ là một câu. Những gì con có hiện tại, hoặc là của mẹ mua cho hoặc là tự tay con kiếm lên

Đến khi đi hai sinh ra thẳng mất dạy đó. Ông ta cơ hồ hoàn toàn không có đứa con gái này . Toàn bộ đều dành hết cho nó. Ngay cả đến lúc thẳng đó định làm nhục con, ông ta cũng chỉ cười trừ bỏ qua, còn khuyên con cho em nó một lần. Con thật không hiểu ông ta có phải là con người nữa hay không?

Rồi đến cả khi con rời khỏi gia tộc. Ông ta cũng không tha cho con. Trước thì ép gả con cho Đình Hùng và giờ là gả cho Quách gia. Thật không biết, nếu như Quách gia bị diệt thì ông ta có ném con cho gia tộc khác.”

Nhớ lại quãng thời gian ở bên trong gia tộc, cô cảm thấy một sự căm ghét đến tận xương tủy.

Là một người con có cả cha lẫn mẹ nhưng cô lại cảm thấy mình không bằng một đứa mồ côi cha. Cô có cha cũng như không. Chưa bao giờ ông ta nói một lời yêu thương nào với cô, hay khen cô học hành giỏi giang... dù cho thiên phú của cô rất tốt, được rất nhiều người ca ngợi là thiên tài thì trong mắt cha cô, cô không bằng đứa con của người vợ thứ hai

Trải qua rất nhiều sự việc, cô đã hoàn toàn hiểu rõ bộ mặt thật của cha mình. Ông ta chưa bao giờ coi cô là con mà chỉ coi cô là một món hàng hóa dùng để tạo dựng mối quan hệ với các gia tộc mà thôi. Từ đó, cô hận cha mình, và cũng đổi sang họ Vương

Cô hận cha mình, càng hận đứa em mất dạy định cưỡng bức mình. Cô quyết định rời khỏi gia tộc, sống một cuộc sống bình thường như bao người khác

Nói tới đây, cô dùng giọng điệu cầu xin, da diết nghẹn ngào:

Mẹ à! Con xin mẹ nghe con lần này. Hãy chuyển ra ngoài cùng con sinh sống được không? Con đủ sức phụng dưỡng mẹ mà”

Cảm nhận hận ý ngút trời từ Vương Oanh. Vương Tuyết Mai không khỏi trầm mặc. Rất lâu sau, cô mới thở dài, mang theo một vẻ mệt mỏi

“Vương Oanh. Mẹ cũng biết điều này chứ? Ở trong gia tộc này, mẹ cũng rất mệt mỏi rồi. Chỉ là , mẹ thật sự rất yêu ông ấy.

Hiện tại, ông ấy đã có tuổi, thực lực cũng không tăng tiến lại dùng nhiều đan dược, trong cơ thể tích tụ rất nhiều độc đan. Bác sĩ bảo, ông ấy chỉ có thể sống được mười năm nữa thôi. Con hãy hiểu cho nỗi khổ tâm của mẹ.”

Nghe mẹ mình nói vậy, Vương Oanh không khỏi lặng người. Cha cô vậy mà chỉ còn sống được mười năm nữa. Khi nghe tin này, Vương Oanh phát hiện mình không vui vẻ như mình nghĩ, trái lại là một sự đau đớn cùng khổ sở. Nói cho cùng, ông ta cũng là cha đẻ của cô

“Thôi. Con sẽ về nhà một chuyến . Nhưng cũng chỉ là lần này mà thôi. Sau đó, con sẽ rời khỏi, mãi mãi không quay về nữa”

Vương Oanh thở dài một hơi nói ra một câu khiến Vương Tuyết Mai vui mừng, trong lòng vui vẻ vô cùng mà không biết rằng, lần này trở về lại là một hồi sóng gió to lớn đổ ập lên đầu hai người

Lâu đài Moritzburg , phòng của Long. Long khuôn mặt nghiêm túc, hai tay kết ấn liên tục, dưới sàn nhà là một linh trận màu trắng to lớn

Khi giọt máu rơi xuống linh trận, cũng là lúc Long hoàn thành kết ấn. Chỉ thấy hắn đưa tay về phía linh trận, quát khẽ:

“Thuật giả kim: Triệu Hồi Thiên Thần Giả Kim”

Lập tức, từ linh trận, ánh sáng lan mang theo hơi ấm hiền hòa, chính trực, thuần khiết lan tỏa ra xung quanh. Một hương thơm bao bọc cả căn phòng, một cảm giác thoải mái khiến người khác dễ chịu vô cùng

Rất lâu sau, cột sáng biến mất. Ở trung tâm cột sáng đứng đó một người. Một thiên thần xuất hiện, không phải ai khác chính là Thiên Thần Giả Kim

Thiên Thần Giả Kim mở mắt, mang theo một vẻ từ ái nhìn Long nói bằng một âm thanh ôn hòa:

“Hậu duệ Chúa Ròng. Chúng ta lại gặp mặt”

“C

Nghe vậy, Long khẽ cười, âm thanh hơi chút kinh ngạc lên tiếng:

"Có thể được Thiên Thần nhớ mặt, quả thật là vinh hạnh của ta"

"Người là một trong số ít những người có Thần Mạch. Đặc biệt còn là Chúa Rồng Thần Mạch, là Long Hoàng đời thứ hai của Long Tộc, ta tất nhiên phải nhớ kĩ rồi. Vậy lần này, người muốn cùng ta trao đổi thứ gì?"

Nói xong, Thiên Thần Giả Kim dùng ánh mắt nghiêm túc nhìn Long nói thẳng vào chủ đề

"Ta muốn phục sinh một người đã chết. Chính là hấn"

Nói xong, Long hai mắt chuyển sang Ngũ Hành Long Nhãn. Từ Ngũ Hành Long Nhãn bắn ra hai tia sáng tạo nên thân hình của tên cầm đầu đám người bất có Lạc Tuyết: Vũ Nhất

Nghe Long muốn phục sinh một người đã chết. Thiên Thần Giả Kim không khỏi nhú mày, trầm giọng:

"Long Hoàng. Người nên biết cái giá phải trả của việc phục sinh người chết chứ"

"Tất nhiên là biết. Một mạng đổi một mạng" Long gật đầu đáp.

Quy tắc của giả kim thuật là Trao Đổi Đồng Giá. Có nghĩa là thứ càng quý giá thì "tiền" bỏ ra lại càng nhiều. Mà trong đó, sinh mạng là quý nhất, vì thế muốn phục sinh một người đã chết thì phải lấy sinh mạng của người khác ra làm vật trao đổi

"Nếu đã biết vậy. Chẳng lẽ người vẫn định phục sinh hấn sao?"

Thiên Thần Giả Kim khó hiểu nhìn Long

"Tất nhiên là không rồi. Lần này, ta chỉ cần ngài cho hấn sống lại khoảng mười phút mà thôi"

Long lắc đầu, nói ra yêu cầu thật sự của mình

Nghe thế, Thiên Thần Giả Kim một bộ hiểu ra gật đầu nói:

"Nếu vậy thì được. Vật trao đổi là Mười món Cực Phẩm Ngũ Giai vũ khí, năm viên Cao Phẩm Lục Giai Bảo Thạch, Ba gốc Hạ Phẩm Thất Giai dược thảo "

"Đồng ý giao dịch" Long sáng khoái đáp ứng.

Hiện tại, trong tay hấn có một nhẫn không gian, chính là nhẫn không gian của Trần Gia Khánh. Bên trong đó chứa toàn bộ tài nguyên, vũ khí,... mà Trần Gia Khánh sưu tầm được, là một kho báu vô giá với vô số tuyệt thế tài nguyên.

Những thứ mà Thiên Thần Giả Kim nêu ra chỉ một hạt muối ở biên mà thôi

Tâm niệm khẽ động, lập tức trước mặt Long xuất hiện những thứ mà Thiên Thần Giả Kim yêu cầu

"À quên. Nếu được, ta muốn mua thêm năng lực Dò Xét Kí Úc"

"Không vấn đề. Giá tiền là một kiện Trung Phẩm Thất Giai vũ khí" Thiên Thần Giả Kim sáng khoái đáp ứng. Chỉ cần không phải là những thứ liên quan tới tu luyện và luyện đan, còn lại mọi thứ trên đời Thiên Thần Giả Kim đều có thể đưa cho Giả Kim Thuật

Phất tay, thu hồi toàn bộ những thứ có mặt trên sàn. Thiên Thần Giả Kim nhắm mắt lại, từ trên người cô bắn ra một đạo quang mang về phía hình ảnh của tên đại ca. Lập tức, Vũ Nhất từ một hình chiếu 3D từ từ trở nên sống động và biến thành một người hoàn chỉnh

Đồng thời, một tia sáng từ Thiên Thần Giả Kim bắn về phía Long. Hấn chỉ cảm thấy trong đầu mình nhiều thêm một số kiến thức. Chính là năng lực: Dò Xét Kí Úc, không những vậy còn là vĩnh cửu năng lực

"Cảm tạ Thiên Thần" Long âm thanh mang theo sự cảm kích nhìn về phía Thiên Thần Giả Kim nói

"Không cần cảm ơn. Chúng ta đều dựa theo quy tắc mà làm thôi. Người đưa tiền, ta đưa đồ, tất cả chỉ có vậy. Được rồi, nếu không còn gì, ta xin cáo lui" Thiên Thần Giả Kim phất tay, sau đó thân ảnh của cô khẽ mờ dần rồi biến mất

Chờ cho Thiên Thần Giả Kim đi, Long ánh mắt lóe lên dị sắc nhìn về phía Vũ Nhất cười lạnh:

"Và giờ, thì cũng nên biết kẻ nào đứng sau vụ bất có Lạc Tuyết rồi"

Số từ: 2741

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 161: Kẻ Gác Cổng Địa Ngục

“Vũ Văn Hải à Vũ Văn Hải! Mày quả thật là không muốn sống nữa rồi. Lại dám sai người bắt cóc Lạc Tuyết, không những vậy còn hạ lệnh cưỡng hiếp cô ấy. Mày không biết, mày làm vậy là đã mang lại sự diệt vong cho Vũ gia không?”

Đọc xong toàn bộ kí ức của Vũ Nhất, Long không khỏi than thở một tiếng. Hắn đã đoán được vụ này nhiều khả năng là do Vũ Văn Hải gây nên, dù sao chỉ có Vũ Văn Hải là cùng với hắn và Lạc Tuyết có xích mích mà thôi

Hiện tại, không cần phải đoán nữa mà đó là sự thật. Vũ Văn Hải chính là kẻ chủ mưu đứng đằng sau vụ bắt cóc này.

“Vũ gia. Có trách thì trách các người có một đứa con tài giỏi đến vậy ah. Bắt cóc ai không bắt đi bắt nữ nhân mà ta yêu mến nhất, còn có ý định làm nhục cô ấy”

Long đứng dậy trong mắt lóe lên sát ý mãnh liệt khẽ nói

Từ khi trở thành Long Hoàng, đặc biệt là sau vụ án Đình Hùng. Long ngộ ra một điều, kẻ địch phải bóp chết từ trong trứng nước. Diệt cỏ phải diệt tận gốc, nếu không sẽ để lại hậu họa khó lường

Theo như hắn biết, Vũ Văn Hải là người thừa kế Vũ gia. Cha hắn, Vũ Chính cực kì yêu mến đứa con này. Nếu như Long giết Vũ Văn Hải, chắc chắn Vũ Chính sẽ nổi điên, sau này sẽ có rất nhiều phiền phức tìm đến

Vì thế, cách đơn giản nhất chính là tiêu diệt Vũ gia, để bọn họ trở thành một phần của lịch sử đại lục này

Như đã quyết định tiêu diệt Vũ gia, Long cũng nên chuẩn bị vài thứ. Lần này, hắn cũng sẽ không nhờ tới sự giúp đỡ của gia tộc mình mà một thân một mình tiêu diệt Vũ gia. Không phải hắn cuồng ngạo mà là bản thân hắn đủ sức làm việc này

“Thông báo.. Thông báo. Bạn nhận được một lời mời tham gia đấu trường Summoner’s Rift. Có đồng ý hay không?”

Đang chuẩn bị đồ đạc cho cuộc chiến sắp tới. Thì trước mặt Long xuất hiện một tấm thiệp màu đỏ. Từ bên trong tấm thiệp, một dòng chữ xuất hiện trước mặt Long

“Đấu trường Summoner’s Rift? Chắc, cũng lâu lắm rồi chưa đến thế giới Runettera ah. Xem nào, theo như Rin nói thì một khi mình tiến vào Runettera thì thời gian ở đây sẽ ngừng trôi. Vậy đi, cũng nên đi xem một chút”

Suy nghĩ một lúc, cuối cùng Long quyết định đồng ý với lời mời này.

Kích lên chữ “đồng ý” ở phía dưới thiệp mời. Lập tức, dưới chân Long xuất hiện một đồ án ma thuật màu hồng. Từ đồ án, một cột năng lượng bao phủ lấy hắn sau đó mang theo hắn biến mất khỏi lâu đài

Bản đồ Summoner’s Rift, Long xuất hiện ở bệ đá cỏ. Chỉ là khiến hắn kinh ngạc là ngoài hắn ra thì không có một người nào khác

“Là solo Q sao?”

Thấy thế, Long lập tức hiểu ra. Có vẻ như hắn được một người nào đó mời solo Q ah

Solo Q là hình thức solo 1 – 1 giữa hai vị tướng với nhau. Trong game, Solo Q được phân thắng bại bằng ba hình thức

Thứ nhất là mạng đầu. Hai vị tướng solo trực diện, không có sự tham dự của người khác, hoàn toàn là dựa vào kĩ năng của mình. Ai giết được đối phương trước liền đạt được chiến thắng

Thứ hai là Trụ đầu tiên. Hai bên cấu máu lẫn nhau, mục đích là ép đối phương phải liên tục trở về Bệ Đá Cỏ để hồi máu. Nhân cơ hội đó, người kia sẽ phá trụ. Chỉ cần phá được trụ đầu tiên là coi như chiến thắng

Thứ ba là 100 con lính. Hai bên chăm chú tiêu diệt chỉ số lính. Ai đạt 100 con lính đầu tiên sẽ là người chiến thắng

Ở trên Bệ Đá Cỏ, Long mở ra bảng kĩ năng của mình, khuôn mặt không khỏi trầm xuống

“Chắc. Chiêu Q tăng thời gian hồi chiêu, giảm sát thương. Chiêu W giờ sẽ hiện hình ảnh của kiếm khí trên bản đồ. Chiêu cuối chỉ còn + 80% sức mạnh phép thuật thay vì 100% sức mạnh phép thuật như lúc đầu. Vậy là sau lần đó, mình bị Riot nefi sao?”

Nefi là một hình thức giảm sức mạnh của các vị tướng để cho nó cân bằng với các vị tướng khác. Không trở lên quá mạnh và cũng không trở lên quá yếu

Giống như kiếp trước, tướng tử của Long là Hoàng Đế Sa Mạc Azir, đầu tiên là mưa làm gió trên đấu trường công lý, trở thành vị vua không ngai của đường giữa. Trải qua nhiều lần neft thăng tay của Riot, hiện tại Azir từ một vị hoàng đế đã biến thành gà rán KFC

Tất nhiên, điều này khiến cho rất nhiều vị tướng được thế lên ngôi, bắt đầu thống trị đường giữa

Long có màn xuất hiện cực kì ấn tượng trên đấu trường công lý. Sát thương khủng khiếp, độ cơ động, kĩ năng không chế... đều có khiến Riot không khỏi suy nghĩ liệu Long có thể trở thành một Azir thứ hai. Vì thế, bọn họ không chút do dự giảm sức mạnh của Long xuống

“Mà kệ đi. Kĩ năng chính vẫn còn nên cũng không lo ah”

Lắc đầu, Long vứt việc này sang một bên. Giống như hắn nói, mặc dù Riot giảm sức mạnh của bộ kĩ năng Long Hoàng Kiếm Đế, thế nhưng chỉ là ở mặt chỉ số sức mạnh mà thôi, còn công hiệu của các kĩ năng vẫn còn giữ nguyên. Vậy là đủ rồi

Ở Bể Đá Cổ mua lấy nhẫn Doran cùng hai bình máu, sau đó lựa chọn hai phép bổ trợ là Thiêu Đốt cùng với Kiệt Sức. Long mang theo thái độ tự tin cùng hiếu kì chạy ra đường giữa. Hắn muốn biết thanh niên trâu trơ nào lại muốn cùng mình đánh một trận

Đi ra đường giữa, đang đứng chờ hắn là một người đàn ông đeo mặt nạ hơi giống Zed, chỉ là để lộ ra phần mặt từ mũi trở lên, lưng để trần làm lộ ra cơ bụng sáu múi săn chắc, trên ngực có một hình xăm khổng lồ của một con chó ba đầu trông cực kì dữ tợn. Dưới là quần bò cùng với hai thanh tiểu đao của sát thủ dắt ở lưng

Nhìn đối phương hoàn toàn xa lạ, không phải là bất kì vị tướng nào mà mình biết. Long không khỏi kinh ngạc kêu lên một tiếng:

“Ngươi là...”

“Ta là Người Gác Cổng Địa Ngục: Dean. Cũng giống như ngươi, ta là một vị tướng mới của đấu trường công lý. Vị tướng thứ 127” Dean cười nhạt, tiếng nói âm u, giống như tiếng nói của tử thần khiến người khác không khỏi lạnh tóc gáy

Nghe vậy, Long không khỏi sửng sốt một lúc sau đó lập tức trở lại bình thường.

Kiếp trước, Riot cứ một năm sẽ cho ra hai hoặc ba vị tướng mới. Hắn quen thuộc lấy theo chu kì này của Riot mà quên mất đây không phải là trò chơi mà là một thế giới thật, vì thế việc xuất hiện liên tiếp các vị tướng mới cũng không phải là điều kì lạ

“Tại sao ngươi lại muốn cùng ta quyết đấu?”

Như đã đồng ý thân phận của đối phương, Long không khỏi khó hiểu. Hắn nhớ đây là lần đầu tiên mình cùng Dean gặp nhau vậy thì lý do gì để đối phương cùng mình solo Q chứ

“Ngươi không phải là người của thế giới này nên không biết. Hiện tại, ngươi được coi là kẻ mạnh nhất đấu trường công lý đó.

Ta ngủ say đã hơn năm mươi năm, khi tỉnh lại nghe được lời đồn về ngươi liền tìm đến Học Viện Chiến Tranh, đăng kí trở thành một vị tướng, mục đích chính là muốn cùng ngươi đánh một trận. Để xem, ngươi có thực sự mạnh như người ta đồn thổi không?”

Nói tới đây, Dean dùng ánh mắt tràn đầy chiến ý nhìn Long. Năm mươi năm trước, hắn là một tên ma đầu mà cả đại lục khi nghe tới cái tên của hắn đã sợ run. Là kẻ mạnh nhất tới cả hai vị Chí Tôn của đại lục là Ryze và Zilean liên thủ cũng không đánh bại được

Ngủ say năm mươi năm, sau khi tỉnh lại, hắn tưởng mọi người vẫn còn nhớ tới ác danh của hắn thì không, hắn chỉ nghe được một cái tên Long Hoàng Kiếm Đế

Vì muốn xem Long Hoàng Kiếm Đế là ai mà có thể khiến danh tiếng của mình lại tàn. Dean liền trở thành một vị tướng của đấu trường công lý, sau đó nhờ Pháp Sư Triệu Hồi gửi thư khiêu chiến cho Long

Long nghe Dean nói vậy thì không khỏi nhú mày. Tâm niệm khẽ động, lập tức thông tin của Dean liền hiện ra. Đây là thông tin về cuộc đời của Dean từ lúc hạ sinh cho tới hiện tại. Một khi trở thành một vị tướng đều sẽ bị Riot thu thập thông tin về đối phương cùng với kĩ năng của hắn thông báo toàn thế giới

Đọc Tiểu Sử Tướng: Người Gác Cổng Địa Ngục: Dean. Long khuôn mặt càng ngày càng trở nên ngưng trọng. Ánh mắt nhìn về phía Dean mang theo một vẻ cảnh giác

“Người Gác Cổng Địa Ngục: Dean. Một tên ma đầu đã giết gần một nửa dân số đại lục Valoran. Đã bị Zilean và Ryze phong ấn ở “Tận Cùng Thế Giới” sao?

* Tiểu Sử Tướng: Người Gác Cổng Địa Ngục: Dean

Hơn năm mươi năm trước, trên đại lục xuất hiện một tên ma đầu. Không ai biết hắn từ đâu tới, mục đích của hắn tới đại lục là gì. Thế nhưng, sự xuất hiện của hắn lại mang tới một cơn ác mộng khủng khiếp cho toàn bộ người dân đại lục

Hắn tới, tự xưng mình là Người Canh Cổng Địa Ngục. Hắn đi chu du khắp đại lục Valoran chỉ để thực hiện một mục đích duy nhất: Giết Người. Hắn giết

bất kì ai mà hấn gặp, từ đứa trẻ tám tuổi cho đến người già, phụ nữ, thậm chí kể cả những sinh mệnh nhỏ bé như con chó, con mèo,... hấn cũng giết.

Không ai biết tại sao hấn lại giết nhiều người đến vậy, bọn họ chỉ biết một khi Người Canh Cổng Địa Ngục xuất hiện là ở đó có sự xuất hiện của Thresh

Hành động tàn bạo của Người Canh Cổng Địa Ngục khiến cho Học Viện Chiến Tranh không thể đứng nhìn. Bọn họ phải ra đội quân hùng mạnh nhất của mình với những chiến binh dũng mãnh nhất, thế nhưng, sau tất cả bọn họ lại biến thành một linh hồn bên trong chiếc Lòng Đèn của Thresh

Học Viện Chiến Tranh hoàn toàn thất bại trong việc tiêu diệt Người Canh Cổng Địa Ngục. Thời kì đó, đại lục sống trong cuộc sống kinh hoàng với nỗi ám ảnh mà Dean mang lại. Người dân nơi đây sống trong cảnh lo sợ ngày mai liệu rằng mình có bị Người Canh Cổng Địa Ngục hỏi thăm.

Kể từ đó, danh tiếng của Dean vang vọng khắp thế giới Runeterra, không ai là không biết tới hấn với một sự sợ hãi tột cùng

Sau cùng, Ryze cùng Zilean xuất hiện cùng Dean đại chiến bảy ngày bảy đêm. Kết quả cuối cùng là cả hai người trọng thương, phải tĩnh dưỡng suốt năm mươi năm nhưng chỉ đổi lại là phong ấn Dean ở “Tận Cùng Thế Giới”

Ba ngày trước, Dean xuất hiện tại Học Viện Chiến Tranh, đăng kí trở thành một vị Anh Hùng của Học Viện Chiến Tranh, trở thành vị tướng thứ 127 của thế giới này. Hấn nói, hấn tới chỉ để muốn chứng minh cho cả đại lục biết rằng: Hấn mới là kẻ mạnh nhất

“Thế gian này kẻ mạnh nhất chính là ta. Nếu có kẻ nào mạnh hơn, ta tin hấn sẽ không sống nổi tới ngày mai đâu” – Kẻ Gác Cổng Địa Ngục: Dean

Số từ: 2239

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 162: Dean Vs Long

Bộ kĩ năng của Kẻ Gác Cổng Địa Ngục: Dean

Nội tại : Sát Khí Tương Tác

Bất kì khi nào Dean sử dụng một kĩ năng, đòn đánh thường tiếp theo gây một lượng sát thương vật lý (+ 15% số máu đã mất của đối phương)

1) Kĩ năng Q: Sát Thần Chường

Dean ngưng tụ sát khí hai bàn tay, cường hóa đòn đánh thường của hấn. Làm tăng 10/20/40/50/60% tốc độ đánh của hấn, gia tăng thêm một lượng sát thương vật lý (+ 15% số máu đã mất của mục tiêu).

Nếu Sát Thần Chường trúng tướng địch, thời gian hồi của Sát Thần Chường giảm đi 15%

2) Kĩ năng W: Sát Khí Nhập Thân

Nội tại: Ác Mộng

Mỗi khi tiêu diệt một đơn vị lính hoặc hỗ trợ đồng đội tiêu diệt kẻ địch, cộng một điểm Ác Mộng. Tiêu diệt một kẻ địch cộng hai điểm ác mộng.

Kích Hoạt : Nỗi Sợ Hãi Mang Tên Dean

Sau khi tích đủ sáu điểm ác mộng, Dean có thể dịch chuyển tới bất kì vị trí nào trong phạm vi nhất định, gây sát thương đồng thời làm hoảng sợ kẻ địch gần nhất. Mỗi lần dịch chuyển tiêu hao ba điểm Ác Mộng,

Kĩ năng E: Kẻ điều khiển sát khí:

Là người đầu tiên trên đại lục vận dụng thành công sát khí vào trong chiến đấu. Khiến cho trong giao tranh, hấn có thể hấp thu sát khí của người khác để làm tăng tốc độ di chuyển của mình. Giao tranh càng đông người, tốc độ của Dean càng tăng

Kĩ năng R (chiêu cuối) : Triệu Hồi Ceberus

Dean dung hợp toàn bộ sát khí trong cơ thể mình để hóa thành địa ngục tam đầu khuyển: Ceberus. Sau khi hóa thân, Ceberus gia tăng thêm một lượng máu nhất định, tốc độ di chuyển và tốc độ đánh nhưng không tăng giáp và khắp phép

Ceberus tồn tại trong mười giây giây, trước khi biến mất Ceberus sẽ phát nổ , gây sát thương phép thuật cho những người xung quanh

Nếu Cerberus kết liễu thành công một kẻ địch sẽ hồi lại cho Dean sáu điểm Ác Mộng

Nhìn bằng giới thiệu cũng với bộ kỹ năng của Dean. Long khuôn mặt toát lên một vẻ nghiêm trọng

Thân phận của Dean khiến Long rung mình cùng chấn kinh vô cùng. Một người có thể đồ sát gần một nửa dân số đại lục, sức mạnh quả thật là kinh khủng. Long đoán, sức mạnh thật sự của Dean ít nhất cũng đạt tới Tiên Tuyệt Cảnh siêu cấp cường giả

Mặc dù không biết Dean mạnh như thế nào, nhưng chỉ cần nhìn vào bộ kỹ năng của hắn ta. Long đã không khỏi phải giật mình. Quá mạnh, hoàn toàn thuộc thể loại shock dame chết một người.

Theo như Long tính, chỉ cần Dean full đồ, dù là Long cũng không phải là đối thủ của Dean, chắc chắn sẽ bị đối phương một bộ combo giết chết

“Vậy là nguoi vì ta mà gia nhập Học Viên Chiến Tranh sao? Thật sự là không thể hiểu nổi ah”

Long ánh mắt nhìn về phía Dean, cười nhạt. Mặc dù thân phận của Dean quả thật quá đáng sợ, khiến lòng người bàng hoàng sợ hãi, nhưng đối với Long, Dean cũng chỉ là một vị tướng mà thôi, không phải thần tiên ma quỷ gì cả

Thấy Long dù biết thân phận của mình nhưng vẫn giữ được thái độ bình thản, Dean hai mắt lóe lên một vẻ hưng phấn cùng tán thưởng

“Đúng vậy. Hơn năm mươi năm trước, mục đích của ta đã hoàn thành. Hiện tại, ta chỉ muốn cho cả đại lục biết ta là kẻ mạnh nhất thế giới này”

Nói xong, hắn dơ ngón tay chỉ về phía Long, âm thanh tràn đầy khiêu khích vang lên:

“Mà nguoi, chính là hòn đá kê chân để ta bước lên ngôi vị vương giả đó”

Cảm nhận được sự cuồng vọng cùng tự tin vô cùng từ phía Dean. Long cười lạnh

“Vậy sao? Hóa ra ta chính là đá kê chân để nguoi đạp lên đúng không? Chỉ là nguoi thật sự nghĩ vậy sao?”

Nói xong, hắn cũng rút là Diệt Thần Kiếm, ánh mắt sát cơ dạt dào nhìn Dean cao giọng:

“Đến đây đi. Cho ta xem sức mạnh của Kẻ Gác Cổng Địa Ngục đã từng khủng bố đại lục như thế nào?”

“Như nguoi mong muốn” Dean ngẩng đầu cười lớn, ánh mắt mang theo chiến ý vô tận nhìn Long. Lập tức, xung quanh hai người đậm đặc mùi thuốc súng

Tuy rằng giữa Long và Dean nồng nặc mùi thuốc súng giống như bất kì lúc nào cũng có thể động thủ đánh giết lẫn nhau.

Nhưng cả hai đều là người thông minh, biết rằng ở thời điểm mấy cấp đầu, việc đánh nhau là điều hoàn toàn không thể.

Vì thế, cả hai chỉ đứng đó đấu võ mồm, tay thì vẫn không ngừng chém giết lính để thu được những chỉ số nhất định

Thời gian trôi qua nhanh chóng, chẳng mấy chốc Long và Dean đều đạt cấp sáu, và đây là thời điểm châm ngòi cho thùng thuốc súng vây lấy hai người

Chỉ thấy, ngay khi Dean đạt cấp sáu, hắn lập tức động thủ. Dựa vào nội tại của chiêu E. Mặc dù chỉ là một cuộc solo 1 – 1 nhưng cũng để tốc độ của Dean tăng lên không ít, ít nhất là đuổi kịp Long

Thân hình như quỷ mị xuất hiện bên cạnh Long, song chương được bao bọc bởi một lớp hắc khí tà ác, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai đánh về phía Long.

Long mặc dù đã tính tới việc vừa lên cấp sáu thì Dean sẽ lập tức tấn công, chỉ là không ngờ tới tốc độ của Dean lại nhanh như vậy. Hắn chỉ kịp lùi lại một bước nhưng lại không kịp cản lại một chương này của Dean

Thấy thế, Dean hai mắt lóe sáng, tiếng cười âm u như tiếng kêu gào của linh hồn từ miệng hắn vang lên:

‘Chết đi, Sát Thần Chương’

- Oanh

Một tiếng trầm đục vang lên, Sát Thần Chương làm tăng tốc độ ra đòn của Dead khiến hắn ra liên tiếp bốn năm chương, tất cả đều đánh lên người Long. Sau khi Sát Thần Chương hết hiệu lực, Long liền mất đi 1/5 cây máu của hắn.

Chưa dừng lại ở đó, Dean dùng xong Sát Thần Chương không những không quay người né khỏi Long phản công mà còn lao tới, bồi thêm một quyền vào ngực Long. Một quyền này, trực tiếp kích hoạt nội tại: Sát Khí Tương Tác, lôi đi một lượng máu khá khá của Long

Đến lúc này, Long mới phản ứng, cầm lên Diệt Thần Trảm, chém ra một đạo kiếm khí hình trăng lưỡi liềm: chính là kỹ năng Q: Bán Nguyệt Kiếm Pháp

Thế nhưng, không được như hán mong muốn. Ngay khi đạo kiếm khí sắp đánh trúng Dean thì hán lập tức biến mất, chỉ trong tích tắc sau liền xuất hiện cách Long một đoạn không xa

Ngay sau đó, thân hình Dean lóe lên liền xuất hiện bên cạnh Long, từ trên người hán ,một luồng sát khí khủng bố, kinh thiên động địa giống như Dean là một tên sát thần chứ không phải nhân loại vậy

Cảm nhận được sát khí khủng bố từ trên người Dean, Long không biết tại sao trong lòng mình lại sợ hãi đến vậy.

Bỗng Long tỉnh táo lại, thâm kêu một tiếng không xong. Thì ra , Long đã biết mình trúng phải nội tại của chiêu E: Sát Khí Nhập Thân rồi

Ngay khi Long tỉnh táo lại, Dean đã động thủ, chỉ thấy hán thân hình như quỷ mị xuất hiện bên cạnh Long, chiêu Q: sát thần chưởng lập tức đánh về phía hán

“Hừ. Một bài chỉ có thể dùng một lần mà thôi. Dùng nhiều dễ bị bắt bài lắm”

Long trên mặt lóe lên một tia dị sắc, khẽ lăm bắm một câu, sau đó thân hình quỷ dị biến mất, tích tắc sau liền xuất hiện ở bên trong bụi cỏ, bên cạnh hán còn có một thanh kiếm khí đang treo lơ lửng

Đồng thời, từ trong bụi cỏ, bốn đạo kiếm khí dùng tốc độ siêu thanh bắn ra bốn phía, trong đó có một phía bắn về phía Dean đang đứng đó,

Lập tức, thanh kiếm khí xuyên qua người Dean đồng thời đánh dấu ba điểm Tam Nguyệt Trảm

Chỉ chò có vậy, Long lập tức phát kiếm, một đạo kiếm khí xuất hiện bắn thẳng về phía Dean đẩy lùi hán về phía sau. Mà phía sau Dean thì là bức tường dày vì thế lập tức ăn ngay quả choáng

Không một chút do dự, Long lao tới, hướng về phía đối phương ném ra một trong hai phép bỏ trợ mà hán chọn: Thiêu Đốt

Thiêu Đốt: Thiêu đốt đối phương, gây sát thương chuẩn đồng thời làm giảm 50 % hiệu ứng hồi máu mà đối phương nhận phải (sát thương chuẩn: Bỏ qua giáp và kháng phép, gây 100% sát thương)

Sử dụng Thiêu Đốt, Long lập tức triệu hồi kiếm khí bắn về phía Dean

Lúc này, thời gian làm choáng đã hết. Dean lập tức tỉnh táo lại. Nhìn trước mặt mình thành kiếm khí, khuôn mặt hán tràn đầy vẻ bình tĩnh không một chút lo sợ

Ánh mắt như một con chó sói nhìn thấy con mồi nhìn Long chăm chăm, há mồm hét lớn:

“Ceberus”

Theo tiếng quát của hán, hắc khí xuất hiện bao trùm toàn bộ thân thể Dean. Chưa đến một giây, từ trong hắc khí, một con có ba đầu toàn thân bùng lên một ngọn lửa đen tỏa ra từ vong cùng âm u khí tức

- Ngao

Chó ba đầu hú lên một tiếng, sau đó thân hình hóa thành một làn khói đen bắn về phía Long, không chỉ tấn công hán mà còn thành công né khỏi thanh kiếm khí của Long

Thấy Dean biến thành Ceberus lao về phía mình, Long khuôn mặt treo một nụ cười đắc ý . Chỉ thấy ngay khi Ceberus sắp động tới Long thì một vùng không gian màu tím xuất hiện, chính là chiêu cuối của Long: Kiếm Đệ Nộ Thiên được kích hoạt lần

Vùng không gian xuất hiện lập tức phong ấn toàn bộ kĩ năng của Dean lại, khiến hán không thể sử dụng bất kì kĩ năng nào. Hiện tại, Dean không khác gì một con chó bình thường, không có một chút sát thương nào

Vấn đề là đối mặt với hiểm cảnh như vậy, Dean trên mặt không một chút sợ hãi cùng lo âu, vẫn là nụ cười tự tin vô cùng . Điều này không khỏi khiến Long nổi lên một dự cảm bất thường

Và dự cảm đó đã thành sự thật. Chỉ thấy trên người Dean lóe lên một hào quang màu xanh, sau đó Dean lập tức sử dụng tốc biến thoát ra ngoài

“Là Thanh Tẩy sao?”

Long khuôn mặt trầm xuống, trong mắt tràn đầy vẻ ngưng trọng cùng giạt mình. Hán thật không ngờ tới Dean lại sử dụng Thanh Tẩy trong cuộc solo này

Về phía Dean, thoát khỏi chiêu cuối của Long, hán kích hoạt Sát Thần Chưởng tiêu diệt ba con lính đánh xa, tích đủ ba điểm nội tại Ác Mộng. Không chút do dự kích hoạt kĩ năng W, thân hình hóa thành bạch quang bắn về phía Long

Lần này, Long không còn đường né tránh. Dù sao , lần này hán mang Kiệt Sức cùng với Thiêu Đốt, không có tốc biến. Các kĩ năng khác thì vẫn đang trong thời gian cooldown, không thể sử dụng. Vì thế ,hán chỉ có thể tro mắt nhìn Dean như một con mãnh thú lao về phía mình

- Oanh

Một tiếng nổ tung, Ceberus cùng Long va chạm liên phát nổ, tạo ra một cột khói hình đầu lâu xương chéo bay lên

Tại trung tâm vụ nổ, Long còn lại chưa đến mười màu đang đứng đó, trước mặt hắn là Dean đầy máu đang một quyền hướng về phía Long đánh tới. Hiển nhiên chiêu cuối của Dean hoàn toàn không đủ sát thương để giết Long, chính xác hơn là trước khi tiếp xúc với Long, Dean đã bị đối phương cho một cái Kiệt Sức làm giải sát thương rồi

Tất nhiên đó là lúc này mà thôi. Hiện tại, Long còn lại chưa tới mười máu, và mới khoảng cách gần như vậy, tin tưởng, một quyền này chắc chắn sẽ trúng Long và trận quyết đấu này Long thua

Thế nhưng, khiến ai nấy đều kinh hãi chính là Long hoàn toàn không có bất kì vẻ sợ hãi hay chán nản nào mà thay vào đó là một sự đắc ý cùng vui vẻ. Chỉ thấy hắn ánh mắt hải hước nhìn Dead cười nói:

“Trận quyết đấu này, ta thắng rồi”

Vừa nói xong, âm thanh của hệ thống vang vọng khắp bản đồ Summoner’s Rift:

“Người chiến thắng, Long Hoàng Kiếm Đế”

Số từ: 2397

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 163: Long Thắng

Phía trên đỉnh Học Viện Chiến Tranh là một thành phố nổi trên không. Thành phố này tên là Rito thành phố, trụ sở của tổ chức Riot

Tại trung tâm thành phố là một tòa nhà cao một trăm tầng, nơi này là nơi làm việc của cao tầng tổ chức

Tại phòng chủ tịch, Ryze ngồi đối diện với một ông lão lưng đeo một chiếc đồng hồ. Mà trong Liên Minh, chỉ có một người duy nhất có tạo hình như vậy: Người Giám Hộ Thời Gian: Zilean

Hai người ngồi đối diện với với nhau, ánh mắt chăm chú nhìn xuống mặt bàn, nơi mà ở đó đang chiếu lấy hình ảnh cuộc chiến của Long và Dean

“Thật không ngờ Long Hoàng Kiếm Đế lại may mắn đến như vậy.

Những tướng hắn chắc chắn đã thua cuộc solo này. Vậy mà ở giờ phút sinh tử, thanh kiếm khí của hắn lại tiêu diệt ba con lính cuối cùng đạt được 100 chỉ số lính. Vì thế trước khi bị Dean giết chết, hắn được phán định là người thắng cuộc”

Zilean âm thanh mang theo vẻ thôn thức cười nói. Ông thực sự bị sự chiến thắng của Long làm kinh ngạc. Long thắng Dean không phải vì kĩ năng, trang bị... mà lại thắng đối phương vì một sự may mắn không thể ngờ tới

“Mà Zilean nè. Tại sao ông lại đồng ý cho Dean trở thành một Anh Hùng của Riot. Ông nên biết bản tính tà ác của hắn chứ?” Nói tới đây, Ryze khuôn mặt nghiêm túc nhìn bạn già mình.

Khi Dean xuất hiện, Ryze hoàn toàn bị dọa sợ. Dù sao, Dean được giam giữ ở một nơi được coi là tuyệt địa, có đi không có về nổi tiếng của thế giới. Dean có thể từ đó thoát ra khiến Ryze hoàn toàn tấn chân đông

Thế nhưng, chân động thì có nhưng nhiều hơn vẫn là một sự lo lắng. Ông lo về sự an toàn của đại lục

Sức mạnh của Dean, Ryze đã hoàn toàn kiểm chứng. Năm mươi năm trước, ông cùng Dean liên thủ mà còn không giết được hắn, thậm chí là bị trọng thương cực nặng. Nếu không phải lúc đó, “người ấy” xuất hiện rat ấy giúp đỡ thì bọn họ cũng không sống được đến ngày hôm nay

Vì thế, Dean trở lại khiến Ryze lo lắng vô cùng. Với tính cách tàn độc, thị sát của Dean, một khi hắn trở lại đại lục, khi đó thế giới này liền biến thành một địa ngục lửa than

Chỉ là khiến Ryze khó tin chính là Dean đưa ra yêu cầu muốn trở thành: Anh Hùng của Riot. Càng khiến Ryze chán kinh khi Zilean lại đồng ý với yêu cầu này của đối phương

Nghe bạn mình chát vắn, Zilean vuốt râu cười nói:

“Ryze. Ông nghĩ Dean bây giờ thế nào?”

“Hừm! Ta thấy hắn có vẻ giống một con người hơn. Năm mươi năm trước, hắn mang lại cho ta cảm giác giống như đang đối diện với một cỗ máy, một tên không có tình cảm. Nhưng khi gặp lại Dean, ta phát hiện hắn trở lên sinh động hơn nhiều, biết cười, biết đùa giỡn...” Ryze trầm tư sau đó có chút không xác định nói

“Đúng vậy. Ryze, ông còn nhớ Remila không?” Zilean gật đầu, sau đó lại hỏi

Nghe tới cái tên Remila, Ryze khuôn mặt không khỏi lóe lên một tia tưởng niệm cùng buồn bã, ông thở dài, một bộ não nề:

“Nhớ chứ. Dù năm mươi năm đã qua nhưng ta cũng không thể nào quên được cô ấy. Người đã hi sinh thân mình để mở ra “Con Đường Cổ Ngự” đưa Dean tới Tận Cùng Thế Giới”

“Lúc ông bị Dean đánh trọng thương tới nỗi hôn mê. Remila có nói với ta một câu: Dean của bây giờ không phải là hắn” Nói tới đây, Zilean dùng một thái độ cực kì nghiêm túc, giống như việc hắn nói là một chuyện cực kì cơ mật vậy

“Dean của bây giờ khác hoàn toàn với những gì chúng ta nhớ. Hắn đã không còn là một cỗ máy vô tình chỉ biết giết chóc của năm mươi năm trước nữa mà trở nên giống con người hơn, biết cười, biết cuồng vọng, biết mơ ước...”

Kết hợp với những gì Remila nói năm đó. Ta có thể khẳng định, Dean đã bị một ai đó thao túng tâm trí”

Sau đó, ông ngừng lại cho Ryze tiếp thu những gì mình vừa nói, ông nói tiếp:

“Dù không biết ai đã thao túng hắn. Nhưng chúng ta biết rõ kẻ thao túng có âm mưu gây nguy hại cho thế giới này. Vì thế, ta mới giữ lại Dean, một là đưa hắn về với con đường chính đạo, hai là để tìm ra kẻ chủ mưu đứng đằng sau tất cả vụ này”

“Ra vậy. Cũng chỉ có ông là nghĩ được sâu xa đến thế này ah” Nghe xong toàn bộ lý do, Ryze không khỏi than thở một tiếng nói ra một câu từ tận đáy lòng mình.

Làm bạn với Zilean đã hơn mấy ngàn năm, Ryze chưa bao giờ dám nói trí tuệ của mình vượt qua Zilean. Ánh mắt sâu xa, tầm nhìn xa trông rộng... của Zilean hoàn toàn khiến Ryze bội phục sát đất

“Vậy còn Long Hoàng Kiếm Đế”

Nói tới đây, Ryze đưa ánh mắt nhìn về phía Long, trong mắt lóe lên một điều suy nghĩ trầm giọng:

“Mặc dù bộ kĩ năng của Long Hoàng Kiếm Đế là do hệ thống Riot tạo ra, thế nhưng điều này dựa trên sức mạnh thật sự của đối phương. Một bộ kĩ năng có thể nói là toàn diện chứng tỏ Long Hoàng Kiếm Đế rất mạnh, thậm chí có thể cùng chúng ta ngang ngửa

Điều đặc biệt nhất là cái tên của hắn. Long Hoàng Kiếm Đế nếu như bỏ đi chữ “Hoàng Kiếm” sẽ trở thành Long Đế, chính là cái tên được nhắc tới trong lời sấm truyền ba ngàn năm trước”

“Ma Thiên Diệt Thế, Long Đế Tái Sinh”

Zilean lẩm bẩm tám chữ nói thay cho Ryze, trong mắt tràn đầy suy nghĩ. Bỗng nhiên, hai mắt ông sáng ngời cùng nóng bỏng, mang theo một vẻ cực kì hưng phấn nhìn về phía Long trên màn hình tivi:

“Không phải là suy đoán mà là chắc chắn, Long Hoàng Kiếm Đế chính là Long Đế trong lời sấm truyền. Ryze, ông biết trong trận đấu đầu tiên của Long Hoàng Kiếm Đế, Thần không chỉ tới xem mà còn trở thành bình luận viên của trận đấu đó không?”

“Cái gì! Ông nói BLV Hoàng Luân hôm đó chính là Thần”

Ryze kinh hãi lắp bắp kêu lên một tiếng chấn động. Bộ dạng hoàn toàn không thể tin nổi

“Đúng vậy, chính là Thần. Nếu như Long Hoàng Kiếm Đế được ngài ấy ưu ái như vậy, thì chứng tỏ hắn phải là một người cực kì quan trọng. Nếu vậy, việc hắn là Long Đế hoàn toàn là điều chính xác”

Zilean kích động vô cùng, trong lòng kinh hí vạn phần. Nếu như Long thật sự là Long Đế trong lời sấm truyền, thì thế giới này được cứu rồi

“Ryze. Nhanh. Chúng ta phải mời hắn tới thế giới này một chuyến”

“Ừm. Tôi sẽ đi gặp hắn ngay bây giờ”

Ryze gật đầu, sau đó vội vàng đứng dậy, bước ra khỏi phòng chủ tịch

“Thật không ngờ tới. Ngươi lại thắng ta bằng cách này ah”

Nhìn chỉ số lính đã đạt mức 100 con lính của Long, Dean thu hồi chiêu thức của mình, hắn đã hiểu tại sao mình lại thua rồi: Long đạt chỉ số lính trước hắn

Mặc dù thua một cách cực kì oái ăm, nhưng Dean không chút nào khó chịu hay bực mình, trong lòng hắn, thua tức là thua, không có gì để bàn cãi cả.

“Ngươi rất mạnh. Thế nhưng có vẻ như bộ kĩ năng của ta hoàn toàn khắc chế ngươi thì phải?”

Nghe vậy, Long không phản bác mà gật đầu. Cuộc solo này, nếu không phải ở giây phút cuối cùng, thanh kiếm khí mà Long dùng để tấn công Dean vô tình lại tiêu diệt ba con lính, khiến cho chỉ số lính của hắn từ 97 lập tức đạt 100 và là người chiến thắng thì người thua phải là Long

Bộ kĩ năng của Dean có lượng sát thương cực lớn với độ shock dame còn mạnh hơn cả Zed hay Leblanc. Không chỉ có vậy, Dean có độ cơ động cực cao rất khó nắm bắt

Còn Long, hắn muốn làm choáng Dean thì phải dùng tới tận ba lần Bán Nguyệt Kiếm Pháp (Q), nhưng với khả năng cơ động cực mạnh, Dean rất dễ dàng né tránh. Về phần trao đổi chiêu thức, Long đã dưới cơ Dean một bậc

Đến khi có cấp sáu. Với việc hóa thân thành Cerberus tăng một lượng máu, tốc độ đánh và tốc độ di chuyển cùng với kĩ năng W gần như giúp Dean có thêm hai lần “tốc biến”.

Với ba cái tốc biến, Dean có thể dùng tốc độ cực nhanh áp sát Long.

Trong khi đó, Long thì lại cần một thời gian để thi triển chiêu cuối của mình. Chỉ sợ đến khi hắn kích hoạt được lần thứ hai Kiếm Đế Nộ Thiên thì cũng đã bị Dean tiêu diệt rồi

Đây không phải là dựa trên bộ kĩ năng của hai người mà phân tích ra. Đây hoàn toàn đã được chứng minh trong cuộc chiến vừa rồi. Vì thế, nói cho đơn giản thì Dean chính là khắc tinh của Long

Đối với việc này, Long chẳng mấy bất ngờ cùng bất mãn. Liên Minh Huyền Thoại là một trò chơi đồng đội, là sự kết hợp giữa các cá nhân trong một team, không có ai là người mạnh nhất cả. Dù bộ kĩ năng của Long cực mạnh nhưng hắn tin tưởng, chắc chắn sẽ có một vị tướng khắc chế hắn

“Bộ kĩ năng của Riot không thể nào đánh giá được đúng thực lực của chúng ta. Vậy đi, hẹn ngươi một ngày nào đó ở trên đại lục Valoran, ta với ngươi sẽ quyết một trận đấu. Để xem ai là người mạnh nhất”

Nói tới đây, Dean dùng ánh mắt mang theo chiến ý vô tận cùng chờ mong nhìn Long. Đã trở thành thành Dean của ngày xưa, trong lòng hắn chấp niệm đã không còn, hắn chỉ muốn được cùng kẻ mạnh nhất chiến đấu mà thôi

Cảm nhận được ánh mắt mong đợi từ Dean, Long không khỏi nhíu mày. Hắn phát hiện Dean cũng không xấu xa như trong tiểu sử tướng mà Riot tạo nên. Ít nhất, đối phương là một đối thủ đáng kính

“Được. Ta đồng ý với ngươi”

Lắc đầu, Long nở một nụ cười, âm thanh chắc như đinh đóng cột. Một lời hứa danh dự giữa hai thằng đàn ông với nhau

“Ha...Ha. Tốt, ta sẽ chờ ngày đó”

Nghe thế, Dean cười vui vẻ, nội tâm thỏa mãn vô cùng. Hắn hướng về phía Long dơ lên một ngón tay cái. Sau đó thân hình hóa thành bạch quang biến mất khỏi bản đồ

Thấy Dean rời đi, Long cũng chuẩn bị rời khỏi thì một âm thanh già nua vang lên phía sau khiến hắn giật mình

“Long Hoàng Kiếm Đế. Xin dừng bước, ta có chuyện muốn nói với cậu”

Quay đầu nhìn về phía phát ra tiếng nói, chỉ thấy đó là một người đàn ông với nước da màu xanh, không có tóc, còi trăn, thân hình hơi gầy yếu, sau lưng đeo một cuộn giấy không lồ hoa ố

Nhìn khuôn mặt quen thuộc, Long không khỏi kinh hô:

“Là ông, Pháp Sư Lang Thang: Ryze”

Số từ: 2156

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Diệt Vũ Gia (1)

Không ai biết Long cùng Ryze đã nói với nhau những chuyện gì ở bản đồ, chỉ biết khi hắn trở về đại lục đã có thêm một cái visa, chính là thẻ thông hành tới thế giới Runneterra

Từ nay, mỗi khi xong một trận đấu, Long có thể tùy ý thoát khỏi bản đồ summoner' rift để tới thế giới Runneterra

Đối với việc này, Long cầu còn không được. Theo lẽ, Long phải đợi tới thực lực đạt tới Độ Khí Cảnh, khi đó sẽ mở ra tầng thứ ba của Tín Ngưỡng Tháp. Lúc đó, hắn mới có thể đi tới thế giới Runneterra

Nhưng hiện tại thì không cần rồi. Có thẻ thông hành, Long hoàn toàn không cần phải dựa vào Tín Ngưỡng Tháp để đến thế giới Runneterra nữa. Tất nhiên muốn mang một vị tướng từ thế giới Runneterra đến thế giới của Long thì chỉ có Tín Ngưỡng Tháp mới làm được thôi

Trở lại đại lục, nhìn đồng hồ không chút nào thay đổi so với lúc mình rời đi. Long khẽ gật đầu hài lòng. Sau đó, hai mắt hắn bắn ra sát cơ mãnh liệt, trên người bùng nổ một nguồn sát khí khủng bố

“Vũ gia. Ta tới đây”

Thân là một trong tứ đại gia tộc của thành phố Hà Bắc, quy mô của Vũ gia cũng không nhỏ tí nào. Nằm trên một mảnh đất rộng bằng bốn cái sân bóng với khu vực trung tâm là một pháo đài khổng lồ, xung quanh là những ngôi biệt thự sang trọng, hiện đại.

Vũ gia có khoảng hơn mười ngàn tộc nhân, cường giả nhiều vô số. Dẫn Nguyên Cảnh có mấy ngàn người, Độ Khí Cảnh cũng khoảng mấy chục. Với thực lực như vậy, Vũ gia hoàn toàn xứng đáng với một siêu cấp gia tộc

Cổng vào Vũ gia làm một chiếc cổng được làm bằng kim cương, cực kì cứng rắn. Canh cổng là hai tên tộc nhân thực lực Dẫn Nguyên Cảnh cấp hai mươi

Hai người đang nói chuyện với nhau bỗng nhiên nhủ mày, chỉ thấy bọn họ nhìn thấy một thiếu niên đang đi tới nơi này. Thấy thế, cả hai người đi tới trước, khí thế của một Dẫn Nguyên Cảnh bùng lên mục đích dọa sợ tên thiếu niên. Một tên lạnh giọng:

“Này. Đứng lại! Ngươi là ai? Tới đây làm gì?”

“Gọi Vũ Văn Hải ra đây. Nói là Nguyễn Tuấn Long tìm hắn có việc”

Long bình thản nói một câu, hoàn toàn không bị khí thế của hắn dọa sợ

Nghe vậy, hai tên không khỏi nhìn nhau. Có vẻ người tới là kẻ thù của công tử thì phải? nếu không cũng sẽ không gọi thẳng tên đối phương

“Công tử nhà chúng ta hiện không có nhà. Lần sau ngươi hãy đến đi”

Một tên phát tay, ý đồ đuổi Long đi

Nghe vậy, Long cười híp mắt, lăm lăm:

“Chạy trốn sao? Nhanh đấy. Thế nhưng, liệu ngươi có giúp được gia tộc mình chạy thoát không?”

Nói xong, thân hình Long tiêu thân, chỉ trong nháy mắt liền xuất hiện phía sau lưng hai tên canh cửa

- Phụt

Chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra, thì từ cổ của hai tên này, hai cột máu phun thẳng lên trời. Bọn chúng hai mắt mở trừng, hai tay che cổ, toàn thân run lên ngã xuống đất, chết không thể nào chết được hơn

“Vũ gia. Hôm nay sẽ là ngày tàn của các ngươi”

Nói xong, Long dơ chân lên, một cước đạp bay cái cổng làm bằng kim cương cứng rắn

- Oanh

Một tiếng nổ tung vang lên cùng với đó là tiếng báo động đỏ có kẻ xâm nhập vang vọng khắp Vũ gia. Ngay lập tức, từ bốn phương tám hướng, vô số tên tộc nhân, thực lực đều là Dẫn Nguyên Cảnh, số lượng phải đạt tới gần mười ngàn người xuất hiện

Nhìn một biển người hướng về phía mình lao tới, Long không một chút sợ hãi, trái lại là một sự hưng phấn không hề nhẹ. Trong tay ngưng tụ một thanh cung băng, dơ cung băng lên cao, Long Lực từ trong cơ thể tuôn ra ngoài, ở trên cung băng bắt đầu ngưng tụ

“Siêu Đại Băng Tiễn”

Theo một tiếng quát của Long, hần nhà tay ra. Lập tức, một mũi Băng Tiễn khổng lồ bay thẳng lên trời cao

Chưa dừng lại ở đó, khi Băng Tiễn theo lực hút của đại lục mà rơi xuống đất, rơi về phía đám tộc nhân đang tiến về phía Long thì Băng Tiễn từ một mũi tên liền biến thành hai mũi tên, mang theo tốc độ siêu khủng khiếp rơi xuống

- Oanh...Oanh

Hai tiếng nổ kinh thiên động địa kèm theo đó là hai cột khói màu trắng mang theo lạnh giá khí tức

Khi cột khói biến mất, trên mặt đất lúc này đã xuất hiện hai cái hố thật lớn. Tại bên trong hai cái hố đó, là gần một ngàn người đã bị biến thành tượng băng, khí tức đoạn tuyệt

Nhìn một cảnh này, những người còn lại không khỏi hít một hơi lạnh, toàn thân không tự chủ run lên. Quá mạnh! Quá đáng sợ! Đây là sức mạnh của kẻ đột nhập sao? Chẳng lẽ Vũ gia chúng ta đặc tội một tên Độ Không Cảnh cường giả

Về phía Long, nhìn tác phẩm mà mình tạo ra, Long nở một nụ cười hài lòng

Thu được hơn 100 linh hồn, Long cường hóa toàn bộ những bộ combo mà hần có bao gồm bộ combo của Zilean, Yasuo, Thresh, TF và Ashe

Siêu Đại Băng Tiễn là phiên bản thăng cấp của Đại Băng Tiễn. Nó bắn ra không chỉ một Đại Băng Tiễn mà là hai mũi Đại Băng Tiễn. Uy lực gấp đôi sức mạnh của Đại Băng Tiễn khi chưa thăng cấp, thời gian làm choáng cũng tăng lên hần một phút cho mọi khoảng cách

Mang trong người Mũ Phù Thủy mà Đại Băng Tiễn uy lực lại tính theo sát thương phép thuật. Vì thế, Siêu Đại Băng Tiễn có uy lực thập phần khủng bố. Nếu như ở trong game, một khi Siêu Đại Băng Tiễn trúng, đủ để tiễn nhưng kẻ yếu màu về nơi an nghỉ cuối cùng

“Định Mệnh”

Nhân lúc đám người của Vũ gia vẫn còn ngơ ngác, chưa từng trong khiếp sợ vì cái chết quá nhanh, quá nguy hiểm của đồng bọn. Long liền động

Chỉ thấy, dưới chân hần xuất hiện một chiếc vòng tròn do các lá bài tạo thành. Ngay sau đó, một cột sáng từ trên trời bắn xuống bao phủ lấy Long

Khi cột sáng lần thứ hai xuất hiện bên trong đám người Vũ gia, một âm thanh như tiếng kêu vang vọng của tử thần vang lên

“Liên Hoàn Tiễn”

Lập tức, từ bên trong cột sáng, vô số mũi băng tiễn bắn ra với tốc độ cực nhanh, như một cơn mưa mang theo khí lạnh lạnh thấu xương rơi về phía đám người tộc nhân Vũ gia

- Pháp... Pháp

Mỗi một mũi tên băng bắn ra là một người ngã xuống. Đầy trời băng tiễn như một cơn mưa, một cơn mưa tràn đầy tử vong cùng sự hủy diệt chút xuống đầu tộc nhân Vũ gia. Khi các mũi băng tiễn biến mất, trên chiến trường lại có thêm gần một trăm tượng băng nữa

- Liên Hoàn Tiễn – phiên bản thăng cấp của Chú Tâm Tiễn

Bắn ra tối đa 100 mũi tên băng giá. Gây sát thương cực lớn trên một phạm vi rộng. Đối phương chết sẽ kích hoạt nội tại “Đóng Băng”, còn không sẽ bị làm chậm 90%

- Nội tại: Đóng Băng

Mỗi khi tiêu diệt một vị kẻ địch, đóng băng kẻ địch lại thành tượng băng. Tương Băng đóng vai trò như một bức tường trong 5s

Liên Hoàn Tiễn và Đóng Băng là hai phiên bản thăng cấp của nội tại và chiêu Q của Ashe. Uy lực của nó, Long hài lòng vô cùng

Nhìn một đám tộc nhân vũ gia vây xung quanh mình, Long hai mắt lóe lên sát cơ khủng bố, trên người tỏa ra sát khí kinh khủng khiếp

“Trò chơi, bắt đầu thôi”

Nói xong, hần biến mất, một giây sau, một âm thanh vang vọng khắp không gian:

“Siêu Bão Hủy Diệt”

Lập tức, vô số cơn lốc xoáy, số lượng phải lên tới gần trăm cơn lốc xuất hiện hất tung mấy ngàn người Vũ gia lên không.

- Siêu Bão Hủy Diệt – phiên bản thăng cấp của Bão Kiếm

Dùng tốc độ siêu thanh chém ra liên tiếp một trăm lần bão kiếm, tạo ra một trăm con lốc xoáy tàn phá hỗn loạn xung quanh. Gây một lượng sát thương khổng lồ và hủy diệt địa hình trên đường nó qua

Sau đó, một cảnh tượng trở thành một nỗi ám ảnh cho những người sống sót. Để đến khi nhớ lại, bất kì ai đều toát lên vẻ sợ hãi tột cùng. Thậm chí, khi có những người nhớ lại cảnh tượng này, đều hóa điên lên

Một tiếng quát lạnh của Long vang lên, như một lời tuyên án tử hình cho đám người ở đây:

“Tuyệt Diệt”

Tuyệt Diệt – phiên bản thăng cấp của Trần Trối

Trong phạm vi nhất định, có bao nhiêu mục tiêu bị hất tung thì đều có thể thi triển trần trối. Không có hạn chế về số lượng hay thời điểm, địa điểm (ví dụ như trong cùng một thời điểm có bốn mục tiêu bị hất tung ở bốn địa điểm khác nhau thì Long vẫn có thể thi triển ra bốn lần Trần Trối cùng một lúc, sát thương không giảm)

“Cái gì? Người nói lại lần nữa! Toàn bộ Vũ Vệ của chúng ta đã bị tiêu diệt. Bị một người tiêu diệt hoàn toàn”

Tại một ngôi biệt thự, một người đàn ông mang theo vẻ kinh hãi, khó thể tin được nhìn về phía tên thuộc hạ đang sợ run rẩy quỳ dưới chân

“Gia chủ. Thật... thật sự”

Tên thuộc hạ toàn thân run lên, ánh mắt mang theo một sự kinh khủng, hẳn là một trong số những ít người còn sống dưới chiêu cuối Trần Trối phiên bản thăng cấp của Long.

Mỗi khi nhớ lại cảnh tượng đó là tên này không nhận được rung mình, một cảm giác sợ hãi từ sâu trong linh hồn khiến hắn không bao giờ muốn nhớ lại.

Đầy trời lốc xoáy hất tung đôi phương, sau đó chính là vô cùng vô tận kiếm khí lóe lên.

Khi tất cả đã biến mất, một cơn mưa máu đỏ xuống. Toàn bộ những người bị Siêu Bão Hủy Diệt hất tung đều bị Long thi triển Trần Trối, tất cả đều bị chém thành trăm mảnh, hóa thành một cơn mưa máu đỏ xuống mặt đất. Một cảnh tượng tràn đầy máu tanh, khủng bố

Nghe tên thuộc hạ cùng thái độ của hắn, Vũ Chính khuôn mặt trầm xuống, trong lòng cũng khiếp sợ không thôi

Vũ Vệ là tên của đội quân mà Long tiêu diệt, gồm gần mười ngàn tộc Linh Sư của Vũ gia, thực lực đều là Dẫn Nguyên Cảnh, không những thế còn trang bị vũ trang tối tân rằng.

Hắn cứ nghĩ rằng, bằng vào thực lực của Vũ Vệ, hoàn toàn có thể tiêu diệt được kẻ tấn công Vũ gia. Nhưng hiện tại, không những không tiêu diệt được mà toàn quân còn bị diệt khiến Vũ Chính hoảng sợ vô cùng

“Nói cho ta biết. Người tới là ai! Là một người hay là một đội quân”

Vũ Chính trầm giọng. Nếu là một đội quân hẳn còn thở phào, hẳn sợ nhất là một người. Khi đó, kẻ thù mà Vũ gia đối mặt rất có thể là một tên Độ Khi Cảnh, thậm chí là Độ Không Cảnh

“Là... là một người ạ!”

Tên kia lắp bắp, run rẩy trả lời

Nghe vậy, Vũ Chính không khỏi trầm mặc. Điều hắn lo sợ nhất đã xảy ra. Vũ gia đã đắc tội một vị siêu cấp cường giả

Rất lâu sau, Vũ Chính mới phản ứng lại. Chỉ thấy hắn cắn răng, âm thanh băng lãnh hạ lệnh:

“Đề cho Thập Thủ ra trận đi”

Mặc dù Vũ Chính chán kinh khi Vũ gia đắc tội một tên cường giả, nhưng nhiều hơn là tức giận. Gần mười ngàn tộc nhân đã chết, không chỉ là một cái tát vào niềm kiêu hãnh của gia tộc mà kéo theo đó là thực lực của Vũ gia đại giảm.

Chắc chắn sau ngày hôm nay, Vũ gia từ siêu cấp gia tộc sẽ lui tụt thành nhất lưu, thậm chí là nhị lưu gia tộc. Đây là điều khiến Vũ Chính nổi điên, hắn thế phải giết bằng được Long để trả mối nhục như còn trùng trục này

Số từ: 2362

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Diệt Vũ Gia (2)

Thập Thủ là quân chủ lực của Vũ gia bao gồm mười tên người biến dị thực lực Độ Khí Cảnh cấp ba người. Mười tên này không chỉ thực lực mạnh mẽ, chiêu thức quỷ dị, năng lực đặc biệt mà có cả kinh nghiệm chiến đấu rất phong phú, có thể nói là mỗi một tên trong Thập Thủ đều là những tên sống trên lưỡi dao biên lừa

Tuy vậy, đến nay Thập Thủ chỉ còn lại ba người mà thôi. Bảy người còn lại đều đã chết trong khi làm nhiệm vụ tối mật của Vũ gia. Mặc dù Vũ Chính cũng đang chuẩn bị tìm bảy người tiếp theo cho Thập Thủ nhưng chưa kịp làm thì Long đã đánh tới tận nhà

Ba người nghe lệnh của Vũ Chính đi ra tiêu diệt kẻ xâm lược Vũ gia. Khi tới nơi, khuôn mặt ai nấy đều biến sắc

Chỉ thấy trước mặt họ, một cảnh tượng như địa ngục trần gian. Xác con cháu Vũ gia nằm vương vãi khắp nơi, phần lớn đều đã không còn hình dạng, cả một khoảng sân rộng lớn tràn đầy máu tươi tỏa ra một mùi tanh tưởi

“Là ai... Là ai đã đồ sát con cháu Vũ gia”

Một trong ba Thập Thủ: Hồ Vương nhìn một cảnh tượng kinh khủng này, dù hắn có là thần tinh thép thì khuôn mặt cũng lóe lên một sự trắng bệch, trong mắt toát lên sát khí trùng thiên gầm lên một tiếng

Không chỉ hắn, mà hai người còn lại cũng dùng ánh mắt ăn tươi nuốt sống nhìn khắp xung quanh như muốn tìm ra kẻ nào đã giết mấy ngàn con cháu Vũ gia

Trên không, Long cũng không biết tới sự hiện diện của ba tên Độ Khí Cảnh. Lúc này, hắn nhắm mắt lại, tâm thần tiến vào bên trong tâm cảnh, nơi đó Ren và Rin đang dùng ánh mắt nghiêm túc nhìn một thứ trước mặt

Chỉ thấy trước mặt hai người là một cái gương thủy tinh cực kì tinh xảo ra đẹp để một đôi cánh chim cùng một đôi cánh dơi phe phẩy đưa nó lơ lửng trên không

Nhìn chiếc gương này, Long cũng không khỏi toát lên một vẻ kinh hãi. Bởi vì hắn có thể cảm nhận được từ chiếc gương này, một cỗ uy áp đáng sợ, một cỗ khí thế khủng bố còn hơn cả Lý Thường Kiệt tỏa ra xung quanh

Tuy vậy, cỗ khí thế này lại rất âm áp khiến lòng người thoải mái chứ không có một chút áp lực nào như của người khác. Giống như chiếc gương là “một người mẹ” đang dang rộng vòng tay ôm ấp con cái mình vậy

“Rin, đây là cái gì vậy?”

Mang theo vẻ hiếu kì nhìn chiếc gương, Long hướng về phía Rin hỏi:

“Thông báo: Chủ nhân, đây là “Sinh Từ Kính”. Là cánh cửa đi thông cõi âm ty”

Rin nói ra một câu kinh người khiến Long giật bản mình, mang theo vẻ khó tin chỉ về phía Sinh Từ Kính hỏi lại:

“Em nói thứ này có đưa ta đến thế giới của người chết?”

“Đúng vậy đó! Onichan. Anh chém giết gần mười ngàn Linh Sư, mà mỗi linh sư cho hai linh hồn, như vậy anh đã thu hoạch đủ mười ngàn linh hồn người chết đã kích hoạt được năng lực thứ ba của nội tại “Đọa Đầy”: Mở ra con đường đi tới cõi âm ty

Cơ mà onichan nè. Vừa rồi Sinh Từ Kính có đưa ra một vài dòng giới thiệu, theo đó cõi âm ty mà Sinh Từ Kính kết nối không chỉ có của Thái Dương Tinh Hệ, của thế giới Runettera mà còn có cả một nơi tên là Địa Cầu. Onichan, anh biết Địa Cầu chứ?”

Ren thay Rin trả lời câu hỏi của Long. Nói tới đây, cô dùng ánh mắt tò mò nhìn Long. Dù rằng là tinh linh của hệ thống, hiểu rất rõ về hệ thống cùng thế giới Runettera. Nhưng cả cô và Rin đều không biết tới lai lịch thật sự của nó cũng như của Long

Câu nói của Rin còn khiến Long rung động hơn cả lời Rin nói lúc nãy. Địa Cầu là một cái từ mà năm năm qua Long chưa từng nghe tới, vậy mà hôm nay hắn lại được nghe hai từ quen thuộc này, bảo sao hắn không kinh ngạc cho được

Sau đó là một sự kích động từ đáy lòng xuất hiện. Hắn hai mắt càng ngày càng sáng, thân hình run lên không ngừng. Hắn ôm lấy Ren, nghiêm túc hỏi lại:

“Em nói là thật? Sinh Từ Kính có thể đưa anh tới cõi âm ty của địa cầu?”

“Đúng vậy ah” Nhìn Long bộ dạng kích động, Ren dù khó hiểu nhưng vẫn gật đầu đáp

Như đã chắc chắn Sinh Từ Kính có thể cho mình tới thế giới người chết của Địa Cầu. Long quả thật vui sướng vô cùng. Tại sao? Bởi vì như vậy đại biểu

hắn có thể trở về Địa Cầu một lần nữa. Mà đây là điều Long mong mỏi bấy lâu nay, dù sao, ở địa cầu, hắn vẫn còn nhiều nỗi tiếc

Chưa hết kinh hi khi tìm được đường quê hương thì câu nói tiếp theo của Rin lại càng khiến Long không tin vào tai mình

“Nói Tiếp: Sinh Từ Kính ngoài năng lực là cầu nối giữa dương gian và cõi âm ty ra thì nó còn có một năng lực nữa tên là : Phụ Thể

Chủ nhân có thể thông qua Sinh Từ Kính, triệu hồi linh hồn một người nào đó mà chủ nhân biết từ ba thế giới: Thái Dương Tinh Hệ, thế giới Runneterra và Địa Cầu. Sau khi Phụ Thể, chủ nhân đạt được toàn bộ sức mạnh của bọn họ

Thời gian phụ thể dài hay ngắn phụ thuộc vào thực lực của linh hồn. Linh hồn càng mạnh, thời gian phụ thể càng ngắn.

Ngoài ra, năng lực Phụ Thể này có nhiều mặt trái khác nhau. Tùy theo thực lực của linh hồn mà mặt trái mạnh hay yếu. Theo em suy đoán, với thực lực của chủ nhân bây giờ, sẽ không có việc gì khi phụ thể linh hồn của một vị Độ Khí Cảnh, nhưng khi phụ thể Độ Không Cảnh, rất có thể anh sẽ hôn mê bất tỉnh”

Rin âm thanh vẫn bình tĩnh như thường ngày nhưng ai cũng có thể nghe được sự nghiêm túc vô cùng trong lời nói của cô.

Nghe vậy, Long trong lòng quả thực vui như tết vậy. Năng lực Phụ Thể quả thật chính là một quân át chủ bài của hắn. Với nó, Long hoàn toàn có đủ khả năng vượt cấp khiêu chiến ,không sợ bất kì thằng nào

Tất nhiên về tác dụng phụ của Phụ Thể, Long cũng nhớ kĩ trong lòng, thế nhưng không để ý. Bắn vào tính cách của hắn, gặp Độ Không Cảnh , Thiên Nhân Cảnh , hắn chỉ có một cách: Chạy

Có thêm Sinh Từ Kính, Long càng tự tin có thể tiêu diệt Vũ gia. Mặc dù Vũ gia có gần mười tên Độ Khí Cảnh, ban đầu hắn còn lo lắng nhưng giờ không để bọn họ vào mắt

Trở lại thế giới hiện thực, cảm nhận được ba cỗ khí thế đáng sợ cùng với sát khí ngút trời, Long tầm mắt nhìn xuống dưới, ánh mắt nhìn về phía ba tên Thập Thủ

“Ba tên còn lại của Thập Thủ sao? Vậy để xem các người mạnh như thế nào?”

Nói xong, thân hình hắn lóe lên. Chỉ trong tích tắc xuất hiện bên cạnh Hồ Vương, trong tay ngưng tụ một lá bài đỏ, không để hắn phản ứng, Long lập tức ném lá bài về phía Hồ Vương

- Oanh

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, một cột khói màu tím tỏa ra sức nóng kinh khủng bốc thẳng lên không

“Chắc, bị Đế Long Diễm thiêu đốt mà vẫn không chết. Gen của Hóa Dực Hồ quả thật cường đại”

Ánh mắt nhìn xuyên qua màn khói tím, Long nhìn thấy Hồ Vương dù đang gào thét thảm thiết bên trong Đế Long Diễm nhưng cũng không chết, căng nhất thì là thương nặng. Hắn không khỏi cảm thán một tiếng

Sau khi cường hóa, bài đỏ loại bỏ hiệu ứng gây nổ lan ra xung quanh nhưng bù lại, bài đỏ khi nổ có thể chứa bất kì một loại sức mạnh nào

Ví dụ như hắn truyền vào bài đỏ băng nguyên tố, khi bài đỏ nổ sẽ bắn ra băng nguyên tố đóng băng đối phương lại. Hay như vừa rồi, Long truyền Đế Long Diễm vào vậy

Càng chết người ở chỗ, nếu như hủy diệt bài đỏ thì bài đỏ sẽ lập tức phát nổ, toàn bộ năng lượng chứa trong đó sẽ nổ tung lan tỏa ra xung quanh, gây sát thương lên toàn mục tiêu trong phạm vi của nó. Quả thật là max troll

Nói đơn giản, một kì Bài Đỏ đã được dùng ra, trừ khi hủy diệt nó trong tầm ảnh hưởng nếu không cũng chỉ giúp Bài Đỏ phát nổ nhanh hơn mà thôi

“Kẻ nào dám đánh lên ta? Là người?”

Từ bên trong làn khói tím, một tiếng nổ rống mang theo lửa giận cùng sát khí từ Hồ Vương vang lên.

Chỉ thấy lúc này, Hồ Vương cực kì chật vật, trên người quần áo bị đốt không còn một mảnh, làn da đỏ ửng vì phỏng, tóc với lông mày cháy đen, đang dùng ánh mắt chăm chăm nhìn Long, một ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống đối phương vậy. Đường đường là Hồ Vương Man Rợ mà ai nghe thấy cũng sợ hãi, vậy mà hắn lại bị làm cho chật vật ,tý thì về trâu ông vãi, bảo sao Hồ Vương không nổi giận cho được

Thấy Hồ Vương ánh mắt giết người nhìn mình, Long cũng không trả lời hắn. Ba người trước mặt thực lực đều là Độ Khí Cảnh, trong khi đó hắn vẫn còn là Dẫn Nguyên Cảnh, vì thế muốn thắng được bọn họ thì phải đánh nhanh thắng nhanh

Nghĩ là làm, Long thân hình lại một lần nữa tiêu thất. Mấy giây sau, trong ánh mắt khiếp hãi của ba tên Thập Thủ, xung quanh bọn họ xuất hiện mấy ngàn phân thân, trong tay bọn họ ngưng tụ một quả bom thời gian, không chút do dự ném về phía ba tên Thập Thủ

- Oanh

Lại một tiếng nổ lớn vang lên, một cột khói hình đồng hồ không lồ bay thẳng lên không

Bỗng nhiên, Long biến sắc, dùng tốc độ nhanh nhất thoát khỏi đám phân thân. Ngay khi hắn biến mất, từ dưới mặt đất vang lên tiếng âm trầm

“Xà Hình : Vạn Xà Độc”

Lập tức, từ trong làn khói, vô số những con rắn xà màu đen tỏa ra độc khí bức người lan tỏa ra xung quanh, cắn về phía đám phân thân

“Ứng Nhân: Đôi mắt công lý. Hồ Vương, kia chính là hắn”

Đồng thời, một giọng nói ôn ỉn, không ra nam không ra nữ lên tiếng. Mà nghe được câu này, Long thầm kêu một tiếng không ổn

Quả nhiên, ngay khi tiếng nói kết thúc, âm thanh càn rỡ, tràn đầy sự hưng phấn cùng sát cơ vô tận của Hồ Vương :

“Muốn chạy! Dễ vậy sao? Hồ Quyền: Bá Lực”

Theo một tiếng quát khê của Hồ Vương, lập tức hư không xuất hiện một quyền ảnh hình hồ màu xanh mang theo uy lực thập phần khủng bố, bá lực thông thiên đánh về phía Long với tốc độ cực nhanh

Mặc dù hơi kinh ngạc đối phương có thể nhanh như vậy thoát khỏi hiệu ứng choáng liên tiếp từ Bom Thời Gian nhưng hiện tại đang giờ phút sinh tử, Long cũng không nghĩ nhiều

Chỉ thấy, hắn khuôn mặt bình tĩnh như nước, không một chút sợ hãi, trong tay Diệt Thần Kiếm xuất hiện.

“Bất Khả Xâm Phạm”

Theo một tiếng quát của của Long, hắn cầm lên Diệt Thần Kiếm chém ngang một cái

Lập tức, năm bức tường gió cao tới năm mét xuất hiện chặn trước mặt Long hững hờ một quyền ảnh này của Hồ Vương. Quyền ảnh của Hồ Vương đánh lên đó hoàn toàn biến mất

- Bất Khả Xâm Phạm – Phiên bản thăng cấp của Tường Gió

Chém ra năm bức tường gió cao năm mét ra trước mặt mình, hoàn toàn chặn lại mọi kỹ năng của kẻ địch trên mình một cấp. Lưu ý: tường gió không thể chặn lại kỹ năng dạng linh hồn

Số từ: 2299

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 1072 bạc

Đã đăng 2 truyện và 303 chương

Được cảm ơn 7782 lần

```
Reading(6244,2642339,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-175/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Diệt Vũ Gia (3)

Bất Khả Xâm Phạm có thể chặn lại mọi kỹ năng vì thế một quyền vừa rồi của Hồ Vương hoàn toàn bị tường gió chặn lại. Mà điều này khiến Hồ Vương sùng sốt, ngừng lại vài giây

Chớp lấy thời cơ vài giây ngắn ngủi, Long lập tức phản công. Hắn không tấn công Hồ Vương mà lại chuyển mục tiêu sang một trong hai tên đồng đội của hắn: Xà Vương

Thân ảnh biến mất, chỉ trong tích tắc Long liền xuất hiện bên cạnh Xà Vương. Trong ánh mắt giết mình của hắn, Long nở cười lạnh, thân hình hóa thành bạch quang bắn về phía Xà Vương với tốc độ ánh sáng

-Phập

Một tiếng xuyên thấu vang lên, Xà Vương hai mắt tròn tròn, khom người, khuôn mặt trắng bệch bộ dạng thống khổ vô cùng. Còn Long thì cầm Diệt Thần Kiếm xuất hiện phía sau hắn

Chưa dừng lại ở đó, Long quay đầu, lại biến thành tia sáng bắn ngược về phía Xà Vương. Xuất hiện ở trước mặt Xà Vương, Long phát kiếm lạnh lùng kêu lên một câu:

“Diệt”

Ngay lập tức, dưới chân Xà Vương xuất hiện một cái linh trận. Từ linh trận, vô số thanh kiếm khí sắc bén bắn thẳng lên không

-A...A

Bị hàng nghìn, hàng vạn thanh kiếm khí cùng trút lên người, cắt xé thân thể gầy gò của mình, Xà Vương kêu thảm một tiếng. Khi linh trận biến mất, Xà Vương hai mắt vô thần ngã xuống, trên người là chẳng chịt các vết thương do kiếm khí để lại, máu tươi chảy ra không ngừng thấm nhuộm cả một mảnh sân

-Vạn Kiếm Xuyên Thấu – Phiên bản thăng cấp của Quét Kiếm

Kích hoạt lần 1: Lướt tới đối phương với tốc độ ánh sáng. Trong khi lướt không thể chọn làm mục tiêu

Kích hoạt lần 2: Lướt trở về mục tiêu ban đầu, gây sát thương gấp đôi với lần kích hoạt thứ nhất

Kích hoạt lần 3: kích hoạt bằng cách hô: Diệt. Lập tức triệu hồi một cơn mưa kiếm khí từ dưới chân mục tiêu bị dính hai lần kích hoạt của kỹ năng. Gây một lượng sát thương cực khủng

Lưu ý: Nếu như kích hoạt lần một là lần hai lên nhiều mục tiêu. Sau khi kích hoạt lần 3 sẽ triệu hồi cơn mưa kiếm trên tất cả các mục tiêu đó. Tuy vậy, lượng sát thương cùng số kiếm khí sẽ giảm dần theo số mục tiêu

Mặc dù Long giết chết Xà Vương, nhưng trên mặt hắn không có chút nào mừng rỡ mà thay vào đó là một vẻ ngưng trọng

Chỉ thấy, khi xác Xà Vương ngã xuống lập tức biến thành một mảnh da người. Cùng với đó là một âm thanh băng lãnh, tràn đầy sát cơ vang lên:

“Linh Khí: Độc Xà Châu”

Ngay lập tức, Xà Vương từ trong hư không hiện ra với không một chút thương tổn, ánh mắt tràn đầy vẻ đắc ý nhìn Long. Hắn lơ lửng một quả cầu màu đen tỏa ra độc khí kinh khủng. Từ quả cầu đen, vô số con măng xà nhỏ như một lũ thiêu thân lao về phía Long

Nói thì có vẻ dài nhưng từ lúc Long biến mất tới khi Xà Vương phản công tất cả chỉ xảy ra có mấy giây mà thôi. Ngay khi Xà Vương sử dụng Độc Xà Châu, thì trên không, Hồ Vương xoay người, trong tay ngưng tụ một khẩu đại pháo với đầu pháo là hình một đầu bạch hổ đang há mồm

“Linh Khí: Hồ Pháo”

Theo một tiếng gầm lớn của Hồ Vương, hắn bóp cò. Lập tức, một quả năng lượng pháo mang theo hư ảnh của một con bạch hổ khổng lồ gào thét hướng về phía Long với tốc độ nhanh vô cùng

Thấy thế, Long không chút do dự né tránh. Thế nhưng, ngay lập tức hắn biến sắc. Chỉ thấy, không biết từ lúc nào, mặt đất dưới chân hắn đã đóng thành băng và chân của hắn đang bị giữ lại bởi một lớp băng giá

Quay đầu, Long nhìn thấy Ứng Vương là một tên bán nam bán nữ đang cầm trong tay một cây quyền trượng đập mạnh xuống đất. Băng nguyên tố từ quyền trượng không ngừng lan tỏa xuống mặt đất

Như là cảm nhận được ánh mắt của Long, Ứng Vương nở nụ cười yêu dị, âm thanh ôn ẻn khiến người khác phải nổi da gà:

“Anh chàng đẹp trai. Mặc dù ta muốn cùng ngươi vui vẻ một chút. Nhưng gia chủ ra lệnh giết ngươi nên ta không còn cách nào khác ah”

Hắn nói xong, đập mạnh pháp trượng xuống đất. Lập tức, mặt đất nứt ra, một con băng ung khổng lồ từ dưới vết nứt bay lên không, sau đó hướng về phía Long đánh tới

-Oanh

Một tiếng nổ lớn vang lên, mặt đất rung chuyển dữ dội cùng với đó là khói bụi mù mịt

“Đi thôi, thông báo gia chủ là mục tiêu đã bị tiêu diệt” Hồ Vương hạ xuống mặt đất hướng về phía Xà Vương cùng Ung Vương hạ lệnh.

Ba chiêu tuyệt kỹ của ba tên Độ Khí Cảnh đồng thời đánh lên một mục tiêu thì dù là Độ Khí Cảnh cũng khó lòng sống sót vì thế Hồ Vương hoàn toàn tin tưởng Long đã bị nổ tan xác

Không chỉ hắn mà kể cả Xà Vương cùng Ung Vương cũng vậy. Hai người nhìn nhau gật đầu sau đó quay đầu định rời đi

“Các ngươi nghĩ rằng chỉ bằng này sức mạnh đòi giết ta sao?”

Thế nhưng, một âm thanh lạnh lùng mang theo một sự trào phúng vang lên khiến cả ba giật mình kinh hãi, vội vàng quay đầu lại

Chỉ thấy, lúc này khói bụi đã biến mất để lộ ra hình ảnh bên trong. Thế nhưng, hình ảnh đó lại tràn đầy sự chấn nhiếp khiến cả ba ánh mắt đại ra, tràn đầy vẻ khó tin

Bên trong khói bụi, Long toàn thân không bị một vết thương, thậm chí đến cả quần áo cũng không bị rách nát đang dùng ánh mắt bình tĩnh, không cảm tình nhìn ba người. Nếu như để ý kỹ, có thể thấy được dưới chân hắn có một cái lồng đèn

-Linh Hồn Thủ Hộ - Phiên bản thăng cấp của Lồng Đèn

Ném ra một chiếc lồng đèn. Đồng minh hoặc bản thân đứng vào bên trong đó sẽ nhận được một lớp lá chắn do linh hồn tạo ra

Lớp lá chắn này tồn tại trong 5s (tăng theo số linh hồn thu thập được). Trong thời gian hiệu lực, đồng minh hoặc bản thân sẽ miễn dịch hoàn toàn với mọi loại sát thương

Linh Hồn Thủ Hộ chính là kỹ năng mà Long nghĩ rằng có năng lực phòng thủ mạnh nhất trong tất cả các kỹ năng mà hắn có, thậm chí còn vượt xa cả Đảo Ngược Thời Gian của Zilean. Năm giây miễn nhiễm sát thương, quả thật là quá khủng bố

Chính vì có Linh Hồn Thủ Hộ, mà Long hoàn toàn bình an vô sự trước ba đòn tuyệt kỹ của ba tên Độ Khí Cảnh. Mà cũng bởi vì có kỹ năng này, Long mới tự tin tấn công Xà Vương dưới mắt đồng đội của hắn

“Các ngươi đã tấn công. Giờ đến lượt ta.: Cõi Địa Ngục”

Theo một tiếng quát nhẹ từ Long. Chiếc lồng đèn dưới chân hắn sáng bùng lên. Sau đó, sáu cái lưỡi hái bắn ra xung quanh với tốc độ cực nhanh, kéo dài gần một cây số mới dừng lại.

-Roẹt... Roẹt

Từ sáu cái lưỡi hái, vô số linh hồn gào thét xuất hiện đan xen với nhau, chỉ trong chớp lát, Một tòa tháp cao mười mét do linh hồn người chết hình thành nhốt ba người Hồ Vương ở bên trong

Khiến ba người Hồ Vương kinh hoàng, khuôn mặt trắng bệch không phải là tòa tháp linh hồn mà là những gì đang diễn ra trước mắt bọn họ

Chỉ thấy trước mắt bọn họ là một cảnh tượng khủng bố, tràn đầy sự ghê rợn. Bọn họ thấy vô số nhân loại bị đóng trên cây thánh giá, đang bị những con mãnh thú nhấm nháp da thịt, trên khuôn mặt toát lên vẻ thống khổ tuyệt vọng.

Bọn họ còn thấy những nhân loại gầy như que củi, nam có nữ có đang cắn xé lẫn nhau, ăn thịt lẫn nhau, trên mặt còn toát lên vẻ hưởng thụ cùng thỏa mãn giống như những kẻ bị bỏ đói lâu ngày

Bọn họ còn thấy những tên quái vật cao hơn mười mét, thân thể được cấu tạo bởi những mặt người đang gào thét thảm thiết. Trong tay cầm đại đao khổng lồ đang không ngừng chặt lấy chặt để một thứ dưới tay mình: Con người

Và cuối cùng, bọn họ thấy một người. Hắn đứng trên không, đôi cánh ác ma phe phẩy, dùng ánh mắt tràn đầy vui thích nhìn bọn họ, tiếng cười man rợ tràn đầy mùi vị tử vong vang vọng

“Chào mừng các ngươi đến với thế giới của ta: Địa Ngục”

-Cõi Địa Ngục - Phiên bản thăng cấp của Nhà Ngục Linh Hồn

Tạo ra một tòa tháp khổng lồ bằng linh hồn. Tất cả kẻ địch bên trong đều sẽ bị đưa vào ảo ảnh: Địa Ngục. Những hình ảnh trước mắt bọn họ tràn đầy sự kinh khủng, ghê rợn, ... hoàn toàn không dành cho trẻ em có thai đang cho con bú và phụ nữ dưới mười tám cộng. Không gây sát thương nhưng lại

gây tác động mạnh tới tâm trí của kẻ địch . Ảo ảnh tồn tại trong mười giây

Nhìn ba người Bạch Hổ ngơ ngác đứng đó, khuôn mặt trắng xám, trong mắt tràn đầy sự khủng hoảng , kinh hoàng tột cùng giống như là bọn họ đang nhìn một điều gì đó vô cùng khủng khiếp vậy. Long không khỏi nở một nụ cười nhạt

Tòa Tháp Diệt Thế là một năng lực tương tự như Sharingan trong Naruto, chỉ khác ở chỗ ảo ảnh của Tòa Tháp Diệt Thế có độ chân thật lên tới 100%, người ở bên trong hoàn toàn không biết mình đang ở trong ảo ảnh. Mọi cảm giác đều được cảm nhận một cách chân thực nhất

Nếu vậy, một nơi địa ngục mà người ăn thịt người, những cảnh tượng đáng sợ nhất của phim kinh dị cũng chẳng là gì như những hình ảnh trong Địa Ngục mà Tòa Tháp Diệt Thế tạo ra thì hỏi có bao nhiêu kẻ chịu đựng được.

Cứ vậy, trong sự chờ đợi của Long. Thời gian mười giây trôi qua, ảo ảnh biến mất và ba người Hồ vương cũng tỉnh lại

Chỉ là hành động tiếp theo của bọn họ quả thật khiến ai chứng kiến (nếu có) đều cảm thấy giật mình. Ba người nhìn nhau, trong mắt tràn đầy sát cơ giống như nhìn kẻ thù không đội trời chung vậy. Sau đó lấy ra linh khí của mình và... đâm về phía đồng đội

“Chết đi” x3

Ba tiếng gầm lớn vang lên , cả ba thanh linh khí mang theo sự vô tình , lạnh lẽo đâm xuyên qua cơ thể bọn họ. Cả ba hai mắt trợn trừng, toàn thân vô lực ngã xuống vũng máu, tuyên cáo Thập Thủ của Vũ gia đến đây chấm dứt

Nhìn ba người tự tay giết chết đồng bọn mình. Long không khỏi giật mình. Hẳn dù biết ảo ảnh do Tòa Tháp Diệt Thế tạo ra cực kì kinh khủng, có thể nói là đủ để kẻ gan dạ nhất cũng hóa điên nhưng không ngờ nói lại kinh khủng tới vậy.

Thật không hiểu bọn họ đã nhìn thấy những gì mà lại khiến cho ba kẻ vào sinh ra tử cùng nhau gần trăm năm quay ra chém giết lẫn nhau

“Thập Thủ đã chết. Vậy, cũng nên tìm Vũ Chính nói chuyện thôi”

Nói tới đây, Long thân hình lập tức biến mất để lại một mảnh sân với xác người, chân tay cùng máu tươi thấm nhuộm khắp nơi. Một cảnh tượng tràn đầy một vẻ rợn người, khiến ai nhìn cũng phải rùng mình

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167: Dị Biến

Tại phòng làm việc của mình, Vũ Chính mang theo vẻ âm trầm, khuôn mặt thần thờ trắng bệch ngồi trên ghế salon. Trước mặt hắn là ba quả cầu màu đỏ đã vỡ nát. Ba quả cầu này là ba “hộp sinh mệnh” của ba người Hồ Vương, hiện tại, nó đã vỡ chứng tỏ ba người đều đã tử vong

“Đến cả Thập Thủ cũng bị đối phương diệt chết. Cuối cùng, kẻ tới là thần thánh phương nào? Và Vũ gia ta đã làm gì để hắn giết tới tận đây”

“Muốn biết? Vậy để ta nói cho người”

Đúng lúc này, một âm thanh bình thản vang lên tiếp lời Vũ Chính.

Nghe vậy, Vũ Chính toàn thân run lên, dùng tốc độ nhanh nhất xoay người. Nhìn trước mặt hắn thiếu niên, Vũ Chính hai mắt trợn lớn ,bộ dạng không thể tin nổi, lắp bắp nói không lên lời:

“Người... người...”

“Không phải người vừa nhắc tới ta sao? Tại sao lại nhanh quên vậy?” Long lạnh nhạt nói một câu. Trên người sát khí bùng nổ bao trùm cả căn phòng. Sát khí khủng bố tới nỗi, Vũ Chính dù là một tên Độ Khí Cảnh cũng không khỏi rét run

Lúc này, Vũ Chính đã có thể xác nhận đối phương chính là kẻ đã diệt gần mười ngàn tộc nhân Vũ gia cùng với ba người cuối cùng của Thập Thủ

Chỉ là hắn không thể nào tin được đối phương lại trẻ đến vậy. Hắn đã từng suy đoán người tới là một vị cao nhân lớn tuổi hoặc ít nhất cũng khoảng trên ba mươi tuổi nhưng lại không ngờ tới đối phương chỉ là một thiếu niên chưa tới hai mươi

Rất lâu sau, Vũ Chính mới có thể bình tĩnh lại, hắn nở nụ cười đắng chát:

“Thật không ngờ tới sẽ có ngày Vũ gia ta bị hạ bệ bởi một thiếu niên chưa tới hai mươi tuổi. Ha...ha, quả là thiếu niên tuần kiệt ah”

Nói tới đây, hắn ngừng đầu nhìn Long, mang theo một vẻ bình tĩnh cùng nghi hoặc:

“Ta không cần biết ngươi là ai. Ta chỉ muốn biết một điều, Vũ gia ta cùng ngươi không thù không oán. Tại sao lại muốn diệt Vũ gia?”

“Quả thật các ngươi không đắc tội ta. Nhưng con trai ngươi thì có đây. Nó trêu chọc ta thì không sao. Thế nhưng, đêm hôm qua, hắn lại dám bắt cóc bạn gái ta thì ta không thể chấp nhận được” Long cười híp mắt, mang theo sát ý không chút nào che giấu.

Đối với Long, Lạc Tuyết là một nửa quan trọng của cuộc đời hắn, là người hắn yêu thương, nâng niu nhất trên đời này. Vì thế, Vũ Văn Hải bắt cóc cô, còn có ý định cưỡng hiếp là điều hắn không thể chấp nhận được.

May mắn cho Vũ Văn Hải là hắn thông minh, bỏ trốn sang nước ngoài. Nếu như còn ở lại gia tộc, Long thế sẽ khiến hắn sống không được, chết cũng không xong

Cảm nhận được hận ý khôn cùng từ câu nói của Long, Vũ Chính đầu tiên sững sờ, khuôn mặt biến đổi liên tục. Cuối cùng, hắn chấn kinh kêu lên:

“Ngươi... ngươi chính là người đã đưa ra lời đe dọa hủy diệt cả thành phố này nếu không tìm thấy một cô gái tên là Lạc Tuyết?”

Hôm qua, cả thành phố đều náo loạn vì vụ bắt cóc Lạc Tuyết. Có thể nói, chỉ trong một đêm danh tiếng Lạc Tuyết nổi như cồn dù chỉ là chớp nhoáng. Vì thế, nghe Long nói vậy, Vũ Chính liền ngay lập tức liên tưởng ngay. Dù sao, đêm hôm qua cũng chỉ có một vụ bắt cóc xảy ra ở trên địa bàn thành phố thôi

“Thông minh! Chính là ta” Long không che giấu mà thản nhiên thừa nhận.

Lần này, Vũ Chính thật sự muốn lôi thẳng con trời đánh của mình ra mà đánh một trận cho hả dạ. Chọc ai không chọc lại chọc phải một tên khủng bố như Long

Vũ Chính dù không biết Long mạnh bao nhiêu, nhưng có thể há miệng đe dọa hủy diệt thành phố. Há miệng là khiến thành chủ Chiến Thắng sợ vãi đái ra quần, làm náo loạn cả thành phố chỉ để tìm Lạc Tuyết. Một người như vậy, Vũ Chính không sợ sao được

Thảo nào sáng sớm ngày hôm nay, thằng con mình lại có thể bình phục nhanh như vậy, rồi ba chân bốn cẳng không nói câu gì chạy trốn sang nước ngoài.

Như là đã hiểu ra nguyên nhân, Vũ Chính trong lòng hận ý cũng không còn mà thay vào đó là một sự buồn bực cùng chán nản.

Có thể vì một cô gái mà làm ra nhiều điều như vậy chứng tỏ Lạc Tuyết trong lòng đối phương có một địa vị quan trọng. Một khi tìm được kẻ chủ mưu, chắc chắn sẽ hứng chịu con thịnh nộ của vị cường giả đó.

Vũ Chính hiểu nhưng lại không thể nào ngờ tới, kẻ chủ mưu lại chính là con trai mình. Giờ đứa con đó bỏ trốn, và giờ là hắn và Vũ gia là người hứng chịu mọi hậu quả.

Nở một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, âm thanh mang theo vẻ cầu xin

“Đại nhân. Mong ngài tha tội. Văn Hải không biết Lạc Tuyết là bạn gái ngài nên đắc tội. Mong ngài bỏ qua cho nó và Vũ gia?”

“Không biết? Ha...ha. Xem ra ngươi chưa biết về thằng con của mình rồi. Hắn biết rất rõ ta vì ta với hắn là bạn học cùng lớp. Hắn có ý đồ với bạn gái ta nên nhiều lần tìm ta khiêu chiến và bị đánh bại. Năm lần bảy lượt bị ta đánh bại khiến hắn hận ta vô cùng.

Bất quá, chỉ là một tên dân đen mà thôi, ta cũng không để ý

Thế nhưng, hắn vạn lần không nên động vào Lạc Tuyết. Ngán vạn lần đừng sai người bắt cóc cô ấy, càng đừng có ý định cưỡng hiếp cô ấy”

Long âm thanh lạnh giá, từ trên người hắn, một cỗ khí thế uy nghiêm cùng sát khí ngút trời bùng lên. Hắn cười nhạt

Người xung quanh ta thường nói nhỏ với nhau: Long Hoàng một khi nổi giận, máu chảy khắp vũ trụ. Lần này, hành động của Vũ Văn Hải hoàn toàn chọc giận ta. Vì thế, đừng hỏi tại sao ta lại giết tới tận đây. Ngươi muốn trách thì nên trách đã đẻ ra một đứa con như thế ah”

Đến đây, Vũ Chính còn không biết Long hoàn toàn không có ý định bỏ qua cho Vũ gia. Vũ gia hôm nay coi như diệt vong.

Cẩn rằng, Vũ Chính đứng lên, ánh mắt mang theo một vẻ ngưng trọng, âm thanh trầm xuống ẩn chứa sát cơ

“Vậy là ngài nhất quyết không bỏ qua cho Vũ gia chúng tôi sao? Ngài nghĩ Vũ gia chúng tôi dễ dàng bị diệt như vậy sao?”

“Ngươi đang uy hiếp ta? Rất tốt. Vậy là ngươi quyết định cùng ta đối đầu sao?”

Long cười híp mắt, sát khí trên người đã khủng bố này còn trở nên đậm đặc, thậm chí có thể thấy được hắc khí đang lượn lờ xung quanh Long

Bị khí thế cùng sát khí của Long tập trung, Vũ Chính như là cảm thấy một ngọn núi đè nặng lên vai vậy, toàn thân run rẩy vô cùng. Hắn cắn răng cho bản thân mình không quỳ xuống, khuôn mặt trắng bệch, âm thanh run rẩy

“Ngươi...ngươi muốn diệt Vũ gia! Ta quyết không để điều đó xảy ra”

Nói xong, thân hình hần tiêu thất, một giây sau xuất hiện bên cạnh Long, một quyền toàn lực mang theo khí thế cô đọng xé gió đánh tới

Một quyền toàn lực của Độ Khí Cảnh há một tên Dẫn Nguyên Cảnh có thể đỡ được. Long cũng vậy, hần không tin mình có thể đỡ được một quyền này của Vũ Chính. Thế nhưng, nên nhớ, bản thân hần có một thứ . Đó là Sinh Từ Kính

Chỉ thấy Long đứng đó, trên mặt vẫn bình thản như không có gì xảy ra. Ngay khi một quyền sắp cùng Long tiếp xúc. Long nhắm mắt lại , quát nhẹ:

“Phụ Thể: Quan Vũ Quan Vân Trường”

Theo một tiếng quát này của hần, từ trên người bùng phát lên một cỗ khí thế khủng bố. Cỗ khí thế mạnh tới nỗi trực tiếp đánh bay Vũ Chính sang một bên

Vũ Chính phun ra một ngụm máu, thân hình như điều đứt dây bay ra xa, toàn thân đập mạnh xuống đất. Khuôn mặt trắng bệch , ánh mắt sợ hãi vô cùng nhìn về phía Long

Lúc này, Long đã hoàn toàn biến đổi. Thân hình biến thành một người đàn ông khoảng hơn ba mươi tuổi, khuôn mặt đỏ bừng như lửa, bộ râu dài màu đen, đầu đội mũ quan công. Mặc trên người một bộ trường bào màu xanh, thân hình to cao vạm vỡ, tay cầm một thanh loan đao. Hình tượng này, không phải ai khác chính là Quan Vũ: Quan Vân Trường

Thở ra một hơi, Long nhìn bản thân mình cùng với nguồn sức mạnh vô cùng vô tận. Trong lòng hần vô cùng thỏa mãn về năng lực Phụ Thể của Sinh Từ Kính

Mặc dù bên ngoài thay đổi thế nhưng tâm trí của Long vẫn giữ nguyên chứ không phải bị linh hồn của Quan Vũ thay thế. Sức mạnh trực tiếp tăng lên Độ Khí Cảnh cấp 39 cùng với vô số tri thức võ học phong phú

Dơ lên Linh Khí: Thanh Loan Yên Nguyệt Đao , Long chỉ về phía Vũ Chính cuồng vọng:

“Ngươi... muốn.. chết... thế ... nào?”

Mấy phút sau, Vũ Chính đứng đối diện với Long, trên người vết thương chồng chất, máu tươi thấm nhuộm cả bộ quần áo sang trọng, miệng không ngừng thở dốc, ánh mắt sợ hãi cực kì nhìn về phía Long

Thật mạnh! Quả thật là quá mạnh. Mạnh tới nỗi dù hần đã thi triển toàn bộ kĩ năng, thậm chí không tiếc tiêu hao sinh mệnh dùng bí kĩ thì ngay cả đến một góc áo cũng không động vào được huống chi là gây thương tổn cho đối phương

Chưa bao giờ Vũ Chính cảm thấy bất lực như ngày hôm nay. Long quả thật quá khủng bố , đáng sợ hoàn toàn khiến hần không có cơ hội phản kháng

“Vĩnh biệt Vũ Chính. Yên tâm, dưới hoàng tuyền ngươi sẽ không cô đơn đâu. Con trai ngươi , sẽ theo ngươi xuống dưới đó đấy?”

Bên cạnh Vũ Chính, Long nhàn nhạt nói một câu. Sau đó dơ lên Thanh Loan Yên Nguyệt Đao, không chút do dự đâm về phía Vũ Chính

“Không! Ta không thể chết được”

Cảm nhận từ vong lượn lờ, thậm chí hần còn có thể nhìn thấy được từ thần đang dơ lên lưỡi hái chỉ chờ Thanh Loan Yên Nguyệt Đao đâm xuyên qua tim mình là mang linh hồn mình đi. Vũ Chính không cam lòng, trong lòng không ngừng gào thét

“Đừng... Không được”

Ngay tại lúc Vũ Chính tuyệt vọng nhất tưởng chừng như cái chết đã đến rất gần thì một tiếng kêu thanh thúy vang lên. Sau đó, một bóng người vượt qua không gian và thời gian xuất hiện bên cạnh Vũ Chính, đẩy hần ra. Thế chỗ hần tiếp lấy một đao này của Long

-Phập

Người tới là một mỹ phu nhân xinh đẹp tuyệt trần. Lúc này, nơi ngực cô, Thanh Loan Yên Nguyệt Đao đã đâm xuyên qua trái tim cô, máu tươi từ đó không ngừng chảy ra

Chỉ là mỹ phu nhân không chút nào cảm nhận được đau đớn, cô dùng ánh mắt xinh đẹp cùng thỏa mãn nhìn về phía Vũ Chính đang ngơ ngác ngồi dưới sàn nhà, âm thanh mang theo một vẻ mãn nguyện:

"May quá. Anh không xảy ra chuyện gì"

Nói tới đây, mỹ phu nhân hai mắt trở nên vô hồn, thân hình thoát khỏi lưỡi đao, rơi xuống mặt đất

Sự việc xảy ra quá nhanh, nhanh tới nỗi đến cả Long cũng không kịp hiểu chuyện gì xảy ra. Hần hai mắt mở thật lớn, bộ dạng không thể tin nổi nhìn mỹ phu nhân. Bỗng nhiên, hần phát hiện một điều: Mỹ phu nhân này thật sự rất quen thuộc

“ Mẹ”

Chưa hết kinh ngạc, thì một tiếng gào thảm thiết, sau đó là một bóng người lóe lên tiếp lấy mỹ phu nhân. Ôm lấy cô nằm trên mặt đất

“ Mẹ, tỉnh lại đi mẹ ” Cô gái ôm lấy mẹ mình, không ngừng kêu gào trong nước mắt, âm thanh nào nê khiến lòng người xót xa. Thế nhưng, mặc cho cô kêu gào thế nào thì mỹ phu nhân hai mắt đóng chặt, không bao giờ tỉnh lại

“ ME!”

Cô gái gào lên một tiếng tang thương cùng đau đớn. Bên ngoài, bầu trời trong xanh cũng bởi vì sự mất mát to lớn của cô mà trở nên thâm trầm, mưa bắt đầu đổ xuống giống như ông trời than khóc cho cô vậy

Bên cạnh cô gái, Long nhìn thân ảnh thướt tha cùng âm thanh quen thuộc, Long như người mất hồn đứng đó. Đến giờ hắn hoàn toàn không biết chuyện gì đang xảy ra nữa, tại sao cô ấy lại xuất hiện ở đây?

Rất lâu sau, hắn mới há mồm nói ra một câu:

“ Vương Oanh. Tại sao em lại ở đây?”

Thế nhưng , đáp trả lại lời của hắn chỉ là một ánh mắt vô tình, không một chút tình cảm. Âm thanh băng lãnh, mang theo hận ý vô cùng vô tận vang lên:

“ Nguyễn ... Tuấn. ... Long ... Tôi ... Hận ... Anh”

Nói xong, cô ôm lấy thi thể lạnh ngắt của mẹ mình hóa thành làn gió biến mất trong cơn mưa tầm tã để lại Long muốn gọi lại giải thích nhưng cũng không còn kịp nữa, chỉ có thể ngơ ngác nhìn cô biến mất

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Kết Thúc

Uỳnh... uỳnh

Ngoài trời, sấm chớp đùng đùng, mưa to tầm tã . Dưới bầu trời mưa như trút nước thế này, tại nghĩa trang, một cô gái cả người thần thờ ngồi trên mặt đất. Mặc cho mưa rơi thấm ướt người mình, cô vẫn ngồi đó, ánh mắt mang theo một vẻ tro tàn, không còn sức sống nhìn về phía ngôi mộ trước mặt mình

Vương Oanh tên thật là Vũ Oanh: là đại tiểu thư của Vũ gia, người cha mà cô hận , người coi cô chỉ là một món hàng hóa trao đổi chính là Vũ Chính. Cũng bởi vì hận cha mình, cô mới đổi từ họ Vũ sang họ Vương – họ của mẹ cô: Vương Tuyết Mai

Sáng nay, cô trở lại gia tộc thăm Vương Tuyết Mai, chưa được bao lâu thì có Vũ gia phát lệnh báo động đỏ, sơ tán toàn bộ thành viên không thể tham chiến của Vũ gia, cô và mẹ cũng ở trong những người đó

Ở trong mặt thất Vũ gia, thời gian trôi qua, tin tức về cuộc chiến giữa kẻ đột nhập với quân đội Vũ gia cũng được truyền tới đây. Và khiến cô cùng những người ở đó kinh hãi chính là: Vũ gia toàn quân bị diệt. Điều này đại biểu, từ nay trở đi, Vũ gia đi theo Đình gia, chính thức biến mất khỏi tứ đại gia tộc thành phố

Đôi với việc Vũ gia rớt đài, Vương Oanh không chút nào để trong lòng. Cô chỉ quan tâm nhất chính là mẹ mình mà thôi

“ Mẹ! Tất cả là lỗi tại con. Nếu lúc đó con hiểu rõ hơn, ngăn cản mẹ thì mẹ cũng không chết. Hức... Mẹ... Hức... giờ mẹ không còn, con biết sống ra sao?”

Nói tới đây, cô ôm mặt khóc nức lên. Trước đó, Vương Tuyết Mai có nói với cô là ra ngoài đi vệ sinh, cô cũng không nghĩ rằng mẹ mình nhân cơ hội đó mà chạy tới chỗ của cha mình. Phải mấy phút sau, cô mới hiểu ra và đuổi theo, chỉ là tất cả đã quá muộn

Giờ đây, khi mẹ mình đã không còn, cô cảm thấy cực kì ân hận cùng tự trách. Nếu như lúc đó, cô tỉnh táo hơn, giữ lại mẹ cô thì cũng đã không xảy ra chuyện đau thương như thế này

Trong một gia tộc suốt ngày tranh đấu như Vũ gia, có một người cha không coi cô là con, có một đứa em trai mất dạy thì chỉ có Vương Tuyết Mai là yêu thương cô, bảo vệ, che chở cô trong vòng tay người mẹ. Giờ đây, người đó đã chết, cô không còn cảm thấy một ý chí sống nào được.

“ Không! Ta không thể chết được. Ta còn phải trả mối thù này nữa?”

Lắc đầu, Vương Oanh hai mắt lóe lên hận ý cùng sát cơ mãnh liệt.

“Nguyễn Tuấn Long. Tại sao anh lại giết mẹ ta. Anh muốn ta phải làm sao đây?”

Vương Oanh lẩm bầm một câu, trong mắt lóe lên một sự dấy dựa cùng đau thương, sau đó chuyển sang điên cuồng

“Vương Oanh à Vương Oanh! Ngươi sao lại nghĩ vậy. Nguyễn Tuấn Long đã không còn là thần tượng của ngươi nữa. Hắn chính là kẻ thù đã giết người thân nhất của ngươi. Ta phải giết hắn để báo thù”

Khi tận mắt chứng kiến Long là hung thủ giết mẹ mình, cô phát hiện trái tim mình đau đớn, giống như bị hàng vạn thanh kiếm đâm phải vậy. Lúc đó, cô nghĩ tại sao hung thủ giết mẹ mình lại là Long mà không phải người khác

Long là người mang cho cô cảm giác đặc biệt, phức tạp. Yêu thích cũng không phải, ghét bỏ cũng chẳng đúng. Thế nhưng, không thể phủ nhận, đối với Long, cô có một cổ tình cảm đặc biệt. Một tình cảm xuất phát từ việc hắn cứu cô, từ việc hắn chính là thần tượng một đời của mình

Giờ đây, khi thứ tình cảm đó tan vỡ theo cái chết của mẹ mình. Trong lòng Vương Oanh cũng chỉ còn tồn tại một sự hận thù vô bờ với Long mà thôi. Từ nay trở đi, hai người sẽ chỉ còn lại một mối quan hệ: Kẻ thù không đội trời chung

“Mẹ hãy yên nghỉ. Con xin thề sẽ giết bằng được Nguyễn Tuấn Long để trả thù cho mẹ”

Vương Oanh hai mắt lóe lên một sự đau đớn nhưng rất nhanh biến mất, mà thay vào đó là một sự kiên định, vô tình. Cô đứng lên cúi người thật sâu trước mộ mẹ mình, sau đó quay đầu rời đi

Vương Oanh rất rõ ràng, hiện tại cô không phải là đối thủ của Long. Vì thế, cô quyết định tìm một nơi tăng tiến sức mạnh của mình. Cô biết một nơi có thể hoàn tâm nguyện của cô, và mục đích lần này của cô chính là nơi đó. Một nơi có tên: Sát Tổ của Thiên Ma Sát Thần Cung

Vũ Chính không chết. Long tha hắn một mạng. Không phải là hắn nhân từ mà là vì sự hi sinh của Vương Tuyết Mai khiến Long thật sự không thể xuống tay được

Vương Tuyết Mai tại sao lại đẩy Vũ Chính ra, thế mình vào chỗ của hắn? Rồi cả câu nói mang theo sự thỏa mãn của cô khi chết? tất cả đều là vì không muốn Vũ Chính chết sao

Vương Tuyết Mai hi sinh mạng của mình vì Vũ Chính, Long thật sự không có lý do gì để xuống tay với hắn ta. Nếu như xuống tay, không khác gì cái chết của Vương Tuyết Mai là công cốc

Vũ Chính không chết, nhưng Vũ gia cũng chẳng còn nữa. Sau đêm nay, Vũ gia sẽ hoàn toàn biến mất khỏi tứ đại gia tộc, rơi xuống tam lưu gia tộc. Mà với những kẻ thù của Vũ gia, đây là cơ hội ngàn năm có một

Đi ra từ Vũ gia, Long cảm xúc ngổn ngang ngẩng đầu nhìn trời mưa tầm tã. Mặc cho những giọt nước mắt lạnh toát chảy trên mặt mình. Trong lòng mang theo một sự buồn bực cùng chán trường

“Vương Oanh à! Tại sao em lại không cho anh cơ hội giải thích chứ?”

Sự xuất hiện của Vương Tuyết Mai và cuối cùng là sự hiện diện của Vương Oanh quả thật hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Long, phá vỡ kế hoạch hoàn mỹ của hắn từ trước đến nay

Từ ánh mắt tràn đầy sát cơ và hận ý của đối phương, Long biết Vương Oanh đã hiểu lầm nghĩ rằng mình giết chết mẹ cô. Hắn mặc dù muốn lôi kéo cô lại để giải thích nhưng hoàn toàn không kịp.

Đây là một hiểu lầm cực kì tai hại, không chỉ khiến Long có thêm một kẻ thù mà quan trọng nhất là khiến tình cảm giữa hắn và Vương Oanh chấm dứt hoàn toàn. Những hạt giống tình cảm mà Long chôn vào người Vương Oanh mấy ngày nay hoàn toàn bị sự hiểu lầm này phá hủy

“Mẹ nó! Biết vậy trước đó tra thông tin về Vương Oanh. Nếu như biết Vương Oanh cũng là người của Vũ gia, mình cũng có thể tha cho Vũ gia một mạng. Cũng sẽ không xảy ra vụ việc này”

Long thờ dài ngao ngán lẩm bầm. Bản thân Long không thích việc tra tìm thân thế của người con gái mình thích. Nhưng lần này, hắn phát hiện cách nghĩ này có phần sai rồi. Ít nhất, vì ý nghĩ này mà hắn không biết Vương Oanh chính là người Vũ gia, để rồi xảy ra một loạt chuyện thương tâm sau này

Tâm niệm khẽ động, hình chiếu của Âm Long liền xuất hiện trước mặt Long. Trải qua một tuần chữa thương, Âm Long đã hoàn toàn khỏi hẳn, không những vậy thực lực còn tăng lên một bậc.

“Công tử. Có gì sai bảo?” Âm Long quỳ một chân, bộ dạng cung kính vô cùng

“Âm Long. Điều động quân đội. Tìm một cô gái tên là Vương Oanh cho ta”

Nói xong, hắn gửi về phía Âm Long một bức ảnh của Vương Oanh. Tiếp nhận bức ảnh, Âm Long gật đầu sau đó rời đi

“Mong là tìm được cô ấy. Nếu không tương lai thật sự không biết hai người sẽ phải đối mặt với nhau như thế nào ah”

Khẽ thở dài một hơi, mang theo tâm trạng không mấy vui sướng, hắn liền bước về nhà. Long không biết rằng, lần thứ hai gặp mặt sẽ lại là một cuộc chiến sinh tử giữa hai người

Khi trở lại nhà, Lạc Tuyết cùng Uyển Như vội vàng chạy ra đón. Lạc Tuyết rất miễn cưỡng, cô có thể thấy được sát khí trùng thiên trên người Long cùng với ánh mắt tràn đầy bất đắc dĩ của bạn trai mình. Dù trong lòng có rất nhiều câu hỏi, nhưng cô rất thức thời không hỏi nhiều, một tay ôm lấy tay hắn, nở nụ cười ôn hòa, mang theo một sự ân cần, ôn nhu:

“Anh Long. Anh đã trở về”

Bên cạnh Lạc Tuyết, Uyển Như cũng không nhìn ra được sự khác thường của Long. Cô ôm lấy tay hắn, mang theo một vẻ hưng phấn nói:

“Anh Long. Cha của chị Thanh Mị tới ah. Wow, thật không ngờ chị Thanh Mị lại là con gái của Chỉ Huy Trường Hư Không Hình Cảnh ah”

Nghe thế, Long không khỏi giật mình, vội vàng đi vào bên trong phòng khách. Bước vào bên trong, Long thấy được Nguyễn Thanh Liêm đang cười nói chuyện với Bùi Lan Lan

Thấy có người vào, hai người ngẩng đầu nhìn lên. Bùi Lan Lan đứng dậy, cô nhìn Long một lượt, không khỏi nhún mày nói nhỏ:

“Cậu vừa đi giết người?”

“Không có gì! Chỉ là giết mấy con kiến hôi mà thôi” Long phát tay, bộ dạng không chút nào để ý. Quả thật, ở trong mắt hắn, Vũ gia chỉ là một đám kiến hôi, nếu không phải là Vũ Văn Hải bắt cóc Lạc Tuyết, hắn lười động tới bọn họ

Bùi Lan Lan định nói thêm gì nữa thì đã bị Long cắt đứt. Hắn quay đầu nhìn về phía Nguyễn Thanh Liêm đưa tay ra cười nói:

“Bác Liêm. Rất vui được gặp lại bác”

Bởi vì chưa muốn tiết lộ chuyện của mình với Nguyễn Thanh Mị cho mấy người Lạc Tuyết biết. Vì thế hắn và Nguyễn Thanh Liêm đã thống nhất cách xưng hô với nhau

“Ta cũng vậy. Long nè. Không thể không nói cháu quả thật tuổi trẻ tài cao ah. Mới mười bốn tuổi mà đã có ba cô bạn gái xinh như hoa như ngọc thế này”

Nguyễn Thanh Liêm cười cợt, ánh mắt trêu tức nhìn Long nói ra một câu khiến cả ba người Lạc Tuyết đỏ mặt.

Mặc dù ông không phản đối Long có nhiều bạn gái, thế nhưng con gái mình là người yêu của Long, trong lòng ông không khỏi bất bình thay cho nó

Nghe được giọng điệu trách cứ từ Thanh Liêm. Long cười lớn:

“Ha...ha, bác quá khen. Đúng rồi, bác Liêm lần này tới đây có việc gì vậy?”

Long mang theo vẻ nghi hoặc hỏi lại

“Ta lần này tới là muốn đưa cháu tới một nơi. Cháu còn nhớ phần thưởng của vụ án Đinh gia mà ta đưa ra không?”

“Nhớ chứ. Hư Không Hình Cảnh quân hàm Thiếu Tướng. Chức vụ là đội trưởng Twelve Olympians Team”

“Lần này ta tới là muốn đưa cháu tới gặp các thành viên của Twelve Olympians Team”

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 169: Ngọc Tuấn, Akuma

Thời gian trôi ngược về mấy tiếng trước, khi mà Long vẫn còn đang quấy tung bưng ở Vũ gia mà không biết rằng ở quê nhà của hắn đang tiếp đón những vị khách đặc biệt

Hoàng Long Sơn là một dãy núi gồm tám ngọn núi lớn nhỏ xếp với nhau tạo thành một hình với một thung lũng rộng lớn ở giữa

Trên đỉnh tám ngọn núi là nơi tọa lạc của tám đại gia tộc, chính xác hơn là hoàng tộc trong suốt năm mươi nghìn năm thay đổi triều đại của vùng đất Việt

Tộc này

Trần Gia là một trong tám hoàng tộc kể trên. Trần gia đứng thứ ba trong bát đại gia tộc, chỉ thua mỗi Nguyễn gia và Lạc gia.

Tuy vậy, thực lực Trần gia cũng không phải là mạnh mẽ. Đặc biệt là tới thế hệ này thì Trần gia có nguy cơ bị hạ bệ xuống thứ tư, thậm chí là thứ năm. Lý do là vì người thừa kế Trần gia: Trần Ngọc Tuấn lại là một kẻ thuộc tính vô

Cả vũ trụ này cũng chỉ có duy nhất một mình Long là có thể biến thuộc tính vô trở thành toàn hệ thuộc tính. Còn lại, tất cả những ai thuộc tính vô đều không thể tu luyện và Trần Ngọc Tuấn cũng không phải ngoại lệ. Hiện tại, Trần Ngọc Tuấn đã hai mươi tuổi nhưng thực lực vẫn chỉ là Luyện Tinh Cảnh cấp 10 mà thôi

Mà Trần gia chỉ có hần là con trai, vì thế đến khi cha của Trần Ngọc Tuấn – Trần Minh Đức mất, chức vị gia chủ sẽ truyền lại cho Trần Ngọc Tuấn, và điều này cũng đại biểu ngày tàn lụi của Trần gia bắt đầu

Hôm nay, Trần gia có thể nói là vô cùng nhộn nhịp. Bởi vì hôm nay, Trần gia tiếp đón một vị khách quý. Một vị khách mà đến cả Trần Minh Đức cũng phải bỏ qua công việc để tiếp đón đối phương

Sân bay Trần gia, một chiếc phi thuyền từ từ hạ xuống. Từ bên trong phi thuyền, một thanh niên hai mươi với khuôn mặt đúng chuẩn soái ca hàn quốc bước xuống. Hần ăn mặc đồng phục Hư Không Hình Cảnh, phía bên ngực là một phù hiệu khắc hình tam giác với một ngôi sao ở chính giữa

Thấy thanh niên, Trần Minh Đức nở nụ cười niềm nở, mang theo vẻ khách khí đi tới đưa tay ra, cười nói:

“Xin chào Nguyễn Huy Thiếu Tướng. Ta là Trần Minh Đức, gia chủ hiện tại của Trần gia. Chào mừng ngài đến với Trần gia”

Nếu như đối phương chỉ là một Hư Không Hình Cảnh bình thường, Trần Minh Đức cũng sẽ không tỏ vẻ ân cần như vậy. Chỉ là đối phương quân hàm Thiếu tướng và quan trọng nhất lại còn là thành viên của Twelve Olympians Team, hần không thể không tỏ vẻ kính cẩn.

Người tới không phải ai khác chính là Nguyễn Huy. Nghe Trần Minh Đức nói vậy, hần cũng cười gật đầu đưa tay ra bắt lại

“Rất vui được gặp ngài, Trần gia chủ. Ngài cứ gọi cháu là Huy cho nó thân thiết, ta cũng gọi ngài một tiếng chú Đức ah. Dù sao, rất có khả năng trong một thời gian dài tới, ta và Ngọc Tuấn sẽ là đồng đội ah”

Nói tới đây, Nguyễn Huy không khỏi mang theo vẻ tò mò nhìn đông ngó tây như là tìm kiếm một ai đó

“Mà không biết Ngọc Tuấn sao không tới ah?”

“Ha...ha. Vậy thì ta mạo phạm rồi. Huy, chắc cháu cũng biết tính cách của Ngọc Tuấn rồi đấy. Nếu không phải có việc gì thật sự quan trọng, nó sẽ không bao giờ rời khỏi phòng của mình”

Nói tới đây, Trần Minh Đức không khỏi nở nụ cười đắng chát. Trong lòng không biết bao nhiêu phiền muộn. Từ khi con mình đam mê theo đuổi thứ đó đến giờ, quả thật là khiến ông chán nản vô cùng

“Chú Đức, nếu như thật sự giả thuyết của Ngọc Tuấn là thật. Thì Twelve Olympians Team chắc chắn sẽ ra sức giúp đỡ cậu ấy”

Nguyễn Huy nhún vai cười nói. Mặc dù vậy, trong lòng hần cũng không thật sự coi trọng giả thuyết của Trần Ngọc Tuấn. Bởi vì giả thuyết của hần hoàn toàn là điều nghịch lý

“Thôi đừng nói chuyện này nữa. Cháu đường xá xa xôi tới đây chắc cũng mệt. Chú đã chuẩn bị tiệc ở nhà rồi. Chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện”

“Làm phiền chú Đức rồi”

Sau bữa tiệc tẩy trần, Trần Minh Đức liền rời đi để lại chỗ nói chuyện cho hai thanh niên.

Bên trong phòng khách, Nguyễn Huy ánh mắt mang theo vẻ đánh giá nhìn về phía người thanh niên trước mặt mình

Chỉ thấy trước mặt hần là một thanh niên gần ba mươi tuổi, khuôn mặt góc cạnh, tuấn dật phi phàm. Chỉ là quần áo xộc xệch, tóc tai rối bời khiến hần trông có vẻ lố nhố, luộm thuộm làm xấu đi vẻ mặt điển trai của mình. Lúc này, đối phương cũng đang dùng ánh mắt đánh giá nhìn Nguyễn Huy

Rất lâu sau, Nguyễn Huy mới cười híp mắt, bộ dạng điềm nhiên, bình thản:

“Anh chính là Trần Ngọc Tuấn? Ta là Nguyễn Huy, đến từ Hư Không Hình Cảnh. Ta tới đây là mời anh tham gia vào Twelve Olympians Team”

Đồng thời, hần lấy từ trong ngực mình ra một bức thư đưa về phía Trần Ngọc Tuấn

Thấy thế, Trần Ngọc Tuấn không nhận lấy lá thư mà lắc đầu, âm thanh mang theo một vẻ âm nhu, pha chút giọng con gái:

:

“Xin lỗi. Ta từ chối. Ta đang bận việc nguyên cứu của mình, không có thời gian tham gia bất kì một tổ chức nào cả. Mới cả bản tính ta không thích bị người khác quản thúc”

Như là đã biết Trần Ngọc Tuấn sẽ từ chối, Nguyễn Huy không chút nào bất mãn hay sùng sốt, cười :

“Ta tin anh sẽ tham gia vào Twelve Olympians Team. Biết tại sao không? Bởi vì đội trưởng Twelve Olympians Team chính là Nhất Thiên Long Hoàng: Nguyễn Tuấn Long”

Nghe được ba chữ “Nguyễn Tuấn Long”. Thân hình Trần Ngọc Tuấn không khỏi run lên, trong mắt lóe lên một sự kinh ngạc sau đó chuyển thành hưng phấn. Âm thanh mang theo sự kích động vô cùng vội vàng hỏi lại:

“Người nói là thật. Nguyễn Tuấn Long thật sự là đội trưởng của Twelve Olympians Team”

“Muốn biết ta nói thật hay không? Vậy tại sao không tự mình tận mắt chứng kiến ah”

Nguyễn Huy nói ra một câu sau đó đứng dậy rời khỏi phòng. Trước khi rời đi, hắn còn quay đầu, trên miệng treo một nụ cười thần bí

Thấy thế, Trong mắt Trần Ngọc Tuấn lóe lên một tia do dự, sau đó cắn răng cuối cùng đuổi theo

Thái Dương Đế Quốc là đế quốc mạnh thứ hai của phương đông. Thái Dương Đế Quốc có nền kinh tế, khoa học, ... phát triển cực kì mạnh mẽ, chỉ thua sau mỗi Đại Việt đế quốc thần bí mà thôi

Nếu như Đại Việt Đế Quốc được thế giới biết tới với một lòng sợ hãi vì sự thần bí của mảnh đất này thì nhắc tới Thái Dương Đế Quốc, người ta lại mang theo một vẻ kính nể cùng khâm phục

Thái Dương Đế Quốc được thành lập cách đây một ngàn năm do sáu hòn đảo cực lớn nằm bên ngoài đại dương, nơi mà có nguồn yêu thú biển cực kì đông đảo và cường đại

Vậy mà Thái Dương Đế Quốc có thể dùng một ngàn năm để từ một tiểu quốc tiến lên đế quốc, thậm chí còn đứng thứ hai khu vực phương đông thì quả thật là một điều khiến người khác rung động không thôi. Vì thế, mọi người khi nhắc tới quốc gia này đều không thể không mang theo sự kính nể

Thủ đô Akina là một trong ba thành phố lớn nhất và hiện đại nhất khu vực Phương Đông. Ở đây, 24/24 h đều đông đúc người đi trên đường, hoàn toàn không có lúc nào là không có người cả

Tại một ngôi nhà ba tầng xa hoa, sang trọng, bên trong một căn phòng ngủ, có một thiếu niên khoảng mười bảy tuổi, khuôn mặt đẹp một cách hoàn mỹ. Chỉ là vẻ đẹp này thật sự không giống như do tự nhiên tạo ra mà giống như do con người tạo ra vậy.

Thiếu niên ngồi trên giường, trước mặt hắn hiện lên vô số bản thông tin kì lạ. Bỗng, một âm thanh ngọt ngào của một cô gái vang lên:

“Rất vui được gặp cậu, Touhou Akuma”

Âm thanh bất thình lình vang lên khiến Akuma hoảng sợ vô cùng, mắt mở trừng trừng bật dậy. Từ trong hư không, vô số thanh vũ khí xuất hiện nhắm về phía phát ra âm thanh

Chỉ là rất nhanh Akuma thu hồi toàn bộ vũ khí lại, ánh mắt mang theo vẻ kinh ngạc nhìn về phía cô gái kêu lên:

“Cô là Nguyễn Thanh Mị, con gái của Chi Huy Trương Hư Không Hình Cảnh Nguyễn Thanh Liêm”

“Quả không hổ danh là Chúa Tể Thế Giới Áo. Ngay cả đến thân phận của ta cũng biết ah”

Nguyễn Thanh Mị nở nụ cười mỉa mai, hoàn toàn không chút nào kinh ngạc vì thân phận của mình bị lộ ra. Nói xong, cô phất tay, trong tay ngưng tụ một cái bảng thông tin:

“Touhou Akuma, năm nay 18 tuổi, cha mẹ mất từ khi còn nhỏ, sống cùng ông nội mình. Mười năm trước, ông nội mất để lại toàn bộ gia tài cho cậu.

Mặc dù là một người thuộc tính vô , không thể tu luyện nhưng lại có trí tuệ tuyệt luân, khó người bì kịp

Tám tuổi học xong chương trình phổ thông, mười bốn tuổi thu được học vị Tiến Sĩ của học viện KingWar. Mười sáu tuổi bắt tay vào dự án Người Nhân Tạo cùng dự án Thế Giới Áo. Mười tám tuổi, tự mình làm vật thí nghiệm cho kế hoạch Người Nhân Tạo, kế hoạch thất bại, cậu biến thành nửa người nửa máy

Hai mươi tuổi, không biết sự trợ giúp của ai mà kế hoạch Thế Giới Áo tưởng chừng như không tưởng lại hoàn thành. Cậu trở thành Chúa Tể Thế Giới Áo, nắm giữ toàn bộ mạng lưới internet cùng hệ thống máy tính của toàn vũ trụ. Ta nói đúng chứ”

Thấy Nguyễn Thanh Mị một hơi nói ra toàn bộ lai lịch của mình .Akuma không một chút nào sợ hãi hay chần chừ. Hắn thừa biết với một thể lực cường đại như Hư Không Hình Cảnh, việc biết rõ cuộc đời hắn là điều hoàn toàn rất dễ dàng

Chỉ là Akuma vẫn mang theo một sự ngưng trọng nhìn Nguyễn Thành Mị, trầm giọng:

“ Cô tới đây là gì? Chẳng lẽ Hư Không Hình Cảnh các người muốn bắt ta?”

Nói xong, trong hư không xuất hiện vô số khẩu súng kì lạ, thậm chí có những khẩu súng chỉ tồn tại trên bản vẽ cũng xuất hiện .

Hắn biết rất rõ ràng, sự tồn tại của mình hoàn toàn là một uy hiếp cực lớn tới bất kì quốc gia nào, chắc chắn các quốc gia sẽ không để một người như hắn tồn tại. Vì thế, hắn mới nghĩ rằng Nguyễn Thanh Mị tới đây là để bắt mình

Đối mặt với vô số họng súng nhắm về phía mình, Nguyễn Thanh Mị không một chút hoang mang, lo lắng. Trên mặt vẫn treo một nụ cười câu hồn đoạt phách, âm thanh tràn đầy vẻ dụ người nói ra mục đích chính của cô khi tới đây:

“ Lần này tới đây không phải là bắt cậu mà là muốn mời cậu tham gia vào Twelve Olympians Team”

Số từ: 2178

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170: Gặp Nhau

“ Long. Thật sự là người?”

Tổng bộ Hư Không Hình Cảnh, trong phòng chỉ huy trưởng, Ngọc Tuấn mang theo vẻ kích động nhìn Long, âm thanh tràn đầy vẻ vui mừng vô cùng

Long cũng giật mình trước sự có mặt của Ngọc Tuấn. Bất quá nhiều hơn là cao hứng, đi tới ôm lấy Ngọc Tuấn cười lớn vỗ vai:

“ Ha...ha, Ngọc Tuấn. Lâu rồi không gặp”

“ Đúng vậy, cũng đã hơn bốn năm rồi. Mà người che dấu cũng đủ sâu ah, không ai biết nơi người sống. Dù cho có hỏi cô Hoa cô ấy cũng không nói”

Ngọc Tuấn cũng cười đáp lại. Trong lòng vì sự có mặt của Long trong team mà cảm thấy vui vẻ

Mẹ của Long – Trần Hoa là em gái ruột của Trần Minh Đức, vì thế Trần Ngọc Tuấn với Long có thể nói là quen biết với nhau từ nhỏ.

Mặc dù Trần Ngọc Tuấn lớn hơn Long mười tuổi, nhưng lại hoàn toàn coi Long là bạn ngang hàng phải lứa, thậm chí là bạn thân chí cốt

“ Lạc Tuyết. Mấy năm không gặp, em đã trở thành một mỹ nữ xinh đẹp ah. Thảo nào thằng Long bị hấp hồn, không thèm trở về gia tộc thăm anh”

Cùng Long tách ra, Trần Ngọc Tuấn nhìn Lạc Tuyết cười trên ghẹo

Lạc Tuyết khuôn mặt đỏ bừng vì ngượng ngùng, ánh mắt trừng lớn nhìn Trần Ngọc Tuấn, quệt mồm bắt mắt kêu lên:

“ Tuấn đại ca. Sao lần nào gặp mặt anh cũng phải trên chộc em vậy? Em về em méc chị Thu cho coi”

Nghe vậy, khuôn mặt đang vui vẻ của Trần Ngọc Tuấn bỗng nhiên cứng lại, trên mặt toát lên vẻ khó coi, nhưng là chỉ trong nháy mắt mà thôi liền trở lại bình thường. Hắn xoa đầu cười xấu hổ nói:

“ Ha...ha. Chỉ là đùa chút thôi mà. Em đừng nói với Hạ Thu, nếu không anh chết chắc”

Mặc dù Trần Ngọc Tuấn che dấu cảm xúc cực nhanh nhưng vẫn không thoát khỏi ánh mắt của Long. Thấy khi nhắc tới Hạ Thu, khuôn mặt đối phương trở nên khó coi, Long không khỏi trầm xuống, suy nghĩ tý nữa phải cùng Ngọc Tuấn nói chuyện riêng mới được

Quay đầu sang thiếu niên mười tám tuổi đang dùng ánh mắt cảnh giác nhìn bọn họ, Long đưa tay ra cười nói:

“ Xin chào, ta là Nguyễn Tuấn Long, đội trưởng Twelve Olympians Team. Có thể được gặp vị Chúa Tể Thế Giới Mạng trong truyền thuyết quả thật là một điều rất cao hứng ah”

Cảm nhận được thiện ý từ Long, Akuma trấn tĩnh một chút sau đó gạt đầu , thu hồi cảnh giác, đưa tay ra lạnh nhạt nói:

“Ta biết ngài. Long Tộc Chí Tôn, Nhất Thiên Long Hoàng. Là người cầm đầu Long tộc. Thật không ngờ một người thân phận cao quý như ngài lại là tổ trưởng Twelve Olympians Team”

Mặc dù Akuma gọi Long bằng “ngài” nhưng từ giọng điệu của hắn không nghe được bất kì một sự tôn kính nào. Giống như Long Hoàng của Long Tộc cũng chỉ là một người bình thường thôi vậy

Mà quả thật, thân phận của Akuma cũng không nhỏ hơn chút nào so với Long, thậm chí là thể lực của hắn có khi còn khủng bố hơn cả Long Tộc. Năm giữ toàn bộ mạng lưới công nghệ thông tin của toàn vũ trụ, chỉ bằng một ý niệm, Akuma có thể biến vũ trụ này về thời kì đồ đá

Về phía Long, hắn cũng chẳng thêm để ý ai tôn kính với mình hay không, chỉ cần đối phương không gây nguy hiểm gì với người thân và gấu của hắn là được rồi

Mọi cả, năng lực của Akuma khiến Long thương thức vô cùng. Mà cũng vì cường đại, Akuma có thể ẩn mình vô cùng sâu. Nếu không, Long cũng đã mời Akuma về Long Tộc làm việc rồi

“Sau này chúng ta sẽ là đồng đội vì thế ta gọi ngươi là Akuma nhé. Ngươi cũng có thể gọi thẳng tên ta cho nó thân thiện”

Long cười ôn hòa, trong giọng nói tràn đầy sự chân thành. Akuma thân phận, năng lực đều khiến Long thật sự muốn cùng hắn tạo dựng một mối quan hệ bạn bè. Còn mối quan hệ này có lâu dài hay không, còn phải phụ thuộc vào tính cách của bọn họ nữa

Thấy Long không vì thân phận vô cùng cao quý của mình mà tỏ ra kiêu căng, hống hách, trái lại ôn hòa, thân thiện khiến cho cái nhìn của Akuma về Long trở nên tốt hơn.

Cảm nhận được những gì Long nói ra hoàn toàn là từ tấm lòng. Hắn thật sự muốn cùng mình kết bạn, Akuma cũng không có gì phải từ chối.

Hắn nở nụ cười, một nụ cười đã biến mất kể từ khi đạt được trở thành Chúa Tể Thế Giới Áo:

“Xin chiếu cố nhiều hơn”

“Hay lắm. Để ta giới thiệu. Đây là Lạc Tuyết, bạn gái ta và đây là Ngọc Tuấn, một người bạn ở quê nhà. Nghĩ lại, Ngọc Tuấn quả thật rất giống ngươi đó, cũng đi nghiên cứu về một thế giới tưởng chừng như không tồn tại”

Nghe thế, cả Ngọc Tuấn và Akuma đều quay lại nhìn nhau. Trong mắt lóe lên một tia dị sắc. Trong đầu cả hai người đều nghĩ: “Hắn cũng nghiên cứu về thế giới khác ư?”

Ngọc Tuấn đi tới đưa tay ra cười

“Xin chào Akuma. Ta là Trần Ngọc Tuấn. Ta đã nghe tới dự án Thế Giới Áo của ngươi. Thật không ngờ ngươi lại có thể thành công. Chúc mừng ngươi”

“Ngài chính là Trần Ngọc Tuấn, người nghĩ ra thuyết Hư Không sao?”

Nghe Trần Ngọc Tuấn giới thiệu, Akuma mang theo một vẻ giật mình nhìn đối phương. Sau đó, ánh mắt trở nên hưng phấn vô cùng, trong giọng nói tràn đầy vẻ kính ý:

“Thuyết Hư Không của ngài thật sự khiến người khác chấn động. Đến cả dự án Thế Giới Áo của ta cũng chỉ đáng xách dép cho nó thôi.

Với Thuyết Hư Không, ngài có thể thay đổi toàn bộ quan niệm của vũ trụ này, mở ra một kỉ nguyên mới cho chúng ta. Ngài biết không, bởi vì đọc được thuyết Hư Không của ngài, ta mới nghĩ tới dự án Thế Giới Áo. Ngài là thần tượng của ta ah”

Nói xong, Akuma dùng ánh mắt sùng bái như Fan gặp được thần tượng nhìn Trần Ngọc Tuấn

“Ngươi thật sự nghĩ vậy?”

Lần này đến lượt Trần Ngọc Tuấn kích động, âm thanh mang theo một sự vui sướng vô cùng, ánh mắt nhìn về phía Akuma cũng trở nên “nóng bỏng” hơn.

Đừng có hiểu nhầm, Trần Ngọc Tuấn không phải gay mà dùng ánh mắt như vậy nhìn Akuma. Từ khi hắn nghĩ ra Thuyết Hư Không tới nay chưa từng ai coi trọng nó, bởi vì giả thuyết của hắn hoàn toàn là điều phi lý, không thể tồn tại.

Mọi người khinh bỉ, coi thường hắn như là một thằng điên, dở hơi. Cha mẹ vì hắn mà mất hết mặt mũi với những gia tộc khác, ra ngoài đường, mọi người đều nhắc tới tên ông bà như là cha mẹ của một thằng điên rồ nhất Hoàng Long Sơn.

Nói đơn giản, Trần Ngọc Tuấn từ khi đam mê Thuyết Hư Không, hắn đã không còn bất kì ai làm bạn.

Vậy mà giờ đây, hắn biết được có một người tin vào thuyết Hư Không của hắn, một người coi hắn là thần tượng. Một kẻ là Chúa Tể Thế Giới Áo nổi tiếng của thế giới lại vì học thuyết của hắn mới có được như ngày hôm nay.

Hắn kinh ngạc, khó tin và nhiều hơn là kích động bởi vì học thuyết của hắn cuối cùng cũng đã được công nhận, đầu chỉ là một người

“Đúng vậy. Ngài Tuấn, nếu có thể, ta muốn cùng ngài đồng thời nghiên cứu Thuyết Hư Không. Ta tin tưởng với năng lực của ta, trí tuệ của ngài cùng với sự hậu thuẫn của Twelve Olympians Team, chúng ta sẽ tìm ra được thế giới Hư Không”

Akuma càng nói càng kích động, hắn là người duy nhất trên thế giới này tin tưởng vào thuyết Hư Không của Trần Ngọc Tuấn. Và hắn muốn trợ giúp Trần Ngọc Tuấn chứng minh giả thuyết của hắn là đúng, Vũ trụ này không chỉ có một Thái Dương Tinh Hệ mà có một thế giới khác

“Được...được. Có được sự giúp đỡ của cậu. Ta tin chúng ta sẽ thành công” Trần Ngọc Tuấn nắm lấy tay Akuma thật chặt, bộ dạng kinh hi cực kì. Có sự giúp đỡ của Akuma, một người nắm trong tay toàn bộ sức mạnh công nghệ thông tin của vũ trụ. Trần Ngọc Tuấn chưa bao giờ thấy thành công lại gần ngay trước mặt mình như vậy

Nói xong, hắn phát tay, lập tức trước mặt hai người hiện lên vô số bảng thông tin. Chỉ vào từng bảng nói, Trần Ngọc Tuấn thao thao bất tuyệt nói cho Akuma nghe về tâm huyết hơn mười năm nay của mình, còn Akuma thì chăm chú nghe vô cùng. Hai người hoàn toàn bỏ mặc Lạc Tuyết với Long sang một bên mà trú đầu vào những bảng thông tin

Nhìn một cảnh này, Long cùng Lạc Tuyết há mồm nói không nên lời. Rất lâu sau, Long mới cười khò:

“Kiểu này, Tuấn gặp đúng tri kỉ rồi. Hai tên khoa học điên mà đã cùng chung chí hướng thì quả thật không khác gì một đôi tình nhân ah”

“Mười năm nay, giả thuyết của anh Tuấn chưa từng được ai công nhận. Giờ có một người coi trọng nó, tin nó có thật, anh ấy không vui vẻ mới là lạ” Lạc Tuyết bên cạnh phụ họa

Cứ vậy, thời gian trôi qua nhanh chóng. Mãi đến khi tiếng cửa phòng mở ra mới cắt đứt bầu không khí “tràn đầy màu hồng” giữa Akuma với Trần Ngọc Tuấn.

Lúc này, từ bên ngoài bước vào bốn người bao gồm Nguyễn Thanh Liêm, Nguyễn Huy cùng Nguyễn Thanh Mị và một người nữa, một người mà Long không ngờ sẽ gặp lại hắn ở đây

“Nguyễn Khánh. Thăng nhóc nhà người cũng tham gia Twelve Olympians Team à?”

Long bộ dạng kinh ngạc nhìn thanh niên đi phía sau ba người nói lớn.

Người tới không phải ai khác chính là đại hoàng tử đế quốc: Nguyễn Khánh

Nguyễn Khánh nhìn thấy hai người Long, hai mắt tỏa sáng. Hắn đi tới, âm thanh kích động vô cùng, một tay để lên ngực cúi người cung kính kêu lên:

“Tham kiến công tử”

“Không cần đa lễ. Mà Nguyễn Khánh, sao người lại ở đây?” Long phát tay, khó hiểu.

“Ta được Thanh Liêm đại tướng mời tới. Nghe nói ngài là đội trưởng ta liền lập tức đồng ý. Công tử, không biết ngài có thật là đội trưởng của Twelve Olympians Team không?”

Nói ông, Nguyễn Khánh mang theo vẻ chờ mong nhìn Long. Từ khi còn ở trong gia tộc, Long là thần tượng số một của hắn, trí tuệ, thực của Long hoàn toàn khiến Nguyễn Khánh coi như thần nhân, hận không thể mỗi ngày trở thành cái đuôi đi theo hắn. Giờ có cơ hội cùng Long làm việc, Nguyễn Khánh cậu còn không được ấy

“Ừm, ta chính là đội trưởng. Nhưng có điều này ta muốn hỏi. Người có đủ sức để tham gia Twelve Olympians Team không?”

Long gật đầu, sau đó trầm giọng. Hắn mặc dù không biết TO team được thành lập với mục đích gì, nhưng hắn tin nhiệm vụ của OT team hoàn toàn không đơn giản chút nào, thậm chí là nguy hiểm trùng trùng

Mặc dù Nguyễn Khánh năng lực mạnh mẽ, là đội trưởng của chiến đội Magirangers nội tiếng. Nhưng Long cũng không cho rằng Nguyễn Khánh đủ sức để tham gia vào team OT

“Công tử. Không dấu gì ngài, ta nhận được truyền thừa của Phượng Hoàng Tiên Tôn”

Nguyễn Khánh nhìn xung quanh một lượt, sau đó nói nhỏ với Long.

Nghe thế, Long giật mình, ánh mắt kinh hãi nhìn Nguyễn Khánh, một bộ không thể tin được. Hắn muốn nói gì đó nhưng lại không nói được lên lời, cuối cùng chỉ có thể vỗ vai Nguyễn Khánh, cảm thán:

“Chúc mừng người đạt được đại cơ duyên lớn như vậy. Đế quốc sau này hoàn toàn nhờ vào người ah”

“Công tử quá lời. Đế quốc lớn mạnh hay không cũng không thể chỉ dựa vào thực lực được, còn rất nhiều yếu tố nữa. Ta còn phải học nhiều” Nguyễn Khánh khiêm tốn trả lời

“Người biết vậy là tốt. Đã đạt được truyền thừa của Phương Hoàng Tiên Tôn, người quả thật một bước lên trời. Thay mặt OT team, chào mừng người đến với đội” Long dùng ánh mắt tán thưởng nhìn Nguyễn Khánh.

Nếu như Nguyễn Khánh thật sự đạt được truyền thừa của Phương Hoàng Tiên Tôn thì hẳn đủ sức mạnh, năng lực để trở thành một thành viên của đội, Long cũng không còn bất kì dị nghị nào

Nguyễn Khánh còn muốn nói gì nữa thì Nguyễn Thanh Liêm đi tới, âm thanh uy nghiêm vang vọng khắp căn phòng:

“Được rồi mọi người. Hàn huyên tâm sự để sau đi. Giờ chúng ta bắt đầu vào chính sự thôi”

Số từ: 2462

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 1341 bạc

Đã đăng 2 truyện và 308 chương

Được cảm ơn 7998 lần

```
Reading(6244,2653261,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-180/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 171: Twelve Olympians Team

“Mọi người có biết tại sao mình lại ở đây không?”

Nghe thế, mọi người đều không khỏi lắc đầu. Đến cả Akuma, một nhà thông thái đứng nghĩa cũng không biết thì nói gì đến những người ở đây

Thấy thế, Nguyễn Thanh Liêm trong mắt không khỏi lóe lên một tia đắc ý. Hoàn toàn vì sự bảo mật của kế hoạch Twelve Olympians Team mà hài lòng.

Phất tay một cái, lập tức căn phòng tối lại. Sau đó, bên trong căn phòng xuất hiện một đoạn clip. Đoạn clip này dài khoảng 10p, ghi lại hành tinh trong Thái Dương Tinh hệ đang bị một lỗ đen cắn nuốt.

Trong ánh mắt hiếu kì của mọi người, Nguyễn Huy đi ra giải thích:

“Đoạn clip này là do ta khi làm nhiệm vụ: sự hủy diệt của tinh cầu Alastic ghi lại. Và đây là những hình ảnh cuối cùng của tinh cầu đó

Như các vị thấy, tinh cầu Alastic bị hủy diệt bởi sự cắn nuốt của Lỗ Đen. Vấn đề ở chỗ, theo như những gì chúng tôi điều tra, lỗ đen này không phải là do tự nhiên tạo thành mà là do bàn tay con người tạo ra”

“Không thể nào? Khoa học kĩ thuật hiện nay chưa một thế lực nào có thể chế tạo được ra lỗ đen cả. Trừ khi... Không... càng không thể?”

Chưa đợi Nguyễn Huy nói xong, Trần Ngọc Tuấn liền cắt lời hắn. Lúc này, mắt hắn mở thật lớn, bộ dạng khiếp sợ vô cùng sau đó là liên tục lắc đầu

Lỗ Đen là một thứ thần bí và cường đại nhất bên trong vũ trụ này, nó cắn nuốt bất kì hành tinh nào mà nó đi qua. Từ xưa tới nay, chưa từng một tinh cầu nào sống sót dưới bước đi chuyển của Lỗ Đen cả

Cũng vì cường đại đến khủng bố, trên vũ trụ này chưa một thế lực nào chế tạo thành công ra Lỗ Đen. Mà dù có chế tạo thành công, thì khi Lỗ Đen sinh ra việc đầu tiên nó là chính là thôn phệ tất cả mọi thứ xung quanh

Có điều, khoa học kĩ thuật không tạo ra được Lỗ Đen nhưng có một loại người làm được: Linh Sư cảnh giới Tiên Tuyệt Cảnh

Vấn đề là thế giới này còn tồn tại Tiên Tuyệt Cảnh sao? Đây càng là điều không thể. Từ sau khi Việt Nam Thiên Quốc diệt vong, có vẻ như thế giới này đã biến đổi để kiềm hãm sự tiến hóa của nhân loại khiến cho thế giới này không còn tồn tại Tiên Tuyệt Cảnh nữa.

Vì thế một Linh Sư thực lực Tiên Tuyệt Cảnh xuất hiện càng là điều không thể xảy ra

Không chỉ Trần Ngọc Tuấn không tin mà kể cả những người ở đây cũng có cùng suy nghĩ như hắn. Chỉ có Long và Lạc Tuyết là hai mắt nhìn nhau, trong mắt lóe lên một tia dị sắc

“Alastic tinh cầu hủy diệt không phải là tinh cầu duy nhất bị hủy diệt do Lỗ Đen. Cách đây ba năm, cũng đã có hai tinh cầu tương tự như vậy bị hủy diệt. Đặc biệt trong đó có một tinh cầu có nhân loại sinh sống. Vụ hủy diệt đó đã lấy đi sinh mạng của hơn hai tỷ người đang sinh sống trên hành tinh đó

Chính bởi vì hai tinh cầu đó bị hủy diệt, các quốc gia trên thế giới mới bắt tay nhau thành lập dự án: Twelve Olympians Team. Thế nhưng, lúc đó Twelve Olympians Team mới chỉ được định hình chứ không có thành viên”

Nguyễn Thanh Liêm tiếp lời Nguyễn Huy, khuôn mặt nghiêm túc, trong giọng nói mang theo một sự thương tiếc. Nói xong, ông ngừng đầu nhìn mọi người một lượt rồi trầm giọng:

“Mãi đến khi tinh cầu Alastic bị hủy diệt cũng như việc tìm ra Lỗ Đen là do nhân loại tạo ra thì Twelve Olympians Team mới chính thức bắt đầu đi vào hoạt động

Nếu như có kẻ tạo ra được Lỗ Đen mà lại dùng nó để tiêu diệt ba tinh cầu trong đó có một tinh cầu có hơn một tỷ nhân loại thì hành động này của hắn đã hành động phạm tội vô cùng nghiêm trọng

Nếu như cứ để kẻ đó ở ngoài vòng pháp luật thì sẽ có không biết bao tinh cầu bị tiêu diệt, không biết bao sinh linh bị giết chết, thậm chí sẽ có ngày, kẻ đó mang theo Lỗ Đen tấn công Nguyên Linh Đại Lục, quê hương của chúng ta

Sau vụ án này, các quốc gia thấy được có những mối nguy hiểm vô cùng lớn với cả vũ trụ. Vì thế, bọn họ gấp rút khởi động kế hoạch Twelve Olympians Team

Nhiệm vụ của Twelve Olympians Team chỉ có một: Bảo vệ hòa bình vũ trụ, tiêu diệt tất cả mọi nguy cơ gây tổn hại tới nhân loại nói riêng và vũ trụ nói chung”

Đến đây, mọi người đều đã rõ về Twelve Olympians Team. Chỉ là khi đã biết tới lý do này, mọi người lại không khỏi trầm mặc

Ở trong phòng này, ai cũng là người thông minh, tài ba. Mặc dù Nguyễn Thanh Liêm nói nhiệm vụ rất cao cả, có thể là anh hùng của cả vũ trụ, nhưng ai cũng biết đi kèm với đó là nguy hiểm trùng trùng

Không lấy đâu xa, chỉ cần lấy ví dụ vụ án Lỗ Đen này mà thôi. Dù cho là thế lực hay là do Linh Sư làm ra thì cũng không phải là những kẻ mà người ở đây có thể đối mặt được

Như là cảm nhận được sự bất an, lo âu của mọi người. Nguyễn Thanh Liêm cười nói:

“Mọi người yên tâm. Vụ án lần này có thời gian là vô hạn, vì thế mọi người có thể vừa tăng tiến thực lực lại vừa điều tra cũng không có vấn đề gì.

Các vị cần gì đều có thể yêu cầu với chúng ta, tất cả các quốc gia trên thế giới sẽ hỗ trợ các vị hết mức có thể về nghiên cứu cũng như tu luyện

Mọi cả các vị cũng không làm việc không lương. Tiền lương mỗi tháng của các vị là một tỷ linh tệ. Ngoài ra, các vị có rất mạnh quyền lực. Quân hàm của các vị lúc này đều là Thiếu Tướng. Quân hàm này có quyền lực ở mọi quốc gia, ở mọi ngành nghề từ công an có tới bộ đội”

Nghe vậy, mấy người Long kinh hãi vô cùng. Đến cả Nguyễn Huy và Thanh Mị, người biết tới kế hoạch này sớm nhất cũng há hốc mồm, một bộ không thể tin nổi lắp bắp:

“Cha. Điều này... điều này là thật?”

Không chỉ Nguyễn Huy mà Long cũng giật mình vô cùng khi nghe tới quyền lực của thành viên Twelve Olympians Team.

Nguyễn Thanh Liêm nói vậy không phải là bảo dù Long đi tới bất kì quốc gia nào thì quân hàm Thiếu Tướng vẫn có tác dụng? Có thể điều động cảnh sát, quân đội của quốc gia đó? Đây quả thật là quá điên rồ rồi

“Tất nhiên là thật rồi. Twelve Olympians Team là tổ đội bảo vệ cả Thái Dương Tinh Hệ. Quyền lực như vậy cũng không phải là không thể ah”

Nguyễn Thanh Liêm nhún vai, bộ dạng không chút nào để ý thậm chí là có phần coi nhẹ quyền lực này của thành viên Twelve Olympians Team

“Ha...ha. Nếu như vậy, trở thành một thành viên Twelve Olympians Team là điều may mắn”

Akuma cười cợt nói một câu, trong mắt cũng lóe lên một sự kích động vô cùng. Nếu thật sự như những gì Nguyễn Thanh Liêm nói, tương lai hắn hoàn toàn không phải sống chui sống lủi nữa rồi

“Đúng vậy. Có sự hậu thuẫn của cả đại lục. Ta tin ta có thể hoàn thành dự án Thế Giới Hư Không rồi?”

Trần Ngọc Tuấn cũng vui vẻ vô cùng. Hắn có thể nhìn thấy một tương lai tươi sáng đang chờ đón hắn ở phía trước mặt rồi. Chỉ là nhớ tới Hạ Thu, khuôn mặt hắn lại không khỏi trở nên đau khổ

“Thanh Liêm đại tướng. Twelve Olympians Team đã có bao nhiêu thành viên?” Nguyễn Khánh nhìn sang Nguyễn Thanh Liêm, hiếu kì hỏi

“Hiện tại. Twelve Olympians Team đã có sáu thành viên bao gồm Long, con trai ta, cậu, Trần Ngọc Tuấn, Akuma và Lạc Tuyết. Trong đó

Nguyễn Tuấn Long với chức vị đội trưởng: danh hiệu Zeus

Lạc Tuyết với danh hiệu Hera

Akuma với danh hiệu Hermes

Nguyễn Khánh với danh hiệu Apollo

Nguyễn Huy với danh hiệu Poseidong

Trần Ngọc Tuấn với danh hiệu Hephaestus”

Nguyễn Thanh Liêm vừa nói vừa lấy ra từ trong không gian nhẫn ra sáu chiếc nhẫn đưa cho sáu người rồi nói tiếp:

“Còn lại sáu người nữa thì chưa có nhân tuyển. Mặc dù các quốc gia khác cũng gửi những người tài giỏi tới nhưng bọn họ đều thuộc dạng tài cao nhưng tính khí cao ngạo, rất khó có thể cùng mọi người hợp tác với nhau vì thế ta không nhận. Vì vậy, việc tìm sáu thành viên còn lại, ta giao cho cậu”

Nói tới đây, ông ngừng đầu nhìn Long. Hiển nhiên, với vai trò của một đội trưởng, việc tìm kiếm sáu người còn lại là nhiệm vụ mà Long phải làm

“Yên tâm. Việc này cứ giao cho ta”

Long vỗ ngực đảm bảo, bộ dạng không mấy để ý, hoàn toàn coi việc này là việc cực kì đơn giản

“Ukm. Ta tin cậu sẽ hoàn thành tốt nhiệm vụ này. Vậy đi, để chào mừng Twelve Olympians Team được thành lập, ta đã tổ chức một bữa tiệc nhỏ. Mọi người cứ thoải mái quẩy hết mình ah”

Nguyễn Thanh Liêm khó được mở miệng đùa giỡn nói ra một câu. Lập tức, căn phòng lập tức biến đổi, trở lên lớn hơn rất nhiều so với ban đầu, không những vậy, phòng cũng xuất hiện vô số món thức ăn cùng với tiếng nhạc xập xình vang lên.

Sau đó, Nguyễn Thanh Liêm rời đi, ông đã là người lớn tuổi, không thích hợp ở lại cùng bọn trẻ nói chuyện. Mới cả ông mà ở lại, mấy người Long cũng không được tự nhiên

Bên trong phòng, Nguyễn Huy dơ lên ly rượu vang, hướng về phía mọi người hô lớn:

“Nào mọi người, chào mừng Twelve Olympians Team được thành lập. Chúng ta cạn ly”

“Cạn Ly”

Trải qua hơn một tiếng uống rượu cười nói, Lạc Tuyết với tư lượng kém là người đầu tiên bại trận, cô khuôn mặt đỏ như gấc, tràn đầy vẻ quyến rũ, động lòng người ôm lấy Long ngủ say

Còn bên cạnh Long là Nguyễn Thanh Mị, thấy Lạc Tuyết đã ngủ liền lớn mật vô cùng. Cả người ôm lấy Long, ép cánh tay hắn vào bộ ngực ngạo nghễ ẩn hiện sau lớp quần áo đồng phục mỏng manh, hơi thở như lan, đôi mắt mê ly

Cũng may, mấy người Nguyễn Huy thì đang ngồi tùm lại một chỗ, nói chuyện trên trời dưới biển hoàn toàn không có để ý tới Long. Nếu không, thấy cánh Long trái ôm phải ấp thế này, bọn họ quả thật là ghen ghét đố kỵ chết đi được ah

Long một tay ôm lấy Lạc Tuyết, một tay ôm lấy Thanh Mị, cánh tay tà ác không ngừng ở trên ngực cô xoa nắn khiến cô nàng thở gấp, khuôn mặt đã đỏ nay càng đỏ hơn, đôi mắt đẹp mong nước tràn đầy vẻ gọi tình

“Bà xã. Tại sao em lại không tham gia Twelve Olympians Team? Mới cả cha cho Lạc Tuyết vào team làm gì?” Long cười tà, một tay không ngừng xoa nắn, một bên thì hỏi

“Em hiện tại là đã hoàn toàn được bổ nhiệm làm giám đốc Sở Cảnh Sát thành phố Hà Bắc. Mới cả em cũng chỉ muốn làm một cảnh sát bình thường,

sáng đi làm, tôi về được ở trong vòng tay anh là được rồi, còn việc giải cứu thế giới cứ để ông xã giải quyết .

Còn Lạc Tuyết tại sao lại tham gia vào nhiệm vụ này thì em cũng không biết. Nhưng nghe cha em nói, Lạc Tuyết mặc dù hiện tại yếu, nhưng chỉ cần cô ấy đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh, lúc đó em ấy sẽ không thua bất kì ai trong Twelve Olympians Team”

Nói xong, cô không khỏi dùng ánh mắt hiếu kì nhìn Lạc Tuyết đang ngủ say sưa trong lòng Long. Thật không biết Lạc Tuyết có năng lực gì lại khiến cha mình tin tưởng như vậy

Về phía Long, nghe Nguyễn Thanh Mị nói vậy, trong mắt hần lóe lên một tia dị sắc. Có vẻ như Nguyễn Thanh Liêm hiểu rất rõ về bát đại hoàng tộc !, đến cả việc Lạc Tuyết thực lực tăng đột biến khi đạt Dẫn Nguyên Cảnh cũng biết tới

“ Ừm. Quả như cha em nói. Lạc Tuyết khi đạt được Dẫn Nguyên Cảnh sẽ là lúc cô ấy thức tỉnh huyết mạch Lạc gia. À Thanh Mị, em trông coi Lạc Tuyết một chút nhé. Anh có chút việc”

Đang nói, Long bỗng nhiên nhìn thấy Trần Ngọc Tuấn đi ra phía ngoài ban công, hướng về phía Thanh Mị nói một câu. Sau đó đưa Lạc Tuyết cho cô, Long liền đi về phía Trần Ngọc Tuấn

Số từ: 2462

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 1372 bạc

Đã đăng 2 truyện và 308 chương

Được cảm ơn 8029 lần

```
Reading(6244,2655247,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-181/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Câu Chuyện Của Ngọc Tuấn

Tầm thiệp mời trên bàn

thời gian địa điểm rõ ràng

Lại một đám mừng ở trong làng

Ngó tên bỗng dung thấy hoang mang.

Rồi ngày cưới rộn ràng khắp vùng

Ai theo chân ai tới già trẻ đi cùng

Nhiều ngày tháng giờ này tương phùng mà lòng cay.. cay.. cay

Giờ em đã là vợ người ta

Áo trắng cô dâu cầm hoa

nhạc tung tóe thanh niên hòa ca

Vài ba đứa lên lắc lư theo ấy là thành đám cưới em với người ta

Anh biết do anh mà ra

Tình yêu ấy nay xa càng xa

Buồn thay la..la...la...la.. la.. oh..ồh..

....

Bên ngoài ban công, Trần Ngọc Tuấn bên tai vang vẳng tiếng bài hát “ Vợ Người Ta” mà Long viết ra cách đây rất lâu, ánh mắt nhìn lên tình không vô tận với vô vàn hành tinh đang không ngừng chuyển động, trong lòng cảm xúc ngổn ngang.

Hắn sờ lên trái tim mình, nghĩ lại những gì đã xảy ra, hắn lại cảm thấy đau nhói vô cùng, nước mắt không tự chủ chảy ra

Lúc này, từ phía sau , Long mang theo hai lon bia đi tới. Đưa một lon cho Trần Ngọc Tuấn, dựa người vào lan can nhìn hắn cười hỏi:

“ Tuấn. Ta thấy người hình như có tâm sự.? Có thể nói cho thằng bạn thân này biết được không?”

“Long. Ngày mai Hạ Thu đi lấy chồng rồi?” Trần Ngọc Tuấn trầm mặc, rất lâu sau mới dùng ánh mắt vô thần , bộ dạng hoàn toàn không có sinh cơ, như một người sắp chết nói ra một câu. Trong đôi mắt tràn đầy một sự thống khổ cùng đau đớn

“ Tưởng chuyện gì, hóa ra.... Cái gì. Người nói ngày mai ai đi lấy chồng?”

Long uống một ngụm bia , bộ dạng không mấy để ý. Thế nhưng, ngay lập tức hắn phun ra toàn bộ chỗ bia vừa uống, xoay người, miệng há thật lớn kêu lên thất thanh. Bộ dạng khiếp hãi tột đỉnh, lắp bắp kêu lên

“ Là bạn gái 30 năm của ta: Trần ... Hạ... Thu”

Trần Ngọc Tuấn cắn chặt môi đến nổi chảy cả máu, gần từng tiếng một. Sau đó, không hề Long nói, hắn dơ lên lon bia uống một ngụm thật lớn. Sau đó, cười xót xa, một nụ cười cay đắng khiến ai cũng phải thương cảm

“. Ba hôm trước, cô ấy có tới gặp ta. Đưa cho ta một tấm thiệp hồng, cũng không đợi ta phản ứng rồi bỏ đi

Trong tấm thiệp đó ghi ngày mai sẽ là ngày cô ấy kết hôn. Thế nhưng chú rể không phải là ta mà lại là đại công tử Ngô gia: Ngô Liệt Dương

Lúc nhận được tấm thiệp đó, ta hoàn toàn không tin, ta hỏi cha mẹ mình, bạn bè mình thậm chí ta cũng hỏi cả bác Sứ nhưng tất cả chỉ là một đáp án: Hạ Thu thật sự bỏ rơi ta

Lúc đó, trái tim ta tan nát như bị vạn mũi kiếm đâm phải. Đau, thật sự rất đau ah. Yêu nhau gần 30 năm, ta yêu cô ấy còn hơn cả sinh mạng mình, vậy mà giờ đây cô ấy lại phản bội ta để đi theo một tên công tử nổi tiếng ăn chơi chất tàng.

Nói tới đây, Trần Ngọc Tuấn ngừng đầu cười điên dại, một sự phẫn nộ, đau thương tột cùng mà bất kì ai cũng có thể cảm nhận được trong tiếng cười này của hắn

“Ha...ha, ông trời thật là biết hành hạ người khác. Mang cô ấy tới cho ta, cho ta một tình yêu đẹp, một niềm tin vào tương lai . Sau đó lại dùng một cách tàn khốc nhất , cay nghiệt nhất hủy diệt nó. Ha...ha... Ta hận, ta hận ông trời”

Nhìn Trần Ngọc Tuấn trong mắt toát lên hận ý thấu xương cùng sát khí vô cùng vô tận, Long không khỏi trầm mặc. Dù không dùng đo đạc cảm xúc, Long cũng biết được tâm trạng của của Trần Ngọc Tuấn như thế nào

Sinh ra là một người không thể tu luyện, là phế vật trong mắt người khác, bị tất cả mọi người khinh bỉ, phỉ nhổ, coi thường.

Trong thời điểm đó, chỉ có một người là đối xử tốt với Trần Ngọc Tuấn, yêu thương hắn, an ủi hắn vào những lúc hắn tuyệt vọng nhất: Chính là bạn thanh mai trúc mã của Trần Ngọc Tuấn: Trần Hạ Thu

Đến cả Long cũng hoàn toàn khâm phục tình cảm to lớn của Trần Hạ Thu với Trần Ngọc Tuấn. Cũng đã tin tưởng người bạn thân của mình đã tìm được một nửa kia

Thế nhưng , hôm nay, từ trong miệng của Trần Ngọc Tuấn, Long nghe được tin Hạ Thu đi lấy chồng, mà chú rể lại là người khác chứ không phải Trần Ngọc Tuấn.

Long hoàn toàn không tin nổi, còn tưởng Trần Ngọc Tuấn đang đùa giỡn mình đấy

Đến cả Long còn bị shock thì huống chi Trần Ngọc Tuấn, một kẻ đem trọn trái tim của mình cho Hạ Thu nghe được tin này thì sẽ có tâm trạng như thế nào? Không cần nói ra thì ai cũng biết rồi

“Tuấn. Ta hoàn toàn không tin Hạ Thu lại là một người như vậy. Chắc chắn có gì đó uẩn khúc sau vụ này?”

“Ta cũng nghĩ như người. Đã tìm gặp cô ấy hỏi cho ra nhẽ. Và người biết ta nhận được câu trả lời thế nào không?” Nói tới đây, Trong mắt Trần Ngọc Tuấn lóe lên một tia hận ý khôn cùng, cắn răng nói từng chữ

“Cô ta nói: Yêu ta cũng chỉ vì ta là công tử của Trần gia, là người thừa kế Trần gia mà thôi. Hiện tại, khi mà ta đắm đầu vào tìm kiếm thế giới Hư Không, có nguy cơ bị đuổi khỏi gia tộc thì cô ta cũng không còn cần ta nữa. Chứ chỉ có kẻ điên mới đi yêu một kẻ phế vật lại mắc bệnh hoang tưởng như ta

Ha...ha, sau bao nhiêu năm yêu nhau, cuối cùng ta lại biết được sự thật phũ phàng như thế này. Ta thật sự không ngờ tới ah... không ngờ tới ah”

Càng nói âm thanh của hắn càng trở nên điên cuồng toát ra một sự phẫn nộ, tuyệt vọng tới cực điểm. Trên khuôn mặt Tuấn tú bắt đầu trở nên vẩn vơ, hai mắt đỏ bừng tràn đầy sát cơ mãnh liệt

Yêu càng sâu, hận càng nhiều. Câu nói đó của người con gái hắn yêu thương gần ba mươi năm như một con dao đâm thật sâu vào trái tim hắn, phá nát mối tình mà hắn giữ gìn như niu suốt mấy chục năm nay

Từ hôm đó, hắn như một thằng điên đắm đầu vào nghiên cứu hòng quên đi Hạ Thu. Nhưng thử hỏi liệu rằng ai có thể quên được người con gái mà mình yêu sâu đậm?

Hôm nay, khi nhắc lại chuyện cũ, Trần Ngọc Tuấn không còn đau khổ nữa mà thay vào đó là một sự căm hận.

Hình ảnh đẹp đẽ của những tháng ngày hai người bên nhau kết hợp với câu nói độc địa của Hạ Thu hôm đó tạo thành chất xúc tác kích phát những mặt trái trong đầu Ngọc Tuấn.

Thấy Trần Ngọc Tuấn như vậy, Long thầm kêu một tiếng không xong. Biểu hiện lúc này của Trần Ngọc Tuấn chính là bước đầu của việc tâm ma hình thành, nếu như không chữa trị kịp thời, rất có thể Trần Ngọc Tuấn sẽ nhập ma, trở thành một ma đầu đáng sợ

“Tuấn. Bình tĩnh lại đi?”

Vỗ vai bạn mình ý đồ đánh thức hắn nhưng Long nhận lại chỉ là một cái đẩy ra của Trần Ngọc Tuấn cùng âm thanh vô tình, lạnh như băng tràn đầy một vẻ chán ghét:

“Cút ra. Câu nói của Hạ Thu mặc dù khiến tao đau đớn vô cùng nhưng cũng khiến ta hiểu ra nhiều điều. Một kẻ phế vật như tao hoàn toàn không có nổi một người bạn đâu, bất kì ai tiếp cận tao đều có mục đích cả. Tao nói đúng chứ Long?”

Nói cho tao biết đi, mày cũng giống như Hạ Thu, tiếp cận tao chỉ vì cái chức gia chủ mà tao đang giữ đúng không? Cũng phải ha, mày là một kẻ có dã tâm cực lớn ah, mày muốn thống nhất Bát Cổ Hoàng Tộc mà! Mày chơi thân với tao hoàn toàn là vì cái Trần gia đúng không?”

Nói tới đây, Trần Ngọc Tuấn cười điên cuồng, khuôn mặt vẩn vơ, trở lên cực kì âm trầm khiến người khác không khỏi sợ hãi. Trong mắt nộ khí trùng thiên không chút che dấu nhìn về phía Long. Hiện tại, Trần Ngọc Tuấn nhìn ai cũng trở thành những người lợi dụng mình, hắn không còn tin bất kì ai trên cõi đời này nữa

- Oanh

Trả lời hắn chỉ là một quyền toàn lực của Long. Lập tức, Trần Ngọc Tuấn hai mắt tròn tròn, nước miếng phun ra, hai tay ôm ngực từ từ ngã xuống, bộ dạng cực kì thông khổ

“Mẹ kiếp! Ngọc Tuấn, tao đéo nghĩ mày là một thằng ngu đến vậy. Chúng ta làm bạn đã mười năm, mày chẳng lẽ éo hiểu tình bạn bè giữa chúng ta sao?”

Mày nghĩ tao tiếp cận mày vì Trần gia! Cái djit mịa mày! Điều này mà mày cũng nghĩ ra được à?. Tao là ai! là gia chủ Nguyễn gia – gia tộc đứng thứ hai của Bát Cổ Hoàng Tộc. Bạn gái tao là Lạc Tuyết, công chúa của Lạc gia – gia tộc đứng thứ nhất Bát Cổ Hoàng Tộc. Tao chẳng lẽ lại cần tới cái Trần gia nhỏ nhoi của mày? Mày tin chỉ cần một câu nói của tao, Trần gia liền biến mất không?

Tao chơi thân với mày là bởi vì tính cách của mày có phần giống tao chứ đ... éo phải vì cái gì khác. Mày suy nghĩ như vậy quả thật khiến ta thất vọng vô cùng”

Lần này, Long thật sự cực kì phẫn nộ. Ánh mắt tràn đầy lửa giận nhìn Trần Ngọc Tuấn, miệng không ngừng chửi rủa. Mà cũng phải thôi, tình bạn giữa hắn và Trần Ngọc Tuấn hoàn toàn xuất phát từ tấm lòng của Long. Vậy mà hiện tại, tình bạn đó lại bị đối phương nghi ngờ, coi đó là Long đang lợi dụng hắn, Long không giận không được

Nói một hồi, Long vẫn chưa tha cho Trần Ngọc Tuấn. Hắn bồi thêm một cái tát trời giáng nữa về phía khuôn mặt điển trai của bạn thân mình, lập tức đánh bay mấy cái răng cửa

“Cái tát này là tao thay Hạ Thu báo thù. Mày nghĩ cô ấy nói đều là thật sao? Cái cmn chứ! Tao đ...éo hiểu tại sao mày có thể trở thành một nhà khoa học được chứ

Mặc dù điều tao nói rất cay đắng nhưng đó là sự thật. Việc mày không thể tu luyện cùng với Trần gia chỉ có mày là con một hoàn toàn đã đẩy Trần gia vào con đường lụi tàn

Chỉ cần chú Đức từ chức, mày lên nắm quyền thì tao thử hỏi với thực lực của mày liệu rằng có thể duy trì được Trần gia được mấy năm?. Hay chỉ mấy năm sau, mày liền chết bất đắc kì tử, lên bàn thờ gấm gà khỏa thân

Nếu Hạ Thu thật sự vì mà là gia chủ Trần gia mà yêu mày thì thà cô ấy yêu tao còn hơn. Thân phận của tao chắc chắn cao hơn mày, thực lực cùng trí tuệ cũng như thế. Vậy tại sao cô ấy không đi quyến rũ tao mà lại chọn mày? Bởi vì cô ấy thật sự yêu mày, hiểu không thằng ngu kia”

Nói tới đây, Long cơ hồ là hét vào mặt Trần Ngọc Tuấn. Hắn hoàn toàn không hiểu thằng bạn thân của mình thông minh cả đời lại ngu nhất thời vậy

Đúng như Long nói, Trần Hạ Thu nếu là một kẻ ham vinh hoa phú quý thì hoàn toàn có thể đi quyến rũ Long hoặc con cháu Nguyễn gia hoặc, Lạc gia còn hơn là đâm đầu vào Trần Ngọc Tuấn – một tên gia chủ tương lai với số phận bi thảm. Vì thế, Long mới tin Hạ Thu đang nói dối

Nhưng Trần Ngọc Tuấn tin vào lời nói của cô, miệt thị cô rồi còn chửi lây cả sang mình hoàn toàn khiến Long không tài nào chấp nhận được

Uống hết lon bia, Long thở ra một hơi. Chửi nhiều như vậy, trong lòng lửa giận cũng vơi đi hơn nửa. Hắn khuôn mặt nghiêm túc nhìn Trần Ngọc Tuấn đang sững sờ ngồi phịch xuống đất, trầm giọng:

“Ngày mai. Mày theo tao về Hoàng Long Sơn một chuyến. Mục đích chính là: Cướp dâu.

Mày có thể không đi, nhưng từ nay trở đi, tình bạn của chúng ta chấm dứt từ đây. Mày nghĩ cho kĩ đi”

Nói xong, Long không thèm để ý tới Trần Ngọc Tuấn mà quay đầu bước vào bên trong. Hắn biết, cần phải cho Trần Ngọc Tuấn thời gian suy nghĩ và hắn cũng biết, một khi nghĩ ra, Trần Ngọc Tuấn sẽ không làm mình thất vọng

Số từ: 2428

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 1417 bạc

Đã đăng 2 truyện và 310 chương

Được cảm ơn 8054 lần

```
Reading(6244,2660366,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-182/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 173: Cướp Dâu (1)

“Long, cậu muốn cùng Ngọc Tuấn về nhà một chuyến sao?”

Nguyễn Thanh Liêm ngồi trên bàn làm việc, ngẩng đầu nhìn Long có chút hiếu kì hỏi

“Đúng vậy. Cha vợ, con với hắn có chút việc cần phải giải quyết ở quê nhà, mong cha vợ cho con được trở về một chuyến” Long xoa tay cười hi hi nói

“Không có việc gì. Twelve Olympians Team mặc dù đã được thành lập nhưng chỉ khi nào có vụ án liên quan tới an nguy của vũ trụ thì mới triệu tập thành viên. Còn không mọi người vẫn sống cuộc sống riêng của mình. Vì thế, sau này dù đi đâu cũng không cần phải thông báo cho ta đâu”

Nguyễn Thanh Liêm cười cợt , sau đó lôi ra từ trên bàn ra một cái máy tính bảng. Ném về phía Long, ông nghiêm giọng:

“ Đây là hai người có thực lực, tính cách hợp làm thành viên Twelve Olympians Team. Có điều hiện tại bọn họ đang lưu lạc ở bên ngoài vũ trụ, không biết tung tích ở đâu. Nếu có thời gian, con đi tìm bọn họ thảo luận ah”

Nghe vậy, Long khẽ cúi đầu nhìn qua một lượt hai cái tên trên bảng thông tin bao gồm một thiếu niên mang theo hai dòng máu là Thái Dương đế quốc và Thiên Thần đế quốc: Ashura Kurayami. Người còn lại là một sát thủ vô cùng nổi danh của Thiên Thần Đế Quốc: Charles Puth hay còn có một cái tên khác là Lưu Ngọc Khuê

Thu hồi bảng danh sách, Long khẽ gật đầu một cái nói:

“ Yên tâm. Sau khi giải quyết xong mọi việc ở quê con sẽ đi tìm bọn họ”

Nói xong, Long quay đầu rời khỏi phòng.

Lạc, Ngô, Đinh, Tiền Lê, Lý, Hậu Lê và Nguyễn là tám gia tộc đã thay nhau trị vì mảnh đất Việt này trong suốt năm mươi ngàn năm kể từ khi Việt Nam Thiên Quốc sụp đổ. Được biết tới với cái tên Bát Cổ Hoàng Tộc

Ngô gia là một thành viên của Bát Cổ Hoàng Tộc, đứng thứ sáu trong tám gia tộc, có thực lực không yếu cũng không không mạnh, thế nhưng cũng không thể sánh được với Lạc gia, Nguyễn gia, Trần gia

Vậy mà ba hôm trước, toàn bộ Hoàng Long Sơn đều bị một tin tức làm cho rung chuyển: Đại công tử Ngô gia – Ngô Liệt Dương sắp lấy vợ. Cô dâu lại chính là Trần Hạ Thu, một cô gái mà khắp Hoàng Long Sơn này đều biết là ai: Bạn gái của đại công tử Trần gia

Trần Ngọc Tuấn mặc dù nhận hết mọi người khinh bỉ, miệt thị , coi là kẻ điên, tâm thần nhưng không thể không nói , thân phận của Trần Ngọc Tuấn cực kì to lớn khiến không ai dám động tới hắn

Không chỉ đối phương là người thừa kế Trần gia, tương lai nắm giữ gia tộc mạnh thứ ba Bát Cổ Hoàng Tộc mà còn có cô ruột là phu nhân của Nguyễn gia, có bạn thân chính là kẻ đáng sợ nhất Bát Cổ Hoàng Tộc: Nhất Thiên Long Hoàng Nguyễn Tuấn Long

Vì thế không ai dám chọc tới hắn. Vậy mà hiện tại, Trần Hạ Thu, cô bạn gái gần ba mươi năm của Trần Ngọc Tuấn lại lên xe hoa, chú rể lại là người khác khiến không một ai tin nổi những gì mình nghe thấy

Thế nhưng, khi nhìn thấy Ngô gia chăng đèn kết hoa, ba ngày nhộn nhịp tất bật chuẩn bị cho đám cưới, mọi người dù không tin cũng phải thừa nhận: Trần Hạ Thu thật sự gả cho Ngô gia

Hôm nay là ngày hôn lễ chính thức của Trần Hạ Thu với Ngô Liệt Dương.

Dù cho Ngô gia chỉ đứng thứ sáu, nhưng thân là thành viên của Bát Cổ Hoàng Tộc, mọi người cũng đều Ngô gia mặt mũi. Hầu như tất cả những người đứng đầu của Bát Cổ Hoàng Tộc đều tới chung vui với đôi bạn trẻ

“ Ê. Kiên! Ngươi vẫn chưa chết à?”

Bên trong Ngô gia, Lạc Thành ôm lấy Nguyễn Trung Kiên cười lớn, sau đó nói ra một câu khiến mọi người xung quanh đang nhìn về hai người tí thì sặc nước

Nghe vậy, Lạc Thành hai mắt tròn trũng, ánh mắt như muốn giết người nhìn Lạc Thành :

“ Mẹ nó! Thành, ngươi nói vậy là có ý gì. Muốn trù ẻo ta chết sớm phải không?”

“ Hắc...Hắc. Ta nghe tin ngươi bị người khác đánh cho vô cùng thảm nên ta mới hỏi vậy ah”

Lạc Thành nhún vai, không chút nào để ý ánh mắt hình viên đạn của người bạn thân mấy chục năm với mình

“ Vậy ngươi có thể thay đổi bằng cách hỏi khác ah” Nguyễn Trung Kiên trong lòng bất bình kêu một tiếng, ngoài miệng vẫn trả lời:

Cảm ơn, ta vẫn chưa chết không những thế còn cực kì khỏe mạnh. Nếu không, chúng ta ra ngoài làm vài ván, ta sẽ cho ngươi biết ta còn khỏe hay không?”

Nói tới đây, Nguyễn Trung Kiên ánh mắt nóng rực nhìn Lạc Thành, bẻ tay, bẻ cổ cười híp mắt gần từng tiếng một:

“ Ấy... ậy. Đùng nóng máy mà cháy bugi. Hôm nay là ngày vui, đừng động chút là đánh nhau ah”

Thấy thế, Lạc Thành không khỏi rung mình một cái, phe phẩy chiếc quạt trong tay mình cười khà khà vội vàng từ chối.

Nguyễn Trung Kiên được mọi người phong là Bát Cỗ Hoàng Tộc đệ nhất cường giả, thực lực hoàn toàn vượt xa Lạc Thành rất nhiều, ông cũng không ngu mà đi nước hơ vào thân

“Mà Kiên. Người biết tin gì không? Kế hoạch Twelve Olympians Team đã được khởi động. Con gái ta, con trai người và cả Trần Ngọc Tuấn đều đã trở thành một thành viên trong đó đấy”

“Cái gì? Người nói là thật?” Nguyễn Trung Kiên kinh ngạc kêu lên một câu

Thời gian vừa rồi, ông bề quan tu luyện nên hoàn toàn không biết mọi chuyện bên ngoài. Vừa xuất quan ông liền cùng vợ tới đây tham dự đám cưới, vì thế cũng không có thời gian hỏi tình báo về thế giới bên ngoài

Giờ nghe Lạc Thành nói Twelve Olympians Team đã được thành lập, không những vậy con trai mình lại là thành viên của team quả thật khiến Nguyễn Trung Kiên kinh ngạc không thôi

“Là thật. Không những vậy con trai người còn làm đội trưởng ah. Quyền thế có thể nói là ngập trời, có khi còn lớn hơn người đó” Lạc Thành vuốt râu cười nói, trong giọng nói không có một chút nào kinh ngạc.

Thực lực và trí tuệ của Long, Lạc Thành đã kiểm chứng vì thế hắn hoàn toàn không giật mình khi đội trưởng Twelve Olympians Team do Long nắm giữ

“Xong... xong rồi! nếu vậy thì đám cưới ngày hôm nay xác cmn định rồi”

Rất lâu sau, Nguyễn Trung Kiên mới bình tĩnh lại. Bỗng ông thở dài nói ra một câu.

“Ý người là...” Nghe vậy, Lạc Thành lập tức hiểu ra vấn đề, cười híp mắt

“Long với Trần Ngọc Tuấn là thành viên Twelve Olympians Team, chắc chắn sẽ biết tới việc Hạ Thu lấy chồng.

Với tính cách của nó, nó sẽ không tin Hạ Thu làm vậy. Và ông biết kết quả rồi đây, ta dám cá với ông, mấy phút sau Long cùng Ngọc Tuấn sẽ xuất hiện phá hủy đám cưới này. Ha...ha, hay, kiểu này lại có trò hay để xem rồi”

Nói xong, trên mặt ông toát lên một vẻ kích động, hai mắt mang theo sự chờ mong cùng hưng phấn

Nhìn Nguyễn Trung Kiên bộ dạng hận không thể đi tới Twelve Olympians Team lôi kéo Ngọc Tuấn và Long về đây để phá phách đám cưới, Lạc Thành hoàn toàn cạn lời về cái suy nghĩ thiên lí hành không của bạn mình. Ông không khỏi mắng:

Mẹ nó! Đám cưới là ngày vui của Ngô gia, hiện tại sắp có người đến phá mà người còn vui như trẻ hời thế này. Người thật ác độc ah”

Nói tới đây, ông cười híp mắt, phe phẩy chiếc quạt nói ra một câu khiến Nguyễn Trung Kiên khinh bỉ không ngớt

“Bất quá ta thích. Ha...ha, Lâu lắm rồi mới được xem kịch vui, thật sự chờ mong ah”

Thời gian trôi qua nhanh chóng, chẳng mấy chốc đã đến giờ lành.

“Giờ lành đã tới, mời cô dâu và chú rể”

Tiếng kêu vang vọng cả quảng trường Ngô gia. Sau đó, trong ánh mắt chăm chú của mọi người, hai bóng người một nam một nữ xuất hiện tiến về phía quảng trường

Hai người này, nam là một tên thanh niên mười tám tuổi, ăn mặc quần áo chú rể. Thân hình gầy gò, ốm yếu, khuôn mặt tuấn đạt nhưng lại trắng bệch cho thấy đối phương tử sắc quá độ. Người này không phải ai khác chính là đại công tử Ngô gia: Ngô Liệt Dương

Tương phản với hình ảnh của Ngô Liệt Dương là cô dâu bên cạnh hắn. Một cô gái xinh đẹp như hoa như ngọc, mặc trên người bộ váy cô dâu tinh khiết làm tôn lên vẻ đẹp thánh thiện của cô. Trên khuôn mặt xinh đẹp vô song toát lên một sự cay đắng mà khó người nhìn thấy được

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, Ngô Liệt Dương cùng với Trần Hạ Thu cũng đi lên lễ đường, nơi đó đang đứng một vị cha xứ

(Đừng hỏi tại sao lại kết hôn theo kiểu phương tây mà không phải phương đông nhé)

Sau một đoạn diễn thuyết dài dòng cùng hỏi linh ta linh tinh mấy câu (ta cũng chịu chỗ này). Cha xứ nghiêm túc nhìn cô dâu và chú rể trầm giọng:

“Bây giờ, ta tuyên bố hai con là vợ chồng”

“Ta không đồng ý”

Đúng lúc này, một âm thanh vang vọng khắp quảng trường. Nghe được âm thanh này, Hạ Thu toàn thân run lên, vội vàng quay đầu nhìn về phía người nói

Chỉ thấy, từ bên trong đám quan khách, một thanh hình cao lớn tuần dật đi ra . Không phải ai khác chính là Trần Ngọc Tuấn

Thấy đám cưới của mình bị phá đám, Ngô Liệt Dương khuôn mặt trở nên cực kì khó coi. Ánh mắt phun lửa nhìn về phía Trần Ngọc Tuấn, trầm giọng:

“Ngọc Tuấn, ngươi muốn làm gì?”

“Làm gì? Tất nhiên là ngăn cản ngươi cưới cô ấy rồi” Trần Ngọc Tuấn cười lạnh, bộ dạng trào phúng, khinh thường nhìn Ngô Liệt Dương

Sau đó hắn quay sang nhìn về phía Hạ Thu, trong mắt lóe lên một sự yêu thương vô bờ, hắn nhìn cô, âm thanh ôn nhu cũng không kém phần ra lệnh:

“Hạ Thu. Đi theo anh, anh có chuyện muốn nói với em”

“Ngọc Tuấn. Tôi đã nói với anh rồi. Tôi không yêu anh, tại sao anh cứ níu kéo tôi vậy?” Hạ Thu trong mắt lóe lên một tia đau khổ cùng thương tâm nhưng rất nhanh liền biến mất, cô cắn răng cố gắng để mình bình tĩnh, trên gương mặt tuyệt mỹ toát lên một vẻ lạnh lùng

“Ngươi nghe thấy gì chưa? Một tên phế vật như ngươi làm sao có thể đạt được trái tim của cô ấy chứ”

Bên cạnh Hạ Thu, Ngô Liệt Dương cũng phụ họa. Ánh mắt đặc ý vô cùng nhìn Ngọc Tuấn. Âm thanh coi rẻ, tràn đầy khinh thường

Thế nhưng , để mọi người kinh ngạc chính là Ngọc Tuấn không những không nổi giận mà còn cười nhạt, hắn hoàn toàn coi Ngô Liệt Dương là không khí , ánh mắt chăm chú nhìn về phía Hạ Thu, nói từng tiếng một:

“Anh không tin em là một người bạc tình bạc nghĩa đến vậy. Hôm nay, dù em không muốn đi cùng phải đi. Ai cản, ta giết kẻ đó”

“Ngọc Tuấn. Ngươi đây muốn tuyên chiến với Ngô gia chúng ta sao?”

Thấy đối phương hoàn toàn không để mình vào mắt. Không những vậy còn ép buộc vợ chưa cưới của mình đi theo hắn, Ngô Liệt Dương khuôn mặt trầm xuống, trong mắt lóe lên sát cơ vô cùng vô tận

Không chỉ hắn mà phía dưới quan khách cũng không khỏi nhú mày nhìn Trần Ngọc Tuấn. Trần Ngọc Tuấn nói vậy không khác gì tuyên chiến với Ngô gia. Dù sao, nếu Trần Ngọc Tuấn mang Hạ Thu đi, đây không khác gì tát một cái thật đau vào mặt Ngô gia, chắc chắn Ngô gia sẽ không để chuyện này xảy ra

“Đúng thì sao? Ngươi chẳng lẽ muốn ngăn cản ta?” Nói tới đây, Trần Ngọc Tuấn không khỏi dùng ánh mắt đàng đàng sát khí nhìn về phía Liệt Dương

“Được ... Được lắm! Để ta xem một kẻ phế vật như ngươi làm thế nào để mang Hạ Thu đi, ngươi đâu, bắt hắn lại cho ta” Liệt Dương cười lạnh, sau đó hô lớn một tiếng

Mặc dù trong lòng muốn băm vằm Trần Ngọc Tuấn ra làm trăm mảnh, thế nhưng Liệt Dương cũng không vọng động đến mức giết chết Trần Ngọc Tuấn. Dù sao, Trần Minh Đức vẫn đang xem đây, hắn không điên mà giết con trai hắn trước mặt ông ta

Cách đó không xa, nhìn Trần Ngọc Tuấn bị một đám cảnh vệ bao vây, Trần Minh Đức đứng lên muốn đi ra cứu thì đã bị cha của Trần Hạ Thu: Trần Nhật Nam giữ lại, cười nói:

“Đại ca. Cứ theo dõi đã. Ngọc Tuấn không xảy ra chuyện gì đâu?”

Nghe vậy, Trần Minh Đức trầm mặc rồi gật đầu ngồi xuống. Nhìn Hạ Thu cùng con trai mình, ông không nhịn được thở dài ngao ngán:

“Haiz. Số mệnh thật sự trêu ngươi ah. Lại để hai đứa nó gặp nhau, yêu nhau”

“Đúng vậy. Dù chúng ta phản đối thế nào thì bọn chúng vẫn đến với nhau. Tình cảm của hai đứa nó thật sự đáng trân trọng. Chỉ là... haiz”

Trần Nhật Nam nói tới đây cũng không nhịn được thở dài, ánh mắt nhìn về phía Ngọc Tuấn :

“Chỉ mong. Nó đừng shock đến lúc biết được sự thật ah”

Số từ: 2608

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 1432 bạc

Đã đăng 2 truyện và 311 chương

Được cảm ơn 8059 lần

```
Reading(6244,2661919,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-183/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 174: Cướp Dâu (2) - Tuyên Chiến Với Ngô Gia

Không chỉ Trần Minh Đức lo lắng mà người xung quanh cũng có biểu tình tương tự, bọn họ không tin Trần Ngọc Tuấn lại có thể đương đầu lại mấy chục tên Dẫn Nguyên Cảnh

Phải biết, Trần Ngọc Tuấn không thể tu luyện là điều mà bất kì ai ở Bát Cổ Hoàng Tộc này đều biết. Một người bình thường há lại có thể đối đầu với linh sư? Đáp án hiển nhiên là không thể nào

Nhìn Trần Ngọc Tuấn bị mấy chục tên Dẫn Nguyên Cảnh bao vây, trong mắt Trần Hạ Thu lóe lên một tia đau khổ, toàn thân run lên một cái

Thế nhưng, tất cả chỉ diễn ra trong nháy mắt mà thôi, không ai nhìn ra biểu tình kì lạ của Hạ Thu ngoại trừ một người

Cô quay sang nhìn Ngô Liệt Dương, trầm giọng:

“Liệt Dương, bỏ đi. Hôm nay là ngày vui của chúng ta, hãy bỏ qua cho hắn”

Ngô Liệt Dương chưa kịp trả lời thì dưới sân dị biến xảy ra khiến hắn há hốc mồm. Không chỉ hắn những người xung quanh cũng giật mình không ngớt, bộ dạng không thể tin nổi

Chỉ thấy, đối mặt với mấy chục tên Dẫn Nguyên Cảnh, Trần Ngọc Tuấn không một chút sợ hãi mà còn cuồng vọng ngẩng đầu cười lớn, âm thanh mang theo một vẻ lãnh ý:

“Ta đã nói rồi. Hôm nay kẻ nào ngăn ta mang Hạ Thu đi. Kẻ đó chết”

Chữ “chết” vừa ra khỏi miệng. Từ trên không, mấy chục cột sáng màu vàng nhạt xuất hiện, dùng tốc độ ánh sáng bắn về phía mấy chục tên cảnh vệ của Ngô gia

- Xoẹt... Xoẹt

Những tiếng đốt cháy vang lên, những cột sáng này mang theo nhiệt độ lên tới mấy trăm ngàn độ C trực tiếp thiêu đốt những gì nó chạm vào thành tro bụi

Khi cột sáng biến mất, toàn bộ mấy chục cảnh vệ xung quanh Trần Ngọc Tuấn đều biến mất, như thể bọn họ chưa bao giờ tồn tại vậy

Nhìn một cảnh này, người phía dưới không khỏi hít một ngụm khí lạnh. Ánh mắt hoảng sợ nhìn về phía Trần Ngọc Tuấn.

Chỉ có một số ít người là nhìn ra vương đạo, thế nhưng bọn họ cũng giống như những người khác, chấn kinh vô cùng

“Đây là Vũ Trụ Siêu Năng Vệ Tinh. Tại sao Trần Ngọc Tuấn lại có thể điều khiển thiết bị tối mật của đế quốc chứ?”

Vũ Trụ Siêu Năng Vệ Tinh là một vệ tinh của đế quốc sáng chế ra, là vệ tinh duy nhất trên thế giới có khả năng tiêu diệt bất kì mục tiêu nào đang di chuyển phía dưới mặt đất.

Mỗi một tia laser mà nó bắn ra đều có thể miểu sát một tên Dẫn Nguyên Cảnh, vì thế, món vũ khí này được liệt vào hàng cấm khí của đế quốc

Vậy mà hiện tại, Trần Ngọc Tuấn lại có thể sử dụng nó hoàn toàn khiến bọn họ kinh hãi vô cùng. Hoàn toàn không tin vào những gì mắt mình đang thấy

Thấy Trần Ngọc Tuấn vẫn bình yên vô sự, trong mắt Trần Hạ Thu lóe lên một tia kích động cùng kinh hãi. Còn Ngô Liệt Dương thì khuôn mặt vô cùng

khó coi, âm trầm giống như ai đó thiếu nợ mình mấy tỷ linh tệ vậy

Đứng giữa sân, Trần Ngọc Tuấn ngạo nghễ, ánh mắt vô tình, băng lãnh, nói ra một câu cuồng vọng. Âm thanh tràn đầy sát cơ không chút che dấu nào vang vọng khắp quảng trường

“Còn kẻ nào dám cản ta?”

Lần này, mọi người chỉ có thể lựa chọn trầm mặc. Dù sao, năng lực của Trần Ngọc Tuấn bày ra vẫn còn đó. Bọn họ không muốn đạp phải vết xe đổ của Ngô gia, chết vì mấy cái lý do vớ vẩn

Có người lựa chọn trầm mặc, thì cũng có người lên tiếng phản đối. Và đó không phải ai khác chính là người của Ngô gia

Chỉ thấy, từ bên trong quan khách, một nam tử lớn tuổi, khuôn mặt hao hao giống Ngô Liệt Dương lúc này đang đỏ bừng vì phẫn nộ. Người này chính là cha của Ngô Liệt Dương, Ngô Giang Mai

.

Ngô Giang Mai thật sự vô cùng nổi giận. Trần Ngọc Tuấn không chỉ phá hủy đám cưới của con trai hắn, cưỡng ép con dâu hắn mà còn giết người của Ngô gia. Đây quả thật là không coi Ngô gia ra cái gì, hắn không giận sao được?

Dùng ánh mắt đàng đàng sát khí cùng lửa giận trùng thiên nhìn về phía Trần Ngọc Tuấn. Ngô Giang Mai chỉ tay về phía hắn quát:

“To gan! Trần Ngọc Tuấn. Ngươi không chỉ phá hủy ngày tốt lành của con trai ta mà còn giết người của Ngô gia. Hôm nay, dù cho ngươi có là đại công tử Trần gia, ta cũng phải dạy cho ngươi một bài học”

Nói xong, Ngô Giang Mai lập tức động thủ, chỉ thấy hắn dùng tốc độ cực nhanh, gần như thuần di về phía Trần Ngọc Tuấn. Một quyền toàn lực mang theo uy lực thông thiên cùng sát khí dào dạt đánh về phía Trần Ngọc Tuấn

Thấy một cảnh này, người xem không khỏi trầm xuống. Từ một quyền này chứng tỏ Ngô Giang Mai đã hoàn toàn không quan tâm Trần gia sau lưng Trần Ngọc Tuấn, muốn một chưởng đập chết hắn

Thấy Trần Ngọc Tuấn gặp nguy hiểm, Trần Minh Đức cùng Trần Nhật Nam định lao tới cứu hắn thì một tiếng cuồng tiếu vang lên:

“Muốn động tới bạn ta. Ngươi nghĩ hay lắm”

Lập tức, từ trong quan khách, một bóng người bay ra nhẹ nhàng chặn trước mặt Trần Ngọc Tuấn. Một quyền tùy ý đưa ra cùng với một quyền của Ngô Giang Mai va chạm

- Oanh

Một tiếng trầm đục vang lên, Ngô Giang Mai thân hình như điều đứt dây bay ra ngoài, khuôn mặt hơi chút trắng bệch, ánh mắt khiếp sợ nhìn về phía thân ảnh đang đứng trước mặt, lắp bắp kêu lên:

“Nhất... nhất... Thiên... Thiên... Long... Long... Hoàng”

Một câu này như một quả bom nguyên tử rơi vào trong lòng mọi người. Tất cả đều dùng ánh mắt khó tin, hiếu kì, giật mình,... nhìn về phía thanh niên được coi là truyền thuyết của Bát Cổ Hoàng Tộc này

Thấy Trần Ngọc Tuấn được cứu, Trần Minh Đức không khỏi thở phào một hơi, sau đó hắn mang theo lửa giận trùng thiên xuất hiện bên cạnh Trần Ngọc Tuấn, ánh mắt băng lãnh nhìn về phía Ngô Giang Mai, trầm giọng:

“Ngô gia chủ. Ngươi tấn công con trai ta, chẳng lẽ ngươi nghĩ Trần gia ta sẽ để yên sao?”

Không để Ngô Giang Mai lên tiếng. Âm thanh của Long vang lên, một câu mà khi nghe xong, ai nấy đều giật mình vô cùng:

“Ngô Giang Mai. Ngươi biết Trần Ngọc Tuấn là bạn thân của ta mà vẫn còn muốn động thủ đánh hắn! . Thật là lớn gan ah! Có lẽ Bát Cổ Hoàng Tộc biến thành Thất Cổ Hoàng Tộc rồi đó?”

Uy hiếp, đây chính là uy hiếp trắng trợn. Dù là kẻ ngu cũng nghe ra được hành động của Ngô Giang Mai đã chọc giận Long, và hắn muốn tiêu diệt Ngô gia.

Chỉ là không một ai dám coi thường lời nói này. Thực lực của Long ra sao không ai biết. Nhưng cái đầu của hắn, trí tuệ cùng sự âm hiểm thì cả Bát Cổ Hoàng Tộc này đều biết và sợ hãi vô cùng.

Không chỉ bọn họ mà Ngô Giang Mai cũng hiểu Long đáng sợ cỡ nào. Thế nhưng, sợ là một chuyện, ngày hôm nay hắn quyết không bỏ qua cho Trần Ngọc Tuấn

Những gì Trần Ngọc Tuấn làm trong đám cưới của con trai hắn hoàn toàn tát thẳng vào mặt Ngô gia, nếu như còn để hắn rời đi, Ngô gia không còn mặt

mũi nhìn người đời

Nhìn Long và Trần Minh Đức, Ngô Giang Mai khuôn mặt âm trầm tới cực điểm, hấn cắn răng :

“Trần Minh Đức, chỉ cần Trần Ngọc Tuấn chịu ở trước mặt con trai ta nói xin lỗi và xin thề từ nay không bao giờ tới Ngô gia nữa thì ta sẽ tha cho hấn

Còn Long Hoàng, nên nhớ người đã không còn là gia chủ Nguyễn gia. Nếu người tiêu diệt Ngô gia, sẽ phải nhận lấy sự trừng phạt của Bát Cổ Hoàng Tộc. Người chẳng lẽ muốn vậy sao?”

Nói tới đây, Ngô Giang Mai trong lòng cũng bình tĩnh lại, đồng thời thở phào một hơi. Hấn tin tưởng, khi mình nói ra câu này, Long sẽ không còn có ý đồ với gia tộc mình nữa

Trong Bát Cổ Hoàng Tộc có một luật lệ: nếu như không phải là người đại diện cho gia tộc mà có ý đồ hoặc tiêu diệt một trong Bát Cổ Hoàng Tộc, như vậy người đó (thể lực đó) sẽ bị các gia tộc còn lại hợp lực tiêu diệt.

Long đã từ bỏ chức vị gia chủ Nguyễn gia, nếu như hấn tiêu diệt Ngô gia, chắc chắn sẽ phạm luật, bị bảy gia tộc còn lại tiêu diệt. Dù Long có được Nguyễn gia bảo vệ cũng chắc chắn phải chết

Chỉ là , Ngô Giang Mai hoàn toàn thất vọng rồi. Long không những không sợ hãi mà còn cười híp mắt, trong mắt lóe lên một tia hưng phấn kì lạ, hấn chờ chính là câu nói này của đối phương. Gần từng tiếng một, hấn nói:

“Giang Mai. Người đây là uy hiếp ta sao?”

Một câu, vang vọng toàn trường . Một câu không chút tình cảm, lạnh lẽo thấu xương mang theo sát khí ngập trời khiến người nghe không khỏi rét run

“Xong, lần này Ngô gia chắc chắn bị diệt tộc rồi. Uy hiếp ai không uy hiếp, lại đi uy hiếp thằng bé. Đây không phải là cho thằng bé một cái cớ để tiêu diệt Ngô gia sao?”

Cách đó không xa, Nguyễn Trung Kiên ngồi cùng với Lạc Thành, nghe một câu này của Long không khỏi cười khở.

Hấn cực hiểu con trai mình, Ngô Giang Mai lấy luật lệ của Bát Cổ Hoàng Tộc ra uy hiếp hấn thì chính hấn đã đặt dấu chấm hết cho Ngô gia rồi

Bên cạnh Nguyễn Trung Kiên, Lạc Thành rót một ly rượu , ánh mắt hứng khởi nhìn về phía trước, cười nhạt nhòa:

“Ngô gia là kẻ theo phe “Phản Đối”, việc bọn họ bị tiêu diệt là chuyện sớm muộn, chỉ là thật không ngờ nó lại đến nhanh như vậy.

Ngô gia bị diệt, kế hoạch Thiên Quốc của thằng bé bắt đầu khởi động rồi?”

“Ừ. Chỉ là ta thật sự không muốn như vậy ah!. Nói thế nào thì nói , Bát Cổ Hoàng Tộc cũng đã tồn tại năm mươi ngàn năm, tình cảm cũng không phải là nhẹ”

Nguyễn Trung Kiên cảm thán. Trong giọng nói mang theo một sự tiếc hận. Đây là lý do tại sao, ông vẫn do dự mãi đến giờ vẫn chưa xuống tay với những gia tộc thuộc phe Phản Đối

“Kiên à! Đừng nên thương tâm. Từ 2000 năm trước, Bát Cổ Hoàng Tộc chúng ta đã không còn được như xưa nữa rồi, chia bè kết phái, bọn họ làm tất cả đều vì lợi ích của gia tộc chứ không phải là lợi ích của Việt Tộc nữa. Đã đi ngược lại với giáo huấn của tổ tiên, bọn họ cũng không cần tồn tại nữa”

Lạc Thành vỗ vai bạn mình, an ủi. Tuy vậy, trong lời của ông cũng toát lên một sự ưu phiền cùng chán nản.

“Giỏi... Giỏi cho một Ngô gia, lại dám uy hiếp ta. Ban đầu ta chỉ định dọa các người thấy khó mà lui. Nhưng xem ra các người thật sự muốn chết ah ”

Không đợi cho Ngô Giang Mai giải thích, Long cười lớn nói ra một câu tràn đầy lãnh ý cùng sát cơ dào dạt

Một câu của Long lập tức chấn kinh toàn trường. Mọi người không khỏi nhìn nhau, trong mắt mang theo một vẻ không thể tin nổi

Long vậy mà lại dám tuyên chiến với Ngô gia? Chẳng lẽ hấn không để luật lệ của Bát Cổ Hoàng Tộc vào mắt? hay hấn hoàn toàn tin tưởng vào thực lực của mình

“Nguyễn Tuấn Long. Người điên rồi! người chẳng lẽ không sợ người của Bát Cổ Hoàng Tộc lên thù tiêu diệt sao?”

Ngô Giang Mai âm thanh run run, khiếp hãi tột đỉnh nhìn Long quát lớn

Lúc này, Ngô Giang Mai thật sự sợ hãi vô cùng. Hấn cứ tưởng khi mình lấy luật lệ của Bát Cổ Hoàng Tộc ra sẽ dọa lui được Long nhưng thật không ngờ đối phương lại hoàn toàn bỏ qua lời nói của hấn, thật sự dám hướng về phía Ngô gia tuyên chiến

Mà Ngô Giang Mai hoàn toàn tin Long đủ sức tiêu diệt Ngô gia, chính vì vậy hắn mới sợ hãi vô cùng

Cảm nhận được sự sợ hãi trong ánh mắt của Ngô Giang Mai, Long không khỏi cười lạnh. Trong mắt lóe lên dị sắc, lòng lăm lăm : Ngô Giang Mai à Ngô Giang Mai! Thật sự cảm ơn ngươi ah, nhờ có ngươi mà kế hoạch mười bốn năm qua của ta chính thức khởi động rồi

“Ha...ha, Bát Cổ Hoàng Tộc muốn tiêu diệt ta? Vậy thì đến ah! Ta muốn xem, có bao nhiêu người vì Ngô gia mà đắc tội ta”

Long cười lạnh, bộ dạng cuồng ngạo vô cùng.

Mà hắn vừa nói xong, Trần Minh Đức từ nãy đến giờ không nói gì liền lên tiếng:

“Ta – Trần Minh Đức, lấy thân phận gia chủ Trần gia tuyên bố: Nếu Ngô gia bị diệt tộc, Trần gia sẽ không tham dự vào việc trừng phạt Nhất Thiên Long Hoàng: Nguyễn Tuấn Long”

Chưa dừng lại ở đó, từ trong đám người, Nguyễn Trung Kiên cùng Lạc Thành bước ra, đối diện với mọi người hô lớn

“Ta – Nguyễn Trung Kiên, lấy thân phận gia chủ Nguyễn gia tuyên bố: Nếu Ngô gia bị diệt tộc, Nguyễn gia sẽ không tham dự vào việc trừng phạt Nhất Thiên Long Hoàng: Nguyễn Tuấn Long

“Ta – Lạc Thành, lấy thân phận gia chủ Lạc gia tuyên bố: Nếu Ngô gia bị diệt tộc, Lạc gia sẽ không tham dự vào việc trừng phạt Nhất Thiên Long Hoàng: Nguyễn Tuấn Long

Số từ: 2655

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 1460 bạc

Đã đăng 2 truyện và 312 chương

Được cảm ơn 8077 lần

```
Reading(6244,2663488,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-184/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 175: Cướp Dâu (3) - Thân Thế Của Trần Hạ Thu

Trần gia, phòng Trần Ngọc Tuấn. Trần Ngọc Tuấn khuôn mặt nghiêm túc nhìn Hạ Thu, trầm giọng chất vấn

“Hạ Thu. Nói cho anh biết. Tại sao em lại phản bội anh. Em biết, em làm vậy anh rất đau đớn không?”

Nói tới đây, âm thanh của Trần Ngọc Tuấn trở lên nghẹn ngào, ánh mắt đỏ ngầu mang theo một sự thương tâm vô hạn

“Tuấn... Em... Em xin lỗi”

Thấy người mình yêu như vậy, Hạ Thu cũng không còn giả bộ được nữa, cô ôm lấy Trần Ngọc Tuấn khóc rống lên. Trong mắt lóe lên một sự đau khổ tột cùng, âm thanh nức nở. Cô nói trong nước mắt, như là nói với Trần Ngọc Tuấn như là tự nhủ với mình

“Ngọc Tuấn. Anh biết không, em yêu anh rất nhiều. Dù anh có là phế vật không thể tu luyện hay là điên cuồng đam mê tìm kiếm một thế giới không tồn

tại thì trong mắt em, anh vẫn là con người vĩ đại nhất

Rất nhiều lần, em đã từng mơ về ngày được lên xe hoa với anh. Trở thành mẹ của các con anh. Anh nghiên cứu khoa học, em ở nhà chăm con, nuôi nấng chúng... Hình ảnh đó thật đẹp bao nhiêu

Hôm anh gặp em hỏi cho ra lý do tại sao em lại bỏ anh mà đi lấy chồng. Anh biết em đau như thế nào khi nói ra câu đó không. Nỗi đau đó cắn xé trái tim em nhiều ngày đêm. Em sợ hãi, em hoang mang khi nghĩ tới ngày mai sẽ không còn gặp lại anh nữa. Em thật sự rất sợ”

Nghe vậy, Trần Ngọc Tuấn toàn thân run lên bần bật, hấn ôm lấy cô thật chặt như muốn hòa tan cô vào mình, tràn đầy một sự tự trách, hấn nói:

“Thu. Anh xin lỗi vì đã nghi ngờ em”

Hạ Thu yêu hấn nhiều như thế, vậy mà hấn lại nghi ngờ tình cảm mà cô ấy dành cho mình chỉ là lợi dụng. Hấn cảm thấy mình thật sự không xứng đáng với tình yêu mà Hạ Thu dành cho mình

“Anh không cần phải xin lỗi. Dù là em, ở trong trường hợp đó, nghe được câu nói đó từ chính miệng người mình yêu, em cũng có suy nghĩ như anh thôi”
Hạ Thu ngừng đầu, đôi bàn tay mềm mại dề lên má hấn, mỉm cười ôn nhu:

“Ngọc Tuấn. Anh yêu em không?” Bỗng nhiên, Hạ Thu nói ra một câu

Không chút do dự, Trần Ngọc Tuấn ôm chặt cô vào lòng, âm thanh kiên định, chắc như đinh đóng cột. Trong mắt toát lên sự yêu thương vô hạn:

“Yêu. Anh tất nhiên là yêu em rồi. Chẳng lẽ gần ba mươi năm yêu nhau, em chưa hiểu được tấm lòng của anh sao mà lại hỏi vậy”

“Em biết chứ. Em biết anh yêu em rất nhiều. Nếu vậy, em muốn anh đồng ý với em một việc”

Nói tới đây, trong mắt Hạ Thu lóe lên một sự khổ sở cùng đau đớn vô hạn, nước mắt không tự chủ được chảy ra. Cô nói trong nước mắt:

“Hãy quên em đi”

Nghe vậy, Trần Ngọc Tuấn toàn thân cứng lại, đôi mắt sững sờ mang theo một sự khó tin, khuôn mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, hấn ôm lấy cô, đầu lắc liên tục không ngừng kêu gào:

“Không! Anh không thể quên em được. Nói cho anh biết, đã có chuyện gì xảy ra”

Chỉ là khiến Trần Ngọc Tuấn thất vọng là Hạ Thu chỉ ôm lấy hấn khóc nức nở mà không trả lời hấn

Thấy thế, Trần Ngọc Tuấn đẩy cô ra, khuôn mặt trở nên điên cuồng quát lớn:

“Tại sao em không trả lời? Nói cho anh biết tại sao anh phải quên em. Rốt cuộc là em đang giấu chuyện gì”

“Đừng.. đừng hỏi nữa.. Chúng ta thật sự không đến được với nhau đâu... Anh hãy quên em đi”

Nói tới đây, Hạ Thu ôm mặt chạy ra khỏi phòng để lại Trần Ngọc Tuấn sững sờ ngồi đó

Lúc này, cửa phòng mở ra, Trần Minh Đức cùng Trần Nhật Anh bước vào. Nhìn Trần Ngọc Tuấn như người mất hồn ngồi trên giường, cả hai không khỏi nhìn nhau thờ dài.

“Tuấn. Con biết tại sao ta lại năm lần bảy lượt ngăn cản con cùng với Hạ Thu lấy nhau không?” Trần Minh Đức trầm giọng hỏi. Đến lúc này, ông không còn che giấu được nữa. Bí mật năm xưa, cũng nên cho thẳng bé biết

Nghe cha mình nói vậy, trong mắt Trần Ngọc Tuấn lóe lên một tia sáng, hấn đứng bật dậy, bầu áo Trần Minh Đức vội vàng nói:

“Cha. Nói cho con biết. Tại sao Hạ Thu lại chia tay con? Tại sao cô ấy lại bảo con quên cô ấy đi? Tại sao?”

Nhìn Trần Ngọc Tuấn hoàn toàn mất hết lý trí, trở lên cuồng loạn. Trần Minh Đức lòng đau như cắt. Ông biết câu nói tiếp theo của mình có thể khiến Trần Ngọc Tuấn shock nặng thế nhưng ông vẫn cắn răng nói ra một câu:

“Tại vì hai đứa là anh em ruột”

Một câu của Trần Minh Đức như tiếng sét đánh ngang tai. Chỉ thấy Trần Ngọc Tuấn chết lạng đứng đó, hai mắt mở thật lớn trong mắt mang theo vẻ không tin.

Rất lâu sau, hấn thả Trần Minh Đức ra, toàn thân run rẩy lùi mấy bước, cười vô cùng khó coi:

“Cha. Ngài đang đùa con phải không?Hạ Thu là con gái ruột của chú Nam mà”

“Ta không có đùa đâu.Tuấn, con còn nhớ con đã từng sắp có một đứa em chứ” Trần Minh Đức âm thanh nặng nề, trong mắt lóe lên một sự khổ sở cùng đau thương

“Không lẽ...” Nghe tới đây, Trần Ngọc Tuấn giật mình, mắt mở thật lớn bộ dạng không thể nào tin nổi nói ra một câu. Sau đó không ngừng lắc đầu

“Không... không thể nào! Con không tin, đứa trẻ đó đã mất cùng với mẹ con trong vụ cướp Thế Kì rồi”

Hai mươi năm trước, ở Bát Cổ Hoàng Tộc xảy ra một vụ cướp nhắm vào Trần gia. Một vụ cướp khủng bố, gần như đưa Trần Gia vào thời kì tang thương, chết chóc. Nó có tên: Vụ cướp Thế Kì

Vụ cướp Thế Kì là vụ cướp kinh hoàng nhất, khủng bố nhất mà Trần gia từng gánh chịu từ khi thành lập đến giờ. Hơn 1000 tộc nhân Trần gia bị thiệt mạng cùng với đó là Khí Vận Ẩn đã bị lấy cắp

Trong số hơn một ngàn tộc nhân Trần gia bị giết hại có người mẹ Trần Ngọc Tuấn yêu nhất và đứa em chưa kịp chào đời. Vì thế, hắn hoàn toàn không tin người em gái đó còn sống

“Trong vụ cướp đó, quả thật đứa bé đã chết nhưng mẹ con chưa chết, thế nhưng, con biết lúc đó bà ấy đã làm gì không?

Bà ấy sử dụng Giả Kim Thuật, để hồi sinh lại đứa con trong bụng mình. Cái giá phải trả chính là sinh mệnh của bà ấy. Bà ấy chết và đứa con gái của ta, em của con được sống”

Nói tới đây, Trần Minh Đức không khỏi bùi ngùi, trong giọng nói mang theo một sự nhớ nhung cùng đau thương vô hạn

“Nếu đứa trẻ đó thật sự là Hạ Thu. Vậy tại sao cha không đón cô ấy về mà lại để chú Nam nuôi dưỡng” Trần Ngọc Tuấn không tin,phản bác

“Bởi vì trái tim của Hạ Thu chính là Khí Vận Ẩn” Trần Minh Đức trầm mặc, sau đó nói ra một bí mật kinh người

Một câu nói này của Trần Minh Đức hoàn toàn khiến Trần Ngọc Tuấn chấn động vô cùng, hai mắt mở thật lớn, bộ dạng không thể tin nổi, lắp bắp kêu lên:

“Không... Không... thể... nào?”

“Trong vụ cướp đó, mẹ con đã thành công dành lại Khí Vận Ẩn từ tay bọn cướp và đã biến nó trở thành trái tim của Hạ Thu

Khi ta tới cứu thì đã quá muộn, chỉ còn lại Hạ Thu đang không ngừng khóc bên cạnh cơ thể lạnh ngắt của bà ấy.

Bé Hạ Thu trên tay, ta rất dễ dàng phát hiện được trái tim Hạ Thu chính là Khí Vận Ẩn. Mà con hiểu, nếu như để người trong gia tộc biết được điều này, kết cục của Hạ Thu thế nào rồi đây?” Trần Minh Đức mang theo một sự bất đắc dĩ cùng khổ sở

Nghe vậy, Trần Ngọc Tuấn lặng người. Là một người thông minh, hắn có thể hiểu ra được lý do tại sao mà Trần Minh Đức làm vậy

Khí Vận Ẩn là bảo vật trấn tộc của Bát Cổ Hoàng Tộc. Nói đơn giản, gia tộc nào có Khí Vận Ẩn, tương lai sẽ trở thành gia tộc kiểm soát đế quốc

Khí Vận Ẩn quan trọng vô cùng, vì thế nếu như để những lão tổ tông của Trần gia biết được trái tim của Hạ Thu chính là Khí Vận Ẩn, chắc chắn chỉ có một kết cục đến với cô ấy: Cái chết

Trần Minh Đức thờ dãi nói tiếp:

“Ta để Trần Nhật Nam nuôi nấng Trần Hạ Thu với mục đích che dấu tai mắt của Trần gia, dù sao Nhật Nam cũng không sống trong Trần gia, tránh xa Trần gia.

Ta cứ nghĩ con bé sẽ có cuộc sống bình thường như bao người khác. Nhưng lại không ngờ tới rằng, con bé lại quen con và hai đứa lại trở thành người yêu của nhau

Mặc dù Hạ Thu trái tim là Khí Vận Ẩn nhưng huyết thống của con bé vẫn là của Trần gia, con và nó là anh em ruột là điều không thể tránh khỏi. Vì thế ,ta mới khăng khăng phản đối chuyện tình cảm giữa hai đứa

Ta mới nói bí mật này cho con bé cách đây một tháng. Việc nó chia tay con, rồi lấy Ngô Liệt Dương tất cả đều là muốn con quên nó đi. Con hiểu chứ?”

Nghe vậy, Trần Ngọc Tuấn trầm mặc thật lâu. Cuối cùng, hắn ngẩng đầu cười như điên dại, một nụ cười đắng chát:

“Không... con không tin! Con muốn từ chính miệng cô ấy nói với con”

Nói xong, hắn như một tên thần kinh lên con chạy bay ra ngoài. Hắn không muốn tin tất cả những gì mình nghe thấy là thật. Hắn không muốn tin mình lại yêu nhầm em gái ruột của mình trong suốt ba mươi năm. Hắn muốn gặp Hạ Thu để hỏi cho ra sự thật: Hạ Thu thật sự là em gái mình?

Ban đêm, tại bên trong một quán bar dưới chân núi Hoàng Long Sơn, trong tiếng nhạc xập xình, đỉnh tai nhức óc, Trần Ngọc Tuấn ngồi thu mình trong một góc, trước mặt hắn là một chai rượu

Mang theo một sự thương tâm, ánh mắt tràn đầy tro tàn cùng với tuyệt vọng, hắn ngồi đó, uống hết ly này đến ly khác giống như muốn chuốc say mình vậy

Hắn gặp được Hạ Thu, đã biết được sự thật: Hắn và Hạ Thu quả thật là hai anh em ruột

Cha hắn nói, hắn có thể không tin nhưng Hạ Thu nói, hắn không tin không được. Sự thật đã nói ra, nhưng một sự thật cay đắng khiến Trần Ngọc Tuấn tan nát, một sự thật phũ phàng như một con dao đâm vào trái tim của hắn

Hắn chết lặng sau khi nghe được câu nói đó. Hắn như người mất hồn, hoàn toàn không có niềm tin vào sự sống, hắn đi mà không có mục đích, hắn đi khắp Hoàng Long Sơn và đây là điểm đến cuối cùng

“Ông trời à ông trời! tại sao lại thích trêu đùa ta như vậy

Sinh ra là một phế vật thì thôi đi, đến cả người ta yêu thương nhất ông cũng không tha. Tại sao lại để cô ấy là em ruột của ta chứ.. Ha...ha, Ta đã đắc tội gì ông mà để ông trừng phạt ta như vậy?”

Trần Ngọc Tuấn nằm úp mặt lên bàn, cầm trong tay ly rượu làm bầm một câu sau đó uống cạn, rồi lại tiếp tục rót thêm ly nữa

“Tuấn. Ngươi sao thế?”

Đúng lúc này, âm thanh tràn đầy sự lo lắng của Long vang lên bên tai khiến Trần Ngọc Tuấn giật mình. Hắn ngẩng đầu, phát hiện Long cùng Akuma đang đứng ánh mắt lo âu nhìn mình

“Đến.. uống với ta nào hai vị chiến hữu” Trần Ngọc Tuấn cười ha hả, thân hình xiêu vẹo lôi kéo hai người ngồi xuống

Akuma nhìn Trần Ngọc Tuấn bộ dạng say xỉn, trên người nồng nặc mùi rượu, hắn không khỏi nhíu mày, trầm giọng hỏi:

“Ngươi làm sao vậy? Đã có chuyện gì xảy ra?”

“Đừng thế. Ngươi tại sao không ở cùng Hạ Thu lại đến đây uống rượu giải sầu làm gì?” Long gật đầu hỏi

Nghe được hai từ “Hạ Thu”, Trần Ngọc Tuấn trong mắt mang theo một sự thương tâm vô cùng, hắn phát tay quát:

“Đừng nhắc tới cô ấy nữa!”

Nói xong, hắn cũng mặc kệ hai người, cầm lấy chai rượu tu ừng ực

“Đừng uống nữa! Nói cho ta biết, ngươi và Hạ Thu đã xảy ra chuyện gì?” Long cướp lấy chai rượu từ tay Trần Ngọc Tuấn, trừng mắt, trên người toát lên khí thế uy nghiêm, bá đạo quát lớn

Bị khí thế của Long dọa sợ, Trần Ngọc Tuấn cũng có chút tỉnh táo lại, chỉ là sau đó khuôn mặt hắn trở nên trắng xám, ánh mắt không chút tiêu cự, tràn đầy thống khổ nói:

“Nếu như các ngươi muốn nghe. Ta kể cho các ngươi nghe”

Nói xong, hắn kể lại những gì mà Trần Minh Đức đã nói với mình. Một sự thật đau đớn tới tận tim gan mà hắn không bao giờ muốn nhớ lại

Nghe được câu chuyện của Trần Ngọc Tuấn. Long cùng Akuma không khỏi nhìn nhau, trong mắt lóe lên một sự giật mình cùng khó tin. Không thể không nói, tin tức này quả thật khiến hai người shock toàn tập

Rất lâu sau, cả hai mới bình tĩnh lại được. Nhìn về phía bạn thân mình đang như một thằng điên dại, không còn giống như những gì mà hắn biết. Trong mắt hắn lóe lên một tia do dự cuối cùng chuyển thành kiên định, hắn ngồi xuống, ánh mắt nhìn thẳng về phía Trần Ngọc Tuấn trầm giọng:

“Tuấn. Ta muốn nói với ngươi một bí mật”

Không đợi Trần Ngọc Tuấn phản ứng, Long nói từng tiếng, từng tiếng một:

“Ngươi...không...phải...là...người...Trần...gia”

Số từ: 2717

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 1480 bạc

Đã đăng 2 truyện và 313 chương

Được cảm ơn 8087 lần

```
Reading(6244,2664079,0); if($.cookie('cbackground'))
$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen cv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-185/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 176: Cướp Dâu (4) - Thân Thế Trần Ngọc Tuấn

Một câu này không khác gì một quả bom nổ tung trong lòng Trần Ngọc Tuấn. Hắn miệng mở thật lớn đủ nhét một quả trứng gà, mắt trừng thẳng nhìn Long, trong tay ly rượu rơi xuống cũng không biết, cứ ngơ ngác ngồi đó

Ngày hôm nay, Trần Ngọc Tuấn hoàn toàn bị kinh ngạc này tới chấn động khác làm cho đờ người. Khi biết Trần Hạ Thu chính là em gái ruột của mình hắn đã shock nặng thì giờ hắn nghe được tin mình không phải là người Trần gia thì lại càng shock hơn nữa

“Long... Long, ngươi không phải vì an ủi ta mà nói thế đấy chứ? Ta không phải là người Trần gia? Không... không thế nào?”

Trần Ngọc Tuấn khuôn mặt vặn vẹo, khó tin kêu gào. Hắn không tin những gì Long nói. Nếu hắn không phải họ Trần, vậy thì cha hắn Trần Minh Đức cũng không phải cha ruột của mình sao? Không, hắn không tin

Long không trả lời hắn mà dùng ánh mắt bình tĩnh của một chút thương cảm. Bên cạnh Long, Akuma thức thời rời khỏi, hắn chuyển tiếp theo mình không nên biết thì hơn

Thái độ nghiêm túc của Long hoàn toàn cho thấy hắn không nói đùa khiến cho Trần Ngọc Tuấn sững sờ. Hắn hai tay ôm đầu gục mặt xuống bàn không ngừng gào thét:

“Không... không, ta không tin!”

Nhìn Trần Ngọc Tuấn bộ dạng điên cuồng, cơ hồ là muốn phát điên. Long không khỏi thở dài.

Trần Ngọc Tuấn chán trường, không thiết sống chính là vì biết người hắn yêu thương nhất lại chính là em gái ruột của mình. Nếu như cứ để thế, Trần Ngọc Tuấn chắc chắn sẽ sa đọa, tương lai hoàn toàn mất hết tất cả

Vì không muốn Trần Ngọc Tuấn trở thành một con người như vậy, Long cuối cùng nói ra bí mật mà hắn vô tình phát hiện được cách đây năm năm. Dù sự thật này nó phũ phàng thế nào nhưng hắn vẫn phải nói, bởi chỉ có sự thật này mới khiến Trần Ngọc Tuấn trở lại

“Tuấn. Ngươi còn nhớ đôi mắt này chứ?”

Như là biết Trần Ngọc Tuấn không có tâm trạng trả lời mình, Long nói tiếp:

“Đây là Ngũ Hành Long Nhân, năng lực của nó là sao chép mọi linh kỹ của đối phương. Ngoài ra nó còn có năng lực nhìn thấu tất cả mọi bí ẩn trên thế gian này”

“Năm năm trước, trong một lần vô tình ta đã dùng Ngũ Hành Long Nhân lên người ngươi, và trong lần đó ta phát hiện một bí mật động trời”

Nói tới đây, hắn ánh mắt chăm chú nhìn Trần Ngọc Tuấn, nói từng tiếng một:

“Trong cơ thể ngươi không có huyết thống Trần gia của cha ngươi, cũng không có huyết thống Lê gia của mẹ ngươi. Ngươi là con nuôi của hai người đó”

Long nói là thật, năm năm trước hắn đã biết Trần Ngọc Tuấn không phải là con của vợ chồng Trần Minh Đức. Chỉ là lúc đó cũng chẳng có việc gì to tát xảy ra nên hắn cũng chôn dấu bí mật này ở sâu trong lòng

“Cái gì, điều này hoàn toàn không thể nào? Nếu ta là con nuôi, thì cha ta phải biết chứ. Nếu vậy, tại sao ông ấy còn ngăn cản ta và Trần Hạ Thu yêu nhau”

Long vừa nói xong, Trần Ngọc Tuấn lập tức phản bác.

Lần này Long không trả lời lại Trần Ngọc Tuấn mà lựa chọn trầm mặc. Rất lâu sau, Long mới đưa ra đề nghị của mình:

“Việc này thì ta không biết. Tuấn, ngày mai ngươi tới nhà ta một chuyện, dẫn theo cả Hạ Thu cùng cha ngươi nữa. Ta sẽ cho ngươi biết sự thật”

Đúng như Trần Ngọc Tuấn nói, nếu như Trần Ngọc Tuấn là con nuôi thì chắc chắn Trần Minh Đức phải biết. Mà đã biết thì cũng sẽ không ngăn cản Trần Ngọc Tuấn với Trần Hạ Thu đến với nhau, dù sao hai người cũng không là anh em ruột.

Nhưng Trần Minh Đức ra tay ngăn cản, thậm chí còn nói ra bí mật năm đó, khẳng khái nói rằng Trần Ngọc Tuấn là anh trai của Trần Hạ Thu chỉ có một khả năng: Trần Minh Đức không biết Trần Ngọc Tuấn là con nuôi. Mà đây cũng là điều khiến Long khó hiểu vô cùng

Nghe Long đề nghị, Trần Ngọc Tuấn không chút do dự gật đầu đáp:

“Được. Ta nghe ngươi”

Nói xong, hắn đứng dậy rời đi. Hiện tại, hắn không có tâm trạng nào mà uống rượu nữa. Hắn thật sự muốn biết thân thế thật sự của mình. Là con trai ruột của Trần Minh Đức hay chỉ là một đứa con nuôi

“Akuma. Ta có chuyện muốn nhờ ngươi”

Đội Trần Ngọc Tuấn rời đi, Long quay sang Akuma đang ngồi cách đó không xa hô lớn

“Đội trưởng. Có gì cần dặn” Akuma đi tới, hiếu kì hỏi

“Ngươi tiến vào thế giới số ảo, khu vực bệnh viện Hoàng Long Sơn, tìm toàn bộ tư liệu liên quan tới những ca sinh đẻ diễn ra ngày 21/10/1986 cho ta” Long trầm giọng hạ lệnh

“Ok, đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ” Akuma dơ tay chào theo kiểu quân đội cười nói một câu

Sau đó hắn đi tới một góc khuất ít người qua lại, nhắm hai mắt lại, một giây sau quát nhẹ:

“Tiến vào: Thế Giới Số Ảo”

Theo tiếng quát của hắn, Akuma thân thể liền biến thành một màu xanh lá cây, nếu nhìn kĩ thì lúc này thân thể của hắn đã được cấu tạo bởi một hàng số 0 và 1

Hóa thành một giải sáng, Akuma liền biến mất để lại Long ở trong quán bar ngồi đó, trong mắt tràn đầy vẻ suy nghĩ

Nguyễn gia, phòng của Long, bên trong phòng Trần Ngọc Tuấn, Trần Minh Đức, Trần Hạ Thu ngồi đối diện với Long, trong mắt tràn đầy sự trầm trọng

“Long. Cháu nói Trần Ngọc Tuấn không phải là con của ta với Lê Thanh, điều này là thật?” Trần Minh Đức đôi mắt sắc lạnh nhìn Long, âm thanh run rẩy

“Câu này cháu phải hỏi chú mới đúng. Chú Đức, chú thật sự không biết điều này?” Long nhìn Trần Minh Đức chằm chằm, bình thản nói một câu

“Đương nhiên là không biết rồi. Trần Ngọc Tuấn là con trai ruột do chính tay ta nuôi nấng lên. Nó tại sao lại là con nuôi được chứ?” Trần Minh Đức cơ hồ gào thét vào mặt Long, toàn thân run lên, ánh mắt bao hàm vẻ không tin cùng phần nộ

Hôm qua, khi Trần Ngọc Tuấn nói lại những câu của Long cho ông, ông tức giận vô cùng. Mà cũng phải thôi, bất kì người cha nào khi nghe tin đứa con 30 năm của mình không phải con ruột thì đều sẽ có cảm xúc như vậy

“Có vẻ như cô Thanh che dấu rất sâu ah. Cũng phải, nếu như để người trong gia tộc biết Trần Ngọc Tuấn không phải người Trần gia, lại là một tên không thể tu luyện. Trần Ngọc Tuấn chắc chắn sẽ bị đuổi khỏi gia tộc” Long cảm thán một câu, sau đó phát tay. Lập tức, trước mặt bọn họ xuất hiện một hình chiếu 3D, trên đó đang chiếu một bộ phim

“Đây là một đoạn clip do camera quay lại trong một ca sinh đẻ cách đây hai mươi năm. Ca sinh đẻ này đã được viện trưởng bệnh viện xóa đi nhưng vẫn bị Chúa Tể Thế Giới Ảo: Akuma phục chế thành công. Các vị hãy xem đi, bên trong có chứa bí mật thật sự mà cô Thanh đã che dấu suốt 30 năm qua”

Long nói xong, quay người rời đi. Hẳn biết khi xem xong đoạn clip đó, những người ở đây sẽ shock như thế nào. Dù đến cả hân, kẻ đã đoán được phần nào cũng phải giật mình vô cùng vì bí mật thân thể của Trần Ngọc Tuấn

Đợi cho Long rời khỏi, cả ba người mới chăm chú nhìn lên màn hình

21/10/1986, Bệnh viện Hoàng Long Sơn – Phòng mổ 231. Một ca sinh đẻ đang diễn ra dưới sự trợ giúp của mấy chục y bác sĩ tài ba nhất đế quốc

“Bác sĩ, xảy ra chuyện... Đứa bé... đứa bé...”

Trong phòng mổ, một cô y tá nhìn hình chiếu 3D trước mặt mình, khuôn mặt trắng bệch không còn giọt máu nào, bộ dạng hoảng sợ kêu lên thất thanh

Phía sau cô là một vị bác sĩ đang cầm trong tay dao mổ, thế nhưng thân hình run rẩy, chân tay dụng dờn cho thấy lúc này hân cũng không thể nào bình tĩnh nổi. Hân không nghe cô gái nói mà đơ người đứng đó:

“Tại sao... tại sao lại như vậy? Đứa bé tại sao lại chết. Khoan đã, đây là... Sinh Cơ Đan. Thật khốn nạn.”

Nói tới đây, trong mắt ông ta tràn đầy nộ khí cùng phẫn nộ, hai mắt đờ đờ sát khí

Rất lâu sau, ông mới bình tĩnh lại được, ông đưa tay ra lấy đứa bé đã chết từ bên trong bụng người mẹ ra, sau đó hai tay kết ấn dùng linh lực khiến vết thương lành lại. Cuối cùng, mang theo tâm trạng chán nản, không nói không rằng rời đi

“Con... Con ta đâu?”

Trên giường bệnh, một mỹ phu nhân khuôn mặt trắng bệch, không ngừng nhìn xung quanh như muốn tìm kiếm một ai đó

“Trần phu nhân, xin lỗi ngài. Chúng tôi đã làm hết sức nhưng không thể cứu được công tử” Bên cạnh cô, người bác sĩ hôm đó đã mổ cho cô đứng đó, mang theo một sự tự trách cùng áy náy nói ra một câu

“Cái gì? Ông nói là con trai tôi đã chết?” Câu nói của bác sĩ không khác gì một tiếng sét đánh khiến mỹ phu nhân bàng hoàng, toàn thân cứng lại ngo ngắc ngồi đó

“Vâng. Có người đã hạ độc ngài, cho ngài uống Sinh Cơ Đan. Sinh Cơ Đan là một loại độc đan cực mạnh với phụ nữ có thai. Ban đầu nó không gây nguy hại gì cho cơ thể người mẹ và đứa trẻ, thế nhưng đến khi đứa trẻ sinh ra thì cũng là lúc Sinh Cơ Đan phát tác, giết chết đứa trẻ” người bác sĩ mang theo nộ khí trùng thiên, ánh mắt toát lên lửa giận

Nghe vậy, Trần phu nhân đầu tiên sững sờ sau đó hai mắt lóe lên vô cùng vô tận hận ý. Trên khuôn mặt trắng bệch của cô bao phủ một tầng băng sương, hai tay cô nắm thật chặt ga giường, ánh mắt mang theo một sự điên cuồng

“Là ai... là ai lại muốn giết con trai ta. Ta thề, ta không băm thây kẻ đó ta không làm người?”

Bên cạnh Trần phu nhân, vị bác sĩ thấy cô như vậy cũng thức thời không nói gì. Ông biết lúc này Trần phu nhân tâm trạng thế nào. Một người sắp trở thành mẹ, nhưng đứa con đầu lòng lại bị kẻ gian giết hại, bất kì ai cũng đều như cô mà thôi

Rất lâu sau, Trần phu nhân mới bình tĩnh lại, cô nhìn sang bác sĩ, trong mắt hiện lên một tia dị sắc, cô trầm giọng:

“Bác sĩ. Ta có một chuyện muốn nhờ ngài”

“Trần phu nhân cứ nói. Nếu như ở trong khả năng của ta, ta sẽ tận lực giúp đỡ” Bác sĩ thái độ chân thành, ôn hòa đáp. Lần này, ông cảm thấy thật sự hổ thẹn với sự kì vọng của Trần phu nhân vì đã không cứu được đứa con của cô ấy

“Bác sĩ. Ta mong ông có thể kiếm cho ta một đứa trẻ khác”

Không đợi bác sĩ nói, Trần phu nhân đã lên tiếng, âm thanh bình thản:

“Bác sĩ cũng biết ta là vợ của Trần Minh Đức, đại công tử Trần gia. Hiện tại, ông ấy đang cạnh tranh chức vị gia chủ với các anh chị em của mình

Nếu như biết được con trai mình đã chết, chắc chắn ông ấy không chịu nổi cú shock này, tinh thần suy sụp sẽ khiến những gì ông ấy đang làm bị gián đoạn, thậm chí rất có thể bị anh em mình ám toán. Ta không muốn viễn cảnh đó xảy ra

Vì thế, ta mong ông giữ kín chuyện này. Đồng thời cũng xin ông kiếm cho ta một đứa trẻ mới sinh thay thế vào đứa con trai đã mất kia. Mặc dù việc này là hoàn toàn phi đạo đức, nhưng ta mong ông đáp ứng ta một lần”

Nói tới đây, cô dùng âm thanh khản thiết, cầu xin nhìn bác sĩ. Dù biết việc này là đi trái với lương tâm người thầy, nhưng vì Trần Minh Đức, vì thỏa mãn mong ước được làm mẹ nhỏ nhoi của mình, cô không thể không cầu xin

Nghe Trần phu nhân nói vậy, vị bác sĩ cúi đầu trầm mặc hồi lâu. Cuối cùng, ông ngẩng đầu, ánh mắt toát lên vẻ kiên định nói

“Trần phu nhân, ta đã phụ sự kì vọng của ngài khi để công tử chết, ta cảm thấy vô cùng xấu hổ và hổ thẹn. Ngài yên tâm, việc ngày nọ ta, ta sẽ giúp ngài bằng được. Dù có phải bị đuổi việc đi chăng nữa”

Hướng dẫn kiếm bạc, điểm cống hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 2452

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 1535 bạc

Đã đăng 2 truyện và 314 chương

Được cảm ơn 8132 lần

```
Reading(6244,2666077,0); if($.cookie('cbackground'))
$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyệncv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-186/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 177: Vô Đề (Đơn Giản Chỉ Là Những Mẫu Chuyện Nhỏ)

Trong lúc ba người Trần Ngọc Tuấn lặng người ngồi xem đoạn clip về thân thể của mình thì ở bên ngoài Long cùng cha mình đang ngồi phòng chơi cờ

“Thật sự không ngờ tới ah. Trần gia lại tồn tại nhiều bí mật như thế. Trần Hạ Thu lại là con ruột của Trần Minh Đức trong khi đó Trần Ngọc Tuấn lại chỉ là con nuôi. Thật sự là thế sự vô thường ah” Ngồi bên trong phòng, Nguyễn Trung Kiên uống một ngụm trà, đồng thời đánh xuống một nước cờ, không khỏi cảm thán

“Đến cả con cũng giật cả mình đây. Nói chung, thế gian này việc gì cũng có thể xảy ra ah” Long gật đầu, tán đồng câu nói của Trần Minh Đức. Đến giờ, dù đã biết tất cả mọi chuyện nhưng hắn vẫn chưa hết kinh ngạc khi biết thân thể thật sự của Hạ Thu với Ngọc Tuấn

“Long nè. Nếu trái tim của Trần Hạ Thu do Khí Vận Ấn cấu tạo thành, như vậy không phải là nói muốn thu được Khí Vận Ấn thì phải giết con bé sao? Chắc chắn Ngọc Tuấn sẽ không để điều này xảy ra ah”

Nguyễn Trung Kiên có chút lo âu nhìn Long, trầm giọng

Ông biết kế hoạch mà Long ấp ủ bấy lâu nay, biết rõ Khí Vận Ấn là thứ quan trọng nhất để kế hoạch của hắn thành công.

Thế nhưng hiện tại Khí Vận Ấn lại ở trong cơ thể Hạ Thu – người yêu của Trần Ngọc Tuấn. Với tính cách của Long, chắc chắn hắn sẽ không vì Khí Vận Ấn mà hi sinh bạn gái bạn thân mình

Long cũng hiểu điều mà cha mình lo lắng. Quả thật, hắn không có khả năng xuống tay với Hạ Thu, dù sao cô ấy cũng là người yêu của thằng bạn thân nhất.

Thế nhưng, hắn thật sự bỏ cuộc sao. Chỉ thấy hắn mang theo thái độ vô cùng tự tin như tất cả mọi thứ đều nằm trong tay mình nói

“Cha. Ngài yên tâm, không cần phải hi sinh Hạ Thu, con cũng lấy được Khí Vận Ấn trong người cô ấy

Hiện tại, quan trọng nhất chính là Ngô gia. Lần này trở về, mục đích là giải quyết chuyện tình cảm giữa Ngọc Tuấn với Hạ Thu. Có điều, đây không phải

là điều quan trọng nhất”

Nói tới đây , trong mắt Long hiện lên vẻ cơ trí. Trên người khí chất hoàn toàn biến đổi, trở lên giống một tên quân sư tài ba lỗi lạc với trí tuệ tuyệt luân

Hiện tại nếu có bất kì ai quen biết Long ở đây đều sẽ phải rung mình. Bởi đây chính là Long của năm năm về trước, một kẻ dùng trí tuệ của mình làm điên đảo cả vùng Hoàng Long Sơn này

Nhìn đứa con trai cùng khí chất quen thuộc, Nguyễn Trung Kiên không khỏi sửng sốt, rất lâu sau, như nghĩ đến điều gì, ông biến sắc, thốt lên một câu:

“ Chẳng lẽ....”

“ Cha đoán đúng rồi đấy. Tất cả những gì xảy ra ngày hôm nay tương trùng như vô tình nhưng đều là do một tay con tạo nên. Mục đích chỉ có một: Diệt Ngô gia”

Long gật đầu, cười híp mắt, một nụ cười của một kẻ âm hiểm, quỷ kế đa đoan. Lúc nghe được câu chuyện của Ngọc Tuấn, trong đầu Long xuất hiện một tia linh cảm. Hắn biết, đây chính là cơ hội tốt nhất để hắn có thể bắt đầu kế hoạch của mình

Vì vậy, hắn mới đưa ra đề xuất cướp dâu, mục đích chân chính là dựa vào đó trở lại Hoàng Long Sơn, thực hiện âm mưu mà hắn ấp ủ từ rất lâu

Nghe vậy, Nguyễn Trung Kiên ngơ ngác hồi lâu, rất lâu sau, ông mới cười khò:

“ Thật không biết con có là con của ta với Trần Hoa không nữa. Ta với Trần Hoa lại có thể tạo ra một tên có cái đầu đáng sợ như con sao?”

Đây không phải là lần đầu tiên ông chứng kiến trí tuệ khủng bố đến đáng sợ của con trai mình, chỉ là dù đã nhìn thấy nhiều lần, ông vẫn kinh hãi không thôi. Nhiều lúc, ông không khỏi suy nghĩ: Long thật sự là con trai của mình

“ Hắc... hắc, dù thế nào thì con cũng là con của cha với mẹ, là người Nguyễn gia, chắc chắn sẽ không hại Nguyễn gia ah. Cha phải cảm thấy tự hào chứ” Long cười hi hi, trêu chọc.

Hắn nói là thật, kiếp này, Trần Hoa và Nguyễn Trung Kiên là cha mẹ của hắn, đó là sự thật không thể bàn cãi, Long hoàn toàn coi họ như người thân nhất của mình, sẽ không bao giờ làm ra việc có lỗi với hai người

Cảm nhận được sự kiên định từ trong lời nói của Long, Nguyễn Trung Kiên gật đầu. Trong lòng cũng bình tĩnh lại. Long nói đúng ah! Dù thế nào thì hắn vẫn là con đẻ của mình, có một đứa con như vậy, mình phải cảm thấy tự hào mới đúng

Như đã nghĩ thông, Nguyễn Trung Kiên cũng không để ý tới việc này nữa. Ông nhìn Long trầm giọng hỏi:

“Vậy tiếp theo con định làm thế nào?”

“ Tiếp theo ah! Chúng ta hãy chờ tới tối sẽ rõ. À mà cha nè, Cha cho gọi mấy người Ảnh Sát về ah. Đêm nay, Nguyễn gia chúng ta không yên tĩnh đâu”

Long uống một ngụm trà, cười híp mắt, âm thanh bình thản giống như mọi thứ đều đã nằm trong tay hắn vậy

Là một người thông minh, Nguyễn Trung Kiên hoàn toàn có thể nghe được ý bên trong lời nói của Long, đây chẳng phải nói đêm nay sẽ có người tới quấy phá Nguyễn gia sao. Điều này khiến ông giật mình vô cùng, sau đó là lửa giận vô biên

“ Giỏi cho Ngô gia. Ban đầu ta còn có chút thương cảm với bọn họ. Nhưng hiện tại, thật hận không thể tiêu diệt bọn họ ah”

Nguyễn Trung Kiên hai mắt lóe lên sát khí, lầm bầm một tiếng sau đó lấy ra điện thoại, gọi cho một ai đó

Nguyễn gia tọa lạc ở ngọn núi cao nhất của Hoàng Long Sơn, đại biểu cho địa vị thống trị Đại Việt Đế Quốc hiện tại của bọn họ.

Mặc dù vậy, tổng bộ Nguyễn gia cũng chỉ đặt ở lưng chừng ngọn núi mà thôi, còn nơi cao nhất của Nguyễn gia thì lại là nơi tọa lạc của một ngôi chùa cổ xưa, chính là nhà thờ tổ tiên của Nguyễn gia

Bên trong ngôi chùa, tại một căn phòng đơn sơ, mộc mạc. Một lão nhân khoảng 70 tuổi đang ngồi trên ghế tựa đọc sách. Bên cạnh ông là một lão quản gia thân hình cao lớn, trên người toát lên một cỗ khí thế kinh người, khiến ai nhìn cũng phải sợ hãi

" Lão gia. Vừa rồi công tử tuyên chiến với Ngô gia, hẹn ba ngày nữa sẽ diệt Ngô gia. Không biết lão gia có định..."

Chưa nói hết, ông lão đã phát tay, mang theo một sự bình thản giống như việc Long diệt Ngô gia là điều quá mức bình thường vậy

" Nếu thằng bé đã quyết định như vậy thì cứ để nó làm đi"

Nói xong, ông đứng dậy đi ra ngoài cửa sổ, ánh mắt nhìn lên trời không, trong mắt hiện lên một vẻ suy tư cùng nghiền ngẫm

"Năm mươi ngàn năm, cuối cùng cũng đã tới thời điểm đó rồi ah"

Hành tinh tổng bộ KillGod, tại tầng cao nhất tòa nhà 500 tầng, bên trong một phòng họp đang ngồi năm người, bốn nam một nữ.

Đây là năm người được coi là mạnh nhất KillGod bao gồm thủ lĩnh KillGod - Ảnh Sát, đội trưởng team Fnatic: FNC Xpeke, đội trưởng team Boba Marine BM Junie, đội trưởng team Thiên Đường: Zeb và cuối cùng là đội trưởng tạm thời của team SKT T1: Hắc Quả Phụ: Nguyễn Mẫu Đơn

Ảnh Sát nhìn bốn người một lượt, sau đó trầm giọng nói:

“Vừa rồi ta được lệnh từ Âm Bộ, yêu cầu chúng ta trở về Nguyễn gia ngay lập tức”

KillGod là một thế lực con của Âm bộ - bộ máy tình báo tin tức của Nguyễn gia. Vì thế, theo một nghĩa nào đó, KillGod chính là người của Nguyễn gia

Nghe Ảnh Sát nói vậy, khuôn mặt mọi người đều trở nên ngưng trọng vô cùng. KillGod hoạt động đã gần một trăm năm nay nhưng chưa bao giờ có chuyện Nguyễn Gia yêu cầu bọn họ trở lại gia tộc cả, điều này chứng tỏ Nguyễn gia đã xảy ra chuyện gì đó cực kì nghiêm trọng

“Đại nhân, có chuyện gì xảy ra vậy. Khi không, Nguyễn gia lại triệu tập chúng ta về gấp như vậy?” Xpeke trầm giọng

“Ta cũng không biết, lệnh từ Âm Bộ chỉ yêu cầu chúng ta về gấp. Hình như là sắp xảy ra đại chiến gì đó?” Ảnh Sát nhún vai, cười khổ.

Hắn cũng muốn biết lý do tại sao Nguyễn gia lại triệu tập bọn họ về gấp vậy, nhưng dù hắn hỏi thế nào thì Âm Long cũng không nói, chỉ nói bọn họ về ngay trong đêm này mà thôi

“Xem ra, sắp có trò hay để xem ah” Junie cười híp mắt, bộ dạng hưng phấn vô cùng.

Trong năm người, Junie là một tên thị sát hiếu chiến nhất. Hắn có thể nghe ra được mùi thuốc súng nồng nặc từ bên trong mệnh lệnh vừa rồi. Bản năng chiến đấu mách bảo hắn sắp tới sẽ có đại chiến xảy ra, đây là điều khiến hắn kích động vô cùng

“Đại nhân, không biết ta có thể mang cha ta về không!? Ngài biết đây, từ sau vụ đại chiến lần đó, cha ta đã hoàn toàn trở thành phế nhân rồi. Ta mong lần này trở về có thể nhờ Nguyễn gia cứu ông ấy” Nguyễn Mẫu Đơn dùng âm thanh cầu khẩn nói.

Nguyễn Mẫu Đơn là con gái của Quý Vương Bất Tử: Nguyễn Bằng. Hắn bị trúng một chương từ Đinh Bá Vương, một chương đó trực tiếp phá bỏ Linh Khí của hắn, biến hắn thành phế nhân.

Hiện tại, Nguyễn Bằng đã hoàn toàn mất hết niềm tin vào cuộc sống, cả ngày nhốt mình trong phòng, giao lại toàn bộ việc quản lý SKT T1 cho con gái mình

Ảnh Sát cũng biết tới tình trạng tồi tệ của đồ đệ mình, ông khẽ gật đầu:

“Cảm ơn đại nhân”

Thấy thế, Nguyễn Mẫu Đơn đôi mắt đẹp lóe lên sự kích động cùng kinh hi, âm thanh mang theo vẻ cảm kích vô cùng nói:

“Haiz. Cũng đã có hơn năm mươi năm không trở về Nguyễn gia ah! Thật không biết ở đó bây giờ như thế nào?” Bên cạnh Nguyễn Mẫu Đơn, Zeb khẽ nói một tiếng, mang theo sự tưởng niệm cùng nhớ lại

“Ha..ha, ta nghe nói năm năm trước Nguyễn gia xuất hiện một vị gia chủ thiên tài ah. Hắn chỉ cảm quyền có ba năm nhưng lại khiến Nguyễn gia chúng ta trở thành gia tộc mạnh thứ hai Bát Cổ Hoàng Tộc. Lần này trở về, ta thật muốn gặp vị gia chủ đó” Xpeke cười cợt, trong mắt lóe lên sự hứng thú vô cùng

“Ồ! Thật sao?” Nghe đệ tử mình nói vậy, Ảnh Sát trong lòng không khỏi giật mình, trong đầu không khỏi nghĩ tới thiếu niên mà mình gặp tháng trước, một người có trong tay lệnh bài Gia Chủ Nguyễn Gia

Thấy mọi người chủ đề rời tới vị gia chủ thần bí, không biết tại sao Nguyễn Mẫu Đơn lại nhớ tới thằng em họ của mình. Trong mắt toát lên vẻ chờ đợi, nhớ mong cùng dâm à nhảm tà ý, lẩm bầm:

“Xem nào! Cũng đã có năm năm không gặp em ấy. Thật sự rất nhớ nó ah. Lần này trở về, phải gặp nó một lần mới được. À, nhân cơ hội này, cũng đi xem cái tên Linh Sư đã đánh bại Trần Phương ah”

Vũ trụ xa xôi, tại một tinh cầu thần bí. Một tinh cầu bị bao phủ bởi một lớp khói đen dày đặc. Bên trong tinh cầu là một tòa lâu đài làm hoàn toàn bằng xương và máu người

Tại một nơi nào đó trong lâu đài. Một căn phòng tràn đầy mùi máu tanh cùng hắc ám, tỏa ra âm trầm khí tức khiến người khác rợn người khi bước vào trong.

Trong phòng có một người đàn ông đứng trước một cái quan tài khổng lồ, phía sau hắn là một tên hắc y nhân trong tay cầm một không gian nhẫn cổ xưa, thái độ cung kính vô cùng đưa về phía người đàn ông

“Điện Chủ. Tình Nguyên của ba viên cầu mà chúng ta đã tiêu diệt cùng với Huyết Kế Giới Hạn có chứa máu tươi của hơn một tỷ nhân loại, tất cả đều nằm trong chiếc nhẫn này”

“Làm tốt lắm. Có nó, chúng ta có thể mở được phong ấn. Đánh thức Ma Chủ thức tỉnh rồi. Đến lúc đó, cả vũ trụ này không ai có thể là đối thủ của chúng ta... Ha...ha”

Phát tay, chiếc nhẫn liền bị một hấp lực rơi xuống tay của người đàn ông. Cầm trong tay chiếc nhẫn, người đàn ông toàn thân kích động vô cùng, hân hoan cười như điên dại, tiếng cười âm u, tràn đầy tử vong khí tức

Hướng dẫn kiếm bạc, điểm cống hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 2466

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 1574 bạc

Đã đăng 2 truyện và 315 chương

Được cảm ơn 8161 lần

```
Reading(6244,2667958,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-187/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178: Âm Sát Long

Bên trong Ngô gia, một tên trưởng lão bộ dạng cực kì phần nộ hướng về phía Ngô Giang Mai nói:

“Không thể chấp nhận được. Gia chủ, chúng ta chẳng lẽ cứ để mặc Nhất Thiên Long Hoàng muốn làm gì thì làm sao?”

Nghe vậy, Ngô Giang Mai trong mắt hiện lên sự hận ý vô cùng. Ngày hôm nay, có thể nói là hắn mất hết mặt mũi với người trong Bát Cổ Hoàng Tộc. Con cháu bị cướp, thậm chí còn bị uy hiếp diệt tộc, hắn không thể nuốt trôi cơn giận này

Thế nhưng nghĩ tới năng lực của Nguyễn Tuấn Long, Ngô Giang Mai lại không nhận được rung mình, trong mắt toát lên một vẻ sợ hãi vô cùng

Nếu ai nói muốn diệt Ngô gia, ông còn phải dặt khinh thường thế nhưng lời nói đó lại từ Nhất Thiên Long Hoàng. Ngô Giang Mai không thể không cẩn thận đề phòng. Bởi vì Nhất Thiên Long Hoàng đủ năng lực làm điều này

Nhớ lại ba năm trước, Lý gia bởi vì trêu chọc công chúa Lạc gia – Lạc Tuyết mà bị Nguyễn Tuấn Long dùng thủ đoạn thông thiên làm cho Lý gia rút xuống vị trí thứ tám trong Bát Cổ Hoàng Tộc, Ngô Giang Mai không nhận được run rẩy một hồi

“Gia chủ! Ta đề nghị đêm nay chúng ta ám sát Nguyễn Tuấn Long” Một tên trưởng lão khuôn mặt âm trầm, trong mắt lóe lên sát cơ nói

“Ngô Lậu nói đúng đó gia chủ! Nhất Thiên Long Hoàng dù không nói rõ nhưng chúng ta đều biết rõ. Ngô gia không muốn bị diệt chỉ có thể giao ra Khí Vận Ấn. Đây là điều không thể nào?. Một khi Khí Vận Ấn không còn, Ngô gia không còn chỗ đứng trong Bát Cổ Hoàng Tộc nữa”

“Gia chủ! Không còn cách nào khác. Mong gia chủ hạ lệnh ám sát Nhất Thiên Long Hoàng Nguyễn Tuấn Long”

....

Thấy mọi người mang theo vẻ kiên quyết cùng sát khí vô tận, tất cả đều yêu cầu giết chết Nguyễn Tuấn Long, Ngô Giang Mai trong mắt lóe lên vẻ do dự, sau đó là kiên định, ông cắn răng:

“Được. Nhất Thiên Long Hoàng muốn diệt chúng ta. Chúng ta há lại đứng yên chờ chết. Người đâu, huy động toàn bộ Cẩm T ử Quân, đêm nay tấn công Nguyễn gia”

Ngô Giang Mai hiểu rất rõ , một khi Khí Vận Ẩn mất thì Ngô gia sẽ gặp tai họa như thế nào

Khí Vận Ẩn mang theo Khí Vận Quốc Gia , một gia tộc có Khí Vận Ẩn sẽ được Khí Vận Quốc Gia bao phủ, trở thành gia tộc thống trị đế quốc

Một khi Khí Vận Ẩn mất thì cũng đồng nghĩa với việc Khí Vận Quốc Gia bao phủ gia tộc đó không còn. Mà đã vậy, bọn họ còn có thể là một hoàng tộc hay sao?

Vì thế , dù có phải cùng Nhất Thiên Long Hoàng trở mặt thành thù thì Ngô gia cũng không thể giao ra Khí Vận Ẩn cho hắn được. Làm vậy, cũng không khác gì Ngô gia diệt vong

Đêm tối không trăng là lúc thích hợp nhất giết người. Phía bên ngoài Ngô gia, Nhị trưởng lão Ngô gia – Ngô Lậu cùng tam trưởng lão Ngô gia – Ngô Hên Viên dẫn theo năm trăm tên T ử Cẩm Quân của Ngô gia đi chuyên trong bóng tối với tốc độ nhẹ nhàng , không tiếng động từ từ tiếp cận Nguyễn gia

Lúc này, dù đã là gần 12h nhưng Nguyễn gia vẫn đèn đuốc sáng choang, tiếng cười nói vang vọng khắp nơi cho thấy Nguyễn gia đang có tiệc lớn

“Nhị ca, nghe nói hôm nay Nguyễn gia mở tiệc chào đón Nguyễn Tuấn Long trở về nhà. Đây là thời điểm tốt nhất của chúng ta” Ngô Hên Viên trầm giọng

“Tốt lắm, lập tức hành động” Ngô Lậu hai mắt sáng ngời, cười gần một tiếng sau đó quay đầu về đám thuộc hạ ra lệnh

Lập tức đám người Ngô Lậu liền như u linh thoát ẩn thoát hiện tiến vào Nguyễn gia. Nếu như mọi hôm, cảnh vệ Nguyễn gia có thể phát hiện ra có vấn đề, thế nhưng hôm nay, toàn bộ Nguyễn gia đều chung vui khi Nguyễn Tuấn Long trở về, vì thế bọn họ đều uống tới say mềm, hoàn toàn ngủ say như chết

Vì thế, đám người Ngô Lậu không mấy khó khăn tiến vào Nguyễn gia. Nhìn nhau gật đầu, lập tức Ngô Lậu cùng Ngô Hên Viên chia thành hai phe, bắt đầu tìm kiếm nơi ở của Nguyễn Tuấn Long

Cách đó không xa, Nguyễn Tuấn Long cả người lơ lửng trên không , ánh mắt mang theo một sự âm hiểm, nở nụ cười tà lẫm lẫm:

“Trò hay, cũng nên bắt đầu rồi”

Nói xong, hắn thân hình lóe lên một cái rồi biến mất

“Chết tiệt. Nguyễn gia lớn như thế này, biết nơi ở của Nguyễn Tuấn Long ở chỗ nào?”

Tại một đồng bằng không có nhà dân trong Nguyễn gia, Ngô Hên Viên mang theo tâm trạng buồn bực. Không chỉ hắn mà cách đó không xa, Ngô Lậu cùng thuộc hạ của mình cũng có tâm trạng tương tự

Hiện tại bọn họ mới phát hiện, Nguyễn gia nó lớn đến chừng nào, bọn họ đi suốt từ này đến giờ đã gần một tiếng nhưng cũng chưa đi qua được đồng bằng bát ngát này

“Tam trưởng lão mau nhìn. Kia không phải là Nhất Thiên Long Hoàng sao?” Đúng lúc này, một tên Cẩm T ử Quân kinh hô, trầm giọng

Nghe thế, Ngô Hên Viên giật mình, vội vàng quay đầu nhìn về phía tên Cẩm T ử Quân chỉ, lập tức hai mắt sáng ngời, tâm trạng buồn bực liền biến mất thay vào đó là một sự hưng phấn

Chỉ thấy, trước mặt hắn, Long đang ôm lấy một cô gái xinh đẹp, người này Ngô Hên Viên rất quan thuộc: Chính là công chúa Lạc gia – Lạc Tuyết?

Lúc này, hai người hoàn toàn không biết có người đang nhìn trộm bọn họ, vẫn đang đùa giỡn lẫn nhau, một tay Long luồn vào trong áo của Lạc Tuyết, trong mắt toát lên vẻ nóng bỏng còn Lạc Tuyết thì khuôn mặt đỏ bừng, toát lên một sự ngượng ngùng vô cùng

“Hay lắm, đôi phương đang tán tỉnh cô gái, chắc chắn không để ý tới xung quanh. Mọi người, lập tức hành động”

Nói xong, dẫn đầu đám Cẩm Từ Quân , từng bước từng bước một đi về phía Long

Mắt thấy càng ngày càng gần mục tiêu mà đối phương lại không phát hiện ra bọn họ, trên mặt Ngô Hiên Viên, nụ cười càng ngày càng đậm, trong mắt lóe lên sát ý đảo lạt

“Nguyễn Tuấn Long, đừng có trách bọn ta, có trách thì trách người dám diệt Ngô gia mà thôi”

Ngô Hiên Viên không biết rằng, không chỉ có mình hắn nhìn thấy cảnh này mà ở một nơi nào đó trong Nguyễn gia, Nguyễn Lưu cũng nhìn thấy và cũng nghĩ như hắn, tiếp cận Long hòng giết chết đối phương

Ngay khi Ngô Hiên Viên cùng Ngô Lưu chỉ còn cách mục tiêu vài bước thì dị biến xảy ra, Long và Lạc Tuyết bỗng nhiên biến mất như chưa hề tồn tại

Thấy thế, cả hai đầu tiên sững sờ, sau đó khuôn mặt trở lên trắng bệch. Mặc dù cách nhau rất xa thế nhưng lại đồng thanh nói quát lớn một tiếng:

“Không xong, mau lui lại”

Thế nhưng, tất cả đã quá muộn. Chỉ nghe một tiếng va chạm vang lên, sau đó trên không xuất hiện một cái lỗ đen khổng lồ, từ bên trong lỗ đen, một quả tên lửa rơi xuống với tốc độ cực nhanh

“Cái gì. Bom Nguyên Tử !?”

Nhìn quả bom trên đầu mình, Ngô Hiên Viên cùng Ngô Lưu khuôn mặt trắng xám, không nhận được thốt lên một tiếng kinh hoàng. Thế nhưng, đó chỉ là một câu nói trong vô vọng mà thôi, dù có nói ra cũng không thể ngăn cản quả bom rơi xuống

- Oanh

Một à không phải là hai tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên bên trong Nguyễn gia, hai cột khói hình nấm khổng lồ xuất hiện bay thẳng lên không cùng với đó là một cột sóng năng lượng khổng lồ lan tỏa ra xung quanh, thiêu đốt mọi thứ trên đường nó qua

Trên không, Long đứng đó, ánh mắt bình thản nhìn xuống phía dưới bao phủ toàn bộ Nguyễn gia. Ánh mắt hắn tập trung tại hai nơi, nơi mà năm trăm anh em của Ngô gia đã bị nổ tan xác, hoàn toàn biến mất không còn một dấu vết.

Còn sống, chỉ là Ngô Hiên Viên cùng Ngô Lưu với bộ dạng chật vật vô cùng, quần áo rách nát, khuôn mặt trắng bệch không còn giọt máu

“Đội trưởng, hoàn thành nhiệm vụ” Akuma xuất hiện bên cạnh Long, sau lưng ngưng tụ một đôi cánh số ảo cười nói

“Akuma, năng lực của ngươi thật mạnh ah. Có thể biến những món đồ được lưu trữ trong thế giới số ảo thành hiện thực. Thật là hâm mộ ngươi” Long nhìn AKuma tán thưởng, hai mắt lóe lên một sự ngưỡng mộ

Lúc đầu, hắn còn không hiểu mấy về năng lực của Akuma, nhưng khi thấy Akuma từ thế giới số ảo hiện thực hóa bom nguyên tử, Long hoàn toàn chấn kinh. Không tin vào mắt mình. Trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn, không ngừng gào thét: Quả thật là quá khủng bố, quá không có khoa học ah

“Đội trưởng quá khen. Ta chỉ có thể hiện thực hóa những thứ lưu trữ trong máy tính mà thôi. Còn những thứ nằm ngoài khả năng của nhân loại thì ta cũng không thể hiện thực hóa được” Akuma cười cợt, khiêm tốn nói một câu

Quả thật như Akuma nói. Năng lực của hắn chỉ có thể hiện thực hóa những vũ khí, thiết bị mà con người đã và đang chế tạo ra. Nói đơn giản thì phải có bản thảo, dự án của vũ khí đó thì Akuma mới hiện thực hóa được, nếu không hắn cũng bó tay

Nghe thế, trong lòng long cũng bình tĩnh trở lại đồng thời cũng thờ phào một hơi. Nếu như Akuma có thể hiện thực hóa cả những thứ không tưởng thì AKuma không phải là Chúa Tể Thế Giới Ảo nữa mà là một vị Thần chân chính rồi

“Nhưng mà không thể nói .Linh Sư là quả thật là một chức nghiệp nghịch thiên ah. Dù đến cả bom nguyên tử rơi thẳng mặt cũng không giết được hai tên Độ Khí Cảnh”

Nhìn xuống ai tên trưởng lão Ngô gia, Akuma không khỏi than thở một tiếng. Trong mắt tràn đầy hoài niệm cùng mong đợi. Bản thân hắn cũng là người thuộc tính vô, không thể tu luyện vì thế đối với tu luyện, hắn có một sự hiếu kỳ không hề nhẹ

“Linh Sư là con đường tiến hóa duy nhất của nhân loại. Tu luyện tới tận cùng, thậm chí có thể nắm giữ được cả quy tắc vũ trụ. Mà Độ Khí Cảnh là bước đầu tiên để nhân loại thoát khỏi xác phàm nhân

Bom Nguyên Tử dù uy lực mạnh khủng bố thế nhưng cũng chỉ giết được phạm nhân mà thôi. Đối với Độ Khí Cảnh, bom nguyên tử cũng chỉ khiến họ chật vật, thụ thương mà không thể một kích tất sát” Long cười cợt, giải thích

“Oh, ra vậy. Đội trưởng, thế hai tên kia giải quyết thế nào?” Akuma gật gù, mang theo vẻ hiểu ra , sau đó nói tiếp

“Yên tâm, đã có người thay chúng ta giải quyết rồi” Long cười nhạt, hắn vừa nói xong, từ trong hư không xuất hiện hai bóng người như u linh thuần di về

phía hai tên trưởng lão, nếu để ý kĩ có thể phát hiện hai người này chính là Xpeke cùng Junie

Đang định tiếp tục theo dõi, bỗng nhiên trong ánh mắt bình tĩnh của Long toát lên một vẻ kinh ngạc nhìn về một nơi nào đó, trong miệng không khỏi lẩm bẩm

“Quái lạ. Tại sao kẻ đó lại ở đây nhỉ. Akuma, người ở đây chờ ta, ta đi có chút việc”

Nói xong, không đợi Akuma đáp trả, Long liền bay về phía . Mục tiêu chính là quảng trường Nguyễn gia

Hướng dẫn kiếm bạc, điểm cống hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 2261

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 1661 bạc

Đã đăng 2 truyện và 316 chương

Được cảm ơn 8214 lần

```
Reading(6244,2670861,0); if($.cookie('background'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-188/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 179: Hades

Quảng trường Nguyễn gia, Long mang theo vẻ âm trầm, lạnh như băng nhìn thanh niên trước mặt mình, trên người tỏa ra khí thế khủng bố, âm thanh mang theo nồng nặc mùi thuốc súng vang lên:

“Trần Phương. Tại sao ngươi lại ở đây?”

Đối diện với hắn không phải ai khác chính là đối thủ mà Long coi trọng nhất từ trước tới nay cũng là kẻ năm lần bảy lượt muốn ám sát mình: Trần Phương

Nhìn khuôn mặt quen thuộc mà mình không bao giờ có thể quên được, từ trong mắt Trần Phương tỏa ra sát khí vô cùng vô tận cùng phần nộ. Hắn gần từng tiếng một:

“Nguyễn.. Tuấn... Long, là người?”

Trận chiến hôm đó, hắn thua. Hắn thua dưới tay một tên chỉ đạt tới Luyện Tinh Cảnh khiến hắn nhục không tả được. Không những vậy còn bị đại tỷ trừng phạt. Nhớ lại quãng thời gian ở nơi địa ngục đó, Trần Phương vẫn không khỏi rung mình vì sợ hãi

Mà tất cả đều sở hữu là do Long tạo nên, vì thế đối với Long, Trần Phương mang theo hận ý vô cùng lớn. Quả thật không khác gì kẻ thù giết cha giết mẹ hắn. Vì thế, vừa gặp mặt đối phương, Trần Phương chỉ nói một câu sau đó lập tức động thủ

“Long, chết đi”

Nói xong, thân hình gần như thiểm điện xuất hiện bên cạnh Long, trong tay Phá Thiên Dao hiện ra, một đao mang theo lôi đình khí thế, uy lực bá đạo tuyệt luân không chút do dự bổ về phía Long

“Câu nói này phải để ta nói mới đúng. Hôm nay, dù ngươi có là đệ tử của Dao Thánh, ta cũng phải cho ngươi một bài học”

Long gầm nhẹ một tiếng, trong tay ngưng tụ Diệt Thần Kiếm. Dơ Diệt Thần Kiếm lên cùng Phá Thiên Dao tiếp xúc

- Roẹt... uỳnh

Phá Thiên Dao và Diệt Thần Khí đều là hai thanh thần binh lợi khí, vừa va chạm lập tức hình thành kinh khí lan tỏa xung quanh phá vỡ cửa sổ ngôi nhà đồng thời tạo thành phản chấn đẩy lùi hai người ra xa

Cả hai chỉ lùi lại có hai bước sau đó lập tức lại biến mất, ở trên quảng trường bày ra một cuộc solo cực kì khốc liệt

- Phá Thiên Dao Pháp: Dao Phá Sơn Hà

- Siêu Bảo Hủy Diệt

Cách đó không xa, đang cùng Nguyễn Trung Kiên chuyện trò thì một tiếng nổ lớn vang lên khiến cả hai giật mình

Cảm nhận hai cỗ khí thế quen thuộc từ phía tiếng nổ, Nguyễn Mẫu Đơn trong mắt mang theo vẻ kinh hãi, lắp bắp:

“Đây là khí thế của Trần Phương và Long, tại sao hai đứa nó lại đánh nhau? Khoan đã, Trần Phương có nói với mình kẻ đánh bại hắn chính là Nguyễn Tuấn Long, không lẽ...”

Như nghĩ đến cái gì, cô khuôn mặt biến sắc sau đó không kịp chào hỏi Nguyễn Trung Kiên, thân hình hóa thành bạch quang bay về phía quảng trường

Tại quảng trường, sau một thời gian ngắn giao thủ, cả Trần Phương và Nguyễn Tuấn Long trên người đều xuất hiện vết thương, quần áo rách nát. Cả hai dùng ánh mắt bình tĩnh nhìn đối phương

“Không thể không nói, ngươi là đối thủ mạnh nhất của ta từ trước đến nay” Rất lâu sau, Trần Phương mang theo sự tán thưởng nói ra một câu, trong mắt lóe lên một tia hưng phấn.

Lâu lắm rồi, hắn mới có cảm giác sung sướng, cháy rục thế này. Dù sao, đây là lần đầu tiên hắn được gặp một đối thủ xứng tầm, một người mà thủ đoạn, kinh nghiệm, thực lực không thua kém gì hắn

Không chỉ Trần Phương mà Long cũng có cảm xúc tương tự. Trong những đối thủ của Long, chỉ có Trần Phương là khiến hắn thỏa mãn nhất, bởi vì đánh nhau với đối phương, hắn có thể mặc sức thi triển thủ đoạn mà không cần phải lo ngại gì cả

“Tiếp tới, ta sẽ dùng chiêu thức mạnh nhất mà ta vừa ngộ ra. Mong rằng ngươi sẽ tiếp được” Trần phương nhàn nhạt nói một câu, khuôn mặt trở nên nghiêm túc cực kì

“Nếu vậy, ta cũng nên nghiêm túc rồi” Long hai mắt toát lên dị sắc, hai mắt nhắm lại, trên người bộc phát một cỗ khí thế sắc lạnh khủng bố. Hắn đưa tay ra, Diệt Thần Kiếm liền lơ lửng trước mặt, đồng thời phía sau, vô số thanh kiếm khí bỗng nhiên xuất hiện, ngưng tụ lại về phía Diệt Thần Kiếm

Về phía Trần Phương, lúc này hắn cũng không để ý tới Long, dơ lên Phá Thiên Dao, một đao chi thiên. Trong cơ thể linh lực điên cuồng hội tụ lên lưỡi đao

Lập tức, lưỡi đao lóe sáng, linh lực ngưng tụ trên Phá Thiên Dao tạo thành một cây búa khổng lồ. Bầu trời ban đêm bỗng chốc bị mây đen bao phủ, vô số lôi điện màu trắng tỏa ra năng lượng kinh khủng nổ vang khắp nơi

“Lôi Thần Kỹ: Diệt Thế”

“Bá Đạo Kiếm Thế: Diệt Thế”

Đúng lúc này, cả hai cùng gầm lên một tiếng kinh thiên, sau đó đồng thời hóa thành hai cỗ năng lượng đâm về phía nhau. Chắc chắn, một khi va chạm, sẽ tạo thành một vụ va chạm kinh khủng, có thể hủy diệt cả quảng trường này

Ngay khi hai người sắp đụng nhau, thì một tiếng lanh lảnh vang lên:

“Dừng lại cho ta”

Chỉ thấy, từ trong hư không, tại khu vực trung tâm, Nguyễn Mẫu Đơn bất thành linh xuất hiện chặn ngang chính giữa

“Đại tỷ”

“Chị họ”

Thấy thế, cả Long và Trần Phương đều kêu lên một tiếng thất thanh. Lập tức, dùng toàn lực vút vũ khí lên không

- Oanh

Một tiếng nổ đình tai nhức óc cùng với đó là một cột sóng năng lượng màu vàng lan tỏa ra xung quanh khiến cho bầu trời đêm rực sáng như ban ngày

Phía dưới mặt đất, Long và Trần Phương cũng không có thương thức hậu quả của mình gây ra mà lại trợn mắt nhìn nhau rồi nhìn Nguyễn Mẫu Đơn đang cười híp mắt, trên người toát ra khí thế nguy hiểm cực kì nhìn hai người

Ngay lập tức, Trần Phương cùng với Long bá vai nhau chạy ra thật xa

“Long, người vừa gọi đại tỷ là chị họ?” Trần Phương bộ dạng chán động vô cùng, âm thanh mang theo vẻ khó tin, lắp bắp nói nhỏ.

“Thì chị ấy là chị chị họ của ta chứ còn gì nữa” Long cười khỏ, đến giờ điều hần suy đoán đã thành sự thật. Trần Phương quả thật là thành viên của KillGod, không những vậy còn là thuộc hạ của Nguyễn Mẫu Đơn

“Cái đêch. Sao người không nói sớm cho ta biết. Xong! Xong thật rồi, ta lại muốn giết em trai của đại tỷ, quả này xác cmn định rồi” Trần Phương ánh mắt tràn đầy tro tàn, hần mặc dù cũng đã nghi ngờ về thân phận của Long sẽ không đơn giản, nhưng càng không ngờ rằng Long lại chính là em họ của đại tỷ. Dám ra tay với em họ của đại tỷ, hần xác cmn định rồi?

“Ai bảo người không cho ta cơ hội giải thích. Mới cả ta cũng muốn có một đối thủ xứng tầm ah” Long cười ha hả, vỗ vai Trần Phương, hoàn toàn không còn vẻ giết người như lúc này.

Từ sau vụ chiến đấu lần đó, Long rất muốn cùng Trần Phương chiến đấu lại lần nữa, vì thế khi gặp mặt, hần mới cố tình tạo nên bộ dạng như muốn giết đối phương cốt chỉ để đối phương thi triển toàn lực với mình

“Fuck. Người...” Lần này, Trần Phương nói không nên lời. Trong lòng hận ý cũng vui đi hơn nữa. Dù sao, đối phương là em gái của đại tỷ ah! Dù thế nào mình cũng không thể giết được. Mới cả thế giết Long, Trần Phương trong lòng cũng có chút tiếc nuối

“Hai người, quay lại đây chị bảo?”

Trần Phương đang định nói gì đó thì âm thanh mỉ hoặc của Mẫu Đơn vang lên, âm thanh ngọt ngào vô cùng nhưng ở trong tai hai người lại như tiếng kêu của ác ma khiến cả hai rùng mình

“Ha...ha, chị họ, lâu rồi không gặp. Chị vẫn xinh đẹp như xưa ah” Long mờ hời chảy dòng, nở nụ cười vui vẻ, bộ dạng chán thật đến 100% khiến Trần Phương bên cạnh cũng không khỏi há hốc mồm về tài diễn xuất của hần

“Hai người vừa rồi làm gì?” Nguyễn Mẫu Đơn hoàn toàn bỏ ngoài tai lời nịnh hót của Long, cô cười híp mắt nhìn cả hai trầm giọng. Trong lòng quả thật cực kì tức giận khi nhìn thấy hai người mà mình yêu quý nhất đánh nhau bán sống bán chết, trong lòng âm thầm suy nghĩ xem phải trừng trị hai đứa này thế nào

“Ách. Không có gì, tụi em chỉ là luận bàn... chỉ là luận bàn thôi mà” Long vội vàng biên một lý do, nói xong còn lấy tay thúc Trần Phương

Lập tức, Trần Phương hiểu ra cũng lên tiếng phụ họa:

“Đúng đó. Em thấy cậu ấy mạnh nên muốn thỉnh giáo một phen”

“Ồ, vậy sao. Thế sao lại dùng tới tuyệt chiêu. Còn nữa, Trần Phương, không phải em luôn kêu gào muốn giết Nguyễn Tuấn Long sao? Giờ đối phương trước mặt, sao lại chuyển thành luận bàn vậy” Mẫu Đơn âm thanh mang theo vẻ nghiền ngẫm cười cợt

“Ha..ha, chắc chị nghe lầm ah!. Nguyễn Tuấn Long là em của đại tỷ, có cho mười lá gan em cũng không dám cùng hần gây sự”

“Phải... phải đó. Em tìm Trần Phương luận bàn là muốn thử thực lực của cậu ấy. Ý định là cho cậu ấy gia nhập vào Twelve Olympians Team ah” Long hai mắt lóe sáng, mang theo vẻ hưng phấn nói ra một câu. Năng lực của Trần phương rất mạnh, có thể đánh ngang tay với Long thì đủ hiểu rồi.

Tính tình thì Long tin cũng không đến nỗi nào, ít nhất có thể được chị họ mình tán đồng, nhận làm đàn em là được rồi. Nếu Trần Phương gia nhập Twelve Olympians Team, chắc chắn thực lực của Twelve Olympians Team sẽ tăng lên rất nhiều

Thấy Nguyễn Mẫu Đơn vẫn không tin, Long vội vàng chuyển chủ đề, âm thanh mang theo vẻ nghiêm túc

“Chị họ. Không biết chú Bằng lần này có đi cùng không?. Em có cách giúp chú ấy khôi phục thực lực”

Một câu này của Long như một tiếng sét đánh ngang tai Mẫu Đơn. Chỉ thấy khuôn mặt tươi cười của Mẫu Đơn bỗng chốc cứng lại, ánh mắt đại ra sau đó chuyển thành vô hạn kinh hi. Cô bắt lấy tay Long thật chặt, âm thanh kích động vô cùng kêu lên:

“Em nói thật! Em nói có cách khôi phục thực lực cho cha chị?”

“Là thật! Không những vậy còn khiến chú ấy thực lực tăng mạnh ah” Long trả lời với bộ dạng cực kì tự tin

“Woa. Long, chị yêu em chết mất. Em quả thật là cứu tinh của chị” Mẫu Đơn toàn thân run lên, ôm lấy Long thật chặt ép hân vào bộ ngực cao vút của mình, không ngừng ở trên mặt hân hôn lấy hôn để

Bên cạnh Trần Phương thấy thế, trên mặt không khỏi xuất hiện vẻ ghen tuông. Mặc dù biết Long cùng Mẫu Đơn có quan hệ ruột thịt. Nhưng khi thấy người mình yêu đơn phương cùng người khác thân mật, hân cũng không khỏi không khó chịu

“Chị họ ! thả em ra, em nghẹt thở” Long úp mặt vào bộ ngực vĩ đại của Mẫu Đơn mà không ngừng vùng vẫy

Thấy vậy, Mẫu Đơn cười mỉa một tiếng thả Long ra. Tầng đá lớn trong lòng biến mất khiến cô vui vẻ hơn. Nhìn thẳng em mười năm không gặp nay đã trở thành một thiếu niên tuấn mĩ, cô không nhịn được mở miệng trêu ghẹo, âm thanh câu hồn, tràn đầy vẻ dụ người

“Long, nói cho chị biết, của chị lớn hơn hay của Lạc Tuyết lớn hơn”

Nói xong, cô còn ưỡn ngực, để bộ ngực mình đung đưa theo nhịp thở, hoàn toàn mang tính hiếp dâm thị lực người khác. Không thấy Trần Phương mặt thẳng trừng nhìn sao

Thấy thế, Mẫu Đơn đắc ý vô cùng , trong lòng vì vòng một của mình mà cảm thấy tự hào. Thế nhưng, câu nói tiếp theo của Long lại khiến cô nàng thật sự ngẹn đắng lại, nói không nên lời

Chỉ thấy, Long bữu môi, bộ dạng khinh thường nói:

“Của chị làm sao bằng Lạc Tuyết được. Nên nhớ Lạc Tuyết có em xoa nắn mọi ngày. Còn chị ah! Một mảnh tình vắt vai chưa có thì lấy đâu ra lớn. Phát triển tự nhiên sao bằng người khác kích thích tăng trưởng được”

Mẫu Đơn:

Trần Phương: (0.0)

“Nguyễn... Tuấn... Long, mười năm không gặp. Em lại bắt đầu ngứa da rồi phải không?” Mẫu Đơn khuôn mặt âm trầm, hai tay bóp vào nhau kêu răng rắc, ánh mắt phun lửa nhìn Nguyễn Tuấn Long, bộ dạng hận không thể đem hân ra tòng xẻo

Mẫu Đơn năm nay hơn ba mươi tuổi nhưng lại chưa có lấy một người bạn trai. Đó chính là nỗi đau lớn nhất của cô. Hiện tại, Long động chạm tới nỗi đau đó, cô không tức giận sao được

Nhìn Mẫu Đơn giống hệt một cái núi lửa phun trào. Long không khỏi rung mình một cái. Kiếp này, hân chỉ sợ nhất hai người, một là “người đó” và hai là “Mẫu Đơn”, thủ đoạn trị người khác của cô nàng này quả thật thuộc hàng cao thâm mặc trặc đến cả hân cũng không khỏi ngả mũ bái phục.

Mười năm trước, khi mà Mẫu Đơn vẫn còn ở Nguyễn gia, hân đã bị cô nàng làm cho sống dở chết dở, đối với Mẫu Đơn có một cảm giác sợ hãi không hề nhẹ ah

Lập tức, hân lùi lại mấy bước, tóm lấy vai Trần Phương đang không hiểu chuyện gì xảy ra cười ha hả nói

“Chị họ. Em với Trần Phương đi có chút chuyện, chị cứ về phòng nói chuyện với chú Bằng trước ah. Có gì tý em qua”

Nói xong, không đợi Mẫu Đơn phản ứng, hân đã ba chân bốn cẳng bỏ chạy , hoàn toàn không còn vết tích để lại Mẫu Đơn ngơ ngác đứng đó, mãi lâu sau mới rống một câu:

“Long. Đợi đó, ta không chinh ngươi một trận ta không là Mẫu Đơn ah”

“Phù, May mà chạy kịp”

Tại phòng của Long, Long thở phào một hơi. Sau đó đi tới tủ lạnh, lấy ra hai chai bia, một chai đưa cho Trần Phương cười nói:

“Giờ chính thức giới thiệu. Ta là Nguyễn Tuấn Long, đội trưởng Twelve Olympians Team”

“Ta là Trần Phương – sát thủ cấp S của KillGod, danh hiệu tử thần Conan” Trần Phương cũng đưa tay ra cười đáp. Hiện tại , đã biết rõ đối phương là ai cùng với đó là nhiệm vụ ám sát Long đã hủy. Trần Phương cũng không còn có ý niệm giết Long nữa, hiện tại, hân chỉ coi Long là một đối thủ mà thôi

“Trần Phương. Sức mạnh của ngươi, ta rất ngưỡng mộ. Ta muốn mời ngươi ra nhập Twelve Olympians Team . Ý ngươi thế nào?” Long cũng không dài dòng, lập tức đi thẳng vào vấn đề

Sau đó , hân nói về Twelve Olympians Team cho Trần Phương

Nói xong, Long để im cho Trần Phương suy nghĩ mà không can dự vào. Hân biết, Trần Phương cần một thời gian tiếp thu những lời mình vừa nói

Trong bầu không khí im lặng, thời gian từng phút trôi qua. Rất lâu sau, Trần Phương mới ngẩng đầu đáp:

“Ta đồng ý”

Trần Phương có một mơ ước. Hắn mơ ước mọi người biết tới hắn, ca tụng hắn như một chiến binh chứ không phải là sống trong bóng tối như một sát thủ. Được thực hiện những nhiệm vụ cao cả chứ không phải mỗi ngày đều là đi giết người lấy tiền

Sứ mạng của Twelve Olympians Team hoàn toàn phù hợp với ước mơ của hắn. Quan trọng hơn, một khi gia nhập Twelve Olympians Team, hắn sẽ có nhiều thời gian để cùng Long chiến đấu

“Người sẽ cảm thấy tự hào vì quyết định này của người. Thay mặt Twelve Olympians Team. Chào mừng người gia nhập Twelve Olympians Team : Hades – Trần Phương”

Nghe vậy, trong mắt Long tràn đầy sự vui mừng cùng kích động, hắn đưa tay ra cười ha hả, thái độ vô cùng hài lòng vì quyết định của Trần Phương

Sau đó, hai người vừa uống bia vừa ngồi nói chuyện với nhau. Cảm tình cũng tốt đẹp, nói chung là không còn đậm đặc mùi thuốc súng như vừa rồi

“Mà nè Trần Phương, ta muốn nhờ người một chuyện” Long khuôn mặt nghiêm túc nhìn Trần Phương nói

“Hừm! cứ nói, nếu giúp được thì ta sẽ giúp” Trần Phương bộ dạng không mấy để ý, nâng chai bia lên uống một ngụm

“Ta muốn người của chị họ ta”

- Phụt

Lời nói vừa thốt ra, Trần Phương lập tức phun toàn bộ chỗ bia vừa uống vào mồm về phía Long. Bộ dạng sững sờ, không thể tin nổi nhìn hắn, lắp bắp:

“Người... người nói cái gì?”

“Đừng tưởng ta không biết. Lúc này chị họ ôm ta. Ta nhìn thấy được trong mắt người sự đố kỵ cùng ghen tuông. Chứng tỏ người yêu thích chị họ ta.

Mà chị họ ta năm nay cũng hơn ba mươi rồi, bạn trai chưa có ai không chỉ khiến ta lo lắng mà ngay cả chú Bằng cũng vì chuyện này mà đau đầu không thôi

Vì thế, ta muốn người trở thành anh rể của ta. Thế nào? Đồng ý chứ?”

Long cười híp mắt, bộ dạng gian thương, quả thật là một tên cáo già đội lốt cừu non.

“Chuyện này...” Tình cảm của mình bị Long nói toẹt ra khiến Trần Phương hơi chút đỏ mặt. Mặc dù đề nghị của đối phương khiến hắn động lòng nhưng mà hắn cảm thấy có điều gì đó không đúng ah. Chỉ là không biết sai chỗ nào mà thôi

“Đàn ông thì phải ăn to nói lớn. Muốn cái gì phải dũng cảm cướp lấy. Người cứ như vậy, đợi đến khi chị họ có người yêu thì hối hận cũng không kịp

Nếu người không đồng ý thì thôi, ta sẽ giới thiệu chị họ cho người khác. Trong Twelve Olympians Team có một người là đại hoàng tử đế quốc, một người là Chúa Tể Thế Giới Áo, đảm bảo tốt hơn người rất nhiều”

Thấy Trần Phương do dự, Long lập tức dùng phép khích tướng

Quả nhiên, lần này Trần Phương lập tức mắc câu. Chỉ thấy hắn hai mắt tràn đầy kiên định cùng quyết tâm đập bàn hô lớn:

“Được, vì tương lai con em của ta. Ta đồng ý với người”

“Hay lắm. Vậy mới là đối thủ mà ta kính nể chứ” Long cười ha hả, bộ dạng vui vẻ vô cùng. Trong lòng vì tương lai tự do của mình mà cảm thấy vô cùng hưng phấn

Hướng dẫn kiếm bạc, điểm cống hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 3578

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 1724 bạc

Đã đăng 2 truyện và 318 chương

Được cảm ơn 8257 lần

```
Reading(6244,2671383,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-189/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 180: Chữa Bệnh Cho Nguyễn Bằng

“Chú Bằng, lâu rồi không gặp ah”

Bên trong phòng khách, Long ngồi đối diện với một người đàn ông khoảng hơn bốn mươi tuổi, thân hình cao lớn, tuấn đạt, không phải ai khác chính là Quý Vương Bát Từ: Nguyễn Bằng.

Nghe Long nói vậy, trong đôi mắt tro tàn, không một sức sống của Nguyễn Bằng lóe lên một tia sáng, ông cười nói

“Phải ha. Cũng đã mười năm rồi. Thằng nhóc năm nào đã trở thành một thiếu niên ah.

Những việc ngươi làm trong mười năm thật khiến ta kinh ngạc không thôi. Có thể đưa Nguyễn gia trở thành gia tộc đứng thứ hai Bát Cô Hoàng Tộc. Ta không phục không được”

Nguyễn Bằng cảm thán một tiếng, dùng ánh mắt như muốn xuyên thấu đối phương nhìn Long

Nguyễn Bằng là con trai của Nguyễn Trung Kiên, hai năm trước, ông nghe lệnh của cha mình đi tới KillGod làm việc. Từ đó đến nay, ông tắt bặt chuyện bên ngoài, không có thời gian trở về gia tộc

Lần này được gia tộc triệu về, ông mới biết được gia tộc mình đã biến hóa nghiêng trời lệch đất, hoàn toàn không nhìn ra được một gia tộc đứng hạng chót của Bát Cô Hoàng Tộc ngày xưa nữa. Mà tất cả đều là do đứa trẻ trước mặt mình gây dựng lên

“Ha...ha, chú Bằng quá khen. Lần này tới đây, cháu có chuyện muốn nói với chú”

Long cười cợt khiêm tốn một tiếng, sau đó khuôn mặt trở nên cực kì nghiêm túc

“Cháu có thể giúp chú khôi phục lại thực lực, không những vậy sức mạnh còn tăng lên một tầng cao mới. Thậm chí có thể vượt qua cả sư phụ của chú Ảnh Sát”

Nghe vậy, toàn thân Nguyễn Bằng run lên, trên khuôn mặt tuyệt vọng của ông bắt đầu xuất hiện một vẻ kích động, âm thanh run rẩy:

“Long! Cháu nói thật chứ?”

Nói tới đây, ông không khỏi dùng ánh mắt nhìn Long chằm chằm, như muốn nhìn thấy những gì hắn nói có là thật hay không.

Đối với một sát thủ đã vào sinh ra tử vô số lần như Nguyễn Bằng, thực lực là thứ còn quan trọng hơn sinh mạng của mình.

Trong cuộc chiến với Mộ Dung Thiên, ông trúng một chương của Mộ Dung Thiên, cứ tưởng chỉ là một chương bình thường ai ngờ nó lại trực tiếp phá hủy Khí Linh của ông. Khí Linh bị hủy, Nguyễn Bằng trực tiếp từ Độ Khí Cảnh cường giả biến thành một tên phế nhân

Thực lực biến mất, Nguyễn Bằng cảm giác như cả bầu trời sụp đổ vậy. Ông sợ hãi, hoang mang, suy sụp, mất hết niềm tin vào cuộc sống.

Trở về Nguyễn gia cũng là do con gái ông lấy Nguyễn Trung Kiên ra uy hiếp thì ông mới trở về. Dù vậy, Nguyễn Bằng trở về với một trái tim đã chết, một cái xác không hồn không hơn không kém

Hiện tại, Nguyễn Bằng nghe được Long nói có thể khôi phục lại thực lực của mình. Lời nói của hắn không khác gì một liều thuốc an thần khiến Nguyễn Bằng bừng tỉnh sinh cơ. Thế nhưng, ông thật sự sợ hãi mình nghe nhầm hoặc là Long nói đùa để an ủi mình

Đối diện với ánh mắt sắc sảo của Nguyễn Bằng, Long không chút nào né tránh mà dùng một ánh mắt tự tin, kiêu ngạo nhìn ông, cười nói:

“Cháu nói dối chú làm gì chứ?. Chỉ là có thể khôi phục hay không còn phụ thuộc vào chú nữa”

Từ trong mắt Long, Nguyễn Bằng biết được hắn không nói dối, toàn thân run rẩy, ánh mắt nóng rực nhìn Long, âm thanh tràn đầy cương nghị:

“Chỉ cần có thể khôi phục thực lực, bảo ta làm gì ta cũng làm”

“Điều chú cần làm là vượt qua một thử thách. Một thử thách khủng bố là sự rằng xéo linh hồn. Chú chỉ muốn mình chết đi mà thôi

Nếu chú vượt qua, chú không chỉ khôi phục thực lực mà còn mạnh hơn trước. Còn nếu thất bại, chú sẽ hóa thành một ác ma đáng sợ, đến lúc đó, dù có phải đau lòng thì cháu cũng phải ra tay tiêu diệt chú. Chú có dám không?”

Long dùng ánh mắt nghiêm trọng vô cùng nhìn Nguyễn Bằng. Hắn không phải đang dọa Nguyễn Bằng mà đó là sự thật, là điều chắc chắn sẽ xảy ra

Đối mặt với sự uy hiếp từ Long, Nguyễn Bằng không chút nào sợ hãi cười lớn, âm thanh mang theo một sự cuồng vọng, bá đạo vô cùng:

“Ha...ha, ta Nguyễn Bằng này từ khi sinh ra tới nay chưa biết sợ là gì.

Ta đã từng cùng một tên Độ Không Cảnh solo ở thế bất phân thắng bại, đã từng xông vào Mười Tám Tầng Địa Ngục giết chết một ngàn con Độ Khí Cảnh yêu thú, đã từng một mình chọi năm ngàn quân chính quy với vũ khí tận răng... đến nay, ta vẫn còn sống và bọn chúng đều đã trở thành bộ xương khô. Thử hỏi trên đời này có gì có thể làm ta sợ?

Long, cứ thẳng tay mà làm. Nếu như ta thất bại, không cần phải do dự mà hãy giết ta. Nếu không, dù ta sống, ta cũng không tha cho cháu”

Nói tới đây, ông dùng thẳng thần nhìn Long, như là cái chết đối với ông nhẹ tựa lông hồng

“Chú Bằng quả không hổ danh là Quý Vương Bất Từ người đời sợ hãi. Cháu tin chú sẽ vượt qua thử thách này” Long mang theo một vẻ kính nể nhìn Nguyễn Bằng, sau đó khuôn mặt trầm xuống hạ lệnh:

“Chú Bằng, nhắm mắt lại, toàn thân thả lỏng”

Nghe vậy, Nguyễn Bằng biết đã đến lúc rồi. Ông gật đầu, sau đó làm theo lời Long

“Ren, Rin. Kích hoạt hệ thống “Chuyển Đổi Năng Lượng””

Thấy Nguyễn Bằng đã nhắm mắt, Long khẽ nói một câu. Lập tức, từ trong đầu Long, hai tia sáng bắn ra sau đó biến thành Ren và Rin

“OK, Onichan” Ren một tay chào theo kiểu quân đội, cười hi hi nói một câu. Tiếp đó, cô dơ tay lên, hai tay không ngừng kết ấn. Lập tức, một cái linh trận xuất hiện trước mặt Nguyễn Bằng

Lúc này, Rin phát tay, lập tức trước mặt Long hiện lên một bảng danh sách các vị tướng, dùng âm thanh nghiêm túc, Rin nói:

“Yêu cầu: Chủ nhân hãy chọn vị tướng muốn truyền thừa cho Nguyễn Bằng.

Nhắc nhở: Sau khi hệ thống biến mất, hệ thống “Chuyển đổi năng lượng” đã tiến hóa.

Hiện tại, một khi truyền thừa năng lực của các vị tướng cho một người nào đó thì đồng nghĩa với việc người đó sẽ tiếp thu toàn bộ trí nhớ, sức mạnh... của vị tướng đó

Nếu như người tiếp thu không vượt qua mà để những thứ đó kiểm soát thì người tiếp thu sẽ biến thành vị tướng truyền thừa từ tính cách cho tới hình dáng.”

Nghe vậy, Long cũng không mấy kinh ngạc. Từ sau khi hệ thống biến mất, hắn đã nghiên cứu thật kỹ toàn bộ sức mạnh những gì còn lại hệ thống. Vì thế, hắn cũng đã hiểu rõ rủi ro mà chức năng “Chuyển Đổi Năng Lượng” mang lại

Ở trên bảng danh sách các vị tướng tìm tòi một hồi. Bỗng Long hai mắt sáng ngời nhưng lập tức chuyển thành do dự

“kệ đi. Mình phải có niềm tin vào chú Bằng chứ” Lắc đầu, Long khẽ bấm bấm một câu sau đó kích vào vị tướng trên bảng danh sách

“Xác nhận truyền thừa: Chúa tể bóng tối: Zed”

Theo tiếng nói của Ren, lập tức từ linh trận trên tay cô, một đạo năng lượng hắc ám tỏa ra tà ác khí tức bắn về phía Nguyễn Bằng.

Chỉ thấy Nguyễn Bằng toàn thân run lên, trên khuôn mặt toát ra vẻ thống khổ cùng kinh hoàng

“Đi thôi, thời gian truyền thừa có lẽ kéo dài mấy ngày. Chúng ta có thể làm chi là đợi chờ mà thôi”

Long cảm thán một câu, sau đó lôi kéo Ren với Rin rời khỏi căn phòng, để lại Nguyễn Bằng đang đấu tranh tư tưởng với một kẻ khác trong đầu mình. Bên ngoài phòng khách, Nguyễn Mẫu Đơn cùng với Trần Phương đứng đợi sẵn ở đó. Thấy Long đi ra, Nguyễn Mẫu Đơn liền vội vàng chạy tới:

“Long, cha chị thế nào rồi?”

Âm thanh mang theo sự lo lắng vô cùng.

“Em đã làm hết cách. Cha chị có thành công vượt qua hay không tất cả là nhờ vào định lực của ông ấy”

Long nhún vai trả lời

Nghe thế, Nguyễn Mẫu Đơn cũng biết thời gian tới là thời điểm quan trọng nhất của cha mình, cô khẽ gật đầu, mang theo tâm trạng lo âu rời đi.

Thấy thế, Long huyếch nhẹ về phía Trần Phương đang ngơ ngác đứng đó, nói nhỏ:

“Mau đuổi theo, lúc này cô ấy cần nhất người quan tâm an ủi. Là thời cơ tốt ah”

“Ặc. Vậy ta đi trước” Trần Phương hai mắt sáng rực, khẽ nói một tiếng với Long rồi vội vàng đuổi theo.

Nhìn Trần Phương bộ dạng cuồng quyết như vậy, Long không khỏi lắc đầu cười cợt. Đôi bạn trẻ này, muốn tu thành chín quả còn cần một thời gian dài ah.

“Công tử. Lão gia cho gặp ngài”

Đúng lúc này, hư không tan vỡ, lập tức một người xé rách không gian bước ra. Là một lão nhân lớn tuổi, ăn mặc quần áo quần gia, ánh mắt bình thản nhìn về phía Long hạ lệnh:

Sự xuất hiện của lão nhân không khiến Long kinh ngạc là bao, hấn kinh ngạc chính là câu nói từ lão nhân. Trầm mặc một hồi, hấn gật đầu đáp:

“Uhm. Ta biết rồi”

Nói xong, tâm niệm khẽ động, phong nguyên tố liền tích tụ dưới chân, đưa Long bay lên cao, sau đó hấn hóa thành bạch quang bắn về phía đỉnh núi.

Đỉnh núi, đứng trước nhà thờ tổ Nguyễn gia, Long không khỏi cảm khái, trong lòng cảm xúc ngổn ngang.

Đã gần năm năm kể từ khi hấn rời khỏi gia tộc, từ đó đến nay hấn cũng chưa từng trở lại chốn này, một nơi có nhiều kỉ niệm với hấn.

“Long đó à. Vào đi”

Đúng lúc này, từ trong ngôi chùa, một giọng nói già nua mang theo vẻ ôn hòa vang lên cắt đứt mạch suy tư của Long.

Nghe được giọng nói quen thuộc mà đã năm năm rồi hấn mới nghe lại, Long hai mắt khẽ đỏ lên, hít một hơi thật sâu bước từng bước một vào bên trong.

Bên trong nhà thờ tổ có một khoảng sân rộng lớn với cây cỏ bao phủ xung quanh tạo không khí tươi mát, sáng khoái. Tại giữa sân là một bộ bàn ghế đá, một ông lão với vẻ ngoài phúc hậu, râu tóc bạc phơ giống, trên người mang theo một cỗ khí thể xuất trần, không thuộc phẩm trần. Ông lão ngồi đó, đang nhâm nhi chén trà trong tay, hai mắt toát lên một sự hưởng thụ.

Nhìn thân ảnh quen thuộc, Long âm thanh nghẹn ngào:

“Ông nội”

Trong cuộc đời của Long, hấn sợ nhất hai người là “người đã biến hấn thành Long Hoàng”, người thứ hai là Nguyễn Mẫu Đơn. Thế nhưng, hấn kính trọng nhất chỉ có một, đó là ông nội hấn Nguyễn Bá Thành.

Nếu không phải là vì mơ ước trở thành Ông Tổ Ngành Giải Trí thì Long cũng sẽ không bao giờ cãi lệnh Nguyễn Bá Thành, sẽ ở lại gia tộc làm tròn danh phận của Long Hoàng Long Tộc chứ không phải bên ngoài mấy năm liền.

Năm năm gặp lại, Long phát hiện thật không ngờ mình lại nhớ ông đến vậy.

“Không tệ... Không tệ, mới có ba năm mà thực lực đã đạt tới Dẫn Nguyên Cảnh. Con không làm cho ta thất vọng ah” Nguyễn Bá Thành mang theo vẻ tán thưởng nhìn Long. Thân là một tên Độ Không Cảnh siêu cấp cường giả, ông hoàn toàn có thể nhìn ra thực lực của Long, và thực lực của Long khiến ông chấn động vô cùng.

“Ông nội quá khen. Năm năm không gặp, ông vẫn khỏe chứ?” Long khẽ nói một câu khiêm tốn, sau đó mở miệng hỏi han.

“Ta sao? Không bị con làm tức chết đã may lắm rồi ah” Nguyễn Bá Thành trừng mắt nhìn Long, âm thanh mang theo một sự bất mãn vô cùng.

Nghe thế, Long không khỏi gãi đầu. Quả thật việc hấn rời khỏi gia tộc khiến cho ông nội mình bị tức không hề nhẹ. Dù sao, trong mắt Nguyễn Bá Thành, hấn cũng là một đứa trẻ ngoan ngoãn, vâng lời ah

“Dẫu vậy, đến giờ ta không thể không xin lỗi con vì lời nói của ta năm đó. Ta quả thật sai trong việc này ah. Con đường giải trí không phải là vô bổ, ít nhất hai bộ Tru Tiên và Tây Du Kí của con đã khiến rất nhiều cường giả đột phá”

Nguyễn Bá Thành cảm thán một câu, trong giọng nói không dấu nổi sự rung động cùng một tia hồ thẹn

Nghĩ lại năm đó mình ra sức ngăn cản Long viết tiểu thuyết, làm hoạt động giải trí, ông trong lòng cảm thấy vô cùng không có ý tứ.

Nếu như lúc đó, Long nghe lời ông mà từ bỏ tất cả thì giờ liệu rằng sẽ khiến cho quý tộc vũ trụ đột phá, để nhân loại có thể bước vào cảnh giới Thiên Nhân Cảnh trong truyền thuyết

“Mà thôi, bỏ qua chuyện này đi. Ta lần này gọi con tới đây là muốn nói với con về tương lai của Bát Cổ Hoàng Tộc cùng kế hoạch Thiên Quốc của con” Nguyễn Bá Thành khuôn mặt nghiêm túc cực kì nói ra một câu khiến Long không khỏi chăm chú

Không ai biết Long cùng với Nguyễn Bá Thành nói với nhau điều gì, chỉ biết khi Long rời khỏi nhà thờ tổ Nguyễn gia, trên mặt hấn mang theo nụ cười đậm đặc, trong mắt lóe lên một sự hưng phấn kì lạ, khẽ lâm bầm một câu mang theo sát khí đậm đặc

“Ngô gia, Lý gia, Đinh gia, Lê gia. Các nguoi chuẩn bị đội diệt vong đi”

Đúng lúc này, âm thanh của Nguyễn Bá Thành vang lên từ trong nhà thờ tổ, một câu nói khiến Long không khỏi run lên, trong mắt toát lên sự vui vẻ

“Long. Năm đó là lỗi của ta, ta đã sai khi ngăn cản con thực hiện ước mơ của mình. Ta rút lại yêu cầu của mình, con có thể bất kì lúc nào trở lại Nguyễn gia”

Hướng dẫn kiếm bạc, điểm cống hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 2740

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 1761 bạc

Đã đăng 2 truyện và 319 chương

Được cảm ơn 8284 lần

Reading(6244,2672814,0); if(\$.cookie('cbackground'))
{\$('#wrap').css('background',\$.cookie('cbackground'));if(\$.cookie('cbackground')=='#232323')\$('.chapter').css('color','#777');} if(\$.cookie('cfont'))
\$('.chapter').css('font-family',\$.cookie('cfont')); if(\$.cookie('csize')) \$('.chapter').css('font-size',\$.cookie('csize')); if(\$.cookie('cline'))
\$('.chapter').css('line-height',\$.cookie('cline')); if(\$.cookie('cfull')=='container') \$('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen cv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-190/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 181: Không Đề

“Đã ba ngày trôi qua rồi, Ngô Lậu cùng Ngô Hiên Viên vẫn chưa trở về, chẳng lẽ..”

Bên trong phòng khách, Ngô Giang Mai mang theo tâm trạng buồn bực đi lại khắp nơi, trong mắt lóe lên một sự lo âu vô cùng

Đã ba ngày trôi qua, Ngô Lậu cùng Ngô Hiên Viên đi ám sát Long đến nay chưa có một tin tức hồi báo lại, giống như bọn họ hoàn toàn biến mất khỏi thế gian vậy. Điều này khiến Ngô Giang Mai không khỏi lo lắng, hấn sợ nhất chính là cả hai đã thất thủ, bị Nguyễn gia bắt được

“ Gia...gia chủ, không xong rồi”

Đúng lúc này, một tên cảnh vệ mang theo khuôn mặt trắng bệch từ bên ngoài chạy vào, bộ dạng sợ hãi vô cùng, giống như nhìn thấy một việc gì đó vô cùng đáng sợ vậy

Thấy thế, Ngô Giang Mai không khỏi trầm xuống, lạnh giọng:

“ Có chuyện gì?”

“ Gia chủ, ngài mau nhìn bên ngoài đi” Tên cảnh vệ lấp bắp chỉ về phía ngoài

Ngô Giang Mai đi ra khỏi phòng, ngay lập tức khuôn mặt hấn trắng bệch, toàn thân run lấy bầy, trong mắt lóe lên một vẻ kinh hoàng cùng tuyệt vọng

Chỉ thấy , phía trên bầu trời bao phủ lấy mấy chục km Ngô gia là vô số quả tên lửa. Điều khiến người ta chết lặng là, những quả nguyên tử này phần lớn là bom nguyên tử , ngoài ra còn có năm quả tên lửa lớn nhất và cũng có uy lực khủng khiếp nhất: Bom H

Với số lượng tên lửa đã đạt tới ngàn quả như thế này, một khi rơi xuống đủ để thổi bay cả một thành phố chứ nói chi đến một Ngô gia nhỏ nhoi

“ Akuma, năng lực của ngươi thật cmn chứ nghịch thiên ah. Với căn này Bom nguyên tử cùng năm quả bom H. Đủ để thổi bay một nửa đế quốc đó.” Trên không Trần Phương đứng trên lá chắn của mình, ánh mắt khiếp sợ, bộ dạng chấn động vô cùng nhìn Akuma lấp bắp kêu lên

Hấn rất rõ ràng những quả tên lửa này là do Akuma tạo nên, chỉ một cái phát tay liền tạo nên mấy trăm quả bom nguyên tử, năng lực này thật quá bá đạo, quá không khoa học ah

“ Ha...ha, năng lực của ta cũng không tính là mạnh. Trong team còn có rất nhiều người mạnh hơn ta ” Akuma cười cợt nói một câu khiến Trần Phương hai mắt sáng ngời

“ Được rồi, mọi người ở đây, ta đi gặp Ngô gia chủ nói chuyện à. Mà cũng chẳng có chuyện gì để nói, chi là hỏi xem hấn có điều gì muốn nói trước khi chết không mà thôi”

Long cười, hai mắt tràn đầy sát cơ . Ngô gia giám phái người ám toán hấn, như vậy hấn cũng không nhất thiết phải nhân từ tha cho bọn họ một mạng. Ngày hôm nay, Ngô gia tất diệt

Nhìn đầy trời tên lửa, Ngô Giang Mai trong mắt tràn đầy tro tàn cùng hối hận. Xong! Xong thật rồi. Lần này Ngô gia hoàn toàn diệt vong rồi.

“ Ngô gia chủ. Xem ra ngài không biết thức thời ah. Lại dám phái người tới ám sát ta. Có vẻ như ngày quyết tâm muốn cùng ta đối địch phải không?”

Âm thanh của Long vang lên trên không khiến Ngô Giang Mai giật mình vô cùng, hấn ngẩng đầu, dùng ánh mắt khổ sở cùng hối hận nhìn Long:

“ Long Hoàng đại nhân, chuyện ám sát ngài là lỗi của ta, không liên quan gì tới Ngô gia. mong ngài niệm tình tương giao giữa Ngô gia và Nguyễn gia mấy năm nay mà tha cho Ngô gia chúng ta một mạng. Chúng ta nguyện lấy Khí Vận Ân ra để trao đổi”

Đến lúc này, Ngô Giang Mai hoàn toàn biết mình không còn đường lui rồi.

Trong Bát Cổ Hoàng Tộc, Long nổi tiếng thù dai, một khi đã động tới hấn, hấn tất trả thù cho bằng được.

Ngô Giang Mai biết điều này, và biết rõ hậu quả của việc ám sát thất bại

Vì thế, hấn chỉ có thể lấy Khí Vận Ân ra làm vật trao đổi, cầu xin Long không diệt Ngô gia. Chứ nếu không, Ngô gia bị diệt, hấn không còn mặt mũi nào gặp mặt tổ tiên dưới suối vàng

Chỉ là Long sẽ để hấn toại nguyện sao? Đáp án hiển nhiên là không rồi

Trăm thảo trừ căn, để phòng ngừa hậu họa sau này cùng kế hoạch của hấn thành công mỹ mãn, Ngô gia tất diệt vong

Lần này, không như Đinh gia và Vũ gia chỉ là hai gia tộc nhỏ nhoi, Ngô gia là một siêu cấp gia tộc tồn tại mấy ngàn năm, bí mật có rất nhiều, muốn Ngô gia bị diệt chỉ có một : Giết sạch

“ Ta đã cho các ngươi một đường lui, thế nhưng các ngươi lại dám ám sát ta chứng tỏ các ngươi đã cùng ta đối địch

Đã như vậy, ta cũng không cần phải nhân từ nữa. Hôm nay, ta tuyên bố, Ngô gia vĩnh viễn biến mất khỏi Bát Cổ Hoàng Tộc” Long âm thanh vang vọng khắp Hoàng Long Sơn, bất kì ai đều nghe được câu này

Nhìn vô số bom nguyên tử phía trên ngọn núi Ngô gia, tất cả mọi người không khỏi hít một ngụm khí lạnh, trong mắt toát lên một sự hoảng sợ cùng kinh hãi. Lần này, Nhất Thiên Long Hoàng thật sự không đùa, hắn muốn diệt Ngô gia

Từ trong câu nói cùng ánh mắt của Long, Ngô Giang Mai hoàn toàn nhìn thấy sự quyết tâm của Long. Đã vậy, Ngô Giang Mai cũng không cần phải dùng thái độ ôn hòa nữa. Chỉ thấy hắn khuôn mặt trở lên âm trầm cực kì, âm thanh mang theo sát ý cùng uy hiếp.

“Nhất Thiên Long Hoàng, làm người thì cũng đừng nên ép người quá đáng. Người nghĩ chúng ta sẽ dễ yên cho người diệt Ngô gia sao?”

Ý nghĩa trong câu nói của hắn rất đơn giản, nếu Long vẫn cứ tiếp tục giữ ý định diệt Ngô gia, thì hắn sẽ bị cưỡng giả Ngô gia tìm cách tiêu diệt

“Ha...ha, Vậy hôm nay ta muốn xem, là ai có thể ngăn cả diệt Ngô gia”

Đối mặt với uy hiếp của Ngô Giang Mai, Long không chút nào sợ hãi mà còn cuống vọng cười lớn, sau đó phát tay

Lập tức, đầy trời tên lửa như vô số viên thiên thạch từ trên không rơi thẳng về phía Ngô gia với tốc độ khủng bố

Thấy một cảnh này, Ngô Giang Mai khuôn mặt biến sắc, hắn thật không ngờ tới Long vậy mà thật sự động thủ. Chẳng lẽ hắn không sợ Độ Không Cảnh của Ngô gia trả thù sao

Tuy vậy, tình thế ngàn cân treo sợi tóc khiến Ngô gia không nghĩ được nhiều. Vội vàng quay đầu về phía một tên cảnh vệ, Ngô Giang Mai quát lên:

“Nhanh, mau khởi động hệ thống phòng thủ”

“Không xong, gia chủ, hệ thống phòng thủ của chúng ta đã bị virus xâm nhập, đã bị hủy diệt hoàn toàn” Tên cảnh vệ kia chưa kịp thực thi mệnh lệnh của Ngô Giang Mai thì âm thanh kinh hoàng của một tên khác vang lên

“Đừng phí công vô ích, toàn bộ hệ thống phòng thủ của các người đã bị Chúa Tể Thế Giới Ảo phá hủy rồi. Ngô Giang Mai, hãy chứng kiến ngày tàn của các người ah.” Như là nghe được phía dưới nói chuyện, Long nhàn nhạt nói ra một câu, một câu không khác gì một lời tuyên bố: Ngô gia đã xong rồi

Ngô Giang Mai còn định nói gì đó nhưng cũng không kịp. Bởi vì, đầy trời tên lửa đã hoàn thành nhiệm vụ của nó: Rơi xuống mặt đất

- Oanh...Oanh

Vô số tiếng nổ vang lên, mặt đất rung chuyển dữ dội như là xảy ra động đất, một cột khói hình nấm đậm đặc mang theo sức nóng khủng bố lấy Ngô gia làm trung tâm bao phủ toàn bộ ngọn núi, thậm chí còn lan tỏa sang các ngọn núi còn lại

Rất lâu sau, dị tượng mới biến mất. Trong ánh mắt chăm chú của những người chứng kiến, làn khói bụi từ từ biến mất và để lộ ra hình ảnh bên trong đó

Và khiến mọi người khiếp sợ, chấn động vô cùng chính là bên trong khói bụi, ngọn núi Ngô gia đã hoàn toàn biến mất mà thay vào đó là một bãi phế tích ngổn ngang. Một ngọn núi cao lớn vậy mà chỉ trong tích tắc liền bị hủy diệt, uy lực này khiến lòng người tê tái không thôi

“Nguyễn... Tuấn... Long, ta giết ngươi”

Đúng lúc này, một tiếng gào thét thê lương mang theo vô tận sát khí vang lên từ trong đồng đồ nát. Sau đó, mười bóng người bay ra, ánh mắt tập trung về phía Long,

Mười người này thực lực đều cực kì khủng bố, tám tên Độ Khí Cảnh cùng hai tên Độ Không Cảnh. Những người này, đều là những kẻ mạnh nhất Ngô gia. Và giờ bọn họ đang dùng ánh mắt đàng đàng sát khí, dùng một thế gần như điên cuồng hướng về Long đánh tới

Ngô gia hoàn toàn biến mất, tâm huyết mấy ngàn năm của tổ tiên liền bị phá hủy chỉ trong một ngày khiến những người còn sống sót của Ngô gia cực kì căm phẫn, bọn họ trở nên điên cuồng. Hiện tại, bọn họ mặc kệ tất cả mọi thứ, hắn chỉ có một ý niệm, đó chính là giết chết kẻ thù đang đứng trước mặt mình

Đối diện với mười người như hung thần mang theo khí thế cùng sát cơ khủng bố, Long hoàn toàn không chút nào sợ hãi, trên mặt vẫn treo nụ cười vô cùng tự tin

“Muốn động đến cháu ta, trước bước qua xác ta đã”

Một giọng nói uy nghiêm, tràn đầy sự bá đạo vang lên. Sau đó phía sau Long, Nguyễn Bá Thành cùng quần gia của mình phá không hiện ra, thân hình quý mị tiêu thất, một giây sau xuất hiện trong đám người, mục tiêu chính là hai tên Độ Không Cảnh

“Nguyễn Bá Thành, Nguyễn Nô. Cháu các người diệt Ngô gia chúng ta, hôm nay ta quyết không bỏ qua cho các người”

Một tên lão gia Độ Không Cảnh dùng giọng nói âm trầm, sát khí trùng thiên. Ngô gia bị diệt, hắn quyết mang Nguyễn gia cùng Long chôn cùng

“Ha...ha, ở trước mặt ta dám nói câu đó. Người thật muốn chết”

Nghe thế, Nguyễn Bá Thành cười lớn một tiếng, sau đó trên khuôn mặt phúc hậu của ông bao phủ một tầng băng sương, đôi mắt lạnh lẽo nhìn lão già.

Thân hình tốc biến tới gần đối phương, một quyền phá không đánh thẳng về phía trái tim đối phương

Thấy thế, quả gia Nguyễn Nô – người đầy tớ trung thành của Nguyễn Bá Thành cũng động thủ, đối thủ của ông chính là tên Độ Không Cảnh còn lại

Bốn siêu cấp cường giả chiến đấu trên tầng trời cao nhất thì phía dưới cũng diễn ra một cuộc chiến không liệt. Một cuộc chiến mà bên Nguyễn gia chỉ có bốn tên Độ Khí Cảnh lại cùng với tám người Ngô Giang Mai đánh bất phân thắng bại

“Các người đến thật đúng lúc. Ta đang còn lo chưa tìm được ai để thử sức mạnh mới đây” Nguyễn Bằng sau lưng ngưng tụ một đôi linh dịch màu đen tỏa ra hắc khí bức người, trong mắt toát lên một sự hưng phấn vô cùng nhìn về phía mấy người Ngô Giang Mai

Thời gian ba ngày qua như ba năm với Nguyễn Bằng vậy, nỗi đau đến từ linh hồn, sự đấu tranh với thực thể thần bí với ý đồ xâm chiếm thân thể hắc khiến Nguyễn Bằng cảm tưởng chỉ muốn chết đi mà thôi, nhưng ông vẫn cắn răng chịu đựng, kiên cường chống trả .

Cuối cùng, mọi cố gắng của ông được đền đáp, ông đã đạt được một thứ sức mạnh khủng bố, mạnh mẽ mà trước đây ông chưa từng chứng kiến khiến ông cảm thấy hưng phấn , kích động vô cùng

Nguyễn Bằng vừa dứt lời, thân hình như một làn khói biến mất, chỉ trong tích tắc liền xuất hiện bên cạnh một tên Độ Khí Cảnh của Ngô gia, hai mắt lóe lên một tia khát máu

“Dấu Ấn Từ Thần”

Theo tiếng quát của Nguyễn Bằng, thân hình ông lập tức phân thành ba cái bóng ở ba hướng bắn về phía tên Độ Khí Cảnh vẫn còn đang ngơ ngác đứng đó mà không biết rằng ở trên đầu hắn, một dấu X đã xuất hiện

“Phân Thân Bóng Tối”

Đi xuyên qua cơ thể đối phương, Nguyễn Bằng tâm niệm khẽ động , lập tức, một cái phân thân do hắc khí tạo thành xuất hiện phía sau lưng kẻ địch. Nguyễn Bằng cùng cái bóng đối vị trí cho nhau, trong tay ngưng tụ một cái phi tiêu (cái bóng cũng như vậy) không chút do dự ném về phía đối phương

“Phi Tiêu Sắc Lém – Đường Kiếm Bóng Tối”

Theo một tiếng quát của Nguyễn Bằng, hai chiếc phi tiêu một từ hắc và một từ cái bóng như một tia sáng bắn về phía tên Độ Khí Cảnh, chưa dừng lại ở đó, chiếc bóng dơ hai tay lên, xoay một vòng , chém ra một đạo kiếm khí bắn về phía đối phương

Nói thì dài dòng, nhưng tất cả chỉ xảy ra trong tích tắc mà thôi. Từ khi Nguyễn Bằng động thủ đến khi combo hoàn thành tất cả chỉ diễn ra trong mấy giây ngắn ngủi, nhanh tới nỗi chưa ai kịp phản ứng gì cả

Lúc này, Nguyễn Bằng quay lưng lại với tên Độ Khí Cảnh, âm thanh vô tình, không chút tình cảm mang theo một tia hưng phấn vang lên:

“Vĩnh biệt”

-Oanh

Lời nói vừa ra, tên Độ Khí Cảnh lập tức mất thăng bằng, toàn thân trương phồng lên sau đó nổ tung hóa thành một mớ thịt vụn

--- p/s: không chơi Zed bao giờ nên cũng chả biết combo của nó kiểu gì .v

Nhìn Nguyễn Bằng chỉ trong mấy giây liền dễ dàng giải quyết một tên Độ Khí Cảnh, mọi người không khỏi hít một ngụm khí lạnh, trong mắt tràn đầy sợ hãi cùng giật mình

Sợ hãi là từ đám người Ngô gia, Nguyễn Bằng kỹ năng quý dị, ra tay tàn độc quả thật chấn nhiếp bọn họ

Còn giật mình chính là đồng đội của hắn, ba người Junie nhìn nhau sau đó lại nhìn sang Long đang đứng lơ lửng trên không, ánh mắt mang theo vẻ tán thưởng nhìn về phía Nguyễn Bằng

“Chắc, lần đầu tiên ta mới biết được trở thành phế nhân cũng có cái tốt của nó. Ít nhất là thu được sức mạnh cường đại ah” Junie cảm thán một câu

“Nếu không người cũng thử phế bỏ Linh Khí rồi nhờ công từ chữa khỏi ah” Nghe vậy,Zeb không khỏi reu reo bạn mình

Đối với lời nói trên chọc của Zeb, Junie phát tay, bộ dạng không mấy để ý cười nói

“Thôi, ta cũng không phải một tên thích tự ngược mà lại đi phá hủy Linh Khí. Mới cả thực lực hiện nay của ta cũng đã rất mạnh rồi”

Tuy nói vậy, khi nhìn về phía Nguyễn Bằng đang thi triển thần uy, trong mắt hắn cũng không khỏi lóe lên một tia hâm mộ

Đợt 2: Kiếm bạc, điểm công hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 2862

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 4277 bạc

Đã đăng 2 truyện và 320 chương

Được cảm ơn 8290 lần

```
Reading(6244,2674453,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-191/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 182: Diệt Ngô Gia

Nguyễn Bằng tiến xong một tên Độ Khí Cảnh về châu tổ tiên, hắn không dừng lại mà như một tên sát thủ với ánh mắt của một con sói nhìn về đám cường giả Ngô gia như nhìn con mồi vậy

Gần một tháng trở thành phế nhân, hắn đã ghen đủ rồi. Hiện tại, thực lực khôi phục, Nguyễn Bằng không chỉ muốn thử năng lực mới của mình mà còn muốn qua đó phát tiết toàn bộ những gì buồn bực đã tích tụ cả mấy ngày nay

Thân hình lóe lên, Nguyễn Bằng liền hóa thân thành tử thần, bắt đầu công việc thu gặt sinh mạng của mình

Thấy Nguyễn Bằng một mình quấy cả team, ba người Junie há lại đứng nhìn, cả ba người nhìn nhau, không chút do dự nhảy vào tham gia bữa tiệc

Trong bảy người của Ngô gia đang bị bốn người của KillGod chém giết thì có một người là không bị bọn họ để ý. Chính là Ngô Giang Mai

Chỉ thấy, hắn thân hình thoát ần thoát hiện rất khó bị bắt, thân hình như một con gió đi qua lại trong chiến trường. Tầm mắt nhìn về phía Long đang lơ lửng trên không, mang theo sát khí khủng bố

“Long. Chết đi”

Một tiếng nổ rống từ Ngô Giang Mai vang lên, ngay lập tức, hắn dơ lên trường thương, phong nguyên tố điên cuồng tụ tập dưới chân tạo ra một lực đẩy cực lớn đẩy Ngô Giang Mai với tốc độ âm thanh về phía Long

Một thương này mang theo toàn lực của một tên Độ Khí Cảnh trực tiếp phá không mà tới, trên đường Ngô Giang Mai đi qua, không khí bị xé rách tạo ra những tiếng rít gào

Đối mặt với một thương khủng bố này của Ngô Giang Mai, Long hoàn toàn không một chút sợ hãi. Trên mặt vẫn là nụ cười bình thản, như mọi chuyện đều nằm trong tay hắn

Mất thấy một thương này sắp trúng mình, Long hai mắt sáng rực, trên người bộc phát ra một cỗ khí thế khủng bố, bá đạo tuyệt luân

Dù cho Long thực lực chỉ là Dẫn Nguyên Cảnh, nhưng nên nhớ cỗ khí thế này là của một vị Chúa Rồng, một kẻ đứng đầu Long tộc thì há lại tầm thường?

Chỉ thấy cỗ khí thế mạnh mẽ tới nổi, Ngô Giang Mai trực tiếp bị cỗ khí thế này đánh bay, như điều đứt dây bay ra xa, khuôn mặt trắng bệch mang theo vẻ khó tin nhìn Long, gào lên:

“Khí thế này... Không thể nào? Một đứa trẻ chưa đến mười năm tuổi tại sao lại có thực lực Độ Khí Cảnh được cơ chứ?”

Khí thế của Long quả thật quá khủng bố, một cỗ khí thế mà đến hán cũng phải sợ hãi không thôi. Mà điều này chỉ có thể xảy ra khi thực lực của đối phương trên hán

Nhưng hán không tin, Long chỉ là một đứa trẻ chưa tới mười bốn tuổi. Dù có tu luyện từ trong bụng mẹ cũng không thể nào có thể đạt được thực lực như vậy. Hán thà tin rằng quy tắc vũ trụ không có thật còn hơn là tin những gì đang diễn ra trước mắt mình

Đối mặt với ánh mắt kinh hãi, khiếp sợ củ Ngô Giang Mai. Long hoàn toàn không để ý tới hán mà dơ tay lên, nhàn nhàn nói một câu:

“Tôi đây với ta nào. Phong Long”

“Ngao”

Một tiếng rỗng ngâm chấn động thương khung khiến đại địa rung chuyển dữ dội. Xung quanh, gió bỗng nhiên thổi mạnh, bỗng chốc trở thành cuồng phong loạn vũ bao phủ toàn bộ Hoàng Long Sơn khiến người xem hoảng sợ vô cùng

Chỉ thấy phía sau Long, một cách cổng hoàng kim mở ra, từ bên trong, một con rồng phượng tây màu xanh nhạt to bằng cả Hoàng Long Sơn xuất hiện. Mỗi lần đập cánh là một trận phong bạo nổ tung tạo thành vô số vòi rồng cắn xé xung quanh

- Ngao

Lúc này, con rồng ngẩng đầu gầm lên một tiếng kinh thiên. Từ trên người nó, một cỗ khí thế khủng bố lan tỏa ra xung quanh lập tức khiến cho tất cả yêu thú xung quanh Hoàng Long Sơn đều run sợ không thôi, tất cả đều quỳ rạp xuống, ánh mắt sợ hãi, kính ngưỡng nhìn lên không

“Đây là Đế Long? Ngươi... Ngươi...”

Nhìn Phong Long, toàn thân Ngô Giang Mai run lên lẩy bẩy, ánh mắt khiếp sợ tột đỉnh nhìn Long. Bỗng nhiên hán nhớ tới gì đó, ánh mắt rung động, khuôn mặt trắng xám mang theo vẻ khó tin nhìn Long

“Có vẻ như ngươi đã đoán đúng ra ah. Xin tự giới thiệu, ta là Nhất Thiên Long Hoàng, chúa tể của Long Tộc”

Như là biết rõ ý nghĩ của Ngô Giang Mai, Long không thèm che giấu mà đáp lại. Đối với một kẻ sắp chết, Long cũng không cần phải nói dối hán làm gì

Nghe thế, Ngô Giang Mai sững sờ, trong lòng không hiểu một dây lên một nỗi tuyệt vọng cùng hiểu ra. Hán nở nụ cười khổ, trên người sát khí đã không còn mà thay vào đó là một sự chán trường

“Thảo nào ngươi có thể biến Nguyễn gia trở lên như thế này! Thảo nào ngươi hoàn toàn không kiêng dè gì khi tiêu diệt chúng ta!. Thì ra ngươi chính là Long Hoàng của Long Tộc, ha... ha, Nhất Thiên Long Hoàng... Nhất Thiên Long Hoàng, ta phải nghĩ sớm hơn cơ chứ!”

Nói tới đây, trong lòng hán không khỏi dấy lên một sự hối hận, nếu như hán nghĩ ra thân phận của Long sớm hơn thì hán cũng sẽ không hạ lệnh ám sát Long mà sẽ sẵn sàng dâng Khí Vận Ẩn cho Long, ít nhất như vậy Ngô gia vẫn còn chứ sẽ không bị diệt vong như thế này

“Ngươi biết thì cũng đã quá muộn rồi! Hôm nay, ngươi chỉ có một kết cục mà thôi” Long mỉm cười, một nụ cười tràn đầy sát cơ

Nghe vậy, Ngô Giang Mai không những không sợ hãi mà còn ngẩng đầu cười điên cuồng. Âm thanh mang theo một sự cuồng vọng:

“Ha...ha, muốn giết ta, cũng không đơn giản vậy đâu. Ngô Gia Bí Thuật: Huyết Tế Huyết Ma “

Theo tiếng gầm của hán, sáu người còn lại đang cùng với bốn người Nguyễn Bằng đánh nhau bỗng nhiên khựng lại, hai mắt tròn thật lớn, cơ thể bành trướng cực hạn

- Uỳnh

Theo một tiếng nổ lớn vang lên, cả bảy tên Độ Khí Cảnh lập tức nổ tung, thế nhưng điều khiến người ta kinh ngạc là sau vụ nổ đó, cả sáu người hóa thành sáu quả huyết cầu bay về phía Ngô Giang Mai

“Nhất Thiên Long Hoàng. Hôm nay, dù có phải xuống địa ngục, ta cũng phải lôi ngươi theo cùng”

Đây là câu nói cuối cùng mà Ngô Giang Mai có thể nói được trước khi bị sáu huyết cầu bao phủ

Nhìn một cảnh này, Long hiếm được nghiêm túc. Thế nhưng chỉ là trong nháy mắt mà thôi, rất nhanh liền quay lại về bình thần như ban đầu. Trong mắt toát lên một tia dị sắc cười lạnh lạnh băng

“Huyết Tế? Muốn trở thành Huyết Ma sao? Vậy ta muốn xem Huyết Ma mạnh hay Phong Đế mạnh”

Nói tới đây, Long dơ lên Diệt Thần Kiếm trước mặt, đồng thời phía sau Phong Long cũng nghe theo sự điều khiển của hán, ngoan ngoãn bay tới phía sau cùng với chủ nhân mình và Diệt Thần Kiếm tạo thành một đường thẳng

“Dung Hợp – Biến Thân – Phong Đế”

Theo một tiếng quát lạnh của Long, từ trên người hắn bộc phát ra một cột sáng khổng lồ bắn thẳng lên không. Chỉ trong tích tắc, cột sáng biến mất như chưa từng tồn tại

- Roẹt... Oanh

Đúng lúc này, từ trên không, một trụ sáng phá không bắn thẳng xuống phía Long. Trụ sáng khổng lồ tới nỗi bao phủ luôn cả Phong Long bên trong.

Lập tức, một chùm sáng lấy Long làm trung tâm bắn ra xung quanh bao phủ cả Hoàng Long Sơn khiến những người đang xem không khỏi nheo mắt lại, không dám nhìn trực diện về phía cột sáng

Rất lâu sau, cột sáng biến mất để lộ ra những gì đang xảy ra bên trong. Chỉ thấy, lúc này đây, trên không trung chỉ còn lại hai người

Một tên quái vật cao tới 3m, toàn thân hoàn toàn do máu tươi làm ra, ánh mắt vô tình, không một chút tình cảm nhìn về phía người trước mặt

Trước mặt con quái vật thì là một chiến binh chỉ cao 2m mà thôi. Mặc trên người một bộ chiến giáp hoa lệ và tinh xảo, đầu đội mũ rồng trắng không nhìn thấy mặt, tay cầm Diệt Thần Kiếm, sau lưng áo choàng màu đỏ tung bay cùng với khí thế hủy thiên diệt địa, bá đạo tuyệt luân khiến bất kì ai cũng phải run rẩy mỗi khi đối diện với hắn

Một người một quái vật cứ đứng đó nhìn nhau không ai nói một câu. Mấy phút sau, cả hai cùng động, đồng loạt hóa thành bạch quang đâm thẳng vào nhau

- Uỳnh

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, một cột sóng năng lượng lấy trung tâm va chạm lan tỏa ra xung quanh. Sóng năng lượng mang theo uy lực thập phần khủng bố trực tiếp đánh bay vô số người xem, thổi tung mấy trăm căn nhà cũng vô số cây cối tồn tại trong Bát Cổ Hoàng Tộc.

Chỉ trong chốc lát, cả vùng Hoàng Long Sơn trở thành phế tích. Mặc dù không có thương vong về người nhưng cũng đủ khiến cho bọn họ một phen khiếp vía, ánh mắt hoảng sợ nhìn lên không

Trên không, Long lúc này đã hóa thân thành Phong Đế, thực lực đạt tới Độ Không Cảnh cường giả. Còn Ngô Giang Mai, hắn cũng như Long, biến thành Huyết Ma, thực lực cũng đạt tới Độ Không Cảnh

Hai người ở trên không trung điên cuồng chém giết, bất phân thắng bại. Hiện tại, trong đầu bọn họ chỉ có một ý niệm: Giết chết đối phương

“Siêu Bảo Hủy Diệt”

Theo một tiếng quát này của Long, bầu trời lập tức tối sầm lại, mây đen cuộn cuộn kéo tới. Từ bên trong mây đen, vô số vòi rồng xuất hiện hướng về phía Huyết Ma chém tới

Thấy thế, khuôn mặt xấu xí của Huyết Ma vẫn không biến đổi, chỉ thấy nó mồm mở thật lớn, từ bên trong miệng, một hấp lực khổng lồ nuốt lấy toàn bộ vòi rồng

Chưa dừng lại ở đó. Sau khi nuốt xong, trên người Huyết Ma hiện lên vô số linh trận, không để Long phản ứng, từ những linh trận, vô cùng vô tận trụ máu mang theo mùi tanh tươi cùng uy lực đáng sợ bắn về phía Long

“Chắc. Có thể nuốt đòn đánh của đối thủ chuyển hóa thành năng lượng bản thân. Năng lực không tệ ah. Thật không biết ngươi có thể chịu được mấy chiêu của ta”

Long khẽ nói một câu. Trong mắt Long, Ngũ Hành Long Nhãn xoay tròn liên tục, hắn hoàn toàn có thể nhìn ra vừa rồi Huyết Ma đã chuyển hóa toàn bộ vòi rồng thành nguồn những trụ máu bắn trả về phía mình

Hắn vừa nói xong thì cũng là lúc đầy trời trụ máu bắn tới hắn, hoàn toàn phong tỏa mọi đường đi, tạo thành thế thiên la địa võng không cho hắn thoát ra ngoài

Tình thế ngàn cân treo sợi tóc nhưng Long vẫn giữ được thái độ bình tĩnh, trên khuôn mặt tuấn đạt vẫn là một vẻ bình thản như không.

“Đế Long Diễm”

Dơ lên Diệt Thần Kiếm, Long khẽ quát một tiếng. Lập tức, từ trên người hắn bộc phát ra một ngọn lửa màu tím sẫm lan truyền ra xung quanh. Đế Long Diễm lan tỏa đến đâu là những trụ máu tan biến tới đó

Thấy một chiêu này của mình thất bại, Huyết Ma gầm lên một tiếng ghê rợn. Nó toàn thân trương lên, sau đó nổ tung hóa thành đầy trời mưa máu

Khiến người khác kinh hãi chính là đầy trời mưa máu vậy mà lại ngưng tụ lại với nhau, tạo nên vô số Huyết Ma. Mặc dù chỉ còn 2m chiều cao, thế nhưng lại thắng ở số lượng

Nhìn một đạo quân mấy ngàn con quái vật đang gầm rú hướng mình đánh tới. Long trong mắt lóe lên một tia khinh thường

“ Muốn chơi số lượng?.. Thật không biết lượng sức mình. Để ta xem người sống thế nào dưới một chiêu này của ta”

Long bay lên cao, một kiếm chi thiên, từ trên lưỡi kiếm, một linh trận màu trắng xám xuất hiện tạo ra một lực hút điên cuồng hút lấy phong nguyên tố xung quanh

Vô cùng vô tận phong nguyên tố cùng với mây đen cuộn cuộn ngưng tụ lại một chỗ tạo thành một vòi rồng khổng lồ, một vòi rồng cao tới mấy trăm mét đủ là người ở phía dưới nhìn vào cũng không khỏi hít một ngụm khí lạnh

Vòi rồng hình thành nhưng Long cũng không dừng lại, chỉ thấy hần tâm niệm khẽ động, Đế Long Diễm lập tức từ trong cơ thể lan tỏa vào bên trong vòi rồng.

Lập tức, toàn bộ vòi rồng liền bị Đế Long Diễm bao phủ, biến thành màu tím, tỏa ra sức nóng kinh khủng khiếp. Nóng đến nỗi dù ở dưới mặt đất mấy ngàn mét nhưng người xem vẫn có thể cảm nhận được độ nóng khủng khiếp từ nó

“ Chết đi. Vòi Rồng Lửa”

Theo tiếng quát của Long, hần buông kiếm. Lập tức, Đế Long Diễm liền hóa thành bạch quang mang theo Vòi Rồng Lửa như một mũi tên bắn về phía mấy ngàn Huyết Ma đang hướng về phía Long

Đế Long Diễm là ngọn lửa đại biểu cho Chúa Rồng, há lại có uy lực tầm thường?.

Chỉ thấy Vòi Rồng Lửa đi đến đâu là mang theo sức nóng kinh khủng khiếp thiêu đốt Huyết Ma không còn một mống. Bọn chúng ngay cả kêu cũng không kêu nổi một câu lập tức hóa thành tro tàn

- Phụt

Đúng lúc này, một bóng người từ trong Vòi Rồng Lửa bay ra ngoài, không phải ai khác chính là Ngô Giang Mai. Chỉ là lúc này hình tượng của hần có thể nói là vô cùng thảm , quần áo, tóc tai hoàn toàn bị thiêu rụi, toàn thân cháy khét lẹt, khí thế trên người yếu ớt vô cùng.

Lúc này, Ngô Giang Mai khuôn mặt trắng bệch như người sắp chết, dùng một ánh mắt sợ hãi nhìn về phía Long kêu gào:

“ Không ... ta không tin một đứa trẻ như ngươi lại mạnh như vậy?”

Huyết Ma là tuyệt chiêu cuối cùng của Ngô gia. Ngô Giang Mai tin tưởng, một khi thi triển ra chiêu này, hần có thể giết chết được Long

Thế nhưng ,sự thật phũ phàng. Dù hần có dùng tới tuyệt chiêu nhưng cuối cùng vẫn bị đối phương đánh bại. Hần tuyệt vọng, chán nản nhưng nhiều hơn là sự khó tin , khiếp hãi từ tận đáy lòng

Đến giờ, hần mới biết được vị Nhất Thiên Long Hoàng mà cả Bát Cổ Hoàng Tộc nể sợ không chỉ có trí tuệ tuyệt luân mà thực lực cũng thần khiếp quỷ sầu, sâu không thể lường được

Đối mặt với ánh mắt sợ hãi của Ngô Giang Mai, Long vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh, âm thanh băng giá, như một lời tuyên án tử hình vang lên:

“ Ta nói rồi, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết. Yên tâm, dưới hoàng tuyền ngươi sẽ không cô đơn đâu. Hai tên Độ Không Cảnh của Ngô gia các ngươi cũng rất nhanh theo ngươi thôi”

Nói xong, không đợi Ngô Giang Mai phản ứng, phong nguyên tố ngưng tụ thành một cơn mưa kiếm mang theo sát lạnh khí tức bắn về phía Ngô Giang Mai, không để hần kịp kêu một tiếng liền chém hần thành trăm mảnh. Hóa thành một trận huyết vũ tan biến theo gió

Đồng thời, phía xa, Diệt Thần Kiếm mang theo Vòi Rồng Lửa bắn thẳng lên không. Ở trên đó, là cuộc chiến khốc liệt giữa Nguyễn Bá Thành, Nguyễn Nô cùng hai tên Độ Không Cảnh Ngô gia

Cảm nhận phía sau mình sức nóng kinh khủng, Nguyễn Bá Thành cùng Nguyễn Nô sửng sờ quay đầu lại. Khuôn mặt lập tức biến sắc, dùng tốc độ nhanh nhất rời đi

Chỉ chờ có vậy, Long tâm niệm khẽ động, lập tức sử dụng thần thông của Độ Không Cảnh: Phá Vỡ Không Gian

Chỉ thấy, theo tâm niệm của hần, không gian đổ nát. Một lỗ đen khổng lồ xuất hiện bên cạnh Diệt Thần Kiếm nuốt chửng lấy nó

Về phía hai tên Độ Không Cảnh Ngô gia, bọn họ chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì khuôn mặt lập tức trở nên trắng bệch. Bởi vì, ngay trước mặt bọn họ, một lỗ đen xuất hiện, từ bên trong lỗ đen, Diệt Thần Kiếm mang theo Vòi Rồng Lửa dùng tốc độ ánh sáng bắn về phía họ

- Oanh

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng khắp Hoàng Long Sơn, một dải sáng màu tím từ trung tâm vụ nổ lan tỏa ra xung quanh . Cả bầu trời chỉ trong chớp lát trở lên sáng rực

Đợt 2: Kiểm bạc, điểm công hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 3200

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 4312 bạc

Đã đăng 2 truyện và 321 chương

Được cảm ơn 8315 lần

```
Reading(6244,2676114,0); if($.cookie('cbackground'))
$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-192/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Kết Thúc (1)

“Đây chính là sức mạnh của Linh Sư sao! Thật là khủng khiếp”

Cách đó không xa, Akuma trên khuôn mặt toát lên một vẻ hướng tới. Trong mắt tràn đầy sự kinh ngạc cùng hâm mộ

Mặc dù hắn là Chúa Tể Thế Giới Ảo, thế nhưng tổng thể thực lực mà nói, hắn hoàn toàn không thể bằng Long.

Thực lực của Akuma hoàn toàn phụ thuộc vào khoa học kỹ thuật của thế giới này, trừ khi thế giới này chế tạo ra những vũ khí khủng bố, đủ sức tiêu diệt Độ Không Cảnh, Thiên Nhân Cảnh,... thì lúc đó hắn mới có thể có thực lực mạnh mẽ như Long

Vì thế, đối với chức nghiệp khủng bố nhất, mạnh mẽ nhất của vũ trụ, AKuma cực kì ham muốn, rất mong mình có thể tu luyện được. Chỉ là hắn biết điều này hoàn toàn không thể xảy ra (đơn giản là vì ta sẽ không cho Akuma bá đến nổi vậy)

Không chỉ Akuma mang theo tâm trạng như vậy mà kể cả Ngọc Tuấn đứng phía dưới cũng dùng ánh mắt ngưỡng mộ cùng hưng phấn nhìn Long

Long đã từng nói với hắn rằng có thể cho hắn có được thực lực, trở thành một cường giả mạnh mẽ, càng quan trọng hơn là việc này sẽ giúp hắn có bước đi cực lớn trong việc tìm ra Thế Giới Hư Không. Đối với tương lai sau này của mình, Ngọc Tuấn tràn ngập mong đợi

“Đây mới là thực lực chân chính của đội trưởng sao? Thật là khủng bố? Nực cười ta còn định cùng hắn đánh một trận ah, thật là không biết tự lượng sức mình” Trần Phương ánh mắt mang theo một vẻ buồn bực cùng chiến ý dào dạt nhìn Long cười khò.

Đến giờ, hắn mới biết việc làm của mình trước đây là ngu xuẩn cỡ nào. Trong lòng thầm kêu may mắn khi đối phương đã biết thân phận của mình, nếu không mình đã là người thiên cổ từ lâu rồi

“Thằng cháu ta thật là, không hết làm người khác kinh ngạc ah” Trên không, Nguyễn Bá Thành nhìn Long một chiều giết chết hai tên Độ Không Cảnh, trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn, không nhịn được cảm thán một câu

“Lão gia nói đúng. Dù là ta đến giờ vẫn không hết kinh hãi về thực lực của hắn”

Nguyễn Nô âm thanh bình thản, thế nhưng ánh mắt gắt gỏng, chấn động nhìn về phía Long cho thấy đối phương cũng không bình tĩnh như bề ngoài

Lúc này, trên không dị tượng cũng biến mất, trời quang mây tạnh. Nếu không phải trên không thỉnh thoảng truyền ra những dòng năng lượng bức người thì mọi người đều không tin rằng vừa có một cuộc chiến xảy ra

Tại cả vùng trời đó, chỉ còn lại mấy người Long là lẳng lẳng đứng đó, còn cường giả Nguyễn gia thì đã hoàn toàn biến mất. Hiển nhiên, đúng như những gì

Nguyễn Bá Thành nói, hai tên Độ Không Cảnh cuối cùng của Nguyễn Gia đã chết dưới một chiêu này của Long

“Chắc, lần này thu hoạch lớn ah. Hai tên Độ Không Cảnh vậy mà thu được tận một ngàn linh hồn/một người? Nội tại mới “Thôn Phệ Linh Hồn” của Thresh quả thật là thứ tốt ah”

Cảm nhận tại một góc nào đó trong cơ thể mình, hai quả cầu linh hồn đang bị Lòng Đền hấp thu, Long không khỏi cảm thán một câu

Thôn Phệ Linh Hồn là phiên bản thăng cấp nội tại “Đọa Đầy” của Thresh. Công dụng vẫn như vậy chỉ là khi giết Linh Sư, số lượng linh hồn thu được sẽ tương ứng với đẳng cấp của đối phương.

Nhắc đến Thresh, Long không khỏi nhớ lại một công năng là hắn đã bỏ quên từ lâu “Thông Thạo Tướng”. Hiện tại, Thông Thạo Tướng đã không còn thường nhiều như trước khi nhưng vẫn đủ khiến Long động lòng không thôi. Trong lòng âm thầm quyết định, lần này trở về phải cày một vị tướng nào đó cho đạt Thông Thạo Bầy ah

Giải trừ hóa thân, Long chỉ cảm thấy một hồi hoa mắt chóng mặt, khó khăn lắm mới đứng vững được

Thấy thế, Phong Long lúc này đã thu nhỏ lại bằng một con chó béc giê gầm lên một tiếng, vẩy cánh bay tới đỡ lấy Long, dùng ánh mắt quan tâm nhìn hắn

Khẽ gõ lên đầu thú cưng của mình, trong ánh mắt đáng thương của nó, Long cười mắng:

“Còn nhìn. Ngươi thật là tham ah. Dung hợp với ta có mấy phút mà ngón hết 99% Long Lực của ta đó”

Như là nghe hiểu lời nói của Long, Phong Long cúi đầu, bộ dạng như một đứa trẻ phạm tội vậy, khiến Long muốn nói gì đó lại không lên lời

“Mà thôi, kệ đi. Chúng ta về thôi”

Lắc đầu, Long cũng không để ý mấy chuyện này làm gì, để Phong Long thu nhỏ lại bằng một con mèo con đậu trên vai mình, hắn liền dựa vào phong nguyên tố bay về phía Nguyễn gia

Thấy thế, Nguyễn Bằng cùng mấy người Junie nhìn nhau sau đó vội vàng đuổi theo. Sự rời đi của họ cùng với ngọn núi của Ngô gia đã trở thành phé tích tuyên cáo cho toàn bộ Hoàng Long Sơn biết: Từ nay, Bát Cổ Hoàng Tộc biến thành Thất Cổ Hoàng Tộc

Ở Bát Cổ Hoàng Tộc có hai Lê gia. Một Hậu Lê gia và một Tiền Lê gia, cả hai đều có lịch sử lâu đời

Tiền Lê gia, bên trong phòng khách, ba người đàn ông trung niên ngồi với nhau, khuôn mặt ai nấy đều trở nên vô cùng ngưng trọng.

Ba người này là ba người có quyền lực cao nhất của ba gia tộc trong Bát Cổ Hoàng Tộc gồm Lê Trường Sơn- gia chủ Tiền Lê Gia, Đình Phong – gia chủ Đình gia và Lý Tịnh – gia chủ Lý gia. Cùng với Ngô gia, bọn họ thành lập phe “Phản Đối” chống lại phe “Kiến Lập” của Nguyễn Gia

“Các vị, lần này ta gọi các vị tới đây là muốn thông báo một sự kiện nghiêm trọng. Ngô gia đã bị tiêu diệt”

Lê Trường Sơn trầm giọng, khuôn mặt nghiêm nghị vô cùng

Nghe vậy, hai người còn lại không chút nào giật mình. Dù sao, bản thân họ cũng đã tận mắt chứng kiến cuộc chiến khùng bố vừa nãy

“Người diệt Ngô gia chính là Nhất Thiên Long Hoàng Nguyễn Tuấn Long của Nguyễn gia. Ngoài ra, rất có thể hắn chính là thành viên của Long Tộc”

Nói tới đây, Lê Trường Sơn trong mắt không khỏi toát lên một sự sợ hãi vô cùng

Không chỉ hắn mà kể cả Đình Phong cùng Lý Tịnh khi nghe tới đây cũng không khỏi rùng mình. Trong mắt lóe lên vẻ ngưng trọng vô cùng

Long Tộc, Phượng Hoàng Tộc, Kì Lân Tộc là ba chủng tộc duy nhất không phải do nhân loại tạo thành mà là do Yêu Thú tạo thành. Trong khi Phượng Hoàng Tộc, Kì Lân Tộc đã tuyệt tích thì Long Tộc vẫn còn tồn tại đến tận bây giờ, và trở thành một thế lực khủng bố mà cả Bát Cổ Hoàng Tộc không dám động tới

Vì thế, Long có thể cho gọi ra một con Đế Long của Long Tộc thì quả thật tạo thành một con chấn động vào trong lòng người ở Hoàng Long Sơn. Hiện tại, không ai không biết, sau lưng Nguyễn gia có sự giúp đỡ của Long Tộc

Rất lâu sau, cả ba mới bình tĩnh lại được, Lê Trường Sơn trầm giọng nói:

“Hiện tại, ta mời các vị tới đây là để thảo luận về phương hướng của phe “Phản Đối” của chúng ta trong tương lai

Ai cũng có thể nhìn ra được, Nhất Thiên Long Hoàng ra tay với Ngô gia chính là nhắm vào Khí Vẩn Án. Chứng tỏ, sau mười năm không ngừng ám đấu,

Nguyễn gia bắt đầu công khai tuyên chiến với chúng ta

Nếu như trước đây chúng ta còn không sợ. Nhưng hiện tại Nguyễn gia có sự hậu thuẫn của Long Tộc, chúng ta không thể không kiêng dè. Các vị, có cao kiến gì không?”

“Theo ta nghĩ, chúng ta hiện tại nên án binh bất động, đợi chờ thời cơ là tốt nhất. Nếu không, một khi chọc vào Nhất Thiên Long Hoàng, hẳn có thể viện cớ đó mà tìm tới cửa diệt chúng ta” Đinh Phong trầm ngâm một lúc rồi đưa ra đề nghị

Tại đám của của Ngô Liệt Dương, Ngô Giang Mai mở miệng uy hiếp Long và kết quả chính là Ngô gia diệt vong. Đến giờ phút này, không ai còn không biết đó là Long viện vào cái cớ đó để thực hiện âm mưu của mình: Tiêu diệt Ngô gia.

Mà Đinh gia, Lý gia, Tiền Lê gia thực lực cũng chỉ là Bát Cổ Hoàng Tộc thôi, so với Long Tộc khủng bố thì quả thực là trứng chọi đá. Vì thế, cách tốt nhất hiện tại là canh phòng nghiêm ngặt cùng với án binh bất động, càng không chọc Long càng tốt

“Ta cũng nghĩ như Phong huynh. Hiện tại chúng ta chỉ còn cách đó mà thôi. Đợi đến khi kế hoạch Megatron của chúng ta thành công, chúng ta liền có thể phản công” Lý Tịnh cười lạnh. Nói tới kế hoạch Megatron, trong mắt hắn lại toát lên một vẻ vô cùng tự tin. Giống như một khi kế hoạch đó thành công, Long hoàn toàn không có cửa đánh lại bọn họ

“Ok. Chúng ta cứ theo cách đó mà làm. Đợi đến hai năm sau, Nam Việt Bí Cảnh mở ra, chỉ cần tìm được Suối Trường Sinh là kế hoạch của chúng ta liền hoàn thành. Đến lúc đó, cả Bát Cổ Hoàng Tộc không ai là đối thủ của chúng ta” Lê Trường Sơn âm thanh cuồng vọng vang lên, trong giọng nói mang theo một sự hưng phấn vô cùng

“Long, đây là Khí Vận Ẩn của Ngô gia sao?”

Tại sao phòng khách, Ngọc Tuấn dẫn theo Hạ Thu đang dùng ánh mắt tò mò nhìn bảo vật trên bàn

Chỉ thấy ở trên bàn là một chiếc Long Ẩn làm bằng vàng ròng, xung quanh lượn lờ một hàng dài các văn tự kì lạ khiến chiếc Long Ẩn trở nên cực kì sống động

“Đúng vậy, đây chính là Khí Vận Ẩn của Ngô gia. Lần này, ta gọi người tới đây chính là muốn lấy Khí Vận Ẩn tồn tại trong trái tim Hạ Thu” Long âm thanh nhàn nhạt nói ra một câu khiến cả Ngọc Tuấn cùng Hạ Thu phải dùng thái độ cực kì nghiêm túc để nghe

Hiện tại, sự thật đã được phơi bày, Ngọc Tuấn không phải là con trai ruột của Trần Minh Đức, cũng chẳng phải là anh trai của Trần Hạ Thu, vì thế hai người không có gì mà không “nói lại tình xưa”, cả ngày quẩn quýt bên nhau, quả thật là

đỉnh nhau như... à mà thôi

Nghe Long nói vậy, Trần Ngọc Tuấn trong mắt lóe lên một tia lo lắng, không khỏi hỏi dò:

“Long, người chắc là không cần làm hại Hạ Thu cũng lấy được Khí Vận Ẩn chứ?”

“Ngọc Tuấn, chẳng lẽ người không tin ta. Haiz, mười năm bạn thân mà người không biết tính cách của ta thế nào? Thật là thất vọng ah” Long bất mãn trừng mắt nhìn bạn thân mình, sau đó thở dài, bộ dạng thất vọng vô cùng

“Hắc... hắc, Tất nhiên là ta tin rồi, chỉ là...”

Ngọc Tuấn xoa đầu, cười xấu hổ. Không cần phải nói cũng biết, đây là hắn bởi vì quá lo lắng cho an nguy của bạn gái mình nên mới nói vậy

“Được rồi, trêu người chút thôi. Yên tâm, ta hứa sẽ trả lại cô bạn gái xinh đẹp của người một cách nguyên vẹn được chưa?”

Long cười đùa giỡn, sau đó quay sang nhìn Hạ Thu, khuôn mặt nghiêm nghị trầm giọng:

“Chị Thu. Chị tin em không?”

Mặc dù Hạ Thu là bạn gái của Trần Ngọc Tuấn, thế nhưng cô nàng cũng hơn tuổi Long. Long cũng không tiếc gọi Hạ Thu một tiếng chị. Mới cả gọi vậy cũng là một hình thức troll Ngọc Tuấn

“Ta tin ngài. Long Hoàng” Hạ Thu âm thanh hơi chút kính cẩn đáp lại. Mặc dù cô biết tình bạn thân thiết giữa Long và Ngọc Tuấn, thế nhưng thân phận của Long khiến cô không thể nào có thể tự nhiên gọi thẳng tên Long ra được

“Chị là người yêu của thằng Tuấn thì chị cứ gọi em là Long cho thân thiện.

Cảm ơn chị đã tin tưởng, không như thằng nào đó, làm bạn với nhau mười năm mà còn nghi ngờ lung tung”

Nói xong, Long không khỏi liếc mắt nhìn Ngọc Tuấn một cái. Không cần nói cũng biết, “thằng đó” trong miệng Long là ai

Long đi tới giữa phòng, ở trên sàn vẽ lên một đồ án linh trận quen thuộc. Sau đó, hai tay không ngừng kết ấn:

“Giả Kim Thuật: Triệu Hồi: Thiên Thần Giả Kim”

Theo tiếng quát của hắn, linh trận lóe sáng, sau đó Thiên Thần Giả Kim hiện lên, ánh mắt mang theo hứng thú nhìn Long cười nói:

“Chúng ta lại gặp mặt, Long Hoàng. Có vẻ như thế giới này có người là người duy nhất có Thần Mạch ah. Nếu không, mấy ngàn năm nay cũng chỉ có người là cùng ta trao đổi”

Nghe thế, Long từ chối cho ý kiến. Dù sao, việc này hắn cũng mù tịt, chẳng biết đầu mà lần

“Thiên Thần, ta muốn ngài hãy lấy Khí Vẩn Ẩn đang ở trái tim cô gái này ra”

Long trực tiếp đi thẳng vào chủ đề nói

Theo hướng Long chỉ, ánh mắt của Thiên Thần Giả Kim liền tập trung lên người Hạ Thu. Lập tức, Hạ Thu chỉ cảm thấy như toàn bộ bí mật của mình bị lộ ra vậy, khuôn mặt hơi chút trắng bệch nhìn về phía Thiên Thần Giả Kim

Thu hồi ánh mắt của mình, Thiên Thần Giả Kim khuôn mặt trở nên nghiêm nghị, cô nói:

“Khí Vẩn Ẩn là món đồ lưu giữ khí vận quốc gia. Hiện tại nó đã cùng với cơ thể cô gái này dung hợp làm một. Muốn lấy Khí Vẩn Ẩn ra, cô gái này chắc chắn phải chết

Tuy vậy không phải là không có cách. Ta có thể giúp người chế tạo ra một cái Khí Vẩn Ẩn khác, sau đó thu hồi toàn bộ Khí Vẩn Ẩn có trong người cô gái này đưa vào trong Khí Vẩn Ẩn mới. Người thấy thế nào?”

“Cách này rất tốt ah. Không biết giá cả thế nào?” Long hai mắt sáng rực, đối với đề nghị của Thiên Thần Giả Kim tán đồng vô cùng.

“Cái giá tất nhiên là không rẻ đâu. Việc chế tạo Khí Vẩn Ẩn, ta chỉ lấy của người một kiện cao phẩm Bát Giai vũ khí

Còn việc thu hồi Khí Vẩn Ẩn trong người cô gái này mới là cái giá cao nhất. Cái ta cần là một viên Đế Long Tinh”

Nghe được đề nghị này của Giả Kim Thiên Thần, Long khuôn mặt tươi cười bỗng chốc trở nên âm trầm tới cực điểm. Trong mắt toát lên nộ khí

“Thiên Thần. Ngài thật sự muốn lấy Đế Long Tinh? Ngay cả biết Đế Long Tinh là cấm vật của Long Tộc chúng ta không?”

Đế Long Tinh là hạch tâm của một Đế Long, là nơi lưu trữ nguồn long lực vô cùng vô tận của Đế Long. Một khi lấy ra Đế Long Tinh đồng nghĩa với việc Đế Long đó chắc chắn sẽ chết

Yêu cầu của Thiên Thần Giả Kim không khác gì bắt Long phải đi giết tộc nhân của mình. Đây là điều mà Long hoàn toàn không thể làm được

Như là biết yêu cầu của mình quá đáng, Thiên Thần Giả Kim không khỏi trầm mặc một hồi. Còn Long thì dùng ánh mắt đờ đờ sát khí nhìn cô. Mùi thuốc súng nồng nặc tỏa ra xung quanh

Rất lâu sau, Thiên Thần Giả Kim mới ngẩng đầu, âm thanh vẫn bình thản, nhưng lại mang theo một chút cầu xin cùng bất đắc dĩ:

“Ta vẫn không thay đổi giá cả. Tuy vậy, nếu như người đưa ra Đế Long Tinh, trong những lần gặp lại tiếp theo, ta có thể giảm giá 50%”

Mặc dù không thể sử dụng dị năng: Đo đạc cảm xúc nhưng Long vẫn có thể nghe ra được trong lời nói của cô một sự bất lực cùng mong đợi.

Lần này, đến lượt Long lẳng lặng suy nghĩ không trả lời Thiên Thần Giả Kim. Mà Thiên Thần Giả Kim cũng cực kì kiên nhẫn chờ đợi

“Được rồi. Ta đồng ý với yêu cầu của ngài”

Cuối cùng, Long không thể không đồng ý. Cũng may, hiện tại trên người hắn còn có một viên Đế Long Tinh do “người đó” ban tặng. Ý định liền nhờ vào nó mà đột phá Độ Khí Cảnh, nhưng xem ra lại phải tìm cách khác rồi

Thấy Long đồng ý, Thiên Thần Giả Kim trong mắt lóe lên một sự kích động cùng vui vẻ. Tuy vậy, khuôn mặt vẫn bình thản như không, cười nói:

“Rất tốt. Nếu người đã đưa ra Đế Long Tinh thì ta cũng sẽ thực hiện lời hứa của mình

Từ nay trở đi, mỗi khi người muốn thứ gì ở chỗ ta đều sẽ được giảm giá 50%”

“Cảm ơn Thiên Thần. Đây là Đế Long Tinh cùng cao phẩm Bát Giai vũ khí. Hiện tại ngài có thể giúp ta lấy ra Khí Vẩn Ẩn được chứ” Long từ không gian giới chỉ lấy ra một thanh vũ khí cùng một quả cầu màu đỏ tỏa ra khí thế bức người ném về phía Thiên Thần Giả Kim

Thu hồi Đế Long Tinh cùng cao phẩm Bát Giai vũ khí, Thiên Thần Giả Kim gật đầu, trong mắt bắn ra hàn quang về phía Hạ Thu, xuyên thấu qua người cô

Lập tức, từ trên người Hạ Thu, vô số dòng văn tự kì lạ màu hoàng kim xuất hiện bay về phía Thiên Thần Giả Kim

Lúc này, trong tay Thiên Thần Giả Kim ngưng tụ một cái Long Ấn cùng hình dạng với Long Ấn của Ngô gia bắt đầu hút lấy những dòng văn tự kì lạ kia

Trải qua một thời gian, khi toàn bộ dòng văn tự đã rời khỏi Hạ Thu tiến nhập vào bên trong Long Ấn. Hạ Thu lập tức ngã xuống trong vòng tay của Ngọc Tuấn mê bất tỉnh

“Đây là Khí Vẩn Ấn có chứa Khí Vận của Trần gia. Ta giao lại cho ngươi. Tạm biệt và hẹn gặp lại”

Nói xong, trên người Thiên Thần Giả Kim bộc phát ra hào quang mãnh liệt, sau đó Thiên Thần Giả Kim từ từ biến mất. Trước khi rời đi, cô dùng ánh mắt kì lạ nhìn Long, cuối cùng nói ra một câu, âm thanh mang theo một sự cảm kích vô tận:

“Long Hoàng, cảm ơn ngươi”

Đợt 2: Kiểm bạc, điểm cống hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 3514

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 4328 bạc

Đã đăng 2 truyện và 322 chương

Được cảm ơn 8321 lần

```
Reading(6244,2676889,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen cv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-193/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Kết Thúc (2)

“Long, Cảm ơn”

Thiên Thần Giả Kim rời đi, Ngọc Tuấn dùng ánh mắt run run nhìn Long, âm thanh mang theo vô tận cảm kích nói ra một câu

Hắn mặc dù không biết Long làm thế nào nhưng cũng hiểu được một điều: Người bạn của mình bỏ ra một cái giá lớn để cứu lấy Hạ Thu. Và đây là điều khiến Ngọc Tuấn cảm động, có một người bạn thân như Long, hẳn quả thật là cảm thấy may mắn

“Cảm ơn làm gì. Chúng ta là bạn mà. À mà ngươi chuẩn bị sẵn tư tưởng đi, khi trở về ta sẽ giúp ngươi có được sức mạnh”

Long vỗ vai Ngọc Tuấn cười cợt, bộ dạng hoàn toàn không để ý. Sau đó, không đợi Ngọc Tuấn phản ứng, Long liền rời khỏi phòng, để Ngọc Tuấn ôm Hạ Thu ngờ ngác đứng đó không biết nghĩ gì

Phòng khách Nguyễn gia, Nguyễn Trung Kiên, Lạc Thành, Trần Minh Đức cùng một nam trung niên đang cười nói, người này chính là gia chủ của Hậu Lê gia – Lê Văn Mạnh. Bốn người này đại biểu cho bốn gia tộc thuộc phe “Kiến Lập”

“Anh rõ. Lần này Nhất Thiên Long Hoàng diệt Ngô gia cũng là lúc chúng ta bắt đầu kế hoạch Thiên Quốc phải không?” Lê Văn Mạnh mang theo vẻ

hưng phấn nhìn Trần Minh Đức hỏi

Lê Văn Mạnh là em trai của Lê Thanh – vợ của Trần Minh Đức. Vì thế, hắn mới gọi Trần Minh Đức một tiếng anh rể

“Lê gia chủ đoán đúng rồi đó. Có điều kế hoạch hiện tại tạm thời đình chỉ”

Trần Minh Đức chưa kịp nói gì thì âm thanh của Long vang lên đã trả lời hộ ông

Lập tức, cả bốn người đều đồng loạt quay đầu về phía Long, trong mắt lóe lên một tia hiếu kỳ cùng khó hiểu

“Tham kiến Long Hoàng” Lê Văn Mạnh mang theo vẻ cung kính hơi cúi người. Mặc dù Lê Văn Mạnh đáng tuổi cha chú của Long, thế nhưng thân phận, sức mạnh của đối phương khiến ông không thể không dùng thái độ tôn trọng đối diện với hắn

“Lê gia chủ không cần như vậy. Ngài là người ủng hộ kế hoạch Thiên Quốc của ta, ta coi ngài như là người thân. Ngài cứ gọi ta một tiếng Long cho thân thiện, còn ta sẽ gọi ngài là chú Mạnh ah” Long cười ôn hòa, không vì địa vị của mình là hồng hách, âm thanh mang theo sự chân thành

Nghe vậy, Lê Văn Mạnh đầu tiên sững sờ, sau đó cười ha hả:

“Vậy ta mạn phép ah. Long, tại sao cháu nói kế hoạch lại dừng lại vậy?”

Lê Văn Mạnh nói câu này lập tức khiến ba người Nguyễn Trung Kiên ánh mắt đổ dồn về phía Long, như muốn chờ đợi câu trả lời của hắn

Thấy thế, Long hai tay để sau lưng, trên người toát lên một khí chất thông thả. Nếu thêm cái quạt ở đây thì hắn quả thật không khác gì Không Minh thời Tam Quốc

Hắn nói: “Lần này chúng ta tiêu diệt Ngô gia. Mặc dù lấy được Khí Vận Ẩn của Ngô gia thế nhưng cũng đánh rần động cỏ, khiến cho ba gia tộc Đinh gia, Lý gia, Tiền Lê gia biết được âm mưu thật sự của chúng ta

Chắc chắn lúc này, bọn họ đã triệu hồi toàn bộ con cháu bên trong Hoàng Long Sơn, phong tỏa cả gia tộc, án binh bất động

Nếu như chúng ta tấn công, chắc chắn bọn họ sẽ chống trả một cách quyết liệt

Mà chúng ta thì không biết thực lực của ba gia tộc này như thế nào? Bọn họ có những sức mạnh thần bí gì...?

Một bên phòng thủ ngay trên địa bàn của mình, một bên tấn công mà lại không biết quá nhiều về kẻ địch. Thua chỉ có chúng ta mà thôi

Vì thế, ta quyết định tạm dừng kế hoạch, chờ đợi thời cơ thật tốt mới tiếp tục. Đến khi kế hoạch khởi động lại, đó cũng là lúc Đinh gia, Lý gia, Tiền Lê gia hoàn toàn biến mất khỏi Hoàng Long Sơn”

“Nếu như thời cơ không tới thì sao?” Nguyễn Trung Kiên không khỏi nhíu mày trầm giọng

Mà không chỉ ông có quan điểm này, những người còn lại cũng không khỏi dùng ánh mắt nghi vấn nhìn Long

Quả thật, nếu như Lý gia, Đinh gia và Tiền Lê gia cứ kéo dài tình trạng này mãi thì chẳng lẽ kế hoạch liên vĩn viễn không thực hiện được sao?

“Thời cơ chắc chắn sẽ tới! Chậm nhất là hai năm sau, khi Nam Việt Bí Cảnh mở ra, Lý gia, Đinh gia và Tiền Lê gia chắc chắn sẽ ra tay” Long cười cợt, ánh mắt tràn đầy tự tin vô cùng, như là mọi việc làm của ba gia tộc này đều do một tay hắn tạo nên vậy.

Theo như tin tình báo từ Âm Long đưa về. Phe "Phản Đối" đang chuẩn bị một âm mưu nào đó nhắm vào phe "Kiến Lập", mà âm mưu này muốn hoàn thành thì cần phải có một món đồ bên trong Nam Việt Bí Cảnh

Mặc dù Long không biết kế hoạch đó là gì, thế nhưng hắn rất tin tưởng, đến khi Nam Việt Bí Cảnh mở ra, chắc chắn Đinh gia, Lý gia, Tiền Lê gia chắc chắn sẽ phái người vào bên trong bí cảnh

Nghe thế, trong mắt mọi người toát lên một vẻ giật mình, không khỏi nhìn nhau sau đó nhìn sang Long, trong mắt tràn đầy vẻ suy nghĩ

“Long. Cháu là Long Hoàng của Long Tộc, tại sao lại không nhờ tới họ giúp đỡ vậy. Ta tin với sức mạnh của Long Tộc, tiêu diệt Lý gia, Đinh gia và Tiền Lê gia là điều hoàn toàn dễ dàng” Trần Minh Đức nói ra một nghi vấn trong lòng.

Thân phận của Long sau ngày hôm qua đều đã được người của Hoàng Long Sơn biết rất rõ ràng. Hiện tại, không ai là không biết Long chính là một thành viên của Long tộc, thậm chí rất có thể là Long Hoàng của Long Tộc

“Nào có đơn giản vậy. Long Tộc đã lập lời thề không can dự gì vào sự tranh đấu giữa Bát Cổ Hoàng Tộc. Chỉ khi nào tám gia tộc gặp họa diệt vong thì lúc đó Long Tộc mới ra tay cứu giúp

Long là một trường hợp ngoại lệ. Nó mặc dù Long Hoàng của Long Tộc nhưng lại là thành viên của Nguyễn gia. Vì thế, hắn vẫn được quyền tham dự vào chính trị của Bát Cổ Hoàng Tộc”

Long chưa kịp trả lời thì Lạc Thành đã lên tiếng , âm thanh mang theo một vẻ bất đắc dĩ

Lạc gia là gia tộc tồn tại cách đây từ năm mươi ngàn năm, chính là hoàng thất Việt Nam Thiên Quốc còn tồn tại đến ngày nay. Vì thế, Lạc Thành hiểu rất rõ mối liên hệ mật thiết giữa Long tộc với vùng đất này cùng với lời thề năm xưa của Long Tộc

“Đúng như chú Thành nói. Dù ta có là Long Hoàng cũng không thể phá bỏ được lời thề đó được. Vì thế, kế hoạch này cũng chỉ có chúng ta hành động mà thôi”

Long gật đầu, coi như đồng ý với lời nói của Lạc Thành. Sau đó, Long mang theo vẻ nghiêm túc nhìn mọi người trầm giọng:

“Nhiệm vụ của chúng ta hiện giờ là án binh bất động. Hoàn toàn coi Ngô gia bị diệt là chuyện không liên quan gì tới mình. Chờ đợi thời cơ mà thôi”

Trong lúc Long đang cùng với mấy người Nguyễn Trung Kiên trừ bị kế hoạch cho tương lai thì ở bên ngoài Nguyên Linh Đại Lục, một thân ảnh thướt tha đang dùng tốc độ ánh sáng tiến vào Nguyên Linh Đại Lục. Mà có thể dễ dàng như vậy du hành bên ngoài vũ trụ thì chứng tỏ người này là một vị Đệ Không Cảnh cường giả

Bay qua tầng khí quyển của Nguyên Linh Đại Lục, thân ảnh hơi dừng một chút sau đó bắn thẳng về phía Đại Việt Đế Quốc, nơi tới chính là thành phố Hà Bắc

Lơ lửng trên bầu trời thành phố hà bắc, thân ảnh hiện ra là một cô gái mang theo khí chất thành thực, thân hình phát dục vô cùng, nơi cần lớn thì lớn, nơi cần nhỏ thì nhỏ, cực kì dụ người.

Khuôn mặt đeo một cái mặt nạ hình cáo che kín khuôn mặt không nhìn thấy dung nhan. Thế nhưng từ thân hình cùng khí chất, không khó có thể đoán được đây là một cô gái tuyệt sắc

Lúc này, cô gái ánh mắt bao phủ khắp thành phố Hà Bắc, khẽ lẩm bẩm một câu. Âm thanh mang theo sát cơ không chút che giấu:

“Hừm. Đây là khí tức của hai đứa nó. Hóa ra trong hai năm qua, hai đứa nó trốn ở nơi này. Nhưng tại sao Thanh Liêm Tướng Quân lại không tìm ra bọn chúng chứ?

Mà thôi, hiện tại đã tìm thấy chỗ trốn của bọn nó. Tìm thấy hai đứa cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. Lạc Tuyết, Nguyễn Tuấn Long, để xem lần này hai người các ngươi chạy kiểu gì?”

Nhà của Long, Uyển Như đang ngồi chơi Tru Tiên 3 do Long chế tạo ra thì bỗng tiếng chuông điện thoại reo vang khiến cô giật mình. Vội vàng lúi từ trong không gian giới chỉ ra điện thoại, cô nhấc máy , ánh mắt vẫn chăm chú nhìn lên màn hình máy tính

“A lô! Uyển Như à?. Là cha đây”

Nghe được giọng nói quen thuộc bên tai, Uyển Như không khỏi sững sờ, âm thanh run lên, khuôn mặt trong nháy mắt trở nên vô cùng khó coi:

“Cha! Tại sao cha lại biết số này của con?”

Uyển Như là công chúa Lê gia – một siêu cấp gia tộc ở thủ đô Đại La. Bởi vì trốn tránh cuộc hôn nhân chính trị mà chạy trốn tới thành phố này.

Ở thành phố Hà Bắc cũng đã hơn hai năm, cô chưa từng gọi điện về nhà một lần. Cô sợ khi gọi về, mình sẽ bị người của gia tộc bắt được, sau đó cưỡng ép đưa về gia tộc, cùng “kẻ đáng ghét” đó thành hôn

Vì thế, khi cha cô bất thành linh gọi tới, trong lòng cô không có vui mừng hay hân hoan mà chỉ có sợ hãi cùng lo âu. Điều cô lo lắng nhất mấy năm nay cuối cùng cũng thành sự thật, người của Lê gia đã tìm thấy nơi cô chốn

“Con nghĩ rằng chỉ cần đổi số , đổi địa điểm là ta không tìm thấy con sao? Con gái, trở về đi. Mọi người rất nhớ con ah”

Đầu bên kia vang lên một giọng nói ôn hòa, tràn đầy từ ái cũng yêu thương

“Con không trở về. Trừ khi cha hứa từ bỏ hôn ước đó”

Uyển Như âm thanh kiên quyết. Nếu như hôn ước đó còn, thì dù chết cô cũng không trở về nhà. Cô biết, một khi trở về thì không khác gì một đi không trở lại

Nghe vậy, đầu bên kia im lặng một hồi . Sau đó là một tiếng thở dài vang lên

“Ta xin lỗi. Hôn ước là do ông nội con đặt ra, ta không thể làm gì được. Thế nhưng , Uyển Như, bà nội con lâm trọng bệnh rồi, cũng không sống được bao nhiêu nữa. Bà ấy muốn trước khi nhắm mắt xuôi tay, muốn nhìn mặt con một lần”

Câu nói của người đàn ông không khác gì tiếng sét đánh ngang tai Uyển Như. Chỉ thấy trên khuôn mặt tuyệt sắc của cô lúc này mang theo một sự trắng bệch, toàn thân run rẩy vô cùng, âm thanh khó tin

“Cha .. cha nói gì? Bà nội làm sao?”

“Bà nội con bị Siêu Trùng giai đoạn cuối (kiểu ung thư giai đoạn cuối ấy). Bác sĩ nói bà ấy chỉ sống được có mấy ngày nữa thôi”

Âm thanh nam tử mang theo một sự đau đớn vô cùng vang lên. Dầu sao, người mà hắn đang nói tới cũng là mẹ ruột. Mẹ ruột sắp mất, hắn không đau đớn sao được

Nghe vậy, Uyển Như thân hình lão đảo sắp ngã. Cô nhớ tới hình ảnh người bà ôn hòa, hiền hậu luôn yêu thương đùm bọc cô, cô nhớ tới người bà dù cô làm gì sai cũng chỉ nở nụ cười mà chưa bao giờ trách nặng. ... Càng nhớ lại, đôi mắt cô càng hồng lên, cuối cùng, nước mắt từ đó không ngừng chảy ra

“Cha! Nói cho con biết bà đang ở đâu. Con lập tức chạy tới”

Nói xong, cô không chút do dự đứng dậy chạy ra khỏi phòng, cũng không kịp chào hỏi mấy người Lạc Tuyết, cô chạy tới gara, lôi ra Optimer, khởi động xe hóa thành một bạch quang bắn thẳng về phía chân trời

Tại một con hẻm tối om không người qua lại, gió bỗng nhiên thổi càng lúc càng mạnh. Chưa dừng lại ở đó, trong không khí vang lên một vài tia lôi điện màu xanh, lôi điện càng lúc càng nhiều cuối cùng tạo thành một trận mưa điện dày đặc

- Roẹt... Roẹt.. Oanh

Một tia lôi điện khổng lồ từ trên không bắn thẳng xuống mặt đất với tốc độ siêu nhanh tạo nên một tiếng nổ cực lớn cùng với đó là một nguồn năng lượng lan tỏa ra xung quanh chấn vỡ hai hàng tường dày đặc

Rất lâu sau, dị tượng mới biến mất. Tại trung tâm vụ nổ, một thân ảnh không biết từ lúc nào đã xuất hiện ở đó. Thân ảnh từ từ mờ mất, trong đôi mắt hỗn loạn bắt đầu có tiêu cự, càng ngày càng sáng rực

Lúc này, thân ảnh có vẻ như đã tỉnh táo lại, hắn nhìn xung quanh một lượt sau đó nhìn xuống chiếc đồng hồ trên tay mình, khuôn mặt biến sắc

“Không xong, thời gian chỉ còn lại hai ngày, ta phải đến đó ngay mới được. Nếu không, người đó sẽ gặp nguy hiểm mất”

Nói xong, thân hình lập tức tiêu thất, con hẻm liền trở về bình thường như chưa từng có chuyện gì xảy ra

“Cha, kế hoạch cứ theo vậy mà làm. Hai năm sau, con sẽ trở lại Hoàng Long Sơn, đến lúc đó, chúng ta liền hành động”

Sân bay Nguyễn gia, Long mỉm cười nói với Nguyễn Trung Kiên

“Yên tâm. Mọi việc sẽ diễn ra đúng theo kế hoạch của con. Con chỉ cần chú tâm tu luyện là được”

Nguyễn Trung Kiên vỗ vai hắn cười ha hả:

Thấy thế, Long khẽ gật đầu sau đó quay sang ông nội mình, có chút xấu hổ, xoa đầu, muốn nói gì đó lại nói không nên lời

“Ta biết con muốn nói gì nhưng con không cần phải xin lỗi đâu. Mọi việc cũng đều là do ta gây ra ah. Ta chúc con ở bên ngoài thành công, khiến cả vũ trụ này đều biết tới tên mình”

Nguyễn Bá Thành như là biết điều Long muốn nói, ông đi tới vỗ vai hắn, nói ra một câu từ tận đáy lòng

Trong chuyện này, người sai là ông khi ngăn cản Long đi theo ước mơ của mình. Hiện tại, Long đã chứng minh đường đi của hắn là đúng, nếu vậy ông không còn gì ngăn cản hắn mà nên chúc hắn thành công

Cảm nhận được sự quan tâm trong lời nói của ông nội mình, Long hai mắt khẽ đỏ lên, âm thanh mang theo một sự kiên định, chắc như đinh đóng cột

“Ông nội yên tâm. Con sẽ không để ông thất vọng đâu”

Nói xong, hắn quay đầu bước về phi thuyền. Nơi mà Ngọc Tuấn, Hạ Thu, Akuma cùng Trần Phương đang đứng đợi sẵn ở đó

Cùng mọi người bước vào phi thuyền. Phi thuyền liền hóa thành bạch quang bắn lên không. Theo sự rời đi của Long, câu chuyện về vụ cướp dâu của Ngọc Tuấn cũng như sự diệt vong của Ngô gia đến đây về lên một dấu chấm tròn

Đợt 2: Kiếm bạc, điểm cống hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 3050

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 4379 bạc

Đã đăng 2 truyện và 324 chương

Được cảm ơn 8352 lần

```
Reading(6244,2678170,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-194/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href=' truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-196/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Ngoại Truyện

XIN LỖI CÁC VỊ ĐỘC GIẢ, TRONG KHOẢNG 2 NGÀY THỨ 6, THỨ 7, CN TA BẠN ĐĂNG KÍ TRƯỜNG ĐI THỰC TẬP NÊN CÓ KHẢ NĂNG KHÔNG RA CHƯƠNG ĐƯỢC

VÌ VẬY, TA ĐĂNG TRƯỚC MỘT CHƯƠNG CỦA BỘ LOẠN GIỚI (ĐANG VIẾT) CHO MỌI NGƯỜI ĐỌC ĐỂ NHÀM CHÁN

MỌI NGƯỜI CỨ ĐỌC VÀ CHO NHẬN XÉT NHÉ. BỘ LOẠN GIỚI DỰ KIẾN SẼ BẮT ĐẦU ĐĂNG SAU TẾT (SAU KHI BỘ DỊ GIỚI LIÊN MINH HOÀN THÀNH). THÂN

*****Đây là một ngọn núi cao chót vót, đứng từ dưới nhìn lên, người ta cũng chỉ thấy được phần lưng chừng núi mà thôi, từ lưng chừng núi trở đi hoàn toàn bị mây mù dày đặc che khuất

Trên đỉnh ngọn núi là một cánh đồng hoa với vô số kì hoa dị thảo, trên cánh đồng hoa đó, những con ma thú nhỏ, thân thiện bay nhảy, chơi đùa khắp nơi. Thỉnh thoảng, những con gió thổi qua khiến những cánh hoa với đủ loại màu sắc bay toả loạn, tạo ra một khung cảnh nên thơ, trữ tình tuyệt đẹp

Đứng ở trên cánh đồng đó là hai người, một trai một gái. Trai là một thanh niên khoảng mười tám tuổi, khuôn mặt tuấn mĩ, phi phàm với đôi mắt màu tím thâm thúy, mái tóc dài màu bạch kim óng ả. Thân hình cao 1m8, mặc trên người bộ trường bào màu trắng khiến hắn trông như một vị công tử quý phái. Nếu như thanh niên này xuất hiện ở hiện đại, hoàn toàn có thể khiến vô số cô gái điên cuồng theo đuổi

Bên cạnh hắn là một cô gái cùng tuổi. Nếu như chàng trai tuấn mĩ thì cô gái này lại là tuyệt sắc với . Một vẻ đẹp hoa nhường nguyệt thẹn, khuynh quốc khuynh thành,

Khuôn mặt hoàn mĩ không tí vết , đôi mắt to tròn lấp lánh tràn đầy một sự câu hồn đoạt phách, mái tóc dài màu đen óng ả, thân hình dong dỏng cao, bộ ngực hùng vĩ cùng đôi chân dài thẳng tắp. Một sự phối hợp giữa mặt và người tuyệt phối khiến bất kì cô gái nào cũng tự ti khi đứng trước mặt nàng.

Vào lúc này, thanh niên ánh mắt thâm thúy nhìn về xuống phía dưới, ánh mắt xuyên qua tầng mây nhìn thẳng về phía thành trì tập nập người dân dưới mặt đất, trong mắt toát lên một vẻ kì lạ cùng nhớ nhung

Bên cạnh hắn, cô gái lẳng lặng đứng đó không nói gì. Một thời gian sau, như là không đợi được, cô gái mở miệng. Âm thanh nhu nhược mang theo một sự lo âu

“Thánh Tử. Ngài quyết định trở về sao? Ba ngày nữa là “ Lễ Kế Thừa” , nếu hôm đó ngài không có mặt, không thu được truyền thừa của Thánh Tôn, thì ngài sẽ mất đi tư cách Thánh Tử ah”

“Cơ nhi. Muội quá lo lắng rồi. Mấy lão già đó có cho mười lá gan cũng không dám lấy đi chức vị Thánh Tử của ta”

Thanh niên cười cợt, bộ dạng không chút nào để ý. Mà hắn nói là thật, nếu như có kẻ ngu ngốc dám cất chức vị Thánh Tử của hắn, hắn cũng không ngại đại náo Thánh Địa một phen

Nghe thanh niên nói vậy, cô gái mới sực nhớ ra Thánh Tử mà mình phụng dưỡng là một người như thế nào. Đừng nhìn hắn bộ dạng ôn hòa thế này là mà lầm. Ở nơi này, Thánh Tử là một người còn đáng sợ hơn cả Thánh Chủ ah

Cả Thánh Địa, dù cho tới cả những lão bất tử đã sống mấy ngàn năm cũng không dám đắc tội với Thánh Tử nên không muốn bị hắn làm cho sống không được, chết cũng không xong

“Nhưng mà Thánh Tử. Ngài có việc gì mà ngay đến cả việc trọng đại như “Lễ Kế Thừa” chứ?”

Cô gái nhìn thanh niên, mang theo vẻ hiếu kỳ dò hỏi

“Lễ Kế Thừa” là nghi thức mà bất kỳ vị Thánh Tử nào phải làm. Khi đó, Thánh Tử sẽ tiếp nhận truyền thừa của Thánh Tôn – Người sáng lập ra Thánh Địa. Chỉ khi đạt được truyền thừa của Thánh Tôn, Thánh Tử mới chắc chắn trở thành Thánh Chủ thánh địa đời tiếp theo.

Vì thế, “Lễ Kế Thừa” là một nghi thức cực kỳ quan trọng với bất kỳ Thánh Tử nào. Vậy mà thiếu niên lại có thể bỏ mặc nó mà rời khỏi thánh địa khiến cô gái hoàn toàn không hiểu nổi

“Không có gì. Chỉ là ta muốn về nhà một chuyến thôi”

Nói tới đây, trong mắt thiếu niên toát lên một vẻ lãnh ý cùng sát cơ. Trong lòng không ngừng kêu gào: Đợi đấy Văn gia, mối thù giết cha mẹ, ta quyết không bỏ qua cho các ngươi

Nghe thiếu niên nói ra câu này mang theo sát cơ mãnh liệt, cô gái không khỏi rung mình, vì kẻ đắc tội với Thánh Tử mà thương cảm. Trong lòng cô gái thầm than: Xong! Đắc tội với ai không đắc tội lại đi đắc tội với Thánh Tử, kẻ này xác định rồi

“Thánh Tử. Nếu ngài trở về nhà, không biết có thể cho ta đi cùng được không?” Cô gái trần chừ một lúc rồi nói, âm thanh mang theo vẻ chờ đợi cùng khẩn cầu

Nghe vậy, thanh niên xoay người hai tay xoa má cô cười trừ ghẹo

“Muội nói vậy là sao? Muội là Thần Tướng của ta, sao ta có thể để muội ở lại đây chứ?”

“Ừm” Thấy thanh niên đồng ý, cô gái nở nụ cười như trăm hoa đua nở, vô cùng xinh đẹp. Cô híp mắt lại, hưởng thụ sự ấm áp từ đôi bàn tay to lớn của đối phương, trong lòng chỉ cảm thấy vô cùng thư thái cùng hạnh phúc

“Đại... à mà thôi! Hai người cứ tiếp tục”

Đúng lúc này, một tiếng kêu vang lên cắt đứt bầu không khí lãng mạn giữa hai người, cô gái khuôn mặt đỏ bừng vội vàng núp sau lưng thiếu niên, còn thiếu niên thì dùng ánh mắt phun lửa nhìn người tới

Người tới là một chàng trai khoảng mười năm tuổi, tuấn dật phi phàm. Thấy ánh mắt đặng đặng sát khí của đối phương, chàng trai rung mình một cái, lùi sau ba bước không chút quay đầu bỏ chạy, tốc độ nhanh vô cùng.

“Đại ca! Ta đi trước. À mà đại Thánh Chủ cho gọi ngài ah”

Âm thanh vừa dứt thì cũng là lúc thân hình của hắn biến mất, hoàn toàn không thấy bóng dáng

“Cmn nó! Lệnh Hồ Xung, ngươi đứng lại cho ta. Dám phá đám ta tán gái, ngươi thật muốn chết”

Thấy thiếu niên bỏ chạy, thanh niên ôm lấy eo của cô gái, thân hình lóe lên một cái, không chút do dự đuổi theo

Tại một căn phòng rộng lớn, bên trong phòng có năm lão già lớn tuổi ngồi vậy quanh thanh niên. Chỉ thấy, trước mặt thanh niên, một vị hoàng bào lão nhân đang dùng ánh mắt tức giận vô cùng nhìn thanh niên, quát lớn:

“Luu... Vô... Danh, nói cho ta biết chuyện này là thế nào? Chẳng lẽ ngươi không biết ba ngày nữa là “Lễ Kế Thừa”, chẳng lẽ ngươi không muốn làm Thánh Tử nữa?”

Đối mặt với con thịnh nộ của hoàng bào lão nhân, Vô Danh không chút nào để ý, chỉ thấy hắn cười híp mắt, trên mặt toát lên một vẻ nghiền ngẫm

“Thánh Chủ. Đừng nóng máy mà cháy bugi. Ta tất nhiên vẫn muốn làm Thánh Tử rồi. Còn “Lễ Kế Thừa” để đến năm sau cũng được”

Lễ Kế Thừa diễn ra vào thời điểm bảy ngôi sao lớn nhất đại lục xếp thẳng hàng với nhau, khi đó Tà Đế Mộ mở ra, Thánh Tử sẽ tiếp nhận Tà Đế Mộ mà đạt được truyền thừa của ngài, trở thành Thánh Chủ đời tiếp theo

Nhìn Vô Danh bộ dạng hoàn toàn không coi Lễ Kế Thừa vào mắt. Hoàng bào lão nhân cũng là Thánh Chủ nơi này hoàn toàn bị tức không hề nhẹ, hắn hai mắt trợn ngược, bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống Vô Danh vậy

Cũng phải thôi, từ khi Thánh Địa thành lập tới giờ, bất kì Thánh Tử nào đều hận ngày Lễ Kế Thừa đến nhanh một chút, đã có ai như Vô Danh, năm lần bảy lượt từ chối Lễ Kế Thừa, khiến Thánh Chủ phần nộ vô cùng. Lần đầu tiên trong đời, ông thấy hối hận khi cho Vô Danh là Thánh Tử

“Vô Danh, ngươi thật quá quái. Ngươi đây là coi khinh nghi thức thiêng liêng nhất của Thánh Địa. Thật không thể tha thứ.”

Bên cạnh Thánh Chủ, Đại trưởng lão là một lão nhân lớn tuổi, mặt như quan công đang dùng ánh mắt phần nộ nhìn Vô Danh. Nói xong, ông quay đầu về phía Thánh Chủ, thái độ kiên quyết nói

Thánh Chủ, ta đề nghị nên cách chức vị Thánh Tử của Vô Danh, rồi đẩy hắn vào Nguyệt Lao sám hối”

“Đúng đó! Với tính cách như vậy, Vô Danh tương lai có thể mang tới cho Thánh Địa ta nhiều mối hiểm họa. Mong Thánh Chủ cách chức Thánh Tử của Vô Danh, đẩy xuống Nguyệt Lao” Bên cạnh đại trưởng lão là nhị trưởng lão, cũng là người anh song sinh của ông ta không chút do dự đứng lên phụ họa em trai mình

Thấy thế, ba vị trưởng lão còn lại lựa chọn im lặng, không những vậy còn dùng ánh mắt thương hại nhìn hai người. Ngu ngốc! Chẳng lẽ hai mi quên rằng này là chúa thù dai, troll người cực thâm sao mà còn nói ra câu đó

Quả nhiên, hai người vừa nói xong thì Vô Danh lập tức lên tiếng:

“Nè, hai lão bắt tử. Các ngươi thật sự muốn đuổi ta ra khỏi Thánh Địa sao?”

Nói xong, hắn ngoáy tai, cười híp mắt, ánh mắt tràn đầy sự nguy hiểm nhìn hai người khiến hai người rùng mình. Trong lòng không khỏi xuất hiện một cổ dự cảm không lành

Và câu nói tiếp theo của Vô Danh khiến cho cả hai giật thót người, toàn thân run lên, khuôn mặt trắng bệch

Vô Danh nói: “Đại trưởng lão, hôm qua tôi có gặp phu nhân của ông ah, không biết bà ấy sẽ có phản ứng thế nào khi biết ngài nuôi dưỡng hai người vợ bé nhi, không những vậy còn là kĩ nữ ah

À mà Nhị trưởng lão nè, nghe nói dạo này đang có thịnh hành trào lưu “con gái nuôi” ah, không biết ngài có được mấy đứa. Theo ta đoán thì chắc cũng khoảng ba bốn đứa con ah. Thật là đáng chúc mừng”

Uy hiếp, đây quả thật là uy hiếp trắng trợn. Ai cũng có thể nhìn thấy được Vô Danh nói những lời trên hoàn toàn là bí mật của Đại Trưởng Lão và Nhị Trưởng Lão. Rất rõ ràng, chỉ cần Vô Danh bị cách chức Thánh Tử, lập tức sẽ loan tin này ra cho bàn dân thiên hạ

Về phía Đại Trưởng Lão cùng Nhị Trưởng Lão, hai người toàn thân run lên, khuôn mặt trở lên cực kì khó coi, co dặt liên hồi. Trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn, không ngừng kêu gào: Mẹ nó! Tại sao thằng đây lại biết bí mật của ta, ta đã che dấu thật kĩ rồi mà

Rất lâu sau, Đại Trưởng Lão cùng Nhị Trưởng Lão mới bình tĩnh lại. Trong ánh mắt sững sờ của mọi người, cả hai dùng tốc độ nhanh nhất hướng về phía Thánh Chủ

“Thánh Chủ. Ta thấy hay là cứ nghe theo Thánh Tử ah. Dù sao, hắn lên Thánh Địa cũng đã được mười năm rồi, cũng nên cho hắn về thăm nhà chút.

Còn nghi thức “Lễ Kế Thừa” thì để sang năm cũng được ah” Đại Trưởng Lão bộ dạng nghiêm túc vô cùng, nói ra một câu hoàn toàn là nói tốt cho Vô Danh, làm gì còn thái độ phần nộ như vừa rồi

“Đúng vậy đó Thánh Chủ. Ta thấy Thánh Tử ngọc thụ lâm quang, phong lưu tiêu sái,... rất có tài à nhầm Tà Tôn năm đó. Tin tưởng, tương lai có thể trở thành một Thánh Chủ tài ba, dẫn Thánh Địa chúng ta vượt xa ba Thánh Địa còn lại” Nhị Trưởng Lão càng khoa trương hơn, trực tiếp nói Vô Danh thành thần nhân, quả thật hận không thể để Vô Danh trở thành Thánh Chủ ngay bây giờ. Thật không biết là ai vừa rồi còn nói Vô Danh sẽ gây họa cho Thánh Địa đây

Thánh Chủ:

Ba trưởng lão còn lại: (0.0)

Vô Danh: =.=

Nhìn Đại Trưởng Lão và Nhị Trưởng Lão người tung kẻ húng nói Long như một tên tuyệt thế thiên tài, là bảo vật của Thánh Địa, Thánh Địa mất hắn là một tổn thất lớn,... Mấy người còn lại hoàn toàn im lặng tới cực điểm. Đến giờ, bọn họ mới biết được hai tên này lại có thể vô si đến thế này, quả thật là mở mang tầm mắt ah

Về phía Thánh Chủ, thấy thuộc hạ mình vẫn còn không ngừng thao thao bất tuyệt khen ngợi Vô Danh. Thậm chí còn nói mình tài năng không bằng hắn? trên đầu ông lập tức xuất hiện mấy cái #. Cuối cùng, không chịu được nữa, ông đập ghế quát lớn

“Im ngay. Các ngươi còn nói nữa thì đến Nguyệt Lao một năm cho ta”

Thánh Chủ nổi giận, hai người lập tức như mèo con, ngoan ngoãn trở lại chỗ ngồi, không dám nói gì nữa

“Hi... hi, Thánh Chủ. Ngài đừng tức giận ah. Tức giận hại thân đó. Hai vị trưởng lão nói cũng không sai ah, ta ở đây đã gần mười năm rồi, rất nhớ quê nhà đó. Ngài có thể cho ta về nhà một chuyến được không?”

Vô Danh xoa tay, ánh mắt mang theo vẻ chờ đợi nhìn Thánh Chủ

“Cho ngươi về sao? Cũng được.... Có điều...”

Khiến Vô Danh kinh ngạc là, lần này Thánh Chủ lại không tức giận mà lại cười híp mắt, bộ dạng giống như một tên cáo già thực hiện được âm mưu của mình vậy. Không đợi Vô Danh phản ứng, ông nói tiếp

“Ta cho ngươi rời khỏi Thánh Địa hai năm. Sau hai năm, ngươi phải lập tức trở lại đây tiếp nhận truyền thừa của Thánh Tôn. Đồng thời, một năm sau đó, ngươi phải thay mặt Thánh Địa tham gia Tứ Thánh Chiến và chỉ có thể sử dụng sở học của Thánh Địa. Nếu ngươi đồng ý, ta có thể cho ngươi rời đi, nếu không, dù cho phải phé hai chân ngươi ta cũng không cho ngươi rời khỏi Thánh Địa nửa bước”

Nhìn Thánh Chủ bộ dạng đắc ý vô cùng, mọi người xung quanh không khỏi sửng sốt nhìn Thánh Chủ, sau đó đồng loạt dơ lên ngón tay cái, trong lòng thầm nghĩ: Cao, thật sự là cao tay ah! Có thể dựa vào việc này mà bắt Thánh Tử vào khuôn khổ, quả không hổ danh là Quân Tử Kiếm Nhạc Bất Quần ah

Về phía Vô Danh, đến lúc này hắn không biết mình bị Nhạc Bất Quần lừa một vỏ thì uống trí thông minh của hắn rồi. Chỉ là hắn cũng chẳng thèm để ý, bộ dạng hoàn toàn không chút lo lắng nói

“OK. Ta đáp ứng. Vậy ta xin cáo lui trước”

Nói xong, hắn dùng tốc độ nhanh nhất rời khỏi nơi này, trước khi đi, hắn còn để lại một câu

“À quên. Lần này đi theo ta về nhà có cả Linh San muội muội ah. Thánh Chủ cứ yên tâm giao muội ấy cho ta, ta đảm bảo muội ấy sẽ không xảy ra bất kì chuyện gì”

Nghe thế, Nhạc Bất Quần sửng sốt, sau đó đập mạnh tay xuống ghế, đứng bất dậy, gầm lên:

“Mẹ nó! Vô Danh, ngươi đứng lại cho ta”

Thế nhưng, cũng chỉ là vô vọng bởi vì Vô Danh lúc này đã hoàn toàn biến mất tăm mất tích, hoàn toàn không thấy đâu

Tại trên đỉnh vực thẳm, một thiếu nữ độ tuổi khoảng mười bảy, mười tám, xinh đẹp một cách tuyệt sắc. Khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành, hoa nhường nguyệt thẹn.

Khoác trên người bộ trang phục trung hoa cổ đại màu hồng phấn, cô đứng đó, giống như một vị tiên tử không nhiễm bụi trần, một vẻ đẹp thánh khiết tràn đầy sự thần thánh

Chỉ là lúc này đây, trên khuôn mặt tuyệt sắc đó lại mang theo một vẻ khó coi cùng trắng bệch. Ánh mắt mang theo một sự thương tâm vô hạn cùng tức giận nhìn người trước mặt mình

Trước mặt thiếu nữ là một thiếu niên khoảng hai năm, hai sáu tuổi, tuấn đạt, phi phàm. Có thể nói là tiêu chuẩn soái ca phim Hàn. Có điều bộ dạng cao ngạo, ngẩng mặt lên trời nhìn đời vô đối lại khiến người khác không khỏi có cái nhìn ác cảm với hắn trong lần gặp đầu tiên.

Bên cạnh hắn là một lão nhân khoảng 60 tuổi, khuôn mặt xấu xí, gầy như que củi. Hắn ngồi trên một cái kiệu, được bốn cô gái che mặt khênh lên. Đôi mắt xéch dâm tà, mang theo một vẻ hèn mọn, nóng rực, tràn đầy sự chiếm hữu nhìn Ngử Yên

“Biểu ca!, huynh...huynh lập lại lần nữa”

Thiếu nữ run run nhìn thiếu niên, một nỗi đau đớn, thương tâm mà bất kì ai cũng có thể nghe được từ trong giọng nói của cô

Thiếu niên thờ dãi, trong mắt lóe lên một tai ưu sầu nhưng lập tức trở lên cực kì kiên định, nhìn thiếu nữ lên tiếng:

“Biểu muội, tại sao phải ngoan cố như vậy? trở thành đệ tử của thần quân có gì không tốt chứ?”

“Ha...ha, thần quân! có mà dâm quân thì có, nếu muội trở thành đệ tử của hắn, tương lai của muội sẽ đi về đâu” Thiếu nữ cười, một nụ cười chua xót khiến bất kì ai nhìn thấy cũng phải đau lòng.

Sau đó cô ngẩng đầu, đôi mắt dăm lẹ nhìn thiếu niên. Âm thanh vang lên như là đang nói với hắn, như là đang tự nói với mình:

“Biểu ca, huynh biết không? từ khi năm tuổi, muội đã yêu thích huynh. Huynh vì ghét người Hán nên không học chữ Hán. Nhưng huynh lại muốn học võ công của bọn họ. Muội vì thích huynh, không tiếc gian khổ học tập những võ công đó, sau đó truyền lại cho huynh.

Năm mươi tuổi, huynh vì muốn học Tiểu Võ Tướng Thần Công của gia đình muội nhưng bị từ chối. Muội vì huynh, lừa dối cha mình, lấy ra Tiểu Võ Tướng Thần Công cho huynh học.

Gia đình biết được, muội bị mẹ ta trách phạt, còn huynh thì bị người của mẹ đuổi giết. Muội lấy thời gian năm năm không ra khỏi nhà để đổi lại mạng sống của huynh. Tất cả những gì muội làm đều vì huynh, nhưng cuối cùng, muội được cái gì chứ.

Từ khi còn bé đến giờ, trong lòng huynh chỉ có mộng phục quốc, không quan tâm tới muội. Nhưng muội nhìn, muội tin tưởng ngày nào đó tình yêu của muội sẽ đến được trái tim huynh, nhưng không, muội lầm rồi, thật sự lầm rồi”.

Thiếu nữ nói đến đây liền gào lên, ánh mắt vô hồn biểu lộ rõ trái tim tan nát của cô, cô nói trong nước mắt, âm thanh nức nện:

“Huynh vì muốn học được võ công của Thiên La Dâm Thần, huynh sẵn sàng bán thị nữ đi theo huynh nhiều năm! A Chu, A Bích cho lão ta.

Huynh có biết A Chu, A Bích cũng như muội, rất yêu huynh không? Huynh làm vậy, không khác gì giết họ, không khác gì đẩy họ xuống tận cùng địa ngục.

Huynh có biết không? sau khi biết được việc này, A Chu, A Bích đã bỏ trốn, sau đó tự sát, nếu không phải vợ chồng bang chủ Kiều Phong đi qua, hai người đó đã hương tiêu ngọc vẫn rồi.

Mà huynh, không những không tỉnh ngộ. Đến giờ, lại đưa muội cho Thiên La Dâm Thần. Huynh đã không còn là con người nữa rồi! vì mộng phục quốc, huynh không từ thủ đoạn nào, kể cả người thân nhất của mình cũng mang ra bán”.

“Đủ rồi, Ngũ Yên, cô biết gì chứ? chỉ cần phục quốc, bất kì cái gì ta cũng làm. Ta đối với cô không có hứng thú, ta chỉ coi cô là em gái thôi. Hiện tại nghe rõ đây, hôm nay cô phải đi theo thần quân, nếu cô không tự nguyện, đừng trách ta độc ác”.

Thiếu niên cười lạnh nói, tuy vậy trái tim hắn lại đang nhỏ máu, đau đớn vô cùng. Thiếu niên nói ra câu này liền cực kì hiểu rõ: Từ nay về sau, hắn với thiếu nữ sẽ ân đoạn nghĩa tuyệt, không còn bất kì quan hệ gì nữa nữa.

Thiếu niên biết rõ tình yêu của thiếu nữ đối với mình, bản thân hắn cũng yêu mến cô. Hắn đã từng quyết định khi hắn lên làm hoàng đế, hắn chắc chắn sẽ phong cô làm hoàng hậu.

Thế nhưng, thế sự khó lường, vận mệnh trêu đùa. Hắn vận tính lại không thể tính được, Thiên La Dâm Thần lại coi trọng cô, muốn cô ta trở thành “học trò” của lão

Chỉ cần Thiên La Dâm Thần dạy võ công, đồng thời trợ giúp hắn phục quốc, mọi thứ đều sẽ trở lên đơn giản. Vì thế, dù biết làm vậy rất có lỗi với thiếu nữ, nhưng hắn cần rằng đồng ý.

Bên cạnh thiếu niên, nhìn hai người nói chuyện, lão già chính là Thiên La Dâm Thần cười nói:

“Ày, Mộ Dung công tử làm gì mà phải tuyệt tình như thế chứ?”.

Sau đó quay sang Ngũ Yên, ánh mắt nóng rực, thế nhưng vẫn tỏ ra một bộ chính nhân quân tử cười nói:

“Ngũ Yên cô nương, làm gì mà khổ vậy. Trở thành đệ tử của ta có rất nhiều chỗ tốt. Không chỉ thanh xuân vĩnh cửu, mà còn được học rất nhiều võ công, trở thành cao thủ. Thậm chí có thể đạt tới Thần Vị Cảnh, trở thành một vị Thần chân chính. Không những thế ngày nào cũng vui sướng, dục tiên dục tử, tại sao phải khổ sở như vậy?”.

“Phi, lão dâm tặc, hôm nay dù chết, ta cũng không để người tại nguyện” Ngũ Yên hai mắt mở trừng, trong mắt tràn đầy lửa giận cùng sát khí trùng thiên nhìn Thiên La Dâm Thần

Sau đó, Ngũ Yên mặc kệ đối phương, ánh mắt trắng già giống như một kẻ không có linh hồn nhìn về phía thiếu niên:

“Biểu ca, đây là cuối cùng muội gọi huynh một tiếng biểu ca. Từ này muội với huynh không còn tình nghĩa gì nữa. Tạm biệt huynh, cầu mong cho giấc mơ phục quốc của huynh thành hiện thực, ha...ha, nhưng có lẽ nó sẽ không bao giờ thành công”.

Nói đến đây, Ngũ Yên cười lớn. Sau đó, cô quay đầu, trong ánh mắt sững sờ của hai người, không chút do dự nhảy xuống vực thẳm

Thấy Ngũ Yên nhảy xuống. Thiếu niên cùng Thiên La Dâm Thần kinh ngạc không nói lên lời. Hai người thật không ngờ Ngũ Yên lại tự sát, vì thế không kịp lao ra cứu trợ.

Thiếu niên trong mắt toát lên một tia hối hận mà Thiên La Dâm Thần thì có chút tiếc nuối khẽ nói:

“Thật là đáng tiếc, ta chưa kịp hưởng dụng cô ta, thì cô ta đã tự sát à”.

“Tuy Ngũ Yên đã chết, thế nhưng ngài yên tâm, ta sẽ tìm một số mỹ nữ cho ngài” Thiếu niên cung kính nói.

“Mộ Dung cô tử đã thật lòng như vậy, ta sẽ không chối từ. Vậy đi, trở về ta dạy công tử một bộ thần công, tên là “Hoan Lạc thần công” coi như là báo đáp tấm lòng của công tử”.

“Cảm tạ thần quân” Thiếu niên vui mừng đáp.

“Vậy sao? đáng tiếc các ngươi hôm nay đều sẽ trở thành cái xác không hồn ở đây rồi”

Đúng lúc này, một âm thanh lạnh giá, không chút cảm tình vang lên

Chỉ thấy, từ trên vực thẳm, một thiếu niên tuấn mỹ, ăn mặc đạo bào màu trắng phát phới, khuôn mặt tuấn mỹ, phi phàm. Trong tay hắn còn bế một cô gái ôn mê bất tỉnh, quần áo hơi chút rách nát. Chính là Ngữ Uyên

Bên cạnh thiếu niên là một con quái vật kì lạ. Con quái vật này chỉ là có nửa thân trên là một bộ giáp khổng lồ trong tay cầm trường đao, nửa thân dưới thì là khối đen. Ngoài ra, còn có một thanh đại đao không ngừng quay tròn xung quanh thiếu niên

“Bản tôn đang tu luyện thì cô gái này xuất hiện quấy rầy bản tôn. Nếu bình thường, bản tôn sẽ không chút do dự giết cô ta. Thế nhưng, khi nghe được lời đối thoại của các ngươi trên này. Bản tôn liền quyết định tha cho cô ta một mạng mà lấy đi hai mạng chó của các ngươi”

Âm thanh lạnh giá, trên người tỏa ra sát khí khủng bố, sát khí được tạo nên từ vô số mạng người lan tỏa ra xung quanh khiến nhiệt độ giảm mạnh. Sát khí đáng sợ tới nỗi, thiếu niên cùng Thiên La Dâm Thần đều không khỏi rét run, ánh mắt sợ hãi nhìn đối phương

Nhìn hai người run như cây sậy, toàn thân run lẩy bẩy. Thanh niên trong mắt lóe lên một tia đắc ý, âm thanh như tiếng nói của tử thần vang lên từng tiếng một:

“Vậy các ngươi muốn chết thế nào?”

--- Đến đây, mọi người nghĩ rằng sẽ có một bộ phim tình cảm trung quốc cổ đại, thanh niên hóa thân thành “anh hùng cứu mỹ nhân”, sau đó người đẹp yêu hắn bla...bla... đúng không? Nếu đoán vậy thì ---

Trên đỉnh vực thẳm, Ngữ Uyên lúc này đã tỉnh lại. Cô ngồi trên mặt đất, dùng ánh mắt sững sờ, khó tin nhìn những gì diễn ra trước mặt mình

Người mà cứu cô, một thiếu niên tuấn mỹ mang theo một vẻ cao ngạo, bề ngễ thiên hạ cùng sát khí kinh khủng, một người đúng chuẩn tuyệt thế cường giả trong tiểu thuyết

Cô cũng đã mừng rỡ ra cảnh tượng Thiên La Dâm Thần và biểu huynh bị hắn giết chết. Chỉ là cô không có ngăn cản. Dù sao, hận ý của cô đối với hai tên này là quá lớn, cô không muốn cứ như vậy bỏ qua cho bọn họ

Khiến cô ngờ ngác là kịch bản không diễn ra như vậy. Cái người thiếu niên mà cô tưởng mạnh mẽ, bá đạo, dám ngông cuồng nói: “Vậy các ngươi muốn chết thế nào? Đã.... Chết.

Đúng vậy, hắn hung hăng, bộ dạng không coi ai ra gì, bộ dạng ta đây vô địch thiên hạ kết quả lại không chịu được một chương của Thiên La Dâm Thần. Cô rất muốn nói gì đó nhưng lại hoàn toàn nói không lên lời

“Cmn chứ! Tưởng thế nào! Hóa ra là có tiếng không có miếng”

Dâm La Diêm Thần một cước đạp cái xác không hồn xuống vực thẳm chửi thề một tiếng. Trong lòng lời mủi tám đời tổ tông cái thằng “anh hùng rơm” kia ra chửi một lần: Mẹ nó! Xuất hiện thì có phải làm bộ ngầu đến thế không? dọa ta một phen hoảng sợ, tý thì đá ra quần

Chửi xong, hắn ánh mắt sáng ngời nhìn Ngữ Uyên, nở nụ cười dâm tiếu. Hắn cũng không còn bộ dạng tiên phong đao cốt như vừa rồi nữa, thay vào đó là một sự dâm dật của một kẻ biến thái khi nhìn thấy con mồi vậy

“Người đẹp! Lại đây. Ta đảm bảo sẽ cho cô dục tiên dục tử ah”

Ánh mắt nóng rực, tràn đầy vẻ xâm lăng khiến Ngữ Uyên run lên, khuôn mặt trắng bệch vội vàng lùi ra phía sau, sợ sệt lắp bắp

“Không... Không muốn. Mộ Dung Phục, cứu ta. ”

Tự sát không thành, Ngữ Uyên tin tưởng mình không thể tự sát lần nữa. Mà với sức mạnh của cô, há lại có thể đánh bại Thiên La Dâm Thần

Vì thế cô tuyệt vọng, cô hoảng sợ, âm thanh run rẩy. Cô mang theo ánh mắt cầu xin nhìn Mộ Dung Phục, cô muốn biểu ca vì mình mà ngăn cản Thiên La Dâm Thần.

Dù Mộ Dung Phục là kẻ đã ép cô tới bước đường này, thế nhưng cô vẫn mong rằng khi mình bị cưỡng hiếp trước mặt hắn, Mộ Dung Phục sẽ ra tay ngăn cản

Thế nhưng, tia hi vọng cuối cùng đó của cô đã bị cái quay đầu rồi đi của Mộ Dung Phục dập tắt. Đến giờ, cô đã biết được, biểu ca mà mình yêu thương bấy lâu nay là một tên đốn mạt. Lần đầu tiên cô phát hiện mình ngu như thế nào khi đi yêu hắn

Quay đầu, cô nhìn về phía Thiên La Dâm Thần, lấy từ trong ngực mình ra một thanh đoản kiếm, ánh mắt tràn đầy sự thù hận, cùng điên cuồng.

“Thiên La Dâm Thần, dù hôm nay có trở thành gì đi nữa ta cũng sẽ không cho ngươi đạt được ta. Mộ Dung Phục, ta thật sự làm khi yêu ngươi. Cả đời này, ta hận ngươi”

Sau đó, cô đâm mạnh thanh kiếm vào ngực mình

Thấy vậy, Thiên La Dâm Thần không một chút giật mình, cười lạnh:

“Muốn tự sát! Không có cửa đâu cưng”

Lập tức, hóa thành tàn ảnh bay tới ý định cướp thanh đoản kiếm khỏi tay cô

- Xoẹt

Những tưởng Thiên La Dâm Thần với tu vi Thú Hồn Cảnh có thể cướp được thanh đoản kiếm từ tay Ngữ Yên thì bất ngờ dị biến xảy ra

Chỉ thấy từ đoản kiếm, một pháp trận kì lạ xuất hiện, từ pháp trận, một ngọn lửa màu tím nóng bỏng hóa thành một quả cầu bắn về phía Thiên La Dâm Thần. Sức nóng kinh khủng tới nỗi, xung quanh cây cỏ hoàn toàn bị thiêu rụi

“Cái gì! Từ lúc nào mà...”

Thiên La Dâm Thần kinh hãi kêu lên một câu, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất né tránh khỏi quả cầu lửa. Quả cầu lửa liền đâm về phía bốn cô gái khiêng kiệu. Lập tức thiêu cháy họ thành tro, biến mất khỏi thế gian

Chớp lấy thời cơ, Ngữ Yên dơ lên đoản kiếm lấp lánh:

“Hỡi chúng thần ở trên, Chúng ma ở dưới. Xin hãy nghe lời thỉnh cầu của kẻ phạm phụ tục từ này.. Cầu mong các ngài hãy triệu hội một chiến binh từ Thần Giới xuống bảo vệ con. Con nguyện làm tất cả những gì mà kẻ đó yêu cầu”

“Triệu Hồi Thần Ma”

Sau đó cô kêu lớn một tiếng, rồi đâm thẳng đoản kiếm vào tim mình

Một cảnh máu tươi không xảy ra. Chỉ thấy, trước ngực cô xuất hiện một đôi cánh đen trắng, thanh đoản kiếm hoàn toàn bị đôi cánh này nuốt mất

Theo thanh đoản kiếm biến mất, trên không bầu trời tối sầm lại. Mây đen bao phủ cả bầu trời, sấm chớp đùng đùng,

- Roẹt.. . Roẹt

Tiếng sét đánh vang vọng khắp không gian như là báo hiệu ngày tận thế. Theo tần suất xuất hiện sét càng ngày càng tăng, hư không bắt đầu nứt ra tạo nên một lỗ đen vô cùng vô tận giữa bầu trời

Từ bên trong lỗ đen, một thân ảnh từ từ bước ra. Người này vừa xuất hiện liền khiến ba người phía dưới không khỏi đại ra

Một thiếu niên độ tuổi khoảng mười tám, hai mươi tuổi. Thân cao mét tám, mặc trên người một bộ quần áo học sinh hàn quốc màu đen bó sát người. Mái tóc dài màu bạch kim tỏa ra hào quang nhạt nhòa, khuôn mặt tuấn mỹ tới cực điểm, dù cho cái tên “anh hùng rơm” hay Mộ Dung Phục cũng phải tự ti khi nhìn hắn

“Thật đẹp trai, thật ấm áp! Đây chính là Thiên Thần trong truyền thuyết sao?”

Từ trên người hắn, cô cảm nhận được một sự ấm áp, một cảm giác ôn hòa giống như hắn đang vỗ về trái tim đau thương của cô, khiến cho trái tim tan vỡ bắt đầu lành lại. Cô ngẩng đầu, ánh mắt si mê, mang theo một chút tình ý đặc biệt nhìn người thanh niên

Lúc này thanh niên mở mắt, đôi mắt màu tím sẫm lóe lên một tia thần mang, từ trên người hắn, một cỗ khí thế hủy thiên diệt địa, uy nghiêm bá đạo giống như hắn là chúa tể vạn vật bùng nổ khiến cho Mộ Dung Thiên cùng với Thiên La Dâm Thần một phen sợ sun vùi, toàn thân run lẩy bẩy. Còn Ngữ Yên thì ngược lại, ánh mắt kính ngưỡng nhìn thanh niên

Đợt 2: Kiếm bạc, điểm công hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 5902

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 4379 bạc

Đã đăng 2 truyện và 324 chương

Được cảm ơn 8352 lần

```
Reading(6244,2678329,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
{ $('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
{ $('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-195/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 186: Về Nhà

“Long, mọi chuyện được giải quyết xong rồi chứ?”

Bên trong phòng chỉ huy Hư Không Hình Cảnh, Nguyễn Thanh Liêm ngồi đối diện với hấn cười hỏi

“Mọi chuyện đã giải quyết. Không những vậy con còn tìm thêm được một thành viên ưu tú cho team nữa đấy” Nguyễn Tuấn Long cười cợt, nói xong hấn đưa cho Nguyễn Thanh Liêm sơ yếu lý lịch về Trần Phương

“Trần Phương? Chính là Tử Thần Conan nổi tiếng của KillGod sao? Thật không ngờ lại là hấn” Nhìn dòng lai lịch ghi trên Ipad, Nguyễn Thanh Liêm không nhận được kinh ngạc nói một câu

Trần Phương là một sát thủ rất nổi tiếng trong làng sát thủ thế giới. Không tính tới những tên bá đạo, khủng bố như Nguyễn Bằng thì ở thế hệ sát thủ trẻ, Trần Phương được coi là một kẻ gần như là vô địch

Nguyễn Thanh Liêm cũng đã từng nghĩ tới mời Trần Phương tham gia Twelve Olympians Team, nhưng bởi vì không biết nơi hấn sinh sống nên đành bỏ qua

Hiện tại, Nguyễn Tuấn Long lại mang Trần Phương vào Twelve Olympians Team quả thật khiến ông kinh ngạc không ngớt

“Trần Phương là thuộc hạ của chị họ con, trong lần về nhà này con gặp hấn. Thấy năng lực không tệ nên mời vào team”

Nguyễn Tuấn Long tùy tiện biên lý do. Hấn cũng không muốn nói ra là mình đã cùng đối phương đã từng là kẻ thù không đội trời chung

“Vậy là Twelve Olympians Team đã có bảy thành viên, còn năm người nữa thôi. À đúng rồi, Long nè, ta nghe nói con đang ở lâu đài Moritzburg đúng không?”

Bỗng Nguyễn Thanh Liêm hỏi một câu khiến Nguyễn Tuấn Long hơi nghi hoặc nhưng vẫn gật đầu

Thấy thế, Nguyễn Thanh Liêm hai mắt lóe sáng cười nói

“Ta muốn lâu đài Moritzburg thành tổng bộ của Twelve Olympians Team. Ý con thế nào?”

Nghe thế, Nguyễn Tuấn Long trầm ngâm một lúc rồi đáp

“Cũng được. Kể cả cha không nói thì con cũng sẽ đưa ra đề xuất này”

Không cần Nguyễn Thanh Liêm đề nghị, Nguyễn Tuấn Long cũng sẽ đề xuất yêu cầu này với ông. Lâu đài Moritzburg có hệ thống phòng thủ có thể nói là mạnh nhất vũ trụ, lại thêm không gian rộng lớn, sinh thái đa dạng... quả thật là một nơi thích hợp làm tổng bộ Twelve Olympians Team

Quan trọng hơn là, mọi người sẽ cùng nhau sống ở đó. Điều này khiến mọi người hiểu nhau hơn, gắn kết với nhau hơn là ở riêng rẽ. Mà đây là điều Nguyễn Tuấn Long mong nhất

“Vậy cứ quyết định thế đi. Hiện tại, vụ án “Lỗ Đen” vẫn chưa có manh mối gì nên các con cứ nghỉ ngơi đi. Bao giờ có thông tin mới nhất, ta sẽ thông báo”

“Uhm, con xin cáo lui”

Nói xong, Nguyễn Tuấn Long bước ra khỏi phòng. Sau đó, cũng không đi gặp mọi người mà đi lên về phía sân bay, bắt lấy phi thuyền bay về Nguyên Linh Đại Lục

“Long, anh đã trở về”

Tại nhà của Long, Lạc Tuyết đang ngồi xem phim tình cảm bỗng cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc. Cô quay đầu lại, phát hiện Nguyễn Tuấn Long đã đứng đó không biết từ lúc nào

Chỉ là hắn hoàn toàn không nghe thấy lời nói của cô mà đang dùng ánh mắt nóng rực, tràn đầy xâm lược nhìn cô.

Một bộ áo ngủ thùng thình, mỏng vô cùng gần như trong suốt. Chết người ở chỗ, Lạc Tuyết lại không mặc quần áo lót bên trong khiến cho thân hình hoàn mỹ của cô ẩn hiện sau lớp áo mỏng, tràn đầy vẻ dụ người khiến Nguyễn Tuấn Long thú huyết sôi trào, Trong lòng bùng lên một cỗ dục hỏa vô danh

Thấy thế, Lạc Tuyết mới sực nhớ ra mình đang ăn mặc cực kì gợi cảm. Khuôn mặt trong nháy mắt đỏ bừng lên, lập tức ngồi phịch xuống, dùng ghế salong che đi những nơi quan trọng, ánh mắt né tránh nhìn Nguyễn Tuấn Long, âm thanh lí nhí

“Không... không được nhìn”

“Có sao đâu. Dù sao anh cũng nhìn hết rồi, nhìn thêm lần nữa có chết à”

Nguyễn Tuấn Long không những không nghe mà còn tiến tới, âm thanh tràn đầy vẻ dâm tà, giống như một con sói đói đang nhìn con mồi của mình vậy

Từ từ tiến lại chỗ Lạc Tuyết, trong tiếng kinh hô của cô, lập tức ôm lấy cô, đè cô dưới ghế salong, ánh mắt xâm lược nhìn khắp thân hình Lạc Tuyết một lượt, mang theo vẻ tán thán, hắn nói:

“Lạc Tuyết, thật không ngờ mấy ngày không gặp mà nơi đó của em lớn thêm ah”

Nói xong, hắn một tay để lên bộ ngực sữa khổng lồ, một tay không bắt hết của cô không ngừng xoa nắn

Nơi mẫn cảm bị bắt, Lạc Tuyết chỉ cảm thấy toàn thân tê dại, khuôn mặt đỏ bừng, đôi mắt đẹp mong nước.. Cô muốn đưa tay lên ngăn cản Nguyễn Tuấn Long, nhưng toàn thân vô lực khiến cô chỉ có thể dùng âm thanh run rẩy, cầu xin:

“Đừng... Đừng..”

Thế nhưng, Nguyễn Tuấn Long giờ đây đã bị dục hỏa che lấp lý trí thì há lại tha cho cô sao? Chỉ thấy hắn nở nụ cười tà, một tay luồn vào bên trong áo, trực tiếp dùng tuyệt kĩ “bóp zêu long trào thủ” tóm lấy hai gò bồng đảo của cô mà xoa nắn

Ah

~

Lần này, Lạc Tuyết có thể cảm nhận cực kì rõ ràng đôi bàn tay nóng rực đang ở trên ngực mình, toàn thân run lên, cô chỉ cảm thấy toàn thân vừa khó chịu lại vừa rất thoải mái khiến cô không khỏi rên lên một tiếng dâm mị

Một tiếng này không khác gì một liều thuốc kích dục khiến Nguyễn Tuấn Long hai mắt đỏ lên, trong người dục hỏa càng lúc càng thịnh, một tay không ngừng xoa nắn, một tay bắt đầu “dịch chuyển” xuống cảm địa

.

.

.

“Đại ca.. ặc.. xin lỗi, hai người cứ tiếp tục ah”

Đúng lúc cao trào nhất, đúng lúc mà tất cả "người đọc" ở đây đều đang mở thật lớn mắt để theo dõi diễn biến tiếp theo thì một âm thanh vang lên từ phía cửa không chỉ cắt đứt bầu không khí dâm mỹ của Nguyễn Tuấn Long và Lạc Tuyết mà cũng cắt đứt luôn bộ phim 18+ sắp sửa được trình chiếu

Một câu vang lên trực tiếp khiến Nguyễn Tuấn Long cùng Lạc Tuyết tỉnh táo lại. Lạc Tuyết lập tức đẩy Nguyễn Tuấn Long ra, mang theo vẻ ngượng ngùng vô hạn chạy biến lên phòng

Còn Nguyễn Tuấn Long, hắn là quay đầu, dùng ánh mắt đờ đờ sát khí, bẻ tay liên tục, gần từng tiếng một

“Nguyễn... Huy, chú... muốn... chết... như... thế... nào?”

Cảm nhận trên người anh rỏ mình hắc khí trùng thiên, Nguyễn Huy hít một hơi lạnh, toàn thân run lên. Hắn biết mình xông đại họa rồi.

Chỉ thấy hần nở nụ cười cứng ngắc, âm thanh run run:

“Cái này... đại... ca.. ta... ta.... Ah...”

Thế nhưng, chưa kịp nói xong thì lập tức kêu lên một tiếng thất thanh bởi vì không biết từ lúc nào, một quyền của Nguyễn Tuấn Long đã cùng mặt hần tiếp xúc

Trải qua một hồi đánh đập tàn nhẫn, lửa giận trong lòng Nguyễn Tuấn Long cũng vơi đi phần nào, hần hừ lạnh một tiếng, cũng mặc kệ Nguyễn Huy toàn thân xưng vù đang nằm trên mặt đất không ngừng “rên rĩ”

Mặc dù trong lòng hận Nguyễn Huy phá đám chuyện tốt của mình, thế nhưng không thể không nói, nhờ Nguyễn Huy mà Nguyễn Tuấn Long mới không phạm sai lầm lớn nhất đời mình

Đi tới trước cửa phòng Lạc Tuyết, Nguyễn Tuấn Long chần chờ một lúc, cuối cùng vẫn quyết định gõ cửa

“Lạc Tuyết, là anh đây”

Chỉ là đợi một lúc vẫn không thấy Lạc Tuyết lên tiếng. Điều này khiến hần không khỏi lo lắng. Chẳng lẽ cô ấy đang giận mình sao?

Mang theo tâm trạng lo âu, Long định gõ cửa lần nữa thì phát hiện cửa phòng không khóa. Không chút do dự, hần mở cửa phòng bước vào

Bên trong phòng là một căn phòng được sắp xếp ngăn nắp với tông màu hồng mà cô gái nào cũng yêu thích (ta chém đấy). Trên giường, Lạc Tuyết hai tay ôm gối, ánh mắt mang theo một vẻ suy tư, không biết nghĩ gì

Thấy thế, Nguyễn Tuấn Long dù không dùng đo đạc cảm xúc cũng biết hành động của mình đã khiến Lạc Tuyết bị tổn thương. Mặc dù cô ấy không phản đối, thế nhưng chắc chắn cũng không cam lòng

Nguyễn Tuấn Long một tay xoa đầu, có chút áy náy nói:

“Lạc Tuyết. Anh xin lỗi, lúc đó anh...”

Thế nhưng, hần chưa kịp nói xong thì đã bị chặn lại, chỉ thấy Lạc Tuyết bỗng từ trên giường nhảy xuống, ôm chầm lấy hần, úp mặt mình vào ngực hần thỏ thẻ

“Anh đừng nói gì cả. Anh biết không? Chuyện của anh với chị Thanh Mị, em biết rất rõ”

Nghe vậy, thân hình Nguyễn Tuấn Long không khỏi run lên, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc cùng giận mình. Hần muốn nói gì đó nhưng Lạc Tuyết đã không cho hần nói tiếp mà lên tiếng:

“Em có thể nhìn ra anh và chị Thanh Mị đã quan hệ với nhau. Lúc đó, em thật sự cảm thấy rất khó chịu, buồn bực. Em không phải tức giận vì anh có người khác, em tức là bởi vì em là bạn gái mấy chục năm (cái này ghi đúng đấy) của anh vậy mà cuối cùng lại không phải người đầu tiên của anh

Nhiều lúc, em mong bản thân mình không có lời nguyện Uyên Ương Song Tử. Nếu không có lời nguyện đó, em đã trở thành nữ nhân của anh từ lâu, đã có thể sinh cho anh những đứa con bé bỏng”

Nói tới đây, cô lại không khỏi nhớ tới Trình Thành, người em cũng là người con mà cô không bao giờ được biết cô là mẹ nó. Trong mắt, nước mắt lại không kìm được chảy ra

Cảm nhận được sự khổ sở trong lời nói của Lạc Tuyết, Nguyễn Tuấn Long biết cô nghĩ lại chuyện cũ, hần ôm lấy cô thật chặt, không nói gì. Trong mắt lóe lên một tia sát cơ kì dị

Thủ đô Đại La quả không hổ danh là Thủ đô của một đế quốc rộng lớn. Nơi đây, nhà cao tầng, biệt thự,... mọc nhan nhản khắp nơi. Trên đường phố người ra người vào tấp nập như chảy hội. Trên không, có thể nhìn thấy được rất nhiều Fly Car hiện đại, sang trọng

Thủ đô Đại La có một câu: Đông Bùi gia – Tây Văn gia – Nam Lê gia – Bắc Dương gia. Câu nói này ám chỉ bốn siêu cấp gia tộc lớn nhất của thủ đô chi phối toàn bộ sức mạnh của thủ đô, thậm chí một khi bốn gia tộc này hợp lực hoàn toàn có thể đánh bại hoàng gia (đây là người ngoài nhận định)

Lê gia nằm ở phía nam thủ đô, tọa lạc trên một mảnh đất rộng mấy ngàn ha. Là một siêu cấp gia tộc nắm quyền tài chính của đế quốc. Vì thế, ở trong bốn gia tộc, Lê gia là giàu nhất, giàu nứt đổ đầu vách

Lê Uyên Như ngồi OcpTIMER chạy cả ngày cả đêm không nghỉ về tới Lê gia. Dừng xe trước cửa vào Lê gia, mang theo thái độ vội vàng, cô chạy vào trong

“Tiểu thư, cô đã trở lại”

Cánh vệ canh cửa thấy Lê Uyên Như, hai mắt lóe lên một tia kinh ngạc cùng dị sắc. Cả hai nhìn nhau sau đó chạy tới, âm thanh niềm nở

Nghe vậy, Lê Uyên Như cũng không có thời gian quan tâm bọn họ mà gật đầu coi như chào hỏi. Sau đó, cô bỏ qua hai người chạy vào bên trong

Hiện tại, trong đầu cô chỉ có duy nhất một ý niệm: Đó là gặp bà nội của mình vì thế mà cô không nhìn thấy khi cô tiến vào Lê gia, trong mắt hai tên cảnh vệ lóe lên một tia dâm tà cùng cười lạnh

Đợt 2: Kiếm bạc, điểm công hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 2352

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Lê Uyên Như Xảy Ra Chuyện

Bên trong một không gian hắc ám. Một cô gái xinh đẹp, thân hình bị trói chặt lại đang nằm hôn mê trên mặt đất

Rất lâu sau, cô gái mới tỉnh lại, cố gắng ngồi dậy, âm thanh mang theo một sự khổ sở cùng mơ màng:

“Ừm, đây là đâu?”

Lê Uyên Như chỉ cảm thấy ánh mắt mơ hồ, đầu óc quay cuồng giống như một người bị say nắng vậy

Rất lâu sau, mọi thứ mới dần bình tĩnh lại. Cô cũng nhớ ra mình bị làm sao

Cô nhớ, khi mình tiến về phòng của bà nội thì từ bên trong phòng xộc ra một mùi hương thoang thoảng. Khi cô hít phải mùi hương đó, cô lập tức cảm thấy hoa mắt chóng mặt, sau đó ngã xuống, trước khi hôn mê, cô còn nhìn thấy một ai đó tiến về phía mình

“Đã lâu không gặp, Uyên Như”

Đang không biết mình gặp chuyện gì thì âm thanh của một nam tử vang lên phía sau lưng khiến cô giật mình quay đầu lại

Chỉ thấy trước mặt cô là một thiếu niên khoảng hơn 20 tuổi, khuôn mặt tuấn đạt phi phàm, mặc trên người bộ quần áo sang trọng lịch sử, quả thật đúng chuẩn soái ca đẹp trai, nhà giàu

Chỉ là trên khuôn mặt tuấn đạt đó là một sự trắng bệnh, hai mắt thâm đen cho thấy đối phương tẩu sắc quá độ. Hiển nhiên vị thiếu gia này là một tên công tử ăn chơi có tiếng

Lúc này, hắn đang dùng ánh mắt dâm dật, tràn đầy nóng bỏng nhìn chằm chằm vào Uyên Như. Trong lòng không khỏi cảm thán: Hai năm không gặp, cô nàng đã phát dục tới thế này rồi. Ha...ha, quả nhiên năm đó ta không nhìn nhầm ah

“Vân Văn Việt. Tại sao lại là người?”

Nhìn khuôn mặt chán ghét mà mình không bao giờ muốn gặp lại, Lê Uyên Như âm thanh mang theo một vẻ không thể tin được

Bỗng nhiên, Uyên Như khuôn mặt biến sắc, cô phát hiện tay chân mình vậy mà bị trói lại. Không chỉ vậy, linh lực bản thân cũng bị phong ấn, không thể điều động linh lực trong cơ thể mình

Thấy vậy, Uyên Như trong lòng kinh hoàng, không ngừng dấy dựa, ánh mắt sợ hãi nhìn về phía Vân Văn Việt

“Vân Văn Việt, thả ta ra. Người đây là có ý gì?”

“Có ý gì, tất nhiên là giam giữ cô rồi. Trong buổi lễ hôn ước, cô bỗng nhiên bỏ trốn khiến ta mất hết mặt mũi với mọi người. Lần này, ta quyết không để cô chạy thoát đâu”

Vân Văn Việt cười lạnh, âm thanh mang theo một sự hưng phấn cùng kích động, ánh mắt nóng rực như muốn lột sạch Uyên Như ra vậy

Vân Văn Việt chính là nguyên nhân khiến Uyên Như bỏ trốn tới thành phố Hà Bắc. Là đại công tử của Vân gia, hai năm trước liền tới Lê gia hỏi cưới cô

Lê gia vì muốn tạo quan hệ với Vân gia liền đồng ý mối hôn sự này. Lê Uyên Như không đồng ý thì bị gia tộc bắt ép, vì thế, trong ngày hôn lễ, cô liền bỏ trốn tới thành phố Hà Bắc

Cảm nhận ánh mắt tràn đầy xâm lược của Vân Văn Việt, Lê Uyên Như không khỏi run lên. Cô biết ánh mắt này nghĩa là gì và cô biết, một khi mình rơi

vào tay Vân Văn Việt, mình hoàn toàn không còn cơ hội gặp lại Nguyễn Tuấn Long

Hít một hơi thật sâu để cố gắng giữ mình lại tỉnh táo, Lê Uyên Như dùng ánh mắt cảnh cáo nhìn Vân Văn Việt, âm thanh mang theo sự uy hiếp

“Vân Văn Việt, ngươi làm vậy không sợ cha ta trả thù sao?”

Đây không phải là Lê Uyên Như đang dọa Vân Văn Việt mà đó là sự thật. Cha cô rất yêu cô, nếu như ông biết được con gái ruột của mình bị kẻ khác bắt cóc, chắc chắn sẽ nổi trận lôi đình, tìm tới Vân gia cứu cô ra ngoài

Chỉ là , đối mặt với lời uy hiếp của Lê Uyên Như, Vân Văn Việt trên mặt nụ cười càng đậm, hấn dùng ánh mắt đắc ý nhìn Lê Uyên Như, cười lớn

“Mang Lê Hoàng ra dọa ta!? Ha...ha, vậy cô hãy nhìn xem đây là đâu?”

Nói xong, bầu không gian hắc ám liền sáng rực lên. Lê Uyên Như liền có thể biết được nơi mà mình đang bị nhốt

Thế nhưng, khiến cô sửng sò, mắt mở thật lớn nhìn xung quanh. Nơi này không phải là quá xa lạ gì với cô mà đó chính là phòng khách của Lê gia, một nơi mà Lê gia dùng để tiếp khách

Điều khiến cô khó tin , chấn động chính là người đang ngồi trên chiếc ghế gia chủ trước mặt cô không phải cha mình mà lại là một người khác

“Chú Hai. Tại sao chú lại...?”

Nhìn khuôn mặt quen thuộc , Lê Uyên Như không khỏi thốt lên một tiếng khó tin. Phải biết, luật lệ Lê gia cực kì nghiêm ngặt, trong đó nghiêm cấm người khác không phải gia chủ ngồi lên ghế gia chủ, nếu không chắc chắn sẽ bị phạt nặng

Hiện tại, Lê Uyên Như nhìn thấy chủ hai của mình - Lê Văn Dương lại ngồi trên cái ghế vốn là của cha mình, bảo sao cô không chấn động cho được

Đối mặt với ánh mắt khiếp sợ của Lê Uyên Như, Lê Văn Dương thái độ bình thản, nói

“Uyên Như. Cha cháu đã chết rồi. Hiện tại, chức vụ tộc trưởng Lê gia sẽ do ta tạm thời tiếp quản”

Một câu này không khác gì tiếng sét đánh bên tai Lê Uyên Như. Chỉ thấy cô mắt mở thật lớn, toàn thân run lên, cô cười một cách cực kì khó coi:

“Chú Hai... Chú đang đùa cháu phải không?”

“Ta không đùa cháu. Ba năm trước, cha cháu khi làm nhiệm vụ trong Tử Vong Rừng Rậm đã bị yêu thú giết chết” Lê Văn Dương âm thanh mang theo vẻ khổ sở cùng thương cảm trả lời Uyên Như. Thế nhưng, trong lòng thật sự có đau khổ như vẻ ngoài không thì không ai biết được

“Không thể nào? Vừa rồi cha cháu còn gọi về nói cho cháu về bệnh tình của bà mà” Lê Uyên Như vẫn không tin phản bác. Quả thật, nếu như cha cô đã mất ba ngày trước thì ai là người đã gọi điện cho mình ngày hôm qua

“Người gọi điện cho cháu là ta. Còn bà nội, bà ấy đã mất hai hai năm trước rồi”

Lê Văn Dương nói ra một câu khiến Lê Uyên Như sửng sò, ngo ngắc đứng đó. Cha mất? Bà nội cũng đã không còn? Không... không thể nào

Lê Uyên Như không tin, hoàn toàn không tin vào những gì mình nghe thấy. Cô mắt mở thật lớn nhìn Lê Văn Dương, cô muốn nhìn thấy trong mắt ông ta sự né tránh để chứng minh những gì mình nghe đều không phải là thật

Ánh mắt là cửa sổ tâm hồn. Lê Văn Dương dùng ánh mắt của mình dập tắt hi vọng nhỏ nhoi trong lòng Uyên Như, cũng để chứng minh cho cô biết: cha và bà nội cô đã không còn

“Lê gia chủ nói không sai đâu. Lê Hoàng cùng bà nội đã chết rồi. Không chỉ vậy, Lê gia cũng đã biến mất, trở thành một phần của Vân gia”

Bên cạnh Lê Uyên Như, Vân Văn Việt âm thanh đắc ý vô cùng nói ra một câu còn chấn kinh người khác hơn

Đối mặt với câu nói cuồng vọng của Vân Văn Việt, Lê Văn Dương chỉ hơi nhíu mày một chút nhưng cũng không lên tiếng phản bác

Đến đây, Lê Uyên Như coi như ngu cũng hiểu rõ: Ngay từ đầu mình đã bị gạt bẫy rồi. Cô ngồi phịch xuống đất, âm thanh mang theo sự đắng chát, tuyệt vọng :

“Ra vậy... Hóa ra là vậy! Thì ra tất cả đều là âm mưu. Mục đích của các ngươi chính là muốn bắt ta phải không?”

“Rất thông minh, cô đoán đúng rồi đấy. Từ cuộc nói chuyện cho tới hôm nay, tất cả đều là cái bẫy mà thôi” Vân Văn Việt vỗ tay cười cợt, sau đó dùng ánh mắt sắc mị, tràn đầy dâm tiếu cùng tự tin nhìn Uyên Như

“Uyên Như. Số trời đã định cô và ta là một cặp. Để xem hôm nay ai có thể ngăn cản ta xxx cô”

Nghe được lời nói dâm uế từ miệng Vân Văn Việt, nếu thường ngày chắc chắn Uyên Như sẽ lên tiếng chửi lại, thế nhưng lúc này cô lại lựa chọn im lặng

“Long, em xin lỗi. Có lẽ cuộc đời này em không thể gặp lại anh rồi”

Nhớ tới người đàn ông khiến cô động lòng, trong mắt toát lên một sự ưu thương cùng đau đớn. Ngày hôm nay, Uyên Như hoàn toàn biết mình sẽ không thể thoát được khỏi tay Vân Văn Việt, tương lai mình chỉ là một màu đen tối mà thôi

Ngay tại lúc cô tuyệt vọng nhất, chán nản nhất. Ngay tại lúc Vân Văn Việt đã nhìn thấy một tương lai ôm Uyên Như trong lòng mà chà đạp thì một âm thanh lạnh giá, băng sương, không chút tình cảm vang lên

“Vậy sao! Vậy ta muốn xem ngươi định làm thế nào?”

Âm thanh không ra nam, cũng không ra nữ nhưng tràn đầy uy nghiêm cùng sát cơ dào dạt khiến nhiệt độ trong phòng giảm mạnh

Chỉ thấy, từ cửa phòng, một hắc y nhân toàn thân trùm kín mặt, đang bước từng bước một vào bên trong phòng

Theo mỗi bước chân của hắn, Vân Văn Việt và Lê Văn Dương lại cảm thấy một cỗ áp lực vô hình đè nặng lên vai khiến bọn họ mồ hôi chảy dòng, toàn thân run rẩy không ngớt, ánh mắt hoảng sợ nhìn về phía hắc y nhân

Khác với sự sợ hãi của Vân Văn Việt và Lê Văn Dương, Lê Uyên Như lại dùng một ánh mắt hiếu kì nhìn về phía hắc y nhân. Cô cảm nhận được từ người đối phương một khí tức quen thuộc, quen thuộc tới nỗi cảm tưởng như hắc y nhân là một người rất thân thiết của cô vậy

Chỉ là cô dám cá với bản thân mình rằng, người này không phải là Nguyễn Tuấn Long. Mặc dù không biết tại sao, nhưng cô lại chắc chắn điều này

Đối mặt với ánh mắt phức tạp của những người trong phòng, hắc y nhân âm thanh bình thản nói:

“Ta sẽ mang cô gái này đi. Ngươi có ý kiến gì không?”

Tuy rằng âm thanh cực kì bình thản, thế nhưng lại tràn đầy uy nghiêm cùng sát khí khủng bố, ánh mắt sắc lạnh nhìn về phía Vân Văn Việt. Tin tưởng, chỉ cần Vân Văn Việt nói một chữ “có” hắn chắc chắn đó là sẽ là lời nói cuối cùng của hắn

Cảm nhận được trong lời nói của đối phương uy hiếp trắng trợn, cảm nhận được sát khí vô hình giống như lưỡi hái tử thần đang lơ lửng quanh cổ mình, Vân Văn Việt không khỏi nuốt nước bọt liên tục, mồ hôi chảy ra như tắm, ánh mắt kinh hoàng, sợ hãi nhìn hắc y nhân lấp ló

“Không... không, ta không có ý kiến”

“Vậy thì tốt”

Nói xong, hắc y nhân phát tay. Lập tức, chiếc dây thừng trên người Uyên Như liền biến mất.

Khẽ phát tay, lập tức hắc y nhân cùng Lê Uyên Như liền biến mất, chỉ để lại một câu nói lơ lửng quanh phòng, một câu nói khiến cả Lê Văn Dương cùng Vân Văn Việt biến sắc:

“Vân Văn Việt. Ngươi cùng Lê Văn Dương giết chết Lê Hoàng đừng tưởng rằng không ai biết. Ba tháng sau, Vân gia các ngươi chắc chắn biến mất khỏi thủ đô”

Đại Việt Đế Quốc là một mảnh đất có hình dáng giống như một con rồng và một con phượng đang hòa quyện vào với nhau, cùng nhau giương cánh bay lượn

Thủ đô Đại La nằm ở vị trí “mắt rồng” của đế quốc, còn vị trí “mắt phượng” thì là một cái hồ nước ngọt rộng lớn vô cùng

Hồ nước ngọt này có tên là “Phượng Lục Hồ”. “Phượng” là chỉ địa điểm của hồ nước nằm ở vị trí “mắt phượng”, “Lục” ám chỉ màu xanh lục bích của hồ nước.

Ở trung tâm hồ nước là một hòn đảo tự nhiên. Không ai biết hòn đảo này có từ bao giờ, chỉ biết nó tồn tại cùng lúc với Phượng Lục Hồ và cũng chưa từng có ai đặt chân lên hòn đảo này

Vậy mà hiện tại, ở trên hòn đảo lại xuất hiện hai người. Một hắc y nhân trong tay vác theo một cô gái xinh đẹp. Chính là Uyên Như cùng hắc y nhân đã cứu cô

Thả Uyên Như xuống, hắc y nhân cởi bỏ lớp áo choàng của mình

Thấy thế, Uyên Như đang định lên tiếng cảm ơn thì lập tức khuôn mặt biến sắc, trong mắt toát lên vẻ không thể tin nổi. Một tay chỉ về phía hắc y nhân, một tay che miệng lấp ló kêu lên:

“Ngươi... ngươi... là...”

Đợt 2: Kiểm bạc, điểm công hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 2532

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Đề Nghị Của Ren, Rin

Trong lúc Uyển Như xảy ra chuyện thì ở tại lâu đài Moritzburg, tại bên trong phòng mình, Nguyễn Tuấn Long ngồi trên giường bộ dạng sầu não không thôi, mang theo một vẻ buồn bực, hần lẩm bầm:

“Mẹ nó! Cứ tưởng Cửu Chuyển Chân Long Quyết dễ tu luyện, thế éo nào lại còn khó hơn hai công pháp kia. Nhất chuyển còn dễ tu chứ Nhị Chuyển, thật cmn chứ, chẳng biết đâu mà lần”

Nhất Chuyển Luyện Thể, Nguyễn Tuấn Long có thể dễ dàng tu luyện thành công. Thế nhưng, Nhị Chuyển Luyện Khí thì đến giờ hần vẫn không biết tu luyện kiểu l*** gì

“Khí” ở đây là khí thể. “chuyển” thứ hai của Nhị Chuyển Luyện Thể chính là tu luyện khí thể.

Đối với một Long Tộc, đặc biệt là Long Tộc Chí Tôn: Chúa Rồng thì phải có một khí thể bá đạo tuyệt luân, duy ngã độc tôn, khắp thiên hạ không sợ một ai

Muốn tu luyện được loại khí thể này, Nguyễn Tuấn Long phải có được tính cách cũng phải tà đạo, làm việc không kiêng dè gì, thích thì làm không phải sợ bố con thằng nào. Đi đôi với nó chính là hành động của hần cũng phải tương tự: Đối mặt với bất kì kẻ địch nào dù mạnh hay yếu cũng không bao giờ sợ hãi

Nguyễn Tuấn Long làm được và làm vô cùng tốt. Thế nhưng, đến giờ, hần chỉ thấy một điều: Nhị Chuyển vẫn dậm chân tại chỗ

“Kệ đi, hôm nay không đột phá thì tương lai sẽ đột phá. Ta không tin mình lại không thể tu luyện thành công Nhị Chuyển”

Lắc đầu, Nguyễn Tuấn Long dẹp qua ý định này sang một bên. Tâm niệm khê động, lập tức, Ren với Rin liền xuất hiện trước mặt hần

Chỉ là lúc này hình tượng của hai người khiến Nguyễn Tuấn Long ngạc nhiên, mắt mở thật lớn

Lúc này, Ren và Rin quần áo toát loạn, những nơi trọng yếu hầu như đều lộ hết ra ngoài, Ren lúc này nằm đè lên người Rin, một tay đặt lên ngực cô, một tay để xuống nơi mà ai cũng biết, khuôn mặt ai nấy đều đỏ bừng, mê ly tràn đầy vẻ gợi tình

Chết lặng, không chỉ Nguyễn Tuấn Long giật mình nói không lên lời mà Ren cùng Rin cũng toàn thân cứng ngắc, hóa thân tượng đá, chỉ có đầu là quay lại phía sau, dùng đôi mắt mở thật lớn nhìn chủ nhân mình

A...A

Mấy giây sau, hai tiếng hét chấn động thương khung từ phòng Nguyễn Tuấn Long vang lên. May mắn là căn phòng này cách ly cực kì chắc chắn, nếu không nghe được tiếng hét này, những người trong nhà sẽ lập tức chạy lên ah

“Không ... không được nhìn. Onichan, không phải như anh nghĩ đâu” Ren vội vàng chỉnh sửa lại quần áo của mình, âm thanh lý nhí tràn đầy vẻ xấu hổ. Trong lòng khóc không ra nước mắt: Xong! Lại để onichan nhìn thấy cảnh này, onichan sẽ nghĩ ta là dâm nữ mất.

“Đỉnh chính: Chủ nhân đừng tin những gì mắt thấy tai nghe, tất cả đều là giả dối. Ta không phải cùng với Rin làm chuyện như ngài đang nghĩ đâu” Trên khuôn mặt bình tĩnh của Rin cũng hiếm khi được đỏ lên, mang theo một vẻ sốt sắng, cô vội vàng giải thích. Cũng như Ren, cô rất sợ chủ nhân mình hiểu nhầm.

Mặc dù quả thật là cô cùng với chị mình làm chuyện đó, nhưng đây là do hai người cảm thấy hiếu kì sau khi xem bộ phim sex giữa Nguyễn Tuấn Long và Thanh Mị nên làm theo ah

Thấy hai người kẻ xướng người họa, thề thốt phủ nhận chuyện vừa rồi không phải như hần nghĩ. Nguyễn Tuấn Long không khỏi trầm mặc

Rất lâu sau, hần mới thờ dãi nói một câu

“Ta hiểu, ta hiểu mà”

Nghe vậy, Ren và Rin trong mắt hiện lên một vẻ mừng rỡ. Trong lòng cũng thở phào một hơi. Xem ra chủ nhân (onichan) thật sự rất hiểu chúng ta

Thế nhưng , câu nói tiếp theo thì lại trực tiếp khiến hai người từ thiên đàng rơi xuống địa ngục. Chỉ thấy, Nguyễn Tuấn Long đi tới vỗ vai hai người, nghiêm túc nói

“ Các em đã sống với nhau mười ngàn năm thì nảy sinh tình cảm vượt trên tình cảm ruột thịt là bình thường. Ta hoàn toàn thông cảm với các em. Vì thế, lần sau nếu làm chuyện đó thì cứ làm trước mặt ta, ta hoàn toàn không để ý đâu”

Bộ dạng cảm thông hoàn toàn đưa hai người nói thành hai con bé yuri cùng loạn luân. Đã thế thái độ còn cực kì chính trực khi nói hai người cứ ở trước mặt hần mà làm. Quả thật vô sỉ vô cùng

Ren: =.=

Rin: =.=

“ Onichan (Chủ nhân)” Ren và Rin gần lên một tiếng, dùng một ánh mắt hình viên đạn, tràn đầy sát khí nhìn Nguyễn Tuấn Long. Trên người tỏa ra hắc khí vô cùng khủng bố bao trùm căn phòng

Lần này thì đến lượt Nguyễn Tuấn Long rung mình. Cmm! Hắc hóa? Không thể nào? Đây là truyện khoa huyền chứ có phải đồng nhân anime đâu mà có hiện tượng này

Tuy rằng trong lòng cực kì nghi hoặc nhưng thời gian nguy cấp khiến hần trực tiếp bỏ qua. Vội vàng đánh chống lưng:

“ Ren, Rin, lần này anh gọi hai em ra là có một chuyện quan trọng muốn hỏi.Các em có thể xác định được những món vũ khí của liên minh chứ?”

Quả thật đây là mục đích thật sự của Long khi gọi Ren với Rin ra ngoài. Hiện tại, hần cũng đang rảnh rỗi, cũng có thể bắt đầu việc thu thập các món vũ khí rồi

Thấy Nguyễn Tuấn Long bộ dạng nghiêm túc, hoàn toàn không có thái độ cợt nhả, Ren và Rin nhìn nhau, trên người hắc khí cũng biến mất

“ Onichan. Bọn em có thể định vị được vị trí của các món vũ khí đó. Tuy vậy, em kiến nghị anh hãy tới thế giới Runneterra mà tìm kiếm”

“Ý em là sao?” Nghe vậy, Nguyễn Tuấn Long không khỏi gãi đầu, bộ dạng khó hiểu

“ Câu hỏi: Chủ nhân có biết những món vũ khí trong trò chơi là từ đâu ra không?” Rin tiếp lời Ren, cũng không trả lời Nguyễn Tuấn Long mà lại hỏi hần một câu

Thấy chủ nhân mình lắc đầu, cô liền giải thích

“ Trả lời: Toàn bộ những món vũ khí trong liên minh đều là do ngài Zilean phục chế từ những món thần khí từ thời cổ xưa của thế giới Runneterra. Nói đơn giản thì các món vũ khí trong trò chơi đều là hàng nhái của những thành thần khí”

“ Vậy ý của các em chính là để anh đi tới thế giới Runneterra, đi tìm bản gốc của những món trang bị trong liên minh có phải không?” Nghe tới đây, Nguyễn Tuấn Long liền hiểu ý định của Ren và Rin

“ Đúng vậy. Bản gốc của những món trang bị này có sức mạnh vô cùng khủng bố, thả ở thế giới này cũng đều là Cừu Giai vũ khí.

Ví dụ như Trọng Trường Sinh mà onichan đang sở hữu ấy. Một khi tìm được bản gốc của Trọng Trường Sinh thì tăng phúc mà Trọng Trường Sinh mang lại sẽ lớn hơn hàng nhái mà chủ nhân đang sở hữu” Ren gật đầu , sau đó giải thích tiếp

Nghe xong, Nguyễn Tuấn Long không khỏi rơi vào trầm tư, mặc dù đề nghị của Ren và Rin cực kì hấp dẫn thế nhưng Nguyễn Tuấn Long cũng biết việc này khó khăn như thế nào.

Dù sao, ngay cả đến Zilean cũng không thể tìm thấy chúng mà phải đi phục chế thì cũng hiểu độ ẩn dấu của các trang bị này cao đến thế nào rồi?

Tuy vậy, dù thế nào thì Nguyễn Tuấn Long cũng có ý định tiến tới thế giới Runneterra thế nên sau một hồi suy tính, hần vẫn quyết định nghe theo đề nghị của Ren với Rin

“ Cứ quyết định vậy đi. Tiến tới thế giới Runneterra, ta sẽ đi tìm kiếm các món trang bị gốc”

Thời gian ở thế giới Runneterra có tỉ lệ là 100: 1. Có nghĩa là ở thế giới Runneterra 100 ngày thì ở đây mới có một ngày mà thôi

Hiện tại, kẻ thù của Nguyễn Tuấn Long đã không còn, vụ án “ Lỗ Đen” cũng không phải nhanh như vậy có manh mối, mà việc học thì hần cũng cảm thấy không cần thiết. Suy nghĩ một chút, Nguyễn Tuấn Long vẫn quyết định hiện tại tiến vào thế giới Runneterra

Cầm lên điện thoại, Nguyễn Tuấn Long liền gọi điện cho Mẫn Thanh Thảo xin nghỉ học. Sau ngày hôm đó, quan hệ giữa hần và Mẫn Thanh Thảo trở nên tốt hơn, ít nhất là sau giờ học, hai người trở thành bạn bè

Nghe Nguyễn Tuấn Long muốn xin nghỉ một tuần học, Mẫn Thanh Thảo đầu tiên sững sờ nhưng vẫn sáng khoái gật đầu. Cô biết Nguyễn Tuấn Long chính là Phong Thần – Phong Vân bảng Thần Vị Số 2. Người được coi là mạnh nhất nhì học viên, một người như vậy, dù không đến trường buổi nào thì cũng không khiến giáo viên bất mãn

Cúp máy, Nguyễn Tuấn Long trầm tư một lúc sau đó lại gọi điện cho Bùi Thiên, hỏi ông ta về kế hoạch Ngày Phán Xét

Và để Nguyễn Tuấn Long vui mừng chính là , kế hoạch Ngày Phán Xét sẽ chính thức khởi động vào tháng sau, đây quả thật là trời tạo điều kiện cho hắn tiến vào thế giới Runnerterra ah

Nhờ Bùi Thiên quan tâm tới Mẫn Thanh Thảo. Nguyễn Tuấn Long liền cúp máy rồi đi ra khỏi phòng, tiến tới phòng của Lạc Tuyết. Hắn sẽ rời nhà khoảng một tuần, cũng nên thông báo cho cô một tiếng

Thâm Uyên Vực Thẳm nằm ở tận cùng của tổ quốc. Là một vực thẳm dài ba trăm cây số, sâu không thấy đáy, từ vực thẳm, vô cùng vô tận hắc khí ngày cũng như đêm không ngừng bay lên không.

Thâm Uyên Vực Thẳm là một nơi kinh khủng đối với người dân bản địa, bọn họ cho rằng nơi này là cánh cổng đi thông với địa ngục, phía dưới đáy vực tồn tại vô số những sinh vật khủng bố. Vì thế , từ khi Thâm Uyên Vực Thẳm tồn tại tới giờ, chưa từng có ai dám bén mảng lại gần

Bọn họ không biết rằng, phía dưới Thâm Uyên Vực Thẳm không phải là cánh cổng địa ngục cũng không tồn tại sinh vật khủng bố. Nếu có , chỉ là một khối kiến trúc đồ sộ, tinh tế , rộng lớn.

Nếu như những thế lực lớn của thế giới mà nhìn khối kiến trúc này đều sẽ biết nơi này là gì: Một trong bốn Tổ của Thiên Ma Sát Lục: Sát Tổ

Phía ngoài cổng vào Sát Tổ, một cô gái với thân hình hao gầy, trên khuôn mặt tuyệt mỹ của cô tràn đầy một vẻ trắng bệch cùng một nỗi, ánh mắt trở nên mơ hồ thế nhưng cô vẫn cắn răng không cho mình ngã xuống. Cô quỳ đó, ánh mắt mang theo vẻ kiên định nhìn về phía trước hồ lớn

“Mong Sát Quân thu ta làm đồ đệ. Nếu không, dù có phải chết ở đây ta quyết không rời đi”

“Cô gái, tại sao cô lại quyết tâm tiến vào Sát Tổ ? Cô có biết đây là một con đường có đi mà không có về không?”

Từ bên trong , một âm thanh âm trầm mang theo một tiếng thở dài vang vọng khắp không gian.

Nghe thế, Vương Oanh cũng biết hậu quả khi mình tiến vào Sát Tổ là như thế nào? Thế nhưng, nghĩ tới mối thù của mình, cô hai mắt lóe lên một sự kiên định, cô đập đầu , âm thanh cương quyết vô cùng

“Ta biết điều đó nhưng ta chấp nhận mọi rủi ro, Mong Sát Quân thành toàn”

Thấy Vương Oanh bộ dạng chấp nhất như vậy, Sát Quân chỉ có thể lựa chọn trầm mặc. Rất lâu sau, hắn mới thở dài ngao ngán, bộ dạng bất đắc dĩ vô cùng

“Thôi được rồi. Tiến vào đi. Chỉ mong cô có thể sống sót”

Nói xong, cánh cửa tiến vào Sát Tổ mở ra , Vương Oanh khuôn mặt trở nên cực kì hưng phấn cùng kích động. Trong mắt lóe lên sát cơ mãnh liệt

“Nguyễn Tuấn Long, người chờ đó, mối thù giết mẹ, ta sẽ không bỏ qua”

Đợt 2: Kiểm bạc, điểm cống hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 2380

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 189: Hành Trình Tới Valoran - Khởi Đầu- Vùng Đất Freljord

Runeterra là một thế giới rộng lớn bao gồm lục địa Valoran cùng thế giới thần bí: Hư Không

Freljord là một thành thị trên lãnh nguyên thuộc phía Bắc Valoran. Freljord cực kỳ khắc nghiệt, một vùng núi đẫm chìm trong tuyết giá và băng lạnh, là

nơi sinh ra những trận bão tuyết đáng sợ.

Nếu đi lại trong vùng đất này, đặc biệt là mùa đông, thì mọi thứ trở nên cực kỳ nguy hiểm. Môi trường nơi đây luôn khắc nghiệt thậm chí đối với những con người dành cả cuộc đời của họ sinh sống tại nơi này.

Từ thời xa xưa, trên Freljord đã từng tồn tại một bộ tộc thống trị cả vùng đất lạnh giá này, thế nhưng theo sự thăng trầm của thời gian, đến nay bộ tộc đó đã biến mất mà thay bằng ba bộ tộc khác: Avarosan, Vuốt Đông và Băng Vệ

- Grào

Tại một khu rừng quanh năm bao phủ bởi băng tuyết trắng xóa, một tiếng gầm rú của một loài ma thú vang vọng khắp khu rừng. Chỉ thấy từ bên trong khu rừng, một con lợn rừng cao hơn mười mét, toàn thân đều bao phủ những mảnh băng sắc nhọn đang dùng ánh mắt hung hãn, đỏ ngầu nhìn những sinh vật nhỏ bé phía dưới chân mình

Chỉ thấy, dưới chân nó là một nhóm khoảng mười người, ăn mặc chiến giáp kín đáo, trong tay cầm vũ khí, ánh mắt cảnh giác nhìn về phía lợn rừng

Dẫn đầu đám người là một cô gái tuyệt sắc, mặc trên người bộ quần áo màu xanh nhạt bó sát người làm lộ ra ra đường con tuyết rũ của cơ thể, trên đầu là một chiếc mũ trùm đầu che khuất mái tóc dài màu trắng bạc của cô. Trên người cô gái toát lên một khí chất băng giá giống như một tòa băng sương lại không thiếu vẻ uy nghiêm của một người dẫn đầu

Bên cạnh cô là một người đàn ông khoảng hơn ba mươi tuổi, khuôn mặt nghiêm nghị được dấu dấu sau chiếc mũ giáp sát. Điều khiến người khác kinh ngạc chính là ở vùng đất quanh năm lạnh giá như Freljord mà người đàn ông này lại cởi trần, để hở thân trên với cơ bụng sáu múi săn chắc, quả thật là khiến người khác giật mình không thôi

Lúc này, hắn đang dùng ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía con lợn rừng nói với cô gái, âm thanh mang theo một vẻ lo lắng vô cùng

“ Ashe. Lập tức rời khỏi. Đây là một con cấp tám ma thú, chúng ta không phải đối thủ của nó. Nếu còn chần chừ, chắc chắn chúng ta sẽ không sống trở về”

Cô gái này không phải ai khác chính là một trong 136 vị tướng của liên minh huyền thoại – tộc trưởng bộ tộc Avarosan – Cung Băng: Ashe

Nếu vậy thì không khó để đoán ra người đàn ông này là ai: Yếu sinh lý à nhầm Bá Vương Mạn Di: Trydamere

Nghe lời nói của Trydamemere, Ashe không khỏi trầm mặc một hồi, cuối cùng vẫn đồng ý với lời đề nghị của Trydamere

Mặc dù nếu như giết được con ma thú này, cô sẽ thu được phần thưởng hậu hĩnh từ Học Viện Chiến Tranh, thế nhưng, cô cũng sẽ không vì thế mà đem tính mạng của tộc nhân mình ra

“ Mọi người, lập tức rút lui”

Ashe quay đầu lại nói với mấy người còn lại, sau đó, dùng ánh mắt cảnh giác nhìn con lợn rừng, đồng thời cùng Trydamere dẫn đầu mọi người lui dần về phía sau

Cấp tám ma thú mặc dù không thể hóa thành hình người nhưng nó lại cũng có chút thông minh, khi nhìn thấy đám nhân loại nhỏ bé rời khỏi, nó biến bọn họ liền muốn bỏ trốn

Và nó sẽ để bọn chúng chạy sao? Tất nhiên là không thể nào. Con mồi đã dâng tới tận miệng, nó mà còn để bọn họ chạy thoát thì hoàn toàn vũ nhục đẳng cấp của nó đi

Nghĩ thế, lợn rừng gầm lên một tiếng kinh thiên, trên người bộc phát ra một cỗ khí thế khủng khiếp. Nó đập mạnh hai chân xuống mặt đất, lập tức tạo ra nguồn năng lượng khủng khiếp lan tỏa ra xung quanh

Nguồn năng lượng này không chỉ mang theo lực đẩy khủng khiếp mà còn kèm theo vô số mảnh băng sắc nhọn, dùng tốc độ cực nhanh bắn về phía đám người Ashe

Cảm nhận sự lãnh lẻo cùng cảm giác nguy hiểm gần tới nơi, Ashe cùng Trydamere biến sắc

“ Từ Chối Từ Thần (Năm giây đàn ông)”

Trydamere khuôn mặt trở lên nghiêm túc vô cùng, ông hô lên một tiếng thật lớn. Theo tiếng quát của Trydamere, trên người ông bao phủ một ngọn lửa kì lạ, chỉ thấy ông lao lên trước mặt đám lính của mình, dùng thân mình đỡ lấy những mảnh băng lao tới

- Từ Chối Từ Thần (R)

Trydamere trở lên bất tử trong năm giây. Trong năm giây này, mọi nguồn sát thương lên người ông ta hoàn toàn vô dụng, không gây bất kì sát thương nào

Chiều cuối vừa ra, lập tức Trydamere trở thành một bức tường kiên cố hứng chịu mọi nguồn sát thương từ trận mưa băng

Còn về phía Ashe, lúc này trên khuôn mặt cô bao phủ một tầng băng sương, chỉ thấy cô dùng ánh mắt phẫn nộ nhìn về phía con lợn rừng. Cô đã có ý định từ bỏ, thật không ngờ nó lại dám tấn công, thật sự là không thể tha thứ

Chỉ thấy, Ashe thân hình lóe lên, chỉ trong giây lát liền xuất hiện trên đầu con lợn rừng, trong tay xuất hiện một thanh trường cung. Chính là vũ khí đã đi theo cô nhiều năm. Cây cung cổ xưa của nữ hoàng Avarosa

Dơ lên trường cung, trong cơ thể ma lực điên cuồng hồi tụ, lập tức, một mũi Đại Băng Tiễn xuất hiện. Không chút do dự, Ashe nhả tên, mũi tên liền dùng tốc độ siêu thanh, phá tan mọi rào cản vật lý bắn thẳng về phía lợn rừng

Trong trò chơi, có lẽ Đại Băng Tiễn của Ashe chỉ có tác dụng làm choáng chứ không gây mấy sát thương (Ashe lên sát thương vật lý). Thế nhưng, một khi nó xuất hiện ở đời thực, uy lực của nó đủ để tiễn một tên Độ Không Cảnh về trâu tồ tiên

- Oanh

Một tiếng nổ kinh thiên động địa cùng với đó là một cột khói màu trắng bao trùm cả thân hình con lợn rừng

- Vèo

Đúng lúc này, từ bên trong làn khói trắng, một bàn tay không lồ xé không, dùng tốc độ cực nhanh đánh về phía Ashe

Quá nhanh, nhanh tới nỗi Ashe chưa kịp phản ứng thì đã bị bàn tay đánh trúng. Lập tức, cô chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ đập thẳng lên người mình, lực phủ ngũ tạng đảo lộn, đau đớn vô cùng

- Phụt

Phun ra một ngụm máu, Ashe như điều đứt dây bay xuống mặt đất. Nhìn về phía con lợn rừng không một chút tổn thương, trong mắt cô mang theo vẻ tuyệt vọng cùng hối hận

Giờ đây, Ashe cảm thấy hối hận khi lại lựa chọn nhiệm vụ cấp A của Học Viên Chiến Tranh. Cô cứ nghĩ rằng với thực lực Bạch Kim Đoàn I của mình thì có thể hoàn thành nhiệm vụ này dễ dàng

Thật không ngờ tới, mục tiêu của nhiệm vụ này lại là một cấp cấp tám ma thú, thực lực tương đương với một tên Kim Cương Đoàn V, càng không nghĩ tới nó lại mạnh như vậy, dù cô đã dùng tới chiêu cuối cũng không khiến nó bị thương

“ Ashe (tộc trưởng)”

Thấy Ashe bị đánh bại, Trydamere cùng mọi người không khỏi kinh hô, muốn chạy tới ứng cứu nhưng không kịp

Chỉ thấy, con lợn rừng dùng ánh mắt đắc ý nhìn Ashe, sau đó nó dơ chân lên, không chút nào thương hoa tiếc ngọc dẫm lên người cô

Mất thấy từ vọng gần kề, trong mắt Ashe hiện lên một sự tiếc hận cùng không cam lòng. Cô mới làm tộc trưởng được mấy năm, cô còn chưa hoàn thành ước mơ của mình, cô không muốn mình lại như vậy chết đi

Đúng lúc Ashe sắp hương tiêu ngọc vẫn, thì một tiếng hét vang lên

“ Súc sinh, dừng tay .. à nhầm.. dừng chân”

Sau tiếng nói đó, một thân ảnh xuất hiện trước mặt cô, một tay dơ lên, trong ánh mắt sững sờ của mọi người, người tới chỉ dùng một tay vậy mà liền ngạnh kháng ngăn cản lại con ma thú

Nhìn một cảnh này, Trydamere dù sững sờ vì sự xuất hiện bất thành linh của người tới cũng không nhận được há hốc mồm chửi thề một tiếng

“ Mẹ nó! Thằng này có còn là người không? Vậy mà dùng một tay trực tiếp cản lại thế công của một con ma thú cấp tám”

Cũng không biết lúc này Trydamere đang bị hành động của mình dọa cho sợ vãi đái ra quần. Người tới quay đầu lại nhìn về phía Ashe đang ngơ ngác nhìn mình, nở một nụ cười thân thiện, cười nói:

“ Yo. Lâu rồi không gặp ah. Ashe tộc trưởng”

Nghe được giọng nói quen thuộc cùng khuôn mặt dù gặp một lần nhưng để lại ấn tượng sâu đậm trong lòng mình, Ashe không nhận được kêu lên

“ Là ngài: Long Hoàng Kiếm Đế”

Đúng vậy, người tới không phải ai khác chính là Nguyễn Tuấn Long. Sau khi sử dụng thẻ thông hành, Nguyễn Tuấn Long liền đi tới thế giới Runeterra, và địa điểm đầu tiên mà hắn tới chính là vùng đất lạnh giá Felfjord này

“ Ha...ha, được người đẹp nhớ rõ quả thật là vinh hạnh của ta ah” Nguyễn Tuấn Long cười cợt, giọng trêu đùa. Bộ dạng vui vẻ vô cùng, hoàn toàn

không để ý tới sức nặng ở trên tay mình

- Grào

Nguyễn Tuấn Long còn muốn nói gì đó thì một tiếng gầm rú vang lên khiến hắn không khỏi ngắc đầu. Chỉ thấy trên cao, con lợn rừng đang dùng ánh mắt phần nộ nhìn hắn, như là muốn hỏi tại sao hắn lại ngăn cản mình giết chết con mồi trước mặt vậy

Đổi mặt với ánh mắt phần nộ của con ma thú, Nguyễn Tuấn Long không chút nào sợ hãi, hắn nở nụ cười lạnh, âm thanh băng giá

“Chỉ là một con cấp tám ma thú cũng ở trước mặt ta diễn võ dương oai, thật là muốn chết ah”

Nói xong, hắn tâm niệm khẽ động. Trong ánh mắt chấn kinh sợ hãi của mọi người, từ trên bầu trời, một ma pháp trận khổng lồ bỗng nhiên xuất hiện

Từ bên trong ma pháp trận, những viên thiên thạch khổng lồ từ từ hiện ra. Chưa dừng lại ở đó, ở trên mỗi viên thiên thạch đều bùng lên một ngọn lửa màu tím nóng bỏng, nóng tới nỗi dù là người phía dưới cũng có thể cảm nhận được sự nhiệt độ khủng khiếp từ trên đó tỏa ra

“Trydamere. Cho các vị ba giây rời khỏi đây nếu không muốn bị nướng thành vệt quay ah” Âm thanh đùa dòn của Nguyễn Tuấn Long vang lên

Chỉ thấy, sau khi nói xong câu đó, hắn cũng mặc kệ Ashe phản ứng, dùng tư thế “ôm công chúa” bế lên Ashe, thân hình lập tức biến mất để lại mấy người Trydamere sững sờ trong giây lát

Rất nhanh, cả mấy người tỉnh táo lại, hai mắt nhìn nhau sau đó dùng tốc độ dù là speedman cũng phải gọi bằng cụ biến mất khỏi nơi này

Ngay khi mấy người Trydamere biến mất, đầy trời thiên thạch lập tức rơi xuống, mục tiêu chính là con lợn rừng vẫn còn đang ngơ ngác đứng đó không biết chuyện gì xảy ra

Một tiếng nổ thật lớn vang lên, đại địa rung chuyển dữ dội cùng với đó là một quả cầu khói màu tím bốc thẳng lên không. Chưa dừng lại ở đó, từ trung tâm vụ nổ, một cột khí nóng lan tỏa ra xung quanh, thiêu đốt toàn bộ những thứ trên đường nó qua

(Lưu Tinh Hỏa Vũ – Cao phẩm Địa Cấp linh kĩ :

Từ trên không, Triệu hồi ra một trận mưa thiên thạch. Gây sát thương phép thuật khủng bố trong phạm vi ảnh hưởng)

Cách đó không xa, Nguyễn Tuấn Long ôm ấp người ngọc trong lòng, ánh mắt nhìn về phía tác phẩm của mình, trong mắt lóe lên một tia hưng phấn vô cùng

Nếu như đổi thành ở Thái Dương Tinh Hệ, một chiêu này chắc chắn hắn sẽ không thể thi triển ra, ít nhất phải đạt tới Độ Khi Cảnh thì hắn mới có thể dùng được. Nhưng ở thế giới này thì khác

Thế giới Runeterra có thần, nhưng lại chưa có ai tu luyện được thành thần, trong khi Thái Dương Tinh Hệ, Thần chính là do nhân loại tu luyện thành. Vì thế, quy tắc của thế giới này yếu hơn rất nhiều so với quy tắc của Thái Dương Tinh Hệ.

Ở Thái Dương Tinh Hệ, thực lực của Nguyễn Tuấn Long chỉ là Dẫn Nguyên Cảnh. Nhưng khi tới đây, thực lực của hắn lại tương đương với một tên Cao Thủ Đoàn,

Không những vậy, những linh kĩ, công pháp ... từ Thái Dương Tinh Hệ khi mang tới thế giới này lại bị quy tắc của thế giới này xếp cùng hàng với các ma pháp khác

Mà một tên Cao Thủ Đoàn liệu có thể sử dụng được cấp bảy, cấp tám ma pháp không? Câu trả lời là cực kì dễ dàng

Nói đơn giản, Nguyễn Tuấn Long chính là một cái bug ở thế giới này. Những kẻ có thể đánh bại được hắn chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay mà thôi

Tất nhiên, đó là lý thuyết. Dù sao, thế giới này có vô vàn điều thần bí cùng màu nhiệm.

Nên nhớ, những trang bị ở thế giới này một khi thả ở đại lục đều là Thần Khí đó? Zilean dù chỉ là Chí Tôn nhưng lại có thể lĩnh ngộ thời gian – năng lực mà chỉ có Tiên Tuyệt Cảnh mới làm được? Vậy nên cũng không thể coi thường những người ở đây được

Giới thiệu: Thế giới Runeterra là một thế giới đúng kiểu huyền huyền với ma pháp và đấu khí, với rất nhiều chủng tộc khác nhau nhưng trong đó nhân loại vẫn chiếm số lượng đông đảo

Người tu luyện ở thế giới cấp bậc phân chia thành tám cảnh giới:

Đồng Đoàn - Không

Bạc Đoàn - Không

Vàng Đoàn - Không

Bạch Kim Đoàn- Sơ Nguyên Cảnh

Kim Cương Đoàn - Luyện Tinh Cảnh

Cao Thủ Đoàn - Dẫn Nguyên Cảnh

Thách Đấu Đoàn - Độ Khí Cảnh

Chí Tôn Cảnh - Độ Không Cảnh

Từ Đồng Đoàn tới Kim Cương Đoàn chia thành năm cấp. Cấp V thấp nhất, cấp I cao nhất

Ma Thú cùng Ma Pháp chia thành Mười cấp độ, trên cấp mười là Cấm Chú

P.s: Từ những chương sau, mọi kỹ năng mà main hoặc những nhân vật quan trọng thì đều sẽ được ta giới thiệu tên cùng công năng của kỹ năng đó

Đợt 2: Kiểm bạc, điểm công hiến và \$ rất đơn giản

Số từ: 2900

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 4522 bạc

Đã đăng 2 truyện và 328 chương

Được cảm ơn 8452 lần

```
Reading(6244,2686273,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='truyenv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-199/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 190: Tiểu Sử Tướng: Long Hoàng Kiếm Đế

Rất lâu sau, mọi thứ mới dần yên ắng ở trở lại. Ở nơi mà con Lợn Rừng đứng thì lúc này đã thay bằng một cái hồ rộng mấy cây số, sâu không thấy đáy kèm theo đó là sự biến mất không chút dấu vết của con ma thú cấp 8

Thấy một cảnh này, phía xa mấy người Trydamere không khỏi hít một ngụm khí lạnh, hai mắt nhìn nhau, trong mắt có thể nhìn thấy được sự khiếp sợ

Thật mạnh! Một chiêu liền tiễn một con cấp tám ma thú về trời ông bà vải. Đây chẳng lẽ là sức mạnh của Cao Thủ Đoàn sao? Thật sự khủng bố

Không chỉ mấy người Trydamere bị một chiêu này của Nguyễn Tuấn Long làm cho chấn động mà bên Ashe cũng có tâm trạng tương tự, cô dùng một đôi mắt đẹp, tràn đầy vẻ kinh hãi cùng hiếu kì, trong mắt lóe lên dị sắc nhìn về phía Nguyễn Tuấn Long, không biết nghĩ gì

Rất lâu sau, Ashe mới thu hồi ánh mắt của mình, bỗng cô phát hiện mình đang nằm trong vòng tay của đối phương, khuôn mặt cô khẽ đỏ lên một chút. Thân thể cự quây liên tục ý đồ thoát khỏi Nguyễn Tuấn Long ôm ấp, âm thanh nhàn nhạt vang lên

“Long Hoàng Kiếm Đế, ngài có thể thả ta xuống không?”

Mặc dù Ashe nói rất lạnh, không cảm tình thế nhưng trong đôi mắt đẹp của cô lóe lên một sự ngượng ngùng cùng xấu hổ cho thấy cô nàng cũng không bình tĩnh như vẻ ngoài. Mà cũng phải thôi, sống gần ba mươi năm, đây là lần đầu tiên cô bị một người khác giới ôm ấp đầy, không xấu hổ mới là lạ

Nghe vậy, dù Nguyễn Tuấn Long rất không nỡ buông cô ra nhưng cũng đành nghe theo, hắn cũng không muốn để lại ấn tượng xấu trong lòng Ashe. Hắn thả cô xuống, ánh mắt ân cần hỏi han:

“ Ashe. Cô không sao chứ?”

“ Ta không sao? Cảm ơn Long Hoàng Kiếm Đế đã cứu ta” Ashe đứng đối diện với Nguyễn Tuấn Long, một tay để lên ngực, khom người, âm thanh mang theo sự cảm kích nói

Hôm nay, nếu không phải là Nguyễn Tuấn Long ra tay đúng lúc thì cô hoàn toàn có thể đã chết dưới con cấp tám ma thú kia rồi. Vì thế, một câu này xuất phát từ tận đáy lòng cảm kích, chứ không phải chỉ là một câu cảm ơn xã giao

“ Không có gì! Mà cô cũng không cần gọi Long Hoàng Kiếm Đế đâu. Ta tên Nguyễn Tuấn Long, nếu thấy khó gọi thì cứ gọi ta là Zeus ah” Nguyễn Tuấn Long nhún vai, bộ dạng hoàn toàn không để ý, giống như việc cứu Ashe là một việc rất đơn giản vậy

Thế giới này là huyền huyền phương tây, dù cho có những vị tướng mang phong cách phương đông như Leesin thì cái tên của bọn họ cũng là tiếng anh hết (Long Hoàng Kiếm Đế là từ dịch chứ không phải danh hiệu của Long viết như vậy).

Vì thế, để hòa vào thế giới này, Nguyễn Tuấn Long cũng phải lấy cho mình một cái tên tiếng anh, và hắn lấy luôn danh hiệu của hắn trong Twelve Olympians Team

Thấy Nguyễn Tuấn Long bộ dạng tùy ý, hoàn toàn coi việc cứu mình không phải chuyện gì to tát, Ashe trong mắt hiện lên một tia hứng thú cùng kì lạ, cười nhạt:

“ Vậy ta mạn phép ah. Zeus, chắc ngài mới tới đại lục Valoran phải không? Vậy ta thỉnh ngài tới tộc Avarosa một chuyến, ta muốn tổ chức thịnh yến, vừa là cảm ơn ngài đã cứu ta hôm nay, vừa là chào đón ngài đến thế giới này?”

Thế giới Runeterra mặc dù có cả vùng đất Hư Không thể nhưng người trên đại lục đều qu niệm rằng thế giới Runeterra chỉ có đại lục Valoran mà thôi. Chỉ có những người sống rất lâu như Ryze , Zilean mới biết được sự thật

Những người đến từ thế giới hư không như Kassadin, Malzahar,... đều được coi là người từ thế giới khác. Đối với người của thế giới khác, người dân nơi đây đã quá quen thuộc rồi

Nguyễn Tuấn Long là người đến từ thế giới khác, đây không phải là điều quá thần bí, nó đã được ghi rõ bên trong “ T iểu Sử Tướng : Long Hoàng Kiếm Đế “ rồi. Ashe cũng không mấy kinh ngạc với thân phận của Long cũng như biết đây là lần đầu hắn tới đại lục này

Cảm nhận được sự chân thành trong lời nói cùng ánh mắt mong đợi của Ashe, Nguyễn Tuấn Long cũng không muốn làm thất vọng người đẹp. Mới cả lần đầu tới thế giới này , cũng nên tìm một chỗ dừng chân ah

Nghĩ vậy, Nguyễn Tuấn Long khẽ gật đầu , ôn hòa nói:

“ Vậy làm phiền Ashe rồi”

Tiểu sử tướng:

Long Hoàng Kiếm Đế: Zeus (đã chỉnh sửa theo yêu cầu của Nguyễn Tuấn Long)

Tại một thế giới khác, nơi mà màu sắc thần thoại tồn tại khắp nơi. Một thế giới mà Nhân, Thần, Ma cùng chung sống với nhau

Tại một hòn đảo nằm giữa dòng sông ngân hà trôi nổi giữa vũ trụ vô tận, tồn tại một chủng tộc từ thời thượng cổ, chủng tộc thống trị tất cả mọi sinh vật trên thế giới này: Long Tộc

Long Tộc – một chủng tộc đã tồn tại từ những ngày đầu tiên của thế giới này, bọn họ cường đại, mạnh mẽ, bá đạo đã được kiểm chứng qua dòng thời gian dài đằng đẵng của thế giới này. Dù là Thần hay Ma khi đối mặt với Long Tộc đều không thể nhường ba phần nếu không muốn bị bọn họ tiêu diệt

Zeus là vị Chúa Rồng đời thứ hai của Long Tộc, là vị Long Hoàng đầu tiên chủng tộc này. Sức mạnh của hắn kinh khủng tới nỗi dù là thần ma cũng sợ hãi khi đối diện với hắn

Khác với những con rồng khác tu luyện ma pháp thì Zeus lại tu luyện kiếm đạo và đã tu luyện kiếm đạo tới cảnh giới cao nhất. Cả thế giới đó, hắn không có địch thủ

Hắn đến Valoran không phải là do các triệu hồi sư mời gọi mà chính bản thân hắn phá vỡ hàng rào vi điện, cùng những triệu hồi sư nói chuyện với nhau.

Hắn dù là người của thế giới khác nhưng lại hoàn toàn biết tới thế giới Runeterra, hắn biết về các vị Anh Hùng, biết về Học Viện Chiến Tranh,... và hắn yêu cầu các triệu hồi sư biến mình trở thành một vị tướng

Và giờ hán đã tới thế giới này , trở thành một Anh Hùng của Học Viên Chiến Tranh

“ Ở thế giới của ta, mọi người gọi ta là Bất Bại Kiếm Đế. Ta muốn biết, ở thế giới này, ai có thể chịu nổi một kiếm của ta” – Long Hoàng Kiếm Đế: Zeus

Trên đường cùng Ashe trở về bộ tộc của cô. Nguyễn Tuấn Long không khỏi mở ra tiểu sử tướng, đọc thông tin về chính bản thân mình

Chỉ là rất nhanh hán hai mắt mở lớn, bộ dạng chấn kinh vô cùng. Trong lòng thâm lỗi mười tám đời tổ tông hệ thống ra mắt một lần

Mẹ nó! Hệ thống chết tiệt, có cần phải làm ra cái “ tiểu sử tướng” bá đạo vậy không. Chém gió cũng vừa thôi chứ? Chém thế chết con nhà người ta mất. Lại còn câu nói cuối cùng nữa! Đây không phải là muốn ta cả ngày bị cường giả đuổi giết sao?

Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn không ngờ tới hệ thống lại làm ra cái “ tiểu sử tướng” vãi l** như vậy.

Ở thế giới của hán, hán chỉ có thực lực Dẫn Nguyên Cảnh, cảnh giới kiếm thuật cũng chỉ đạt tới Kiếm Khí đỉnh phong mà thôi, vậy mà từ “ tiểu sử tướng” trực tiếp trở thành một tên vô địch thiên hạ, không ai là đối thủ. Cái này thật vkl ah!

Với một “ Tiểu Sử Tướng” như thế này, hán sẽ khiến người dân đại lục phải tôn kính khi đối diện với mình nhưng cũng mang tới những phiền phức không cần thiết. Điển hình chính là tên Dean, kẻ đã hẹn cùng hán đánh lại một trận

“ Kệ nó đi. Đi đến đâu hay đến đó. Dù sao ở thế giới này, thực lực của mình cũng tính là một tên siêu cấp cường giả” Nguyễn Tuấn Long trong lòng khẽ tự an ủi mình một câu

Trong lúc Nguyễn Tuấn Long vừa đi vừa đọc “ Tiểu Sử Tướng” về mình thì Ashe vẫn đi theo bên cạnh hán, ánh mắt chăm chú nhìn về phía hán, không biết suy nghĩ gì.

Phía sau hai người , Trydamere dẫn đầu nhóm tộc nhân chạy theo, nhưng rất thức thời cách xa hai người một đoạn ngắn

“ Tướng quân. Người kia là ai vậy? Tại sao ta cảm thấy rất quen thuộc ah”

Bên cạnh Trydamere, một tên tộc nhân không khỏi dùng ánh mắt hiếu kì nhìn về phía Nguyễn Tuấn Long, nói nhỏ

Nghe thế, Trydamere cùng mọi người đồng loạt dùng ánh mắt như nhìn một kẻ ngu nhìn hán nói

“ Ngay cả hán người cũng không biết? Chẳng lẽ người mới từ trong núi đi ra?. Người biết Long Hoàng Kiếm Đế - anh hùng thứ 135 của thế giới chứ?”

“ Cái gì? Chẳng lẽ hán chính là Long Hoàng Kiếm Đế” tên này khiếp hãi, mắt mở thật lớn, bộ dạng chấn kinh vô cùng kêu lên

Hiện tại, ở đại lục, Long Hoàng Kiếm Đế có thể nói là vô cùng nổi danh. Trong ngày đầu ra mắt , đã có một buổi biểu diễn vô cùng ấn tượng cùng với đó là “ tiểu sử tướng” của hán được lộ ra ngoài khiến mọi người đều biết Long Hoàng Kiếm Đế “ mạnh mẽ” thế nào

Thậm chí, có nhiều người còn cho rằng Long Hoàng Kiếm Đế xứng đáng với danh hiệu : đại lục mạnh nhất cường giả đấy.

“ Chính là hán.Ban đầu ta nghĩ là mọi người nói qua, nhưng hiện tại ta phải nghĩ lại rồi. Có thể một chiêu giết chết một con cấp tám ma thú, sức mạnh của hán quả thật khủng bố”

Trydamere cảm thán, ánh mắt vô tình nhìn về phía Ashe, ông phát hiện trong mắt Ashe hiện lên một tia âm mưu.

Làm bạn với Ashe nhiều năm, ông hiểu ánh mắt này của Ashe nghĩa là gì. Trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn, hai mắt hiện lên một sự kinh ngạc cùng chấn kinh

“ Ashe chẳng lẽ định...”

Vùng đất Freljord mặc dù quanh năm đóng băng và lạnh giá, thế nhưng, trên vùng đất này cũng vẫn có một thảo nguyên rộng lớn và nơi đây chính là nơi tọa lạc của bộ tộc Avarosa

Tại trung tâm thảo nguyên có một thành thị nhỏ, mặc dù không được xa hoa như các thành thị lớn ở Valoran nhưng lại thoáng ở chỗ cổ kính

Trong ánh mắt kính cẩn cùng tò mò của mọi người , Ashe dẫn Nguyễn Tuấn Long tới một pháo đài nằm tại trung tâm của thành thị, không phải giải thích nhiều thì ai cũng hiểu đây chính là lâu đài của Ashe

Tối đến , bên trong pháo đài đèn đuốc sáng trưng, tiếng cười nói vang vọng khắp nơi.

Hôm nay, Ashe ăn mặc cực kì chăm chút, một bộ váy dài liền áo màu trắng tinh để trần để lộ đôi tay dài trắng mịn. Cổ áo để hở khiến bộ ngực căng tròn của cô ẩn hiện sau lớp váy. Một bộ trang phục cực kì gợi cảm nhưng lại không làm mất đi vẻ cao quý của cô

- Ưc

Nhìn Ashe ăn mặc như vậy, Nguyễn Tuấn Long không khỏi nuốt nước miếng một cái, trong mắt hiện lên một vẻ nóng bỏng. Hắn thật không ngờ tới, một cô gái với tính cách băng giá, lạnh lẽo lại có thể ăn mặc một bộ trang phục sexy đến như vậy

Về phía Ashe, cô hoàn toàn không để ý tới ánh mắt nóng bỏng, tràn đầy sự xâm lược của Nguyễn Tuấn Long. Cô đi tới, ngồi bên cạnh hắn trên ghế trên, trong tay cầm một ly rượu, trong mắt lóe lên một tia ngượng ngùng nhưng rất nhanh biến mất

Cô nở một nụ cười, dù rằng nụ cười vẫn lạnh nhạt nhưng ở trong mắt Nguyễn Tuấn Long lúc này lại nó lại khiến Ashe trở nên cực kì mê người

“Zeus. Ta mời ngài một ly. Chào mừng ngài đến với Avarosa”

Thu hồi ánh mắt tà mị của mình, dị năng : Đo đạc cảm xúc mở ra. Lập tức, trong mắt Nguyễn Tuấn Long lóe lên một tia dị sắc, trên miệng treo một nụ cười thần bí. Hắn cười cợt, cầm lên ly rượu, ánh mắt nhìn Ashe chăm chăm

“Cảm ơn thịnh tình của Ashe. Có thể được Freljord đệ nhất mỹ nhân tự tay chúc rượu, quả thật là vinh hạnh của ta”

Lời nói của hắn mang theo vẻ đùa giỡn không chút nào che dấu khiến người phía dưới không khỏi nhú mày. Còn Ashe, trong mắt hiện lên vẻ quý dị, nhưng cũng không tức giận mà bình thản, khiêm tốn nói một câu:

“Ngài quá khen rồi”

Sau đó, cầm lên ly rượu, uống cạn.

Thấy thế, Nguyễn Tuấn Long cũng không chút do dự làm theo

Sau đó, trong tiếng nhạc cung đình, trong điệu nhảy của cung nữ. Buổi tiệc chào đón Nguyễn Tuấn Long liền được diễn ra trong không khí vui vẻ.

Rượu quá tam tuần, Nguyễn Tuấn Long đang cùng Ashe cười nói thì một âm thanh ồm ồm vang:

“Long Hoàng Kiếm Đế, nghe danh đã lâu nay mới được gặp mặt. Quả thật hạnh ngộ.

Ta là Zenova – Đại Kiếm Sĩ của Avarosa bộ tộc, không biết có thể lĩnh giáo ngài một phen kiếm thuật”

Một tiếng này liền cắt đứt không khí lãng mạn giữa hai người khiến Nguyễn Tuấn Long không khỏi nhú mày nhìn sang

Chỉ thấy, phía dưới, một tên thiếu niên khoảng mười bảy mười tám tuổi, thân hình cao to lực lưỡng đúng chất dân thảo nguyên. Khuôn mặt soái ca có phần hao hao giống Trydamere đang dùng ánh mắt khiêu khích nhìn về phía Long

Thấy Nguyễn Tuấn Long nhú mày, bộ dạng giống như bất mãn. Ashe trong lòng không khỏi trầm xuống. Cô quay mắt hướng về phía tên thanh niên, âm thanh uy nghiêm mang theo một sự phẫn nộ

“Zenova! Lập tức lui xuống”

“Nữ Hoàng. Zenova ta không làm gì sai ah? Đồn rằng Long Hoàng Kiếm Đế kiếm thuật bá đạo tuyệt luân, ít người đối thủ. Mà ta thì là một Đại Kiếm Sĩ, có thể được lĩnh giáo một vị kiếm thuật tông sư là một sự tuyệt vời ah” Zenova phản bác, thế nhưng âm thanh tự tin, không mang theo một tia kính ý cho thấy đối phương cũng không thật sự coi trọng kiếm thuật của Nguyễn Tuấn Long

Dùng ánh mắt khiêu khích cùng trào phúng nhìn về phía Nguyễn Tuấn Long, Zenova cuồng vọng:

“Hay là Long Hoàng Kiếm Đế chỉ là một kẻ hữu danh vô thực. Hoàn toàn không phải mạnh mẽ như lời đồn”

Zenova vừa nói xong, trong phòng mọi người không khỏi im lặng một hồi. Ánh mắt đổ dồn về phía Zenova như nhìn một thằng ngu vậy

Kiếm thuật của Long Hoàng Kiếm Đế có vô địch thiên hạ hay không? Không ai chứng kiến. Thế nhưng, ở trong “Tiểu Sử Tướng” – bảng thông tin lai lịch do chính Riot cung cấp đã nói rõ ràng: Ở thế giới của hắn, kiếm thuật của hắn là vô địch

Ngay cả Riot đã công nhận như vậy thì chắc chắn kiếm thuật của Long Hoàng Kiếm Đế phải cực kì khủng bố.

Hiện tại, Zenova lại dám ở trước mặt mọi người tuyên bố Long Hoàng Kiếm Đế hữu danh vô thực đây không khác gì vũ nhục Riot làm ăn bó láo. Không phải là ngu ngốc thì là gì

Cảm nhận ánh mắt quý dị của mọi người, Zenova liền biết mình lỡ lời rồi. Hắn đang muốn phản bác thì một tiếng nộ rống vang lên:

“Zenova. Ngươi lập tức rút khỏi đây cho ta”

Ngươi lên tiếng không phải ai khác chính là Trydamere, chỉ thấy hấn ánh mắt tức giận nhìn Zenova, trong mắt toát lên một sự phẫn nộ

Nói xong, ông quay đầu nhìn về phía Ashe, cúi đầu, thái độ vô cùng hồ thẹn:

“Nữ Hoàng xá tội. Hạ thần dạy bảo con không nghiêm, để hấn bêu xấu bộ tộc Avarosa chúng ta. Cũng mong Long Hoàng Kiểm Đế bỏ qua cho, Zenova trẻ người non dạ, ăn nói chớ chút lỗ mắng đã xúc động tới ngài”

Mặc dù Trydamere là bạn thân của Ashe, thế nhưng ở trước mặt mọi người, ông vẫn duy trì quan hệ chủ - tớ với Ashe, vẫn gọi cô một tiếng Nữ Hoàng

“Cha...” Thấy cha mình cúi đầu nhận lỗi, Zenova không cam lòng kêu lên. Trong lòng không khỏi hối hận vô cùng khi nói ra câu đó

Ashe là Freljord đệ nhất mỹ nữ, người theo đuổi cô có thể thành lập hấn một lữ đoàn (khoảng mấy chục ngàn người gì đó), Zenova cũng không phải ngoại lệ

Là một người trong những người theo đuổi Ashe, nay thấy Nguyễn Tuấn Long mở miệng đùa giỡn nữ thần lòng mình, hấn tất nhiên là không chịu được rồi. Vì thế mới đứng ra khiêu chiến Nguyễn Tuấn Long, ý đồ muốn cho đối phương hạ mã y

Chỉ là một câu nói của hấn trực tiếp biến hấn thành trò cười của mọi người. Khiến mặt mũi của cha hấn hoàn toàn mất sạch

“Cha cái gì! Thăng con bắt hiểu, ngươi cút về ngay cho ta”

Zenova không nói thì thôi, một khi nói trực tiếp khiến Trydamere nổi giận. Ông quay đầu quát lớn một tiếng, dơ tay lên, tát thẳng lên mặt hấn, trực tiếp đánh Zenova hộc máu mồm như điều đứt dây bay ra ngoài

Trydamere cảm thấy cực kì hối hận khi cho Zenova tới tham dự buổi tiệc này. Hôm nay, không chỉ mặt mũi của ông hoàn toàn mất hết mà còn có nguy cơ phá hủy kế hoạch của Ashe

Là bạn thân với Ashe nhiều năm, ông biết Ashe đang có ý định lôi kéo Long Hoàng Kiểm Đế về phe của mình, bằng chứng chính là trong bữa tiệc, Ashe nhiều lần vô tình đưa ra lời đề nghị muốn Long Hoàng Kiểm Đế đứng về phía Avarosa

Sự khiêu khích của Zenova chần chẫn khiến Long Hoàng Kiểm Đế không vui, đến lúc đó, vạn nhất đối phương rời khỏi đây thì quả thật là phá hỏng toàn bộ kế hoạch của Ashe

Về phía Nguyễn Tuấn Long, hấn hoàn toàn không mấy để ý tới lời khiêu khích của Zenova. Hấn để ý hơn chính là câu nói của Trydamere

Zenova lại là con của Trydamere. Trong khi đó, từ thái độ của Zenova, có thể thấy được hấn là một người theo đuổi Ashe. Chứng tỏ, Ashe cùng với Trydamere không phải quan hệ vợ chồng, người yêu giống như trong cốt truyện.

Điều này khiến Nguyễn Tuấn Long hai mắt sáng ngời, trong lòng cũng hưng phấn vô cùng

P/S: VÃI, VẬY MÀ CŨNG ĐƯỢC 200C RỒI. TA CŨNG KO NGỜ TỐI AH

Số từ: 3667

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 5763 bạc

Đã đăng 2 truyện và 329 chương

Được cảm ơn 8483 lần

```
Reading(6244,2689984,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen.v.com/di-gioi-lien-minh/chuong-200/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 191: Đến Từ Ashe Khiêu Khích

Zenova khiêu khích Nguyễn Tuấn Long cứ như vậy hạ màn, cũng chẳng tạo nên sóng to gió lớn gì. Bữa tiệc cũng không vì thế mà dán đoạn

Đến tận nửa đêm, bữa tiệc chào mừng Nguyễn Tuấn Long mới kết thúc

Thường nói, đêm tối không trăng là lúc thích hợp giết người, nhưng ngoài giết người ra, đêm tối cũng là thời điểm để làm những việc nghiêm cấm trẻ em dưới 18+

Tại phòng của mình, Ashe ăn mặc một bộ trang phục cực kì gợi cảm với một chiếc váy ngủ trong suốt rộng thùng thình, bên trong hoàn toàn không mặc gì khiến cho thân hình hoàn mỹ vô khuyết của cô bạo lộ ra bên ngoài, một hình ảnh hoàn toàn mang tính trùng kích đối với bất kì ai nhìn thấy

Cô đứng ở ban công phòng mình, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía thành thị đang ngủ say. Cô giống như một vị nữ hoàng đứng trên cao nhìn bao quát toàn bộ con dân mình vậy

- Cộc...cộc

Lúc này, tiếng gõ cửa vang lên khiến Ashe giật mình, trên mặt cô hiện lên một nụ cười mê người, cô đi tới mở cửa. Cửa mở ra, Nguyễn Tuấn Long đang đứng đợi sẵn ở đó

Nhìn Ashe mặc bộ quần áo gợi cảm, có thể nói là mặc cũng như không. Hẳn thật sự không ngờ tới Ashe lại có thể biến hóa kinh người đến vậy

Nếu như trong lòng Nguyễn Tuấn Long, Ashe là một cô gái lạnh như băng, bình thản trong mọi tình huống, uy nghiêm của một vị nữ hoàng thì hiện tại, Ashe lại cùng với hình tượng trong lòng hắn khác xa một trời một vực

Sexy, nóng bỏng, gợi cảm, quyến rũ, đó là những gì mà Nguyễn Tuấn Long thấy ở Ashe lúc này. Giờ đây, cô giống như một con hồ ly tinh đang câu dẫn người khác phạm tội

Cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng từ Nguyễn Tuấn Long, Ashe khuôn mặt khê đỏ lên, cô cười duyên, vô cùng lớn mật đưa tay kéo hắn, ép tay hắn vào bộ ngực căng tròn của mình nói

“Zeus. Ngài đã tới”

“Ừm. Không biết đêm hôm thế này, Ashe gọi ta tới có việc gì?” Nguyễn Tuấn

Long khẽ gật đầu nói một câu. Mà hắn cũng chỉ hỏi cho có lệ mà thôi, dù bất kì ai thấy tình cảnh này đều sẽ biết lý do Ashe gọi Nguyễn Tuấn Long tới đây làm gì

Nghe Nguyễn Tuấn Long nói vậy, Ashe chỉ cúi đầu không nói gì, cô đi tới khóa trái cửa lại, dựa người vào thành cửa

Cô ngẩng đầu nhìn Nguyễn Tuấn Long, trong mắt hiện lên một vẻ ngượng ngùng, khuôn mặt lãnh tĩnh thường ngày biến mất mà thay vào đó là một vẻ hồng hào, đỏ như gấc. Dùng một ánh mắt hơi chút né tránh nhưng tràn đầy vũ mị nhìn Nguyễn Tuấn Long, cô hỏi

“Zeus. Ngài thấy ta đẹp không?”

Nói xong, không chút do dự, cô cởi bỏ lớp áo ngủ mỏng trên người mình khiến cho thân hình hoàn mỹ của cô liền lộ ra

Lúc này, như là ông trời cũng muốn giúp Nguyễn Tuấn Long. Chỉ thấy bên ngoài, ánh trăng bỗng nhiên xuất hiện, một mặt trăng tròn trịa tỏa ra ánh sáng ôn hòa chiếu về căn phòng khiến cho Ashe hoàn toàn bại lộ trước mặt hắn

Bộ ngực cao vút ẩn hiện sau cánh tay của Ashe, đi xuống phía dưới là cái bụng bằng phẳng không một vết sẹo lồi, xuống tiếp phía dưới là vùng cấm địa thần thánh đã bị một tay của cô che khuất, làn da trắng mịn.

Giờ phút này Ashe, giống như một vị nữ thần Venus, xinh đẹp, vũ mị khiến

Nguyễn Tuấn Long trong lòng dục hỏa thiêu đốt, dùng một đôi mắt nóng rực, âm thanh khàn khàn

“Đẹp. rất đẹp”

“Vậy ngài còn chờ gì nữa?” Ashe từ từ đi tới trước mặt hắn, hay tay dơ lên, vòng qua cổ hắn, hơi thở như lan nói vào tai, âm thanh tràn đầy khiêu khích cùng dụ dỗ

Nếu đổi thành người bình thường, chắc chắn giờ phút này sẽ hoàn toàn bùng nổ, không chút do dự dè Ashe ra mà “thảo phạt”

Nhưng Nguyễn Tuấn Long thì lại hoàn toàn khác, chỉ thấy giờ phút này hần hai mắt bỗng nhiên trở nên thanh tỉnh, hoàn toàn không còn dục hỏa như vừa rồi. Hần phát tay, trong tay ngưng tụ một chiếc áo khoác

Trong ánh mắt sững sờ của Ashe, Nguyễn Tuấn Long khoác chiếc áo lên người cô, đẩy cô ra cười cợt:

“Ashe , ta mặc dù rất yêu thích mỹ nữ, cũng rất yêu thích cô. Thế nhưng, ta càng yêu thích người tình ta nguyện chứ không phải là một vụ trao đổi”

Nguyễn Tuấn Long nói lời này là thật. Nếu như hần chỉ quan tâm tới sắc đẹp của cô gái mà hần chú ý thì hần cũng không mất công đi tán tỉnh Vương Oanh, hay Mẫn Thanh Thảo. Hoàn toàn dùng tiền để lôi kéo họ lên giường rồi

Nghe vậy, Ashe toàn thân run lên. Cô biết ý đồ của mình đã bị phát hiện rồi

Lập tức, trên người cô, khí chất bình thản cùng băng lãnh, uy nghiêm của một nữ hoàng đã quay trở lại. Cô ngồi trên giường, nở nụ cười bình tĩnh, không còn vẻ vũ mị như lúc nãy

“Quả không hổ danh là Long Tộc Chí Tôn. Không dễ dàng như vậy bị lừa. Có vẻ như âm mưu của ta đã bị ngài phát hiện rồi thì phải”

“Cô muốn lấy thân mình ra làm thứ dâng buộc ta với bộ tộc Avarosa phải không?” Nguyễn Tuấn Long khẽ gật đầu, không chút do dự vạch ra ý đồ của Ashe

Tối nay, khi Ashe ăn mặc gợi cảm để tiếp đón mình, Nguyễn Tuấn Long đã cảm thấy có gì đó không đúng rồi. Lúc đó, hần liền sử dụng đo đạc cảm xúc và biết được Ashe đang có ý đồ với mình

Đến hiện tại, khi Ashe chủ động câu dẫn mình, Nguyễn Tuấn Long càng chắc chắn điều này. Với trí thông minh tuyệt đỉnh, Nguyễn Tuấn Long không khó đoán ra được mục đích thật sự của Ashe

Về phía Ashe, dù đã chuẩn bị sẵn tâm lý, thế nhưng khi nghe Nguyễn Tuấn Long vạch ra toàn bộ ý đồ của mình, cô vẫn không khỏi chấn kinh

Rất lâu sau, cô mới thở dài, âm thanh mang theo một sự buồn bã cùng chán nản

“Ngài đoán đúng. Ở Freljord này, mặc dù bộ tộc Avarosa của ta là mạnh nhất, thế nhưng đó cũng chỉ là thùng rỗng kêu to mà thôi. Bộ tộc Avarosa của chúng ta hiện nay đã đi xuống rất nhiều rồi

Kim Cương Đoàn cường giả chỉ còn lại ba người, Cao Thủ Đoàn không có một ai. Quân đội cũng không thiện chiến như bộ tộc Vuốt Đông. Có thể nói, một khi xảy ra chiến tranh, chắc chắn bộ tộc của ta sẽ bị tiêu diệt đầu tiên”

Còn một điều Ashe không nói ra chính là người lãnh đạo. Ashe lên nắm quyền mới chưa đến mười năm. Thực lực dù mạnh mẽ nhưng lại thiếu khuyết kinh nghiệm quản lý.

Mặc dù với cây thần cung do nữ hoàng Avarosa ban tặng khiến cô có được uy quyền tuyệt đối trong lòng người dân Avarosa thế nhưng điều này cũng không thể phủ nhận một sự thật: Ashe quá non nớt trong việc điều hành một quốc gia

Ashe biết điều này nhưng cô hoàn toàn không biết cách khắc phục. Cô chỉ có thể từng bước một đi tích lũy kinh nghiệm bản thân. Thế nhưng, dù cô cố gắng thế nào cũng không thể bì được với Senruani và Lissandra

Ngay tại lúc Ashe tuyệt vọng nhất, không biết tương lai của Avarosa sẽ như thế nào thì Nguyễn Tuấn Long xuất hiện

“Và ngài xuất hiện

Là Chúa tể của một Long Tộc, người đứng đầu một tộc đã tồn tại vô số năm thì việc quản lý một bộ tộc nhỏ nhoi như Avarosa là điều rất dễ dàng đối với ngài

Lại thêm thực lực cùng danh vọng của ngài. Ta tin tưởng, nếu như Avarosa có được sự giúp đỡ của ngài chắc chắn có thể thống nhất lại Freljord”

“Tiểu Sứ Tướng” còn đó, là Long Hoàng của Long Tộc – một chủng tộc có sức mạnh sánh ngang với Thần Ma. Ashe tin tưởng, phương diện quản lý của Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn kinh khủng

Quan trọng hơn là thực lực của hần. Phải biết, thế giới này Chí Tôn là cảnh giới cao nhất và đã tuyệt tích từ lâu. Vì thế, Thách Đấu Đoàn cùng Cao Thủ Đoàn là những cường giả mạnh nhất thế giới này

Nguyễn Tuấn Long là một Cao Thủ Đoàn cường giả, một kẻ dám khiêu chiến tất cả anh hùng trên thế giới này (ả ý trong câu nói của Long).

Thực lực , trí tuệ của Nguyễn Tuấn Long khiến Ashe nhìn thấy được tia hi vọng. Chỉ cần có thể cột chặt Nguyễn Tuấn Long lên “con thuyền” Avarosa, chắc chắn Avarosa thực lực tăng mạnh

Và đó là lý do tại sao, cô không tiếc dùng thân thể mình để đi câu dẫn Nguyễn Tuấn Long. Lại nói, khi làm điều này cô không có chút nào bất mãn, dẫu

sao, một người như Nguyễn Tuấn Long xứng đáng trở thành hoàng đế của Avarosa

Nhìn Ashe khuôn mặt tràn đầy hưng phấn cùng kích động, Nguyễn Tuấn Long không khỏi trầm mặc. Trong lòng vì sự hy sinh của cô với Avarosa mà cảm thấy nể phục

Một người con gái, có thể vì bộ tộc của mình lo lắng đến như vậy. Có thể vì bộ tộc của mình trả giá tất cả, thậm chí đến cả thân thể của mình cũng đem ra bán, Nguyễn Tuấn Long không phục không được

Mặc dù trong liên minh, “Tiểu Sứ Tướng” không nói rõ ràng nhưng Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn biết Ashe cực kì mệt mỏi. Dù cô có cố gắng tỏ ra bình tĩnh, trên người toát lên một khí chất nữ vương thì cũng không thể phủ nhận một điều: cô mới có hơn hai mươi tuổi mà thôi

Một cô gái hơn hai mươi tuổi đã là tộc trưởng của cả một bộ tộc rộng lớn, lại phải đối mặt với thù trong giặc ngoài. Chắc chắn, mấy năm nay, Ashe hoàn toàn không được mấy ngày bình yên

Đi tới bên cạnh Ashe, trong ánh mắt sững sờ của cô, Nguyễn Tuấn Long đưa tay ra ôm cô vào lòng. Một cái ôm không mang theo bất kì tà niệm nào, chỉ có cảm thông cùng chia sẻ, âm thanh ôn nhu, tràn đầy từ tính

“Ashe, mặc dù ta với ngươi là lần đầu gặp mặt nhưng ngươi không biết rằng ta đã yêu thích ngươi từ rất lâu.

Thống nhất Freljord là ước mơ lớn nhất của ngươi, nhưng trong mắt ta, điều đó chỉ là một cái phôi tay mà thôi. Ngươi muốn Freljord, chỉ cần nói với ta một câu, ta sẽ giúp ngươi hoàn thành ước mơ đó”

Nguyễn Tuấn Long nói câu này hoàn toàn xuất phát từ tận đáy lòng. Là một Fan cuồng của Liên Minh Huyền Thoại, một kẻ nắm rõ đến từng chi tiết nhỏ nhất nhất của Liên Minh Huyền Thoại, đối với các vị tướng nữ, đặc biệt là mỹ nữ, Nguyễn Tuấn Long có một sự yêu thích không hề nhẹ

Ashe là một cô gái kiên cường, dũng cảm, mưu trí, một người đã dẫn dắt cả một bộ tộc Avarosa cường đại. Nguyễn Tuấn Long yêu thích cô chính là ở điểm này

Nghe xong lời tâm tình của Nguyễn Tuấn Long, Ashe hai mắt mở thật lớn như muốn nhìn xem hắn nói dối hay không? Thế nhưng, trong đôi mắt đó, cô chỉ nhìn thấy được sự yêu thương vô hạn

Cô có thể cảm nhận được Nguyễn Tuấn Long rất yêu thích mình, thế nhưng cô không hiểu tại sao một người thân phận cao quý như Long Hoàng Kiếm Để lại yêu thích mình? Chỉ là tại sao nghe xong lời nói của hắn, ta lại cảm thấy vui vẻ, an bình đến thế?

Trong ánh mắt mê man của Ashe, Nguyễn Tuấn Long khẽ mỉm cười rồi thả cô ra. Hắn quỳ một chân xuống mặt đất, giống như một vị kị sĩ đang chào đón công chúa của mình vậy, hắn đưa tay ra nghiêm giọng:

“Vị nữ hoàng của ta. Cô muốn gì?”

Số từ: 2364

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 5798 bạc

Đã đăng 2 truyện và 330 chương

Được cảm ơn 8508 lần

```
Reading(6244,2691369,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/di-gioi-lien-minh/chuong-201/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 192: Nguyễn Tuấn Long Cùng Ashe Kết Hôn

Đêm hôm đó, Không biết Nguyễn Tuấn Long cùng Ashe đã nói với nhau những gì. Sáng hôm sau, một tin tức được thông báo trong toàn bộ tộc Avarosa: một tuần sau, Ashe cùng Long Hoàng Kiếm Đế kết hôn

Điều này gây nên rung động không hề nhỏ trong lòng người dân bộ tộc Avarosa. Đặc biệt là những người theo đuổi Ashe sau khi nghe tin này đều chết lặng, trái tim tan nát, đối với Nguyễn Tuấn Long ghen ghét tị hận không thôi

“Cái gì! Ashe cùng Long Hoàng Kiếm Đế kết hôn? Không... ta không tin?”

Tại phủ tướng quân, Zenova toàn thân run lên, bộ dạng khó coi tới cực điểm nhìn tên thuộc hạ trước mặt mình

Tối hôm qua, khi hắn trở về, hắn đã bị cha mình đánh cho một trận thừa sống thiếu chết, đối với Nguyễn Tuấn Long, hắn quả thật là hận tới thấu xương. Hắn nghĩ chính là bởi vì Long Hoàng Kiếm Đế mà hắn mới mất mặt với mọi người, mới bị Trydamere đập cho một trận

Hiện tại, người mà hắn chán ghét nhất lại cùng nữ thần trong lòng hắn kết hôn. Hắn không tin những gì mình nghe thấy. Tại sao Ashe lại cùng một kẻ như vậy kết hôn? Hắn là đại kiếm sĩ của bộ tộc, cô phải lấy hắn mới đúng

Mang theo tâm trạng phẫn nộ cùng ghen ghét, Zenova không chút do dự chạy ra khỏi nhà, đi tới pháo đài của Ashe. Hắn muốn hỏi cho ra nhẽ chuyện này

Trong lúc Zenova đi tìm Ashe, thì trên đường phố, Nguyễn Tuấn Long mang theo Ren cùng Rin dạo quanh. Hiện tại, Nguyễn Tuấn Long có thể coi là cực kì nổi tiếng trong bộ tộc, không chỉ vì sức mạnh mà còn là thân phận: Hoàng đế tương lai của bộ tộc

“Onichan, đây chính là vùng đất Freljord sao? Vậy đây chính là thế giới Runeterra?”

Bên cạnh Nguyễn Tuấn Long, Ren mang theo vẻ hiếu kì nhìn đông ngó tây, bộ dạng hưng phấn cực kì

Hôm nay, Ren và Rin ăn mặc khác hẳn với mọi ngày. Một bộ trang phục hầu gái nhật bản bó sát người kết hợp với khuôn mặt tuyệt sắc khuynh thành cùng thân hình khiến bất kì cô gái nào cũng phải ước ao đồ kị tạo nên một vẻ gợi cảm, sexy vô cùng

Quả thật là mị lực bắn ra bốn phía, miếu sát bất kì nam nhân nào. Không thấy trên đường, có rất nhiều nam nhân bởi vì mãi nhìn hai người mà gặp tai nạn sao?

Đối mặt với ánh mắt soi mói của mọi người, Ren và Rin hoàn toàn không để ý. Cả hai đều mang theo vẻ kích động nhìn khắp nơi.

Là tinh linh của hệ thống, Ren và Rin không chỉ biết tới thế giới Runeterra mà còn có thể cùng Nguyễn Tuấn Long đi tới nơi này. Vì thế, đối với thế giới Runeterra, cả hai đều cực kì hướng tới.

Ngoài ra, hai người này còn là một trợ thủ đắc lực của Nguyễn Tuấn Long trong việc tìm kiếm các trang bị của LoL

“Ukm! Rin, em có thể cảm nhận được trang bị nào quanh đây không?”

Nguyễn Tuấn Long gật đầu sau đó nhìn sang Rin hỏi

Nghe vậy, Rin nhắm mắt lại. Một phút sau, cô mở mắt ra, trên mắt toát lên một tia kì lạ, vừa hưng phấn lại vừa thất vọng

“Vui Mừng: Chủ nhân, phía bắc bộ lạc Avarosa có một món trang bị của liên minh huyền thoại

Thất vọng: Có điều, đây chỉ là một phần ba của trang bị gốc mà thôi. Nó là Địa Kiếm, một thanh trong Tam Hợp Kiếm”

Rin có một năng lực, cô có thể cảm nhận được bất kì một thanh trang bị gốc nào trong phạm vi cho phép. Điều này khiến Nguyễn Tuấn Long vừa kinh hi lại vừa khó hiểu

Kinh hi chính là có sự giúp đỡ của Rin, việc tìm kiếm các món trang bị trở nên đơn giản hơn rất nhiều. Còn khó hiểu chính là tại sao Rin lại có năng lực này, hay nói chính xác hơn “Hệ thống” của hắn đến tột cùng là cái gì

Cũng không nghĩ nhiều vấn đề này. Hiện tại, nghe được có một món trang bị, dù chỉ là một phần ba của trang bị gốc nhưng cũng khiến Nguyễn Tuấn Long hưng phấn không thôi. Trong lòng bắt đầu suy nghĩ kế hoạch thu hồi nó

Cùng Ren, Rin dạo quanh phố xá bộ lạc Avarosa một lần, Nguyễn Tuấn Long mang theo hai người trở về pháo đài. Đúng lúc này, từ bên trong pháo đài, Zenova mang theo một dạng chán trường, như một người bị đá kích thật mạnh đi ra

Thấy Nguyễn Tuấn Long, Zenova khuôn mặt toát lên vẻ hận ý, hắn gầm lên

“Long Hoàng Kiếm Đế. Đứng lại cho ta”

Hắn nói cực lớn không chỉ gây Nguyễn Tuấn Long chú ý mà người dân đi trên đường cũng ánh mắt dò dẫm về hướng này. Khi thấy Zenova cùng Long Hoàng Kiếm Đế, mọi người đều không nhận được chạm đầu bàn tán

Zenova là người theo đuổi Ashe, khắp bộ tộc không ai không biết, thậm chí đến cả Ashe cũng hiểu điều này, đáng tiếc, Zenova dù tài năng nhưng cũng không lọt vào mắt xanh của mỹ nhân

Còn Long Hoàng Kiếm Đế, người được đích thân Ashe chọn làm chồng. Cũng đã tuyên bố với toàn thể bộ tộc ngày cưới

Tình địch gặp nhau, chắc chắn có trò hay để nhìn. Chỉ là những người ở đây đều hiểu rõ ràng, người ăn thiệt thòi chỉ có thể là Zenova mà thôi

Nghe có người gọi tên mình, Nguyễn Tuấn Long thân hình khựng lại quay đầu. Thấy người gọi là Zenova, Nguyễn Tuấn Long trên mặt mang theo tiểu ý, ánh mắt lóe lên một tia kì lạ

“Thì ra là Đại Kiếm Sĩ Zenova. Không biết người gọi ta có việc gì?” Nguyễn Tuấn Long bộ dạng bình thản

“Ta muốn cùng người quyết đấu. Người thua vĩnh viễn không được lại gần Nữ Hoàng” Zenova rút ra thanh đại kiếm treo bên hông, âm thanh băng lãnh chỉ về phía Nguyễn Tuấn Long. Trong mắt tràn đầy lửa giận cùng đố kị

“Xin lỗi, ta không có hứng thú” Nguyễn Tuấn Long phát tay, bộ dạng hoàn toàn không để lời nói của Zenova vào mắt, hắn quay đầu, ý định đi vào bên trong pháo đài

Thái độ của Nguyễn Tuấn Long trong mắt Zenova là một điều sỉ nhục khiến hắn hai mắt đỏ ngầu, khuôn mặt đỏ lên vì phẫn nộ, ánh mắt nhìn về phía Nguyễn Tuấn Long mang theo vô tận hận ý, hắn gầm lên một tiếng

“Đứng lại cho ta. Hôm nay, dù người không muốn cũng phải cùng ta quyết đấu”

“Nè, Onichan đã nói không muốn cùng người quyết đấu rồi. Sao người cứ dây dưa không ngớt vậy. Hay người nghĩ rằng với thực lực Vàng Đoàn của người có thể đánh lại chủ nhân ta”

Không để Nguyễn Tuấn Long trả lời, Ren mang theo bộ dạng bất mãn vô cùng hướng về phía Zenova quát lớn. Trong mắt mang theo sự khinh thường cùng trào phúng. Một kẻ chỉ có Vàng Đoàn lại dám khiêu khích Onichan? thật là không biết tự lượng sức mình mà

Không chỉ Ren, mà kẻ cả Rin cũng dùng ánh mắt khinh bỉ, nhìn Zenova như nhìn một tên ngu ngốc, một kẻ vừa trốn ở trại tâm thần ra vậy

Lời nói của Ren cùng ánh mắt của hai người không khác gì đổ thêm dầu vào lửa khiến Zenova càng nổi giận hơn. Hắn hai mắt phun lửa, đằng đằng sát khí nhìn về phía Rin quát lạnh

“Câm miệng! một tên nô lệ thì hiểu cái gì chứ”

Zenova thấy Rin cùng Ren mặc quần áo hầu gái (đại lục valoran không có trang phục này ? ai quy định?) vì thế hắn quy hai người đều là nô lệ của Nguyễn Tuấn Long

Một nô lệ lại dám dùng ánh mắt khinh thường nhìn mình, đây là trắng trợn sỉ nhục khiến Zenova cơ hồ nổi điên

Nghe được một câu này của Zenova, Nguyễn Tuấn Long trên mặt vẻ bình tĩnh liền biến mất, lập tức bao phủ một tầng băng sương. Trên người, sát khí khủng bố lan tỏa ra xung quanh khiến mọi người đều rùng mình, ánh mắt sợ hãi nhìn về phía Nguyễn Tuấn Long

“Cho người ba giây, ở chỗ này quỳ xuống xin lỗi Ren. Nếu không, ngày này năm sau sẽ là ngày giỗ của người”

Nguyễn Tuấn Long mở miệng, âm thanh bình thản vô cùng nhưng rơi tai người nghe lại tràn đầy sự âm u cùng tử vong khí tức

Nghe một câu này của Nguyễn Tuấn Long, Zenova chỉ cảm thấy toàn thân run rẩy không thôi. Một cảm giác tử vong đè nặng lên vai, giống như tử thần đang lượn lờ xung quanh hắn theo từng câu nói của đối phương. Hắn sợ, một sự sợ hãi xuất phát từ tận đáy lòng

Đối mặt với ánh mắt sợ hãi của Zenova, Nguyễn Tuấn Long vẫn bình thản như không há miệng

“Một”

“Không, ta là quý tộc. Làm sao có thể quỳ gối xin lỗi một tên nô lệ được chứ?”

Zenova cố gắng để cho mình tỉnh táo, hướng về phía Nguyễn Tuấn Long gào thét

Hắn là ai? Là con trai của Bá Vương Man Di Trydamere. Là Đại Kiếm Sư mạnh nhất của thế hệ trẻ bộ tộc. Một người như hắn, có cực cao lòng kiêu ngạo, quỳ xuống xin lỗi một tên nô lệ chính là một điều vô cùng sỉ nhục, dù chết hắn cũng không làm

“Hai” Trả lời hắn chỉ là một câu vô tình của Nguyễn Tuấn Long

“Người dám giết ta. Ta là con trai của Bá Vương Man Di Trydamere – tướng quân bộ tộc. Người giết ta chính là đắc tội bộ tộc Avarosa”

Nhìn Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn bỏ ngoài tai lời nói của mình. Cùng với đó, hắn có thể cảm nhận được trên người đối phương sát khí khủng bố. Zenova hoảng sợ vô cùng, hắn nhìn ra Nguyễn Tuấn Long không nói đùa, nếu như hắn thật sự không xin lỗi Ren, hôm nay chắc chắn hắn sẽ bị giết chết.

Đường cùng, Zenova cũng chỉ có thể lờ tên tuổi của cha mình ra để dọa Nguyễn Tuấn Long, mong rằng hắn bởi vì kiêng kỵ cha mình mà không dám xuống tay.

Đối mặt với uy hiếp của Zenova, Nguyễn Tuấn Long không chút nào để ý. Thái độ vẫn bình tĩnh, há miệng nói

“Ba. Ba già đã qua, người đã không xin lỗi. Vậy thì đi chết đi”

Nói xong, Nguyễn Tuấn Long lập tức biến mất, tích tắc sau liền xuất hiện bên cạnh Zenova, một quyền xé gió đánh thẳng về phía Zenova.

Một quyền toàn lực của một tên Cao Thủ Đoàn há lại bình thường. Chỉ thấy trên đường nó qua, không khí bị xé rách, uy lực thập phần khủng bố.

Một quyền nhanh, chuẩn, tàn độc không chút lưu tình đánh về phía Zenova. Thấy thế, Zenova biến sắc muốn né tránh nhưng khí thế khủng bố từ quyền ảnh hưởng tới khiến Zenova toàn thân run rẩy, không tài nào di chuyển nổi.

“Long Hoàng Kiếm Đế. Hạ thủ lưu tình”

Đúng lúc Zenova tuyệt vọng nhất, tưởng chừng như chết chắc. Thì một tiếng gầm vang lên. Sau đó, một thân ảnh xuất hiện bên cạnh Zenova, chính là Trydamere, ông dơ lên đại kiếm, cùng một quyền của Nguyễn Tuấn Long tiếp xúc.

- Oanh

Một tiếng trầm đục vang lên, trong ánh mắt giết mình của mọi người. Trydamere cùng Zenova như điều đứt dây bay ra ngoài ngã phịch xuống đất. Zenova thì đã hoàn toàn hôn mê còn Trydamere thì một tay chống kiếm, khuôn mặt trắng bệch, ánh mắt rung động nhìn về phía Nguyễn Tuấn Long.

Trong lòng ông hoàn toàn không có sự bất mãn khi Nguyễn Tuấn Long có ý định giết con mình. Nếu có chỉ có kích động cũng vui mừng, thậm chí: Thật mạnh, chỉ là một quyền liền đánh bay mình. Đây chính là sức mạnh của Long Hoàng Kiếm Đế sao? Nếu vậy, có sự giúp đỡ của hắn, ước nguyện của Ashe có thể thành công rồi.

Thấy Trydamere đỡ một quyền cho Zenova. Nguyễn Tuấn Long hai mắt hiện lên vẻ tán thưởng. Nhìn về phía Trydamere trầm giọng:

“Trydamere. Ông đây là muốn làm gì?”

Một câu này mang theo sát khí khủng bố không ngừng lan tỏa ra xung quanh khiến nhiệt độ ở đây vốn đã lạnh nay còn lạnh lẽo thêm rất nhiều.

“Long Hoàng Kiếm Đế tha tội! Mong ngài nể tình Nữ Hoàng bỏ qua cho nó lần này. Mọi hình phạt xin cứ đổ lên đầu ta”

Trydamere dập đầu, ánh mắt mang theo vẻ cầu xin nhìn Nguyễn Tuấn Long.

Trydamere là một tên cường chiến binh, thường rất khó dập đầu trước một người khác. Nhưng Nguyễn Tuấn Long là ngoại lệ.

Hắn không chỉ là người cầm đầu Long Tộc, có thực lực khủng bố mà còn là Hoàng Đế tương lai của bộ tộc. Với thân phận như vậy, Trydamere hoàn toàn không bất mãn khi quỳ xuống cầu xin hắn.

Nhìn Trydamere bộ dạng thành khẩn, Nguyễn Tuấn Long không khỏi trầm mặc. Rất lâu sau, hắn mới thờ dãi nói

“Thôi. Ta bỏ qua cho hắn lần này. Nhưng lần sau, nếu hắn còn dám xúc phạm người bên cạnh ta. Ta sẽ cho hắn biết thế nào là sống không được chết không xong”

Nói xong, hắn quay đầu đi về phía lâu đài. Trước khi đi, Nguyễn Tuấn Long còn khẽ liếc mắt nhìn về một con hẻm nhỏ, nơi mà ở đó, một bóng người vội vàng rời đi. Trên mặt hắn, một nụ cười thần bí xuất hiện.

Số từ: 2631

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 193: Âm Mưu Của Lissandra

Vùng đất Freljord có hình dáng giống như một hình tam giác vậy. Phần đỉnh tam giác là vùng đất màu mỡ, không có băng tuyết bao phủ là mây, chính là

vùng sinh sống của bộ lạc Avarosan

Đi xuống phía dưới chính là một dãy núi cao chót vót, phân chia vùng đất Freljord thành phần tách biệt

Phía sau dãy núi là một vùng đất lạnh giá, hoàn toàn do băng tuyết tạo nên, ở đây không có lấy một cọng cỏ, thực vật,... Nếu có, chỉ là băng tuyết trắng xóa một vùng, bão tuyết xuất hiện quanh năm

Nơi đây là nơi sinh tồn của hai bộ tộc khác trên Freljord. Bộ tộc hiếu chiến nhất Freljord: Vuốt Đông và Bộ tộc “vĩ đại” nhất Freljord: Băng Vệ

Băng Vệ, một bộ tộc tọa lạc tại vùng đất phía bắc Freljord, bộ tộc được cư dân vùng đất này biết đến như một bộ tộc vĩ đại. Chúng tộc bảo vệ hòa bình của cả Freljord cũng như nắm giữ nhiều bí mật của vùng đất lạnh giá này

Nhưng mấy ai biết rằng, từ rất lâu trước đây, bộ tộc Băng Vệ đã bị thoái hóa. Từ những người bảo vệ hòa bình, bọn họ đã trở thành những kẻ khát máu, nguy hiểm, độc ác. Những kẻ tôn thờ Băng Ác Thần – kẻ thù của toàn bộ Freljord

Tại mảnh đất khô cằn, quanh năm lạnh giá không một sinh vật sống này. Bên trong những dãy núi băng giá, tuyết phủ trắng xóa này có một hang động rộng lớn với ánh sáng màu xanh từ những chiếc đèn ma thuật tạo nên một bầu không khí quý dị, âm trầm

Tại trung tâm hang động, một người phụ nữ kì lạ. Người phụ nữ với thân hình con người nhưng đôi chân của mụ lại là do băng tuyết tạo nên, mỗi khi mụ bước đi lại tạo nên một đường băng phía sau. Thân hình mảnh khảnh, gầy gò, đầu đội một chiếc mũ che khuất khuôn mặt với hai cái sừng kéo dài ra hai bên. Bộ tóc trắng kéo dài xuống bả vai. Người này, không phải ai khác chính là thủ lĩnh của Băng Vệ: Lissandra

Trước mặt Lissandra là một chiếc gương thật lớn, trên chiếc gương đó, là một đoạn phim. Đoạn phim quay lại cảnh giữa Nguyễn Tuấn Long và Zenova

Nhìn Nguyễn Tuấn Long bộ dạng hơi mệt đánh bay Trydamere. Trong mắt Lissandra hiện lên một tia dị sắc, khẽ lẩm bầm một câu:

“Đây là Long Hoàng Kiếm Đế sao? Chỉ một chiêu liền đánh bại Bá Vương Man Di, thực lực như vậy ít nhất phải là một tên Cao Thủ Đoàn”

Âm thanh âm trầm khiến người nghe cảm nhận được một sự ghê rợn cùng lãnh ý. Thật khó tin một người phụ nữ như Lissandra lại có giọng nói đáng sợ như thế này

Thu hồi ma lực, lập tức chiếc gương liền trở lại bình thường. Lissandra quay người, khẽ trầm tư nói một mình. Âm thanh mang theo một vẻ ngưng trọng cùng lo âu

“Thật không ngờ con bé Ashe lại nghĩ ra dùng “mỹ nhân kế” để kéo Long Hoàng Kiếm Đế về phe mình.

Không được! Nếu như Long Hoàng Kiếm Đế thật sự theo phe của Avarosan chắc chắn thực lực của Avarosan sẽ tăng mạnh. Thậm chí với năng lực của Long Hoàng Kiếm Đế, Ashe hoàn toàn có thể thống nhất Freljord”

Nghĩ tới đây, Lissandra không khỏi rung mình, mồ hôi đổ liên tục. Trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn, không tài nào bình tĩnh nổi. Khi suy nghĩ thật kĩ, mụ đã hiểu ra một vấn đề: Sự xuất hiện của Long Hoàng Kiếm Đế đặt dấu chấm hết cho cuộc chiến dai dẳng của ba bộ tộc

Là một kẻ đã sống mấy ngàn năm, từ trong “Tiểu sử tướng”, mụ có thể đoán ra được Long Hoàng Kiếm Đế không bỏ cỡ nào

Thực lực, ít nhất cũng là Cao Thủ Đoàn. Điều này không thể bàn cãi, bằng chứng chính là hắn có thể một chiêu đánh bại Trydamere, một kẻ đã bước một chân vào Kim Cương Đoàn hay đối phương dám nói câu đó trong tiểu sử tướng của mình

Trí tuệ, Lissandra in tưởng trí tuệ của Long Hoàng Kiếm Đế chắc chắn không thua kém gì mình, thậm chí là hơn hẳn. Dù sao, đối phương là Chúa Rồng – người đứng đầu một chủng tộc cực mạnh ở một thế giới khác (chú ý: đây hoàn toàn là suy đoán dựa theo Tiểu Sử Tướng)

Một người như vậy, một khi đầu nhập một trong ba thế lực trên Freljord chắc chắn sẽ phá hủy thế cân bằng. Nói đơn giản hơn, ai có được Long Hoàng Kiếm Đế, người đó có 80% có thể thống nhất Freljord

“Chết tiệt. Tại sao một nhân tố vô cùng quan trọng, quyết định tới vận mệnh của cả Freljord lại xuất hiện. Không những vậy còn trở thành hôn phu của Ashe chứ? Chẳng lẽ ông trời đã đứng về phía Ashe”

Lissandra cắn răng. Âm thanh mang theo hận ý cùng đố kỵ sau đó chuyển thành vô tận sát khí cùng kiên định

“Không được. Ta quyết phải phá hủy cuộc hôn nhân này.

Muốn thế, chỉ có thể tạo nên mâu thuẫn giữa Long Hoàng Kiếm Đế với bộ tộc Avarosan. Nhưng phải làm thế nào ah”

Nói tới đây, Lissandra âm thanh mang theo một sự bất lực cùng chán nản.

Muốn phá hủy cuộc hôn nhân này, chắc chắn phải gây nên sự mâu thuẫn giữa Long Hoàng Kiếm Đế và Ashe. Không những vậy, mụ còn muốn mâu thuẫn này phải cực lớn, lớn đến nỗi Long Hoàng Kiếm Đế phải coi Avarosan thành kẻ thù

Thế nhưng, cách nghĩ thì rất hay thế nhưng lại là một cách không khả thi.

Lissandra hoàn toàn có thể thấy được người dân bộ tộc Avarosan cực kì tôn kính Long Hoàng Kiếm Đế, một phần vì hắn là hoàng đế tương lai, một phần là lai lịch của hắn

Còn Long Hoàng Kiếm Đế thì bởi vì có Ashe làm trung gian nên cùng người dân Avarosan quan hệ rất tốt. Bằng chứng chính là việc đối phương đã tha cho Zenova một mạng – người mà Long Hoàng Kiếm Đế đã chỉ định phải chết

Khoan! Hình như có gì đó?

Nghĩ đến đây, một linh cơ lóe lên trong đầu Lissandra. Mụ hình như nghĩ ra một điều gì đó, một thứ có thể khiến mụ giải quyết được tình thế không lối thoát

Vội vàng mở lại đoạn phim, Lissandra dùng thái độ cực kì chuyên chú xem lại đoạn phim vừa rồi. Càng xem, Lissandra càng hưng phấn

“Tại sao Long Hoàng Kiếm Đế lại muốn giết Zenova? Không phải vì hắn ta đã nói xấu hai cô gái bên cạnh hắn sao

Chỉ nói xấu một câu mà đã khiến Long Hoàng Kiếm Đế nổi giận. Chứng tỏ hai cô bé đó có quan hệ vô cùng thân mật với Long Hoàng Kiếm Đế. Thậm chí, hai cô bé đó có thể là nữ nhân của hắn ta

Ha...ha, tìm ra rồi. Với kế hoạch này, không chỉ phá hủy cuộc hôn nhân giữa Ashe và Long Hoàng Kiếm Đế. Mà còn khiến bộ tộc Avarosan gặp đại họa”

Nói tới đây, Mụ không nhịn được ngẩng đầu cười lớn. Trong tiếng cười tràn đầy một sự đắc ý cùng kích động

Mụ hoàn toàn tin tưởng, một khi kế hoạch của mình thành công. Chắc chắn Ashe cùng toàn thể bộ tộc Avarosan sẽ hứng chịu cơn thịnh nộ của Long Hoàng Kiếm Đế.

Đến lúc đó, dù cho Avarosan đánh bại được Long Hoàng Kiếm Đế thì thực lực cũng sẽ giảm mạnh. Và đây cũng là lúc mụ bắt đầu kế hoạch mà mình ấp ủ mấy ngàn năm nay rồi

“Kế hoạch này phải đích thân ta ra tay mới được”

Bộ tộc Avarosan, lâu đài Nữ Hoàng, tại phòng ngủ của Long Hoàng Kiếm Đế.

Nguyễn Tuấn Long một bên nhắm mắt tu luyện Cửu Chuyển Chân Long Quyết. Bên cạnh hắn, Ren và Rin thì ngồi bên bàn máy tính, ánh mắt chăm chú nhìn lên màn hình. Nếu như có ai ở đây sẽ rất kinh ngạc về trò chơi mà hai người đang chơi đùa. Chính là game “Liên Minh Huyền Thoại”

Lúc này, trận đấu giữa hai người đã xong, chỉ là Ren lúc này phùng mồm tròn mà, trong mắt lóe lên hỏa điểm cho thấy cô đang cực kì phấn nộ

Không chỉ Ren, mà ngay cả Rin, trên khuôn mặt ít khi xuất hiện biểu lộ của cô cũng trở nên âm trầm tới cực điểm. Trên người bao trùm một tầng hắc khí khiến người khác sợ run

“Hừ...hừ, thật tức chết ta ah! Đừng để ta biết VươngCa là ai, ta không đánh hắn một trận ta không làm người”

Ren nhìn dòng chữ “thua cuộc” trên màn hình, nhớ tới vị “thánh Yasuo” của đội mình, cô lại không nhịn được một hồi chửi rủa

“Tức giận: Ren nói đúng, vì hắn mà chúng ta mất chuỗi lên Đồng VI.

Đề nghị: Ren, hay chúng ta xin chủ nhân mở ra Sinh Tử Kinh, đi tới thế giới người chết. Tìm ra tên VươngCa đánh cho một trận” Nói tới đây, trên người Rin hắc khí cực thịnh, âm thanh băng giá đủ để dọa sợ người khác

Trò chơi mà hai người chơi vừa rồi là game “Liên Minh Huyền Thoại”. Có điều “Liên Minh Huyền Thoại” này khác với những gì chúng ta biết chính là người chơi không phải nhân loại mà là linh hồn người chết. Những linh hồn ở dưới cõi âm ty của địa cầu

Lần đó, khi Nguyễn Tuấn Long biết được vụ này đã chấn kinh vô cùng. Mẹ nó! Liên Minh Huyền Thoại đã phủ sóng tới tận thế giới người chết? Quả thật không thể tin nổi? Không biết Riot biết tin này có vui sướng mà phái người xuống tới đó tìm hiểu không? (cười đều)

Trong lúc Ren và Rin đang lòi mòi tám đời tổ tông cái tên “VươngCa” ra chửi một lần thì lúc này Nguyễn Tuấn Long cũng từ trong tu luyện tỉnh lại

Mở mắt, thở ra một ngụm chộc khí. Cảm nhận trong cơ thể mình thực lực vẫn bình chân như vại, Nguyễn Tuấn Long không khỏi cười khổ

“Kiểu này, có lẽ phải gặp Hoàng Đế Sa Mạc: KingAzir một chuyến ah”

Như đã nói, Cửu Chuyển Chân Long cảnh giới thứ hai: Nhị Chuyển Luyện Khí chính là tu luyện khí thể của bản thân. Vấn đề là Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn không biết cách tu luyện, thậm chí tới cả Cửu Chuyển Chân Long cũng không chỉ dẫn cách tu luyện

Nói đơn giản, với nhị chuyển, Nguyễn Tuấn Long chỉ có thể ngộ chứ không thể tu luyện và đến nay, hắn hoàn toàn không ngộ ra được một tí đạo lý nào

Còn tại sao Nguyễn Tuấn Long lại muốn gặp Azir, điều này mọi người sẽ rõ khi hai người gặp nhau

“Onichan. Anh đã tỉnh lại. Mau, bọn em có chuyện muốn nhờ anh”

Thấy Nguyễn Tuấn Long đã tu luyện xong, Ren mang theo bộ dạng hưng phấn chạy tới. Sau một hồi thương nghị, cô cũng đồng ý với yêu cầu của Rin, quyết định nhờ Nguyễn Tuấn Long sử dụng Sinh Tử Kính, xuống thế giới người chết tìm gặp tên VươngCa đánh một trận

Thấy Ren bộ dạng tức giận, thậm chí đến cả Rin cũng tràn đầy hắc khí xung quanh người. Nguyễn Tuấn Long không khỏi rung mình cùng nghi hoặc. Thật không biết là thắng nào gan lớn lại chọc hai vị này

Đang định mở miệng thì tiếng gõ cửa vang lên, sau đó, Ashe từ bên ngoài bước vào. Cô nhìn về phía Nguyễn Tuấn Long, âm thanh tràn đầy sự ôn nhu cùng tình ý

“Zeus. Ta còn chuyện muốn nói riêng với ngươi. Ngươi có thể theo ta ra ngoài một chút được chứ?”

Nghe vậy, Nguyễn Tuấn Long sững sờ, sau đó khẽ gật đầu quay sang Ren với Rin xoa đầu hai người cười ôn hòa

“Hai người chờ ta chút. Tớ ta quay lại”

“Ừm” Thấy Nguyễn Tuấn Long rời đi, Ren với Rin hơi chút thất vọng nhưng cũng thức thời gật đầu. Dù sao, việc xử lý tên VươngCa khiến hai người tách chuỗi Đồng IV thì làm lúc nào cũng được, không nhất thiết phải bây giờ

Đứng đây, Nguyễn Tuấn Long cùng với Ashe đi ra ngoài, để lại Ren với Rin ở trong phòng. Cả bốn người đều không biết rằng, lúc này đây, đang có một ánh mắt nhìn chằm chằm về phía này, khi thấy Nguyễn Tuấn Long cùng Ashe rời khỏi, đôi mắt đó lóe lên một tia kích động

“Thời cơ đã tới. Hai cô bé, đừng có trách ta. Nếu trách, thì trách các ngươi là nữ nhân của Long Hoàng Kiếm Đế ah”

Số từ: 2426

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Ren, Rin Tử Vong?

Bên ngoài ban công, Ashe và Nguyễn Tuấn Long đứng gần sát nhau, nhìn qua có vẻ rất là thân mật. Cả hai đều dùng ánh mắt xa xăm, tràn đầy suy nghĩ nhìn về xuống thành phố tập nập người ra vào

Thấy Ashe trong mắt toát lên một tia thương cảm cùng không nỡ rời xa. Nguyễn Tuấn Long trầm mặc một lúc rồi khuyên nhủ:

“Ashe, Ta biết kế hoạch của ta đối với cô mà nói là rất khó chấp nhận được. Thế nhưng, muốn hoàn thành nghiệp lớn, cô phải có trái tim sắt đá mới được”

Những lời này của Nguyễn Tuấn Long đều là những lời chân thành, được hắn rút ra từ mấy năm làm gia chủ Nguyễn gia. Để có thể đưa Nguyễn gia trở thành vị trí như bây giờ, trong tay hắn đã không biết giết bao nhiêu người.

Hiện tại, đối với hắn mà nói, ngoại trừ người thân hắn ra, thì không có bất kì việc gì mà hắn không làm để đạt thành mục đích

Có lẽ, kế hoạch của hắn đối với Ashe nói riêng và bộ tộc Avarosan nói chung là tàn nhẫn. Nhưng đây là cách tốt nhất để giúp Ashe thống nhất Avarosan, không những vậy, hắn tin tưởng, một khi kế hoạch thành công, bộ tộc Avarosan sẽ trở thành một bộ tộc vô cùng cường đại

Nghe lời khuyên chân thành từ Nguyễn Tuấn Long, Ashe lựa chọn im lặng. Trong kế hoạch của Nguyễn Tuấn Long, sự hi sinh của bộ tộc Avarosan là một điều tất yếu, mà đây lại đi ngược với những gì cô vẫn đang làm: Bảo vệ người dân tộc mình

Giờ đây, nội tâm cô cực kì phức tạp. Dù rằng đã đồng ý với kế hoạch của Nguyễn Tuấn Long, nhưng sâu trong trái tim, cô hoàn toàn không muốn người dân Avarosan phải đổ máu

Lắc đầu, xua tan đi những ý nghĩ này trong đầu. Ashe là một cô gái thông minh, cô biết muốn thống nhất Freljord thì chắc chắn phải có hy sinh. Giống như Nguyễn Tuấn Long đã nói: Muốn thành nghiệp lớn, phải có trái tim sắt đá

“Zeus. Ngươi nói thế giới của ngươi có thể giúp ta trở thành Chí Tôn sao?”

Quay sang nhìn Nguyễn Tuấn Long, Ashe âm thanh có chút run rẩy, ánh mắt chờ mong nhìn Nguyễn Tuấn Long

Hôm đó, Nguyễn Tuấn Long đã mời cô tới thế giới của hắn: Thái Dương Tinh Hệ. Hắn nói ở đó, hắn có thể cho cô thu được lực lượng mạnh mẽ. Cao Thủ, Thách Đấu, thậm chí là Chí Tôn cô cũng có thể đạt được

Nghe xong, cô hoàn toàn giật mình, không tin vào tai mình nữa.

Chí Tôn - Cảnh giới cao nhất của thế giới Runneterra. Đồn rằng, chỉ có trở thành Chí Tôn mới có thể bước chân vào cánh cửa thành thần, trở thành một vị thần linh chân chính. Đối với bất kì một người tu luyện nào, Chí Tôn là cảnh giới mà bất kì ai cũng mong ước đạt được. Và Ashe cũng không ngoại lệ

Chỉ là Chí Tôn thật sự dễ dàng đột phá vậy sao? Tất nhiên là không rồi. Phải biết, thế giới này tới cả những người gần với thần nhất là Kayle với Morgana cũng chỉ là Thách Đấu mà thôi.

Đã vô số năm trôi qua, cả đại lục chưa từng xuất hiện lấy một tên Chí Tôn. Vì thế, lời Nguyễn Tuấn Long nói, đến giờ, Ashe vẫn bán tính bán nghi không thôi

Cảm nhận sự mong đợi từ Ashe, Nguyễn Tuấn Long cười cợt, ánh mắt hiện lên vẻ tự tin

“Là thật. Chỉ cần ngươi tới thế giới của ta. Trong vòng ba năm, ngươi có thể đạt tới Thách Đấu, thậm chí là Chí Tôn”

Ashe hiện tại là Bạch Kim Đoàn I, tương đương với Sơ Nguyên Cảnh. Một khi cô đến Thái Dương Tinh Hệ, Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn có thể bồi dưỡng cô trở thành một tên Độ Khí Cảnh, thậm chí là Độ Không Cảnh cường giả.

Thấy Nguyễn Tuấn Long bộ dạng tự tin như vậy, Ashe trong mắt hiện lên vẻ mong đợi. Thái Dương Tinh Hệ! Thật sự là chờ mong ah

- Oanh

Ashe đang định nói gì đó thì một tiếng nổ thật lớn vang lên từ trong phòng ngủ của Nguyễn Tuấn Long. Kèm theo đó chính là một luồng băng hàn khí tức từ trong phòng thoát ra ngoài

Thấy thế, Nguyễn Tuấn Long cùng Ashe biến sắc, vội vàng lao tới, dùng toàn lực đập văng cửa ra

Tiến vào bên trong, một cảnh tượng khiến Nguyễn Tuấn Long toàn thân cứng lại. Hai mắt mở thật lớn, ngơ ngác đứng đó

Rất lâu sau, hắn mới tỉnh táo lại, chỉ là khuôn mặt hắn trắng bệch, thân thể run lên liên tục, hắn như một tên điên lao tới phía trước, kêu gào:

“Ren, Rin”

Chỉ thấy trước mặt hắn, Ren và Rin bị một bức tường băng bao phủ, ánh mắt toát lên vẻ sợ hãi cùng tuyệt vọng

Trong tay ngưng tụ Đế Long Diễm, lập tức một ngọn lửa màu tím mang theo sức nóng mãnh liệt lập tức hòa tan bức tường băng

Không còn bức tường băng giam cầm, Ren và Rin toàn thân vô lực rơi xuống mặt đất. Thấy thế, Nguyễn Tuấn Long vội vàng tiếp lấy hai người, ôm bọn họ vào lòng

“Ren, Rin. Hai em tỉnh lại”

Ôm lấy hai người, Nguyễn Tuấn Long gào thét. Thế nhưng, mặc hắn gào thét như thế nào, Ren và Rin cũng không tỉnh lại

Cảm nhận cơ thể lạnh giá, khí tức đã không còn, Nguyễn Tuấn Long dù không muốn tin nhưng cũng phải chấp nhận một sự thật: Ren và Rin đã chết

“Không. Ta không tin”

Sự thật này như một sự đả kích to lớn, hắn ôm lấy Rin và Ren gào khóc thảm thiết. Bộ dạng tuyệt vọng, đau khổ tột cùng

Thấy một cảnh này, Ashe khuôn mặt cũng trở nên vô cùng khó coi. Cô biết hai cô bé này là ai, mặc dù cả hai luôn nói mình là người hầu của Nguyễn Tuấn Long nhưng cô có thể nhìn ra được mối quan hệ thân mật giữa ba người bọn họ

Hiện tại, Ren và Rin chết trong lãnh địa của mình, chắc chắn sẽ khiến Nguyễn Tuấn Long phẫn nộ. Đến khi đó, người hứng chịu cơn thịnh nộ của Chúa Rồng chính là bộ tộc Avarosan

“Zeus. Ngươi...” Đang định đi tới khuyên nhủ, thì trên người Nguyễn Tuấn Long bộc phát ra một cỗ sát khí khủng khiếp trực tiếp đánh bay Ashe ra ngoài

Nguyễn Tuấn Long nhẹ nhàng đặt Ren và Rin xuống mặt đất. Hắn quay đầu, trên khuôn mặt tuấn đạt bao phủ một tầng băng hàn, đôi mắt đỏ ngầu mang theo một sự phẫn nộ vô cùng.

Hắn dơ lên một vật trong tay mình, gần từng tiếng một

“ Ashe. Đây là thứ ta tìm thấy trong tay Rin. Ta hỏi ngươi. Ngươi biết nó là gì chứ?”

Nghe thế, Ashe không khỏi nhìn xuống thứ đồ đang ở trong tay Nguyễn Tuấn Long : Một chiếc lông bằng băng tuyết tinh khiết. Dưới ánh mặt trời, chiếc lông bằng băng tỏa ra một vẻ óng ánh , phá lệ chói mắt

Nhìn chiếc lông quen thuộc, Ashe khuôn mặt trắng bệch, trong mắt tràn đầy sự không thể tin nổi lấp ló kêu lên

“ Không ... không thể nào? “

Không đợi cho Ashe nói tiếp, Nguyễn Tuấn Long đã cắt lời. Hắn nở một nụ cười lạnh lẽo, tràn đầy sự âm u cùng tử vong:

“ Nhìn ra rồi phải không, đây chính là một chiếc lông phượng hoàng băng. Mà ở bên trong Avarosan , chỉ có duy nhất một con phượng hoàng băng mà thôi. Chính là Anivia

Các ngươi giỏi lắm. Ưởng công ta coi các ngươi là bạn để rồi hôm nay các ngươi quay lại giết nữ nhân của ta.

Ashe. Nể tình ngươi là một trong những vị Anh Hùng mà ta thích. Chỉ cần giao ra Anivia, ta sẽ tha cho bộ tộc Avarosan một lần, nếu không , đừng trách ta độc ác”

Nói tới đây, trên người hắn toát lên khí thế kinh khủng. Khí thế cùng sát khí kết hợp làm một trực tiếp khiến cho Ashe cảm thấy hít thở không thông, mồ hôi chảy dòng, ánh mắt sợ hãi nhìn Nguyễn Tuấn Long

“ Long...Long Hoàng Kiếm Đế, mong ngài bình tĩnh lại. Chuyện này còn rất nhiều uẩn khúc, không thể vì một chiếc lông phượng hoàng mà kết luận hung thủ là Anivia được”

Nghe thế, Nguyễn Tuấn Long ngẩng đầu cười điên cuồng. Rất lâu sau, hắn cúi đầu, âm thanh băng giá, lạnh lẽo vang vọng khắp căn phòng:

“Ha...Ha, Lúc này ta rất bình tĩnh ah. Ngươi nghĩ ta không hiểu gì về các Anh Hùng sao? Vừa rồi, tường bằng nhốt Ren và Rin chính là kỹ năng: Tường Băng của Anivia.

Cùng với chiếc lông phượng hoàng mà Ren dù chết cũng giữ trong tay chứng tỏ hung thủ không phải ai khác chính là Anivia

Ashe, ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng. Giao Anivia ra đây?”

Ashe nhìn Nguyễn Tuấn Long, từ trong mắt hắn, cô thấy được hận ý thấu xương cùng sát cơ mãnh liệt. Cô biết, ngày hôm nay nếu không giao ra Anivia, chắc chắn đối phương sẽ tiêu diệt Avarosan

“Được rồi. Xin ngài đợi một chút, ta sẽ gọi Anivia tới ngay để hỏi cho ra nhẽ”

Cuối cùng, dưới uy hiếp của Nguyễn Tuấn Long, Ashe không thể không đáp ứng yêu cầu của hắn. Mới cả cô tin, Anivia hoàn toàn không phải hung thủ

Lần này Nguyễn Tuấn Long cũng không từ chối mà lẳng lặng đứng đó. Trong mắt hiện lên một tia dị sắc. Nếu như để ý, có thể nhìn thấy khóe miệng hắn đang treo một nụ cười tà

Về phía Ashe, thấy Nguyễn Tuấn Long không nói gì, Ashe lập tức nói chuyện với Anivia. Chỉ là rất nhanh cô biến sắc, khuôn mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy không thôi.

“ Làm sao? Có phải là không gọi được cho cô ta”

Thấy thế, Nguyễn Tuấn Long cười lạnh nói ra một câu

Ashe không phản bác mà lựa chọn trầm mặc. Quả như Nguyễn Tuấn Long nói, cô không liên lạc được với Anivia, không phải vì đối phương xảy ra chuyện gì mà là đối phương tự ý cắt đứt liên lạc với cô

Điều này chứng tỏ một điều, Anivia đang bỏ trốn. Cô sợ Ashe sẽ tìm đến mình

Tại sao Anivia bỏ trốn? Đến đây, dù không nói ra thì Ashe cũng đã đoán được

Trầm mặc một hồi, rốt cuộc Ashe ngẩng đầu nhìn Nguyễn Tuấn Long, âm thanh mang theo sự cầu xin

“ Long Hoàng Kiếm Đế. Liệu rằng ngài có thể không giết Anivia được không. Chỉ cần ngài không giết cô ấy, dù ngài bắt ta làm gì cũng được”

Nghe được câu này của Ashe. Trong mắt Nguyễn Tuấn Long hiện lên một sự điên cuồng . Hắn ánh mắt trào phúng nhìn Ashe, âm thanh mang theo một vẻ quyết tuyệt:

“ Tha cho cô ta? Ha...ha. Nực cười! Ngươi biết Ren và Rin theo ta bao nhiêu năm không? Đã hơn ngàn năm ah. Hiện tại, hai người bọn họ bị giết, ta biết hung thủ là ai. Ngươi nghĩ ta sẽ vì ngươi mà tha cho kẻ đó

Hôm nay, ta tuyên bố, dù có phải lật tung thế giới Renneturra này lên, ta cũng phải giết bằng được Anivia”

Nhìn Nguyễn Tuấn Long bộ dạng quyết tâm quả thật là không giết Anivia thì hẳn không phải Long Tộc Chí Tôn. Trong lúc nhất thời, khuôn mặt tuyệt mỹ của Ashe liền trở nên trắng xám, nội tâm chết lặng, trong mắt hiện lên một sự do dự cuối cùng chuyển thành kiên định

Chỉ thấy, Ashe trên người bộc phát ra cỗ khí thế uy nghiêm của một vị nữ hoàng, khuôn mặt bình tĩnh như băng giá. Một đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Nguyễn Tuấn Long, âm thanh băng lãnh

“Nếu vậy. Kể từ giờ phút này ngài chính là kẻ thù của bộ tộc Avarosan. Dù có phải hi sinh, chúng ta quyết không để ngài giết chết Anivia”

Anivia là phượng hoàng bất tử, người bảo vệ bộ tộc Avarosan. Một khi Anivia tử vong, đó cũng sẽ là ngày tàn của Avarosan. Đây là lời nguyện rằng buộc giữa Aniva với bộ tộc này

Vì thế, dẫu cho Ashe biết một khi nói ra câu này thì coi như hoàn toàn đắc tội với Nguyễn Tuấn Long. Thế nhưng, cô vẫn phải nói. Vì Avarosan, cô không thể không quay lưng lại người đã mang tới hy vọng cho cô

“Giỏi... giỏi lắm”

Nguyễn Tuấn Long vỗ tay, không ngừng nói ra mấy tiếng “giỏi lắm”, trên người hân, sát khí đại thịnh. Giờ đây, Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn không còn là một con người mà giống một tên Sát Thần vậy

Hắn tâm niệm khẽ động lập tức thu hồi Ren và Rin về không gian của mình.

Sau đó, trên người hắn hiện lên bộ trang phục của Long Hoàng Kiếm Đế. Dơ lên Diệt Thần Kiếm, lời nói như một lời tuyên ngôn không phải là một lời tuyên án vang vọng khắp pháo đài

“Hôm nay, ai ngăn cản ta giết Anivia, đến một người giết một người. Ta muốn xem, các ngươi sẽ cản ta như thế nào?”

Cách đó không xa, Lissandra nghe được câu này của Nguyễn Tuấn Long, nội tâm không khỏi một hồi kích động vô cùng.

“Kế hoạch thành công rồi! Lần này, dù cho đánh bại được Long Hoàng Kiếm Đế thì bộ tộc Avarosan cũng sẽ suy yếu rất nhiều. Đến lúc đó, muốn tiêu diệt bọn chúng trở nên cực kì dễ dàng ah

Ha...ha, đợi chờ ngàn năm, cuối cùng Băng Ác Thần cũng hồi sinh. Freljord sẽ là của ta. Ha...ha” Số từ: 2646, dung hợp Phệ Thần Não, kết thừa ý chí viễn cổ! cầm trong tay trọng kiếm, tung hoành Bát Hoang Số từ: 2646

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Bộ Tộc Avarosan Gặp Nạn

- Oanh

Một tiếng nổ thật lớn vang lên từ cung điện Nữ Hoàng khiến người dân phía dưới hoảng sợ không thôi. Chỉ trong chốc lát, đường phố nhộn nhịp liền trở nên hỗn loạn

Tại phía tầng cao nhất của cung điện, một cột khói màu tím bốc lên, từ bên trong cột khói, hai bóng người bay ra ngoài. Một người toàn thân lơ lửng trên không, bao phủ lấy hắn là một ngọn lửa màu tím nóng bỏng, ánh mắt lạnh lùng nhìn người trước mặt

Trước mặt hắn không phải ai khác chính là nữ hoàng của Avarsan: Ashe. Lúc này, cô đứng trên một con băng điều không lồ, cầm trong tay cung thần nhắm về phía Nguyễn Tuấn Long, âm thanh mang theo một sự uy hiếp

“Long Hoàng Kiếm Đế. Chúng ta không muốn cùng ngài làm địch. Chỉ cần ngài không giết Anivia, ngài sẽ vĩnh viễn là quý khách của chúng ta”

Nghe thế, Nguyễn Tuấn Long trong mắt sát cơ cực thịnh, hắn đứng trên không, cười gằn

“Muốn ta bỏ qua cho Anivia? Ha...ha, không đời nào? Hôm nay, dù có phải tiêu diệt bộ tộc Avarosan, ta cũng phải giết được Anivia”

“Nếu vậy, chúng ta cũng không còn gì để nói rồi”

Ashe thở dài ngao ngán, trong mắt hiện lên một sự chán nản cùng nhẫn tâm. Một câu này của Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn bóp chết tia hi vọng cuối cùng của Ashe. Ngày hôm nay, giữa cô và Nguyễn Tuấn Long chỉ có một người còn sống.

Trong tay cô, băng nguyên tố không ngừng hội tụ, chỉ trong giây lát liền hình thành một mũi tên cực lớn. Chính là chiêu cuối: Đại Băng Tiễn của cô

Không chút do dự, Ashe nhả tên, Đại Băng Tiễn dùng tốc độ ánh sáng, mau theo băng giá khí tức bắn về phía Nguyễn Tuấn Long

Đại Băng Tiễn tuy nhanh, thế nhưng ở trong mắt một cao thủ như Nguyễn Tuấn Long thì lại trở nên cực kì chậm chạp

Chỉ là, hắn cũng không né tránh mà vuron tay ra.

Trong ánh mắt khó tin của Ashe. Chiêu cuối của cô lại bị một ngón tay của Nguyễn Tuấn Long cản lại

Chưa dừng lại ở đó, chỉ thấy đối phương phát tay, lập tức Đại Băng Tiễn liền chuyển hướng, quay mũi tiễn về phía Ashe, âm thanh nhàn nhạt mang theo một sự trêu chọc:

“Đại Băng Tiễn của cô còn kém lắm. Để ta cho cô thấy uy lực thật sự của nó

Siêu Đại Băng Tiễn”

Theo một tiếng quát của Nguyễn Tuấn Long, Đại Băng Tiễn mà Ashe thi triển ra liền bắn lên không, biến mất ở chân trời

Ngay sau đó, từ trong đám mây dày đặc, hai mũi Đại Băng Tiễn mang theo tốc độ siêu thanh bắn thẳng xuống đầu Ashe. Một chiêu này, mang theo uy lực gấp trăm lần Đại Băng Tiễn mà Ashe thi triển ra. Tin tưởng, nếu Ashe không né tránh, dưới một chiêu này, cô ít nhất cũng bị thương cực nặng

“Ashe, cẩn thận. Từ Chối Từ Thần”

Đúng lúc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng quát lạnh vang lên cùng với đó là một thân ảnh bất thành linh xuất hiện bên cạnh Ashe, dùng thân mình ra ngăn cản Siêu Đại Băng Tiễn

Thì ra, ở dưới mặt đất, thấy Ashe gặp nguy hiểm. Trydamere không chút do dự lập tức sử dụng “Tốc Biến” xuất hiện bên cạnh Ashe. Đồng thời, trên người ông ta bùng lên một ngọn lửa kì lạ, chính là hiệu ứng của chiêu cuối “Từ Chối Từ Thần”

Từ Chối Từ Thần khiến Trydamere miễn nhiễm với bất kì sát thương nào trong năm giây, vì thế, hắn hoàn toàn tự tin đứng ra đỡ Siêu Đại Băng Tiễn cho Ashe

Và quả thật, Siêu Đại Băng Tiễn khi đánh lên người Trydamere liền lập tức biến mất, trong khi đó, Trydamere chỉ bị choáng mà thôi

“Thanh Tẩy”

Theo một tiếng quát nhẹ từ Trydamere, trên người hắn xuất hiện một đạo màu xanh lá cây, chính là Phép Bỏ Trợ Thanh Tẩy trong liên minh huyền thoại

Thấy Trydamere dùng “Tốc Biến” xuất hiện trong cuộc chiến và “Thanh Tẩy” để xóa bỏ hiệu ứng làm choáng từ Siêu Đại Băng Tiễn. Nguyễn Tuấn Long không chút nào gặt mình

Theo như Ryze nói, Phép Bỏ Trợ là phiên bản “đơn giản hóa” của Thiên Phú của Kim Cương Đoàn. Thiên Phú là “kỹ năng” mà bất kì Kim Cương Đoàn nào cũng có thể học được. Mỗi cấp, Kim Cương Đoàn có thể học được một Thiên Phú, tối đa là năm.

Thực lực của Trydamere là Kim Cương Đoàn IV. Việc hắn có thể sử dụng “Tốc Biến” và “Thanh Tẩy” không phải là điều gì kì lạ

Về phía Trydamere. Hiện tại, ông muốn tận dụng năm giây đàn ông (năm giây bất tử) của mình để gây thương tổn lên Nguyễn Tuấn Long, không giết được đối phương thì cũng phải gây thương tổn lớn

Nghĩ là làm, lập tức dơ lên đại đao, thân hình xoay tròn, tạo thành một con lốc kiếm mang bắn về phía Nguyễn Tuấn Long.

(Chém Xoáy:

Trydamere xoay người, lướt tới mục tiêu, gây sát thương trên đường đi của hắn. Nếu như dùng “Chém Xoáy” khi đang sử dụng “Từ Chối Từ Thần”, Trydamere không thể bị chọn làm mục tiêu (có nghĩa là mọi kĩ năng dạng chối, choáng... đều vô tác dụng)

Một chiêu Chém Xoáy được thi triển, Trydamere lập tức xuất hiện bên cạnh Nguyễn Tuấn Long. Mà với việc ông ta đang thi triển “Từ Chối Từ Thần” khiến ông ta hoàn toàn bỏ qua lớp phong nguyên tố sắc bén cùng với Đế Long Diễm đang bao bọc, bảo vệ lấy Nguyễn Tuấn Long

Đã cùng với mục tiêu tiếp xúc, Trydamere không chút do dự dơ lên đại đao, bổ về phía Nguyễn Tuấn Long. Một đao này mang theo 100% sức mạnh của Bá Vương Man Di, uy lực không tầm thường chút nào

Nghe được tiếng xé gió vang bên tai, cùng với đó là hình ảnh thanh đại đao càng ngày càng phóng to trước mặt mình. Nguyễn Tuấn Long trên mặt chỉ hiện lên một nụ cười tà mà không có chút nào sợ hãi

- Keng

Một đạo này cực kì đơn giản bỏ lên người Nguyễn Tuấn Long, chỉ có điều, hình ảnh Nguyễn Tuấn Long bị chém làm đôi không xuất hiện mà chỉ có một tiếng va chạm kim loại vang lên khiến Trydamere biến sắc

Chưa kịp phản ứng, từ trên người Nguyễn Tuấn Long, một cỗ sóng năng lượng như một con bão giạt cấp 15 lan tỏa ra xung quanh, trực tiếp thổi bay Trydamere ra xa

(Phong Vệ - phiên bản thăng cấp Đạo Cửa Lăng Khách

Mỗi khi di chuyển, phong nguyên tố tụ tập lại xung quanh hình thành lên một lớp giáp bảo vệ chủ nhân.

Lớp giáp cản lại toàn bộ sát thương từ một đòn của kẻ địch (bỏ qua đẳng cấp kĩ năng, đẳng cấp kẻ địch). Lúc này, lớp giáp bị phá hủy sẽ tạo nên một sóng năng lượng đánh bay tất cả kẻ địch trong phạm vi ảnh hưởng)

Mặc dù Trydamere đang ở trạng thái không bị chọn làm mục tiêu. Thế nhưng , sóng năng lượng từ Phong Vệ lại thổi bay tất cả mọi thứ tồn tại xung quanh Nguyễn Tuấn Long, vì thế Trydamere hoàn toàn bị kịch rồi

Có điều không hồ danh là Bá Vương Man Di, đại tướng quân của Avarosan, tuy rằng bị đánh bay ra xa thế nhưng lập tức ổn định thân hình. “ Tóc Biển” thì triển ra, lập tức thuần di tới bên cạnh Nguyễn Tuấn Long, dơ lên đại đao bỏ về phía hắn

Phía xa, Ashe cũng từ trong khiếp sợ tỉnh táo lại. Mặc dù cô không hiểu tại sao Nguyễn Tuấn Long lại có thể thi triển tuyệt học của mình nhưng cô biết đây không phải là lúc hỏi

Thấy Trydamere cùng Nguyễn Tuấn Long đánh giáp lá cà. Ashe hai mắt lóe lên một tia quỷ dị.

Chỉ thấy cô dơ tay ra, hai cái ma pháp trận màu trắng xuất hiện. Từ bên trong ma pháp trận, một con băng ưng khổng lồ xuất hiện

- Ưng Tiễn

Thời gian hồi chiêu: ba ngày

Ashe triệu hồi linh hồn của “ Cung Băng” Băng Ưng. Băng Ưng có thực lực tương đương với một tên Bạch Kim Đoàn, có thể tự ý tấn công kẻ địch do Ashe chỉ định. Mỗi con tồn tại trong 30p, tối đa hai con

Với thời gian hồi chiêu dài như vậy mà Ashe vẫn quyết định dùng kĩ năng này, cho thấy sự quyết tâm muốn ngăn cản Nguyễn Tuấn Long của Ashe lớn mạnh như thế nào

Ưng Băng vừa xuất hiện, theo mệnh lệnh của Ashe. Nó vẩy cánh, lập tức, vô số lông chim hóa thành một cơn mưa băng bắn về phía Nguyễn Tuấn Long đang bị Trydamere dây dưa

Trydamere dựa vào năm giây bất tử, có thể nói là hoàn toàn điên cuồng, hắn ra đòn đều là sát chiêu, cơ hồ là muốn đẩy Nguyễn Tuấn Long vào chỗ chết

Mà Nguyễn Tuấn Long, hắn mặc dù cũng trả lại sát thương cho đối phương, nhưng với cái “ Từ Chối Từ Thần”, sát thương từ Nguyễn Tuấn Long là hoàn toàn vô dụng. Có thể nói , cái kĩ năng “ Từ Chối Từ Thần” quả thật là quá cmn nghịch thiên ah

Trong lòng cảm thán một hồi, bỗng nhiên hắn cảm nhận được một luồng nguy hiểm từ trên đầu mình, ngẩng đầu, hắn thấy một cơn mưa băng, mang theo những mũi băng trùy giống như những lưỡi kiếm sắc lạnh hướng về phía mình

Đồng thời, Trydamere cũng mang theo đại đao, một đao đâm về phía trái tim của Nguyễn Tuấn Long, hoàn toàn là muốn một chiêu này giết chết đối phương

Lần này, Nguyễn Tuấn Long khuôn mặt phá lệ nghiêm túc, chỉ thấy trong tay hắn ngưng tụ một cái xiềng xích màu xanh. Xiềng xích hất ra trước, trực tiếp hất ngã Trydamere, khiến thể công của hắn bị dừng lại tích tắc

Chỉ chờ có vậy, Nguyễn Tuấn Long lập tức sử dụng “ Tóc Biển” thoát khỏi phạm vi nguy hiểm. Dơ lên Diệt Thần Kiếm, một kiếm chém ngang, tạo ra bốn bức tường gió trước mặt hắn , chính là kĩ năng” Bất Khả Xâm Phạm”

- Oanh

Bất Khả Xâm Phạm vừa ra, liền trở thành một bức tường vững chắc bảo vệ Nguyễn Tuấn Long khỏi cơn mưa băng

Phía sau bốn bức tường gió, Nguyễn Tuấn Long một kiếm chỉ thiên, khuôn mặt nghiêm túc vô cùng, trong mắt hàn quang lóe lên, cao giọng quát:

“Thiên Tượng : Bảo Tổ”

Lập tức, bầu trời ban ngày lập tức tối sầm lại. Mây đen từ khắp nơi kéo tới, gió bắt đầu thổi một cách điên cuồng, càng ngày càng mạnh. Nó mạnh tới nỗi, người dân phía dưới thành phố phải trốn vào trong nhà nếu không muốn bị thổi bay

Mấy giây sau, khi mà cả một vùng Avarosan rộng lớn đã hoàn toàn bị mây đen bao phủ, trở lên tối tăm mù mịt thì mây đen cùng gió giật mạnh hòa quyện với nhau, tạo nên vô số vòi rồng. Cảnh tượng , không khác gì một ngày tận thế

(Hạ Phẩm Địa Cấp Linh Kỹ: Thiên Tượng – Bảo Tổ

Thời gian hồi chiêu: 24h

Là kỹ năng thu được khi bộ kỹ năng của Yasuo đạt tới thông thạo 6. Một khi thi triển, tạo ra một vùng ảnh hưởng, trong vùng ảnh hưởng, hình thành vô số vòi rồng hất tung và gây sát thương cho toàn bộ kẻ địch xung qua

Trong vùng ảnh hưởng này, chiêu cuối “Trần Trối” hoàn toàn không có thời gian hồi chiêu, sát thương gia tăng 300%. Ngoài ra “Trần Trối” có thể thi triển trên nhiều mục tiêu trong vùng ảnh hưởng

Lưu ý: Kỹ năng này hoàn toàn có thể được sử dụng mà không bị hạn chế của đẳng cấp)

“Thật mạnh, đây chính là sức mạnh của Long Hoàng Kiếm Đế sao?”

Phía xa, nhìn một cảnh tượng giống như tận thế hàng lâm, Ashe cùng Trydamere khuôn mặt trắng bệch, trong mắt tràn đầy sự kinh hãi cùng chấn động

Không chỉ bọn họ, mà phía xa, Lissandra cũng giật mình, khuôn mặt trắng bệch vô cùng. Mặc dù mù bị mù, nhưng mù có thể cảm nhận được mọi thứ xung quanh, đặc biệt là mù cực kì mẫn cảm với các loại khí tức

Và mù cảm nhận được sự tử vong, sự khủng bố đáng sợ từ trên bầu trời. Một cảm giác khiến mù sợ hãi vô cùng, mù tin tưởng, nếu như đổi thành mình khi đối diện với một chiêu Thiên Tượng: Bảo Tổ này của Nguyễn Tuấn Long cũng chỉ có nước chờ chết

“May mà kế hoạch của ta thành công. Nếu không , Long Hoàng Kiếm Đế mà đứng về phe Avarosan thì bọn họ nắm chắc chiếm được Freljord rồi”

Nghĩ tới đây, Lissandra nội tâm không khỏi thở phào một hơi, cũng bình tĩnh trở lại, ngẩng đầu nhìn lên không, dù sợ hãi nhưng mù vẫn muốn xem tiếp cuộc chiến này

Trên không, Nguyễn Tuấn Long ánh mắt bình thản nhìn về phía Trydamere cùng Ashe. Một kiếm dơ ra trước khề quát

“Đi nào”

Theo tiếng quát của hắn, vô số vòi rồng khổng lồ đang lơ lửng giữa không trung như là tìm thấy mục tiêu, điên cuồng hướng về phía Trydamere cùng Ashe

Vô số vòi rồng giống như vô số mãnh thú há mồm nuốt chửng lấy Trydamere cùng Ashe. Dù cho hai người muốn né tránh thế nhưng vòi rồng thật sự nhiều lắm, hoàn toàn phong tỏa đường lui của cả hai người

Cuối cùng, cả hai chỉ có thể nhận mệnh. Bị vòi rồng nuốt chửng và hất tung lên

Chỉ chờ có vậy, Nguyễn Tuấn Long thân hình tiêu thất, hóa thành hai tia sáng, một tia bắn về phía Trydamere, một tia bắn về phía Ashe, kèm theo đó là âm thanh như một lời nhắc từ vọng vang vọng:

“Tuyệt Diệt”

(Tuyệt Diệt – Phiên bản thăng cấp của Trần Trối

Trong phạm vi nhất định, có bao nhiêu mục tiêu bị hất tung thì đều có thể thi triển chiêu cuối. Không có hạn chế về số lượng hay thời điểm, địa điểm

Nếu như sử dụng Tuyệt Diệt trong vùng ảnh hưởng của Thiên Tượng. Sát thương của Tuyệt Diệt gia tăng 800% sát thương/ người (+ 300% sát thương từ buff của Thiên Tượng)).

Dùng Tuyệt Diệt tiêu diệt một mục tiêu, giảm thời gian hồi chiêu của Thiên Tượng đi một tiếng (tối đa 12h)

P/s: Một vài kỹ năng đã xuất hiện rồi nhưng vẫn sẽ được ta giải thích cặn kẽ. Một vài kỹ năng có thời gian hồi chiêu chính là những kỹ năng cực mạnh, có tính quyết định tới cục diện trận đánh

Chương 196: Cái Chết Của Ashe

- Xoẹt...Xoẹt

Trên trời, bên trong vô tận vòi rồng là những thanh kiếm khí lóe lên tỏa ra sát khí thấu xương. Dù không biết bên trong vòi rồng xảy ra chuyện gì thế nhưng chỉ dựa vào vô cùng vô tận kiếm khí từ vòi rồng bắn ra cũng có thể biết được một điều: Ashe cùng Trydamere lành ít dữ nhiều

- Oanh

Theo một tiếng nổ cực lớn, toàn bộ vòi rồng lập tức nổ tung hóa thành vô số thành phong nhận bắn ra xung quanh. Tin tưởng, nếu bất kì ai mà đứng ở đây sẽ hoàn toàn bị những phong nhận này xé rách thành trăm mảnh

Theo vòi rồng nổ tung, bầu trời mây đen cũng từ từ tan biến, để lộ ra ánh mặt trời hơi chút ảm áp

Lúc này, trên không còn đứng lại chỉ còn hai người. Một là Nguyễn Tuấn Long, và hai lại là Ashe chứ không phải là Trydamere

Chỉ thấy, Trydamere thương tích đầy mình, trên người chẳng chịt vết thương, máu tươi không ngừng chảy ra. Lúc này, ông ta nằm trên lưng băng ưng, hai mắt nhắm nghiền, bộ dạng hôn mê bất tỉnh

Còn Ashe, thì lại không một chút tổn thương. Trên khuôn mặt tuyệt mỹ của cô bao phủ một tầng băng sương khiến cho Ashe vốn đã lạnh lại thêm lạnh lẽo vô cùng.

Một chiêu Thiên Tượng vừa rồi trực tiếp đánh bại Ashe cùng Trdamere. Ashe may mắn bởi vì còn có hai con ưng băng bảo vệ thể nhưng Trydamere thì không may mắn như vậy.

Từ Chối Từ Thần đã không còn, hẳn chỉ có thể sử dụng thân thể của mình ngăn kháng một chiêu này của Nguyễn Tuấn Long. Và kết quả, có thể thấy rồi đây.

Nhìn người bạn thân theo mình nhiều năm sinh tử không biết, Ashe trong lòng tự trách, ánh mắt phẫn nộ nhìn Nguyễn Tuấn Long, âm thanh tràn đầy hận ý

“Long Hoàng Kiếm Đế. Ngài muốn giết Trydamere? Ngài đây là muốn tuyên chiến với Avarosan sao?”

“Ta nói rồi. Hôm nay, bất kì ai ngăn cản ta giết Anivia, ta giết không tha” Nguyễn

Tuấn Long cười lạnh, trong mắt hẳn không có một tia áy náy nào khi đã thương Trydamere cả

Thấy thế, Ashe cúi đầu trầm mặc một hồi. Rất lâu sau, cô ngẩng đầu lên, nói từng tiếng một

“Hợp Thể: Triệu hồi Avarosan”

Theo một câu này, Băng Ưng dưới chân cô hót lên một tiếng thánh thót, sau đó, thân hình hóa thành bạch quang chui vào cơ thể Ashe

Lập tức, trên người Ashe bùng phát nên một cỗ khí thế khủng bố cùng băng giá vô cùng. Sau lưng cô, một hư ảnh của một vị nữ chiến binh khổng lồ xuất hiện cùng với Ashe dung hợp làm một

“Khí tức này... là Avarosan? Vậy ra con bé Ashe định dùng cấm thuật đó sao?”

Ha...ha, hay... là trời giúp ta, chỉ cần nó dùng cấm thuật đó, ta có thể tiêu diệt được Avarosan rồi”

Cách đó không xa, Lissandra cảm nhận được khí tức quen thuộc, khí tức của người em mà mẹ ghét cay ghét đắng. Lissandra không những không nổi giận mà còn tràn đầy hưng phấn lắm lắm một câu

Lissandra biết đây không phải là em mình sống lại mà là Ashe đang thi triển cấm thuật để triệu hồi linh hồn của Avarosan dung hợp với cô. Từ đó, đạt được sức mạnh cực đại

Thế nhưng, cái giá phải trả là cực đắt. Và cái giá đó sẽ khiến cho bộ tộc Avarosan lâm vào nạn kiếp bất phục, không thể gượng dậy nổi

“Long Hoàng Kiếm Đế. Đây là ngài ép ta. Hôm nay, dù có phải hi sinh cuộc sống của mình, ta cũng quyết không để ngài giết Anivia”

Rất lâu sau, âm thanh lạnh lẽo, không một chút cảm tình giống như người nói là một cỗ máy chứ không phải con người vang lên.

Chỉ thấy , trước mặt Nguyễn Tuấn Long, Ashe đã thay đổi một cách kinh người

Vẫn khuôn mặt tuyệt sắc, khuynh quốc khuynh thành nhưng trong đôi mắt của cô đã không có một chút cảm tình, có chỉ là sự lạnh nhạt, thờ ơ và vô tình. Một đôi mắt của một cỗ máy chứ không phải là của một con người

Mái tóc đã chuyển sang màu xanh, một màu xanh giống như màu của những núi băng ở vùng đất Freljord. Lạnh lẽo và cô quạnh

Bộ quần áo trên người cũng đã thay đổi, một chiếc áo dài màu xanh lam bó sát người cùng với một chiếc váy dài màu trắng đến tận chân. Trong tay, “Cung Băng” giống như trở nên sinh động hơn, cả thanh trường cung đều bao phủ một tầng băng giá

Không dừng lại ở đó, trên người của Ashe bộc phát một cỗ khí thế kinh khủng , cỗ khí thế không thua kém gì với Nguyễn Tuấn Long. Có nghĩa, thực lực của cô đã đạt tới Cao Thủ Cảnh

“Đây chính là cấm thuật mà Ashe nói tới sao? Thảo nào dù bộ tộc Avarosan thực lực giảm sút nhưng vẫn được coi là bộ tộc mạnh nhất vùng Freljord. Quả thật, một khi Ashe thi triển cấm thuật, khắp vùng Freljord này không ai là đối thủ của cô”

Nhìn Ashe thay đổi không chỉ về hình dạng mà còn cả thực lực, trong mắt Nguyễn Tuấn Long lóe lên một tia hiểu ra.

Nghe Ashe nói vậy, Nguyễn Tuấn Long thu hồi ánh mắt của mình, trong mắt lại trở thành vẻ băng lãnh như ban đầu, dơ lên Diệt Thần Kiếm, Nguyễn Tuấn Long cuồng vọng

“Ha...ha, Nếu vậy để ta xem cô ngăn cản ta thế nào?”

Nói xong, thân hình hần biến mất, lập tức xuất hiện bên cạnh Ashe . Sự tấn công của hần khơi mào cuộc chiến giữa hai vị siêu cấp cường giả. Một cuộc chiến mà kết quả chỉ có thể là một trong hai người ngã xuống

Nửa ngày sau, tại một cách đồng rộng lớn lúc này đã hoàn toàn trở thành phế tích với vô vàn những hố lớn hố nhỏ, cả một cách đồng lớn như vậy lúc này đây đã bị hủy diệt hoàn toàn

Tại một cái hố cực lớn, có thể nói là lớn nhất trong những cái hố ở đây. Nguyễn Tuấn Long một tay chống kiếm, quần áo trên người rách nát tả tơi, khuôn mặt trắng bệch, khí tức yếu ớt cho thấy hần đang cực kì suy yếu

Đối diện với hần, Ashe cũng không chút nào khá hơn, hay thậm chí có thể nói là cực kì bi thảm. Quần áo hoàn toàn bị hủy diệt trong cuộc chiến để lộ ra thân thể hoàn mỹ của mình trước mặt Nguyễn Tuấn Long

Chỉ là Nguyễn Tuấn Long cũng không có tâm trạng thương thức “cánh đẹp”, trong mắt hần lóe lên một tia khô sò cùng thương cảm

“Ashe. Tại sao ngươi phải làm vậy chứ? Vì bảo vệ Anivia, đến cả hi sinh tính mạng mình ngươi cũng làm sao?”

Trước mặt Nguyễn Tuấn Long, thân hình hoàn mỹ , trắng mịn màng của Ashe bắt đầu đóng lại thành băng, từ bàn chân ngọc ngà của cô, băng nguyên tố không ngừng lan tỏa ra xung quanh

Đây chính là hậu quả của việc dùng cấm thuật. Một khi dùng cấm thuật triệu hồi Avarosan, người triệu hồi trong một thời gian ngắn sẽ đạt được thực lực Cao Thủ Đoàn

Đổi lại, sau khi hết thời gian. Người triệu hồi sẽ hoàn toàn biến thành tượng băng. Hay nói cách khác, người triệu hồi sẽ tử vong, an giấc ngàn thu

“Ngài không hiểu đâu. Anivia không chỉ là đồng bọn của ta mà còn là “Mệnh Thần” của bộ tộc Avarosan” Ashe cười nhạt, âm thanh vẫn bình thản không có chút nào sợ hãi tử vong đang kề cận mình

Nghe vậy, Nguyễn Tuấn Long giật mình, cười khở

“Ra vậy”

Mỗi một quốc gia đều có “Mệnh Thần” của mình. Giống như Đại Việt Đế Quốc có Rồng là “Mệnh Thần”, Thiên Thần Đế Quốc có Đại Bàng là “Mệnh Thần”...

Mỗi quốc gia đều có “Khí Vận” của mình. Mặc dù “Khí Vận” là một thứ gì đó phiêu miểu, trừu tượng nhưng không thể phủ nhận một điều “Khí Vận”

có quan hệ mật thiết tới sự thăng , trầm , suy thịnh của một quốc gia

Bộ tộc có thể tính là một quốc gia nhỏ, vì thế nó cũng có Khí Vận của mình. Mà “Mệnh Thần” chính là sinh vật chứa “Khí Vận” đó. Một khi “Mệnh Thần” chết, thì đó cũng chính là ngày tàn của bộ tộc

“Năm đó, khi mà Thiên Băng Tộc vẫn còn thống nhất Freljord (ta tìm mãi vẫn không thấy tên bộ tộc thống trị Freljord thời cổ vì thế tự chém ra), Anivia đã tự nguyện trở thành “Mệnh Thần” của Thiên Băng Tộc

Đến khi Thiên Băng Tộc tan đã thành ba bộ tộc như bây giờ. Anivia liền lâm vào ngủ say

Khi Anivia tỉnh lại, cô ấy tìm tới ta – hậu duệ của Avarosan – người bạn thân nhất của cô ấy. Cô ấy gắn kết “Khí Vận” của chúng ta với Thiên Băng Tộc. Vì thế, cô ấy không chỉ trở thành “Mệnh Thần” của Thiên Băng Tộc mà còn trở thành “Mệnh Thần” của tộc Avarosan

Nếu Anivia chết, bộ tộc Avarosan cũng không còn . Sẽ giống như kết cục của Thiên Băng Tộc vào thời cổ xưa”

Ashe nói ra bí mật năm đó. Một bí mật mà không chỉ cô mà Lissandra, Sejuani cũng biết rất rõ ràng

“Vậy đây chính là lý do dù cho bộ tộc Avarosan đã suy yếu rất nhiều nhưng vẫn trở thành bộ tộc mạnh nhất ở Freljord sao?”

Nghe tới đây, Nguyễn Tuấn Long hai mắt sáng ngời, câu chuyện của Ashe khiến Nguyễn Tuấn Long hiểu ra rất nhiều nghi vấn

Tại sao một bộ tộc với số cường giả mạnh mẽ chỉ đếm trên đầu ngón tay lại có thể trở thành bộ tộc mạnh nhất vùng Freljord? Tại sao trong những cuộc xung đột giữa ba bộ tộc, Avarosan lại luôn nắm được phần lớn chiến thắng?... Thì ra tất cả đều là do “Khí vận” tạo nên.

Là bộ tộc được “Khí Vận” của Thiên Băng Tộc bao bọc, tộc Avarosan có thể nói trở thành “chân mệnh thiên tử” của vùng đất Freljord này. Một ngày “Mệnh Thần” chưa chết, thì Avarosan còn tồn tại

“Long Hoàng Kiếm Đế. Trước khi chết, ta chỉ xin ngài một điều. Ta lấy tính mạng của mình ra đổi lấy sự sống cho Anivia, mong ngài hãy tha cho cô ấy”

Ashe âm thanh khản cầu , mang theo sự cầu xin da diết

Nếu như trước đây, Nguyễn Tuấn Long không đồng ý với điều kiện này của Ashe. Nhưng hiện tại, khi mà Ashe đã sắp tử vong, hẳn không thể không suy nghĩ lại

“Ashe, chẳng lẽ không còn cách nào cứu cô sao?”

Nguyễn Tuấn Long không trả lời Ashe mà hỏi lại. Âm thanh mang theo một sự lo lắng vô cùng

“Không có cách nào đâu” Ashe lắc đầu

“Thôi . Ta nghe lời cô”

Nghe thế, Nguyễn Tuấn Long mang theo một sự chán nản vô cùng nói ra một câu

Cảm nhận được Nguyễn Tuấn Long thật sự đồng ý, Ashe hai mắt tràn đầy mừng rỡ cùng sung sướng, từ trong đáy lòng, cô nói ra một câu

“Cảm ơn ngài, Long Hoàng Kiếm Đế”

Mà đây cũng là câu nói cuối cùng của Ashe, trước khi cô biến thành một bức tượng băng. Ashe, mang theo sự giải thoát an giấc ngàn thu

Cách đó không xa, Lissandra dựa vào bí thuật ẩn dấu khiến cho Nguyễn Tuấn Long cùng Ashe không phát hiện được mụ

Nhìn thấy Ashe đã chết, Lissandra nội tâm hưng phấn vô cùng

“Ha...ha, thật không ngờ tới kết quả lại như thế này. Không chỉ phá hủy cuộc hôn nhân giữa Long Hoàng Kiếm Đế với Ashe mà còn giết chết được con bé

Mặc dù Anivia không chết có chút hơi tiếc. Nhưng không sao? Ashe đã chết, trong bộ tộc Avarosan chỉ còn lại hai tên Kim Cương Cảnh, chẳng lẽ ta còn sợ bọn chúng sao?”

Lissandra tại sao lại cùng Băng Vệ âm thầm ẩn cư, chờ thời cơ mà không trực tiếp đem quân tiêu diệt Avarosan mà chỉ cùng đối phương xảy ra những cuộc chiến nhỏ lẻ? Nên nhớ, Avarosan chỉ còn lại ba vị Anh Hùng là Anivia, Nunu, Trydamere. Trong đó, Anivia và Trydamere chỉ có thực lực Kim Cương Đoàn, Nunu chỉ là một tên Bạch Kim Đoàn.

Mà Băng Vệ, chẳng lẽ cũng chỉ có cần này thực lực sao? Điều đó là không thể nào ah

Tin tưởng, với số lượng cường giả đông đúc của Băng Vệ cùng với cái đầu máy ngàn năm của Lissandra , hoàn toàn có thể hủy diệt Avarosan

Một phần là vì kế hoạch của mẹ, một phần là vì Khí Vận của Thiên Băng Tộc đang bảo vệ Avarosan. Quan trọng hơn, chính là Ashe có cấm thuật. Một khi Ashe sử dụng cấm thuật, dù cho Băng Vệ cùng Vuốt Đông liên thủ cũng không thể làm gì được cô

Kế hoạch ban đầu của mẹ là dựa vào Nguyễn Tuấn Long giết chết Anivia. Nhưng thật không ngờ tới kế hoạch lại thành công ngoài ý muốn như vậy: Ashe tử vong

Hiểm họa lớn nhất đã chết, Lissandra hoàn toàn có thể buông tay chơi lớn một hồi. Một cuộc chiến cuối cùng hoàn toàn loại bỏ Avarosan ra khỏi Freljord

Nhìn Nguyễn Tuấn Long mang theo Ashe rời đi. Lissandra trong lòng dù hưng phấn bao nhiêu thì cũng sợ hãi bấy nhiêu

Quá khủng khiếp, dù cho Ashe đã hóa thân thành Avarosan cũng không là đối thủ của Long Hoàng Kiếm Đế! Vậy hẳn phải mạnh tới thế nào

Lissandra thầm thì, bằng bất kì giá nào cũng không thể đắc tội tới Long Hoàng Kiếm Đế. Càng không thể để hắn biết mình mới chính là kẻ giết Ren và Rin, nếu không, sẽ là ngày tàn của Băng Vệ

Mang theo tâm trạng phức tạp, Lissandra lập tức rời khỏi. Mẹ không biết ở phía chân trời, Nguyễn Tuấn Long đang ôm lấy Ashe bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía mẹ, trên mặt treo một nụ cười thần bí

“Bước đầu kế hoạch đã thành công. Lissandra, người đừng làm cho ta thất vọng ah”

Thảo luận Dị Giới Liên Minh

Số từ: 2746

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 197: Chân Tướng

Tại đây núi chia cắt Freljord thành hai phần có tồn tại một ngọn núi kì lạ. Ngọn núi này cũng giống như bao ngọn núi băng khác trên vùng đất Freljord, chỉ có điều, toàn bộ ngọn núi băng này đều được bao bọc bởi một kết giới ma thuật, khiến không một ai có thể tiến vào nơi này

Tuy vậy, hôm nay là ngoại lệ. Chỉ thấy từ phương xa, một con rồng cực lớn đang vẫy hai cánh của mình hướng về phía ngọn núi bay tới, đứng trên lưng nó là Nguyễn Tuấn Long trong lòng ôm lấy Ashe đã hóa thành tượng băng

- Roẹt...Roẹt

Lúc này, từ bên trong ngọn núi, một tia sáng lóe lên. Chỉ thấy , một con phượng hoàng băng cực lớn bay ra, chính là “Mệnh Thần” của Avarosan: Anivia

Nếu Lissandra ở đây chắc chắn sẽ phải giật mình kinh hãi vô cùng bởi vì khi đối diện với Anivia, Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn không có vẻ mặt thù hận như lúc này, giống như Anivia không phải là kẻ thù của hắn vậy

Mà Anivia, thân là “Mệnh Thần” của Avarosan lại không biết tới những gì Nguyễn Tuấn Long làm với bộ tộc của mình sao? Thế nhưng, lúc này, khi đối diện với

Nguyễn Tuấn Long, Anivia hoàn toàn không có bất kì phần nộ nào. Có chỉ là một sự kính cẩn mà thôi

“Long Hoàng Kiếm Đế. Ngài đã tới”

“Ừm. Hiện tại Ashe, ta giao lại cho người” Nguyễn Tuấn Long mỉm cười gật đầu, sau đó hắn buông tay. Ashe liền trôi nổi trên không rồi bay về phía Anivia

Tiếp nhận Ashe, Anivia khuôn mặt trở lên cực kì nghiêm túc gật đầu

“Kiếm Đế yên tâm. Ba ngày sau, Ashe sẽ sống lại. Có điều ta muốn hỏi ngài một việc. Kế hoạch vậy liệu rằng có quá tàn khốc không?” Nói tới đây, âm thanh của cô mang theo một sự buồn bã cùng không cam lòng

“Anivia. Ta nghĩ kế hoạch là cần thiết. Dù sao, Avarosan đã sống yên bình nhiều năm, muốn nó trở nên mạnh mẽ, chắc chắn phải được cải tổ”

Nguyễn Tuấn Long cười cợt nói một câu. Kế hoạch của hắn, không chỉ để Avarosan thống nhất Freljord mà còn biến bọn họ trở thành một bộ tộc

cường đại, mạnh mẽ không thua kém gì Demacia và Noxus

“Mặc dù ta không hiểu lắm. Thế nhưng đã đồng ý với kế hoạch của ngài thì ta cũng sẽ giúp ngài tới cùng. Trong lúc chờ đợi, ngài có thể tới nhà của ta nghỉ ngơi ah”

Anivia lắc đầu, cũng không nghĩ nhiều vấn đề này làm gì. Hướng về phía Nguyễn Tuấn Long, Anivia đề nghị

Nghe vậy, Nguyễn Tuấn Long suy nghĩ một lúc rồi gật đầu. Sau đó, hắn thu hồi Phong Long, dựa vào phong nguyên tố, đi theo Anivia tới ngọn núi

Ba ngày sau, trên bầu trời Freljord. Phong Long với thân hình khổng lồ đang vẫy hai cánh của mình xé gió mà bay về phương tây

Trên lưng nó ngồi lấy bốn người. Một người chắc chắn là Nguyễn Tuấn Long, ba người còn lại thì dù ai chứng kiến sẽ phải khiếp hãi không thôi bởi vì đúng ra mà nói, ba người này đã chết rồi. Chính là Ren, Rin, Ashe

“Onichan, nói đi mà. Nói cho bọn em biết đi mà”

Bên cạnh Nguyễn Tuấn Long, Ren không ngừng dùng ngực mình massage cánh tay của hắn, âm thanh vũ mị, làm nũng

Không chỉ cô, mà Rin cùng Ashe cũng dùng ánh mắt chờ mong nhìn Nguyễn Tuấn Long, như là đang đợi hắn nói ra điều gì vậy

“Được rồi.. được rồi, anh nói được chưa?”

Ren làm nũng thì quả thật là Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn không có cửa đánh lại, cuối cùng đành nhún vai cười khỏ nói một câu

“Hi... hi, em biết Onichan là tốt nhân ah! Vậy Onichan, tại sao anh biết Lissandra sẽ giết bọn em và đổ tội cho Anivia?” Ren cười hớn hở, không chút do dự tặng cho Nguyễn Tuấn Long một nụ hôn, sau đó nói ra nghi hoặc của mình

Hơi chút sững sờ đưa tay lên sờ lên chỗ Ren vừa hôn trên má mình, Nguyễn Tuấn Long lắc đầu cười giải thích:

“Avarosan là bộ tộc mạnh nhất Freljord, vì thế trong bộ tộc của chúng ta sẽ có nội gián của hai bộ tộc còn lại”

Nghe thế, Ashe không nhịn được gật đầu. Bản thân cô cũng hiểu rõ điều này, chỉ là cô không có đủ năng lực để tìm ra nội gián mà thôi.

“Đã vậy, Băng Vệ cùng Vuốt Đông chắc chắn biết tới việc Ashe cùng ta kết hôn. Mà cũng giống như Ashe, Lissandra cùng Sejuani chắc chắn biết năng lực của ta cường đại thế nào

Có điều, với tính cách hiếu chiến, coi thường âm mưu quỷ kế, tôn thờ sức mạnh của Sejuani thì dù biết vậy cũng sẽ bỏ ngoài tai. Bởi vì cô ta tin một mình ta không thể xoay chuyển được tình thế

Nhưng, Lissandra thì lại khác

Một kẻ đã sống hơn ngàn năm như cụ ta, chắc chắn có thể nhìn ra được ta chính là nhân tố quan trọng thay đổi toàn bộ cục diện của Freljord này

Một Chúa Rồng Long Tộc, một tên Cao Thủ Đoàn cường giả. Một người như ta hoàn toàn có thể xoay chuyển cục diện của Freljord”

Hắn nói tới đây, không chỉ Ashe mà cả Ren và Rin cũng phải gật đầu công nhận.

Quả thật, với một “tiểu sử tướng” như vậy, Long Hoàng Kiếm Đế trở thành một tên cực kì biến thái không chỉ sức mạnh mà kể cả trí tuệ

“Ta cùng Ashe kết hôn cũng đồng nghĩa với việc ta đứng về phía cô ấy. Trong lúc nhất thời, Avarosan bỗng nhiên thực lực tăng mạnh, thậm chí mơ hồ còn vượt qua cả Băng Vệ và Vuốt Đông. Mà đây là điều Lissandra không thể chấp nhận được

Mà cụ cũng không thể giết được ta. Chỉ còn một cách chính là khiến ta cùng Avarosan xảy ra hiềm khích. Nhưng đây cũng là một khó khăn

Tiếp đó, dựa vào nội gián, cụ biết quan hệ giữa ta và hai em. Biết được tầm quan trọng của hai em đối với ta. Điều này khiến cụ nảy ra một ý định: Giết hai em và vu oan cho Anivia”

Nếu như Lissandra mà biết được kế hoạch không một ai biết của cụ lại hoàn toàn bị Nguyễn Tuấn Long nhìn thấu thì không biết sẽ có cảm tưởng như thế nào? Sợ hãi, không thể tin nổi, hoang mang... không ai biết được nhưng chắc chắn một điều:

Nếu cụ biết Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn đi guốc trong bụng cụ, cụ nghĩ gì, hắn đều biết rõ ràng thì cho mười lá gan cụ cũng không dám động tới Nguyễn Tuấn Long

“Ra vậy, Anivia là “Mệnh Thần” của Avarosan, một khi Anivia chết thì bộ tộc Avarosan sẽ lụi tàn nhanh chóng, dù cho không bị tấn công cũng sẽ từ từ biến mất theo dòng thời gian

Vừa giết được Anivia, lại vừa khiến Long Hoàng Kiếm Đế thù hận Avarosan, một mũi tên trúng hai con chim. Quả không hổ danh là Lissandra ah

Zeus, người đã biết điều này từ trước. Chính vì thế, người mới yêu cầu ta cùng người diễn một vở kịch để lừa lại Lissandra. Mục đích chính là để mục tưởng rằng kế hoạch của mình thành công phải không?” Nói tới đây, Ashe không thể không dùng ánh mắt sáng ngời nhìn Nguyễn Tuấn Long.

Đến hiện tại, Ashe vẫn chưa hết rung động về những gì người đàn ông trước mặt mình làm. Không chỉ sức mạnh đáng sợ mà trí tuệ cùng biến thái vô cùng.

Dù đã được Nguyễn Tuấn Long nhắc nhở trước thế nhưng lúc đó cô chỉ được thông báo là cùng hắn diễn một vở kịch mà thôi.

Hiện tại, khi nghe Nguyễn Tuấn Long giải thích cặn kẽ. Cô mới rõ ràng sự âm hiểm trong kế hoạch của Lissandra.

Nếu kế hoạch của Lissandra khiến Ashe cảm thán vì sự âm hiểm của nó thì Nguyễn Tuấn Long khám phá ra kế hoạch đó, không dựa vào bất kỳ tin tình báo nào lại khiến Ashe bội phục sát đất.

Một kẻ chỉ dựa vào “Tiểu sử tướng” của Lissandra, Sejuani mà lại có thể phân tích, vạch trần toàn bộ kế hoạch gần như hoàn mỹ của Lissandra thì quả thật quá kinh khủng. Đến hiện tại, Ashe mới cảm thấy may mắn khi Nguyễn Tuấn Long đứng về phía mình.

“Ha... ha, đúng vậy. Ren và Rin cùng ta có sinh mệnh liên kết, chỉ khi ta chết, cả hai mới chết. Mới cả, Ren và Rin thân thể là bất tử. Nói đơn giản là không có bất kỳ thứ gì có thể giết được hai người.”

Vì thế, ta mới để Ren và Rin diễn một vở kịch khiến Lissandra lầm tưởng rằng đã giết được hai người bọn họ. Thực tế, cả hai chỉ là búp bê, thu hồi khi tức cùng hơi thở mà thôi.

Còn ta với cô, thì lại diễn một vở kịch đại chiến, Không những vậy, ta còn muốn cô sử dụng tới cả cấm thuật, để cô ở trước mặt Lissandra tử vong.

Hiện tại, Lissandra chắc chắn đang rất vui sướng cùng kích động ah. Dù sao, Avarosan mất đi Ashe không khác gì rớt mất đầu” Nguyễn Tuấn Long gật đầu nói tiếp.

Nghe tới đây, Ashe như nghĩ ra được điều gì. Khuôn mặt trong nháy mắt trở lên chấn động, cô dùng ánh mắt khó tin nhìn Nguyễn Tuấn Long như nhìn một con quái vật kêu lên.

“Zeus. Người nói cho ta biết. Ngay từ đầu, đều là kế hoạch của người phải không. Từ việc bảo ta tung tin đồn giả, tới việc mang theo Ren và Rin đi khắp thành phố một lượt,... tất cả đều là sự sắp đặt của người?”

Tại cái đêm mà cô vì bộ tộc mà câu dẫn Nguyễn Tuấn Long. Hắn đã nói với cô một kế hoạch, một kế hoạch thống nhất toàn bộ Freljord. Và bước đầu của kế hoạch đó chính là để Ashe ở trước toàn dân tuyên bố: Cô và Long Hoàng Kiếm Đế kết hôn.

Lúc đó, cô không hiểu Nguyễn Tuấn Long làm vậy để làm gì. Nhưng hiện tại, khi sâu chuỗi tất cả mọi sự việc lại, cô giật mình phát hiện, tất cả quả thật là quá hoàn mỹ, hoàn mỹ giống như do một người sắp đặt lên.

Thấy Ashe bộ dạng khiếp hãi nhìn mình, Ren và Rin chỉ là cười hi hi không nói gì, mà Nguyễn Tuấn Long, cũng chỉ là cười thần bí nhún vai, bộ dạng không mấy quan tâm nói:

“Ai mà biết được?”

Thấy Nguyễn Tuấn Long nửa đùa nửa thật nói ra một câu chẳng đầu và đầu khiến Ashe sửng sốt. Cô nhìn hắn chằm chằm như muốn nhìn ra ý nghĩ thật sự của hắn.

Chỉ là khiến cô thất vọng chính là trong đôi mắt của Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn là một vẻ thanh tịnh. Một đôi mắt thâm thúy khiến cô không thể nhìn ra hắn đang suy nghĩ cái gì.

Nhìn bộ dạng của Nguyễn Tuấn Long, Ashe biết hắn sẽ không nói cho cô. Ít nhất là thời điểm này.

Vì thế, cô cũng ném nghi hoặc này sang một bên. Sau đó hỏi hắn một câu:

“Mà thôi. Mọi việc cũng qua rồi, ta cũng không nghĩ nhiều làm gì.”

Zeus, bước tiếp theo chúng ta làm gì?”

“Hiện tại, người đã trở thành “Mệnh Thần”, kế thừa toàn bộ “Khí Vận” từ Anivia. Tư chất của người đã tăng lên một cách khủng bố”

Nghe thế, Ashe gật đầu. Sự thật, cô đã chết, chỉ là Anivia dùng toàn bộ “khí vận” của mình chuyển sang cho cô. Điều này không chỉ khiến cô phục sinh mà còn trở thành “Mệnh Thần”.

Mà một “Mệnh Thần” thì tư chất có thể yếu sao? Tất nhiên là không rồi.

“Vậy bước tiếp theo, người sẽ theo ta tới đi tới Thái Dương Tinh Hệ, ở đó ta sẽ bồi dưỡng người thành một tên tuyệt thế cường giả.”

Khi trở về, đó cũng là thời điểm cô thống nhất Freljord”

Nói tới đây, Nguyễn Tuấn Long không khỏi cao giọng. Âm thanh mang theo một vẻ tự tin và cuồng vọng vô cùng

Thảo luận Dị Giới Liên Minh

Số từ: 2359

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Điểm Tới Tiếp Theo: Demacia

Trên một con thuyền xa hoa, sang trọng đang cưỡi trên những con sóng biển tiến về phía vương quốc Demacia. Nguyễn Tuấn Long cùng Ashe đứng trên lan can thuyền, ngắm nhìn cảnh biển phía xa. Còn Ren với Rin, hai cô nàng này thì không biết chạy đi đâu rồi

“Zeus. Người đến Deamcia là để gặp Lux à?”

Ashe âm thanh mang theo một chút ghen tuông nói ra

Cô biết Nguyễn Tuấn Long mới tới thế giới này, vì thế chắc chắn sẽ không nhanh như vậy rồi khỏi. Mà sau khi rời đi Freljord, mục tiêu tiếp theo mà hần tới chính là Demacia.

Trong trò chơi lần trước, từ sau khi Nguyễn Tuấn Long dùng “Tốc Biến” đỡ “Án Từ” của Thresh thay cho Lux, cô nàng lập tức mặc kệ Ashe, đi theo Nguyễn Tuấn Long như hình với bóng. Sau trò chơi, Nguyễn Tuấn Long cũng đã hứa có thời gian sẽ tới gặp cô

Cộng với việc Lux là người của Demacia, Ashe liền suy đoán Nguyễn Tuấn Long tới là để gặp Lux. Không biết tại sao, nghĩ tới việc này, Ashe lại cảm thấy khó chịu trong lòng

Người được mùi “chua” trong lời nói của Ashe. Nguyễn Tuấn Long cười híp mắt nhìn cô, đùa giỡn

“Đúng thế. Làm sao? Ghen?”

Như là bị nói trúng tim đen, Ashe khẽ run lên, sau đó vội vàng dùng thái độ bình thản, lãnh tính nói

“Ghen? Người nghĩ quá rồi. Ta chỉ là có chút hiếu kì mà thôi”

Dù rất lạnh, có vẻ như quả thật cô bởi vì hiếu kì mà hỏi hần nhưng Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn có thể nhìn ra cô nàng này đang ghen tuông trong lòng. Chỉ là Ashe không biết mà thôi

Cười cợt một tiếng, hần cũng không để ý tới Ashe mà quay đầu nhìn ra biển

Thấy thế, Ashe cũng lựa chọn trầm mặc.

Nếu như trước đây, Ashe sẽ không nghĩ nhiều làm gì. Thế nhưng, kể từ sau cái đêm hôm đó, đối với Nguyễn Tuấn Long, cô có một cảm giác khác thường. Dù không phải yêu thích thế nhưng cô cũng để ý tới Nguyễn Tuấn Long rất nhiều

Hiện tại, thấy Nguyễn Tuấn Long vội vàng rời khỏi Freljord để tới Demacia thực hiện lời hứa với Lux. Ashe cảm thấy buồn bực vô căn cứ, giống như một thứ gì đó quan trọng của mình bị người khác lấy đi vậy. Cô cũng không biết mình làm sao nữa. Chẳng lẽ mình thật sự đang ghen?

Cứ vậy, mang theo suy nghĩ miên man, Ashe cùng ba người Nguyễn Tuấn Long vượt qua hành trình biển mà tiến tới vương quốc Deamcia

Ở lục địa Valoran, có một vương quốc được xem là yên bình và thịnh vượng nhất toàn cõi - Demacia.

Nằm ở hướng Tây Valoran, Demacia nằm trải dài trên bờ biển xinh đẹp. Nơi đây như một biểu tượng mẫu mực của cái thiện, vang danh trên toàn thể châu lục. Người dân nơi đây luôn phấn đấu trui rèn thể xác cũng như tinh thần để truy cầu công lý tới cao.

Là ngọn hải đăng rực sáng của nhân loại như một biểu tượng của công lý bất khuất, Demacia - Thành phố của ánh sáng nằm cạnh một cảng biển tự nhiên, gồm nhiều thị trấn êm đềm san sát nhau. Tọa lạc tại nơi hùng vĩ và nguyên sơ với bầu không khí trong lành, tòa thành nơi đây mang lại cảm giác cổ kính và thoải mái

Cao chót vót giữa thành phố, ngọn hải đăng vĩ đại được xây dựng để thấp sáng bầu trời của Demacia. Đá trắng và đá cẩm thạch là những vật liệu được

lựa chọn trong việc xây dựng các tòa nhà Demacia, khiến cho khắp mọi nơi đều sáng lấp lánh những ánh trắng và ánh vàng, cùng với ngọn cờ Majestic bay cao dọc theo lan can của thành phố. Các bức tường thành hầu như ánh lên sức mạnh và vẻ quý tộc trang nhã.

Bước trên con đường của Deamcia, nhìn dòng người tấp nập, nhộn nhịp cùng không khí sảng khoái náo nhiệt cùng thành bang Deamcia. Ren cùng Rin không khỏi một hồi choáng ngợp. Ôm lấy tay Nguyễn Tuấn Long, Ren không khỏi hô hào:

“Wow, Onichan, nơi này thật náo nhiệt ah”

Không chỉ cô, mà Rin cũng dùng ánh mắt tỏa sáng, khuôn mặt đỏ bừng lên vì kích động. Cô đơn mười ngàn năm, từ khi sống lại, hai cô bé luôn yêu thích những nơi náo nhiệt, đông người. Và Demacia khiến hai cô cực kì thích thú

Thấy hai người bộ dạng hứng khởi như vậy, Nguyễn Tuấn Long cũng cười cọt gật đầu. Không thể không nói, ở đại lục Valoran này, có lẽ chỉ có thành phố Plytover với Deamcia là thể hiện được sự náo nhiệt của một thành phố nổi tiếng

Về phía Ashe, cô mặc dù đã tới đây nhiều lần. Nhưng mỗi lần tới, cô đều không khỏi hâm mộ thành phố này. Trong lòng thầm ước mơ tương lai của Freljord cũng như vậy

Sau đó, bốn người liền tùy ý ở trên đường đi dạo.

“Có chuyện: Chủ nhân, phía trước có chuyện lớn ah”

Đang cùng Ashe cười nói thì âm thanh của Rin vang lên. Theo hướng Rin chỉ, Nguyễn Tuấn Long cùng Ashe thấy được một đám đông đang vây xung quanh, giống như xảy ra chuyện gì đó

Mang theo tâm trạng nghi hoặc, bốn người Nguyễn Tuấn Long liền đi tới. Chén qua đám đông, hiện ra trước mắt hai người là một tình cảnh khiến cả bốn người giật sùi máu.

Chỉ thấy trước mặt, một cô bé khoảng năm, sáu tuổi, khuôn mặt xinh xắn, đáng yêu vô cùng. Chỉ là lúc này, trên mặt cô tràn đầy nước mắt, đang ôm chặt lấy một người phụ nữ

Đây là một thiếu phụ khoảng gần ba mươi tuổi, rất xinh đẹp, cô bé cùng thiếu phụ có khuôn mặt hao hao giống nhau. Có thể nhìn ra được hai người này có quan hệ ruột thịt

Lúc này khuôn mặt cô trắng bệch, khí tức trên người yếu ớt vô cùng. Trước ngực cô máu tươi thấm đẫm quần áo, nếu để ý kĩ có thể nhìn thấy ở vị trí trái tim nàng là một vết thương lớn.

Xung quanh hai người, có năm, sáu tên mặc quần áo gia đình, cầm đầu là một tên công tử mặc quần áo hoa lệ, phú quý, khuôn mặt đẹp trai nhưng bởi vì quanh năm chơi gái lên hốc hác, gầy gò, ánh mắt tiếc hận nhìn đám gia đình nói:

“Bọn chó chết này, tao chỉ bảo bọn mày bắt hai nàng chứ không bảo giết cô ta”.

“Công tử, là do cô ta chống cự quyết liệt” một tên gia đình ủy khuất.

“Cầm miệng! haiz, đại nỷ nữ chết đi thật đáng tiếc. Mà không sao, còn tiểu nỷ nữ ah. Chắc, mình cũng chưa bao giờ ném thử một đứa trẻ, không biết thế nào?”

Tên công tử lắc đầu, bộ dạng tiếc hận vô cùng. Bỗng hắn nhìn sang cô bé đang ôm mẹ mình khóc nức nở. Hắn không hề liếc mắt, ánh mắt dâm dục nhìn về phía cô.

Mọi người xung quanh thấy một cảnh này nhưng lại không ai dám ra ngăn cản. Tên thiếu niên này tên là Alex Wiliam. Đại công tử nhà Wiliam, một quý tộc có quyền thế rất lớn trong thành phố.

Chuyện này là chuyện xảy ra thường ngày ở trong thành phố Demacia. Tuy vậy, không một ai dám ngăn cản hắn. Dù sao, bọn họ không muốn vì một người dung nước lã mà lại đắc tội một quý tộc cả

Về phía thiếu phụ, nghe lời dâm uế từ miệng Alex, cô hai mắt tràn đầy phẫn nộ. Dù rằng cực kì đau đớn, thế nhưng cô vẫn gào lên, âm thanh mang theo một sự căm phẫn

“Cầm thú, súc sinh, nguoi sẽ bị quả báo”

Nói tới đây, cô không nhịn được liền phun ra một ngụm máu, khí tức càng ngày càng yếu.

Alex hoàn toàn không để ý tới lời chửi bới của thiếu phụ. Dù sao bản thân hắn cũng bị chửi nhiều rồi. Âm thanh mang theo khinh thường hạ lệnh:

“Ha..ha, chửi đi. Dù nguoi có chửi cũng không thay đổi được cục diện đâu. Ai bảo nguoi không theo bọn thiếu gia ah

Chúng bay, bắt lấy cô bé. Còn nguoi này cũng sắp chết rồi, vút đầu thì vút”

Nếu như thiếu phụ còn sống, hẳn có lẽ sẽ mở miệng trên ghẹo. Nhưng thiếu phụ sắp là người chết rồi, hẳn cũng không cần phải lưu ý.

Nghe được mệnh lệnh của công tử, đám gia đình vội vàng đi tới, ý đồ bắt lấy cô bé,

Đúng lúc này một âm thanh lạnh lùng vang lên:

“ Các ngươi thử xem”

Sau đó, trước mặt cô bé xuất hiện hai người, chính là Nguyễn Tuấn Long cùng Ashe

Alex vừa nhìn thấy cô gái, ánh mắt hắn thẳng trừng, bộ dạng si mê vô cùng. Quá đẹp! thật không ngờ trên đời này lại có người xinh đẹp như vậy, so với những cô gái mà hắn chơi còn xinh đẹp hơn, hẳn thế phải cướp nàng về tay mình, dù là tổn thọ cũng được.

Mặc dù hắn cả thấy cô gái này có phần quen thuộc , thế nhưng giờ đây hắn đã tình trờn thượng não, nào có nhớ được gì

Cảm nhận được Alex ánh mắt tràn đầy dâm tà, nóng bỏng nhìn mình, trên miệng nước miếng còn chảy dòng dòng. Lập tức, khuôn mặt cô bao phủ một tầng băng sương, trên người bộc phát ra một cỗ khí thế khủng bố.

Cô là ai? Là nữ hoàng của một bộ tộc! Là một trong 125 vị anh hùng của Liên Minh mà mọi người kính ngưỡng. Há có thể là một tên thường dân xúc phạm

Alex dùng ánh mắt dâm uế nhìn cô khác gì khinh nhờn một nữ hoàng khiến cô rất tức giận, đang muốn ra tay giáo huấn đối phương thì đã bị Nguyễn Tuấn Long cản lại

Nguyễn Tuấn Long cản lại Ashe không phải là muốn tha cho đối phương. Trái lại, hắn muốn đích thân trừng trị thằng này. Mẹ nó! Dám có ý đồ xấu với nữ nhân của tao, mày xác cmn nó định rồi

Xung quanh mọi người thấy Nguyễn Tuấn Long ra mặt ,tất cả mọi người đều đồng loạt lắc đầu, thảm than cho đối phương không biết tốt xấu, lại đi trêu chọc bọn họ.

Về phía Alex, lúc này hắn cũng bí cỗ khí thế cùng sự lãnh lẽo từ trên người Ashe làm cho tỉnh táo lại. Tuy vậy, hắn lại ngu tới nỗi không nhìn ra được Ashe không phải người thường, vẫn dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn cô

Nhìn sang Nguyễn Tuấn Long, âm thanh cao ngạo giống như một tên chủ nhân ra lệnh cho nô lệ của mình vậy

“Thằng kia, khôn hồn để lại cô gái bên cạnh rồi rút cho bản thiếu gia. Đừng để bản thiếu gia phải ra tay. ”.

Nói xong, hắn còn tỏ ra bộ dạng đắc ý vô cùng. Hắn đã nhìn thấy cảnh Nguyễn Tuấn Long ngoan ngoãn dâng người đẹp cho mình

Chỉ là tình không như mơ, đời không như thơ. Trả lời hắn, chỉ là một âm thanh lạnh như băng cùng sát khí khủng bố từ Nguyễn Tuấn Long

“ Cút”.

“ Ngươi nói gì?” Nghe thế, Alex sững sờ, có chút không tin nổi hỏi lại

Lần này, Nguyễn Tuấn Long không trả lời hắn mà dùng hành động. Chỉ thấy hắn thân hình lóe lên, trong tích tắc xuất hiện bên cạnh Alex. Một quyền đánh thẳng vào bụng đối phương

- Ợo

Một quyền khủng bố trực tiếp khiến Alex mất mớ trờn. Khuôn mặt đắc ý trong nháy mắt trở nên trắng bệch vô cùng, mồ hôi đổ ra liên tục, hai tay ôm bụng, toàn thân run rẩy không ngừng. Bộ dạng đau đớn không ngừng

Chủ tử bị đánh, lập tức khiến mấy tên gia đình tỉnh táo lại, sau đó hô hào hướng về phía Nguyễn Tuấn Long đánh tới

Đối mặt với thế công của đám gia đình, Nguyễn Tuấn Long khinh thường né tránh. Trên người bùng phát một cỗ khí thế khủng bố, lập tức đánh bay toàn bộ những tên gia đình ra xa

- Oanh...Oanh

Tiếng nổ tung vang lên, chỉ thấy mấy chục tên gia đình bị khí thế của Nguyễn Tuấn Long đánh bay, toàn bộ đập thẳng lên tường các ngôi nhà, dính chặt vào đó, trực tiếp hôn mê bất tỉnh

Thấy một cảnh này, mọi người xung quanh không khỏi hít một ngụm khí lạnh. Thật mạnh, chỉ bằng khí thế liền đánh bay mấy chục người. Chẳng lẽ đây là một vị Anh Hùng của liên minh sao

Không chỉ hắn, mà Alex cũng dùng ánh mắt sợ hãi nhìn Nguyễn Tuấn Long. Hiện tại, hắn biết mình đã phải thiết bản rồi. Đối phương khả năng rất cao là một vị Anh Hùng của Liên Minh

Nguyễn Tuấn Long cũng mặc kệ ánh mắt sợ sệt của Alex, hắn đi tới chỗ hai mẹ con cô bé, phát hiện người mẹ khí tức vô cùng yếu, sinh cơ đã dần lụi tàn, hiển nhiên thiếu phụ đã không thể cứu được nữa rồi. Hắn ngồi xuống nhìn cô một chút, thờ dài nói:

“Người còn tâm nguyện gì không? Ta sẽ tận lực giúp”.

“Cảm ơn ngài đã cứu mẹ con chúng ta... khục...khục. Ta chỉ mong ngài hãy chăm sóc Eza...khục...khục”

Thiếu phụ gian nan vô cùng mới nói ra một câu. Trong ánh mắt tràn đầy tình thương của mẹ và sự cầu khẩn nhìn Nguyễn Tuấn Long

Mặc dù không biết Nguyễn Tuấn Long tốt xấu thế nào, thế nhưng hiện tại cô chỉ biết trông chờ vào hắn mà thôi. Còn hơn là để Eza rơi vào tay của Alex hoặc bị bán vào chợ nô lệ.

“Mẹ...đừng bỏ con, hu...hư”

Không đợi Nguyễn Tuấn Long trả lời, cô bé ôm chặt lấy mẹ mình kêu gào thảm thiết.

Thiếu phụ thấy vậy, khẽ xoa đầu nàng, ôn nhu nói:

“Con gái ngoan, sau này phải nghe lời đại ca ca nhé, như vậy mẹ ở thiên đàng mới yên lòng” sau đó ánh mắt tràn đầy chờ mong nhìn Nguyễn Tuấn Long.

Nhìn ánh mắt của nàng, Nguyễn Tuấn Long gật đầu trầm giọng “Người yên tâm, ta sẽ chăm lo cho em ấy”.

Đối với Nguyễn Tuấn Long, thu nhận thêm Eza không phải là chuyện khó khăn gì. Hắn không biết, cô bé mà hắn chăm sóc ngày hôm nay sẽ trở thành một người nổi tiếng không chỉ ở Runettera mà còn cả Thái Dương Tinh Hệ

“Cảm ơn ngài, Thần linh phù hộ hai người”

Nghe được lời đảm bảo của Nguyễn Tuấn Long, Thiếu phụ nở một nụ cười mãn nguyện, sau đó hai mắt nhắm lại, hai tay buông xuống, khí tức đoạn tuyệt.

- Mẹ

Cô bé gào lên một tiếng, mà lúc này bầu trời trong xanh bỗng nhiên tối sầm lại. Sau đó, một cơn mưa giông đổ xuống, như là ông trời khóc thương cho cô vậy. Bầu không khí trong nháy mắt trở nên nao nê

Rất lâu sau, cô gái mới ngừng khóc. Cô đứng dậy, không biết bằng nghị lực phi thường nào mà cô có thể ôm lấy được thân thể thiếu phụ đã lạnh ngắt, hai mắt vô thần, không sức sống rồi đi.

Ashe định đi tới ngăn cản, nhưng Nguyễn Tuấn Long đã đưa tay ra nói:

“Để cô bé một mình đi”

Sau đó, hắn nhìn về phía Ren và Rin nháy mắt. Lập tức hai người hiểu ý, khẽ gật đầu sau đó đuổi theo

Cô bé rời khỏi, Nguyễn Tuấn Long khuôn mặt trong nháy mắt trở lên băng hàn, hắn quay đầu, dùng ánh mắt lạnh lẽo, trên người bùng phát ra một cỗ sát khí kinh thiên không chỉ dọa cho Alex sợ hãi đá ra quần mà còn khiến những người xung quanh rét run, hoảng sợ bỏ chạy

“Người...muốn...chết thế nào”

Âm thanh tử vong, giống như tiếng nói của tử thần vang lên bên tai Alex. Âm thanh giống như một lời tuyên bố tử vong khiến hắn kinh hoàng vô cùng

Thảo luận *Dị Giới Liên Minh*

Số từ: 3095

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 199: Troll

TIÊU ĐIỂM TƯỚNG: ASHE

Mỗi mũi tên bắn ra từ cây cung băng phép cổ xưa của cô đều thể hiện rằng Ashe là một thiện xạ đại tài. Cô chọn lựa mục tiêu kĩ lưỡng, chờ đợi khoảnh khắc thích hợp rồi buông tên với sức mạnh và sự chính xác. Cũng với tầm nhìn và sự tập trung đó, cô theo đuổi mục tiêu thống nhất các bộ tộc vùng Freljord để tạo nên một quốc gia hùng mạnh.

Khi còn bé, Ashe đã hay mơ mộng. Cô mê mẩn trước những thành trì to lớn bị bỏ hoang của tổ tiên mình, dành hàng giờ bên bếp lửa để ngồi nghe về những anh hùng trong truyền thuyết của Freljord.

Trong số đó Ashe yêu thích nhất là Avarosa, vị nữ hoàng của một Freljord một thời lừng lẫy và nhất thống. Dù bị mẹ mắng vì sự ngây ngô của mình, Ashe vẫn đinh ninh rằng một ngày nào đó cô sẽ sát nhập tất cả những bộ tộc hiếu chiến rải rác khắp vùng lãnh nguyên. Cô biết rõ rằng nếu người dân Freljord có thể cùng hướng về một mục đích một lần nữa, họ sẽ trở nên vĩ đại như thuở xa xưa.

Khi Ashe mới mười lăm tuổi, mẹ cô bị sát hại khi đang dẫn đầu bộ tộc trong một trận chiến. Bất ngờ phải nhận vị trí lãnh đạo, Ashe phải đưa ra một lựa chọn khó khăn để theo đuổi giấc mơ thơ ấu thay vì trả thù cho mẹ.

Cô mạnh mẽ phản đối yêu cầu báo thù của bộ tộc mình, tuyên bố rằng đây là thời điểm để dẹp bỏ thù hận và hướng tới hòa bình. Một vài binh sĩ nghi ngờ khả năng lãnh đạo của cô và tiến hành những âm mưu loại trừ vị tộc trưởng trẻ tuổi.

Những kẻ ám sát ra tay khi Ashe đang đi săn, nhưng kế hoạch của chúng bị chặn đứng bởi tiếng kêu cảnh báo của một con điều hâu to lớn. Ashe quay lại và thấy quân lính mình đang tiến tới với gương mặt thất vọng. Không thể chống lại số đông, Ashe phải bỏ chạy hàng giờ liền.

Cô thấy mình đang ở một khu vực chưa ai biết đến, vũ khí đã mất khi trốn chạy. Khi nghe thấy một tiếng kêu khác của con điều hâu, Ashe đặt niềm tin vào sinh vật đó và theo nó đến một khoảnh đất trống.

Ở đó cô thấy nó đang đậu trên một đồng đá – một ngôi mộ Freljord cổ xưa. Sau khi nhìn cô lần cuối, con điều hâu rít lên và bay đi. Tiến lại đồng đá, cô thấy hơi thở mình biến thành sương giá và cảm thấy một cái lạnh bất thường thấu tận xương. Viên đá trên đỉnh ngôi mộ chỉ có một chữ cổ ngữ duy nhất: Avarosa.

Những kẻ truy sát xông tới. Ashe nhặt viên đá cổ ngữ lên để tự vệ làm lộ ra thứ gì đó ẩn giấu bên dưới: một cây cung tuyệt đẹp tạc từ băng. Cô nhặt nó lên để rồi thốt lên đau đớn khi sương giá bao phủ ngón tay cô, rồi cô nhấc nó lên khỏi ngôi mộ. Hơi lạnh tràn từ thứ vũ khí ma pháp sang Ashe, đánh thức một sức mạnh mãnh liệt trong cơ thể cô.

Ashe quay lại đối mặt với bọn sát thủ. Cô giương cung lên, và chỉ với bản năng của mình, những mũi tên băng hiện ra từ không khí lạnh buốt. Chỉ với một lần buông tên, cô hạ gục tất cả kẻ thù.

Sau khi cẩn thận đặt viên đá lại, Ashe cảm ơn Avarosa rồi về nhà. Bộ tộc của Ashe ngay lập tức nhận ra thứ vũ khí huyền thoại trên tay cô là một lời chúc phúc từ nữ hoàng cổ xưa Freljord.

Với cây cung của Avarosa và khát khao thống nhất trong hòa bình, bộ tộc của Ashe ngày càng mạnh mẽ, trở thành bộ tộc lớn mạnh nhất của Freljord. Giờ đây với cái tên tộc Avarosa, họ tin tưởng tuyệt đối rằng một ngày kia một Freljord nhất thống sẽ một lần nữa trở thành một quốc gia vĩ đại.

"Một bộ tộc, một dân tộc, một Freljord."

-- Ashe

TIÊU ĐIỂM TƯỚNG: TRYNDAMERE

Bằng sự thịnh nộ cuồng loạn của bản thân, Tryndamere một mình chinh chiến trên khắp vùng hoang mạc lạnh giá, không ngừng thách đấu những chiến sĩ vĩ đại nhất của Freljord nhằm hoàn thiện khả năng chiến đấu của bản thân. Hắn sẽ chẳng ngần ngại quét sạch tất cả những thứ gì cản cản bước tiến của hắn trên con đường tìm ra tên và kết liễu tên hung thủ đã sát hại cả bộ tộc của hắn.

Chật vật để sống sót chốn Freljord lạnh giá khắc nghiệt, chàng trai Tryndamere cùng nhân dân của mình phải liên tục chiến đấu với các bộ tộc khác để giành lấy những nguồn tài nguyên hiếm hoi nơi đây.

Một trong những cuộc chiến đó đã thay đổi cuộc đời hắn mãi mãi. Vào một đêm khuya nọ, cả bộ tộc của Tryndamere đã trúng phải bẫy tập kích, dẫn họ đã cố gắng đẩy lùi được đợt công kích đầu tiên của quân thù, nhưng đến khi một hình thù đen tối xuất hiện thì mọi chuyện đã trở nên tồi tệ hơn rất nhiều.

Kẻ thù ác mạng theo một thanh kiếm ma thuật tội lỗi, thứ dường như sở hữu một lí trí độc ác có thể kích động sự khát máu của bè lũ xâm lăng. Cả bộ tộc của Tryndamere lập tức bị quét sạch. Tuyệt vọng khôn cùng trước sức mạnh to lớn của kẻ thù, Tryndamere điên cuồng lao tới chấp nhận cái chết. Kẻ thù ác hất hắn qua một bên, nhưng không hề lấy mạng của chàng trai trẻ.

Toàn bộ quê nhà đã bị hủy diệt và tàn sát ngay trước mắt Tryndamere trong những giờ phút thoi thóp cuối đời hắn. Chẳng còn ai sót lại cả - ngoại trừ những tiếng rên xiết não lòng bật ra từ những chiến sĩ thoi thóp trên chiến trường.

Quyết không đầu hàng từ thân, Tryndamere để mặc cho con thịnh nộ chiếm lấy bản thân. Dòng máu của hắn sôi sục lên trong sự điên cuồng, tất cả lí trí đều bị cuốn phăng đi. Hắn loạn choạng đứng dậy – tay cầm kiếm run run – nhưng sẽ chẳng bao giờ rời mắt khỏi kẻ thù ác phía trước.

Bất ngờ thay, bóng đen đó lại chẳng hề kết liễu Tryndamere, mà chỉ đơn giản nhìn hắn rồi mỉm cười tà ác trước khi mất dạng trong bóng đêm. Đó là lần

cuối cùng chàng trai trẻ nhìn thấy kẻ thù không đội trời chung của mình.

Giờ đây là một gã đàn ông đã bị tước đi cả bộ lạc lẫn quê hương, Tryndamere lang thang khắp Freljord trong nhiều năm liền với một quyết tâm báo thù không thể bị lung lay.

Hắn viếng thăm tất cả các bộ lạc chốn hoang mạc lạnh giá, thách đấu từng chiến sĩ một cho đến khi chẳng còn một ai nữa. Bằng cách đó, hắn đã hoàn thiện cả khả năng chiến đấu của bản thân lẫn con thịnh nộ của bản thân.

Lăm lăm thanh gươm trong tay cùng trái tim cháy bỏng căm hờn, hắn sẽ chẳng bao giờ dừng bước cho đến khi trả được mối thù không đội trời chung này với kẻ thù ác đã hủy diệt cuộc sống hắn từng có.

"Thịnh nộ là vũ khí của ta."

– Tryndamere

TIÊU ĐIỂM TƯỚNG : ANIVIA

Anivia là một thực thể của mùa đông lạnh giá nhất, một hiện thân của sức mạnh băng giá, một hộ thần cổ xưa của Freljord.

Cô ta có thể điều khiển sức mạnh và sự cuồng nộ của vùng đất này, kêu gọi tuyết và những cơn gió buốt bảo vệ quê hương mình khỏi kẻ thù.

Một sinh vật tốt bụng nhưng bí ẩn, sứ mệnh vĩnh hằng của Anivia là bảo vệ vùng Freljord cho dù là sống, chết hay trải qua sự tái sinh.

Anivia gắn bó với Freljord như những dòng sông băng vĩnh cửu nơi này. Rất lâu trước khi con người đặt chân lên vùng lãnh nguyên khô cằn của nơi này, cô ta đã trải qua vô vàn vòng đời và vô số cái chết.

Sự khởi đầu và kết thúc của vòng đời vĩnh cửu đó luôn báo hiệu những thay đổi to lớn, từ những cơn bão lớn cho đến những kỉ băng hà. Người ta nói rằng khi phượng hoàng băng chết đi, kỉ nguyên sẽ kết thúc; và khi nó tái sinh, một kỉ nguyên mới sẽ bắt đầu.

Dù cho những cuộc sống cũ của Anivia đã phai nhạt trong trí nhớ của cô, Anivia vẫn nhớ nhiệm vụ của mình: bảo vệ Freljord bằng mọi giá.

Lần cuối cùng cô hồi sinh, Anivia được chứng kiến sự trỗi dậy của một bộ tộc hùng mạnh và đoàn kết. Cô bảo vệ lãnh thổ của họ với lòng tự hào trong khi họ ngày càng phát triển, nhưng sự gắn kết như thế không thể tồn tại mãi mãi.

Bộ tộc vĩ đại đó tách ra thành 3 nhóm, và sau sự kiện đó, Anivia chứng kiến người dân Freljord chìm trong những cuộc chiến. Trong khi cố gắng dẹp yên sự hỗn loạn đang phá hủy quê hương mình, Anivia bắt đầu nhận thấy một mối đe dọa lớn hơn: một loài ác quỷ cổ xưa đang trỗi dậy từ sâu trong lòng đất.

Cô cảm thấy ma pháp băng giá trở nên đen tối và tha hóa, và điều này khiến Anivia kinh hoàng. Cũng giống như máu loang ra trong nước, bóng tối từ từ xâm chiếm Freljord.

Với sứ mệnh của mình gắn chặt với sức mạnh của vùng đất này, Anivia biết rằng nếu thứ xấu xa quỷ quái này chiếm được Freljord, cô cũng sẽ bị tha hóa. Cô không thể chỉ là một vệ thần được nữa – phượng hoàng băng phải ra tay.

Anivia sớm tìm được một đồng minh, Ashe – Xạ Thủ Băng Giá. Ashe cũng tin rằng sự thống nhất là cách ngăn chặn sự diệt vong của Freljord, và Anivia đề nghị được giúp đỡ cô.

Giờ đây khi chiến tranh đang thấp thoáng nơi chân trời, Anivia chuẩn bị để chiến đấu vì hòa bình, nhưng cô biết một sự thật không thể tránh khỏi của số phận mình. Một ngày nào đó, cái ác sẽ trỗi dậy từ băng giá, và cô phải hủy diệt nó – bằng bất cứ giá nào.

"Ta là con thịnh nộ của bão tuyết, là nhát cắt của cơn gió rét, là cái lạnh của băng giá. Ta là Freljord."

- Anivia

TIÊU ĐIỂM TƯỚNG: LISSANDRA

Ma pháp của Lissandra có thể biến sức mạnh của băng tuyết thành một thứ gì đó đen tối và khủng khiếp. Với sức mạnh của thứ băng tuyết đen tối đó, cô ta không chỉ đóng băng mà còn đâm xuyên và nghiền nát những kẻ ngáng đường.

Những cư dân phương Bắc, những kẻ lúc nào cũng khiếp sợ, gọi cô là "Mụ Phù Thủy Băng". Sự thật còn khủng khiếp hơn: Lissandra là một kẻ muốn thao túng tự nhiên và bao phủ thế giới này trong một kỉ băng hà.

Cách đây nhiều thế kỉ, Lissandra phản bội bộ tộc của mình để theo những sinh vật tà ác, những kẻ được gọi là Băng Ác Thần. Đổi lại, cô ta được chúng trao cho thứ sức mạnh ma quái. Đó là ngày cuối cùng mà dòng máu nóng còn chảy trong cô.

Cùng với những kẻ tha hóa khác và sức mạnh của bọn Ác Thần cô ta cần quét tất cả như một cơn bão tuyết hung hãn. Để chế của cô ta càng bành trướng, thế giới càng lạnh lẽo và băng tuyết càng bao phủ trùng trùng.

Khi bọn Ác Thần bị đánh bại bởi những anh hùng cổ xưa, Lissandra vẫn không từ bỏ và thề rằng sẽ chuẩn bị để đón chúng trở lại.

Lissandra tìm cách để xóa đi tất cả những kiến thức về bọn Ác Thần khỏi thế giới này. Dùng ma pháp để hóa thành người, cô ta xuất hiện dưới dáng vẻ của những tiên tri và hiền triết.

Qua nhiều thế hệ, cô ta đã viết lại những câu chuyện về Freljord, và lịch sử của những người sống ở đó cũng bị thay đổi. Giờ đây những mẩu chuyện còn sót lại về các Ác Thần chỉ là những truyện để dọa trẻ con.

Nhưng chỉ sự lừa dối này thôi thì còn chưa đủ - Lissandra còn cần một đạo quân.

Cô ta để mắt tới bộ tộc Băng Vệ danh giá. Lissandra biết rằng để tha hóa tộc Băng Vệ sẽ mất nhiều thế kỉ, do đó cô ta tung ra cú lừa ngoạn mục nhất. Cô ta hạ sát và giả dạng thành thủ lĩnh tộc Băng Vệ. Rồi cô ta từ từ thay đổi những truyền thống cao quý của bộ tộc.

Khi lột người mà cô ta đang dùng giả đi, Lissandra giả chết rồi sát hại người kế vị để tiếp tục nắm quyền. Cứ mỗi thế hệ trôi qua, tộc Băng Vệ ngày càng độc ác và tàn nhẫn.

Ngày nay, thế giới vẫn xem họ là một bộ tộc cao quý yêu hòa bình và chống lại những sinh vật tàn ác như Phù Thủy Băng Giá. Nhưng sự thật là giờ đây họ đang phục vụ cô ta và chờ đợi sự trở về của bọn Ác Thần.

Lissandra biết rằng vào ngày đó, các quốc gia sẽ sụp đổ và thế giới sẽ tái sinh trong băng tuyết.

"Nhắm mắt lại và chấp nhận cái lạnh đi."

– Lissandra

P/s: Từ chương sau, mỗi khi xuất hiện 1 vị tướng ta sẽ có thêm phần giới thiệu nhân vật đó ở cuối chương (mục đích câu chữ.) Những ai biết rồi có thể bỏ qua :D

Thảo luận Dị Giới Liên Minh

Số từ: 2562

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 200: Fiora, Garen

“Dừng tay”

Ngay tại lúc Alex tuyệt vọng nhất, hoang mang nhất thì một âm thanh thanh thoát vang lên. Chỉ thấy đám người bị tách ra, một cô gái dẫn theo bốn năm chiến binh Demacia đi vào bên trong

Ăn mặc bộ trang phục của kiếm sĩ phương tây bó sát người, hông đeo kiếm dài, đầu đội mũ rộng vành. Mái tóc dài màu tím nâu che mất một nửa khuôn mặt của cô, chỉ để lộ ra một đôi mắt xinh đẹp. Dáng người nóng bỏng, toát lên một vẻ kiên cường, cùng với một sự sắc bén giống như một lưỡi kiếm vậy

Vừa thấy cô gái này, Alex giống như bất “kẻ chết đuối bắt được cọc” vậy. Khuôn mặt trắng bệch trong nháy mắt trở nên vô cùng kinh hi, hấn vội vàng hướng về cô hô lớn

“Fiora, mau cứu ta”

Cô gái này không phải ai khác chính là một trong 136 vị tướng của liên minh huyền thoại: Nữ Kiếm Sĩ Fiora.

Thấy Alex bù lu bù loa hướng mình kêu cứu. Fiora trong mắt hiện lên một sự chán ghét từ tận đáy lòng.

Những việc ác mà Alex làm tại thành phố Demacia, Fiora thân là đội trưởng Hộ Vệ Hoàng Gia chẳng lẽ không biết tới. Rất nhiều lần cô muốn ra tay trừng trị Alex nhưng khổ nỗi, đằng sau Alex là cả một gia tộc khổng lồ, quan trọng nhất là đối phương còn sở hữu “thứ đó” khiến cho Fiora dù cô có tâm muốn “trừ gian diệt bạo” nhưng lại không thể làm được gì đối phương

Tuy vậy, không thể phủ nhận một điều: Đối với Alex, Fiora quả thật là chán ghét, thậm chí là có phần căm hận. Chỉ mong đối phương chết đi cho rồi

Không thêm để ý tới lời kêu cứu của Alex. Trong ánh mắt oán độc của đối phương, Fiora quay đầu về phía Nguyễn Tuấn Long. (Ashe vì không muốn bị người khác phát hiện thân phận của mình nên đã lẩn trốn)

Nhìn khuôn mặt có phần quen thuộc, Fiora không khỏi nhủ thầm. Cô cảm thấy như đã gặp đối phương ở đâu đó, nhưng lại không thể nhớ ra đối phương là ai

Mặc dù trong lòng có nhiều nghi hoặc, nhưng Fiora vẫn đi tới trăm giong

“ Xin chào, ta là Fiora, đội trưởng Hoàng Gia Hộ Vệ. Không biết ngài có thể tha cho Alex một mạng”

Fiora mặc dù không đoán ra Nguyễn Tuấn Long là ai, nhưng chỉ bằng việc hắn có thể dùng khí thế của mình đánh bay mấy chục tên Bạc Đoàn cho thấy thực lực của đối phương không yếu chút nào. Vì thế, khi nói chuyện, Fiora mang theo một sự ôn hòa cùng tôn trọng

“ Tại sao ta phải tha cho hắn?” Nguyễn Tuấn Long không trả lời cô mà lại hỏi lại, âm thanh lãnh đạm vô cùng

“ Bởi vì hắn là Alex William Đại công tử William gia tộc. Nếu ngài giết hắn, ngài sẽ bị William gia tộc truy sát”

Nói tới đây, Fiora trong mắt không khỏi lóe lên một tia buồn bực cùng khó chịu.

Dù trong lòng rất muốn Nguyễn Tuấn Long một kiếm đâm chết Alex, thế nhưng trên người Alex tồn tại “ thứ đó”, một khi “ thứ đó” còn ở trong tay Alex thì hắn không thể chết. Mà đây cũng là lý do tại sao, cô phải bắt lực nhìn đối phương ở trong thành phố Demacia làm đủ chuyện tày trời

Thấy Fiora thái độ bất đắc dĩ, buồn bực khi nói ra câu này. Nguyễn Tuấn Long liền hiểu Fiora thật sự không phải là muốn cứu đối phương. Chỉ là vì một nguyên nhân nào đó mà phải ngăn cản hắn mà thôi

Nhưng điều này khiến Fiora ở trong mắt Nguyễn Tuấn Long hạ thấp vô cùng. Fiora cùng cô gái mà hắn biết khác nhau nhiều lắm. Fiora mà hắn biết là một người ngạo mạn vô cùng, không bao giờ sợ một ai. Nhưng hiện tại, biểu hiện của cô ấy hoàn toàn khiến Nguyễn Tuấn Long thất vọng

Nghĩ tới đây, Nguyễn Tuấn Long lắc đầu, than thở

“ Fiora à, ta thật không ngờ tới người là một kẻ như vậy. Ta cứ nghĩ người là một người cao ngạo, sẽ không bao giờ khuất nhục trước những kẻ quyền thế

Nhưng ta nhầm rồi. Thì ra, người cũng giống như bao người khác thôi. Ta nhìn thấy người rất căm ghét đối phương, nhưng vì sợ hãi thế lực sau hắn mà đi ra ngăn trở. Ta thật thất vọng về người.

Một kiếm sĩ tài ba là một kẻ không sợ trời không sợ đất. Người, không xứng đáng là một kiếm sĩ”

Nghe Nguyễn Tuấn Long trách cứ, Fiora khuôn mặt trong chốc lát trở nên cực kỳ khó coi. Chỉ là rất nhanh, khuôn mặt đó liền biến mất mà thay vào đó là một sự khô sởi cùng bất đắc dĩ

Mặc dù lời nói của đối phương khiến Fiora cực kỳ tức giận cùng phẫn nộ. Nhưng sau cùng, lời nói của hắn, cô lại không thể phát bác được. Bởi vì những gì Nguyễn Tuấn Long nói là sự thật. Một sự thật cay đắng vô cùng

“ Thôi, ta cũng không nói nhiều với người làm gì. Hôm nay, ta muốn giết kẻ này. Người chẳng lẽ muốn ngăn cản ta sao?”

Nguyễn Tuấn Long khuôn mặt trong nháy mắt bao phủ một tầng băng sương, giọng nói âm trầm vô cùng

Đồng thời, trên người hắn bộc phát ra một cỗ khí thế khủng bố, uy nghiêm và cũng cực kỳ bá đạo. Cỗ khí thế giống như một ngọn núi đè nặng lên vai những người xung quanh khiến bọn họ không thể đứng vững. Tất cả đều quỵ rạp xuống, mồ hôi chảy ròng, ánh mắt kinh hoàng cùng nhìn Nguyễn Tuấn Long

Trong đám người, chỉ có Fiora là dựa vào nghị lực của mình mà đứng vững. Chỉ là toàn thân run rẩy cho thấy cô cũng không chống cự được bao nhiêu

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ toát lên một vẻ trắng xám, ánh mắt sợ hãi cùng hiểu ra nhìn về phía Nguyễn Tuấn Long. Cuối cùng, cô đã nhớ ra đối phương là ai rồi

“ Ngài... ngài là Long Hoàng Kiếm Đế”

Từ khí thế của Nguyễn Tuấn Long, Fiora nhìn thấy được hình bóng của Javan đệ Tam— vị vua anh minh của Demacia. Điều này khiến cô minh bạch một điều: Đối phương là một vị hoàng đế

Mà ở thế giới Runeterra này, hoàng đế chỉ có một vài vị mà thôi. Những người đó, ít nhiều cô cũng đã gặp mặt trên Đấu Trường Công Lý trừ một người: Long Hoàng Kiếm Đế.

Tuy rằng Fiora chưa gặp mặt, thế nhưng dung mạo của Nguyễn Tuấn Long thì đã được khắc trên “ Tiểu Sử Tướng” của hắn.

Kết hợp mọi yếu tố lại, Fiora dám khẳng định. Người đang đứng trước mặt cô chính là kẻ được coi là mạnh nhất đại lục Valoran thời điểm này: Long Hoàng Kiếm Đế: Zeus

Nghe được bốn từ “ Long Hoàng Kiếm Đế” từ chính miệng Fiora thốt ra. Những người xung quanh rùng mình, ánh mắt kinh hãi nhìn Nguyễn Tuấn Long.

Trong mắt hiện lên vẻ khó tin, chấn động cùng sùng bái

Còn Alex, lúc này nội tâm hấn quả thực chết lặng, hai mắt tràn đầy cho tàn. Xong! Cmm, đối phương lại chính là Long Hoàng Kiếm Đế - vị tướng khủng bố nhất trong các vị tướng! Lần này quả thực mình chọc đại họa rồi

Về phía Nguyễn Tuấn Long, hấn cũng không phản bác mà thần nhiên thừa nhận. Hia mắt híp lại, nói một câu tràn đầy uy hiếp:

“Chính là ta. Vậy ngươi còn muốn cản ta sao?”

Nếu như ban đầu nghe được câu này, Fiora rất có thể nổi giận. Dù cho bởi vì nguyên nhân nào đó cô phải sống trái với tính cách của mình thế nhưng không thể phủ nhận Fiora là một người cực kì cao ngạo. Nguyễn Tuấn Long uy hiếp trắng trợn quả thật chọc vào lòng tự trọng của cô

Thế nhưng giờ thì khác, một khi đã biết đối phương chính là Long Hoàng Kiếm Đế. Fiora hoàn toàn không có tâm lý phản kháng nữa. Không phải cô sợ Nguyễn Tuấn Long mà bởi vì một lý do khác (v)

Có điều, nghĩ tới kế hoạch của mình cùng Garen, cô hai mắt hiện lên một sự do dự. Alex không thể chết, nếu như hấn chết thì chắc chắn kế hoạch sẽ thất bại. Nhưng mà mình cũng không thể vì Alex mà đắc tội với “thần tượng” của mình được

Trong lúc Fiora không biết giải quyết việc này thế nào. Thì một âm thanh ồm ồm cùng một tiếng cười hào sảng vang lên

“Long Hoàng Kiếm Đế. Nếu ngài không nể mặt Fiora thì có thể nể mặt ta, tha cho Alex một mạng không?”

Sau đó, đám người liền bị quân đội của Demacia đuổi đi. Khi mà xung quanh Nguyễn Tuấn Long đã không còn ai chỉ còn lại Fiora cùng Alex thì một nam tử bước ra

Đây là một người đàn ông khoảng hơn ba mươi tuổi, khuôn mặt soái ca mang theo một vẻ cương nghị. Trên người mặc chiến giáp dày cộp, cứng rắn, hông đeo một thanh đại kiếm. Người này chính là Sức Mạnh Của Demacia: Garen

Ban đầu, khi nghe tin Alex bị người đuổi giết, Garen liền hạ lệnh cho Fiora đi tới ứng cứu. Hấn cứ tưởng là mọi việc sẽ được giải quyết dễ dàng, ngờ đâu ngay lúc này hấn cảm nhận được một cỗ khí thế khủng bố mang theo sự uy nghiêm và bá đạo

Điều này khiến Garen không khỏi ngưng trọng, sau đó lập tức chạy về phía mấy người Nguyễn Tuấn Long. Khi nhìn thấy Nguyễn Tuấn Long, Garen liền lập tức nhận ra đối phương là ai

“Garen. Đã lâu không gặp”

Quay đầu nhìn về phía Garen, Nguyễn Tuấn Long thu hồi vẻ mặt đờ đẫn sát khí, nở một nụ cười thân thiết đưa tay ra

Mặc dù khó hiểu động tác của Nguyễn Tuấn Long, thế nhưng Garen cũng theo lễ tiết làm theo cười ôn hòa

“Ta cũng vậy. Long Hoàng Kiếm Đế”

Phất tay, Nguyễn Tuấn Long cười đáp: “Cứ gọi ta là Zeus đi. Dù sao chúng ta cũng được coi là đồng đội”

Bộ dạng thân thiện, niềm nở hoàn toàn khác hẳn với vẻ mặt lạnh giá tràn đầy sát cơ quả thật khiến Fiora cùng Alex kinh ngạc không thối. Người này! Sắc mặt biến đổi cũng quá nhanh đi ah

“Vậy ta thất lễ rồi. Zeus, ngươi có thể nể mặt ta tha cho Alex một mạng không. Còn lý do, ta sẽ nói với ngươi sau?”

Garen cũng không khách khí mà sáng khoái đáp ứng, sau đó hấn khuôn mặt nghiêm túc, trầm giọng nói nhỏ với Nguyễn Tuấn Long một câu

Nghe thế, Nguyễn Tuấn Long hai mắt hiện lên một đạo quang mang. Liếc qua Alex, trong lòng không khỏi nghĩ: Xem ra tên Alex này có thân phận đặc biệt ah, ngay cả đến Garen cũng phải đứng ra cầu xin

Không chỉ Fiora mà ngay cả Garen cũng đứng ra cầu tình cho Alex. Thân là người làm khách trên đất Demacia, Nguyễn Tuấn Long cũng không thể làm quá được.

Chỉ thấy hấn khẽ gật đầu, thờ dài

“Được rồi. Ta tha cho hấn lần này. À Garen này, ta mới tới Demacia, ngươi có thể dẫn ta đi thăm quan được không?”

Tuy rằng đây chỉ là một câu nói bình thường, thế nhưng Garen hoàn toàn nghe được ẩn ý bên trong câu nói của Nguyễn Tuấn Long. Đây không phải là đối phương lấy cớ để hỏi chuyện của Alex sao?

Gật đầu, Garen quay sang nhìn Alex không mẫn không nhạt nói một câu

“Long Hoàng Kiếm Đế đã tha cho ngươi. Ngươi có thể về được rồi đó”

Mặc dù ở thời điểm này, Alex không thể chết. Thế nhưng cũng không đại biểu Garen sẽ cho hắn sắc mặt tốt. Dù sao, chính thằng cha này còn tởm cường gian em gái hắn đấy. Nếu không vì “cái đó”, Garen đã một kiếm chém chết rồi

Cũng không thèm để ý tới Alex ra sao. Garen hướng về phía Nguyễn Tuấn Long, mang theo thái độ ôn hòa, giống như một người bằng hữu của Nguyễn Tuấn Long đưa tay ra nói

“Zeus. Vậy chúng ta đi thôi”

Nguyễn Tuấn Long khẽ gật đầu sau đó cùng Garen rời đi

Về phía Fiora, khi thấy mọi chuyện đã được giải quyết ổn thỏa, cô không khỏi thở ra một hơi. Nhìn về phía Alex, cô không khỏi hừ lạnh một tiếng. Thật tức chết ah! Nếu không phải là hắn, tại sao mình lại tự làm xấu hình tượng của mình trước mặt thần tượng được

Nghĩ tới đây, Fiora không khỏi nhớ tới câu nói của Nguyễn Tuấn Long. Không chút do dự, cô vội vàng đuổi theo hai người, để mặc Alex đang sững sờ ngồi đó Đứa con của Vua Địa ngục, cha con vô sỉ, mọi người cùng thưởng thức nào.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Bí Mật Xung Quanh Alex

“Ashe, là cô?”

Tại một nghĩa trang bên trong thành phố Demacia, Garen cùng Fiora kinh ngạc nhìn về phía Ashe, mang theo vẻ khó tin nói lớn

Bởi vì mỗi anh hùng cũng Triệu Hồi Sư đều có một mối liên kết ma thuật. Nếu một Anh Hùng từ vong đồng nghĩa với việc mối liên kết này bị phá hủy

Mấy ngày trước, mối liên kết ma thuật giữa Ashe cùng với Triệu Hồi Sư đã hoàn toàn bị cắt đứt chứng tỏ Ashe đã chết. Tin này, người thường không biết thế nhưng những thành viên Riot, Học Viên Chiến Tranh và các anh hùng đều cực kì rõ ràng. Fiora cùng Garen cũng không ngoại lệ

Hiện tại, Garen cùng Fiora thấy được Ashe vẫn sống, quả thật khiến bọn họ chấn động cùng kinh nghi không thôi. Dù sao, ngoài việc từ vong ra, bọn họ thật không hiểu Ashe đã làm thế nào để phá hủy liên kết ma thuật với Triệu Hồi Sư

“Là ta”

Ashe lạnh nhạt nói một tiếng. Sau đó quay đầu nhìn về phía trước mặt. Ý tứ của cô rất rõ ràng, cô không muốn nói nhiều về chuyện này

Thấy vậy, Fiora cùng Garen nhìn nhau cũng thức thời không hỏi nhiều. Bọn họ biết Ashe có bí mật không thể nói ra

Lúc này, Ren và Rin đã trợ giúp Eza xây xong ngôi mộ cho mẹ mình. Cả hai đứng bên cạnh Nguyễn Tuấn Long, còn Eza thì lặng lẽ quỳ dưới mặt đất. Đôi mắt của cô đỏ ngầu chứng tỏ đã khóc rất nhiều

Quỳ xuống bên cạnh Eza, Nguyễn Tuấn Long trầm mặc một hồi rồi thở dài

“Đi thôi”

Eza vẫn ngơ ngác ngồi đó như là không nghe thấy lời của Nguyễn Tuấn Long. Hai mắt cô tràn đầy tro tàn, trên người toát lên một khí chất âm u, tràn đầy tử khí

Eza mồ côi cha từ nhỏ, chỉ có mẹ là người thân duy nhất. Hiện tại người mẹ đã không còn, Eza thật sự không biết sống như thế nào. Hiện tại, cô chỉ muốn chết đi, đi cùng mẹ mình mà thôi

Nhìn Eza như một người vô hồn ngồi trước ngôi mộ, Nguyễn Tuấn Long đau lòng. Hắn đã hứa với mẹ cô bé sẽ chăm sóc cô bé, hắn không muốn cô bé cứ mãi như vậy

Im lặng một hồi, trong mắt Nguyễn Tuấn Long hiện lên một điều suy nghĩ cùng do dự. Cuối cùng, hắn lên tiếng nói ra một câu khiến Eza giật mình vô cùng

“Eza, nếu như anh có thể hồi sinh mẹ em. Em hứa sẽ không được như thế này chứ”

Một câu này như là tiếng sét đánh vào tai Eza, chỉ thấy cô quay đầu, dùng ánh mắt kích động, khó tin nhìn Nguyễn Tuấn Long run run

“Đại ca. Anh.. anh nói thật chứ?”

“Mặc dù không phải 100%, thế nhưng không phải là không có khả năng” Nguyễn Tuấn Long đáp

Sinh Từ Kính trong tay, Nguyễn Tuấn Long hoàn toàn có thể tiến tới thế giới người chết của thế giới Runneterra

Tuy vậy, hắn cũng chưa bao giờ làm cái việc mang người chết trở lại dương gian, vì thế hắn cũng không dám chắc 100%. Thế nhưng, nếu đã có thể đến thế giới người chết, thì hắn cũng không thể không thử mang bọn họ trở lại dương gian

Mặc dù Nguyễn Tuấn Long không chắc chắn, thế nhưng điều đó cũng khiến Eza lóe lên một tia hy vọng. Cô cầm lấy tay Nguyễn Tuấn Long, ánh mắt to trong, xinh đẹp nhìn hắn mang theo một sự cầu xin

“Đại ca. Cầu anh cứu mẹ em”

“Ukm. Thế nhưng không phải lúc này, dù sao thực lực của anh vẫn chưa đủ. Trong thời gian đó, em hãy cố gắng sống thật tốt. Mẹ em sống lại mà thấy em tiền tụy, lúc đó sẽ lộ da anh mất”

Nguyễn Tuấn Long cười lớn, trêu chọc

- Phốc

Tin mẹ mình có thể sống lại khiến Eza trở lên có sức sống hơn, không còn bộ dạng tuyệt vọng như lúc này. Nghe Nguyễn Tuấn Long đùa giỡn, cô không khỏi nở nụ cười vui vẻ

“Đại ca, anh thật tốt”

Ôm lấy Nguyễn Tuấn Long, Eza nỉ non nói một câu từ tận đáy lòng. Cô dù nhỏ tuổi, chưa hiểu nhiều chuyện, thế nhưng cũng biết những gì Nguyễn Tuấn Long làm là vì mình, điều này khiến cô cảm động không thôi

Ôm lấy thân hình nhỏ bé, Nguyễn Tuấn Long chỉ cười cợt vỗ vai cô. Trong lòng không khỏi một hồi xấu hổ. Nếu không phải Eza xinh đẹp, mà hắn cũng là một tên toàn không (trong đó có Lolicon) cùng với đã hứa với thiếu phụ sẽ chăm sóc cô thì với bản tính của mình, Nguyễn Tuấn Long đã bỏ qua từ lâu rồi

Ôm một hồi lâu, Nguyễn Tuấn Long để Eza cho Ren cùng Rin. Rất nhanh, Ren và Eza liền trở thành một đôi bạn thân, nói chuyện cực kì hợp ý

Giải quyết xong chuyện Eza, Nguyễn Tuấn Long đi tới bên cạnh Garen, khuôn mặt trở lên nghiêm túc vô cùng nói

“Garen, Fiora. Việc Ashe còn sống, mong các vị giữ bí mật cho”

Nói xong, hắn ánh mắt nhìn về phía Ashe

Thấy thế, Fiora cùng Garen nhìn nhau sau đó không chút do dự gật đầu

“Cảm ơn hai người” Nguyễn Tuấn Long mỉm cười cảm kích nói

“Garen, tại sao ngươi lại bảo vệ Alex vậy. Ta thấy hắn là một tên cận bạ, một “con sâu làm giàu nồi canh” khiến Demacia danh tiếng giảm mạnh. Ta thật không hiểu, một vương quốc của công lý và chính nghĩa lại tồn tại một tên như thế này”

Đây là câu hỏi mà Nguyễn Tuấn Long muốn hỏi ngay khi chứng kiến hành vi cưỡng hiếp dân lành của Alex. Hắn thật sự không hiểu nổi, một thành phố vì công lý, đại diện cho chính nghĩa như Demacia lại tồn tại một kẻ như Alex

Nghe được lời trách mắng từ Nguyễn Tuấn Long. Garen không khỏi nở nụ cười khổ

“Zeus, ta biết ngươi lúc này rất bức mình cùng bức xúc. Ngay cả ta, từ những ngày đầu gặp Alex, cũng hận không thể một kiếm chém chết hắn

Chỉ là Alex không thể chết được. Bởi vì trên người hắn có một thứ . Một thứ cực kì quan trọng đối với Demacia”

“Ồ, vậy sao?” Nguyễn Tuấn Long không mấy kinh ngạc lắm bả một câu. Ngay khi Garen đứng ra ngăn cản hắn giết Alex thì hắn đã đoán được phần nào rồi

“Thứ đó là gì vậy?” Không nhịn được tò mò, Nguyễn Tuấn Long liền hỏi. Hắn thật sự hiếu kì à! Thứ gì mà ngay tới cả Garen – một kẻ chiến đấu vì công lý lại sẵn sàng vứt bỏ niềm tin của mình đi bảo vệ một tên cận bả

Lần này, Garen không trả lời Nguyễn Tuấn Long mà lựa chọn trầm mặc. Dù sao, việc này liên quan tới bí mật của Demacia, người ngoài không thể tự tiện biết được

Bất quá, Garen không trả lời nhưng Fiora thì không. Chỉ thấy cô nghiêm túc nói ra mấy chữ

“Là “Thất Quang Thạch””

Sau đó cô quay sang Garen khuyên nhủ

“Tướng quân, Zeus là một vị Cao Thủ Đoàn cường giả (tin này đã được đính chính bởi Riot), nếu có sự giúp đỡ của hắn, có lẽ kế hoạch của chúng ta sẽ thành công”

Những lời nói này, Fiora nói rất chân thành. Từ “Tiểu Sứ Tướng”, cô biết Nguyễn Tuấn Long trí tuệ và thực lực mãnh mẽ cỡ nào. Lại thêm đối phương cũng không có ý xấu với Demacia. Vì vậy, cô muốn lôi kéo Nguyễn Tuấn Long về phía mình, đạt được sự trợ giúp của hắn

Về phía Garen, hắn cũng hiểu ý đồ trong lời nói của Fiora, suy tư một lúc cuối cùng hắn gật đầu nói

“Cũng được. Zeus, ta mong người khi nghe xong có thể giúp chúng ta lấy lại “Thất Quang Thạch”.

Sau đó, hắn bắt đầu kể lại toàn bộ câu chuyện xung quanh “Thất Quang Thạch”

Trải qua một thời gian nghe Garen kể, Nguyễn Tuấn Long trên mắt toát lên một vẻ hứng thú. Giống như là tìm thấy một điều bí ẩn đang chờ mình giải đáp vậy

Theo lời của Garen thì Bốn năm trước, từ bên ngoài thế giới Runneterra, rơi xuống bốn viên thiên thạch. Trong đó có một viên thiên thạch rơi xuống phụ cận thành phố Demacia

Viên thiên thạch rơi xuống thành phố Demacia tỏa ra hào quang bảy màu cùng với một nguồn ma lực cực kì khủng bố. Dự đoán, nguồn ma lực này đủ cho một người bình thường tu luyện tới Cao Thủ Cảnh chỉ trong mười năm. Chính là “Thất Quang Thạch”

Lúc đó, cao tầng Demacia chưa biết tới năng lực của “Thất Quang Thạch” chỉ biết nó chứa đựng nguồn ma lực vô tận mà thôi. vì thế cũng chỉ mạng nó về nghiên cứu để khai thác nguồn ma lực bên trong

Một năm trước, ở thành phố Piltover, Khẩu Pháo Nổi Loạn : Jinx trong một đêm liền biến đổi kinh người. Từ một cô bé điên loạn, tâm lý không bình thường trở thành một cô bé cực kì xinh đẹp, mặc dù tính cách vẫn điên rồ như thường ngày nhưng cô nàng lại chuyển mục tiêu sang: Kẻ ác

Điều đặc biệt hơn là sức mạnh của Jinx, từ một tên Vàng Đoàn theo sự biến đổi đã trở thành một tên Kim Cương Đoàn I. Thậm chí là đã bước một chân vào Thách Đấu Đoàn

Mà tất cả đều là do Jinx đã tiếp xúc với một trong bốn viên thiên thạch

Biết được tin này, Demacia liền biết được sức mạnh khủng bố mà “Thất Quang Thạch” mang tới. Vì thế liền lập tức phái người sử dụng nó

Chỉ là một việc không ngờ tới đã xảy ra: “Thất Quang Thạch” đã bị lấy cắp

Sau gần một năm điều tra, Demacia đã tìm được nơi tọa lạc của “Thất Quang Thạch”: Chính là ở William gia tộc.

Có điều, không biết tại sao “Thất Quang Thạch” lại bám trên người Alex, trở thành một phần cơ thể của hắn. Nếu Alex chết thì “Thất Quang Thạch” cũng bị hủy diệt. Mà đây chính là lý do tại sao Garen cùng Fiora lại ra sức bảo vệ Alex đến vậy

...

“Garen, người thật sự nghĩ ta sẽ giết Alex sao?” Nguyễn Tuấn Long ánh mắt hài hước nhìn Garen nói

Nghe thế, Garen cùng Fiora giật mình, mắt mở thật lớn, bộ dạng chán kinh lấp bắp kêu lên

“Cái gì! Người không có ý định giết hắn? Vậy tại sao...?”

“Ha...ha, ta chỉ dọa hắn mà thôi. Dù sao, ta mới tới Demacia, cũng không muốn đắc tội với các người ah

Tất nhiên, ta sẽ không giết hắn nhưng cũng sẽ không tha cho hắn. Ý định của ta là đập nát chân thứ ba của hắn đấy, chỉ là chưa kịp làm thì bị các người ngăn cản rồi” Nguyễn Tuấn Long nhún vai, ánh mắt mang theo vài phần bất mãn nhìn hai người

Nguyễn Tuấn Long nói là thật, hắn yêu thích là dẫn vật người khác. Quan trọng hơn đây là địa bàn của Demacia, hắn dù không coi William gia tộc vào mắt nhưng cũng không thể khinh thường Demacia được. Về tình về lý, Nguyễn Tuấn Long cũng sẽ không xuống tay với Alex, căng nhất là thiên hắn thôi

Nghe thế, Garen không khỏi buồn bực

“Tại sao người không nói sớm. Nếu như biết người chỉ trừng trị hắn, ta đã mặc kệ rồi. Chỉ cần người không giết hắn thì người thích làm gì cũng được”

“Đúng vậy ah” Fiora cũng phụ họa, bộ dạng bất bình vô cùng

Được rồi, Nguyễn Tuấn Long không thể không thừa nhận Alex thật sự bị ai ah. Không biết đối phương đã làm gì mà để cho hai vị Anh Hùng này ghét cay ghét đắng như vậy

“Nếu như gặp lại, ta sẽ thiên hần ah. Hiện tại, chúng ta vẫn nên giải quyết vụ “Thất Quang Thạch đã”

“Ý của ngươi là...” Nghe thế, cả Fiora cùng Garen đều hai mắt sáng ngời, bộ dạng hơi chút kích động

“Tất nhiên là giúp hai người các ngươi lấy lại “Thất Quang Thạch” rồi”

Thảo luận Dị Giới Liên Minh

Số từ: 2359

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202: Lấy Ra Thất Quang Thạch

Ngoại thành Demacia, tại một khu rừng hoang vắng, trong một ngôi nhà bỏ hoang từ lâu, Alex bị trói chặt lại đang hôn mê bất tỉnh nằm dưới mặt đất, bên cạnh hắn là bốn người Nguyễn Tuấn Long đang dùng ánh mắt quỷ dị nhìn

“Zeus, thế nào rồi?”

Hồi lâu, Garen mới hướng về phía Nguyễn Tuấn Long trầm giọng hỏi nhỏ

Nghe vậy, Nguyễn Tuấn Long thu hồi lại Ngũ Hành Long Nhãn, có chút buồn bực trả lời

“Khó! Ta thấy được trái tim của Alex đã hoàn toàn biến thành Thất Quang Thạch, không những vậy Thất Quang Thạch còn đang từng giây từng phút hấp thu ma lực cùng sinh lực của Alex

Hiện tại, nếu như chúng ta lấy nó ra khỏi cơ thể Alex hoặc giết chết hắn thì sẽ khiến Thất Quang Thạch bị phá hủy”

Nói tới đây, hắn dùng ánh mắt hứng thú cùng hiếu kì nhìn về phía Alex lẩm bẩm

“Mà ta không hiểu Thất Quang Thạch là thứ gì ah! Dù là một viên đá vô tri nhưng lại có cách sống như một kí sinh trùng”

Đây là kết luận của Nguyễn Tuấn Long sau khi xem xét kĩ lưỡng viên Thất Quang Thạch đang tồn tại bên trong Alex. Theo hắn thấy, hiện giờ Thất Quang Thạch cùng Alex đã hình thành mối quan hệ cộng sinh, Alex chết thì Thất Quang Thạch cũng hủy diệt và ngược lại

“Đúng vậy. Đó là lí do vì sao bọn ta không thể để Alex chết được” Garen gật đầu cười khổ đáp lại

Cao tầng Demacia đã biết mối quan hệ cộng sinh này từ trước. Vì thế, Garen hoàn toàn không mấy kinh ngạc về lời nói của Nguyễn Tuấn Long. Điều mà hắn quan tâm nhất bây giờ là làm thế nào để lấy Thất Quang Thạch ra khỏi người Alex

Như là biết được điều Garen lo lắng, Nguyễn Tuấn Long trầm tư một chút rồi nghiêm giọng

“Đề ta thử xem”

Nói xong, hắn lấy từ trong không gian nhẫn ra một viên phấn. Sau đó, trong ánh mắt khó hiểu của mọi người, hắn ở trên mặt đất vẽ lên một đồ án kì lạ

Sau khi vẽ xong, Nguyễn Tuấn Long khuôn mặt trở lên nghiêm nghị vô cùng, hai tay kết những thủ ấn phức tạp

Mấy giây sau, hắn ngừng kết ấn, một tay chỉ về phía đồ án quái lên

“Giả Kim Thuật – Triệu hồi: Thiên Thần Giả Kim”

Đồng thời, ánh mắt hắn cũng lóe lên một tia hi vọng. Hắn mong rằng việc triệu hồi sẽ thành công.

Mặc dù thế giới này quy tắc yếu hơn rất nhiều so với quy tắc của Thái Dương Tinh Hệ. Nhưng Nguyễn Tuấn Long cũng không biết liệu rằng ở thế giới này có thể thực hiện được nghi thức Giả Kim Thuật không? Vì thế, hắn đây là muốn dựa vào việc lấy ra Thất Quang Thạch mà thử nghiệm ý đồ của mình

Trong ánh mắt chăm chú, chờ đợi của Nguyễn Tuấn Long. Theo tiếng quát của hắn, linh trận lóe sáng, một cột sáng với những dòng chữ chằng chịt xuất hiện cùng với đó là một cỗ thần uy khủng bố

(Tại tầng cao nhất của Riot, Zilean đang nhắm mắt tu luyện, bỗng nhiên, ông hai mắt mở thật lớn. Trên khuôn mặt tràn đầy sự chấn động cùng khiếp hãi

“Cỗ khí thể này... Chẳng lẽ có thần linh đến đại lục? Không đúng, cỗ khí thể này đến từ thế giới khác?...”

Lầm bầm một tiếng, Zilean vội vàng đứng dậy, tâm niệm khẽ động, lập tức biến mất không còn tăm hơi)

“Xin chào Long Hoàng. Rất vui được gặp lại ngài!”

Bên trong linh trận, Thiên Thần Giả Kim hiện ra. Vẫn khuôn mặt với tuyệt thế dung nhan, khí chất thần thánh, cao quý khiến người khác không dám khinh nhờn. Có điều, khi cô nhìn về phía Nguyễn Tuấn Long cũng không còn vẻ lạnh nhạt như trước đây mà thay vào đó là một sự ôn hòa

Bên cạnh Nguyễn Tuấn Long, Garen, Ashe cùng Fiora lúc này đã hoàn toàn quỳ rạp xuống đất, toàn thân mồ hôi chảy ra như tắm, ánh mắt mang theo một sự sợ hãi cùng kính bái nhìn Thiên Thần Giả Kim. Sự xuất hiện của Thiên Thần Giả Kim khiến ba người bị trùng kích không hề nhẹ

Thần ah! Đây chính là Thần ah. Không giống như Kayle hay Morgana. Đây chân chính là một vị thần linh – tín ngưỡng của muôn loài ah. Trong ba người, ai đã từng được mơ một lần được gặp Thần?. Hiện tại thần linh xuất hiện trước mặt bọn họ, bảo sao bọn họ không kích động cho được

Về phía Nguyễn Tuấn Long, hắn cũng không để ý tới mấy người mà ánh mắt vui mừng nhìn về phía Thiên Thần Giả Kim.

Giờ phút này, hắn hoàn toàn có thể tuyên bố: Quy tắc thế giới Runneterra tuổi 1*** so với quy tắc Thái Dương Tinh Hệ. Chỉ bằng việc Thiên Thần Giả Kim đến được thế giới này đã chứng minh cho tất cả

Triệu hồi Thiên Thần Giả Kim thành công cũng đồng nghĩa với việc hắn ở thế giới này có thể sử dụng Giả Kim Thuật, một chức nghiệp có thể nói là nghịch thiên vô cùng, bảo sao hắn không kích động được

Rất lâu sau, Nguyễn Tuấn Long tâm tình mới bình tĩnh lại, hắn hướng về phía Thiên Thần Giả Kim hỏi

“Thiên Thần. Ngài biết đây là đâu không?”

Nghe thế, Thiên Thần Giả Kim sững sốt một chút, sau đó nhắm mắt lại. Mấy giây sau, cô mở mắt ra, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc cùng giật mình.

Cô nhìn Nguyễn Tuấn Long chằm chằm, ánh mắt như muốn nhìn thấu hắn vậy, âm thanh mang theo vẻ không thể tin nổi lên tiếng:

“Đây là thế giới khác! Ngài đã mở được Vi Diện Kết Giới? Không thể nào? Chỉ có Thành Nhân Cảnh trở lên mới có thể mở ra Vi Diện Kết Giới ah. Mà ngài thì thực lực chưa đạt tới”

“Đây quả thật là thế giới khác. Chỉ là ta dùng một số biện pháp đặc thù mà tới đây thôi”

Dưới ánh mắt soi mói của Thiên Thần Giả Kim, Nguyễn Tuấn Long cả người không được tự nhiên chút nào. Giống như toàn bộ bí mật của mình bị nhìn thấu vậy

Xoa đầu, hắn tùy tiện lấy một lý do. Hắn cũng không thể nói cho Thiên Thần Giả Kim là mình có hệ thống được. Dù nói ra chưa chắc cô ấy đã tin

Thấy Nguyễn Tuấn Long bộ dạng qua loa, Thiên Thần Giả Kim biết đối phương không muốn nói. Nếu bình thường cô có lẽ sẽ bắt mắ, thế nhưng đối phương là Nguyễn Tuấn Long thì khác. Nếu hắn đã không muốn nói, cô cũng không ép

Gật đầu một cái, Thiên Thần Giả Kim trầm giọng hỏi

“Vậy ngài muốn cùng ta trao đổi cái gì?”

“Ta muốn ngài lấy Thất Quang Thạch bên trong người tên này ra”

Không chút do dự, Nguyễn Tuấn Long nói ra yêu cầu của mình đồng thời một ngón tay chỉ về phía Alex

Thấy thế, Thiên Thần Giả Kim ánh mắt liếc qua Alex, từ trong mắt cô bắn ra hai đạo quang mang về phía Alex

Chỉ thấy Alex toàn thân run lên, trước ngực xuất hiện một lỗ đen thật lớn. Từ bên trong lỗ đen, một viên đá tỏa ra thất thái quang mang cùng ma lực khủng bố bay ra ngoài rơi xuống trong tay Nguyễn Tuấn Long

Cầm trong tay Thất Quang Thạch. Nguyễn Tuấn Long chỉ cảm thấy một nguồn ma lực vô cùng vô tận đang không ngừng thẩm thấu vào trong cơ thể mình, giống như Thất Quang Thạch như muốn cùng mình hòa làm một vậy

Vội vàng vận dụng Long Lực chặn lại nguồn ma lực của Thất Quang Thạch khiến ma lực của nó không thể tiến vào trong cơ thể mình. Ánh mắt chăm chú nhìn viên đá chỉ to bằng nắm đấm trong tay mình, khuôn mặt không khỏi một hồi kinh ngạc

“Viên đá trong tay ngài có chứa Quang nguyên tố cực kì tinh thuần. Có điều, bởi vì thời gian dài ở trong bóng tối khiến năng lượng Quang nguyên tố của nó bị ảm mòn

Để giữ lượng quang nguyên tố không bị ăn mòn hoàn toàn, viên đá lựa chọn sống cộng sinh với sinh linh. Nó sẽ hấp thu ma lực, sinh lực của chủ thể chuyển hóa thành quang nguyên tố. Đổi lại, nếu chủ thể chết thì nó cũng chết

Nếu như người không muốn viên đá này bị hủy diệt thì một là người cùng nó hòa làm một và hai là trong nửa tiếng nữa, người phải tìm một chủ thể thứ hai cho nó. Tốt nhất là người có thuộc tính quang minh”

Thấy Nguyễn Tuấn Long trầm tư, Thiên Thần Giả Kim rất tốt bụng mở miệng giải thích cho hắn

Mặc dù đây là lần đầu tiên cô tới thế giới này. Tuy vậy, thân là một vị Thần cùng với quy tắc ở đây quá yếu, Thiên Thần Giả Kim hoàn toàn có thể dựa vào thần thông mà hiểu cận kề về thế giới này

Nguyễn Tuấn Long khẽ gật đầu. Dùng vài bọc lại Thất Quang Thạch, Nguyễn Tuấn Long đưa cho Garen rồi trầm giọng

“Garen. Người mang Thất Quang Thạch về Demacia, đưa cho Lux để cô ấy sử dụng nó”

Nghe thế, Garen giật mình, sau đó một bộ hiểu ra gật đầu. Cầm lấy Thất Quang Thạch, cúi đầu chào Thiên Thần Giả Kim sau đó rời đi

Như Thiên Thần Giả Kim nói, muốn viên Thất Quang Thạch không bị biến mất thì cách tốt nhất là tìm ra chủ thể mới cho nó. Đặc biệt chủ thể mới phải có thuộc tính Quang

Mà ở Demacia, thiên tài tu luyện ma pháp hệ “quang” thì chỉ có một. Chính là Tiểu Thư Ánh Sáng : Lux. Tin tưởng, một khi cùng Thất Quang Thạch dung hợp làm một, Lux thực lực sẽ tăng vọt

“Cảm ơn Thiên Thần. Không biết cái giá của việc này là bao nhiêu”

Quay đầu, hướng về phía Thiên Thần Giả Kim nói một câu.

“Không cần. Coi như đây là quà cảm tạ của ta với việc người đưa cho ta Long Tinh đi”

Khiến Nguyễn Tuấn Long kinh ngạc chính là Thiên Thần Giả Kim lại lắc đầu, phát tay cười hào phóng. Thậm chí, trong mắt cô còn hiện lên một tia cảm kích

Được rồi, đến giờ hắn hiểu tại sao sư phụ mình lại nói Thiên Thần Giả Kim tốt hơn rất nhiều so với Ác Ma Giả Kim. Ít nhất, Giả Kim Thuật làm việc với Ác Ma Giả Kim hoàn toàn không có chuyện miễn phí bao giờ

“Vậy cảm tạ ngài. Đúng rồi, ta muốn cùng ngài trao đổi một việc. Không biết ở thế giới này, ngài có thể phục sinh người chết không?”

Bỗng nhớ tới cái chết của mẹ Eza, Nguyễn Tuấn Long không khỏi kích động, mang theo một vẻ chờ đợi nhìn Thiên Thần Giả Kim

Như đã nói, quy tắc của thế giới Runneterra yếu hơn rất nhiều so với quy tắc của Thái Dương Tinh Hệ. Vì thế, Giả Kim Thuật một khi sử dụng thật giả kim sẽ dễ dàng hơn rất nhiều, ít nhất là mất ít hơn

Ở Thái Dương Tinh Hệ, phục sinh người chết cần mạng mạng người ra đổi. Tuy vậy, liệu rằng cái giá đó có đúng ở thế giới này? Và Nguyễn Tuấn Long hi vọng điều đó là thật

Thiên Thần Giả Kim cũng là người thông minh, cô có thể nghe hiểu ra ẩn ý trong lời nói của hắn. Trầm tư một lúc, Thiên Thần Giả Kim gật đầu nói

“Thế giới này quy tắc yếu hơn rất nhiều so với quy tắc của thế giới chúng ta. Vì thế những ràng buộc giữa ta - quy tắc vũ trụ - giả kim thuật cũng trở lên yếu hơn

Người muốn phục sinh người chết hoàn toàn có thể. Chỉ cần người có một thân thể của người sống cùng với linh hồn người đó chưa đầu thai chuyển thế là được”

Câu nói này của Thiên Thần Giả Kim khiến Nguyễn Tuấn Long sung sướng vô cùng. Nếu Thiên Thần Giả Kim nói là thật, hắn hoàn toàn không cần lo sợ bất kì ai từ vong. Bởi vì cái giá phải trả để phục sinh người đó hoàn toàn là cực kì rẻ mạt

Đồng thời, Nguyễn Tuấn Long cũng hiểu được bản chất của một Thiên Thần Giả Kim cùng Ác Ma Giả Kim. Bọn họ không phải là “trung gian” giữa Giả Kim Thuật với quy tắc mà chính bọn họ là “người bán”, trong khi đó, “quy tắc” là thứ ràng buộc bọn họ, bắt bọn họ phải đưa ra giá cả phù hợp

“Nếu đã không còn việc gì. Ta cũng nên đi ah”

Nhìn về phía Nguyễn Tuấn Long, Thiên Thần Giả Kim khẽ nói một câu từ biệt.

Thấy thế, Nguyễn Tuấn Long cũng gật đầu. Đã có cách phục sinh mẹ của Eza, nhưng Nguyễn Tuấn Long biết hiện tại không phải là lúc tiến tới thế giới người chết mà mang mẹ của Eza về. Vì sao? Đơn giản là thực lực của hắn không đủ ah

Đợi cho Thiên Thần Giả Kim rời đi, Ashe cùng Fiora mới từ dưới mặt đất đứng dậy, ánh mắt chăm chăm nhìn về phía Nguyễn Tuấn Long, như nhìn một con quái vật vậy

Cảm nhận ánh mắt nóng bỏng từ hai nữ, Nguyễn Tuấn Long gãi đầu, khuôn mặt đỏ lên, giả bộ thẹn thùng

“Đừng nhìn nữa ah. Ta sẽ phát ngượng đó”

- Phốc

Nhìn bộ dạng “đáng thương” của Nguyễn Tuấn Long, Fiora cùng Ashe không nhịn được phì cười. Bọn họ thật không ngờ tới một người cao ngạo như Nguyễn Tuấn Long lại cũng có bộ mặt này ah

Rất lâu sau, Fiora cùng Ashe mới ngừng cười. Cả hai dùng ánh mắt tò mò nhìn Nguyễn Tuấn Long. Fiora là người đầu tiên lên tiếng, âm thanh mang theo một sự khó tin

“Zeus. Vừa rồi là Thần phải không? Ngươi vậy mà triệu hồi Thần tới?”

Thần là tín ngưỡng của sinh linh thế giới này, là “người” mà không thể với tới đừng nói chỉ là gặp mặt. Thần chỉ tồn tại trong niềm tin của bọn họ chứ chưa từng ai thấy Thần ra sao. Dù vậy, vạn vật vẫn tôn thờ họ, phụng dưỡng họ,

Vậy mà Nguyễn Tuấn Long có thể gọi Thần tới, bảo sao bọn họ không kinh hãi, chấn động cho được

“Ừm. Ở thế giới của ta có một chức nghiệp gọi là Giả Kim Thuật. Bọn họ sẽ hướng về phía Thần hoặc Ma, bỏ ra cái giá tương đương để đạt được thứ mình muốn”

Nguyễn Tuấn Long cười cợt, sau đó giải thích cho hai người nghe về Giả Kim Thuật

Từ trong lời nói của Nguyễn Tuấn Long, Fiora cùng Ashe có thể thấy được sự thần kì của Giả Kim Thuật. Trong mắt bọn họ tràn đầy vẻ hâm mộ. Đặc biệt là Ashe, hai mắt cô còn toát lên một sự nóng bỏng cùng mong đợi. Dù sao, sau này cô còn đi theo Nguyễn Tuấn Long tới thế giới của hắn đấy

P/s: TA ĐÃ TRỞ LẠI VÀ ĂN HẠI HƠN XƯA

Thảo luận Di Giới Liên Minh

Số từ: 2916

Báo Lỗi

bestazir123

Soái Tỷ

Tài sản: 882 bạc

Đã đăng 2 truyện và 341 chương

Được cảm ơn 9001 lần

```
Reading(6244,2721124,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
{ $('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
{ $('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen.v.com/di-gioi-lien-minh/chuong-212/'; } }
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Di Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 203: Kết Thúc Q1

“Zeus. Vậy tên này thì giải quyết thế nào?”

Fiora mang theo ánh mắt chán ghét nhìn về phía Alex – lúc này vẫn đang hôn mê bất tỉnh hoàn toàn không biết mình chuẩn bị dạo một vòng tử môn quan

“Hiện tại Thất Quang Thạch đã được lấy ra. Alex cũng không còn giá trị lợi dụng nữa. Ngươi có thể giết hắn bất kì lúc nào

Về phía William gia tộc, chúng ta sẽ giải thích với bọn họ. Mối cả William gia tộc cũng không phải chỉ có Alex là con trai. Tin tưởng, dù cho William có hận ngươi cũng sẽ không dám vì một tên phế vật như Alex mà đắc tội ngươi đâu”

Fiora tận tình giải thích. Hiện tại, Thất Quang Thạch đã không còn trên người Alex khiến sự hận thù của Fiora với Alex hoàn toàn bộc phát. Nếu không phải còn có Nguyễn Tuấn Long ở đây thì cô đã một kiếm chém Alex thành trăm mảnh rồi

Cảm nhận được sự hận thù cùng phần nộ trong lời nói của Alex. Nguyễn Tuấn Long không nhận được tò mò hỏi

“Fiora nè. Alex hình như chọc gì tới ngươi đúng không? Nếu không ngươi cứ nặng nạch đòi giết hắn vậy?”

“Ừm. Ba năm trước, thằng này không những có ý định làm nhục ta mà hắn còn suýt nữa làm nhục cô bạn thân của ta: Lux”

Fiora gật đầu, nhớ lại sự kiện ba năm trước, cô hai mắt phun lửa, đằng đằng sát khí. Quả thật Alex không khác gì kẻ thù không đội trời chung của cô

Còn Nguyễn Tuấn Long, khi nghe xong khuôn mặt hắn lập tức bao phủ một tầng băng sương. Mẹ nó! Thằng này không chỉ có ý định rape Fiora mà lại còn suýt làm nhục Lux? Không biết Lux là nữ nhân tương lai của mình sao

Càng nghĩ, Nguyễn Tuấn Long trong lòng lại càng phần nộ, hắn chỉ cảm giác một cỗ lửa giận bao phủ toàn bộ cơ thể mình vậy.

Lập tức, trên người hắn tỏa ra một cỗ sát khí kinh khủng khiến bao phủ toàn bộ căn phòng. Cỗ sát khí lạnh thấu xương khiến cho Ashe cùng Fiora không nhận được rung mình, khuôn mặt trắng bệch, sợ hãi nhìn về phía Nguyễn Tuấn Long

Như phát hiện sát khí của mình ảnh hưởng tới Ashe cùng Fiora. Nguyễn Tuấn Long vội vàng thu hồi sát khí, nội tâm cũng bình tĩnh lại. Chỉ là ánh mắt nhìn về phía Alex hoàn toàn biến thành băng lãnh, không chút cảm tình nào, cười lạnh

“Giỏi...Giỏi cho Alex. Dám động tới Lux, ngươi thật sự chán sống mà.

Tuy vậy, ta cũng sẽ không cho ngươi chết sớm vậy đâu”

Nói xong, hắn tâm niệm khẽ động. Lập tức chiếc Lồng Đèn của Thresh hiện ra.

Dơ Lồng Đèn về phía Alex, Nguyễn Tuấn Long lâm bầm một câu. Lập tức, Lồng Đèn tỏa ra hào quang màu xanh nhạt cùng với đó là một tia sáng từ phía Alex bay về Lồng Đèn

Theo tia sáng rời khỏi thân thể, Alex lập tức biến thành một cái xác không hồn, thân hình lạnh ngắt hoàn toàn trở thành một người chết

Nguyễn Tuấn Long cũng mặc kệ Alex, hắn lúc này từ trong Lồng Đèn lấy ra một viên ngọc màu xanh đưa cho Fiora dặn dò

“Quả cầu này có chứa linh hồn của Alex. Cô hãy tìm một con chó cái đã chết rồi để linh hồn này nhập vào đó. Sau đó thì ném con chó đó vào ổ chó đực

Giờ đang là mùa giao phối, ta muốn Alex ném thử cảm giác bị mấy chục con chó nó cưỡng hiếp như thế nào?”

Được rồi, nghe xong “trừng phạt” của Nguyễn Tuấn Long đối với Alex. Fiora cùng Ashe không nhận được một hồi ác hàn. Chỉ cần nghĩ tới cảnh Alex sống trong thân xác một con chó cái thôi là cả hai không dám nghĩ rồi. Trong lòng không khỏi vì tương lai của Alex mà bi ai

Mặc dù trong lòng nghĩ vậy, thế nhưng Fiora cũng sẽ không cãi lời Nguyễn Tuấn Long. Dù sao, bản thân cô hận không thể giết chết Alex, cũng sẽ không vì hình phạt của Nguyễn Tuấn Long tàn khốc mà tha cho hắn

Cầm lấy viên ngọc linh hồn, Fiora cũng không hỏi tại sao Nguyễn Tuấn Long lại có chiếc Lồng Đèn của Thresh. Cô dùng ánh mắt chờ mong nhìn Nguyễn Tuấn Long, âm thanh mang theo sự cầu khẩn

“Zeus. Ta có một thỉnh cầu. Mong ngài có thể đáp ứng”

“Ngươi cứ nói đi. Nếu như ở trong khả năng của ta, ta sẽ giúp” Nguyễn Tuấn Long cười cợt gật đầu. Hắn đã hiểu tại sao Fiora lại bảo vệ Alex, cũng đã biết là mình hiểu lầm cô. Vì thế, giờ hắn cũng không còn ác cảm với Fiora như lần đầu gặp mặt nữa

Thấy Nguyễn Tuấn Long đồng ý, Fiora hai mắt hiện lên vẻ kinh hỉ, âm thanh mang theo sự kích động vô cùng

“Cảm ơn ngài. Ta muốn ngài dạy ta kiếm thuật”

Thế giới Runneterra có rất nhiều tông sư kiếm thuật như Master Yi, Yasuo,... thế nhưng chưa một ai dám cuồng ngạo gọi mình bằng cái tên “Kiếm Đế”

Nhưng Nguyễn Tuấn Long lại làm được. Không những vậy còn được Riot công nhận. Điều này khiến Fiora đối với Nguyễn Tuấn Long tràn đầy kính nể cùng sùng bái

Dù sao, nếu đã dám tự nhận mình là “Kiếm Đế” chứng tỏ kiếm thuật của Nguyễn Tuấn Long phải cực kì khủng bố, vượt xa Master Yi, Yasuo,... những vị tông sư kiếm thuật của thế giới này.

Mà bản thân Fiora cũng là một tên kiếm sư. Đối với một vị Kiếm Đế, cô không thể không có thái độ sùng kính

Hiện tại, cô thể được gặp thần tượng của mình. Fiora tự nhiên là muốn để đối phương dạy mình kiếm thuật. Cô tin tưởng, dưới sự chỉ bảo của Nguyễn Tuấn Long, kiếm thuật của mình sẽ tăng lên rất nhiều

Về phía Nguyễn Tuấn Long, nghe được yêu cầu của Fiora, hắn không khỏi trầm tư hồi lâu sau đó cười cợt gật đầu nói

“Được thôi. Sáng mai ta sẽ đến hoàng thành Demacia một chuyến. Đến lúc đó, ngươi có thể gặp ta, ta sẽ dạy ngươi”

“Đa tạ Kiếm Đế”

Nhận được hứa hẹn của Nguyễn Tuấn Long, Fiora mang theo tâm trạng vui vẻ rời khỏi. Sau đó, Ashe cùng Nguyễn Tuấn Long cũng rời khỏi.

Trở lại khách sạn, thấy Ashe như muốn nói gì đó nhưng lại thôi, Nguyễn Tuấn Long không nhận được hỏi:

“Ashe. Có gì thì cứ hỏi ra đi. Không phải giấu trong lòng”

Nghe vậy, Ashe trầm tư một lúc rồi hỏi

“Zeus. Ngươi nói ta có thể thành Thần không?”

Nói điều này, Ashe không khỏi dùng âm thanh kích động cùng run rẩy

Ở Runeterra, đồn rằng Chí Tôn Cảnh không phải cảnh giới cuối cùng. Từ thời thượng cổ, đã từng có rất nhiều cường giả vượt qua cảnh giới Chí Tôn Cảnh. Và bọn họ chính là Thần

Thế nhưng, đó chỉ là lời đồn thổi mà thôi. Dù sao, đã qua vô số nhiều năm, chưa từng có ai đạt được Chí Tôn Cảnh huống chi là vượt qua Chí Tôn. Tuy vậy, người dân nơi đây lại không phủ nhận vào sự tồn tại của Thần mà coi đó là niềm tin và tín ngưỡng của mình

Nhưng nói gì thì nói, chưa một ai dám mơ ước mình thành Thần.

Vậy nên, khi thấy Nguyễn Tuấn Long gọi ra một vị Thần chân chính cùng với thái độ của vị Thần đó với Nguyễn Tuấn Long. Ashe không khỏi xuất hiện một dự cảm: Có Nguyễn Tuấn Long giúp đỡ, cô có thể thành Thần

Thấy Ashe ánh mắt tràn đầy mong đợi nhìn mình, Nguyễn Tuấn Long trong mắt hiện lên một tia dị sắc, cười cợt. Âm thanh mang theo một vẻ nửa đùa nửa thật, nhưng lại mang theo một sự kiên định

“Thần sao? Ta không chắc có thể cho ngươi thành Thần. Nhưng có được sức mạnh tương đương, thậm chí hơn Thần thì hoàn toàn có thể”

Thái Dương Tinh Hệ thần kì vô cùng. Theo như Nguyễn Tuấn Long biết, Thánh Nhân Cảnh có thể hồi sinh người chết chỉ bằng một ý niệm, phát tay một cái là phá hủy một tinh cầu.... Thần Cảnh còn kinh khủng hơn, bọn họ chỉ bằng một ánh mắt có thể làm cho vũ trụ hủy diệt hoặc sinh tồn,...

Nói đơn giản, chỉ cần đạt tới Tiên Tuyệt Cảnh thì cũng đủ sức đứng ở trên Runeterra tuyên bố: Thần của thế giới này tuổi l***

Mà đạt tới Tiên Tuyệt Cảnh khó sao? Đối với Nguyễn Tuấn Long đó là điều không phải quá khó khăn. Nếu không phải hắn công pháp đặc thù thì đã đạt tới từ lâu rồi

Vì thế, hắn dám tự tin có thể ở trước mặt Ashe tuyên bố như vậy. Không phải hắn cuồng ngạo mà là hắn hoàn toàn nắm chắc trong lòng bàn tay

Cảm nhận được sự tự tin từ Nguyễn Tuấn Long, Ashe không nhận được nở nụ cười hài lòng gật đầu đáp

“Ừm. Ta tin tưởng ngươi”

Sáng hôm sau, khắp mọi ngõ ngách trong thành phố Demacia đều vang lên tiếng xì xào, bàn tán. Tất cả đều nói tới cái chết của đại công tử nhà William Alex

Dù cho rất nhiều lời đồn thổi xung quanh cái chết của Alex. Nhưng tất cả mọi người đều có một tâm trạng chung: Vui sướng cùng hả hê khi mà tên bại hoại, biến thái như Alex đã không còn tồn tại trên cõi đời

Có kẻ vui thì có người buồn. Mà người buồn nhất chính là cha mẹ ruột của William

William gia tộc. Tại phòng làm việc của mình. Một người đàn ông trung niên khoảng hơn 40 tuổi, khuôn mặt tràn đầy sự phẫn nộ, toàn thân run rẩy vô cùng nhìn thi thể Alex trước mặt.

Người này chính là gia chủ William gia tộc: Jackson William cũng là cha ruột của Alex

“ Ai... là ai dám giết con trai ta”

Jackson âm thanh run rẩy, hai mắt phun lửa nhìn đám thuộc hạ của mình quát lớn

Alex là đứa con của ông với người vợ mà ông quá cố mà ông yêu mến nhất. Vì thế, ông coi trọng Alex còn hơn đứa con thứ của mình. Dẫu cho Alex là một tên phế vật hay đứa con thứ là một thiên tài thì ông vẫn hoàn toàn dành hết mọi tình cảm của mình với Alex

Hiện tại, đứa con bảo bối của ông bị kẻ gian giết hại, bảo sao ông không nổi điên cho được. Ông thế, dù có phải lật tung cả Demacia lên thì ông cũng phải tìm ra kẻ đã giết con trai mình

Đối mặt với sự cuồng bạo của Jackson, người xung quanh không ai dám ho he một câu, tất cả đều lựa chọn trầm mặc

Trong bọn họ chỉ có một người là có thái độ khác hẳn. Chỉ thấy hắn đi tới bên cạnh Jackson, âm thanh mang theo sự khuyên bảo

“ Cha. Ngài bớt đau buồn. Hiện tại chúng ta phải tìm ra kẻ đã giết chết anh hai”

Tuy vậy, khi ánh mắt nhìn về phía Alex, trong mắt hắn hiện lên một sự hưng phấn cùng kích động

Hắn là con của Jackson với người vợ sau: William Dent

Alex bị giết thì người hưng phấn nhất chính là Dent. Dent cực kì hận Alex. Hắn không hiểu vì lý do gì mà một tên phế vật như anh hai mình lại được cha yêu thương? Được chọn làm gia chủ tiếp theo của gia tộc? Hắn cảm thấy cực kì bất công, đối với Alex tràn ngập sự căm hận

Nếu không phải kiêng kị Jackson phát hiện ra thì Dent đã động thủ giết chết Alex rồi

Hiện tại thì vui rồi? không cần tới hắn ra tay thì Alex đã bị người khác giết chết. Quả thật là trời giúp hắn ah

Jackson hoàn toàn không biết Dent đang nghĩ gì trong đầu. Nghe được lời hắn khuyên, ông còn tưởng rằng Dent vẫn còn thương xót về cái chết của người anh đây

Vỗ vai Dent, ông gật đầu trầm giọng

“ Dent, con nói đúng. Hiện tại không phải là lúc đau thương. Chúng ta phải vì anh con mà báo thù”

“ Gia chủ. Đã tìm ra thủ phạm. Chỉ là...”

Đúng lúc này, từ bên ngoài, một tên thuộc hạ chạy vào quỳ một chân trước mặt Jackson, bộ dạng cung kính vô cùng hô lớn. Có điều, khi nói tới tên thủ phạm. Bộ dạng của hắn lại trở lên ngập ngừng

Thấy thế, Jackson khuôn mặt tràn đầy nộ khí, trên người bộc phát ra cỗ khí thế của một tên Bạch Kim Đoàn khiến tên thuộc hạ toàn thân lạnh run, mồ hôi chảy ròng

“ Nói. Là ai giết Alex” Jackson âm thanh mang theo sát khí vô cùng vô tận gào lên

Bị khí thế của Jackson dọa cho sợ vãi đái ra quần. Tên thuộc hạ nhe răng kêu lên

“ Là... Long Hoàng Kiếm Đế” * siêu phẩm 2k5 chương hoàn thành trong tháng, chương khổng sức mạnh chinh phục mỹ nữ *

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 204: Một Lần Cuối Cùng

Phong Lưu Thành Thần là tác phẩm đầu tay của ta. Nhưng bởi vì bút lực còn kém mà phải ngừng lại. Chia Phong Lưu Thành Thần thành hai bộ truyện khác nhau

Cứ tưởng *Dị Giới Liên Minh* sẽ là tác phẩm thành công nhất của ta. Thế nhưng, ta đã sai lầm. *Dị Giới Liên Minh* không thành công như ta tưởng. Đặc biệt là càng viết, ta càng cảm thấy *Dị Giới Liên Minh* thất bại. Một sự thất bại bởi nhiều yếu tố nhưng sai lầm nhất vẫn là ta không chăm chú cho đứa con tinh thần của mình.

“Lấy số lượng bù chất lượng”. Một quyết định sai lầm

Cùng với đó là rất nhiều áp lực đến từ công việc (thực tập), gia đình nên dù vạn phần không muốn nhưng ta vẫn đưa ra quyết định: Tạm thời ngừng viết *Dị Giới Liên Minh*.

Trong thời gian *Dị Giới Liên Minh* ngừng viết, ta sẽ tu luyện để tăng cường trình độ viết văn của mình, cũng như tạo ra một câu chuyện hợp lý hơn

Thời gian dự kiến viết lại *Dị Giới Liên Minh* là hè năm 2017.

Lần này, ta hứa danh dự với mọi người vào thời điểm đó, ta chắc chắn viết lại *Dị Giới Liên Minh*

Nếu như ta không viết, ta sẽ không bao giờ viết truyện nữa. Dù sao, mọi người cần một tác giả tâm huyết chứ không phải là một tác giả nửa vời, thích viết thì viết, không thích thì nghỉ, đúng không?

Mặc dù 1c này ra sẽ khiến rất nhiều người thất vọng thế nhưng mong rằng mn thông cảm cho quyết định này của ta.

Thân

BestAzir123

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Liên Minh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.